

ته فسیری قورئانی به رزو به پیز

به رگی سی و دووهم
سووره ته کافی

(عبس) و (التکویر) و (الإنفطار) و (المطففین)
و (الإنشقاق) و (البروج) و (الطارق) و (الأعلى)
و (الغاشية) و (الفجر) و (البلد) و (الشمس)
و (اللیل) و (الضحی) و (الشرح) و (التین)

عهلی بابیر

له نوره ځمپه پلار په نښه کال له کسانان
Stay in touch on social media
لنډه مه کم پر مواقع التواصل الاجتماعي

پاڅه پانډني مه کله بهي ماموستا علي بابير

علي بابير/Alibapir

archive.org/details/@alibapir

علي بابير/Alibapir

www.alibapir.net
English - عربي - کوردي

پاڅه پانډني مه کله بهي ماموستا علي بابير

AliBapir

Google Play

App Store

کله بهي
پاڅه پانډني مه کله بهي ماموستا علي بابير

QR codes for Google Play, App Store, and social media.

ته فسيري سووړه ته کاني

عَلَسَ تَاكُو التَّيْنِ

ته فیسیری شازده سوورپه ته کانی

عَبَسَ تَاكُو التَّيْبِ

نووسینی : عهلی باپیر

دیزاینی ناوه وه : زهردهشت کاوانی

چاپی یه کهم ۱۴۴۵ ک - ۲۰۲۳ ز

۸۹۷ لاپه ره

۲۴ * ۱۷ سم

بابهت : ئایینی

له بهر یوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان - ههریمی کوردستان

ژماره سپاردنی (۷) ی سالی ۲۰۱۲ پیدراوه

ته فیسری سووړه ته کانی

عَلَيْهِ سَلَامٌ تَاكُو التَّيْبِ

نووسینی: عه لی باپیر

رێکەوتبەندی مەکتەبی مامۆستایان عەلی بابێر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Get it on Google Play

GET IT ON Google Play

هه نۆزه گۆمهڵایهتییهکان له مەکتەبانی

Stay in touch on social media

ئەنێ مەگەر بێر مێوانێ ئاوازیال

www.alibapir.net

English + عربي - کوردی

علي بابير/ AliBapir

علي بابير

رێکەوتبەندی مەکتەبی مامۆستایان عەلی بابێر

Telegram

WhatsApp

Phone

پیشەکی ئەم تەفسیره بەگشتیی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (۱۰۲) آل عمران.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجَدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي فَسَّاءُ لَكُمْ يَدَهُ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (۱) النساء.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ (۷۰) يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (۷۱) الأحزاب.

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٍ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ^(۱).

خوێنەرە بەرێزو خوێنەرە وێستەکان!

هیچ گومانێ تێدانیە - بۆ مرۆفی برادار - کە ئەو تەمەنەیی لە خزمەت دوایی کتیی خوا (قورئان) دا بەسەر دەبری، جا بە هەر شێوەیەک لە شێوەکانی لە خزمەتدابووندا بێ؛ خوێندنەو، تێفکڕین و پامان، فێرکردن، کارپێکردن ... هتد، بە باشتترین جیگرتن جیگا دەگرێ و، خواوەنەکەیی لە دنیاو دواڕۆژدا لێی بەهەرەمەندە.

(۱) ئەو پێی دەگوترێ: (خطبة الحاجة) کە پێغەمبەر ﷺ هاوێلانی بەرێزی فێردەکرد، پێش هەر قسەیهکی گەڕنگ، بیلێن، وەک وتاری جومعه و داخوازیکردن (خطبة) و... هتد، ئەم وتارە، هەرکام لە: الترمذی: (۱۱۰۵)، النسائی: (۱۱۰۴)، ابن ماجه: (۱۸۹۲) أحمد: (۳۷۲۰)، الطبرانی: (۲۴۱۴) هیناویانەو (مسلم) ییش بەشێکی هیناوە.

منیش - که وهك باسکردنی چاکه‌ی خوا (التحدّث بنعمة الله) ده‌یخه‌مه‌روو- له‌وه‌تی فامم کردۆته‌وه، خوای به‌به‌زه‌یی و به‌خشهر چاکه‌ی له‌گه‌ڵ کردووم و، به‌فه‌رمایشی به‌رزو بئ وئنه‌ی خۆیه‌وه سه‌رگه‌رمی کردووم و، به‌ر له‌ ته‌مه‌نی بیست سالییه‌وه هیدایه‌تی داوم، قورئانی به‌پێزو پێز له‌به‌ر بکه‌م و، سه‌رقالی خوێندنه‌وه‌ی ته‌فسیره‌کانی قورئان و، تێوه‌پامانی ئایه‌ته‌په‌ر به‌ره‌که‌ته‌کانی و، لیۆردبوونه‌وه‌یان بم.

هه‌ر بۆیه‌ش تێکرای کتیب و نامیلکه‌و وتارو ده‌رسه‌کانم، که‌م و زۆر له‌به‌ر پۆشنایی قورئان دا‌بوون، که‌ دیاره‌ هه‌ر ئه‌مه‌ش شتیکی سرووشتییه؛ ئاخ‌ر ئایا ئیسلام، بێجگه‌ له‌ قورئان پاشان سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، که‌ ئه‌ویش هه‌ر روونکردنه‌وه‌ی قورئان و چۆنیه‌تی جیبه‌جێکردن و کارپێکردنیه‌تی، شتیکی دیکه‌یه؟! بێگومان نه‌خێر.

ئنجا له‌میژ سالی‌ش بوو، که‌ براو خوشکانێکی دڵسوژی نزیک و ئاشنام، داوایان لێده‌کردم که‌ ده‌ست بکه‌م به‌ دانانی ته‌فسیرو لێکدانه‌وه‌یه‌کی قورئان، هه‌تا له‌ په‌مه‌زانی سالی (۱۴۲۸) دا هاته‌ دڵمه‌وه، که‌ ناوی خوای لێبه‌ینم و ده‌ست به‌و کاره‌ گه‌وره‌و گرنگه‌ بکه‌م، به‌لکو ورده‌ ورده‌ به‌پێی بو‌ارو ده‌رفه‌ت، هه‌رساله‌ هه‌ندیکی لێ ئه‌نجام بده‌م، له‌گه‌ڵ سه‌رقالیی زۆرو جو‌راو جو‌ریشدا، هه‌تا ده‌رفه‌تیکی وام بۆ ده‌ره‌خسێ که‌ بتوانم خێرای تێدا بکه‌م و خۆمی بۆ یه‌کلایی (متفرغ) بکه‌مه‌وه‌و، خوا پشتیوان بئ ته‌واوی بکه‌م، ئه‌گه‌ر ته‌مه‌ن به‌به‌ریه‌وه‌ مابێ.

سه‌رچاوه‌ی دانانی ئه‌م ته‌فسیرو لێکدانه‌وه‌یه‌شم، وێرای سه‌رنجدانی زۆربه‌ی ئه‌و ته‌فسیرانه‌ی که‌ باون و، ده‌ستم پێیان گه‌یشته‌وه، بریتیه‌ له‌ وردبوونه‌وه‌و تێوه‌پامانی خۆم له‌ خودی قورئان، چونکه‌ بێگومان قورئان: هه‌ندیکی هه‌ندیکی روون ده‌کاته‌وه: (القرآن يُفَسِّرُ بَعْضُهُ بَعْضًا)، پاشان سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، چونکه‌ پیغه‌مبه‌ری خواش روونکه‌ره‌وه (مُبَيِّن)ی قورئانه، وه‌ك خوا ﷻ فه‌رموو‌یه‌تی:

﴿...وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ ﴿٤٤﴾ النحل.

واتە: ھەر ھەھا زیکرمان بۆ لای تۆ ناردۆتە خوار، تاکو ئەو ھە بۆ خەڵکی
نیراوەتە خوار، بۆیان ڕوون بکە یەو، وە بە لکو خۆشیان بیر بکە نەو.

ئومیدیشم وایە - بە یارمەتی خوا ی بە خەشەر ﷻ - شایستەیی ئەو ھەبێ
تەفسیر و لیکدانەو یەکی وا بۆ قورئان پیشکەش بە مسوڵمانانی کوردستان بکەم،
کە لە قورئان بوە شایستەو، مایە بە ھەر و سوودی خۆنەران بێ، بە تایبەتیش
کە زیاتر لە سی (۳۰) ساللە لە گەڵ قورئانی بەرزو مەزن و تەفسیرەکانی و کتیبەکانی
سونەتدا خەریکم و، دەیان کتیب و بەرھەمی جۆراوجۆرم لە زۆربە ی بوارەکانی
زانستەکانی شەریعەتدا پیشکەش کردوون.

شایانی باسیشە کە ئەو بیست و دوو مانگ زیندانی کرانەم لە لایەن ئەمریکاو
- لە (۲۰۰۳/۷/۱۰ تا کو: ۲۰۰۵/۴/۲۸) - دەر فەتییکی گەورە و گەرم بوو، بۆ زیاتر
پیدا قوولبوونەو ی کتیبی خوا (تبارک و تعالی) و، بۆ پەیدا بوونی تێگەشتنی
تایبەت لە بارە ی زۆرێک لە ئایەتەکانییەو، ئەم راستییەش لە مەسووعە ی:
(الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تعالى) دا زۆر چاک درەو شاوئەو^(۱)، بە لām
ھەلبەتە نالیم و هیچکە سیش بۆی نیە بلی: کە ئەم تەفسیرە ی من تیروئەو،
چونکە وێرانی سنوورداریوونی توانا و پرستم، لە بەرانبەر کتیبی لە ھەموو
ڕوویکەو ڕەھا (مطلق) و بیسنوور (لا محدود) ی خوا دا، نەشمو یستو کە زۆر
بە ملالادا بچم و بچمە ئێو ھەندێک وردە کارییەو، کە یان من تێیدا پسپۆرو

(۱) ئەو مەسووعە یە ئیستا چاپ کراو، کە و تۆتە بەردەستی خۆنەران و، سەر جەم
ھەشت بەرگ و دەوری سێ ھەزار و پینج سەد (۳۵۰۰) لاپەرە یو، ھەولمداو بە گشتی
تێیدا باسی سەر جەم لایەنەکانی ئیسلام بکەم و، تاکە سەر چاوەشم قورئان بوو، وێرانی
دەقەکانی سوننەت، کە لە ھۆش (ذاكرة) دا بووون.

شایانی باسە ئەو مەسووعە یە لە چاپی دوو ھەمی دا، کراو بە دوازدە (۱۲) کتیبی سەر یەخۆ،
بە مەبەستی ئاسانتر سوود لێ بینرانی .

شارەزا نیم، یان خوینەر پێویستی پێی نیە، لە کاتیکدا دەیهوێ لە قورئان تییگات و، بزانی خوا (تبارک وتعالی) راستەوخۆ چی پێ فەرموو؟!

ئنجاهەر لێرەشەو بە پێویستی دەزانم پێ بە دڵ سوپاسی ئەو برا گەنجە ڕووح سووک و گورج و گوڵ و دڵسۆزە بکەم (حەزی نەکرد ناوی بهێنم)، کە هەلسا بە نووسینەو هەڵبەناوە سەر کاغەزو، پاشان تاپیکردن و دوایی پێداچوونەو هەڵگیریی، سەرچەم ئەم زنجیرە دەرسە، کە لە ئەسڵدا لە شیوەی وتار (محاضرة) دا پێشکەش کراون، هەروەها هەلسا بە (تخریج)ی سەرچەم دەقەکانی سوننەت، لە سەرچاوە متمانە پیکراوە کانهو، زەحمەت و ماندوو بوونیکی زۆری بە سەرچەم بەرگەکانی ئەم تەفسیرەو کێشاو، خوا بە باشتەین شیوە پاداشتی بداتەو، هەر صالِح و ساغ و سەلامەت و سەربەرزبێ^(۱)، لە خوا ی بەرزو بێهاوتاش داواکارم ئەو جوۆرە گەنج و لاوانە لە کورپان و کچان، لە ئێو گەلە کەماندا، زۆر بکات .

شایانی باسیشە کە ئێمە لەم تەفسیرەماندا، باسی بەش (جزء)ەکانی قورئان و دابەشکردنەکانی دیکە ی وەك: - (حزب) - ناکەین، چونکە هەر سوورەتێک بوخووی شتیکی سەربەخوێو، سەرچەم ئایەتەکانی وەك ئالقەکانی زنجیرێک پیکەو پەییوەستن و، ئاشکراشە کە دابەشکردنی سەرچەم قورئان بو سی (۳۰) بەش (جزء) و شەست (۶۰) (حزب)، شتیکی لەلایەن زانایانەو کراو، بو ئاسانکاریی خویندنی قورئان، دیارە ئێمە لە دابەشکردنی بەرگەکانی ئەم تەفسیرەشدا، دیسان حیساب بو بەشەکان (أجزاء)ی ناکەین و، بە گوێرە ی سوورەتەکان، بەرگەکانی دیاریی دەکەین.

(۱) ئەو برا دڵسۆزە ئیستاش پاش تەواوکردنی زۆربە ی قورئان، لێپراوانە بەردەوامە و عەزمیشی جەزم کردو، کە ئەگەر تەمەن بەردەوام بێ، هەتا کۆتایی ئەم تەفسیرە سەرگەرمی کارەکی بێ .

دوا قسه شم نهو هیه که:

ئهم ته فسیره - وهك پیشتر گوتمان - له ئه سَلْدا به شیوهی دهرس و وتار
پیشکش کراوه، به لَام دواتر خۆم دوو جار به وردی پێدا چوومه وهو، به پێی
پێویست دهستکارییم کردوه، دیاره هه موو دهرسیکیش به ناوی خواو ستایشی
خوا ﷻ دهستی پیکردوه، به لَام ئیمه له سهره تای دهرسه کانه وه، ئهوانه مان
لابردوه، بۆ زۆر دوو باره نه بوونه وهو، ئهو (خطبة الحاجة) یه ی له سهره تای ئهم
پیشه که یه وه هاتوه، له جیاتی سهره تای سهرجهم دهرسه کانه.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ،

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

دووشه ممه ۲۵ رجب ۱۴۳۲

۲۰۱۱/۶/۲۷

ههولیر

بەرچا و روونییهکی گرنگ لەبارەی ئەم تەفسیرەو

خوێنەری بەرێز !

هەرچەندە لە (پیشەکی گشتی) ئەم تەفسیرەدا باسمان کردووە کە بۆ نووسینی ئەم تەفسیرە، لە هەموو ئەو تەفسیرە باوانەیی دەستم پێیان گەشتووە، بەهەرەمەندبووم، هەروەها لە کۆتایی هەر بەرگیکی ئەم تەفسیرەدا، سەرچەم ئەو تەفسیرانەیی کەم و زۆر لێیان سوودمەند بووم، ناوەکانیانمان بە ریز نووسیون^(۱)، بەلام لێرەش وەک جەختکردنەوێ زیاتر بەرچا و روونی باشتەر بۆ ئێوەی بەرێز دەلێم :

مادام ناوی تەفسیرەکاڤمان نووسیوە، نە پێویست دەکات و نە دەشگونجێ، بۆ هەر تێگەشتن و بیرۆکەیهک، کە زۆربەیی تەفسیرەکان لەبارەی ئایەتیکەو، یان رستەو بڕگەیهکی ئایەتیکەو، دەیهێنین، ئێمە هەموو جارێ ناوی ئەو تەفسیرانە بێنین، بەلام بێگومان هەر کات بیرۆکەو تێگەشتنێکی تایبەتی یەکنێک لە تەفسیرەکان هەبێ و بکەوێتە بەرچاوم، ئنجا چ پەسندی بکەم، چ پەفزی بکەم، هەر کات بە پێویستی بزانم، بە تایبەت ئاماژەیی پێدەکەم، ئەگەرنا بە ئاماژەیی گشتیی و بە نووسینی ناوی تەفسیرەکان لە کۆتایی هەر بەرگیک دا، ئیکتیفا دەکەم و، زۆریش لە ئەمانەتی زانستی (الأمانة العلمية) دەخەفتیم و مەبەستمە پەچاوی بکەم، چونکە ئەمینی و ئەمانەت پارێزی، پەوشتێکی گەورەو بەرزێ مسوڵمانەتییه .

(۱) دوايي واهباش زانرا ناوي تەفسیرەکان لا بێرێن و، لە کۆتایی کۆی بەرگەکانی [تەفسیری قورئانی بەرز و بەرێز] دەیاننووسین.

شايانى باسيشه جارى وا ههيه بيروكهو تيگه يشتنيكي تايه تىي خوّم، ده باره ي
 كوّمه له ئايه تيك يان ئايه تيك يان رستهو برگه يه كي ئايه تيك، بو دروست ده بى،
 وهك تيگه يشتن و بوچوونى خوّم دهينووسم، كه چى رهنكه له تهفسيره كانى
 ديكه ش - يه كيكيان يان زياتر - دا هه بى، ئه ويش به هوئى ئه وه وهيه كه من
 ئه و تهفسيره م نه كه وتوتته بهر ديدة، يان ديتوومه و له يادم نه ماوه.

پێشهکی ئەم بەرگە

الحمد لله الأحد الصمد الذي لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا أحد، والصلاة والسلام على محمد خاتم النبيين المبعوث رحمة للعالمين، وآله أجمعين من الصحب والأزواج والقراة إلى يوم الدين.

ئەم بەرگە -لەچاپی یەكەمدا- بەرگی سی و دووهم (۳۲)ە لەتەفسیری قورئانی بەرز و بەپێز و شازدە سوورەتی گرتوونە خوێ و هەمووشیان دەکەونە جوژنی سییەم (۳۰) هە، بەپێی دابەشکردنی زانایان بۆ قورئان بە سی بەش (جزء).

ئەم بەرگەش وەک سەرجهەم بەرگەکانی دیکە ی ئەم تەفسیرە، بە حەوت قۆناغ ئایەتەکانی سوورەتەکان پوونەدەینەو و، وێرای ئەوەش ژمارەیهک کورتە باسیشی گرتوونە خوێ، بەم شێوەیە:

یەكەم: لەسوورەتی (عبس) دا:

۱- کورتەباسیک دەربارە ی حەوت حیکمەت لەو گەلییە ی خوادا کە لە پێغەمبەری کردو.

۲- کورتەباسیک لەبارە ی ئەندازەگیری خواوە بۆ نوتفە.

۳- کورتەباسیک دەربارە ی ئاسانبوونی لەدایک بوونی کۆرپە لە.

۴- دوو قسە ی پالێراو بۆ ئەبەبەکر و عومەر و بەرپەچدانەوێ قسە ی بەدگومانای شیعەکان.

دووهم: لەسوورەتی (التکویر) دا:

۱- قوولەباسیک دەربارە ی حوکمی مندالان لە پۆژی دوایدا.

۲- کورتەباسیک لەبارە ی پەیوەندی نیوان و ویستی پەهای خا و ویستی بەشی مرۆڤەو.

سېيەم: لەسوورەتى (الإنفطار) دا:

كورتەباسىك لەبارەى دروستکردنى جەستەى مرۆڤەو.

چوارەم: لەسوورەتى (الإنشقاق) دا:

كورتەباسىك لەبارەى پانتايى زەوى و كىشور و ئوقيانوسەكانيەو.

پېنجەم: لەسوورەتى (البروج) دا:

۱- قسەيەكى كورت لەسەر بورجەكان.

۲- قسەيەك لەبارەى (لوح المحفوظ)ەو.

شەشەم: لەسوورەتى (الطارق) دا:

كورتەباسىك لەبارەى چۆنپەتى دروستبوونى مرۆڤەو.

هەوتەم: لەسوورەتى (الأعلى) دا:

كورتەباسىك لەبارەى رېڤىكى رېنمايى خواو لەدروستكراوەكانيدا.

هەشتەم: لەسوورەتى (الغاشية) دا:

۱- كورتەباسىك: حەوت بەلگە لەسەر ئەوەى كە مەبەست لە **عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ** (۲) .
بېگار پېكرانە بېپروايانە لە دۆزەخدا.

۲- كورتەباسىك لەبارەى تايپەمەنديەكانى حوشترەو.

۳- پېنج هەلۆەستە لەئاقار ئەو شەش ئايەتەى كۆتايى (الغاشية)و.

نۆيەم: لەسوورەتى (الفجر) دا:

۱- كورتەباسىك لەبارەى دۆزەخ و دۆزەخپەكانەو.

۲- كورتەباسىك دەربارەى بەهەشت و ئەو نازونىعمەتانەى تېيدان بۆ بەهەشتيان.

دەیهەم: لە سوورەتی (البلد) دا:

- ۱- کورتەباسیەک دەربارەی کۆتەندامی بینین و سەرنجدانێکی زمان و لێوەکان.
- ۲- هەلۆهستەیهک لەبەرانبەر نەهێشتنی ستمی سیاسی و ئابوورییدا.

یازدەیهەم: لە سوورەتی (الشمس) دا:

- ۱- کورتەباسیەک دەربارەی خۆرۆپەییوەستبوونی ژیاڵی مەرووف پێیهوه.
- ۲- کورتەباسیەک دەربارەی تەزکییه.

دوازدەیهەم: لە سوورەتی (اللیل) دا:

- ۱- کورتەباسیەک: شەش ورده سەرنج.
- ۲- کورتەباسیەک: چوار جوړه وهلامی ئیشکالێک.

سێزدەیهەم: لە سوورەتی (الضحی) دا:

- ۱- قسەیهکی کورت لەبارەی (ضلال) رالانە پێغه مبهري خواوه.
- ۲- چەند دەقیکی سوونەت لەبارەی هەتیوو سوالکەر و باسکردنی چاکە ی خواوه.

چواردەیهەم: لە سوورەتی (الشرح) دا:

- ۱- سێ گێردراوه لەبارەی سینە بۆ گوشادکرانی پێغه مبهري لهرووی جهسته ییهوه.
- ۲- هەوت سەرنجدان لەو ئایەتانه.

پازدەیهەم: لە سوورەتی (التین) دا:

- کورتەباسیەک لەبارەی هەنجیرهوه.

تەفسیری سوورەتی

عَلَسْ

The collage features a central banner with a portrait of a man in a military-style uniform and a turban. The banner contains text in Persian and English: "به نوبه خود به این پیچیدگی که گمان است / Stay in touch on social media / این شبکه عبر میزبان انجمن است". Below the banner are three QR codes and a link to "www.alibapir.net" with "English - عربي - گوردی". To the left, there's a Facebook logo and a link to "archive.org/details/@alibapir". To the right, there's a YouTube logo and a link to "AliBapir". At the bottom, there are logos for Google Play and the App Store, and a link to "AliBapir".

دەستپیک

بەرپـزان!

ئەمـرۆ کە (۱۳) ی مانگی (ذی القعدة) ی سالی (۱۴۴۱) کۆچییه، بەرانبەر (۴) ی حوزەیرانی سالی (۲۰۲۰) ی زاینی، لە شاری هەولێر، خوا پشتیوان بـی دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (عَبَسَ)، سەرەتاش پێناسەو نێوەڕۆکی ئەم سوورەتەو، هێڵە گشتییەکانی و چوارچێوەکە و سەر و سیمای کەسایەتییهکە، لە حەوت (۷) بەرگەدا دەخەینە ڕوو:

پێناسەی سوورەتی (عبس) و بابەتەکانی

یەكەم: ناوی:

ناوی هەرە باوی ئەم سوورەتە ئەوەیە کە: (سُورَةُ عَبَسَ) ی پـی دەلـین، بەلام هەندیک لە زانایان چەند ناویکی دیکەشیان بۆ بەکارهێناون، وەک: (سورة الصَّاحَّة، سورة السَّفرة، سورة الأعمى، سورة ابنِ أُمِّ مَكْتُوم)، ئەو وشانەش لەو سوورەتە موبارەکەدا هاتوون، جگە لە هی کۆتایی، بەلام زیاتر هەر سوورەتی (عەبەسە) ی پـی دەلـین.

دووهم: شوینی دابەزینی:

زانایان لەسەر مەککەیی بوونی ئەم سوورەتە موبارەکە یەکدەنگن، لەو بارەووەش بەلگە زۆرن، ئەم دەقەش وەک هەونە دینین: {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ عَبَسَ مَكَّةَ} (ذکره السيوطي في الدر المنثور: ج ۸، ص ۴۱۵، ونسبه لابن

الضريس والنحاس وابن مردويه والبيهقي، وقال: أخرج ابن مردويه عن ابن الزبير رضي الله عنهما مثله).

واته: عەبدوللای کۆری عەبباس رضی اللہ عنہ، گوتووێت: سوورەتی (عَبَسَ) لە مەککە دابەزیو، ئەمە (السيوطي) لە (الدر المنثور) دا هیناویەتی و، گوتووێت: (ابن مردويه) هەمان شت کە لە عەبدوللای کۆری عەبباسەوه گێراویەتەوه {کە گوتووێت: ئەم سوورەتە لە مەککە دابەزیو،} لە عەبدوللای کۆری زوبەیریشی {خوا لە خووی و بابی پازی بێ}، گێراوەتەوه.

سێیهـم: ریزبەندیی لە موصحف و لە دابەزیندا:

ئەم سوورەتە موبارەکە لە (موصحف) دا، ریزبەندییەکی هەشتا (۸۰) یە، کە لە سوورەتی (فاتحة) هەوێتی، لە دابەزینیشدا ژمارە بیست و چوار (۲۴) یان بۆ داناوه، پێش سوورەتی (القدر) و دوای سوورەتی (النجم).

چوارەم: ژمارە ئایەتەکانی:

زانایان (زانایانی ژمێرەری ئایەتەکانی قورئان)، سێ ژمارەیان بۆ باسکردوون:

أ- زۆربەیان خەڵکی مەککەو خەڵکی مەدینەو خەڵکی کووفە، گوتووین: ژمارە ئایەتەکانی چل و دوو (۴۲) یە.

ب- بەلام خەڵکی بەسرا، ژمارە ئایەتەکانیان بە چل و یەك چل (۴۱) داناوه.

ج- خەڵکی شامیش بە چل (۴۰) یان داناوه، بەلام ژمارە چل و دوو (۴۲) زیاتر تەبەننێ کراوهو، پێشتریش زۆرجار گوتوویمان: جیاوازیی لە ژمارە ئایەتەکاندا دەگەرێتەوه بۆ کورتیی و درێژیی پستەکان، نەك زانایەك بلی: فلان پستە لەو سوورەتەدا هاتو، یان فلان دوو پستە هاتوون و، یەکیکی دیکە بلی: نەخێر نەهاتوون، چونکە زانایان نەك لەسەر ئایەتەکان و پستەکانی قورئان، بەلكو لەسەر وشەکانی و پیتەکانیشی یەكدەنگن.

بېنجه م: نېۋەرۋى:

ئەم سوۋرەتە سى تەۋەرى سەرەكى گرتوونە خۇي:

تەۋەرى يەكەم: كە ئايەتەكانى: (۱ - ۱۶)، شازدە (۱۶) ئايەتى سەرەتاي سوۋرەتى (عبس)ن، باسى پرووداۋى پروگرژكردنى پېغەمبەرى خوا ﷺ و پرو لېۋە چەرخاندنى لە (ابن اُم مَكْتُوم)، كە دەلېن ناۋى (عەبدوللا) بوۋە، ياخود ناۋى (عەمى) بوۋە، كۈرە خالى دايكىمان (خديجە) بوۋە (خوا لېيان پازى بى)، ئەۋىش لە كاتېكدا كە پېغەمبەر ﷺ قسەى كردوۋە بۇ ژمارەيەك لە ناۋداران و قسە پۇشستوۋانى قۇرەيش، بە ئومىدى ئەۋەى بەرەو ئىسلاميان بېنى و تېيان بگەيەنى.

ھەرۋەھا بەو بۇنەۋە باسى قورئانېش كراۋە، ھەر لەو شازدە (۱۶) ئايەتە موبارەكەداۋ، پېناسەى قورئان كراۋە، پېگەى بەرزى قورئان خراۋەتە پرو.

تەۋەرى دوۋەم: كە ئايەتەكانى: (۱۷ - ۳۲)ن و، ئەۋانېش ھەر شازدە (۱۶) ئايەتن، باسى مروقى بېپرواۋ چۆنىەتېى دروستبوۋنى، ئنجا فەرمان پېكردنى بە سەرنجدانى خۇراكەكەى و پېكھاتەكانى خۇراكەكەى و، ئەو ھەموو چاكانەى خوا ﷺ لەگەلېدا كىردوون.

تەۋەرى سېيەم: كە ئايەتەكانى: (۳۳ - ۴۲)ن و، دە (۱۰) ئايەتى كۆتايى ئەم سوۋرەتەن، باسى قىامەت و پاكردنى مروقى لە نېزىكتېن كەسەكانى لە: براى، لە بابى، لە دايكى، لە ھاۋسەرى، لە پۆلەكانى، پاشان دابەش بوۋنى خەلك بۇ دوو كۆمەل:

كۆمەلې يەكەم: پروگەشانى دلخۇش بە پاداشتى خواۋ، بەۋەى سەر بەرزو پرو سوورن، كە ژيانى دنيايان بە جۆرىك گوزەراندوۋ، جېگای پەزامەندىى و پەسندىى خواى پەرۋەردگار بوۋە.

کۆمەللی دووهم: خەمبارانی پرووگرژو تال، که خەفەتبارن و تەمی خەم لە دەم و چاویان نیشتو، بەهۆی ئەووەوە که ژیاانی دنیایان دۆرانسەو، لە تاقیکردنەوێ ژیاانی دنیا دەرنەچوون.

شەشەم: تاییەتەندییەکانی:

چوار تاییەتەندییەم لەم سوورەتە موبارەکەدا کەوتوونەتە بەرچاو، که وەك ئیمتیازو جیاکەرەوێکی ئەم سوورەتە لە سوورەتەکانی دیکە، دەیانخەینە روو:

۱- گلهیی کردنی خوا ﷻ لە پیغەمبەری خاتەم موحەممەد ﷺ، بەلام بە شیوەیەکی ناپاستەوخۆ و زۆر بە نەرمیی، لەسەر پروو گرژکردنی و پشتتێکردنی بابایەکی کوێر، که هەموو زانایان دەلێن: بریتی بوو لە (إِنْ أُمِّ مَكْتُومٍ)، کورێ ئوممو مەکتووم که ناوی عەبدوڵلا بوو، یاخود ناوی عەمڕ بوو، لە تاییەتەکانی (۱ - ۱۱)دا هاتو.

۲- فەرمانکردنی خوا بە مرووف که سەرنجی خۆراکەکە ی بدات و، باسکردنی حەوت شت لە پێکەتەکانی خۆراکەکە، که لە هەموو قورئاندا، ئەو شیوە تەعبیرە بەس لێرەدا هاتو، لە تاییەتەکانی: (۲۴ - ۳۲)دا.

۳- باسی پاککردنی مرووف لە قیامەتدا لە برای و بابی و دایکی و هاوسەری و کورەکانی، یاخود پۆلەکانی، که لە تاییەتەکانی: (۳۴ - ۳۷)دا هاتو.

۴- چەند وشەو تەعبیری، تەنیا لەم سوورەتەدا هاتوون:

۱- وشە: عَبَسَ

۲- وشە: نَصَدَى

۳- وشە: نَلَهَى

۴- وشە: مَكْرَمَةٍ

- ۵- وشەى: ﴿سَفَرٌ﴾.
- ۶- وشەى: ﴿فَأَقْبَرَهُ﴾.
- ۷- وشەى: ﴿وَقَضَا﴾.
- ۸- وشەى: ﴿عَلْبًا﴾.
- ۹- وشەى: ﴿وَأَبَا﴾.
- ۱۰- وشەى: ﴿الصَّاحَّةُ﴾.
- ۱۱- وشەى: ﴿مُسْفَرَةٌ﴾.
- ۱۲- وشەى: ﴿عَلَيْهَا عِبْرَةٌ﴾.
- ۱۳- وشەى: ﴿تَرْهَقَهَا قَرَّةٌ﴾.
- ۱۴- وشەى: ﴿الْفَجْرَةُ﴾.

دوایی ئیمە مانای ئەم وشانە دەکەین.

هەوتەم و کووتایی: دابەشکردنی ئایەتەکان:

ئیمە کووی ئایەتەکانی ئەم سوورەتە دەکەینە دەرسیک، چونکە هەرچەندە سێ تەوهری سەرەکی پیکدینن، بەلام ئەو سێ تەوهرە، هەرسیکیان پیکەو پەیوەست و تیکهه لکیشن، هەرچەندەش زۆر سەرنجەدا، بگونجی بیانکەینە زیاتر لە دەرسیک، بەلام ئایەتەکان زۆر تیکهه لکیشن و پیکەو پەیوەستن، بۆیە کردمان بە دەرسیک.

دەرسی ئەم سوورەتە

[illegible]

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان - وهك گوتم: هه‌موو سوورەتەكە دەكەینه دەرسێك - له كۆی چل و دوو (۴۲) ئایەتەكەى ئەم سوورەتەى (عبس)، پێكها‌تو‌ه‌و، ئەو چل و دوو ئایەتە موبارەكەش دابەش دەبن بۆ سێ تەو‌ه‌رى سەرەكی تێكەڵكێش و پێكەوه پەيوەست:

تەو‌ه‌رى يەكەم: له سازده (۱-۱۶)ى سەرەتا پێكها‌تو‌ه‌و، باسى ڕو‌و‌گ‌ر‌ژ‌ك‌رد‌نى پێغەمبەرى خوا ﷺ و، ڕوو وەرچەر‌خ‌اندن و ڕوو‌ه‌ر‌گ‌پ‌ر‌ان‌یە‌تى له بابایەكی كۆ‌یر (إِبْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ)، كه ناوى عەبدوللّا یاخود عە‌م‌ق بو‌وه‌و، كۆ‌رە خا‌لى دا‌ی‌ك‌مان (خدیجە) بو‌وه‌، ئەو‌یش له كاتێكدا كه پێغەمبەرى خوا ﷺ سەر‌قا‌لى قسە ك‌رد‌ن بو‌وه‌ بۆ كۆ‌مە‌لێك له دە‌س‌ت‌ڕ‌ۆ‌ش‌ت‌و‌وان و زلە‌ز‌لانى هۆ‌زى قو‌رە‌یش، كه بێ‌پ‌ر‌وا‌بو‌ون، له‌و كاتەدا ئەو‌یش ها‌ت‌و‌ه‌ بۆ خ‌زمە‌تى و وهك دوا‌یى باسى دە‌كە‌ین، له هۆ‌ی ها‌ت‌نە‌ خ‌وار‌و‌ه‌كە‌یدا، گوتوویە‌تى ئە‌ی پێغەمبەرى خوا ﷺ! خوا چ ئایە‌ت‌ى‌ك‌ى دیکەى بۆ دابە‌ز‌اند‌و‌وى پێ‌م‌ ب‌لێ! دە‌ب‌ى ئا‌گای لێ نە‌بو‌و بێ كه پێغەمبەر ﷺ سەر‌قا‌لى قسە‌ك‌رد‌نە، ئەو‌یش ڕو‌وى لێ گ‌ر‌ژ ك‌رد‌و‌ه‌و ڕو‌وى لێ‌و‌ه‌ر‌گ‌پ‌را‌وه‌، هە‌ر‌و‌ه‌ها بە‌و بۆ‌نە‌وه باسى قو‌ر‌ئان‌یش ك‌را‌وه‌.

تەو‌ه‌رى دو‌وه‌م: ئەو‌یش له سازده ئایە‌تى دو‌وه‌م ئایە‌تە‌كانى: (۱۷ - ۳۲)دا، باسى م‌ر‌و‌قى بێ‌پ‌ر‌وا دە‌كات، چۆ‌ن‌یە‌تى د‌ر‌و‌س‌ت‌بو‌ونى م‌ر‌و‌ف و فەرمان پێ ك‌رد‌نى كه سەر‌نجى خ‌وار‌د‌نە‌كە‌ى خۆ‌ی بە‌دات و تێ‌ه‌وه‌ ڕا‌م‌پ‌ێ‌نى و لێ‌ى و‌ر‌د‌پ‌ێ‌ت‌ه‌وه‌، دوا‌یى باسى پێكها‌تە‌كانى خۆ‌را‌كە‌كە‌ى له حە‌وت ب‌ر‌گە‌دا، ك‌رد‌و‌ه‌.

تەو‌ه‌رى سێ‌یه‌م: كه له ده ئایە‌تى كۆ‌تا‌یى پێك دێ، ئایە‌تە‌كانى: (۳۳ - ۴۲)، باسى قیامە‌ت و پا‌ك‌رد‌نى م‌ر‌و‌ف له ن‌ی‌ز‌ی‌ك‌ت‌ر‌ین و خۆ‌شە‌و‌ی‌س‌ت‌ر‌ین كە‌سانى، له دنیا‌دا، كه بریت‌ین له: بابى و دا‌ی‌ك‌ى و براى، ئنجا ها‌وسە‌رى و ڕۆ‌ڵە‌كانى، دوا‌یش

دابه‌شبوونی کۆی خەڵک و مروّقایەتی بۆ دوو کۆمەڵ: ڕوو گەشانی دڵخۆش و،
خەمبارانی ڕوو گرژو تال.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿عَسَّ وَتَوَلَّى ١﴾ أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى ٢ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَكِّي ٣ أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ ٤
الذِّكْرَى ٥ أَمَّا مَنْ اسْتَغْنَى ٦ فَآتَتْ لَهُ تَصَدَّى ٧ وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَكِّي ٨ وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ ٩
يَسْعَى ١٠ وَهُوَ يَخْشَى ١١ فَآتَتْ عَنْهُ نُلْهَى ١٢ كَلَّا إِنَّمَا تَذَكَّرُ ١٣ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ١٤ فِي ١٥
صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ ١٦ مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ١٧ بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ١٨ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ١٩ قُلِ الْإِنْسَنُ مَا أَكْفَرُهُ ٢٠
مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ٢١ مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ ٢٢ ثُمَّ السَّبِيلَ يَسْرُهُ ٢٣ ثُمَّ أَمَانَهُ ٢٤
فَأَقْبَرَهُ ٢٥ ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ ٢٦ كَلَّا لَمَّا يَقِضْ مَا أَمَرُهُ ٢٧ فَلَيْسَطِرِ الْإِنْسَنُ إِلَى طَعَامِهِ ٢٨ أَنَا ٢٩
صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ٣٠ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ٣١ فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ٣٢ وَعَيْنًا وَقَضْبًا ٣٣ وَزَيَّنَّا ٣٤
وَنَخْلًا ٣٥ وَحَدَائِقَ غُلْبًا ٣٦ وَفَنَكِهَةً وَأَبًّا ٣٧ مَتَّعْنَاكُمْ وَلِأَنْتَعِمَكُمْ ٣٨ فَإِذَا جَاءَتْ ٣٩
الصَّاعَةُ ٤٠ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ٤١ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ٤٢ وَصَحْبِهِ وَبَنِيهِ ٤٣ لِكُلِّ امْرِئٍ ٤٤
مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ٤٥ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفَرَةٌ ٤٦ ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ٤٧ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ ٤٨
عَلِيهَا غَبَرَةٌ ٤٩ تَرَهُّقُهَا قَرَّةٌ ٥٠ أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجَرَةُ ٥١﴾

مانای ده‌قاو ده‌قی نایه‌ته‌کان

{به ناوی خوا‌ی به به‌زه‌یی به‌خشنده، ڕووی گرژ کردو وه‌رچه‌رخا ١ له
سو‌نگه‌ی ئه‌وه‌وه که (پیاوه) کو‌یره‌که هاته لای ٢ چ شتێک به تو‌ی ده‌زانیت،
ره‌نگه‌ خۆی پاک و چاک بکات! (له ئه‌نجامی قه‌سه‌کردنیدا له‌گه‌ڵ تو‌دا) ٣
یان بیرى بکه‌و‌یته‌وه‌و بیرکه‌وته‌وه‌که سوودی پێ بگه‌یه‌نێ! ٤ به‌لام که‌سێک

كه بېنيازي نواند (له هيدايه تي خوا) تۆ پرووی تېده كه ی (و لئی ده چیه پېش)!
 ۵) ئنجا ئەگەر (ئەو كەسە) خۆی پاك و چاك نه كات ۶) چ (به پرسيار يتييه ك)
 له سەر تۆيه؟ ۷) به لام كه سيك كه به گرنگي پيدانه وه دېته لات ۸) له حالېكدا
 به مه زنگرتييشه وه (له خوا) ده ترس ۹) كه چي تۆ خۆتي لئ ده خاڤليني! ۱۰)
 نه خيّر (جاريكي ديكه وامه كه)، بېگومان ئەم (ئاموژگاري) به بيرخه ره وه يه ۱۱)
 هەر كهس ويستی يادی ده كات (و پەند وه رده گري) ۱۲) (ئەو قورئانه) له چەند
 په ريه كي ريز ليناو دايه ۱۳) (ئەو په رانه، پايه) به رز كراوه و پاكراره و ۱۴) به
 ده ست نوينه رانه يكه وهن (له فريستان) ۱۵) (له لای خوا) به ريزو قه درن، چاكه كارن
 ۱۶) مروّف (ی بېپروا) به كوشتبچي چەندە بېپروا سپله يه! ۱۷) (خوا) له چي
 دروستي كرده؟ ۱۸) له تۆويلكه يه ك دروستي كرده، ئنجا ئەندازه گيري كرده ۱۹)
 دوايش رپي (له دايك بوون و ژيانى) بو ئاسان كرده ۲۰) ئنجا مراندوويه تي و
 خستويه ته گوړه وه (شوینی خستنه گوړی بو په خساندوه) ۲۱) دوايى هەر كات
 ويستی (زيندووی ده كاته وه) بلاوی ده كاته وه ۲۲) نه خيّر (با واز له سپله يي
 بېني)، ئەوه ی (خوا) فه رمانی پيكرده جي به جي نه كرده ۲۳) ده جا با مروّف
 بو خوراكه كه ی پروانى (و لئی وردبېته وه) ۲۴) (خوراكه كه ی به و جوړه هاتوته
 دى:) ئيمه (له سه رپوه) به خورزه م ئاومان هه لپشته ۲۵) دوايى به له تكردن
 زه ويما قليشانده ۲۶) ئنجا دانه ويّله (ي جوړا و جوړ) مان تيدا روانده ۲۷)
 هه روه ها ترى و سه وزه و ته په كار ۲۸) ديسان زه يتوون و دارخورما ۲۹) هه روه ها
 باخه چرو په ركان ۳۰) هه روه ها ميوه و له وەر ۳۱) بو به ره ره گه ياندى به خوتان
 و ئازله كانتان ۳۲) ئنجا هەر كات هارژنه كه (ي رۆژي دوايى) هات ۳۳) ئەو
 رۆژه ي مروّف له براى را ده كات ۳۴) هه روه ها له دايكى و بابى ۳۵) ديسان
 له هاوسه رى و پۆله كانى ۳۶) بو هەر كه سيك له وان كاريك هيه سه رقالي
 ده كات (نه يه پرژي ته سه ر كه س) ۳۷) پروانيك له و رۆژه دا پروون و پرشنگدارن ۳۸)
 پيكنيوو شادمانن ۳۹) پروانتيكيش له و رۆژه دا تۆزو گه رديان له سه ره ۴۰) په شايى
 و تلخي (خەم و په ژاره) يان لينيشتوه ۴۱) ئا ئەوانه بېپروا تاوانباره كانن ۴۲).

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(عَبَسَ): پرووی گرژ کرد، (الْعُبُوسُ: قُطُوبُ الْوَجْهِ مِنْ ضَيْقِ الصَّدْرِ)، (عُبُوسٌ): بریتیه له نیوچه وان تیکنان و خو مؤنکردن و پرووگرژ کردن، له ئەنجامی سینە تەنگ بووندا، مرووف که شتیکی به دل نه بوو، خەمی له شتیک خوارد، ئەو خەمە ی له دلیدایه، له سەر دەم و چاویشی ڕەنگ دەداتەوه.

(تَصَدَّى): (التَّصَدَّى: أَنْ يُقَابَلَ الشَّيْءُ مُقَابَلَةَ الصَّدَى، أي: الصَّوْتِ الرَّاجِعِ مِنَ الْجَبَلِ)، (تَصَدَّى): ئەوهیه شتیک وەك دەنگدانەوه، پرووبه پرووی بکریتهوه، (صَدَى): بریتیه له دەنگی چیا، (دەنگدانەوه).

(سَعَى): (السَّعْيُ: الْمَشْيُ السَّرِيعُ، وَهُوَ دُونَ الْعَدْوِ، وَيُسْتَعْمَلُ لِلْجِدِّ فِي الْأَمْرِ خَيْرًا كَانَ أَوْ شَرًّا، (سَعَى): بریتیه له ڕۆیشتنی خیرا، به لām نه گاته گورگه لوقه و ڕاکردن، وشه ی: (سَعَى) به کارده هیترێ بۆ چاک ئەنجامدانی کارێک، ئنجا ئەو کاره چاک بێ، یان خراپ بێ.

(نَلَّهَى): (اللَّهُو: مَا يَشْغُلُ الْإِنْسَانَ عَمَّا يَعْنِيهِ وَيُهْمُهُ، يُقَالُ: لَهَيْتُ عَنْ كَذَا، وَلَهَيْتُ بَكْذَا، (لهو): بریتیه له وهی مرووف بخافلینێ و بیئاگای بکات له شتیک، که پییه وه په یوه ستهو بۆی گرنگه، بۆی مایه ی بایه خه، ده گوتری: (لَهَيْتُ عَنْ كَذَا)، واته: له فلان شته خافلام، (لَهَيْتُ بَكْذَا)، واته: به فلان شت خافل بووم.

(كَلَّا): (كَلَّا: كَلِمَةٌ رَدْعٍ وَزَجْرٍ وَإِبْطَالٍ، لِقَوْلِ الْقَائِلِ، وَذَلِكَ نَقِضُ «إِي» فِي الْإِثْبَاتِ)، (كَلَّا): وشه یه که به کارده هیترێ بۆ بهر په رچدانه وه و تیهو خورین و هه لوه شانه وهی قسه ی که سێک، یان په فتاری که سێک.

(ئهو گوتویه تی: (لقول القائل)، بۆ قسه ی بیژهرێک، به لām له راستییدا (کَلَّا) ته نیا بۆ بهر په رچدانه وهی قسه ی بیژهرێک به کارنایهت، به لکو وێرای قسه، بۆ

بەرپەرچدانەوێ هەڵسوکهوتی بابایەکی ش که هەڵسوکهت و پەرەتاریکی نواندو، بەکاردی، لێرەش دا پێخەمبەر ﷺ هیچی نەگوتووە لەگەڵ (ئەبن ئەم مکتوم) دا، بەس پووێ لێ گەرژ کردوو و پووێ لێ وەرچەرەخاندو، کەواتە: (کلاً)، تەنیا بۆ بەرپەرچدانەوێ قسە قسە کەریک نەهاتو، بەلکو بۆ هەلۆشانەوێ وەرەخە لێگرتنی پەرەتاریکی ش دی.

ئەنجا وشە: (کلاً)، دژو پێخەوانە (ئە) یە، (ئە): لە چەسپاندناو (کلاً): لە وەرەخە لێگرتن و هەلۆشانەوێ دا، (ئە) ی، یانی: بەلێ، یاخود: ئەری.

(تَذَكُّرٌ): (التَّذَكُّرُ: مَا يُتَذَكَّرُ بِهِ الشَّيْءُ، وَهُوَ أَعْمٌ مِنَ الدَّلَالَةِ وَالْأَمَارَةِ)، (تَذَكُّرٌ): بریتیه لەوێ شتیکی پی بێتەوێ یاد، کە گشتیترە لە وشە (دلالة)، پێشاندان و (أَمَارَةٌ)، نیشانە.

(صُحُفٌ مُّكْرَمَةٌ): (الصَّحِيفَةُ: الْمَبْسُوطُ مِنَ الشَّيْءِ كَصَفْحَةِ الْوَجْهِ، وَالصَّحِيفَةُ الَّتِي يُكْتَبُ عَلَيْهَا وَجَمْعُهَا صَحَائِفٌ وَصُحُفٌ)، (صَحِيفَةٌ): بریتیه لە هەر شتیکی پان کرا بێ، یاخود پاشا بێ، وەک (صفحة الوجه)، واتە: پەرە دەم و چاو، (صحيفة)، بەوێش دەگوترێ کە لە سەری دەنووسێ، کە بە (صحائف) و (صُحُف) کۆ دەکریتەو، واتە: پەر، یاخود هەرشتیک شتی تێدا بنووسێ، مەرچ نیه هەر کاخەز بێ.

(سَفَرَةٌ): (السَّفَرَةُ جَمْعُ سَافِرٍ، كَكَاتِبٍ وَكُتَبَةٍ، وَالسَّفِيرُ: الرَّسُولُ بَيْنَ الْقَوْمِ يَكْشِفُ وَيَزِيلُ مَا بَيْنَهُمْ مِنَ الْوَحْشَةِ، فَهُوَ فَعِيلٌ مَعْنَى الْفَاعِلِ)، وشە: (سَفَرَةٌ) کۆی (سَافِرٌ)، وەک (کُتَبَةٌ) کە کۆی (کَاتِبٌ)، واتە: نووسەر، { (سَافِرٌ)، هەم بە مانای خوێنەرەو (قاری) و، هەم بە مانای نوێنەریش دی، { بەلام (سفير): بە نێردراویک دەگوترێ، کە دەکەوێتە نێوان خەلکیکەوێ ئەوێ لە نێوانیاندا هەیه، لە ناکوکی و نا تەبایی لایەبەت، بۆیه (سفير)، لەسەر کیشی (فعیل)، بەلام بە مانای بکەر (فاعل)، ئەو کەسە ئەو کارە ئەنجام دەدات کە بریتیه لە لابردنی ناتەبایی لە نێوان خەلکیکدا.

(کَرَام): (جَمْعُ کَرِيم: مَا شَرَفَ فِي بَابِهِ، وَهُوَ اسْمٌ لِلْأَخْلَاقِ الْمَحْمُودَةِ تَظْهَرُ مِنْهُ)،
(کَرَام) کۆی (کَرِيم)ه، (کَرِيم): هەر شتی که له جوړی خووی باشتیږی،
ههروهه (کَرِيم): ناوی ټه و په وشت و کرداره په سند کراوانه یه که له مړوقه وه
دهرده که ون.

(بَرَر): (بَرَرَة جَمْعُ بَرٍّ، وَأَبْرَارُ جَمْعُ بَارٍّ، وَبَرٌّ أَبْلَغُ مِنْهُ، كَمَا أَنَّ الْعَدْلَ أَبْلَغُ
مِنْ عَادِلٍ)، (بَرَرَة) کۆی (بَر)ه، واته: چاک، به لām (أَبْرَار) کۆی (بَار)ه، به مانای
چاکه کار.

وشه ی: (بَر) مانایه که ی به هیتره له (بَار)، ههروهه (عَدْل) که چا وگه،
مانایه که ی به هیتره له (عَادِل)، واته: دادگهر، که مه به ست له (عَدْل) یش هه
دادگهره، یانی: ټه و که سه دادگهره و، بوته خودی دادگهری، ههروهه (بَر)
یش به مانای چاکه کارییه و چا وگه، به لām وه ټه و که سه خودی چاکه کاری و
سه چاوه ی چاکه کاری ی.

(أَقْبَرُهُ): (قَبْرُهُ: جَعَلْتُهُ فِي الْقَبْرِ، وَأَقْبَرْتُهُ: جَعَلْتُ لَهُ مَكَانًا يُقْبَرُ فِيهِ)، (قَبْرُهُ)،
واته: خسته گوره وه، به لām (أَقْبَرْتُهُ)، واته: شویتیکم بو دانا تیدا بخریته
گوره وه، که واته: (أَقْبَرُهُ)، واته: خوا زهوی بو په خساندوه که تیدا بخریته
گوره وه، (قَابِر): که سی که که سی که ده خاته گوره وه، به لām (مُقْبِر): که سی که شویتیک
ده په خستنی بو ټه وه ی تیدا بخریته گوره وه.

(أَنْشَرُهُ): (نَشَرَ وَأَنْشَرَ): ههردووکیان هاتوون، واته: بلاوی کرده وه، (نَشَرَ: مُسْتَعَارٌ
مِنْ نَشْرِ الثُّوبِ)، (نَشَرَ): خوازراوه ته وه بو بلاوکردنه وه ی پوښاکیک که هه لده خری،
یان بلاوده کریته وه و پیشانی کریار ده دری، به لām (أَنْشَرُهُ): هه ندیک له زانیان
گوتوو یانه: ته نیا بو بلاوکردنه وه ی مردووان و زیندو کردنه وه یان، به کاردی.

(صَبَّأً): (صَبَّ الْمَاءُ: أَرَاقَهُ مِنْ أَعْلَى، صَبَّهُ فَأَنْصَبَ)، ټاوه که ی له سه را هه لبرشته
خواری، رشتی ټه ویش پزا، (الصَّبَابَةُ وَالصَّبَّةُ: الْبَقِيَّةُ الَّتِي مِنْ شَأْنِهَا أَنْ تُصَبَّ)،

(صَبَابَة وَصَبَّة) ئەو بەرماوەی پێویستەو حالى وایە برژێرنی، کەسێک شتێک دەخوات، یان شتێک دەخواتەو، هەندیکى لى دەمێنیتەو، ماوەو خلتەکەى کە دەپێژێ، پێى دەگوترى: (صَابَة).

(سَقَقْنَا): (السَّقُّ: الخَرْمُ الْوَاقِعُ فِي الشَّيْءِ)، (سَقُّ): بریتیه لە قلیشێک و درزێک کە لە شتێکدا پەیدادەبێ، زۆر لە زانایان گوتووین: (السَّقُّ: هُوَ الصَّدْعُ طَوْلًا)، (سَق) ئەوێه بە بارى درژێیدا شتێک بقلیشی، یان درزى تیدا پەیدابێ.

(وَقَضَبًا): (الْقَضْبُ: كُلُّ شَجَرَةٍ طَالَتْ وَبَسَطَتْ أَغْصَانَهَا)، (قَضَب): هەر درەختێکە درژ بێ و لق و پۆپەکانى بلۆ بکاتەو، هەروەها (الْقَضْبُ): الشَّجَرُ الرُّطْبُ يُقَطَّعُ مَرَّةً بَعْدَ أُخْرَى، (قَضَب): بریتیه لە هەر پووێکی تەرەکار جار لە دواى جار ببردی، بۆ وێنە: وێجەو سیوێرەو، ئەوانە، دیسان (قَضَب)، بە مانای سەوزەو تەرەکاریش هاتو، واتە: هەموو ئەو شتانەى مرووف بە قەپ و قەپالته دەیانخوات، راستەوخۆ، چونکە دەگوترى: (قَضَبُهُ يَقْضِبُهُ قَضَبًا)، برى، دەپێرێ، برین، واتە: بە زارو بە قەپالته برى، بۆیهش هەندیک لە زانایان گوتووین: (قَضَب) مەبەست پێى ئەو شتانەیه کە بە زار دەخورین وەک: ترۆزى و خەیارو کالەك و شووتى، بۆیه ئەگەر بۆ مانای (قَضَب) بگوترى: سەوزەو تەرەکار، واپێ دەچێ مانایەکەى راستر بێ.

(عُلْبًا): (جَمْعُ أَغْلَبَ، وَهُوَ الْغَلِيظُ الرَّقَبَةُ)، (أَغْلَبَ): بە مرووفێک دەگوترى گەردنى قەبەو ئەستوور بێ، بۆیه بە گەردنى شیر دەگوترى: (أَغْلَبَ)، لەبەر ئەوێ شیر کورتەو تێک سەرماوەو، ناتوانى مل بسوورپێت، دەبێ هەموو جەستەى بسوورپێت، (عُلْبًا): ئەو دارو درەختانەن کە تیکسپرمان و هەموویان وەک یەك دێنە بەرچاو.

(وَأَبًا): (الْأَبُ: الْمَرْعَى الْمُتَهَيَّيْءُ لِلرَّعْيِ)، (أَبَ)، بریتیه لەو لەوێرگایەى ئامادە کراوە بۆ تیدا لەوێران.

(الصَّاحَّةُ): (الصَّاحَّةُ: شِدَّةُ صَوْتِ ذِي النُّطْقِ، وَعِبَارَةٌ عَنِ الْقِيَامَةِ)، (صَاحَّة): بریتیه له دهنگی به هیزی، شتیک دهنگی هه بی و قسه ی هه بی، ههروه ها بریتیه له قیامه ت.

هه لبه ته (راغب الأصفهانی)، وا ده لی.

به لام من یم وایه (صاحَّة)، به هارژن و دهنگیکی گه وره ده گوتری و، مه رج نیه، هی خاوه ن نوتق و بیژتن بی، بیگومانیش (صاحَّة) لیره دا مه بهستی پی پۆژی دوایه و، یه کیکه له ناوه کانی پۆژی دواپی، چ ئه وهی دوا ی فووی یه که م پوو ده دات، که ئاخیر زه مانه، چ ئه وهی دوا ی فووی دووهم پوو ده دات، که هه لسانه وه و قیامه ته، یانی: کو ی پۆژی دواپی.

(مُسْفِرَةٌ): (السَّفَرُ: كَشْفُ الْغِطَاءِ)، (سَفَر)، لابرندی داپۆشه ریكه له سه ر شتیک، (أَسْفَر: أَشْرَقَ لَوْنُهُ)، پووی دره وشایه وه و گه ش بوو، که واته: (مُسْفِرَةٌ)، یانی: که سانیک که پووگه ش و پووخۆشن.

(غَبْرَةٌ): (كِتَابِيَّةٌ عَنْ تَغْيِيرِ الْوَجْهِ عَنْ غَمٍّ)، (غَبْرَةٌ): کناره یه بو گوپانی ده م و چاو له ئه نجامی خه م و خه فه تدا.

(رَهْفَهَا قَتْرَةً): (الْقَتَارُ وَالْقَتْرُ: الدُّخَانُ السَّاطِعُ مِنَ الشَّوَاءِ، وَالْعُودِ وَنَحْوِهِمَا)، (قَتَار، قَتْر): بریتیه له و دوو که له ی به رز ده بیته وه له ئه نجامی برژاندنی گوشت و سووتاندنی دارو چلو ی و شیوه ی ئه واندا.

(الْقَتْرَةُ: شِبْهُ دُخَانٍ يَغْشَى الْوَجْهَ مِنَ الْكَذِبِ)، (قَتْرَةٌ): شیوه ی دوو که له ده که ویته سه ر ده م و چاو، له ئه نجامی درۆکردندا، که سیك که درۆ ده کات و، ده شزانی درۆیه که ی به سه ردا ساغ بوته وه و لپی ئاشکرا بووه، له شه رمه زاریان پووی په ش داده گه ری.

هووی هاتنه خواره‌وهی نایه‌ته‌کان

له باره‌ی دابه‌زینی سه‌ره‌تای سووره‌تی (عَبَسَ) وه سَی گِی‌راوان دِئین:

۱- {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: أَنْزَلَتْ: ﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى﴾ فِي ابْنِ أُمِّ مَكْتُومٍ الْأَعْمَى أَتَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَجَعَلَ يَقُولُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ! أَرَشِدْنِي، وَعِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ رَجُلٌ مِنْ عِظَمَاءِ الْمُشْرِكِينَ، فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُعْرِضُ عَنْهُ، وَيُقْبِلُ عَلَى الْآخَرِ، وَيَقُولُ: أَتَرَى مِمَّا أَقُولُ بَأْسًا؟ فَيَقُولُ: لَا، فَفِي هَذَا أَنْزَلَ}، (أخرجه الترمذي: ۳۳۳۱، والطبري في جامع البيان: ج ۳۰، ص ۳۲، و أبو يعلى في مسنده: ۴۴۴۸، وابن حبان: ۵۳۵، قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط مسلم).

واته: دایکمان خاتوو عایشه (خوا لیتی رازی بی)، ده‌لئ: سووره‌تی ﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى﴾، له باره‌ی (ابنِ أُمِّ مَكْتُومٍ) ی کویره‌وه هاته خوار، هاته لای پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌یگوت: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! رینماییم بکه، له‌و کاته‌شدا له خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا ﷺ پیاویک له هاوبه‌ش بو خوا دانهره مه‌زنه‌کان هه‌بوو، (واته: ئه‌وانه‌ی قسه‌ رۆیشتوو گه‌وره‌و پایه‌دار بوون)، پیغه‌مبه‌ریش ﷺ پرووی وه‌رگه‌ی‌را له (عبد الله بن أُمِّ مَكْتُوم) و پرووی کرده‌ ئه‌و کابرا خاوه‌ن پیگه‌یه، {که‌ بی‌پروا بوو} و ده‌یگوت: ئایا ئه‌وه‌ی ده‌یلیم هه‌چ نارێکی تیدا‌یه؟ ئه‌ویش ده‌یگوت: نه‌خیر، ئیدی له‌و باره‌وه ئه‌مه هاته خوار.

۲- {عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: جَاءَ ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ وَهُوَ يُكَلِّمُ أَبِي بَنِي خَلْفٍ، فَأَعْرَضَ عَنْهُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى﴾ ① {أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى} ②، فَكَانَ النَّبِيُّ ﷺ بَعْدَ ذَلِكَ يُكْرِمُهُ} (أخرجه أبو يعلى: ۳۱۲۳، فتح القدير: ج ۵، ص ۵۴۴، وقال مؤلفا الإستيعاب في بيان الأسباب: سنده صحيح).

واته: ئه‌نه‌س ده‌لئ: قسه‌ی خوا‌ی به‌رز: ﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى﴾ ① {أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى} ②، له‌و باره‌وه هاته خوار که (ابنِ أُمِّ مَكْتُوم)، هاته خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوا

ﷺ، لەو کاتەدا قسەى لەگەڵ توبەییەى کورێ خەڵەف دەکرد، پێغەمبەریش ﷺ ڕووی لە (ابْنِ اُمِّ مَكْتُوم) وەرگیرا، ئیدی لەو بارەووە خوا (عزوجل)، ئەم ئایەتە موبارەکانەى ناردنە خوار، ئنجا دواى ئەو پێغەمبەرى خوا ﷺ پێزی لە عەبدوللای کورێ ئوممو مەکتووم، دەگرت.

لە هەندیک شوێنەواراندا هاتووە: هەر کاتیک پێی دەگەشت، پێی دەفەرموو: (مَرْحَبًا مِّنْ عَاتِبِنِي فِيهِ رُبِّي)، سڵاو لەو کەسەى لەسەر وی پەرورەدگارم گلەیی لیکردم.

۳- {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي مَجْلِسٍ مِنْ نَاسٍ مِنْ وُجُوهِ قُرَيْشٍ مِنْهُمْ: أَبُو جَهْلُ بْنُ هِشَامٍ، وَعُتْبَةُ بْنُ رَبِيعَةَ، فَيَقُولُ لَهُمْ: أَلَيْسَ حَسَنًا أَنْ جِئْتُ بِكَذَا وَكَذَا؟ فَيَقُولُونَ: بَلَى وَاللَّهِ، فَجَاءَ ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ وَهُوَ مُشْتَغَلٌ بِهِمْ، فَسَأَلَهُ، فَأَعْرَضَ عَنْهُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿أَمَّا مَنْ أَسْتَعْنَىٰ ۝ فَانْتَ لَهُ نَصْدَىٰ ۝ وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَرْكَبُ ۝ ۷ ۝ وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَىٰ ۝ ۸ ۝ وَهُوَ يَخْشَىٰ ۝ ۹ ۝ فَانْتَ عَنْهُ نَلْهَىٰ ۝ ۱۰ ۝﴾، يَعْنِي ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ { ذكره الدر المنثور: ج ۸، ص ۴۱۶، ونسبه لابن المنذر وابن مردويه}.

واتە: دایکمان خاتوو عایشە (خوا لێی رازی بێ)، دەلێ: پێغەمبەر خوا ﷺ لە کۆرێکدا بوو لەگەڵ ئەوانەى خواوەن پێگەن، لە هۆزى قورەیش، ئەبوو جەهلێ کورێ هیشام و عوتبەى کورێ پەبیعیان تێدابوون، پێی دەفەرموون: ئایا باش نیە فلانە شت و فلانە شتەم هیناوە، (باسی ئیسلامی بوو دەکردن؟)، ئەوانیش، دەیانگوت: بێ، سویند بە خوا، لەو کاتەدا (ابْنِ اُمِّ مَكْتُوم) هات، ئەویش سەرقالی قسە کردن لەگەڵ ئەوان بوو، پرسیاری لە پێغەمبەر ﷺ کرد، ئەویش ڕووی لێوەرگیرا، ئیدی خوا (عزوجل) لەو بارەووە ئەو ئایەتانەى ناردنە خوار: ﴿أَمَّا مَنْ أَسْتَعْنَىٰ ۝ فَانْتَ لَهُ نَصْدَىٰ ۝ وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَرْكَبُ ۝ ۷ ۝ وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَىٰ ۝ ۸ ۝ وَهُوَ يَخْشَىٰ ۝ ۹ ۝ فَانْتَ عَنْهُ نَلْهَىٰ ۝ ۱۰ ۝﴾، تۆ خۆت دەخاflاند لە (ابْنِ اُمِّ مَكْتُوم).

مانای گشتیی نایه تەکان

سەرەتا خوا ﷻ دەفەر مۆی: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) بە ناوی خوا
بە بەزویی بەخشنده، واتە: دەستپێکردن بە ناوی خوا، ئەوەش مەبەستی
ئەوێه:

- ۱- ئەم کارە تەنیا بۆ خوا دەکەم.
- ۲- ئەم کارە بە پێی شەری خوا دەکەم.
- ۳- ئەم کارە بە توانا و یارمەتی خوا میهرەبان دەکەم.
- ۴- ئەم کارە بۆ هێنانەدی پەزنامەندی خوا ئەنجام دەدەم.

ئەجا خوا ﷻ یە کسەر باسی پروداویکی ژیاڵی پێغەمبەری خاتەم ﷺ دەکات،
کورتەکە ی ئەوێه: کە پۆژیک پیاویکی نابینا، پیاویکی کوێر، بە ناوی (ابنِ اُمِّ
مَكْتُومٍ)، کە هەندیک دەلێن: ناوی عەبدوللایە و، هەندیک دیکەش دەلێن، ناوی
عەمەرەو دەلێن: کورە خاڵی خەدیجە بوو، هاوسەری یە کەمی پێغەمبەری خاتەم
ﷺ، خوا لێی پازی بێ، لە کاتیکدا وەك لە هۆی هاتنە خوارەوێه کە ی باسما
کرد، ئەو پیاوێ نابینا (خوا لێی پازی بێ) دێتە خزمەت پێغەمبەر ﷺ، داوا
لێ دەکات پێنمایی بکات و فێری بکات و، لەوێ خوا بۆ دابەزاندوێ ئاگاداری
بکاتەو، لەو کاتەدا پێغەمبەری خوا ﷺ سەرقالی دواندن یە کێک یان زیاتر لە
سەرانی هۆزی قورەیش دەبێ، لە قسە بە دەست و دەستپۆشیشتووێ کانیا، لە
کاتیکدا کە گەرمە ی قسەو باسە لە گەلێاندا، تەماعی ئەوێ تێاندا دەبێ، خوا
دلێان نەرم بکات و بەرەو ئیسلامیان بێنێ، لەو کاتەدا ئەو هاوێه نابینا یەش
دی، دەبێ گوێی لێ نەبووێ کە پێغەمبەری خوا ﷺ خەریکی گفتوگۆیە لە گەل
ئەواندا، یاخود گوێی لێ بوو، بەلام هەر چۆن بێ پرسیارکردنە کە ی خۆی
نیواخی قسەکان و دیالۆگە کە کردو، پێغەمبەریش ﷺ خۆی گرژ کردو و پرۆی

لێوه‌رگێراوه، باس نه‌کراوه هیچی فه‌رموو بێ، به‌لام پرووی خووی لێ گرژ کردوه و خووی لێوه‌چه‌رخاندوه، ئیدی به‌و بۆنه‌وه سه‌ره‌تای ئهم سووره‌ته‌ موباره‌که‌ دابه‌زیوه، وه‌ک له‌ هووی هاتنه‌ خواره‌وه‌که‌یدا باسمان کردوه، دوایی زیاتریش قسه‌ی لێ ده‌که‌ینه‌وه.

ده‌فه‌رموی: ﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى﴾، پرووی خووی گرژ کردو خووی وه‌رسوو‌پراند، دیاره‌ ئهو هاوه‌له‌ (خوا لێی رازی بێ)، ئه‌گه‌ر له‌ پێشه‌وه‌ هاتبی، یان له‌ لای راست، یان له‌ لای چه‌پ، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پووبه‌پرووی بووه، به‌لام کاته‌که‌ی نه‌گونجاو بووه، ئه‌ویش نابینا بووه‌و نه‌یزانیوه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ خه‌ریکی چییه، یان ئه‌گه‌ر زانییشتیشی خه‌ریکی چییه، په‌نگه‌ پرسیار کردنه‌که‌ی خووی پێ گرنه‌گر بووبی، به‌ ئیجتیهادو بۆچوونی خووی، بۆیه‌ که‌ قسه‌کان له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌کات، پێغه‌مبه‌ری خوا پرووی گرژ ده‌کات، یانی: له‌ دلی خویدا تووره‌ ده‌بی و، پرووشی لێ وه‌رده‌گێری.

لێره‌دا خوا ﷻ به‌ شیوه‌ی نادیار ئهو گله‌یه‌ له‌ پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ ده‌کات و نافه‌رموی: ﴿عَبَسْتَ وَتَوَلَّيْتَ﴾، ده‌فه‌رموی: ﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى﴾، پرووی خووی گرژ کردو خووی وه‌رسوو‌پراند، ﴿أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى﴾، له‌ سۆنگه‌ی ئه‌وه‌وه‌ که‌ کویره‌که‌ هات بۆ لای ﴿الْأَعْمَى﴾، (أل) که‌ی بۆ ناساندنه، به‌لام مه‌به‌ست پێی (عه‌د)، واته: ئهو کویره‌ی زانراوه‌و ناسراوه، کویره‌که‌ (ابْنِ أُمِّ مَكْتُومٍ) ه، ناوه‌که‌ی وا زیاتر پۆشتوو، کوپری ئوممی مه‌کتووم، (أم مکتوم)، نازناوی دایکه‌تی، یانی: کوپری دایکی مه‌کتووم، ﴿وَمَا يَذْكُرُكَ إِلَّا لَئَلَّهٗ يَرْزُقَ﴾، خوا ﷻ به‌ پێغه‌مبه‌ری خاته‌م ﷺ ده‌فه‌رموی: چ شتیک به‌ تووی زاناندوه، ﴿لَئَلَّهٗ يَرْزُقَ﴾، له‌وانه‌یه، نیزیکه‌ پاک و چاک بێ (واته: به‌هووی ئه‌وه‌وه‌ی له‌ تووی وه‌رده‌گرت)، ئه‌گه‌ر توو پرووت تیکردبایه‌و گویت بۆ گرتبایه‌و پێنماییت کردبایه، ئه‌وه‌ی توو پیت ده‌گوت، ده‌بووه‌ هووی پاک و چاک بوونی، واته: به‌رده‌وام بوونی له‌سه‌ر پاک و چاک بوون، یاخود زیاد کردنی پاکیی و چاکیی، ئه‌گه‌رنا به‌ دنیایی (ابْنِ أُمِّ مَكْتُومٍ) یه‌کیک بووه‌ له‌ هاوه‌لان و،

برواداریش بووهو خاوهنی پاکیی و چاکیی (تزکیة) بووه، بهلام پاکیی و چاکیی یهك پله نیهو، مروّف دهبی لهسهری بهردهوام بی و، ههول بدات لیشی زیاد بکات.

﴿أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَى﴾، یان (بهلای کهمهوه) ئهگهر پاکیی و چاکیشی پی زیاد نهکردبایه، پهندی وهردهگرت و بیرى دههاتهوهو، ئهو وهبیر هاتهوهو په ند وهرگرتنهش سوودی پی دهگه یاند.

﴿أَمَّا مَنْ أَسْتَغْنَى﴾، بهلام کهسیك که بی نیازو خو بی نیازو پیشانداهو بیمنهته له په یام و بانگه وازه کهی تو، لیردها (استغنی)، به مانای ئهوه نیه - وهك هه ندیک له تو یژه رهوان و پروونکه رهوانی قورئان گوتوو یانه - مال و سامانی هه یه وه به مال و سامانه که یه وه نازیوه، چونکه سیاقه که ئه وه ناگه یه نی، به لکو یانی: بی نیازی پیشانداهو به رانبهر به په یامه کهی تو.

﴿فَأَن تَصَدَّقَ﴾، تو پرووی تیده کهی و، بایه خی پیده دهی و، لی دی ده چیه پیش، ﴿وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزْكِي﴾، (ما): أ- ده گونجی بو لابر دن (نفي) بی، (ما النافية) بی، یانی: (لَيْسَ عَلَيْكَ شَيْءٌ أَلَّا يَزْكِي) ئه گهر ئهو خو ی پاک و چاك نه کات، به هو ی وهرگرتنی په یامی خواوه له تو، هیچ بهر پرسیاریه تیه کت له سهر نیه.

ب- یاخود (ما) بو پرسیار کردن، (ما الإستفهامية) بی، یانی: (أَيُّ شَيْءٍ عَلَيْكَ أَلَّا يَزْكِي)، چ شتیک، چ بهر پرسیاریه تیه کت ده که ویتته سهر، ئه گهر ئهو که سه خو ی پاک و چاك نه کات؟

بیگومان ﴿يَزْكِي﴾ ی پیش و، ئهم ﴿يَزْكِي﴾ ی ئیره له ئه سلدا (يَتَزَكَّى)، به لام (ت) که له (ز) که دا ده غم کراوهو بوته ﴿يَزْكِي﴾، ئه گهر نا (يَتَزَكَّى) یه له سهر کیشی (تَفْعُلْ)، واته: ئه گهر ئهو که سه خو شی پاک و چاك نه کات، تو هیچ بهر پرسیاریه تیه کت له سهر نیه، یاخود: تو چ بهر پرسیاریه تیه کت له سهره! ﴿وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى﴾ ۸ ﴿وَهُوَ يَخْشَى﴾ ۹ ﴿فَأَن تَعْلَهُ﴾ ۱۰، به لام کهسیك که به

گرنگیی پێدانهوه دی بۆ لات، یاخود ﴿يَسْعَى﴾، یانی: بە خێرای دی، لە ئەسڵدا (سعی): بریتیه لە ڕۆیشتنی خێرا (المشي السريع دُونَ الْعَدْوِ)، ڕۆیشتنێکی خێرا بەلام کەمتر لە ڕاکردن، بەلام لێره دا خوازاوه تەوه بۆ ڕۆیشتن بەرهو مەبەستێک بە گرنگیی و بایەخ پێدانهوه، واتە: کەسێک کە بە بایەخ پێدان و گرنگییهوه دی بۆ لات، ﴿وَهُوَ يَحْشَى﴾، لە حالیکەشدا ترس و سام و هەییەتی هەیه، بە مەزنگرتنەوه بەرانبەر بە خوا، (خشية) و (خوف) جیاوازییه کە یان ئەوه یه: (الْخَشْيَةُ: هُوَ الْخَوْفُ مَعَ التَّعْظِيمِ)، (خَشْيَةً) ترسانە لە گەڵ بە مەزنگرتن دا، بەلام (خوف) یانی: ترس، یانی: لە حالیکدا کە بە مەزنگرتنەوه لە خواش دەترسێ.

یاخود: ﴿وَهُوَ يَحْشَى﴾، لە حالیکدا کە مەترسییشی هەبوو لە بێڕوایەکان ئازاری بدەن، یاخود: ﴿وَهُوَ يَحْشَى﴾، لە کاتی کدا کە دەشترا لە بەر ئەوه ی نابینایە هەڵبەنگوی و بکەوی و تووشی ناپەڕهتی بێ، لە گەڵ ئەوه شدا هەر دەهات بۆ لات.

﴿فَأَن تَعْلَهُ﴾، کەچی تۆ خۆتی بە سەر هوه نابە، خۆتی لێ دەخافلێنی، چونکە ﴿تَعْلَهُ﴾، ئەسڵی خۆی (تَعْلَهُ) یه، یانی: (تتشاغل)، دەخافلای، دەگوتری: (لَهُوْتُ بَكْدًا وَلَهُيْتُ عَنْ كَدًّا)، بەو شتە خافلام و لەو شتە بێئاگابووم، یانی: خۆتی لێ بێئاگا دەکە، یان خۆت بە شتیکی دیکهوه سەرقال دەکە، بۆ ئەوه ی ئاگات لەو نەبێ.

﴿كَلَّا﴾، واز بێنە لەوه، جارێکی دیکە ئەو ڕەفتارە دووبارە مەکەوه، ئەهێ موحهممەد ﷺ! چونکە وشە: ﴿كَلَّا﴾: (كَلِمَةُ رَدِّعٍ وَزَجْرٍ وَإِبْطَالٍ)، (کَلَّا) وشەیه کە بۆ بەرپەرچدانەوه و تێوه خورین و هەڵوێشاندنەوه، لێره ش بۆ هەڵوێشاندنەوه ی ئەوه یه کە پێغه مبه ر ﷺ کردوویه تی، ئنجا زۆریک لە زانیان گوتوو یانه: (كَلَّا)، بۆ بەرپەرچدانەوه ی قسه یه کە لە پێشدا کرابی، بەلام وه ک پێشتریش گوتوومه: نەخیڕ بە لکو (كَلَّا)، هەم بۆ بەرپەرچدانەوه ی قسه یه کە کە پێشتر کرابی (قسه یه کی هەله) یاخود ڕەفتار و هەڵوێستێکی پێشتر نوێنرابی، مەرج نیه، بەس

قسە بئ، چونکە لێرەدا پیڤەمبەر ﷺ هیچی بە (اَبْنِ اُمِّ مَكْتُومٍ) نەگوتووە، بەلکو بەس ڕووی لێ گرز کردوو ڕووی لێ وەرگێراوە، کەواتە: خوا ﷻ دەفەرموێ: جاریکی دیکە ڕوو لە پیاوی وا گرز مەکەو، ڕووی لێوەر مەچەرخیته.

ئەگەر ورد سەرنج بدەین، دەزانین ئەو گلهییەکی زۆر نەرم و میهرەبانانە ی خوا یە ﷻ بۆ پیڤەمبەری خاتەم ﷺ.

دوایی خوا ﷻ دیتە سەر باسی ئەو قورئانە ی (اَبْنِ اُمِّ مَكْتُومٍ) بە پیڤەمبەری خوا ی گوتووە: ئەو پەيامە ی خوام بۆ بخوینەو، کە پیڤەمبەر ﷺ ویستوو یەتی بە هەندیک لە سەرانی قورەیش و، زلەزلەو دەستڕۆشتوو کانی ئەوانی بگەیهنێ، بۆیە ڕووی موبارەکی لە (اَبْنِ اُمِّ مَكْتُومٍ)، گرز کردو، لە پیناوی ئەویدا قسە بۆ ئەوان بکات، خوا لە بارە یەو دەفەرموێ: ﴿إِنَّمَا نَذْكِرُ﴾، بە دلنایی ئەو قورئانە، یان ئەو ئایە تانە بیرخەرەو، ﴿نَذْكِرُ﴾: بریتیه لەو ی مرووف بە هو ی ئەووە شتی بێتەو یاد، واتە: بیرخەرەو یە، هەر وەها (تَذْكِرَة) بە مانای پەندو ئامۆژگاریش دی.

﴿فَنَ شَاءَ ذَكْرُهُ﴾، ئنجا هەر کە سێک بیهو ی یادی دەکاتەو، ﴿ذَكْرُهُ﴾ (ه) ی (ذکره) راناوی نیرینه یە و بۆ قورئان دەچیتەو، پێشی دەفەرموێ: ﴿إِنَّمَا نَذْكِرُ﴾، ئەو ئایە تانە بیرخەرەو، ئایە تەکان مینەن، بۆیە راناوی مینە ی بە کارهیناوە، بەلام دوایی دەفەرموێ: ﴿فَنَ شَاءَ ذَكْرُهُ﴾، راناوی نیرینه ی بە کارهیناوە، لەبەر ئەو ی دەچیتەو بۆ قورئان، یان لەبەر ئەو ی ئایە تەکانی قورئان، ئەگەر راناوی مینە شیان بۆ بە کارهاتبێ، مینە ی (مجازی) ین و، مینە ی (مجازی) یش دەگونجێ راناوی نیرینه شی بۆ بە کاربێ.

هەر وەها دەشگونجێ راناوی سەر (ذَكْرُهُ)، بۆ خوا بچیتەو و هەندیکیان ئاویان لیکداوە تەو: هەر کە سێک بیهو ی یادی خوا دەکات.

ئىنجا دوايى باس دەكات ئەو ئايەتە پىگەكەيان چۆنە لە لای خوا، دەفەرموئ:

﴿فِي صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ﴾، ﴿صُحُفٍ﴾، كۆي (صحيفة) يە، يانی: پەر، ياخود ھەر شتێك لەسەرى بنووسرئ، مەرج نە ھەر پەرى كاغەز بئ، لەم رۆژگارەى ئىمەدا كاغەز زۆرە، بەلام كاتى خۆي لە سەر چەرم و پىست و توپكلى دارو گەلای دارو بەردى تەنك و ئەوانەيان نووسیوە، گرنگ ئەو یە: ﴿صُحُفٍ﴾، كۆي (صحيفة) يەو ئەویش ھەر شتێكە لەسەرى بنووسرئ، ﴿مُكْرَمَةٍ﴾، ریز لىگىراوەكان، لە پەرە ریز لىگىراوەكاندا، لە نووسراوە ریز لىگىراوەكاندا، ﴿مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ﴾، بەرزكراوەو پاككراوەن، (مرفوعة)، يانی: ئەو پەرانی ئەو قورئانەيان تیدا نووسراوە، لە لای خوا زۆر بە قەدر و خاوەن پىگەن، ﴿مُطَهَّرَةٍ﴾، يانی: پاككراوەشن، لەوێ دەستی شەیتانەكانیان بگاتئ، يان: لەوێ ھەلەو كەم و كوورپیان بچیتئ.

﴿بِأَيْدِي سَفَرَةٍ﴾، بە دەستی چەند سەفیریكەو، (سفير)، نوینەر، كۆپەكەي: (سُفْرَه)، وەك (كُتُب) كۆي (كاتب)، (سَفْرَة) ش كۆي (سافر) ه، كە:

١- بە مانای نوینەر دئ.

٢- ھەروەھا بە مانای نووسەر دئ.

٣- دیسان بە مانای خوینەریش دئ، بە دلیلییش مەبەست پێی فریشتەكانن.

ھەندیکیش گوتوو یانە: مەبەست پێی ھاوێلانن (خوا لێیان رازی بئ)، كە ئەو قورئانەيان بە دەستەو یەو دەینووسنەو، دەخویننەو، بەلام ئەم مانایە بێھیزە، چونكە بە پێی سیاقەكە دەرەكەوئ كە ھەمووی قسەكە لە گەل فریشتەكانە، چونكە دوايى دەفەرموئ: ﴿كَرَامٍ بَرَّوٍ﴾، ئەم تەعبیرە لە قورئاندا لە شوێنی دیکەشدا ھاتووەو بۆ فریشتەكان بە کارھێناوە ﴿كَرَامٍ﴾، كۆي (كریم) ه، واتە: زۆر پەسەندو چاك، (الكریم هو الجيّد من نوعه)، شتێكى ھەرە چاك لە جووری خۆي: (شَخْصٌ كَرِيمٌ)، (مَلَكٌ كَرِيمٌ)، (كتاب كَرِيمٌ)، يانی: كەسیكى زۆر پەسەندو چاك، فریشتەكەي زۆر پەسەندو چاك، نووسراویكى زۆر پەسەندو چاك.

﴿بَرِّ﴾، كۆی (بَرِّ) ه، كه له ئەسڵدا بە مانای چاكەكاریی دى و، چاوكە
 ﴿بَرِّ﴾، واتە: هەرە چاكەكان، كۆی (بَرِّ) ه.

هەندیکیش گوتووایە: (بَرِّ) كۆی (بَرِّ) ه، واتە: چاكەكار.

بەلام بۆچوونی راست ئەوەیە كه: ﴿بَرِّ﴾، كۆی (بَرِّ) ه و، (أَبَرَّ) كۆی (بَرِّ)،
 (أَبَرَّ)، واتە: چاكەكان، ﴿بَرِّ﴾ یش هەر یانی: چاكەكان، بەلام (بَرِّ) مانایەكەى
 بەهێزترە، چونكه (بَرِّ) یانی: خودی چاكی و چاكەكاریی، چاوكەو وەك ناو
 بەكارهاتووە.

چۆنیەتیی پێكهوه پەيوەست بوونەوێ ئەم ئایەتانەش، ئاویە: ئەم قورئانە
 ئەى موحەممەد ﷺ! كه خوا بۆ تۆى دابەزاندو، ئەو پێگەكەى تەى و ئەو
 حالەكەى تەى:

بیرخەرەوێهەو پەندو ئامۆژگارییە، ئنجا هەر كەسێك بیهوێ، دەتوانی
 بەهۆیەوێ یادی خوا بکات، یان: دەتوانی تییگات، یان: پەندى لێوهر بگرێ،
 هەرۆهە ئەم قورئانە لە پەرە پێز لێگیراوە کاندایە، دەگونجی مەبەست ئەو
 بى: ئەم قورئانە بەرلەوێ دابەزێتریتە سەر زەوى لە لای جیبریل و فریشتە
 پاك و چاكەكان بوو بە نووسراوی، یان مەبەست تەختە پارێزراوەكە (لوح
 محفوظ) یە، یان مەبەست دواى نووسراوەیەتى لە لایەن هاوێلانەو، یانی:
 ئەو پەرۆ شتانەى قورئانیان تیدا نووسراوەتەو: ﴿مَرْفُوعَةٌ مَطَهَّرَةٌ﴾، ئەو پەرانه
 خاوەن پێگەى بەرزو پاکراوەن، هەلبەتە دوو ئایەتى دواى: ﴿يَا أَيُّهَا سَفَرٌ، كَرَامٌ﴾
 ﴿بَرِّ﴾، مانای یەكەم زāl دەکات، بگرە ساغى دەکاتەو، واتە: ئەم قورئانە بە
 دەستەکانى نوێنەرانیكەوێهە، یەكجار بەرپێزو پەسندو چاكەكارن كه مەبەست پێى
 ئەو پەرانهن بە دەست فریشتەکانەو، ئنجا چ ئەمە تەعبیریکی مەجازی بى،
 واتە: وەك لە پەراندنا نووسراوێتەو فریشتەكان دایەزێنن، هێندە بە وردەکاریی
 و رێکیی دایەبەزێنن، بێگومان جیبریل لەگەڵ ژمارەیهك لە فریشتاندا، وەحیی

و سرووشی خوای په‌روه‌ردگاری هیناوه بو پیغه‌مبهری خاتم ﷺ چ هه‌روه‌ك خوای په‌روه‌ردگار هه‌والیداوه، مانا پو‌ال‌ه‌تییه‌كه‌ی مه‌به‌ست بئ و ئهم قورئانه پیشتر له ئاسمان دا نووسرابیته‌وه، كه هه‌ندیک له زانایان ده‌لین، ئهم قورئانه به‌ر له دابه‌زێترانی له ته‌ختی پارێزراو (لوح محفوظ) دا نووسراوه‌و، دوايش كه دابه‌زێنراوه له په‌رانیکی دیکه‌دا، یان له شتانیکی دیکه‌دا نووسراوه‌و به نووسراوی دابه‌زێنراوه، به‌لام ئه‌وه په‌نه‌ان (غیب)ه‌و ئیمه‌ نایزانین.

كه‌واته: ئه‌ی موحه‌ممهد ﷺ! قورئانیك وابئ، پێویست به‌وه ناكات بو گه‌یاندنی به‌كه‌سانیک كه‌ لئ بئ منه‌تن و، بێنیازی له به‌رانبه‌ردا پیشان ده‌دن، پرووی خو‌ت گرژ بكه‌ی له برواداریکی نابیناو، پرووی لئ وه‌رچه‌رخینی، چونكه قورئانیکی هینده به‌رزو به‌رێزو خاوه‌ن پێگه، شایسته‌ی هه‌موو كه‌س نیه‌و، توش كه گه‌یه‌نه‌ری ئه‌و قورئانه‌ی، پێویسته له خو‌ت وریابی، له هه‌له‌و په‌له‌یه‌ك كه له‌گه‌ل پێگه‌و پایه‌ی به‌رزو پاکیی و چاکی ئهم قورئانه‌دا نه‌گونجی، با ئه‌و هه‌له‌و په‌له‌یه ئیجتیهادییش بئ، كه به‌ دنیایی هه‌روایه، وه‌ك دوا‌یی باسی ده‌كه‌ین، پیغه‌مبهری خاتم ﷺ وه‌ك بو چوون و ئیجتیهادیك پئی وابوو، له‌و كاته‌دا كه خه‌ریکی بانگه‌وازکردنی ئه‌وانه‌یه، ئه‌و كار هه‌واو بكات باشته‌ر، چونكه (ابن اُم مَكْتُوم)، ده‌رفه‌ت و هه‌لی دیکه‌ی ده‌بی، گو‌ی بو پیغه‌مبهر ﷺ بگرئ و، په‌یامی خوای زیاتر لئ وه‌ربگرئ، به‌لام بو ئه‌وانه ده‌رفه‌تیکه‌و هه‌له‌كه‌وتوه‌و وا باشه بیقوزیته‌وه‌و زایه‌ی نه‌كات، به‌لام دیاره خوای په‌روه‌ردگار ئیجتیهادو بو‌چوونه‌كه‌ی پیغه‌مبهری ﷺ له‌و بو‌اره‌دا، به‌هه‌له‌ داناهه‌و بو‌ی راست کردۆته‌وه، تاكو جاریکی دیکه، دووباره‌ی نه‌كاتوه.

ئنجا خوا ﷻ دیته‌ سه‌ر بابه‌تیکی دیکه‌ی هه‌ر په‌یوه‌ست به‌ بابه‌تی پیشه‌وه‌و ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿قُلِ الْإِنْسَنُ مَا أَكْفَرُهُ﴾، ئینسان به‌ كوشتبجئ، به‌ دنیایی مه‌به‌ست پئی ئینسانی بپروایه، كه ده‌ستی نه‌گه‌یشتۆته هیدایه‌تی خوا، هیدایه‌تی خوای وه‌رنه‌گرتوه، ئه‌و جو‌ره‌ مرو‌فه به‌ كوشتبجئ، یان: نه‌فرینی لئ بگرئ،

﴿مَا أَكْفَرُهُ﴾، چ شتێك وای لێكردوه بێپروا بێ؟ ئەگەر (ما) لێره دا پرسیاركرده نێی (إِسْتِفْهَامِيَّة) بێ، چ شتێك وای لێكردوه بێپروا بێ، یاخود: ﴿مَا أَكْفَرُهُ﴾، هه مووی به سه ریه كه وه یه وه ك: (ما أحسنه! ما أروعَه!)، ئەوه ش پڕژگه ی سه رسو پرمانه، واته: چه ند بێپروایه! (كفر) یش لێره دا ده گونجی به مانای: نادیده گرتن (كفران) ی نيعمه ت بێ، واته: چه ند سڤله و ناسپاسه! یاخود به مانای بێپروایی بێ، واته: چه ند بێپروایه! چ شتێك وای لێكردوه سڤله و ناسپاس بێ؟ یاخود: چ شتێك وای لێ كردوه بێپروا بێ! یان: چه ن بێپروایه! یان: چه ند سڤله و ناسپاسه!

﴿مِنْ أَيْ شَيْءٍ خَلَقَهُ﴾، له چ ی دروستی كردوه؟ واته: خوا ی ﷻ به دیه ی نه ری له چ ی هیناویه ته دی؟ ﴿مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ﴾، له تۆویله كه یه ك هیناویه ته دی، ئنجا ئەندازه گیری كردوه، ﴿نُّطْفَةٍ﴾: بریتیه له و زینده وه ره گچكه یه ی له ئەنجامی پێكه وه ئاوێته بوونی زینده وه ری تۆوی (حیمن) یكى پیاوو هیلکۆله (بویضة) ی ئافره تدا، له نێو مندا لدانی ئافره تدا، یه كده گرن و ده بیته زینده وه ریكى دیکه، ئەگه رنا ئەوانیش هه ردووکیان زینده وه رن و، ژياندارن، به لام به هه ردووکیان زینده وه ره ریكى دیکه پێكدینن، كه پێی ده گوتری: تۆویلكه ﴿نُّطْفَةٍ﴾، خوا ئەوی له ﴿نُّطْفَةٍ﴾، تۆویلكه یه ك دروستكردوه، ئنجا ئەندازه گیری كردوه، دوا یی باسی ئەو ئەندازه گیرییه ده كه ین، له كورته باسیكدا.

﴿ثُمَّ السَّبِيلَ يَسْرُهُ﴾، دوا یی پێی بو ئاسان كردوه، زۆریك له پوونكه ره وانی قورئان، گو تویانه: پێی هاتنه ده ری له مندا لدان و سکی دایکی بو ئاسان كردوه، بو له دایك بوون، دوا یی له و باره شه وه له مه سه له گرنگه كاندا پوونكر دنه وه یه ك ده ده ین، چونكه له دایك بوونی مندا ل، پڕۆسه یه كی زۆر ئالۆزه و، خوا ﷻ سیستم و پێكیه كی سه رسو په ی نه ری بو دانا وه، ئەگه رنا له دایك بوونی مندا ل و هاتنه ده ری له مندا لدان و سکی دایکی شتێکی ئاسان نیه، به لام خوا بو ی ئاسان كردوه.

واتایەکی دیکە: خوا پێی چاکەو خراپە ی بۆ ئاسانکردووە، دەتوانی هەر
پێهەك بگرێتە بەر.

منیش پێم وایە مانایەکی گشتیتەر، یانی: هەموو شتێکی بۆ ئاسان کردووە،
بۆ ئەو مندالە:

أ- هاتنە دەری لە سکی دایکی.

ب- مژینی مەمکی دایکی.

ج- فێربوونی خواردن و خواردنەو.

د- فێربوونی قسە کردن.

ه- ئنجا پۆشیشتن و گەشەکردن و... هتد، ئەو لە پرووی ماددیەو، لە پرووی مەعنەویشەو
خوا ﷺ بۆی ئاسان کردووە، پێی راستی خوا بگرێتە بەر، هەم عەقڵی پێداو، هەم پێنج
هەستەکانی پێداون، هەم ناخ و زگمکیکی باشی پێداو کە هەقی پێی بناسی، ئنجا
وێرای ئەوەش خوا ﷺ وەحیی و سرووشیشی بۆ ناردووە بە پیغەمبەرەندا.

﴿ثُمَّ أَمَّا لَهُ فَاقْبَرَهُ﴾، دوایی خوا مراندووپیەتی و کردووپیەتی بە خاوەنگۆ، واتە:
کاریکی وایکردووە شوینێک هەبێ تیییدا بخرێتەو گۆرەو، ﴿ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ﴾،
دوایی هەر کاتیکیش ویستی، بـلاوی دەکاتەو و زیندوو دەکاتەو.

﴿كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ﴾، نەخیر، مـرۆفی بیپروا، ئەوێ خوا فەرمانی پێکردووە،
جێیە جێی نەکردووە، با واز بێتی لە لاف لێدان و نکوولییکردن لە پەيامی خوا،
یان: واز بێتی لەوێ گوايه زیندوو ناکرێتەو، ئەوێ خوا فەرمانی پێکردووە،
جێیە جێی نەکردووە، کەواتە: دەبێ چاوە پێی سزا بێ.

ئنجا خوا ﷺ دێتە سەر بابەتێکی دیکە، دەفەرموێ: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ﴾، با مـرۆف بۆ خواردنەکی بـروانی، با سەرنجی بداتی و لێی وردبیتەو،

پیشی فەرمووی: با مرووف بزانی چوون دروست بووه؟ ئەگەر بزانی چوون دروست بووه، لە خوا یاخیی نابێ، هەر کەسێک خۆی بناسی، خواش دەناسی.. دواوی دەیگوازیتەوه بۆ سەرنجدانی دەورووبەری تاكو ئەو خواردنەوهو خۆراکە ی دیتە بەردەستی، لێی ورد بیتەوهو تەماشای پێکەتەکانی بکات، چوون دروست بووه، ئنجا باسی پێکەتەکان و باسی دروست بوونی ئەو خواردنە دەکات و دەفەرموی:

﴿أَنَا صَبِيْنَا أَلْمَاءَ صَبَا﴾، ﴿أَنَا﴾، خویندراویشەتەوه: ﴿إِنَّا صَبِيْنَا أَلْمَاءَ صَبَا﴾، ئیمە بەهەلپژتن ئاومان هەلپژاندووتە خواری، واتە: لە هەورەکان لەسەرێو لە شیوەی باران و بەفر و تەزەدا، ﴿ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا﴾، دواوی زەوییمان بە قلیشاندن، قلیشاندو، ئەو نەمامە، ئەو دەنکە تۆوێ دەخریتە زەوییهوه، دواوی چەکەرە دەداو دیتە دەری و زەوی دەقلیشین، بگرە نیوک (نواة)و، دەنک (حب) و چەکەرە بەردی سەخت دەقلیشین، ﴿فَأَنبَتْنَا فِيهَا حَبًّا﴾، ئنجا دانەوێڵمان تیدا پرواندو، دواوی ئەوێ ئاویکی زۆرمان هەلپژاندووتە سەر زەوی و، زەوییمان پێقلیشاندو، کە دەگونجی مەبەست لە زەوی قلیشاندنەکە ئەوێ: زەوییمان وا لیکردو ئەو ئاوی پێدا بچیتە خوارو، دەشگونجی مەبەست ئەوێ: زەوییمان وا لیکردو بقلیشی، ئەو دەنکە تۆوێ ئەو چەکەرە یە بتوانی تیدا بروی و گەشە بکات، ﴿حَبًّا﴾، ناوی کو (اسم جمع)ە، تاکەکی بریتیه لە (حبة)، واتە: یەك دەنکە تۆو (حبة قمح، حبة شعير، حبة رز)، دەنکە گەمێك، دەنکە جوێەك، دەنکە برنجێك.

کەواتە: (حب) واتە: دانەوێڵە بە گشتی و هەموو جوړەکانی دانەوێڵە دەگریتەوه، ﴿وَعَبَا وَقَضْبًا﴾، هەروەها تریمان تیدا پرواندو و سەوزەو تەرەکار، ﴿وَقَضْبًا﴾، زانیان زۆریان قسە لیکردو، بەلام وا پێدەچی مەبەست پێی سەوزەو تەرەکاری، ئەو شتانە ی بە زارو قەپالتە دەخوین، کە مرووف

راستهوخۆ دهیانخوات، سهوزیه، وهك: كهوهرو پيازو كاهوو، تهپهكاره، وهك: ترۆزی و خهیارو شووتیی كآلهك و ئهوانه، ﴿وَزَيُّونَا وَنَحْلًا﴾، ههروهها درهختی زهیتوون، درهختی دارخورمامان تیدا رواندوه، ﴿وَحَدَائِقَ غُلْبًا﴾، باخه چپو پپو لێك ئالودهكانیش، ﴿وَحَدَائِقَ﴾، كۆی (حَدِيقَة)یه، كه بریتیه له باخێك دیوارو شوورای بهدهوردا کرابی، ﴿غُلْبًا﴾، كۆی (أغلب)ه، یانی: چپو پپو به هیژو پیژ، گهردن و ملی شیر (أغلب)ی پپ دهگوتری، لهبهر ئهوهی زۆر چپ و پپ و بههیژه، ناتوانی بهملاو لادا ئاور بداتهوه، دهبی به ههموو جهستهی ئاور بداتهوه، كهواته: ﴿وَحَدَائِقَ غُلْبًا﴾، یانی: باخهكان كه دارو درهختهكانیان چپو پپن و، لێك ئالون، ﴿وَفَتْكُمَا﴾، ههروهها میوه ههموو جوړهکانی میوه، به نهناسراو (نكرة) هیناویهتی، بۆ ئهوهی ههموو جوړهكان بگریتهوه، ﴿وَأَبًا﴾، (أب)، به مانای لهوهپگایه، ئهوهی ئازهل دهیخوات و تیدا دهلهوهپی.

﴿مَنْعًا لَكُمْ وَلَا تَعْمَلُوا﴾، بۆ بههرهگهیاندن به خۆتان و به ئازلهكانتان، یان: بۆ بههره وهگرتنی خۆتان و ئازلهكانتان، ههموو ئهو شتانهمان بۆ بهرههم هیناون.

ئنجا خوا ﷻ دپته سهر تهوهری كۆتایی، كه باسی پۆژی دوایه، واته: دواي ئهوهی خوا ﷻ باسی نهرمه گلهیهکی کرد له پیغهمبهری خاتهم ﷺ له سۆنگهی ئهوهوهی پرووی گرژ کردهو پرووی وهچهخاندوه له بابایهکی کویر، كه هاتوهو داوای وهگرتنی هیدایهتی زیاتری خوای لی بکات، دوايی باسی قورئانی کرد، كه ئهو قورئانه پیگهیهکی چهند بهرزی هیه، كه فریشته پاك و چاکهکانی نوینه رانی خوا دهیهینن، ئنجا باسی مروّقی بیپروای کرد، كه چهند سپلهو ناسپاسه، چ شتیک وای لیکردوه، سپلهو ناسپاس بی و، چ شتیک وای لیکردوه بیپروای، ئایا له چی دروستی کردوه؟ دوايی خوا ﷻ سهرنجی مروّقی راکیشا بۆ خواردنه کهی و پیکهاتهکانی خواردنه کهی و، له کۆتاییدا، سهرنجیان راده کیشی بۆ پۆژی دوايی، كه ئهی مروّقهکان! ئهگهر ئهو په یامهی خوا وهرنه گرن و،

پەندو دەرس وەرنەگرن لە چۆنیەتیی دروستبوونی خۆتان و، لەو خواردن و خۆراکەى خوا بۆتان دەرهەستى و، سوپاسگوزاریی نەكەن بۆ خوا، پەروەردگارو بەدیھێنەرى خۆتان نەناسن و نەپەرستن و، پەياممەك كە بە پێغەمبەرى كۆتایی دا بۆی ناردوون، لێی وەرنەگرن، ئەو پۆژە سەختە چاوەڕێتان دەكات:

﴿فَإِذَا جَاءَتِ الصَّلَاةُ﴾، ئنجا ھەر كاتێك ﴿الصَّلَاةُ﴾ ھات، واتە: ھارژنێك و دەنگێكى گەورە، كە گوێی خەلك كەر دەكات، یان وادەكات خەلك نەیبیستى، دەنگى زۆر گەورە مروۆف كەر و پرو كاس دەكات، ئەگەر دەنگەكە زۆر گەورە بێ، گوێی وەخۆی ناگرێ و پرو كاس دەبێ، مروۆف كە گوێی لە تەقینەووەیەكى گەورە دەبێ، دوایی ماوہیەك گوێی لە ھیچ نابێ، چونكە كاس و وەر بوو، ﴿الصَّلَاةُ﴾، واتە: ھارژنێكى كەر و پرو كاسكەر، ﴿يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِي﴾، ئەو پۆژەى مروۆف لە براھەكەى خۆی رادەكات، ﴿وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ﴾، ھەر وەھا لە دایكى و بابى رادەكات، ﴿وَصَحْبِيهِ وَبَنِيهِ﴾، دیسان لە ھاوژینەكەى، ھاوسەرەكەى و منداڵەكانى رادەكات، بۆچى لێیان رادەكات؟

تاكو داواى شتىكى لێ نەكەن، چونكە دەزانى ھىچى پێ ناكرێ لە پۆژى دواییدا، ھىچكەس ھىچى لە دەست نایەت، وەك دوایی خوا باس دەكات: ﴿لِكُلِّ أَمْرٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُعْنِيهِ﴾، بۆ ھەر مروۆفێك لەوان، لەو پۆژەدا كاریك ھەيە، سەرقاڵى دەكات، واى لێ دەكات نەپەرژێتە سەر ھىچ شتێكى دیکە. ئنجا خواى پەنھانزان لە كۆتاییدا باسى ئەو دەكات، كە ئەو خەلكە دابەش دەبێ بۆ دوو كۆمەل:

﴿وَجُوهٌ يُّوْمِئِذٍ مُّسْفِرَةٌ﴾، پرووانێك (لەو پۆژەدا، پروون و گەشن)، ﴿صَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ﴾، پێكەنیون شادمان و دلخۆشن، مروۆف ئەگەر دلێ خوش و شاد بوو، دەم بە زەرەدەخەنش دەبێ و پرووشى گەش و جوان و پروون و پرشنگدار دەبێ، كۆمەلێك ھەن بەو شیوہیەن.

﴿وَوُجُوهُ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ﴾، پروانچىكىش ھەن لەو پۆژەدا تەپ و تۆز (ى خەمبارى)يان لىنىشتو، مەبەست ئەوھى: وەك چۆن كەسەك تۆز و خۆل لە دەم و چاوى دەنىش، ئاوا دەم و چاويان لىل و تاريكە، ﴿تَرَهْقَاهَا قَرَةٌ﴾، تەنوويان كەوتۆتە سەرى.

﴿قَرَةٌ﴾ و (قَتَار) و (قَتَار) بە مانای دوو كەل دى، واتە: وەك دووكەل و تەنوو نىشتىتە سەر دەم و چاويان، بەو شىوھى دىنە بەرچا، تەمى خەميان كەوتۆتە سەر دەم و چاوو، تەنووى خەم دەم و چاوى پەشكردوون.

﴿أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجْرَةُ﴾، ئا ئەوانە بىپروا تاوانبارەكان، يان ئا ئەوانە كەسە سەپلەو تاوانبارەكان.

خوا بە لوتف و كەپەمى پەھاي خۆى، ئىمە لەو كەسانە بگىرى، كە لەو پۆژەدا پرويان گەش و جوان شادو درەوشاو دەبى و، دليان خۆش و شادمان دەبى، دەم بە پىكەنىن و زەردەخەنە دەبن، خوا بە بەزەيى خۆى ھەمبارىزى لەوھى بەھۆى دلتەنگى و پەستى و خەم و ناپەھەتتە، تەمى خەم و تۆز و خۆلى خەفەتبارى، دەم و چاومان پەش و تال و تلخ و تاريك بكات.

بەريزان!

بەر لەوھى مانای گشتى ئەم سوورەتە موبارەكە بەجى بىلین، ئاماژەيەك دەكەم بە مشت و مپى زانايان لە بارەى ھۆى ھاتنە خوارى سەرەتاي ئەم سوورەتە موبارەكەو، چۆنەتتى گونجانی ئايەتەكان لەگەل پارىزراوى (معصومية) ى پىغەمبەردا ﷺ:

زۆربەى ھەرە زۆرى تەفسىرەكان لە سەر وەرگرتنى ئەو پىوايەتانەى ئىمە ھىنامان لە ھۆى ھاتنە خواردا كە ئىمە سى گىردراوھەمان لەو بارەوھە ھىناون، سەنەدیشيان راست و دروستە زۆربەى ھەرە زۆرى تەفسىرەكان لەسەريان يەكدەنگن، ئەو تەفسىرانەى من لەبەر دەستم دان، تەنانەت خواھنى تەفسىرى

(الكاشف)یش که (محمد جواد مُغْنِیة)یەو زانایەکی شیعیە، لە بەرگی ھەوتی تەفسیرە کەیدا^(١)، ئەویش ئەو ڕیوایەتانە وەر دەگرێ و ھیچ گری و گۆتالێک دروست ناکات، کە لە سەرەتای ئەم سوورەتەدا خوای پەروەردگار پێغەمبەری خاتەم دەدوێت و، بە شیۆەییەکی نارااستە و خو گلهیی لێ دەکات.

بەلام تەفسیرەکانی دیکە ی شیعیەکان وەك عادی خۆیان، بو وینە: (محمد حسین الطباطبائی)، کە خواوەنی تەفسیری (المیزان)ە^(٢)، بە حیساب پەخنە دەگرێ لەو ڕیوایەتانە کە راست نین و دەلێ:

خو ﷺ پەوشت و ئاکاری پێغەمبەری ﷺ بە مەزن داناو -- مەبەستی پێی سەرەتای سوورەتی (القلم)ە، کە دەفەرموێ: ﴿ت وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ۝١ مَا أَنْتَ بِمُعْجِزٍ لِّكَ لَا تَجْرَأُ عَلَىٰ مَعْنُونٍ ۝٢ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خَلْقٍ عَظِيمٍ ۝٤﴾، کە پیشتر قسەمان لێ کرد - خو ھەر لە سەرەتاوە پەوشتی پێغەمبەری کوێایی ﷺ بە مەزن وەسف بکات، کەواتە: چۆن دەچێتەووە عەقڵەو، دواي ئەوێ لە سەرەتای ناردنی دا، خو پەوشتی وی بە مەزن وەسف کردبێ، کەچی دواي لەسەر ھەندیك لە ھەلسووکەوت و پەوشتەکانی گلهیی لێ بکات؟!

واتە: ئەمە ناگونجێ مەبەست پێی پێغەمبەری خو ﷺ بێ، لەبەر ئەوێ ئەو پێی وایە دژ دەووستی لەگەڵ ئەوێدا کە لە سەرەتای سوورەتی (القلم) دا خو پێغەمبەری کوێایی خو، بە خواوەن پەوشتیکی مەزن وەسف دەکات!.

ھەر وەھا تەفسیری (نمونه)ش کە تەفسیریکی فارسییە ھی (ناصری مکارمی شیرازی) و ھەندیك زانای دیکە ی شیعیە^(٣)، لەو بارەووە قسە ی زۆری کردو، کە ئەو ڕیوایەتانە قبوول ناکەن.

(١) ص: ٥١٥، ٥١٦.

(٢) ج ٢٠، ص ٢٠٣.

(٣) ج ٢٦، ص ١٢٥ - ١٢٧.

بەلام لە راستییدا قسەکانیان هیچیان پشتبەستوو نین بە هیچ بەلگەیەکی عەقڵیی و نەقڵیی، بەلێ، خوا پەروەردگاری خوا ﷻ بە مەزن وەسف کردووە، بەلام ئەووە کە پەروەردگاری خوا ﷻ مەزنە، مانای وانیە هیچ شتێک نەکات، پێویست بێ خوا پەروەردگار بۆی راست بکاتەووە، ئەگەر بشکووتری: ئەووە لەگەڵ پارێزراو بوونی پێغەمبەری خوا ﷻ لە گوناح، تیکدەگیری، راست نیە، چونکە ئەووە گوناھێک نیە، پێغەمبەر ﷻ کردبێتی و، تەنیا هەلەییەکی ئیجتیهادییەو، یەکەم گلەیش نیە خوا پەروەردگار بۆی لە پێغەمبەرەکی ﷻ بکات و، پەرخەنی لێ بگری، بەلکو، ئەووە چەند جارێک لە قورئان دا دووبارە بۆتەووە:

۱- لە سوورەتی (التوبة) دا، دەفەرموی: ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنَتْ لَهْمَ﴾ (۴۳) واتە: خوا لێت ببورێ بۆچی مۆلەت دان؟ هەرچەندە لێرەدا خوا پەروەردگار لێبوردنەکە ی پێش گلەییەکە خستووە!

۲- هەرۆهە لە سوورەتی (الأنفال) دا: ﴿مَا كَانَتْ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أُسْرَىٰ حَتَّىٰ يُشْخَفَ فِي الْأَرْضِ﴾ (۶۷) واتە: هیچ پێغەمبەرێک بۆی نیە، دیلان بگری (لە بەرامبەر ئەووەدا کە قەرەبوویان لێوەربگری)، هەتا (دوژمنان) لە پەل و پۆ نەخات.

۳- هەرۆهە لە سوورەتی (التوبة) دا: ﴿وَلَا تُصَلِّ عَلَىٰ أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّتَّ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَىٰ قَبْرِهِ﴾ (۸۴) واتە: لە مەودوا نوێژ لەسەر هیچ کام لە وان (مونا فیکەکان) مەکەو لەسەر گۆرەکەشی پامەووەستە.

ئەووە بەلای کەمەووە لە چوار شوێندا، خوا پەروەردگار هەلە ئیجتیهادیی بۆ پێغەمبەری کۆتایی ﷻ راست کردۆتەووە، واتە: پێغەمبەری خوا ﷻ دەقیك نەبوووە پێچەوانە ی بجوولێتەووە بۆچوونێکی بوو، بەلام لە بۆ چوونەکەیدا نەپێکاوە، خوا میهرەبانیش بۆی راست کردۆتەووە، بێگومان ئەووەش لەگەڵ پارێزراو بوونی پێغەمبەر ﷻ لە گوناھاندا تیکناگیری، چونکە ئەو شتانە ی پێغەمبەری خوا ﷻ کردوونی، هەلە ئیجتیهادیی بوون و گوناح نەبوون، چونکە

کەسێک کە ئیجیتیهاد دەکات، ئەگەر بپیچکێ، دوو پاداشتی هەن و، ئەگەر نەپیچکێ پاداشتیکی هەر هەیە.

ئنجاهەر کام لە شیخ (محمد عبدة) لە (الأعمال الكاملة) کەیدا هاتووە^(۱)، لە ته فسیری بەش (جزء) ی (عم) دا، هەندێ قسە ی زۆر پێک و جوانی لەو بارهوه کردوون.

هەر وهها (ابن عاشور) یش، لە ته فسیره کە ی (التحریر والتنوير) دا^(۲)، ئەویش لە باره ی ئەو ئایه تانه وه هەندێ قسە ی زۆر جوان دەکات.

هەر وهها (سید قطب) یش لە ته فسیره کەیدا^(۳)، هەلۆه سته یه کی زۆر جوان و پێک و پێک لە بەردەم ئەو ئایه تانه دا دەکات، دوا ییش لە کاتی خستنه پرووی مه سه له گرنگه کاندایه باره وه، قوڵه باسێک ده که م و حه وت (۷) حیکمه تی ئەو گله ییه ی خوا ﷻ لە پیغه مبه ری خاته م ﷺ ده خه مه پروو.

(۱) ج ۵، ص: ۳۲۶، ۳۲۷.

(۲) ج ۱۲، ص: ۱۰۹، ۱۱۴.

(۳) في ظلال القرآن ج ۶.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

گلهیی ناراسته و خۆی خوا ﷻ له پیغه مبه‌ر موحه‌مه‌د ﷺ که به هۆی هاتنه‌ لای بابایه‌کی کویره‌وه، پرووی گرژ کردوه، خۆی وه‌رچه‌رخاندوه، له‌ حالیکدا په‌نگه‌ ئه‌وه‌ هۆکاری پاك و چاکبوونی زیاترو په‌ند وه‌رگرتی بـ، که چی پرووی کردۆته‌ که‌ سانیک‌ی بـینـیازی پـیشـاندەر، که‌ ئه‌گەر به‌هۆی گه‌رانه‌وه‌ بۆ لای خواشه‌وه‌ پاك و چاک نه‌بن، پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌رانبه‌ریان به‌رپرسیار نه‌وه‌، خه‌تای خۆیان‌ه‌وه‌، وه‌سفکردنی قورئانیـش به‌ په‌ندو بیرخه‌ره‌وه‌یان که‌ له‌به‌ر ده‌ستی هه‌موو لایه‌کدايه‌، له‌ چه‌ند په‌ره‌یه‌کی به‌رزو به‌ ریزو پاك داو، به‌ ده‌ستی فریشتانیکی گرانقه‌دری چاکه‌کاری نوینه‌ری خواوه‌ن:

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى ۝۱۱ أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى ۝۱۲ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهٖ يَرْزُقُ ۝۱۳ أَوْ يُذَكَّرُ ۝۱۴ فَفَنَفَعَهُ الذِّكْرَى ۝۱۵ أَمَّا مَنْ أَسْتَفْتَى ۝۱۶ فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى ۝۱۷ وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَرْزُقُ ۝۱۸ وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى ۝۱۹ وَهُوَ يَخْشَى ۝۲۰ فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّى ۝۲۱ كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ۝۲۲ فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرْهُ ۝۲۳ فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ۝۲۴ مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ۝۲۵ بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ۝۲۶ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۝۲۷﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئه‌م ئایه‌تانه، له‌ شازده‌ برگه‌دا:

(۱)- ﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى﴾، پرووی خۆی گرژ کردو وه‌رچه‌رخا، وشه‌ی: ﴿عَبَسَ﴾، (العُبُوسُ: قُطُوبُ الْوَجْهِ مِنْ صَبِيحِ الصُّدْرِ)، (عُبُوس): بریتیه‌ له‌ پرووی خوگرژ کردن له‌ ئه‌نجامی سینه‌ ته‌نگ بووندا، مروّف که‌ شتیکی به‌ دل نه‌بوو، که‌یفی به‌ شتیك نه‌هات و خه‌فه‌تی له‌ شتیك خوارد، پرووشی له‌ به‌رانبه‌ریدا ترش و تال ده‌بـ، ﴿وَتَوَلَّى﴾، (أَصْلُهُ تَحَوَّلَ الذَّاتِ مِنْ مَكَانِهَا، وَيُسْتَعَارُ لِعَدَمِ اسْتِغَالِ الْمَرْءِ بَكَلَامٍ يُلْقَى إِلَيْهِ)، (تَوَلَّى): له‌ ئه‌سلدا بریتیه‌ له‌وه‌ی

مروّف له شوینی خوئی لاجی، به لام دوایی ده خوازیتتهوه بو سه رگهرم نه بوونی مروّف به قسه یه که وه که بوئی ده کری، واته: گرنگی پینه دانی.

که واته: به شیوه یه کی ناراسته وخو، خوا ﷺ باسی پیغه مبه ره که ی ﷺ ده کات، که پرووی خوئی له کویره که گرژ کردو، خوئی خافلاند، یان: گوئی بو نه گرت و گرنگی پینه دا.

۲- ﴿أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى﴾ له کاتیکدا کویره که هاته لای، ﴿أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى﴾، پسپورانی زمان ده لاین: (في محل مجرورٍ بلامٍ جرّ محذوفٍ مع (أَنْ) وَهُوَ حَذْفٌ مُطَرَّدٌ)، ئەمه له شوینی (مجرور) دایه به (ل) ێک که هه میسه له گه ل (أَنْ) دا ده قرتیژی، یانی: (لأن جَاءَهُ الْأَعْمَى) به هوئی ئەوه وهی کویره که هاته لای، پرووی خوئی گرژ کردو، خوئی وه چهر خاند، (ابن عاشور)، قسه یه کی جوان ده کات، له مانا لیکدانه وهی ئەم دوو ئایه ته موباره که دا، ده لئ:

۱- زانیاری هه بوون به پرووداوه که، ده لالهت له سه ر ئەوه ده کات، که هاتنه که (هاتنی ئەو پیاوه کویره)، هاتیکی تاییه ت بووه، کویره که ش بابایه کی ناسراو زانراو بووه.

۲- خوی میهره بان به شیوه ی هه وāl فه رموویه تی و نه یفه رمووه: (عَبَسَتْ وَتَوَلَّيَتْ)، پرووی خوئی گرژ کردو خوئی وه چهر خاند! به لکو ده فه رموی: ﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى﴾، پرووی خوئی گرژ کردو خوئی وه رگیڤا، ﴿أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى﴾، به هوئی ئەوه وهی کویره که هاته لای، شیوازی هه وāl به کاره یتراوه له گله ییکردندا، لهو بیئاگاییه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ که گرنگی نه داوه بهو بابا کویره، بو ئەوه ی په یامی خوی پی بگه یه نئ، به لکو مه به ستی بووه گرنگی بدات به وانه ی دیکه که قسه یان بو ده کات.

ئنجا خوا ﷺ که به شیوه ی نادیار گله ییه که ناراسته ی پیغه مبه ره که ی ﷺ ده کات، لوتف و میهره بانییه کی زۆری تیدایه، هه روه ک له شوینی دیکه ش دا شیوه ی ئەوه هاتوه، بو وینه:

أ- له سووره تی (التوبة) دا ده فه رموی: ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنَتْ لَهُمْ﴾، لیره دا به شیوه ی دواندی راسته وخویه، به لام لیبوردنه که پیش ده خات و دوایی گله ییه که ی لی

دەكات: خوا لیت ببووړی بۆچی مۆلەت دان، یانی: بۆچی مۆلەتی دلنەخۆشەكانت دا، نەیهن بۆ جەنگی تەبووک، ﴿حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكِ الْذِينَ صدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَذِبِينَ﴾ {دەبووايه مۆلەت نەدابان}، تاكو ئەوانەى راستیان كردووە بەراستیى خاوەن بەلگەو پۆرش بوون، لەگەڵ ئەوانەى درۆزن بوون، لێك جیابووبانەو، واتە: دەبووايه مۆلەت نەدابانایە، نەیهن، تاكو سەرەنجام ئەوانەى راست دەكەن، لەگەڵ ئەوانەى درۆ دەكەن، لێك جیادەبوونەو.

ب- هەرۆهە لە سوورەتی (الأنفال) دا، خوا دەفەرموێ: ﴿مَا كَانَتْ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أُسْرَى حَتَّى يُشْخِطَ فِي الْأَرْضِ﴾، واتە: هیچ پیغەمبەرێك بۆی نە، دیلى هەبن، هەتا كوشتارى خەست و خۆل نەكات لە بێپروایان.

بێگومان بەو واتایەنا كە نابێ بە دیلیان بگرێ و دەبێ بیانكوژێ، بەلكو بەو واتایەى بە تەماعى قەرەبوو (فدية) لێوەرگرتن، نابێ كوژتایی بە شەر بێنێ، كە دوژمنان ببە دىل و دواىى بە خۆكرینهو دەرباز بن و، پارەیان لە بەرانبەردا لێوەربگیرێ، بەلكو لە جیاتی تەماعى فیدیەو قەرەبوو وەرگرتن، با جەنگەكە بەردەوام بێ، هەتا لە پەل و پۆیان دەخەن، وەك لە تەفسیری سوورەتی (الأنفال) داو لە تەفسیری سوورەتی (محمد) یشدا كە هەر لەو بارەو هاتووە دەفەرموێ: ﴿فَإِمَّا مَنَّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّى تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا﴾، لەو بارەو قسەمان كردووە.

بێگومان ئەوێش لوتف و میهرەبانى بۆ سنوورى خوايه بۆ پیغەمبەرى خوێ، كە بەر لەوێ گلهییهكەى لى بكات، لێبوردنەكەى باسكردو، یاخود بە شیوێهێكى ناپاستەوخۆ گلهییهكەى باسكردو، وەك هەم لە سوورەتی (الأنفال) داو، هەم لەم سوورەتە موبارەكەش دا هاتو.

۳- ﴿وَمَا يَذْرِبُكَ لَعَلَّهٗ يَرْزُقْ﴾، چ شتێك بە تۆى زاناندو، نيزيك بوو، لەوانە بوو، پاك و چاك بێ، (ما) لێرەدا پرسیاركردەنێ (استفهامية) یە، ﴿وَمَا يَذْرِبُكَ﴾، واتە: تۆ چووزانى،

چ شتیک وا له تۆ دهکات بزانی و پهی پئی بهی، ﴿لَعَلَّهُ يَرْكَبُ﴾، رهنگه ئهوهی لیت وهردهگری، بیهته هۆی ئهوهی پئی پاک و چاک بی، ئهه پهیامهی له تۆی وهردهگری، ئهه ئایهتانهی هاتهو لیتیان وهربرگری.

(۴) - ﴿أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرُ﴾، یاخود (ئهگهر نهشبووبایه، هۆی ئهوهی پئی پاک و چاک بی)، هاتبایهوه بیر و پهندی لی وهرگرتبایهه، پههه وهرگرتن و هاتهوهه بیرهکهی، سوودی پیگه یاندبایه.

وشه: ﴿فَتَنْفَعَهُ﴾، به: (فَتَنْفَعُهُ) ش خویندراوه تهوه.

که دهه رموی: ﴿أَوْ يَذَّكَّرُ﴾، ئهسلی خوئی (يَتَذَكَّرُ) به، بهلام (ت) که له (ذ) کهدا دهغم کراوه، (التَّذَكُّرُ: حُصُولُ أَثَرِ التَّذْكِيرِ، وهو خُطُورُ أَمْرٍ مَعْلُومٍ فِي الذُّهْنِ بَعْدَ نِسْيَانِهِ، وهو مُشْتَقٌّ مِنَ الذِّكْرِ)، (تَذَكَّرُ): بریتیه له پهیدا بوونی شوینهواری بیرخستنهوه، ئهویش بریتیه لهوهی شتیک پیشت زانراوهه دوایی له بیر چۆتهوه، بیتتهوه هۆشی مروّف، که له ئهسلدا داتاشراوه له (ذُكِّرَ)، یانی: هاتهوهه بیر، بهلام (ذُكِّرَ)، واته: باسکردن.

(۵) - ﴿أَمَّا مَنْ أَسْتَعَى﴾، بهلام کهسیک بیتیا ز بووه، بیتیا زیی پيشاندراوه، (أَمَّا)، وهک پیشت گوتوو مانه: (حرف تفصیل)، بیتیکه بهکارده هیندری بۆ دریژه دان به قسه، (أَسْتَعَى)، یانی: (مَنْ عَدَّ نَفْسَهُ غَنِيًّا عَنْ هَدْيِكَ)، کهسیک خوئی پئی دهوله مه ندو بی نیازه لهه رپبازو بهرنامه یه ی به تۆدا نیراوه.

(۶) - ﴿فَأَن تَصَدَّى﴾، تۆ لئی ده چیه پیش و پرووی تیده که ی و بایه خی پئی ده ده ی، (التَّصَدَّى: أَنْ يُقَابَلَ الشَّيْءُ مَقَابَلَةَ الصَّدَى)، (صَدَى)، یانی: دهنگدانهوه، (تَصَدَّى) یش، یانی: (تَعَرَّضَ)، خو بردنه پیش و پروو کردنه شتیک، وهک چۆن دهنگدانهوه یه که بۆت دیتتهوه، پرووت تی دهکات.

(۷) - ﴿وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَرْكَبُ﴾، تۆ چیت له سه ره ئه گهر خوئی پاک و چاک نه کرد؟ (ما)، لیره دا:

أ- يان لابه ره (نافية)يه، يانی: هیچ شتێك له سەر توۆ نیه، ئەگەر ئەو خۆی پاك و چاك نهكات، (أَي: عَدَمُ تَرْكِيهِ لَيْسَ مَحْمُولًا عَلَيْكَ)، پاك و چاك نهبوونی، خو پاك و چاك نهکردنی له سەر شانی توۆ نیه، توۆ بهرپرسیاریه تیه که ی هه لئناگری.

ب- ده شگونجی (ما) پرسیار کرده نیی (الاستفهامية)بی، یانی: ﴿وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزُكِّيَ﴾، (أَيُّ شَيْءٍ عَلَيْكَ أَلَّا يَزُكِّيَ؟)، چ شتێك (چ بهرپرسیاریه تیه كه) له سەر توۆیه، ئەگەر ئەو خۆی پاك و چاك نهكات! هیدایه تی خوا له بهر ده ستیه تی، ئەگەر كه سێك خۆی وه ری نهگرتی و هه لینه گرتی و له ئەنجامدا به هۆی ئیمان و ته قواوه، پاك و چاك نهبی، توۆ چ بهرپرسیاریه تیه كه له سەر شانە!

۸- ﴿وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى﴾، به لām كه سێك كه به گرنگی پیدانه وه، یاخود: به خیرایی رویشتنه وه دیت بو لات.

(سعي) به مانای خیرا رویشتنه وه، لیره دا به کاره یئراوه بو سوور بوون له سەر دیدار، واته: به جیددی و به مشوور خواردنه وه و پروو تیکردن، به لām كه سێك كه به جیددی بو لای توۆ دی و، به مشوور خواردنه وه ده خه فتی له وه ی به دیداری توۆ بگات.

۹- ﴿وَهُوَ يَخْشَى﴾، له حالیکیشدا ده ترسی، ئەمه سی ئەگه ری هه ن:

أ- له خوا ده ترسی.

ب- له بیروایه کان ده ترسی ئازاری بدن، له بهر ئەوه ی نابینایه.

ج- ده ترسی بکه وی، یان بکه ویته چالیکه وه، چونکه بهر پپی خۆی نابینی، هه موویان ده گرتیه وه، به لām زیاتر وا پیده چی مه به ست ئەوه بی: له خوا ده ترسی، (خشية)یش وه ك پیشتریش باسمان کردوه، ترسیکه له گه ل به مه زنگرتندا ئاویتیه، بۆیه خوا فهرموویه تی: ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ﴾ (۲۸)، واته: ته نیا به نده زانایه کان سام و هه یبه تیان به رانه ر به خوا هه یه.

ئىنا كەسىڭ كە ئاوايە:

(۱۰) - ﴿فَأَنْتَ عَنْهُ نَلَهَى﴾، تۆ لىيى بى ئاگا دەيى و بە جگە لەوئەو دەخافلىيى، (طبري)، ئاواي لىكداوئەتەو: ﴿فَأَنْتَ عَنْهُ تُعْرِضُ وَتَشَاغَلُ عَنْهُ بَغْيَرُهُ وَتَغَافَلُ﴾، پرووى لى وەردەگىرى و خوت بە جگە لە ئەوئەو دەخافلىيى و لەو بىئاگا دەيى.

(۱۱) - ﴿كَلَّا إِنَّهَا نَذْكِرَةٌ﴾، نەخىر (وامەكە) ئەو بەرخەرەوئە ئامۆزگارايە، (كلاً): وشەيەكە بۆ تىوئەخوپىن و گلەيى كردن و هەلۆه شاندنەو، هەلۆه شاندنەوئە شتىك كە پىشتەر باسكراو، ئەگەر قسەيە، ئەگەر پەفتارە، ئەگەر هەلۆيستە، هەرچى هەيە، (طبري) ئاواي لىكداوئەتەو: ﴿مَا الْأَمْرُ كَمَا تَفْعَلُ يَا مُحَمَّدُ! مَنْ أَنْ تَعْبَسَ فِي وَجْهِ مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى، وَهُوَ يَخْشَى، وَتَتَصَدَّى لِمَنْ اسْتَغْنَى﴾ كار وانىە كە دىكەي ئەي موئەممەد! كەسىڭ كە بە گرنگى پىدانەو دى بۆ لات و دەشتىسى، پرووى خوتى لى گرژبەكەي، بەلام كەسىڭ كە خوى بىنياز پىشانداو، پرووى تىبەكەي و گرنگى پىدەي! (ئەو پاست نىو لەو ئىجتىهادەتدا نەتپىكاو).

﴿إِنَّهَا نَذْكِرَةٌ﴾ بە دلىايى ئەم قورئانە، ياخود: ئەم ئايەتە موبارەكانە بىرخەرەوئەن، پەندو ئامۆزگارايىن، (الطبري)، دەلى: ﴿إِنَّ هَذِهِ الْعِظَةُ وَهَذِهِ السُّورَةُ تَذْكِرَةٌ: يَقُولُ: عِظَةٌ وَعِبْرَةٌ «فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرَهُ» يَقُولُ: فَمَنْ شَاءَ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ ذَكَّرَهُ﴾، دەلى: ﴿إِنَّهَا نَذْكِرَةٌ﴾، واتە: ئەم ئامۆزگارايەو ئەم سوورەتە پەندو ئامۆزگارايە، هەر كەس بىهوى لە بەندەكانى خوا يادى دەكات.

(۱۲) - ﴿فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرَهُ﴾، هەر كەسىڭ (لە بەندەكانى خوا) بىهوى باسى دەكات، (ذكر)، باسى دەكات، ياخود: يادى دەكات، (الطبري)، دەلى: ﴿ذَكَرَ تَنْزِيلَ اللَّهِ وَوَحْيِهِ وَالْهَاءُ فِي قَوْلِهِ: «إِنَّهَا» لِلْسُّورَةِ، وَفِي قَوْلِهِ: «ذَكَّرَهُ» لِلتَّنْزِيلِ وَالْوَحْيِ﴾، واتە: دابەزىراوى خواو سىرووشى خوا ياد دەكات، راناوى (ه) لە: ﴿إِنَّهَا﴾ دا، بۆ سوورەتەكە دەگەرپىتەو، بەلام راناوى (ه)، لە: (ذكره) دا، كە بۆ نىر (مذگره)، بۆ (تنزيل) و (وحى)، دەچىتەو، هەندىكىش گوتووئە: ﴿إِنَّهَا﴾، بۆ ئايەتەكان دەچىتەو، (ذكره)، بۆ خواي بەرز دەچىتەو، واتە:

هەر که سێک بیهوێ یادی خوا دهکات، بهلام ئهوهی (طبری) گوتویهتی: لهگهڵ پهوتی ئایهتهکاندا، گونجاوتره.

(۱۳) - ﴿فِي صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ﴾، له پهڕه ڕێژ لێگیراوه کاندایه، (الطبری) دهڵێ: ﴿صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ﴾ مه بهست پێی تهخته ی پارێزراو (لوح محفوظ)ه، (صحف)، کۆی (صحیفه)یه، بهلام مه بهست پێی ئهوه تهخته پارێزراویه که زانیاری خوای ههموو تێدا تۆمار کراوه، له باره ی دروستکراوه کانیهوه.

(۱۴) - ﴿مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ﴾، بهرزکراوه به پاکگیراون، ئهوه پهڕه ڕێژ لێگیراوه، پێگه و پایه یان بهرزه، پاکیشن لهوهی دهستی شهیتانه کانیان بگاتی.

ههله به ته جوړه تهفسیری دیکه شیان بۆ کردوون، به تایهت بۆ ئهوه ئایهتهی دهفه رموی: ﴿فِي صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ﴾، له پهڕه ڕێژ لێگیراوه کاندایه، یان: له پهڕه په سندوق چاکه کاندایه.

ئهم دوو ئایهته: ﴿فِي صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ، مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ﴾، سی مانای سه رهکیان هه ن:

۱- قورئان له تهختی پارێزراودا بووه بهرله دابه زیترانی.

۲- قورئان بهر له نووسرا نهوهی له لایه ن هاوه لانهوه، به تۆمارکراوی له لایه ن فریشته کانهوه هه بووه، هینده به وردیی و ڕێکی وهك نووسرا بیتهوه، یان هه ر نووسراویشه تهوه له لایه ن فریشتانهوه.

۳- مه بهست پێیان نووسرا نهوهو تۆمارکرانی قورئانه له لایه ن هاوه لانهوه خوا لێیان پازی بی.

﴿مُكْرَمَةٍ﴾، زۆر ڕێژ لێگیراون، زۆر په سندوق کراون، ﴿مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ﴾ بهرزکراون، ئهوه په رانه زۆر بهرز کراون، واته: له ڕووی مهعنه ویی، یاخود: له ڕووی ماددی هوه شوینه که یان زۆر بهرزه، یاخود: له ڕووی مهعنه وییه وه پله و پایه یان زۆر بهرزه، ﴿مُطَهَّرَةٍ﴾: پاککراون، که مه بهست پێی پاککرانه وهی

مەعنەویيە، یانی: ھەلەو پەلەیان تێدانیه، یاخود: پاکن لەوہی شەیتانەکان دەستیان بیانگاتن.

(۱۵) - ﴿بِأَيِّ سَفَرٍ﴾ بە دەستەکانی نوێنەرانیکیەوہن، ﴿سَفَرٍ﴾ کۆی (سافر)ە، وەك (کَتَبَ)، کۆی (کاتب)ە، واتە: نووسەر، (سافر)یش بە مانای نوێنەر دی، نوێنەرانی خوا ﷺ.

(۱۶) - ﴿كِرَامٍ بَرَرٍ﴾ بەرپێزن چاکەکارن، ﴿كِرَامٍ﴾ کۆی (کریم)ە، واتە: ھەرە چاک لە جوۆری خوۆ، ھەر شتێک لە جوۆری خویدا زۆر چاک و پەسند بێ، پێی دەگووتری: (کریم)، ﴿بَرَرٍ﴾ کۆی (بَر)ە، یانی: ھەرە باش، ھەروەك چوون (أَبْرَار)، کۆی (بَار)ە، یانی: چاکەکار، (بَر) و (بَار)، ھەردووکیان بە مانای چاکەکارن، بەلام مانای (بَر) بەھێزترە، چونکە (بَر)، چاوگە، واتە: خودی چاکەکاری، وەك: (عَدْل) و (عادل)، (عادل)، یانی: دادگەر و (عَدْل) یش بە مانای دادگەر بەکاردی، بەلام (عَدْل) یانی: خودی دادگەری، ئەگەر بَلِّين: (فَلان عَدْل)، واتە: دادگەرە، بەلام بەو واتایە دادگەری لەودا بەرجەستە بوو، ھەروەك (فَلان بَر)، واتە: چاکەکاری لەویدا بەرجەستە بوو.

ھەندیکیشیان گوتووینە: ﴿بِأَيِّ سَفَرٍ﴾ ﴿كِرَامٍ بَرَرٍ﴾ بە دەستەکانی نوێنەرانیکیەوہن، بەرپێزی چاکەکارن، مەبەست پێی قورئانخوێنەکانن، بەلام بێگومان پەوتی ئایەتەکان، ھەر ئەو دەگەینە ئەو مەبەست پێی فریشتەکانە، خوا ﷻ وەك پێشتریش گومان لەم ئایەتانەدا دەیهوێ، بە پێغەمبەری خاتم ﷺ و بە برواداران بە گشتی، ھەروەھا بە بێروایان و نەیارانی پێغەمبەری خواش ﷺ، بفرمووی: ئەو قورئانە ی ئیوہ لە بەرانبەریدا بێ منەتی و بێ باکیی پێشان دەدەن، بێنیازی پێشان دەدەن، ئەو پێگەکیەتی و، خوای پەروردگار ئەوئەندە بە گرنگی و بایەخ پێدانەوہو، ئەوئەندە بە پێزو حورمەت و بە قەدرو گرانییەوہ ئەو قورئانە دابەزاندوہو، بە دەست فریشتەکانەوہیەو ئەو پێگەو پایەییەتی و، ئەو سەرچاوہی لێوہ ھاتنیەتی، کەواتە: شتێکی ھەلە دەکەن کە

گرنگی و بایەخ بە قورئان نادەن و، لە بەرانبەریدا بێنیازی پێشان دەدەن.
 بە کورتیی: ئایینی خوا منەتی کەس هەلناگرێ، چونکە بەرنامەی خۆی
 بەرز بێنیازەو، دەبێ خەڵک بەرەو لای بچێ و منەتی هەلبگرێ، نەك خەڵک بە
 منەتەوێ گۆی بوو فەرماشتی خوا بگرێ و، پەیامی خوا وەرگرێ.

لە نۆزە کۆمەڵە ئێمە بێگان لە کەتڵانی
 Stay in touch on social media
 تۆن مەگم بێر موانع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net
 + English - عربي - کوردی

علي بابير / AliBapir

علي بابير / AliBapir

رێگەباندنی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play | App Store

کەتانی

رێگەباندنی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

Telegram | WhatsApp | Phone

رێگەباندنی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

قوله باسیک دهربارهی

حهوت حیکمهت لهو گلهییە خوادا که له پیغمبەر ﷺ ی کردوه

هەرچه‌نده پیشتریش قسه‌مان لهو باره‌وه کرد، که له راستییدا ئه‌و گله‌ییە خوا ﷻ له پیغمبەری خاتەم ﷺ له‌سەر گوناھێک نە‌بووه، پیغمبەری خوا کردبیتی، بە‌لکو له‌سەر ئیجتیهادو بو‌چوونیکی هە‌لە‌ی بووه‌و، دوایی خوا ﷻ بو‌ی راستکردۆته‌وه، بو‌یه‌ش ئه‌وه له‌گە‌ڵ پارێزراو بوونی پیغمبەری خاتەم ﷺ و پیغمبە‌رانی دیکە‌دا له‌ گونا‌ج، تێکنا‌گیری، پیغمبە‌ران له‌ گونا‌هو تاوان پارێزراو بوون، بە‌لام له‌ هە‌لە‌ی ئیجتیهادیی و بو‌چوونیکیان هە‌بی، نە‌پێکن، پارێزراو نە‌بوون، ئنجا ئێ‌ره‌ش تاکه‌ شوێنێک نیه‌ که‌ خوا ﷻ نە‌رمه‌ گله‌ییە‌ک له‌ پیغمبە‌ری خو‌ی ده‌کات ﷻ، بە‌لکو وه‌ک پیشتریش گوتمان: له‌ هەر کام له‌ سوورە‌تی (التوبة) دا، له‌ دوو شو‌ین: ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذْنَتْ لَهُمْ﴾ (٤٣)، هەر‌وه‌‌ها: ﴿وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ﴾ (٨٤)، له‌ سوورە‌تی (الأنفال) ی‌ش دا: ﴿مَا كَانَتْ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أُسْرَىٰ حَتَّىٰ يُثْخَفَ فِي الْأَرْضِ﴾ (٦٧)، به‌ لای که‌مه‌وه له‌و س‌ی شو‌ینه‌دا ئا‌شک‌ریه‌ خوا ﷻ، پیغمبە‌ری خاتەم ﷺ هە‌لە‌یه‌کی ئیجتیهادیی که‌ بوویه‌تی، بو‌ی راستکردۆته‌وه، بە‌لام با ته‌ماشای ئه‌و حه‌وت حیکمه‌ته‌ی ئه‌و گله‌ییە‌ی خوا له‌ پیغمبە‌ره‌که‌ی مو‌حه‌ممە‌د ﷺ کردوویه‌تی، بکه‌ین:

١- حیکمه‌تی یه‌که‌م ئه‌وه‌یه‌ که‌ خوا ﷻ ئه‌م ئایینه‌ پاک و ب‌ی خه‌وشه‌ی به‌ پیغمبە‌ری خاتەم دا ناردوویه‌تی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی دوا نو‌سخه‌ی پ‌ی‌نمایی و به‌رنامه‌ی خوایه‌ بو‌ مرو‌فایه‌تی، بو‌یه‌ پ‌ی نه‌داوه‌ ه‌ینده‌ی نووکی ده‌رزی، هە‌لە‌و که‌م و کوو‌ری تێدا‌بی، ته‌نانه‌ت هە‌لە‌یه‌کی ئیجتیهادی‌ش که‌ پیغمبە‌ری خوا ﷻ کردوویه‌تی، خوا به‌سه‌ری‌دا بازنه‌داوه‌و بو‌ی راستکردۆته‌وه، وه‌ک ئێ‌ره‌، ئنجا ئه‌وه‌ی پیغمبە‌ری خوا ﷻ کردوویه‌تی تێیدا نە‌پێکاوه‌و هە‌لە‌ بووه‌، بو‌یه‌ش قسه‌ی هە‌ندێک له‌ پ‌وونکه‌ره‌وانی قورئانم به‌ د‌ل

نیه، که گوتووایانه: ئەوێ هه‌له‌و که‌م و کوورییه‌کی تێدانیه، چونکه پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ خه‌ریکی کارێکی گه‌وره‌ترو گرنه‌گر بووه، به‌لام ئەو بابا کویره‌هاتوه، که بیه‌خافلیتی له‌و کاره‌ گه‌وره‌و گرنه‌گی! ئەو رایه‌م به‌ دلم نیه، چونکه ئەگه‌ر هه‌له‌ نه‌بووایه‌ خوا‌ی کاربه‌جی گله‌یی له‌ پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ نه‌ده‌کرد، ئنجا پێویست ناکات بۆ لاه‌ردنی گله‌یی له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئایه‌ته‌کان له‌ نێوه‌پۆکی خۆیان خالی بکه‌ینه‌وه‌ و، وای پێشان بده‌ین که ئەوه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کردوویه‌تی، شتیکی زۆر راست و چاک بووه‌و بابا کویره‌که‌ (ابن أم مکتوم) هه‌له‌ی کردوه‌! چونکه ئەگه‌ر وابوایه‌ خوا‌ی په‌روه‌ردگار به‌سه‌ر که‌سدا بازنادات و خاتری که‌س ناگرێ و، ده‌یفه‌رموو: هه‌لۆیستی بابا کویره‌که‌ هه‌له‌ بووه، به‌لام که‌ ده‌فه‌رموی: نه‌ده‌بوو پرووت گرژ کردباو خۆت لێوه‌رچه‌رخاندبايه، چونکه به‌هۆی ئەوه‌وه‌ چاک و پاک ده‌بوو، یاخود په‌ندی وه‌رده‌گرت، که‌واته: هه‌لۆیستی بابای کویر له‌ شوینی خۆیدا بووه‌و، پێکاویه‌تی، به‌لام ئەوه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌رچه‌نده‌ پێغه‌مبه‌ری خاته‌م و سه‌روه‌ری پێغه‌مبه‌رانه‌و، باشترین ئینسانه‌و، چاکترین به‌نده‌ی خوايه، به‌لام له‌و ئیجتیهاده‌یدا نه‌پێکاوه، ئەمه‌ش شتیکی زۆر گه‌وره‌و گرنه‌گی، که‌ خوا ﷺ پێ نه‌داوه‌ هێنده‌ی نووکی ده‌رزیه‌ی هه‌له‌و که‌م و کووری بچێته‌ نێو ئیسلامه‌وه‌.

٢- حیکمه‌تی دووه‌م بریتیه‌ له‌ ده‌رخستنی یه‌کێک له‌ به‌ها به‌ره‌زەکانی به‌رنامه‌ی خوا، که‌ لایه‌نگری خه‌لکی ساده‌و هه‌زارو که‌م ئەندامه‌، ئەمه‌ شتیکی زۆر گه‌وره‌یه: خوا له‌سه‌رووی حه‌وت ئاسمانه‌وه‌، گله‌یی بکات له‌ پێغه‌مبه‌ری خاته‌م ﷺ که‌ سه‌روه‌ری پێغه‌مبه‌رانه‌و، کۆتایی پێغه‌مبه‌رانه‌و باشترین ئینسانه‌و چاکترین به‌نده‌ی خوايه، گله‌یی لێ بکات له‌سه‌ر ئەوه‌ی پروی گرژ کردوه، له‌ بابایه‌کی کویر، که‌ بابای کویر، پروی گرژییه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ری ﷺ نه‌بینیوه‌و پروی لێ وه‌رگیرانه‌که‌شی نه‌بینیوه، به‌لام خوا بینویه‌تی، ئەگه‌رنا کافره‌کانیش نه‌یانگیراوه‌ته‌وه‌ بۆ خه‌لک که‌ موحه‌ممده‌ ﷺ له‌به‌ر خاتری ئێمه‌ پروی گرژ کرد له‌عه‌بدو‌ل‌لای کویری ئوممی مه‌کتووم، به‌لام خوا له‌سه‌رووی حه‌وت ئاسمانه‌وه‌ بینویه‌تی و به‌رگری کردوه‌ له‌ بابایه‌کی کویری که‌م ئەندام و، گله‌یی کردوه‌ له‌ باشترین به‌نده‌ی خۆی و سه‌روه‌ری پێغه‌مبه‌ران ﷺ.

کهواته: ئەم ئاینه‌ی خوای دادگەر زۆر لایه‌نگیری خه‌لکی هه‌ژارو نه‌دارو کهم ئەندام و سادەو مافخوراو دەکات.

۳- حیکمه‌تی سییه‌م ئه‌وه‌یه که پابه‌ندی به مه‌بده‌ئه‌وه، له به‌ره‌مه‌ی سیاسی گرن‌گتر و پێشتره، مه‌بده‌ئه‌که‌ش - لێره‌دا - ئه‌وه‌یه که پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پ‌ووی خۆشی و گرن‌گی و بایه‌خی ته‌واو بدات به که‌سێک که پ‌روای هه‌یناوه، به‌ره‌مه‌ی سیاسیه‌که‌ش ئه‌وه بووه که پێغه‌مبه‌ر ﷺ ته‌ماعی بووه، ئه‌وانه گوتی بۆ بگرن و په‌یامی خوای لێ وه‌ربگرن، ئه‌وه وه‌ده‌سته‌هه‌ینانیکی سیاسی بوو، به‌لام خوا ﷻ پابه‌ندی به مه‌بده‌ئه‌کانه‌وه، به ئەده‌ب و په‌وشتیکی ئیسلامیه‌وه، که بریتیه له پ‌وو خۆشی و قسه‌خۆشی و گرن‌گی پێدان و بایه‌خدان به بابایه‌کی کوێر، ئه‌وه‌ی پێ گه‌وره‌تر بووه، له‌وه‌ی داخۆیه‌کیک له زله‌زلانی قوره‌یش مسو‌لمان ده‌بی یان مسو‌لمان نابێ؟ چونکه دوا‌ی ده‌فهرمو‌ی: چی له‌سه‌ر تۆیه؟ یان: هه‌یج به‌رپرسیارییه‌تییه‌ک له‌سه‌ر تۆ نه‌یه: ﴿وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَكِّي﴾، ئه‌گه‌ر ئه‌و بپ‌روایه‌ خۆی پاک و چاک نه‌کات.

۴- حیکمه‌تی چواره‌م، ئه‌وه‌یه که بانگه‌واز بۆ لای خوا، نابێ له‌سه‌ر حیسابی جه‌وه‌ه‌رو نێوه‌پ‌وکی ئاینه‌که‌ی بێ، ئه‌وه ده‌رسێکی زۆر گه‌وره‌ی تێدا‌یه، به‌لێ، ده‌بی تێمه‌خه‌لک بۆ لای خوا بانگ بکه‌ین و، هه‌ه‌ول‌بده‌ین خه‌لک بێنینه نێو باوه‌شی ئیسلام، به‌لام نابێ ئه‌وه له‌سه‌ر حیسابی جه‌وه‌ه‌رو نێوه‌پ‌وکی ئاین بێ و، وامان لێبکات ته‌نازول بکه‌ین و ده‌ستبه‌رداری جه‌هه‌ورو نێوه‌پ‌وکی ئاینه‌که‌مان بێن، یان ده‌ستبه‌رداری به‌شێک له ئاینه‌که‌مان بێن، بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لکی پێ رازی بکه‌ین!

۵- حیکمه‌تی پێنجه‌م که له‌و پ‌ووداوه وه‌رده‌گیرێ، به‌لگه‌یه‌کی دیکه‌یه له‌سه‌ر نێردراوبوونی موحه‌ممەد ﷺ، هه‌یج به‌ ده‌ست نه‌بوونی له به‌رانبه‌ر خواو وه‌حیی خوا‌دا، به‌لێ حیکمه‌تیکی دیکه که له‌و به‌سه‌رهاته وه‌رده‌گیرێ، ئه‌وه‌یه که وه‌ک یه‌کیک له هه‌ه‌ول‌لان گوتوو‌یه‌تی: ئه‌گه‌ر پێغه‌مبه‌ری خوا شتیکی شار‌دبایه‌وه، ئه‌وه ئایه‌ته‌ی ده‌شارده‌وه، که خوا ﷻ ئاوا گله‌یی لێ ده‌کات، گله‌یی ناپه‌سته‌وخۆ، که ده‌فهرمو‌ی:

رووی خوئی گرژ کرد و خوئی وەرچەرخاند، لهبەر ئهوهی بابا کوپّره که هات بو لای، له کوّتاییه کهش دا پئی دهفهرموی: ﴿کَلَّا﴾، نهخیر، جاریکی دیکه شتی وا نهکهی!.

بیگومان ئهمهش بهلگهیهکی دیکهیه، لهسهر ئهوهی موحهممهد ﷺ تیردراوی خوییهو، هیچی بهدهست نهبووه له بهرانبههراو و هحیی و پهیامی خوادا، جگه له گه یاندنی، وهك خوا فهرموویهتی: ﴿إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلْعُ﴾ (۴۸)، تو ته نیا گه یاندن و پیراگه یاندنی په یامی خوات لهسهره.

۶- حیکمهتی شه شه م بریتیه له: راهینانی مسوڵمانان به تایبتهت بهرپرسان، که هیچ کهس له سه رووی ره خنه لیگیران و هه له بو راست کردنه وه وه نیه، چونکه ئه گهر خوا ﷺ هه له بو پیغه مهربی خاتهم ﷺ راست بکاته وه، که هه له کهشی ئه وه نه بوو، گونا هو تاوانیک بووبی، به لکو هه له یه کی ئیجتهادیی بووهو، پئی وابوو له و کاته دا که ته رخانه کردوه بو قسه کردن له گه ل ئه و زله و قسه رویشتووانه ی قورپه ییش دا، وا باشه قسه کانی نه بری بو وه لامدانه وه ی بابایه کی مسوڵمان، چونکه ئه گهر یه کین له وانه مسوڵمان بی، خه لکیکی زوری دیکه ی رهش و پرووت و مسوڵمان ده بی، یان ههر به لای که مه وه خه لکه رهش و پرووته که، ئه و زهخت و زوره ی ئه و زله زلانه ی به سه ره وه نامینی، به لام خوا ﷺ ئه وه ی پئی راست نه بووهو، ئه و ئیجتهادو بو چوونه ی پیغه مهربی ﷺ پئی هه له بووهو بو راست کردو ته وه، ئنجا ئه گهر پیغه مهربی خوا ﷺ، خوا هه له ی بو راست کرد بیته وه، مانای وایه هیچ کهس له سه رووی هه له بو راست کردنه وه و ره خنه لیگیرانه وه نیه، ههرچه نده بهرپرس بی و ههر که سیك بی، به لکو به پیچه وانه وه: له ئیسلامدا مروّف تاكو بهرپرسیاریتی زیاتر بی، ده بی گوپرایه لیی بو شه ریهت باشت بی، نهك له بهر ئه وه ی بهرپرسه، هوکمرانه، ده سترۆیشتوویه، خه لك زور به قسه ی ده کات، بگوتری: بووراوه، یان مافی قیّتۆی هه یه له بهرامبهر شه ریهتدا! به پیچه وانه وه: مسوڵمانان کپیان له هه مووان بهرپرستهر، ده بی له هه مووان ملکه چتر بی بو خوا ﷺ و ئایینه که ی!

۷- حیکمهتی هه وته م و کوّتایی: حالیکردنی خه لکی خو به زلگر، که ئایینی خوا له بهر سامان و ده سه لاتیان، خاتریان ناگرۆ و نه رم کیشییان بو ناکات، ئه وهش ده رس و حیکمه تیکی

زۆر گهوره بوو که هەر له سه ره تاوه، خوا زله زله کان و هوکمران و ده سه لاتداران و سامنداران حالییکردن، که: به ته ما مه بن بهرنامه ی خوا نه رم کیشیتان بو بکات و له بهر ده سه لاتتان، له بهر سهروهت و سامانی حه پامتان، له بهر ده سه لاتێ خۆ سه پینانه تان خاترتان بگرێ، ئه و خه یال له مه کهن، ئایینی خوای دادگه ر نه رمکیشیی بو که س ناکات و، خاتری هیچ که س ناگرێ له بهر سامان و ده سه لات له که ی.

له کو تایی ئه م ده سه شماندا ئه و فه رمایشته ی پیغه مبه ر ﷺ دینین، که ده فه رموی: {الْمَاهِرُ بِالْقُرْآنِ مَعَ السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَّةِ، وَالَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَيَتَتَعَتَّعُ فِيهِ، وَهُوَ عَلَيْهِ شَاقٌّ، لَهُ أَجْرَانِ} (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ١٨٥٩، وَابْنُ مَاجَةَ: ٣٧٧٩، وَابْنُ جَبَّانَ: ٧٦٧، وَالتِّرْمِذِيُّ: ٢٩٠٤، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا).

واته: که سیك که شاره زاو کارامه یه له قورئاندا (له خویندنی داو له تیگه یشتیدا)، له گه ل ئه و فریشتانه یه که نوینه ره چاکه کاره به ریزه کانی خوان (خوا ده یاننیری که وه حییان پیدا بنیری)، که سیکیش ده یخوینی، به لام له سه ر زمانی راست نایهت و له سه ری قورسه (که چاک نایزانی)، دوو پاداشتی هه ن (پاداشتی خویندنی و پاداشتی ئه وه ش که له سه ر دلی قورسه و هه رچه نده هه ول ده دا فییری نابی، که واته با ئه ویش هه ر خه ریک بی).

که واته: ئه م فه رمایشته بو مان ده رده خات که مه به ست له: (السفرة الكرام البررة) فریشته کانن و، ئه و فه رمایشته ی پیغه مبه ری خوا ﷺ تیشکی زیاتر ده خاته سه ر چه مک و واتای ئه و وشه یه.

مه سه له ی دووهم:

هه ره شه کردنی خوا ﷺ له مروۆفی بی پروا و سپله و، سه رنج پاکیشانی بو چۆنیه تی دروست کرانی له نوتفه یه کی نه دازه گیری کراوی پئی بو ئاسان کراو، پاشان مریندراو و شوینی گوڕ بو داندراو، دوا یی له کاتی ویستراودا زیندوو کراوه و، هه رچی زیاتر جیه جی نه که ری ئه رک و فه رمانیک که خوا خستوو یه ته سه رشان ی:

خوا ده فه رموی: ﴿قُلِ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرُهُ﴾ (۱۷) مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ (۱۸) مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ (۱۹) ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ (۲۰) ثُمَّ أَمَانَهُ فَأَقْبَرَهُ (۲۱) ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ (۲۲) كَلَّا لَمَّا يَقُضْ مَا أَمَرَهُ (۲۳) ﴿﴾

شیکردنه و هی ئه م ئایه تانه، له حه وت بر گه دا:

(۱)- ﴿قُلِ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرُهُ﴾، مروۆف به کوشتبجی، چه ند بی پروایه! یا خود: چه ند سپله یه! واتایه کی دیکه ی: مروۆف به کوشتبجی چ شتیک بی پروای کردوه؟ یان: چ شتیک وای لی کردوه سپله و ناسو پاس بی (به رانه ر به خوا)؟، ئایا لی ره دا مه به ست له ئینسان که (أل) ناساندنی له سه ره، جینسی ئینسانه و تیکرای مروۆفه کان، یا خود مه به ست له و (أل) ی ناساندنه، (أل) ی (عه د) ه، واته: مروۆفه که و مه به ستی مروۆفی بی پروایه؟! (الطبری) له (مجاهد) وه به ژماره: (۳۶۴۴۵)، هیناویه تی، ده لی: (مَا كَانَ فِي الْقُرْآنِ قَوْلَ الْإِنْسَانِ) أَوْ فَعَلَ بِالْإِنْسَانِ، فَأَمَّا عَنِي بِهِ الْكَافِرُ، هه رچی له قورئاندا وشه ی: ﴿قُلِ الْإِنْسَانُ﴾ هه یه، (ئینسان به کوشتبجی) یا خود: (فَعَلَ بِالْإِنْسَانِ)، ئینسان وای لی بی، (یانی: خراپی به سه ر بی)، مه به ست پئی مروۆفی بی پروایه.

که ده فه رموی: ﴿مَا أَكْفَرُهُ﴾، وه ک پیشتریش گوتمان، ئه مه زانیان دوو واتایان بو لی کداونه وه، بو وینه: (الطبری) ده لی: (وَفِي قَوْلِهِ مَا أَكْفَرُهُ) وجهان: أحدهما: التَّعَجُّبُ مِنْ كُفْرِهِ مَعَ إِحْسَانِ اللَّهِ إِلَيْهِ وَأَيَادِيهِ عِنْدَهُ، وَالْآخَرُ: مَا الَّذِي أَكْفَرُهُ، أَيْ

شيءٍ أَكْفَرَهُ؟!، واتە: كە خوا دەفەرموێ: ﴿مَّا أَكْفَرُهُ﴾، دوو واتای هەن، یەكەمیان: سەرسوڕمانە لە بێپرواییەكە لە گەڵ چاكەى خوا لە گەڵیداو، نىعمەتەكانى خوا لەلای وى، واتای دووهمى: چ شتێك واى لێكردووە بێپروا بێ؟.

كەواتە: ﴿مَّا أَكْفَرُهُ﴾، یان یەك وشەى و هەمووی بەسەر یەكەوێ، وەك (ما أَجْمَلُهُ)، (ما أَشْجَعُهُ)، (ما أَكْرَمُهُ)، ئەوانە هەموویان پێژگەى سەرسوڕمان، واتە: چەند بێپروایە! یاخود: چەند سەپلەى! ئەگەر بڵێی: (ما أَكْرَمُهُ)، یانی: چەند بەخشندەى! ئەگەر بڵێی: (ما أَجْمَلُهُ)، چەند جوانە!

واتای دووهمى: ئەوێكە كە: ﴿مَّا أَكْفَرُهُ﴾، هەمووی پێكەوێ یەك وشە نەبێ، بەلكو (ما)، (استفهامیە) بێ و بۆ پرسیارکردن بێ، یانی: (أَيُّ شَيْءٍ أَكْفَرُهُ)، چ شتێك واى لێكردووە بێپروا بێ؟!

شایانى باسە: زۆربەى تەفسیرەكان گوتووین: لێرەدا (كفر) بە مانای بێپرواییە، بەلام پێم وایە، وێرەى بێپروایی، سەپلەى و ناسپاسییش دەگەیهێنێ، واتە: دەگونجێ وشەى (كفر) لێرەدا مەبەست پێى دژو پێچەوانەى ئیمان بێ، چ شتێك بێپروای کردووە! یان چەند بێپروایە! دەشگونجێ مەبەست لە (كفر)، (كفران) بێ، كە پێچەوانەى دژى سوپاسگوزاری و پێزانین و ئەمەگە، واتە: چەند سەپلەى! یاخود: چ شتێك واى لێكردووە سەپلە و ناسپاس بێ؟.

٢- ﴿مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ﴾، لە چ شتێك دروستیکردووە! هەلبەتە راناوێكە بۆ خواى بەدیهێنەر دەچێتەو، هەرچەندە باس نەكراوە، بەلام هەر دیارە كە خواى بەدیهێنەرى دروستیکردووە.

(الطبري)، بەمجۆرە مانای لێكداوەتەو، دەلێ:

(مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَ الْإِنْسَانَ الْكَافِرَ، رَبُّهُ، حَتَّى يَتَكَبَّرَ وَيَتَعَظَّم عَنْ طَاعَةِ رَبِّهِ، وَالْإِقْرَارَ بِتَوْحِيدِهِ؟)، واتە: مەروۆقێ بێپروا پەرورەدگارى لە چى هێناوێتە دى، تاكو

خۆی بە زلبگری و لە بەرانبەر فرمانی خوادا، خۆی بە مەزن بگری و، لە بەرانبەر دانەپێنان بە یەکتایی خوادا، خۆی بە زل و گەورە بگری؟.

ئەجا خوا ﷺ پوونی دەکاتەوه لە چى دروستى کردوه:

(۳) - ﴿مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ﴾، لە نوتفەيەك هیناویەتە دى و ئەندازەگیری کردوه.

(نطفة)، وەك زۆرجاران گوتوومانە، بە کوردیی: تۆویلکە، لە ئەسڵدا (نُطْفَة)، بە ئاوی کەم دەگوتری، دواى خوازاواوەتەوه بوو ئەو ئاوە کەمەى مەرووفى لى دروست دەبێ، کە ئیستا زانست دەریخستوه، مەرووف لە هەموو ئاوەکە دروست نابێ، وەك لە فەرماشتى پیغەمبەرىش دا ﷺ هاتوه: {مَا مِنْ كُلِّ الْمَاءِ يَكُونُ الْوَلَدُ، وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ خَلْقَ شَيْءٍ لَمْ يَتَّعْهُ شَيْءٌ} (أخرجه مسلم: ۱۴۳۸، وأبو يعلى: ۱۱۵۳، وأحمد: ۱۱۹۰۲، وأبو عوانة: ۴۳۴۹).

واتە: مەندال لە کوێ ئاوەکە (تووی پیاوو ژن) پەیدانابێ و، هەر کاتیش خوا دروستکردنی شتیکی وىست، هیچ شتیکی پێی لێناگری.

بەلکو ئیستا دەرکەوتوه، کە یەك سانتیمەتر سیجا (۱سم)ى تووی پیاو پینجسەد (۵۰۰) ملیۆن (۵۰۰،۰۰۰،۰۰۰) زیندەوهرى گچکەى تێدايە، بە ئاوی زیندەوهرى تووی: (الحيوان المنوي)، کە بە کو دەگوتری: (حيامن) و بە یەکیکیان دەگوتری: (حيمن)، کورتکراوهی: (الحيوان المنوي)، ئەجا یەکیك لەو زیندەوهره گچکانە، کە لە ئاوی پیاو دا هەیه، لەو (۵۰۰) ملیۆنە، لەگەڵ زیندەوهریکی گچکەى نێو ئاوی ئافەت دا کە پێی دەگوتری: هیلکۆلە (بویضة)، یان هیلکۆکە، یەك دەگرن، کە ئەویش زیندەوهریکەو ژيانى هەیهو، ژياندارى توویش ژيانى هەیهو هەردووکیان ژياندارن، یەك دەگرن و زیندەوهریکی دیکە پیکدینن پێی دەگوتری: (نطفة)، ئەجا ئەگەر خوا وىستى لەسەر بێ، ئەوه بێتە مەرووف، ئەو دوو زیندەوهرى یەکیان گرتوهو (نطفة)یان پیکهیناوه، دەچیتە نێو مەندالانى ئافەتەوهو، خۆی بە دیواری ئەو مەندالانە هەڵدەواسی و، لەویدا گەشە دەکات

و، له تۆویلکه (نطفة) وه، ده‌بێته خوێنپاره (علقة) و ئه‌ویش ده‌بێته زارجوو (مضغة)، هه‌روه‌ها پێ به‌ پێ، هه‌تا ده‌بێته کۆرپه‌له‌و له دایک ده‌بێ، که‌واته: خوا له تۆویلکه (نطفة) یه‌ك ئه‌وی هه‌یناوه‌ته دی، ﴿فَقَدَرَهُ﴾، ئنجا ئه‌ندازه‌گیری کردوه، ئه‌و ئه‌ندازه‌گیری کردنه دوو واتای سه‌ره‌کی هه‌ن:

یه‌که‌م: هه‌موو شتیکی بۆ ئه‌ندازه‌گیری کردوه.

دووهم: قۆناغه‌کانی بۆ ئه‌ندازه‌گیری کردوون، وه‌ك له سووره‌تی (المؤمنون) له ئایه‌ته‌کانی: (١٢ - ١٤) دا، خوا ﷻ باسی جهوت (٧) قۆناغه‌که‌ی دروستبوونی مروّف ده‌کات، که‌ ئیمه له سه‌ره‌تای ته‌فسیری سووره‌تی (المؤمنون) دا کورته باسی‌کمان له‌وباره‌وه هه‌یناوه، خوا ده‌فه‌رموی:

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ ۝١٢ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ۝١٣ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ۝١٤﴾

قۆناغی یه‌که‌م: واته: ئیمه مروّفمان له پوخته‌و خولاصه‌یه‌ك له قور دروستکردوه، ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ﴾، ﴿سُلَالَةٍ﴾، پوخته‌یه‌ك، وه‌رگیراوێك، ﴿سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ﴾، له ئه‌نجامی ئه‌وه‌دا که مروّف خواردن ده‌خوات و خواردنه‌که دوا‌ی هه‌رسکران ده‌بێته خوین، دوا‌ی ئه‌وه چ ئاوی پیاو، چ ئاوی ئافره‌ت، له‌و خوینه‌ی خواردنی هه‌زمکراوه، دروست ده‌بێ، که‌واته: خولاصه‌و گۆشراویکی قوربه‌و له خا‌که‌وه هاتوه.

قۆناغی دووهم: ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ﴾، دوا‌ی کردمان به‌ تۆویله‌که‌یه‌ك له نشینه‌یه‌کی مه‌حه‌مه‌دا، که‌ مندا‌لدانی دایکه.

قۆناغی سییه‌م: ﴿ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً﴾، دوا‌ی تۆویلکه (نطفة) که‌مان کرده خوێنپاره (علقة)، زینه‌وه‌ریکی گچ‌که‌ی وه‌ك زه‌روو، خو‌ی به‌ مندا‌لدانی دایک هه‌لده‌واسی.

قۇناغى چوارەم: ﴿فَخَلَقْنَا الْمَلَقَةَ مُضْغَةً﴾، دوايى خوینپارە (علقة) که مان گۆرى بۆ زار جوو (مضغة) يک، پارچە گوشتیک به ئەندازەى ئەوەى به زار بجوورى.

قۇناغى يىنجەم: ﴿فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا﴾، دوايى ئەو پارچە گوشتە (مضغة) مان گۆرى بۆ تېسقانەکان.

قۇناغى شەشەم: ﴿فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا﴾، ئنجا ئەو گوشتە شمان به ماسوولکەو گوشت داپۆشى.

قۇناغى حەوتەم: ﴿ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ﴾، دوايىش کردمانە دروستکراویکی دیکە، که به پىی بۆچوونى زۆربەى زانایان و به پىی سیاى ئایەتەکش و دەگەیهنى، مەبەست پىی رووح به بەرکردنیەتى، تاكو ئیستا هەر ژياندار بوو، ئنجا بوو به ژيانداريکی رووحدار، رووح له بهر.

واتایەکەى دیکەشى: خوا هەموو شتیکی بۆ ئەندازەگیری کردو، وەك دوايى کورتە باسێک لەو بارەو دەکەین، بەلام با جارێ تەفسیری ئایەتەکان تەواو بکەین.

(۴)- ﴿ثُمَّ السَّيْلَ يَسْرُمُ﴾، دوايى پىی بۆ ئاسان کرد، ئەم پىی بۆ ئاسان کردنە، زۆریک له زانایان به مانای له دایک بوونیان لیکداوەتەو، واتە: خوا پىی هاتنە دەری بۆ ئاسان کرد، دواى ئەوەى هەموو شتیکی بۆ ئەندازەگیری کرد، ئنجا پىی هاتنە دەری له مندالدانی دایکی بۆ ئاسان کرد.

(۵)- ﴿ثُمَّ أَنَاثَهُ فَأَقْبَرَهُ﴾، دوايى مراندی و کردی به خاوەن گۆر، (فَأَقْبَرَهُ: جَعَلَهُ ذَا قَبْرِ)، وایکرد گۆرى هەبى، چونکە (قَبْرُهُ)، واتە: ناشتى، بەلام (أَقْبَرُهُ)، واتە: وایکرد گۆرى هەبى، (قَبْرَ الْمَيِّتِ: دَفَنَهُ وَجَعَلَهُ فِي قَبْرِ)، (قَبْرُهُ) ناشتى و خستیه گۆرەو، بەلام (أَقْبَرُ الْمَيِّتِ: جَعَلَهُ ذَا قَبْرِ، أَوْ جَعَلَ لَهُ مَكَانًا يُقْبَرُ فِيهِ)، (أَقْبَرُ الْمَيِّتِ)، واتە: کردیه خاوەنگۆر، یاخود وای لى کرد شوینیکی هەبى تێیدا بنیژرى و بخړیتە گۆرەو.

(۶)- ﴿ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ﴾، ئنجا هەر کاتیکیش ویستی زیندووی دەکاتەو، ﴿أَنشَرَهُ﴾، خویندراویشتهو: (نَشَرُهُ)، واتە: بلاوی دەکاتەو، چونکە ﴿أَنشَرَهُ﴾، واتە: (أَحْيَاهُ).

زیندووی کردهوه، بیگومانیش مروّقه کان هه رکات زیندوو بوونهوه، ئەو کاته به زهویدا
بلاو ده بنهوه، کهواته: (أَنْشِر) و (نَشِر) پیکهوه په یوه ست (متلازم)ن.

(۷) - ﴿كَلَّا لَمَّا يَقِضْ مَا أَمَرُهُ﴾، نه خیر، ئەوهی (خوا) فهرمانی پیکردوه جی به جیی نه کردوه،
﴿كَلَّا﴾، له ئەسلدا (كَلِمَةً رَدْعٍ وَزَجْرٍ وَإِبْطَالٍ)، وشهیه که بو بهر په رچدانهوه و تیخوورین
و هه لوه شاندنهوه به کاردی، لێره دا ده گونجی به مانای (حقاً) بی، واته: به پراستی ()
﴿لَمَّا يَقِضْ مَا أَمَرُهُ﴾، ئەوهی فهرمانی پی کردوه، ئەو ئەرکهی خوا خستوو یه ته سه رسانی
جییه جیی نه کردوه.

یاخود: ﴿كَلَّا﴾، هه ر به مانای بهر په رچدانهوه یه، یانی: با مروّق وازیی،
له سه لهی و بیروایی، ئەوهی خوا فهرمانی پیکردوه جییه جیی نه کردوه.

(مجاهد)، وهك (الطبري)، به ژماره: (۳۶۴۵۷) لێوهی هیناوه، گوتوو یه تی: (لَا
يَقْضِي أَحَدٌ أَبَدًا مَا افْتَرَضَ عَلَيْهِ، قَالَ الْحَارِثُ: كُلُّ مَا افْتَرَضَ عَلَيْهِ)، واته: هیچ
مروّقیك هه رگیز ئەوهی له سه ری پیویستکراوه جی به جیی ناکات، به لام (حارث)
که یه کیکه له زانیان گوتوو یه تی: مه به ست ئەوه یه هه موو ئەوهی له سه ری
پیویست کراوه بو جی به جی ناکری.

که ده فهرموی: ﴿كَلَّا لَمَّا يَقِضْ مَا أَمَرُهُ﴾، (الْقَضَاءُ: فِعْلٌ مَا يَجِبُ عَلَى الْإِنْسَانِ كَامِلًا،
لَأَنَّ أَصْلَ الْقَضَاءِ مُشْتَقٌّ مِنَ الْإِقَامِ)، واته: (قضاء)، هه ر شتی که که مروّق له سه ری
پیویست بی به ته وایی جییه جیی بکات، چونکه وشه ی: (قضاء) داتا شراوه له
ته واکردن (إِقَامِ)، ﴿فَقَضَّهِنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾ (۱۲) فصلت، واته: خوا ههوت
ئاسمانه کانی ته واکردن، هه روه ها: ﴿فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ﴾ (۱۵) القصص،
مووسا علیه السلام مستیکی لیدا ته واکرد، کهواته: یانی: ئەوهی خوا فهرمانی
پیکردوه، به ته وایی ته نجامی نه داوه، هه لبه ته ئەگه ر مه به ست مروّقی بیروا
بی، نه به ته وایی و، نه به ناته وایی ته نجامی نه داوه، به لام ئەگه ر مه به ست
مروّق بی به گشتی، واته: هیچ کامیان به ته وایی ئەرکی سه رسانی خو یان
جی به جی نه کردوه، وهك بو خوا شایسته یه به ندایه تی یان بو ی نه کردوه.

كورتە باسیك له باره‌ی ئەندازەگیریی خواوە بۆ نوتفە^(۱)

بەڕێزان! ئەم كورتە باسە لە دوازدە خالان دا دەخەینەڕوو:

۱- لەو (نطفە)یەدا كە بە چاوە بە زەحمەت دەبینرێ و زۆر زۆر گچكەیه، وەك پێشتریش گوتمان: زیندەوهرێكی تۆو (حیوان منوی)، لەگەڵ هێلكۆڵە ی ئافره‌تدا یەکیان گرتووە و ئەو (نطفە)یان پێكھێناوە، بۆتە زیندەوهری ژياندارێكی دیکە ی سێیەم و، جیاواز لەو دووانە ی پیشووی.

۲- ئەو نوتفەیه قەدو قیافەو بالۆ شێوەو دیمەنی ئەو مرقۆقە ی هەموو تێدایەو ئەندازەگیریی کراوە، لەسەر کپۆمۆسۆمەکانی هەرچی زانیاری پێویستە لە باره‌ی ئەو مرقۆقەو، هەمووی تۆمارکراوە، هەموو خانەیه‌کی جەستە ی مرقۆق چل و شەش (۴۶) کپۆمۆسۆمی لەسەرەو، ئەو کپۆمۆسۆمانەش هەرچی زانیارییه‌ لەسەریان تۆمار کراوە، زانیان دەلێن: ئەو زانیاریانە بە ئەندازە ی هەزار (۱۰۰۰) بەرگ کتیب دەبن، هەر بەرگە ی پێنجسەد (۵۰۰) لاپەرە بێ، یانی: بە ملیۆن زانیاری لەسەر ئەو کپۆمۆسۆمانە تۆمار کراون.

ئنجایە ئەنجامی ئەوەدا كە ئەو دوو زیندەوهرە یەكده‌گرن، هێلكۆڵە ی ئافره‌ت لەگەڵ ژياندار ی تۆوی پیاو، یەكێ (۲۳) کپۆمۆسۆم لەگەڵ خۆیان دێنن، چونکە هەر کام لە هێلكۆڵەو زیندەوهرە تۆوییه‌كەش لەت دەبن و، نیوێ کپۆمۆسۆمەکان پێکەوێ یەك دەگرن: (۲۳ + ۲۳ = ۴۶)، ئەگەر کپۆمۆسۆمێك كەم بێ و بێتە (۴۵)، یاخود زیاد بێ و بێتە (۴۷)، ئەو مرقۆقە، مرقۆقێکی نااسایی دەرەچێ.

۳- خوا ﷻ لە نێو ئەو (نطفە)یەدا ئەوێ داناو، دوایی جەستە ی ئەو کۆرپەلەیه‌ كە دروست دەبێ، کۆئەندامی بیستنی هەبێ، چونکە خوا ﷻ دەزانێ دوایی ئەو مرقۆقە

(۱) ئەم كورتە باسەمان بە پوختکراوێ و گوشارویی لە تەفسیره‌كە ی (الطنطاوي) وەرگرتو، بڕوانه: الجواهر في تفسیر القرآن الكريم، المجلد: ۱۳، الجزء: ۳۰.

دەچیتە نۆ ژینگەیه کەووە هەوای تێدا یەو، دەبێ کۆتەندامیکی هەبێ لە گەڵ شەپۆلە دەنگیدا گونجاوبێ هەکان و ئەو قسانە ی بە شەپۆلەکانی هەوا دەگوازیڤنەو، بتوانی ئەو دەنگانە وەر بگرێ، تا کو لیان تیبگات و بیانگە یەنێ بە میشک، میشکیش شییان بکاتەو، کەواتە: کۆتەندامی بیستن و پیکهاتەکانی هەموویان ئەندازە گیریی کران لەو (نطفة) یەدا، هەروەها خوا ﷻ دەزانێ دوا یی ئەو مەوۆفە دیتە نۆ ژینگە یە کەو، کە پروناکیی تێدا یەو، پێویستی بەو هەیه دیمنەکان بیستی و دروستکراو پەنگەکان بیستی، بۆیە کۆتەندامی دیتیش لە نۆ ئەو (نطفة) یەدا ئەندازە گیریی کراو، بەو هەموو سەر سوپەینەرییە هەم کۆتەندامی دیتن هەیه تی، هەروەها ئەو هەموو وردە کارییە کۆتەندامی بیستن هەیه تی، کە ئیمە تارا ددە یە ک لە مەو سوووعە ی: (ئیمان و ئیلحاد) دا، باسی هەموو ئەو کۆتەندامانە مان کردو، کۆتەندامەکانی بیستن و دیتن و بۆنکردن و تامکردن، دەستلێکوتان.

۴- خوا ﷻ دەزانێ وە ک چۆن ئەو مەوۆفە، پێویستی بە زانیاریی هەیه، پێویستی یی بە جوو لە ی کردە یی هەیه، بۆیە بۆ وە دەستە یێانی زانست، عەقڵ و پینچ هەستەکانی پێداون، هەر لەو (نطفة) یەدا ئەندازە گیریی کردو، کە دەبێ پینچ هەستەکانی هەبن، بۆ ئەو هەیه مامەلە بکات لە گەل:

۱- بیستراو هەکان (مسموعات) دا، کە دەنگەکانن.

۲- لە گەل بینراو هەکان (مرئیات) دا، کە وینەکانن.

۳- لە گەل بۆنکراو هەکان (مشمومات) دا.

۴- لە گەل تامکراو هەکان (مذوقات).

۵- لە گەل دەست لێدراو هەکان (ملمّوسات)، ئەو پینچ جوړە، خوی پەرەردگار پینچ کۆتەندامی بۆ مەوۆف خولقاندوون، کە ئەو پینچ جوړە زانیارییانە کۆ بکاتەو وە ک کەرەستە یەکی خا، بیانخاتە بەر دەستی عەقڵ و، لە ئەنجامدا مەوۆف توانای شت

دەرککردوون و زانینی هه‌بێ، به‌لام ئایا مروّف ته‌نیا به زانین و دەرککردن، شته‌کان، کاری پێک دی؟ نه‌خێر، به‌لکو پێویستی به کرده‌وه‌و جوولّه‌و هه‌لسوکه‌وتیش هه‌یه، بۆیه خوا ﷻ ده‌سته‌کان و پێیه‌کان و ئه‌ندامه‌کانیشی بۆ مروّف خوڵقاندوون، تا‌کو هه‌م له‌ پرووی تێو‌ری و زانینه‌وه، هه‌م له‌ پرووی کرداری و توانینه‌وه ئه‌و مروّفه‌ بتوانی ژیا‌نی خو‌ی رای‌ی بکات.

۵- هه‌ر له‌ نێو ئه‌و (نطفه‌)یه‌دا، خوا ﷻ توانای خواردنه‌وه‌و خواردن و هه‌رسکردنی، دانا‌وه، چونکه‌ خوا ﷻ ده‌زانێ، ئه‌و کو‌رپه‌له‌یه‌ هه‌ر له‌ نێو مندا‌لداندا نابێ، تا‌کو له‌ پێی په‌تی نێوک (الحبل السري)یه‌وه، پێدا‌ویستییه‌کانی دا‌بین بکات له‌ نێو مندا‌لدانی دا‌یکی دا، به‌لکو دوا‌یی له‌ دا‌یک ده‌بێ و دوو مه‌مکی دا‌یکی چا‌وه‌پێی ده‌که‌ن، به‌لام دیسان هه‌ر له‌ پێی دوو مه‌مکه‌کانی دا‌یکیه‌وه، مه‌داری ساز نابێ و، نا‌کرێ هه‌تا هه‌تایه مه‌مکی دا‌یکی مژێ، بۆیه خوا ﷻ سی و دوو ددانی بۆ خوڵقاندوه‌و، زمان و مه‌لا‌شو و قور‌قورا‌گه‌و هه‌موو ئه‌وانه‌ی بۆ خوڵقاندوون، ئنجا ددانه‌کانیش سی جو‌رن:

۱- ب‌ره‌ره‌کان (قواطع) که‌ شتیان پێ ده‌ب‌ری.

۲- که‌له‌کان (نواجذ) که‌ شتیان پێ ق‌لت ق‌لت ده‌کات.

۳- خ‌رییه‌کان (أفراس) که‌ شتیان پێ ده‌ها‌ری، چونکه‌ ئه‌و خواردنه‌ پێشی ده‌بێ ب‌پ‌ردی، ئنجا دوا‌یی ق‌لت ق‌لت ب‌ک‌ری، دوا‌یی ب‌د‌ریته‌ خ‌رینه‌کان و ب‌یها‌رن، تا‌کو به‌ که‌لکی ئه‌وه‌ بێ، زمان له‌ قور‌گه‌وه‌ ئه‌و دیوی بکات بۆ دیوی گه‌ده‌و له‌و‌یدا هه‌رس ب‌ک‌ری و، ب‌ک‌ریته‌ وزه‌و توانا‌و ب‌گه‌یه‌ن‌ری به‌ خا‌نه‌کان.

۶- هه‌روه‌ها خوا ﷻ له‌ نێو ئه‌و (نطفه‌)یه‌دا، ئێسقانه‌کانی ده‌ست و ئێسقانه‌کانی پ‌یی ئه‌ندازه‌گیری کردوون، که‌ هه‌رکا‌میان - ده‌ست و پ‌ی - خا‌وه‌نی چه‌ندان ئێسقانی وردن، به‌هو‌ی ئه‌و ئێسقانا‌نه‌وه‌و ئه‌و جو‌مگانه‌وه، ده‌ست ده‌توانی چه‌ندان جو‌ره‌ جوولّه‌ بکات، که‌ ج‌گه‌ له‌ په‌نجه‌ گه‌وره‌، دوو جو‌مگه‌ی هه‌ن، په‌نجه‌ کانی دیکه‌ یه‌کی سی جو‌مگه‌یان هه‌ن و، به‌هو‌ی ئه‌و جو‌مگانه‌وه‌ ده‌ست جوولّه‌کانی ده‌کات، ئه‌گه‌رنا ئه‌گه‌ر ده‌ست ره‌ق

و يەك پارچە بووایە، حالەكە دەگۆرا، كەسى وایە تووشی هەندى حالەتى نەخووشی دەبى و پەنجەكانى رەق دەبن، هېچى بۆ ناگیرى، كۆتایى پەنجەكانیش بە نینۆك هاتو، ئینسان با ئەزموون بکات، کاتیک نینۆكى نامین، یان نینۆکیكى دەکیشرى یان دەشكى هېچ شتىكى پى هەلناگیرى، بگره خوۋ پى ناخوریترى، هەر وهە ئیسقانهكانى دیکهى مەچەك و ئانیشك و شان، هەر وهە لاقەكانیش بە هەمان شیو، تاكو ئەو مروڤه بتوانى هەم بە دەستەكانى جوولە بکات، هەم بە پییهكانى بەملاو لادا بچى و جوولە بکات.

۷- هەر وهە لە نۆ ئو ئەو (نطفة)یەدا، خوا ﷻ، ئەندازەگیرى چوار جورە ئاوەكەى نۆو كەللە سەرى كردو: ۱- لىكى شیرینی نۆو زار، ۲- ئاوى مزرى نۆو لووت، ۳- ئاوى سویرى نۆو چاو، ۴- ئاوى تالى نۆو گوۋى.

لە نۆو زاردا ئاوى شیرین، لىكى داناو، چونكە با مروڤ ئەزموونى بکات، ئەگەر لىك لە نۆو زاردا نەبى، يەك پارووى بۆ قووت نادرى، گریمان بە ددانەكانى برى و قلى قلىتى كردو هارى، بەلام كە زار لىكى تیدا نەبى، ئەو پارووهى بۆ قووت ناچى، مەگەر هەموو جارى ئاوى لەگەل بخواتەو، تاكو شل بپتەو وەو بتوانى قووتى بدات، ئنجا لىكى نۆو زار تامەكەى شیرینە، ئەگەر ئینسان بپهینیتە بەرچاوى خوۋ، لە جياتى ئەوہى ئەو ئاوہى لە نۆودا دەمدایە كە شیرینە، ئاوى گوۋى لە نۆو زاردا بووایە، كە تالە، یان ئاوى لووت لە نۆو زاردا بووایە، كە مزرە، یان ئاوى چاو لە نۆو زاردا بووایە، كە سویرە، چۆن شتى بۆ دەخورا؟! كە هەر كامىك لەوانە بۆ شوینەكەى خوۋ باشە:

۱- ئاوى تالى نۆو گوۋى بۆ وى باشە، كە ئەو زیندەوہرانەى بەرہو گوۋى دین، دەیانكوژى، زورجار ئینسان فرە فرىك لە نۆو گوۋى دى، كە ھى زیندەوہرىكى مردوو، ئەو ئاوہ تالە يەكسەر دەيكوژى.

۲- ئاۋى ئىۋى لووتىش مەزە، بۇ ئەۋەى ئەو تۆزۈ گەردۈ تەنۆلكە نامۇيانەى لە پىي
 ھەناسە ھەلمزىنەۋە دىئە ئىۋى لووت، ئاۋە مەزەكەى لووت بىانگىرى، دۋاىى دەبىتە چىلم
 ۋ، فىرى دەدرى.

۳- ههروهه ئاوی نیو چاو سویره، چونکه چاو زیاتر ماددهیه کی چهورییهو، ده بی له نیو ژینگه یه کی سویر دای تا کو پیاریزی.

٤- ئاوى ئىۋو زار، لىكىش شىرىنەو، ھەر تەۋەش بۇ ئىۋو زار باشە، ۋەك پىشتەر باسماں كىرد.

۸- ههروه‌ها له‌و ئەندازەگیرییانە‌ی کراون، ئەوه‌یه‌ که خوا ﷺ سورینچکی بۆ ئینسان حۆلقاندوه، که وێرای خوڤاڤ، شله‌مه‌نیی و خواردنه‌وه‌ی لیوه‌ده‌چێ و، هه‌ناسه‌شی لیوه‌ده‌چێ، به‌لام دوا‌یی به‌ پێی سیستمی کارزانانه‌ی خوا ﷺ له‌ لای خوڤوڤوراگه‌ له‌و شوینە‌ی هه‌وا ده‌چێ بۆ سییه‌کان، زمانه‌چکۆله‌ هه‌یه، که رێ ده‌گری له‌وه‌ی خواردن و خواردنه‌وه، بچێته‌ نیو سییه‌کان، ئەگەر ئینسان لێشی هه‌له‌ بێ، یان زمانه‌چکۆله‌ فریا نه‌که‌وێ، شتێکی بچووک بچێته‌ نیو سییه‌کانه‌وه، هه‌ر ده‌کوکی هه‌تا ئەو شته‌ی چۆنه‌ نیو بۆری هه‌ناسه‌وه، دێته‌ ده‌ری.

۹- یه کیکه له و نه اندازه گیرییانه ی ههر له سه ره تاوه خوا له نیو (نطفه) دا کردوویه تی، بریتیه له گه ده، گه ده وهك ئەندامی سه ره کیی ههرس، دوا ی ئەوه ی خواردن ئەو دیو ده که ی، تو به س خواردن و جویی و ئەو دیو کردنت له سه ره، به لام سه ره و به ره کردنی و ههرسکردنی و... هتد، هه مووی خوا ﷺ مشووری خواردوه: له نیو گه ده دا ئەو خواردنه - وهك چۆن مه نجه لێك خواردنی تیدا ده کوڵێنری ئەو خواردنه ی ده یخوی ههر جوړیکی بێ و ههرچی هه یه، ده کوڵێنری و وای لێ ده کری به که لک بێ، دوا یی بچیته نیو ریخۆله کانه وه و له لایه ن ریخۆله کانی شه وه ورده و رده بمزری و بیته خوین، ئنجا له رپی خوینیش ه وه، ئەو خواردنه ههرسکراوه بگه یه نری به خانه کانی جهسته، وهك زۆر جار یش گوتوو مانه: خانه کانی جهسته زانایان به سه د (۱۰۰) تریلیۆن (۱۰۰،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰) خانه مه زنده یان ده که ن!.

ئىنجا جىيى سەرسۇرمانە، كە ئەو گەدەيە دوو دەرگای ھەن: دەرگایەك بۆ لای سەرى و دەرگایەك بۆ لای خوارى، دەرگای لای سەرى، ھەمیشە كراوۋەتەو، ھەر كاتىك ىتەوئى شىتەك قووت دەدەي، ئەگەر خواردنە، ئەگەر خواردنەو، ئەگەر چەرەزاتە، ئەگەر نوقلىكى شىرىنە، ھەر كاتىك ىتەوئى دەتوانى خواردن ھەوئەي ئەو دىوى گەدەت بىكەي، بەلام دەرگای خوارى، نەخىر، تەنیا لە كاتى دىارىيىكراودا دەرگاگە دەكرىتەو، ئەگەر وانەبووايە، ھەرچىيەكت دەخوارد، يەكسەر دەچوۋە خوارى، بەلام لە گەدەو رىخۆلەكان دا دەمىتتەو، گەدە سەرەوبەرەي دەكات، لە رىي پەنكرىاسەو، پىژىنكى دەپىژىنرىتە سەر، لە رىي لوى تىمۆسەو، پىژىنكى دىكەي دەپىژىنرىتە سەر، بەسەر ئەو خواردنە دا دەكرى، تاكو بە كەلكى ئەو دەي، ھەرس بىكرى و، دوايى بە رىخۆلەكاندا بچىتە خوارو، وردە وردە مېژرى و تىكەل بە خوين بى.

۱۰- يەككى دىكە لەو شتانەي خوا ئەندازەگىرىي كردوون، ھەر لە نىو ئەو (نطفە)يەدا، مەسەلەي كۆئەندامى دل و دەمارەكان و دابەشكرنى خوينە، كە لەو رىيەو ھەم ئەو ئوكسىجىنەي ھەلپدەمىزىن و، ھەم ئەو خواردن و خواردنەو، يەي دەخوين و ھەرس دەكرى، دەبنە پىكەينەري خوين و لە رىي دلەو خوراكي تازە بۆ ھەموو خانەكانى جەستە دەنرىرى و، لەو سەرىشەو پاشەرۆكەكەيان دەھىنرىتەو، فرىدەدرىتە دەرى.

۱۱- يەككى دىكە لەو شتانەي ھەر لەبەرپەو^(۱) لە نىو نوتفەدا ئەندازەگىرىي بۆ كراو، كۆئەندامى مېشك و دەمارە، كە وەك چۆن ھەموو ولاتىك شارىك پىويستى بە ھوكمپرانىك ھەيە، سەرپەرشتىي بىكات و ئاگاي لە ھەمووي بى، كۆئەندامى مېشك و دەمارىش ئەو ھوكمپرانەيە بەسەر ولاتى جەستەو شارى جەستە رادەگات و، ھەموو كاروبارەكان، ھەندىكىيان بە شىو، يەكى ويستەنىي (راداي) و ھەندىكىشيان بە شىو، يەكى ناويستەنىي (لا راداي)، خوا ﷻ واىكردو، ژمارەيەكى زۆر لە كۆئەندامەكانى جەستەي تىمە بە شىو، يەكى ناويستەنىي لە رىي مېشكەو ھەرمانيان بۆ بنىرى، بۆيىنە: گەدە كە خواردن ھەرس دەكات،

(۱) لە بەرپەو: لەسەرەتاو.

گورچیلەکان کە ئاو دەپاڵتون، ھەروەھا سیبەکان، کە ھەوا ھەڵدەمژن، ھەروەھا دڵ کە لێدەدا، بە دەست خۆمان نیە، بۆی: دڵی خۆم رادەگرم، ھەروەھا زۆربە ی کۆئەندامەکانی نیو جەستە، بە شیوەیەکی ناویستەنیی بۆ ئەوێ خۆمان ئاگامان لێ بۆ، مێشک فەرمانیان بۆ دەنێرێ ئێو کارانە بکەن، بەلام ھەندێک لە کارەکاھان وەك: کردنەوێ چاو، قسە کردن، خواردن و خواردنەو، دەست جوولاندن و پێ جوولاندن، ئەوانە ویستەنی، کە ھەر واش باش بوو ویستەنی (إرادى) بن، چونکە ئینسان بۆ ئەوێ بیهوێ: دەستی بجوولێ و چاوی بجوولێ و، بۆ ئەوێ بیهوێ قسە بکات، شتیکی زۆر سەیر و سەمەرە ھەردەچوو، واتە: ھەموو ئەندام و کۆئەندامەکانی دەبۆ ناویستەنی بن، مێشک فەرمانیان بۆ دەنێرێ، بۆ ئەوێ ئیمە ئاگامان لێ بۆ و ھانەوێ، ئنجا ئەگەر وا نەبووایە، ئینسان لە بیرى دەچوو بە گەدەى بۆ: خواردن ھەرس بکات و، لە بیرى دەچوو بە گورچیلەکانی بۆ: ئەو ئاو و پالۆن و، لە بیرى دەچوو بە دڵ بۆ: لێدەو دڵی دەوستان! بەلام ھەموو ئەوانە ناویستەنی و، مێشک فەرمانیان بۆ دەنێرێ، ئەوانی دیکەش لە پێی ویستنی مروۆف و، ھالەتی بە ھۆشی مروۆفەو، ئەنجام دەدرێن.

۱۲- شتیکی دیکەى زۆر گرنگ کە خوا ﷻ لە نیو ئەو (نطفة)یەدا ئەندازەگیری کردو، کە دەفەرموێ: ﴿مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ﴾، ئەوێ کە ھەر ئەندامێک لە جەستەى مروۆفدا، تاكو گرنگتر و ھەستیارتر و بایەخدارتر بۆ، خوا لە شوێنیکی مەحکەمتردا دایناو:

۱- مێشک (دماغ): لەبەر ئەوێ لە ھەموو ئەندامەکانی جەستەى مروۆف گرنگتر و بایەخدارترەو، لە راستیدا مروۆف بە مێشکەو مروۆف، بۆیە خوا خستووێتە شوێنیکی زۆر مەحکەم و، خستووێتە سەرەوێ جەستەش و لە نیو کەللەى سەردایە، کە ھەمووی ئیسقانە، زۆر کەس وا دەزانێ کەللەى سەر، یەك ئیسقانەو نازانێ چەندان پارچە ئیسقانە، ئەوێش گرنگیەکی ئاشکرایە: تاكو ئەگەر یەکیکیان شکا، ئەوانەى دیکە نەشکێن، نەك وەك شووشەى یان پەنجەرەى، ئەگەر لە شوێنیکەو درزیکی تیبوو، درزەکە لە ھەمووی دەبۆ، نەخێر کەللەى سەر، ئەگەر شوێنیکیشی بشکێ، یەکی لە پارچە ئیسکەکان، ئەوانی دیکە ناشکێن.

۲- له دوای میښک، ئەو کوئەندامانە ی زۆر گرنگن له جەستە ی مروڤدا، بریتین له دڵ و، سییه کان و، جەرگ و، پەنکریاس، که خوا خستوونیه نێو قەفەسی سینگەو.

۳- یه کێکی دیکه لهو کوئەندامانە، بریتیه له: دڤکه پەتک (النخاع الشوي)، که له میښکەو دێ و به هەموو جەستەدا بلۆ دەبێتەو، خوا خستووێتە نێو بربەرەکانی پشتەو، مروڤ سیی و سێ (۳۳) بربەرە ی هەیه له پشتیدا:

۱- بربەرەکانی مل حەوت (۷) بربەرەن.

۲- بربەرەکانی پشت که دەکەوێتە ئاقاری پەراسووێکان دوازدە (۱۲) بربەرەن، (۱۲ + ۷ = ۱۹).

۳- ئنجا پینج (۵) یان دەکەونه بەرانبەر سک.

۴- پینج (۵) دیکەشیان له خوارترەو.

۵- چواریشیان دەکەونه کلینجە، که پێی دەگوترێ: (عُصْعُص)، کهواته: (۷ + ۱۲ + ۵ = ۲۴) بربەرە، ئەو دڤکه پەتکە ی هەموو جەستە لەوێ فەرمان وەرده گرتی، خوا خستووێتە نێو ئەو ئیسکە زۆر رەق و پتەوانەوێ پێیان دەگوترێ: بربەرەگەو، به هەر کامێکیان دەگوترێ: بربەرە (فقرة)، که ئیسکی زۆر پتەوو مەحکەمن.

کهواته: وهك خوا ﷻ: ﴿مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ﴾، خوا عزوجل ئەندازەگیری (تقدیر) ی یه کجار وردو گرنگی بۆ جەستە ی مروڤ و کوئەندام و ئەندامەکانی له نوتفەدا داناون، ئەوێش کورتهیهکی زۆر کورت بوو، له باره ی ئەو ئەندازەگیریانەو که خوا ﷻ لهو (نطفة) یەدا کردوونی و، ئەو زانیاریانە ی له سەر کړۆمۆسو مەکانی ئیوجینه کان ی هەر خانەیه ک له جەستە ی مروڤدا، هەن، خوا ی کاربه جێ و توانا، هەموو ئەو زانیاریانە ی تۆمار کردوون، که دوایی به شیوه یهکی کردەیی له دنیای واقع دا بهرجهسته دەبن.

كورتە باسیك دەربارەى

چۆنیەتیی ئاسانبوونى لە دایك بوونى كۆرپەلە^(۱)

بەرێزان!

یەكەمین شت كە دەبێ لە بارەى لە دایك بوونى مرۆڤەوه، بیزانین، ئەوهیه كە منداڵدانى ئافرەت (رحم المرأة) هێندەى كۆلە مستیك، یاخود گچكەتریشە، بەلام دواى ئەوهى تۆویلكە (نطفة)، لەویدا گەشە دەكات و دەبێتە زارجوو (مضغة)، دواى دەبێتە ئیسك و، دواى ئیسكەكە بە گوشت دادەپۆشری، دواى بە شیوەیهكى دیکە خوا دروستى دەكات، واى لى دى قەبارەى بە ئەندازەى (۷۵۰) سم^۲ دەكشی، واتە: سەرەتا ئەوهنده بچووكة، دواى ئەوهنده گەوره دەبێ، تاكو جیى ئەو كۆرپەلەیهى تیدا بپێتەوه، یانى: خوا ﷻ ئەو منداڵانەى وا خولقاندوه، بتوانی بكشی، ئنجا نەك تەنیا جارێك، ئافرەتى وا هەیه پازده (۱۵) منداڵى بوون و هى وا هەیه هەژده (۱۸) منداڵى بووه، كە هەموو جارێ ئەو منداڵانە دەكشی تاكو جیى كۆرپەلەكە بپێتەوه، بەلكو ئافرەتى وا هەیه دوو منداڵى پێكهوه دەبن و، هەیه چواری دەبن، دواى ئەوهى منداڵەكان دەبن، دیتەوه یەك و، جارێكى دیکە دەكشیتەوهو، دواى دیتەوه یەك، واتە: حالەتێكى وەك هى لاستىكى هەیه.

ئایا منداڵ چۆن لە دایك دەبێ؟

۱- لە مێشكەوه فەرمانێك دى، لە پێى ھۆرمۆنیکەوه بۆ ئیسقانى ھەوزى ئافرەت، كە ئەو ئیسقانانە لێكبكشێن، بۆ ئەوهى ئەو كۆرپەلە بواری ھەبى بپێتە دەر.

(۱) ئەم باسە بە تۆزى دەستکارییهوه لە تەفسیری (النابلسی) بەرگی (۱۰) لاپەرە (۲۴۴) - (۲۴۵)، وەرەگرم.

۲- دوايى فەرمانىكى دىكەي ھۆرمۆنى دى، بۇ ئەو كۆرپەلەيە كە سەرەوبىن بېى و ھەلگەپىتەو، چونكە كۆرپەلە لە سكى دايكى و لە نىو مىندالدى دايكى دا، مەوۇف چۆن دادەنىشى، بەو شىۋەيە دانىشتەو سەرى لە سەرىيەو ئەندامەكانى دىكەي لە خوارىن و، خۇشى كۆكردۆتەو پىكەپىناو، بۇ ئەوئەي جىي بېتەو، بەلام لە كاتى لە دايك بوونىدا، يەكسەر ئەو كۆرپەلە تەقلەيەك لىدەدا، فەرمانىك لە مىشكەو دى، كە: كاتى ئەو ھاتو ئىرە بەجى بېلى و، بېچىيە دەرى، بۇيە دەبى خۇتى بۇ ئامادە بكەي، خۇ ئامادە كەندەكەش ئەوئەيە يەكسەر تەقلەيەك لىدەداو سەرەوبىن دەبى، سەرى دەكەوئە لەي خوارى و، دەست و پىي دەكەوئە لەي سەرى.

۳- فەرمانى ھۆرمۆنى سىيەم ئەوئەيە فەرمانىك بۇ مىندالدى دى، كە گرژبى و بېتەو يەك، بەلام بە شىۋەيەكى بەرنامە بۇ دانراو، بە شىۋەيەكى كاتى و پەلە پەلە، بۇ ئەوئەي وردە وردە ئەو مىندالە پالپىۋەنى، بۇ دەرى، كارى گەشەو دروستبوونى بەسەر چوۋەو، كاتى ئەو ھاتو ئەوئەي بەجى بېلى، ئىدى ئەو مىندالەنە وردە وردە دىتە ھالەتى گرژبوون (قبض) و ھاتەئەيەك، بۇ ئەوئەي وردە وردە ئەو كۆرپەلەيە فېداتە دەرى.

۴- كاتىك كۆرپەلە لە سكى دايكى دىتە دەرى، ئىجا بە پىچەوانەي ھالەتى يەكەمەو، كە پەلە پەلە وردە وردە مىندالدى دەھاتەيەو يەك، تاكو ئەو مىندالە پالپىۋە بى، دواي ئەوئەي كۆرپەلەكە دىتە دەرى، مىندالدى زۆر بە خىرايى و بەھىز دىتەو يەك، كە ئەگەر كاتىك كۆرپەلەكە لە نىۋى دابو، ئاوا ھاتبايەو يەك، دەيكوش، بەلام دواي ئەوئەي ئەو مىندالە دەرداۋى، ئىجا بەو جۆرە دىتەو يەك، بۇ ئەوئەي ھەموو ئەو دەمارانەي پىچراون، لە ئەنجامى ئەوئەدا كە ئەو مىندالە لە سكى دايكى ھاتۆتە دەرى و، خويىيان لى بەربوۋە، ئەو مىندالەنە دىتەو يەك، تاكو ئەو دەمارانە ھەموويان بگىرىن و، ئەو ئافرەتە چى دىكە خويىنپىزىي (نزىف)ى نەبى، ئىجا ئەگەر ھەروەك ھالەتى فېدانە دەرى كۆرپەلە، بە نەرمى ھاتبايەو يەك، ئەو ئافرەتە لەسەر ھالەتى خويىن لىھانن بەردەوام دەبوو و، خويىن لە جەستەيدا نەدەما.

۵- خوای کارزان ﷺ وایکردوه که ئەو کۆرپەلەیهی پێش سەری دێتەدەر، سەری لە شانەکانی گچکەتر بێ، ئەک سەریشی هێندە شەکانی بێ، ئەگەر وابووایە نەدەهاتە دەر، ئنجا خوا ﷻ وایکردوه که ئەو مندالە هەلبگەرێتەوهو سەری بێتە لای خواری، که پێشتر سەری لە سەری بووه، ئەگەرنا ئەگەر لاقی هاتبایە یان دەستی هاتبایە، بێگومان ئەو مندالە، ئەو کاتە لەویدا عاسی دەبوو و، بە هیچ کەس چارەسەر نەدەکرا.

دوو هەلۆستە ی گەرگ:

هەلۆستە ی یەکەم: لە بەردەم چەمکی گشتی ئەم ئایەتە موبارەکەدا، که دەفەرمووی: ﴿ثُمَّ السَّيْلُ يَسْرُهُ﴾، دوایی (خوا) پێی بۆ ئاسان کردوه، که زۆر لە زانایان گوتووینە: واتە: پێی لە دایک بوونی بۆ ئاسان کردوه، که باسماں کرد، پێی لە دایک بوونەکه، چۆن ئاسان کراوهو لە سەدا سەد (۱۰۰٪) وایە.

بەلام وێرایی ئەو مانایە هەندیککی دیکە لە زانایان گوتووینە: پێی دینداری و گرتنەبەری پێی راستی، بۆ ئاسانکردوه، که ئەوەشیان هەروایەو ئەمەیان مەبەست پێی پێی مەعنەوییه.

منیش دەلێم: یەکەم: چەمکی ئایەتەکه لە پووێ پوولەتیی و جەستەییەوه، لەوهی باسکراوه فراوانتره، چونکه:

۱- پێی لە دایک بوونی بۆ ئاسان کردوه.

۲- دوایی مەمک مژینی دایکی بۆ سانا کردوه.

۳- پێی خواردن و خواردنەوهی بۆ ئاسان کردوه، که ددانەکانی دەپوین، که هەرچی دەیهوێ بیخوات.

۴- پێی قسەکردنی بۆ ئاسانکردوه.

۵- پێی پوشتنی بۆ ئاسان کردوه.

۶- دواپی ورده ورده پئی گه شه کردنی بۆ ئاسان کردوه، ههتا ده بیته مروۆفیکی تیرو تهواو، هه موو ئهو پئیانهی بۆ ئاسان کردون له پرووی جهسته ییه وه.

دووهم: له پرووی مه عنه و ییشه وه خوا پئی بۆ مروۆف ئاسان کردوه:

۱- ناخ و فیتړهت و زگماکی خوا ده ناسی.

۲- له پئی عه قله وه خوا ده ناسی و به لگه نه ویسته عه قلییه کان (البدھیات العقلیه) له میشکی دا ههن.

۳- له پئی وه حییه وه ش خوا بهرچاو پروونی ده کات و شاره زای ده کات، کهواته: ﴿ثُمَّ السَّبِيلَ يَسْرُهُ﴾، چه مک و واتایه که ی زۆر فراوانه و شتیک و دوو شت نیه.

هه لوهسته ی دووهم: ئه وه یه که (ابن عاشور) له تهفسیره که ی خو ی (التحریر والتنویس)^(۱) دا ده لی:

(وَفِي الْآيَةِ دَلِيلٌ عَلَى أَنَّ وُجُوبَ دَفْنِ أَمْوَاتِ النَّاسِ بِالْإِقْبَارِ دُونَ الْحَرَقِ بِالنَّارِ، كَمَا يَفْعَلُ مَجُوسُ الْهِنْدِ، وَدُونَ الْإِلْقَاءِ لِسَبَاعِ الطَّيْرِ فِي سَاحَاتٍ فِي الْجِبَالِ مَحْوَطَةٍ بِجُدْرَانٍ دُونَ سَقْفٍ، كَمَا كَانَ يَفْعَلُهُ مَجُوسُ الْفَرَسِ، وَكَمَا كَانَ يَفْعَلُهُ أَهْلُ الْجَاهِلِيَّةِ مَوْتَى الْحُرُوبِ وَالْغَارَاتِ فِي الْفَيَافِي، إِذْ لَا يُوَارُونَهُمْ بِالتُّرَابِ).

واته: لهم ئایه ته دا به لگه هه یه له سه ر ئه وه ی پئیویسته مردوو هکانی خه لک بنیژرین و بخرینه ژیر خاک، نه ک بسوو تیژین، وه ک مه جووسییه هیندییه کان ده یانکرد، (تیه ستاش ئه وه هه ر هه یه، له هه ندیک شوینی هیندو، له هه ندیک ولاتانی ئه ورووپاش دا)، هه روه ها نه ک فری بدرین بۆ درنده ی بالندان (خه رته ل و دالاش و لاک خو ره کان) له مه یدانه کانی چایه کاندا، که به دیوار ده و ره دراون، بی ئه وه ی سه قفی هه بن، هه روه ک مه جووسه کانی فارس وایانکردوه، خه لکی سه رده می نه فامییش وایانده کرد، ئه وانیه له جه نگ و پروبه پروو بوونه وه کاندا

دە کوژران، لە دەشت و چۆڵ بە جێیان دەهێشتن، {بۆ ئەوێ بەلندە لاشخۆرو
دڕندەکان وەك کەمتیارو شیر و گورگ و پلینگ، گوشتەکیان بخۆن}، ژێر گلیان
نە دەخستن.

هەر کەشیش بە وێژدانەوێ تەماشای بکات دەزانی، هەموو پێزو حورمەتیی
مرووف، بە زیندوویی یان بە مردوویی لە شەریعەتی خوای پەروەردگاردای هەیه،
چ شەریعەتی کووتایی کە بە پێغەمبەری کووتایی موحەممەد ﷺ دا پەوانەکراوە، چ
هەموو بەرنامەو شەریعەتەکانی دیکە کە بە پێغەمبەراندای ئێردراون، لە هەموو
شەریعەتەکانی ئاسماندا، مردوو شۆردن و پێزگرتن لە لاشەیی مردوو و ژێر
خاککردنی هەیهو، ئەوانەیی لایاندای لە شەریعەت و بەرنامەکانی خوا ﷻ، ئنجا
ئەگەر مەجووسی فارس، هیندیی، بووزایی، ئورووپایی، پۆژەلاتیی یان
پۆژئاوایی، ئەوانەن کە بەو شیوەیە مامەلە ناکەن، لەگەڵ جەستەیی مرووفدا،
کە شایستەیی مرووفە.

مەسەلە ی سێهەم:

فەرمانکردنی خوا بە مروّف کە سەرنجی خواردنەکە ی بدات، چۆن و لە چی ئامادە بوو؟ خوا ئاوی لەسەر یۆه بە خورزەم هەلپشتو، دوایی زەوی قلیشاندو، ئنجا دانەوێڵەو، تری و سەوزەو، تەپەکارو، زەیتوون و، خورماو، باخی چرو پرو، میو، لە وەرگای پرواندوون، تاكو هەمووی بێتە مایە ی بەهرە ی مروّفەکان و ئازەلەکانیان:

خوا دەفەر مو: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ﴾ (٢٤) أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا (٢٥) ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا (٢٦) فَأَبْثْنَا فِيهَا حَبًّا (٢٧) وَعَبَا وَقَضَا (٢٨) وَزَيَّنَّا وَجْهًا (٢٩) وَحَدَّيْنِ غُلَا (٣٠) وَفَكَهْمَهُ وَأَبَا (٣١) مَتَعَا لَكُمْ وَلَا نَعْمِكُمْ (٣٢)

شیکردنەو ی ئەم ئایەتانە، لە نو برگەدا:

(١)- ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ﴾، ئنجا با مروّف پروانیته خواردنەکە ی پیتی (ف)، لێردا دەگونجی بلین: (ف) ی (فصیحة) یه، یانی: لە حالیکدا مروّف، بەو شیوێهە خوا خولقاندوویەتی، لە (نطفة) یه ک و، دوایی هەموو شتیکی تیدا ئەندازەگیری کردو، لەو (نطفة) یه دا، کە شتیکی زۆر بچووک و نابوو، مادام خوا ﷻ بەو هەموو قوناغانەدا مروّفی تێپەراندو، هەموو ئەو پێداویستیانیە ی بو ڕەخساندوون، ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ﴾، ئنجا با مروّف دوا ی خو، سەرنجی خواردنەکە شی بدات، تاكو چاکەو نیعمەتی خوا، وێرای ئەو ی لە دروستکرانی خویدا دەبینی، لە خواردن و خوراکە کە شیداو، لە دا بینکردنی پێداویستیە کانی شیدا، ئەو چاکەو نیعمەتانە ی خوا بینن.

لێردا زانیان بوونە دوو بەش کە ئایا مەبەست لە بابروانی: ﴿فَلْيَنْظُرِ﴾، چیه؟ - ئایا پروانی نی چاو (دیتن)؟ - ب- یا خود پروانی نی دل و عقلە (زانین)؟:

۱- (القرطبي)، دەلى: (كَيْفَ خَلَقَ اللهُ طَعَامَهُ؟ وَهَذَا النَّظَرُ نَظَرُ الْقَلْبِ بِالْفِكَرِ)، با تەماشای بەكات، خوا ﷺ چۆن خواردنەكەى بۆ دروست كردووە؟ لێرەدا مەبەست تەماشاكردنى دڵە بە بیركردنەوێ.

۲- بەلام (ابن عاشور)، دەلى: (تَعْدِيَةُ فِعْلِ النَّظَرِ هُنَا بِحَرْفِ إِلَى، تَدُلُّ عَلَى أَنَّهُ مِنْ نَظَرِ الْعَيْنِ)، كە لێرەدا ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى﴾ وشەى: (نظر) تێپەرى كردووە بۆ بەركار، بە پیتی (إلى)، ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ﴾، كە دەشگونجا خوا بفەرموى: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ طَعَامَهُ﴾ با ئینسان سەرنجى خواردنەكەى بدات، بەلام كە دەفەرموى: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ﴾، با ئینسان بۆ خواردنەكەى بپروانى، ئەمە بەلگەى لەسەر ئەوێ لێرەدا مەبەست لە تەماشای كردن، تەماشاكردنى چاو، (نَظَرَ إِلَيْهِ)، واتە: بە چاو تەماشای كرد، بەلام (نَظَرَهُ)، واتە: (عَقَلَهُ)، واتە: زانیی و دەرکی كرد بە عەقڵ و دڵ، پێشم وایە قسەكەى (ابن عاشور) راستەر.

بەلى لێرەدا مەبەست تەماشاكردنى چاو، بەلام بێگومان چاو كە دەبینى و، گوێ كە دەبیستى، ئەگەر عەقڵ و دڵ هوشیار و بیدار نەبن، مرووف لە بیستنى گوێ و دیتنى چاو، سوود نابینى، ئنجا دوایى خوا ﷺ باس دەكات، ئەو خواردنەى لەبەر دەستی مرووف، چۆن دروست بوو؟ وەك (شیخ سەعدى شیرازی) كە یەكێك بوو لە زانایانى پایە بەرزى ئیسلام لە ئێران، دەلى:

خورشید ماه و زمین همه درکارند که تو نانی بخورید!

خۆرو مانگ و زەوى هەموویان لە کاردان، تاكو تۆ نانێك بخۆی (ئەى مرووف!).

قسەكەشى زۆر راستە: ئەو نانەى لەبەر دەستی تۆ دایە، نانێكى جو، نانێكى گەنم، كولێرەى ك بیری لى بكەوێ چۆن كەوتۆتە بەردەستى تۆ! پێشى تیشكى خۆر لە ئاوى زەریایەكانى داوێ هەلمى لى پەیدا كردوون، ئنجا هەلمەكە با هیناویەتى و بردوویەتى بۆ شوێنە ساردەكان، لەوێش ئەو پارچە بچووكانەى هەلمەكان لە یەك نیزیك بوونەوێ، ئنجا بوونە هەور، هەورەكە متوربە بوو،

ئىنجا ئاۋ بە شىۋەى باران و بەفر و تەزرە دابارىۋەو ھاتۆتە نىۋ زەۋى و لەۋىدا خەزن بوۋەو، بە شىۋەى كانىى و سەرچاۋەو بىر ھاتۆتە دەرى، جۆگەو پروبارى لى ھەلبەستراۋن، ئىنجا دانەۋىللەى سەوز كىردەو دارو درەختى سەوز كىردەو، ئىنجا ئەو دارو درەخت و دانەۋىللەىە دۋاىى پى دەگات و گەشە دەكات، دۋاىى مروڤ وردە وردە پەنىۋى دىنى و دەیدوورپتەۋەو دەبىتە ئاردو... سەرەنجام دەبىتە ئەو نانەى دەكەۋىتە بەردەستى تو، كە بە كىردەۋە ھەم خۆرو مانگ، ھەم زەۋى و با، ئەوانە ھەموۋىان لە كاردان تاكو نايتك دىتە بەر دەستى تو.

۲- ﴿أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا﴾، ئىمە ئاومان بە ھەلپشتن ھەلپشتە، (أَنَا)ش خويندراۋەتەۋەو (إِنَّا)ش خويندراۋەتەۋە، ئەگەر (أَنَا) بى، واتە: با تەماشى بىكات، ئىمە چۆن ئاومان لەسەرىۋە ھەلپشتە، ئەگەر (إِنَّا)ش بى، رستەىەكى دەست پىكردنە، (جَمَلَةٌ إِبْتِدَائِيَّةٌ)، رستەىەكە لە سەرەتاۋە دەست پىدەكات، خوا دەفەرمۋى: ئىمە ئاومان لەسەرىۋە ھەلپژاندۋە بە ھەلپشتن، (الصَّبُّ: إِرَاقَةٌ مِنْ أَعْلَى)، لەسەرىۋە ئاۋىك ھەلپژى، پى دەگوتى: (صَب).

۳- ﴿ثُمَّ شَفَقْنَا الْأَرْضَ شَفَاقًا﴾، دۋاىى زەۋىمان بە قلىشاندىن، قلىشاندىۋە، (الشَّقُّ: الصَّدْعُ والفتق)، (شق) برىتە لە قلىشاندىن و درز پىدان.

ئەمەش چەند واتاىەكى ھەن:

- ۱- مەبەست ئەۋەىە واماۋ كىردە ئەو ئاۋە بەو زەۋىيەدا بچىتە خوار.
- ۲- ئەو زەۋىيەمان وا خولقاندۋە بگونجى لە رى كىلانەۋە، بىدردى و گۆل و دىراۋ خەت و كووزى لى دروست بىرىن.
- ۳- بەھۋى تىشكى خۆرەۋە ئەو زەۋىيە دەقلىشى و، تىخ تىخ و درز درز دەبى و ئاۋەكە لى دەچىتە خوار.

۴- ﴿فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا﴾، ئىنجا دانەۋىللەمان لە زەۋىدا پروۋاندۋە، وشەى: ﴿حَبًّا﴾، ناۋى كۆى (حَبَّة)ىە، يانى: يەك دەنك، يەك دەنكە گەنم يان جۆ، يان نىسك، يان نۆك، يان ماش،

ماشى پەش و ماشى سېيى، يان زورەت، يان ھەرزىن، يان بىرنىج ... ھەمووى دەگرېتەھە، ھەندىك كەس لەوانەيە، وابزانى دانەوئەلە ۋەك چۆن لە لاي ئىمە، تەنيا گەنم و جۆ نىسك و نۆك و بىرنىج و ماش، ھەيە، پەنگە وابزانى ھەر ئەۋەندە جۆرە دانەوئەلە ھەن، يان بەس ئەۋ جۆرانەي لە لاي ئىمە ھەن، بوونيان ھەيە، بەلام بۆ زانيارىتان بەس لە گەنم چل و پىنج ھەزار (۴۵۰۰۰) جۆر ھەيە، لە ھەموو دىيادا، ھەلبەتە لە لاي خۇمان گەنم چەند جۆرىكى ھەيە، بەلام لە نىو كۆي دانىشتوۋانى زەۋى دا، چل و پىنج ھەزار جۆرە گەنم ھەيە، ھەرۋەھا جۆش بەھەمان شىۋە زۆرى ھەن و، ئەگەر (۴۵) ھەزار جۆرىشى نەبن، چەند ھەزارىكى ھەيە، ھەرۋەھا جۆرەكانى بىرنىج و، جۆرەكانى ماش و، جۆرەكانى ھەرزىن و، جۆرەكانى نىسك و، جۆرەكانى نۆك و فاسۇليا، ئەمانە ھەموويان وشەي (حب)، دانەوئەلە دەيانگرېتەھە.

خو دەفەرمۇي: ئىمە دانەوئەلەمان تىدا پرواندە، ئىجا مەروۇف دەبى سەرنىج بدات: ھەرچى جۆرەكانى دانەوئەلەن، ھەموويان پىكەۋە پىدەگەن، ئەۋە شتىكى زۆر جىي سەرنىجە، گەنە ھەموو پىكەۋە پى دەگات، جۆيە پىكەۋە پى دەگات، ھەرۋەھا نىسك و نۆك و ماش و بىرنىج و ... ھەتد، چونكە ئەگەر ھەندىكى ئىستا پى بگات و، ھەندىكى بىست پۆزى دىكە پى بگات و، ھەندىكى دىكە پى بگات و، مانگىكى دىكە، چۆن چۆنى دروۋبانايەۋە پەنئىۋ ھىنرابايە؟ بەلام سەۋزەۋ تەرەكارو ميوەكان بە پىچەۋانەۋە: ئەمرو چىنك پى دەگات، ئىجا ترۆزىيە، خەيارە، شووتىيە، كالكە، تەماتەۋ باينجانە، بامىيە، ماشە، فاسۇليايە، چىنك پى دەگات و، ئەۋ چىنە دەپرېتەۋەۋ چىنكى دىكە پى دەگات، ئەۋ چىنەش دەپرېتەۋەۋ چىنكى دىكە پى دەگات.

ھەرۋەھا ميوەكان: خۇخ و قەيسىي و ھەرمى و توو و ترى و گىلاس و موزو پرتەقال و سىۋو... ھەتد، ھەمووى چىن چىن پى دەگات، نەك ھەمووى پىكەۋە پىبگات، دانەوئەلە ئەگەر ھەمووى پىكەۋە پى نەگەيىايە، پەنئىۋ نەدەھات و ھەلنەدەگىرايەۋە، بەلام ھى ميوەۋ تەرەكارو سەۋزەۋ، ئەگەر ھەمووى پىكەۋە

پى بگه بيايه، خه سار ده بوو، خاوه نه كه ي چى لى بكات، ئه وه هه مووه، به لام
 ئه مپو چيني ك پي ده گات و، دواى سى چوار پوژ هه فته يه كى ديكه، چيني كى
 ديكه، دواى چهن د پوژي كى ديكه، چيني كى ديكه وه، دوايى چيني كى ديكه، ئه وه ش
 بيگومان حي كمه ت و نيعمه تي كى گه وره ي خواي په روه ردگار.

هه نديك له زانايان ده لين: لي ره دا كه خوا ﷺ فه رمان به مروف ده كات،
 سه رنجى خواردنه كه ي بدات و، له ئايه ته كانى پيش دا سه رنجى مروفي پاكيشاوه
 بو دروستبوونى خو، مه به ست پي به لگه هي نانه وه يه له سه ر ئه وه كه زين دوو
 كردنه وه، له لاي خواي په روه ردگار شتي كى سينا و ئاسانه، ئه وه خوايه ي ئاوا
 دروستى كردوون و ئاوا خواردن و خوراكتان بو ده ره خسي تي، ده شتواني دواي
 مردن زين دوو شتان بكا ته وه.

به لام من پيم وايه وي پراي ئه وه وه له پيش ئه وه دا، ئه وه ي له گه ل ره وت و
 سياقي ئايه ته كاندا گونجاوتره، ئه وه يه كه مه به ست ئه وه بي: ئه وه خوايه ي
 ﷺ ئه وه مشووره ي لى خواردوون، هه م له دروستكردنى خو تاندا، هه م له
 ره خساندنى خواردن و خواردنه وتاندا، هه ر ئه وه خوايه ش، مشوورى لي خواردوون
 و، په يام و به رنامه ي بو ناردوون، خوا وهك چو ن خه مى له جه سته تان خواردوه،
 خه مى له روو حيشتان و ناخيشتان خواردوه، چونكه مروف به روو و ناخه وه
 مروفه، پيش جه سته ي.

واته: خوايه ك ئه وه هه موو نيعمه ته ي له روو جه سته ي و ماددييه وه پيدا ون،
 هه م له دروستكرانى خو تاندا، هه م له ره خساندنى خواردن و خواردنه وه وه
 پيداويستيه كان تاندا، بو خو تان و ئاژه له كان تان، هه ر ئه وه خوا په روه ردگار و
 ميهره بانه، مشووريشى لي خواردوون و له روو مه عنه وييه وه وه، په يام و به رنامه ي
 بو ناردوون و، ئه وه په يام و به رنامه يه ي له ئايه ته كانى پيش دا خواي كار به جى
 باسى كردو فه رموو ي: ﴿كَلَّا إِنَّهَا لَنَذْكُرُ﴾ (۱۱) ﴿فَنَشَاءُ نَذْكُرُ﴾ (۱۲) ﴿فِي صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ﴾ (۱۳)

مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ﴿١٤﴾ بَائِدَى سَفَرَةٍ ﴿١٥﴾ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ﴿١٦﴾، بۆیه ئەو پەيامەى خوا بەو شیوەیە باسی کرد، کە لە پێی فریشتەکانەو دەنییڤی لێی وەرەبگرن و قەدری بگرن و، وەك چۆن ئەو نەعمەتانەتان پێ خۆشن و وەریانەدەگرن و لێیان بەهرەمەند دەبن، ئەو نەعمەتە مەعنەویەش لە خوای پەرەردەگار وەرەبگرن، بۆ ئەوێ لەسەر بوونەكەتان قەرزدار نەبنەو.

٥- ﴿وَعَنَابًا وَقُضَبًا﴾، هەرەها خوا تری و تەرەکاریشی بۆ پەخساندوون.

تری (عناب) کە بە (أعناب) کۆ دەکرێتەو، مەبەست لە تری (عناب) دار میوەکەیه کە (گرم) ی پێ دەلێن و بە (گروم) کۆ دەکرێتەو، بەلام لە تەفسیرەکاندا نەمبینیوە حیکمەتی ئەو بەس بکری: بۆچی خوا ﷻ وەك چۆن باسی دارخورماو دارزەیتوون دەکات، بۆچی باسی درەختی میویشی نەکردو؟ پێم وایە هۆکارەکەى ئەوێە دارمیو، میوەکەى کە ترییەکەیه، زیاتر بەرچاو و دیمەنیکى جوانى هەیه، هیشووی گەورە گەورە جوانن، ئەگەر تری سپییه، ئەگەر ڕەشه، ئەگەر تری بێ دەنکە، ئەو هەموو جوړە تریانەى هەن، ترییەکە زیاتر سەرنجراکێشەو دیمەنیکى جوانى هەیه، نەك درەختى میوەکە کە لاسکێکى باریکى هەیهو، هیچ جوانی و پەونەقێکى تێدانیه، وەك وایەرى کارەبا بلأو دەبیتهو!

(قَضَبُ): (القَضَبُ: هو كل ما أَكِلَ من النبات رطباً كالقثاء والخيار ونحوهما، سمي قَضَباً لأنه يُقَضَّبُ أي يُقَطَّعُ مرة بعد أخرى)^(١)، واتە: (قَضَبُ): بریتیە لەو ڕووەکەى بە تەری دەخوڤی، وەك: تروزی و خەیار (هاریو) و شیوەى ئەوان (کالەك و شووتی و تەماتەو هەموو تەرەکارەکانى دیکە، کە بە قەپال دەخوڤن)، بۆیهش پێی گوتراو: (قَضَبُ)، چونکە بە زار بە قەپالته دەبدری و دەخوڤی.

(١) محاسن التأویل، جمال الدین القاسمی، المجلد: ١٠، الجزء: ٣٠، ص ٦١.

هەندیکى دیکەش وشەى: (قضب)یان بە لەوەر لیکداوەتەوه، وهك: وینجهو سیۆههرو وینهکانیان که ئاژەل دەیانخوات.

بەلام (قضب) لەو پووەك و تەپەکارانەى بە قەپال و زار دەخوین، نیزیکتره چونکه له گەل تری دا هاتوهو، تریش مروّف دەیخوات، دوايش باسى له وه پرگای ئاژەل دەکات، ئالفیک که ئاژەل دەیخوات.

(۶)- ﴿وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا﴾ (ههروهها خوا) زهیتوون و دارخورماش (ی بو پواندوون له زهویدا).

(۷)- ﴿وَحَدَائِقَ غُلْبًا﴾ دیسان باخه چروپرهکان، ﴿وَحَدَائِقَ﴾ کۆی (حديقة)یهو به باخیک دهگوتری جوړهکانی میوهی تیدابن، بهلام دهووری به دیوار تهنرابی، ﴿غُلْبًا﴾ کۆی (غلباء)، (أي ضخمة عظيمة)، قهبهو مهزن، یانی: باخه چرو پرهکان که درهختی قهبهو زلیان تیدان.

(۸)- ﴿وَفَنَكَمَةً وَأَبَا﴾ ههروهها جوړهکانی میوهو لهوهر، واته: لهوهریک که ئاژەلهکان دهیخون.

(۹)- ﴿مَنْعًا لَّكُمْ وَلَا تَعْمَلُوا﴾ (ئەمەش ههمووی) بههرهگهیاننده به خوۆتان و ئاژەلهکانتان، وشەى: ﴿مَنْعًا﴾ له پرووی ریزمانیییهوه دوو حالهتی هەن:

۱- حالهتی یهکهەم: یان بهرکاری پیناو (مفعول له)ه، بو (أَنْبَتْنَا)، یانی: (أَنْبَتْنَا فِيهَا هَذِهِ الْأَشْيَاءَ مَنْعًا لَّكُمْ وَلَا تَعْمَلُوا)، ئەو شتانهمان له زهویدا پواندوون، بو بههره وهگرتن و سوودمه‌ند بوونی خوۆتان و ئاژەلهکانتان.

۲- حالهتی دووهم: ﴿مَنْعًا﴾ مصدر حذف فعله وَجُرْدَ وَمِنَ الزَّوَادِ، چاوگهو کردارهکهی قرتیتراوهو زیادهکانی لابران، کهواته: ئاواى لیدیتهوه: (مَتَّعْكُمْ بِذَلِكَ مَتَاعًا)، خوا بههره‌مەندی کردوون به بههره‌مەند کردن.

دوو قسهی گیراوه له ئەبوو به‌کرو عومهرهوه خوا لیان پازی بی و به‌رپه‌رچدانهوهی هەندیک قسهی شیعه:

دوو قسه‌ی پالدر او بو لای ئەبو بەکر و عومەر و بەرپەچدانەوێ قسه‌ی بەدگومانای شیعەکان لێرەدا بەر لەوێ ئەم مەسەلەیه‌ی سییه‌مه‌ به‌ جی بهیلتین و بچینه‌ سەر مەسەلە‌ی چوارەم و کۆتایی، به‌ باشی دەزانم دوو قسه‌، که‌ له‌ زۆربه‌ی تەفسیره‌کاندا هاتوون، ئیمەش بیانیه‌نین و هه‌ندیک قسه‌یان له‌سەر بکه‌ین:

ده‌قی یه‌که‌م: (رَوِيَ أَنَّ أَبَا بَكْرٍ الصَّدِيقَ سَمِعَ مِنَ الْأَبِّ: مَا هُوَ؟ فَقَالَ: «أَيُّ سَمَاءٍ تُظِلُّنِي، وَأَيُّ أَرْضٍ تُقِلُّنِي إِذَا قُلْتُ فِي كِتَابِ اللَّهِ مَا لَا عِلْمَ لِي بِهِ»)، (فتح‌ القدیر: ج ۵، ص ۴۶۹، روح‌ المعانی: ج ۱۵، ص ۳۱۸).

واته‌: گێردراوه‌ته‌وه‌ که‌ پرسیار کرا له‌ ئەبوو بەکرێ صیدیق (خوا لێی پازی بێ)، له‌ باره‌ی (أب) دوه‌ چیه‌؟ ئەویش گوتی: چ ئاسمانیک سیبهرم لێ ده‌کات و، چ زه‌وییه‌ک هه‌لم ده‌گرێ، ئەگەر له‌ کتیی خوادا شتیک بلیم که‌ زانیارییم له‌ باره‌یه‌وه‌ نیه‌!! واته‌: نازانم و به‌بێ زانیاریش قسه‌ ناکه‌م له‌ باره‌ی هه‌یج ئایه‌تیکه‌وه‌ له‌ کتیی خوادا.

ده‌قی دووه‌م: (رَوِيَ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ قَرَأَ يَوْمًا عَلَى الْمُنْبَرِ: فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا إِلَى وَأَبًّا، فَقَالَ: كُلُّ هَذَا قَدْ عَرَفْنَاهُ، فَمَا الْأَبُّ؟ ثُمَّ رَفَعَ عَصَا كَانَتْ فِي يَدِهِ، وَقَالَ: هَذَا لَعَمْرُ اللَّهِ هُوَ التَّكْلُفُ، فَمَا عَلَيْكَ يَا ابْنَ أُمِّ عَمَرَ أَنْ لَا تَدْرِي مَا الْأَبُّ، ابْتَغُوا مَا بَيْنَ لَكُمْ مِنْ هَذَا الْكِتَابِ، فَأَعْمَلُوا بِهِ، وَمَا لَمْ تَعْرِفُوهُ، فَكَلُّوهُ إِلَى رَبِّهِ) (أخرجه ابن سعد، وسعيد بن منصور: ٤٣، عبد بن حميد، وابن جرير: ٣٦٤٩٧، والحاكم: ٣٨٩٧).

واته‌: گێردراوه‌ته‌وه‌ که‌ عومەری کورێ خه‌تتاب (خوا لێی پازی بێ)، له‌سەر مینه‌ر (ئهو کاته‌ی خه‌لیفه‌ی مسوڵمانان و هوکمرانیان بووه‌)، ئەو ئایه‌تانه‌ی خویندنه‌وه‌: ﴿فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ۖ (٢٧) وَعَبَاً وَقَضَبًا ۖ (٢٨) وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ۖ (٢٩) وَحَدَائِقَ غُلَبًا ۖ (٣٠) وَفَكْهَةً وَأَبًّا ۖ (٣١)﴾، دوایی گوتی: هه‌موو ئەوه‌مان زانی، به‌لام (أباً) چیه‌؟ دوایی

گوچانیکی بە دەستەووە بوو فری داو گوتی: بە خوا ئەووە زۆر لە خوۆ کردنە، چیت لەسەرە ئەی کوپی دایکی عومەر ئەگەر نەزانی، (أَب) چیه؟ لەو کتییە خوادا ئەووەی بۆتان پوونکراوەتەووە شوینی بکەون و کاری پیکەن و، ئەووەش کە نایزانن، بیگێرنەووە بۆ خواوەنەکە (کە خواى زاناو شارەزایە).

ئەم دوو دەقە هاتوون و، لە تەفسیرەکان دا کە باون، بینیم زۆربەیان هیناویانن.

لێرەدا دەمەوێ هەلۆیستەیهك بکەین، لە بەرانبەر تەفسیرەکانی شیعەکاندا، کە بە داخەووە چونکە بناغە لە لای ئەوان بەد گومانیه، بە تاییەتی بەرانبەر بە (ئەبوو بەکر و عومەر) خوا لێیان پازی بێ، دوو هاوێڵ و کەسایەتیه هەرە نیزیك و خوۆشەویستەکەى پیغەمبەرى خوا ﷺ و دوو وەزیرەکەى و، بە گشتیش بەرانبەر بە هاوێڵان، لەبەر ئەووەی بناغە لەلای وان لە پشت پەردەى پەشەووە تەماشاکردنە، با تەماشاکەین لەو بارەووە لە تەفسیرەکانیان دا چى دەلێن؟

دوو نموونان دێنمەووە:

أ- تەفسیری (المیزان)ی (محمد حسین الطباطبائي)^(۱)، لە بارەى ریاوایەتەکەى کە لە ئەبوو بەکرەووە هاتووە (خوا لێی پازی بێ) دەلێ:

(أَنَّ أَبَا بَكْرٍ سَأَلَ عَنِ الْأَبِّ: مَا هُوَ؟ فَقَالَ: «أَيُّ سَمَاءٍ تُظِلُّنِي، وَأَيُّ أَرْضٍ تُقِلُّنِي إِذَا قُلْتُ فِي كِتَابِ اللَّهِ مَا لَا عِلْمَ لِي بِهِ» قَبْلَ عَ امْرِئِ الْمُؤْمِنِينَ مَقَالَهُ فِي ذَلِكَ، فَقَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ أَمَا عَلِمَ أَنَّ الْأَبَّ هُوَ الْكَلَامُ الْمَرْعَى)، (إرشاد المفيد).

واتە: گێردراوەتەووە کە پرسیار کراوە لە ئەبوو بەکرى صیددیق (خوا لێی پازی بێ)، لە بارەى (أَب)ەووە چیه؟ ئەویش گوتی: چ ئاسمانیک سیبەرم لێ دەکات و، چ زەوییهك هەلەم دەگرێ، ئەگەر لە کتییى خوادا شتیک بلێم، زانیارییم لە

بارەیهووە نەبێ؟ (واتە: نازانم و بەبێ زانیاریش قسە ناکەم لە بارەى هیچ
 ئایەتیکەووە لە کتییى خوادا)، ئنجا ئەووە دەگاتەووە بە ئەمیری پڕوواداران عەلى
 (خوا لێى رازی بێ)، ئەویش دەلێ: سبحان الله ئەدى نەیدەزانی (أَب)،
 بریتیه لە لەووەرگا و ئەو لەووەرەى ئاژەل دەیخۆن!

لە بارەى قسەکەى عومەرەووەش (خوا لێى رازی بێ)، کە گوتووێت: ئەووەى
 لە کتییى خوا بۆتان پڕوونکراوەتەووە شوینی بکەون و، ئەو دیکەش بگێرنەووە
 بۆ لای خواوەنەکەى.

دەلێ: (أقول: هو مبني على منعهم عن البحث عن معارف الكتاب حتى تفسير
 ألفاظه)، واتە: دەلێم: ئەو قسەیه بنیاتنراوە لەسەر رێگرتیان لە لێکۆڵینهووە لە
 بارەى زانستەکانى کتییى خواوە، تەنانەت پڕوونکردنەووە بێژەکانیشی!!

ب- تەفسیری (نمونه) کە تەفسیریکی فارسییه و (ناصرى مكارمى شیرازى) سەرپەرشتیی
 دەکات، کە ئیستاش لە ژياندايه^(۱)، دواى ئەووەى ئەو دوو پڕوایەتە دینى، لە ئەبوو بەکرو
 عومەرەووە (خوا لێان رازی بێ)، دەلێ:

(این نشان می دهد که او مفهوم کلمه (أَب) را چیز پیچیده‌ای میدانست،
 درحالی که با مراجعه به متون لغت روشن میشود که مطلب پیچیده‌ای نیست)،

واتە: ئەمە ئەووە دەگەینێ کە ئەو [واتە: عومەر (خوا لێى رازی بێ) و
 هەرۆهە ئەبوو بەکریش (خوا لێى رازی بێ)] شارەزای مانای وشەى (أَب)
 نەبوو، بە شتیکی ئالۆزى زانیو، لە حالىکدا بە گەرانهووە بۆ فەرەهەنەگەکانى
 زمان، پڕوون دەبێتەووە کە شتیکی هیندەش زەحمەت نیە، دواى دەلێ: {بەلام
 هەر چۆن بێ جێى ئەو پڕسپارە هەر هەیه، کە سێک کە بەناوونیشانى
 پیشەواى مسوڵمانان و خەلیفەو حوکمرانى مسوڵمانان بیهوێ حوکمداریى بکات،

چۆن دەبێ وشەیهك كه له دهقی قورئان دا هاتوهو هیندهش ئالۆز نیه، مانای ئهو وشهیه نهزانئ؟، ئهمه بهلگهی ئهوهیه كه دهبێ له ههر پۆژگارو زهمانیکدا پیشه‌وایه‌کی خوایی له نیو خه‌لکدا هه‌بووبێ، كه له هه‌موو مه‌سه‌له شه‌رعییه‌کاندا ئاگاداربێ و، له ههر هه‌له‌و لادانیك پارێزراو بێ.

ئهو هه‌ردوو قسه‌که‌ی ته‌فسیره‌کانی (المیزان) و (مونه) له باره‌ی هه‌ردوو هه‌لۆیستی ئه‌بوو به‌کرو عومه‌ره‌وه (خوا لێیان رازی بێ).

منیش لێره‌دا ده‌لێم:

۱- جارێ قسه‌که‌ی ئه‌بوو به‌کر^(۱) (خوا لێی رازی بێ)، كه ده‌لێ: چ ئاسمانیک سیبه‌رم لێ ده‌کات و، چ زه‌وییه‌ك هه‌لم ده‌گرێ، له باره‌ی کتیی خاوه‌ شتیک بلیم، كه نایزانم؟ له راستییدا له جیاتێ ئه‌وه‌ی به‌ نوقصانیی بۆ ئه‌بوو به‌کر دابنێ، سیفه‌تیکێ به‌رزێ ئه‌بوو به‌کر بووه (خوا لێی رازی بێ) بووه، كه ئاماده‌ نه‌بووه شتیک نه‌یزانئ و قسه‌ی لێ بکات.

۲- ئایا نه‌ك ههر ئه‌بوو به‌کرو عومه‌ر (خوا لێیان رازی بێ)، هیچ كه‌سیك هه‌یه هه‌رچی له کتیی خاودا هه‌یه، ههر هه‌مووی بزانی، مه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ری خاتهم ﷺ؟ بیگوومان هیچ كه‌سیك نیه، نه‌ه‌لی (خوا لێی رازی بێ) و نه‌ جگه‌ له ویش و هیچ كه‌س، ئیدیعیای ئه‌وه‌ی نه‌کردوه بلی: هه‌رچی له کتیی خاودا هاتوه، هه‌موو مانایه‌کانی ده‌زانم، چونکه له راستییدا ته‌نیا خوا ﷻ به‌ هه‌موو نه‌ینیه‌کان و په‌نه‌انه‌کانی فه‌رمایشی خوێ ئاگاداره.

۳- ئه‌بوو به‌کرو عومه‌ر (خوا لێیان رازی بێ)، پیشه‌نگی هاوه‌لان بوون كه خه‌لکیان له قورئان و سوننه‌تا شاره‌زاو ئاگادار کردوه، ئه‌وه‌ش كه عومه‌ر (خوا لێی رازی بێ)، گوته‌ویه‌تی: شتیک كه نایزانن لێی گه‌پین و، ئه‌وه‌ی ده‌یزانن کاری پێ بکه‌ن، ویستویه‌تی خه‌لک خه‌ریکی کارکردن به‌ قورئان بێ، نه‌ك له‌و شتانه‌ بکۆلێته‌وه كه نایانزانئ و کاتی خوێان به‌ فیڕۆ بده‌ن، وه‌ك دوایی مسوڵمانان کردیان! به‌ دلیلیی ئه‌وه‌ی عومه‌ر گوته‌ویه‌تی (خوا لێی رازی بێ)، هه‌ق و راسته‌و، دیاره عومه‌ر (خوا لێی

(۱) ئه‌گه‌ر له‌ پرووی سه‌نه‌ده‌وه‌ چه‌سپاو و راست بێ.

رازی بئ)، زانیویەتی کە ئەو قورئانە تەنیا بۆ پڕۆژگاری ئەوان نەهاتو، بەلکو بۆ هەموو پڕۆژگارەکان هاتو، بۆیە هەندێک نەینیی تێدان، مەرچ نیە ئەو کاتە دەرێکەون و دواپی دەردەکەون.

٤- ئایا ئەو بەد گومانیی نیەو لە پشت پەردەو تەماشای کردن نیە، ئەمە بکریتە بەلگە، لەسەر ئەوێ ئەوان نەیانویستو هەلک لە قورئان تێیگات؟!، بەراستی ئەو درۆیەکی شاخدارو گومانێکی زۆر خراپە، بەداخەوێش ئەو نوختەیی بێهیزی شیعە، شیعە دوازدە ئیمامیی کە گومانیان خراپە بەرانبەر بە هاوێلان و لە پشت پەردەیی رەشەو تەماشایان دەکەن، ئەگەرنا ئەو دوو هەلوێستەیی ئەبوو بەکر و عومەر، لە جیاتی خالی بێهیزیان بن، خالی بەهیزیان، ئەبوو بەکر خوا لێی راژی بئ، کە دەلئ: قسە لە شتێک ناکەم کە نایانم، لە کتیی خوادا، عومەریش (خوا لێی راژی بئ)، کە دەلئ: ئەگەر مانای وشە (أب)یشمان نەزانی، چ زبانی هەیه؟ خەریکی ئەو بن کە دەیزانن و کاری پئ بکەن، لەوی دیکە بگەرپن، لە راستییدا ئەو دوو هەلوێستی زۆر زانایانەو سەر راستانەو حەکیمانەن و دەبووایە مەدح بکرین لەسەری، بەلام هەرکات ئینسان لە پشت پەردەیی رەشەو تەماشای کەسیکی کرد، هەرچەندە دیمەنێکی جوانیشی هەبئ، هەر رەش و تلخ دیتە بەرچاوی.

رێگەباندنی مەکتەبی مامۆستایا عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

له نۆزه كۆمهله ئایه نهیهكان له كهمالان

Stay in touch on social media

نەن مەكەم عیر موانع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

عەلی بابیر/ AliBapir

عەلی بابیر/ AliBapir

کەتایی

رێگەباندنی مەکتەبی مامۆستایا عەلی بابیر

WhatsApp Telegram

رێگەباندنی مەکتەبی مامۆستایا عەلی بابیر

مەسەلە ی چوارەم و کۆتایی:

کاتیک ھارژنە بێرەزایەکی قیامت دی، مرووف لە برای و بابی و دایکی و ھاوسەری و پۆلەکانی، پادەکات، چونکە ھەر کەسە بە خۆیەو سەرقالە، خەلکیش دابەش دەبن بۆ دوو کۆمەل: یەکەمیان: پوو پڕشنگدارانی دەم بە پیکەنین و شادمان، کە پڕوادارانن، دووهم: پوو تلخانی پەشداگەراوی مەینەتبار، کە بێروایانی تاوانبارن:

خو دەفەر موی: ﴿فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاعَةُ﴾ (۳۲) ﴿يَوْمَ يَقْرَأُ الْمُرءُ مِنْ أَحِبِّهِ﴾ (۳۴) ﴿وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ﴾ (۳۵) ﴿وَصَحْبِهِ وَبَنِيهِ﴾ (۳۶) ﴿لِكُلِّ أُمَرٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ﴾ (۳۷) ﴿وُجُوهُ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ﴾ (۳۸) ﴿صَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ﴾ (۳۹) ﴿وُجُوهُ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ﴾ (۴۰) ﴿تَرْهَقُهَا قِنَّرَةٌ﴾ (۴۱) ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجْرَةُ﴾ (۴۲).

شیکردنەوی ئەم ئایەتانە، لە دە برگەدا:

(۱)- ﴿فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاعَةُ﴾، ئنجا ھەر کاتیک ھارژنە کە (الصَّاعَةُ) ھات، (الصَّاعَةُ)، دەلی: (صیحة شديدة تصخُّ الأسماع أي تَصْمُهَا)، (صَاخَةٌ)، دەنگیکی گەورە، چریکە و ھارژنیکێ گەورە، گویان کەر دەکات، دەگوتری: (صَخٌّ يَصْخُّ أَي: صَمٌّ يَصَمُّ)، واتە: کەر بوو، کەر دەبی، (صَاخَةٌ) یەکن لە ناوەکانی پۆزی دواویەو، و پێدەچی بە پێی پەوتی ئایەتەکان مەبەست پێی قوئاغی دووهمی پۆزی دواوی بێ، واتە: قوئاغی قیامت، چونکە لە قوئاغی قیامتدا مرووف لە برای و دایکی و بابی و خیزانی و پۆلەکانی، پادەکات.

(۲)- ﴿يَوْمَ يَقْرَأُ الْمُرءُ مِنْ أَحِبِّهِ﴾، ئەو پۆزە ی مرووف لە چەنگ براوە کە پادەکات، (الفرار): (الهُرُوبُ مِنْ مُخِيفٍ)، (فرار) پکردن و ھەلاتنە لە شتیک کە مەترسیی لی دەکری.

(۳)- ﴿وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ﴾، ھەر وەھا لە دایکیشی و لە بابیشی (پادەکات).

(۴)- ﴿وَصَحْبِهِ وَبَنِيهِ﴾، دیسان لە ھاوژینەکەشی و لە کورەکانیشی (پۆلەکانیشی) پادەکات، لێرەدا خوا ﷻ ریزبەندییەکی بەو شیوەیە ھێناون: ئەو پۆزە ی مرووف لە

برای و له دایکی و له بابی و له هاوسه‌ری و له پۆله‌کانی، پاده‌کات بۆ لی پراکردن،
ئه‌وه‌ی دوورتره‌ پیش‌خستوه‌و ئه‌وه‌ی نیزی‌کتره‌، دوا‌خستوه‌، بۆچی؟

چونکه‌ مروّف ئه‌گه‌ر کۆمه‌لێک خه‌لکی نیزیکی خو‌ی به‌ ده‌وره‌وه‌ بێ، پیشی
ده‌ستبه‌رداری ئه‌وه‌یان ده‌بێ، که‌ دوورتره‌، ئنجا دوا‌یی ئه‌وه‌ی دی و، دوا‌یی ئه‌وه‌ی
دی و، له‌ دوا‌جاردا ده‌ستبه‌رداری ئه‌وه‌یان ده‌بێ که‌ له‌ هه‌موویان لی نیزی‌کترو
له‌ لای خو‌شه‌ویستهره‌، لی‌ره‌ش ده‌فه‌رموی: ئه‌و پۆژه‌ی مروّف له‌ برای پاده‌کات،
پیشی له‌ برای پاده‌کات، دوا‌یی له‌ دایکی، ئنجا له‌ بابی، ئنجا له‌ هاوسه‌ری
و، کو‌تاجار له‌ جگه‌ر گو‌شه‌کانی و پۆله‌کانی، چونکه‌ له‌ هه‌موویان له‌ لای
خو‌شه‌ویسترن.

به‌لام له‌ سوورپه‌تی (المعارج) دا، ئایه‌ته‌کانی: (۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴) دا ریزبه‌ندییه‌که‌یان
به‌ پیچه‌وانه‌وه‌ دانراوه‌، لی‌ره‌ له‌ دوورده‌وه‌ بۆ نیزیکی، به‌لام له‌ وی له‌ نیزی‌که‌وه‌
بۆ دوور، له‌وی ده‌فه‌رموی: ﴿يَوْمَ الْمُجِزِ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابٍ يَوْمَئِذٍ بَيْنِهِ ۝۱۱
وَصَحْبَتِهِ ۝۱۲ وَأَخِيهِ ۝۱۳ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ ۝۱۴ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ۝۱۵﴾، واته‌:
له‌و پۆژه‌دا مروّفی تاوانبار خو‌زگه‌ ده‌خو‌ازی له‌ سزاو ئازاری ئه‌و پۆژه‌، پۆله‌کانی
بکاته‌ به‌لا‌گێری، ئنجا هاوژینه‌که‌ی، هاوه‌له‌ هاوسه‌ره‌که‌ی، ئنجا برایه‌که‌ی و ئه‌و
عه‌شیره‌ته‌ی ئه‌ویان گرتۆته‌ خو‌یان و، هه‌ر که‌سیک له‌ زه‌ویدا هه‌یه‌ له‌ دۆست
و ئاشناو له‌ دوورو نیزیکی، هه‌موو ئه‌وانه‌ بکاته‌ به‌لا‌گێری خو‌ی و ئه‌وه‌ ده‌ربازی
بکات.

بۆ کردنه‌ به‌لا‌گێری، مروّف له‌وی کاته‌که‌ی هێنده‌ سه‌غله‌تییه‌، کی نیزی‌کتره‌،
ئاماده‌یه‌ بیکاته‌ به‌لا‌گێری، به‌لام بۆ لی پراکردن، مروّف پیشی له‌ دوورتره‌ که‌
پاده‌کات، ئنجا له‌ نیزی‌که‌که‌، تا‌کو کو‌تایی.

۵- ﴿لِكُلِّ أَمْرٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ﴾، بۆ هه‌ر مروّفیک له‌وان له‌و پۆژه‌دا، حالیک
هه‌یه‌ سه‌رقالی ده‌کات، (الطبري) له‌ (قتادة) به‌ ژماره‌: (۳۶۵۰۱)، ده‌لی: (أَفْضَى إِلَى كُلِّ

إنسان ما يشغله عن الناس)، بۆ ھەر مروۆڤیک ھالئیک ھینراوھتە پېشئ سەرقالی دەکات و، بېئاڭای دەکات و نایەپرژیتە سەر خەلک؟

کە دەفەرموی: ﴿لِكُلِّ أَمْرٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ﴾، یانی: ھەر مروۆڤیک لەوان کاریکی ھەیه لەو پۆژەداو ھالئیک ھەیهو، ئەو ھالەى خوێ بەسە بۆ ئەوھى گرنڭى پى بدات و نەپەپرژیتە سەر کەسى دیکە.

(۶)- ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ﴾، پرووانئیک لەو پۆژەدا گەش و جوان و درەوشاوھن.

(۷)- ﴿صَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ﴾، پیکەنیون و دلخۆشن، موژدە پیدراون، بېگومان مروۆ کاتئیک دلئ خۆش بئ، پرووشی گەش دەبئ، تەنانەت پېغەمبەرى خاتەم ﷺ کاتئیک دلئ خۆش دەبوو، دەم و چاوی وەك پارچەپەك مانگ دەدرەوشایەو، ئەگەر خەفەت و ناپەھەتییەکی ببوایە، دەم و چاوی تاريك دادەھات، بە تايبەت بۆ ئینسانی راستگو، ئینسانئیک کە پروالەت و دەروونی پیکەو، وایەو ھەر شتئیک لە دلئیدا ھەبئ، لەسەر دەم و چاو و پروالەتیشی دەردەکەوئ، بەلام ئینسان خاوەن دوو فلیقانهی و دوو پروو، دەگونجئ ئەوھى لە دلئ داھەیه، پېچەوانەى ئەو دەربخات، رقی لە کەسئیک بئ، بەلام وای پېشان بدات خۆشیدەوئ و، شتئیکى خۆشبوئ، بەلام وا دەربخات رقی لئیەتئ، بەلام ئینسانی راست، دل و زمانى یەکن، پروالەت و دەروونی یەکن.

(۸)- ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ﴾، پرووانئیکیش لەو پۆژەدا ھەن، تۆزو خولیان لئ نیشتوھ.

(۹)- ﴿تَرْهَفَهَا قَنَرَةٌ﴾، دوو کەل چۆتە سەریان. واتە: وەك چۆن کەسئیک کە تۆزو خولئ لئ دەنیشئ و، کەسئیک کە تەم و دووکەل دايدەپۆشئ، بەو شئوھە دەم و چاویان تلخ و ناشیرینە، بېگومان لئردە مەبەست پئ ئەوھە، لە دەروونیان دا خەم و ناسۆرو ناپەھەتییە ھەیهو، ئەو خەم و ناسۆرو ناپەھەتییەش لەسەر دەم و چاویان بە شئوھەك کە رەش دادەگەرئ و تلخ دەبن و ناشیرین دەبن، ئاوا دەردەکەوئ.

(عُبار)، تۆزۈ خۆل، ﴿قَزَّةٌ﴾، دوو كەل و پەشایی، يانی: له خەفەت و نارهەتییان شیوهی تۆزۈ خۆل و دوو كەل دەچیتە سەر دەم و چاویان.

(۱۰) - ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُ الْفَجَرُ﴾، ئا ئەوانەن بیپروایان و تاوانباران، واتە: له پرووی ئیمان و عەقیدەووە خراب بوون و، بیپروا بوون و، له پرووی کردارو ئاکاریشەووە تاوانبارو لادەر بوون.

(الطبري) له (إبن زيد) هەو بە ژمارە: (۳۶۵۰۷)، دەلی: (هَذِهِ وُجُوهُ أَهْلِ النَّارِ؛ قَالَ: وَالْقَزَّةُ مِنَ الْعَبْرَةِ، قَالَ: وَهُمَا وَاحِدٌ؛ قَالَ: فَأَمَّا فِي الدُّنْيَا فَإِنَّ الْقَزَّةَ: مَا ارْتَفَعَ، فَلَحِقَ بِالسَّمَاءِ، وَرَفَعَتْهُ الرِّيحُ، تُسَمِّيهِ الْعَرَبُ الْقَزَّةَ، وَمَا كَانَ أَسْفَلَ فِي الْأَرْضِ فَهُوَ الْعَبْرَةُ).

واتە: ئەو هەم بەستی دەم و چاوەکانی ئەوانەیه کە خەلکی ئاگری دۆزەخن ﴿قَزَّةٌ﴾، له ﴿عَبْرَةٌ﴾ یه، هەریهکن و یهك شتن (بە قسەى (إبن زيد))، بەلام له دنیادا ﴿قَزَّةٌ﴾، بەو تۆزۈ خۆلە دەگوتری کە بەرز دەبیتهووە بەرەو سەری و با بەرزى دەکاتەووە، بەلام ئەو هی نزم دەبیتهووە بۆ زەوی پێی دەگوتری: ﴿عَبْرَةٌ﴾.

بەلام من پێم وایه: ﴿عَبْرَةٌ﴾، بە مانای تۆزۈ گەردو خۆل دی، ﴿قَزَّةٌ﴾ ش بە مانای دوو كەل و پەشایی و تلخایی دی، هەر كەسێك بەس تۆز و خۆل له دەم و چاوی بنیشی، دەم و چاوی تلخ و ناشیرین دەبێ، چ جایی دوو كەل و تەنووش له دەم و چاوی بنیشی!

له كۆتایی ئەم دەرسەشماندا ئەم دەقە دینین:

{عَنْ سَوْدَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، زَوْجِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يُبْعَثُ النَّاسُ حَفَاةَ عَرَاةٍ غُرْلًا، يُلْجِمُهُمُ الْعَرَقُ، وَيَبْلُغُ شَحْمَةُ الْأُذُنِ «قَالَتْ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَاسْوَأُ تَأَهُ يَنْظُرُ بَعْضُنَا إِلَى بَعْضٍ، قَالَ: «شُغِلَ النَّاسُ عَنْ ذَلِكَ» وَتَلَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ

يُغْنِيهِ، عَبَسَ: ۳۵} (أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِيُّ: ۹۱، قَالَ الْهَيْثَمِيُّ (۳۳۳/۱۰): رَجَالُهُ رَجَالُ الصَّحِيحِ غَيْرِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبَّاسٍ وَهُوَ ثَقَّةٌ، وَالْحَاكِمُ: ۳۸۹۸، وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ، وَأَخْرَجَهُ أَيْضًا: ابْنُ أَبِي عَاصِمٍ فِي الْأَحَادِ وَالْمِثَالِيِّ: ۳۰۶۶).

واتە: دایکی بپرواداران سەودە (خوا لێی رازی بێ) دەلێ: پێغەمبەری خوا ﷺ پۆژێک فەرمووی: خەلک پۆژی قیامەت کۆدەکرێنەو بە پێخواسیی، بە پرووتیی، بە خەتەنە نەکراویی، لە کاتێکدا ئارەقەیان دەگاتە چەناگیان و، جلەویان دەکات و دەگاتە نەرمە ی گوئیان، دەلێ: منیش گوتم: ئەو پێغەمبەری خوا ﷺ! ئەو هاوار بۆ ئێمە، هەندیکمان تەماشای هەندیکمان دەکەین! ئەویش فەرمووی: خەلک لەو پۆژەدا سەرقال دەکرین لەو، (نایانپەرژیتە سەر ئەو)، دوایی ئەو ئایەتانە ی خویندەو: ﴿يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ﴾، تا کۆتایی.

لێرەدا کۆتایی بە تەفسیری سوڤەتی (عبس) دێین و، لە خوا ی پەرورەدگار داواکارین یارمەتییمان بدات بە لوتف و کەرەمی خوێ، هەرچی زیاتر لەو فەرماشتە ی کۆتایی خوا تێبگەین و بە هۆیەو پێبگەین و، هەم خۆمان پێ پاک و چاک بکەین و، هەم دەورووبە ریشمانی پێ پاکسازی و چاکسازی بکەین.

خوا بە بەزەیی خوێ یارمەتییمان بدات، بە شیوەیەک ئەم ژیا نی دنیا یەمان بگوزەرێنین، لە پۆژی دوایی دا لەو کەسانە بین، دلخۆشن دەم بە پێکەنین و، پروو درەوشاوو گەش دەبن و، بمانپاریزی لەوێ تەمی خەم لەسەر دەم و چاومان بنیشی و، داخ و خەفەت و حەسەت هەلکێشین، لەسەر ئەوێ ژیا نی دنیا مان بە جوړێک بەرپێکردو، خوا پێی ناخۆش بوو، خۆشان لێی چووینە زەرەری.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

له نۆزده كۆمەتلايه نېمەكان لهكەمەتلاين
Stay in touch on social media
تحت معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

www.alibapir.net
English - عربي - كوردی

AliBapir

عهلي باپير/ AliBapir

عهلي باپير/ AliBapir

كهتاي
لهكەمەتلايه نېمەكان لهكەمەتلاين

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

QR codes for social media and website

تہفسیری سوورہتی

التَّكْوِيْنِ

له نۆزده كۆمەتلايه نېمەكان لهكەمەتلاين
Stay in touch on social media
تحت معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

AliBapir/عەلى بابېر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net
English - عربي - كوردی

عەلى بابېر/ AliBapir

کەتالی
لهكەمەتلاين مهكتهبي مامۇستە عەلى بابېر

AliBapir

لهكەمەتلاين مهكتهبي مامۇستە عەلى بابېر

دەستپیک

بەرپـزان!

ئەمرو (۱۸) ی مانگی (ذی القعدة) ی سالی (۱۴۴۱) ی کۆچی، بەرانبەر (۹) ی حوزەیرانی سالی (۲۰۲۰) ی زاینییه، خوا پشتیوان بـی دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (التکویر).

پێناسە ی سوورەتی (التکویر) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی:

ئەم سوورەتە زیاتر بە (سورة التکویر) ناسراوە، بەلام هەركام لە: (سورة إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ) و (سورة کورت) یشی بو بەکارهێنراوە، لەو بارەشەو ئەم دەقە دینین:

عەبدوللای کوری عومەر (خوا لە خووی و بابی رازی بـی)، دەگێڕتەو، کە پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: {مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كَأَنَّهُ رَأِي عَيْنٍ، فَلْيَقْرَأْ: ﴿إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ﴾ ١، ﴿إِذَا السَّمَاءُ أَنْفَطَرَتْ﴾ ٢، ﴿إِذَا السَّمَاءُ أَنْشَقَّتْ﴾ ٣} {أخرجه أحمد: ٤٨٠٦، قال الهيثمي ج ٧، ص ١٣٤: رواه أحمد بإسنادين رجالهما ثقات، والترمذي: ٣٣٣٣، وقال: حسن غريب، والحاكم: ٨٧١٩، وقال: صحيح الإسناد، وأبو نعيم في الحلية ج ٩، ص ٢٣١}.

واتە: هەر کەسێک پێخۆشە، تەماشای پوژی قیامەت بکات، وەک ئەوێ بە چاو بپینێ (بە چاوی سەر) بە سوورەتی: ﴿إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ﴾ ١، و ﴿إِذَا السَّمَاءُ أَنْفَطَرَتْ﴾ ٢، و ﴿إِذَا السَّمَاءُ أَنْشَقَّتْ﴾ ٣، بخوینێتەو.

دووهم: شویننی دابه‌زینی:

ئەم سوورەتە مەککەییە بە بێ راجیایی، لەو بارەشەووە ئەم دەقە هەیه:

(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه): نَزَلَتْ سُورَةُ إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ (مَكَّة) (ذَكَرَهُ السَّيُوطِيُّ فِي الدَّرِّ الْمُنْتَوَرِ: ج ٨، ص ٤٢٥، وَنَسَبَهُ لِابْنِ الضَّرِيرِ وَالنَّحَّاسِ وَابْنِ مَرْدَوَيْهِ وَابْنِ أَبِي هَاشِمٍ، وَقَالَ: أَخْرَجَ ابْنُ مَرْدَوَيْهِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، وَعَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا مِثْلَهُ) ^(١).

واتە: عەبدوللای کوری عەبباس رضي الله عنه گوتووێت: سوورەتی **إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ** ، لە شاری مەککە دابه‌زیووە.

هەرۆه‌ها (السیوطی) هەمان قسەی لە عەبدوللای کوری زوبەیر رضي الله عنه و، لە عایشە (دایکی پڕوادرانەووە) ش (خوا لێی پازی بێ) هێناوە.

سێهەم: ریزبەندیی لە موصحف و لە دابه‌زین دا:

ئەم سوورەتە موبارەکە لە (مصحف) دا، ریزبەندییەکی ژمارە (٨١) ه، لە سوورەتی (فاتحة) هوه که دێی، لە دابه‌زینیشدا ژمارەکی ههوت (٧) یان بۆ داناو، پێش سوورەتی (الأعلى) و دوای سوورەتی (الفتاحه) دابه‌زیووە.

چوارەم: ژمارە ئایەتەکانی:

ژمارە ئایەتەکانی ئەم سوورەتە بە بیست و نۆ (٢٩) دانراوە، نەمزانیووە راجیاییەك لەو بارەووە هەبێ.

(١) وێرای (الدَّرِّ الْمُنْتَوَرِ)، لە کتیی: (الإستيعاب في بيان الأسباب: ج ٣، ص ٥٠٠) یش دا هاتووە.

يېنجەم: نىۋەرۈكى:

ئەم سوورەتە دوو بابەتى گەورەو گرنگى گرتوونە خۇي:

بابەتى يەكەم: باسى پۇژى دوايى بە ھەردووك قۇناغى ئاخىر زەمان و
قيامەتەو، كە ھەر كاميان بە شەش لە پرووداۋە گەورەو گرنگەكانيان ۋەسفىراون،
لە ئايەتەكانى: (۱ - ۱۴)دا.

بابەتى دووهم: باسى قورئان و ھىترانى لە لايەن جىيرىلەو ۋە پۇيغەمبەر ﷺ
و، ۋەسفىكرانى جىيرىل بە شەش سىفەتى گەورەو گرنگى و، پوۋچەلكردەو ۋە
تۆمەتى شىتتى پالدانە لاي موخەممەد ﷺ، قسەى شەيتان بوون پالدانە لاي
قورئان.

شەشەم: تايبەتمەندىيەكانى:

لە تايبەتمەندىيەكانى ئەم سوورەتە، چوار تايبەتمەندىيمان كەوتوونە بەرچاۋ:

۱- ۋەسفىكرانى ھەردووك قۇناغى پۇژى دوايى، يەكى بە شەش (۶) سىفەت.

۲- پىناسەو ۋەسفى جىيرىل بە شەش (۶) سىفەتى بەرزى.

۳- كورتھەلئىنانى ئامانجى نىررانى قورئان لەو ۋەدا، كە خەلكى پىك و راست بن.

۴- چەند وشەو تەعبىرىك كە تەنيا لەم سوورەتە موبارەكەدا ھاتوون:

۱- ﴿كُورَتْ﴾

۲- ﴿أَنكَدَرَتْ﴾

۳- ﴿وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ﴾

۴- ﴿سُجِرَتْ﴾

۵- ﴿الْمَوَدَّةُ﴾

۶- ﴿كُتِبَتْ﴾

۷- ﴿بِالْخُسِّ﴾

۸- ﴿الْكُسِّ﴾

۹- ﴿عَسَسَ﴾

۱۰- ﴿بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ﴾

۱۱- ﴿بِضَنِينَ﴾، (بظنین)، به (ضاد) و (ظاء).

۱۲- ﴿لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ﴾

حهوتەم و کووتایی: دابه شکردنی ئایەتەکان:

ئیمە کووی بیست و نوۆ (۲۹) ئایەتەکە ی ئەم سوورەتە موبارەکە دەکەینە،
یەك دەرس، کە دوو تەوهری سەرەکیه:

تەوهری یەكەم: ئایەتەکانی: (۱ - ۱۴)، خستنه پرووی دوازدە (۱۲) لە نیشانهکانی
پرووداوی پۆژی دواپی، لە هەر دووک قوئاغی ئاخیر زەمان و قیامەتداو،
سەرەنجامەکە ی.

تەوهری دووهم: ئایەتەکانی: (۱۵ - ۲۹)، سی سویند خواردنی خوا ﷻ
لەسەر ئەوێ قورئان قسە ی جییریلەو، خوا پێیدا ناردوێ بۆ موحمەد ﷺ،
وہسفی جییریل بە شەش سیفەت، پاشان پووچەلکردنەوہی تۆمەتی شیتی
بۆ موحمەد ﷺ، و تۆمەتی قسە ی شەیتان بوون بۆ قورئان و، خستنه پرووی
ئامانجی دابەزێترانی قورئان، کە بریتیە لەوہی خەلک پیک و راست بن.

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە بیست و نوۆ (۲۹) ئایەتەكەى ئەم سوورەتە، (سورة التكویر) پێك دى، كە وەك باسمان كرد، دوو بابەتى سەرەكی دەخەنە پروو:

بابەتى یەكەم: لە ئایەتەكانى: (۱ - ۱۴)دا، لە بارەى پۆژى دوايیهو، خوا ﷻ شەش وەسف لە بارەى قوناغى یەكەمى پۆژى دوايى، كە ئاخیر زەمانەو، تێكچوونى ئەم گەردوونەیه كە ئیمە دەبینین، خوا شەش پرووداوى لەو خستوونەپروو، لە بارەى قیامەتیشەو دەيسان شەش سېفەتى دیکەى خستوونەپروو، بە هەردووکیان دەبنە دوازده (۱۲)، سەرەنجامەكەشى ئەوێه: ﴿عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ﴾، هەموو كەس زانى چى ئامادە كردو؟

بابەتى دووهم: لە ئایەتەكانى: (۱۵ - ۲۹)دا، واتە: پازده (۱۵) ئایەت، كە خوا ﷻ تێیان دا باسى وەحیى ناردنى بۆ موخەممەد ﷺ دەكات لە پێى جیبریلەو، جیبریل ﷺ بە شەش لە سېفەتە بنەرەتییەكانى پېناسە دەكات، دوايى خوا ﷻ تۆمەتى شێتیی پالدرانە لای موخەممەد ﷺ پووچەل دەكاتەو، دوايى تۆمەتى قسەى شەیتان بوونى قورئان، دەپووچینێتەو، پرایدەگەیهنێ كە خوا ئەم قورئانەى دابەزاندو، بیرهخەرەو پەندو ئامۆژگاریى بى بۆ هەموو جیهانیان، بۆ هەر كەسێك بیهوێ پێك و راست بى، لەگەل خۆى و، لەگەل خوا و، لەگەل خەلكداو، دەروونى و پوألەتى و دلێ و قسەى و كردهو، پێك و راست بن، راستە پێى خوا لە دوو توێى كۆتا فرمايشتى، لەبەر دەستى دایە.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿۱﴾ إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴿۲﴾ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ﴿۳﴾ وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ﴿۴﴾ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ﴿۵﴾ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ﴿۶﴾ وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ﴿۷﴾ وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ﴿۸﴾ وَإِذَا الْمَوْءِدَةُ سُيِّلَتْ ﴿۹﴾ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ﴿۱۰﴾ وَإِذَا الصُّعُفُ نُشِرَتْ ﴿۱۱﴾ وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ﴿۱۲﴾ وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِرَتْ ﴿۱۳﴾ وَإِذَا الْجَنَّةُ أَزْلِفَتْ ﴿۱۴﴾ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ﴿۱۵﴾ فَلَا أَقِيمُ بِالْخُنُفِ ﴿۱۶﴾ الْجَوَارِ الْكُنَافِ ﴿۱۷﴾ وَاللَّيْلُ إِذَا عَسَعَسَ ﴿۱۸﴾ وَالصُّبْحُ إِذَا نَفَسَ ﴿۱۹﴾ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿۲۰﴾ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿۲۱﴾ مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ﴿۲۲﴾ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ﴿۲۳﴾ وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأَفْئُقِ الْمُبِينِ ﴿۲۴﴾ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿۲۵﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿۲۶﴾ فَأَنِّ تَذَهْبُونَ ﴿۲۷﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿۲۸﴾ لِمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَن يَسْتَقِيمَ ﴿۲۹﴾ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿۳۰﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{به ناوی خوای به بهزهیی به خشنده. هەر کات خۆر پیچپرایه وه (و کوژێنرایه وه)
 ﴿۱﴾ هەر کاتیش ئەستێره کان هه لوه رین (و پرژان) ﴿۲﴾ هەر کاتیش چپایه کان
 رۆژێران (و هه لکه نران) ﴿۳﴾ هەر کاتیش (مالی به قیمهت وهك) حوشترانی
 ئاوس (دهی مانگه) په کخران (و ویل کران) ﴿۴﴾ هەر کاتیش (ناژه له) کتویییه کان
 کوکرانه وه ﴿۵﴾ هەر کاتیش ده ریایه کان گریان به درد رایه ﴿۶﴾ هەر کاتیش
 نه فسه کان (له گه ل جهسته کانیاں دا) جووت کران ﴿۷﴾ هەر کاتیش کچی زینده
 به چالکراو لیپیرسا ﴿۸﴾ به چ گوناھێک کوژراوه؟ ﴿۹﴾ هەر کاتیش نامه کان (ی
 کرده وان) کرانه وه ﴿۱۰﴾ هەر کاتیش ئاسمان کهولکرا ﴿۱۱﴾ هەر کاتیش دۆزهخ
 نیل درا ﴿۱۲﴾ هەر کاتیش به ههشت وه نیزیك خرا ﴿۱۳﴾ هه موو کهس زانی چی

ئامادە کردوہ (لە چاکە و خراپە) ﴿۱۴﴾ وانیہ (وہک تێوہی بێپروا دەلێن): سویند دەخۆم بە (ئەستێرە) خو پەنھانکەرەکان ﴿۱۵﴾ خیرا رویشتووہ خو پەنادەرەکان ﴿۱۶﴾ ھەرۆھە سویند بە شەوگار کە رادەبرئ ﴿۱۷﴾ دیسان سویند بە بەرەبەیان کە (شەبەق دەدات و) ھەناسە دەداتوہ ﴿۱۸﴾ بە دلنیا یی ئەو (قورئانە) قسە ی نیراویکی بەرێزو پەسندە ﴿۱۹﴾ خاوہن ھێزە، لە لای (خوای) خاوہن عەرش پیگەدارە ﴿۲۰﴾ لەوئ (لە ئاسمان) فەرمانبەریکراوی ئەمیندارە ﴿۲۱﴾ (بە دلنیا یی) ھاوہلەکەشتان (موحەممەد ﷺ) شیت نیہ (وہک لاف لێدەدەن) ﴿۲۲﴾ بێگومانیش (موحەممەد) ئەو (جیبریل) ی لە ئاسو ی روون دا (لەسەر شیوہی خو ی) بینی ﴿۲۳﴾ ھەرۆھە ئەو (موحەممەد) لەسەر گەیانندی (ھەوالی) نادیار چرووک نیہ ﴿۲۴﴾ ئەو (قورئان) ەش قسە ی شەیتانیکی نەفرینکراو نیہ (وہک لاف لێدەدەن) ﴿۲۵﴾ ئنجا بەرەو کوئ دەروژن؟ ﴿۲۶﴾ ئەمە تەنیا بیرخەرەوہیە بو جیھانییان ﴿۲۷﴾ بو ھەر کامیک لە تێوہ بێھوئ ریک و راست بئ ﴿۲۸﴾ ناشتانەوئ مەگەر خوای پەرورەدگاری جیھانییان بێھوئ ﴿۲۹﴾.

شیکردنەوہی ھەندیک لە وشەکان

(کُورَتْ): (کُورُ الشَّيْءِ: إِدَارَتُهُ، وَضُمُّ بَعْضِهِ إِلَى بَعْضٍ كَكُورِ الْعِمَامَةِ، يَكُورُ اللَّيْلُ عَلَى النَّهَارِ وَيَكُورُ النَّهَارُ عَلَى اللَّيْلِ)، (کُور)، واتە: سوورانندی شتیک و ئەوہ کە شتیک ھەندیکی بخەیتەوہ سەر ھەندیکی، وەک پیچەکانی میزەر، خوا دەفەرموئ: ﴿يَكُورُ اللَّيْلُ عَلَى النَّهَارِ وَيَكُورُ النَّهَارُ عَلَى اللَّيْلِ﴾ ﴿۵﴾ الزمر، شەوگار بە دەوری پوژگاردە دەسوورینئ و، پوژگاریش بە دەوری شەوگاردە دەپیچئ، دەگوترئ: (طَعَنَهُ فَكُورَهُ)، واتە: لێداو خەری کردەوہ، کەوتە سەریەک.

(أَنكَدَرَتْ): (الْكَدَرُ ضِدُّ الصَّفَاءِ)، (کَدَر) پیچەوانە ی (صَفَاء) ەو، (صفاء) یش واتە: روونی، بەلام (کَدَر)، واتە: لێلی، (عَيْشٌ كَدِرٌ)، ژیانیکی لێل (وَالْكَدْرَةُ فِي اللَّوْنِ

خَاصَّةً)، (كُدْرَة): زیاتر بو پهننگ به کارده هیئتی، پهنگی خاکی (الْإِنْكَدَارُ: تَغْيِيرُ وَاِنتِشَارُ الشَّيْءِ)، شتیک که ده گوړی و پرژو بلاو ده بی، پیی ده گوړی: (إِنْكَدَر)، واته: پرژا.

(الْعِشَارُ): (العِشَارُ جَمْعُ عِشْرَاءَ وَهِيَ نَاقَةٌ مَرَّتْ مِنْ حَمْلِهَا عَشْرَةَ أَشْهُرٍ)، (عِشَار) کووی (عِشْرَاءَ) ه، زه یستاندار (نِفَاس)، کووی (نُفَسَاءَ) ه، ئنجا (عِشْرَاءَ)، حوشتیک که ده مانگ به سهر ئاوس بوونییدا تپیه پیی و حوشتیش به ده (۱۰) مانگی ده زی. (عُطِّلَتْ): په کخرا، ویلکرا، (الْعَطْلُ: فَقْدَانُ الزَّيْتَةِ وَالشُّغْلِ)، (عَطْلٌ): بریتیه له نه مانى جوانی و نه مانى ئیش، ده گوړی: (عَطَّلْتُهُ مِنَ الْعَمَلِ، فَتَعَطَّلَ، وَعَطَّلَ الدَّارَ عَنْ سَاكِنِيهَا، وَالْإِبِلَ عَنْ رَاعِيهَا)، (عَطْلٌ): نه مانى جوانی و نه مانى ئیش و کارو سه رقالییه، ده گوړی: (عَطَّلْتُهُ مِنَ الْعَمَلِ) واته: له ئیشه که ی په کم خست و لامدا، ئه ویش بی ئیش بوو، ههروه ها ده گوړی: خانووه که ی له وانه ی تپیدا نیشه جی بوون، چولکردو، وایکرد حوشتره کان شوانه که یان نه میئ، (ئهو که سه ی ده یانله وه پینئ و ئاگای لیانه).

(الْوَحْشُ): (الْوَحْشُ خِلَافُ الْأَنْسِ، وَتُسَمَّى الْحَيَوَانَاتُ الَّتِي لَا أَنْسَ لَهَا بِالْإِنْسِ: وَحْشًا وَالْجَمْعُ وَحُوشٌ)، (وحش): پیچه وانه ی (أَنْسَ) ه، (أَنْسَ)، واته: مالی، که ویی، (وَحْشٌ)، واته: کیوی، ئهو ئاژه لانه ی له گه ل مروؤف دا هه لئاکن و ده سته مو نابن، پیان ده گوړی: (وَحْشٌ) و کویه که ی (وَحُوشٌ) ه، ئاژه له کیویه کان.

(سُجِرَتْ): (السَّجَرُ: تَهْيِيجُ النَّارِ، سَجَرْتُ النَّوْرَ، سُجِرْتُ: أَضْرِمْتُ النَّارَ)، (سجر): بریتیه له ئاگر خو شکردن، ده گوړی: (سَجَرْتُ النَّوْرَ)، واته: ته ندووره که م خو شکرد، ئاگرم دایه بهر، (سُجِرْتُ)، (أَضْرِمْتُ النَّارَ)، واته: ئاگری تپیه ردرا.

(رُؤِجَتْ): (قُرِنَتِ الْأَرْوَاحُ بِأَجْسَادِهَا، أَوْ قُرِنَ كُلُّ شَيْعَةٍ بِمَنْ شَايِعُهُمْ فِي الْجَنَّةِ وَالنَّارِ)، (رُؤِجَتْ): به مانای جووتکرا، ﴿وَإِذَا النُّفُوسُ رُؤِجَتْ﴾، کاتیک نه فسه کان جووتکران، یان مه به ست پیی جووتکرانیانه له گه ل جهسته کانیاندا، {که له

قیامەتدا ھەل دەستەنەوہ، یان مەبەست ئەو ھەو ھەر کەسە کەسێک کە لە دنیادا لەگەڵیدا بوو ھو ھو پیکەو ھو بوون، پیکەو ھو جووت دەکرێن و دەخرێنەو ھو لای یەك.

(**الْمَوْدَةُ**): زیندە بە چالکراو، (وَأَدَّ بَنَّتُهُ: دَفَنَهَا حَيَّةً، فَهِيَ مَوْدَةٌ، وَكَانَتْ كُنْدَةً تَبْدُ الْبَنَاتِ)، کچە کە ی خۆی بە زیندووی خستە ژێر خاک، (فَهِيَ مَوْدَةٌ)، ئەو زیندە بە چالکراو، ھۆزی کیندەش عادەتیان وابوو کچیان زیندە بە چال کردوون، بەلام لە ھۆزی دیکەش دا، ئەو حالەتە ھەر بوو، وەك دوایی باسی دەکەین.

(**نُشِرَتْ**): (نَشَرَ الْمَتَاعَ: بَسَطَهُ)، (نُشِرَتْ): بڵاوکرایەو، (نَشَرَ الْمَتَاعَ)، کەل و پەلە کە ی بڵاو کردەو، (أَنْشَرَهُ: أَحْيَاهُ)، (أَنْشَرَهُ)، زیندووی کردەو.

(**كُشِطَتْ**): (كَشَطَ الْجُلَّ عَنْ ظَهْرِ الْفَرَسِ، وَالْغِطَاءِ عَنِ الشَّيْءِ: كَشَفَهُ عَنْهُ)، ئەو جلە ی دەخریتە سەر پشتی ئەسپ (پیش ئەو ھو زین بکری)، ھەر ھو ھا ئەو پۆشاکی دەخریتە سەر ھەر شتێک، ئەگەر جلە کەت لابردو، ئەو پۆششەت لابرد، پێی دەگوتری: (كَشَطَ)، (كَشَطَ الْبَعِيرَ: نَزَعَ جِلْدَهُ)، حوشرە کە ی کەولکرد، پێستە کە ی لێ دارنی.

(**سُعِرَتْ**): (السَّعَرُ: إِيْتِهَابُ النَّارِ)، (سَعَرٌ): یانی: ئاگر خۆشبوون، دەگوتری: (سَعَرْتُهَا وَسَعَرْتُهَا وَأَسَعَرْتُهَا)، ھەر سێک کارە کە بە مانای ئاگرە کەم خۆشکرد (المِسْعَرُ: الْحَشَبُ الَّذِي يُسْعَرُ بِهِ)، (مِسْعَرٌ): ئەو دارە کە ئاگری پێ خۆش دەکری، ئەو بزوو تە ی ئاگرە کە ی پێ خۆش دەکری، (مقاش) ی بۆ بە کاردێنین، کە دوو پارچە ئاسنی پیکەو ھو لکاون.

(**أُزْلِفَتْ**): (الزُّلْفَةُ: الْمُنْزِلَةُ وَالْحُظُوءَةُ)، (زُلْفَةٌ): بریتیە لە پیکەو نیزیکی لە کەسێک.

(**أَحْضَرَتْ**): (الْحَضَرُ خِلَافُ الْبَدْوِ، وَالْحَضَارَةُ وَالْحَضَارَةُ: السُّكُونُ بِالْحَضَرِ، ثُمَّ جُعِلَ ذَلِكَ اسْمًا لِشَهَادَةِ مَكَانٍ أَوْ إِنْسَانٍ أَوْ غَيْرِهِ، أَحْضَرَ الشَّيْءُ: أَتَى بِهِ، أَحْضَرَ فَلَانًا الشَّيْءُ: أَتَاهُ بِهِ)، (حَضَرٌ): پێچەوانە ی (بدو) ھ، واتە: بیاباننشین، بەلام (حَضَرٌ)، یانی:

شارنشین، (حَضَارَة) و (حَضَارَة) ش، یانی: نیشته جی بوونی شار، وهك (بَدَاوَة) و (بَدَاوَة)، واته: بیاباننشین، دواپی ئه و وشه یان به کارهیناوه بو ئاماده بوون له شوینیک، یاخود له لای کهسیک، ده گوتری: (أَحْضَرَ الشَّيْءَ: أَقْبَى بِهِ)، شته که ی هینا، به لام ئه گهر بگوتری: (أَحْضَرَ فَلَانًا الشَّيْءَ: أَتَاهُ بِهِ)، یانی: فلان شته ی بو فلانکهس هینا.

(بِالْخُسِّ): (خَنَسَ: انْقَبَضَ وَرَجَعَ وَاسْتَحْفَى)، خوپی گرژ کردو گه رایه وه و خوپی په نهانکرد، ده گوتری: (أَخْنَسْتُ حَقَّهُ: أَخْرَيْتُهُ، خُنَسَ جَمْعُ خَانِسٍ، مِثْلُ رُغْعٍ جَمَعَ رَاكِعَ)، (أَخْنَسْتُ حَقَّهُ) مافه کهیم دواخست، (خُنَسَ)، کوپی (خَانِسَ) ه، ههروه ها کوپی (خانسه) شه، وهك (رُغْعَ) کوپی (راکع) وه کوپی (راکعة) شه، (خَنَسَ إِبْهَامَهُ خُنُوسًا: قَبَضَهَا)، واته: په نجه نوشتاندنه وه، یاخود به خوپی وه لکاند.

(الْجَوَارِ): (جَمْعُ جَارِيَةٍ مِنَ الْجَرِيِّ)، (جَوَارِي) کوپی (جارية) یه، رویشتوو، ئه ویش له (جری) یه وه هاتوه، (الْجَرِيِّ: الْمَرُّ السَّرِيعُ)، رویشتنی خیرا.

(الْكُنَسِ): (جَمْعُ كَانِسٍ وَكَانِسَةٍ، كَرَّعَ)، (كُنَسَ) کوپی (كَانِسَ و كَانِسَةٍ) یه، وهك (رُغْعَ) کوپی که (رَاكِعَ و رَاكِعَةٍ) یه، ده گوتری: (كُنَسَ الطَّبْئِي، مِنْ بَابِ، نَزَلَ: دَخَلَ كِنَاسَهُ، وَهُوَ بَيْتُهُ الَّذِي يَتَّخِذُهُ مِنْ أَغْصَانِ الشَّجَرِ)، ئه گهر ئاسك بچیته کونه که ی خوپی وه، شوینه که ی خوپی که له لق و پوپی دارو دره خت دروستی ده کات، ده گوتری: (دَخَلَ كِنَاسَهُ)، چوووه شوینه که ی خوپی، هیلانه که ی خوپی، (كُنَسَ) له سه ر کیشی (نَزَلَ) یه.

(عَسَسَ): (أَي: أَذْبَرَ ظِلَامَهُ، وَأَقْبَلَ)، (عَسَسَ): تاریکیه که ی رویشت، ههروه ها: هات، ئه مه یه کیکه له و وشانه ی دوو واتای پیکه وه دژی هه ن و، به پیی سیاق ده زانری کام مانایه مه به سته؟.

(نَفْسٍ): (أَضَاءَ وَتَبَلَّجَ، وَأَصْلُ التَّنَفُّسِ خُرُوجُ النَّفْسِ مِنَ الْجَوْفِ)، (تَنَفَّسَ): به مانای روون و روشن بوو، وشه ی (تَنَفَّسَ): له ئه سلدا بریتییه له ده رچوونی

هەناسە لە هەناوی مرووف، ئەو شەنبایەش کە دئی لەگەڵ هاتنی بەیانیی دا،
وہك هەناسەدان بوو پۆژگار دانراوە.

(مَكِين): (أَي: مُتَمَكِّنٌ ذِي قُدْرَةٍ وَمَنْزِلَةٍ)، (مَكِين): یانی: چەسپاوو خاوەن پێگەو
خاوەن پلە، (مَكِنَاتُ الطَّيْرِ وَمَكِنَاتُهَا: مَقَارُهَا)، ئەو شوێنانە یی بەلەندە تێیاندا
نشتە جی دەبن، هێلانەکانیان.

(مُطَاعٍ نَم): لەوێ بە قسە کراوە، فەرمانبەریی بوو کراوە، (الطُّوعُ: الإِنْقِيَادُ
وَيُضَادُّهُ الْكَرْهُ) (طُوع): بە مانای ملکه چیی دئی و پێچەوانە کە ی (كَرْه) ه، واتە:
پێناخوشت نابوون، (مُطَاعٌ مَنْ يُقَدَّمُ لَهُ الطَّاعَةُ)، کەسێک فەرمانبەریی بوو بکری،
(نَم) لەوێ (هناك)، (ظَرْفٌ مَكَان)، ناوی شوێنەو مەبەست پێی کۆمەڵی سەرتر
(الملا الأعلى) ه، ئەو شوێنە ی فریشتە پێگەدارو بەرزەکانی لێن.

(أَمِين): (الَّذِي يَحْفَظُ مَا عَاهَدَ لَهُ بِهِ، حَتَّى يُوَدِّيَهُ دُونَ نَقْصٍ وَلَا تَغْيِيرٍ)، (أَمِين): ئەو
کەسە یە ئەو ه ی پێی سپێردراوە، دەپاریزی بەبێ کەم و کووپی و گۆرانکاری،
(وهو فعيل بمعنى مفعول)، وشە ی: (أَمِين) لەسەر کیشی (فعل) ه، بە مانای
(مفعول) ه، واتە: (مأمون)، (أَمِنَهُ عَلَى كَذَا، فَهُوَ مَأْمُونٌ) واتە: لێی دڵنیاوو لە
بارە ی فلانە شتەو، بۆیە ئەو جیی دڵنیا ییە، کە ئەو کارە ی پێی بسپێردری، (أَوْ
صِفَةً مَشَبَّهَةً مِنْ (أَمْنٍ)، إِذَا صَارَتِ الْأَمَانَةُ سَجِيَّةً لَهُ)، یان سێفەتێکی چوینراوە
بە کردارەو و لە (أَمْنٍ) وه هاتو، هەر کاتێک دەستپاکی بوو بە ڕەوشتێکی
ریشە دار، لەودا (ئەو وشە ییە بوو بە کاردی).

(بِالْأَفْقِ): (أَفُق) کۆیە کە ی (آفاق) ه، (أَفُق)، بە کوردیی: ئاسو، (آفاق)، واتە:
ئاسو یە کان، لایە کان (الْأَفُق: جَمْعُهُ آفاق، النَّاحِيَةُ وَالنَّوَاحِي، وَالْأَفُق: الَّذِي يَبْلُغُ
النَّهْيَةَ فِي الْكَرَمِ، تَشْبِيهًا بِالْأَفُقِ الدَّاهِبِ فِي الْآفَاقِ)، (أَفُق): بەو کەسە ش دەگوتری
لە بەخشنە ییدا گەییته قوناغی کۆتایی، چوینراوە بە ئاسو یە کەو کە لە نیو
ئاسو یە کاندای دەروا، واتە: سنوورە کە ی دیار نیە.

(بَصْنِی): (يَعْنِي: بَخِيل، الضُّنَّةُ: الْبُخْلُ بِالشَّيْءِ الْفَيْسِ)، (ضَنْ): به مانای چرووکی و دهستوو قانددن و، نه به خشین دی، به لام نه به خشینی شتیکی به نرخ، ده گوتری: (ضَنْتُ بِالشَّيْءِ، ضَنْأً وَضَنْانَةً، وَقِيلَ ضَنْتُ بِالشَّيْءِ)، واته: ئەم شتەم نه به خشیی و پیم شتیکی چاک و گرنگ بوو، دلم له بهری نه بووه بیبه خشم، هه ندیکیش گوتوو یانه: کردار (فعل) هکه ی بریتیه له (ضَنْتُ)، نه ک (ضَنْتُ). ئەم وشەیه به (ظَنِنَ) یش خویندراوه تهوه، واته: به خوشکی طاء (الأخت الطاء) ئەو کاتهش به مانای (مُتَّهَم) تۆمه تبار کراو، دی.

مانای گشتیی ئایه تهکان

به ریزان!

ئەم سووڤه ته موباره که له چوارده (۱۴) ئایه تی یه که میدا، خوا ﷻ باسی رۆژی دوا یی ده کات و، له پازده (۱۵) ئایه تی دووه میشی دا، باسی سرووشکردنی بو پیغه مبهری خاتەم ﷻ له ریی جییر یله وهی کردوه.

خوا ده فەر موئ: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) واته: به ناوی خوا ی به به زه یی به خشنده، یانی:

دهست به خویندنی ئەم قورئانه ده کهم (یان هەر کاریکی دیکه) به ناوی خواوه.

ئەم کاره بو خوا ئەنجام ده دەم.

به پپی به رنامه ی خوا، ئەم کاره ده کهم.

ئەم کاره ده کهم، به وزه و توانایه ک که خوا بو ی ره خساندووم،

﴿إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ﴾، هەر کات خۆر پیچرایه وه، (تکویر)، به مانای پیچرانه وه دی، کاتی که خۆر ده پیچریته وه، یانی: تاریک دادی، هه ندیکیان (تکویر) یان به

تاریك داھاتن، لیکداوۋەتەو، ﴿وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ﴾، ھەر کاتیک ئەستیرەکانیش ھەلۆھەرین (پەرژان)، ئەستیرەکانیش کاتیک دى دەپەرژىن و ھەلۆدەوھەرن و، ئەوانیش ئەو گەرمى و تیشکەیان نامىنى، بۆیە پوونکەرەوان ھەندىکیان (گدرت)یان بە: تاریك داھاتن، لیکداوۋەتەو، ﴿وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ﴾، ھەر کاتیک چیاپەکانیش پۆنران، لە شوینی خویان بران و، جوولیندران، ئەو قوناغى یەكەمى نەمانى چیاپەکان، قوناغىكى دیکەش ئەو یەكە وردو خاش دەبن و پیک دادەرین و، دەبنە تۆزو گەردى وەك تراویلکە، ﴿وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ﴾، ھەر کاتیک حوشتری ئاوسى دە مانگەش ویلکرا، پشت گوئی خرا، کە ئەو کاتەو ئیستاش لە لای ەپرەبەکان مالىكى زۆر بە نرخ بوو ەو ەپە، یانی: مالى زۆر بە نرخ ویلکرا، بەلام ھەندىکیان: ﴿الْعِشَارُ﴾ یان بە ھەور لیکداوۋەتەو، ھەندىکیش گوتوویانە: بەلى (عشار) کوى (عشراء)ە، وەك (نفاس)ى کوى (نفساء)، بەلام مەبەست پى مالى بە قىمەت و نایابە، ﴿وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ﴾، ھەر کاتیک ژياندارە کىویەکانیش کۆکرانەو، ﴿الْوُحُوشُ﴾ کوى (وحش)ەو، ئەویش ئەو ئازەلەپە کە کەویى نپە و مالى نەبوو، خووگرتن و ئاشنایى و تەباىى بۆ پەیدا نەبوو ەگەل مروقاندا، ﴿وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ﴾، ھەر کاتیک دەریایەکانیش گریان تپەردرا، دواى ئەمە زیاتر پوون دەکەینەو، ھەندىكى دیکەش گوتوویانە: ﴿سُجِّرَتْ﴾ واتە: (ملئت)، پپرکان، واتە: دەریایەکان پژانە نپو یەكدى و، ھەرچى وشکانىی ھەپە کە (۱/۵) ی پانتایى زەوى وشکانیپەو (۴/۵) ی دەریایە، ئەو (۴/۵)ە، ئەو (۱/۵) ی داپۆشى.

پىگومان ئەمانە شەش پووداوەکەى قوناغى ئاخیر زەمانن و، ئەو شەشەى دیکەش کە دین ھى قوناغى دووھمى پۆزى دواپین کە قیامەتە:

﴿وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ﴾، کاتیک نەفسەکانیش جووتکران، واتە: نەفسەکان لەگەل جەستەکاندا جووتکران و زیندوو کرانەو، یاخود: کاتیک نەفسەکان لەگەل ھاوینەکانى خویاندا جووتکران، چاک لەگەل چاک و خراپ لەگەل خراپ، ﴿وَإِذَا الْمَوْءِدَةُ سُئِلَتْ﴾ ٨ ﴿بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ﴾ ٩، ھەر کاتیک کچى زیندە بە چالکراویش،

پرسیاری لیکرا: به چ گوناھیک کوژراوه؟ هه لئه ته که دهفه رموی: پرسیاری لیکرا،
واته: خوا له باره یه وه ده پرسیتته وه: ئه و کچه گچکه یه، ئه و کچه نابالغه، بۆچی
کوژراوه، به چ گوناھیک، ئایا چ گوناھیکی کردوه؟ که بیگومان هیچی نه کردوه،
به دلنیا ییش زۆر گرنگه که خوا ﷻ له ئیو نیشانه و پروداوه کانی هاتنی
پوژی دوا ییدا، لیپسرانه وه له کچی زینده به چالکراوی، داناوه، ﴿وَإِذَا الصُّحُفُ
نُشِرتْ﴾، کاتیک په ره کانیش، (لیستی کرده وه کانی مروقه کان) کرانه وه، ﴿وَإِذَا
السَّمَاءُ کُشِطَتْ﴾، کاتیک ئاسمانیش که ولکرا، ئه مه له نیشانه کانی پوژی دوا ییه له
قیامه تدا، که واته، ئه وه که خوا دهفه رموی: ﴿وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ۝۹﴾ المرسلات،
کاتیک ئاسمان کرایه وه، یان دهفه رموی: ﴿وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ۝۱۹﴾
النبأ، ئاسمانیش کرایه وه بوو به دهروازه گه ل، مه به ست پیا یان قو ناغی ئاخیر
زه مان (ساعة) ه، به لام ئه وه ی تیره: ﴿وَإِذَا السَّمَاءُ کُشِطَتْ﴾، واته: ئاسمان به و
شیوه یه ی هه یه، ئاوا نامینئ و، جوړیکی دیکه ده بی له قیامه ت دا، هه رووها
که له سوو په تی (الفرقان) دا دهفه رموی: ﴿وَيَوْمَ تَشَقُّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمِّمْ وَنُزِلَ الْمَلٰٓئِكَةُ
تَنْزِيْلًا ۝۲۵﴾، ئه و پوژهی ئاسمان له ت و په ت ده بی و فریشته کان به دابه زیتران
داده به زیترین، هه روها له سوو په تی (البقرة) دا خوی بی وینه باسی هاتنی
خوی و فریشته کان ده کات و دهفه رموی: ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ
مِّنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۝۲۱۰﴾ البقرة. ئه مانه
هه موویان له قو ناغی قیامه تدا ده بن.

﴿وَإِذَا الْجَبِمُ سَعَرَتْ﴾، هه ر کاتیک دۆزه خیش بلیسه دار کرا، نیل درا، ﴿وَإِذَا
الْجَنَّةُ أُرْلِفَتْ﴾، هه ر کاتیک به هه شتیش وه نیزیک خرا، ﴿عِلْمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ﴾،
ئه مه وه لامی هه موو ئه و (إذا) یانه یه، له کاتیکدا ئه وانه پروده ده دن: هه موو
که سیک ده زانی چی ئاماده کردوه، هه لئه ته بۆخوی ئاماده ی نه کردوه، به لام
مادام ئه و کرده وه کانی ئه نجام داو و ئیستاش ئاماده کراو، وه ک خوی ئاماده ی
کرد بن وایه.

ئىنجا دېتە سەر بابەتى دووھەم و دەفەرموئى: ﴿فَلَا﴾، وانیە ئەى بېيروایەکان!
 ﴿أَقِمْ بِالْحَسَنِ﴾، سوئند دەخۆم بەو ئەستیرانەى خۆیان پەنھان دەکەن، ﴿الْجَوَارِ
 الْكُنُسِ﴾، ئەو ئەستیرانەى بە خیرایى دەپۆن و خۆیان پەنھان دەکەن و خۆیان
 پەنا دەدەن، ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا عَسَسَ﴾، سوئند بە شەوگاریش کە رادەبرئ، یاخود
 دئ، ﴿وَالصُّبْحِ إِذَا نَفَسَ﴾، سوئند بە بەیان کە ھەناسە دەدات، کاتیک شەبەقى
 بەیانى دەدا.

سوئند بەوانە:

﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾، ئەو (قورئان)ە قسەى نێردراویکی بەپێزە، کە جییرلە
 ﷺ، چۆنە؟ ﴿ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ﴾، خاوەن ھێزە لە لای خاوەن عەرش
 (کە خواى بەرزو مەزنە) و خاوەن پێگەى، ﴿مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ﴾، لەوئ بە قسە
 کراوە، فەرمانبەرى بۆ کراوە واتە: لە لای کۆمەلای بالا (الملا الأعلى)، ﴿أَمِينٍ﴾،
 زۆریش دەست پاکە.

ئىنجا دېتە سەر باسى پێغەمبەر موحەممەد ﷺ: ﴿وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ﴾،
 ھاوئەلەكەشتان (کە لە نێزیکەو دەیناسن)، شەیت نە، وەك تێوھ لاف لێدەدەن،
 ﴿وَلَقَدْ رَءَاهُ بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ﴾، بە دلنیاى [لە خووش قسە ناکات، بەلکو
 (جییرلە)ی] لە ئاسۆی پووندا بینى (لەسەر شیوەى راستەقینەى خوئ)، ﴿وَمَا
 هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ﴾، (موحەممەد ﷺ) لەسەر ئەو پەنھانەش کە خوا ئاگادارى
 دەکاتەو، چرووک نە، کە پێتان نەلئ، واتە: ھەرچى خوا پێى بفرمۆئ،
 پێتان رادەگەىنئ، ﴿وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ﴾، ئەو (قورئان)ە قسەى شەیتانیکى
 دوورخراوە (لە بەزەى خوا) و بەردبارانکراو نە، ﴿فَأَن تَذَهَبُونَ﴾، بۆ کوئ
 دەچن؟ بۆچى سەرنجى قورئان نادەن، تاكو بزائن: جگە لە خواى زاناو توانای
 بئ سنوور، ناگونجئ لە ھیچ کەسێکى دیکەو ھاتبئ، ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾،
 ئەم (قورئان)ە تەنیا بیرخەرەوھە، پەندو ئامۆژگارییە بۆ ھەموو جیھانیان،

﴿لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ﴾، بۆ هەر کهسێک له ئێوه بیهوێ پێک و راست بێ،
 ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾، ناشتانهوێ تاكو خوا پهروهردگاری
 جیهانیان نهیهوێ، خوا ویستووێتهی ویستیکتان هه بێ و، بهو ویسته ئازادانهیه
 چاکهشتان پێی بوێ و خراپهشتان پێی بوێ، تاكو پێی تاقي بکړینهوه، کهواته:
 ویسته کهشتان که ئازادانه شتتان پێ دهوێ، هه ر خوا پێداون.

کهواته: وا مه زانن ته نیا خو تانن، به لکو خوا ﷻ ئێوهی خو لقاندوه و ئه و
 ویسته شی پێداون، که ده توانن شتتان پێی بوێ، شتی چاک، یان شتی خراپ،
 ده شتوانن ئه و شتانه تان پێی نهوێ و په فزیان بکه ن.

مەسەلە گىرەنگەکان

مەسەلە یەكەم:

خستنه پرووی شهش له پرووداوه كانی قوئاغی یه كه می پوژی دوایی (ئاخیر زه مان)، كه بریتین له: پیچرا نه وهی خوړو، هه لوه رینی ئه ستیران و، هه لکه نرانی چیا یه کان و، ویلکرانی حوشران و، خرکرانه وهی ئاژه لانی کیوی و، گردرانی ده ریایه کان:

خوا ده فه رموی: ﴿إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ۝١ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ۝٢ وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ۝٣ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ۝٤ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ۝٥ وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ۝٦﴾

شیکردنه وهی ئهم ئایه تانه، له شهش برگه دا:

(١)- ﴿إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ﴾، هه ر کات خوړ (پوژ) پیچرایه وه، ﴿كُوِّرَتْ﴾: (لُفَّت، كَوَّرَ الْعِمَامَةُ: لَفَّهَا وَأَدْخَلَ بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ)، (كُوِّرَتْ) یانی: (لُفَّت)، هه لویژنه را^(١)، پیچرایه وه، ده گوتری: (كَوَّرَ الْعِمَامَةَ)، واته: میژره كه ی پیچرایه وه، هه ندیكی به ده وری هه ندیكی دا پیچا، بیگومان ئه و خوړه ی ئیستا ده یبینین، زانایانی گهردوونناس ده لێن: مه زنده ده كری پینج ملیار (٥,٠٠٠,٠٠٠,٠٠٠) سأل له ته مه نی تیپه پریی و، بای پینج ملیار سالی دیکه ش گازی هایدروجینی پی مابی، كه ده یسووتینی و ده یگورپی بو هیلپوم، واته: ئه گه ر خوا به یلێته وه، به شی پینج ملیار سالی دیکه، تیشکی پیماره، هه ر خوا ﷻ خۆیشی ده زانی، كه ی کوئای پی دینی.

(١) هه لویژنین: کوکردنه وه سه ریەك وییچانه وه.

بەلام کاتىك دى ئەم خۆرە دەپچىرئەو، وەك چۆن مېزەرىك دەپچىرئەو،
ئىستى نامىنى. ئىستى نامىنى. ئىستى نامىنى.

(۲) - ﴿وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ﴾، ھەر كات ئەستىرەكانىش پىرژان و ھەلۆھەرىن، (انكدار)
بە ماناى: (تناثر) ھاتو، واتە: پىرژان ھەلۆھەرىن و، ھەندىكىشىان گوتوويانە: (انكدرت)،
(أَظْلَمَتْ)، واتە: تارىك داھاتن، بىگومان ئەستىرەكانىش لە پۆژى دوايى دا خوا ﷻ
ئەو ھالەتەى ئىستى ھەيانە، نايھىلئى و تارىك دادىن، دەپرژىن و ھەلۆھەرىن،
﴿انْكَدَرَتْ﴾، لە (كُدْرَة) ھەتو، (الكُدْرَة: ضِدُّ الصَّفَاءِ)، (كُدْرَة)، واتە: لىلى دژو
پىچەوانەى روونىيە.

(۳) - ﴿وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ﴾، ھەر كات چىايەكانىش روژىران، (تَسِيرُ الْجِبَالِ: قَلْعُهَا
وَنَقْلُهَا مِنْ أَمَاكِنِهَا ثُمَّ انْدِثَارُهَا وَتَهْشُمُهَا)، مەبەست لە روژىرانى چىايەكان، ھەلۆھەرىن
لە شوئى خويان، دوايى وردو خاش بوون و تىكھارىنيانە.

(۴) - ﴿وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ﴾، ھەر كاتىك حوشترە ئاوسە دە مانگەيەكانىش وىلكران،
(عِشَارُ جَمْعُ عُشْرَاءٍ، مِثْلُ نِفَاسٍ جَمْعُ نَفْسَاءٍ)، (نِفَاسٍ)، واتە: ئافرەتەنى كە لە ھالەتى
زەستانىيدان، (نَفْسَاءٍ) یش تاکە، ھەروەك (عُشْرَاءٍ)، حوشترەكە ئاوس بى و سەكەكەى دە
(۱۰) مانگ بى، حوشتر بە دە (۱۰) مانگان دەزى، (العشراء: الناقة: الحامل ذات العشرة
أشهر)، (عُشْرَاءٍ) حوشترەكى ئاوسە سەكەكەى دە (۱۰) مانگ بى.

حوشترى ئاواش لە لای عەرەبەكان مألەكى خۆشەويست بوو، چونكە زۆرى
نەماوہ بزى و بەچكەى بى و، لەو كاتەدا خوى و بەچكەكەشى ھەردووکیان
مالى بە قىمەتن، بەلام لەو پۆژەدا حوشترى ئاوسى دە (۱۰) مانگە، وىل دەكرى
و كەس بە لايدا ناچى.

ھەندىكىش (عِشَار)يان بە (سحاب) لىكداتەو، يانى: ھەورىك كە بارانى
پىوہیە، خەل ھەمىشە چاوەرى دەكات ھەور بىتە ئاسمان و، ئاويان بو ببارىنى،

ئىنجا باران بى، بە فر بى، تەزرە بى، بەلام لەو پۆژەدا ئەگەر ھەوریش بى و باران و بەفرو تەرزەشى پىوھ بى، كەس گوئى ناداتى، چونكە زۆر سەرقالن و گرفتارن بە بارودۆخى خويانەوھ.

۵- ﴿وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ﴾، ﴿حُشِرَتْ﴾، خويندراویشەتەوھ: (حُشِرَتْ)، كە مانايەكەى بە ھىزتر دەكات، كاتىك ئازەلە كىويەكان لە يەك شوين كۆكرانەوھ، ﴿الْوُحُوشُ﴾، كۆى (وَحْش): (الْحَيَوَانُ الْبَرِّيُّ غَيْرُ الْمَتَّاسِ بِالْأَسْرِ)، ئەو ئازەلە كويەى ئولفەتى بە خەلكەوھ نەگرتوھ، مالىي و كەويى نەبووھ، لە مروڤ پادەكات، بەلام لە پۆژى دوايیدا خوا ھەموويان كۆ دەكاتەوھ، ھەلبەتە لە قوناغى يەكەمى پۆژى دويیدا، واتە: لە ئاخىر زەماندا، ئەو ئازەلە كىويانە، ھەموويان خردەبنەوھ سەر يەك، كاتىك ئەو گۆرانكارىيانە دەقەومن، ئەو ئازەلەنى لەسەر زەوى ھەن، پىكدادىن و دەچن و كۆدەبنەوھ.

۶- ﴿وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ﴾، ھەر كاتىك دەريايەكانىش گېردان، داگىرسىتران، ياخود: پېكران (ملئت)، ﴿سُجِّرَتْ﴾، ھەم بە ماناي: پېكران (ملئت) دى، ھەم بە ماناي: گېردان (أشعلت) دى، واتە: كاتىك دەريايكان پېكران، ياخود دەريايكان گېردان.

لە بارەى ئەو حوشترانەوھى تۆلدارو ئاوسن و، سكيان دە (۱۰) مانگە، (الطبري)، دەلى: ﴿وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ﴾، (أي: تَخَلَّى عَنْهَا أَرْبَابُهَا)، يانی: خاوەنەكانيان وازيان لى ھىنان.

ھەرەھا (الطبري) ئاواشى لىكدادەتەوھ: (لَمْ تُحَلَبْ وَلَمْ تُصَرَّ)، نەدۆشان و گوانەكانيشيان نەبەستران (بۆ ئەوھى شيرەكەيان تيدا كۆيىتەوھ).

لیرەدا خواى بەرزى مەزن باسى قوناغى يەكەمى پۆژى دوايى دەكات و، شەش جارن وشەى: (إِذَا)، دووبارە دەكاتەوھ.

(إِذَا) ش لە پىزمانى عەرەبيیدا تىداكراو (ظرف)ە، بۆ كات، بەلام ماناي مەرجىشى خراوەتە نىو، بۆيە كاتىك (إِذَا) دى، كە كاتىكە شتىكى تيدا ئەنجام دەدرى، وا

دەخوازى به شتیکه وه په یوه ست بى، بۆیه بابایه ك گووى له (إذا) بى، چاوه پرى دهكات، ئایا چى به وهدا دادى؟.

لیرهش دا كه خوا ﷺ شهش جاران هیناویه تی و، له ئایه ته كانى دیکه شدا كه باسى پرووداوه كانى قیامهت دهكهن، شهش جاران هیناویه تی و سه رجه م دوازدە جاران هاتوه و، به (و) ی بادنه وه (عطف) ش هاتوه، ئه مه ئه وه ده گه یه نى كه ههر جارىك (إذا) دى، ئه و پرستانه هه موویان سه ربه خوڻ و، ههر كامیکیان مانای تاییه ت به خو ى هه یه.

لیره دا خوا ﷺ باسى ئه و شهش پرووداوه ی کردوه، له قوناغى یه كه مى پوژى دوايیدا كه ئاخیر زه مانه، پروو ده دهن: پېچرانه وه ی خوڻ، هه لوه رین و پېژانى ئه ستیره كان، پوژنران و هه لقه نرانی چیا یه كان و، ویلكرانى حوشترى ئاوسى ده (۱۰) مانگه و، كوكرانه وه ی ئاژه له كیویه كان و، گر تیه ردانى ده ریا یه كان، یاخود: كوكرانه وه ده ریا یه كان و پېكرانیان.

پاښه پانډنى مه كنډېي ماموستا عهلى بابېر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

QR codes for Google Play and App Store

له نوره كومه له تېپه كان له كه نډان

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

عەلى بابېر/ AliBapir

عەلى بابېر/ AliBapir

كه نډان

پاښه پانډنى مه كنډېي ماموستا عهلى بابېر

QR codes for social media

مەسەلەى دووهم:

خستنه پرووی شەش لە پرووداوه کانی قۆناغی دووهمی پوژی دوايي (قیامت) که بریتین له: پیکه وه جووتکرانی نهفسه کان و، لپرسرانه وهی کچی زینده به چال کراو، که به چ گوناھیک کوژراوه؟ کردنه وهی په پره کان (لیستی کردنه وان) و، که و لکرانی ئاسمان و، بلیسه دارکرانی دۆزهخ و، وه نیز کخرانی به ههشت، سه ره نجام: زاین و په یردنی هه ر که سیك که چی ئاماده کردوه؟

خوا ده فەرموی: ﴿وَإِذَا النَّفُوسُ زُوِّجَتْ ۖ﴾ (۷) ﴿وَإِذَا الْمَوْءِدَةُ سُئِلَتْ ۖ﴾ (۸) ﴿بِأَيِّ ذَنْبٍ قُنِلَتْ ۖ﴾ (۹) ﴿وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ۖ﴾ (۱۰) ﴿وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ۖ﴾ (۱۱) ﴿وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِرَتْ ۖ﴾ (۱۲) ﴿وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ۖ﴾ (۱۳) ﴿عِلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ۖ﴾ (۱۴).

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له حهوت برگه دا:

(۱) - ﴿وَإِذَا النَّفُوسُ زُوِّجَتْ﴾ هه ر کات نهفسه کانیش جووتکرانه وه، (نفوس) کوئی (نفس) ه، که به پرووح ده گوتری، ئە گه ر له ئیو جهسته دا بی، ئە گه ر له دهره وهی جهسته ش بی پیی ده گوتری: (روح)، کاتیك نهفسه کان جووتکران، واته: له گه ل جهسته کانیاندا، یانی: ﴿قُرِنَتِ الْأَرْوَاحُ مَعَ الْأَجْسَادِ﴾، پرووحه کان له گه ل جهسته کاندای جووتکران، واته: پرووحه کان خرا نه وه ئیو جهسته کان و، جهسته کان زیندووکرانه وه بهو شیوهیهی خوا ده یزانی.

یاخود: ﴿قُرِنَتِ الْأَمْثَالُ وَالْقُرَاءُ بَعْضُهُمْ مَعَ بَعْضٍ﴾، هاووینه کان و هاوونشینه کان هه ندیکیان له گه ل هه ندیکیاندا پیکه وه کوکرانه وه.

(۲) - ﴿وَإِذَا الْمَوْءِدَةُ سُئِلَتْ ۖ﴾ (۸) ﴿بِأَيِّ ذَنْبٍ قُنِلَتْ ۖ﴾ (۹)، هه ر کاتیك کچی زینده به چالکراویش پرسیا ری لیکرا، به چ گوناھیک کوژراوه؟ (الموءدة: المدفونة حیة)، میننه ی خراوه ژیر خو ل و گل به زیندووی، زینده به چالکراو.

ئەمە خويندراویشە تەوہ: (وَإِذَا الْمَوْءِدَةُ سَأَلَتْ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ؟)، کاتیک کچی زیندە بە چالکراو پرسیری کرد: بە چ گوناھیک کوژراو، چی کردبوو؟ لیرەدا ئەم دەقە دینین:

(عَنْ قَتَادَةَ، قَالَ: جَاءَ قَيْسُ بْنُ عَاصِمٍ التَّمِيمِيُّ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ: إِنِّي وَادْتُ ثَمَانِي بَنَاتٍ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، قَالَ: «فَاعْتِقِ عَنْ كُلِّ وَاحِدَةٍ رَقَبَةً»، قَالَ: إِنِّي صَاحِبُ إِبِلٍ، قَالَ: «فَأَهْدِ إِنْ شِئْتَ عَنْ كُلِّ وَاحِدَةٍ بَدَنَةً»)(أخرجه الطبري: ٣٦٧٧٩، وعبدالرزاق في تفسيره: ٣٥١٢ واللفظ له).

واتە: قەتادە (کە یەکیکە لە زانایانی شوینکە و تەوانی هاوەلان) دەلی: قەیسێ کورێ عاصیمی تەمیمی هاتە خزمەت پێغەمبەر ﷺ گوتی: من لە سەردەمی نەفامیدا هەشت کچم زیندە بە چال کردوون! پێغەمبەریش ﷺ فەرمووی: لە جیاتی هەر کامیکیان بەندەیک ئازاد بکە، گوتی: من خاوەن حوشتەم، فەرمووی: ئەگەر دەتەوی لە جیاتی هەر کامیکیان حوشتێکی مێنە سەربەرە، بیکە بە خێر.

ئەوێ عەدەتیکێ سەردەمی نەفامیی بوو، لە نیو عەرەباندا کە کچیان زیندە بە چال کردو، ئایا ئەو زیندە بە چالکردنە، ھۆکارەکی چی بوو؟ بە پێی ئەوێ سەرچاوێ مێژووییەکان دەلێن: دوو ھۆکاری سەرەکی ھەبوون:

۱- ھەژاری و نەداری.

۲- خێلە عەرەبەکان پێش هاتنی ئیسلام، ھەمیشە راو و پرووتیان لە دژی یەکدی کردو، ئنجا ھۆزێک کە بە سەر ھۆزێکی دیکە داداوە، ئافرەت و منداڵەکانی کە کەوتوونە بەر دەست، دوایی نەیداوئەو بەو ھۆزێ دیکە، ئنجا بو ئەوێ ئەوانە ئافرەت و کچیان نەبێ بکەوێتە بەردەستی ھۆزێکی دیکە، کە بە سەریاندا دەدا، کچەکانیان زیندە بە چال کردوون.

هەندیکى دیکە: (کە ئەو پایەم پێ بێھێزە)، گوتوو یانە: لەبەر ئەوەی هەندى لە ھۆزو تیرەکانى عەرەب پێیان وابوووە فریشتەکان مینەن و کچانى خوان، گوتوو یانە: مادام خوا فریشتەکانى ھەن و کچەکانى، با ئەو کچانەش ھەر بە گچکەیی لە بەین بەرین و، بچنەووە خزمەتى خوا ﷻ!!

پێم وایە ھاندەر و پالنەرى سەرەکی بۆ زیندە بە چال کردنى کچان ھەلبەتە لە نێو ھەموو گەلى عەرەبیش دانەبوو، ئەگەرنا قەرە بڕ دەبوون و تەنیا لە نێو ھەندىک لە ھۆزەکاندا ھەبوو ھەر لەبەر ھەژاریى و نەداریى بوو، یاخود لەبەر ئەوە بوو، دوایى عەیبەو شوورەبیان نەیتە سەر.

۳- ﴿وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ﴾ کاتیک پەرەکانیش کرانەو، خوێنراویشەتەو: (نُشِرَتْ)، ئەو کاتەش مانایەکەى بەھێزترە، (الطبري) دەلى: ﴿وَإِذَا صُحُفُ أَعْمَالِ الْعِبَادِ نُشِرَتْ لَهُمْ، بَعْدَ أَنْ كَانَتْ مَطْوِيَةً عَلَى مَا فِيهَا مَكْتُوبٌ، مِنَ الْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ، وَبَنَحُوا الَّذِي قُلْنَا فِي ذَلِكَ، قَالَ أَهْلُ التَّأْوِيلِ﴾ واتە: کاتیک لیستی کردەوکان کە پیشتر پێچراو بوو بەسەر ئەووەدا، کە تێیدا نووسراو، لە چاکەکان و لە خراپەکان، بۆ بەندەکان کرانەو، بەو مانایەش کە گوتمان، پروونکەرەوان گوتوو یانە، یانی: لیستی کردەوکان دەکرێتەو پان را دەخرین، وەك لە سوورەتى (الإسراء) دا، خوا دەفەرموى: ﴿أَقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ نَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا﴾ ۱۴ واتە: (ئەى مرووف!) نووسراوەکەت بخوێنەو، بەسە خوێت لێپرسینەوێى لەگەڵ خۆتدا بکەى.

۴- ﴿وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ﴾ کاتیک ئاسمانیش کەوڵ کرا، (الطبري)، دەلى: ﴿وَإِذَا السَّمَاءُ نُزِعَتْ وَجُذِبَتْ ثُمَّ طُوِيَتْ﴾، کاتیک ئاسمان دارنراو پاکیشرا، دوایى پێچرایەو، وەك لە شوێنیکى دیکەدا دەفەرموى: ﴿يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطِيٍّ السَّجَلِ لِلْكِتَابِ﴾ ۱۰۴ ئەو پۆژەى ئاسمان وەك چۆن ئەو تۆمارەى شتى تێدا نووسراو، دەپێچرێتەو، ئاوا دەپێچینەو، کە بێگومان ئەمە لە پرووداوەکانى قوناغى دووھمى پۆژى دوايە، کە پۆژى قیامەتە و، جیاى لەوێ خوا ﷻ لە ئایەتەکانى پێشى دا، باسى ھەلۆھەلۆی ئەستێرەکانى کرد.

هەر وەها کە لە شوێنێکی دیکەدا دەفەرموێ: ﴿وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ۝١﴾
 المرسلات، کاتێک ئاسمان کرایەو، یان دەفەرموێ: ﴿وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ۝١٩﴾
 ئاسمان کرایەو بوو بە دالان دالان، دەروازە دەروازە، ئەو لە قوئاغی
 یەكەمی پۆژی دوایدا، کە خوا ئەم گەردوونە دەپێچێتەو بەم شیوەیە
 نامێنێ: ﴿يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ ۝٤٨﴾ إبراهيم، ئەو پۆژی
 زەوی دەبێتە جیا لەم زەویەو، ئاسمانەکانیش (دەبن بە ئاسمانانی جیا لەم
 ئاسمانانە)، یانی: بە شیوەیەکی دیکە خوا ﷻ ئەو گەردوونە ئەو کاتە دروست
 دەکاتەو، کەواتە: لێرەدا ﴿كُشِطَتْ ۝﴾ باسی قوئاغی دووهمی پۆژی دوا
 دەکات، (کُشِطَ) یەش لە ئەسڵ دا ئەو یە ئازە لێک: جەستەکە لە کەولەکە
 بهێنێتە دەری، ئەو ئاسمانەش لە پۆژی دوایدا بەم شیوەیە نامێنێ، وەك لە
 سوورەتی (الفرقان) یەش دا دەفەرموێ: ﴿وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَمِ وَنُزِّلُ الْمَلَائِكَةُ
 تَنْزِيلًا ۝٢٥﴾ الفرقان، ئەو پۆژی ئاسمان بە هەوران (لە شیوەی هەوران دا)
 شەق دەبێ و، فریشتەکانیش دادەبەزێنن. ئەمەش لە قوئاغی دووهمی پۆژی
 دوا یە دایەو قوئاغی قیامەتە.

٥- ﴿وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِرَتْ ۝﴾ هەر کاتێک دۆزەخیش خۆشکرا، بلیسەدار کرا،
 خۆندراویشەتەو: ﴿سُعِرَتْ ۝﴾ کە مانایەکی بەهێزتر دەبێ، یانی: دۆزەخ زۆر
 داگیرسێنرا، (التَّسْعِيرُ: الإيقاد، أي: هَيَّئْتُ لِعَذَابٍ مَنْ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْعَذَابُ)، (تسعير): بە
 مانای بلیسەدار کردن و خوشکرانی ئاگرەکیەتی، واتە: ئامادە کرا بۆ سزادانی ئەوانە
 سزایان لەسەر پێویست بوو.

٦- ﴿وَإِذَا الْجَنَّةُ أُنْفِلَتْ ۝﴾ هەر کاتێک بە هەشتیش وەنیزیک خرا، (الزُّلْفَى: القُرْبُ، أي:
 أَدْنَيْتُ، أي: قَرَّبْتُ مِنْهُمْ، بَحِيْثٌ لَا يَتَعَبَوْنَ لِلْوُصُولِ إِلَيْهَا)، بە هەشتیان لێوەنیزیک خرا، بە
 جوړێک ماندوونەبن تاكو پێی دەگەن.

٧- ﴿عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ۝﴾ هەموو کەسێک زانی چی ئامادە کردو! (النفس نكرة
 في سياق الشرط مرادٌ بها العموم، أي: عَلِمَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا أَحْضَرَتْ)، لێرەدا نەفس بە نەزانراو

(نکړه) هاتوه، به لām له پړهوتی مهرج داو مه به ست پټی گشتییه، واته: هه موو نه فسیک ده زانی چی ناماده کړدوه، بویه ناماده کړدنه که پال دراوه ته لای نه فسه کان، چونکه نه فسه کان ټه و کړدوه وانه ی نه نجامیان داو، شوینه واری سزاو پاداشتی کړدوه و کان له و پوژده دا دهرده که وټی.

(الشوکانی) له مانای: ﴿عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ﴾ دا، ده لټی: (وَمَعْنَى مَا أَحْضَرَتْ: مَا أَحْضَرَتْ مِنْ أَعْمَالِهَا، وَالْمُرَادُ حُضُورُ صَحَائِفِ الْأَعْمَالِ، أَوْ حُضُورُ الْأَعْمَالِ نَفْسَهَا، كَمَا وَرَدَ أَنَّ الْأَعْمَالَ تُصَوَّرُ بِصُورٍ تَدُلُّ عَلَيْهَا وَتُعَرِّفُ بِهَا) (فتح القدیر: ج ۵، ص ۴۷۲).

واته: (مَا أَحْضَرَتْ) واته: کړدوه و کان ی که ناماده ی کړدوون، مه به ست ناماده بوونی ټه و په رانه یه که کړدوه و کان یان ټیدا نوو سرون، یا خود ناماده بوونی خودی کړدوه و کانه، چونکه - له شوینه واردا - هاتوه که کړدوه و کان له چند وینه یه کدا به رجه سته ده کړین، ده لاله تیان له سهر ده کهن و پیانه وه ده ناسرین.

تیمه له تهفسیری سوږه تی (الکھف) دا، هه روه ها له تهفسیری سوږه تی (الجاثیه) ش دا، له و باره وه کورته باسیکمان کړدوه، که خوا ﷻ خودی کړدوه و کان دینیته وه بهرچاوی مروقه کان، وه ک چوون ټیستا جاری وایه کامیپرای شیردراوه دانراوه، دواپی به دنگ و وینه وه که سیک ټه و کړدوه و هیه دیکات، له سهری تومار کراوه.

ټنجا به دلنیاپی خوا ﷻ ټه و فریشتانه ی دایناون و کړدوه و کان ی مروقه کان و چالاکیه کان یان تومار ده کهن، نامیری پیشکه و تووتر که ههر شایسته ی خوا ی په روه ردگاره، داویه تی به و فریشتانه، بو ټه وه ی هه موو کړدوه و چالاکیه کان ی مروقه کان، چ نیه تی دلان، چ قسه ی زمانیان، چ جموجوولی ټه ندامه کان یان، تومار بکن.

یه کتیک له زانایان ده لئ:

بۆیه ش زانینی نه فسه کان بۆ سزاو پاداشتی کرده وه کانیا، له کو تایی هه موو مهرجه کاندانراوه، که له دوازه (۱۲) پرسته کانداناسکراون، چونکه هه ندیکیان که بریتین له شه شه کانی کو تایی، له قوناغی دووه می پوژی دوایدا، دینه دی، هه ندیکیشیان زووتر له وه وه له قوناغی یه که می پوژی دوایدا دینه دی، بۆیه نه وه ی زووتر هاتوته دی، له گه ل نه وه دا که دواتر دینه دی، پیکه وه کراون به وه لامی نه وه مهرجه ی خوی پهروه ردگار دوازه (۱۲) جاران دووباره ی کردوته وه: کاتیک نه وه بوو، کاتیک نه وه بوو، هه ره که سیک ده زانی چی ناماده کردوه، لیره ش دا نه وه فهرمايشته ی پیغه مبه ری خوا ﷺ دینن:

{عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ الطَّائِي رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا سَيِّئُهُ رُبُّهُ لَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَهُ تَرْجُمَانٌ، فَيَنْظُرُ عَمَّنْ أَيْمَنَ مِنْهُ، فَلَا يَرَى إِلَّا شَيْئًا قَدَّمَهُ، وَيَنْظُرُ عَمَّنْ أَشْأَمَ مِنْهُ، فَلَا يَرَى إِلَّا شَيْئًا قَدَّمَهُ، وَيَنْظُرُ أَمَامَهُ، فَتَسْتَقْبِلُهُ النَّارُ فَمَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَّقِيَ النَّارَ وَلَوْ بِشِقِّ مَرَّةٍ فَلْيَفْعَلْ} (أخرجه أحمد: ۱۸۲۷۲، والبخاري: ۷۰۰۵، ومسلم: ۱۰۱۶، والترمذي: ۲۴۱۵).

واته: عه دیی کوپی حاته می تایی (خوا لئی رازی بئ)، ده لئ: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمووی: هیچ کامیک له ئیوه نیه، مه گه ره پهروه ردگاری دهیدوینئ له نیوان خواو نه ودا ته رجومان نیه، (پیویست به وه رگپر ناکات)، ئنجا نه وه مروقه ته ماشای لای راستی ده کات، هه ره نه وه ده بینئ که له کرده وه کانی پیشیخسته وه، ته ماشای لای چه پی ده کات، هه ره نه وه ده بینئ که له کرده وه کانی پیشیخسته وه، دواپی سه رنجی پیش خوئی ده دات، ئنجا به ره وه ناگر ده چئ، بۆیه هه ره کامیک له ئیوه، نه گه رتوانی به له تکه خورمایه کیش بئ، با خوئی له ناگر بپاریزی.

قولہ باسیک دہربارہی

حوکمی مندالان له رۆژی دوايي دا

له چوار پرگه‌ی کورتدا، ئه‌م قوله‌ باسه ده‌که‌ین:

(۱)- مندالەکانی برواداران به پای زۆربه‌ی هه‌ر زۆری زانایان، له‌گه‌ڵ دایک و بابی خو‌یاندان، له‌ به‌هه‌شتدا، (النووي)، له‌ کتێبه‌ ناوداره‌که‌ی (شرح صحيح مسلم) دا ده‌لێ:

(أَجْمَعَ مَنْ يُعْتَدُ بِهِ مِنْ عُلَمَاءِ الْمُسْلِمِينَ، عَلَى أَنْ مِنْ مَاتَ مِنْ أَطْفَالِ الْمُسْلِمِينَ، فَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، لِأَنَّهُ لَيْسَ مُكَلَّفًا). واته: هه‌موو ئه‌وانه‌ی گرنگیان پێده‌دری له‌ زانایانی مسو‌لمان، یه‌کده‌نگن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی مندالەکانی مسو‌لمانان خه‌لکی به‌هه‌شتن، چونکه‌ هه‌یچ کام له‌و مندالانه‌ ئه‌رکدار نه‌کراوه (تا‌کو بگو‌تری: گونا‌هه‌یکی کردوه، یاخود ئه‌رکیکی چواندوه).

(۲)- به‌لام به‌ نسه‌ت مندالی بی‌پروایانه‌وه، زانایان راجیایان هه‌یه‌و، (الآلوسي)، له‌ ته‌فسیره‌که‌ی خو‌یدا^(۱)، ده‌لێ:

(الصحيح الذي ذهب إليه المحققون، أنَّهم من أهل الجنة، ويستدلُّ له بأشياء منها:

أ- حديث إبراهيم الخليل عليه السلام حين رآه النَّبِيُّ ﷺ فِي الْجَنَّةِ حَوْلَهُ أَوْلَادُ النَّاسِ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَأَوْلَادُ الْمُشْرِكِينَ؟ قَالَ: وَأَوْلَادُ الْمُشْرِكِينَ، رواه البخاري في صحيحه

ب- ومنها قوله تعالى: ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا﴾ (الإسراء).

واته: مندالی بی‌پروایان، پای راست که زانایان و لی‌کۆله‌ره‌وه‌کان بو‌ی چوون، ئه‌وه‌یه که ئه‌وانیش هه‌ر خه‌لکی به‌هه‌شتن و، چه‌ند شتێک له‌و باره‌وه به‌ لێگه‌ ده‌هێژینه‌وه:

(۱) روح المعاني: الجزء: ۳۰، ص ۳۳۰.

۱- ٺه وه رمايشته ي پيځه مبهره ﷺ كه ده فهرموئ: ټيپراهيم خه ليلم بيني، له به هه شتدا مندالي خه لكی به ده وره وه بوون، هاوه لان لتيان پرسى: مندالي هاوبه ش بو خوا دانه ره كانيش؟ فهرموئ: مندالي هاوبه ش بو خوا دانه ره كانيش.

ب- ٺه و ټايه ته موباره كه ي سووړه تي (الإسراء) يش به لگه يه كي ديكه يه: ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا﴾ ١٥، ټيمه سزاده ري خه لك نابين، تاكو پيځه مبهه نه نيرين، (ٺه و مندالانه ش جارئ عه قل و هو شيان كامل نه بووه، تاكو له بانگه وازي پيځه مبهه ﷺ ټيگه ن).
۳- پينج جوړه راي ديكه ي جياواز له باره ي حوكمي مندالانه وه:

- ۱- (إبن تيمية)، گوتوويه تي: وا باشه مروؤف بوه ستي و به هيچ لايه كدا بريار نه دات.
- ۲- رايه كي ديكه ش هه يه ده لي: ٺه و مندالانه، ټنجا چ هه موويان، چ ته نيا هي بي پرويان، له شوي نيك له نيوان به هه شت و دوژه خدا.
- ۳- (أحمد السرهندي الفاروقي) يش، ده لي: ٺه و انيش وهك ټاژه ل و زيندوو ده كرينه وه، به لام دواي وهك ټاژه ل و زيانداراني ديكه، ده بنه وه به خاك و خو ل!
- ۴- رايه كي ديكه ش هه يه ده لي: ٺه وانه ده بن به خزمه تكاري به هه شتيه كان.
- ۵- رايه كي ديكه ش ده لي: ٺه وانه خوا له قيامت دا تاقبيان ده كاته وهو، هه ر كه س له و تافيكردنه وه يه ده رچوو، سه رفرازه ٺه گهرنا زيانباره.

۴- راي په سنديش له لاي من ٺه وه يه كه (الآلوسي)، گوتوويه تي: كه منداله كان هي مسولمانان و نامسولمانان، مادام نه گه يشتوونه راده ي بالغ بوون و ٺه ركدار نه بوون، هه موويان ده رباز ده بن له سزاي خواي دادگه رو كار به جي، چونكه خوا ﷺ نه يخستوونه تافيكردنه وه و تواناي تافيكردنه ويان نه بووه.

پيشم وايه ته نيا ٺه و رايه ي په سندان كردو هه لمانبژارد به لگه داره و، رايه كاني ديكه هيچ كاميان به به لگه يه كي راست و دروست پشتراست كراوه نين،

بۆیە ئەو رایەم پێ راست و بەھێزە کە ئەو مندالانە ھەموویان ھی پروداران و ھی بېروایان، دەرباز بوون و ھەموویان بەھەشتیی دەبن، ئنجا ئایا خواى پەرورەدگار چۆن مامەلەیان لەگەڵدا دەکات و چییان پێدەکات؟ ئەو ھەسەنە کراوە، ئەو ھەسەنە کە خواى کاربەجى لە بارەى بەھەشتیانەو ھەسەنەرموئ: ﴿يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ﴾ (الواقعة، واتە: لاوانى ھەر بە لاویى ھێلراوە، بەسەریانەو ھەگەرین و خزمەتیار دەکەن، خواى بەرزو مەزن باسى نەکردو، ئەوانە کین و چین؟ بەلکو وا دێتە بەرچاو، وەك چۆن خواى مېھرەبان حۆرییان دەخولقینى بۆ پیاوانى بەھەشتیی، ئەو کورە گەنجانەش بخولقینى بۆ خزمەتکردنى بەھەشتییەکان لە بەھەشتدا، یانی: خوا لە قیامەتدا دەیانخولقینى و پەيوەندیان بە خەلکی دنیاو ھەوێ.

مه سه له ی سیه م:

سویند خواردنی خوا ﷻ به ئەستیره خو په نهاکهره به خیرایی پویشتوو
خو په نادهره کان و، به شهوگار که راده بری و، به بهره به یان که شه به ق ده د،
که قورئان گوتراوی نیراویکی په سندهو به پیزی، خاوهن هیزی، له لای خوا ی
خاوهن عه رش پیگه داری، له ئاسمانی گوپرایه لای بو کراوی، ئەمینداره:

خوا ده فهرمو: ﴿فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنُفِ﴾ ۱۵ ﴿الْجَوَارِ الْكُنُفِ﴾ ۱۶ ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا عَسَسَ﴾ ۱۷
﴿وَالصُّبْحِ إِذَا نَفَسَ﴾ ۱۸ ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾ ۱۹ ﴿ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ﴾ ۲۰ ﴿مُطَاعٍ ثَمَّ﴾
﴿أَمِينٍ﴾ ۲۱

شیکردنه وی ئەم ئایه تانه، له جهوت برگه دا:

(۱) - ﴿فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنُفِ﴾، وایه (که ئیوه ده لێن، ئە ی بیروایه کان! که قورئان
موحه ممه د ﷻ له خو یه وه هه لیه ستبی، یان شه ی تانه کان فیریان کردبی)، سویند ده خو م
به ئەستیره خو په نهانکه ره کان، (خُنُف): ئەو ئەستیرانه که خو یان په نهان ده که ن،
خو یان ده شیرنه وه، مه به ست پیان ئەو ئەستیرانه کاتیک خو ره ه لدی، که خو ریش
هه ره ئەستیره یه که له ئەستیره کان، به لام له بهر ئەوه ی له ئیمه وه نیزی کتره، پروناکی و
شه وقه که ی دنیا داده گری و، پروناکی که می ئەستیره کان دیار نامی.

(۲) - ﴿الْجَوَارِ الْكُنُفِ﴾، به خیرایی پویشتوو خو په نا ده ره کان، (الجوار جمع جاریه وهی
التي تجري، أي: تسير سیراً حثیثاً)، ﴿الْجَوَارِ﴾، کو ی (جاریه) یه، یانی: به خیرایی پویشتوو،
واته: ئەو ئەستیرانه ی به پویشتیکی خیرا ده رۆن، ﴿الْكُنُفِ﴾، کو ی (گانس و گانسه)
یه، (گانس) بو نیرو (گانسه) بو می، هه ردووکیان به ﴿الْكُنُفِ﴾، کو ده کرینه وه، (گنس
الطَّيِّبِ)، واته: ئاسکه که چوو ه نێو کونه که ی خو یه وه، چوو ه نێو هی لانه که ی خو یه وه،
ئەو مال و هی لانه یه ی دروستی ده کات، بو شه و تیدا مانه وه، له چرو و لق و پوپی

دره خسته کان، ئەستێرەکان خوای کاربەجی وای خوڵقاندوون، کاتیک خۆر هەڵدی، وەك بچنە دواوەو بە خێرای بڕۆن و خۆیان لە پەنایەك بگرن، وان.

(۳)- ﴿وَالَيْلِ إِذَا عَسَسَ﴾، سویند بە شەوگاریش کاتیک رادەبرێ، وشە: ﴿عَسَسَ﴾: لەو کردارانەیه که مانای هاتن و مانای رابردنیش دەگرێتەووە کهواتە: دەگونجی بلی: ﴿وَالَيْلِ إِذَا عَسَسَ: إِذَا أَقْبَلَ﴾، شەوگار که دی، یاخود (إِذَا أَدْبَرَ) شەوگار که رادەبرێ، بەلام لێرەدا رابردن گونجاوترە، چونکه دواپی دەفەرموێ:

(۴)- ﴿وَالصُّبْحِ إِذَا نَفَسَ﴾، سویند بە بەیانیش که هەناسە دەدا، بیگومانیش شەوگار رادەبرێ، ئنجا بەرەبەیان هەناسە دەدات و شەبەق دەدا، (التَّنَفُّسُ: خُرُوجُ النَّفْسِ مِنَ الْحَيَوَانِ، وَاسْتَعْبِرَ لظُهُورِ الضِّياءِ مَعَ بَقَايَا الظَّلَامِ)، (تنفس): بریتیه لەوێ ژياندار هەناسە دەرباوێ، لێرەدا خوازاووەتەووە بۆ دەرکهوتن و ئاشکراوونی بەرەبەیان لەگەڵ مانەوێ هەندیک لە تاریکییش، کهواتە: ﴿وَالَيْلِ إِذَا عَسَسَ﴾، واتە: سویند بە شەوگار که رادەبرێ، یاخود: سویند بە شەوگار که دی، یاخود: هەردووکیان پیکەووە، چونکه بە نەسبەت ئێمەووە که شەبەقی بەیانی دەدا، شەوگار رادەبرێ و بەیانی دی، بەلام بۆ دیوی ئەو لای زەوی (ئەمریکاییەکان و ئۆسترالییەکان) لەوێ شەوگار دی و پۆژگار رادەبرێ، هەمیشە شەو و پۆژ بە دوا یەکهوون و بە دەوری زەوییهووە دەپێچرێن، بۆیەش خوای بەرز ئەو وشەیهی بەکارهێناوە، چونکه بەنەسبەت نیوێ گۆی زەوییهووە، شەوگار رادەبرێ و بەیانی دی، بە نەسبەت نیوێکهی دیکەیهووە، شەوگار دی و پۆژگار رادەبرێ.

(۵)- ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾، ئەم (قورئان)ە قسە ی نێردراویکی زۆر بەرێزو نایابە، (الْكَرِيمُ هُوَ الْجَيِّدُ مِنْ نَوْعِهِ)، (کریم) باشتەرینه لە جوړی خۆیدا.

(۶)- ﴿ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ﴾، خاوەن هیزه، لە لای خاوەن عەرش (خوای بی وێنە) خاوەن پیکەیه.

(۷)- ﴿مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ﴾، لەوێ بە قسە کراوە، فەرمانبەری بۆ کراوە، زۆریش دەستپاکە، کهواتە: لێرەدا خوا ﷻ جیبریلی ﷺ بە حەوت سیفەتان، پێناسە کردووە:

۱- (رسول) نیرراو، رەوانە کراو.

۲- ﴿كَرِهٍ﴾، (النَّفِيسِ مِنْ نَوْعِهِ)، زۆر چاك و نایاب له جوړی خوێ.

۳- ﴿ذِي قُوَّةٍ﴾، خاوەن ھێز، چ ھێزی ماددی، چ ھێزی مەعنەوی، له ھەندیک له تەفسیرەکاندا ھاتو، جیبریل بۆ وەسفکردنی ھێزی خوێ، باسی کردووە کە بآلی خستۆتە ژێر شارەکانی گەلی لووتەو، بەرزێ کردوونەوێ بۆ ئاسمان و خەلکی ئاسمان گوێیان لە بارەیی مەرو بزن و وەپینی سەگ و زەرەیی کەر بوو، ئنجا نخوونی کردوونەو، وەك خوای پەرورەدگار دەفەرموێ: ﴿وَالْمُؤْنَفَكَةُ أَهْوَىٰ﴾، شارە ھەلگیراوەکانی بەردانەو.

۴- ﴿مَكِينٍ﴾، خاوەن پێگەییە، (صِفَةُ مُشَبَّهَةٍ بِالْفِعْلِ مِنْ (مَكُنْ مَكَانَةً) إِذَا عَلَتْ رُتْبَتُهُ عِنْدَ غَيْرِهِ)، واتە: خاوەن پێگەییە، ئەمە سیفەتی چوێنراو بە کردار لە (مَكُنْ) وە ھاتو، (مَكُنْ مَكَانَةً)، واتە: بوو خاوەن پێگە، ھەر کاتیك پلەیی بەرز بوو لە لای جگە لە خوێ.

۵- ﴿ثَمَّ﴾، لەوێ، (هُنَاكَ اسْمُ مَكَانٍ وَالْمَرَادُ هُنَا: الْمَكَانُ الْمَجَازِيُّ)، مەبەست شوێنی مەجازییە، دەشگونجی مەبەست سەرەوێ دروستکراوێ خوای پەرورەدگار بێ، بەو شیوەییە شایستەیی خوای بێ وێنە.

۶- ﴿مُطَاعٍ﴾، بە قسە کراو، فەرمانبەری کراو، واتە: خەلک فەرمان پێکراوی وین، بە ھەر شتێک فەرمانیان پێکات، یاخود: لەوێ فریشتەکان بە قسەیی دەکەن، ھەر شتێک فەرمانیان پێ بکات.

۷- ﴿أَمِينٍ﴾، دەستپاک، (الذي يحفظ ما عهد له به، حتى يؤديه دون نقص ولا تغير)، واتە: دەستپاک، ئەو کەسە ئێوەی پێی سپێدراو، بپاریزی، دەپاریزی تا کو بە بێ کەم و کووپی و بێ گۆرانکاری دەیگەین.

شایانی باسە: لێرەدا، کە دەفەرموێ: ﴿فَلَا أَقْسِمُ بِالْخَنَسِ﴾ ١٥ ﴿الْجَوَارِ الْكُنَسِ﴾، پوونکەرەوێ دەلی: (الْقَاءُ لِتَفْرِيعِ الْقَسَمِ وَجَوَابُهُ عَلَى الْكَلَامِ السَّابِقِ، ١٦)

لِلْإِسَارَةِ إِلَى مَا تَقَدَّمَ مِنَ الْكَلَامِ هُوَ مَنَزَلَةُ التَّمْهِيدِ لِمَا بَعْدَ الْفَاءِ، فَإِنَّ الْكَلَامَ السَّابِقَ أَفَادَ تَحْقِيقَ وَقُوعِ الْبَعْثِ وَالْجَزَاءِ، وَهُمْ قَدْ أَنْكَرُوهُ وَكَذَّبُوا الْقُرْآنَ الَّذِي أَنْذَرَهُمْ بِهِ، فَلَمَّا قُضِيَ حَقُّ الْإِنْذَارِ بِهِ، وَذُكِرَ أَشْرَاطُهُ، فُرِعَ عَنْهُ تَصْدِيقُ الْقُرْآنِ الَّذِي أَنْذَرَهُمْ بِهِ، وَأَنَّهُ مُوحَى بِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ^(۱).

واته: (فاء): لیره دا بۆ بنیاتنانی سویندهو، وهلامی سوینده که شه له سه ر قسه ی پیشی، ئاماژه یه بۆ قسه کانی پیشی، که وهک ریخوشکردن وابوون، بۆ ئه وهی له دوا ی (فاء) ه که وه دی، چونکه قسه ی پیشی ئه وهی گه یاند که سزاو پاداشت ده بی، ئه وانیش نکوولییان له وه کردبوو و ئه و قورئانه ی ئه و هه والهی داوه و له و باره وه هۆشداریی داوه، به درۆیان دانابوو، ئیستاش که باسی ئه وه کرا، له و پۆژه دا ئه وه پرووده داو باسی نیشانه کانیشی کرا، ئنجا ئه وه بنیاتنده نری که ئه و قورئانه ی ئه و هۆشدارییی پیداون و ترساندوونی له و پۆژه، دلنیا بن که له لایه ن خوا وه (به هۆی جییریله وه بۆ موحه ممه د ﷺ) نیردرا وه.

(۱) التحرير والتنوير: ج ۱۲، جزء: ۳۰، ص ۱۵۲.

مه سه له ی چواره م و کو تایی:

باسی پیغه مبهری خاتهم موحه ممد ﷺ که وهک بیروایان لافیان لیده د، شیت نه بووه، جیریلیشی له سهر شیوهی راسته قینهی خوئی له ئاسوی پروندا بینیهو، له سهر گه یاندنی نادیاریش چروک، (یا خود: تۆمه تبار) نیه، قورئانیش قسهی شهیتانی نه فرینلیکراو نیه، بهس بیرخه ره وهیه بۆ جیهانیان، بۆ ههر کهس بیهوئی پیک و راست بی، به بی ویستی په های خواش، هیچکس ناتوانی بیهوئی پیک و راست بی، یا خود به پیچه وانیه، لارو لادهر بی:

خو ده فهرموئ: ﴿وَمَا صَاحِبُكُم بِمَجْنُونٍ ۚ وَلَقَدْ رَءَاهُ بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ ۝۲۳﴾ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿۲۴﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِیمٍ ﴿۲۵﴾ فَإِنْ تَذَهَبُونَ ﴿۲۶﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِینَ ﴿۲۷﴾ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِیمَ ﴿۲۸﴾ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِینَ ﴿۲۹﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له ههشت بر گه دا:

۱- ﴿وَمَا صَاحِبُكُم بِمَجْنُونٍ﴾، هاوه له کهشتان شیت نیه، که ده فهرموئ: ﴿وَمَا صَاحِبُكُم بِمَجْنُونٍ﴾، هه ندیک له بیروایه کان له ئه نجامی بی و یژدانیی و نه سه لمینی و عینادییدا، تۆمه تی سهیر سهیریان پالداونه لای پیغه مبهری خاتهم ﷺ وهک: شیتی، جادوو گهری، شاعیری، کاهینی ... هتد.

ئجنا لیره دا خوا ﷺ که ده فهرموئ: هاوه له کهشتان شیت نیه، وهک یه کیک له زانایان گوتویه تی: (إِشَارَةٌ لَطِيفَةٌ إِلَى كَوْنِهِ مَعْرُوفًا بَيْنَهُمْ بِكُلِّ خُلُقٍ سَنِيٍّ وَرَجَاحَةِ الْعَقْلِ وَسُمُوِّ الْأَدَبِ)، که ده فهرموئ: ﴿وَمَا صَاحِبُكُم بِمَجْنُونٍ﴾، هاوه له کهشتان شیت نیه، ئەمه ئامازهیه کی په نهانه به وهی (پیغه مبهر ﷺ موحه ممد) له نیواندا ناسراو بووه، به هه موو رهوشتیکی بهرزو جوان و، به تیرو تهوایی عهقل و ئه ده بی په سندو بالا، خوای زانو توانا ئه وهنده به بهس ده زانی که بفهرموئ: ﴿وَمَا صَاحِبُكُم بِمَجْنُونٍ﴾، هاوه له کهشتان، واته: خۆتان باشی ده ناسن

و پىي ئاشنان، لە ئیوتاندا ژیاوه، هەرگیز هیچ کەسێک باسی ئەوهی نهکردوه که ناتەواوییهك له عەقل و هوۆشی موحەممەددا هەیه، پێش پێغەمبەرایەتی و، دواى ئەوهش، گومانى تێدانیه که بههۆی پهيام و وه حىى خواى پهروهردگارهوه، عەقل و هوۆشهکەى تىرو تەواوتر بووهو لىي کهم نهبوتهوه!

(۲) - ﴿وَلَقَدْ رَءَاهُ بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ﴾، به دلنایى ئەوى بینویه، یانى: جیبریل، چونکه پێش باس باسی جیبریلە ﷺ که خوا له وهسفیدا فهرمووی: ﴿فَلَا أَقْسَمُ بِالْخُتَمِ الْجَوَارِ الْكُنْزِ ۖ وَاللَّيْلِ إِذَا عَسَسَ ۖ وَالصُّبْحِ إِذَا نَفَسَ ۖ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾ (۱۵) ﴿الْجَوَارِ الْكُنْزِ ۖ وَاللَّيْلِ إِذَا عَسَسَ ۖ وَالصُّبْحِ إِذَا نَفَسَ ۖ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾ (۱۶) نهخێر، سویند دهخۆم... ئەم (قورئان) ه گوتراوی ئێردراویکی بهرزو پهسندو بهپێژه، ﴿ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ﴾ (۲۰)، خاوهن هێزهو له لای خاوهن عەرش پێگهداره، ﴿مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ﴾ (۲۱)، لهوێ گۆپرایهلیی و فهرمانبهریی بو کراوه، دهستپاک و پارێزهري سپاردیه.

لێره دا خوا ﷺ دهفهرموی: ﴿وَلَقَدْ رَءَاهُ بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ﴾، ئەو هاوهلهتان که موحەممەد ﷺ ئەوى (جیبریلی) بینویه، له ئاسۆی پروون دا.

(ابن کثیر)، له تەفسیرهکەى خۆیدا، دەلى: (والظاهر أن هذه السورة نزلت قبل الإسراء لأنه لم يذكر منها إلا هذه الرؤية، وهي الأولى)، واتە: وا پێدهچى ئەم سوورەته پێش سوورەتى (الإسراء) دابهزیی، چونکه تهنیا ئەو بینیهى تیدا باسکراوه، (که پێغەمبەر ﷺ جیبریلی بینویه) ئەویش بینینی یه کهمه.

لێره دا مەبهست ئەوهیه که پێغەمبەر ﷺ موحەممەد جیبریلی بینویه به بینینیکی پروون و ئاشکرا، ﴿الْمُبِينِ﴾، به مانای (واضح)، پروون و ئاشکرا، ﴿بِالْأَفْقِ﴾، (أفق) واتە: (ئاسۆ)، له ئاسۆی پرووندا بینویهتی، له سهحیحى بوخاریی دا هاتوه، که پێغەمبەرى خاتەم موحەممەد ﷺ دواى ئەوهی له ئەشکهوتی حیراء دا جیبریل بۆی دهچێته سه ر شیوهی پیاویک و پێغەمبەرى خاتەم بهخۆیهوه دهگوشی، به سه رهاته کهى هەیه، دواى خوا پشتیوان بى له تەفسیری سوورەتى

(العلق) دا پێی دەگەین و باسی دەکەین، که جیبریل پێی دەفهرموێ: بخوێنه! ده‌لێ: خوێنده‌وارنیم، دووباره جیبریل به‌ خوێهوه ده‌گوشت و به‌ری ده‌داو پێی ده‌لێ: بخوێنه! دیسان ده‌لێ: خوێنده‌وار نیم، بۆ جاری سێهه به‌ هه‌مان شیوه، جاری سێهه، یان بۆ جاری چواره به‌ پێی جیاوازی ریاویه‌ته‌کان پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فهرموێ: (مَاذَا أَقْرَأَ)، چی بخوینم؟ ئنجا ئه‌و پێنج ئایه‌ته‌ی سه‌ره‌تای سوورەتی (العلق) ی بۆ داده‌به‌زیئ: ﴿أَقْرَأَ بِأَسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝١ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝٢ اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ۝٣ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۝٤ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ۝٥﴾.

دوایی که پێغه‌مبه‌ری خاته‌م ﷺ ده‌گه‌ڕێته‌وه بۆ مألێ و ده‌فهرموێ: ده‌ترسم ده‌ستم لێوه‌شێنرابێ و به‌ دایکه‌مان خه‌دیجه ده‌فهرموێ: دامپۆشه! خه‌دیجه‌ش دلی ده‌داته‌وه، ئنجا بۆ جاریکی دیکه، جیبریل له‌سه‌ر شیوه‌ی راسته‌قینه‌ی خۆی، خۆی پێشانی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌دات له‌ ئاسۆدا، ئنجا ئه‌وه‌یه‌ خوا‌ی په‌روه‌ردگار باسی ده‌کات، که موحه‌ممهد ﷺ جیبریلی بێنیه له‌ ئاسۆی پروندا، واته: له‌سه‌ر شیوه‌ی راسته‌قینه‌ی خۆی، ئه‌گه‌رنا له‌ ئه‌شکه‌وتی (حراء) دا، له‌سه‌ر شیوه‌ی پیاویک که جیبریل خۆی بردبووه سه‌ر شیوه‌ی وی، دیبووی و ئه‌و پێنج ئایه‌ته‌ موباره‌که‌ی سه‌ره‌تای سوورەتی (العلق) یشی پێ فهرموو بوون.

۳- ﴿وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ﴾، ئه‌و له‌سه‌ر گه‌یاندنی په‌نهان و نادیار، چرووک نیه، (ضنین)، یانی: (بخیل)، به‌ مانای: چرووک و ده‌ست قووچاو، واته: وانیه خوا‌ی زاناو توانا شتیکی په‌نهانی پێ بلێ، به‌لام ئه‌و به‌ ئێوه‌ی رانه‌گه‌یه‌نێ.

ئه‌و وشه‌یه به‌ شیوه‌یه‌کی دیکه‌ش خوێندراوه‌ته‌وه: (بظنین)، یانی: (زمتهم)، تۆمه‌تبار، واته: موحه‌ممهد ﷺ تۆمه‌تبار نیه، له‌سه‌ر گه‌یاندنی په‌نهانیکی که خوا‌ی په‌روه‌ردگار ئه‌وی لێ ئاگادار ده‌کاته‌وه، به‌لکو موحه‌ممهد ﷺ پیاویکی راستگوو راستبێژو ئه‌مانه‌ت پارێزه.

له‌ باره‌ی ئه‌و دوو خوێندنه‌وه‌وه، هه‌ندیک له‌ زانایان گوتووین: خوێندنه‌وه‌ی (بظنین) به‌هێزتره، له‌ هی (بضنین) و، دوو به‌لگه‌شیان هێناونه‌وه:

۱- بېرپروایه کان موحه ممه ديان ﷺ به وه تۆمه تبار نه کردوه، که چرووکه (إِنَّهُمْ لَمْ يَبْخُلُوهُ)، ئەوان به چرووکیان دانه نابوو، به لکو دهیانگوت: شیتە، یان دهیانگوت: جادووگەرە، یان دهیانگوت: کاهینه، یان دهیانگوت: شاعیرە، کهواتە: بهشتی دیکه تۆمه تباریان کردوه، نه که گوتبیتیان: چرووک و پرژدهو هیچی له دهست هه لئاوه ری.

۲- ئەگەر وشه که (ضنین) بووایه، ئەو کاته دهیفه رموو: (وما هو بالغیب بضنین)، واتە: موحه ممه د ﷺ به گوتنی شتیک که په نهانهو خوای په نهانزان ئەوی لئ ئاگادار کردۆته وه، چرووک نیه، (ضاد و ظاء)، که به (أخت الصاد وأخت الظاء)، ناوبراون، کاتی خوای که نووسراون، له رینووسی کۆندا زۆر لئیک نیزیک بوون، چونکه ئەو چوکه لهیهی سەر (ضاد) هکه، دهیکات به (ظاء)، به لأم بئگومان هه ردووک خویندنه وه کان موته واتیرن و (الطبري و ابن کثیر) و زۆریک له زانایانیش گوتووایه: باش نیه، هه لسه نگاندن بکری له نیوان خویندنه وه کاندا، مادام هه موویان به تهواتور به ئیمه گه یشتوون، واتە: کۆمه لئیک زۆری هاوه لآن له پیغه مبهری خویان بیستوهو، ئەوانیش به کۆمه لئیک زۆری دواي خویانیان گه یاندوهو، ئەوانیش به هه مان شیوه، هه تا گه یشتۆته ئیمه.

ئنجا دواي ئەوهی خوای په روهر دگار تۆمه تی شیتیی له موحه ممه د ﷺ دوور خسته وه، به به لگه ی ئەوهی هاوه ل و په فیکتانهو له نیوتاندا یه و چاک ده یناسن، هه روها دواي ئەوهی رایگه یاند که موحه ممه د ﷺ له خووه قسه ناکات، به لکو جییریلی بینوه له ئاسوی رووندا، که مه به ست ئەو جاره یه له شیوه ی راسته قینه ی خوای دا بینویه تی، وه که له م دهقه ی سوننه تیش دا هاتوه:

{عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فِي قَوْلِهِ: ﴿فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ﴾، قَالَ: رَأَى النَّبِيُّ ﷺ جَبْرِيلَ لَهُ سِتْمِائَةٌ جَنَاحٍ { (اخرجه البخاري: ۴۸۵۶، ومسلم: ۱۷۴، والترمذي: ۳۲۷۷، والنسائي في التفسير: ۵۵۴)، واتە: عه بدوللای کوری مه سعوود (خوا لئیی پازی بی)، له باره ی فه رمایشتی خواوه که ده فه رموی: ﴿فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ﴾، واتە: به ئەندازه ی دوو کهوانه، یاخود نیزیکتریش لئیی نیزیک بوو، گوتوو یه تی: پیغه مبه ر ﷺ جییریلی بینوه، شه شه د (۶۰۰) بالی هه بووه.

واتە: لێرەدا مەبەست دیتنی پێغەمبەرە ﷺ بۆ جیبریل.

وهك له تەفسیری سوورەتی (النجم) دا بە تەفصیل لەو بارەووە قسەمان کردووە.

ئنجای دواى ئەووە خواى کاربەجى دیتە سەر باسى قورئان و دەفەرموئى:

٤- ﴿وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ﴾ ئەو (قورئان) یش قسەى شەیتانیکی دوورخراوە نیە (لە بەزەیی خوا).

﴿رَّجِيمٍ﴾ لەسەر کیشی (فعیل) و بە مانای (مفعول)ە، واتە: بەرد بارانکراو، لێرەدا مەبەست پێی ئەووەیە لە بەزەیی خوا دوورخراوەتەووە، وەك چۆن كە سێك بتهوئ دووری بخەیهووە، بەردانی پێدادهی بۆ ئەووەی برۆا، شەیتانیك ئاوا لە بەزەیی خوا دوور خراوەتەووە، ئەم قورئانەش قسەى شەیتانیکی دوور خراوە نیە لە بەزەیی خوا، وەك ئێوە لاف لێدەدەن و تۆمەت هەڵدەبەستن.

٥- ﴿فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ﴾ ئنجای بۆ کوئ دەچن؟ بەرەو کوئ دەڕۆن، لە حالێکدا بەلگەتان لەسەر تەواو کراوە؟ ئەمەش ئەووە دەگەیهنئ کە هەر كە سێك عەقلى خوئ بەکارینئ و تەماشای قورئان بکات، دەزانئ لە جگە لە خواى پەرورەدگارەووە، ناگونجئ ئەم قورئانە هاتبئ.

وهك له کتێبهکانی میژوودا هاتووە کە ئەبوو بەکری صیددیق (خوا لێی پازی بئ) دواى کۆچى دواى پێغەمبەرى خوا ﷺ، کە مسوڵمانان هەلیان بژاردووە بە یەكەم جێنشینی پێغەمبەرى خاتەم، شاندىك لە لای موسەیلیمەى درۆزنەووە هاتوونە لای و، لافى ئەووەیان لێداوە کە موسەیلیمەش سرووشى بۆ کراوەو خوا کتیبى بۆ ناردووە! ئەبوو بەکریش (خوا لێی پازی بئ) دەلئ: بۆم بخویننەووە، ئەوانیش هەندىك لەووەى گوايه موسەیلیمە بۆئ نێردراوە، بۆئ دەخویننەووە، ئەبوو بەکریش (خوا لێی پازی بئ) دەلئ: بە دلنایى ئەم قسەیه لە خواوە دەرئەچوووە، واتە: هەر وەك قسەى ئاسایین، یەكێك لەو قسانەى موسەیلیمە

گوتوو یه تی: منیش بۆم نیردراوه به وه حی، ئه وه یه که لاسایی سووره تی (القارعة) ی کردۆته وه: ﴿الْقَارِعَةُ ۱ مَا الْقَارِعَةُ ۲ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ۳﴾ گوتوو یه تی: (الضُّفْدُ، مَا الضُّفْدُ، وَمَا أَدْرَاكَ مَا الضُّفْدُ)، یا خود گوتوو یه تی: (الفیل، ما الفیل، وما أدراك ما الفیل، لَهْ أَذْنَانِ عَرِضَانِ، وَخِرْطُومٌ طَوِيلٌ)، فیل چییه؟ تۆ چووزانی فیل چییه؟ دوو گوئی پان و لووتیکی دیری هه یه!

هه لبه ته هه موو کهس ده توانی ئه و جوړه قسه یه بکات، ئنجا ئه وه له کوئی و ئه وه له کوئی که خوای په روه ردگار فهرموو یه تی!!

بۆیه خوای په روه ردگار ده فهرموو: ﴿فَإِنَّ تَذَهُبُونَ﴾ به ره و کوئی ده چن؟ واته: ئیوه له تۆمه تبار کردنی قورئاندا به وه ی قسه ی شه یتانیکی نه فرین لیکرا و دوو خراوه یه له به زه یی خوا، زۆر دوو ده پۆن، زۆر له هه ق دوو ده که ونه وه.

٦- ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾، ئه و ته نیا بیرخه ره وه یه بۆ جیهانیان، (إن)، لیره دا به مانای: (ما) ی لابه ره (النافیة) یه، یانی: (ما هو إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ)، قورئان هیچ شتیک نیه، جگه له بیرخه ره وه و په ندو ئامۆزگاری بۆ جیهانیان، جیهانیانیش:

أ- ده گونجی مه به ست پئی هه موو مروّفه کان بئ، له هه ر شوینیکی گۆی زه ویدا هه ن.

ب- ده گونجی مه به ست پئی مروّف و جند بئ، (عَالَمِي الْإِنْسِ وَالْجِن).

ج- ده شگونجی مه به ست پئی جگه له ئه وانیش بئ، چونکه ئه و په یامه ی پیغه مبه ری کوّتایی هیناویه تی ﷺ له به رژه وه ندیی زینده وه ران و ئاژه ل و په ره ورو ژیاندارانیش دایه، به گشتیی، له به ر ئه وه ی پیغه مبه ری خاتهم ﷺ فه رمانی به مسوّلمانان کردوه به چاکه له گه ل ئاوو دارو دره خت و پئی و بان و ژینگه دا، له گه ل ده ورو به ریاندا، له گه ل ئاژه لّاندا، له گه ل په ره وه ران دا، له گه ل زینده وه راندا، مامه له بکه.

(۷) - ﴿لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ﴾، بۇ ھەر كامىك له ئىوہ بىھوئ پړىك و راست بى، ھەلبەتە كە دەفەرموئ: بۇ ھەر كامىك له ئىوہ پړىك و راست بى، واتە: پړىك و راست بى له گەل خوادا ﷻ، له گەل خودى خویدا، له گەل خەلكدا، ئنجا زمانى راست بى، دلى راست بى، كردهوہى راست بى، ھەروہا ديوى پەنھانى راست بى، ديوى دەرەوہى راست بى، راست و پړىك بى، بە مانای وشەو بە گشتى.

(۸) - ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾، ناشتانەوئ تاكو خواى پەرورەدگارى جیھانیان نہیەوئ.

ھەندىك له تەفسیرەكان ھىناويانە دەلین: يەكێك له زلەزلانى قورەيش، يەكێك له بېروا دەستپۇرۆيشتووہكان، گوتى: كەواتە، ئەوہ عایدی خومانە، داخو راست دەبين، يان راست نابین، ئەگەر ويستمەن راست و پړىك دەبين، ئەگەر نەشمانويست پړىك و راست نابین، دەلین: بۆيەش خواى پەرورەدگار فەرموويەتى: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾، ناشتانەوئ مەگەر خواى پەرورەدگارى جیھانیان بىەوئ.

لێرەدا زانایان زۆریان قسەیان کردوہ، وەك پېشتريش لەو بارەوہ ھەر دواوين، كە ئايا ئەمە مەبەست پى چيە؟ بۆيە لەو بارەوہ كورتە باسێك دەكەين.

كورتە باسیك له باره‌ی

په‌یوه‌ندی نیوان ویستی په‌های خواو ویستی به‌شیی مروّفه‌وه

هه‌ر کام له قه‌ده‌رییه و موخته‌زیله‌و، جه‌برییه ئه‌و ئایه‌ته‌یان: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾، به به‌لگه هه‌ناوه‌ته‌وه له‌سه‌ر بیرو‌رای خۆیان:

قه‌ده‌رییه و موخته‌زیله، گو‌توویانه: لێره‌دا خوا ﷻ کاره‌که‌ی به‌ستۆته‌وه به ویستی خۆمانه‌وه، که‌واته: خوا ویستیکی داوینی، به‌و ویسته ده‌توانین پێک و راست بین و، ده‌شتوانین چه‌وت و لار بین، بۆیه ئه‌وه ده‌گه‌رێته‌وه بۆ خۆمان.

جه‌برییه‌ش گو‌توویانه: ئه‌ها خوا ده‌فه‌رموێ: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾، ناتانه‌وێ تاکو خۆی په‌روه‌ردگاری جیهانیان نه‌یه‌وێ، که‌واته: هه‌ر کرده‌وه‌یه‌ک ده‌یکه‌ی، ده‌بێ خوا بیه‌وێ، ئنجا ده‌توانی ئه‌نجامی بده‌ی.

لێره‌دا وه‌ک جارانی دیکه‌ش باس‌مان کردوه، هه‌ر کام له قه‌ده‌رییه و موخته‌زیله‌و جه‌برییه، یه‌کیکیان تووشی کورته‌هه‌یان بووه‌و، یه‌کیکیان تووشی تێپه‌راندن بووه.

قه‌ده‌رییه و موخته‌زیله، که ده‌لێن: مروّف ده‌توانی هه‌موو شتێک بکات و ته‌نانه‌ت به‌دییه‌نه‌ری کرده‌وه‌کانیشی بێ، له راستییدا ئه‌وه جو‌رێکه له تێپه‌راندن (إفراط).

جه‌برییه‌ش که ده‌لێن: مروّف هه‌یج شتێکی بۆ نا‌کرێ، تاکو خوا بۆی نه‌کات، ئه‌وه‌ش بێ‌گومان کورته‌هه‌یان (تفریط)ه.

تاکه‌ رای راست و پێک که زۆربه‌ی هه‌ره زۆری زانایانی ئۆمه‌ه‌ت له‌سه‌رینی، هه‌رچه‌نده شێوه‌ی ده‌ربرینه‌که‌یان جو‌راو جو‌ره، ئه‌وه‌یه:

خوا ﷻ ویستیکی به‌ ئێمه‌ی مروّف داوه، هه‌روه‌ها جندیش به‌ هه‌مان شێوه، که به‌و ویسته، به‌و ئیراده‌یه، ده‌توانین چاکه‌مان پێی بوێ و ده‌توانین ئێمانی پێ

هه‌لبژێرین و فه‌رمانبه‌ریی، ده‌شتوانین به‌ پێچه‌وانه‌وه‌: کوفرو خراپه‌و بێ فه‌رمانیی پێ هه‌لبژێرین، که‌ خوا ده‌فه‌رموێ: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ ناتانه‌وێ تاکو خوای په‌روه‌ردگاری جیهانیان نه‌یه‌وێ، واته‌: ئێوه‌ نه‌تانه‌توانی پێی راست بگرنه‌به‌ر، یان پێی چه‌وت، ئه‌گه‌ر خوا ﷻ ته‌و توانایه‌ی پێ نه‌دابان، نه‌ک بو‌هه‌ر کرده‌وه‌یه‌کی چاک، یان خراپ که‌ مرو‌ف ده‌یکات، خوا ﷻ پێی بدات، ئنجا بتوانی بی‌کات، نه‌خێر ئایه‌ته‌که‌ وا نافه‌رموێ، به‌لکو ده‌فه‌رموێ: ئێوه‌ ناتانه‌وێ تاکو خوا نه‌یه‌وێ، واته‌: بۆیه‌ ده‌توانن چاکه‌تان بو‌و، به‌و ویسته‌ به‌شی (إرادة جزئية) یه‌ی پێتان دراوه‌ بو‌ تاقیکردنه‌وه‌، ده‌توانن پرووی پێ له‌ ئیمان و تاعه‌ت و چاکه‌کاری بکه‌ن، یاخود به‌ پێچه‌وانه‌وه‌: پرووی پێ له‌ بێ‌پروایی و خراپه‌کاری بکه‌ن، چونکه‌ خوا ﷻ ته‌و ویست و توانایه‌ی پێدان.

که‌واته‌: ئه‌نجامدانی هه‌ر کرده‌وه‌یه‌کی مرو‌فه‌کان، ئه‌گه‌ر چاک بێ، ئه‌گه‌ر خراپ بێ، په‌یه‌وست نیه‌ به‌ ویستی خوای کارزان، که‌ له‌و کاته‌دا خوا بیه‌وێ، ئنجا مرو‌ف بتوانی بی‌کات، به‌لکو خوا ﷻ ویستیکی پێدان، به‌و ویسته‌ ته‌وه‌ی بیانه‌وێ پێی هه‌لده‌بژێرن، ئنجا له‌به‌ر ته‌وه‌ی پێدانی ته‌و ویسته‌، به‌ ویستی په‌های خوای په‌روه‌ردگاره‌، بۆیه‌ خوای په‌روه‌ردگار ئا‌وای فه‌رموووه‌.

به‌ راستیی مرو‌ف ده‌بێ لێره‌دا وریا بێ و، نه‌ تێپه‌رینی و سه‌ری به‌ بیرو‌که‌ی مو‌عته‌زیله‌و قه‌ده‌رییه‌ بگات، نه‌ کورتیشی بێنی و سه‌ری به‌ جه‌بر بگات، که‌ به‌ داخه‌وه‌ ئه‌شعه‌رییه‌کانیش هه‌تا پادده‌یه‌ک و ماتوردیه‌کانیش له‌ ژێر کاریگه‌ریی بیرو‌که‌ی جه‌برییه‌ دا‌بوون.

مام‌وستای گه‌وره‌ی کو‌یه‌ له‌ ته‌فسیره‌که‌ی خو‌ی و له‌ کتییکی خو‌یدا ده‌لێ:

{چونکه‌ سه‌لبی ته‌ئسیریان له‌ قودره‌تی عه‌بدی کرد

ئۆمه‌ته‌تی وا زه‌به‌لاح هه‌مووی به‌ زیندوویی مرد!

بیرو‌که‌ی جه‌بر ده‌لێ: مرو‌ف هیچ شتیکی له‌ده‌ست نایه‌ت و ناتوانی هیچ شتی که‌ ئه‌نجام بدا، تاکو خوا بو‌ی ئه‌نجام نه‌دات و بو‌ی نه‌خو‌لقینی! ئه‌مه‌ش

له راستییدا پیچەوانەى هەموو ئەو ئایەتەنەىە که خۆای بەرز دەفەرموئى: مرۆڤەکان دەتوانن چاک بکەن و خراپ بکەن و، لەسەر چاکە، لەبەر ئەوەى بو خۆیان ئەنجامیان داو، پاداشتیان هەیهو، لەسەر خراپەش لەبەر ئەوەى بو خۆیان ئەنجامیان داو، سزایان هەیه، ئنجا مادام خۆای پەرورەدگار وا دەفەرموئى: ﴿جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (۱۷) السجدة، ﴿جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (۸۲) الأنعام، کەواتە: مرۆڤ دەتوانى چاکە بکات و دەتوانى خراپەش بکات، بەو ویستە بەشییهى خۆای پەرورەدگار پێداو.

بۆیە بیروکەى جەبر لەگەڵ ئایەتەکاندا تێک دەگیرى، ئنجا ئەگەر ئایەتێکى ئاواى لەسەر بە بەلگە بیننەو: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾، وەك پێشتریش گومان: مانا راست و دروستەکەى بەمجۆرەیه: ئیوه نەتاندەتوانى بتانەوئى، مەگەر خوا ویستبای بەو کە توانای ویستنتان پى ببخەش و پێداون، واتە: ئەگەر خوا ئەو توانایەى پى نەدابان، نەتاندەتوانى چاکەتان بوئى، یان خراپە، بەلام ئیستا کە دەتوانن پى راست بگرن و پى چەوتیش بگرن، لەبەر ئەوەیه کە خۆای زاناو بەتوانا توانادارى کردوون.

هەرۆهەها کە دەفەرموئى: ﴿لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ﴾، بو هەر کامێک لە ئیوه بیهوئى پێک و راست بى، واتە: مرۆڤ دەتوانى پێک و راست بى، هەرۆهەك دەتوانى چەوت و لاریش بى، هەر بەو هەشە کە مرۆڤ تاقى دەکریتەو، خراوەتە تاقى کردنەو.

هەلبەتە تێپەراندن خراپەو کورتەپناییش خراپەو خەتى نیوهراست گرتن چاکە، ئیمە کە پێنج فەرزه لە خۆای پەرورەدگار دەپاریینهو: ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ (۱) واتە: پى راستمان پێشان بده، بمانخه سهه پى راست، بىگومان دۆزینەوئى پى راست، ئاسان نیه، بۆیهش خوا ﷻ ئەو هەموو پیغەمبەرانیەى ناردوون، کە پى راست پێشانی ئیمە بدن، لە بواری بووناسی و ئیمان و عەقیدەدا، لە بواری تیروانین و بوچوونەکان دا، لە بواری کردەوکاندا.

که خوا دهفه رموی: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾، ناشتانه وی تاکو خوی پهره وردگاری جیهانییه کان نهیه وی، واته: بۆتان نه ده لوا، بتوانن ری پیک و راست هه لبرژیرن، نه گهر خوا نهو تواناییه ی پینه دابان.

لیره دا توژیك چه مکی نه م ریك و راست بوونه: ﴿لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ﴾، روون ده کهینه وه:

یه که م: بهر له هه موو شتیك مروّف ده بی کار له سه ر خو ی بکات، عه قلیکی ریك و راستی هه بی، ئنجا ده بی کار له سه ر خو ی بکات، دل و ده روون و ناخ و زگماکیکی پاك و ساغ و راستی هه بی و، ده روونی بژار بکات لهو شتانه ی زگماک ده شوین و چه شماندازی تیکده ده ن، ههروه ها مروّف ده بی هه ولبدات نهو زانراوانه ی بهه وی پینج ههسته کانه وه پهیدایان ده کات، ریك و راست بن، به هه له دا نه چی و، گو ی به هه له زانیارییه بیستراوه کان وهرنه گری و، چاوی به هه له بینراوه کان نه بین، ههروه ها ههسته کانی دیکه شی.

دووهم: مروّف ده بی وهك چو ن له رووی عه قل و زگماک و، به کاره یانی ههسته کانییه وه ریك و راست ده بی، ریك و راستیش له ئایین و بهرنامه ی خوی پهره وردگار تیگات و لیی حالی بی، چونکه چهوت تیگه یشتن له ئایین، پابه ندیه کی چهوت و لاریش بهرهم دین.

سییه م: مروّف ده بی هه ولبدات له زاتی خویداو له گه ل خویدا راست بی، نه وه ی به زمانی ده یل، له دلشی دابی و، نه وه ی به زمان گو تی، به کرده وه ش جی به جی بکات، واته: دل و زمان و کرده وه کانی پیکه وه جووت بن.

چواره م: ده بی هه ول بدات له گه ل خوا دا راست بی و کاتیک ده لی: خوایه! بهس تو ده په رستم و، داوای یارمه تی ته نیا له تو ده کم، مخره سه ر ری راست، به جیدی و به هه موو تواناییه وه سه ره تا هه ولبدات له بهرنامه ی خوا تیگات، چونکه نه گهر له ئایینی خوا تیگات، چو ن ده توانی خوا به رستی و، ده توانی به ری راستی خوا دا پروات، نه گهر شاره زای ری راستی خوا نه بی؟

پینجەم: ھەروەھا دەبى ھەولبەدات لەگەڵ خەلکیشدا راست بى، چ نيزيك و دوست بن، چ دوورو ناحەزبن، دەبى لەگەڵياندا ساغ و راست بى، ئەویش بە گشتى و لە ھەموو پووێکەو: لە پرووی پەوشت و ئاکارو ھەلسوکەوت و مامەلەى پۆژانەيەو، لە سەرچەم بوارەکانى ژيان دا.

شەشەم: ھەروەھا مرووفەکان دەبى ھەولبەدن بە گشتى و بە کوو لە پرووی ئیدارەدانى کۆمەلگاوە، بە پێھەى راستداو بە شیوەيەكى راست و دروست کۆمەلگایەکیان بە پێوەبەرن، دیسان ھەر کامیکیان وەك تەك کارێكى دەکەوێتە دەست لە بە پێوەبردنى کۆمەلگا، ھەروەھا لە چوارچێوەى خێزاندا، دەبى ھەولبەدات مأل و خێزانەکەى بە پێك و راستى بە پێوەبەرى، ئنجا ئایا چەندە قسەى دەرواو کارى لەبەر دەروا، ئاوى لە دوا دى، دەبى ھەولبەدات بە شیوەيەكى پێك و راست، ئەوانەى لەبەر دەستیدان، سەرپەرشتیان بکات و، بە پێى راستیاندا بەرى.

خوای پەرورەدگار بە لوتف و کەرەمى خوێ ئیمە لەو کەسانە بگێرى، کە ھەمیشە لە زاتى خوێاندا راست و، لەگەڵ خوادا راست و، لەگەڵ خەلکدا راست، دیوى شیراوەو پەنھانیان راستەو، دیوى دیارو بەرچاویان راستەو، لە ھەموو ھەلسوکەوتیاندا ھەولبەدەن، پێك و راست بن، تاكو وەبەر ئەو موزدەيەى خوا بکەوین، کە دەفەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّٰدِقِينَ﴾ ﴿١١١﴾ التوبة، ئەى ئەوانەى بپرواتان ھێناو! پارێز لە خوا بکەن و لەگەڵ راستتان دا بن، پێشى فەرمان دەکات بە پارێزکاریى (تقوى)، لەبەر ئەوەى تەقوا ناخى مرووف دەشوات و لە دیوى نیوەوھى ساغى دەکات و سافى دەکات، ھەر کاتیش وابوو دەتوانى لەگەڵ راستانیش دا بى و، لەگەڵ راستانیشدا بە پێدا بپروات.

لێرەش دا کووتایى بە تەفسیری سوورەتى (التکویر) دینن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

له ډېره ځايه پريښايي ځان له ځانځان
Stay in touch on social media

نډې هم پر موخه ټولنيز ټولنيز

علي بابېرو/ AliBapir

archive.org/details/@alibapir

علي بابېرو/ AliBapir

علي بابېرو

www.alibapir.net

English + عربي + ګوردی

تەفسیری سوورەتی

الْإِنْشِقَاطِ

دەستپێک

بەرێزان!

ئەمڕۆ کە (۱۹) ی مانگی (ذی القعدة) ی سالی (۱۴۴۱) ی کۆچی بەرانبەر (۱۰) ی تەمموزی سالی (۲۰۲۰) زاینیه، لە شاری هەولێر، خوا پشتیوان بێ دەست دەکەین، بە تەفسیرکردنی سوورەتی (الْإِنْفَطَارِ).

پێناسەی سوورەتی (الْإِنْفَطَارِ) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە زیاتر ناوی سوورەتی (الْإِنْفَطَارِ) ی بۆ بەکارهاتووە، پیشتر ئەم فەرموودەیەمان بۆ هێنا، لە کاتی تەفسیرکردنی سوورەتی (التکویر) دا، کە پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: {مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كَأَنَّهُ رَأَى عَيْنٍ، فَلْيَقْرَأْ: ﴿إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ﴾ ١، ﴿إِذَا السَّمَاءُ أَنْفَطَرَتْ﴾ ٢، ﴿إِذَا السَّمَاءُ أَنْشَقَّتْ﴾ ٣}، (أخرجه أحمد: ۴۸۰۶، قال الهيثمي ج ۷، ص ۱۳۴: رواه أحمد بإسنادين ورجالهما ثقات، والترمذي: ۳۳۳۳، وقال: حسن غريب، والحاكم: ۸۷۱۹، وقال: صحيح الإسناد، وأبو نعيم في الحلية ج ۹، ص ۲۳۱).

واتە: هەر کەسێک پێی خوێشە، تەماشای رۆژی قیامەت بکات، وەک ئەوەی بە چاوی ببینێ (بە چاوی سەر)، بـا سوورەتی: ﴿إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ﴾ ١ و ﴿إِذَا السَّمَاءُ أَنْفَطَرَتْ﴾ ٢ و ﴿إِذَا السَّمَاءُ أَنْشَقَّتْ﴾ ٣، بخوێنێتەو.

بەلام وێرای ناوی (سورة الْإِنْفَطَارِ)، سێ ناوی دیکەشی بۆ بەکارهاتوون:

أ- سورة ﴿إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ﴾ (۱).

ب- سورة انفطرت.

ج- سورة المنفطرة.

به لām ناوی هه ره باوی (سورة الإنفطار) ه.

دووهم: شوینی دابه زینی:

ئەم سوورەتە بە یەكدهنگی زانایان مهككهیه، لهو بارهوهش ئەم دهقه دینین:

(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: نَزَلَتْ: ﴿إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ﴾ (۱)، بِمَكَّةَ^(۱)).

واته: عهبدوللای کوری عه عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا گوتووێهتی: سوورەتی: ﴿إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ﴾ (۱)، له مهككه دابه زیوه.

سێیهم: ریزه ندیی له موصحف و له دابه زیندا:

ئەم سوورەتە موبارەکه له موصحفدا، ژماره کهی: (۸۲) یه، له دابه زینیشدا هه ر ژماره (۸۲) یه، له پوو دابه زینه وه، پیش سوورەتی (الإنشقاق) و، دوا سوورەتی (النازعات)، دابه زیوه.

چوارهم: ژمارهی ئایه تهکانی:

به لای تیکرای ژمیره رانی ئایه تهکانی قورئان، ژمارهی ئایه تهکانی ئەم سوورەتە موبارەکه نوژده (۱۹) یه.

پېنجەم: نېۋەرۋكى:

ئەم سوۋرەتە موبارەكە لە بارەى سى بابەتى سەرەككەيەو دەدوئى:

بابەتى يەكەم: ئايەتەكانى: (۱ - ۵)، پېنج (۵) ئايەتى سەرەتا، باسى پۆژى دوايى بە ھەردوو قۇناغەكەيەو.

قۇناغى يەكەم: سى نیشانانى لى دەخاتەروو.

قۇناغى دووہم: دوو نیشانانى لى دەخاتەروو.

بابەتى دووہم: ئايەتەكانى: (۶ - ۱۲)، ھەوت (۷) ئايەت، دواندى مەروڧ بە سەرەنشەكرەنيەو، كە بۆچى بەرانبەر بە پەرۋەردگارى فريوى خواردوۋو بوغرا بوو، لە ھالەكدا كە بە چەندان قۇناغ ھېناويەتە دى، پاشان خستەرووى ئەو راستىيە كە فريشتە پارىژەرەكانى بەسەرەوۋەن و، ھەرچى مەروڧەكان ئەنجامى دەدەن، لە خولياو نيازى ەقلى و دليان و، وشەو تەعبىرى زارو زمانانيان و، لە كەردەوۋى ئەندامەكانيان، ھەمووى دەزانن.

بابەتى سەيھەم و كۆتايى: ئايەتەكانى: (۱۳ - ۱۹) دەگرەتەو، ھەوت (۷) ئايەت، باسى سەرەنجامى ھەر كام لە چاكەكاران و تاوانباران و، پېناسەيەكى كورتى پۆژى دوايە.

شەشەم: تاييەتمەندىيەكانى:

ئەم سوۋرەتە موبارەكە چوار تاييەتمەندىيمان لى كەوتوۋنە بەرچاۋ:

۱- تاكە سوۋرەتەكە باسى پۆژى دوايى كەردى، بە ھەردوو قۇناغەكەيەو، لە تەنيا پېنج (۵) ئايەتداۋ، سى پرووداۋى ئاخىر زەمان و دوۋانى قيامەتى تىدا باس كرانب، لە ئايەتەكانى: (۱ - ۵)دا.

۲- ئەم تەعبیرە راچلەككینه، تەنیا لەم سوورەتە موبارەكەدا هاتو: ﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ﴾ ۱.

۳- بە (چوار) قوناغی پلە پلەیی باسی دروستکردنی مرووف لە پرووی جەستەییەو کراوە، لە ئایەتەکانی: (۷ - ۸) دا.

۴- چەند وشەو تەعبیریکی تایبەت بەم سوورەتەو:

۱- وشە: ﴿أَنْثَرْتُ﴾ واتە: پرژو بلاو بوو.

۲- وشە: ﴿فَجَرَّتْ﴾ واتە: تەقییەو، یاخود تیکەل بوو.

۳- وشە: ﴿بَعَثَتْ﴾ شکرایەو، یاخود هەلگیردایەو.

۴- وشە: ﴿فَعَدَّلَكَ﴾: کە خویندراویشەتەو: (فَعَدَّلَكَ)، واتە: تۆی تەعدیل کردووە و رێک و راست کردووە، هەندێك دەلێن: (عَدَّلَكَ)، یانی: رێک و راستی کردووی، هەندێكشیان دەلێن: ﴿فَعَدَّلَكَ﴾، یانی: تۆی لاداوە لە چەوتیی بەرەو راستیی.

۵- هەروەها تەعبیری: ﴿يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ﴾، ئەو پوژەهی هیچ کەس، هیچ شتێکی بۆ هیچ کەس پێ ناکرێ و، کاروبار بە دەست خواوە، ئەم تەعبیرەش تەنیا لەم سوورەتە موبارەكەدا هاتو.

هەوتەم و کۆتایی: دابەشکردنی ئایەتەکان بۆ چەند دەرسیك:

تیمە نۆژدە (۱۹) ئایەتەكە ی ئەم سوورەتە موبارەكە دەكەینە یەك دەرس، چونكە هەرچەندە سێ بابەتیان تێدا باسکراون، بەلام زۆر بە کورتیی و بە تیکهه لکیشیی و جۆشدرایی کە ناگونجێ لە یەك جیاکریئەو.

❖ ده‌رسی یه‌که‌م ❖

له نۆزه كۆمهلهتيهيكمان لهكهنهتايين
Stay in touch on social media
 ئهتي ههكم بهر موخافهاتوانايي لايهتايي

رۆكهياندهني مهكتهبي ماموستا عهالي بايهر

www.alibapir.net
 كوردی - عربي + English

رۆكهياندهني مهكتهبي ماموستا عهالي بايهر

عهالي بايهر/ AliBapir

رۆكهياندهني مهكتهبي ماموستا عهالي بايهر

رۆكهياندهني مهكتهبي ماموستا عهالي بايهر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسە سەرجم لە ئايەتەکانى نۆزدە ئايەتەكە: (۱ - ۱۹) ى ئەم سوورەتە موبارەكە دەگرێتە خۆى، كە وەك گوتمان: سى بابەتى گەورەو گرنگ و سەرەككى دەگرە خويان.

بابەتى يەكەم: باسى پۆژى دواى، بە هەردوو قوناغى ئاخىر زەمان و هەلسانەووەو زیندووكرانەووەو، لە پېنج ئايەتى سەرەتادا.

بابەتى دووهم: بانگکردنى مرووف و سەرزەنشکردنى لەسەر هەلخەلەتان و فريو خواردنى لە بەرانبەر خواى پەروەردگاردا، كە لە حەوت (۷) ئايەت پێك دى، ئايەتەكانى: (۶ - ۱۲).

بابەتى سێهەم: باسى سەرەنجامى هەر كام لە چاكەكاران و تاوانباران لە قیامەتدا، لە حەوت (۷) ئايەتى كووتايى، ئايەتەكانى: (۱۳ - ۱۹) دا.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ﴿١﴾ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انثَرَتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ ﴿٣﴾
وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ﴿٤﴾ عَلِمْتَ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ﴿٥﴾ يَتَأْتِيهَا الْإِنْسُنُ مَغْرَكَ
رَبِّكَ الْكَرِيمِ ﴿٦﴾ الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّنَكَ فَعَدَلَكَ ﴿٧﴾ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ
﴿٨﴾ كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالْدِّينِ ﴿٩﴾ وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ﴿١٠﴾ كِرَامًا كَنِينٍ ﴿١١﴾
يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿١٢﴾ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿١٣﴾ وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ﴿١٤﴾ يَصْلَوْنَهَا
يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٥﴾ وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ﴿١٦﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٧﴾ ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا
يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٨﴾ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ﴿١٩﴾﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

(به ناوی خوای به به زهیی به خشنده. هەر کات ئاسمان لیکچرا ❶)
 هەر کاتیش ئه ستیره کان هه لوه رین (و پرژان) ❷ هەر کاتیش ده ریاکان
 ته قێترانه وه ❸ هەر کاتیش گوڤه کان ژێرو ژوورکران (و هه لگێدرانه وه) ❹
 هه موو که سێک ده زانی چی پێشخستوه و چی دواخستوه! ❺ ئه ی مروڤ!
 چی تۆی به رانه به به پهر وه ردگاری به خشنده ت فریوداوه؟ ❻ ئه و که سه ی
 دروستی کردوو و پێک و پێکی کردوو و هاوسه نگی کردوو ❼ له هه ر
 وینه یه کدا که وسته ویه تی پێکیه ئناوی؟ ❽ وا نیه (وه ک ئیوه خه یال ده که ن)،
 به لکو ئیوه پوژی سزاو پاداشت به درۆ داده ئین ❾ به دلناییش پارێزه رانتان
 به سه ره وه ن (له فریشتان) ❿ په سنده به ریزن و (تۆمارکه رو) نووسه رن (بۆ
 کرده وه کانتان) ❶❶ ده زانن چی ده که ن! ❶❷ مسوگه ر چاکه کاران له ئیو نازو
 نیعمه ت (ی به هه شه ت) دان ❶❸ تاوانبارنیش له ئیو کلپه (ی دۆزه خ) دان ❶❹ له
 پوژی سزاو پاداشتدا ده یچنه تی (و به شیوه یه کی تایبه ت پێی) ده سووتیترین ❶❺
 (به رده وامیش تیدا ده بن و) هیچ کات بویره ری نابن ❶❻ چی به تۆی زاناندوه
 پوژی سزاو پاداشت چییه؟ ❶❼ دیسان چی پێی زاناندوو پوژی سزاو پاداشت
 چییه؟ ❶❸ پوژی که هه یچکه س هه یچ شتیکی بۆ هه یچکه س به ده ست نیه و، له و
 پوژهدا کارو بریار هه مووی هی خوایه ❶❾).

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان

(**أَفْطَرْتُ**): (الْفَطْرُ: الشَّقُّ طَوْلًا، افْطَرَ: انْشَقَّ، تَفَطَّرَتْ: تَشَقَّقَتْ وَتَصَدَّعَتْ)، (فَطَرَ: بریتیه له‌وه‌ی شتیک به باری درێژیدا بقلیشینی، دای بدری، (انْفَطَرَ)، یانی: (انْشَقَّ)، واته: قلیشا، یاخود پچرا، (تَفَطَّرَتْ: تَشَقَّقَتْ وَتَصَدَّعَتْ)، واته: ئەو شته له یه‌ك بووه‌وه‌و پچرا.

(**الْكَوَكِبُ**): (جَمْعُ كَوْكَبٍ، وَالْكَوَكِبُ فِي عِلْمِ الْفَلَکِ جُرْمٌ سَمَویٌّ یَدُورُ حَوْلَ الشَّمْسِ وَیَسْتَضِیْءُ بِذُورِهَا وَالْكَوَكِبُ: النُّجْمُ)، (کواکب) کۆی (کَوَكَب)ه، که له زانستی گه‌ردوونناسیدا بریتیه له ته‌نیک‌کی ئاسمانی به ده‌وری خۆردا ده‌خولیته‌وه، له رۆشنایی خۆر به هه‌رمه‌ند ده‌بن، [خۆر نۆ (۹) خڕۆکه‌ی به ده‌وردا ده‌خولینه‌وه، یه‌کیکیان زه‌وییه‌و ئەوانی دیکه: (مه‌رریخ و موشته‌ری و زوحه‌ل و نیبتۆن و بلۆتۆن و ئۆرانیۆس و عه‌طاردو زوه‌ره‌)، وشه‌ی: (کَوَكَب)، به ئەستێره‌ش ده‌گوتری.

(**أَنْثَرْتُ**): (نَثَرَ الشَّيْءَ: رَمَى بِهِ مُتَفَرِّقًا)، (نَثَرَ الشَّيْءَ)، شته‌که‌ی هاویشته و بلاوی کرده‌وه، پرژو بلاوی کرده‌وه، (نَثَرَ الْحَبِّ)، ده‌نکه‌کانی بلاوکردنه‌وه کاتی‌ک که سی‌ک دانه‌وی‌له ده‌چینی و، ده‌ریژی، (نَثَرَتِ الْمَرْأَةُ بَطْنَهَا)، ئافه‌رت که چه‌ند مندالیکی ده‌بن، ده‌لی: (نَثَرْتُ بَطْنِي)، واته: سکی خۆم هه‌ل‌پشتوه.

(**فُجِرْتُ**): (الْفَجْرُ: شَقُّ الشَّيْءِ شَقًّا وَاسِعًا، كَفَجَرِ الْإِنْسَانِ السُّكْرَ)، (فَجَرَ: بریتیه له له‌ت کردنی شتیک، به‌درینیکی فراوان، وه‌ک کاتی‌ک مرو‌ف بناوانگیر (سُكْرَ)، ئەو شته‌ی بنه‌وانی پێ گه‌راوه‌و پێی ئاوه‌که‌ی پێ گه‌راوه، لایده‌بات و ئاوه‌که به‌فراوانی دی.

(**بُعِثْتُ**): (قُلِبَ تَرَابُهَا وَأُثِرَ مَا فِيهَا)، (بُعِثْتُ)، وشه‌یه‌که پیکهاتوه له: (بُعِثْتُ + أُثِرَ)، یاخود وشه‌ی (بُعِثْتُ) پیتی (ر)ی خراوه‌ته‌سه‌ر، (بُعِثْتُ) واته: گله‌که‌ی

هەلگێردرایەووەو ئەوێ تێیدا، دەرەینرا، وشە: **(بُعِثْتَ)** یان لە: **(بُعِثْتُ وَأُثِرْتُ)**، واتە: هەلگێردرایەووەو پەرش و بڵاو کرا، پیکهاتو، یاخود: **(بُعِثْتُ + ر)**، بۆتە **(بُعِثْتُ)**.

(مَا غَرَّكَ): **(الْغُرُورُ: الإِطْمَاعُ مَا يَتَوَهَّمُهُ الْمَغْرُورُ نَفْعًا وَهُوَ ضَرٌّ)**، (غرور): بریتیه لە تەمادار کردنی کەسێک بەوێ بابای تەمادار، بە قازانجی تێدەگات، بەلام زیانیەتی، واتە: فەریو خواردن.

(غَرَّكَ): **(الْغَرَّةُ: غَفْلَةُ فِي الْيَقْظَةِ، وَأَصْلُ ذَلِكَ مِنْ غَرَّ، وَهُوَ الْأَثَرُ الظَّاهِرُ مِنْ شَيْءٍ، وَمِنْهُ غَرَّةُ الْفَرَسِ)**، (غَرَّة): بریتیه لە بیناگایی لە کاتی بیدارییدا، کاتێک مەرووف نەخەوتووەو بیدار، بەلام لە شتێک دەخافلی ئەوێ پێی دەگوتری: **(غَرَّة)**، ئەویش لە **(غَرَّة)**وێ هاتو، کە بریتیه لە شوێنەواری دەرکەوتوو لەسەر شتێک، وێ: **(غَرَّةُ الْفَرَسِ)**، ئەسپ کە بەلەک بێ، یاخود نێوچەوانی سپی بێ، یاخود خووی پەش بێ، بەلام قوڵ و بازووی خەتی سپی تێدا بن، کەواتە: **(غَرَّكَ)**، واتە: تووی فەریو داووەو هەلخەلەتاندووە.

(فَسَوَّنَاكَ): **(السَّوِيُّ: الَّذِي صِينَ مِنَ الْإِفْرَاطِ مِنْ حَيْثُ الْقَدَرِ وَالْكَفِيفَةِ، وَتَسْوِيَةُ الشَّيْءِ جَعْلُهُ سَوَاءً)**، (سَوِي): بریتیه لەوێ پارێزرا بێ لە زێدەرۆیی و لە کورتەینان، چ لە ئەندازەدا، چ لە چۆنیەتی دا، کەواتە: **(تَسْوِيَةُ الشَّيْءِ)**، کە دەگوتری: **(سَوَّى الشَّيْءَ، أَي: جَعَلَهُ سَوَاءً)**، شتەکە ی پێکخست و پێک و پێکی کرد، کە زێدەرۆیی کەمتەر خەمی تێدانه بێ.

(فَعَدَّلَكَ): **(تَعْدِيلُ الشَّيْءِ: تَقْوِيمُهُ، عَدَلْتُ فُلَانًا بِفُلَانٍ: سَوَّيْتُ بَيْنَهُمَا)**، (تَعْدِيلُ الشَّيْءِ)، واتە: راستکردنی ئەو شتە، دەگوتری: **(عَدَلْتُ فُلَانًا بِفُلَانٍ)**، واتە: فلانکەسم لەگەڵ فلانکەس دا یە کسان کرد.

(رَكَّبَكَ): **(رَكَّبَ الشَّيْءَ: وَضَعَ بَعْضَهُ عَلَى بَعْضٍ)**، هەندیکێ لەسەر هەندیکێ دانا، کەواتە: **(رَكَّبَكَ)**، واتە: تووی پیکهیناوە، **(رَكَّبَ الدَّوَاءَ: أَلْفَهُ مِنَ الْمَوَادِّ الْمُخْتَلِفَةِ)**، واتە: دەرمانەکە ی لە چەند ماددە یەکی جوړاوجوړ پیکهیناوە.

(يَصْلُونَهَا): (أَصْلَاهُ النَّارَ، وَأَصْلَاهُ بِهَا، وَأَصْلَاهُ فِيهَا، وَأَصْلَاهُ عَلَيْهَا، وَصَلَّاهُ)، ئەوانە ھەموویان بە واتایەك دین، ئەگەر بویستری بگوتری: خستیە نیو ئاگرەو، دەگوتری: (أَصْلَاهُ بِهَا، وَأَصْلَاهُ فِيهَا، وَأَصْلَاهُ عَلَيْهَا)، ھەرۆھا وشە: (صَلَّى) و (صَلَّاهُ)، ھەردووکیان بەکار دەھێنن، ئنجا ئەمە ئەگەر وشە: (صلي)، بو گوشت بەکار بێ، یان وینە ی گوشت، واتە: برژاندیی، کەواتە: (يَصْلُونَهَا)، بە مانای (يَدْخُلُونَهَا) دەچنەت، نیە، بە لکویانی: پێی دەبرژێنن بە شیوەیەکی تایبەت، پێی دەپیشێنن.

(وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ): لێشی نادیار نابن، (غَابَ: خَلَفَ شَهِدَ وَحَضَرَ، وَغَابَ أَي: بَعْدَ)، (غاب)، دیار نەبوو، دیار نەما، پێچەوانە ی (شَهِدَ وَحَضَرَ) یە، (شَهِدَ)، بینی، (حَضَرَ)، ئامادە بوو، کەواتە: (غاب)، یانی: (بَعْدَ)، دوورکەوتەو، (وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ)، ئەو بیروایانە لە دۆزەخیش دا نا ئامادە نابن، ھەمیشە تێیدا ئامادەن.

مانای گشتیی ئایەتەکان

خوای پەرۆردگار دەفەر موی: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشنە، واتە:

۱- بە ناوی خوا ئەم قورئان خوێندە دەست پێدەکەم.

۲- بە پێی بەرنامە ی خوا ئەم کارە دەکەم.

۳- بوو دەستەینانی پاداشت و پەزنامەندیی خوا، ئەم کارە دەکەم.

۴- بە ھەول و توانایەك کە خوا بووی پەزنامەدووم، ئەم کارە دەکەم.

﴿إِذَا السَّمَاءُ أَنْفَطَرَتْ﴾، ﴿إِذَا﴾، وەك پێشتریش گوتوو مانە: (ظرف زمان)ە، واتە: کاتیکە کارێکی تێدا ئەنجام دەدری، خوا دەفەر موی: ﴿إِذَا السَّمَاءُ أَنْفَطَرَتْ﴾،

هەر کاتیک ئاسمان قلیشا، له سەرپا بۆ خوارى، ﴿وَإِذَا الْكَوَاكِبُ اُنْتَرَتْ﴾، هەر کاتیک خرۆکه کان یان ئەستێره کان پڕژان و هەلۆهرین، ﴿وَإِذَا الْبَحَارُ فُجِرَتْ﴾، هەر کاتیک دەریایه کان گریان گرت، یاخود گریان تیبەردراو تەقیندرانهوه.

ئەم سى نیشانهیه: (شەق و پەق بوونی ئاسمان و قلیشانی و، هەلۆهرینی ئەستێره کان و پڕژانیان و، گرگرینی دەریایه کان و تەقیندرانهوهیان)، هەر سیکیان بیگومان له قوئاغی یه کهمی رۆژی دوايیدان، که قوئاغی ئاخیر زەمان، قوئاغی کۆتایی پى هاتنى ئەم قوئاغەى ژيانى دىاو، ئەم حالەتەى ئیستای گەردوونە.

دوايى دەفەرموى: ﴿وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ﴾، هەر کات گۆرە کان هەلگیردانهوه، واتە: ئەوهى تییاندایه هێترایه دەرى، (بَعْثَرَة)، بریتیه له وهى شتیک لای بنه وهى بێته لای سەرپى و، لای سەرپى بێته لای بنه وهى، واتە: هەلگیردانهوه و سەرەوبن کران، ﴿عِلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ﴾، هەموو کەسیک زانی چى ئاماده کردوو چیشى دواخستوه، ئەم دووانه، له رۆژی قیامهتدا (واتە: قوئاغى دووهى رۆژی دوايیدا) پرووده دەن، بیگومان له رۆژی قیامهتدا مردوو هەکان له شوینی خوێان دەردەهێترینهوه، پروو حیان به بەردا دەکرێتهوه، لهو کاتهدا هەموو کەس، دەزانى چى پیشخستوه و دواخستوه، چونکه لێرهدا دەفەرموى: ﴿عِلِمَتْ نَفْسٌ﴾، (نفس)، لێرهدا (نفس) به (نکرة)، نهزانراو هاتوه، واتە: هەموو کەس دەزانى چى پیش خستوه له چاکه و خراپه، چیشى دواخستوه له چاکه و خراپه، یاخود: چى پیشخستوه له چاکه و، چیشى دواخستوه له خراپه، یاخود چى پیشخستوه بۆ رۆژی دوايى خوێ و، چیشى دواخستوه و ئەنجامى نه داوه له چاکه.

ئنجای دواي ئەوهى خوا ﷻ باسى رۆژی دوايى کرد به هەدوو قوئاغە که یهوه:

قوئاغی یه کهم: سى نیشانهى لى هەلدان و بریتین له: قلیشانی ئاسمان و، هەلۆهرین و پڕژانی ئەستێره کان و، گر تیبەردران و تەقیندرانهوهی دەریایه کان، ئەوه قوئاغی ئاخیر زەمان.

قۇناغى دوۋەم: ھەلگىچەردانەۋەى گۆرەكان و ھىترانەدەرى ئەۋەى تىياندا ھەيەۋ، زانىنى ھەر كەسك كە چى پىشخستەۋ، چى دواخستەۋ.

ھەلبەتە لىرەدا كە دەفەرمۇي: ﴿وَإِذَا الْبَحَارُ فُجِرَتْ﴾، لە سوۋرەتى (التكوير) دا فەرمۇيەتى: ﴿وَإِذَا الْبَحَارُ سُجِّرَتْ﴾ ۶، ﴿سُجِّرَتْ﴾، واتە: ئايسىزان و سوۋىتىزان، گریان تىبەردرا، بەلام لىرەدا دەفەرمۇي: ﴿فُجِرَتْ﴾، تەقىزانەۋە، ئەۋە ئىعجازىكى زانستى تىدايە كە كاتى خۇى نەزانراۋە، بۇيە پرونكەرەۋانى قورئان: ﴿سُجِّرَتْ﴾ و ﴿فُجِرَتْ﴾ يان بە ماناى (مُلِئَتْ) پركران، لىكداونەۋەۋ گوتوۋيانە: ئەم دەريايانە سەر وشكانى پىر دەكەن و وشكانى ناھىلن! بەلام لە راستىدا وانيەۋ ئەۋە ئىعجازىكى زانستى تىدايە، چونكە رەمزه كىمىيەكەى ئاۋ برىتيە لە: (H₂O)، واتە: دوو گەردىلەى ھايدروژىن، لەگەل يەك گەردىلەى ئوكسىجىن دا گەردىكى ئاۋ پىك دىنن، بىگومانىش ھايدروژىن خۇى دەسوۋىتى و، ئوكسىجىنىش يارمەتىى سوۋتان دەدات، كەۋاتە: دوو ماددەى سوۋىتىرن و كاتىك كۆدەبنەۋە بە پىژەيەكى دىارىيىكراۋ كە خوا دايىناۋە، دەبنە ھۇى دروست بوۋنى ئاۋو، كە لىك جىادەبنەۋە ھايدروژىن دەسوۋىتى و، ئوكسىجىنىش يارمەتىى سوۋتان دەدا.

ئىجا دۋاى ئەۋە خوا سبحانە و تعالى پرو دەكاتە مروۋف و دەفەرمۇي: ﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ﴾، ئەى مروۋف! چ شتىك تۋى بەرانبەر بە پەرۋەردگارى بەخشندەت، پەرۋەردگارى بەرزو پەسەندەت، فرىو داۋەۋ، لە خستەى بردوۋى؟ چ شتىك واى لە تۆ كردوۋ فرىو بخۇى لە بەرانبەر پەرۋەردگارتدا، بەۋ شىۋەيەى بۆ خوا شايستەيە مامەلەى لەگەلدا نەكەى، ئەۋ پەرۋەردگارە ھەر بەخشندەۋ ھەرە بەرزو پەسندەت؟ ﴿الَّذِى خَلَقَكَ﴾، ئەۋ زاتەى تۋى ھىناۋەتە دى، ﴿فَسَوِّكَ﴾، ئىجا تۋى پىكخستەۋ، پىك و پىكى كردوۋى، نەك ھەر پارچە گوشتىك بى لەۋ گۆرە، بەلكو چەندان ئەندامى بۆ تۆ داناون، ﴿فَعَدَلَكَ﴾، ئىجا ھەر ئەۋەندەش نەبوۋە تەنيا ئەندامەكانت بۆ

دروست بکات، بەلکو هاوسەنگی کردووی، ئەندامەکانت بە ئەندازە یەکن، دەستیکت لە دەستیکت درێژتر نیە، چاویکت لە چاویک گەورەتر نیە، ﴿فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ﴾، لە ھەر وێنەیەک دا کە ویستووێتە تۆی پیکھێناوە، چ لە پرووی قەدو قیافەو، چ لە پرووی پەنگ و دیمەنەو، چ لە پرووی پەنگی پیستەو، چ لە پرووی جەستەییەو، چ لە پرووی مەعنەوییەو، لە ھەر شیوەیەدا کە ویستووێتە تۆی ھێناوەتە دی و تۆی پیکھێناوە.

کەواتە: خوايەك سبھانە و تعالى کە بەو شیوەیە تۆی خولقاندو، شایستە ی ئەوێ بەندایەتی بۆ بکە ی و، بپەرستی و، سەرپێچی لی نەکە ی و، فەریو نەخۆی لە مامەلە کردن لەگەڵیدا و، بە شیوەیە مامەلە بکە ی کە شایستە ی خوا نیە.

دوایی خوا سبھانە و تعالى دەفەرموێ: ﴿كَلَّا﴾، با واز بێن، لە فەریو خواردن، لە بەرانبەر خۆی پەرورەدگارد، یاخود: با واز بێن لە قسەو باسانە ی دەیانکەن، لەو شیوە ھەلسووکەوتە ی دەیکەن، ﴿بَلْ تُكْذِبُونَ بِالَّذِينَ﴾، بەلکو ئێوە بێپروان و، پوژی سزاو پاداشت بە درۆ دادەنێن، ھی ئەوێ کە بەو شیوەیەن، پرواتان بە پوژی دوایی نیە، بۆیە خۆتان بۆ ئامادە ناکەن و، بەو شیوەیەش کە بۆ خوا شایستە ی، مامەلە ی لەگەڵدا ناکەن.

﴿وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ﴾، بە دنیایی ئێوە پارێزەرەتان بەسەرەو، ئەو پارێزەرەن، چۆن، کە بە دنیایی فەریشتەکانن؟ ﴿كِرَامًا﴾، کۆی (کریم) ە، ئەویش: (الْجِيْدُ مِنْ نَوْعِهِ)، ھەر شتێک لە جووری خۆی باشترین بێ، پێی دەگوترێ: (کریم)، واتە: ئەو فەریشتانە زۆر باشن، زۆر بەرزو پەسندن، زۆر بەرێزو بەخشندەن، ﴿كِنِينٍ﴾، نووسەریشن، واتە: ھەرچی ئێوە دەیکەن، ھەمووی تۆمار دەکەن، چی تۆمار دەکەن؟ ﴿يَعْمَلُونَ مَا تَفْعَلُونَ﴾، ھەرچی ئێوە ئەنجامی دەدەن، ئەوان دەیزانن، ئەو شتانەش کە مرووف ئەنجامیان دەدا، بەرلەوێ بە پوالت مرووف ئەنجامیان بدات، لە دەروون و ناخی دا ھەن، بۆ

وینە: کە قسەیه‌ک دەکات پێشتر لە عەقل و دەروونی خۆی ئاماده‌ی دەکات، پاشان ئەو قسەیه‌ی دەیکات، هەول دەدا کاری پێ بکات، کەواتە: سەرچاوه‌ی قسەکانی مەرۆف و سەرچاوه‌ی کردەوه‌کانی مەرۆف، بریتیه‌ له‌ دڵ و دەروون، بۆیه‌ فریشتەکان وەک دوایی باسی ده‌کەین و پێرای ئەوه‌ی قسەکانتان ده‌بیستن و، کردەوه‌کانیشتان ده‌بینن و، تۆماریان ده‌کەن، و پێرای ئەوه‌ نیازو مه‌به‌سته‌کانی نیو دلتان و، خولیاو بیرو بۆچوونه‌کانی نیو عەقڵیشتان، ئەوانیش ده‌زانن و تۆمار ده‌کەن، ئەگەر چاک، ئەگەر خراپ، چونکه ئینسان جاری وایه‌ نیه‌ت له‌ شتیکی باش دێت، به‌لام بۆی ئەنجام نادری، فریشتەکان ئەو نیه‌ته‌ چاکه‌ ده‌زانن، له‌ شوێنه‌واریکدا هاتوه‌: (نِيَّةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِنْ عَمَلِهِ)^(١)، نیازو مه‌به‌ستی بروادار باشتیه‌ له‌ کردەوه‌که‌ی، مەرۆف به‌ نیه‌ت ده‌توانی زۆر شت باش له‌ دڵی خۆیدا بچه‌سپێت، به‌لام بۆی ئەنجام نادری، خواش نیه‌ته‌که‌ی ده‌زانێ و فریشتەکانیش ده‌یزانن و تۆماری ده‌کەن.

وه‌ک له‌ فهرمایشتی سه‌حیحی پێغه‌مبه‌ردا هاتوه‌ ﷺ ده‌فهرموی: {مَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كُتِبَتْ لَهُ حَسَنَةٌ، وَمَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَعَمِلَهَا كُتِبَتْ لَهُ عَشْرًا إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضَعْفٍ، وَمَنْ هَمَّ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا لَمْ تُكْتَبْ وَإِنْ عَمِلَهَا كُتِبَتْ} (أخرجه مسلم: ٣٥٤، وابن حبان: ٣٨٤، قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط الشيخين).

واته‌: هه‌ر که‌س ویستی چاکه‌یه‌ک بکات و نه‌یکرد، چاکه‌یه‌کی بۆ ده‌نووسری و، هه‌ر که‌س چاکه‌یه‌کی ویست بیکات و کردی، به‌ ده‌ (١٠) هینده‌ هه‌تا ده‌وتسه‌د (٧٠٠) بۆی ده‌نووسری و، هه‌ر که‌س ویستی خراپه‌ک بکات و نه‌یکرد بۆی ناووسری و، ئەگەر کردی، بۆی ده‌نووسری.

(١) {قال الإمام أحمد: وأخبرنا أبو محمد بن يوسف، قال: سمعت أبا الحسين بن أحمد بن زكريا الأديب بهمدان سمعت أبا الحسن علي بن عبد الله يقول: سمعت أحمد بن يحيى ثعلب يقول: سمعت ابن الأعرابي يقول: نية المؤمن خير من عمله، لأن النية لا يدخلها الفساد، والعمل يدخله الفساد، وإنما أراد بالفساد بالرياء} أخرجه البيهقي في شعب الإيمان برقم: ٦٨٦٠.

کەواتە: مَرَوْف کاتیک دلی خووی دەچەسپینێ لەسەر چاکەیهک و، چاکە کە ئەنجام نەدا، یانی: چاکە کە ی بۆ ئەنجام نەدرا، لەبەر ئەوەی دەستی نەگەشتی، نەك لی پەشیمان بوو بێتەوه، بە چاکەیهک بۆی دەنووسری و، ئەگەر ئەنجامی دا، یەك بە دە بۆی دەنووسری تاكو یەك بە حەوتسەدیش دەپوا، بەلام هەر کات نیەتی خووی ساغ کردەوه لەسەر خراپەیهک، ئەگەر ئەنجامی نەدا، (واتە: لی پەشیمان بوووە)، خوا یەك چاکە ی بۆ دەنووسی، بەلام ئەگەر ئەنجامیدا، یەك خراپە ی بۆ دەنووسی.

ئنجا خوا سبحانه وتعالى دیتە سەر بابەتی کۆتایی ئەم سوورپەتە موبارەکەو دەفەر موی: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ﴾، بە دلتیایی چاکەکاران لە نێو نازو نەعمەت دان، ﴿الْأَبْرَارَ﴾، کووی (بَرّ)، یاخود کووی (بَارّ)، واتە: چاکەکار، کووی هەر کامیکیان بئ: (بَرّ) و (بَارّ)، هەردووکیان بە مانای چاکەکار دین، چاکەکاران، ﴿لَفِي نَعِيمٍ﴾، لە نازو نەعمەت و خوشگوزەرانیی دان، کە بێگومان مەبەست پێی بەهەشتە، ﴿وَأَنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ﴾، بە دلتیاییش تاوانباران و خراپەکاران لە نێو کڵپە ی ئاگری دۆزەخدان، ﴿يَصَلُّونَهَا يَوْمَ الدِّينِ﴾، لە پوژی سزاو پاداشدا دەیچنەتی، (صَلّی)یش، بریتیە لە سووتیتزانی مَرَوْف بە ئاگر بەشیوەیهکی تایبەت، ئەویش ئەوەیە کە لە هەر چوار لاوە ئاگرە کە لی بدات و ببرژی، یان ئەگەر ئاگرە کە لی دوور بئ، بپیشی، ﴿وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ﴾، ئنجا کە دەخرینە نێو ئاگریشەوه لی نادیار نابن، واتە: بەردەوام سزا دەدرین، نەك ماوێهەك سزا بدرین و دوایی لی بچنە دەری و پشوو بدن، بەلكو بەردەوام لە نێو ئەو ئاگرەدا سزا دەدرین، خوا پەنامان بدات، ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ﴾، چ شتیک بە توی زاناندوه، پوژی سزاو پاداشت چییە؟ دەگونجی پرووی دواندن لە پیخەمبەری خاتم بئ، یاخود لە هەر کەسێک بئ بشی بدوینری، واش پێدەچی ئەمەیان راستر بئ، ئە ی مَرَوْف چ شتیک بە توی زاناندوه پوژی سزاو پاداشت چییە؟.

﴿ ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ﴾، ديسان چ شتیک به توئی زاناندوه پوژی سزاو پاداشت چیه؟، واته: هینده گهوره مهزنه، نایه ته وه سفکردن و، جگه له خوا سبحانه و تعالی هیچ کهسیکی دیکه نازانی چی تیدا پرووده دا.

﴿ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا ﴾، ئه و پوژه پوژیکه هیچ کس بو هیچ کس، هیچ شتیک له دهست نایهت، ئه و پوژه هیچ کس خاوه نی هیچ شتیک نیه، بو هیچ کهسیک ﴿ وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ﴾، کاروبارو بریار له و پوژده تهنیا هی خوییه ﷻ.

کهواته: ئیوه پوژیکى ئاواتان له پیشه، ئه ی مروقه کان و، فریشته کانیش هه موو شتیکى ئیوه تو مار ده کهن، هه ر له نیازو مه به ستی نیو دل و ده روونتان و بیرو خولیای عقل و هوشتان، هه تا ده برینه کانی زمانتان و، هه ل سوکه وتی ئه ندانه کانتان، هه موو شتیک تو مار ده کری و، له و پوژده هه موو شتیکتان دیته وه به رچاو، وه ک خوا فهرموویه تی: ﴿ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ﴾، هه موو کهسیک ده زانی چی پیشخستوه و چیشی دوا خستوه، چی پیشخستوه له چاکه و، چی دوا خستوه له چاکه! یاخود: چی پیشخستوه له گونا هو تاوان و خراپه و، چیشی دوا خستوه له چاکه! ئه وه به نه بهت بی پروایانه وه، یاخود: له پرواداران: چی پیشخستوه له چاکه و ئه نجامی داوه و، چیشی دوا خستوه ته نه لی و سستی تیدا کردوه، هه موو کهس هه موو شتیکى بو ده رده که وئ.

به ری زان!

به راستی ئیمان هینان به و پوژه ئه و سوو په ته موباره کانه هه موویان زور جه ختی له سه ر ده که نه وه، هانده رو پالنه ری مروق ده بی بو ئه وه ی هه رچی له ده ست دی بو چاکه بیکات و، خو ی له هه موو جو ره کانی خراپه پاریزی، بویه خوا ﷻ هه م له م سوو په ته موباره که و، له سوو په تی (التکویر) و، له سوو په تی (الإنشقاق) دا و، له سوو په تی (المطففين) دا، که دوا ی ئیره پیی ده گه ین، هه روه ها

لە زۆر لە سوورپەتەکانی دیکەدا، خوا ﷻ زۆر باسی قیامەت دەکات، وەك لە سوورپەتی (القیامە)دا، کورتە باسیکی تا پاددەیهك تێرو تەسەلمان لە بارەى پۆژی دواپەوه کرد، خوا ﷻ بۆیە هێندە باسی دەکات، چونکە لە دواى پڕوا بە خوا ﷻ هێنان، پڕوا بە پۆژی دواى، گەورەترین کاریگەریی هەیه لەسەر مەرۆف، لەسەر شیوەی هەلسوکەوتی مەرۆف، کە چاکەکار بێ و، لە خراپەو تاوان و لادان دوور بێ.

خوا ﷻ لەو کەسانەمان بگێڕی کە بە راستیی پڕویان بە خواو بە دیدار خواو بە پۆژی دواى هەیهو، تەو فیقمان بدات هەرچی چاکەیه تەنجامی بدەین و، خۆمان لە هەرچی تاوان و خراپەو لادانە بپاریزین، تاكو لەو پۆژەدا کە هیچکەس هیچ شتیکی بۆ هیچکەس لە دەست نایەت، ئێمە بۆ خۆمان پیشتر کاری خۆمانمان کردبێ و، بەپەڕی خۆمانمان لە ئاوێ دەرھێنا بێ و، لەوێ ئاتاج و موحتاجی کەس نەبین و، ئاوێ لەملاولا بدەینەوه، دەبێ کێ هاوکارییمان بکات؟! کە بە دڵنیایی هیچکەس هیچ شتیکی بۆ هیچکەس لە دەست نایەت.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یە کەم:

کاتیک ئاسمان لێک دەپچرێ و، ئەستێرەکان بە پرژانەو دەوهرن و، دەریایەکان دەتەقنەو دەو گۆرەکان هەڵدەگیردرێنەو، هەموو کەس دەزانی چی پیشخستو و چیشی دوا خستو:

خو دەفه رموی: ﴿إِذَا السَّمَاءُ أَنْفَطَرَتْ ۝١﴾ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَرَتْ ۝٢﴾ وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِرَتْ ۝٣﴾ وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ۝٤﴾ عَلِمْتَ نَفْسٌ مَا قَدَمَتْ وَأَخَّرَتْ ۝٥﴾.

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە پێنج برگەدا:

(١)- ﴿إِذَا السَّمَاءُ أَنْفَطَرَتْ﴾، هەر کات ئاسمان لێک پچرا، (فطر): بریتیه لە داقلیشانی شتیک، قلیشانندی لە سەر را بۆ خواری، بە باری درێژاییدا، دەگوترێ: (فَطَرْتُهُ فَأَنْفَطَرَ)، قلیشاندم ئەویش قلیشا، هەندیک لە زانایان (إنفطار)یان یە (إنشقاق)یش لیکداو تەو، بەلام وەك دواتر لە تەفسیری سوورەتی (الإنشقاق)، باس دەکەین، ئەم وشانە هەموویان جیاوازی وردیان لەگەڵ یەکیددا هەیه، (إنفطار)، بریتیه لەوێ شتیک بقلیشێری و دابدرێری لەسەر را بۆ خواری، بەلام (إنشقاق)دا، بریتیه لە لەتبوون و لێک بلابوونی شتیک.

وشە ی: ﴿السَّمَاءُ﴾، وەك جارانی دیکەش گوتوو مانە: چ بە تەنیا بی، ﴿السَّمَاءُ﴾، چ بە کو بی، ﴿سَمَوَاتٍ﴾، چ بە: ﴿سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾، هەموویان مەبەست پێیان کوێ گەردوونە^(١)، - ئەوێ بۆ ئیمە تا کو ئیستا زانراو - ئەگەرنا

(١) بەپێی زاراوە و تیگەیشتنی ئیمە، ئەگەرنا بیگومان چەمک و واتای: ئاسمان و ئاسمانەکان و حەوت ئاسمانەکان (سما و سموات و سبع سموات) زۆر لە چەمک و واتای: گەردوون

بېگومان کاتیک دەگوتری: حەوت ئاسمانەکان، وەك پېشتیش لە چەند شویتیکدا باسما کردو، مادام خوا سبجانە وتعالی دەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْنُوعٍ ۖ وَالْمَلَكِ ۖ بَدَلْنَاهُ نَاسِمَانِي نَاسِمَانِي نَاسِمَانِي ۖ بَهْ چرایان رازاندۆتەو، مەبەست لە: ﴿بِمَصْنُوعٍ ۖ ه، که کۆی (مصبح) ه، ئەستێرەکان، چونکە چراتیشک دەداو ئەستێرەکانیش تیشک و پرووناکییان هەیه، کەواتە: هەرچی ئەستێرەیه، که هەر کۆمەلە ئەستێرەیه که هەکهشانیک پیکدین، هەرچی ئەستێرەیه و هەرچی که هەکهشانەو، هەرچی گەلە که هەکهشانە، ئەوانە هەموویان لە سنووری ئاسمانی نزیکتەر لە ئیمە دان، یانی: ئاسمانی یەكەم بە نسیبەت ئیمەو، ئەگەر لە خوارێ را بەرەو سەرێ بچین، ئنجا لەسەر ووی ئەویشەو که ناشزانری که سنوورەکهی تاكو کوئیە، شەش ئاسمانی دیکە: دووهم و سییەم و چوارەم و پینجەم و شەشەم و حەوتەم، هەن، لە دواي ئەویش (سدرۃ المنتهی)، درەختی کۆتایی و، لە دواي ئەویشەو عەرشی خوی پەرەردگار، خوا ﷻ لە دروستکراوەکانی خۆی، ئەوێندە ی بۆ ئیمە باس کردوون، بەس خوا خۆشی دەزانێ چی دیکە ی خۆلقاندو، چی دیکەش هەیهو، ئەوانیش سنووریان تاكو کوئیە؟

خوا دەفەرموی: کاتیک ئاسمان قلیشا لەسەر را بۆ خوارێ، بە باری درێژیدا لەتوو.

۲- ﴿وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَرَتْ﴾، هەر کاتیک ئەستێرەکانیش پڕژان و هەلۆهەرین، (انتشار) بریتیه لە پڕژو بۆو، (نَثَرَةُ أَيْ فَرَقَّةٌ)، پڕژو بۆلوی کردو، ﴿انْتَرَتْ﴾، (نَثَرَتْ فَانْتَرَتْ)، پڕژاندم پڕژا، بۆلوم کردو بۆو، بۆیه زانیان وایان لیکداو تەو (أَي: إِذَا تَسَاقَطَتْ مُتَفَرِّقَةً)، کاتیک ئەستێرەکان کەوتنە خوار بە پڕژو بۆلوی، هەندیکیش ﴿انْتَرَتْ﴾ یان بە: (فَانْفَجَرَتْ)، واتە: کاتیک ئەستێرەکان لیک بۆو بۆو، ئایا مەبەست لە ﴿الْكَوَاكِبُ﴾، که کۆی (کوکب) ه، چیه؟ (مختار الصحاح)، دەلی: (الکوکب: النجم)، (کوکب): بریتیه لە ئەستێرە.

(کون) فراوانترەو، گەردوون پەنگە تەنیا گۆشەیه کی گچکەو تەسکی ئاسمانی یەكەم بێ!

بەلام ئىستا لە زاراوی گەردوونناسیدا (کواکب)، بەو خرۆکانە دەگوتری کە بە دەوری ئەستێرە کە دەخولێنەو، بۆ وینە: نۆ (۹) خرۆکە کە کۆمەلەی خۆر، کە هەموویان بە دەوری خۆردا دەخولێنەو، تیشکی خۆریان بۆ دی و، بە هۆی تیشکی خۆرەو ڕووناک دەبنەو، ئەو نۆ (۹) خرۆکە یە: زەوی، مەریخ، موشتەری، زوھەل، نیبتۆن، بلۆتۆ، زوھەرە، ئۆرانیۆس، پڕۆتۆس، ئەو نۆیە هەموویان پێیان دەگوتری: کۆمەلەی خۆر، لەبەر ئەوەی هەر هەموویان بە دەوری خۆردا دەخولێنەو، هەر کامێکیان لە سوورگە یەکی تایبەتی خۆیدا.

بەلام لە بەکارھێنانی قورئاندا خوا ﷻ هەم وشە: (کواکب) و هەم وشە: (نُجُوم) بەکارھێناوە بۆ ئەستێرەکان و، دەگونجی (کواکب و نُجُوم) و پرای ئەستێرەکان، خرۆکەکانیش بگرنەو، واتە: ئەو تەنانە ی بە دەوری ئەستێرەکاندا دەخولێنەو و لە ئەستێرەکانەو تیشک و ڕووناکیان بۆ دی، کاتیک دی ئەو ئەستێرانە دەپرژین و هەلدەوێرن.

۳- ﴿وَإِذَا الْبَحَارُ فُجِرَتْ﴾ هەر وہا کاتیک دەریاکان تەقێرانەو، یاخود: کاتیک دەریایەکان تیکەل بە یەکدی بوون، پیکەو تیکەل کران و ئاوی تە کران، خوا ﷻ هەندیکانی تیکەل بە هەندیکیان کردو، هەموویان پڕ بوون، بەو واتایە دەریایەکان هەمووی وشکانییان کە (۱/۵) ی پانتایی ڕووی زەوی وشکانییەو، دەریایەکان کاتیک تیکەل بە یەکدی دەبن، ئەو وشکانییە هەمووی دادەپۆشن، بەلام وا پێدەچێ مەبەست لە: ﴿فُجِرَتْ﴾، گێردان و تەقێرانەو دەریاکان بێ، وەک پێشتر باسمان کرد لە تەفسیری سوورەتی (التکویر) دا، کە لەوێ دەفەرموی: ﴿سُجِرَتْ﴾، واتە: گێردان و داگیرسێزان و، لێرەدا دەفەرموی: ﴿فُجِرَتْ﴾، واتە: تەقێرانەو، ئاویش هێما کیمیایە کە بریتیە لە (H₂O)، واتە: دوو گەردیلە ی هایدروژین لەگەڵ گەردیلە یەکی ئۆکسجین، گەردیکی ئاو پیکدین، مۆلکۆلێک پیکدین، کە هایدروژین دەسووتی و، ئۆکسجین یارمەتی سووتان دەدا، کەواتە: کاتیک پیکەو کۆ دەبنەو بە رێژە یەکی دیاریکراو کە خوا بۆ داناون، ئاو پیکدین، بەلام کاتیک لێک دەبنەو، یەکیان خۆی

دەسووتی، ئەوی دیکەش یارمەتی سووتان دەداو، دەبنە دوو ماددەیی سووتینەر، بۆیە خوا سبحانە و تعالی کاتیک ئەو گەردیلانەیی ھایدروژین و ئۆکسجین لیک دەکاتەو، دەریایەکان گر دەگرن و دەتەقنەو.

ئەم سێ نیشانەییە - وەك پێشتریش باسمان کرد - لە ئاخیر زەماندا پروودەدەن، واتە: لە قوناغی یەكەمی پوژی دوایی دا، كە بریتیە لە تیکچوونی ئەم گەردوونەو، پێچرانەوێ ئەم ژیانە دنیاییە، بە نسبەت تیمەیی مرقۆقەو.

ئنجە خوا دوو نیشانەیی دیکە باس دەکات، كە دەکەونە قوناغی دوویمی پوژی دواییەو و بریتین لە:

(۴) - ﴿وَإِذَا الْقُبُورُ بُعِثَتْ﴾، ھەر کات گۆرەکان ھەلگیرانەو، ﴿بُعِثَتْ﴾، یەکیك لە زانیان دەلی: ﴿بُعِثَتْ﴾، واتە: ھەلگیرانەو، ئەو مردووانەیی تییان دابوون لەو گۆرانەدا بە زیندووی ھێرانە دەری، لە عەرەبیی دا دەگوترێ: (بُعِثَ فُلَانٌ حَوْلَ فُلَانٍ، أَي: جَعَلَ أَسْفَلَهُ أَعْلَاهُ)، فلانكەس دەوری فلانكەسی (بعثرة) کردو، واتە: سەرھو بنی کردو، ھەلگیراوەتەو ھە بنەو ھەناو تە سەری و، ھە سەرھو ھەناو تە خوارێ، ئەمە نیشانەیی یەكەمی قوناغی دوویمی پوژی دوایی، كە قوناغی زیندو کرانەو ھەلگیرانەو.

ئنجە خوا ﷻ نیشانەیی دوویمی، یاخود پروداوی دوویم كە تیییدا پروودەدا، دەخاتە پرو:

(۵) - ﴿عِلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ﴾، ھەموو كەسێك دەزانێ چی پێش خستو و چیشی دواخستو.

زانیان لە بارەیی ئەم ئایەتە موبارەكەو: ﴿عِلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ﴾، ھەلوەستەیی زۆریان کردو، زۆر راو بوو چوونی جوړاو جوړیان وەك لیکدانەو پروونکردنەو و ئایەكەیی خستوونەرو:

۱- (الطبري)، ئاوا مانای لەم ئایەتە موبارەکە داووە: (عَلِمْتُ كُلَّ نَفْسٍ مَا قَدَّمَتْ لِذَلِكَ الْيَوْمَ مِنْ عَمَلٍ صَالِحٍ يَنْفَعُهُ، وَأَخَرْتُ وَرَاءَهُ مِنْ شَيْءٍ سَنَّهُ فَعَمِلَ بِهِ) (جامع البيان: ج ۲۴، ص ۱۷۵)، واتە: ھەموو کەسێک دەزانێ لەو ڕۆژەدا، چ کردەوێکی باشی پیشخستووە کە سوودی پێ بگەیەنێ، و، چیشی لە دواى خوێ بە جێھێشتووە، لە کردەوێکە کە چاوی لێ بکری.

واتە: لە کردەوێ باش کە خەڵک تەماشای بکات و لێی بە ھەرەمەند بێ، ئەویش خێرو پاداشتی بۆ بچێ.

۲- ھەر (الطبري) ھێناوێتی، گوتوویەتی: (عَنْ عِكْرِمَةَ، قَالَ: مَا قَدَّمْتُ افْتَرَضَ عَلَيْهَا، وَمَا أَخَرْتُ قَالَ: مِمَّا افْتَرَضَ عَلَيْهَا) (جامع البيان: ج ۲۴، ص ۱۷۵)، واتە: ھەموو کەسێک دەزانێ چى پیشخستووە لەوێ لەسەری پێویست کراو، چیشی دواخستووە، لەوێ لەسەری پێویست کراو، واتە: چیشی چواندووە و ئەنجامی ئەداوە.

۳- (ابن زيد)، (الطبري) بە ژمارە: (۳۶۶۷۲)، لێیووە ھێناوە دەلی: (مَا قَدَّمْتُ: عَمِلْتُ، وَمَا أَخَرْتُ: تَرَكْتُ وَضَيْعْتُ، وَأَخَرْتُ مِنَ الْعَمَلِ الصَّالِحِ الَّذِي دَعَاها اللَّهُ إِلَيْهِ)، دەلی: مەبەست لە: (مَا قَدَّمْتُ)، ئەوێ بە پیشخستووە، ئەوێ ئەنجامی داو، و (ما أخرت)، وازی لێھێناو، و زایە کردو، ئەو کردووە چاکەى خوا ﷻ بۆ بانگ کردو، وازی لێ ھێناو و ئەنجامی ئەداو.

۴- ھەر (الطبري)، مانایەکی دیکەشی بۆ لیکداوە تەو، دەلی: (مَا قَدَّمْتُ مِنْ خَيْرٍ أَوْ شَرٍّ، وَأَخَرْتُ مِنْ خَيْرٍ أَوْ شَرٍّ)، ھەرچی بە پیشخستووە لە چاکەو لە خراپەو، ھەر شتێک دواى خستو لە چاکەو لە خراپە، ھەڵبەتە خوا ﷻ ڕوونی نەکردۆتەو ئەو شتەى پیشخراو و دواخراو چییە؟ بۆیە ئەم مانایانەو جگە لەو مانایەش کە لە چوارچیوێ ڕێزمانی عەرەبییدا جێیان دەبێتەو، ھەڵدەگری.

(الطبري)، لە بارەى وشەى: ﴿بُعِثْتُ﴾ ھو، دەلی: (بُعِثْتُ وَبَحْثُهُ: لُعْتَانِ)، لە زمانى عەرەبییدا (بعثه)، بەکار دەھێنێ، واتە: پەرژو بلاوی کردووە یان ھەلیگێرایەو، (بعثه)ش بەکار دەھێنێ.

ئايا وشەي: ﴿بُعِثْتَ﴾، لە چييه وه هاتوه؟

پيشتريش باسما کرد:

أ- هەندیک گوتووiane له: (بُعِثَ + أُثِرَ)، لهو دوو وشەيه پيکھاتوه.

ب- هەندیک دیکهش گوتووiane: (بعث + ر)، (الزمخشري)، وا دهلي.

گرنه گ ئەوهيه ﴿بُعِثْتَ﴾، واته: هەلگيردرايه وهو شکرنايه وه، ياخود سه رهوبن کراو ژيرهو ژوور کرا، ليره دا ئەم فه رمايشته ي پيغه مبه ريش ﷺ دينين، که ده فه رموي:

أَمَنْ سَنَ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةَ حَسَنَةٍ، فَلَهُ أَجْرُهَا، وَأَجْرُ مَنْ عَمَلَ بِهَا بَعْدَهُ مِنْ غَيْرِ أَنْ يُنْقَضَ مِنْ أَجْورِهِمْ شَيْءٌ { (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۲۳۴۸، وَأَبْنُ مَاجَهَ: ۲۰۳) واته: هەر که سيک چاکهيه ک دابيني، پاداشتي خو ي ههيه و پاداشتي هه موو ئەوانه شي ههيه که کار به و چاکهيه ده که ن (که ئەو دايه پناوه و ده ستپيشخه ري بو کردوه) بي ئەوه ي له پاداشتي ئەوان که م بيته وه، (به قه ده ر هه مووان پاداشتي ههيه).

به نسه بت ده ريايه کانه وه، ژورجاري دیکهش قسه مان له و باره وه کردوون، به لام چهن د زانباريه کي دیکهش له و باره وه دينين، که (الدكتور محمد راتب النابلسي)^(۱)، له ته فسیره که ي خویدا هيناوني:

يه که م: ده ريايه کان (۵/۴) ي پانتايي پرووي زه وي داده پو شن.

دوه م: به س له ماسيان يه ک مليون جو ره ماسي له ده ريايه کان دا ههيه، ئنجا به لام به دلنيايي ژماره ي ماسيه کان هه ر خوا ده زاني چهن ده؟!

سيه م: قوولايي قوولترين شوي ني ده ريا ده گاته: دوازه (۱۲ كم)، واته: (۱۲،۰۰۰) مه تر ئەو يش له دورگه ي ميريانه له ئوقيانووسي هادي.

چوارهم: مۆلكۆل (جزء) يىكى ئاۋ ھىما كىمىيىيە كەي بىرىتيە لە (H_2O)، واتە: دوو گەردىلەي ھایدروژىن لە گەل گەردىلەيە كى ئوكسىجىن يەك دەگرن، گەرد (جزء) يىكى ئاۋ يىك دىنن، كە ديارە ھایدروژىن دەسووتى، بەلام ئوكسىجىن يارمەتتى سوتان دەدات، ئەگەر مەبەست لە: ﴿فُجِرَتْ﴾، تەقىنەۋە بى، بەلام ئەگەر مەبەست لە: ﴿فُجِرَتْ﴾، پىر بوون بى، واتە: دەريايەكان ھەموويان پىر دەبن و سنووريان لە نيوانياندا نامىنى، واتە: ئەو (۱/۵)ى وشكانىي كە ھەيە لەسەر پانتايى زەۋى، ئەۋىش دادەپۇشن و، ھەموۋى دەبىتە ئاۋ دەريا.

رێگەی بایرێندی مەکتەبەیی مامۆستایا عەلی بایرێ

AliBapir

هەڵبژێرێنێ کۆمەڵەیەک لە مەکتەبەکان
 Stay in touch on social media
 ئەم مەکتەبە بەرێزەکانی ئامێرێ

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

هەلی بایرێ/ AliBapir

مەسەلەى دووهم:

بانگکردنى خوا بۆ مروڧى بېپروا، كە ئايا چى بۆتە ھۆكارى ھەلخەلەتانى و
فريو خواردنى بەرانبەر بە پەرورەردگارى بەخشەرى، كە دروستيكرودو، پرىك و
پىكى كروودو، ھاوسەنگى كروودو، وینەى كىشاو بە ويستى خوۋى؟!:

خوا دەفەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَنُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ﴾ (۶) الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّنَكَ
فَعَدَلَكَ (۷) فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ ﴿۸﴾.

شىكردنەوہى ئەم ئايەتانە، لە پىنچ بىرگەدا:

(۱) - ﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَنُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ﴾ ئەى مروڧ! چ شتىك توۋى
بەرانبەر بە پەرورەردگارى ھەرە بەخشەرت فريو داو، {لە كەولى خوۋى
دەرچواندوۋى و بوغراى كروودو؟} گومانى تىدانى، لىرەدا مەبەست لە مروڧ،
مروڧى بېپروايە، چونكە مروڧى بېپروا بەرانبەر بە پەرورەردگارى فريو دەخواو،
ھەلدەخەلەتتى و لە كەولى خوۋى دەرەچى و بوغرا دەبى، ئەگەرنا كەسىك
بەپراستى خوا بناسى، خوۋى دەناسى، وەك خوا دەفەرموى: ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ
مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ (۲۸) فاطر، واتە: بە دلئايى ئەوانەى بە مەزنگرتنەوہ سام و
ھەببەتيان بە بەرانبەر بە خوا ھەيە، بەندە زاناكانى.

ھەلبەتە ھەندىكىش لە زانايان گوتووينا: ھەموو مروڧىك ئەندازەيەك لە
فريو خواردنى تىدايە بەرانبەر بە پەرورەردگارى ھەرە بەخشەرو ھەرە مېھرەبان
و بەرزو بەپىزى، بەلام وا پىدەچى لىرەدا مەبەست مروڧى بېپروابى، بە بەلگەى
ئەوھش كە خوا ﷻ لە كۆتايى ئەو ئايەتانەدا دەفەرموى: ﴿كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ
بِالدِّينِ﴾، نەخىر بەلكو ئىوہ پرواتان بە پوژى سزاو پاداشت نى، كە ديارە ئەو
كەسەى برواى بە سزاو پاداشت نى، مروڧىكى بېپروايە.

لیره دا که ده فەرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ﴾، ئەهی مەرووف (واتە: ئەهی مەرووفی بێپروا)، (ال) هەکەیی بۆ ناساندنە، بەلام بۆ ناساندنی (عهده)، واتە: ئەهی مەرووفه بێپروایه که! چ شتیک تۆی به رانبەر به پەرورددگاری به خشندهو به خشه رت فریو داوه، چ شتیک تۆی بویر کردوه له سەر سه ریچی کردن له خواو، ئەنجامدانی ئەو کرده وانهی شایستهی پینگه ی به رزو بی وینه ی خوا ی پەرورددگار نین؟ (الْغُرُورُ: الْإِطْمَاعُ بِمَا يَتَوَهَّمُهُ الْمَغْرُورُ نَفْعًا وَهُوَ ضُرٌّ، (غُرور): بریتیه له ته مادار کردنی که به شتیک که، بابای فریو خواردوو به قازانجی تیده گات، به لام له راستییدا هەر زیانیه تی.

له باره ی (الإنسان) هوه، زانایان را جیایان هه یه و پیشتریش ئاماژه م پێدا:

أ- هه ندیکیان گوتوو یانه: (أَل) که چۆته سەر (الإنسان)، بۆ ناساندنە، به لام بۆ تیکرا (جنس) و، تیکرای مەرووفه کان ده گرێته وه.

ب- هه ندیکیان گوتوو یانه: مه به ست پێی مەرووفی بێپروا یاخود پرواداری گونا هباره.

ج- هه ندیکیش گوتوو یانه: ئەوه تاییه ته به مەرووفی بێپرواوه.

واش پێده چێ به س مه به ست مەرووفی بێپروا، بی، وه ک پیشتریش گوتمان، ئەگه رنا مەرووفی پرواداری سه ریچی کاریش ده گرێته وه، به لام به پێی ئایه ته کانی کو تایی که ده فەرموی: به لکو ئیوه پرواتان به پۆژی دوایی نیه، پرواتان به پۆژی سزاو پاداشت نیه، ته نیا مەرووفی بێپروا بهو شیوه یه و، دوینراو (مخاطب) بابای بێپروایه.

ئنجأ خوا سبحانه وتعالی دوای ئەوه ی بهو جوړه نقورچکه ی له مەرووفی بێپرواداو، هوشداری پێداو بانگی کرد، که چ شتیک تۆی به رانبەر به پەرورددگاری هه ره به خشه رو میهره بان و خاوه ن که په می بی سنوورت فریو داوه؟ چۆنیه تی دروستبوونی خۆی بۆ باس ده کات:

(۲)- ﴿الَّذِي خَلَقَكَ﴾ (ئەو پەرورەدگارەت) كە تۆی ھەیناوەتە دی، (خَلَقَكَ أَي: أَوْجَدَكَ وَأَبْدَعَكَ وَقَدَّرَكَ)، تۆی پەیدا کردووە داھیناوەو ئەندازەگیری کردووە، (خَلَقَ)، ھەم بە مانای (ایجاد)، پەیدا کردن دی، بە زۆری لە قورئاندا بەو واتایە بەکارھاتووە، ھەم بە مانای داھینان (إبداع) دی، ھەم بە مانای ئەندازەگیری کردنیش دی.

(۳)- ﴿فَسَوَّكَ﴾، پێك و پێکی کردووی، ﴿فَسَوَّكَ﴾، (التسوية: هِيَ جَعَلَ الْأَشْيَاءَ عَلَى سَوَاءٍ)، (تسوية): بریتییە لەوەی شتەکان یەكسان و پێك و پێك بن، (أَي: جَعَلَ أَعْضَاءَكَ سَوِيَّةً سَلِيمَةً مَهْيَأَةً لِمَنَافِعِهَا عَلَى حَسَبِ مَا تَقْتَضِيهِ الْحِكْمَةُ)، واتە: ئەندامەکانی تۆی ساغ و چاك کردوون و، ئامادەیی کردوون بۆ ئەو سوودانەیی ھیکمەت دەیانخوازی، دەست بەو شێوەیە خولقیتراووە کە ئەو ئەرك و کارانەیی مرووف پەکی لەسەریان کەوتووە، بتوانی پێیان ئەنجام بدات، ھەرۆھە پێیەکان و چاوو گوێی و ھەموو ئەندامەکان، بەھەمان شێوە.

(۴)- ﴿فَعَدَّلَكَ﴾، ئنجا ھاوسەنگی کردووی، خوێندراویشەتەو: (فَعَدَّلَكَ)، واتە: ھەم بە گیرە (شَدَّة)، ھەم بەبێ گیرەش خوێندراووەتەو، (أَي: اعْتَدَلَتِ الْأَعْضَاءُ وَلَمْ تَتَفَاوَتْ)، واتە: ئەندامەکان ھاوسەنگن و لە یەك جیانین، دەستتێك لە دەستتێك درێژتر بێ، لاقێك لە لاقێك درێژتر بێ، چاوێك لە چاوێك گەورەتر بێ.... تا كۆتایی، ئەندامەکان ھاوسەنگن، یان بۆ نموونە: سەر زۆر گەورە بێ و جەستە بۆی ھەلنەگیرێ، یان لاقەکان زۆر باریك بن و، جەستەیان بۆ ھەلنەگیرێ، ھەموو ئەو حالەتانەیی، ئەگەر خوا مرووفی (تعديل) نەکردبایە، دەگونجا ھەموو ئەو حالەتە نەگونجاوانە ھەبوونایە.

وشە: (عَدَلَ)، ئەگەر بەبێ گیرە (شَدَّة) بێ، بە سێ واتایان دی:

أ- بە مانای (تعديل) دی، (أَي: جَعَلَكَ مُعْتَدِلًا)، تۆی ھاوسەنگ کردووە.

ب- ھەرۆھە بە مانای یەكسانکردنیش دی: (عَدَلَ فَلَانًا بِفُلَانٍ أَي: سَاوَى بَيْنَهُمَا)، فلانكەسی لەگەڵ فلانكەس دا یەكسان کردووە، واتە: وەك یەکی لێکردن.

ج- لە بنەرەت دا وشەى: (عَدَلٌ)، یانى: (مال)، لايدا، ئنجا ئەگەر بە مانای (مال) بێ، یانى: تۆی لاداوه لە نارێك و پێكى بۆ رێك و پێكى و، تۆی لاداوه لە ناهاوسەنگییهوه بۆ هاوسەنگی.

بەلام (عَدَلٌ)، ئەگەر بە گیرە (شَدَّةٌ) بێ، یانى: تۆی هاوسەنگ کردووه هیچ ئەندامێکت لە ئەندامێكى دیکەت گەورەتر نیه، لەو قەبارەیهش که پێویست بووه لەسەرى بێ، قەبەتر نیه، واتە: چ (عَدَلٌ)، چ (عَدَلٌ)، بخوێنرێتەوه، مانایەکیان هەریه که.

ه- ﴿فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ﴾، لە هەر وێنەیه کدا وێستووێت تۆی پێکهێناوه، (أَيِّ رَكَّبَكَ فِي أَيِّ صُورَةٍ مِنَ الصُّورِ الْمُخْتَلِفَةِ الَّتِي اقْتَضَتْهَا مَشِيئَةُ اللَّهِ)، لەسەر هەر وێنەیه که لهو وێنە جوړاو جوړانهی وێستی خوا خواستووێت، تۆی هێناوه ته بوون.

لێره دا پرسیارێك دیتە پیش:

ئایا ئەوه که خوا ﷻ به خشندهیهو به خشه ره، خوازیاری ئەوه نیه مروق له به خشه ری و به خشندهی خوا را بینى و، سه ریچی لى بکات و به قسه ی نه کات؟!

ههروه ها زانا یان لهو باره وه ئەو به سه رهاته ش دیننه وه:

پوژێك عه لی کوپی ئەبوو تالیب (خوا لێی رازی بێ)، بانگی غولامێکی خوێ ده کات، بهردهستیك که له بهردهستی بووه، دوو سێ جار ان بانگی ده کات، بهلام وهلامی ناداته وه، دوا یی ده لێ پهنگه لهوێ نه بێ، ده چیته ده ر ته ماشا ده کات لهوێ وه ستاوه، ده لێ: گویت لیم بوو، که بانگم کردی؟ ده لێ: به لێ، ده لێ: ئەدی بوچی وه لامت نه دامه وه؟ ده لێ: له بهر ئەوه ی زۆر له به خشندهی به خشه ری و ریزو حورمه تی تۆم را بینى و، گوتم: سزام ناده ی! عه لی (خوا لێی رازی بێ) وه که لهو گێردراوه یه دا هاته وه گوتی: برۆ له بهر پرووی خوا، له بهر

رەزەمەندیی خوا ئازاد بى، مادام ھىندەت لە من را بينیوه، با تى رابىننەكەت لە من، لە جىي خويىدا بى.

بەلئى ئەو پرسىارە دەكرى: ئايا ئەو كە خوا زۆر بەخشەر و بەخشندەيەو خاوەن بەزەيى و كەپرەمى بى سنوورە، خوازيارى ئەو ەنيە مروؤف سەرىچىي لى بكات؟

بۆچى خوا فەرموويەتى: ﴿مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ﴾ و بۆچى خوا ﷻ بە سيفەتەيكى دىكە خوئى نەناساندو، بۆ وئە فەرمووباي: (مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْعَظِيمِ)، يان: (مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْقَهَّارِ)، يان: (مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْجَبَّارِ)؟

هەندىك لە زانايان مانايەكى ھەلەيان بۆ ئەو لىكداوەتەو دەلئىن: بۆيە خوا وايەفەرموو، تاكو مروؤفى سەرىچىيكار و تاوانبار لە پوژى دوايى، بلى: (غَرَّيْ كَرْمَكَ)، بەخشندەيى تۆ منى فريودا، واتە: مادام ھىندە بەخشندەيى و ھىندە بەبەزەيى و چاكەكارى و مېھرەبانى، ئەو ەي لە من كرد، پيم وابى ھەر چوون بم ھەر دەمبەخشى و، لە تاوان و لادان و خراپەكانم دەمبوورى و سزام نادەي! بەلام بىگومان ئەم مانا لىكدانەويە ھەلەيە، بەلكو ئەو پرسىارە سى وەلامى راستى ھەن، كە (فخر الدين الرازي)، لە تەفسىرەكەي خوئى (التفسير الكبير) دا، ھىناونى:

يەكەم: كە خوا دەفەرموى: ﴿مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ﴾، لەبەر ئەو ەي خوا زۆر بەبەزەيى و بەخشەر و ھەلە ناكات لە سزادان دا، ماقوول نىە بىتە ھۆكارى فريو خواردنى مروؤف لە بەرانبەر خوادا، واتە: مادام پەروەردگارت خاوەنى ئەوپەرى بەخشىن و لىبوردن و چاكەكارىيە، نەدەبوو، ئەو سيفەتەي بەرزەي پەروەردگارت بكەيە پاساوو دەستەچىلەي سەرىچىي كردن و بەقسەنەكردنى.

دووەم: ئەو كە خوا ﷻ بەخشەر (كرىم) ەو خاوەن ئەوپەرى چاكەكارىيە، خوازيارى ئەو ەيە سەرىچىي لى نەكرى، نەك خوازيارى ئەو ەي سەرىچىي لى بكرى، چونكە زۆرى بەخشىن و چاكەكارىي لە كەسيك دا، خوازيارى ئەو ەيە باشتە خزمەت بكرى و فەرمانبەريى بكرى.

بۆ وئە: دایک و باب بۆچی خوا ﷺ لە قورئاندا، لە چەند شوئێتیک دا دواى
 فەرمان کردنى بە مەرۆڤ کە بەندایەتیی بۆ خوا بکات، یەكسەر دەفەرموى:
 لەگەڵ دایک و بابت دا چاک بە! چونکە دایک و باب لە ھەموو کەس زیاتر بە
 مندالیی بە مەرۆڤ ھەوە ماندوو بوون و ھەقیان لەسەرى زیاترە، بۆیە ئەركیشان
 لەسەرى زیاترە، لە ھەموو کەس زیاتر پێوھى ماندوو بوون، بۆیە مافیشان
 زیاترەو، ئەویش لە بەرانبەریاندا ئەركدارترە.

سێھەم: ئەو کە خوا ﷺ خاوەنى ئەوپەرى بەزەیی و بەخشین و چاکەکارییەو،
 ئەو چاکەکارییەشى وایکردووە پێى لى نەگرتى لە بابای بێپروا لە نازو نیعمەتى
 سەخاوەتمەندانەو بەخشەرانیى خواى پەرۋەردگار لە دنیادا بەرھەرمەند بێ، کەواتە:
 ئەو بەلگەى لەسەر ئەوھى خوا ﷺ مافى ستم لیکراویش لە ستمکار دەستینى، واتە:
 مادام خوا ﷺ پێى لە بابای بێپروا نەگرتووە، لە سفرەو خوانى چاکەکاریى خواى بەخشەر
 بەرھەرمەند بێ لە دنیادا، ئەو بەلگەى لەسەر ئەوھى خوا ﷺ لە پۆزى دوایدا مافى
 ستملێکراو لە ستمکار دەستینى.

ئەمە ھۆکاری راستەقینەى ئەوھى کە خوا سیفەتى (کریم)ى کردووە بە
 ئاوەلناو (صفة) بۆ پەرۋەردگاریتییى خوێ و ئەوھى (الرازي)، گوتوووەتى پەحمەتى
 خواى لى بێ، قسەکەى زۆر راست و بەجێھەو بەخشەریی و بەزەیی خوا
 لە سێ پرووھە خوازیارى ئەوھى کە مەرۆڤ سەرپێچى لە خوا ﷺ نەکات و
 بەرامبەرى سێلەو ناسپاس نەبێ، چ سێلەو ناسپاسی یەكجارەکیى کە بپروا بە
 دیدارى نەکات و، بپروا بە پێغەمبەرەکەى نەکات و، بپروا بە پەيامەکەى نەکات،
 چ سێلەى و بى ئەمەکیى بەشیى (جُزئى)، کە بریتىە لەوھى سەرپێچى لى بکات،
 لەگەڵ ئەوھى شدا کە بپرواى وایە پۆزێک دێتەوھە خزمەتى و، دان دێت بە راستیى
 پێغەمبەرەکەى ﷺ و راستیى پەيامەکەى دا!! بێگومان ئەو ھەلوئىست و پەفتارەى
 مەرۆڤ پێچەوانەى ئەوھى کە خوا ﷺ خاوەنى ئەو پەرى کەرەم و بەخشەندەى
 و چاکەکارییە لەگەڵ بەندەکانیدا.

کورتە باسیک له باره‌ی دروستکردنی جه‌سته‌ی مرۆفه‌وه

ئەم کورتە باسە لەبەر پۆشنایی ئایەتەکانی: (٦، ٧، ٨)دا، دەخەینەپروو، کە خوا دەفەرموی: ﴿يَأَيُّهَا الْإِنْسَنُ مَا غَرَّكَ رَبِّكَ الْكَرِيمُ ٱلَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّنَكَ فَعَدَّلَكَ ٧﴾ ٧ ﴿فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ٨﴾ ٨، ئەه‌ی مرۆف! چ شتێک تۆی بەرانبەر بە پەرۆردگاری هەرە بەخشەرت فریو داوه، کە تۆی هیناوه‌تە دی، پێکیخستووی (پێک و پێکی کردووی)، هاوسەنگی کردووی، لە هەر وێنەیه‌ک دا ویستووێتی تۆی پێکهیناوه.

ئەم کورتە باسەش لە دوو تەوه‌ردا دەخەینەپروو:

تەوه‌ره‌ی یه‌که‌م: دروستکردنی جه‌سته‌ی مرۆف بە چوار قۆناغ.

تەوه‌ره‌ی دووه‌م: سەرنجدانیکی، سەر تاپای جه‌سته‌ی مرۆف.

تەوه‌ره‌ی یه‌که‌م: دروستکردنی جه‌سته‌ی مرۆف بە چوار قۆناغ:

خوا ٱلله‌م س‌ ئایەتە موبارەکه‌دا، بانگی مرۆف ده‌کات و دەفەرموی: ﴿يَأَيُّهَا الْإِنْسَنُ﴾، ئەه‌ی مرۆف! پێشتر باس‌مان کرد، کە ئایا مەبه‌ست له‌مرۆف تێکپاری مرۆفه‌کانه‌، یان مرۆفی بێپروایه‌، یان مرۆفی پ‌رواداری گوناها‌باره‌؟ گوتیش‌مان ئەو پایه‌مان پ‌ی‌ راست‌ره‌ کە مەبه‌ست پ‌یی‌ مرۆفی بێپروایه‌، بە به‌لگه‌ی ئایەتەکانی دوایی کە د‌ین، خوا بانگی مرۆف ده‌کات، دەفەرموی: ئەه‌ی مرۆف! چ شتێک تۆی بەرانبەر بە پەرۆردگاری هەرە بەخشنده‌و به‌رزو به‌پ‌زیت فریو داوه‌؟ دوایی خوا خۆی پ‌یناسه‌ ده‌کات و قۆناغی یه‌که‌می دروستکردنی مرۆف باس ده‌کات و دەفەرموی:

١- ﴿ٱلَّذِي خَلَقَكَ﴾، ئەو که‌سه‌ی تۆی هیناوه‌تە دی، لە سه‌ره‌تای سوورەتی (الإنسان) یشدا هاتوه‌، کە کاتی خۆی تەفسیرمان کردوه‌: ﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَنِ حِينٌ مِّنَ ٱلدَّهْرِ﴾

لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَذْكُورًا ﴿١﴾، ھەر کامیک له ئیمه کاتیک بووه، هیچ شتیکی باسکراو نه بووه، بۆیهش خوا ﷻ ده فهرموئ: شتیکی باسکراو نه بووی، چونکه ئه و گهردیلانیه دوایی حهیمه نه کانی دروستبوونی مرؤفیان لی دروست ده بی، که له نیو ئاوی پیاودا ههن، ههروهها هیلکۆلهیه که له نیو ئاوی ئافرهت دا ههیهو، له و دووانه ئه و تۆیلکه (نطفه)یه دروست ده بی، ئه و گهردیلان هه ر بوون، به لām وانه بوون شایانی باس بن و شتیکی باسکراو و ناسراو و زانراو بن.

کهواته: گهردیله کانی جهسته ی ئیمه پیشتر دروستکراون، کهواته: که ده فهرموئ: (الَّذِي خَلَقَكَ)، ئه و کهسه ی دروستیکردووی، یانی: وهك جهسته دروستیکردووی.

۲- ﴿فَسَوِّكَ﴾، ئنجا ریکیخستووی، (التسوية: خَلَقَ الْأَعْضَاءَ مُتَنَاسِبَةً مَعَ وُظَائِفِهَا)، (تسوية): بریتیه له دروستکردنی ئەندامه گونجاوه کان له گه ل ئه رکه کانیاندا، ئە گه ر ئینسان ته ماشا بکات ده بینئ: هه ر ئەندامیک له ئەندامه کانی جهسته ی مرؤف و، هه ر کۆئه ندامیک له کۆئه ندامه کانی، به شیوهیه که خوا ره خساندووویه تی و ریکیخستوه، ئه و ئه رک و کاره ی بۆی دیارییکراوه به باشتین شیوه ئەنجامی بدات، بۆ نموونه: ئه رکی چاو بینینه، خوا ﷻ چاوی وا خولقاندوه بتوانئ ئه و ئه رکه بینئ، ههروهها ئه رکی گوئ بیستنهو، خواش گوئی وا خولقاندوه بتوانئ بیستئ، ههروهها هه موو ئەندامه کانی دیکه و، هه موو کۆئه ندامه کان که جهسته ی مرؤفیان لی پیکهاتوه، خوا وای ریکیخستوون و وای لیکردوون، بتوانن ئه رکه کانی خویان به باشتین شیوه ئەنجام بدن.

۳- قَوْلَاغِي سَيِّهَم: ﴿فَعَدَّلَكَ﴾، هاوسهنگی کردووی (جعل الأعضاء متساوية متوازنة)، ئەندامه کانی یه کسان و هاوسهنگ کردوون، دوو دهسته کان و دوو لاقه کان هه ردووکیان به ئەندازه ی یه کن، ههروهها دوو چاوه کان هه ردووکیان به ئەندازه ی یه کن، دوو گوئییه کان، دوو پییه کان، ههروهها له پرویه کی دیکه وه: سهرو گهردن له قه ده ر جهسته ن، سه ر هینده گه وره نیه و ملیش هینده باریک نیه، سه ری بۆ هه لنه گیرئ، ههروهها سه ر

هینده گهوره نیه جهسته نهیتوانی، پاشان هیندهش گچکەش نیه، نهتوانی به ئەرکهکانی خۆی رابگات، ههروهها ههموو ئەندامهکان و ههموو کۆئەندامهکان پیکهلیکن و پیکهوه گونجاون و پیکهوه هاوسهنگن، وایه بۆ وینه: مرۆف سینگی زۆر گهوره بێ، یان سکی زۆر گهوره بێ، له ئەسلی دروستبوون دا که خوا خولقاندووویهتی، بهلام دواپی که کهسێک له ئەنجامی زۆر خۆرییدا سکیکی گهورهی پهیدا دهبی، ئهوه خۆی دروست کردنهکهی خوای پهروهردگاری تیکداوه، بهلام له ئەسلدا که خوا خولقاندووویهتی، سکی له قهدهر سینگی و، له قهدهر ههموو جهستهیهتی، بهلام که دواپی وای لی دی له ئەنجامی زۆر کیش قورس بوونی دا، لاق و پیهکانی ههلیناگرن، ئهوه خۆی وای کردوه، ئەگهڕنا خوا له ئەسلدا وای خولقاندوه که لاقهکانی بتوانن ههلیگرن، بهلام لاقهکانت خوا خولقاندووونی که تۆ هفتا (۷۰) کیلو ههشتا (۸۰) کیلویان لی بار بکهی، وهختیک دی (۱۲۰) کیلو (۱۴۰) کیلویان، لی بار دهکهی، واته: خۆت کیشت چهنده، هیندهی دیکهش له خۆت بار دهکهی و به کۆلی خۆی دا دهدهی، بیگومان ئەژنویهکانت دهسوین و تووشی سهوهفان و دهردو نهخۆشیی دهبن، ئهوه خۆت وات له خۆت کردوه.

۴- قۆناغی چوارهمی دروست بوونی مرۆف: بریتیه له: وینهکیشان (تصویر) و دیمهن پیدان، (التَّصْوِيرُ: إعطاء الصورة التي يُعرف بها البَشَرُ مِنْ بَيْنِ المَخْلُوقاتِ)، (تصویر): وینهکیشان وینهدار کردن، بریتیه لهوهی مرۆف ئهوه وینهیهی پی بدری، که پی له نیو دروستکراوهکانی دیکه دا دهناسرێتهوه، وهک جووری مرۆف و جگه لهوه له نیو جووری مرۆفیشدا، ههر مرۆفیک خوا ﷻ وینهیهکی تایبهتی پیداه، که پی له خهڵکهکهی دیکه جیا دهکریتهوه.

که دهفهرموی: ﴿فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ﴾، له ههر وینهیهکدا، له ههر دیمهنیکدا که پهروهردگارت ویستووویهتی، تۆی پیکهیناوه و دروستیکردووی.

تەوھری دووھەم: سەرنجدانیکی خیرا لەسەر تاپای مروّف:

مروّف ئەگەر تەماشای خووی بکات و، تەماشای ھەر کەسێک بکات، لەلای سەرییەو، پێشێ سەر دەبینێ، لە سەریشی پێشێ تووکی سەر دەبینێ، دوایی کەللە سەر، کە میشکی گرتۆتە ئێو خووی، دوایی دوو گۆیەکان دەبینێ، لە لای راست و چەپ، ھەروەھا چاوەکان دەبینێ، ھەردووکیان لە پێشەو، ئنجا لووت و زارو زمان و ددان و پوووک و مەلاشوو دەبینێ، واتە: مروّف کاتی تەماشای خووی دەکات، دەبینێ: بەرزترین ئەندامی جەستە ی مروّف لە سەری سەرەووی جەستە ی مروّفەو داناو، کە بریتێ لە میشک، چونکە میشک کانگای زانیارییە، ئەگەرنا ئەو پرووحە ی خوا بە ھەموو مروّفێکی داو، بەبێ ئەو جەستە یەش عەقل و ھۆشی ھەر ھەیە، دیتنی ھەیە، بیستنی ھەیە، قسە کردنی ھەیە، ھەموو ئەوانە ی ھەن، بەلکو توانایەکانی زیاتریش، بەلام خوا ﷻ ئەو جەستە یە ی بۆ کردووە بە ئامرازێک و، ئەو جەستە یە بە کاردیئێ، دەستەکان بە کاردیئێ، پێیەکان بە کاردیئێ، زمان بە کاردیئێ، چاوەکان، گۆیەکان، ھۆش و میشکیش بە کاردیئێ، بەلگەشمان لەسەر ئەو کە پرووحی مروّف بەبێ ئەوانەش، ھەر دەتوانێ شت بزانی و ببینی و بیستێ و قسە بکات، برپاوی بێ و بچێ، حالەتی خەوو نووستن، مروّف لە کاتی نووستنیدا ھەموو ئەو شتانە ی ھەن، شت دەزانێ، دەتوانێ قسە بکات، ببینی، بیستێ، بخوات، بێ و بچێ و برپا، ھەموو ئەو حالەتانە ی لە کاتی بیداریی دا بەھووی جەستە یەو ئەنجامیان دەدا، لە کاتی خەوتندا، پرووحە کە ھەموو ئەوانە، بەلکو زیاتریش ئەنجام دەدا، بۆ وینە: مروّف ناتوانێ بە جەستە ی بەشیوە یەکی ئاسایی و بێ ئامراز، بچێ بۆ سەر مانگ، بەلام بە خەون دەتوانێ بچێتە سەر مانگ، بگرە دەتوانێ بچێتە بەھەشت و بچێتە دۆزەخ، بێگومان بە مۆلەت و فەرمانی خوا ی پەرورەدگار.

(۱) دووچاران لەخەون دا چوو مە سەرمانگ، ھەروەھا بەھەشت و دۆزەخیشم بینیون و....
هتد.

ئىنجا لە دوای سەر کە بە نرخترین پیکهاتەى مروۆفى تىدايە و، بریتىە لە مېشکەکەى، ئىنجا گەردن دى، گەردنى مروۆف لە پرووى ئىسکىيەو لە حەوت (۷) برگە (فقرة) پیکهاتو، ئىنجا دوایى قورگ هەيە، لە گەردن و ملی مروۆفدا، ئەو قورگەش هەم بۆ ئەوێ خواردنەو و خواردنى، پى ئەو دىو بکات، دوای ئەوێ بە زارى دەيجوێ و، هەم بۆ ئەوێشە کە لە رى زارو لووتيشەو هەوا هەلمزى و، هەواش هەر بەو قورگە دا دەچى، هەم خواردن و خواردنەو، هەم هەواش بە يەك شوین دا دەچن، خوا ﷻ زمانە بچکۆلە (مزماری) داناو، لە نىو گەروودا بەرانبەر بە بۆرى هەناسەدان و کاتىک مروۆف خواردن و خواردنەوێ دەخوات، ئەو زمانە بچکۆلەيە رى هەوا دەگرى، بۆ ئەوێ خواردن و خواردنەوێ کە نەچىتە نىو سىيەکان و بۆرى هەناسەدانەو، ئەگەر زمانە بچکۆلە فريا نەکەوێ، يان مروۆف بە پەل پەل شتىک بخوات و هەندىکى بە بۆرى هەناسەدان دا بچى، دەبى بکۆکى تاكو ئەو تۆزە خواردنەى چۆتە نىو بۆرى هەناسەدانەو دىتە دەرى، ئەگەرنا ئەگەر خواردن و خواردنەو بچىتە نىو بۆرى هەناسەو، مروۆف لە ژيان دا بەردەوام نابى.

ئىنجا نۆرەى سىنگ دى، سىنگ قەفەسىکە، بىست و چوار (۲۴) پەراسوو ئەو قەفەسەيان پیکهیناو، هەر لایەى سىنە دوازده (۱۲)، ئىنجا وەك چۆن کەللەى سەرو ئىسقانەکانى بە نرخترین ئەندامى مروۆفیان گرتۆتە خوێان کە عەقل و مېشکە، بىگومان دوای مېشکىش بە نرخترین ئەندامەکانى جەستەى مروۆف: دى و سىيەکان و جەرگ و پەنکریاس و... هتەن و، هەموو ئەوانەش قەفەسى سىنگ گرتوونى نىو خوێ.

برگەکانى پشتیش شوینی درکە پەتک (الحبل الشوي)ن، کە لە مېشکەو دى و بە هەموو جەستەدا بڵاودەبىتەو، لەوێو مېشک فەرمانەکانى خوێ دەنێرى، چ ئەو فەرمانانەى وىستەنى (إرادى)ن و مروۆف ئاگای لىيان هەيە، بۆ وینە: کە دەست دەجووێنى، لە مېشکەو فەرمان دى، چ ئەوانەى ئەوانەى مروۆف ئاگای

لَیْیَان نِیْهَو، ویستەنئی نین و ناویستەنین، (لا إِرادی)ن، وهك ئەو فەرمانانەى لە میشکەوه دین بۆ گورچیلەکان، کە کار بکەن، بۆ گەدە، بۆ جگەر، بۆ دڵ، بۆ سییه کان، بۆ هەموو ئەندامەکان، ئنجا ئەو دپرکە پەتکەش خوای پەرورەدگار خستووێتە ئیو بپرگەکانی بپرپەى پشتهوه، بپرگەکانی بپرپەى پشتیش سى و سى (۳۳) دانەن:

۱- حەوت (۷) یان لە مل دان.

۲- دوازده (۱۲) یان لە پشت دان، لە ئاستى سینگەوه.

۳- پینج (۵) لەو بپرپەنەش لە ئاقارى سکن.

۴- پینج (۵) یشیان لە ئاستى سیبەندە (عَجْز)دان.

۵- چوار (۴) یشیان لە کۆتایی بپرپەى پشت دان کە پپی دەگوتری: کلینجە (عصص).

کەواتە: (۷ + ۱۲ + ۵ + ۵ + ۴ = ۳۳)، خوای بەرزى مەزن و کاربەجی، بپرپەى پشتى هەر مروؤقیکی لە سى و سى (۳۳) بپرگە (فقرة) پیکهیناوه.

ئنجا لە دواى پشت، سك دى، سك (بطن)یش هەم گەدەى تیدایەو گرتووێتە خووی، هەم ریخۆلەکان (أمعاء)، هەم گورچیلەکان و، ئەو شتانەى دیکە کە بە گەدەو ریخۆلەو گورچیلەکانەوه پەيوەستن.

شایانی باسیشە: لە زارەوه تاكو دەگاتە (کۆم) ئەو شوینەى پاشەرۆکی لیوه دەچیتە دەر، نو (۹)مەترە، بەلام خوای زاناو توانا ئەو ریخۆلانەى پیکهوه پپچاونهوه، ریخۆلە باریکەو ریخۆلە گەورەو قۆلۆن، بیگومان لە ئیو گەدەدا ئەو خواردنەى مروؤف دەیخوات هەرس دەکرى و، دەکۆلینى، دواى ئەوهى کۆمەلیک پرژین و ماددەى بەسەر دادەکرین، ئنجا دواى دەچیتە ئیو ریخۆلەکانەوهو لەویدا، مەمیلەکان دەیمژن و تیکەل بە خوین دەبیت و، خواردن خوراکی تازه بۆ خانەکانى جەستە دەچى و تازه دەبنەوه.

کهواته: جهستهی مروّڤ جهوت پیکهاتهی سهرهکیی ههن:

۱- سهر.

۲- گهردن.

۳- سینگ.

۴- پشت.

۵- سڤ.

۶- دوو دهستهکان.

۷- دوو لاقهکان.

مروّڤ ئەگەر به شیوهیهکی ئاسایی بوهستی و تەماشایهکی خوێ بکات:

۱- له سهری سهرهوه عهقل دهبینی، کهواته: دهبی عهقل به سهر هه موو هه لئس و کهوتهکانیدا حوکمران بی.

۲- له دواي عهقل و هوشیش دڵ دی، که کانگای ویستن و نه ویستن و خوشویستن و رق لی بوونهوهیه، کهواته: دهبی دڵ له ژیر کۆنترۆل و ههیمه نهی عهقل دابی.

۳- ئنجا دوايی گه ده دی.

کهواته: مروّڤ له پرووی گرنگی پیدانهوه، پیشی دهبی گرنگی به عهقلی بدات، دوايی به دڵ و دهروونی، ئنجا دوايی به خواردن و خواردنهوه.

۴- ئنجا دوايی داوین و کوته ندای جینسی دی، بو ئەوهی مروّڤ وه چهی بهردهوام بی، خوای پهروه دگار وای داناوه که پیاو چهز به ئافرهت دهکات و ئافرهت چهز به پیاو دهکات، کهواته: دهبی ریزبه ندیه که بهو شیوهیه بی: عهقل، دڵ، گه ده، ئنجا داوین.

مەسەلە ی سێهەم:

هۆکاری لە خۆبایی بوونی مروۆف بەرانبەر بە خوا، بپروا نەبوونە بە پۆژی سزاو پاداشت، لە حالیکدا مروۆفەکان فریشتە پارێزەرەکانیان بە سەرەوهن، کە زۆر بەرپۆزن و هەموو شتیکیان تۆمار دەکەن و، هەموو شتیکیان لە بارەوه دەزانن:

خوا دەفەرموی: ﴿كَلَّا بَلْ تُكْذِبُونَ بِالَّذِينَ ﴿٩﴾ وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ﴿١٠﴾ كِرَامًا كَنِينٍ ﴿١١﴾ يَغَامُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿١٢﴾﴾.

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە چوار بڕگەدا:

١- ﴿كَلَّا بَلْ تُكْذِبُونَ بِالَّذِينَ﴾، نەخیر (وازیبێن) بەلکو سزاو پاداشت بەدرۆ دادەنێن، (كَلَّا: كَلِمَةُ رَدِّ وَزَجْرٍ وَإِبْطَالٍ)، (كَلَّا): وشەیهكە بۆ بەرپەرچدانەوه و تیخوڕین و هەلۆه‌شەوه بەکاردی، قسەیهك پێشتر کراوه، یان کردەوهیهك یان هەلۆیستیک پێشتر نوێترهوه، خۆی پەرورەدگاریش هەلیدەوه‌شێتتەوه، بەلام جاری واشە بە پپی پەوتی ئایەتەکان بە مانای بەراستی (حقاً)، ئەو شتە وایە، یان وایە، دی.

زۆریك لە پوونکەرەوه‌کانی قورئان گوتووین: لێرەدا ﴿كَلَّا﴾ (أَي: حَقًّا)، واتە: بەراستی وایە، ﴿بَلْ تُكْذِبُونَ بِالَّذِينَ﴾، بەلکو ئیوه بپرواتان بە پۆژی سزاو پاداشت نیه.

﴿بَلْ﴾، لە زمانی کوردیی دا دەکەوێتە بەرانبەر وشە (بەلام) و لێرەدا: (إِضْرَابٌ عَنْ جُمْلَةٍ مُّقَدَّرَةٍ أَيْ: لَا تَرْتَدُّعُونَ عَنْ ذَلِكَ، بَلْ تَجَاوِزُونَهُ إِلَى مَا هُوَ أَعْظَمُ مِنْهُ)، بە مانای گواستنەوهیه لە پستەیهکی مەزەندە کراوه‌وه، یانی: نەخیر وایە، یاخود واز بێن، دواپی دەفەرموی: ﴿بَلْ تُكْذِبُونَ بِالَّذِينَ﴾، ئیوه نەك هەر له‌وه وازناهیین، بەلکو بپرواشتان بە پۆژی سزاو پاداشت نیه، له‌وه‌ش تێدەپەرین، واز له‌وه بێن کە به‌هۆیه‌وه بەرانبەر بە پەرورەدگارتان فریوتان خواردوه‌وه هەلخەله‌تاون و کلاوی ئیبلستان چۆتە سەر، بەلکو بە پۆژی سزاو پاداشتیش بپروان.

وشەى: ﴿تُكْذَّبُونَ﴾، خوینراویشەتەو: (يُكْذَّبُونَ)، بە شیوەى نادیار (غائب)، واتە: بە لکو ئەوان پرواشیان بە پوژی سزاو پاداشت نیە.

وشەى: (الدين)، لیڕەدا بە مانای (الجزء)، واتە: سزاو پاداشت.

۲- ﴿وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ﴾، بە دلنیاى ئیو پاریزەرانتان بەسەرەوێن.

دوای پێناسەى ئەو پاریزەرانهش دەکات و دەفەرموێ:

۳- ﴿كِرَامًا كَنِينٍ﴾، زۆر بەرپێزن و نووسەرن (تۆمارکەرى نیازو مەبەست و قسەو کردەووە کانتان)، (کرام)، کوێ (کریم)ەو، ئەویش بریتى لێ: (الْجَيْدُ مِنْ نَوْعِهِ، أَوِ الْاَجْوَدُ مِنْ نَوْعِهِ)، شتێکى باش لە جوړى خوێ، یان: باشترین لە جوړى خوێ، بە پێى پەرەوتیش مانایەکەى دەگوێرێ، واتە: زۆر بەرپێزن و بەخشنەن و، زۆر چاکەکارن، ﴿کَنِينٍ﴾، واتە: نووسەرن، تۆمارکەرن، بۆ سەرچەم کردەووەکانى مرووف و هەلسوکەوتەکانى، چ نیازو مەبەستەکانى دل و دەروون و خولایەکانى بیرو زەین و، چ قسەو تەعبیرەکانى زمان و، چ هەلس و کەوتى ئەندامەکان.

۴- ﴿يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ﴾، هەرچى ئیو دەیکەن دەیزانن، لیڕەدا: ﴿وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ﴾، لە پرووى پێزمانى عەرەبییەو: (فِي مَحَلٍّ نَصَبٍ عَلَى الْحَالِ مِنْ فَاعِلٍ: تُكْذَّبُونَ أَوْ يُكْذَّبُونَ)، لە پرووى شوێنى ئیعرابییهو مەنصوبەو لە شوێنى حال دایە لە بکەرى: (تُكْذَّبُونَ أَوْ يُكْذَّبُونَ)، بە هەردوو خویندەووەکان، واتە: ئیو بپروان بە پوژی دوایى، سزاو پاداشت بە درۆ دادەنێن، یان ئەوان پوژی سزاو پاداشت بە درۆ دادەنێن، لە حالیکەشدا کە پاریزەرانتان بەسەرەوێن و ئەو پاریزەرانهش زۆر بەرپێزن و نووسەرن.

کەواتە: وشەى: ﴿لَحَافِظِينَ﴾، سیفەتە بۆ وەسفکراویکی قرتینراو، یانى: (ملائكة حافظين)، ئیو فریشتە پاریزەرە کانتان بەسەرەوێن، کردەووە کانتان دەپاریزن، سەرژمیرو تۆماریان دەکەن.

لیڕەدا پرسیارێک دروست دەبێ:

ئایا ئەوانە ھەموو شتێک تۆمار دەکەن و، ھەموو شتێک لەسەر مەرۆڤ دەنووسن، بۆیە دەفەرموی: ﴿يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ﴾، ھەر چ شتێک ئەنجامی دەدەن، ئەوان دەیزانن؟ لەو بارەووە (سفیان الثوري) پرسیاری لێ کراوە:

ئایا فریشتەکان چۆن دەزانن کە مەرۆڤ ویستووێتە چاکە یەک بکات، یاخود ویستووێتە خراپە یەک بکات؟ ئەویش گوتووێت: ئەگەر چاکە بکات، بۆنی میسکی لێ دەکەن و، ئەگەر خراپەش بکات بۆنێکی ناخۆشی لێ دەکەن.

بەلام پێم وایە ئەوێ سوڤیانی ئەویری (پەحمەتی خوای لێ بێ)، گوتووێت: وەك قیاس بۆ سەر ئێمە ومانان، گوتووێت، ئەگەرنا فریشتەکان بۆ خوای پەروەردگار ئاسانە کە توانای پێداین، خودی نیەتە کەش بێنن و بزانی، بەلێ بۆ ئێمە نادیارو پەنھانە، بەلام بۆ خوای پەنھانزان ئاسانە ئەو فریشتانە وا بخولقی ئێمە نیەتە کەش بێنن، ئەگەر چاکە، ئەگەر خراپە، نەك ھەر لەبەر ئەوێ بۆی دەکەن، ھەلبەتە دووریش نیە وابێ، بەلام بە ھەر حال ئەو بەلگە یەکی لەسەر نیە.

لێرەدا زانیان پرسیاریکیان ورووژاندووە: ئایا فریشتەکان تەنیا ئەو قسانە مەرۆڤ دەیانکات و، ئەو ھەلس و کەوتانە ئێنجامیان دەدا، تۆمار دەکەن، یاخود نیازو مەبەستەکانی ئێو دڵ و دەروونیش تۆمار دەکەن؟ لەو بارەووە زانیان زۆربەیان رایان وایە، کە نیازو مەبەستەکانی ئێو دڵ و دەروونیش تۆمار دەکەن، پێم وایە دەگونجێ لەوبارەووە سێ بەلگان بێننەووە دوو بەلگە ی عەقڵی و یەکی نەقڵی لەو بارەووە بھێژنەووە:

بەلگە ی یە کەم:

ئەوێ کە تەنیا بە ھۆی نیازو مەبەست و خولیا ھاندەر و پالنەرەووە کانەووە، کردەووەکان ئەنجام دەدرێن، کەواتە: ناگونجێ فریشتەکان ئەو پالنەر ھاندەرەووە مەرۆڤەکان پال پێو دەنێن بۆ چاکە یان خراپە، نەزانن و تۆماریان نەکەن.

بەلگەى دووهم:

هەردووک وشەى کردەو (فعل) و (عمل) کە دەفەرموئى: ﴿يَعْمُونَ مَا تَفْعَلُونَ﴾^(۱)، گشتگیرى بۆ نیازو مەبەستەکانى نۆ دۆ و دەروون و، قسەکانى زارو زمان و، هەلسوکهوتەکانى کە بە ئەندامە پرواڵەتییەکان ئەنجام دەدرێن، هەر سیکیان دەگرەووەو کە دەفەرموئى: ﴿يَعْمُونَ مَا تَفْعَلُونَ﴾، فریشتەکان دەزانن چى ئەنجام دەدەن، چى دەکەن، واتە: چ بە دۆ بیکەن، چ بە زمان بیلێن، چ بە ئەندامەکان ئەنجامى بدەن.

بەلگەى سێهەم:

لەو بارەو، ئەم فەرماشتە، رێک و راستەى پێغەمبەرى خاتەمیش ﷺ هەیه، کە دەفەرموئى: ﴿مَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا، كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً، فَإِنْ هُوَ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ، إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضَعْفٍ، إِلَى أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ، وَمَنْ هَمَّ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا، كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً، فَإِنْ هُوَ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ سَيِّئَةً وَاحِدَةً﴾ (أخرجه البخاري: ۶۴۹۱، ومسلم: ۲۰۳).

واتە: هەر کەسێک ویستی چاکەیهك بکات، بەلام نەیکرد، خوا لە لای خوێ بۆى بە چاکەیهكى تەواو دەنووسێ (مادام لێى پەشیمان نەبوویتەو، چونکە دەستی نەگەيوەتێ)، بەلام ئەگەر کردی خوا لە لای خوێ بۆى بە دە چاکە هەتا هەوتسەد بەرانبەر و چەندان بەرانبەرى زۆر دەنووسێ، هەر کەسێش ویستی خراپەیهك بکات و نەیکرد، خوا چاکەیهكى تەواوێ لە لای خوێ بۆ دەنووسێ و، ئەگەر کردی یەك خراپەى بۆ دەنووسێ.

لە کۆتایى ئەم مەسەلەیهى سێهەم دا دەلێین:

(۱) جیاوازیی نۆوان (عمل) و (فعل) ئەوێه کە (فعل) زیاتر بۆ یەك جار ئەنجامدانى شتێك بە کاردێ و، (عمل) بۆ بەردەوامیى لەسەرکردنى کاریك بە کاردێ.

خو ﷻ فریشتەکانی بە چوار وەسفان پێناسە کردوون:

(۱)- پارێزەرن ﴿وَأَنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ﴾، واتە: پارێزەرن بۆ هەموو هەڵس و کەوت و جم و جۆلەکانی، مەرۆڤ چ پەنھان بن، چ پڕوالەتیی و بەرچاو بن.

(۲)- زۆر بەرپێزن: ﴿كِرَامًا﴾، واتە: زۆر بەرپێزو بە حورمەتن، لە هەندیک شوێنەواران دا هاتو، کە فریشتەکان لە سێ کاتدا لە مەرۆڤ دوور دەکەونەو، ئەگەرنا هەر لەگەڵینی: أ- کاتیک دەچیتە سەرئاوو تارەت دەگرێ.

ب- لە کاتیک دا خۆی دەشوات و دەچیتە گەرماو.

ج- لە کاتیکدا کە لەگەڵ هاوسەریدا جووت دەبێ، ئەگەر پیاو، ئەگەر ئافرەت، بەس خواش دەزانێ ئەو چۆنەو ئەگەر فەرمايشتە کە لە پرووی سەنەدەو پاست بێ، واتە: لەو کاتەدا بە جۆریک فریشتەکان خۆیانی لێ دوور دەگرن، ئەگەرنا وە نەبێ ئاگیان لێ نەبێ داخۆ چی دەگوزەری لەو کاتانەش دا.

(۳)- نووسەر و تۆمارکەرن: ﴿كَتِبِينَ﴾، مەبەست لە نووسین، مەرچ نیە بەو جۆرە نووسینە ئاساییە ئیمە بێ، کە دەزانین، بەلام خواى کاربەجێ ئیمە تێدەگەینە بێ و شانەى ئیمە لییان حالیى دەبین، ئەگەرنا بەس خوا دەزانێ ئەو فریشتانە چۆن دەنووسن و، خواى پەنھانزان و بەرزى مەزن، چ جۆرە ئامپێریکی داوونە دەست، کە هەموو هەڵس و کەوتەکانی مەرۆڤ کە لە جەستەیدا دەردەکەون، یاخود لە دەروونیدا دەردەکەون، هەموویان تۆمار بکەن.

(۴)- دەزانن چی دەکەن: ﴿يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ﴾، زانیارییان هەیه بە هەموو ئەوێ مەرۆڤ ئەنجامی دەدا.

شایانی باسە: ئیمە کاتی خۆی کورتە باسیکمان لە بارەى فریشتەکانەو لە سەرەتای سوورەتی (فاطر) دا کردو، بۆیە لێرە هەروا بە کورتیی و بە ئەندازەى روونکردنەوێ چەمک واتای ئایەتە موبارەکەکان بەسەریدا پۆشتین.

مەسەلەى چوارەم و كۆتايى:

باسى سەرەنجامى چاكەكاران و، بەدكاران لە پوژى دوايىدا، چاكەكاران، لە نازو نىعمەتى بەهەشتدان و دوورن لە ئاگرى دۆزەخ و، خراپەكارانىش لە ئاگرى دۆزەخدان بە بەردەوامى و لىي ناديار نابن، پوژى دوايىش پوژىكى سەغلت و قورسەو هيچكەس دادى هيچ كەس نادات و، ھەموو شتەك تەنيا عايدي خواى بەرزو مەزنە:

خوا دەفەرموى: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝۱۳ وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ۝۱۴ يَصَلَوْنَهَا يَوْمَ ٱلَّذِينَ ۝۱۵ وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ۝۱۶ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ ٱلَّذِينَ ۝۱۷ ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ ٱلَّذِينَ ۝۱۸ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا ۖ وَٱلْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِّلَّهِ ۝۱۹﴾

شىكردنەوہى ئەم ئايەتانە لە ھەشت برگەدا:

۱- ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ﴾، بە دۇنيايى چاكەكاران لە نىو نازو نىعمەت دان.

۲- ﴿وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ﴾، بە دۇنيايى خراپەكارانىش لە نىو كۆپەى دۆزەخدان.

ئەمە دەرختن و پروونکردنەوہى دەرەنجامى پاراستنى كردهوہو جم و جۆلەكانى مروّفە، لە لايەن فريشتهكانەوہ كە سەرەنجامەكەى ئاوا دەبى و، بەو شىوہىە دەرەچى، خەلك بە گشتى دەبنە دووبەش:

أ- چاكەكاران، ئەوانە لە نىو نازو نىعمەتدا دەبن.

ب- تاوانباران و خراپەكاران، ئەوانىش لە نىو كۆپەى دۆزەخدا دەبن، خوا پەنامان بدات.

كە دەفەرموى: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ﴾، ﴿الْأَبْرَارَ﴾، كۆى (بَرّ)، يان كۆى (بَارّ)، ھەندىك گوتووينا: (بَرّ)، كۆى (بَرّ)، ﴿الْأَبْرَارَ﴾، كۆى (بَارّ)، (بَرّ) و (بار)ىش، ھەردووکیان بە مانای چاكەكار دىن، (بَرّ)، بە مانای چاكەكاريە،

بەلام (بار) بە مانای چاکەکارە، بەلام عەرەب جاری واهەیه چاوگیان کردووە بە سیفەت بۆ مرووف، واتە: ئەو مرووفە چاوگی ئەو سیفەتەیه.

﴿الْفَجَارَ﴾ یەش کووی (فاجر)ەو بە مانای خراپەکار و تاوانبارو لادەر دی، بێگومان چاکەکاریی بەرھەمی ئیمانەو، خراپەکاریی بەرھەمی کوفرە.

٣- ﴿يَصَلُّونَهَا يَوْمَ الدِّينِ﴾ {ئەو تاوانبارانە ی لە دۆزەخدا ن} لە پۆژی سزاو پاشتا دەیچنەتی و تێدا دەبرژێرن و دەپیشێرن.

٤- ﴿وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ﴾، ئەوان لێشی نادیار نابن، واتە: لەویدا بە بەردەوامی سزا دەدرێن، ﴿يَصَلُّونَهَا﴾، وەك جارانی دیکەش باسما کردووە، (صلي): بریتیه نیه تەنیا لە چوونە نیوی، بەلکو بریتیه لە سووتێرانی مرووف لە نیو ئاگردا بە شیوەیهکی تایبەت کە لە چواردەوریەو ئاگرە کە بێگرتەووە، بێرژێرن یاخود پێشێرن.

﴿يَصَلُّونَهَا يَوْمَ الدِّينِ﴾، یانی: (يوم الجزاء)، پۆژی سزاو پاداشت، (جزاء)، لە زمانی عەرەبییدا هەم بۆ سزا بە کاردی، هەم بۆ پاداشت، بەلام ئەگەر مەبەست پێی پاداشت بێ دەگوتری: (ثواب)و، ئەگەر مەبەست پێی سزا بێ، دەگوتری: (عقاب)، بەلام وشە: (جزاء)، لە یەك کاتدا هەردووکیان دەگرتەووە، بەلام لە زمانی کوردییدا تاكو ئیستا وشەیهکم پێ شك نایەت مانای پێ بە پێستی (جزاء) بێ، بۆیه هەمیشە دەلیم: ﴿يَوْمَ الدِّينِ﴾، یانی: پۆژی سزاو پاداشت.

شایانی باسە: وشە: ﴿نَعِيمٍ﴾ و ﴿جَحِيمٍ﴾، کورتترین بێژەن بۆ تەعبیرکردن لەو شوێنە چاکەکاران دەیچنی و، لەوێش کە تاوانباران دەیچنی.

پستە: ﴿وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ﴾، وەك ئەو ئایەتە موبارکە وایە، کە دەفەرمووی: ﴿وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ﴾ ﴿البقرة﴾، ئەوان لە ئاگر ناچنە دەرن، ئەوان دەرچوو نین لە ئاگر و هەمیشە، تێدا بەردەوام دەبن.

(۵) - ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ﴾، چ شتیک به تو ی زاناندوه پوژی سزاو پاداشت، چیه؟ بیگومان ئەمە مەبەست پێ دەربڕینی مەزنی ئەو پوژەیه، واتە: هێندە گەورەو مەزنە، هێندە بێرەزایە، مەگەر کەسێک بە تو ی بزانی، ئەگەر نا نایانی.

(۶) - ﴿ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ﴾، دیسان چ شتیک بە تو ی زاناندوه، پوژی سزاو پاداشت چیه؟

(۷) - ﴿يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا﴾، لەو پوژەدا هیچکەس هیچ شتیکی بۆ هیچکەس لە دەست نایەت، ﴿شَيْئًا﴾ (إِسْمٌ يَدُلُّ عَلَى جَنْسِ الْمَوْجُودِ وَهُوَ مُتَوَعِّلٌ، فِي الْإِبْهَامِ يَفْسِرُهُ مَا يَقْتَرِنُ بِهِ فِي الْكَلَامِ مِنْ تَمْيِيزٍ أَوْ صِفَةٍ أَوْ نَحْوِهَا)، واتە: (شئی): ناویکە مانای جینسی هەبوون دەگەیەنێ، کە شتیک هەیه، زۆر نادیارەو ئەوێ لە قسەدا لەگەڵیدا بەرانبەر کراوە، ئەگەر تەمییە، یان سێفەتە، یان وێنە ی وان، مانایەکی دەردەخات.

﴿يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا﴾، ئەو پوژە ی هیچ کەسێک هیچ شتیکی بۆ کەس لە دەست نایەت.

(۸) - ﴿وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ﴾، کارو بڕیاریش لەو پوژەدا تەنیا هی خوا یە ﷻ.

زۆر بەی تەفسیرەکان ئەم گێردراوەیان هیناوە: (عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: «كُلُّ شَيْءٍ مِنَ الْقُرْآنِ مِنْ قَوْلِهِ: (مَا أَدْرَاكَ) فَقَدْ أَدْرَاهُ، وَكُلُّ شَيْءٍ مِنْ قَوْلِهِ: (وَمَا يُدْرِيكَ) فَقَدْ طَوِيَ عَنْهُ»).

واتە: ئێنوو عەبباس ﷻ گوتوو یەتی: هەر شتیک لە قورئاندا هەیه کە خوا دەفەرموی: ﴿مَا أَدْرَاكَ﴾، (چ شتیک بە تو ی زاناندوه)، دوا یی خوا پێی زاناندوهو فیری کردوه (تە پێغەمبەر ﷺ) بەلام هەر شتیک کە لە فەرماشتی خوادا هاتو: (وَمَا يُدْرِيكَ)، (چ شتیک بە تو ی دەزانانی)، لێی پێچراوەتەوێ پێی نەگوتراوە.

بیگومان لە ئەنجامی تیوە پامان (إِسْتِقْرَاء) ی هەموو قورئاندا، عەبدوللای کوری عەبباس ئەوێ وەرگرتو.

که ده فەرموئ: ﴿وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ﴾، (أل) سەر ﴿وَالْأَمْرُ﴾، بۆ تیکرا (جنس) هو، مەبەست لە (الأمر)، لێره دا: سەر جەم فەرمان و کارەکانەو، وشە: (أمر)، تاکى (الأوامر) ه، نهك هى (أمر)، به مانای (شأن و حال)، واتە: هەموو فەرمانەکان و کارەکان و هەلس و کەوتەکان، لەو پۆژەدا تەنیا بە دەست خۆی پەرورەدگارن، یانی: ههچکەسێک ههچ شتێکی بۆ ههچکەس له دەست نایەت، ئەى مەرۆقەکان! خۆتان فریو مەدەن بە وەسوەسەو دندەدانى شەیتان و، بە تەمای ئەو تەبیکەون، فلانکەس شەفاعەتتان بۆ بکات و دەربازتان بکات! وەك یهكێك له ئەوانه‌ی به‌شیوه‌ی نایاسه‌ و نایه‌رعییه‌یه‌ ده‌ست به‌ هه‌ندیک شێخ و مەشایە خانەو دەگرن، دەلێ:

بۆیه له دنیا ده‌ستم گرت به‌ تۆ تاكو له قیامه‌ت نه‌بم په‌نجه‌پۆ

بەلام له راستییدا مەرۆق دەبێ له دنیادا تەنیا دەست بە خواو بە بەرنامەکەى خواوە بگرێ، ئنجا ئەگەر دەستی بە بەرنامەى خواوە گرت و، بە پێی پێغەمبەرە کەیدا ﷺ پۆی، بە ئەندازەى ئیمان و تەقوایەکەى، هەم شەفاعەت و تەکا کردنى پێغەمبەرى خواى ﷺ پێ دەپێ، هەم تەکا کردنى جگە لە سەرورەى پێغەمبەران ﷺ و جگە لە پێغەمبەرانیش، کە فریشتەکان و شەهیدەکان و زانیان و بۆ خوا وڵحاوان، بەلام مەرۆق ئەگەر لە خودى خۆیدا دەست بە خواو بە ئایین و بەرنامەى خواوە گرتووەبێ و، بە تەمای ئەو تەبیکەری کە بە ناهەق و بە نایاسەتەى و لە لایەن کەسێکى نایاسەتەو، شەفاعەت بۆ بکری، ئەو لە راستییدا جۆریکە لە خۆ فریودان و کلاو لەسەرى خۆ نان.

خوا بە لوتفى کەرەمى خۆى لەو کەسانەمان بگێرێ، کە توندو پێك چاڤ دەست بە ئایین و بەرنامەى خواوە دەگرن و، شایستەى ئەوێش دەبن کە پێغەمبەرى خاتەم ﷺ تەکاو شەفاعەتیان بۆ بکات، خوا بە لوتف و کەرەمى

خوئی به ئیسلامه وه بمانزیه نی و به ئیمانیه وه بمانرینی و، ئەم ژیانە کەم و
کورتە ی دنیا، سەربەرزانه به جی بهیڵین.

لێرەش دا کووتایی به ته فسیری سوورە تی (الإنفطار) دینین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

تەفسیری سوورەتی

المُطَفِّفِینَ

دەستپیک

بەرپـزان!

ئەمـرۆ کە (۲۲)ی مانگی (ذی القعدة)ی سالی (۱۴۴۱)ی کۆچی، بەرانبەر (۱۳)ی تەمموز، {مانگی (۷)}ی سالی (۲۰۲۰)ی زاینیه، لە شاری هەولێر، خوا پشتیوان بـ دەست دەکەین بە پـوونکردنەوهی چەمک و واتای ئایەتە بە پـێزەکانی سوورەتی (المطففین).

پێناسەی سوورەتی (المطففین) و بابەتەکانی

یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ناوی هەرە باوی: (سورة المطففين)ە، بەلام ناوی: (سورة وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ)یشی بۆ بەکارهێنراوە.

دووهم: شۆینی دابەزینی:

لەو بارەوه مشتومپی زۆر لە نـیوان زانایاندا هەیه: هەندێکیان بە مەککەیی دادەنـێن و، هەندێکیان بە مەدینەیی دادەنـێن، بۆ وینە: هەر کام لە: (الکلبی و جابر بن زید)، گوتووینە: لە نـیوان مەککەو مەدینە دابەزیووە، بە پـی ژمارە ی دابەزینی، یان کۆتا سوورەتی، سوورەتە مەککەیه کانه، یاخود سەرەتای سوورەتە مەدینەیه کانه، لەو بارەوهش ئەم گێردراوێه هەیه:

{عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ، قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ الْمُطَفِّفِينَ مَكَّةَ} ^(۱)، واته: عه بدوللای کوری
عه عباس رضی اللہ عنہ ده لئ: سوږه تی (المطففین) له مه ککه دابه زیوه.

سییه م: ریزبه ندیی له موصحف و له دابه زیندا:

ئهم سوږه ته موباره که له (مصحف) دا، ژماره که ی (۸۳) یه، له دابه زینشدا
ژماره (۸۶) ه، ئهم سوږه ته موباره که له پرووی دابه زینه وه پیش سوږه تی
(البقرة) و، دواي سوږه تی (العنكبوت)، دابه زیوه، به پای ژوربه ی زانایان.

چواره م: ژماره ی ثایه ته کانی:

به پای تیکر پای ژمیهرانی ثایه ته کانی قورئان، ثایه ته کانی ئهم سوږه ته
موباره که سی و شەش (۳۶) ثایه تن.

پینجه م: نیوه روکی:

ئهم سوږه ته چوار بابته ده گریته خوئی:

بابه تی یه که م: له ثایه ته کانی: (۱ - ۶)، شەش (۶) ثایه تی سه ره تادا، باسی
سزای سه خت بو نا ساغ و فیلبازان له کیشان و پیوان داو، خوای بهرز
باسیکردوون -- هی ئهو جوړه که سانه -- ته گهر بو خه لکی بکیشن، یان بییون،
لییان داده شکینن، به لام ته گهر بو خویان بکیشن یان بییون، به ته واوی وهری
ده گرن.

بابه تی دووه م: له ثایه ته کانی: (۷ - ۱۷)، یازده (۱۱) ثایه تدا، باسی سزای
سه ختی خوا بو تاوانبارانی بیپروا به پوژی دوايي، کراوه.

(۱) أوردته السيوطي في الدر المنثور ج ۸، ص ۴۴۱، وَكَسَبَهُ لِلنَّحَّاسِ وَابْنِ مَرْدَوَيْهِ وَابْنِ بَيْهَقِي.

بابەتی سییەم: لە ئایەتەکانی: (۱۸ - ۲۸)، یازدە (۱۱) ئایەتدا، باسی پاداشتی بەرزو بۆ وێنەى خوا بۆ پروادارانى چاکەکار، کراوە.

بابەتی چوارەم: لە ئایەتەکانی: (۲۹ - ۳۶)، هەشت (۸) ئایەتەکانی کۆتایی دا، باسی پێکەنین و گالتهو جەفەنگ پێکردنی تاوانبارانی بیپروا، بە پرواداران لە دنیاو، دوایی لە پۆژی دوایدا گالته پێکرانەو هیان لەلایەن پروادارانەو و سزا درانیان، کراوە.

شەشەم: تاییەتمەندییەکانی:

لە تاییەتمەندییەکانی ئەم سوورەتە موبارەکە، پێنج تاییەتمەندییەمان کەوتوو بەرچاو:

۱- هەپەشەکردنی سەختی خوا لە فیلبازان لە کێشان و پێواندا، کە تەنیا لەم سوورەتە موبارەکەدا بەم شیوەیە هاتو، هەلبەتە لە سوورەتەکانی دیکەش دا، لە بەسەرھاتی نێرانی شوعەیب عليه السلام بۆ گەلی مەدیەن و بۆ (أصحاب الأيكة)، {خاوەنانی باخەکە، یان درەختە چرو پرەکە}، باسی ئەو کراوە، بەلام وەك ئەوێ لێرەدا هاتو، لەو شوێنەى دیکەدا بەو شیوەیە نەهاتو، ئەویش لە ئایەتەکانی: (۱ - ۶) دا.

۲- باسی (سَجِين و عَلِيْن)، وەك شوێنی تۆماری کردەوێ تاوانباران و چاکەکاران، کە لە ئایەتەکانی: (۷ - ۱۸) دا کراوە، تەنیا لە هەموو قورئاندا تەنیا لێرەدا هاتوون.

۳- باسی پەردە پۆشکرانی بیپروایان لە دیداری خوا: ﴿لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ﴾

۴- باسی پێکەنینی پرواداران لە پۆژی قیامەتدا بە بیپروایان: ﴿فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ﴾

۵- چەند وشەو تەعبیریك کە تەنیا لەم سوورەتەدا هاتوون و ئیمە سێزدە (۱۳) یاغان هێنان:

- ۱- ﴿لِلْمُطَفِّفِينَ﴾.
- ۲- ﴿اُكَالُوا عَلَى النَّاسِ﴾.
- ۳- ﴿كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ﴾.
- ۴- ﴿سِجِّينَ﴾.
- ۵- ﴿مَرْفُومٍ﴾.
- ۶- ﴿بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾.
- ۷- ﴿لَمَحْجُورُونَ﴾.
- ۸- ﴿عَلَيْنَ﴾.
- ۹- ﴿رَجِيقٍ مَّخْتُومٍ﴾.
- ۱۰- ﴿خِتَمُهُ مِسْكَ﴾.
- ۱۱- ﴿فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَفِسُونَ﴾.
- ۱۲- ﴿تَسْنِیمٍ﴾.
- ۱۳- ﴿هَلْ تُؤَبُّوهُ الْكَافِرُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾.

ھەوتەم: دابەشکردنی ئایەتەکان بۆ چەند دەرسیك:

تێمە سی و شەش (۳۶) ئایەتەكەى ئەم سوورەتە بە پێزە دەكەینە دەرسیك، ھەرچەندە چوار (۴) بابەتى سەرەكی گرتوونە خۆی، بەلام بابەتەكان تێكھەلكیشن و، پێكەوھە پەيوەستن و، پێمان پەسندو باش نەبوو لە یەکیان دا برین.

دەرسی یەكەم

له نۆره كۆمهتله ئىپتىهكان لهكەلتاشان
Stay in touch on social media
نەن مەكەم عىر مۇئاڧ الئوال الئجماعى

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

English - كوردى

Alibapir

Alibapir

Alibapir

پیناسهی ئەم دەرسه

ئەم دەرسه کۆی سوورەتی (المطففین) دەرگرتە خوێ، که پیشتریش گوتمان چوار بابەتی سەرەکی دەرگرتە خوێ:

یه که م: له ئایه ته کانی: (۱ - ۶) دا، که خوا ﷻ لهو شەش ئایه ته دا، باسی سزای سهختی خوێ دهکات بۆ که سانیکی که تەرازوو بازی و کهم پیوان و کهم کیشی دهکەن له پیوان و کیشاندو، کهم به بابای کپیار دهدهن، به پێچهوانه ی ئهوهوه که بۆ خوێان بکرن، به کیشان بێ، یان به پیوان، به تهواوی مافی خوێان وهردهگرن، ئنجا دیاره دهبی ئهوه جوړه که سانه پیان وانهبی بۆ پوژیکێ مهزن زیندوو دهرکێنهوه، ئهوه پوژهی خهڵک بۆ پهروهردگاری جیهانیان، بۆ خوای بهرز رادهوهستن، به پیوه دهبن و چاوهڕێ دهکەن: چیان بۆ بپیار دهدری؟

دووهم: له ئایه ته کانی: (۷ - ۱۷) دا، خوای پهروهردگار لهو یازده (۱۱) ئایه ته موباره که دا، باسی تالانباران دهکات، که شوینی نووسراوه که یان و جیی تۆماری کردهوه کانیان ﴿سَجِّین﴾ ه، دوايش خوا ﷻ پیناسه ی: ﴿سَجِّین﴾ دهکات، بهوهی نووسراویکی نیشانه دار کراوه، یاخود: نووسراویکه به زهقی و درشتی نووسراوه، ئنجا خوا ﷻ سزای سهخت و بپهزا بۆ به درۆ دانهران، ئهوانه ی سزاو پاداشت به درۆ دادهنن، دیاری دهکات، ته نیا که سانیکیش پوژی سزاو پاداشت به درۆ دادهنن، که سنوور شکین و زۆر گونا بهار بن و، کاتیک ئایه ته کانی خویان به سهردا بخوێننهوه، به ئهفسانه ی پیشینانیان نازده دهکەن، که واش نیه، به لام ئهوه گونا به کانی خویان که ژهنگ و که مپه ی له سه ر دلێان پهیدا کردوه، چاوی دلێان کوێر بووه، ئایه ته کانی خوا وه ک خوێان به دی ناکەن، بۆیه ش ئهوه جوړه که سانه له بینینی پهروهردگاریان و، دیداری خوا بی بهش و په رده پووش دهکرن، دوايش به شیوه یه کی تایبهت له نیو ناگری دۆزه خدا دهسووتنن و، پیشیان دهگوتری: ئا ئهوه بوو که پیتی بیپروا بوون!

سَبَّه م: پانتایی ئه ویش هه ر یازده (۱۱) ئایه ته، ئایه ته کانی: (۱۸ - ۲۸)، خوا ﷺ له و یازده ئایه ته دا، باسی پرواداران چاکه کار ده کات، که لیستی کرده وه کانیان له: ﴿عَلَّيْنِ﴾ ه، که شوینیکی زۆر به رزه، به پیچه وانهی ﴿سَجَّینِ﴾ هوه، که شوینیکی زۆر نزمه.

ئنجا خوا ﷺ پیناسه ی: ﴿عَلَّيْنِ﴾ ده کات و پیشی ده فهرمو ی: چووزانی ﴿عَلَّيْنِ﴾ چییه و کئی پی زاناندووی چییه؟ واته: شتیکی سه رسورپهینه ره و ئه گهر خوا پیت نه فهرمو ی، نازانی چییه؟ دوایی به وه پیناسه ی ده کات، که نووسراو یکه نیشانه دار کراوه، یاخود به نووسینیکی درشت و زبر نووسراوه و، ئه وانهی زۆر له خوا نزیکن له فریشته کان، ده بینن.

ئنجا خوا ﷺ باسی ئه وه ده کات که چاکه کاران له ئیو نازو نيعمه تدان، له سه ر ته ختان ده پروانن، بو پاداشتی خو یان، ئه و جیگا و ریگا خو ش و به رزو ناوازه یه ی خوا پیداون، که ئه گهر تو سه رنجیان بده ی، له ده م و چاویاندا، له پروایاندا، نازو نيعمه ت ده بینن، گه شی و شادی ده بینن، ته رو تو لپی پاراوی ده بینن و، ئه وانه له شه رابی ک که سه ره که ی به ستراوه، پینان ده نو شتر ی، کو تاییه که ی وه ختی ک ده یخونه وه بو نی میسکی لی دی و، هه ر ئه وه ش شایسته یه خه لک پیشبرکی تی دا بکات، ئه و شه رابه ش که چاکه کاران ده یاندری تی، له ئاوی سه رچاوه ی ته سنیم، ئاو ی ته ی ده کری، ئه ویش سه رچاوه یه که زۆر له خوا نزیکان لی ده خونه وه، واته: ئه و سه رچاوه یه ته سنیم زۆر له خوا نزیکان له ئاوه که ی ده خونه وه، به لام له ئاوی ئه و سه رچاوه یه له سه ری وه ده پر ژئی، تیکه ل ده کری به ئه و شه رابه ی ده دری به چاکه کاران (أبرار)، هی چاکه کاران بو یان ئاو ی ته و تیکه ل ده کری، به لام هی زۆر نزیک خراوان (مقربین) هه ر وه ک خو ی ده یاندری تی، بی ئه وه ی شتی دیکه ی ئاو ی ته بکری.

چواره م و کو تای: له هه شت (۸) ئایه تی کو تاییش، ئایه ته کانی: (۲۹ - ۳۶) دا، خوا ﷺ باسی هه ندیک له هه ل سوکه وتی تاوانباران ده کات له دنیا دا که به پرواداران پیکه نیون و، گالته یان پیکردوون، کاتی ک به لایاندا تپه ریون چاویان

داگرتوه، وهك گالتە پيكردن و ئەزىيەتدانى پرووحيان، كاتيك گەپراویشنەوہ بۆ لای كەس و كارو مال و خيژانى خويان، زۆر بە دلخوشي گەپراونەوہ، وهك شتيكى زۆر گەورەيان كرد بى! كاتيك پروادارانيشيان بينيون، گوتووiane: ئەوانە گومران، لە حاڵيكدا بەسەريشيانەوہ پاريزەر نەبوون، داخو گومران، ياخود پي راستگرتوون!

دوايى خوا دەفەرموي: پرواداران لەم پۆژەدا (واتە: لە پۆژى دوايدا)، بە بپروايان پيەكەنن -- كە دوايى باس دەكەين، هەنديك لە زانايان هۆكارى پيەكەننەكەيان چۆن باسكردوہ - ياني: ئەگەر لە دنيايدا پرواداران، گالتە پيكرەوى بپروايان بوون، لە پۆژى دوايدا خوا ﷻ وهك سزايەكى پيەكەليك (مطابق) و پر بە پيست، پرواداران دەكاتە گالتە پيكرەوى بپروايان و، بپروايان دەكاتە گالتە پيكرەوى و، پرواداران لەسەر تەختان تەماشاي سزادارانى بپروايان، دەكەن.

لە كۆتاى دا خوا دەفەرموي: ﴿ هَلْ تُوبُ الْكَفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴾، ئايا بپروايان بە پي ئەوہى دەيانكرد پاداشت درانەوہ؟ واتە: ئەگەر پاداشتەك هەبى بۆ وان، لەسەر كردەوہ خراپەكانيانەو بە دلنيايش كردەوہى خراپ، هەر سزاي لەسەرە، نەك پاداشت، بەلام ليەدا خواي بەرز بە توانجەوہ باسى پاداشت (ثواب) دەكات، هەنديكيش لە زانايان گوتووiane: (ثواب): بريتيە لەوہى لە ئەنجامى كردەوہدا بۆ مرووف ديئەوہ (مَا يُتُوبُ إِلَى الْإِنْسَانِ مِنْ عَمَلِهِ)، چ سزا بى، چ پاداشت.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ وَيَلِّ لِلْمُطَفِّفِينَ ١ الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ٢ وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ٣ أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ٤ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ٥ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ٦ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي سِجِّينٍ ٧ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ ٨ كِتَابٌ مَرْقُومٌ ٩ وَيَلِّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ١٠ الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ يَوْمَ الدِّينِ ١١ وَمَا يُكَذِّبُ

بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾ إِذَا تُنْذِرَ عَلَيْهِاءَ إِنَّا قَالِ اسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى
 قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا
 الْجَحِيمِ ﴿١٦﴾ ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿١٧﴾ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيَّينَ
 ﴿١٨﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ﴿١٩﴾ كِتَابٌ مَرْفُومٌ ﴿٢٠﴾ يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢١﴾ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي
 نَعِيمٍ ﴿٢٢﴾ عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٢٣﴾ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿٢٤﴾ يُسْقَوْنَ مِنْ
 رَحِيقٍ مَخْتُومٍ ﴿٢٥﴾ خِتْمُهُ مِسْكٌَ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَفِسُونَ ﴿٢٦﴾ وَمَرَجِعُهُمْ
 إِلَى رَبِّهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿٢٧﴾ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ
 الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ ﴿٢٩﴾ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامِرُونَ ﴿٣٠﴾ وَإِذَا أُنْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ
 أُنْقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ﴿٣٢﴾ وَمَا أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ
 حَافِظِينَ ﴿٣٣﴾ فَالْيَوْمَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٣٤﴾ عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ
 ﴿٣٥﴾ هَلْ تُؤَبُّونَ الْكُفَّارَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

{به ناوی خوای به بهزهیی به خشنده. سزای سهخت بو که مکه ران (له
 کیشان و پیوان دا) ﴿١﴾ نهوانه ی کاتیک به پیوان (و کیشان) له خه لک ده کړن، به
 تهواوی وهریده گرن ﴿٢﴾ به لام ههر کات بویان پیوان (یان بویان کیشان) لیان
 که م ده کهن ﴿٣﴾ نایا نهوانه پیان وانیه که (له لایه ن خواوه) زیندوو کراوه ن؟
 ﴿٤﴾ بو پوژیک (زور) مه زن ﴿٥﴾ پوژیک که خه لک تیدا بو په روه ردگاری
 جیهانیان هه لده ستی و راده وه ستی! ﴿٦﴾ وانیه (که نهوان گومان ده بهن) به
 دلنیای نووسراوی تاوانباران له (سجین) دایه ﴿٧﴾ نایا چی پی زاناندووی (سجین)
 چییه؟ ﴿٨﴾ نووسراویکی نیشانه دار کراوه ﴿٩﴾ لهو پوژده دا سزای سهخت بو به

درۆ دانه ران (ی سزاو پاداشت) ﴿۱۰﴾ ئەوانە ی پۆژی سزاو پاداشتیان بە درۆ دادەنا
 ﴿۱۱﴾ جگە لە هەر سنوور شکێنکی گوناھکاریش، کەس بە درۆی دانانی ﴿۱۲﴾
 (ئەو کەسە ی) هەر کات ئایە تە کا ئمانی بە سەردا خوێژانەو، دەلێ: ئەفسانە کانی
 پیشینانە ﴿۱۳﴾ وایە (با واز لەو قسانە یێن) بە لکو بەوێ ئەو (خراب) هەو
 کە وە دەستیان هێناو، دلێان کە مەپە ی بە ستو (ژەنگی لە سەر پەیدا بوو)
 ﴿۱۴﴾ وایە (با وازیێن) بە دلێایی ئەوان لەو پۆژە دا لە پەرەردگاریان پەرە
 پۆشن ﴿۱۵﴾ دواییش بێگومان ئەوان چووێ ئێو کلپەن ﴿۱۶﴾ دواییش (پێیان)
 دەگوێری: ئەو ئەو (سزای) هەو کە بە درۆتان دادەنا ﴿۱۷﴾ وایە (با وازیێن)
 بێگومان نووسراوی چاکە کاران لە (عَلَّيْ) دایە، ﴿۱۸﴾ ئایا چی بە توێ زاناندو
 (عَلَّيْ) چیە؟ ﴿۱۹﴾ نووسراویکی نیشانە دار کراو ﴿۲۰﴾ زۆر نیزی کخراوێ کان (لە
 خوا) دەبیێن ﴿۲۱﴾ بە دلێایی چاکە کاران لە ئێو نازو نێعمە تان ﴿۲۲﴾ لە سەر
 تەختان دەپوانن ﴿۲۳﴾ شادمانی و گەشی نازو نێعمە ت لە پرویاندا دەناسی
 (و دەزانی) ﴿۲۴﴾ لە شیلە یەکی بە ستراو دەخۆنەو ﴿۲۵﴾ بە میسک بە ستراو،
 با پیشبەرکە کاران تەنیا لەو دەدا پیشبەرکە بکەن ﴿۲۶﴾ لە ئاوی تەسنیمی ئاوێتە
 کراو ﴿۲۷﴾ (تەسنیمیش) سەرچاوە یە کە زۆر نیزی کخراوێ کان (لە خوا) لێی
 دەخۆنەو ﴿۲۸﴾ بێگومان ئەوانە ی تاوانیان کردو (لە دنیا دا) بەوانە ی پرویان
 هێناو پێدە کە نین ﴿۲۹﴾ ئەگەر بە لاشیاندا پەتبوونایە، ئاماژە یان بوێ یە کدی دەکرد
 ﴿۳۰﴾ هەر کاتیش بوێ لای خێزان و کەسیان گەرابانەو، بە شادمانی دەگەرانەو
 ﴿۳۱﴾ هەر کاتیش بێنیایانن (پرواداران یان دیبایە)، دەیانگوت: بە راستی ئەوانە ن
 گومریان ﴿۳۲﴾ هەرچە ندە بە پارێزە ریش بە سەریانەو نە ئێرا بوون! ﴿۳۳﴾ ئنجا
 ئەمپۆش ئەوانە ی پرویان هێناو بە بێ پرویان پێدە کە نن ﴿۳۴﴾ لە سەر تەختان
 تەماشای دەکەن (چۆن سزا دەدرێن!) ئایا بێ پرویان سزای ئەو هە یان درایەو
 کە دەیانکرد! ﴿۳۵﴾.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان

(الْمُطَفِّفِينَ): (الطَّيْفُ: الشَّيْءُ النَّزْرُ، وَمِنْهُ الطُّفَافَةُ لِمَا لَا يُعْتَدُّ بِهِ، وَطَفَّفَ الْكَيْلَ: قَلَّلَ نَصِيبَ الْمَكِيلِ فِي إِيفَائِهِ وَاسْتِيفَائِهِ، وَشَهَى: (مُطَفِّفِينَ)، كَوَى (مُطَفَّف) ه، (مُطَفَّف) یش: له‌سه‌ر کیشی (مُفْعَل) ه، ناوی بکه‌ره، واته: سووککه‌ر، که‌مکه‌ر، له (طَفِيف) هوه‌هاتوه، (طَفِيف)، واته: شتیکی که‌م، وشه‌ی (طُفَافَةُ) ش، شتیکه‌ گرنگی پینه‌دری، ده‌گوتری: (طَفَّفَ الْكَيْلَ)، واته: به‌شی بابای بو‌ی ده‌پیوی، که‌می کرد، له‌وه‌دا که‌هه‌قیکی پێداو که‌می پێدا.

(أَكَاَلُوا): (الْكَيْلُ: كَيْلُ الطَّعَامِ، كِلْتُ لَهُ الطَّعَامَ: تَوَلَّيْتُ ذَلِكَ لَهُ)، (كَيْل): بریتی‌ه له‌ پیوانی خواردن، [واته: به‌ره‌ شیو، ئه‌وه‌ی ده‌خوری، دانه‌ویله‌یه، یان هه‌ر شتیکی دیکه‌یه،] ده‌گوتری: (كِلْتُ لَهُ الطَّعَامَ)، خورا‌که‌که‌م بو‌ پیوا، یانی: سه‌ره‌رشتی ئه‌وه‌م کرد بو‌ی بی‌پوری، مه‌رج نیه‌ به‌ده‌ستی خو‌ی بو‌ی پیوایی. (تَسَوَّفُونَ): (تَوَفَّيْتُ الشَّيْءَ: بَذَلْتُهُ لَهُ وَافِيًا)، (تَوَفَّيْتُ الشَّيْءَ) ئه‌وه‌یه شته‌که‌ به‌ ته‌واوی پێی بدری، به‌لام (إِسْتِيفَاءُ الشَّيْءِ)، ئه‌وه‌یه شته‌که‌ به‌ ته‌واوی هه‌ربگیری.

(يُخْسِرُونَ): (الْخُسْرُ وَالْخُسْرَانُ: انْتِقَاصُ رَأْسِ الْمَالِ، يَنْسَبُ إِلَى الْإِنْسَانِ وَإِلَى الْفِعْلِ، خَسِرَ فُلَانٌ، وَخَسِرَتْ تِجَارَتُهُ)، واته: (خُسْر و خُسْرَان)، هه‌ردووکیان به‌ مانای که‌مکردنی سه‌رمایه‌و ده‌ستمایه‌ن و (خُسْر و خُسْرَان) پالده‌درینه‌ لای مرو‌ف و پالده‌درینه‌ لای کرده‌وه‌که‌ش، ده‌گوتری: (خَسِرَ فُلَانٌ)، فلان‌که‌س زیانی لیکه‌وت، دۆرا، هه‌روه‌ها ده‌شگوتری: (خَسِرَتْ تِجَارَتُهُ)، بازرا‌گانییه‌که‌ی دۆرا، زیانی لیکه‌وت.

(سَجِينٌ): (السَّجِينُ: اسْمٌ لِحَبْنَم، وَقِيلَ: اسْمُ الْأَرْضِ السَّابِغَةِ)، (سَجِين): ناویکه‌ له‌ ناوه‌کانی دۆزه‌خ، یاخود ناوه‌ بو‌ زه‌وی هه‌وته‌م، چینی هه‌وته‌م له‌ زه‌وی.

(مَرْقُومٌ): (الرَّقْمُ: الخَطُّ الغَلِيظُ، وَقِيلَ التَّعْجِيمُ لِلْكِتَابِ، وَفِي (المطففين) حُمِلَ عَلَى الْوَجْهَيْنِ)، وشه ی (مرقوم) له (رقم) هوه هاتوه، که به مانای نووسینی زبر دی، هه ندیکش گوتوو یانه: به مانای سه روبرو بۆ کردنی نووسراوه، بۆیه ش گوتوو یانه: (تعجیم)، له بهر ئه وه ی بابای عه رهب رینووسه که ی خو ی زانیوه، بیخوینیته وه، به لام ئه وه ی جگه له عه رهب بووه، له فارس و کوردو رۆم و هه موو ئه وانیه ی پیا ن گوتوون: عه جه م، بۆ خویندنه وه ی نووسینی عه رهب یی، پیاوستی به وه کردوه ئه نووسراوه عه رهب یی خالدار بکری، (ت) دوو خالی له سه ر دابزین و، (پ) دوو خال له ژیریه وه، (ن) خالیک له سه ریه وه، (ب) له ژیریه وه هه روه ها، ئه وه پیا ده گوتری: (تعجیم)، ئنجا ئه وه ی (المطففين)، له سه ر هه ردوو پرووه که مانا کراوه، واته: ده گونجی مه به ست له وشه ی: (مرقوم)، نووسینی زبر بی، یان نووسینیک بی که خال به ندی بۆ کراوه.

(رَأَى عَلَى قُلُوبِهِمْ): (الرَّيْنُ: صَدَأٌ يَغْلُو الشَّيْءَ الْجَلِيَّ)، (ران)، کرداری پابردوو (فعل ماضی) یه و، له (رین) هوه هاتوه، (رین) یش ژه نگیکه له سه ر شتیک که سپی و دره وشاوه بی، په یدابی و سپیتی و دره وشاوه یی که ی نه هیلی، (أَي: صَارَ ذَلِكَ كَصَدَأٍ عَلَى جِلْدِ قُلُوبِهِمْ، فَعَمِيَ عَنْ مَعْرِفَةِ الْخَيْرِ مِنَ الشَّرِّ)، واته: ئه و گونا ح و تاوانانه ی ده یکه ن، وه ک ژه نگیکه له سه ر دلیان و دلّه کانیانی کویر کردوون، له وه ی چاکه له خراپه جیا بکه نه وه.

(عَلَيْنَ): (عَلِيَ) یه، به لام (سَجَيْنَ)، وشه یه ک نیه، له تاکیکه وه هاتبی، به پیچه وانیه ی (عَلَيْنَ) هوه، که دوایی خوای به رزی مه زن به (عَلِيُون) یش هیناویه تی، (علین) له (علو) هوه هاتوه، به بی گیره (شدة)، (العلو: ضِدُّ السُّفْلِ وَالْعُلُويَّ السُّفْلِيَّ الْمُنْسُوبَ إِلَيْهِ)، واته: (علو) پیچه وانیه ی (سفل) ه، یانی: خواری و (علو)، یانی: به رز، (علوی)، واته: شتیک که پال ده دریته لای (علو) و، (سُفْلِيَّ)، واته: شتیک که پال ده دریته لای (سفل)، واته: نزمی، (علین) یش یانی: به رزی و،

ناوہ بۆ باشتیرینی باخەکانی بەهەشت، ھەرودەك چۆن (سجین)، ناوہ بۆ خراپترین جوړەکانی ئاگری دۆزەخ.

ھەندیکیش گوتووایانە، وشە: (سجین و علین)، ھەردووکیان ناو، بۆ ئەو کەسانە لە خوارەوون یان لەسەرەوون و، لە پرووی زمانی عەرەبییەو نیزیکتەر، مانایەکیان بەو شیوەیە بۆ.

(الْأَرَايِكُ): (جَمْعُ أَرِيكَةٍ، وَالْأَرِيكَةُ حَجَلَةٌ عَلَى سَرِيرٍ)، جارانی دیکەش بە تایبەت لە تەفسیری سوورەتی (الواقعة) دا، باشمان باسی ئەو وشەیە کردو، (الْأَرَايِكُ) کۆی (أَرِيكَةٍ) یە، کە بە تەختیک دەگوترێ پەردە ی بەسەرەووە بۆ، لە ھەندی شوینان پەردە کوللە ی پێ دەلێن، بەلام ئەگەر پەردەکە ی بەسەرەووە نەبۆ، پێ ناگوترێ، (أَرِيكَةٍ) و پێ دەگوترێ: (سَرِيرٍ)، ئیستا قەنەفە ھەیە، خەلک لەسەری دادەنیشێ، کورسییش ھەیە بۆ لەسەر دانیشتن، بەلام (سَرِيرٍ)، جیابوو لە قەنەفەو لە کورسییش، (سَرِيرٍ) شوینی لەسەر دانیشتن بوو، ھی لەسەر پالکەوتن و ڕاکشانیش بوو، پانتاییەکی فراوانترە لە قەنەفەو لە کورسییش، ئەگەر پەردەشی بەسەرەووە بوو بۆ پێگوتراو: (أَرِيكَةٍ) و بە (الْأَرَايِكُ)، کۆ دەکرێتەو.

(نَضْرَةُ النَّعِيمِ): (نَضْرَةٌ) بە مانای جوانیی و گەشیی دی، وەك چۆن پرووەك و درەخت ئاو دەدرێ و، گەش و جوانە، (نَضْرَةُ النَّعِيمِ)، واتە: گەشیی و جوانیی ئەو نازو نێعمەتانە ی ئەو مروقاتە تییدان.

(رَحِيقٍ): ھەندیکیان ھەر بە مانای مەیی و شەرابیان لێکداووەتەو، ھەندیکیش گوتووایانە: (رحیق) باشتیرین جووری (مەیی) یە، ھەندیکیش گوتووایانە: (رحیق) جووریکە لە خواردنەو، بەس خوا دەزانێ چییەو چۆنە؟

(مَخْتُومٍ): واتە: (مُغْلَقٍ، مَسْدُودٍ)، گیراو، سەرەکە ی بەستراو و ئاوە لا نیە، ھەندیکیش لە زانیان گوتووایانە: (الْخَتْمُ: الطَّبْعُ وَيَتَجَوَّرُ بِهِ فِي الْإِسْثِثَاقِ وَالْمَنْعِ

مِنْهُ اَعْتَاباً هَـمَا يَخْضَلُ مِنَ الْمَنْعِ بِالْخَتَمِ عَلَى الْكِتَابَةِ وَالْأَبْوَابِ، واتە: (ختم) به مانای مۆرە، دوایی بە کارهێنراوە بۆ قایمکردنی شتیک و پێ لێگرتنی هەر کەس کە دەستی بە گەیه نێت، چونکە نووسراویک دەرگایە ک مۆری لێدرابایە، نەدەبوو کەس بە لای ئەو نووسراوە دابچێ و بیکاتەو، یاخود بە لای ئەو دەرگایە دا بچێ و بیکاتەو، بزانی لە دیوی ژووری چ باسە!

(مِسْکُ): (المِسْکُ: مِنَ الطَّيِّبِ، فَارِسِيٌّ مُعَرَّبٌ وَهِيَ الْمُسْجُومُ)، (مسک): جوړیکە لە بۆنی خوڤ و وشەیه کی فارسییەو کراوە بە عەرەبی، کە بریتیه له: بۆنکراو، بۆنیکێ خوڤ، (المعجم الوسيط)، دەلی: (ضَرْبٌ مِنَ الطَّيِّبِ اتُّخِذَ مِنْ ضَرْبٍ مِنَ الْغِرْلَانِ)، واتە: جوړیکە لە بۆنی خوڤ لە جوړیک لە ئاسک وەرده گیرێ، نە ک لە هەموویان، دوایی زیاتر (مسک) شی دەکەینەو، چیه و چۆنە؟

(وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ): واتە: با پێشپێرکە کاران لەو هەدا پێشپێرکە بکەن، دەگوترێ: (تَتَنَافَسُ فِي الشَّيْءِ: بِالْعِ فِي رَغْبَتِهِ فِيهِ)، (مُتَنَافِسَةٌ) ی لە شتە کە دا کرد: زێدەرۆیی کرد لە ئارەزوو بۆ دەرپرینی دا، (تَنَافَسْتُ فَلَانًا فِي كَذَا، أَي: سَابَقْتُهُ وَبَارَيْتَهُ مِنْ غَيْرِ أَنْ يُلْحَقَ الضَّرْرُ بِهِ، وَالتَّنَافُسُ التَّسَابُقُ)، دەگوترێ: لە گەڵ فلانکە سدا مونا فەسەم کرد، واتە: پێشپێرکیم کرد، داخو من پێش دەکەوم، یان ئەو؟ بێ ئەو هێ زیانی پێ بگەیه نرێ، (تنافس) یان: (تسابق)، واتە: پێشپێرکەو مەر ج نیه تەنیا لە پا کردندا بێ، جاری وایە لە زۆران بازیدایەو، جاری وایە لە یارییه کی فیکری دایە، هەمووی وشە ی مونا فەسە ی بۆ بە کار دەهێنرێ.

(تَسْنِيمٌ): (مَاءٌ فِي الْجَنَّةِ، وَسَنِمٌ يَسْنَمُ: ارْتَفَعَ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ)، (تَسْنِيمٌ): ئاوێکە لە بەهەشت، {سەرچاوە یە کەو کانی اوێکەو مەر ج نیه، وە ک ئاوی خو مان بێ}، دەگوترێ: (سَنِمٌ يَسْنَمُ: ارْتَفَعَ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ)، واتە: شتە کە لە سەر ئاستی زەوی بەرز بوو، (سَنَامٌ) یش، بە دونگی حوشتر دەگوترێ، چونکە لە ئاستی پشتی بەرزترە.

(نَغَامُزُونَ): (التَّغَامُزُ: بِالْعَيْنِ أَوْ الْجُفْنِ أَوْ الْحَاجِبِ، أَي: أَشَارَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضِهَا)، واتە: بە چاو، یان بە پیلووێ چاو، یان بە برو، هەندیکیان ئاماژەیان بۆ هەندیکیان کرد، هەلبەتە ئاماژە بۆ یەکێ کردنەکیان بۆ گالتە پێکردن بوو بە برۆاداران، ئەها ئاگادار بە! بزانه چۆن! یان بزانه چۆن دەروا! یان چی دەلی؟

(أَنْقَلَبُوا): واتە: گەرانەو، (الْإِنْقِلَابُ: تَحَوَّلَ الشَّيْءُ عَنْ وَجْهِهِ)، شتێک کە بەرەو شوێنێک برۆا بەرەو لایەک و دواوی بگەرێتەو، پێی دەگوتری: (إِنْقِلَابُ)، کەواتە: (إِنْقَلَبُوا)، یانی: ئەو شوێنە ی بۆی دەچوون، دواوی بە پێچەوانەو پشیمان تێکردو گەرانەو بەرەو دواو.

(أَهْلِهِمْ): (الْأَهْلُ: الزَّوْجَةُ، وَأَهْلُ الشَّيْءِ: أَصْحَابُهُ، أَهْلُ الدَّارِ وَنَحْوَهَا: سُكَّانُهَا)، وشە (أهل): هەم بە مانای ژن و هاوسەر، دێ، هەم بە مانای هاوێلانی ئەو شتە دێ، دەگوتری: (أَهْلُ الدَّارِ)، واتە: ئەوانە ی خواوەنی ئەو خانوو و مألەن و تێیدا نیشتەجێن، نشینگەکانی ئەوێ، دیسان وێنە ی ئەوێش وەک خەلکی شارەکە (أهل القرية)، دەلیم: (أهل) بە مانای خزم و نیزیکانی ئەو کەسەش دێ، بۆیەش من بە کەس و کارو نیزیکیەکان، لێکم داوێتەو.

(فَكِهِينَ): (الْفَكَةُ: الطَّيْبُ النَّفْسِ الَّذِي يُكْثِرُ الدُّعَابَةَ)، (الْفَكَةُ): یانی: کەسیکی مەشەرەبخۆش، کە زۆر قسە ی خۆش دەکات و گالتەو سووێت دەکات و دەم بە زەرەدە خەنەیه.

(ثُوبَ): (الْمُتَوَبَّةُ وَالْمُتَوَبَّةُ: الْجَزَاءُ: وَثُوبُهُ، أَي: كَأْفَاءُهُ)، (مُتَوَبَّةٌ وَمُتَوَبَةٌ)، هەردووکیان بە مانای پاداشت و بەرانبەر دین، ئنجا ئەو بەرانبەرەش بە زۆری وایە (ثواب) لە بەرانبەر چاکەدا بە کاردی، واتە: پاداشت، بەلام (عِقَاب) لە بەرانبەر خراپەدا بە کاردی، واتە: سزا، لە زمانی کوردیییدا وشەیه کمان نیە لە یەک کاتدا، هەم بۆ سزادان و هەم بۆ پاداشتدانەو بە کاردی، لە عەرەبییدا هەیه، وشە: (جَزَاءُ)،

بەلام عەرەبىش ئەگەر بیانەوئى بۆلین: پاداشت، دەلین: (تواب) و، ئەگەر بیانەوئى بۆلین: سزا، دەلین: (عقاب)، بەلام (جزاء)، هەردووکیان دەگرێتەو، لە کوردیش دا وشەیه کەمان نیە - بە پێی زانیاریی من - پێر بە پێستی مانای (جزاء) بێ، مەگەر بگوترێ: بەرانبەر، شتێک کە بەرانبەر کردەوێکەى ئەو، چاکە یان خراپە.

(وَتَوَّابُهُ، أَي: كَافَأَهُ)، پاداشتی دایەو، لێرەدا دەفەرموئ: ﴿هَلْ تُؤَبُّ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾، ئایا بپروایەکان پاداشتی ئەوێان درایەو کە دەیانکرد، زانیان دەلین: ئەو بۆ توانجە، واتە: ئەگەر پاداشتێک هەبێ، بۆ بپروایان هەر ئەو سزایە کە دەیاندرێت، پاداشتێکی دیکەیان نیە، چونکە چاکەیه کیان نەبوو تاکو پاداشتیان بدرێتەو، هەندیکیش گوتووین: وشەى: (تواب)، وەك چۆن بۆ چاکە دانەو و پاداشت دانەو، بەکاردی، بۆ سزادانەو هەش بەکاردی.

هۆی هاتنە خوارەوێ ئایەتەکان

لە بارەى هاتنە خوارەوێ ئەم سوورەتە موبارەتەو، ئەم گێردراوێە دینین:

{عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: لَمَّا قَدِمَ نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ الْمَدِينَةَ كَانُوا مِنْ أَحَبِّ النَّاسِ كَيْلًا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: {وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ} فَحَسَّنُوا الْكَيْلَ بَعْدَ ذَلِكَ} (۱).

واتە: ئێبنو عەباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا دەلێ: پێغەمبەرى خوا ﷺ کە چوو بۆ مەدینە، خەلکە کە خراپترین جوړە پێوانیان هەبوو (واتە: خراپترین جوړە پێوان و کێشانیان هەبوو و فێلیان تیدا کردو)، بەلام کە خوا (عزوجل)، ئەم ئایەتە موبارەتەو دابەزاند: ﴿وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ﴾ (ئایەتەکانی دیکەش)، دواى ئەو کێشان و پێوانیان چاک کرد.

(۱) أخرجه النسائي في تفسيره: ٦٧٤، وابن ماجه: ٢٢٢٣، وابن حبان: ١٧٧٠، والطبراني في الكبير: ١٢٠٤١، والواحدى في أسباب النزول ص ٢٩٨، وغيرهم، وقال شعيب الأرناؤوط: حديث حسن.

بەلکو لە شوێنی دیکەدا هاتووە: لە دواى ئەووە خەلکی مەدینە باشتەین کێشان و پێوانیان هەبوو، یەکیك لە زانایان لە پۆژگاری خۆیدا گوتوو یەتی: ئیستاش لەگەڵ دابی خەلکی مەدینە باشتەین کێشان و پێوانیان هەیه.

مانای گشتیی ئایەتەکان

ئەم سوورەتە - پێشتریش باسمان کرد - زانایان مشتومڕو راجیایان هەیه، کە ئایا مەککەییە، یان مەدینەییە، یاخود هەردووکیانە؟ چونکە: هەندیک لە زانایان گوتوو یانە: کاتیک پێغەمبەری خاتەم ﷺ بەرپۆه بوو لە نیوان مەککە و مەدینەدا، ئەم سوورەتە دابەزیو، پێشتم وایە هەرچۆنیک بێ، ئەم سوورەتە یان کۆتا سوورەتە لە قورئانی مەککەیی، یاخود یەکەم سوورەتە لە قورئانی مەدینەیی، خوا ﷻ دەفەرموی: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشنده، واتە:

۱- بە ناوی خوا، ئەم قورئانخویندنه دەست پێدەکەم، ئەک بە ناوی خۆم، یان بە ناوی هەر کەسیکی دیکە، یان هەر شتیکی دیکە، بەس خوا شایستەى ئەو یە کاتیک کارەکانت ئەنجام دەدەى، ناوی ئەویان لێ بێنى.

۲- ئەم کارەى ئەنجامی دەدەم، بۆ خوا ئەنجامی دەدەم، واتە: لە ئەنجامدانی ئەم کارەم دا، ئنجا قورئان خویندنه، یان هەر کاریکی دیکە یەو ناوی خوای لێ دەهێنێ، ئامانج و مەبەستم لێ ئەو یە خوا لێم پازی بێ.

۳- ئەم کارەم بە پێی بەرنامەو ئایینیک کە خوا دایناو، ئەنجام دەدەم، ئەک هەر لە خۆو چۆنم پێخۆش بێ، وابکەم، بەلکو تەماشای دەکەم خوا چۆنى فەرموو، خوای کاربەجی لە بەرنامەکەى خۆیدا، لە ئایینەکەى خۆیدا چۆنى داناو، بەو شیو یە ئەنجامی دەدەم.

۴- ئەم کارەم بە تواناو وزەیه‌ک که خوا بووی پەخساندوووم، ئەنجام دەدەم، بۆ ئەوێ مەرۆف سەرسام نەبێ بە خۆی و بە تواناو وزەکانی خۆی.

لە راستیدا مەرۆف تواناو وزەکانی، هەموویان دروستکراوی خۆیان و ئەو پێیداو، بەلام خوا ویستیکی پێداو، که دەتوانی بەو ویستەیی ئەو توانایانەیی خۆی لە چاکەدا بەکاربێنی، یان لە خراپەداو، هەر لەسەر ئەوێشە ئەگەر لە چاکەدا بەکاریان بێنی، پاداشتی هەیهو، لە خراپەدا بەکاریان بێنی، سزای هەیه.

وێک بابەت و تەوێری یەکه‌می ئەم سوورته‌تی خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ﴾، وشەیی: ﴿وَيْلٌ﴾، وێک دواتریش بای دەکەین:

أ- هەندێک لە زانیان گوتووین: بە مانای سزا دی.

ب- هەندێک گوتووین: یانی: (أَشَدُّ الْعَذَابِ)، سەختترین سزاو نازار.

ج- هەندێک گوتووین: بە مانای هاوار بۆ فلانکەس، چونکە کەسێک هاوار دەکات، خەڵک لە فریای بێ، که تووشی ناره‌تییه‌کی گه‌وره‌ بووی.

د- هەندێک گوتووین: ﴿وَيْلٌ﴾، شیوێکە لە شیوه‌کانی دۆزەخ.

ه- هەندێک گوتووین: جوێکە لە سزایه‌کانی دۆزەخ و سزایه‌کی زۆر سەخته، گرنگ ئەوێهه‌ی خۆی بەرز که ئەم وشەیه‌ی بەکاره‌یناوه‌، وێک ترساندن و هەره‌شه‌ پیکردن و سەره‌نشتکردن بەکاری ه‌یناوه‌، ﴿لِّلْمُطَفِّفِينَ﴾، (مطففین)، کۆی (مطفف)ه‌، لەسەر کێشی (مفعول) و، بە مانای ناوی بکه‌ر (اسم فاعل) دی، (طَفَّفَ، يُطَفِّفُ، تَطْفِيفًا فَهُوَ مُطَفِّفٌ)، واته‌: که‌می کرد یان سووکی کرد، که‌م ده‌کات یان سووک ده‌کات، که‌مکردن یان سووک کردن، ئەو که‌مکه‌ره‌ یان سووککه‌ره‌.

ئەجا دوا‌یی خوا ﷻ هەر بۆ خۆی پوونی ده‌کاته‌وه‌، (مطففین)، کێن؟ بە کوردیی ده‌گونجی ب‌ی‌ین: ئەوانه‌ی کاتیک ده‌کێشن و ده‌پ‌ی‌ون بۆ خەڵک، که‌می و ناته‌واویی له‌ کێشان و پ‌ی‌وانه‌که‌یاندا، د‌ی‌نه‌ دی، واته‌: که‌مکه‌ران، یان که‌م

فرۆشان، یاخود تەرازوو بازان، بۆيەش وشەي تەرازووم بەکارهێناوه، چونکە لە درێژەي ئایەتەکاندا باسی کێشان (وزن)یشی کردووە، پێوان (کێل) ئێوەیە شتێک بخەيە نێو شتێکەوه، بۆ نموونە گەنم دەخەيە نێو تەنەکەوه، یان عەرپەوهو دەپێوی، کێشان (وزن)یش ئێوەیە شتێک لەسەر تەرازوو دابنێی و بیکێشی داخۆ کێشی چەنده؟ پێوان بۆ قەبارەيە، بەلام کێشان بۆ قورسايیە، وشەي: (مطففین)یش، خوا بۆ هەردووکیانی بەکارهێناوه، واتە: ئێوانەي کەمی و کەم و کۆریی دەکەن، لە پێوان و لە کێشانیشدا، چونکە دوايی دەفەرموی: ﴿الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا عَلَى النَّاسِ﴾، ئێوانەي کاتێک لە خەلکیان پێوا، شتیان لە خەلک وەرگرت و خەلکە کە بۆیان پێوان، ﴿يَسْتَوْفُونَ﴾، بە تەواویی وەری دەگرن، ﴿وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ﴾، بەلام کاتێک بۆیان پێوان، یاخود بۆیان کێشان، ﴿يَخْسِرُونَ﴾، کەم دەکەن و زیانیان لێدەدەن، ئەگەر وەر بگرن، بە تەواویی مافی خۆیان وەردەگرن، چ بە کێشان بێ، چ بە پێوان بێ، بەلام ئەگەر بۆیان بکێشن، یان بپێون، کەم و کورتیی تێدا دەکەن.

هەندێک لە زانیان گوتووایە: یەکیەک لە ئێوانەي خەلکی مەدینە بوون، دوو دەفری هەبوون بۆ پێوان، ئەگەر بۆ خۆی شتی کڕیایە، بە دەفرێک دەپێوا، ئەگەر بۆ بەرانبەرە کەي بپێوابایە، دەفرێکی دیکە کە گچکەتر بوو دەپێوا.

﴿أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ﴿٤﴾ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥﴾﴾، ئایا ئێوانە نازانن، پێیان وانیە، کە زیندوو کراون، واتە: زیندوو کراوەن لە لایەن خواوە و هەڵسێناوەن لە لایەن خواوە، کەنگی؟ ﴿لِيَوْمٍ عَظِيمٍ﴾، ئەم (ل)ە، لای کاتدانان (لام التوقيت) ه، واتە: لە ژوانگەيەک و پۆژێکی مەزندا، خوا ﷻ هەڵیان دەسێنتەوهو زیندوو یان دەکاتەوه، ئنجا ئایا ئەو پۆژە چ پۆژێکە؟ ﴿يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، ئەو پۆژەي خەلک بۆ پەرورەدگاری جیهانیان هەڵدەستە پێ، رادەوهستن، وشەي: (ظن)، کە دەفەرموی: ﴿أَلَا يَظُنُّ﴾، ئایا گومان نابەن، هەر لەسەر مانا رواله‌تییە کەي خۆیەتی کە بریتیە لە گومانبردن، ئایا ئێوانە پێیان وانیە، گومان

ئابەن كە زىندوو كراوۋەن لە پۆژيكي مەزندا، ئەو پۆژەى خەلك بۆ پەرورەردگارى جيهانيان پادەووستى و هەلدەستە سەر پى؟ هەندىكى دىكەش، گوتويانە: ليرەدا (ظن)، بە مانای زانين (علم)ە، يانى: ئايا نازان.

ئىنجا ديتە سەر بابەت و تەوهرى دووهم، لە يازدە ئايەتەكانى: (۷ - ۱۷)دا، كە باسى تاوانباران و خراپەكارانە كە بەهوى بپرواييهو تاوان و خراپە دەكەن، باسى سەرەنجامى ئەوانەو چۆن سزا دەدرين و چۆن لە دیدارى خوا بى بەش دەكرين؟

دەفهرموى: ﴿كَلَّا﴾ وشەى: ﴿كَلَّا﴾، لەم سوورەتە موبارەكەدا چوار جارەن هاتو، وەك زۆر جاريش گوتوومانە: (كَلَّا: كَلِمَةُ رَدْعٍ وَزَجْرٍ وَإِبْطَالٍ)، وشەيەكە بۆ پەرچدانەو و سەرزەنشتكردن و هەلۆهشاندنەو، ئايا ئەوھى هەلیدەو شىئیتەو چيە؟ زۆرجار خواى كاربەجى، بۆ عەقل و سەليقەى مرۆقى بەجى دىلى، ليرەش دا ديار نيه، ئەو شتەى دەبى وازى لى بهيئى، چيە؟ بەلام بە عەقل و سەليقە دەتوانين، لى ورد بينەو، كە مەبەست ئەوھى: باواز بينن لە تەرازوو بازى و لە پىوانبازى، واتە: كاتىك شت بۆ خەلك دەپيون، فيليان لى بكەن، يان كەشتىيان بۆ دەكىشن، فيليان لى بكەن، با واز لەو بىن.

ياخود: با واز لەو بۆچوونەيان بينن كە پىيان وايە، زىندوو ناكړنەو بۆ پۆژيكي مەزن، ئەو پۆژەى خەلك تيدا هەلدەستى و پادەووستى لە بەرانبەر خواى پەرورەردگارى جيهانيان داو، چاوهرى پىيارو حوكمى خواى دادگەر دەكەن، با وازبينن لەوھى پىيان وابى پۆژىك نايەت لىيان بپرسىتەو سزاو پاداشتيان بەملىا بهيئى.

دواى دەفهرموى: ﴿إِنْ كُنْتَ الْفَجَّارِ لَفِي سَجِينٍ﴾، بە دلىايى نووسراوى تاوانباران لە: ﴿سَجِينٍ﴾ دايە، ﴿كُنْتَ﴾، بە مانای نووسراوى دى و، بە مانای جىگا و رىگاش دى، ئەو شوئەى بۆ تاوانباران نووسراو و تەرخانكراو، ﴿الْفَجَّارِ﴾، ﴿الْفَجَّارِ﴾، كۆى (فاجر)ە، وەك چۆن (كُفَّار)، كۆى (كافر)ە، (فاجر)يش، واتە:

خراپه کارو تاوانبار، وشه ی: ﴿سَجِّینَ﴾، که خوی بهرز دوی پوونی ده کاته وه، زانایان هه موو له سهر ته وه یه کده ننگن، که وشه یه کی عه پره بییه، هه ندیک دیش گوتوو یانه: وشه یه کی جگه له عه پره بییه، به لام گرنگ ته وه یه وشه یه که تاکی نیه، وه ک وشه ی: ﴿عَلِیَّتَیْنِ﴾، که له به رام بهر ﴿سَجِّینَ﴾ دایه، ﴿عَلِیَّتَیْنِ﴾، زانایان ده لَیْن: کو ی (علی) یه، که به: ﴿عَلِیَّتَیْنِ﴾ و ﴿عَلِیُّوْنَ﴾ یش، کو ده کریته وه، به لام ﴿سَجِّینَ﴾، ههر یه ک حاله تی هه یه وه وشه یه که کو ی نیه، خو ی ههر بهو شیوه یه، ﴿سَجِّینَ﴾، که شوینی نووسراوی تاوانبارانه، و مه زنده ده کری زور له خواره وه بی، ههر چه نده بو تیمه له گهردووندا سهره وه و خواره وه، پژه یی (نسبی) ن، به لام که خوا ﷻ ته و شانیه به کاره ی ناو، دیاره له ته سلدا سهره و خواره وه هه ن، ههر چه نده بو تیمه پژه یی بن، تیمه تیمه له به شه ی سهر زه وین، کیشوهر (قاره) ی ئاسیا و ئه مریکاییه کان له ولان و ئوسترالیه کان له ولان، ته وه ی به نسبت تیمه وه لای سهر یه، به نسبت ته وانه وه لای خوار یه، لای خواره وه ی ته وانیش لای سهره وه ی تیمه یه، له بهر ته وه ی خرپکه ی زه و ی هیلکه یی و خرپکه وه توه، به لام مانای وانیه له ته سلیددا هه روایه، مادام خوی پهروه دگار وشه کانی: سهر ی و خوار ی به کاردیتی، دیاره سهر و خوار هه ن، له و پژه ی دوا یه دا، که خوا عاله میکی دیکه ده یه یتیه پیش.

دوی ده فهرمو ی: ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَجِّینَ﴾، چ شتیک به تو ی زاناندوه، ﴿سَجِّینَ﴾، چییه؟ واته: شتیک زور گه و ره و گرنگه و، شوینیکی زور بیزه زیه، هی ته وه نیه تو بزانی، مه گه ر که سیک پیت بزانی و پیت بلی، ئنجا پوونی ده کاته وه و، ده فهرمو ی: ﴿کَنْبَ مَرْقُومٍ﴾، نووسراویکی نیشانه دار کراوه، (رقم)، به مانای نیشانه یه، ﴿مَرْقُومٍ﴾، واته: شتیک نیشانه ی له سهر دانرابی.

یا خود: ﴿کَنْبَ مَرْقُومٍ﴾، واته: نووسراویک که نووسینه که ی زهره به زبری و درشتی نووسراوه، ﴿وَبَلْ یَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِیْنَ﴾، له و پژه دا، پژه ی که خه لک بو

په روه ردگاری جیهانیان رادوه ستی و هه لده ستی، له و روژده سزای سهخت بو به درودانه ران، چی به درو دده نین؟ پرونی ده کاته وه: ﴿الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ يَوْمَ الدِّينِ﴾، ته وانه ی روژی سزاو پاداشت به درو دده نین، ﴿الَّذِينَ﴾ مانای (الجزاء)، وه ک پیشریش گوتم، تیمه له زمانی کوردییدا ده بی بلین: سزاو پاداشت، په نگه هه بی و تا کو تیتا نه مدو زیوه ته وه، وشه یه کم پی شک نایهت، ری که پیکه لپی که و پر به پیست بی له گه ل وشه ی: (الجزاء) دا، که لی ره دا: ﴿الَّذِينَ﴾، به مانای (الجزاء) ه، به لام له ته سل دا به مانای: ۱- ملکه چی، ۲- به رنامه به گشتی، ۳- به رنامه ی تایهت که به رنامه ی خوی په روه ردگار، به گشتی، ۴- سزاو پاداشت، ﴿الَّذِينَ﴾ یانی: (الجزاء)، یانی: ته وانه ی بی پروان، روژی دواپی، روژی سزاو پاداشت به درو دده نین، ﴿وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ﴾، هیچ که سیش روژی سزاو پاداشت به درو دانن، مه گهر هر سنوور شکینکی زور گونا هبار، ﴿مُعْتَدٍ﴾، واته: که سی که سنووری به زانده، سنووری شکانده، یان: سته مکار، ﴿أَثِيمٍ﴾، ریژگه ی زیده روپی (آثم) ه، واته: گونا هکار، به لام ﴿أَثِيمٍ﴾، واته: زور گونا هکار، هه روه ک (راحم)، واته: به به زه یی، به لام (رحیم)، واته: زور به به زه یی، نجا ئیا بوچی که سی که زور سنوور شکین و زور گونا هکار، سزاو پاداشت به درو دده نی؟ وه ک له ته فسیری سووړه تی (القیامة) ش دا باسی ته وده مان کرد: ﴿بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجَرًا أَمَامَهُ ۚ ۝٥ يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ ۝٦﴾، به لکو مروقی بی پروا ده یه وی هه ر به گونا هو تاوان بیداته بهر، بویه ده پرس: روژی قیامهت که نگیه؟ واته: نکو وی لی لی ده کات، بویه ته وانه ی زور خراپه کارن و سنووره کانی خوا ده شکین و، سنوور به لای خه لکدا ده شکین، ته گهر به دلی ته وان بی، هه ز ده کهن، روژی سزاو پاداشت و لیپرسینه وه و لی پیچینه وه نه بی.

نجا ئیا ته و جوړه که سه چونه؟ ﴿إِذَا نُنَالِي عَلَيْهِ ءِئِنَّآ قَالَ أَسْطِيرَ الْأَوَّلِينَ﴾، هه ر کات ئایه ته کانی تیمه ی به سه ردا بخویندرینه وه، ده لی: ته وه ته فسانه ی

پیشینانە، وشەى: ﴿إِذَا﴾، بۆ (ظرف)ە، کاتیک کە شتیکی تیدا پروو دەدات و، کاتیک دەچیتە سەر کرداری رابردوو، دەیکات بە داهاتوو: ﴿إِذَا نُنَالِي عَلَيْهِ إِنْسَانًا قَالِ اسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾، کاتیک ئایەتەکانی ئیمەى بەسەردا دەخویندرینهو: ﴿قَالَ﴾، واتە: دەلئ: دەیکات بە ئیستاو داهاتوو، دەلئ: ئەووە ئەفسانەى پیشینانە، ﴿اسْطِيرُ﴾، کۆى (أَسْطُورَة)یە، (أَسْطُورَة)ش، یانى: (القِصَّة المَفْتَعْلَة)، بەسەرھاتتیکی ھەلبەستراو، ھەندیکیش گوتوویمانە: ھەر بەسەرھاتتیک، چ ھەلبەسترا بئ، چ لە ئەسلدا راست بوویت بەلام دوایی گۆردرابئ، بەلام وا پیدەچئ (أَسْطُورَة) بەسەرھاتتیکی ھەلبەستراو یان ئەفسانەى بئ، بۆیە بە کوردیی کە دەلئ: ئەفسانەى پیشینان، ئەفسانەى ئەو گەلانەى پیشتەر بوون، وا پیدەچئ مانایەکی تارادەدەك پر بە پیست بئ لەگەڵ وشەى: ﴿اسْطِيرُ﴾ دا.

خوا دەفەرموئ: ﴿كَلَّا﴾، نەخیر (وانیە، کە ئەوان دەلئ)، ﴿بَلَّ﴾، بەلکو ﴿رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾، ئەوہى دەیکەن، ژەنگى لەسەر دلایان پەیدا کردو، ئەوہى دەیکەن، کردووە. خراپەکانیان، بۆتە ھۆى ئەوہى ژەنگ و کەمپرە لەسەر دلایان بنیشئ، دلئ مروؤف کە ژەنگى لەسەر نیشت، وەك ئاسنى ژەنگرتوو، پەونەق و سپییەتیەکەى نامینئ، ئاسن لە ئەسلدا سپییە، بەلام کە ژەنگى لەسەر نیشت، پەش دەبئ، ھەروەھا ئاوینە ئەگەر تۆزو خۆلئ لەسەر نیشت، شت پیشان نادات، دلئ ئەوانەش لە ئەسلدا خوا وای خولقاندو، ھەق و ناھەق لیک جیا بکاتەو، چاکەو خراپە لیک جیا بکاتەو، بەلام لە ئەنجامى ئەو کردووە خراپانەدا کە وەدەستیان دھینن، دلایان کوئرو کوتر بوو چونکە ژەنگى لەسەر نیشتو، ھەلبەتە: ﴿كَلَّا بَلَّ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾، تەنیا (حفص)و، ھەندیکیان وایان خویندۆتەو، بەلام زۆرەیان (ل) کە یان لە (ر)کەدا دەغم کردو^(۱)، نەخیر با واز بینن، ئەووە ئەفسانەى پیشینان نییە، بەلام ئەوان ئەوہى دەیکەن لە کردووە خراپەکانیان، ژەنگى لەسەر دلەکانیان پەیدا کردو، بۆیە دلەکانیان بە تەواویى نابیستن و

(۱) واتە: بۆتە: (بَرَّان على قلوبهم).

نابینن، ﴿كَلَّا﴾، با وازیتن، یان وانیه وهك ئەوان دەلین، ﴿إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمِذٍ
لَمَّحُجُونَ﴾، بە دنیایی ئەوان لەو پۆژەدا لە پەروەردگاریان پەردە پۆش دەکړن،
(حجاب)، بە مانای پەردەیه (محبوب) یش، که سێکه خرابیته پشت پەردەوه،
واته: ئەوان ئەو گوناھو تاوانانە ی کردوویان لە دنیا، بۆیان دەبنە پەردەیهك
و خوا نەبینن، ئەگەرنا هیچ که سێک نیه خوای پەروەردگار لە پۆژی دوایدا،
نەبینن، جگە لەو بێپروایانە ی بە گوناھو تاوانەکانیان پەردەیهکی مەحکەم و
ئەستووریان لەبەردەمی خوایان دا دروست کردوه، خوای پەروەردگاریان لێ
دەپۆشی و پێ دەگرێ بیینن.

﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ﴾، ئنجا بە دنیایی ئەوان بە شیوەیهکی تاییهت لە
کڵێه دۆزهخدا دەسووتێنن، ﴿لَصَالُوا الْجَحِيمِ﴾، یانی: (داخلو الجحيم)، چووه
ژووری کڵێه، بەلام بە شیوەیهکی تاییهت دەخرێنە تی، وهك زۆرجاری دیکەش
گوتوو مانە: بۆیه خوا لێرەدا نەیفەرمووه: ﴿إِنَّهُمْ لَدَاخِلُوا الْجَحِيمِ﴾ و دەفەرموو:
﴿لَصَالُوا الْجَحِيمِ﴾، چونکه (صلي) بریتیه لە سووتاندنی شتێک که لە هەر چوار
لاوه ئاگری بۆ بێ، یانی: دەبرژی لە هەر چوار لاه، وهك گوشت و تکه که
دەبرژی، یاخود دەپیشی، عەرەب بهوه دەلین: (مگزوف)، که لە هەر چوار
لاوه ئاگری دەدریشت و سەرەنجام بە ئاگرەکه دەپیشی، هەمووی وهك یهك
دەپیشی و دەبرژی، ﴿ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾، دوايش دەگوتری (بهو
که سانه دهگوتری)، ئا ئەوه بوو که ئیوه پێی بێپروا بوون و بەدرۆتان دادهنا.

ئنجا دێته سەر تەوهەری سێیهم و ئەویش یازده (۱۱) ئایهت دەگرێتهوه،
ئایهتهکانی: (۱۸ - ۲۸)، لەو یازده (۱۱) ئایهتهدا، خوای بەرزى مەزن باسی
جوړیکى دیکه له خهلك دهکات، جوړى يه که میان تاوانبارانى به درۆ دانەرى
پۆژی دواى بوون، که ئایهتهکانى خوايان به ئەفسانه دادهنا، ئەوانه له
خوا پەردە پۆش دەکړن و دواى دهخرینه دۆزهخهوه، بەلام ئەم جوړهيان
پروادارانى چاکه کارن، دەفەرموو: ﴿كَلَّا﴾، (نه خیر با وازیتن)، لەو بێپروایى

و ملهوپریه یان: راست نیه وهك ئەوان دەلین، ﴿إِنْ كُنْتَ الْأَبْرَارَ لَفِي عِلِّيْنَ﴾ به دُنیا یی نووسراوی چاکه کاران له ﴿عِلِّيْنَ﴾ ه، دوا ییش خوای به زری مه زن ههر بۆ خۆی ﴿عِلِّيْنَ﴾ ینمان، بۆ مانا ده کات، ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلْيُون﴾ چ شتیک به تۆی زاناندوه (علیون) چییه؟ به دُنیا یی پرووی دواندن بهر له ههر کهسیک له پیغه مبهری خاتهم موحه ممه ده ﷺ له م ئایه ته موباره که دا، یه که مجار دابه زیوه ته سه ر دلی موباره کی ئەو، که پاکترین و چاکترین و شایسته ترین دل و دهروون بووه، خوای کار به جی یه که مجار ئەم ئایه تانه ی دابه زینیتته سه ر، به لام دوا ی پیغه مبه ریش ﷺ ههر کهسیکی دیکه، که وهك پیغه مبهری خوا موحه ممه د ﷺ ئەم ئایه تانه ده خوینیتته وه، ده بیته دوینراوی خوای میهره بان له هه موو دواندنه کانیدا، مه گهر ئەو دواندانه ی تاییه تن به پیغه مبه ر خواوه ﷺ و به به لگه یه کی پروون و بی چه ندو چوون، تاییه تیان بکه ن به وه وه، ئە گهر نا هه موو ئەو ئایه تانه ی پیغه مبهری خانه میان ﷺ پی دوینراون، ئۆممه ته که ی و شوینکه و تووانی پیا ن دوینراون، که ده شلین، ئۆممه ته که ی و شوینکه و تووانی واته: برواداران، به لام بیگومان جگه له برواداران هه موو مرو فقه کانیش به ئایه ته کانی خوا دوینراون، خوا ﷺ بانگی هه مووان ده کات، مه گهر به نازناوی ئیمان بانگیان بکات: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ (٢٨) الحديد، ئەو کاته ئەوانه ی بی ئیمان نایانگریته وه، به لام لی ره دا ئەم سوور په ته ئە گهر ئەوه ته به نینی بکری، که مه که ییه، که ئیمه ئەم رایه مان پی به یزتره، ئەوه پرووی دواندن له تیکرای مرو فقه کانه، به لام ئە گهر مه دینه ییش بی، له مه دینه ش دا خوای پهروه ردگار مسو لمانان و نامسو لمانانی دواندوون: ١- ٢- ﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَنُ﴾ الانشاق (٦)، ٣- ﴿يَبْنَیْ ءَادَمَ﴾ الأعراف (٣٥).

﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلْيُون﴾ [ئهی ئەو که سه ی قور ئان ده خوینی]، چ شتیک به تۆی زاناندوه ﴿عِلْيُون﴾، چییه؟ ﴿کُنْتُ مَرْقُومٌ﴾، نووسراویکی نیشانه دار کراوه،

ياخود: نووسراویکە بە زبیری و درشتی نووسراوه، ﴿يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ﴾ زۆر نزیکخراوان دەبینن، یان لە لای ئاماده دەبن، زۆر نزیکخراوان (مقربون) بە پای زۆربەى هەرە زۆری زانایان، فریشتەکان، هەندیک لە زانایانیش بووینە: (محمد عبده) پای وایە دەگونجی مەبەست: مەوڵە زۆر لە خوا نزیکەکان بن، وێرای فریشتەکانیش.

بەلام زیاتر وایپدەچێ ئێرە لەم سیاقەدا مەبەست پێی فریشتەکان بن، یانی: فریشتەکان ئەو نووسراوه دەبینن، بوو ﴿سَجِينَ﴾، خوا نەیفەرمووه: ﴿يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ﴾، چونکە (سجین) زۆر لە خوارپە، بەلام ﴿عَلَيَّوْنَ﴾، لەبەر ئەوەی زۆر لە سەرپەو فریشتەکانیش هەر لە سەرین، دەبینن و لە لای ئاماده دەبن، ﴿يَشْهَدُهُ﴾، هەم بە مانای: لە لای ئاماده دەبن (یحضروه)، هەم بە مانای: دەبینن، یانی: (یراه)، (شهود) بە مانای دیت و بە مانای ئاماده بوونیش دێ، ﴿إِنَّ الْأَثَرَارَ لَفِي نَعِيمٍ﴾، بە دنیایی چاکەکاران لە ئێو نازو نەعمەت دان، ﴿نَعِيمٍ﴾، واتە: نازو نەعمەت و خێرو خوشیی، ﴿عَلَى الْأَرْيَاكِ يَنْظُرُونَ﴾، لەسەر تەختان، ئەو تەختانەى پەردەیان بەسەر دادراون و رازیتراونەوه، تەماشای دەکەن، سەرنج دەدەن، تەماشای مولکی خۆیان دەکەن، کە پێیان دراوه، دەپوانن ئەو نازو نەعمەتەى خواى پەروەردگار پێداون.

﴿تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ﴾، ئەگەر تەماشایان بکەى، لە دەم و چاویاندا خوشیی و گەشی نازو نەعمەت دەبینى، (وجوه) کۆى (وجه)ه، واتە: پروو، پروو لەو شوێنەوه کە تووکه سەرى لێ دێ، تاكو کۆتایی چەناگەو، لە گوێی راستەوه تاكو گوێی چەپ، هەمووی پرووی پێ دەگوترێ، لە پرووی ئەواندا شادیی و خوشیی نازو نەعمەت دەبینى، ﴿تَعْرِفُ﴾، واتە: دەزانى، دەناسى، ﴿فِي وُجُوهِهِمْ﴾، لە دەم و چاوەکانى ئەواندا، چى دەناسى و دەبینى؟ ﴿نَضْرَةُ النَّعِيمِ﴾، (نضرة)، یانی: مانای جوانی و پەروەق و بەدەویی، گەشی و شادمانی، کە بەهۆی ژيانى پر نازو نەعمەتەوه بوو مەوڵ پەیدا دەبێ.

﴿يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْحُومٍ﴾، پیاوان دەنۆشێنێ له شیلە ﴿رَحِيقٍ﴾ یکی بەستراو، ﴿رَحِيقٍ﴾ زانایان گوتوو یانە: باشترین جووری شەرابە، یاخود: جووریکە لە خواردنەوه، هەر خوا دەزانێ چۆنەو لە دنیا دا وێنە ی نیه، یان: باشترین جووری شەرابە کە بێگومان شەرابی بەهەشت، مە ی بەهەشت، جیا یە لە هی دنیا، ﴿مَخْحُومٍ﴾ واتە: سەرەکە ی بەستراو و ئاوە لا نیە، هەلبەتە لە بەهەشت دا تۆزو خۆل و گەرد و میش و مەگەزو میشوولە نیە تا کو بچێتە تێی، بەلام لەبەر ئەو هی ئیمە دەزانین و عادت وایە شتێک بەستری، مانای وایە زیاتر گرنگی دراو بە پارێزرا نی، خوای بەرزیش ئەو نێعمەتانی لە بەهەشت دا دایان، چون بە لای عقل و زگماکی بەشەرەوه باشتر، ئاوان.

﴿خَتَمُهُ مِسْكَ﴾، هەندیکیان خویندوو یانە تەوه: (خَاتَمُهُ مِسْكَ)، ئەو هی بەستوو یەتی، میسک، قورەکە ی لە بۆنی میسک، یاخود: خو ی جووریکە لە میسک کە خەلک تۆزیک ی دەستناکەو ی لە خویشی بدات، بەلام لەو ی زارەوانە ی ئەو خواردنەوانە یە کە دەیانخۆنەوه.

هەندیکیش گوتوو یانە: ﴿خَتَمُهُ مِسْكَ﴾، واتە: کاتی ک دەیانخۆنەوه، لە کو تایی خواردنەوه کە دا بۆنی میسک لە دە میان دی. هەردوو واتایە کەش بە جین و، هەردووکیان پوالتی بێژە کان هەلیان دەگری.

﴿وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَفِسُونَ﴾، ئەوانە ی پیشبەرکەش دەکەن، با هەر لەو دا پیشبەرکە بکەن، بەس ئەو شایستە ی ئەو یە پیشبەرکە ی بۆ بکەن، بۆیە با هەر کەسە هەولبەدات لەو نێعمەتە ی خوا زیاتر بە دەست بێنی.

﴿وَمِنْ أَجْهِ مِنْ سَنِيمٍ﴾، تێکە لکراو کەیشی لە تەسنیم، ئایا ﴿سَنِيمٍ﴾ چیە؟ خوای زاناو شەرەزا مانای دەکات و پوونی دەکاتەوه: ﴿عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ﴾، سەرچاو یە کە زۆر نێزیکخراوە کان لێی دەخۆنەوه، بە دلنایی لێرە دا مەبەست لە: زۆر نێزیکخراوە کان ﴿الْمُقَرَّبُونَ﴾، ئەو بەندانەن کە زۆر

لە خوا نیزیکن، ئەگەر مروۆقن، ئەگەر جندن، ئەوانە ی لە ئەنجامی کردەوێ چاکی خۆیاندا، زۆر لە خوا نیزیك خراونەو، ئەوان بە ساغیی و بئ خلتەیی لەو شەرابە دەخۆنەو، لە سەرچاوەی: ﴿تَسْنِمِ﴾، دەخۆنەو، بئ ئەوێ شتی دیکە ی لەگەڵ تیکەڵ کرابئ، ﴿الْأَبْرَارِ﴾، چاکەکاران، بۆیان ئاویتە دەکری لەگەڵ ﴿رَحِيقِ﴾ دا، بەلام سەرچاوەی ﴿تَسْنِمِ﴾، شایستە ی ئەوێ ئەوانە ی زۆر لە خوا نیزیکن، بە ساغیی لئ بۆنەو و هیچیدیکە یان بۆ لەگەڵ تیکەڵ نەکری.

ئنجە نۆرە ی تەوهری چوارم کوۆتاییە، ئەویش هەشت (۸) ئایەتی کوۆتایی دەگرێتە خوێ، ئایەتەکانی: (۲۹ - ۳۶): ﴿إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ﴾، بە دنیایی ئەوانە ی تاوان و خراپەیان کردو، ئەوانە (کاتی خوێ لە ژیا نی دنیا دا)، گالتەیان، بە برۆاداران دەکردو بەوانە ی برۆایان هینابوو، دەخەنین.

واتە: ئەو تاوانبارانە لە ژیا نی دنیا دا عادیان وابوو، بەوانە ی برۆایان هیناوه پێدەکەنین، پێیان پادەبواردن، ﴿وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ﴾، کاتی بە لایان دا تێپەریان، واتە: تاوانبارەکان بە لای برۆاداراندا تێپەریان، ئاماژەیان بۆ یەکدی دەکرد، بێگومان (و) ی سەر (مَرُّوا) بکەر (فاعِل) ی (مَرَّ) یه، دوو ئەگەر ی هەن:

أ- مەبەست پێی تاوانبارانە، کاتی تاوانباران بەلای برۆاداران پەت بووبان، بەلایاندا تێپەریانایە، ﴿يَتَغَامَزُونَ﴾، ئاماژەیان بۆ یەکدی دەکرد، بە چاوو لووت و برۆ و ئەوانە.

ب- یاخود کاتیك برۆاداران بە لایاندا تێپەریان، بە لای بێبرۆایان دا تێپەریانایە.

﴿يَتَغَامَزُونَ﴾، وشە ی: (غَمَز)، لە ئەصْلدا یانی: دەست بەسەر داگرتنی شتیك بەهین، (جَسَّ النَّبْضِ)، ئەوێهە کە مروۆف دەست بە سەر دەماری کەسیك داگری، داخو دلی چۆن لیدەدا؟ (غَمَز)، بەو مانایە هاتو، بە مانای ئاماژە کردن بۆ یەکدیش هاتو، بە زمان و لێوو لووت و چاوو برۆو هەر ئەندامیک ئاماژە ی پێ بکری، واتە: ئاماژەیان بۆ یەکدی دەکرد، ئەگەر یەکیکیان غافلاً بئ و ئاگای لئ نەبووبئ ئاماژەیان بۆ کردو: ئەها چاوت لە فلانکەسە چۆنە؟!

﴿وَإِذَا أَنْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ أَنْقَلَبُوا﴾، کاتیک گەرابانایەوه بو لای کەس و کاریان بە دلخۆشیی و شادمانیی دەگەرانیەوه، بە جوړیک دەگەرانیەوه وەك شتیکی زۆر گرنگ و گەورەیان کردبێ: لە حالیک دا گالتهیان کردووە بە برۆاداران و، پێیان پێکەنیون و ئاماژەیان بو یە کدی کردووە پێیان رابواردوون!!

وشە: ﴿فَكِهِينَ﴾، خوێنراویشە تەوه: (فاکەین)، هەردووکیشیان بە مانای: (مُتَلَذِّذِينَ)، یانی: چیژ وەرگرانە، یان: زۆر خوشحالانە و شادیی دەربرانە، دەگەرانیەوه، ﴿وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُّونَ﴾، کاتیکیش تاوانبارەکان برۆادارانیان بینیبایە، دەیانگوت: ئا ئەوانەن گومریان، یانی: ئەگەر گومرایە، هەب، لەسەر زەوی، هەر ئەوانەن.

خوای پەرۆردگاریش بە توانجەوه دەفەرموێ: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ﴾، ئەوان وەك پارێزەرەن پەرۆان نەکرانە سەریان و، بەسەریانەوه پارێزەرن، ئاگیان لێیان بێ، بەوهی وەسف و پێناسەیان بکەن، داخو گومران، یان پێی راستگرتوون؟ ئەوان لە دنیا بەو شیوەیە بوون، ﴿فَالْيَوْمَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ﴾، ئەمپۆش ئەوانە ی برۆیان هێناوە، بە بێبرۆیان پێدەکەن، کە دەفەرموێ: ﴿ءَامَنُوا﴾، واتە: برۆیان هێناوە بە هەموو ئەو شتانە ی پێویستە برۆیان پێ بهێنێ، هەرۆهە کە دەفەرموێ: (کفرۆ)، یان (کفار)، یانی: ئەوانە ی بێبرۆ بوون، یان بێبرۆان بە هەموو ئەو شتانە ی پێویست بوو برۆیان پێ بێن، کەواتە: ﴿فَالْيَوْمَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، یانی: ئەمپۆ ئەوانە ی برۆیان هێناوە بە هەموو ئەو شتانە ی پێویستە برۆیان پێ بهێنێ، ﴿مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ﴾، بە بێبرۆیان {بە هەموو ئەو شتانە ی پێویست بوو، برۆیان پێ بێن}، پێدەکەن، هەلبەتە مەرووف ئەگەر بە یەك شتیش لەو شتانە ی پێویستە پێیان برۆدار بێ، بێبرۆ بێ، هەر بە بێبرۆ (کافر) دادەنرێ، بەلام ئەوانە مەگەر چۆن، ئەگەرنا بەهەموو شتیک بێبرۆ بوون:

۱- بە خوا بیپروابوون، ڕەنگە زانییان خۆی پەروردار بە دیهینەرەو پەروردارو
خاوەنە، بەلام بە خوا بیپروابوون، لەو ڕوووەوە کە بە تاکە پەرستراوی خۆیانی بزائن و،
بەس ئەو بە خاوەنی ناو سیفەتە بەرزو بێ وێنانە بزائن، کە هەینی.

۲- هەرۆهە بە ڕۆژی دواوی و بە دیداری خواش بیپروابوون.

۳- دیسان بەوێش بیپروابوون کە موحەممەد پیغەمبەری خوا بێ.

۴- بە فەرمایشتی خواش بیپروابوون.

۵- هەرۆهە بە هەموو شتە بنەرەتیەکانی دیکەش بیپروابوون.

خوا دەفەرموی: ئەمڕۆ واتە: لە ڕۆژی دوایدا ئەمە باسی ڕۆژی دوايە،
ئەوانە ی پروایان هێناو (لە دنیادا) پێدەکەن، دەخەن، بەوانە ی بیپروابوون
لە دنیادا، ﴿عَلَىٰ الْأَرْكَانِ يُنْظَرُونَ﴾، لەسەر تەختان، ئەو تەختانە ی پەردەیان
بەسەریان دادراون و پازێتراونەو، تەماشای دەکەن، تەماشای چی دەکەن؟ تەماشای
سزادرانی بیپروایەکان دەکەن و، تەماشای نازو نەعمەتەکی خۆیان دەکەن،
تەماشای بەدبەختی و مەلۆیانییەکی بیپروایان دەکەن، کە بە ویست و دەستی
خۆیان، خۆیان تووشی ئەو دۆخە کردووە.

لە کۆتایی دا خۆی مەزن دەفەرموی: ﴿هَلْ تُؤْبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾، ئایا
بیپروایەکان ئەوەی دەیانکرد لەسەری بەرانبەرەیان درایەو، لەسەری سزا دران؟.

وشە: (تُؤْبَ)، بە دلنایی لە (تُؤَاب) هەواتو، (تُؤَاب) زانیان دەلێن: هەر
بە مانای پاداشت دێ، واتە: ئەو بەرانبەرە ی دەدرێ بە کەسێک لە بەرانبەر
چاکەیکدا کە کردوویەتی، پێی دەلێن پاداشت (تُؤَاب).

ئەجا لێرەدا خۆی بەرزو مەزن کە وشە ی (تُؤَاب)، بۆ بیپروایان بەکار دێتی،
یانی: ئەگەر ئەوانە پاداشتی هەبێ بیاندری، هەر ئەوەیە کە بەو شیوەیان

به سهر بئ، چونکه هیچ چاکه یان نه بووه، تا کو پاداشتیان بدریته ووه، نه گهر پاداشتیك بو ته وان هه بئ، ههر ته ویه که باسکرا، بهس تهو سزایه یه.

حیکمه تیکی دیکه ش بو به کارهینانی وشه ی (ثواب) ته ویه که وشه ی (ثواب) ویرای پاداشت، سزاش ده گریته ووه.

که ده فهرموئ: ﴿هَلْ تُوبَ الْكَفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾، ﴿هَلْ﴾، بو پرسیار کردنه، ئایا بی پروایه کان له سهر ته ویه ده یانکرد، پاداشت درانه ووه یا خود: سزا دران؟ ته م پرسیار کردنه ش ده گونجی بلین: پرسیار کردنی دانپییدا هیئان (تقریری) ه، واته: به دنیایی پاداشت درانه ووه، یان: سزا دران، ده شگونجی پرسیار کردن بئ، به مانای دنیایی، واته: به دنیایی ﴿تُوبَ الْكَفَّارُ﴾، بی پروایان پاداشت (یان: سزا) درانه ووه، وهك: ﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ﴾ ۱، الإنسان، له ویدا گوتمان: جاری وایه (هل) ی پرسیار کردن به مانای (قد)، له زمانی عه پهبیدا، که واته: ﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ﴾، به دنیایی به سهر مروؤف داهاتوه، کاتیک شتیکی شایانی باسکراو نه بووه، لیته شدا: ﴿هَلْ﴾، ده گونجی به مانای بیگومان (قد) بئ، واته: به دنیایی بی پروایه کان له سهر ته ویه ده یانکرد سزاو پاداشت درانه ووه، واته: تهو سزایه درانه ووه که له شیوه ی پاداشت دایه بو پرواداران، زانیانی پیزمانی عه پهبیی ده لین: وشه ی: ﴿هَلْ﴾، نه گهر له په وتیک بئ، که وه لاهه که ی دیار دابی، تهو کاته به مانای پرسیار کردن نیه، مه به ست ته ووه بئ داوای وه لام بکات، به لکو مه به ست دلیا کردنه ووه ی به رانبه ره که یه، وهك تو شتیك ده ده ی به که سیك، ده لین: فلان شته م پی نه دای! ده ته وئ بیرى بخیه ووه، یان ده ته وئ تهو بلئ: با، دلیاشی که ده لئ: با، چونکه ناتوانئ نکوولی بکات، لیته شدا مه به ست ته ویه: به دنیایی ته وانه ی بی پروا بوون، له به رانبه ره تهو کرده وانه دا که ده یانکردن، که بریتی بوون له:

۱- گالته کردن به پرواداران و توانج تیگرتیان.

۲- بە گومرا لە قەڵەم دانیان.

۳- پێ پابواردنیا.

۴- گەرانهوش بو لای کەس و کاریان بە دلخۆشی.

لەسەر ئەوانە هەموویان ئەو سزایە دران، کە سزای پر بە پیستە، خوا پەنامان بدات، لەوێ کارێ بکەین لە پرۆژی دوایدا شایستە سزای دادپەرورەنە خۆی دادگەر بین.

لە تۆرە کۆمەڵایەتییەکان لە کەتێنێن
"Stay in touch on social media"
نحن نكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

رێگەباندنی مەكتەبی مامۆستا عەلی بابیر

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

www.alibapir.net
English + عربي + کوردی

Alibapir/عەلی بابیر

Alibapir/عەلی بابیر

رێگەباندنی مەكتەبی مامۆستا عەلی بابیر

مەسەلە گەنگەکان

مەسەلە یەكەم:

پاگەیاندى ئەوھە كەسانى كەمكەر لە پىوان و كىشان دا، سزای سەختیان
 ھەيە، ئەوانەى لە كاتى كپىندا مافى تەواوى خۆيان وەرەدەگرن، بەلام لە
 كاتى فرۆشتن دا، ئەگەر كىشانە، ئەگەر پىوانە، لىيان كەم دەكەن، وەك نەزانن
 بۆ پۆژىكى مەزن زىندوو دەكرىنەو، كە خەلك بۆ پەرەردەگارى جىهانىيان
 پادەوھەستى و چاوەپروان دەبى: داخو خوا ﷻ چ بپارىكيان لە بارەوھە دەدات؟
 خوا دەفەرموى: ﴿وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ۝۱﴾ الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۝۲﴾ وَإِذَا
 كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ۝۳﴾ أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ۝۴﴾ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ۝۵﴾ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝۶﴾.

شىكردنەوھى ئەم ئايەتانە، لە پىنج بركەدا:

۱- ﴿وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ﴾، سزای سەخت بۆ كەمكەران، واتە: ئەوانەى كاتىك شت
 دەفرۆشن، بە كىشان يان بە پىوان، لىيان كەم دەكەنەو، وشەى: ﴿وَيْلٌ﴾ ناوھو
 چاوگ نى، چونكە وشەى: ﴿وَيْلٌ﴾، كەدەوھى نىھو، ئەو وشانەى كەدەوھ (فعل)يان
 ھەيە، ئنجا چاوگيان لى دروست دەبى، وەك: (ضَرَبَ، يَضْرِبُ، ضَرْبًا)، بەلام ﴿وَيْلٌ﴾
 خۆى ناوھو لە بارەى چەمك و واتايەكەشيەو زانايان زۆر قسەيان كەدوون:

۱- ھەندىكيان گوتووينا: ﴿وَيْلٌ﴾، بە مانای سزای سەخت دى.

۲- ھەندىكى دىكەش گوتووينا: بە مانای خراپەو زيان دى.

۳- ھەندىك گوتووينا: شىوو دۆلىكە لە دۆزەخدا.

۴- هه نديک گوتوو يانه: ﴿وَبَلِّغْ﴾ به مانای هاوار بۆ فلانکەس، له بهر ئه وهی که سێک زۆر تینی بۆ بێ و ناره حەت و سه غلەت بێ، ئنجا هاوار ده کات.

له باره ی واتای (مطففین) يشه وه، زانایان زۆر قسه یان کردوه:

أ- (الطبري)، ده لێ: (المُطَفِّفُ: الْمُقَلِّلُ حَقَّ صَاحِبِ الْحَقِّ عَمَّا لَهُ مِنَ الْوَفَاءِ وَالتَّمَامِ فِي كَيْلٍ أَوْ وَزْنٍ؛ وَمِنْهُ قِيلَ لِلْقَوْمِ الَّذِينَ يَكُونُونَ سَوَاءً فِي حِسْبَةٍ أَوْ عَدَدٍ: هُمْ سَوَاءٌ كَطَفِّ الصَّاعِ، يَعْنِي بِذَلِكَ: كَقُرْبِ الْمُمْتَلِيِّ عَنِ النَّاقِصِ عَنِ الْمِلءِ) (مُطَفِّفٌ)، واته: که مکەر، ئه وهی مافی هاوه له که ی که م ده کات، مافی ئه و که سه ی شتی پێ ده فروشی، له وهی بۆی بگه یه ئیته راده ی پتویست، له پێواندا، یاخود له کیشان دا، هه ر بۆیه که سانیک له پرووی ژماردن، یان له پرووی ژماره وه، به ئه ندازه ی یه کن پێیان ده گوتری: (هُمْ سَوَاءٌ كَطَفِّ الصَّاعِ)، {(طَفَّ الصَّاعِ)، ده فریکه نيزیک بێ پر بێ، به لām پر نه بووبی، ئه وان یه کسانن وه ک (طف الصاع) یانی: وه ک نيزیک ی ربه ی پر له هی پر نه بوو.

ب- یه کیک دیکه له پروونکه ره وانی قورئان ده لێ: (المُطَفِّفُ: الْمُنْقِصُ، وَحَقِيقَتُهُ: الْأَخْذُ فِي الْكَيْلِ أَوْ الْوَزْنِ شَيْئًا طَفِيفًا، أَيْ: نَزْرًا حَقِيرًا)، واته: (مُطَفِّفٌ) به مانای (مُنْقِصٌ) که مکەر وه یه، ئه سه له که ی بریتیه له وه رگرتن له پێوان و له کیشان داو، ئه وهی له پێوان و له کیشان وه رده گیرێ، شتیکی که م و که م بایه خه، بۆیه گوتراوه: (مُطَفِّفٌ).

ج- یه کیک دیکه ده لێ: (المُطَفِّفُ: هُوَ الْمُقَلِّلُ حَقَّ صَاحِبِهِ بِنُقْصَانِهِ عَنِ الْحَقِّ فِي كَيْلٍ، أَوْ وَزْنٍ)، (مُطَفِّفٌ): که سێکه مافی به رانه ره که ی که م ده کات، {له و هه قه ی شایسته یه تی، چ له پێوان دابی، یاخود له کیشان دا.

د- (الزجاج) يش یه کیکه له شاره زایانی زمان و ده لێ: (إِمَّا قِيلَ لِلَّذِي يَنْقُصُ الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ مُطَفِّفًا، لِأَنَّهُ لَا يَكَادُ يَسْرِقُ فِي الْمِكْيَالِ وَالْمِيزَانِ إِلَّا الشَّيْءَ الْيَسِيرَ الطَّفِيفَ)، واته: بۆیه به و که سه ی له کیشان و پێوان دا که م ده دات، {واته: بۆ به رامبه ره که ی مافه که ی که م ده کاته وه، پێی گوتراوه: (مُطَفِّفٌ)، چونکه ئه و که سه ی له کیشان و پێوان دا دزیی ده کات، شتیکی که م له مافی خه لک بۆ خوێ دینی.

لێره دا که خوای پهروه ردگار ده فەرموێ: ﴿وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ﴾. وهك له هۆی هاتنه خواره وه کهشی دا باس مان کرد، هه ندیک له زانایان گوتوو یانه: خه لکی مه دینه له کێشان و پێواندا فیل و کهم و کورپیان زۆر بووه، به لکو هه یان بووه، وهك: (جوههینه)، دوو ده فەری هه بوون، یه کیکیان بۆ ئه وه بووه پێی بفروشی و گچکه تر بووه له وی دیکه، که پێی بکری و ئه وه گه وره تر بووه، خواش ﷻ سزای سه ختی بۆ داناون، بۆ هه موو ئه وانه ی کهم ده کهن له کپین و فروشتنداو، کاتیک ده دهن به خه لک، مافه که یان لئ کهم ده که نه وه.

(۲) - ﴿الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ﴾، ئه وانه ی کاتیک له خه لک بپێون، {لێیان بکرن و خه لکه که بۆیان بپێون}، به ته وایی مافی خوێان وه رده گرن.

(۳) - ﴿وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ﴾، به لام ئه گه ر بۆیان بپێون، یا خود بۆیان بکێشن، کهم ده که نه وه، واته: له کاتیکدا خوێان بکرن، به کێشان بئ یان به پێوان، به ته وایی مافی خوێان وه رده گرن، به لام ئه گه ر بفروشن به کێشان بئ، یان به پێوان، کهم ده که نه وه.

لێره دا که ده فەرموێ: ﴿الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا عَلَى النَّاسِ﴾. أ- هه ندیک له زانایان گوتوو یانه: (عَلَى مَعْنَى مَنْ أَي: اشترَوْهُ لَأَنْفُسِهِمْ كَيْلًا أَوْ وَزْنًا مِنَ النَّاسِ)، (علی) به مانای (من)، یانی: کاتیک له خه لک ده کپن به کێشان یان به پێوان.

ب- هه ندیکش گوتوو یانه: ﴿الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا عَلَى النَّاسِ﴾، (إِكْتَالَ عَلَيْهِ أَي: أَخَذَ مِنْهُ)، واته: لێی وه رگرت، ﴿وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ﴾، (أَي: كَالُوا لَهُمْ، أَوْ وَزَنُوا لَهُمْ)، کاتیک بۆیان پێوان، یان بۆیان کێشان، مافه که یان لێیان کهم ده که نه وه.

وشه ی: (کێل)، به کوردیی پێی ده گوتری: پێوان، بۆ وینه: ده فریک - وهك ته نه که ده غلیکی تیده کری، چ پر بئ، چ پر نه بئ، به لام کێشان (وزن) ئه وه یه لایه کی ته رازوو که تا ته رازووێک قورساییه کی تیدا بئ و، لایه کی دیکه ش تا ته رازوو که ی دیکه ئه و شته ی تیدابئ که ده ویستری بکێشری، ئه گه ر کیلویه که،

ئەگەر دوو کیلویە، سەدە... ھتد، ئەو شتە دیکەش کە دەویستری کیشەکە ی
 بزانی چەندە؟ لە تای تەرازووی بەرانبەریدا دادەنری و پێک ھەلەسەنگێنری.
 وشە: ﴿يَسْتَوُونَ﴾ (إِسْتَوَى أَي: أَخَذَ حَقَّهُ وَافِيًا تَمَامًا)، مافی خووی بە
 تەواوی وەرگرت.

وشە: ﴿أَكَالُوا﴾ (إِفْتَعَالَ مِنَ الْكَيْلِ يُسْتَعْمَلُ فِي تَسْلِمِ مَا يُكَالُ)، (إِكْتِيَالُ):
 لەسەر کیشی (إِفْتَعَالَ) ھ، {لە وشە: (کیل) ھو ھاتو ھ (کیل)، واتە: پێوان}،
 بەکار دەھێنری بۆ وەرگرتنی ئەو ھو دەپێوری، (إِكْتَالُ)، واتە: ئەو ھو پێوراو ھ،
 وەرگرت، یانی: کری.

٤- ﴿أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ﴿٤﴾ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ﴾، ئایا ئەوانە پێیان وانیە، ئەوان
 بۆ پۆژیک مەزن ھەلستێراو ھ، زیندوو کراو ھ (لە لایەن خوا ی پەرەردگار ھو)؟!.

٥- ﴿يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، پۆژیک کە خەلک بۆ پەرەردگاری جیھانیان
 ھەل دەستن، رادەو ھستن.

بۆ واتای وشە: (ظُنَّ) لێرەدا:

أ- ھەندیک گوتوو یانە: (الظن: العلم)، (ظن) یانی: زانین، ﴿أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ﴾، یانی:
 (أَلَا يَعْلَمُ أُولَئِكَ)، ئایا ئەوانە نازانن، کە زیندوو کراو ھو ھەلستێراو ھ بۆ پۆژیک مەزن.

ب- ھەندیکیش گوتوو یانە: وشە (ظن)، لێرەدا ھەر لەسەر مانا ئەسلییەکە ی خوێتە،
 واتە: گومان و پێواوون، یانی: ئایا ئەوانە پێیان وانیە، گومانیان وانیە، کە زیندوو کراو ھ بۆ
 پۆژیک مەزن؟ پۆژە مەزنە کەش ئاوا پێناسە دەکات: ﴿يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾،
 پۆژیک کە خەلک ھەل دەستن، رادەو ھستن بۆ پەرەردگاری جیھانیان، (ل) ی سەر ﴿لِرَبِّ
 الْعَالَمِينَ﴾، پێی دەگوتری: (لام للأجل)، (لامی لە پێناو دا، لەبەر خاتری)، چونکە خوا ﷻ
 فەرمانیان پێ دەکات، رادەو ھستن و ئەوانیش بۆ جێبەجێکردنی فەرمانی وی رادەو ھستن.

لیره دا که خوی بهرز ئاوا ده فەرموئ: ﴿أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ﴾، ئەو پرسیارکردنی سەر سوپماندنه، یانی: شتێکی سەهرو عەجایبه، که نه زانن پۆژێک دێ، ئەوانه تێیدا زیندوو ده کرێنهوه، ئەو پۆژهی خەلک هه موو راده وه ستن و راده گیرین بو پەروەردگاری جیهانیان، واته: ئەگەر ئەوان ئیمانیاں بهو پۆژه بێ، به پراوه ستانیان لهو پۆژه دا، وهك چاوه پوانییاں بو بریاری پەروەردگاری جیهانیان، بهو شیوهیه له کیشان و پێواندا، فرت و فیل ناکهن و مافی خەلک ناخۆن.

له باره ی پراوه ستانی خەلک هه وه لهو پۆژه دا بو خوی پەروەردگار، ئەم سێ دهقه دینین:

۱- {عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: ﴿يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، حَتَّى يَغِيبَ أَحَدُهُمْ فِي رَسْحِهِ إِلَى أَنْصَافِ أَذُنَيْهِ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۶۱۶۶، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۳۳۳۶، وَغَيْرُهُمَا).

واته: ئێبنو عومەر ر.ه.ه. ده لێ: پێغه مبهری خاتهم ﷺ ئەم ئایه تهی خوینده وه: ﴿يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، دوا یی فەرمووی: یه کیك له مرو فنان له ئاره قی خویدا، ون ده بێ تاكو نیوه ی گو ییه کانی. (تاكو لای زارو چه ناگه ی ده کهو یته ئاره ق و گه رمای ی جهسته یه وه).

۲- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: كَيْفَ بِكُمْ إِذَا جُمِعَ كُومُ اللَّهِ كَمَا يُجْمَعُ النَّبْلُ فِي الْكِنَانَةِ، خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ لَا يَنْظُرُ إِلَيْكُمْ} (أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ: ۸۷۰۷، وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، وَلَمْ يَخْرُجْ، تَعْلِيقُ الذَّهَبِيِّ فِي التَّلْخِصِ: حَدِيثٌ صَحِيحٌ، قَالَ الْهَيْثَمِيُّ (۱۳۵/۷): رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ وَرَجَالُهُ ثِقَاتٌ، وَأَخْرَجَهُ أَيْضًا: الدَّيْلَمِيُّ (۲۹۳/۳)، رَقْم ((۴۸۷۷)).

واته: عه بدو لای کوپی عه مری کوپی عاص ر.ه.ه. ده لێ: پێغه مبهری خوا ﷺ {ئهم ئایه تهی مو باره که ی خوینده وه: ﴿يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ دوا یی} فەرمووی: چی ده بێ کاتیک خوا وهك تیر له تیر داند کۆ ده کرێنه وه، ئاوا کۆتان ده کاته وه، په نجا هه زار سا ل ته ماشا تان ناکات.

به لām له فهرمایشتی پیغمبهردا ﷺ هاتوه، که ئهو په نجا ههزار ساله بو
 پرواداران به ئەندازهی نوێژیکى فه رزه که دهیکهن، بهس ئهوهندهی پیده چى،
 وهك پشتریش له تهفسیری سوورەتی (المعارج) دا که باسى ئهو په نجا ههزار
 ساله دهکات، باسمان کردوه، که دهفهرموى: ﴿تَعْرِجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ
 فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾، ئنجا به پى ئهو فهرموودهیه، ئهو
 په نجا ههزار ساله مه بهستى پى رۆژى دوايه، کاتیک خه لک کو ده کریته وهو
 سزاو پاداشتيان بو دیاری ده کرى، هه ر لهو باره وه ئهم ده قهش ههیه:

(۲) - {عَنْ سُمَيْرِ بْنِ نَهَارٍ قَالَ: قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: يَدْخُلُ فَقَرَاءُ الْمُسْلِمِينَ الْجَنَّةَ
 قَبْلَ الْأَغْنِيَاءِ، مِقْدَارِ نِصْفِ يَوْمٍ، قُلْتُ: وَمَا مِقْدَارُ نِصْفِ يَوْمٍ؟ قَالَ: أَوْ مَا تَقْرَأُ الْقُرْآنَ؟ قُلْتُ:
 بَلَى قَالَ: وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ} (أَخْرَجَهُ ابْنُ حَبَانَ: ۷۳۳۳، قَالَ شُعَيْبُ
 الْأَرْنَؤُوط : إسناده صحيح على شرط البخاري).

واته: سومه یری کوپی نه هار ده لى: ئه بوو هوپه یه (خوا لى پازى بى)،
 گوئى: مسولمانانى هه ژار پيش ده وله مه نده كانان ده چنه به هه شت به ئەندازهی
 نیو رۆژ، گوتم: نیو رۆژه چه نده؟ گوئى: ئایا قورئان ناخوینى؟ گوتم: با، گوئى:
 رۆژیک له لای پهروهردگارت وهك ههزار ساله له وهی ده یژمیرن.

مەسەلە ی دووهم:

باسی تاوانباران که نووسراوه که یان له (سَجِین) دایه و، نووسراوی که نیشانه دار کراوه و، له و پۆژه شدا سزای دژوار بۆ به درۆ دانه رانی پۆژی سزاو پاداشته، که ته نیا سنوور شکینانی گونا هکار به و پۆژه بی پروان، که به ئایه ته کانی خوا ده لێن: ئه فسانه ی پیشووانن، کرده وه خراپه کانیان ژهنگیان له سه ر دلیان په یدا کرده و، سه ره نجام له دیداری خوا په رده پۆش کراون و، دوایی ده خرینه کلپه ی دۆزه خه وه، پیشیان ده گو تر ی: ئه وه بوو که به درۆتان داده نا:

خوا ده فهرمو ی: ﴿كَلَّا إِنْ كُنْتَ الْفَجَّارَ لَفِي سَجِينٍ ۝٧ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَجِينٌ ۝٨﴾ كُنْتُ مَرْقُومٌ ۝٩ وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝١٠ الَّذِينَ يَكْذِبُونَ يَوْمَ الَّذِينَ ۝١١ وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ۝١٢ إِذَا نُتِلَىٰ عَلَيْهِ ءِابْنُنَا قَالَ أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝١٣ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝١٤ كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ ۝١٥ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ۝١٦ ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۝١٧﴾

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له دوازه بر گه دا:

١- ﴿كَلَّا إِنْ كُنْتَ الْفَجَّارَ لَفِي سَجِينٍ﴾، نه خیر (با وازی نین) نووسراوی خراپه کاران له (سجین) دایه، له ئایه ته کانی پیشیدا خوا ﷻ باسی که سانیکی کرد، که له کیشان و پیوان دا، فیل و فهره ج ده که ن و مافی خه لک به تهواوی ناده ن، پیچه وانه ی ئه وه ی کاتیک بۆ خویان ده کړن، به کیشان، یان به پیوان، مافی خویان به تهواوی وهرده گرن، ئنجا خوا ﷻ فهرمو ی: ئه وان ه سزای سه ختیان بۆ هه یه، ئایا ئه وان ه نازانن، یان پییان وانیه که زیندوو کراوه ن و هه لستیراوه ن بۆ پۆژیکی مه زن، ئه و پۆژه ی که خه لک بۆ په روه ردگاری جیهانیان راده گیری و راده وه ستی نین، چاوه ری ده که ن: خوا چ بریار یکیان بۆ ده دا، ئنجا له م ئایه ته موباره کانه دا باسی: خراپه کاران ﴿الْفَجَّار﴾ مان بۆ ده کات، تاوانباران که ده گونجی مه به ست هه ر ئه و که سانه بی، که له کړین و فرۆشتن دا فرت

و فیل و فەرەج دەکەن، لە کاتی کێشان و پێوان دا، که بۆ خەڵک دەکێشن و دەپێون، دەشگونجی مەبەست ئەوانیش و جگە لەوانیش بێ و، ئەوەی دوووەمیان زیاتر پێ دەچێ، چونکە خوا ﷻ بە گشتیی دەفەرموێ: ﴿كَلَّا﴾، با وازیین لە تەرازووبازی، وازیین لە فرت و فیل لە کێشان و پێوان بۆ خەڵکدا، یان راست نیه، ئەوە که ئێوە دەڵێن: هەڵناسیتێرینەوهو زیندوو ناکرینەوهو لیمان ناپرسیتەوهو، سزاو پاداشت لە ئارادا نیه، وانیە وەك ئەوان دەڵێن و، با وازیین لەو جوړه قەناعەتە هەڵەیه، ﴿إِنْ كُنَّ الْفُجَّارُ لَفِي سَجِينٍ﴾، بە دڵنیایی نووسراوی تاوانباران لە ﴿سَجِينٍ﴾ دایە، وشە: ﴿كَلَّا﴾، زۆرجار گوتوو مانە: قەسەیه که بۆ هەڵوەشاندنەوهو تێوه خورین و سەرزەشتکردن، ئەوەی لێرەشدا هەڵوەشێناوه تەوه زیاتر وا پێده چێ نێوه پڕۆکی ئەم پرستەیه بێ: ﴿أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ﴿٤﴾ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥﴾﴾، واتە: با وانهزانن که زیندوو ناکرینەوهو هەڵناسیتێرینەوه بۆ پڕۆژیکێ مەزن، دەشگونجی مەبەست ئەوه بێ: با وازیین لە فرت و فیل لە کێشان و پێواندا، بەلام زیاتر وا پێده چێ ئەوه بێ که نکوولییان کردوه، لە زیندووکرانهوهو سزاو پاداشت، چونکە مڕۆف که نکوولیی لە پڕۆژی دوايي و لە قیامەت کرد، ئەو لادان و تاوان و خراپانە هەموویان پێیان بۆ تەخت و ئاچوو غ دەبێ لەو مڕۆفە دا، وەك کاتی خۆی لە ته فسیری سورەتی (القیامە) دا باسما کرد: ﴿بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَنُ لِيَفْجَرَّ أَمَامَهُ ﴿٥﴾ يَسْتَلْ أَيَّانَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ﴿٦﴾﴾، بەلکو مڕۆف (ی بیپروا) دەیهوێ هەر بە گوناھو تاوان بیداته بەر، (وەك هەتا ئیستا بە گوناھ هیناویەتی، لەسەر گوناھ بەردەوام بێ لەوهو دواش، بۆیه) دەپرسی: پڕۆژی قیامەت کەنگییه؟

وشە: ﴿الْفُجَّارُ﴾، کووی (فاجر)ە، یانی: تاوانبار، یان کەسیك زۆر گوناھان بکات، وشەو ناویکە زāl بووه بەسەر هاوبەش بۆ خوادانەرەکانداو، هەر کەسیکی دیکەش دواي ئەوهی دەشییستی و دەزانێ، خوا قەدەغەي کردوه، فرت و فیل بکری لە کێشان و پێواندا، هەر لەسەری بەردەوام دەبێ، ئەوانەش دەگریتهوه.

﴿سَجِينٍ﴾، وشەیه که خواي پەرورەدگار لە قورئاندا بەکاری هیناوهو، زانایان زۆریان قەسە لەبارەوه کردوه، بەلام بە پێی ئەوهی خوا ﷻ دەفەرموێ:

نووسراوی تاوانباران له: ﴿سَجِّينَ﴾ ه، دوايش دهفهرموئ: ﴿كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عَلَيِّنَ﴾ نووسراوی چاكه كاران له ﴿عَلَيِّنَ﴾ ه، ئهويش خودی بیژه (لفظ) هكهی دهلالهت لهسهر نیوهپرۆك و واتایهكهی دهكات، واته: لهسهری، كهواته: ﴿سَجِّينَ﴾ دهبی له خوارئ بی و، شتیکی مسوگهره كه ﴿سَجِّينَ﴾ له خوارهوهی دروست كراوهكانی خوای بهرزو بالادهسته.

ههلبهته ئیمه دهزانی كه ئیستا خوارو و سهروو، شتیکی پرژهیین و به نسبت ئیمهوه، لای پییهكاغان كه زهوی پاماندهكیشی، دهبیته خوارئ و، لای پیچهوانهی پییهكاغان، لای سهروهوهمان دهبیته سهری، بهلام بیگومان كه خوا ﷻ له قورئاندا باسی سهرو خوار دهكات، له دروستكراوانی خوای زانو تواناداو، لهو گهردوونهدا كه ئیستا هیه، دوايش لهو عالمهدها كه خوا دهیخولقیئنی و دهیهیئته پیش، بو پرۆزی سزاو پاداشت، دیاره سهری و خوارئ هیه، ههرچهنده ئیستاش ئیمه نهزانی چۆنه؟ چونكه به دلنایی ئهو عالمههی ئهو كاته دروست دهكریتهوه، جیا به لهوهی ئیستا، وهك خوای بی وینهو تاك له سوورهتی (ابراهیم) دا دهفهرموئ: ﴿يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ ٤٨، واته: ئهو پرۆزی زهوی جیا لهم زهویه دهبی و ئاسمانهكانیش جیا لهم ئاسمانانهی ئیستا دهبن و، ههموویان بو خوای تاکی مل پیکهچكه دینه گورئ.

٢- ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَجِّينَ﴾، ئایا چی به توئ زاناندوه ﴿سَجِّينَ﴾ چییه؟ لیڤهده كه دهفهرموئ: ﴿وَمَا أَدْرَاكَ﴾ چی شتیك به توئ زاناندوه، چ شتیك وای له تو کردوه بزانی: ﴿سَجِّينَ﴾ چییه؟ ئهوه بو به زهبهلاح و مهزن پیشاندانی ﴿سَجِّينَ﴾ ه، واته: شتیکی هینده گهره و گرنه، هینده زهبهلاح و بیژهزایه، ئهگهر خوا پیت نهفهرموئ، خوت نازانی چییه؟ چ دویتر او (مخاطب) موحهممهد ﷺ بی، چ ههر كه سیکی دیکه بی.

دوایی خوا بو خوی پیناسهی دهكات و دهفهرموئ:

- (۳) - ﴿كُنْ مَرْقُومٌ﴾، نووسراویکی نیشانه دار کراوه، (کتاب)، یانی: (مکتوب)، نووسراو. که ده فهرموئ: ﴿مَرْقُومٌ﴾، أ- به مانای نیشانه دار کراو دئ و، ب- به مانای شتی چنراو، ج- به مانای نووسینی درشت و زه قیش دئ.
- بویه هه ندیک له زانایان گوتوو یانه: ﴿كُنْ مَرْقُومٌ﴾، نووسراویکه به نووسینیکی زۆر پروون نووسراوه، وهك ئەو نیشانه وایه که له پۆشاکیکدا ده چێژین.
- کهواته: ﴿كُنْ مَرْقُومٌ﴾، یانی: نووسراویکی نیشانه دار کراوی زانراو، به جوړیک که کهسه کان به هوپه وه ده ناسرین و، ههر کامیان له وانی دیکه جیا ده کرپته وه.
- (۴) - ﴿وَبَلْ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ﴾، لهو رۆژه دا سزای سهخت، یاخود هاوار، یان سهختترین سزا، بۆ به درۆ دانه ران، چی به درۆ داده نین؟.
- (۵) - ﴿الَّذِينَ يَكْذِبُونَ يَوْمَ الدِّينِ﴾، ئەوانه ی رۆژی سزاو پاداشت به درۆ داده نین.
- (۶) - ﴿وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِمٍ﴾، هیچ که سیش ئەو (رۆژی سزاو پاداشت) ه، به درۆ دانانی، مه گهر ههر سنوور شکینتیکی زۆر گوناهاکار.
- ﴿مُعْتَدٍ﴾: (الإعتداء: تَجَاوَزَ الْحَدَّ مَعَ اللَّهِ وَالرَّسُولِ وَالنَّاسِ)، (إعتداء) سنوور شکانده له مامه له له گه له خواو له گه له پیغه مبه ر ﷺ و له گه له خه لکدا.
- ﴿أَثِمٍ﴾، واته: زۆر گوناهاکار، ریزگه ی زیده پوویی (آثم) ه، واته: گوناهاکار. ﴿أَثِمٍ﴾ یش، واته: زۆر گوناهاکار.
- (۷) - ﴿إِذَا ثُلَّ عَلَيْهِ ابْنُ آدَمَ قَالَ أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾، کاتیک ئایه تهکانی ئیمه ی به سه ردا بخوینرینه وه، ده لئ: ئەفسانه کانی پێشینانه.
- (آیاتنا) مه به ست پپی ئایه تهکانی قورئانه، بویه ده فهرموئ: بخوینرینه وه، ئەگه رنا وشه ی: (آیات)، وهك چۆن به مانای پرستهکانی قورئان دئ، به مانای به لگه و موعجیزه کانی پیغه مبه رانیش دئ و، به مانای دیارده و دیمه نه کانی بوونه وه رو ده و روبه ریش دئ.

﴿قَالَ أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾، دەلێ: ئەفسانە ی پێشینانە، ﴿قَالَ﴾، یانی: گوتی، بەلام
 ﴿إِذَا﴾، کە جیبوووەی کات (ظرف الزمان)ە، کە بەکار دەهێنرێ بۆ کردەوێهە
 شتیکی تیدا پروو دابی، ئەگەر رابردووش بێ، مانایە کە ی دەکات بە ئیستاو
 داهاوو: کاتیک ئایە تەکانی ئیمە ی بەسەردا دەخوێنرێهە: ﴿قَالَ أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾،
 دەلێ: ئەفسانە ی پێشینانە، ﴿أَسْطِيرُ﴾، (جَمْعُ أَسْطُورَةٍ، وَهِيَ الْقِصَّةُ، وَالْأَكْثَرُ عَلَى
 أَنَّ الْمُرَادَ: الْقِصَّةَ الْمَخْتَرَعَةَ الَّتِي لَمْ تَقْعْ)، ﴿أَسْطِيرُ﴾، کۆی (أسطورة)یە، ئەویش
 بە مانای بەسەرھات و چیرۆک دی، بەلام زیاتر (زانایان رایان وایە) مەبەست
 ئەو چیرۆکە یە، هەلبەستراوە و پروی نەداوە، یانی: شتیکی هەلبەستراوە، خوا ی
 بەرزیش دەفەر موێ:

۸- ﴿كَلَّا﴾، راست نیە، وەك ئەوان دەلێن، یاخود: با وازی نە لەو بێ پرواییە.

۹- ﴿بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾، بەلكو ئەوێ ئەنجامی دەدەن لە کردەوێ
 (خراپە)کانیان، ژەنگی لەسەر دلیان پەیدا کردووە.

﴿بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾، (حفص) و هەندیک لە قورئان خوێنەکان وایان خوێندۆتەو،
 کە: ﴿بَلْ﴾ و ﴿رَانَ﴾، لێك دەپچرێن، بەلام زۆربەیان ئاویان خوێندۆتەو: (كَلَّا بَرَّانَ
 عَلَى قُلُوبِهِمْ)، لە راستیدا خوێندەوێ دووهمیشیان خۆشترە لەسەر زمان، واتە: باواز
 بێن، یان وانیه، وەك ئەوان دەلێن، بەلكو کردەوێ کانیاو ژەنگیان لەسەر دلیان پەیدا
 کردووە، کاتیک بە دلی ژەنگاوییهو تەماشای ئایە تەکانی خوا دەکەن، وایان دێنە بەرچاو
 کە ئەفسانە ی پێشینان، دڵەکیان ئەو حالەتی سپیی و رۆشنیهی نەماو، کە شتەکان
 وەك خۆیان ببینن، وەك چۆن ئاوێنە یەك تۆزو خۆلی دەکەوێتە سەر، ئەگەر وێنە یەکی
 بەرامبەری بخوێتە سەر، وەك خوێ پێشانی نادات، لەبەر تۆزو خۆلەکە، دلی ئەوانەش
 ژەنگی لێنیشتو، بۆیە ئایە تەکانی خوا وەك خۆیان نابینن، وشە ی: ﴿رَانَ﴾، (الرَّيْنُ:
 الصَّدَأُ الَّذِي يَعْلُو الْحَدِيدَ)، (رَيْنَ)، ئەو ژەنگە یە لەسەر ئاسن دەنیشی، ﴿رَانَ﴾ کرداری
 رابردووە، (مِثْلُ عَيْبٍ وَعَابٍ)، (عیب)، کەم و کوڕیی، ناوێ (عاب)ش کرداری تێپەریو،
 یانی: کردەوێ خراپەکانیان دلی داپۆشیون کە تێگەیشتن لە قورئانی بچێتە تی.

(۱۰) - ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُورُونَ﴾، با وازیښ، (یاخود: راست نیه، وهك ټهوان ده لټن)، به دنیایی ټهوان لهو پوژدهدا له پورهردگاریان پهرده پوښ کراون، (الحجْب: السَّتر، وَيُسْتَعْمَلُ عَلَى الْمَنْعِ مِنَ الْحُضُورِ لَدَى الْمَلِكِ)، وشه ی (حَجْب) به مانای پوښین دی و، دواپی به کاردی بو ریگرتن له ټاماده بوون له لای حوکمران، واته: ټهوانه پهرده پوښ ده کریڼ و ریگا نادرین پورهردگاریان ببینن.

(۱۱) - ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ﴾، دواپیښ به دنیایی ټهوان به شیوهیه کی تاییهت خراوهوه نیو کلپه ی دوزه خن.

وشه ی: ﴿ثُمَّ﴾، (للتراخي الرُّبُوبِي)، بو به دوا ی په کداهاتنی پله پله ییه.

وشه ی: (صلي)، ټهوه یه شتیک گهرمایي ټاگری بگاتئ به شیوهیه کی تاییهت، وهك زور جار باسما ن کردوه (صلي) ټهوه نیه ههر بسووتئ و هیچی دیکه، به لکو ټهوه یه له ههر چوار دهورهوه تینی ټاگری بگاتئ و بیښئ، یاخود ببرژئ، یانی: ټهوانه بهو شیوهیه ده خرینه نیو کلپه ی دوزه خهوه.

(۱۲) - ﴿ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾، دواپی ده گوترئ: (بهوان ده گوترئ)، ټهوه ټهوه بوو ټیوه پی بیپروا بوون و به دروټان داده نا.

زانایان له بیاره ی ټهم دوو ټایه ته موباره کهوه زوریان قسه کردوه، که خوا ده فهرموئ: ﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (۱۴) ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُورُونَ﴾ (۱۵)، با واز بینن، به لکو کردهوه خراپه کانیان که ده یانکه ن، ژه نگیان له سهر دلیان په یدا کردهوه، با واز بینن، ټهوان لهو پوژدهدا له پورهردگاریان پهرده پوښ ده کریڼ:

أ- هه ندیک له زانایان گوتوو یانه: لیره دا که خوا ده فهرموئ: ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُورُونَ﴾، با واز بینن ټهوان لهو پوژدهدا له پورهردگاریان پهرده پوښ ده کریڼ، مه به ست ټهوه یه: پورهردگاریان لوتفیان له گه ل نانوئنی و ریزیان ناگری و پاداشتیان ناداتهوه.

ب- هەندیکیش گوتوو یانە: بە لکو مەبەست ئەوێه پەرورەدگاریان نابینن و بە دیداری شاد نابن.

(الطبري) لهو بارهوه ده‌لى: (قَالَ صَوَابٌ أَنْ يُقَالَ: هُمْ مَخْجُونُونَ عَنْ رُؤْيَيْهِ، وَعَنْ كَرَامَتِهِ، إِذْ كَانَ الْخَبَرُ عَامًّا، لَا دَلَالَهَ عَلَى خُصُوصِهِ)، واتە: نزیكترینى قسه‌كان له راستییەوه ئەوێه بگوتری: ئەوانە پەرده پۆش دەکری، له دیتنى خواو له ریز لیگرتنى خوا، چونكه خوا ﷻ به گشتی وای فەرمووه، هیچ بەلگه‌یهك نیه له‌سەر تایبه‌تکردنى به شتیکه‌وه، جیا له شته‌كانی دیکه، (که مەبەستی پێ بینی)، که‌واته: بپروایان پەرده پۆش دەکری، له ریز لیگرتنى خوا، له دیتنى خوا، به دیدار شادبوونی خوا، له هه‌موو شتیک پەرده پۆش ده‌کری.

له باره‌ی ئەو پسته‌یه‌ی پێشه‌وه‌ش: ﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ سهره‌تا ئەم فەرمايشته‌ی پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ دین، که زۆربه‌ی ته‌فسیره‌كان هیناویانه:

أ- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا أَخْطَأَ خَطِيئَةً نَكَتَتْ فِي قَلْبِهِ نَكْتَةً سَوْدَاءً، فَإِذَا هُوَ نَزَعَ وَاسْتَعْفَرَ وَتَابَ، صُقِلَ قَلْبُهُ، وَإِنْ عَادَ زِيدَ فِيهَا، حَتَّى تَعْلُو قَلْبُهُ، وَهُوَ الرَّانُ الَّذِي ذَكَرَ اللَّهُ: ﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (المطففين)» { (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۳۳۳۴، وَقَالَ حَدِيثٌ صَحِيحٌ، وَحَسَنَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي «صَحِيحِ التَّرْغِيبِ وَالتَّرْهِيْبِ»: ۲۴۶۹).

واته: ئەبوو هورەیره (خوا لی‌ی رازی بێ)، ده‌لى: پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فەرموویه‌تى: کاتیک به‌نده‌ گوناھیکی کرد، خالیکی ره‌ش له‌سەر دلى پەیدا ده‌بێ، ئنجا ئەگەر وازی لى هینا و داوای لی‌بوردنى کردو، گه‌رایه‌وه (بو لای خوا) و، توبه‌ی کرد، دلى سپی ده‌بیته‌وه، ئەگەر گونا‌هه‌کانیشی به‌رده‌وام بوون، خاله‌ ره‌شه‌كان زیاد ده‌که‌ن، هه‌تا ده‌بیته‌ ژه‌نگ به‌سەر دلیه‌وه‌و ته‌واو که‌مه‌ی له‌سەر ده‌به‌ستى و ئەوێه که خوا عزوجل باسی فەرموه: ﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾

مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ المطففین، واته: نه خیر راست ناکهن، به لکو دلیان به هوئی گوناوه کانیانه وه، که مپره ی به ستوه و ژهنگی هیناوه و داخراوه.

ب- ههر له و باره وه له (الحسن البصري) یه وه (الطبري) به ژماره: (۳۶۷۴۰)، هیناویه تی: (الذَّنْبُ عَلَى الذَّنْبِ، حَتَّى يَغْمَى الْقَلْبُ فَيَمُوتَ)، واته: گوناخ له دواى گوناخ، تاكو دله كه كویر ده بی و یه کجاریی ده مرئ.

ج- ههر (الطبري) به ژماره: (۳۶۷۴۲)، ئەم ده قه شی هیناوه: (عَنِ الْأَعْمَشِ، قَالَ: أَرَأَنَا مُجَاهِدٌ بِيَدِهِ، قَالَ، كَانُوا يَرَوْنَ الْقَلْبَ فِي مِثْلِ هَذَا، يَعْنِي الْكَفَّ، فَإِذَا أَذْنَبَ الْعَبْدُ ذَنْبًا ضَمَّ مِنْهُ، وَقَالَ بِأَصْبَعِهِ الْخِنْصِرَ هَكَذَا، فَإِذَا أَذْنَبَ ضَمَّ أُصْبَعًا أُخْرَى، فَإِذَا أَذْنَبَ ضَمَّ أُصْبَعًا أُخْرَى، حَتَّى ضَمَّ أَصَابِعَهُ كُلَّهَا، ثُمَّ يُطْبَعُ عَلَيْهِ بِطَائِعٍ، قَالَ مُجَاهِدٌ: وَكَانُوا يَرَوْنَ أَنَّ ذَلِكَ الرَّيْنُ).

واته: ئەعمهش (که یه کیکه له زانیانی شوینکه وتووآن، جیلی دواى هاوه لآن ره زاو ره حمه تی خوا له هه موویان بی)، ده لی: مواهید به دهستی خوئی پیشانی داین، (ئهو ژهنگ لی نیشته ی دل چونه و)، گوتی: زانیان پییان وابوو ده دل بهم شیویه، وهك له په دهستی مروؤف، کاتیک بهنده گوناهیك ده کات، هه ندیکی لی دیته وه یهك، ئنجا په نجه ی گچکه ی هیناویه وه یهك، ئەگەر گوناهیکی دیکه ی کرد، په نجه یه کی دیکه شی هیناویه وه لای له په دهستی، ئەگەر گوناهیکی دیکه ی کرد، په نجه یه کی دیکه شی هیناویه وه یهك، هه تا ههر پینج په نجه کانی به له په دهستیه وه نووساندن، دوایش به مۆرکردنیک مۆر ده کری، مواهید گوتی: پییان وابوو مه به ست له و مۆر کردنه، ئەو ژهنگیه له سه ری ده نیشی (پیی وه رگرتنی هیدایه تی خوا ی پهره ردگاری لی ده گری).

کورته و پوخته ی واتای ئەم ئایه ته موباره کانه ی، خوا ﷻ باسی تاوانبارانی تیدا کردن، ئەوه یه: نووسراوی تاوانباران له: ﴿سَجِينَ﴾ ه، که هه ندیک له زانیان گوتوو یانه: { (سجین): (الْأَرْضُ السَّابِغَةُ السُّفْلَى)، چینی هه وته مینی ژیره وه ی زه وییه.

ئىنجا خوا ﷻ پىناسەى ﴿سَجِن﴾ ى کرد، که نووسراویکی نیشاندەدار کراوەو، باسى ئەوەى کرد که سزای سەخت بۆ بە درۆ دانەران، ئەوانەى بپروایان بە پۆژی سزاو پاداشت نیه، دواىى خوا ﷻ پايگەیاندا: تەنیا ئەوانە بپروایان بە پۆژی سزاو پاداشت نیه، که زۆر سنوور بەزین و زۆر گوناھکارن، بابای گوناھکاری سنوور شکین، خوا ﷻ خواپەتەى قیامەت هەر نەبى و لىپرسینەووەو سزاو پاداشت هەر نەبى، ئەو کەسەى کاتیک ئایەتەکانى ئیمەى بەسەردا دەخوێننەووە، دەلى: ئەمانە ئەفسانەى پیشینانن، خواى پەروەردگارىش دەفەرموى: نەخیر بەلکو کردەووە خراپەکانیان ژەنگیان لەسەر دلیان پەیدا کردوون و، دلیان ژەنگاویى بوووەو بەو دله ژەنگاوییەووە ئەو ئایەتەنەى خوا وەك خویان نابینن.

ئىنجا خوا دەفەرموى: با وازبێتن ئەوانە لە پۆژی دوایدا لە پەروەردگاریان پەردە پۆش دەکرین، واتە: بى بەش دەکرین لە دیدارى پەروەردگاریان و، بى بەش دەکرین لە پاداشتی پەروەردگاریان و لە پیز لیگرتنى پەروەردگاریان، ئىنجا دواى ئەو دەخرینە دۆزەخەووە، بە شیوەیەکی تايبەت دەسووتێنن و پیشیان دەگوترى: ئەمە بوو ئیوە پى بپروا بوون و بە درۆتان دادەنا!

کەواتە: کردەووە خراپەکان دەبنە هۆى پەیدا بوونی ژەنگ لەسەر دل و، ئەو ژەنگ هینانەى دلش دەبیتە هۆى بپروا نەهینان بە ئایەتەکانى خوا، ئەویش دەبیتە هۆى پەردە پۆشکران لە دیدارى خوا، ئىنجا دەخرینە دۆزەخەووە.

خواى میهرەبان پەنامان بدات و، لەو کەسانەشمان بگپێی کە بەهۆى ئیمانەووە هەمیشە دلیان پووناك و پرشنگدار دەبى و، ئایەتەکانى خواى پەروەردگارىش، وەك بۆ ئایەتەکان شایستەیه، ئاوا دەیانبینن و لیان تیدەگەین.

مه له سه ی سییه م:

باسی له: ﴿عَلَّيْنِ﴾ بوونی نووسراوی چاکه کاران، که نووسراویکی نیشانه دار کراوهو، فریشته زور له خوا نیزی کراوه کان ده بینن و، باسی چاکه کارانیش که له یو نازو نیعمه تدان و، له سه ر ته ختان ته ماشا ده که ن و، که شیی و شادمانیان پیوه دیارهو، له شیلای سه ر به ستر او که گو تاییه که ی میسکه، ده یاندریتی و، هه ر ئه وه ش شایسته ی پیشبر که تیدا کردنه و، خواردنه وه که یان له ته سنی می تیکه ل ده کری، که کانیه که زور له خوا نیزی کراوان به پرووتی و بی ئه وه ی هیچی له گه ل تیکه ل بکری، لئی ده خو نه وه:

خوا ده فه رموی: ﴿كَلَّا إِنْ كُنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي عَلَيَيْنِ ۝۱۸ وَمَا أَدْرَاكَ مَا عَلَيْنُ ۝۱۹ كُنَّ مَرْفُومٌ ۝۲۰ يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ۝۲۱ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝۲۲ عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ۝۲۳ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ۝۲۴ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْمُومٍ ۝۲۵ خِتْمُهُ مِسْكَ ۝۲۶ فِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ۝۲۷ وَمَرْاجِعُهُمْ تَسْنِيمٌ ۝۲۸ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ۝۲۹﴾

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له دوازه بر گه دا:

۱- ﴿كَلَّا إِنْ كُنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي عَلَيَيْنِ﴾، نه خیر (با وازی بنن) نووسراوی چاکه کاران له (علین) ه، وه ک زور جار گوتوو مانه: ﴿كَلَّا﴾ (کلمه ردع و زجر و ابطال)، لیره دا (کلا): (الردع والزجر عما كانوا عليه)، (کلا) بو تیخو رین و دوور خسته نه وه یانه له وه ی له سه ری بوون، واته: وازی بنن له وه ی له سه رینی، یا خود: وازی له و جو ره قسانه بینن.

ده شگونجی لیره دا: ﴿كَلَّا﴾، به مانای (حقا) بی، واته: به راستی، ﴿إِنْ كُنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي عَلَيَيْنِ﴾، به دنیایی نووسراوی چاکه کاران له ﴿عَلَّيْنِ﴾ ه، ﴿الْأَبْرَارِ﴾، کو ی (بار)، یان (بر) ه وه ردو وکیان، یانی: (الَّذِي يَفْعَلُ الْخَيْرَ)، ئه و که سه ی چاکه ده کات، هه ندیکیش له زانایان گوتوو یانه: (بَرَّة)، کو ی (بر) ه،

﴿الْأَبْرَارِ﴾، کۆی (بار)ه، هه‌ندیکیش گوتوو یانه: هه‌ردووکیان کۆی هه‌ردوو ناوه‌که‌ن.

۲- ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا عَلَيْنَا﴾، چ شتیک به تۆی زاناندوه، ﴿عَلَيْنَا﴾ چیه؟ له باره‌ی ﴿سَجِّينَ﴾ هوه، زانایان هیچ را جیا یان نیه که یه‌که وشه‌یه و ته‌واو و نه‌یانگوتوه: کۆیه وه‌که (علین)، به‌لکو وشه‌یه‌که‌و ناوێکه‌و بۆ شوینیکی زۆر نزم که له خواره‌وه‌ی دروستکراوه‌کانی خواجه‌و، لیستی (نووسراو)ی بیروایان له‌ویدا‌یه. به‌لام به‌نسبه‌ت ﴿عَلَيْنَا﴾ هوه زانایان دوو رایان هه‌ن:

أ- هه‌ندیکیان گوتوو یانه: ﴿عَلَيْنَا﴾، کۆی (علی)یه، یانی: ئەو که‌سه‌ی پالده‌دریته‌ لای به‌رزیه‌ی.

ب- (الفراء)، ده‌لێ: ﴿عَلَيْنَا﴾، (عَلَّمَ عَلَى مَكَانِ الْأَبْرَارِ لَا وَاحِدَ لَهُ، فَلَيْسَ جَمْعًا)، واته‌: ﴿عَلَيْنَا﴾، هه‌مووی ناوێکه‌و بۆ شوینی چاکه‌کاران (شوینی لیستی کرده‌وه‌ی چاکه‌کاران) و تاکی نیه له‌خۆی و خۆیشی کۆ نیه، به‌لکو هه‌ر ناوێکی ناسینه‌ر (عَلَّمَ).

هه‌ردوو رایه‌کان هه‌ن، به‌لام رای یه‌که‌میان له‌ راستیه‌وه‌ نزیک‌تره، که ﴿عَلَيْنَا﴾، کۆی (علی) بێ، خوا ده‌فه‌رموی: چ شتیک به‌تۆی زاناندوه ﴿عَلَيْنَا﴾، چیه؟ ئەم شیوازه‌ش بۆ گه‌وره‌و زه‌به‌لاح پیشاندانی پله‌و پیگه‌ی ﴿عَلَيْنَا﴾ ه.

۳- ﴿كُتِبَ مَرْقُومٌ﴾، نووسراوێکی نیشانه‌دار کراوه، یاخود: ﴿مَرْقُومٌ﴾، (أي: المَكْتُوبُ كِتَابَةٌ بَيِّنَةٌ تُشَبِّهُ الرِّقْمَ الْمَنْسُوجَ)، ﴿مَرْقُومٌ﴾، نووسراوێک به‌ نووسینیکی ڕوون نووسراوه، ده‌شوبه‌یتته ئەو نه‌خش و نیگاره‌ی له‌سه‌ر قوماشیکی چنراو هه‌یه.

۴- ﴿يَشْهَدُ الْمَقْرُونُ﴾، زۆر نزیک‌خراوه‌کان ده‌بینن و له‌ لای ئاماده‌ ده‌بن، (شهاد): به‌ مانای: زانی (إطلع) و، به‌ مانای: ئاماده‌بوو (حضر)، دی، که‌واته‌: ﴿يَشْهَدُ الْمَقْرُونُ﴾، زۆر نزیک‌خراوه‌کان ده‌بینن، یاخود له‌ لای ئاماده‌ ده‌بن، زۆر نزیک‌خراوان له‌ کێ؟ ته‌وانه‌ی له‌ خۆی په‌روه‌ردگار زۆر نزیک‌خراوه‌ن، ناوی چاکه‌کاران له‌ویدا‌یه، به‌پێزو حورمه‌ته‌وه‌ ناوه‌کانیان له‌ویدا‌ تو‌مار کراون، یاخود لیستی کرده‌وه‌ تو‌مارکراوه‌کانیان له‌ویدا‌یه.

(۵) - ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ﴾، به دنیایی چاکه کاران له نیو نازو نیعمه ت دان، (النَّعِيمُ: التَّعْمُ الْعَظِيمُ الَّذِي لَا يُقَادَرُ قَدْرُهُ)، (نَعِيم): بریتیه لهو خوشگوزهرانییه مه زنه ی ته ندازه که ی نازانری.

﴿الْأَبْرَارِ﴾، کو ی (بار)، یان کو ی (بر) ه، به مانای چاکه کار، خوا ده فره مو ی: به دنیایی چاکه کاران له نیو نازو نیعمه ت دان، لیره دا: ﴿الْأَبْرَارِ﴾، ده که وی ته وه به رانه ر ﴿الْفُجَّارِ﴾، گونا هکارو تاوانباران.

(۶) - ﴿عَلَى الْأَرْكَانِ يُنْظَرُونَ﴾، له سه ر ته ختان ده روان، ﴿الْأَرْكَانِ﴾، (جَمْعُ أَرْكَانٍ: الْأَسْرَةُ الَّتِي لَهَا حِجَالٌ)، ﴿الْأَرْكَانِ﴾، کو ی (أَرْكَانٌ) یه و، بریتین لهو ته ختانه ی په رده یان به سه ره وه یه، (سریر)، به (أَسْرَة) کو ده کری ته وه و، ته گهر په رده ی به سه ره وه بی، پی ده گو تر ی: (أَرْكَانٌ)، ته گهر په رده ی به سه ره وه نه بی، هه ر پی ده گو تر ی: (سریر)، ته خت، پی شتریش چه ند جار یك با سمان کرده.

خوا ده فره مو ی: چاکه کاران له نیو نازو نیعمه ت دان له سه ر ته خته کانی خو یانه وه که په رده یان به سه ر دادراون، ته ماشا ده کهن، ئیا ته ماشای چی ده کهن؟ خوا ﴿تَعْرِفُ﴾، روونی نه کردو ته وه ته ماشای چی ده کهن:

۱- ته ماشای نازو نیعمه تیک ده کهن که خوا پییداون.

۲- ته ماشای یه کدی ده کهن.

۳- ته ماشای تاوانباران ده کهن، چو ن سزا ده درین! هه مووی ده گری ته وه.

(۷) - ﴿تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ﴾، له دم و چاویاندا گه شی و شادمانی نازو نیعمه ت ده بی نی.

وشه ی: ﴿تَعْرِفُ﴾، خوینراویشه ته وه: (تُعْرِفُ)، ده ناسری، ته و کاته ش ده بی بگو تر ی: (نَضْرَةُ النَّعِيمِ)، واته: له روویاندا گه شی نازو نیعمه ت ده زانری و ده ناسری، به لام ته گهر بخوینری ته وه: ﴿تَعْرِفُ﴾، واته: تو (ته ی دوینراو!) ته گهر

تەماشایان بکەى لە دەم و چاویاندا گەشەى نازو نەعمەت دەبینى، یانى: (إِذَا رَأَيْتَهُمْ عَرَفْتَ أَنَّهُمْ مِنْ أَهْلِ النُّعْمَةِ لِمَا تَرَى فِي وُجُوهِهِمْ مِنَ النُّورِ وَالْحُسْنِ وَالْبَيَاضِ وَالْبَهْجَةِ وَالرُّوْنِقِ)، ئەگەر بیانبینى، دەزانى ئەوانە لەو جوړە کەسانەن کە لە نازو نەعمەت دان، چونکە لە دەم و چاویان دا پرووناکیى و جوانیى و سپیى و گەشی و ڕەونەق دەبینى.

(۸)- ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ﴾، پێیان دەنۆشرى لە شیلەى سەر بەستراو.

﴿رَحِيقٍ مَخْتُومٍ﴾:

أ- یە کێک لە زاناىان وای لێکداتەو: (الرَّحِيقُ: الخمر الصافية الطيبة)، ﴿رَحِيقٍ﴾: بریتىە لە شەراپیکی پروونی خوڤ و چاک.

ب- یە کێکی دیکە لە زاناىان دەلى: (الرَّحِيقُ: الخمر الذي لا غش فيه، ولا شيء يفسده)، ئەو مەیه یە کە هیچ فیلێ تێدا نیەو، هیچ شتێک تێکی نادات.

﴿مَخْتُومٍ﴾: أ- (الذي له ختام)، (مختوم) ئەو یە کۆتاییەکی هەیه.

ب- (أو مطوي فممنوع أن تمسه يد).

ب- یاخود: پێچراوە تەو و ڕێ گیراوە، هیچ دەستێک بیگاتێ.

ج- هەندێکی دیکەش گوتووایە: ﴿مَخْتُومٍ﴾: واتە: دەفرەکەى بەستراو، چونکە (مختوم) ناوی بەرکار (اسم مفعول) ەو لە (ختم) وە هاتو، دەفرێک بە جوړێک لە قور بەستری کە زۆر جیر بێ و، کاتیکیش وشک بێتەو بە زەحمەت هەلبکەنری و ئەگەر هەلبکەنری، بزانی هەلکەندراو، واتە: لە شەراپیکی زۆر نایابی زار بەستراوی دەست لێ نەدراو، دەیاندریێتی.

(۹)- ﴿خَتَمُهُ، مِسْكٌ﴾، کۆتاییەکەى، بەستەرەکەى میسکە، ﴿خَتَمُهُ﴾، خوێندراویشە تەو: (خَاتَمُهُ)، کۆتایی هینەرەکەى یانى: ئەو شتەى زاری ئەو دەفرەى پێ

به ستراره بریتیه له میسک، یانی: ته گهر له دنیا دا زاری ده فره کانیان به قورو شیوه کانی ده به ستن، له وێ به میسک به ستراره، یا خود: کۆتاییه که ی که ده یخویه وه، کۆتا تام له ده مته، له زارته، بۆنی میسک ده دا.

(إبن عاشور)، ئاوا پیناسه ی میسک ده کات، هه لبه ته پیشتریش پیناسه ی میسکمان کرد، که له هه ندیک جوړی ئاسک په یدا ده بی، به لام (إبن عاشور) جوانتر پروونی ده کاته وه ده لی:

(المِسْكُ: مَادَّةٌ حَيَوَانِيَّةٌ ذَاتُ عَرْفٍ طَيِّبٍ مَشْهُورٍ طَبِيعُهُ وَقُوَّةُ رَائِحَتِهِ مُنْذُ الْعُصُورِ الْقَدِيمَةِ، وَهَذِهِ الْمَادَّةُ تَتَكَوَّنُ فِي غُدَّةٍ مَمْلُوءَةٍ دَمًا تَخْرُجُ فِي عُنُقِ صَنْفٍ مِنَ الْغَزَالِ فِي بِلَادِ الثَّيْبِ مِنْ أَرْضِ الصَّيْنِ، فَتَبْقَى مُتَّصِلَةً بِعُنُقِهِ إِلَى أَنْ تَيْبَسَ فَتَسْقُطَ فَيَلْتَقِطُهَا طُلَابُهَا وَيَتَجَرَّوْنَ فِيهَا، وَهِيَ جِلْدَةٌ فِي شَكْلِ فَأْرٍ صَغِيرٍ وَلِذَلِكَ يَقُولُونَ: فَأَرَةُ الْمِسْكِ).

واته: میسک ماده ده که ی ناژه لیه، بۆنیک ی زور خوشی هه یه، شتیکی زور زانراوه، هه م بۆنه که ی و، هه م هیزی بۆنه که ی و، له پوژگاره کانی زووه وه میسک هه ر هه بووه، تهو ماده ده یه ش له ته صلدا له لویه که که پره له خوین، له گهر دنی هه ندیک له ئاسکه کان په یدا ده بی، زیاتر له ولاتی (الثیبیت)، له سه ر زه مینی چین هه یه، ئنجا تهو لوه ده مینیته وه به گهر دنی تهو ئاسکه وه، تا کو وشک ده بی و ده که ویته خوارو، ته وانه ی به دوا یدا ده گه رین، هه لیده گره وه و باز رگانی پی ده که ن، تهو پیستۆکه ش که به ملی تهو جوړه ئاسکانه وه یه، له شیوه ی مشکیکی گچکه دایه، بۆیه گوتراوه: (فَأَرَةُ الْمِسْكِ)، واته: مشک ی میسک.

(۱۰) ﴿وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ﴾، با پیشبرکه کاران هه ر له وه دا پیشبرکه بکه ن، (التَّنَافُسُ: التَّشَاجُرُ عَلَى الشَّيْءِ وَالتَّنَازُعُ فِيهِ، بَأَنْ يُحِبَّ كُلُّ وَاحِدٍ أَنْ يَتَفَرَّدَ بِهِ دُونَ صَاحِبِهِ يُقَالُ: نَفَسْتُ الشَّيْءَ عَلَيْهِ أَنْفَسَهُ نَفَاسَةً، أَي: صَنَنْتُ بِهِ^(۱)، وَلَمْ أُحِبَّ أَنْ يَصِيرَ إِلَيْهِ)، (تنافس): بریتیه له نا کوکی له سه ر شتی و له سه ری پیکه وه نا کوک بوون، هه ر کامیکیان بیه وێ

(۱) صَنَنْتُ بِهِ: بَخَلْتُ بِهِ: رُذِيعِم تَتِدَاكِرْد، به لام (ظننتُ به): گومانم پیرد.

بُو خَوَى بِي و بُو هاو له كهى نه بِي، ده گوتري: (نَفَسْتُ الشَّيْءَ عَلَيْهِ أَنْفَسَهُ نَفَاسَةً)، واته: نهو شته ويستم بُو خَوَم بِي و بُو بهرام به ره كهى نه بِي، خوا ده فهرموي: با ههر له وه دا پيشبركه كاران پيشبركه بكه، ياني: ته نيا بُو به ده سته ينانى نهو نازو نيعمه تهى باسكرا، پيشبركه بكه.

ننجا خوا ﷻ ههر له سهر باسى نهو خواردنه وهيه بهرده وام ده بِي و، ده فهرموي:

(۱۱) - ﴿وَمَزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ﴾، تيكه له كهى، (نه وهى تيكه لى نهو ﴿رَحِيقٍ﴾ ه، ده كرى)، له ﴿تَسْنِيمٍ﴾ ه.

ثايا: ﴿تَسْنِيمٍ﴾، چيه؟! خوا خوى پروونى كردو ته وه:

(۱۲) - ﴿عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ﴾، (نه ویش) كانيه كه زور نيزي كراوان لِي ده خونه وه، واته: زور نيزي كراوان له خوا، له خودى كانيه كه ده خونه وه، به لام هه نديك له ناوى نهو كانيه وه نهو خواردنه وهيه لى كانيه دايه، له گه ل ﴿رَحِيقٍ﴾، تيكه ل ده كرى و ده درى به چاكه كاران، به لام زور له خوا نيزيكان، به شيويه كى راسته وخو لِي ده خونه وه، به بِي نه وهى شتى ديكه لى له گه ل تيكه لكرا بِي.

وشه ي: ﴿وَمَزَاجُهُ﴾، (مَصْدَرٌ مَعْنَى مَفْعُول، أَي مَمْزُوجُهُ)، واته: (مزاج) چاوگه به ماناي بهركار، ياني: تيكه لكرا وه كهى، نه وهى له گه لى تيكه ل ده كرى له ﴿تَسْنِيمٍ﴾ ه.

كه ده فهرموي: ﴿عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ﴾، (عَيْنًا: اِنْتِصَابٌ «عَيْنًا» عَلَى الْمَذْحِ، أَوْ عَلَى الْحَالِ، أَوْ مَنْصُوبَةٌ بِ «يَشْرَبُونَ» أَي: يُسْقَوْنَ عَيْنًا)، واته: وشه ي: ﴿عَيْنًا﴾ كه (منصوب) بووه، له بهر نه وهيه كه مه دحكرده، يان حاله، يان مه منصوبه به كردارى پيشووى پيان ده نوشرى (يُسْقَوْنَ)، يان به كردارى داهاتووى ده خونه وه (يَشْرَبُونَ)، كه ده فهرموي: ﴿عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ﴾، واته: (يُسْقَوْنَ عَيْنًا)، لهو كانى و سهرچاويه ده ياندرى تى، يان: (يَشْرَبُونَ عَيْنًا) له سهرچاويه كه ده خونه وه.

وشەى: ﴿تَسْنِمٌ﴾: (تَسْنِمٌ: وَهُوَ شَرَابٌ يَنْصَبُ مِنْ عَلْوٍ، وَهُوَ أَشْرَفُ شَرَابِ الْجَنَّةِ، وَأَصْلُ التَّسْنِمِ فِي اللَّغَةِ: الْإِرْتِفَاعُ، وَمِنْهُ سَنَامُ الْبَعِيرِ)، وشەى: ﴿تَسْنِمٌ﴾، بریتیه له خواردنهوهیهك كه له سه ریوه هه لده پرژێ و باشتین جوړه خواردنهوهی بههه شته، وشەى: ﴿تَسْنِمٌ﴾ یش، له زماندا به مانای به رزیی دی، (سنام البعیر) یش له وهوه هاتوه، دونگی حوشر (كه له پشته كهی به رزتره وهه لده تۆقی، بویه ئه و ناوهی لیراوه)، ده گوتری: (سَمَّ الشَّيْءِ، أَي: جَعَلَهُ كَهَيْئَةِ السَّامِ)، واته: وهك دونگی حوشری لیكرد.

كه ده فهرموى: ﴿يَشْرَبُ بِهَا﴾، أ- یان (ب) كه زیاده، یانی: (یشربها) و (ب) زیاد كراوه بۆ زیاده جه ختكردنهوه.

ب- یاخود (ب) كه به مانای (من) ه، یانی: ﴿يَشْرَبُ مِنْهَا الْمُقَرَّبُونَ﴾، یانی: لیی ده خۆنهوه.

(الطبري)، له (مسروق) هوه هیناویه تی به ژماره: (٣٦٨٠٨)، ده لى: ﴿فَيَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ صِرْفًا، وَيُزَجُّ بِهَا كَأْسُ أَصْحَابِ الْيَمِينِ﴾، ئه وانهی زۆر له خوا نيزيکخراوه ن به پرووتی لیی ده خۆنهوه، (هیچ شتیکی دیکه ی له گه ل دا تیکه ل ناكری له گه ل ته سنیم دا)، به لام بۆ پیکى هاوه لانی لای راست (یاخود چاکه کاران) تیکه ل ده كری.

(الطبري) به ژماره: (٣٦٨١٨)، له (الضحاک) هوه هیناویه تی، ده لى: ﴿هُوَ أَشْرَفُ شَرَابِ الْجَنَّةِ﴾، ئه و (تسنیم) باشتین جوړی خواردنهوهی بههه شته.

خوا به به زه یی و که ره می بى سنووری خو ی به قسمه تمان بکات.

مه سه له ی چواره م و کو تایی:

باسی بی پروایانی تاوانبار که له دنیا دا به پرواداران خه نیون و، له کاتی به لادا ره تبوونیاندا ئاماژه یان بو یه کدی کرده، دوایی به دلخویشی گه راونه وه لای کهس و کاریان و، به پروا دارانیان گوتوه: ئه وانه گومران، هه رچه نده پاریزه ریش نه بوون به سه ریانه وه، له پوژی دوایش دا، پرواداران به بی پروایان ده خه نن و، له سه ر ته ختان ده روانن، بیگومانیش بی پروایان سزای ئه وه ی ده یانکرد، درایانه وه:

خو ده فره موئ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ ۚ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ۚ وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ۚ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ۚ وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِظِينَ ۚ فَأَلْيَوْمَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ۚ عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ۚ هَلْ تُؤْتِبُ الْكُفَّارَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۚ﴾

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له هه شت بر گه دا:

(۱) - ﴿إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ﴾، به دنیایی ئه وانه ی تاوانیان کرد، کاتی خو ی (له دنیا دا)، به وانه ی پروایان هینابوو، پیده که نین، (الطبری) له (قتادة) وه به ژماره: (۳۶۸۱۹)، هیناویه تی، ده لی: (فی الدنيا، یقولون: وَاللَّهِ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَكَذِبَةٌ، وَمَا هُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ اسْتِهْزَاءَ بِهِمْ)، له دنیا دا ده یانگوت: سویند به خوا ئه وانه دروژنن و، له سه ر هیه شتیک نین، وه ک گالته پیکردنیان.

(۲) - ﴿وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ﴾، کاتیک به لایاندا ره تبووبانایه ش، ئاماژه یان بو یه کدی ده کرد.

﴿وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ﴾، دوو ئه گه ری هه ن:

أ- ﴿وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ﴾ بکەرى (مَرَّوا) کە (و)ى کۆمەلە، دەگەرپتەوہ بۆ تاوانباران، يانی: ئەگەر تاوانباران بە لای پرواداراندا پەتبوونایە.

ب- ﴿وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ﴾ بکەرەکەى دەگەرپتەوہ بۆ چاکەکاران، ﴿الْأَبْرَارِ﴾ يانی: ئەگەر چاکەکاران بەلای تاوانباران دا پەتبووبانایە.

﴿يَنْغَامِرُونَ﴾، (التَّغَامُرُ: تَفَاعُلٌ مِنَ الْغَمْرِ)، (تغامز) لە (غمز)هوە هاتو، ئەویش بریتىە لەوہى بە دەست شتێک بە توندی بگری و دەستی لەسەر دابگری، (جَسَّ النبض)یش، ئەوہیە دەمارى کەسێک بگری و بزانی دلى چۆن لیدەدا.

ئىجا ئایا ئەو ئاماژە بۆ یەکدى کردنە، چۆن بوو؟

دەلێن: وشەى: (غمز)، بەکار دەھێنرێ، بۆ بەکارھێنانى چاوو لووت و لیوو برۆ، بۆ ئەوہى بابای کە لەوێ وەستاو، ئاگادار بپتەوہ، نەوہک دیمەتیک لە دیمەنەکانى ئەو کەسەى تەماشای دەکرى، لى بپھوتى، لەبەر ئەوہى لى بپتاکا بوو.

دایکمان عایشە (خوا لى پازى بى)، وشەى: (غمز)ى بەکارھێناو، وەک لەو فەرماشتەدا هاتو، دەلى: {لَقَدْ رَأَيْتَنِي وَرَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَصْلِي وَأَنَا مُضْطَجِعَةٌ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْقُبْلَةِ، فَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَسْجُدَ غَمَزَ رَجُلِي فَقَبَضْتُهِمَا}، (أخرجه البخاري: ٤٩٧)، واتە: خۆم و پىغمبەرى خواﷺ دەبینى کە نوێژى دەکرد، منیش لە نىوان ئەو و قىبلەدا پاکشابووم، کاتیک دەیویست کړنووش ببات، (شوینەکەیان تەسک بوو)، دەستى دەگەیان دە لاقم، منیش لاقم ھەلەدەکیشا، {تاکو رپى ھەبى کړنووش بەرى}.

٣- ﴿وَإِذَا أَنْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ أَنْقَلَبُوا فَكِهِينَ﴾، کاتیک دەگەرانەوہ بۆ لای کەس و کاریان بە دلخۆشى و شادمانى دەگەرانەوہ، ﴿أَنْقَلَبُوا﴾، (الْإِنْقِلَابُ: الرَّجُوعُ إِلَى الْمَوْضِعِ الَّذِي جِيءَ مِنْهُ)، (إنقلاب): بریتىە لە گەرانەوہى ئەو شوینەى لىوہى هاتو،

که ده فەرموی: ﴿انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ﴾، (أهل الرجل: الزَّوْجُ والأبناء والعشيرة)، (أهل) به مانای هاوسەرو مندالان و خزم و کەشیش، دی، یانی: کاتیک بو لای خزم و کەسیان گەرابانەوه، به دلخۆشی و شادمانی ده گەرانەوه.

٤- ﴿وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُونَ﴾، ئەگەر بینیبایانیشن (تاوانبارەکان برودارانیان بینیبایە)، دەیانگوت: ئا ئەوانە گومران.

بێگومان مەبەستیان لە گومرا، کەسێکە رایەکی هەڵە هەیە، بۆچوونێکی هەڵە هەیە، مەبەستیان ئەو نەبوو بە رێی خوا نازانن، یانی: ئەمانە بە هەڵە داچوون و، لە سەرگەردانی سەر لێشیواوی دان.

٥- ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِظِينَ﴾، (خوا ده فەرموی:) بە پارێزەریش بە سەریانەوه نەنێردابوون، واتە: تاوانبارەکان پارێزەر نەبوون بە سەر چاکەکارەکان، تاكو ئاوا بە کەیفی خۆیان گالتهیان پێکەن و پێیان پێکەن و ئاماژە بو یە کدی بکەن و، سەرەنجامیش بە گومرا ناوزەدیان بکەن!

٦- ﴿فَالْيَوْمَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ﴾، ئەمپروش ئەوانە ی بروایان هینابوو (لە دنیا دا بروایان هینابوو، بە هەموو ئەو شتانە ی پیویست بوو بروایان پێ بهینری)، بە بێروایان پێ دەکەن.

(ف) ی ﴿فَالْيَوْمَ﴾، (فاء السببية، وتقدیم «اليوم» عَلَى يَضْحَكُونَ، للإهتمام به)، پیتی (ف) بە مانای هۆکارەو (يوم) ش لەسەر (يضحكون) پێشخراوه، لەبەر گرنگی پێدان، ئەمپرو (پروژی دوا یی)، ئەوانە ی بروایان هینابوو (بە هەموو ئەو شتانە ی پیویستە بروایان پێ بهینری) بە بێروایەکان دەخەن، پێدەکەن.

٧- ﴿عَلَىٰ أَرْبَابِكِ يَنْظُرُونَ﴾، لەسەر تەختان (لەسەر ئەو تەختانە ی بە پەردان داپۆشراون) تەماشای دەکەن، واتە: تەماشای بێروایان دەکەن کە سزا و ئەشکەنجە دەدرێن.

۸- ﴿هَلْ تُؤَبُّ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ (له کوټایی دا خوا ده فهرموئ): ئایا بیپروایه کان پاداشتی تهوهی دهیانکرد درایانهوه؟!.

پیشتیش باسمان کردوه: ﴿تُؤَبُّ﴾ له (ثواب) هوه هاتوهو به مانای پاداشته، کهواته:

أ- ته مه جوړیکه له گالته پیکردن و به توانجهوه قسه له بارهوه کردنیان، واته: ته گهر پاداشتی که هه بئ بو تهوان، بریتیه لهوهی بخړینه دوزه خهوه، چونکه پاداشت (ثواب) ته نیا له سهر چاکه یهوه، تهوانیش هیچ چاکه یه کیان نیه، تاکو پاداشتیان هه بئ.

ب- یاخود وشه ی: (ثواب)، مانای سزاش له سهر خراپه ش ده گه یه نئ، وه ک مانای پاداشت له سهر چاکه، ئنجا ته گهر تهوه بئ، تهو کاته مانای گالته پیکردن و توانج تیگرتنی لیوه رناگیرئ، واته: ئایا تهوانه ی بیپروابوون، سزای تهو کردهوانه ی دهیانکردن، که بریتی بوون له:

۱- گالته کردن به پرواداران و، ۲- چاو له یه ک داگرتن و، ۳- پیخه نین و، ۴- به سهر لی شیواو ناوبردنیان، ئایا سزای تهوه کردهوانه یان درایه وه؟ به دلنایی به لی، هه لته ته لیړه دا پرسیار کرده که، پرسیار کردنی راسته قینه نیه، که خوا ی زاناو شاره زا پرسئ: ئایا سزا درانه وه؟ یان ئایا پاداشت درانه وه؟ ته گهر مه به ست گالته پی کردنیان بئ و، وشه ی پاداشتیان بو به کاربئ، به لکو تهو پرسیار کرده مه به ست پی تهوه یه لایه نی به رانه بر ناچار بکه ی، دانی پیداینتی و پرسیار کردنی: دانپیدا هیټان (تقریری) ه، یاخود وشه ی: ﴿هَلْ﴾، لیړه دا به مانای (قد) ه، یانی: ﴿قَدْ تُؤَبُّ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾، هه روه ک له سهره تاي سوورته تی (الإنسان) دا هاتوه، ﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ﴾ ۱، ئایا کاتیک له رۆژگار، به سهر مروفا نه هاتوه که شتیکی باسکراو نه بووبئ؟ به دلنایی: با، کهواته: لیړه دا مه به ست پرسیار نیهو، لهویش به دلنایی مروفا کاتیک به سهر دا هاتوه، نه بووه، جاری وا هه یه مروفا له شیوه ی پرسیاردا له که سیك ده پرسئ، به لام خوئی له وه لاهه که ی دلنایه، بو وینه:

کتییکت داوه به که سیک و ده لئی: ئایا فلانه پوژه، فلان کتیبهه نه دایه؟
مه به ستت ئه وه نیه بلئی: با، یانی: خووت ئاگاداری ئه وه کتیبهه پیدای.

لیره که ده فه رموی: ﴿عَلَى الْأَرْكَانِ يَنْظُرُونَ﴾ (الطبري) له (سفیان) هوه
هیناویه تی به ژماره: (۳۶۸۲۶)، ده لئی: (يَجَاءُ بِالْكَفَّارِ، حَتَّى يَنْظُرُوا إِلَى أَهْلِ الْجَنَّةِ
فِي الْجَنَّةِ، عَلَى سُرٍّ، فَحِينَ يَنْظُرُونَ إِلَيْهِمْ، تُغْلَقُ دُونَهُمُ الْأَبْوَابُ، وَيَضْحَكُ أَهْلُ الْجَنَّةِ
مِنْهُمْ)، واته: بپروایه کان له پوژی دوایدا ده هیترین، تا کو ته ماشای به هه شتییه کان
بکه ن له به هه شتی دا، که له سه ره ته ختان راکشاون و پالیان داوه ته وه، کاتی که
ته ماشایان ده که ن، ده زانن ئه وان له چ نازو نیعمه ت و خو شتییه ک دان، ئنجا
ده رگایه کان یان به پرودا داده خرین و، به هه شتییه کانیش پێیان پێ ده که نن، (وه ک
تۆله لیکردنه وه یه ک، له و پێ پیکه نینه ی، ئه وان له دنیا دا به ناهه ق به وان
ده خه نین و، پێیان راده بواردن و گالته یان پێ ده کردن)، له ویش به و شیوه یه
خوا ی په روهر دگار ده فه رموی: ﴿فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ﴾ (وه ک
(الطبري) هیناویه تی، ده لئی: به و شیوه یه بپروایه کان ده هیترین و پرواداران یان
پیشان ده درین له به هه شتداو، دوا ی ئه وه ی ده یان بینن، ئنجا ده رگایه کان یان
به پرودا داده خرین و، پروادارانیش پێیان پێ ده که نن.

به ریژان!

پوخته ی ئه وه ی له م ئایه ته موباره کانه وه رده گیرئ، به مجوره یه - یانی: کو ی
سووره تی (المطففین) - له سه ره تای سووره ته که وه خوا ی به رزی مه زن، باسی ئه
عاده ته خراپه ده کات و، سزای سه خت بو ئه وه که سانه دانه ئی، ئه وه عاده ته
خراپه یان هه یه، که له کیشان و پێواندا فیل ده که ن له به رانه ره کان یان، دوا یی
وه ک پرسیار کردن ده پرسئ: ئایا ئه وان ه پێیان وانیه زیندوو کراوه ن و هه لسیژاوه ن
بو پوژیکی مه زن، که خه لک تیدا راده وه ستئ بو په روهر دگاری جیهانیان؟
دوا یی خوا ﷺ باسی شوینی تیدا نووسرانی کرده وه کانی بپروایان و تاوانباران
ده کات، دوا ییش باسی شوینی تیدا نووسران و تیدا تو مار کرانی کرده وه ی چاکه

کاران دهکات، له کوټاییشدا خواى بهرز باسى ټهوه دهکات که چوڼ تاوانباران له دنیاهدا به پرواداران پیکه نیون و کاتیک به لاشیان دا پټ بوون، چاویان له یهک داگرتوهو، کاتیک گه پراونهوه بو لای کهس و کاریان، زور به دلخوښی گه پراونهوه، وهک شتیکی زور گرنګ و چاکیان ټه نجام دابی، که گالته یان بهو نیماندارانه کړدوهو کاتیک بینوشیان گوتوویانه: ټه وانه گومپران! ټنجا خوا ﷺ باسى ټهوهی کړدوه که له پوژی دواییشدا خوا بهو شیوهیه حقهی ټهو مسولمانه پټهش و پروت و گالته پیکراوانه، لهو بیپروا تاوانبارو گالته پیکه رانه دهکاتهوه.

خوا به لوتف و که پټه می خووی ټیمه لهو که سانه بگیږی، که هه میسه له هه لسوکهوت و له پټه تارو ټاکاری ژیانى دنیا پاندا پابه ند ده بن به سنووره کانی شه ریعه ته وهو، به پیی به رنامه و شه ریعه تی خواى پټه روه دگار به پټوه ده چن و، به شیوه یهک ده ژین هقهی خه لکیان نه که وټه لاهو، وانه بین که له پوژی دواییدا شه رمه زارو گونا هکارو عه بیدار بین، خوا به هووی ژیانى نیماندارانه وه سه ر به رزمان بکات و پاک و چاکما بکات، راست و ساغمان بکات، هه روه ها یارمه تی شمان بدات، که هه رچی زیاتر له کوټا فه رمایشتی که قورټانه تی بگه ین و تییدا پی بگه ین و، کارلیکی باشی له گه لدا بکه ین، بیگومان ټهو کوټا فه رمایشته ی خوا ﷺ که قورټانه، سه رچاوه ی هه موو خپرو نوورو به ره که تیکه بو دنیاو بو دواړو ژو، پټبازه که ی پیغه مبه ری خاته میس ﷺ هه ر بریتیه له به رجه سته کړدنې ټهو فه رمایشته ی خوا له ژیانى تاکیی و خیزانیی و کوټه لایه تی دا، خوا ته و فیقی ټیمه ش بدات، که هه روه ک پیغه مبه ره که مان، ټهو قورټانه، ټهو فه رمایشته ی خوا له ژیانى خو ماندا جپه جی بکه ین.

لټره شدا کوټایی به ته فیسیری سووره تی (المطففین) دټین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ، وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

تەفسیری سوورەتی

الْأَشْقَاقُ

له نۆزه كۆمهتايه نيهكان لهككياتين
Stay in touch on social media
نهن ههكم بهر فوالمع الوامل الجتماعي

پاڤه پاندنئ مهكتهبي ماموستانا عهلي بابير

علي بابير/Alibapir

archive.org/details/@alibapir

علي بابير/Alibapir

www.alibapir.net
English - عربي - كوردی

پاڤه پاندنئ مهكتهبي ماموستانا عهلي بابير

Alibapir

Google Play

App Store

پاڤه پاندنئ مهكتهبي ماموستانا عهلي بابير

پاڤه پاندنئ مهكتهبي ماموستانا عهلي بابير

پاڤه پاندنئ مهكتهبي ماموستانا عهلي بابير

دەستپیک

بەرپۆزان!

ئەمروڭ (۲۴) ى مانگى (ذي القعدة) ى سالى (۱۴۴۱) ى كۆچىيە، بەرانبەر (۱۵) ى تەمموز {مانگى (۷)} ى سالى (۲۰۲۰) زايىنى، لە شارى ھەولير خوا پشتيوان بى دەست دەكەين، بەتەفسىرکردنى سوورەتى (الانشقاق) و، سەرەتاش پىناسە و نيوەپۆكى ئەم سوورەتە لە ھەوت بېگەدا، دەخەينە پروو.

پىناسەى سوورەتى (الانشقاق) و بابەتەكانى

يەكەم: ناوى:

ئەم سوورەتە ناوى ھەرە باوى بريتە لە سوورەتى: ﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ﴾، لە رۆژگارى ھاوەلاندە ھەر بەو ناوہ ناوبراوہ، لەو بارەوہ چەند گېردراوہيەك ھەن، ئيمە ئاماژە بە سىيانيان دەكەين:

۱- {عَنْ أَبِي سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَرَأَ بِهِمْ: ﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ﴾، فَسَجَدَ فِيهَا، فَلَمَّا انْصَرَفَ أَخْبَرَهُمْ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ سَجَدَ فِيهَا} (أخرجه مالك في الموطأ: ۴۸۰).

واتە: ئەبوو سەلەمە ر.ھ. دەگېریتەوہ، کە ئەبوو ھورەيرە ر.ھ. پيشنويزي بۆ کردوون و سوورەتى: ﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ﴾، خویندەوہو کړنووشى قورئانخویندنى تیدا بردوہو، کاتیک تەواو بووہ، ھەوالی پیداون کە پیغەمبەرى خوا ﷺ کړنووشى تیدا بردوہ.

۲- {عَنْ أَبِي رَافِعٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، الْعَتَمَةَ فَقَرَأَ: ﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ﴾، فَسَجَدَ، فَقُلْتُ: مَا هَذِهِ؟ قَالَ: سَجَدْتُ بِهَا خَلْفَ أَبِي الْقَاسِمِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فَلَا أَرَأَى أَنْ أَسْجُدَ بِهَا حَتَّى أَلْقَاهُ} (أخرجه البخاري: ۷۳۲، ومسلم: ۵۷۸).

واته: ئه‌بوو رافع ﷺ ده‌لێ: له‌گه‌ڵ ئه‌بوو هوهره‌په‌دا نوێژی خه‌وتنانم کرد، سووره‌تی: ﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ﴾ ی خویندو کړنووشی تیدا برد (واته: کړنووشی قورئانخویندن)، گوتم: ئه‌وه چیه؟ گوتی: له‌ پشت ئه‌بوو قاسیمه‌وه (کونیه‌ی پیغه‌مبه‌ری خاته‌مه ﷺ) نوێژم کرد، ئه‌و سه‌جده‌یه‌ی برد، منیش له‌گه‌ڵ ئه‌ودا سه‌جده‌م برد (سه‌جده‌ی قورئانخویندن)، بۆیه هه‌تا پێی ده‌گه‌مه‌وه (واته: له‌ پوژی قیامه‌تداو له‌ قوناغی به‌رزه‌خدا)، ئه‌و کړنووشه ده‌بهم له‌ کاتی خویندنی ئه‌م سووره‌ته‌دا.

٣- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَجَدْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ فِي ﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ﴾، وَ ﴿أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾: ١} (أخرجه مسلم: ٥٧٨ و ١٠٨، وأبو داود: ١٤٠٩، وابن ماجه: ١٠٥٨).

واته: ئه‌بوو هوهره‌په‌ده ﷺ ده‌لێ: له‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ له‌ کاتی خویندنی سووره‌تی: ﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ﴾، و سووره‌تی: ﴿أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ دا، سه‌جده‌مان برد، (سه‌جده‌ی قورئانخویندن).

که‌واته: هه‌ر رسته‌که‌ی سه‌ره‌تای کراوه به‌ ناوی، به‌لام ئه‌م ناوانه‌شی بۆ به‌کاره‌یتراون:

١/ (سورة الانشقاق). ٢/ (سورة انشقت). ٣/ (سورة الكدح).

دووه‌م: شوینی دابه‌زین:

ئه‌م سووره‌ته به‌یه‌کده‌نگی هه‌موو زانایان سووره‌تیکی مه‌که‌کیه‌و زانایان له‌و باره‌وه راجیایان نیه، له‌و باره‌وه‌ش ئه‌م ده‌قه دینین:

{عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ: ﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ﴾، بِمَكَّةَ^(١).

واته: عه‌بدوڵلای کوری عه‌باس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ گوتویه‌تی: سووره‌تی ﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ﴾، له‌ مه‌که‌ دابه‌زیوه، عه‌بدوڵلای کوری زوبه‌ریش (خوا له‌ خوێ و بابی پازی بی)، هه‌مان شتی گوتوه.

(١) أوردته السيوطي في الدر المنثور ج ٨، ص ٤٥٤، ونسبه لابن الضريس والنحاس وابن مردويه والبيهقي، وقال: أخرج ابن مردويه عن ابن الزبير رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا مثله. انظر: (الإستيعاب في بيان الأسباب: ج ٣، ص ٥٠٤).

سۈبھە: ریزبەندیی لە موصحف و دابەزین دا:

ئەم سوورەتە موبارەکە لە (مصحف) دا ژمارەکە: (۸۴)ە، بەلام لە ریزبەندیی دابەزین (ترتیب النزول) دا، ژمارە: (۸۳)یە، ئەم سوورەتە لە پرووی دابەزینەو، پیش سوورەتی (الروم) و، دواى سوورەتی (الإنفطار)، دابەزیو.

هەلبەتە ریزکردنی سوورەتەکان لە (مصحف) داو، ریزبەندییەتەک کە دایانناو بو دابەزینیان، بە کۆشش و بیرکردنەوێ هاوێلان بوو (خوا لیان رازی بێ)، لە زۆربەى هەرە زۆریدا.

چوارەم: ژمارەى ئایەتەکانى ئەم سوورەتە:

دوو ژمارەیان بو داناون: (أهل البصرة وأهل الشام)، گوتووینە: ژمارەى ئایەتەکانى (۲۳)یە، بەلام (أهل المدينة، والكوفة، ومكة)، گوتووینە: ژمارەى ئایەتەکانى (۲۵)ە، زۆربەش ئەو ژمارەیهى دواى (واتە: ژمارەى (۲۵)یان تەبەننێ کردو.

پنجەم: نۆهه‌ڕۆکى ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتەش وەك دوو هاوێلە پیشووێکە (واتە: سورة التکویر وسورة الإنفطار) - کە سوورەتی (المطففين)یشیان، نێواخن کراو - باسێ پۆژى دواى، بە هەردوو قوناغى ئاخیر زەمان و قیامەتیشو، سەرزنشتکردنی بێپروایانیش کراو، کە بۆچی پرواناھین و لە کاتى بەسەردا خوێندرانەوێ قورئانیشدا، کړنووش نابەن، یاخود بۆ خوا ملکه‌چ نابن؟ لە کۆتاییشدا خوا باسێ سزای سەختی خوێ بۆ بێپروایان و، دواى باسێ پاداشتی نەپراوێ خوێ بۆ پروادارانى کردار باش، کردو.

ئەمە هیڵە گشتییه‌کان و، چوارچێوێ گشتی ئەم سوورەتە موبارەکەیه.

شەشەم: تاییەتمەندییەکانی ئەم سوورەتە موبارەکە:

پێنج تاییەتمەندییەکان لەم سوورەتە موبارەکە کەوتووونە بەرچاوە، کە جیاپێدەکەنەووە
لە سوورەتەکانی دیکە:

۱- تەنیا لەم سوورەتەدا تەعبیری: ﴿وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ﴾ دوو جارەن بۆ هەر کام لە
ئاسمان و زەوی بەکارهاتووە، لە ئایەتەکانی: (۲ و ۵) دا، واتە: گوێی گرت بۆ پەروەردگاری
و شایستەش بوو گوێی بۆ بگری.

۲- تەعبیری: ﴿وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَأَى ظَهْرَهُ﴾ لە ئایەتی ژمارە (۱۰) دا، تەنیا لەم
سوورەتەدا هاتووە، لە سوورەتەکانی دیکەدا لە جیاتی:

﴿وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَأَى ظَهْرَهُ﴾

﴿وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ﴾ (۲۵) الحاقە، هاتووە.

واتە: بەلام کەسێک لە پشتهوەی پرا نامەی کردووەکانی بدریتهووە.

۳- تەعبیری: ﴿إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ﴾ ئەو پێی وابوو ناگەرێتەووە، دواى ئەوێ دەمری
ناگێردرێتەووە بۆ لای خواو، زیندوو ناکرێتەووە، تەنیا لەم سوورەتەدا هاتووە لە ئایەتی
ژمارە (۱۴) دا.

۴- ئەم چوار سویندەو وەلامەکیان بەس لێرەدا هاتوون: ﴿فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ﴾ (۱۶)
﴿وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ﴾ (۱۷) ﴿وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ﴾ (۱۸) ﴿لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ﴾ (۱۹).

هەوتەم و کووتایی: دابەشکردنی ئایەتەکان:

کۆی بیست و پێنج (۲۵) ئایەتەکی ئەم سوورەتە موبارەکە، دەکەینە دەرسیک،
چونکە زۆر پیکەووە جۆشدارو و تیکەهەلکێشن.

دەرسى ئەم سوورەتە

پیناسەیی ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە کۆی بیست و پینج ئایەتە کە ی ئەم سوورەتە پیکھاتو:

۱- پینج ئایەتی سەرەتا، ئایەتەکانی: (۱ - ۵)، باسی قوناغی یە کەمی پوژی دوایی دە کەن، کە ئاسمان لەت و پەت و ملکەچ دەبی بو خوا، زەویش دە کیشری یان پان را دە خپری و، هەرچی تێدایەو لە سەریەتی فرییدەدات و، بو خوا ملکەچ دەبی.

۲- دە (۱۰) ئایەتی دوای وان، ئایەتەکانی: (۶ - ۱۵)، باسی بانگکردنی مرووف کە وریا بی! هەتا دە گاتە خوا ﷻ رەنج دەدات، ئنجا باسی سەرەنجامی پرواداران و بیپروایان کراوە.

۳- دە (۱۰) ئایەتی کوٹایی، ئایەتەکانی: (۱۶ - ۲۵)، سویند خواردنی خوا ﷻ بە چوار شتان:

۱- ترووسکایی ئیوارە یان بە یانی، بە لام زیاتر مە بەست پی ترووسکایی ئیوارە یە، کە یە کسەر بە دوای ئەودا باسی هاتنی شەو دە کات.

۲- شەوگار.

۳- هەرچی شەوگار کۆی دە کاتەو.

۴- مانگ، کاتیک جیخونکە دە کات، هەتا دە گاتە: (۱۳ و ۱۴ و ۱۵)، کە بە عەرەبی پی دە گوتری: (بدر و)، بە کوردیی دە گوتری: مانگ جیخونکە ی کردو.

سویند خواردن بەو چوار شتانه، کە مرووفە کان حالەتی جوړاو جوړیان بە سەر دادین، دوایی گلەیی کردن لە پروا نە هینانی بیپروایان و، ملکەچ نە بوونیان بو خوا، یا خود کپرووش نە بردنیان لە کاتی خویندرانی قورئاندا، سەرەنجام هەرەشە ی سەخت لە بیپروایان و موژدەدان بە پرواداران چاکە کار.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿۱﴾ إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ﴿۱﴾ وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿۲﴾ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ﴿۳﴾ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ﴿۴﴾ وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿۵﴾ يَتَأْتِيهَا الْإِنْسُنُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ ﴿۶﴾ فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ﴿۷﴾ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ﴿۸﴾ وَنَقَلُبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿۹﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ﴿۱۰﴾ فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ﴿۱۱﴾ وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ﴿۱۲﴾ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿۱۳﴾ إِنَّهُ ظَنَّ أَن لَّنْ يَحُورَ ﴿۱۴﴾ بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ﴿۱۵﴾ فَلَا أَقْسِمُ بِالْشفقِ ﴿۱۶﴾ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿۱۷﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ﴿۱۸﴾ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ ﴿۱۹﴾ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۲۰﴾ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ﴿۲۱﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ ﴿۲۲﴾ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿۲۳﴾ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿۲۴﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿۲۵﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

﴿۱﴾ (بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشنده. هەر کات ئاسمان لەت بوو) ﴿۱﴾ ملکه چی
پەروەردگاری بوو و شایستەش بوو (ئاوا ملکه چ بێ) ﴿۲﴾ هەر کاتیش زەوی لێککێشرا
(پان راخرا) ﴿۳﴾ هەرچی تێشیدا بوو هاویشتی و خوێ خالی کرد ﴿۴﴾ ملکه چی
پەروەردگاریشی بوو و شایستەش بوو (ئاوا ملکه چ بێ) ﴿۵﴾ ئەو مەرووف! بێگومان تاكو
دەگەیه پەروەردگارت پەنجەدری و پیشیدەگەي ﴿۶﴾ ئنجا هەر کەس نووسراوە کەي
(لیستی کردەووە کانی) بە (دەستی) راستەي بیدریتهوه ﴿۷﴾ لەمەودوا بە لێپرسینەووە یەکی
ئاسان لێی دەپرسیتهوه ﴿۸﴾ بە دلخۆشیش دەگەریتهوه لای کەس و کاری ﴿۹﴾
بەلام هەر کەس لە دواي پشتیهوه نووسراوە کەي بدريتهوه ﴿۱۰﴾ لەمەودوا فەوتان داوا
دەکات (بۆ خوێ) ﴿۱۱﴾ دەشخړیته کلپه (ی ناگره) وه (و تێیدا دەسووتی و دەپیشی)

۱۲ چۈنكى ئەو (لە دنيادا) لە نېو كەس و كاریدا دلخۆش و بوغرا بوو ۱۳ ئەو پىي وابوو ناگەرپتەو (بۆ لای خوا) ۱۴ با، بىگومان پەرورەدگارى بىنەرى بوو (چى دەکردو چۆنى دەکرد!) ۱۵ ئنجا وا نيه (كە ئەو گومانى دەبرد) سویند دەخۆم، بە سوور و سپى (ئىوارە) ۱۶ ھەرورەھا سویند بە شەوگارو، ھەرچى كۆى کردۆتەو ۱۷ ديسان سویند بە مانگ كاتىك جىخونكە دەكات ۱۸ (ئەى خەلکینە!) سواری چين لە دوای چين دەبن (حالەتە جوراوجۆرە کانتان بەسەر دین) ۱۹ ئەو چىيانە پروناھینن! ۲۰ ھەر کات قورئانىشیان بەسەردا خویندرا کړنووش نابەن (ملکەچ نابن)? ۲۱ بەلکو ئەوانەى بېروان (پەيامى خوا) بە درۆ دادەنن ۲۲ خواش زاناترە بەوہى (لە دل و دەروونياندا) ھەلیدەگرن ۲۳ ئنجا موژدەى ئازارىكى بە ئیشیان بدەى ۲۴ جگە لەو کەسانەى پرويان ھیناوە، کردەوہ باشەکانیان کردوون (ئەوانە) پاداشتىكى نەبراوہیان ھەى ۲۵.

شیکردنەوہى ھەندىک لە وشەکان

(أَشَقَّتْ): (الشَّقُّ: الْحَرَمُ الْوَاقِعُ فِي الشَّيْءِ، انْشَقَّ أَي: تَصَدَّعَ وَبَدَتْ شُقُوفُهُ)، (شَقَّ): بریتىە لە قلیشانى کە لە شتىکدا پروو دەدات، دەگوترى: (انشق: أي تَصَدَّعَ)، واتە: لیکبۆوہ، پارچە پارچە بوو، کەلنەکانى دەرکەوتن.

(وَأَذْنَتْ): (أَذِنَ: اسْتَمَعَ، الإِذْنُ بِالشَّيْءِ: إِعْلَامٌ بِإِجَازَتِهِ وَالرُّخْصَةُ فِيهِ)، (أَذِنَ): گوئی گرت، گوپرايەل و فەرمانبەر بوو، کە دەگوترى: (أَذِنَ بِالشَّيْءِ)، رپپیدانى راگەياندو موڵەت پیدانى راگەياند.

(وَحَقَّتْ): (أَحَقَّقْتُ كَذَا: أَثْبَتُهُ حَقًّا، أَوْ حَكَمْتُ بِكَوْنِهِ حَقًّا)، (أَحَقَّقْتُ كَذَا)، واتە: وەك ھەق چەسپاندم، یاخود بریارمدا ئەو شتە ھەقە، (حَقٌّ لَكَ أَنْ تَفْعَلَ كَذَا، وَحَقِّقْتُ وَحَقُّ لَهُ، أَي: أَنْ يَفْعَلَ كَذَا وَهُوَ حَقِيقٌ وَمَحْقُوقٌ، أَي: خَلِيقٌ بِهِ وَحَقٌّ أَي: ثَبَتَ وَوَجَبَ)، لە زمانى ەرەبىیدا: (حَقٌّ لَكَ أَنْ تَفْعَلَ كَذَا، وَحَقِّقْتُ وَحَقٌّ لَهُ)، واتە: تۆ شایستە بووى ئەو کارە ئەنجام بدەى، ئەو شایستە بوو ئەو کارە ئەنجام بدات (وَهُوَ حَقِيقٌ وَمَحْقُوقٌ، أَي: خَلِيقٌ

به، واته: ئەو كەسە شایستەى ئەو هەیه ئەو كارە ئە نجام بدات، (وَحَقُّ أَي: نَبَتْ وَوَجَبَ)،
واته: فلان شتە چەسپاو پێویست بوو.

(مَدَّتْ): (أَصْلُ الْمَدِّ الْجَرُّ، وَالْمُدَّةُ: الْوَقْتُ الْمُمْتَدُّ)، (مَدَّ): لە ئەسلى زمانى عەرەبى دا، بە
مانای راکێشان و لێککێشانهوه دى، (مدة)، بە مانای: کاتیکی درێژ کراوه دى.

(وَمَخَلَّتْ): (خَلَيْتُ فَلَانًا: تَرَكْتُهُ فِي خَلَاءٍ)، (خَلَيْتُ فَلَانًا)، واته: فلانكەسم لە چۆلايیهك، لە
دەشتاییه كدا بە جیهیشت، (خَلَا الْإِنْسَانُ: صَارَ خَالِيًا)، واته: فلانكەس لە شوینیکی چۆل و
بە تەنیا بوو.

(كَادِحٌ): (الْكَدْحُ: السَّعْيُ وَالْعَنَاءُ)، (كَدَحَ) كۆشكردن و خۆ ماندوو كردن، (كَادِح)،
واته: بابای تێكۆشەر و پەنجەر.

(ثُبُورًا): (الثُّبُورُ: الْهَلَاكُ وَالْفَسَادُ، الْمَثَابِرُ عَلَى الْإِثْيَانِ أَي: الْمَوَاطِبُ)، (ثُبُور): واته: فەوتان
لە بەینچوون و تێكچوون، (المَثَابِرُ عَلَى الْإِثْيَانِ أَي: الْمَوَاطِبُ)، واته: كەسێك سوور بى
لەسەر ئە نجامدانى كارێك، واته: (مواظب)ه، لەسەر ئەو كارە بەردەوام دەبى و لە كۆلى
نابێتەوه.

(لَنْ يَحُورَ): (لَنْ يُبْعَثَ، لَنْ يَحُورَ: يَعْنِي لَنْ يَرْجِعَ حَارَ يَحُورُ حَوْرًا، أَي: رَجَعَ يَرْجِعُ رُجُوعًا)،
نەگەرێتەوه، گەراییهوه دەگەرێتەوه گەرانهوه. لێره دا مەبەست پێى زیندوو کرانهوهیه،
پێى وایه زیندوو ناکرێتەوه، دواى ئەوهى خرایه نێو گۆر، جارێکی دیکه هەڵناسێتەوه،
(يُقَالُ حَارَ الْمَاءِ فِي الْعَدِيرِ: تَرَدَّدَ فِيهِ)، ئاوه که له چاله کهدا تێیدا هات وچوو، سوور، (وَحَارَ
فِي أَمْرِهِ تَحَيَّرَ)، لە کاره کهى خۆیدا سه راسیمه بوو، سه رسام بوو، (المحور: العود التي تجري
عَلَيْهِ الْبَكْرَةُ لِتَرُدَّ دِهَ)، (محور): سوورگه، ئەو دارهیه، پەتیک که له دۆلچه کانی ناعور خراوه،
تاكو ئاوه کهى لى هەلێنجى، تێیدا دەسوورێ.

(بِالشَّفَقِ): (الشَّفَقُ اخْتِلَاطُ ضَوْءِ النَّهَارِ بِسَوَادِ اللَّيْلِ عِنْدَ غُرُوبِ الشَّمْسِ)، (شفق)، واته:
سوورایی، یاخود سوورو سپییتی ئیواره، یان بەرەبەیان، که تیکه لێبوونی پۆشایی پۆژه
لەگەڵ رەشایی شهودا له کاتی خۆر ئاوابووندا.

(وَمَا وَسَقَ): (الْوَسَقُ: جَمْعُ الْمُتَفَرِّقِ)، (وَسَقَ) ئەوێه شتێك كه بڵاوبوویتەوه، كۆ بكریتەوه، (وَسَقْتُ الشَّيْءَ: جَمَعْتُهُ)، شتەكەم كۆ كردەوه، (سُمِّيَ قَدْرٌ مَعْلُومٌ مِنَ الْحَمْلِ كَحَمْلِ الْبَعِيرِ: وَسَقًا وَقِيلَ: هُوَ سِتُونٌ صَاعًا)، ئەندازەیهکی زانراو لە بار، وەك باری حوشتەر پێی گوتراوه، (وسق)، هەندیکیش گوتووایانە، وەسقیك بریتیه لە شەست (٦٠) صاع، هەر صاعیکیش چوار مسته، صاع بە کوردیی ربهی پێ دەلێن، كه چوار مسته، وەسقیكیش (٦٠) ربهیه.

(أَشَقَّ): (الْإِشْقَاقُ: الْإِجْتِمَاعُ وَالْإِطْرَادُ)، مانگ کاتیك كۆ دەبیتهوه، جیخونكه دهكات، هەندیک لە زانایانی گەردوونناس گوتووایانە: شەوانی: (١٣، ١٤، ١٥) ی مانگ، ئەو شەوانە (الليال البيض) پێ دەگوترێ، شەوه سپییهکان، كه مانگ دهگاته حالهتی ئەو پەری تهواویی له نیوه راستی ئاسماندا.

(لَتَرْكَبَنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ): واتە: حال لە دواي حالیان بهسەر دێ، دواي زیاتر باسی دهکەغن، كه (طَبَقٍ): به مانای چین دێ، هەروەها به مانای شتیکیش دێ كه بهسەر شتیک دادەری و به ئەندازەي خۆیهتی، واتە: وەك چۆن شتیک چین لەسەر چین هەڵدەچنرێ، ئیوهش حالەت لەسەر حالەتتان بهسەر دێ، یان: قووناغ قووناغ دهچنه پیش.

(يُوعُونَ): (الْوَعْيُ: حِفْظُ الشَّيْءِ، الْحَدِيثُ وَنَحْوَهُ، الْإِعْيَاءُ: حِفْظُ الْأَمْتَعَةِ فِي الْوَعَاءِ)، (یوعون): له (وعی)یهوه هاتوه، كه بریتیه له پاراستنی قسهو له بهرکردنی وینهی وی، (إیعاء): بریتیه له وهی کهل و په لێك له تووره گهیهك، له زهرفێك دا كه تێیدا ههڵدهگیرێ، پارێزری.

(غَيْرُ مَمْنُونٍ): نازمێردراو، یاخود: (غَيْرُ مَحْدُودٍ وَغَيْرُ مَقْصُودٍ)، بپا و ناتهواو نیه، گوتراوه: (الْمِنَّةُ تَهْدِمُ الصَّنِيعَةَ)، منه تکردن چاکه ههڵدهوه شینینهوه، بهلام له بهرانبه ریشیدا، گوتراوه: (إِذَا كُفِّرَتِ النُّعْمَةُ، حَسَنَتِ الْمِنَّةُ)، هەر کاتیك چاکه نادیده گیرا، ئەو کاته باسکردنی و منه تکردن باشه، وەك بیر خستنهوهی بابای سپلهو ناسوپاس.

مانای گشتیی ئایەتەکان

خوای بهرزو مەزن لەم سوورەتە موبارەکەدا، که لە بیست و پینج (۲۵) ئایەت پیکهاتوه، سێ بابەتان باس دەکات:

۱- لە ئایەتەکانی: (۱ - ۵)دا، بابەتیک.

۲- دوایی لە دە ئایەتەکانی: (۶ - ۱۵)دا، بابەتیک.

۳- ئنجا لە دە (۱۰) ئایەتی دوای وانیش دا، که دە (۱۰) ئایەتی کووتایین، ئایەتەکانی: (۱۶ - ۲۵)، بابەتیک.

سەرەتا خوای بهرزو مەزن دەفەرموێ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشنده، واتە:

۱- ئەم کارەم دەست پێدەکەم، بە ناوی خوا.

۲- بە پێی بەرنامەی خوا، ئەم کارە دەکەم.

۳- بە پشت بەستنم بە خوا، ئەم کارە دەکەم.

۴- بۆ وەدەستەپێنانی پاداشت و پەزنامەندیی خوا، ئەم کارە دەکەم.

ئنجا خوای پەرورەدگار دێتە سەر بابەتی یەکەم لە سێ بابەتە سەرەکییەکی که ئەم سوورەتە موبارەکە دەیانگریته خوێ و، دەفەرموێ: ﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ﴾، هەر کات ئاسمان لەت بوو، (شق): بریتیه لە لەت بوونی شتیک و پارچە پارچە بوونی، هەر کاتیک ئاسمان پارچە پارچە و لەت بوو، ﴿وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ﴾، گوێی گرت بۆ پەرورەدگاری و، شایستەش بوو گوێی بگرێ، یانی: گوێپرایەل و فرمانبەر بوو، بۆ پەرورەدگاری و، شایستەش بوو گوێی بگرێ و فرمانبەر بێ.

﴿وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ﴾ ھەر کاتیک زەویش لیک کیشرایەو، پانراخرا، ﴿وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ﴾ ھەرچی تییدا، فرییداو خۆی خالی کردەو، خۆی بە تال کردو ھەرچی لە ھەناویدا بوو، ھەلیدایە دەری، ﴿وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ﴾ گوئی گرت بو پەرورەدگاری و شایستەش بوو گوئی بگری، لێرەدا خۆی بەرزو مەزن، ھەم باسی ئاسمان دەکات، کە لەت دەبی و گوئی دەگری بو پەرورەدگاری و شایستەشە گوئی بگری، ھەم باسی زەوی دەکات کە لیک دەکیشریتەو، ھەرچی لە خۆیدا ھەلیگرتو، فرییدا دەتاتە دەری و، خۆی خالی دەکاتەو لە ھەموو شتیک، بەلام دواپی خوا ﷻ باسی نەکردو چى دەبی؟

واتە: (إذا)، کە تیکراو (ظرف)ی روودانی شتیکەو، مانای مەرجیش دەگریتە خۆی، وەلامەکەى باس نەکراو، بو ئەوێ زەینی بەشەر بو ھەر شتیک بچی، کە بگونجی لەگەڵ نیوہەرۆک و رەوتی ئەو ئایەتە موبارەکانەدا، واتە: ھەر کاتیک ئاسمان لەت بوو و گوئی گرت بو پەرورەدگاری و شایستەش بوو، گوئی بگری، ھەرورەھا ھەر کاتیک زەوی لیک کیشرایەو پانراخراو، ھەرچی لە نیو خۆیدا ھەلیگرتبوو، فرییدایە دەری و خۆی خالی کردەو، گوئی گرت بو پەرورەدگاری و شایستەش بوو، گوئی بگری: ئەى مروؤ! تۆ سزاو پاداشت بو دیتە گوئی، یان: لەو کاتەدا ئەى مروؤ! زیندوو دەکرتەو و لیت دەپرسیتەو.

دواپی خوا ﷻ دیتە سەر بابەتی دووہم: ﴿يَأْتِيهَا الْإِنْسُنُ﴾ ئەى مروؤ! لێرەدا ھەموو زانایان لەسەر ئەو یەکدەنگن، کە (الإنسان)، (ال)ەکەى بو ناساندنەو بو جینسەو تیکرای مروؤان دەگریتەو، چونکە دواپی خۆی زاناو شارەزا دابەشیان دەکات، بو کەسانیک کە بە دەستی راستیان نامەى کردەو کانیان دەدریتەو، کەسانیک کە لە پشتمەو پرا نامەى کردەو کانیان دەدریتەو، کەواتە: لێرەدا مەبەست لە (الإنسان) ھەموو مروؤەکانە، ئەى مروؤەکان! ﴿إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ كَدًّا فَمَلِّقِيهِ﴾ بە دنیایی تۆ پەنج دەدەى، تاكو دەگەیه پەرورەدگارت، واتە: تۆ کە لەم ژيانە دنیاییەدا، دانراوی پەنج دەدەى، خۆت ماندوو دەکەى و ھەول دەدەى بەو شیوەیەى بو خۆت حەز دەکەى و، بو ھێنانە دی ئەو ئامانجانەى حەزیان پی دەکەى، ھەتا دەگەیه پەرورەدگارت، کە

مەبەست پىي كاتى مردنە لە قۇناغى بەرزەخدا، ياخود مەبەست پىي قۇناغى قىامەتە، كە لەوى سزاو پاداشتى يەكجارەكىي مروڤ دەدرىتەوه، ﴿فَمَلَقِيْهِ﴾ سەرەنجام پىي دەگەي، واتە: بە پەرورەدگارت دەگەي، ياخود: بە بەرھەمى پەنج و زەحمەت و تىكۆشانەكەت دەگەي، ھەردوو واتايەكە گونجاون، ئنجا خوا ﷻ ئەنجامەكە باس دەكات: ﴿فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتٰبَهُۥ بِيَمِيْنِهٖ﴾، (أَمَّا)، وەك زۆر جار گوتوو مانە: پىيتىكە بۆ پروونكردەنەوه بەكاردەھىترى (حرف تفصيل)، يانى: ئنجا ھەر كەسك بە دەستى راستى نووسراوھەكەي بدريتەوه، واتە: ئەو نووسراوھەي، ئەو لیستەي کردەوھەكانى تیدا تۆمار كراون، ﴿فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا﴾، ئەو لەمەودوا بە لىپرسینەوھەكەي ئاسان لىپرسینەوھەي لەگەلدا دەكرى، لىپرسینەوھەي ئاسانیش وەك پىغەمبەر ﷺ فەرموو یەتى و دوایش فەرمایشەكان دىنین ئەوھەكە نەگوترى: بۆچی ئەوھەت کردو بۆچی ئەوھەت نە کرد؟ ئەوھە چۆن بوو، ئەوھە چۆن نەبوو؟ بەلكو تەنیا کردەوھەكانى پىشان بدرىن، چونكە ھەر كەسك و تووژى لەگەلدا بكرى و، شەرە قسەي لەگەلدا بكرى، لە لىپرسینەوھەدا، تووشى سزاش دەبى.

﴿وَنَقْلِبُ اِلٰى اٰهْلِهٖ مَّرْجُرًا﴾، ھەر كەسك بە دەستى راستى نامەي کردەوھەكانى بدريتەوه، لىپرسینەوھەكەي سووك و ئاسانى لەگەلدا دەكرى و، بە شادمانىي و دلخوشتى دەگەرتەوه بۆ لای كەس و كارى كە چاوهرپى دەكەن، ئایا ئەو كەس و كارەي كىن؟ دەگونجى مەبەست پىي ئەوانە بى كە خوا لە بەھەشت دا بۆ داناون: حۆرییەكان و ئەو لاو گەنجانەي تەرخانكراون خزمەتى بەھەشتیان بكەن، ياخود: ئەوانەي لە دنیا دا كەس و كارى بوون، ئەوانیش ھەر كامپىكان چاوهرپى ئەوى دىكە دەكات، داخو چۆن دیتەوه؟.

﴿وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتٰبَهُۥ وَرَآءَ ظَهْرِهٖ﴾، بەلام كەسك نووسراوھەكەي لە لای پشتەوھەي را بدريتەوه، لە پشتیەوھە بيدريتەوه، لە شوینەكانى دىكەدا ھەموویان خوا فەرموو یەتى: ﴿بِشْمَالِهٖ﴾، بە دەستە چەپى، زانایان گوتوو یانە: لیرەدا كە دەفەرموى: لە پشتەوھەرا، لەگەل ئەوھەدا كە دەفەرموى: بە لای چەپیدا، دژ ناوھەستى، واتە: بە لای پشتەوھەدا،

بەلام دەبى بە دەستە چەپى، وەرى بگرېتەو، ئنجا ھەر كەسك بەو جوړە نامەى كردهوەكانى بدرېتەو: ﴿فَسَوْفَ يَدْعُوا بُرًّا﴾، لە مەودوا لە بەينچوون بانگ دەكات، واتە: بە ئاوات دەخوازى لە نېوېچى و نەمىنى، ياخود: تووشى حالەتەك دى، مەرگى بە ئاوات دەخوازى، ﴿وَيَصْلَى سَعِيرًا﴾، دەشخريتە نېو كېلەى ئاگرى دۆزەخەو بە شېوہەكى تايبەت لەویدا دەسووتىنى، دەپشيتىنى و دەبرىزىنى، ﴿إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا﴾، لە سۆنگەى ئەووەو كە ئەو كەسە لە نېو كەس و كاریدا (لە دنيا) زۆر دلخۆش و كەيف خۆش بوو، كەيف خۆشى و دلخۆشى بە ناحەق و بوغراو ياخىي بوونەو، ﴿إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ﴾، ئەو پىي وابوو ناگەرېتەو، پىي وابوو كە مرد، تازە كۆتايى دى و، جاريكى ديكە دروست ناكريتەو و زىندوو ناكريتەو، ﴿بَلَىٰ﴾، بە، دەگەرېتەو و دروست دەكرېتەو و زىندوو دەكرېتەو، ﴿إِنْ رَبُّكَ كَانَ بِبَصِيرَةٍ﴾، بە دلىيى پەرەردگارى بينەرى بوو، دەبينى چى كردهو و چۆنى كردهو! ئنجا چۆن دەبى وەك بەرزەكى بانان بۆى دەرېچى؟

ئنجا خواى بەرز دیتە سەر بابەتى سىيەم و كۆتايى و، دەفەرمۆى: ﴿فَلَا أَقْسِمُ بِالشَّفَقِ﴾، وانيە (كە ئيوە دەلین، ياخود: وانيە كە ئيوە بير دەكەنەو، كە بەس لە داىك بوون و مردن ھەبى و، زىندووكرانەو و سزاو پاداشت و لىپرسينەو ھەبى)، ﴿أَقْسِمُ بِالشَّفَقِ﴾، سویند دەخۆم بە زەردە، (شَفَق)، بەو سوورايیە دەگوترى، كە بە بنى ئاسمانەو دەمىنى، دواى خۆرئاواوون، زانايان دەلین: نوێژى خەوتنان كاتەك دەبى، كە سوورايى و زەردايى لە ئاسۆى ئاسماندا نەما، بۆ كەوتنە نېو كاتى نوێژى خەوتنان، دەبى نوێژى شىوان كاتەكەى كۆتايى بى، ھەندىكيش گوتووينا: (شَفَق)، ئەو سوورايیە كە بەبنى ئاسمانەو دەمىنى، بە ئاسۆو دەمىنى، لە كاتەكدا خۆر ھەلدى بەر لەوہى خۆر دەرېكەو، سوورايیەكەش پيشى زەردايیە دوايى وردە سوور ھەلدەگەرئى، بەر لەوہى خۆر دەرېكەو، بەلام لىرەدا بە پىي رەوتى ئايەتەكان، بۆمان دەرەكەوئى كە زياتر مەبەست پىي بووللئى تىوارەيە، ئەو كاتەى خۆرئاوا دەبى، چونكە دوايى باسى ھاتنى شەو دەكات، دەفەرمۆى: ﴿وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ﴾، ھەرۈەھا سویند دەخۆم بە

شەۋگارو بەۋەي شەۋگار كۆي دەكاتەۋە، دروستكراۋەكان لە پۆژى دا بلاۋ دەبن، پۆژ پروناكەو خەلك دەچى بە دەم كارو كاسپىيى خۆيەۋە، مروڤە خاۋەن عەقل و ھەستەكان بلاۋدەبنەۋە بە زەۋيدا، بۆ داۋاكردنى بژيوى خواي پەرۋەردگار، بۆ جموجۆل و ئىش و كار، بەلام لە كاتى شەۋدا، خەلكەكە ھەر كەسە دەچىتەۋە شوئىنى خۆي و، جۆرىكى دىكە لە دروستكراۋانى خوا بلاۋدەبنەۋە، ئەگەر جندو شەيتانەكان، ئەگەر چرچانەۋەرو دەعبان، دەرڤەت ۋەردەگرن لە تاريكىي شەۋ بۆ پراۋكردن و نىچىر پەيدا كردن و بژيو پەيدا كردن، ﴿وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ﴾ سويندیش دەخۆم بە مانگ، كاتىك جىخونكە دەكات و كۆ دەيىتەۋە، كە زياتر شەۋانى: (۱۳ و ۱۴ و ۱۵)، دەگرىتەۋە، سويند بەۋ چۈار شتانە:

﴿لَتَرْكَبَنَ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ﴾ ئەمە خويندراۋىشەتەۋە: (لَتَرْكَبَنَ)، كە ئەو كاتە مەبەست پىي مروڤە بە تەنيا، بەلام: ﴿لَتَرْكَبَنَ﴾ يانى: ئەي مروڤەكان ھەموۋتان سواری چىن لەسەر چىن، دەبن، واتە: ھال لەسەر ھالتان بەسەر دى، ۋەك چۆن چەند شتىك كە بە ئەندازەي يەك بن، لەسەر يەك دادەنرىن، ئىۋەش ھال لەسەر ھالتان بەسەر دى.

زانايان لەۋ بارەۋە زۆر قسەيان كرده، كە دوايى زياتر شى دەكەينەۋە، ھەندىك گوتوۋيانە:

أ- مەبەست پىي ھالەتى (نطفة) يە، دوايى (علقة) يە، دوايى (مضغة) يە... ھەرۋەھا.

ب- ھەندىكى دىش گوتوۋيانە: مەبەست ھالەتى مندالييە، دوايى گەنجىيە، دوايى كامل بوۋنە، ئنجا پىرييە، تاكو مردن.

ج- ھەندىكىش گوتوۋيانە: مەبەست پىي ھالەتى دنيايە، دوايى بەرزەخە، دوايى قىامەتە، دوايى نىشتەجى بوۋنە لە بەھەشتدا، يان لە دۆزەخ دا.

ھەرۋەھا ماناي دىكەشيان بۆ لىدانەۋە.

خو **عَلَيْهِمُ السَّلَامُ** ۋەك پەخنەگرتن و سەرزەنشتكردن دەفەرمۇي: ﴿فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ئەۋە چىيانە، بۆچى پروا ناھىيىن، چ شتىك پىي لى گرتوون؟ ئەمە سەرسورماندەنە بە

بروا نه هیئانی بیبروایه کان، له گەڵ ئەوه شدا هه موو ئەو شتانهیان له بهر چاون! **وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ**، ههروهها کاتیك قورئانیان به سهردا ده خویندریتهوه، کړنووش نابهن، یاخود: بۆ خوا ملکه چ نابن؟ **بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ**، نهك ههر بروانا هیئن و کړنووش نابهن، له کاتیكدا قورئانیان به سهردا ده خویندریتهوه، به لكو ئەوانه ی بیبروان به درۆ داده نین، چی به درۆ داده نین؟ رۆژی دوا یی به درۆ داده نین، پیغه مبهری خوا **وَاللَّهُ** به درۆ داده نین، قورئان به درۆ داده نین، هه موو ئەو شتانه به درۆ داده نین که پیویسته به راست دابنرین و پروایان پێ بهیترئ، **وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ**، خواش زاناره به وهی هه لیده گرن، ده یارین، واته: له بیرو هوشی خو یان و له دڵ و دهروونی خو یاندا، له نیازو مه بهسته کان و خولیاو بیرو بۆچوونه کان، خوا زاناره به وهی هه لیده گرن و، له خو یان پێیان زاناره، **فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ**، ئنجا موژده ی تازاریکی به ئیشیان پێ بده.

هه لبه ته موژده بۆ شتی باشه، به لām ئەمه لیڤه دا:

أ- یان به توانجه وهیه، واته: موژده یان پێ بده، ئەگەر شتیکی دلخۆشکەر هه بێ بۆ ئەوان، به س بریتیه له تازاری به ئیش.

ب- یان مه به ست ئەوهیه که پرواداران موژده ی به هه شتیان پیده درئ و، ئەوانیش موژده ی تازاریکی به ئیشیان پێ دهدرئ، **إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ**، جگه لهوانه ی پروایان هیئاوه به هه موو ئەو شتانه ی پیویسته پروایان پێ بهیترئ، **وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ**، ههروهها کرده وه باشه کانی شیان ئەنجام داون، ئایا ئەوانه چۆن؟ **لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ**؛

۱- پاداشتیکی نه براوه یان ههیه.

۲- یاخود: پاداشتیکیان ههیه که به چاویان دا نادریته وهو، منه تیان به سهردا ناکرئ.

۳- یاخود: پاداشتیکیان ههیه که هیچ کهم و کوپی و ناړیکی و نوقصانییه کی تیدانیه.

مەسەلە گۈرۈڭەکان

مەسەلە یەكەم:

باسى شەق و پەق بوونى ئاسمان و ملکہ چوونى بۇ پەرۋەردگارى و، لیککیشرانەوہى زەوى و، فېردانى ھەرچى تېدایەو، خو بە تال کردنى و ملکہ چوونى بۇ پەرۋەردگارى و شایستە بوونیشیان بۇ ئەو ملکہ چییە:

خو دەفەر موئ: ﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ۝١ وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝٢ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ۝٣ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ۝٤ وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝٥﴾.

شیکردنەوہى ئەم ئایەتانە، لە پینچ بېرگەدا:

١- ﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ﴾ ھەر کاتیک ئاسمان لەت و پەت بوو، شەق و پەق بوو، وشەى: ﴿إِذَا﴾، وەك زۆر جارى دیکە گوتراو: (إِذَا: ظَرْفٌ لِلْمُسْتَقْبَلِ وَالْفِعْلُ الَّذِي فِي الْجُمْلَةِ الْمُضَافَةِ إِلَيْهِ، (إِذَا)، مَوْوَلٌ بِالْمُسْتَقْبَلِ، وَصِيغَةُ الْمَاضِي لِلتَّنْبِيهِ عَلَى وَقُوعِهِ الْمَتَحَقِّقِ)، واتە: ﴿إِذَا﴾، (ظرف) ە بۇ داھاتوو، ئەو کردارەش کە لەو پستەیدایە، ﴿إِذَا﴾ ى پال دەدریته لا {﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ﴾}، ھەرچەندە (انشقت) لە ئەسلدا بە شیوہى رابردوو ھاتو: {واتە: لەت و پەت بوو}، بەلام مانا دەکری بە داھاتوو، {﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ﴾} ھەر کاتیک ئاسمان لەت بوو، چونکە ﴿إِذَا﴾ ى چۆتە سەرو ئەویش مانای رابردوو دەگوازیتهوہ بۇ داھاتوو، بەلام بە شیوہى رابردوو ھاتو، بۇ ئاگادارکردنەوہ لەوہى بە دلنیایی ھەر پروودەدا.

شایانی باسە: ﴿إِذَا﴾ کاتیک دەچیتە سەر پستەیک، پروودانى ئەو واتایە لەو پستەیدەدا ھاتو، مسۆگەر دەکات، بە پیچەوانەى (إِنْ) ەوہ کە دەیخاتە ئەگەر ەوہ نەگەرەوہ.

(۲) - ﴿وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ﴾، بۆ پهروه ردگاری فه رمان بهر بوو، گوئی گرت، شایسته ش بوو گوئی بگری، ﴿وَأَذْنَتْ﴾، یانی: (سمعت)، گوئی گرت.

﴿وَأَذْنَتْ﴾، (فَعِلْ (أَذْنَتْ) مُشْتَقٌّ مِنْ اسْمِ جَامِدٍ (أَذْنٌ)، وَالْأَذْنُ آلَةُ السَّمْعِ بِالْإِنْسَانِ، أَذْنٌ لَهُ أَيُّ، اسْتَمَعَ لَهُ ...)، واته: کرداری (أَذْنَتْ) {که کرداریکی رابردوویه}، داتاشراوه له ناوی وشک (جامد) ی (أَذْن) که به نهندامی بیستن له مروؤفا ده گوتری، (أَذْنٌ لَهُ)، واته: گوئی بۆ هه له خست، گوئی خوئی دایه.

﴿وَحُقَّتْ﴾، (أَيُّ: هِيَ مَحْقُوقَةٌ بِهَذَا)، نهویش پیی شایسته کراوه وابی و بهوه شایسته یه.

(۳) - ﴿وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ﴾، ههروه ها هه کاتیک زهوی لیک کیشرایه وه، یاخود: پانراخرا، ﴿مُدَّتْ﴾، وهك چۆن چه رم یان پیست لیک ده کیشریته وه و گنجی لی ناهیلری، پیستیک که خرکراوه ته سه ر یهك و لوچ و گنجی هه ن، که لیک ده کیشریته وه پانتاییه که ی زیاتر ده بی، زهویش به و شیویه لیک ده کیشریته وه، وهك خوی پهروه ردگار له سووره تی (طه) دا، فه رموویه تی: ﴿وَسْئَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ۖ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ۚ ۱۰۵﴾، ﴿لَا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ۚ ۱۰۶﴾، واته: له باره ی چیا به کانه وه پرسیا رت لی ده که ن، بلئ: پهروه ردگارم به وردو خاشکردن، وردو خاشیان ده کات، ﴿فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا﴾، لییان ده گهری، ده یانکاته ته ختاییه کی بی گری و گۆل، ﴿لَا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا﴾، نه هیچ لاریان تیدا ده بینی، نه هیچ به رزاییان تیدا ده بینی، (عوج)، واته: لاری و خواری، (أمت)، واته: به رزایی، یانی: بی گری و گۆل ده بی.

به باشی ده زانم له باره ی ئایه تی پیشه وه: ﴿وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ﴾، ئەم دوو ده که بیین:

یه که میان: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: ﴿تَمُدُّ الْأَرْضُ مَدَّ الْأَيْمِ لِعَظْمَةِ الرَّحْمَنِ، فَلَا يَكُونُ لِرَجُلٍ مِنْ بَنِي آدَمَ فِيهَا إِلَّا مَوْضِعٌ قَدَمَيْهِ﴾ (أخرجه الحاكم: ۸۷۰۱، وقال: صحيح الإسناد على شرط الشيخين).

واتە: زەوی لە پوژی قیامەتدا لێک دەکێشێتەووە وەك چوون چەرمێك (پێستێك) لێک دەکێشێتەووە و پادەکێشێ، پان پادەخێ، لەبەر مەزنی خۆی بە بەزەیی، دواي هەر کام لە پۆلەکانی ئادەم تەنیا بە ئەندازەي دوو پێهەکانی شوینی دەست دەکەوی، {ئەندازەي ئەوەي لێ بوەستی}.

دووهمیان: پێخەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: {لَمْ يَأْذَنْ اللَّهُ لِشَيْءٍ مَّا أَذِنَ لِلنَّبِيِّ أَنْ يَتَعَنَّ بِالْقُرْآنِ، يُرِيدُ: يَجْهَرُ بِهِ} (أخرجه البخاري: ۷۰۴۴، ومسلم: ۷۹۲، وأبو داود: ۱۴۷۳، والنسائي: ۱۰۱۷، وابن حبان: ۷۵۲).

واتە: خوا ﷺ گوئی نەگرتووە بۆ هیچ شتێک بە ئەندازەي گوێگرێتی بۆ پێخەمبەرێک کە قورئان بە دەنگی خوێش دەخوینێ: مەبەستی ئەوێ دەنگی پێ بەرز دەکاتەووە.

{أَذِنَ}، یانی: {اسْتَمَعَ}، گوئی گرت، گوئی هەڵخست، بەلام لێرەدا مەبەستی پێ قبوڵ کردن و پێخوێبوونی خۆی پەرورەدگار، بۆ دەنگی ئەو پێخەمبەرەي ﷺ قورئان دەخوینێ و دەنگی خۆی پێ دەلارێتەووە.

ئەم دەقەي سوننەت تیشکمان بۆ دەخاتە سەر چەمک و واتای ئەو پرستە موبارەکەي دەفەرموێ: ﴿وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحَقَّتْ﴾، کە خوا عز وجل بۆ ئاسمان بەکاری هێناوە: ئاسمان گوئی گرت بۆ پەرورەدگاری و فرمانبەری کرد، بە قسەي کرد، ﴿وَحَقَّتْ﴾، شایستەي ئەوێش بوو گوئی بگری، هەرورەها زەویش بە هەمان شیوە.

٤- ﴿وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ﴾، هەرچی تێیدایە فێیدایە دەرو هەلداو، خۆی خالی کردەو، ﴿وَأَلْقَتْ﴾، {أَي: قَذَفَتْ وَرَمَتْ}، واتە: فێیداو هاویشتی، ﴿مَا فِيهَا﴾، {كُلُّ مَا فِي بَاطِنِهَا فَلَمْ يَبْقَ مِنْهُ شَيْءٌ}، هیچ شتێکی لە خۆیدا نەهێشتەو، هەرچی لە دەروونی دایە، هەمووی فێیدایە دەری، لێرەدا مەبەستی ئەو جەنازانەن کە دەخێنە نێو زەویو، هەرورەها هەر شتێکی دیکەش کە لە زەوی دا هەیه، زەوی هەموو هەناوی خۆی خالی دەکاتەو، ﴿وَتَخَلَّتْ﴾، {التَّخَلَّى: قُوَّةُ الْخُلُوِّ عَنِ الشَّيْءِ}، {تَخَلَّى} بە هیزی خالی بوونەو لە شتێک دەگەیهنێ، واتە: زۆر بەهێزەووە بە خۆهەلتەکاندەو،

هەرچی له نیو هه ناویدا ههیه، فریڤده داته ده ری و هیچ شتیك له خویدا ناهیلێ، لیره دا وه لامه كه دیار نیه، بۆیه زانا یان له باره ی وه لامه كه یه وه، راجیا ییان ههیه:

۱- هه ندیك گوتوو یانه: وه لامه كه ی ته وه یه كه دوایى ده فهرمو ی: ﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَنُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدًّا فَمَلِّقِيهِ﴾، تاكو كۆتایی ئایه ته كان، یانی: كاتیك ته وانه پروویان دا، ئه ی مروؤف! تۆ ره نجه ده ری تاكو ده گه یه و پهروه ردگارت و به بهری ئه و ره نجه شت ده گه ی، ئنجا كه سیك به دهستی راستی نووسراوی كرده وه كانی بدریته وه، به ئاسانی لێ ده پرس ریته وه و، به خوشی ده گه ریته وه بۆ لای كهس و كاری، به لام كه سیك له پشته وه را نامه ی كرده وه كانی بدریته وه، له به ینچوون به ئاوات ده خوازی، چونكه له ژیا نی دنیایدا له نیو كهس و كاری دا دلخۆش بووه و پیشی وا بووه، ناگه ریته وه بۆ لای خوا.

۲- به لام هه ندیك گوتوو یانه: وه لامه كه ی ته وه یه: ﴿فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ﴾، ﴿وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ﴾، یانی: كاتیك ته و گۆرانكاریا نه له ئاسمان و زه ویدا پروویان دا، ئنجا هه ر كه سیك به دهستی راستی نووسراوه كه ی بدریته وه، كه كرده وه كانی تیدا تۆمار كرابوون، ته وه حا لی وایه و، كه سیكیش له پشته وه ی را بیدریته وه، حا لی به و شیوه یه.

کورته باسیک له باره ی

يانتايى زەۋى و كىشۈەرۈ ئۇقيانووسە كانيەۋە

به ریـزان!

به پيوستم زانی لیره‌دا هه‌ندیڤ زانیاری ده‌رباره‌ی زه‌وی و پانتایی زه‌وی و
وشکانیی زه‌وی و، ئوقیانوسه‌کانیه‌وه، کورته‌ باسیڤ له‌ سی‌ برگه‌دا ب‌خه‌ینه‌روو:

برگه‌ی یه گه م:

سهره‌تا ده‌لَیْن: که خَوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموئ: ﴿وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ۖ﴾ وَاَلْفَتْ مَا فِيهَا وَنَحَلَتْ ﴿٤﴾، هەر کاتیک زهوی لیککیشرایه‌وهو، هەرچی تیتیدایه هیهیه فریتیدایه ده‌رئ و، خوئی خالی کرده‌وه، (فخرالدین الرازی)^(۱) لهو باره‌وه گوته‌ویه‌تی:

وشه‌ی: ﴿مُدَّتْ﴾، له ﴿وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ﴾ دا، دوو نه‌گه‌ری هه‌ن:

(الأول: مَاخُذْ مِنْ مَدَّتِ الشَّيْءِ فَاَمُدَّ، وَهُوَ أَنْ تُزَالَ جِبَالُهَا بِالنُّسْفِ، كَمَا تَعَالَى: وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ﴿١٠٥﴾ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿١٠٦﴾ لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ﴿١٠٧﴾ طه، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ مَدَّتْ مَدَّ الْأَدِيمِ الْعُكَاطِي، لِأَنَّ الْأَدِيمَ إِذَا مَدَّ زَالَ كُلُّ انْتِثَاءٍ فِيهِ وَاسْتَوَى.

والثاني: أنه مأخوذ من مَدَّه بمعنى أَمَدَّهُ، أي: يُزَادُ في سَعَتِهَا يوم القيامة لوقوف الخلائق عليها للحساب، واعلم أنه لا بد من الزيادة في وجه الأرض سواء كان ذلك بتمديدتها أو بإمدادها، لأن خلق الأولين والآخرين لما كانوا واقفين يوم القيامة على ظهرها، فلا بد من الزيادة في طولها وعرضها).

تہ نیا لہ تہ فسیرہ کہی (الرازی) دا تہ وہم بینی و قسہ یہ کی ژیرانہ و زانستییانہ شہ:

واته: وشەي: ﴿مَدَّتْ﴾، كه خوا بۆ زهوی به کارهێناوه:

۱- يان له: (مَدَّتْ الشَّيْءَ فَاَمْتَدَّ) وه گريراوه، يانی: شته که م ليککيشايه وهو ليککيشرايه وه،
 ئه ويش ئه وه يه كه چيايه کانی، به وردوخاش کردن له سهر پرووی زهوی لابچن، وهك
 له سوورپه تی (طه) دا ده فهرموئ: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ﴿١٠٥﴾
 فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿١٠٦﴾ لَا تَبْقَى فِيهَا غِوَجًا وَلَا أَمْتًا ﴿١٠٧﴾﴾ طه، واته: له باره ي
 چيايه کانه وه لیت ده پرسن، بلێ: پهروه ردگارم وردو خاشيان ده کات و، زهوی ده کاته
 ته ختاييه کی سافی بئ گری و گۆل، كه هيچ خوار خيچي و به رزي و نزمي تيدا
 نابيني، له عه بدوللای کوری عه بباسه وه (خوا له خووی و بابی پازی بئ)، گيڤردراوه ته وه
 گوتوو يه تی: ﴿مَدَّتْ﴾، (مَدَّتْ مَدَّ الْأَدِيمِ الْعُكَاظِي)، زهوی ليک ده کيشريته وهو پان
 پاده خري، وهك چۆن چه رمی عوكازي (جوړه چه رميک بووه فروشراوه، پالډراوه ته لای
 بازاري عكاظ)، ئاوا ليک ده کيشريته وه.

واتای دووه می: ﴿مَدَّتْ﴾، (مَدَّهْ بِمَعْنَى أَمَدَّهْ، أَي: يَزَادُ فِي سَعَتِهَا)، واته: بۆی زياد
 کرد، واته: له فراوانيه که ی زياد ده کری له پوژي قيامه تدا، له بهر ئه وه ی هه موو
 دروستکراوه کان له سهر ی ده وه ستن، بشزانه! كه ده بی پرووی زهوی بۆی زياد بکری، چ
 به وه ی ليک بکيشريته وه، چ به وه ی زياده ی بخريته سهر، چونکه دروستکراوه پيشووه کان
 و دروستکراوه دوايينه کان، هه موويان له سهر پشتی زهوی ده وه ستن، ده بی له باری
 دريژايی و له باری پانايی زياد بکری.

به راستی (فخرالدين الرازي)، پياویکی پوژنبير بووه و فيکرو بوچوونه کانی پوژگاری
 خووی تاكو پادده يه کی زۆر هه زم کردوون، زانیويه تی زهوی خر و هيلکه يی هه لکه وتوه،
 بۆيه ش هيلی دريژي هه ن و، هيلی پانيشی هه ن، هيلی دريژه کان له باکووره وه بۆ
 باشوور ده چن و، هيلی کانی دیکه ش له پوژه لاته وه بۆ پوژتاوا، ئنجا (الرازي)، وای
 ليکداوه ته وه كه له سهر ئه م زهوييه ی ئيمه جيی هه موو ئه و مروڤانه نابيته وه، كه ههر
 له سه ره تاي دروست بوونی مروڤه وه، تاكو کو تاي مروڤان، هه موويان له سهر بووه ستن،

گوتووێهێتی: دەبێ لێی زیاد بکری، ئنجا چ بە لیککێشانهوهی بێ و رابکێشری، چ بهوه بێ زیادهی بخرێته سەر.

برگهی دووهم:

له تەفسیری سوورەتی (إبراهيم) دا له لیکدانهوهی ئەو ئایەته موبارەکه دا که دهفه رموی: ﴿يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ واته: ئەو پۆژهی زهوی جیا لهم زهوییه دهبێ و، ئاسمانه کانیشت (جیا لهم ئاسمانانه دهبن)، هه موویان بۆ خوای تاکی ملیپکه چکه ر دینه گۆری، باسیکمان کردوه، که ئەم زهوییه وهك ئیستای نامینێ و، ئاسمانه کانیشت وهك ئیستایان نامین، ئەم حاله تهی ئیستای گهردوون گۆرانی به سهر دا دی، وهك خوای پهروه ر دگار له چه ندان ئایه تدا باسی کردوه: ئاسمان ده قلیشی و شپ ده بێ، ئەستیره کان هه ل دوه رن، زهوی بهو شیوه یه ی نامینێ، ده ریایه کان گر ده گرن، چیاکان و زهوی پێکدا ده درین و وردو خاش ده بن، به کورتیی: ئەم حاله تهی ئیستای گهردوون به ئاسمان و زهوییه وه بهو شیوه یه ی ئیستای نامینێ، له وی کورته باسیکمان کردوه و پێویست ناکات، لێره بچینه وه سەر درێژه ی ئەو کورته باسه.

با بزاین پانتایی زهوی چه نده هه مووی به کیلومه تر دووجا، پاشان چه ندی وشکانییه و، وشکانیه یکه شی دابه ش ده بێ بۆ چه ند کیشوهر (قارة)، ههروه ها چه ندیشی ئاوو ده ریایه و، ده ریایه کانیشت دابه ش ده بن بۆ چه ند ئوقیانووس؟^(۱).

۱- پروبه ری (پانتایی) زهوی:

پانتایی زهوی (۵۱۰۷۲۰۰۰) کم ۲، زهوی هه مووی به وشکانیی و به ده ریایه: (پینجسه دو ده ملیۆن و چه فتاو دوو هه زار) کیلومه تر دووجایه، ئنجا ئەو (پینجسه دو ده ملیۆن و چه فتاو دوو هه زار) کیلومه تر دووجایه، دابه ش ده بێ بۆ وشکانیی و بۆ ئاو (ده ریا)، وشکانیه که ی پانتاییه که ی: (۱۴۸،۹۴۰،۰۰۰) کم ۲، (سه دو چل و هه شت ملیۆن

(۱) ئیمه ئەم زانیاریانه مان له (ئینته رنێت) وه رگرتوون.

و نۆسەدو چل ھەزار) کیلۆمەتر دووجایە، پانتایی ئاویش لەسەر پرووی زەوی (واتە: ئوقیانووسەکان)، دەوری (۳۶۱،۱۳۲،۰۰۰) کم ۲، (سێسەدو شەست و یەك ملیۆن و سەدو سی و دوو ھەزار) کیلۆمەتر دووجایە، کەناراوەکانی لە نزیك دەریاکانەو ھەن، لە نیوان دەریاو و شکانیی دا، ئەوانیش (۳۶۵،۰۰۰) کم ۲ دەبن، کۆی پرووبەری و شکانیی کە لە پانتایی زەوی دادەیگرێ، بریتیه لە: (۲۹،۱٪) لە کۆی پانتایی پرووی زەوی، کە دابەش دەبێ بۆ ھەوت کیشوەر، ئەو ھەوت کیشوەرەش بەم شێوەیەن:

۲- ھەوت کیشوەرەکی زەوی:

۱- گەورەترین کیشوەر لە و شکانیی پرووی زەویدا کیشوەری ئاسیایە، کە پرووبەرەکی (۱۶۲،۳۹۱،۴۴) کم ۲، ئەو گەورەترین پارچە و شکانییە کە پێی دەگوترێ: کیشوەر (قارە) ی ئاسیای، دەوری: (۴،۵۷۵،۶۵۲،۶۷۵) کەس لە میژووی (۹) ی (۴) ی سالی (۲۰۱۹) ی زاینی لەو کیشوەری ئاسیادا دەژین، یانی: (چوار ملیار و نیو) زیاتر، ئەم کیشوەرە دوو تاییەمەندی ھەن:

أ- بەرزترین شوینی و شکانیی لەم کیشوەرەدا.

ب- ھەروەھا نزمترین شوین لەم کیشوەرە دا، بەرزترین شوین بریتیه لە لووتکە (ئێفریست)، کە (۸،۸۶۴) م، واتە: نزیكە (۹) کم لە ئاستی پرووی دەریاو بەرزە، نزمترین شوینیش بریتیه لە دەریاچە ی مردوو.

۲- لە دواي ئاسیا کیشوەری ئەفریقا دی، ئەویش دووھەمین کیشوەری گەورەیه لە پرووی پانتاییەو پرووبەرەکی: (۳۰،۲۴۴،۴۹) کم ۲، دانیشتوانی ئەو کیشوەرە (۱،۳۱۲،۴۳۱،۵۸۹) کەسە، لە میژووی (۹) ی نسانی سالی (۲۰۱۹) ی زاینی دا، تاییەمەندیەکی ئەم کیشوەرە کە دووھەمین کیشوەرە لە پرووی پانتاییەو لە و شکانیی زەویدا، ئەوێ کە درێژترین پرووباری دنیای تێدا، کە بریتیه لە پرووباری نیل.

۳- سێھەمین کیشوەر لە و شکانییدا، بریتیه لە کیشوەری ئەمریکای باکوور، کە پرووبەرەکی (۲۴،۲۴۷،۳۹) کم ۲، لەم کاتەدا ژمارە ی دانیشتوانی ئەو کیشوەرە (کیشوەری ئەمریکای

باکوور) (۳۶۶،۴۹۶،۸۰۲) کەسە، لە (۹/ ۴/ ۲۰۱۹) دا، ئیمتیازیکی ئەم کیشوهری سێهەمە لە پرووی پانتاییهوه، ئەوهیه کە گهوارهترین دەریاچهی ئاوی شیرینی لە دنیادا تێدایه، کە بریتیه لە دەریاچهی (سۆردیور) کە گهوارهترین دەریاچهی ئاوی شیرینه لە پرووی زهویدا.

۴- کیشوهری چوارهەم لە پرووی پانتاییهوه لەسەر پرووی وشکانیی زهوی، بریتیه لە کیشوهری ئەمریکای خواروو، کە پانتاییهکە (۱۷،۸۲۱،۲۹) کم، لەو کیشوهرەدا (۴۳۱،۱۳۱،۲۹۵) کەس دەژین، بەر لە میژووی (۹) ی نسانی سالی (۲۰۱۹) ی زایینی، تاییه‌مه‌ندییه‌کی ئەم کیشوهری چواره‌مه، ئەوهیه کە درێژترین زنجیره‌ی چای لە هه‌موو دنیادا تێدایه، کە بریتیه لە (چیاکانی ئەندیز).

۵- کیشوهری پێنجەم لە وشکانیی زهوی دا، بریتیه لە کیشوهری (ئەنتار تیکا)، پانتاییه‌کە ی پرووبه‌ره‌کە (۱۴،۲۴۵،۰۰۰) کم، بە‌لام بیگومان ئەم کیشوهری پێنجەم لە پرووی قه‌باره‌وه، دانیشتووانی تێدا نین، بە‌لکو ته‌نیا چهند هه‌زار کەسیک لە لیکۆله‌ره‌وان له‌ویدا جاروبار ژیان ده‌به‌نه‌ سه‌رو، دین و ده‌چن لێده‌کوڵنه‌وه، ئەم کیشوهره‌ش ئیمتیازه‌کە ی ئەوهیه هه‌میشه‌ کە به‌ به‌فر داپۆشراوه‌و، ئه‌ویش کاریگه‌ری ته‌واوی له‌سەر پله‌ی گه‌رمی و رێژه‌ی شیی له‌سەر خرۆکه‌ی زه‌وی هه‌یه، هه‌روه‌ها به‌ گشتی کاریگه‌ری هه‌یه له‌سەر کەش و هه‌وا‌ی زه‌وی.

۶- شه‌شه‌مین کیشوهر بریتیه لە کیشوهری ئەورووپا، کە لە پرووی پانتاییه‌وه شه‌شه‌مین‌ه‌و پرووبه‌ره‌کە (۱۰،۳۵۴،۶۳۶) کم، ئیستا لەم کیشوهرەدا (۷۴۲،۹۹۹،۱۲۰) کەس ژیان ده‌به‌نه‌ سه‌ر، واته: لە (۹) ی نسانی (۲۰۱۹) ی زایینی دا، ئەم کیشوهره‌ش ئیمتیازه‌کە ی ئەوهیه: کە گه‌وره‌ترین و بچووکترین دوو ده‌وله‌تی دنیای له‌ پرووی پانتاییه‌وه گرتوونه‌و، خۆی، کە گه‌وره‌ترین ده‌وله‌ت بریتیه له‌ پرووسیا له‌ پرووی پانتایی و جوگرافیاوه‌و، بچووکترینیشیان بریتیه له‌ ده‌وله‌تی فاتیکان.

۷- کۆتا کیشوهر، کە کیشوهری هه‌وته‌م، کیشوهری ئوسترا‌لیایه، کە گچکه‌ترین هه‌وت کیشوهره‌کە ی زه‌وییه له‌ پرووی پرووبه‌رو پانتایی زه‌وییه‌وه‌و، پانتاییه‌کە ی نزیکه‌ی

۷,۶۶۸,۸۸۴ كم ۲، ئىستا دەۋرى (۲۵,۱۵,۱۴۶) كەس لەسەر ئەو كىشۈەرە ژيان دەبەنە سەر، واتە: لەو مېژووۋەدا كە ئەو سەرژمىرە كراۋە، كە (۹) ى نىسانى سالى (۲۰۱۹) ى زايىنىيە، ئەۋە بە نىسبەت كىشۈەرەكانى زەۋى و، وشكانىي زەۋى كە دابەش دەبى بۇ حەۋت بەش و (۲۹,۱) % ھەموۋى گۆى زەۋى دادەگرى.

۳- پىنج ئۇقيانوۋسەكەى زەۋى:

ئاۋى پروۋى زەۋىي، كە ئاۋى پروۋى زەۋى گەۋرەترىن پانتايى لە زەۋىدا دادەگرى، كە برىتيە لە: (۷۰,۹) %، ھەموۋى پانتايى زەۋى، گەۋرەترىن ئۇقيانوۋسەكانى دەۋرى زەۋىيىش ئەۋ پىنجەن:

- (۱)- ئۇقيانوۋسى ھادىي كە پانتاييەكەى (۱۶۸,۷۲۳,۰۰۰) كم ۲.
- (۲)- ئۇقيانوۋسى ئەتلەسىي كە پانتاييەكەى (۸۵,۱۳۳,۰۰۰) كم ۲.
- (۳)- ئۇقيانوۋسى ھىندىي كە پانتاييەكەى (۷۰,۵۶۰,۰۰۰) كم ۲.
- (۴)- ئۇقيانوۋسى بەستەلەكى خواروۋى زەۋى، كە پانتاييەكەى (۲۱,۹۶۰,۰۰۰) كم ۲.
- (۵)- ئۇقيانوۋسى بەستەلەكى باكور، كە پانتاييەكەى (۱۵,۵۵۸,۰۰۰) كم ۲.

لە كۆتايى ئەم كورته باسەدا جارىكى دىكەش دوۋبارەى دەكەينەۋە دەلىين:

خوای پەرۋەردىگار لە سوۋرەتى (ابراھىم) دا دەفەرەمۆى: ﴿يَوْمَ تَبْدُلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ ۴۸، ئەۋ رۆژەى نە زەۋى (ئەم زەۋىيەى ئىستا) دەمىتى و نە ئاسمانەكانىش و، ھەموۋىيان بۇ خوای تاكى ملىپكەچەر دىنە گۆرى.

يانى: خوا ﷻ لە رۆژى دوايىدا بە جۆرىكى دىكە، ئەم گەردوۋنە ھەلدەخاتەۋە، نە زەۋى ۋەك ئىستاي دەمىتى و نە ئاسمانەكانىش و، ھەموۋىيان گۆرانيان بەسەر دادى و، بەس خواش ﷻ خۆى دەزانى، چ گۆرانيكيان بەسەردا دىنى و، چۆن ھەلدەخرىن، كە لەگەل ۋاقىع و ھەل و مەرجى ئەۋ كاتى دا، كە خوای كاربەجى ديارىي كرددە، بگونجى.

مەسەلەى دووهم:

مرۆف تاكو دەگاته پەرودرگارى له قیامەتدا، دەبى پەنج بدات، ئنجا ئەگەر نامەى کردەوه کانی بدریتەوه دەستی راستى، بە ئاسانى لى دەپرسریتەوه، بە شادمانى بۆ لای کەس و کارى دەگەریتەوه:

خو دەفەرموى: ﴿يَتَأْتِهَا الْإِنْسَنُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ ۖ ﴿٦﴾ فَأَمَّا مَنْ أَوْفَىٰ كَيْتَهُ بِمِيزَانِهِ ۖ ﴿٧﴾ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ۖ ﴿٨﴾ وَنَقَلَبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۖ ﴿٩﴾﴾

شیکردنەوهى ئەم ئایەتانە، لە پینچ برگەدا:

١- ﴿يَتَأْتِهَا الْإِنْسَنُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا﴾، ئەى مرۆف! بە دنیایی تۆ پەنجەدرى تاكو دەگەیه پەرودرگارت، بە پەنجدانیکى ديار، (الكَدْحُ: السَّعْيُ وَالْعَنَاءُ، كَدْح): كُوش و خۆماندووکردن و هەولدانە، (وَالسَّعْيُ: إِتْعَابُ النَّفْسِ فِي الْعَمَلِ وَالْكَدُّ، سعي) خۆماندووکردنە لە کارکردن و پەنجداندا، کە دەفەرموى: ﴿يَتَأْتِهَا الْإِنْسَنُ﴾، ئەى مرۆف! وەك پێشتریش گوتمان: (أَل)ى سەر (الإنسان) بۆ ناساندنەو بۆ جینسە، واتە: لێردەدا خوا ﷻ تیکرای مرۆفان دەدوینى، مرۆفەکان بە گشتى، وەك مرۆف، بەبى تێخویندەوهى پاشخانى نەتەوهى و پەگەزى و ئایینی و فیکرى، ئەى مرۆف! وەك مرۆف، بێگومان تۆ تاكو دەگەیه پەرودرگارت، پەنجەدرى، خۆماندووکردى، زەحمەتکیشى؟

٢- ﴿فَمُلَاقِيهِ﴾، بە دنیاییش پێى دەگەى، ئەمەش دوو واتای هەن:

أ- بە پەرودرگارت دەگەى.

ب- بە بەرهەمى کردەوه کەت دەگەى.

۳- ﴿فَأَمَّا مَنْ أَوْقَ كَتَبَهُ بِيَمِينِهِ﴾، ئنجا ھەر كەسك نووسراوھ كەي بدریتھوھ دەستی راستی.

۴- ﴿فَسَوْفَ يَحْسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا﴾، لەمەودوا لپرسینەوھە کی ئاسانی لەگەڵدا دەکری، لپرسینەوھە کی نەرم و ئاسان.

۵- ﴿وَيَنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا﴾، بە دلخۆشی و شادمانییش دەگەریتھوھ لای كەس و كاری، كە دەفەرموی: (ینقلب): (الإنقلاب: هُوَ الرُّجُوعُ مِنْ حَيْثُ أَتَى)، گەرانبوھ بەو شوینەدا كە لیبوھ ھاتوھ، لە كوێو ھاتوھ، بگەریتھوھ بۆ ئەو، لە قیامەت دا ئەو خەلكە رادەگیری، ھەموو كەس و ھەر كەسە بە تەنیاو یەك بە یەك یان ناوی خەلك دەخویندریتھوھ، ئنجا كەسك كە نامەكەي دەدریتھوھ دەستی راستی، بە دلخۆشی دەگەریتھوھ لای كەس و كاری كە چاوەرپی دەكەن.

ئنجا لیرەدا دەربارەي كەس و كاری (أهله)، زانایان دەلین:

۱- یان مەبەست پی ئەو مروفانەیه، كە پیش ئەو چوونە بەھەشت.

۲- یاخود ئەوانەي چاوەرپی دەكەن لە مەیدانی لپرسینەوھە سزاو پاداشتدا، لە خزم و نیزیك و كەس و كاری، ئەگەر بابە، ئەگەر دایكە، ئەگەر خیزانە، ئەگەر مندالە، ھەركەس ھەیه.

۳- ھەندیکیش گوتووینا: (أَهْلُهُ مِنَ الْجَنَّةِ)، كەس و كارەكەي لە بەھەشتدا، واتە: خوڕییەكان و ئەو گەنج و لاوان (غلمان)ەي خزمەتیان دەكەن، ئەوانەي خواي پەرورەدگار بە تاییەتی بۆی خولقاندوون.

۴- مانایەکی دیکەشی كە من زیاتر ئەوھم پی راستە، ئەوھیه: كەس و كاری ھەموو ئەوانەن كە چاوەرپی دەكەن، چ مروف بن و لە دنیا دا لەگەڵی بووین، چ لە بەھەشتدا خواي پەرورەدگار بە تاییەت بۆ خزمەتی بەھەشتییانی خولقاندبن.

لیترەدا ئەم دوو دەقە دیئین:

۱- {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ «مَنْ حُوسِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذْبٌ»، فَقُلْتُ: أَلَيْسَ قَدْ قَالَ اللَّهُ ﷻ: ﴿فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا﴾ (الإنشقاق، فَقَالَ ﷺ: «لَيْسَ ذَلِكَ الْحِسَابُ، إِنَّمَا ذَاكَ الْعَرْضُ، مَنْ نُوقِشَ الْحِسَابَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذْبٌ»} (أخرجه أحمد: ۲۵۰۰۲، والبخاري: ۱۰۳، ومسلم: ۲۸۷۶، والترمذي: ۲۴۲۶، وقال: صحيح حسن).

واته: عائیشە رەزى اللہ عنہا، دەلى: پیغەمبەرى خوا ﷺ، فەرمووێتی: ھەر کە سێک لێپرسینەوێ لە گەل کرا لە پوژی دوایدا، ئازار دراوه، (عائیشە دەلى): گوتم: ئەدى خۆی زالى پایەدار نەیفەرموو: ﴿فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا﴾ (الإنشقاق، واته: لەمەودوا لێپرسینەوێ کى سووک و ئاسانى لە گەلدا دەکرى؟ (پیغەمبەرىش ﷺ) فەرمووی: ئەو ئەو لێپرسینەوێ نیه، بەلکو ئەو ئەو نیا پیشاندانی کردووە کانیەتی، ھەرکە سێک لە پوژی قیامەتدا لە لێپرسینەوێدا مشت و مری لە گەلدا بکری، ئازاردراوه.

۲- {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: فِي بَعْضِ صَلَاتِهِ: «اللَّهُمَّ حَاسِبْنِي حِسَابًا يَسِيرًا»، فَلَمَّا انْصَرَفَ، قُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ! مَا الْحِسَابُ الْيَسِيرُ، قَالَ: أَنْ يُنْظَرَ فِي كِتَابِهِ فَيَتَجَاوَزَ عَنْهُ إِنَّهُ مَنْ نُوقِشَ الْحِسَابَ يَوْمَئِذٍ يَا عَائِشَةُ هَلْكَ} (أخرجه أحمد: ۲۴۲۶۱، تعليق شعيب الأرناؤوط: حديث صحيح، والحاكم: ۱۹۰، هذا حديث صحيح على شرط مسلم ولم يخرجاه بهذه السياقة، تعليق الذهبي في التلخيص: على شرط مسلم).

واته: دایکمان عائیشە رەزى اللہ عنہا، دەلى: گویم لە پیغەمبەرى خوا بوو ﷺ، لە ھەندیک لە نوێژەکانیدا دەیفەرموو: ئەى خۆیە! بە لێپرسینەوێ کى ئاسان لێپرسینەوێم لە گەلدا بکە، کاتیک لە نوێژەکەى بوو، گوتم: ئەى پیغەمبەرى خوا! لێپرسینەوێ ئاسان چییە؟ فەرمووی: ئەوێ کە تەماشای نووسراوەکەى بکری و، یەکسەر چاوپۆشی لى بکری، لى تێپەڕی، چونکە ھەر کە سێک لە لێپرسینەوێدا، وتووێژی لە گەلدا بکری {حەوت و ھەشتى لە گەلدا بکری}، دەفەوتی.

مه سه له ی سیه م:

هەر کەس لە لای پشتەوهی را، نووسراوه کە ی، لیستی کردەوه کانی، بدریتەوه، مردن بە ئاوات دەخوازی و، دەخریتە نێو ئاگری دۆزهخەوه، بەهۆی ئەوهوه کە لە ژیاڵی دنیای دا هەمیشە بێباک و دلخۆش و بوغرا بووه، پیشی وابووه ناگەریتەوه بۆ لای خوا، بەلام خوا بینەری بووه، دەیزانی چی دەکات و چۆن دەکات؟ بۆیه ناگونجی و نەدەگونجا مرووف سزاو پاداشت و لێپرسراوه ی نەبی:

خوا دەفەرموی: ﴿وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ﴿١٠﴾ فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ﴿١١﴾ وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ﴿١٢﴾ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿١٣﴾ إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ﴿١٤﴾ بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِبَصِيرًا ﴿١٥﴾﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانه، لە شەش بڕگەدا:

١- ﴿وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ﴾، بەلام هەر کەس نووسراوه کە ی لە پشتیەوه را بدریتەوه، (وَرَاءَ)، واتە: پشت (ظَهْر)، یانی: لە دوايهوه، لە لای پشتەوهی را نامەکە ی بدریتەوه، (کِتَابَ)، واتە: نووسراو، مەبەست پێی لیست و تۆماری ئەو کردەوانەیه کە مرووف ئەنجامی داو، ئەهلی ئیمان بە دەستی راستیان نامە ی کردەوه کانیان دەدریتەوه، بەلام بێروایان لە هەموو قورئاندا هەر دەفەرموی: بە دەستی چهپیان، بەلام لێره دا دەفەرموی: لە لای پشتەوهی را، نامە ی کردەوه کانی دەدریتەوه، زانیان وایان لیکداو تهوه دەلێن: (مِنْ وَرَاءِ ظَهْرِهِ مِنْ شِمَالِهِ تَحْقِيرًا لَهُ)، لە لای پشتەوهی را بە دەستی چهپی، (بەوه شیوهیه نامە ی کردەوه کانی دەدریتەوه)، وهك بێ بایه خ و به کەم تەماشای کردنی.

ئنجای هەر کەس وابی:

٢- ﴿فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا﴾، بە دلنایی مردن بانگ دەکات، (الثُّبُورُ: الْهَلَاكُ وَسُوءُ الْحَالِ)، (ثُبُور): بریتیه لە لهبهینچوون و حال شپزە بوون، ئنجای ئایا ئەو فەوتانە چۆن داوا

دەكات؟ دەلى: ئەى فەوتانى من وەرە! وەك (يَا وَيْلِي، يَا وَيْلَتِي، يَا وَيْلَتَا)، دەشگونجى مەبەست ئەو بە ئى كە مردن بە ئاوات دەخووزى و، حەز دەكات بەرى و نەمىنى، بۇ ئەوئى لەو سزايەى چاوپەرى دەكات، دەربازى بى.

۳- ﴿وَيَصَلَّى سَعِيرًا﴾، بە شىوئەى كى تايبەتەش دەخەتە نىو كەپەى دۆزەخەو، ﴿وَيَصَلَّى﴾، خوئەروايشەتەو: ﴿وَيَصَلَّى سَعِيرًا﴾، دەخەتە نىو ئاگرى دۆزەخەو، ﴿وَيَصَلَّى﴾، يانى: بە جوئىكى تايبەت دەسووتى و، دەبەزى، ﴿يُصَلَّى﴾، واتە: دەبەزى و دەسووتى بە كەپەى ئاگرى دۆزەخ.

كە دەفەرموى: ﴿وَيُصَلَّى سَعِيرًا﴾، زانايانى رەزمانى عەپەبى دەلىن: ﴿يَتَزَعُ الْخَافِضِ، أَي: يُصَلَّى بِسَعِيرٍ﴾، ئەوئى بۆتە هوئى ژىرداركدن (خفص)ى كە (ب)كەپە لابرەو، واتە: بە كەپەى ئاگرى دۆزەخ بە شىوئەى كى تايبەت دەسووتى و دەپەشەتە، ئايا بۆچى وئى دەكرى؟

۴- ﴿إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا﴾، چونكە ئەو كاتى خوئى (لە ژيانى دنياى) لە نىو كەس و كارى دا زۆر دلخۆش بوو.

هەلبەتە زۆر دلخۆش بوون، خراپ نى، بەلام دلخۆشەى كەى ئەو بە خراپە كارىيەكەى بوو، بە سەتم و زۆر و لادان و تاوانەكەى بوو، ئەگەرنا مەووف ئەگەر بە چاكە دلخۆشەى، شەتەى باشە، وەك خوا فەرموئەتە: ﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾ ۵۸، يونس، بلى: بە بەخشەى خوا بە بەزەى خوا، بەس بەو زۆر دلخۆش بن، ئەو بەشە لەوئى كوئى دەكەنەو (لە مال و سامان)، بەلام ئەو كەسە ديارە بە خراپە كارىيەكەى و بەبى دىنى، بە سەتم لادان و تاوان، دلخۆش بوو.

يەكەك لە پەونكەرەوانى قورئان، دەلى: ﴿إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا﴾، ﴿مُسْتَعْمَلٌ فِي التَّعْجِيبِ مِنْ حَالِهِمْ كَيْفَ انْقَلَبَ مِنْ ذَلِكَ السُّرُورُ!﴾، ئەمە بەكارهەتەرەو بۇ سەرسەرماندن لە حالىان: چۆن حالىان لەو دلخۆشەى لە دنياى تەيدا بوون، ئەستە گۆراو بە ئەو مەتەمى و دلنارەهەتەى مەرگى تەيدا بە ئاوات دەخووزن.

(۵) - ﴿إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ﴾، ئەو پێی وابوو ناگەرێتەو، وشە: ﴿لَنْ﴾: (لتأكيد النفي وتأبيده)، ﴿لَنْ﴾، مانای جەختکردنەوێ دەگەینێ و، مانای کۆتایی نەهاتن و نەبرانەوێ شتێک دەگەینێ، ﴿إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ﴾، ئەمە وەك عەزم جەزمکردنی ئەوان و دڵنیابوونیان و پرێاردانیان لە لایەن خۆیانەوێ کە هەرگیز جارێکی دیکە ناگەرێتەو بۆ ژیان، ﴿لَنْ يَحُورَ﴾، یانی: (لَنْ يَرْجِعَ)، (حَارَ، يَحُورُ، حَوْرًا)، یانی: (رَجَعَ، يَرْجِعُ، رُجُوعًا)، ﴿لَنْ يَحُورَ﴾، واتە: دواي ئەوێ دەمرێ و بە خاک دەسپێردرێ، جارێکی دیکە دەرنایەتەو لە گۆر، وەك خاوەن ژيانێک، کە خواي کاربەجێ فرمووێتی و پێغەمبەری خاتەم ﷺ هەوالی پێداو.

(۶) - ﴿بَلَىٰ إِنْ رَبُّكَ كَانَ بِءٍ بِصِيرًا﴾، بە، بە دڵنیایی پەرورەدگاری بینەری وی بوو، ﴿بَلَىٰ﴾، لە زمانی کوردیدا بەرانبەر (بایەو)، ﴿بَلَىٰ﴾، بۆ لابردنی ئەو لابردنە کە لە رابردوودا بوو، یانی: (بلى) بۆ لابردنی لابردنە (بلى لنفي النفي)، ئەوانە گوتووێ: زیندوو ناکرێتەو، خوا دەفرموی: با زیندوودەکرێتەو، کەواتە: ﴿بَلَىٰ﴾، لێرەدا بۆ لابردنی ئەو لابردنە کە ئەوان لە خەیاڵیان دا بوو، وەلامی گومانە بە هەڵە داچووێ کەیانە.

کە دەفرموی: ﴿بَلَىٰ﴾، یانی: بە، زیندوودەکرێتەو، دەگەرێتەو، ﴿إِنْ رَبُّكَ كَانَ بِءٍ بِصِيرًا﴾، بە دڵنیایی پەرورەدگاری بینەری بوو، واتە: بینەری بوو چی دەکرد، لێرەدا مەبەست لە بینین، یان هەر خودی دیتنە، چونکە بینین سیفەتێکی تایبەتی خواي پەرورەدگارە، دەشگونجێ مەبەست ئەو بێ کە خوا زانیاری تەواوی هەبوو بە حالی ئەو کەسە؛ چی دەکرد، چی دەگوت، چۆنی دەکردو دەگوت، بۆیەش خواي ﷻ کە زانیاری تەواوی پێی هەبو، تەواو پێی ئاشنا بوو و بینوویی چی کردوو چۆنی کردوو؟ موستەحیلە وازی لێ بێتی وەك بەرزەکی بانان بۆ دەرچێ و، سزای نەدات لەسەر ئەوێ کردوویی و گوتوویی، لە قسەي خراپ و کاری خراپ.

مەسەلە ی چوارەم:

سویند خواردنی خوا بە زەردو سووری ئیواری و، شەوگاری کۆکەرەو، مانگی جیخونکە کەر، کە مروڤه کان بە حالە جوړاوجۆره کاندای گوزەر دەکەن و دەپوون:

خوا دەفەر مو: ﴿فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ ۝ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ۝ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ۝ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ۝﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە چوار بڕگەدا:

۱- ﴿فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ﴾، نەخیر (وانیە) سویند دەخۆم بە زەردە (ی ئیواری)، ﴿فَلَا﴾، یانی: وەك ئیوێ دەلێن، وانیە، یاخود: ﴿فَلَا﴾، هەر جەختکردنەوێ سویندە کە یە، بەلام راسترو باشترو وایە بو لایردنی قسە یەك بێ، کە لە پێشەو کراوە، واتە: راست نیە، وەك ئیوێ دەلێن، ﴿أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ﴾، سویند دەخۆم بە زەردو سوور (شفق)، (الشَّفَقُ: الحُمْرَةُ الَّتِي تَطْهَرُ فِي الْأَفْقِ الْغَرْبِيِّ بَعْدَ الْغُرُوبِ، أَوِ الْبَيَاضُ الَّذِي يَلِيهَا، وَسُمِّيَ شَفَقًا لِرِقَّتِهِ)، (شفق): بەو سووراییە دەگوترێ، کە لە ئاسۆی پوژئاوای دواي خوژئاوا بوون دەردەکەوێ، یاخود ئەو سپییتیە کە بەدواي دادی، لەبەر نەرمیی و ناسکییش پێی گوتراوە: (شفق)، (شَفَقَةً)، واتە: سۆزو پەرۆشیی مروڤ، بە کوردیی (شفق)، دەبیته زەردو سووری ئیواری، پەنگی تیشکی خوژ لەو کاتەدا لە نیوان زەردو سوور دایە، خوژ دواي ئاوابوونی، ئەو تیشکە ی دەیداتەو بە ئاسمان، بە ئاسۆ، پەنگە کە ی لە گوڕانی بەردەوام دایە لە نیوان سوورو زەردو پرته قالیی داو، دواي ورده ورده سپیی هەلده گەپێ، تاكو بە یە کجاریی ئاوا دەبێ.

هەلبەتە دواي ئەوێ زەردو سووری ئیواری نامی نی و، بە تەواوی و ن دەبێ لە ئاسۆی ئاسمان، ئنجا نوێژی شیوان کاتە کە ی بەسەردە چێ و، نوێژی خەوتنان دەبێ.

۲- ﴿وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ﴾، سویند بە شەوگارو بەوێ شەوگاریش کۆی دەکاتەو، لە شەوگاردا خەلک دەچیتەو مال و حالی خوێ، دواي ئەوێ بڵاوبوون بە زەویدا بو کارو

كاسىبى، بۇ بازىرگانى، بۇ ھەلسۈكەۋىتى جۇراۋ جۇر، كە شەۋ دادىۋى وردە ھەر كەسە دەگەرپىتەۋە بۇ خانوۋ و مال و شوپنى ھەۋانەۋەى خۇى، ئەۋە ۋەك مەۋقەكان، بەلام ھەندىك لە دروستكراۋانى دىكەى خوا، لە شەۋدا دپنە دەرى، بە دەرفەتى دەزانن، جىرو جانەۋەر و شەيتانەكان، ۋەك لە فەرمايشتى پىغەمبەردا ﷺ ھاتو، كە لە دۋاى خۇر ئاۋابوون مندالەكانتان بپننەۋە ژوور، چونكە لەۋ كاتەدا شەيتانەكان و جىرو جانەۋەر دپنەدەر، بۇ ئەۋەى توۋشى زىان نەبن^(۱)، كەۋاتە: ئەۋانەش دوو سوپندى دىكەن: سوپند بە شەۋگار، ﴿وَمَا وَسَقَ﴾، بەۋەى شەۋگارپش كۆى دەكاتەۋە.

۳- ﴿وَالْقَمَرِ إِذَا اتَسَقَ﴾، سوپند بە مانگپش كاتىك كۆدەبپتەۋە، بە كوردپى پىى دەگۈترى: جىخونكە، مانگ كە جىخونكەى كرد، كە دەكەۋپتە شەۋانى: (۱۳ و ۱۴ و ۱۵) كۆدەبپتەۋە ۋووناكپەكەى چاك دەردەكەۋى، (اتساق آي: اجتمع وتم نوره وصار بذرًا، من الوسق، والجمع أوسق)، ۋاتە: كۆبۈتەۋە ۋووناكپەكەى تەۋابوۋە ۋوتە (بذر)، {بذر)، ۋاتە: مانگ لە (۱۳ و ۱۴ و ۱۵) داپە، لە (وسق) ۋەۋە ھاتو، ئەۋپش بە (أوسق) كۆ دەكرپتەۋە.

(وسق) پش يانى: كۆكردنەۋە ۋر كردنەۋە سەرىك.

۴- ﴿لَتَرْكَبَنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ﴾، بىگومان ئپۋە چپن لە دۋاى چپن سۋار دەبن، وشەى: ﴿لَتَرْكَبَنَّ﴾، (ركب، يركب، ركبًا)، سۋاربۋ، سۋار دەبى، سۋاربۋون، بەلام لپرەدا (ركوب) خۋازراۋەتەۋە بەكارھپنراۋە بۇ ھالەتى جۇراۋ جۇر بەسەر مەۋق داهاتن، ﴿لَتَرْكَبَنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ﴾، يانى: (تَرْكَبَنَّ الْمَشَاقَّ وَالْأَهْوَالَ)، ۋاتە: ناپەھەتپان و سەختپان دەكپشن و دەچپژن، توۋشپان دپن.

(۱) {عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا كَانَ جُنْحُ اللَّيْلِ، أَوْ أَمْسَيْتُمْ، فَكُفُّوا صَبِيحَاتِكُمْ، فَإِنَّ الشَّيَاطِينَ تَنْتَشِرُ حِينَئِذٍ، فَإِذَا ذَهَبَ سَاعَةٌ مِنَ اللَّيْلِ فَخَلُّوهُمْ وَأَغْلِقُوا الْأَبْوَابَ وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَفْتَحُ بَابًا مُغْلَقًا} أخرجه البخاري: ۵۳۰۰، ومسلم: ۲۰۱۲.

وشەي: ﴿لَتَرْكَبُنَّ﴾، بە دوو جۆر خوینراوہ تەوہ:

أ- ﴿لَتَرْكَبُنَّ﴾ بۇ تاك، ئەي مروؤف! بە دۇنيایى تووش دەبى، ﴿طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ﴾، (أي: حالًا بَعْدَ حَالٍ)، حال لە دوای حالت بەسەر دى، ھەرۈھە دەشگونجى دویتراو پیغەمبەرى خوا بى.

ب- ﴿لَتَرْكَبُنَّ﴾، بۇ کو، كە دەگونجى دویتراو بیپروایەکان بن، ئەي بیپروایەکان! ئیوہ حال لە دوای حال تووش دەبن، لە دنیا دا لە حالیکى ناخۆش دا دەژین، بەھۆی کوفرو بیپرواییتانەوہو، لە قۇناغى بەرزەخیشدا، ئیوہ لە حالیکى ناخۆش دەژین و، تووشى سزاو ئازارى خوا دەبن، لە قیامەتیشدا بە ھەمان شیوہو، لە دۆزەخیشدا بە ھەمان شیوہ، یانى: ئەي بیپروایەکان! ئیوہ حال دوای حال بەسەرتان دى و، ھەمووی چىن لەسەر چىنە، پیگە لەسەر پیگە یە لە پرووی سەختییەوہ، ھەندیکى لەسەرۈوی ھەندیکىوہ، مەبەستیش لە (رکوب)، لیژەدا تووشبوونە، ئەگەرنا (رکوب)، بە مانای سوار بوونە.

پیشتریش گوتمان: ئەگەر بە تاك ﴿لَتَرْكَبُنَّ﴾، بخویندریتەوہ، وپرای مروؤف وەك تاك تاکیان، دەشگونجى پرووی دواندن لە پیغەمبەرى خاتم ﷺ بى، ئەي موحەممەد! تۆ حال لە دوای حالت بەسەر دى، قۇناغ، قۇناغ، یاخود: ئەي مروؤف! بە گشتى، تۆ لە یەك حالدا نامیتى، بە لکو حال لە دوای حالت بەسەر دى.

ئەگەر بە کو ﴿لَتَرْكَبُنَّ﴾، بخویندریتەوہش، وەك چۆن دەگونجى بۇ بیپروایەکان بى، دەشگونجى بۇ تیکرای خەلکى بى، یاخود بۇ مسولمانان بى، بە گشتى، ئەي مسولمانان! ئیوہ حال لە دوای حالتان بەسەر دى.

وشەي: ﴿طَبَقٍ﴾: (الطَّبَقُ: اسْمٌ مُفْرَدٌ لِلشَّيْءِ الْمَسَاوِي شَيْنًا آخَرَ فِي حَجْمِهِ وَقَدْرِهِ، وَيُطْلَقُ اسْمًا مُفْرَدًا عَلَى الْغِطَاءِ الَّذِي يُعْطَى بِهِ يُقَالُ: وَافَقَ شَنْنَ طَبَقَةٍ، وَيُطْلَقُ اسْمًا لِمَا يُوضَع فِيهِ الْفَوَاكِهِ، وَيُطْلَقُ اسْمٌ جَمْعٍ لَطَبَقَةٍ، وَهِيَ مَكَانٌ فَوْقَ مَكَانٍ آخَرَ).

(طبق): ناویكى تاكە بۇ شتیک كە یەكسان بى لە گەل شتیکى دیکەدا، لە قەبارەى و لە ئەندازەى دا ھیندەى یەك بن، ھەرۈھە وەك ناویكى تاك بەکار دەھێنرى بۇ سەر

سەرپۆشێك كه به سەر شتێك دادەدرێ، لهوهوهش ئهو پهنده هاتوه: (وافق شِنْ طَبَقَة)، يانی: شين له گهڵ ته به قه دا گونجا، وهك يهك بوون {كه دوايي باسی دهكەين، مه به ستیان پيی چيه؟}، جاري واش ههيه وشه ي: (طبق) به کارده هينري، {ده گوتري: ئهو شتم بو بکه (طبق) يک}، وهك ناویك بو شتێك كه ميوه ي له سەر دادەدرێ (سيني)، ديسان (طبق): ناوی کۆيه بو (طبقه)، واته: چين، كه شوينيك له سەر شوينيك بي، [شتێك له سەر شتێك بي]، ئهو پهندهش كه ده لێ: (وافق شِنْ طَبَقَة)، لێكدانه وهكه ي به دوو جوړ له كتیبه کانی ئه ده بی عه ره بیدا هاتوه، چونکه پهنده كه عه ره بيه:

أ- هه نديك ده لێن: پياويك هه بووه به ناوی (شِنْ)، ئافره تيكيش هه بووه به ناوی (طبقه)، يه كديان گرتوه و بوونه ژن و ميژدی يه كدی، ئیدی له وه وه گوتراوه: (وافق شِنْ طَبَقَة)، شين له گهڵ (طَبَقَة) دا ريککه وتن.

ب- هه نديکی دیکه به سهرهاتیک ديئن، ده لێن: هوژيک هه بووه به ناوی (طبقه)، زۆر ملهوړ و ستمکارو خراپه کار بوون، ئنجا پوژيک هوژی شين له راستيان پراها توون و توڵه يان ليستان دوون و زه بريان ليوه شان دوون، له وه وه گوتراوه: (وافق شِنْ طَبَقَة)، يانی: شين پر به پيستی (طبقه) بوو، واته: توڵه يان لێ ستاندين و ئهو ستم و زۆره ي له خه لکی دیکه يان ده کرد، ئهو حه قه يان لێ کردنه وه وه ته ميبیان کردن.

له کورد هه واريی خو شماندا شيوه ي ئهو پهنده هه يه: [ديزه خلوړ بووه، ده رخونه ي ديه ته وه] (ده رخونه): سهر قاپيک بووه له سەر ديزه دا يان ناوه.

هه روه ها په نديکی دیکه ش هه يه له و باره وه: (کورت ه كه ژي ليک ده هه ژي)، كه ئه وه زياتر بو پياو و ئافره ت به کار ده هينري، پياو و ئافره تيک هاو کوو ف يه كدی بن و شيوه ي يه كدی بکه ن، به تايبه ت له شتي خراپدا، کورد ئهو پهنده يان بو به کاره ينان، واته: پيکه وه گونجاون و پيکه لپيکن.

یە کێک لە ڕوونکەرەوان^(۱) (مفسرین) ئەو ئایەتە بەمجۆرە تەفسیر کردووە:

﴿لَتَرْكَبَنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ﴾، یانی: چینی لەسەر چینی سوار دەبن، دەلی: مەبەست پێی سوار بوونی ئەو ڕۆکێتەیه کە هەلیاندووە بۆ سەر مانگ، چونکە ئەویش لە چەند چینیەک پێک دێ و، هەر قوئاغێک کە دەروا چینیەک فری دەدا، دەلی: لەبەر ئەوەی لەگەڵ باسکردنی مانگ دا هاتووە!

بەلام پێم وانیە تەفسیرەکەی زۆر جێی خۆی بگرێ، چونکە خوا ﷻ قورئانی بۆ هەموو مروّقایەتیی فەرموووە، ئەو مەسەلەیەش شتێکی ئەوەندە گەرم نیه، خوا ﷻ بێخاتە نیو کتیبی خۆیەو، سەربارەش ئەو واتایە لەگەڵ ڕوالت و بێژە ئایەتە موبارەکەکاندا ناگونجێ.

تێستاش با ئاماژە بە قسەو بۆ چوونی چەند زانیایە بکەین لە بارە ئێوە پڕستەیهو:

۱- (الطبري)، لە قەتادەو بە ژمارە (۳۶۲۱۶)، دەلی: ﴿لَتَرْكَبَنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ﴾، (أي: حَالًا بَعْدَ حَالٍ وَمَنْزِلًا عَنْ مَنْزِلٍ)، حال له دواي حال و پێگە له دواي پێگە ئێوە تووش دێن، ئەو مروّقه کان!.

۲- هەرودها (الطبري) ئەو مانایەشی هێناو: ﴿لَتَرْكَبَنَّ أَنْتَ يَا مُحَمَّدٌ سَمَاءً بَعْدَ سَمَاءٍ﴾، ئەو موحمەد! ئاسمان لە دواي ئاسمان، سوار دەبی و دەرو و پێاندا تێدەپەری.

ئەوێش ئاماژەیه بە سەفەری شەوڕۆیی و بەرزبوونەو (الإسراء والعروج) ی پێغەمبەری خوا ﷺ.

۳- (ابن زيد)، کە هەر (الطبري)، لێوەی هێناو بە ژمارە (۳۶۹۲۴)، دەلی: ﴿عَنْ طَبَقٍ﴾، (أي: الْأَخِرَةَ بَعْدَ الْأُولَى)، لە دواي یەکەم (کە ژيانى دنيایە)، تووشی ژيانى کوّتایی دێ (کە ڕۆژی دوايیه).

(۱) پروانه: تفسیر جزء (عم)، عقیف عبدالفتاح طبارة، ص ۷۴، ط ۳، سنة: ۱۹۸۰ م.

۴- دیسان (الطبري) دەلّی: (لَتَرْكَبَنَّ أَنْتَ يَا مُحَمَّدٌ حَالًا بَعْدَ حَالٍ وَأَمْرًا بَعْدَ أَمْرٍ مِنَ الشَّدَائِدِ، وَالْمَرَادُ النَّاسُ)، ئەى موحەممەد! تۆ ھال لە ھال و کار لە ھال، لە ھەستەییانەو بەسەرت دى، مەبەستیش پێى خەلکە.

ئەوھى لەم ئایەتە موبارەكە وەر دەگیرى، ئەوھىە كە خوا ﷻ سوێند دەخوا بەو چوار شتانە:

۱- بە زەردو سوورى ئیوارى.

۲- بە شەوگار.

۳- بەوھى شەوگار كۆى دەكاتەوھ.

۴- بە مانگ كە جیخونكە دەكات، كە:

۱- ئەى مەرووفەكان! ﴿لَتَرْكَبَنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ﴾، ئیوھ ھال لە ھال بەسەرتان دى و تووش دین.

۲- یاخود: ئەى مەرووف! تۆ لە یەك ھالدا نامینی، بەلكو لە ھالەتەت ھالەتییكى دیکە دى، تاكو دەگەیه كۆتایی ژیانە دنیاویەكەت، ئەوھش شتیكى زانراو و ئاشكرایە، كە مەرووف لە یەك ھالدا نامینیئەوھ، بەلكو وەك خوا ﷻ ھەوالی پێداوھ سویندى لەسەر خواردوھ، مەرووف ھالەتە جوړاو جوړەكانى بەسەر دین، كەواتە: ئەى مەرووفەكان! ئاگاتان لى بى، لەم ژیانە دنیاویەدا نامیننەوھ، وەك چۆن كاتى خۆى نەبوون و خوا ﷻ دروستیكردن، ماوھىەك لە منداڵدانى دایكتاندا بوون، دواى لە دایك بوون و كە لە دایك بوون، مەلۇتەكە بوون، شیرە خوړە بوون، دواى ئەوھش وردە وردە، ھەراش و گەورە بوون، پێرۆچكە بوون، فێرى قسە بوون، دواى بوونە منداڵ، ئنجا بوونە ھەرزەكار، بوونە گەنج، ھەروھەا كەمڵ بوون و قۇناغ بە قۇناغ ژیانەكەتان بەو شیوھى دەپوا، ئنجا وەك چۆن ژیانە دنیاویەكەتان قۇناغ قۇناغ، بە ھەمان شیوھ، چەند قۇناغییكى دیکەشتان لە پێشن، سەرەتا قۇناغى ژیانى بەرزەخە، پاشان پۆژى دواى و قیامەتەو، دواىیش نیشتەجى بوونە لە بەھەشتدا، ئەگەر مەرووف ئیماندارو چاكەكار بى ئەگەرنا خوا پەمانان بدات لە دۆزەخ دا، ئەگەر مەرووف بېپروا و خراپەكار بى.

مەسەلە ی پىنجەم و كۆتايى:

سەرسوپماندن لە ھۆى بپروا نەھىنانى بىپروايان و، كپنووش نەبردنيان لە كاتى خویندى قورئاندا، بەلكو بە درۆدانانيان و، ئاگاداريى خواش ﷻ لە ھەموو نەيتىيەكانيان و، موژدەى ئازارى بە ژان پيدانيان، جگە لە بپرواداراني كردار باش، كە پاداشتى نەبراوھيان ھەيە:

خو دەفەرموى: ﴿فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (۲۰) وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ﴿۲۱﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْذِبُونَ ﴿۲۲﴾ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿۲۳﴾ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿۲۴﴾ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿۲۵﴾

شیکردنەوھى ئەم ئایەتانە، لە شەش برگەدا:

۱- ﴿فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، ئەو ھەچیانە بپروا ناھيئن؟ لیڤەدا ئەم پرسیارە، پرسیارکردنیکی نکوولییەیکەرانیو سەرسوپھيئەرانەيە! واتە: زۆر جی پەخنەيەو جی سەرسوپمانە كە ئەوانە بپرواناھيئن، وشەى: ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾، دوو واتای ھەن:

أ- ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾، وەك كرداری لازیم مامەلەى لەگەلدا كراو، یانى: (لَا يَتَّصِفُونَ بِالْإِيمَانِ)، سیفەتى ئیمان لە خویان دا ناھيئنە دى.

ب- ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾، یانى: بپروا ناھيئن بەركار (مفعول بە)ھكەى، قرتيئندراو: (لَا يُؤْمِنُونَ بِالْيَوْمِ الْآخِرِ)، (لَا يُؤْمِنُونَ بِالنَّبِيِّ)، (لَا يُؤْمِنُونَ بِالْقُرْآنِ)، ... الخ، بپروا ناھيئن بە پوژی دوايى، بپروا ناھيئن بە پیغەمبەر ﷺ، بپروا ناھيئن بە قورئان.....ھتد.

ئەو پستەيە لیڤەدا ئەو ھەگەيەنئى كە بپروا نەھىنانى بىپروايان شتیكى زۆر بئ جئ و نالۆژيكيە، بپروانەھيئان بە قورئانى لیوانلیو لە زانست و ھیکمەت، بەو قورئانە بەرزو مەزنە، ھەرۆھەا بپروانەھيئان بەو پیغەمبەرە ﷺ كە موھەممەد ھەر تەماشای ژيان و ھەلسوكەوت و ژيان و پابردووی بكەى، دەزانی كە پیغەمبەرى خوايە ﷺ وەك (إِبْنُ

تیمیه)، (رەحمەتی خۆای لی بى)، لە یەکیک لە کتیبەکانى دا دەلى: کەسێک کە دەلى من پىغەمبەرى خوا، یان دەبى باشتىن کەس بى، یان دەبى خراپتىن کەس بى، بۆیە زۆر بە ئاسانى راستگۆو درۆزن لەو بوارەدا لىک جیادەکریڤهوه، چونکە ئەو کەسەى دەلى: من پىغەمبەرى خوا، یان دەبى باشتىن کەس بى و راست دەکات، یان دەبى درۆ بکات و ئەگەر درۆش بکات، خراپتىن کەسە، خواش دەفەرموى: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ (۹۳) الانعام، کى ستمکارترە لە کەسێک کە درۆ بە ناوی خواوە، هەڵدەبەستى، یان دەلى: سرووشم بۆ لا کراوە، سرووشیشی بۆلا نەکراوە، یان دەلى: وەك ئەوەى خوا داىبەزاندو، منیش داىدەبەزینم.

هەر کەسێک ئەو لافانە لی بدات، ستمکارترین کەسە، خراپتىن کەسە، بۆیە خوا دەفەرموى: ﴿فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، بە رەخنە لیگرتن و بە سەرسۆرماندنەو دەفەرموى: چىیانە بۆچى پرواناھىن؟.

۲- ﴿وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ﴾، کاتیکیش قورئانیان بەسەر دادەخویندريتهوه، بۆچى کړنووش نابەن!.

لیرەدا: ﴿لَا يَسْجُدُونَ﴾، یان مەبەست پى کړنووشبردن، ئەو کړنووشەى دەیزانىن، یان مەبەست ملکەچکردنە بۆ خوا بە گشتى، شوینەکانى کړنووشبردن (سجدة) یش لە قورئان دا، کە دەورى چوارە پازدە شوین، لە نىوان زانیان داو لەسەر ژمارە کە پاجیایى هەیه:

۱- هەندىک دەلین: دەیه.

۲- هەندىک دەلین: یازدەیه.

۳- هەندىکیش هەتا پازدەو شازدەیان بردو، کە لە کاتى قورئان خویندندا دەبى کړنووش ببردى و، تىمە لە کوٹایى تەفسیری سوۋرەتى (الأعراف) دا، لەو بارەو کورته باسێکمان کردو، پاجیایى زانیانىشمان لە بارەى شوینەکانى قورئان کە کړنووشیان تیدا

دەبردە، باس کردو، (یسجدون) یش لێردا هەم مانای کپنووش بردن دەگەیهێت، یانی: بۆچی کاتێک قورئانیان بەسەردا دەخوێنرێتەو، کپنووش نابەن، هەم مانای ملکه چیش دەگەیهێت، بۆچی کاتێک قورئانیان بەسەر دادەخوێنرێتەو، بۆ خوا ملکه چ ناکەن و رادەستی خوای پەرورەدگار نابن، ئنجا ئایا لێردا سەجدە ی قورئان خوێندنی تیدا دەبردە، یان نابردە؟ زۆربە ی زانیان دەلێن: بەلێ، ئێرە کپنووشی تیدا دەبردە، بەلام هەندێک لە زانیان رایان وایە، ئێرە شوینی کپنووشی قورئانخوێندن نیە.

۳- ﴿بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْذِبُونَ﴾، بەلکو ئەوانە ی بێپروان بە درۆ دادەنێن، وشە ی: ﴿بَلِ﴾، لە زمان ی کوردیدا یانی: بەلکو، یانی: بەلکو ئەوانە ی بێپروان بە درۆ دادەنێن، ئەمەش لێردا بۆ هەلکشینە لە سەرسوڕماندن لەو ی بێپروان، یانی: ئەک هەر بێپروان، بەلکو بە درۆش دادەنێن، ئەوانە ی بێپروان بە درۆ دادەنێن، چی بە درۆ دادەنێن؟ دیسان خوای زاناو توانا بەرکار (مفعول بە) هەکە ی قرتاندو، بۆ ئەو ی هەموو شتەکان بگێرێتەو: پۆژی دوای بە درۆ دادەنێن، سزاو پاداشت بە درۆ دادەنێن، پیغەمبەر ی خوا ﷺ، ئەو قورئانە ی خوا بۆی ناردو، هەموو ئەو شتانە ی پیویستە پروایان پێی بهێنێ، ئەوان بە درۆیان دادەنێن.

۴- ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ﴾، خواش زانترە بەو ی هەلیدەگرن، لە دڵ و دەروون و عەقڵی خۆیانداو پەنھانی دەکەن، بگرە خوا لە خوشیان پێیان زانترە.

﴿بِمَا يُوعُونَ﴾، (الإيعاء: جَعَلَ الشَّيْءَ فِي وَعَاءٍ وَهُوَ الظَّرْفُ، لَأَنَّهُ مُجْمَعٌ فِيهِ)، (إيعاء): بریتیه لەو ی شتێک بخە یه نیو دەفرێک و توورەگە یه کەووە کە تێیدا هەلیدەگیرێ، چونکە تێیدا کۆ دەکرێتەو، واتە: خوا زانترە پێیان لەو ی هەلیدەگرن لە دڵ و دەروونی خۆیاندا، لە بێپروای و بە درۆ دانان و گومانی خراپ بردن بە پیغەمبەر ﷺ، لە خۆیان پێیان زانترە.

۵- ﴿فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾، ئنجا موژدەیان پێی بدە، بە ئازاریکی بە تیش و ژان، ئەمە وەک زانیان گوتوو یانە: (مُسْتَعَارٌ لِلْإِنْدَارِ عَلَى طَرِيقَةِ التَّهْكُمِ)، خوازراو تەو بە بۆ

ترساندن لەسەر شیوهی گالته پیکردن و توانج، چونکه موژده بو شتی خوش و چاکه، نهك بو ئازارو مهینه تی و نارهحه تی، که لیره دا خوا ده فهرموئ: موژده یان پییده، واته: بیانترسینه به ئازاریکی به ئیش، به لام بوچی وشه ی: موژده دان و دلخوشکردن (تبشیر) به کارهیناوه؟! ئەمه جوړیکه له گالته پێ کردیان، یاخود: یانی: ئەگەر شتیک هه بی بو ئەوان موژده یان پێ بدری و دلیانی پێ خوش بکری له پوژی دوایدا، ئەوهیه که بلی: ئازارو سزایه کی بپهزا چاوه پیتانه.

(۶) ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾، بیجگه لهوانه ی پروایان هیناوه و کرده وه باشه کانیان ئەنجام داو:

أ- ئا ئەوانه پاداشتیکی نه براوه یان ههیه،

ب- یان: پاداشتیکی نه ژمێردراویان ههیه،

ج- یان: پاداشتیکی منه ت لهسەر نه کراویان ههیه، هه ر سئ واتایه که ده گهیه نی.

لیره دا که خوا ی کاربه جی ده فهرموئ: ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، ئەمه پێی ده گوترئ: هه لاواردنی دابراو (إستثناء منقطع)، چونکه ئەوانه ی خوا ﷻ به پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموئ: موژده ی ئازاریکی به ئیشیان پێ بده، ئەوانه بیپروایه کانن و، که ده فهرموئ: ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، جگه لهوانه ی پروایان هیناوه و چاکه کانیان کردوون، ئەو پروادارانه به شیک نین لهو بیپروایانه ی موژده ی ئازاری به ئیشیان پێ ده درئ، هه ر کاتیش هه لاوێردراو (مُسْتَثْنَى) و لییه لاوێردراو (مُسْتَثْنَى مِنْهُ)، لیک جیابوون، پێی ده گوترئ: هه لاواردنی دابراو (الإستثناء المنقطع)، به لام ئەگەر هه لاوێردراو به شیک بی له لییه لاوێردراوه که، پێی ده گوترئ هه لاواردنی په یوه ست (الإستثناء المتصل).

که خوا ده فهرموئ: ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، جگه لهوانه ی پروایان هیناوه، ئیمانیا ن به چی هیناوه؟ دیسان به رکاره که ی قرتی تراوه، یانی: (آمَنُوا بِكُلِّ مَا يَجِبُ الْإِيمَانُ بِهِ)، ئیمانیا ن هیناوه به هه ر شتیک که پێویسته ئیمانی پێ به یترئ.

ئیمانیان به خوا ﷺ هیئاوهو، به فریشته کانی و، به کتیه کانی خواو، به پیغه مبه ران و، به روژی دواپی و، به نه خشه و به نه دازه گیری خواو، به هه موو تهو شتانه ی خوا به پیغه مبه ردا ﷺ ناردوونی پیمان بگه یه نی، ئیمانیان به هه موویان هیئاوه.

﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ کرده وه باشه کانشیان نه نجام داو، یانی: (وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ)، تهو سیفه تانه ی باشن نه نجامیان داو، (الصالحات)، سیفه تی وه سفکراویکی قرتینراوه.

ته وانه: ﴿لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾:

أ- پاداشتیکی نه پراویان هه یه، پاداشتیکی که م و کووری تیدانیه و، کوئی نایه ت..

ب- یاخود: پاداشتیکی که ناژمیردری و ژمیردراو نیه، هینده زوره ناژمیردری، هه لبه ته ژیانیکی نه پراوه و هه میشه یی، بیگومان نازو نیعمه تیکی نه ژمیردراوی تیدانیه.

ج- یاخود: ﴿غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾، یانی: (لَا يُمْنُ بِهِ عَلَيْهِمْ)، تهو چاکه و نیعمه ته ی خوا پیمان ده دا، منه تیان له سه ر ناکات و به چاویاندا ناداته وه، به لام زیاتر وا پی ده چی: ﴿غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾، یانی: (غَيْرُ مَقْطُوعٍ وَ غَيْرُ مَقْصُوفٍ)، نه پراوه یه و که م و کورتی تیدانیه.

(الزمخشری): لیره دا په ندیکی هیئاوه که وه که مه ته لیک وایه، ده لی: (طَعْمُ الْأَلَاءِ أَحْلَى مِنْ الْمَنِّ، وَهُوَ أَمْرٌ مِنَ الْأَلَاءِ مَعَ الْمَنِّ)، تام و چیژی چاکه کان، شیرینتره له گه زو، به لام تامی چاکه له گه لدا کران، له گه ل منته دا له لاء تالتره.

(آلاء) پروه کیکه به ریکی زور تالی هه یه، وه که ژه قنه مووت، واته: چاکه تامه که ی له گه زو شیرینتره، به لام چاکه له گه ل منته له سه ر کردن و به چاو دادرانه وه دا، له ژه قنه مووت تالتره.

خوا به لوتف و که ره می خوئی تیمه له و که سانه بگیری، که له دنیا دا خوئیان به ئیمان و کرده وه باشه کان ده پازینه وه و شایسته ی ته وه ش ده بن، که پاداشتیکی نه پراوه یان

هەبێ، پاداشتیکیان هەبێ هەر لە کەرەم و بەخششی بێ سنووری خوای پەروەردگار
چاوهرپی دەکری.

لێرەش دا لە کۆتایی تەفسیری سوورەتی (الانشقاق) دا، لە خوای بەرزى مەزن داواکارم
یارمەتییمان بدات، هەرچی زیاتر چاکتر لە فەرمايشتی خوا تیبگهین و، تیبدا قوول
ببینهوهو، تێوهی راجمێنین و، نهێنییهکانی دەرک بکهین، خوا یارمەتییمان بدات کارلێکی
لەگەڵدا بکهین، بەو شیوهیهی فەرمايشتی خوا دەفەرموێ، بەو شیوهیه مامەلەو پەفتار
بکهین لە ژيانى تاکييمان و، خیزانییمان و، کۆمەڵایه تییماندا، تاكو هەم لە دنیا دا بههۆی
قورئانهوه سەربەرزو سەرفراز بین و شادو بەختهوه ر بین، هەم لە رۆژی دوايشدا
پرووگەش و سەربەرز بین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play

App Store

QR codes for Alibapir

له نۆزه كۆمهله تيبهكان نهكهاتنين

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

علي بابير/Alibapir

علي بابير/Alibapir

YouTube icon

Alibapir

QR codes for Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

Alibapir

تەفسیری سوورەتی

البُرُوج

ده سټیک

به پړان!

نهمړو که (۲۵) ی مانگی (ذی القعدة) ی سالی (۱۴۴۱) ی کوچي، به رانبر (۱۶) ی ته ممووزی، {واته: مانگی (۷) ی} سالی (۲۰۲۰) زاینیه، له شاری هولویر، خوا پشتیوان بی ده ست ده کهین، به ته فسیرکردنی سووړه تی (البروج)، سهره تاش پیناسه و نیوه پړوکی نهم سووړه ته له حوت برکه دا، ده خهینه پروو:

پیناسه ی سووړه تی (البروج) و بابه ته کانی

یه که م: ناوی نهم سووړه ته:

باوترین ناوی: سووړه تی (البروج) هو، هر به ناوی خو یه وه یهو، رسته ی سهره تای وه ک ناو به کاره ی تراوه، وه ک له م دوو ده قه وه ش دیاره:

یه که م: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: «أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَقْرَأُ فِي الْعِشَاءِ الْآخِرَةِ، بِالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ»، وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ} {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۸۳۱۴، قَالَ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوطُ: إِسْنَادُهُ ضَعِيفٌ}.

واته: نه بوو هوړه پړه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، ده گپړته وه، که پیغهمبه ری خوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ له نوږی عیشای کو تاییدا (مه به ست نوږی خه وتانه)، سووړه تی: {وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ}، {له پکاتی یه که م داو، {وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ}، {له پکاتی دوو هم دا} ده خویندن.

دوو هم: {عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: «أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقْرَأُ فِي الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ ب: {وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ} و {وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ} {أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ۸۰۵، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۳۰۷، وَالنَّسَائِيُّ: ۹۷۸، وَالطَّبْرَانِيُّ: ۱۹۶۶، وَابْنُ حَبَانَ: ۱۸۲۷، وَغَيْرُهُمْ، إِسْنَادُهُ حَسَنٌ، قَالَ الْأَلْبَانِيُّ: حَسَنٌ صَحِيحٌ}.

واته: جابیری کوری سه موره ﷺ، ده لی: پیغه مبه ر ﷺ له نویژی نیوه پۆ و ئیواره
(عصر) دا، سووره تی: ﴿وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ﴾ و ﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ﴾، ده خویندن.
دیاره هه ر کامیکانی له رکا تیکدا خویندوه.

دووهم: شوینی دابه زینی:

به یه کده نگیی زانایان ئەم سووره ته مه ککه ییه و له مه ککه دابه زیوه، له و باره شه وه
ئەم ده قه هه یه:

{عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ نَزَلَتْ: ﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ﴾ بِمَكَّةَ { (أُورِدَهُ السَّيُوطِي
في الدر المنثور: ج ۸، ص ۸۶۱، ونسبه لابن الضريس والنحاس والبيهقي وابن مردويه، الإستهباب
في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۵۰۵).

واته: عه بدوللای کوری عه عباس ﷺ، گوتوو یه تی: سووره تی: ﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ﴾،
له مه ککه دابه زیوه و هاتۆته خوار.

سییه م: ریزه بندی له موصحف و له دابه زین دا:

ئەم سووره ته موباره که له (مصحف) دا، ژماره که ی: (۸۵) و، له دابه زینیشدا ژماره
(۲۷) ه، ئەم سووره ته موباره که له پوو ی دابه زینه وه پیش سووره تی (التین) و، دوا ی
سووره تی (الضحی)، هاتۆته خوار ی.

چاره م: ژماره ی ئایه ته کانی:

ژماره ی ئایه ته کانی ئەم سووره ته موباره که، به یه کده نگیی ژمیره رانی ئایه ته کانی
قورئان، بیست و دوو (۲۲) ه.

پېنجەم: نېوەرۆکی ئەم سوورەتە:

بابەت و تەوهری بنەرەتی هەر بیست و دوو (۲۲) ئایەتەکی ئەم سوورەتە موبارەکە، باسی بەسەرھاتی کۆمەڵیکی برۆادارە که حوکمرانانیکى بېپرواوستەمکار چالیاں بۆهەلکەندوون، لە نێو چالەکشدا ئاگریان کردۆتەووە قەرچ قەرچ سووتاندوویان، خوشیان لەسەر کەناری چالەکان دانیشتون و تەماشایان کردوون و تێیانەووە پاماون، لەبەر هیچ نا، جگە لەوہی برۆایان بە خۆای زالی ستایشکراو هێناو، دوايش خۆای بەرزو مەزن خۆی بە حەوت لە سیفەتە بەرزو بێ وینەکانی وەسف کردو، ئنجا ئاماژەیکى کورتیشى بە سەربازە یاخییەکان کردو، لە نێویاندا وەك نمونە: فیرعەون و سەربازەکانى فیرعەون و، گەلى (مُود)، لە کۆتایشدا خوا باسى قورئانى کردو که خاوەن شکۆو بەرزو لە تەختیکى پارێزراو دایە.

شەشەم: تاییەتەمەندییەکانی:

دوو تاییەتەمەندییم لەم سوورەتەدا کەوتوونە بەرچاو:

یەكەم: ئەم سوورەتە موبارەکە زەقترین و بەرچاوترین تاییەتەمەندییە که جیای دەکاتەو لە سوورەتەکانى دیکە، ئەوہیە که بەسەرھاتی کۆمەڵیکی برۆاداری بە ناھەق کوژراو لە لایەن هاوہلانی چالە پر ئاگر ﴿أَصْحَابُ الْأَخْدُودِ﴾ ەکەوہی تێدایە، که دواى بەسەرھاتەکەیان باس دەکەین، لە ھەموو قورئاندا تەنیا لێرەدا ئەو بەسەرھاتە ھاتو.

دووہم: چەند وشەیک تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتوون، وەك:

۱- وشەى: ﴿أَصْحَابُ الْأَخْدُودِ﴾، بە مانای چالێك دى، که ھەلکەنراو، بە کوردی: خەندرک.

۲- وشەى: ﴿ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ﴾، خاوەن تەختى شکۆدار، ﴿الْمَجِيدُ﴾، ھەم بە ژێر (کسرة) خوێنراو تەو، یانى: خاوەن عەرشیکی شکۆدار، ھەرۆھا (ذو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ)

بۆر (ضَمَّة) یش خوینراوه تهوه، واته: خوا ههم خاوهن عه‌ر شه، ههم زۆر شکودارو پایه به‌رزه.

۳- وشه‌ی: ﴿قُرْآنٌ مَّجِيدٌ﴾، قورئانیکی خاوهن شکو، پایه‌به‌رز.

۴- وشه‌ی: ﴿فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ﴾، له ته‌ختیکی پارێزراودا.

(لوح): له زمانی عه‌ره‌بییدا به مانای (ته‌خته) دی، ئنجا یان خوا ﷻ ویستویه‌تی ئیمه‌ حالیی بکات که زانیاریی خوا چه‌سپاوو نه‌گو‌ره، یان مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه (لوح) شتیکه‌ خوا قورئانی تیدا نووسیوه، به‌ر له‌وه‌ی دایه‌زیئتی، گرنه‌گ ئه‌وه‌یه قورئان، چه‌ به‌ نه‌زانراویی و چه‌ به‌ نووسراویی، به‌ر له‌وه‌ی خوا دایه‌زیئتی له‌ زانیاریی بئ سنووری خوادا بووه.

حه‌وته‌م و کو‌تایی: دابه‌شکردنی ئایه‌ته‌کان:

ئیمه‌ کو‌ی ئه‌و بیست و دوو (۲۲) ئایه‌ته‌که‌ی ئه‌م سووره‌ته‌ موباره‌که‌و ده‌که‌ینه‌ یه‌ك ده‌رس، چونکه‌ هه‌موویان له‌ باره‌ی یه‌ك بابه‌ته‌وه‌ن، ئه‌ویش باسی ئه‌و کو‌مه‌له‌ برواداره‌ بئ ده‌سه‌لاته‌یه، که‌ هوکمرانانیکی سته‌مکار، دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئاماده‌ نابن هه‌لگه‌په‌ینه‌وه‌و ده‌سته‌رداری ئایینه‌که‌یان ببن، ده‌یانسووتین له‌ چالێکی پر ئاگردا، ئه‌وه‌ش پێش ئیسلام بووه‌و، زۆربه‌ی زانیان ده‌لێن: ئه‌وانه‌ شوینکه‌وتووانی راسته‌قینه‌ی عیسا ﷺ بوون و خاوه‌نی خوا به‌ یه‌گرتن (توحید) بوون، نه‌ك دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئایینی عیسا تیکدراوه‌و، سئ په‌رستراویی (ثالوث) ی تیدا په‌یدا‌بووه‌، به‌لکو‌ ئه‌وانه‌ له‌ شوینکه‌وتووانی راسته‌قینه‌ی عیسا ﷺ بوون، ئنجا ئایا له‌ حه‌به‌شه‌ بوون، ئایا له‌ چه‌ شوینیک بوون؟ دوا‌ی له‌و باره‌وه‌ باس ده‌که‌ین، ئنجا ئایا ئه‌و سته‌مکاره‌ی فه‌وتاندوونی کئ بووه‌؟ هه‌ندیک ده‌لێن: (ذو نو‌اس) بووه‌، که‌ جووله‌که‌ بووه‌و، هه‌ندیک ده‌لێن: هاوبه‌ش بۆ خوا دانهر بووه‌.

دەرسى ئەم سوورەتە

پیناسہی ئہم دہرسہ

ئہم سوورہ تہ بہ چوار سویندان دەست پیدہ کات، بئ ئہوہی وہ لآمی سویندہ کہو، سویند لہ سہر خوراو (مقسم علیہ) ہ کہ باس بکری، لہ ئایہ تہ کانی: (۱ - ۳) دا: ﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ۱﴾ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ۲﴾ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ۳﴾

ئنجا باسی پروودای کوژرانی پروادارانیکی بئ دەستہ لات، کراوہ، لہ لایہن هاوہ لانی چالہ کہ ﴿أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ﴾ وہ، کہ بہ زیندووی و لہ بہرچاوی خوین سوتاندوویان، تہ نیا لہ بہر ئہوہی پروایان بہ خوا ﷺ ہہ بووہ، ئہویش لہ ہشت ئایہ تہ کانی: (۴ - ۱۱) دا، خراوہ تہ پروو.

دوایی حہوت (۷) لہ سیفہت و کردہوہ بئ وینہ کانی خوا ﷺ پە یوہست کراون بہو پرووداوہوہ لہ پینج ئایہ تہ کانی: (۱۲ - ۱۶) دا.

ئنجا ئاماژہ یہ کہ بہ سہربازانیکی لہ خوا یاخیی و سزادراو، کراوہ و ەک مہوونہ: (فیرعہن) و (ثود) باسکراون، کہواتہ: بابی پروایہ کانی پوژگاری موحمہ مہدیش ﷺ، پوژگارہ کانی دیکہش، دلنیا بن کہ لہ بہر دەستی خوا دہرناچن، ئہویش لہ چوار ئایہ تہ کانی: (۱۷ - ۲۰) دا.

لہ دوو ئایہ تی کوٹاییش (۲۱ و ۲۲) دا، خوا وەسفی قورٹانی کردوہ بہ شکودار (مجید) و، بہوہ کہ لہ تہختیکی پاریزراو دایہ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ۱﴾ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ۲﴾ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ۳﴾ قُلْ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ ۴﴾ النَّارِ ذَاتِ الْوُجُوهِ ۵﴾ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ۶﴾ وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ۷﴾ وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَن يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۸﴾ الَّذِي لَهُ مُلْكُ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ فَنَوُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ
لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمُ وَلَهُمْ عَذَابٌ الْحَرِيقِ ﴿١٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ﴿١١﴾ إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ﴿١٢﴾ إِنَّهُ هُوَ
يُبْدِئُ وَيُعِيدُ ﴿١٣﴾ وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ ﴿١٤﴾ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ﴿١٥﴾ فَعَالٌ لِمَا يُرِيدُ ﴿١٦﴾ هَلْ أُنَبِّئُكَ
حَدِيثَ الْجُنُودِ ﴿١٧﴾ فِرْعَوْنُ وَثَمُودُ ﴿١٨﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ﴿١٩﴾ وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ
﴿٢٠﴾ بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ ﴿٢١﴾ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ﴿٢٢﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

{به ناوی خوای به بهزهیی به خشنده. سویند به ئاسمانی خاوهنی بورجهکان ﴿١﴾
سویندیش به پوژی به لئندراو (پوژی دواپی) ﴿٢﴾ سویندیش به بینهرو به بینراو
﴿٣﴾ هاوهلانی چالهکه به کوشت بچن ﴿٤﴾ ئاگریکی خاوهن سووتهمهنی (له
چالهکهدا کرابووه بو سووتاندنی پرواداران) ﴿٥﴾ کاتیک خوشیان لهسه (قهراغهکان)
ی دانیشتبوون ﴿٦﴾ له حالیکدا تهوان بینهری تهوه بوون که به پروادارانیاں دهکرد
﴿٧﴾ هیچیشیان لی به رهخنه نهگرتن، جگه لهوهی پروا به خوای زالی ستایشکراو بینن
﴿٨﴾ تهو کهسهی حوکمرانیی ئاسمانهکان و زهوی هی ویهو، ئاگادارو چاودییری ههموو
شتیکیشه ﴿٩﴾ به دلنیایی تهو کهسانهی پیاوانی پروادارو ئافرهتانی پرواداریان ئازارو
تهشکهنجه داوهو، دواپی نهشگهراونهوهو پهشیمان نهبوونهوه، ئازاری دوژهخیاں ههیهو
ئازاری سووتینهریشیان ههیه ﴿١٠﴾ بیگومان تهو کهسانهی پروایان هیناوهو کردهوه
باشهکانیاں کردوون، باخانیکیان ههن، پروباریاں به ژیردا دهپوون، تهوهیه بردنهوهی
گهوره ﴿١١﴾ به دلنیایی زهبرو پهلاماری پهروهردگارت توندو سهخته ﴿١٢﴾ بیگومان
ههر تهو (دروستکراوان) پهیدا دهکات و دهگیریتتهوه ﴿١٣﴾ ههروهها تهو لیوردهی
خوشویست (بو بهنده گوپرایهلهکانی) ﴿١٤﴾ خاوهن عهپشه، شکوداره ﴿١٥﴾ ههرچی

بیهوی ئەجامدەریه‌تی ﴿١٦﴾ ئایا هەوایی سەرباز (و سوپای) هەکانت بۆ هاتو! ﴿١٧﴾
 فیرعه‌ون و (گەلی) سەموود؟ (چۆن خوا سزای دان!) ﴿١٨﴾ بەلکو ئەوانە ی بیروابوون
 لە بە درۆدانان دان ﴿١٩﴾ خواش لە پشتیانەو دەورە دەره (و لێی دەرباز نابن) ﴿٢٠﴾
 بەلکو ئەو (قورئان)ە خوینراوەیەکی شکۆمەندە ﴿٢١﴾ لە تەختیکی پارێزراو دایە ﴿٢٢﴾.

شیکردنەوه‌ی هەندیک لە وشەکان

(الْبُرُوجُ): (الْقُصُورُ جَمْعُ بُرْجٍ، وَبِهِ سُمِّيَ بُرُوجُ السَّمَاءِ لِمَنَازِلِهَا الْمُخْتَصَّةِ بِهَا)، (بُرُوجُ): بە
 مانای کۆشکەکان (قُصُور)ەو کۆی (بُرْج)ە، {(بُرْج) هەم بە مانای کۆشک (قَصْر)، دێ،
 هەم بە مانای قەلا (حِصْن)یش دێ،} ئنجا بورجەکانی ئاسمانیش ئەو مەنزڵگایەنەن کە
 پێیەو تاییەتن {زەوی پێیاندا بە دەوری خۆردا دەخولیتەوه}.

(الْأَخْدُودُ): (الْخَدُّ وَالْأَخْدُودُ: شَقٌّ فِي الْأَرْضِ مُسْتَطِيلٌ غَائِطٌ، وَالْجَمْعُ أَخَادِيدُ، وَأَصْلُ ذَلِكَ
 مِنْ خَدَّي الْإِنْسَانِ)، (خَدَّ وَأَخْدُود)، بە دابراوەییەکی زەوی دەگوترێ، لاکیشەییەو قوولە،
 کۆیەکە (أَخَادِيد)ە، لە ئەسڵدا لە هەردوو پروومەتی مروڤەو هاتو، (خَدَّ)، کۆلمە، یان
 پروومەت.

(وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ): لێیان بە عەیب نەگرتن، (وَمَا عَابُوا مِنْهُمْ، وَمَا انتَقَدُوا عَلَيْهِم)،
 لێیان بە ڕەخنە نەگرتن، دەگوترێ: (نَقِمْتُ الشَّيْءَ وَنَقَمْتُهُ، أَي: أَنْ أَنْكَرْتُهُ إِمَّا بِاللِّسَانِ وَإِمَّا
 بِالْعُقُوبَةِ)، (نَقِمْتُ الشَّيْءَ وَنَقَمْتُهُ)، هەردووکیان بە مانای ڕەخنە لێگرت، نکوولیم لێکرد،
 بە زمان، یاخود بە سزادان.

(الْحَرِيقُ): (الْحَرِيقُ: النَّارُ، أَحْرَقْتُ كَذَا، فَاحْتَرَقَ)، (الحريق) ئاگر، فلان شتەم سووتاند،
 ئەویش سووتا.

(الْفُوزُ): (الظَّفَرُ بِالْخَيْرِ مَعَ السَّلَامَةِ)، (فوز): بریتیه لە وەدەستەینانی چاکە لە گەڵ
 هەبوونی سەلامەتی و بێ زیانییدا.

(بَطْش): (البَطْش: تَنَاوُلُ الشَّيْءِ بَصَوْلَةٍ)، (بَطْش): بریتیه له په لاماردان و داهاتنه شتیک به توندیی و به زهبر.

(الْوُدُودُ): (الْوُدُ: مَحَبَّةُ الشَّيْءِ وَمَنْيُّ كَوْنِهِ)، (وُد): به مانای خوښویستنې شتیک و خوژگه بخوازی ئه و شتهت بو بې، که واته: (الْوُدُود) یانی: (المُحِبَّ)، خوښویست، (مَحْبُوب) یش، خوښویستراوه.

(الْمَجِدُّ): (الْمَجْدُ: السَّعَةُ فِي الْكَرَمِ وَالْجَلَالِ)، (مَجْد): بریتیه له فراوانی له به خشین و شکوډا، (الْمَجِدُّ)، (يُجْرِي السَّعَةَ فِي الْبَدَلِ الْمُخْتَصِّ بِهِ)، ئه و کهسه یه فراوانی به کار دینې، له به خشینې ئه و به خششې تایه ته به خوښه وه، قورئانیش بو یه به (الْمَجِدُّ) وه سف کراوه، (لِكَثْرَةِ مَا يَتَضَمَّنُ مِنَ الْمَكَارِمِ الدُّنْيَوِيَّةِ وَالْآخِرَوِيَّةِ)، چونکه قورئان زور خیر و چاکه ی دنیا و دواړوژي گرتوونه خو ی.

(لَوْحٌ مَّحْفُوظٌ): (الْلَوْحُ: وَاحِدٌ مِنَ الْأَوْحِ السَّفِينَةِ، وَاللَّوْحُ مَا يُكْتَبُ فِيهِ مِنَ الْخَشَبِ وَنَحْوِهِ، وَكَيْفِيَّةُ اللَّوْحِ الْمَحْفُوظِ تَخْفَى عَلَيْنَا إِلَّا بِقَدَرٍ مَا رُوِيَ لَنَا فِي الْأَخْبَارِ، وَهُوَ الْمُعَبَّرُ عَنْهُ بِالْكِتَابِ فِي قَوْلِهِ: ﴿إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ (الحج: ۷۰)).

(لَوْحٌ مَّحْفُوظٌ)، واته: ته ختیکې پاریزراو، (لوح)، بریتیه له یه کیک له له وحه کانی که شتی، که به (الْأَوْح) کوډه بیته وه، ههروه ها (لوح)، بریتیه له وه ی له سه ری دهنووسری له ته خته (و له کاغز) و هه ر شتیک، چوئیه تی (لَوْحٌ مَّحْفُوظٌ) یش، بو ئیمه شیردراوه و په نهانوه، مه گه ر به ئه ندازه ی ئه وه ی له هه و الّه کاند ا خوا ی په روه ردگار به پیغه مبهردا ﷺ هه و الی پیدابین، واش پیده چی مه به ست (لَوْحٌ مَّحْفُوظٌ)، هه ر ئه وه بی که له قسه ی خوا ی به رزو مه زن داهاتوه، که ده فهرمو ی: ﴿إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ (الحج: ۷۰)، ئه وه له نووسراو ی کدا هه یه و له سه ر خوا ئاسانه.

مانای گشتی نایه تہ کان

بہر لہ مانا گشتیہ کہ بہ باشی دہ زانم تہو بہ سہرہاتہی لہو بارہوہ ہاتوہ بیہینین، کہ ژمارہیہ ک لہ سہرچاوہ کانی سوننہت ہیئاویانہ، بہ لَام ہہندی ک لہ ریواہیہ تہ کان لہ ہہندی ک بیژہ دا لہ یہ کدی جیان و، تہوہی تیستا دہیہینین، تہوہیہ کہ لہ دہقی (صحیح مسلم) دا ہاتوہ:

{عَنْ صُهَيْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: كَانَ مَلِكٌ فِيمَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، وَكَانَ لَهُ سَاحِرٌ، فَلَمَّا كَبِرَ، قَالَ لِلْمَلِكِ: إِنِّي قَدْ كَبِرْتُ، فَأَبْعَثْ إِلَيَّ غُلَامًا أَعْلَمُهُ السَّحْرَ، فَبَعَثَ إِلَيْهِ غُلَامًا يُعَلِّمُهُ، فَكَانَ فِي طَرِيقِهِ، إِذَا سَلَكَ، رَاهِبٌ فَقَعَدَ إِلَيْهِ وَسَمِعَ كَلَامَهُ، فَأَعْجَبَهُ، فَكَانَ إِذَا أَتَى السَّاحِرَ مَرًّا بِالرَّاهِبِ وَقَعَدَ إِلَيْهِ، فَإِذَا أَتَى السَّاحِرَ ضَرَبَهُ، فَشَكَا ذَلِكَ إِلَى الرَّاهِبِ، فَقَالَ: إِذَا خَشِيتَ السَّاحِرَ، فَقُلْ: حَبَسَنِي أَهْلِي، وَإِذَا خَشِيتَ أَهْلَكَ، فَقُلْ: حَبَسَنِي السَّاحِرَ، فَبَيْنَمَا هُوَ كَذَلِكَ إِذْ أَتَى عَلَى دَابَّةٍ عَظِيمَةٍ قَدْ حَبَسَتِ النَّاسَ، فَقَالَ: الْيَوْمَ أَعْلَمُ السَّاحِرَ أَفْضَلَ أَمْ الرَّاهِبَ أَفْضَلَ؟ فَأَخَذَ حَجَرًا، فَقَالَ: اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ أَمْرُ الرَّاهِبِ أَحَبَّ إِلَيْكَ مِنْ أَمْرِ السَّاحِرِ فَاقْتُلْ هَذِهِ الدَّابَّةَ، حَتَّى يَمُتِيَ النَّاسُ، فَرَمَاهَا فَفَتَلَهَا، وَمَضَى النَّاسُ، فَأَتَى الرَّاهِبَ فَأَخْبَرَهُ، فَقَالَ لَهُ الرَّاهِبُ: أَيُّ بُنَيَّ أَنْتَ الْيَوْمَ أَفْضَلَ مِنِّي، قَدْ بَلَغَ مِنْ أَمْرِكَ مَا أَرَى، وَإِنَّكَ سَتُبْتَلَى، فَإِنْ ابْتُلِيتَ فَلَا تَدَلَّ عَلَيَّ، وَكَانَ الْغُلَامُ يُرِي الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ، وَيُدَاوِي النَّاسَ مِنْ سَائِرِ الْأَدْوَاءِ، فَسَمِعَ جَلِيسٌ لِلْمَلِكِ كَانَ قَدْ عَمِيَ، فَأَتَاهُ بِهِدَايَا كَثِيرَةً، فَقَالَ: مَا هَاهُنَا لَكَ أَجْمَعُ، إِنْ أَنْتَ شَفَيْتَنِي، فَقَالَ: إِنِّي لَا أَشْفِي أَحَدًا إِلَّا مَا يَشْفِي اللَّهُ، فَإِنْ أَنْتَ آمَنْتَ بِاللَّهِ دَعَوْتُ اللَّهَ فَشَفَاكَ، فَأَمَنْ بِاللَّهِ فَشَفَاهُ اللَّهُ، فَأَتَى الْمَلِكَ فَجَلَسَ إِلَيْهِ كَمَا كَانَ يَجْلِسُ، فَقَالَ لَهُ الْمَلِكُ: مَنْ رَدَّ عَلَيْكَ بَصْرَكَ؟ قَالَ: رَبِّي، قَالَ: وَلَكَ رَبٌّ غَيْرِي؟ قَالَ: رَبِّي وَرَبُّكَ اللَّهُ، فَأَخَذَهُ فَلَمْ يَزَلْ يُعَذِّبُهُ حَتَّى دَلَّ عَلَى الْغُلَامِ، فَجِئَ بِالْغُلَامِ، فَقَالَ لَهُ الْمَلِكُ: أَيُّ بُنَيَّ قَدْ بَلَغَ مِنْ سِحْرِكَ مَا تُبْرِي الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ، وَتَفْعَلُ وَتَفْعَلُ، فَقَالَ: إِنِّي لَا أَشْفِي أَحَدًا، إِلَّا مَا يَشْفِي اللَّهُ، فَأَخَذَهُ فَلَمْ يَزَلْ يُعَذِّبُهُ حَتَّى دَلَّ عَلَى الرَّاهِبِ،

فَجِيءَ بِالرَّاهِبِ، فَقِيلَ لَهُ: ارْجِعْ عَنْ دِينِكَ، فَأَبَى، فَدَعَا بِالْمُنْشَارِ، فَوَضَعَ الْمُنْشَارَ فِي مَفْرِقِ رَأْسِهِ، فَشَقَّهُ حَتَّى وَقَعَ شَقَّاهُ، ثُمَّ جِيءَ بِجَلِيسِ الْمَلِكِ فَقِيلَ لَهُ: ارْجِعْ عَنْ دِينِكَ، فَأَبَى الْمُنْشَارَ فِي مَفْرِقِ رَأْسِهِ، فَشَقَّهُ بِهِ حَتَّى وَقَعَ شَقَّاهُ، ثُمَّ جِيءَ بِالْغُلَامِ فَقِيلَ لَهُ ارْجِعْ عَنْ دِينِكَ، فَأَبَى فَدَفَعَهُ إِلَى نَفَرٍ مِنْ أَصْحَابِهِ، فَقَالَ: اذْهَبُوا بِهِ إِلَى جَبَلٍ كَذَا وَكَذَا، فَاصْعَدُوا بِهِ الْجَبَلَ، فَإِذَا بَلَغْتُمْ ذُرْوَتَهُ، فَإِنْ رَجَعَ عَنْ دِينِهِ، وَإِلَّا فَاطْرَحُوهُ، فَذَهَبُوا بِهِ فَصَعَدُوا بِهِ الْجَبَلَ، فَقَالَ: اللَّهُمَّ اكْفِنِيهِمْ مِمَّا شِئْتَ، فَرَجَفَ بِهِمُ الْجَبَلُ فَسَقَطُوا، وَجَاءَ يَمْشِي إِلَى الْمَلِكِ، فَقَالَ لَهُ الْمَلِكُ: مَا فَعَلَ أَصْحَابُكَ؟ قَالَ: كَفَانِيهِمُ اللَّهُ، فَدَفَعَهُ إِلَى نَفَرٍ مِنْ أَصْحَابِهِ، فَقَالَ: اذْهَبُوا بِهِ فَاحْمِلُوهُ فِي قُرْقُورٍ، فَتَوَسَّطُوا بِهِ الْبَحْرَ، فَإِنْ رَجَعَ عَنْ دِينِهِ وَإِلَّا فَاقْذِفُوهُ، فَذَهَبُوا بِهِ، فَقَالَ: اللَّهُمَّ اكْفِنِيهِمْ مِمَّا شِئْتَ، فَاِنْكَفَأَتْ بِهِمُ السَّفِينَةُ فَعَرِقُوا، وَجَاءَ يَمْشِي إِلَى الْمَلِكِ، فَقَالَ لَهُ الْمَلِكُ: مَا فَعَلَ أَصْحَابُكَ؟ قَالَ: كَفَانِيهِمُ اللَّهُ، فَقَالَ لِلْمَلِكِ: إِنَّكَ لَسْتَ بِقَاتِلِي حَتَّى تَفْعَلَ مَا أَمَرَكَ بِهِ، قَالَ: وَمَا هُوَ؟ قَالَ: تَجْمَعُ النَّاسَ فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ، وَتَضْلُبُنِي عَلَى جَذْعٍ، ثُمَّ خُذْ سَهْمًا مِنْ كِنَانَتِي، ثُمَّ صَعِ السَّهْمَ فِي كَبِدِ الْقَوْسِ، ثُمَّ قُلْ: بِاسْمِ اللَّهِ رَبِّ الْغُلَامِ، ثُمَّ ارْمِنِي، فَإِنَّكَ إِذَا فَعَلْتَ ذَلِكَ قَتَلْتَنِي، فَجَمَعَ النَّاسَ فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ، وَصَلَبَهُ عَلَى جَذْعٍ، ثُمَّ أَخَذَ سَهْمًا مِنْ كِنَانَتِهِ، ثُمَّ وَضَعَ السَّهْمَ فِي كَبِدِ الْقَوْسِ، ثُمَّ قَالَ: بِاسْمِ اللَّهِ، رَبِّ الْغُلَامِ، ثُمَّ رَمَاهُ، فَوَقَعَ السَّهْمُ فِي صُدْغِهِ، فَوَضَعَ يَدَهُ فِي صُدْغِهِ فِي مَوْضِعِ السَّهْمِ فَمَاتَ، فَقَالَ النَّاسُ: آمَنَّا بِرَبِّ الْغُلَامِ، آمَنَّا بِرَبِّ الْغُلَامِ، فَأَبَى الْمَلِكُ فَقِيلَ لَهُ: أَرَأَيْتَ مَا كُنْتَ تَحْذَرُ؟ قَدْ وَاللَّهِ نَزَلَ بِكَ حَذْرُكَ، قَدْ آمَنَ النَّاسُ، فَأَمَرَ بِالْأَخْذِ فِي أَفْوَاهِ السُّكَّكِ، فَخَدَّتْ وَأَصْرَمَ النَّيْرَانُ، وَقَالَ: مَنْ لَمْ يَرْجِعْ عَنْ دِينِهِ فَأَحْمُوهُ فِيهَا، أَوْ قِيلَ لَهُ: افْتَحِمِمْ، فَفَعَلُوا حَتَّى جَاءَتْ امْرَأَةٌ وَمَعَهَا صَبِيٌّ لَهَا فَتَقَاعَسَتْ أَنْ تَقَعَ فِيهَا، فَقَالَ لَهَا الْغُلَامُ: يَا أُمُّهُ اصْبِرِي فَإِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ.

واته: صوهيب رضي الله عنه ده گيريتيه وه له پيغهمبه ره وه عليه السلام كه فهرموويه تي: له پيش ئيوه دا حوكمرانيك هه بوو، جادووگه ريكي هه بوو، دواي ئه وه ي جادووگه ره كه كه وه ته مه نه وه، به پادشاي گوت: من كه وتوومه ته مه نه وه، مندا ليكم بو بنيره (كوپيكي گهنج) جادووي فير بكه، مندا ليكي بو نارد (كوپيكي گهنج) فيري بكات، ئه و كوره گه نجه له سهر ريگايه كه ي كه ده چوو بو لاي جادووگه ره كه، بو ئه وه ي جادووي لي فير بي،

خوابەرستىك (گۆشەگىرىك) ھەبوو، دانىشت و گوڭى لە قسەكەى گرت و پىي سەرسام بوو، بۆيە ھەموو پۆژىك كە دەچووە لای جادوو گەرەكەو بە لای راھىيەكەدا دەپۆيى، لە لای دادەنىشت، كاتىك چوو بۆ لای جادووگەرەكە (دىارە تۆژىك دوا كەوتو)، لىيدا، ئەويش ئەوھى بۆ راھىيەكە باسكرد، سكالای خوڭى لای ئەو كرد، ئەويش گوتى: ئەگەر لە جادوو گەرەكە ترساي، بلى: لە مالى دوايانخستووم و، ئەگەر لە مالىش ترساي، بلى: جادووگەرەكە رايگرتم، ئىدى لەسەر ئەو حالەتە بەردەوام بوو، پۆژىك ژياندارىكى مەزن ھات، پىي بە خەلك گرتبوو، نەيدەھىشت خەلكەكە برۋا، (لە رىوايەتى دىكەدا ھاتو، كە شىر بوو)، گوتى: ئەمپۆ دەزانم داخۆ جادوو گەرەكە باشترە ياخود راھىيەكە؟ بەردىكى ھەلگرت و گوتى: ئەى خوايە! ئەگەر رىيازى راھىيەكە لە لای تۆ خوشەويستەرە لە ھى جادووگەرەكە، بەم بەردەى دەپھاویم ئەو ژياندارە، ئەو دەعبايە بكۆژە، بۆ ئەوھى خەلكەكە برۋا، ئەوھ بوو بەردەكەى تىگرت و كوشتى و خەلك پۆيشت، ئەويش چوو لای راھىيەكەو بۆي گىراپەو (ئەو كۆرە گەنجە ھەوالى پىدا)، راھىيەكەش پىي گوت: پۆلە! ئەمپۆ تۆ لە من گەورەترى، كارى تۆ گەيشتۆتە ئەوھى من دەيىنم، بىگومان تۆ تاقى دەكرىيەو، ئنجا ئەگەر تاقىكراپەو، باسى منيان بۆ مەكە، ئىدى ئەوھ بوو ئەو كۆرە گەنجە، لالى زگماك و بەلك و ھەموو جوړە نەخوشەكانى بە فەرمانى خواى پەرۋەردگار، چاك دەكردنەو، يەككە لەوانەى ھاونشینی پادشا بوو، كۆر بوو بوو، بىستى گەنجىكى وا ھەيە، چوو بۆ لای و ديارى و خەلاتى زۆرى بۆ بردن، گوتى: ئەو ديارىيانەى ھىناومن ھەموويان بۆ تۆ، ئەگەر چاكم بكەيەو، ئەويش گوتى: من كەس چاك ناكەمەو، بەلكو خوا خەلك چاك دەكاتەو، ئنجا ئەگەر برۋا بە خوا بىنى، منىش لە خوا دەپارمەوخوا شىفات دەدا، ئەو ھاونشینیەى ھوكمران ئىمانى بە خوا ھىنا، ئەويش دوغاي بۆ كردو خواى پەرۋەردگار شىفای داو چاك بوو، ئەو ھاونشینیەش چوو بۆ لای ھوكمران و لە لای دانىشت وەك چۆن جارن دادەنىشت، بە چاوساغى (دىارە كە چاوەكانى كۆر بوون، وازى لە كۆرۋ مەجليسەكەى ھىناو)، ھوكمرانەكە پىيگوت: كى چاوتى چاك كردهو؟

گوتی: پەرورەردگارم.

گوتی: بۆچی جگە لە من پەرورەردگاریکی دیکەت ھەیە؟

گوتی: پەرورەردگاری من و پەرورەردگاری تۆش خوايە.

ئیدی ھوكمپرانەكە گرتی و زۆر ئەشكەنجەیدا، تاكو لە ژێر ئازارو ئەشكەنجەي زۆردا ناوی غولامەكەي پێ گوت، (كە ئەو كۆرە گەنجە بۆتە ھۆی چاكکردنەوھي من)، كۆرە گەنجەكەيان ھێنا.

پادشا پيڭگوت: ئەي پۆلە! جادوو كردنی تۆ گەيشتۆتە ئەو ئەندازەيەي لالی و زگماك و بەلەك چاك بكەيەوھو، ئاوا بكەي و ئاوا بكەي؟

كۆرە گەنجەكە گوتی: من ھيچ كەس چاك ناكەمەوھو، بەلكو خوا چاكیان دەكاتەوھو. پادشاش گەنجەكەي گرت و بەردەوام ئازاری داو ئەشكەنجەي دا، تاكو لە ژێر ئازارو ئەشكەنجەدا ناوی پاهيیەكەي پيڭگوت، پاهيیەكە ھێنا.

پێی گوترا: لە دینەكەت ھەلگەپۆتە؟

ئەويش ئامادە نەبوو ھەلگەپۆتەوھو، بۆيە مشاریکیان ھێنا، لەسەر تەپلی سەریان داناو، دوو لەتيان كردو دوو لەتەكەي بەملاولادا كەوتن، دوایي ھاوئشینەكەي ھوكمپرانیان ھێنا، پيڭگوترا: لە دینەكەت ھەلگەپۆتە؟ بەلام ئامادە نەبوو ھەلگەپۆتەوھو، بۆيە مشاریان لەسەر تەپلی سەري ئەويش داناو ئەويشیان دوو لەت كرد، ھەر لەتەكەي بە لایەك دا كەوت، دوایي ئەو كۆرە گەنجەيان ھیناو پيڭگوترا، لە ئاینەكەت ھەلگەپۆتە؟ بەلام ئامادە نەبوو، ھوكمپرانەكەش تەسليمی چەند كەسيکی كرد، لە ھاوھەلەكانی و گوتی: بيبەن بۆ فلان چيايەي فلان شوین، شوینێکی بەرزو سەري بخەن بۆ سەري، ھەر كاتێك گەيشتنە لووتكەكەي، ئەگەر لە ئاینەكەي ھەلگەپۆتەوھو، ئەگەرنا لەوێرا فرپێ بەدەنەخوار، بردیان و، چوونە سەر ئەو چيايە، ئەو كۆرە گەنجەش گوتی: ئەي خوايە! بەو شیوھەي بۆ خۆت پیت چاكە، ئەوانەم لە كۆل بكەوھو، چيايەكەش لەرزی و ئەوان ھەموو كەوتنە خوارو، مردن، ئەويش بە پۆیشن ھات بۆ لای پادشا.

پادشا پییگوت: هاوه له کانت چیان کرد؟

گوتی: خوا له کۆلی کردممهوه.

ئنجا ته سلیمی کۆمه لێکی دی له هاوه لانی کردو گوتی: بیبهن سواری به له میکی بکهن، یان سواری که شتییه کی گچکه ی بکهن، بیبهنه نیوه راستی ده ریا، ئنجا ته گهر له ئایینه که ی هه لگه پرایه وه، ته گهرنا فرپی بدهنه نیو ده ریا، بردیان، بو نیو ده ریا، گوتی: ته ی خواجه! به و شیوه یه ی بو خۆت پیت چاکه، ته وانه م له کۆل بکه وه.

که شتییه که هه لگه پرایه وه و ته وان هه موویان غه رق بوون، ته ویش به رویشتن هاته وه بو لای پادشا.

پادشا پییگوت: هاوه له کانت چیان کرد؟

گوتی: خوا له کۆلی کردممهوه.

ئنجا به پادشای گوت: تو ناتوانی من بکوژی، تاكو چي بو خۆم پیت ده لیم، وانه که ی. گوتی: چیه؟

گوتی: خه لك هه مووی کۆبکه وه له مه یدانی کدا، منیش به قه دی دارخورمایه که وه هه لواسه و، له تیر دانه که ی خۆم تیری ک ده ری نه و، بیخه نیو که وانه وه، ئنجا بلّی: به ناوی خوا پهروه ردگاری ته و منداله، (ته و کوره گه نجه) و تیره که م تی بگره، ته گهر واتکرد، ته و کاته زه فهرم پی ده به ی و ده مکوژی.

حوکمپرانه که خه لکه که ی کۆکرده وه له مه یدانی کدا، ته ویشی به قه دی دارخورمایه کی به رزه وه ی هه لواسی، {که دیاربّی له هه مووان}، دوا یی تیری کی له تیردانه که ی ده ره پنا، {له تیر دانی ته و کوره گه نجه} و، تیره که ی خسته نیو که وانه وه و گوتی: {بِاسْمِ اللّٰهِ، رَبِّ الْغَلَامِ}، به ناوی خوا پهروه ردگاری ته و کوره گه نجه و، تیره که ی تیگرت، تیره که ش به لاجاینگی که وت {صدغ} نیوان چاوو گوپی، ته و کوره گه نجه ش دهستی خسته سه ر لاجاینگی خوی {سه ر برینه که ی، ته و شوینه ی تیره که ی تیدا بوو}، وه فاتی کرد.

خەلکیش ھەموویان گوتیان: (أَمَّا رَبُّ الْغُلَامِ، أَمَّا رَبُّ الْغُلَامِ، أَمَّا رَبُّ الْغُلَامِ)، سى جاران گوتیان: پروامان بە پەرورەدگاری ئەم کۆرە گەنجە ھینا، پروامان بە پەرورەدگاری ئەم کۆرە گەنجە ھینا، پروامان بە پەرورەدگاری ئەم کۆرە گەنجە ھینا، کەسانیک ھاتن بۆ لای پادشاو پپی گوترا: بینیت ئەوێ لپی دەترسای! ئەوێ لپی دەترسای، سویند بە خوا ھاتۆتە دی و، خەلک ھەموویان پروایان ھیناوە! ئەویش فەرمانی کرد، لە دەروازەو زاری کۆلانەکاندا خەندەك لیدران و ئاگریشیان تیدا کرایەو، ھوکمپرانە کەش گوتی: ھەر کەسیك لە دینەکەى ھەلنەگەرایەو، بیسووتینن، یان: پپی بگوتری: بچۆ نیوی، ئەوانیش بەو شیوہیان کرد، ھەتا ئافرەتیک ھات، مندالیکى گچکەى پپی بوو، (لە پپوایەتى دیکەدا دەلئ: مندالەکە شیرى دەخوارد، مەمکی دایکی لە زاری دابوو)، ئافرەتەکە ترساو گەرایەو، بەرەو دوا، مندالەکە {کە شیرە خۆرە بوو، قسەى نە دەکرد}، پپی گوت: ئەى دایە! خۆت رابگرە، تۆ لەسەر ھەقى (بەو شیوہیە ئەو ھوکمپرانە ستەمکارە کۆتایی بەو کۆمەلە پروادارە ھینا).

ھەلبەتە ئەم بەسەرھاتە تیشکی باشى بۆ خستینە سەر چەمک و واتای ئایەتە موبارەکەکان، ئیستاش مانای گشتی ئایەتەکانى دەکەین بە کورتیی:

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، بە ناوی خۆای بە بەزەیی بەخشنە، واتە:

۱- بە ناوی خۆای بە بەزەیی بەخشنە، دەست بە خۆیندنی ئەو سوورەتە قورئانییە دەکەم.

۲- تەنیا بۆ خوا دەیخوینم و پەزنامەندى وى پپی دەخوایم.

۳- بە پپی بەرنامەى خوا، دەیخوینم.

۴- بە ھەول و توانایەك کە خوا بۆی پەخساندووم، دەیخوینم.

خوا دەفەرموی: ﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ﴾، سویند بە ئاسمانى خاوەن بورجەکان، دواى لە بارەى بورجەکانەو قسە دەکەین و، زۆربەى زانایان دەلین: مەبەست پپیان ئەستیرەکانن، ھەر کام لە ئەستیرە و کەھکەشان و گەلە کەھکەشانانە، وەك قەلەو کۆشكى گەورە وان، ﴿وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ﴾، سویندیش بە پۆژى بەلیندراو، کە مەبەست

پىي رۆژى دوايىه، كه خوا به ئىنى داوه، بيهيىتته دى، ﴿وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ﴾ سويند به بينه رو به بينراوئش، يا خود به باباي ئامادهو، كه سيك كه خه لكى له لا ئاماده ده بى.

وه لامى سى سوينده كان نه هاتوهو، زۆربه ي زانايان ده ئىن: ئه وه يه كه رۆژى دوايى هه قه و دى، ئنجا خوا ﷻ به سه رهاتى ئه و كوّمه له ئيمانداره ي به سته م كوژراون، ده گپريته وه و ده فهرموئ: ﴿قِيلَ اصْحَبْ الْأَخْدُوْدَ﴾ هاوه لانى چاله كه به كوشت بچن، نه فرينيان لى بى، ﴿النَّارِ ذَاتِ الْوَقُوْدِ﴾ ئاگريكي خاوه ن سووته مه نىي كه له نيو چاله كه دا كر دبوويانه وه، ﴿إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُوْدٌ﴾ كاتيك خوْشيان دانىشتبوون له قه راغه كانى و ده وروبه رى چاله كه، واته: ئه وانه ي پروادارانيان ده سووتاندن، خوْشيان له و كاته دا دانىشتبوون، ﴿وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُوْنَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ شُهُوْدٌ﴾ ئه وان له سه ر ئه وه ي به پروادارانيان ده كرد، خوْشيان بينه رو ئاماده بوون و، له به ر چاوى ئه وان قرچ قرچ ده سووتان، ﴿وَمَا نَقْمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيْزِ الْحَمِيْدِ﴾ هيچيشيان لى به عه يپ و ره خنه نه گرتن، ئه وه نه بى كه پروايان هه بوو به خواى زالى ستايشكراو، تاكه عه يپ و كه م و كوورپيان له چاوى سووتينه ره كاندا هه ر ئه وه بوو، كه ئيمانيان به خوا هه بوو، ﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئه و خوايه ي حوكمپرانىي ئاسمانه كان و زه وى به س هى ئه وه، ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ خواش بينه رو چاودىرو ئاگاداره به سه ر هه موو شتيكه وه.

﴿إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيْقِ﴾ به دئىايى ئه وانه ي ئازارى پياوانى پروادارو ئافره تانى پرواداريان داوه و دوايئش نه كه راونه وه، په شيّمان نه بوونه وه، ﴿فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ﴾ ئه وانه ئازارى دۆزه خيان بو هه يه، ﴿وَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيْقِ﴾ هه روه ها ئازارى سووتينه ريشيان بو هه يه، چونكه سزاي دۆزه خ مه رج نيه ته نيا سووتاندن بى، دۆزه خ زه مه ره يرو زه ققووم و غيسلينيش و، قه مچى ئاسن و زنجيرو كوْت و زۆر شتي ديكه شى تىدايه، ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحٰتِ لَهُمْ جَنَّٰتٌ تَجْرٰى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهٰرُ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيْرُ﴾ به دئىايى ئه وانه ي پروايان هيئاوه و كر ده وه باشه كانيان ئه نجامداون، باخه كانيان بو هه ن رووباريان به ژيردا ده روْن، ﴿ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيْرُ﴾ ئا ئه وه بردنه وه به ئامانج گه يشتى گه وريه.

﴿إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ﴾، بە دُنْیایی پەلاماردان و زەبری پەرورەدگارت زۆر سەخت و توندە، ﴿إِنَّهُ هُوَ بَدِئُ وَيَعِيدُ﴾، ئەو بەس خۆی دروست دەکات و دەشیانگێڕێتەو، واتە: دەستپێکی دروستکراوان لە خۆیەو، دواي ئەو، دەیانگێڕێت و دەشیانگێڕێتەو، ﴿وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ﴾، هەر ئەویش زۆر لێبوردە و زۆر خۆشویستە، بەندە چاکەکانی خۆی خۆش دەوێت، ﴿ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ﴾، خاوەن تەختە و شکۆداری هەرە بەرزیشە، خۆیندراوێشتەو: ﴿ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ﴾، ئەو کاتەش (مجید) دەبێتە سیفەت بۆ عەرشی، واتە: خاوەن عەرشی شکۆمەندە، ﴿فَعَالٌ لَّيَّمٌ يَّرِيدٌ﴾، ئەنجامدەری هەر شتیکە بیهو، هەرچی بیهو، ئەنجامی دەدات.

﴿هَلْ أُنَبِّئُكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ﴾، ئایا باس و خواسی سەربازەکان پێ نەگەشتووە؟ ئەو موحمەد ﷺ! یان ئەو هەر کەسێک! کە قورئان دەخوێت، ﴿فَرَعَوْنَ وَشَمُودَ﴾، وەك نموونە: فیرعەون و سوپایەکی، هەر وەها (گەلی) ئەموود، کە لە نیو دەورگە عەرەبی دا بوون، پێخەمبەرەکیان ناوی (صالح) ﷺ بوو، کە لە تەفسیری سوورەتی (الحجر) دا بە تەفصیل باسی بەسەرھاتە کەیانمان کرد.

﴿بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ﴾، بە لکو ئەوانە بێپروا بوون، لە بە درۆ دانان دان، واتە: لە بە درۆ دانانی پێخەمبەردا ﷺ نەغرو و نقووم بوون، ﴿وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ﴾، خواش لە پشتیانەو دەورە دەره، خوا دەوری داوون و، لە سزاو تۆلەو خوا دەرباز نابن و دەرنانچن.

﴿بَلْ هُوَ قُرْءَانٌ مَجِيدٌ﴾، [وانیە وەك ئیوە دەلێن: کە ئەفسانەو قورئان پێشینان بێ و موحمەد ﷺ هەلیبەستێن]، بە لکو ئەو قورئانیکی خاوەن شکۆ پایە بەرزە.

﴿فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ﴾، لە تەختیکدا، پارێزراو، واتە: لەو تەختەدا و تەختەکەش پارێزراو کە شەیتانەکان دەستیان بیگات، خۆیندراوێشتەو: ﴿فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ﴾، واتە: ئەو قورئانە لە تەختیکدا، قورئانە کەش خۆی پارێزراو لەوێ هێچ کەس دەستی بیگات، بە گۆڕین و دەستکاری کردن و کەم و زیادیی تێداکردن، وەك بێپروایەکان گومانیان دەبرد، کە موحمەد ﷺ بە ناوی خوا پەرورەدگارەو شتیک گوتبێ!

مه سه له گرنگه کان

مه سه له ی یه که م:

سویند خواردنی خوا ﷻ به ئاسمانی خاوهن بورجه کان و، پۆژی به لێندراو و بینه رو
بینراو:

خوا ده فهرموئ: ﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ۝۱ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ۝۲ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ۝۳﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له سێ برگه دا:

(۱)- ﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ﴾، سویند به ئاسمانی خاوهنی بورجه کان، ﴿الْبُرُوجِ﴾، کۆی
(برج) ه، که له زمانی عه ره بیدا هه م به مانای (قصر) دی، یانی: کۆشک و بینایه کی به رزو
گه وره، هه م به مانای (حِصْن)، قه لا دی، بۆیه ش خوا ﷻ ئاسمانی به و شیوه یه وه سف
کردوه، چونکه هه ر کۆمه له ته ستیره یه ک له ئاسماندا شیوه ی قه لاو، کۆشکیکی به رز
ده که ن.

هه ندیک له زانایانیش ده لێن: ئیمه ئیستا وشه ی (برج) به کاردینین که به (بروج)
کۆده کریتته وه، بۆ ئه و ویستگانه ی کاتیک زه و ی به ده وری خۆردا ده خولیتته وه، هه ر
مانگه له ویستگه یه کدا ده بی و پپی ده گوتری: (برج).

هه ندیکیش گوتوو یانه: مه به ست پپی بورجه کانی مانگه، مانگ که به ده وری زه ویدا
ده خولیتته وه، بیست و هه شت (۲۸) قوناغ و بورجی هه ن، هه ر چۆن بی، خوا ﷻ
سویندی خواردوه به ئاسمانی خاوهن بورجه کان.

(۲)- ﴿وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ﴾، سویند به پۆژی به لێندراو، وه ک خوا ﷻ له شوینی دیکه دا
ده فهرموئ: ﴿ذَلِكَ الْيَوْمَ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ۝۴﴾ المعارج، واته: ئه وه ئه و پۆژه یه که

بەلّینیان پیدەدرا، کە پۆژیک دئی مروّقه کان تیدا هەلّدەستێرنەو و زیندوو دەکرێنەو، سزاو پاداشت پرویان تیدا دەکات، کەواتە: ﴿وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ﴾، یانی: ئەو پۆژە ی خوا بەلّینی داو، بئی، کە پۆژی دوايە.

۳- ﴿وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ﴾، سویند بە شایەدو شایەدی لەسەر دراو.

(شَاهِد)، کەسیکە شایەدی دەدا، (مَشْهُود)یش کەسیکە شایەدی لەسەر دەدری، یاخود: (شَاهِد)، بە مانای بینەر، (مَشْهُود)، واتە: بینراو، ئنجا ئایا مەبەست بەو بینەر و بینراو، کین؟

أ- هەندیک گوتووینان: بینەرەکان فریشتەکانن و، بینراوەکان مروّقه کانن، هەروەها جندەکانیش کە فریشتەکان کردەووەکانیان دەبینن، تۆماریان دەکەن.

ب- هەندیکیش گوتووینان: بینەر خوای بەرزى مەزنەو، بینراوەکانیش خەلکە، خوا دەیانبینی و ئاگای لێیانە.

ج- هەندیکیش گوتووینان: (شَاهِد)، هەموو ئەوانەن کە دەتوانن ببینن و، ئامادە بن لە لای شت و ئاگاداری بن، (مَشْهُود)یش، ئەوانەن کە دەگونجی ببینن و، ئاگاداریی حال و بآلیان بکری.

خوای پەرەردگار ئەم سى سویندانە دەخوات، بەلکو چوار سویندیشن: سویند بە ئاسمانی خاوەن بورجەکان، سویند بە پۆژی بەلّیندراو، سویند بە بینەر و بینراو، بەلام ئایا وەلامی سویندەکە چییە؟

زانایان لەو بارەو پرا جیاپیان هەیه، چونکە وەلامی سویندەکە دیار نیە:

۱- هەندیک گوتووینان: وەلامەکەى ئەوێه: دلیابن کە زیندوو دەکرێنەو.

۲- هەندیک گوتووینان: هەر لە خودی ئایەتەکاندا دەلالەت لەسەر وەلامی سویندەکە هەیه، کە دەفەرموی: ﴿قُلْ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ﴾، بە کوشت بچن هاووەلانی چالەکە،

واته: وهك چۆن ئهوان به كوشتچوون، بيبروايه كانى پوژگارى تۆش ئه ي موحه ممه د ﷺ!

ئه گهر وازنه هيئن و، له سه ر كوفرو خراپه ي خويان به رده وام بن، ئه وانيش به و جوړه به كوشت ده چن و سزا ده دريئن.

۳- هه ندىكى دىكەش گوتتويانە: وەلامى ئەو سويندە ئەو ھىە كە دوايى خوا دەفەر موى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ﴾، ئەو ھەلامە كە ھىە تى: بە دلىيى ئەوانە ھى پىاوانى پروادارو ئافرە تانى پرواداريان ئەشە كەنجە ھى سزار داو، دوايىش نەگە پراونە ھە، سزاي دۆزەخ و سزاي سووتىنە ريان ھە ھە.

۴- هه‌ندێکی دیکه‌ش گوتووێانه: وه‌لامی سوینده‌که‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ خوا دوا‌یی ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿إِنْ بَطَشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ﴾، به‌ دڵیایی په‌لامارو گرتنی په‌روه‌ردگارت زو‌ر سه‌خت و تونده‌.

ئەوێ گەنگە ئەوێهێه که خوا سبحانەو تعالی وهلامی سویندهکهی نهخستۆته پوو، لێرهو له چهند شوینی دیکهش له قورئاندا، بو ئەوێ ههم ئەوانهێ باسمان کردن، بگرتهوهو، ههر شتێکی دیکهش که له گەل رهوتی ئایهتهکاندا بگونجی، بگرتهوه.

له نۆره كۆمهله يه بيهكان له كهنهكانين
Stay in touch on social media
 ئه ئێمه بۆ ئه زۆر موبارهاتو ئه زۆر
 ئه زۆر موبارهاتو ئه زۆر موبارهاتو

علي باباير/ AliBapir

علي باباير/ AliBapir

archive.org/details/@alibapir

PDF

علي باباير/ AliBapir

علي باباير

Google Play

App Store

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

علي باباير/ AliBapir

علي باباير/ AliBapir

علي باباير/ AliBapir

قەسەیه‌کی کورت لەسەر بورجه‌کان

دەربارەی بورجه‌کان (ئین عاشور) ڕوونکردنەوەیەکی جوانی داوه، بە باشمزانێ بیهێنم^(۱)، دەلێ:

(الْبُرُجُ السَّمَاوِيّ يُتَأَلَّفُ مِنْ مَجْمُوعَةٍ نُجُومٍ قَرِيبَةٍ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ، لَا تَخْتَلِفُ أَبْعَادُهَا أَبَدًا، وَإِنَّمَا سُمِّيَ بُرْجًا لِأَنَّ الْمُصْطَلِحِينَ تَخَيَّلُوا أَنَّ الشَّمْسَ تَحِلُّ فِيهِ مُدَّةً فَهُوَ كَالْبُرْجِ، أَيْ الْقَصْرِ، أَوْ الْحِصْنِ، وَلَمَّا وَجَدُوا كُلَّ مَجْمُوعَةٍ مِنْهَا يُخَالُ مِنْهَا شَكْلٌ لَوْ أُحِيطَ بِإِطَارٍ لِحَظٍّ مَفْرُوضٍ، لَأَشْبَهَ مُحِيطُهَا مُحِيطَ صُورَةٍ تَخَيَّلِيَّةٍ لِبَعْضِ الذَّوَاتِ مِنْ حَيَوَانٍ أَوْ نَبَاتٍ أَوْ آلَاتٍ، مَيَّزُوا بَعْضَ تِلْكَ الْبُرُوجِ مِنْ بَعْضٍ بِإِضَافَتِهِ إِلَى اسْمٍ مَا تُشَبِّهُهُ تِلْكَ الصُّورَةُ تَقْرِيبًا، فَقَالُوا: بُرْجُ الثَّوْرِ، بُرْجُ الدَّلْوِ، بُرْجُ السُّنْبُلَةِ مَثَلًا).

واته: بورجی ئاسمانیی له کۆمه‌لێک ئەستێران پێک دێ، که هه‌ندێکیان له هه‌ندێکیان نیزیکن و، ماوه‌کانیان ناگۆڕین و، له یه‌ک ئاستدا ده‌میننه‌وه به‌ نسه‌ت، تێمه‌ی دانیشتووانی زه‌وییه‌وه، بۆیه‌ش به‌و کۆمه‌له‌ ئەستێریه‌ گوتراوه: (بورج)، چونکه‌ ئەوانه‌ی ئەو زاراوه‌یان به‌کارهێناوه، وا هاتۆته‌ به‌رچاویان، که خۆر ماوه‌یه‌ک له‌و شوێنه‌دا ده‌مینێته‌وه، بۆیه‌ وه‌ک کۆشکێک، یان وه‌ک قه‌لایه‌ک وایه، ئنجا له‌به‌ر ئەوه‌ی هه‌ر کام له‌و کۆمه‌له‌ ئەستێرانه، ئەگه‌ر به‌ هێلێکی گریمانه‌یی بکیشری، وێنه‌که‌ی وه‌ک وێنه‌ی هه‌ندێک له‌و شتانه‌یه، وه‌ک ئاژه‌ل، یان ڕووه‌ک، یاخود ئامێران، بۆیه‌ هه‌ندێک له‌و بورجانه‌یان پالداوه‌ته‌ لای ناوی، یه‌کێک له‌و شتانه‌ی پێی ده‌چێ، گوتووایه: بورجی گا، بورجی دۆلچه، بورجی گۆله‌ گه‌نم، یاخود گۆله‌ جۆ.

شایانی باسه: بورجه‌کان دوازه‌ (۱۲) بورجن، که ئەمانه‌ن به‌ عه‌ره‌بیی و مانایه‌کانیشیان به‌ کوردیی:

(۱) التحرير والتنوير: ج ۱۲، الجزء: ۳۰، ص ۴۳۸.

۱- (حَمَل): به رخ.

۲- (تَوْر): گا.

۳- (جَوَزَاء): گویز.

۴- (سَرَطَان): قرژال.

۵- (أَسَد): شیر.

۶- (سُنْبُلَة): گولہ گهنم، یا خود گولہ جو.

۷- (مِيزَان): تہ رازوو.

۸- (عَقْرَب): دوو پشک.

۹- (قَوْس): کھوان.

۱۰- (جَدِي): کاریله.

۱۱- (الدُّلُو): دۆلچہ ئه وهی ئاوی پی له بیر هه لیدیجن.

۱۲- (حُوت): ماسی، یا خود نه هه نگ.

کاتی خویشی له ته فیسیری سوورہ تی (الحجر) دا، دیسان باسی بورجه کانمان کردوه.

مەسەلەى دووهم:

هەرپەشەکردن لە ھاوہلانی چالەکە کە ئاگرى تیدا کرابووہو، بێپروایانى ستەمکار پروادارانىان تیدا دەسووتاندن و خوشیان تەماشایان دەکردن، ئەوہى لێشیان بە پەخنە دەگرتن تەنیا پراوہینانیان بوو بە خواى حوکمرانى ئاسمانەکان و زەوى، بێگومانیش ئەشکەنجەدەرانى پروادارانى پەشیمان نەبووہوہو، سزایان دۆزەخە، پروادارانى کردار باشیش بردنەوہى گەورەیان بە قسەت دەبى، کە بە ھەشتەکانى خوان ﷻ:

خو دەفەرموى: ﴿قِيلَ اصْحَبِ الْأَخْدُودِ ۖ (٤) النَّارِ ذَاتِ الْوُودِ (٥) إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ (٦) وَهُمْ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ (٧) وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ (٨) الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ (٩) إِنَّ الَّذِينَ فَنَوُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَهُمْ فِي الْعَذَابِ الْخَرِيقِ (١٠) إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّتٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ (١١)﴾.

شیکردنەوہى ئەم ئایەتانە، لە یازدە بڕگەدا:

(١)- ﴿قِيلَ اصْحَبِ الْأَخْدُودِ﴾، ھاوہلانى چالەکە بە کوشتبچن.

ئەمە لێرەدا:

أ- یان ھەرپەشەکردنە، واتە: بە کوشت دەچن، ھەرچەندە بە رابردوو ھینراوہ.

ب- یاخود: نزای خراپە لێیان و لە ھەردوو حالەتدا واتە: ئەوان شایستەى ئەوہن بە کوشت بچن و سزا بدرین (دُعَاءٌ عَلَيْهِم بِالْهَلَآكِ وَالْعَذَابِ)، نزاو تووکی لیکردنیانە بە فەوتان و سزاو ئازاردان، وشەى: ﴿الْأَخْدُودِ﴾، پێشتریش باسماں کرد، کە لە (خَدَّ) ھوہ ھاتوہ، (خَدَّ وَأَخْدُود)، ھەردووکیان بە مانای چال دین، کە لە کۆلمەى مەزقوہ ھاتوون.

﴿الْأَخْذُودُ﴾، چەند وشەییەکی دیکەش هەن لە زمانی عەرەبیی دا لەسەر ئەو کێشە، وهك:

۱- (أَحْوسِي)، نشینگەی پەرەور، ئەو شوێنەی کە مَرِيشْک بەلندەیی هێلکەکەر دەگەرێ هەتا پەیدای دەکات تاكو هێلکەیی تێدا دا بنێ.

۲- (أَسْلُوب)، شیواز.

۳- (أَقْتُوم)، پێکەینهری شتێک.

۴- (أَضْحُوك)، جاری وایه، بۆ مێینه (مؤنث) یش دێ، (أَضْحُوكَة)، مایهیی پێکەنین.

۵- (أَطْرُوحَة)، پرۆژەیهك، نه خشه یهك که پیشکەش دەکری.

که ده فەرموێ: ﴿قِيلَ أَضْعَبُ الْأَخْذُودُ﴾، هاوێلانی چالەکه به کوشت بچن، وشەیی: ﴿أَضْعَبُ﴾، هاوێلان، خاوهنان، هەم ئەوانه ده گریتهوه که فەرمانیان کردوه به هەلکەندنی چالەکه، هەم ئەوانهیی چالەکهیان هەلکەندوه، هەم ئەوانهیی ئاگریان تێدا کردۆتهوه، هەم ئەوانهیی سەرپەرشتیان کردوه، پرۆادارهکانیان خستوونه نیو ئەو چالە، ئاگر تێدا کراوانهوه.

۲- ﴿النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ﴾، {ئەو چالەیی بریتی بوو لە} ئاگریکی خاوهن سووته مەنێی {که لهویدا کرابوو}، {الْوَقُودُ: اسْمٌ مَا تُوَقَّدُ بِهِ النَّارُ مِنْ حَطَبٍ وَنَقَطٍ وَغَيْرِهِمَا}، {وَقُود} ئەو سووته مەنێیه که ئاگری پێ داده گیرسی، له دارو له نهوت و جگه له ئەوانهش.

بێگومان: ﴿النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ﴾، جێداری گشتگیر (بَدَلُ اشْتِمَال) ه، بۆ ﴿الْأَخْذُودِ﴾، یانی: سەرجهم چال و خندڕکه که ئاگر بوو، پرکراوو له ئاگر.

یاخود: جێگری هەندیك (بَدَلُ الْبَعْض) ه، واته: هەندیك لهو چالە بریتی بوو له ئاگر.

۳- ﴿إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ﴾، یادبکەوه! کاتێک ئەوان لەسەری دانیشتبوون، یانی: لەسەر که نارو قه راغه کانی چالەکه دانیشتبوون.

پاناوی ئەوان ﴿هَمْ﴾، دەچیتەووە بۆ ﴿أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ﴾، واتە: هاوێلانی چالەکه، هاوێلانی چالەکهش ئەوانەبوون که چالەکهیان هەلقەندووە، برۆادارانیاں تێدا سووتاندوون، ئنجا خوشیان لەسەر چالەکه دانیشتوون، واتە: لە دەورووبەرو کهنارەکانی چالەکه.

٤- ﴿وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ﴾، ئەوان لەسەر ئەوێش که بە برۆادارانیاں دەکرد، ئامادەو بینەر بوون، واتە: لەبەر چاوی ئەوان ئەگەر پیاو بوون، ئەگەر ئافرەت بوون، ئەگەر مندال بوون، هەرچی بوون لەبەر چاوی ئەوان، لە نێو ئەو چالە ئاگرینەدا دەسووتان.

لێرەدا یەکیەک پرسیارێکی بۆ دروست دەبێ که بڵێ: ئەو برۆادارانە چییان کردبوو، بەو شیوە دڵپەقانهو بێدەزایانه سزا دراو؟ خۆی زاناو پەنهانزان وەلامدەداتەووە دەفەرموێ:

٥- ﴿وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَن يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾، هیچیشیان لێ بە عەیب نەدەگرتن، جگە لەوەی برۆایان هەبوو بە خۆی زالی ستایشکراو، یانی: هیچیان لێ بە پەخنە نەدەگرتن که بە حیساب عەیب و کەم و کووپی بێ، ئەو نەبێ که برۆایان بە خۆی زالی ستایشکراو هێناو! ئەمە وەك شیعەرەکی شاعیرە، شاعیری کە مەدحی قەومەکی خۆی دەکات و دەلێ:

لَا عَيْبَ فِيهِمْ غَيْرَ أَنَّ سَيُوفَهُمْ
بِهِنَّ قُلُوبٌ مِنْ قِرَاعِ الْكَتَائِبِ

هیچ عەیبیان نیە ئەو نەبێ که شمشیرەکانیان پاچاونهو، هێندە شەپۆ جەنگیان پێبکەن.

بێگومان ئەوێش کەم و کووپی و عەیب نیە، بەلکو شانازییەکی زۆر گەورەشە بۆ هۆزەکی.

۶- ﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، ئەو كەسەى حوكمرانىي ئاسمانەكان و زەوى ھەمووى بەس ھى ئەو.

۷- ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾، خواش چاودیرە بەسەر ھەموو شتیکەو، بە ھەموو شتیک ئاگادارەو بینەری ھەموو شتیک، کەواتە: برودارانیشى دەبینی، برودارانی پیاو ئافرەت کە سزا دەدران و، بیروایەکانیشی دەبینی، کە بەو شیوەیە تیان پاما بوون و تەماشایان دەکردن، لە کاتی سووتینریان دا.

۸- ﴿إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا﴾، بەدلىای ئەوانەى ئازارى پیاوانى برودارو ئافرەتانی بروداریان داو، دوايش نەگەرانهوو پەشیمان نەبوونەو.

۹- ﴿فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمُ وَلَهُمْ عَذَابٌ الْخَرِيقِ﴾، مسوگەر ئازارو سزای دۆزەخیان بۆ ھەبەو، ئازارو سزای سووتینریان بۆ ھەبەو.

توێژەرەوانى قورئان لەو بارەو زۆر قسەیان کردو: بۆچی دواى ئەوەى خوا دەفەرموى: سزای دۆزەخیان بۆ ھەبەو، دەفەرموى: سزای سووتینریان بۆ ھەبەو؟! وەلامەكەشى ھەر ئەوەى:

كە سزای دۆزەخ تەنیا سووتاندن نیه، بەلكو خوا لە قورئاندا باسى کردو كە وێرای ئەو سووتاندنەى خراپترین جووری سزای دۆزەخ، بەلام دۆزەخییەكان:

۱- کیم و زووخواشیان بە گەرودا دەکری: ﴿وَيُسْقَىٰ مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ﴾ (۱۶) إبراهيم.

۲- زەققوومیش دەخۆن: ﴿لَا يَكُونُ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زُفُورٍ﴾ (۵۲) الواقعة.

۳- بە قەمچی ئاسنیش لێیان دەدری: ﴿وَلَهُمْ مَقْلَعٌ مِنْ حَدِيدٍ﴾ (۴۱) الحج.

۴- لە نێو دوو کەلێشدا دەبن: ﴿فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ﴾ (۴۲) وَظِلٍّ مِنْ يَحُمُّمٍ (۴۳) الواقعة.

۵- زۆریش ماندوو دەبن: ﴿سَارَهُقُهُ، صَعُودًا﴾ (۱۷) المذثر، کەبەشاخ و چیاى بەرز ھەلدەگیردرین، واتە: کە دەفەرموى: ﴿فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمُ﴾، ئەوانە سزای دۆزەخیان

بۆ ھەیه، یانی: سزای دۆزەخ بە ھەموو جوۆرەکانیەو، ﴿وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ﴾، لە نیو جوۆرەکانی سزای دۆزەخیشدا، سزای سووتینەریان بۆ ھەیه.

﴿الْحَرِيقِ﴾، بە مانای ئاگر دی، ئاگریک کە بسووتینێ و سووتینەربێ.

لێرەدا جیی سەرنج ئەوێهێ کە خوای سبھانە و تعالی دەفەرموێ: ئەوانە ی پیاوانی بروادارو ئافەرەتانی بروداریان ئەشکەنجە داو، دواییش نەگەرانیو ھەو پەشیمان نەبوونەو، ئازاری دۆزەخ و ئازاری سووتینەریان ھەیه، کەواتە: لەگەڵ ئەوێشدا کە بیپروایان دۆستانی خویان سزاو ئازارو ئەشکەنجە داو -- کە ئەمە وەك پێشنیارکردن و ئارەزوو کردنە بۆ گەرانیو ھەو پەشیمان بوونەو ھەو -- خوای پەرورەدگار ھەر لێیان دەبووری.

﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، بە دنیایی ئەوانە ی پروایان ھێناو (بە ھەموو ئەو شتانە ی پێویستە پروایان پێ بەیترێ)، کردەو ھەو ھەو کانیشیان ئەنجام داو (بە گشتیی) ئەوانە چەندان باخیان ھەن، پروواریان بە ژێردا دەروۆن.

﴿ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ﴾، ئا ئەوێهێ بردنەوێ گەرە، ﴿الْفَوْزُ﴾، (الظَّفَرُ بِالْخَيْرِ مَعَ حُصُولِ السَّلَامَةِ)، (فوز): بریتییە لە بە ئامانج گەشتن و بە دەستھێنانی خێرو چاکە، لەگەڵ سەلامەتی و بێمەرەپەتیی دا.

لێرەدا خوای بەزری مەزن، کە بەسەرھاتی ئەو بروادارانە ی ھاوێلانی چالەکە بەو شیوێهێ کوشتووایان و ئازاریان داو، بە ئەشکەنجەدانەو ھەو بە سووتاندنەو، دەگێریتەو، ئەو لە کاتیکدا بوو کە مسوڵمانانی یەکەم لە مەککە، بە زۆر جوۆر ئەشکەنجەدراو و ناپەھەتکارو و ئازار دراو، خوای پەرورەدگاریش بە مسوڵمانانی مەککە، بە پیاوو ئافەرەتەوێ فەرموو: ئێو تەماشای بکەن! لە پێش ئێوێدا کە سانیک خراپتریش لە ئێوێ ئازارو ئەشکەنجە دراو، کەچی خوێراگریش بوو، ئنجا ئێوێش وەك ئەوان خوێراگر بن، پێشتریش بەسەرھاتەکەمان باسکرد.

زانایان له باره ی ئه و به سه رهاته وه زۆر قسه یان کردوه، به لام ئه وه ی ئیمه له (صحیح مسلم) و له هه ندیک سهرچاوه ی دیکه وه هینامان، ئه وه یه وه ک پیغه مبه ری خوا ﷺ گپراویه ته وه، که له پیش مسولمانان دا حوکمرانی ک هه بووه، به و شیویه ته وه خه لکه ی ئازار داوه، که ئاماده نه بوون بپه رستن و ده سته ردار ی خوا په رستی ببن، زۆریش پیده چی مه به ست له و به سه رهاته ی پیغه مبه ری خوا ﷺ گپراویه ته وه، نیوه پۆکی ئه م ئایه ته موباره کانه بی، ئه ویش له گه ل ئه و هه ل و مه رج و واقیعه سه خت و دژواره ی مسولمانان له قوئاغی مه ککه دا که تیدا بوون، پر به پیست و گونجاو بووه، واته: ئیوه ش ئه و جوړه که سانه بکه نه سه ر مه شقی خوئان و ته ماشای ئه وان بکه ن.

(ابن عاشور) له ته فسیره که ی خویدا^(۱)، ناوی ژماره یه ک له پیاوانی پروادارو ئافره تانی پروداری هیناوه، که ئازارو ئه شکه نجه دراو، هه روه ها ناوی چه ند که سیکی هیناوه که هه لگه راونه وه، ئه وانه ی له پیاوان ئازار دراو:

ئهو پیاوانه ی ئازار دراو:

(بِلَالُ بْنُ رَبَاحٍ، كَانَ عَبْدًا لِأُمِّيَّةَ بْنِ خَلْفٍ فَكَانَ يُعَذِّبُهُ، وَأَبُو فُكَيْهَةَ كَانَ عَبْدًا لِصَفْوَانَ بْنِ أُمِّيَّةَ، وَحَبَّابُ بْنُ الْأَرْتِّ كَانَ عَبْدًا لِأُمِّ أَمَّارٍ، وَعَمَّارُ بْنُ يَاسِرٍ، وَأَبُوهُ يَاسِرٌ، وَأَخُوهُ عَبْدُ اللَّهِ، كَانُوا عِبِيدًا لِأَبِي حَذِيفَةَ بْنِ الْمُغِيرَةِ فَوَكَّلَ بِهِمْ أَبَا جَهْلٍ، وَعَامِرُ بْنُ فُهَيْرَةَ كَانَ عَبْدًا لِرَجُلٍ مِّنْ بَنِي تَيْمٍ)

واته:

۱- (بِلَالُ بْنُ رَبَاحٍ): کۆیله ی ئومه ییه ی کوری خه له ف بوو، ئازاری ده دا.

۲- (أَبُو فُكَيْهَةَ): ئه ویش کۆیله ی سه فوانی کوری ئومه ییه بوو.

۳- (حَبَّابُ بْنُ الْأَرْتِّ): کۆیله ی ئافره تیک بوو به ناوی (أُمِّ أَمَّارٍ).

۶۵و۶- (عَمَّارٌ بْنُ يَاسِرٍ، وَأَبُوهُ يَاسِرٌ، وَأَخُوهُ عَبْدُ اللَّهِ): ئەوانیش کۆیلە (أَبُو حَذِيفَةَ) بوون، ئەویش ئەبوو جەهلی لێراسپاردبوون، ئازارو ئەشکەنجەیان بدات.

۷- (عَامِرٌ بْنُ فَهَيْرَةَ)، ئەویش کۆیلە پیاویک بوو لە بەنی (تَيْم).

ئەو ئافەرەتانەى ئازاردراون:

۱- (حَمَامَةُ أُمُّ بِلَالٍ أُمَةٌ أُمِّيَّةٌ بِنُ خَلْفٍ): حەمامە دایکی بیلالی حەبەشەیی، کەنیزەکی ئومەییە کۆری خەلەف بوو.

۲- (زَيْبَةُ): یەکیک بوو لە ئافەرەتانی پروادار.

۳- (أُمُّ عَنَيْسٍ، كَانَتْ أُمَةً لِلْأَسْوَدِ بْنِ عَبْدِ يَعْنُوثَ): ئەویش کەنیزەکی (أَسْوَدُ بْنُ عَبْدِ يَعْنُوثَ) بوو.

۴و۵- (وَالنَّهْدِيَّةُ وَابْنَتُهَا كَانَتَا لِلْوَلِيدِ بْنِ الْمُغِيرَةِ): نەھدیە و کچەکەى، کە ھەردووکیان کەنیزەکی وەلیدی کۆری موغیرە بوون.

۶- (لَطِيفَةُ): یەکیکی دیکە بوو لە ئافەرەتانی پروادار.

۷- (لَبِيْنَةُ بِنْتُ فَهَيْرَةَ كَانَتْ لِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ قَبْلَ أَنْ يُسْلِمَ كَانَ عُمَرُ يَضْرِبُهَا): لەبىنە کچی فوھەیرە کەنیزەکی عومەری کۆری خەتتاب، بەر لەوەی مسوڵمان بێ و ئازاری داو.

۸- (سَمِيَّةٌ أُمُّ عَمَّارِ بْنِ يَاسِرٍ كَانَتْ لِعَمِّ أَبِي جَهْلٍ): سومەییە دایکی عەمماری کۆری یاسیر، کەنیزەکی مامی ئەبوو جەھل بوو.

ئەو کەسانەى کە ھەلگەراونەو بە ھۆی ئازاردراونەو، ناوی چوار کەسان ھاتو:

۱- (الْحَارِثُ بْنُ رَبِيعَةَ بْنِ الْأَسْوَدِ).

۲- (أَبُو قَيْسٍ بْنُ الْوَلِيدِ بْنِ الْمُغِيرَةِ).

۳- (عَلِيُّ بْنُ أُمِّيَّةَ بْنِ خَلْفٍ).

۴- (الْعَاصِي بْنُ الْمُثَنَّبِ بْنِ الْحَجَّاجِ)، بەلام ئایا دوایی سەرەنجامیان چۆن بوو؟ یاس نەکراو.

مه سه له ی سییه م و کو تایی:

باسی زه برو هیزی خوا سبحانه و تعالی و توانای بی سنووری و، وه سفکردنی به
حهوت له سیفهت و کرده وه بی وینه کانی که بریتین له:

یه که م: خوا زه برو په لاماری تونده.

دووه م: په یدا که رو گیره ره وه یه.

سییه م و چواره م: لیبورد وه، خوشویسته.

پینجه م و شه شه م: خاوه ن عه رش و، شکوداره.

حه و ته م: نه نجام دهره بو هه رچی بیه و ی.

ئنجا باسی نه و سوپاو سه ربازانه ی له خوا یاخیی بوون و خواش گرتوونی، بو وینه:
فیرعه ون و سوپایه که ی، ههروه ها که لی (ثمود)، باسی له به درو دانان دا نغروبوونی
کافره کان و، ده وره دانی خوا بو یان و، باسی قورئان که شکوداری پایه به رزه له ته ختیکی
پاریزراودا:

خوا ده فهرمو ی: ﴿إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ﴾ (۱۲) إِنَّهُ هُوَ بَدِئٌ وَيَعِيدٌ ﴿۱۳﴾ وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ ﴿۱۴﴾ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ﴿۱۵﴾ فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿۱۶﴾ هَلْ أُنَبِّئُكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ﴿۱۷﴾ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ﴿۱۸﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ﴿۱۹﴾ وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ﴿۲۰﴾ بَلْ هُوَ قُرْءَانٌ مَّجِيدٌ ﴿۲۱﴾ فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ ﴿۲۲﴾

شیکردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له یازده برکهدا:

لیرده دا خوا خو ی به حهوت سیفه تان ده ناسیی:

(۱) - ﴿إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ﴾ یه که م: به دلنایی زه بری په روه ردگارت توندو سه خته،
(البطش: تناوُل الشيء بصَوْلَةٍ)، (بطش): ده ستکه یاندنه شتی که به توندی، هه ندیکیش

گوتووایانە: (البَطْشُ: الْأَخْذُ بِالشَّدَّةِ)، گرتنی تونده، پەلاماردانی توند، (بَطْش) ئەگەر لە کوردیی دا (زەبر) بێ: زەبری پەرورەدگارت سەخت و تونده.

۲- ﴿إِنَّهُ هُوَ بَدِئُ وَيَعِيدُ﴾، دووهم: بە دُنیاوی هەر ئەو پەیدا دەکات (لەسەرەتاوە خەڵک و دروستکراوان پەیدا دەکات) و {دواى ئەوێ دەشفەوتین، جارێکی دیکە} دەیانگێڕێتەووەو زیندووێان دەکاتەووە.

۳- ﴿وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ﴾، سییەم و چوارەم: ئەو لیبوردەى خوشویستە، لە گوناھو تاوان و هەلەو کەم و کووپیەکان دەبووری و، بەندە فەرمانبەرەکانیشی زۆر خوشدەوین.

۴- ﴿ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ﴾، پینجەم و شەشەم: خاوەن تەخت و بارەگای تایبەتی خۆیەتی، پایەدارو شکۆدار، ئەو ئەگەر: ﴿الْمَجِيدُ﴾، بە بۆر (ضم) بخوینێتەووە، بەلام ئەگەر (المجید) بە ژێر (کسر) بخوینێتەووە: ﴿ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدِ﴾ یانی: خاوەن عەرشێکی زۆر شکۆدار.

۵- ﴿فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ﴾، هەوتەم: زۆر بە چاکیی ئەنجامدەری هەر شتیکە کە بیهوی.

لێرەدا خوا سبحانە و تعالی کە خۆی بەو حەوت سیفەتە پێناسە دەکات، وێرای زیاتر ناساندنی خۆی، بۆ دلدانەووی بروادارانە، کە ئەوان خواپەندە دەپەرستن، خاوەنی ئەو هەموو سیفەتانەیە، خواپەندە دەپەرستن، هەموو شتێکی بەدەستە، زەبری تونده لە کاتیکیدا زەبر دەوێشێن، هەموو شتێکی پەیدا کردووە، دواى فەوتانیشیان دەیانگێڕێتەووە، بە تایبەت ژيانداران (أحياء)، دواى ئەوێ دەمرن، دەتوانی جارێکی دیکە بیانگێڕێتەووە بۆ ژيان و بیانزێتەووە، هەرۆها زۆر لیبوردەیه بۆ تاوان و خراپەو هەلەو کەم و کووپی برواداران، ﴿الْوَدُودُ﴾، دیسان زۆری خوشدەوین و ئەوێان بۆ دەکات کە خوشەوێستێک بۆ خوشوێستراوەکانی خۆی دەیکات.

﴿ذُو الْعَرْشِ﴾، هەرۆها خاوەن بارەگاو تەختی هەرە مەزنە، ﴿الْمَجِيدُ﴾، شکۆدارو پایەبەرزى بى سنوورە لە هیزو گەورەییدا، (الْمَجِيدُ: الْقَوِيُّ الْعَظِيمُ فِي نَوْعِهِ)،

(مجید) بریتیه له زۆر به هیزی، زۆر مه زن له جوړی خو، عه رهب لهو باره وه گوتوو یانه:
(فِي كُلِّ شَجَرٍ الثَّارُ، وَاسْتَمَجَدَ الْمَرْخُ وَالْعَفَّارُ)، واته: هه موو دره ختیك ئاگری تیدایه، به لام
(مَرْخ، وَعَفَّارُ)، (كه به كارهیتراون بو ئاگر پیکردنه وه)، نهو دووانه زۆر مه زن و شكودارن،
باشتر ئاگریان لی پهیدا ده بن.

﴿فَعَالَ لَمَّا يُرِيدُ﴾، ﴿فَعَالَ﴾، ریزگهی زیده پوی (صيغة المبالغة) ی (فاعل) ه، یانی:
كه سیك كه زۆر نه نجامده ری شتیكه، (فعال لما يريد)، واته: زۆر نه نجامده ری هه ر شتیكه
كه بیهو، یانی: (يَفْعَلُ كُلُّ مَا يُرِيدُهُ حَسْبَ مَا يُرِيدُهُ) هه ر شتیك بیهو، ده یكات، بهو
پییه ده یه و.

٦- ﴿هَلْ أُنَبِّئُكَ حَدِيثَ الْجُنُودِ﴾، ئایا باس و خواسی سه ر بازه كانت بو هاتوه، پیت
گه یشتوه؟ (الْإِنِّيَانُ: مُسْتَعَارٌ لِبُلُوغِ الْخَبَرِ، وَالْحَدِيثُ: الْخَبَرُ، وَالْجُنُودُ جَمْعُ جُنْدٍ، وَهُوَ الْعَسْكَرُ
الْمُتَجَمِّعُ لِلْقِتَالِ، وَأُطْلِقَ هُنَا عَلَى الْأُمَمِ الَّتِي تَجَمَّعَتْ لِمَخَاصِمَةِ الرُّسُلِ)، كه ده فهرمو: بو
هاتوه (إتيان): خوازراوه ته وه بو گه یشتی هه وال، مه به ستیش له (حديث)، هه وال،
(جنود) یش کو (جند) ه، كه سوپایه کی کو بو وه یه بو جهنگ، لی ره دا مه به ست پیان
نهو کومه لگیانه ن كه کو بو ونه ته وه بو دژایه تی پیغه مبه ران (صلى الله عليهم وسلم)،
وه ك له سووره تی (ص) دا خوا ده فهرمو: ﴿جُنْدٌ مَا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ﴾
١١، واته: سه ر بازانیك له ولا تیکشكاون له کومه له كان، یانی: لهو کومه لانه ی دژی
پیغه مبه ران کو بو ونه ته وه.

ئنجا خوی په روه ردگار، دوو وینه لهو سه ر بازه تیکشكاوانه، دینیتته وه كه سزا دراو
و تیکشكاون:

٧- ﴿فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ﴾، ﴿١٨﴾، فیرعه ون و ته موود، خوا ﷺ فیرعه ون وه ك خو ی باس
ده كات، به لام ئاشکرایه فیرعه ون خه لك و سوپاو هیزی هه بووه، گه لی (ثمود) یش یه کیك
لهو گه لانه یه كه فه وتاون و بنبرکراون (الأمم البائدة)، له سه رچاوه میژوو ییه كاندا عه رهب
ده کرین به سی به شه وه: (العرب البائدة، العرب العاربة، العرب المستعربة)، عه رهبه

قەلاچۆکراوھەکان، (لەوانە گەلی عادو، گەلی ئەموود و، گەلی جەدیس)، عەرەبی عاریبە، {کە عەرەبی (قحطانی) ین و ئەسلى عەرەب لەوانەو ھاتوون}، عەرەبی موستەعەرەبە: (کە عەرەبی عەدنانبین، ئەوانەى لە ئەسلى دا عەرەب نەبوون، بەلام دواى بوونە عەرەب و زمانى عەرەبىي فێر بوون)، پێغەمبەرى خوشمان ﷺ لەوانە، چونکە ئیبراھیم (ع) (۱) ئەگەر کە ھاجەرى خێزانى قیبتى بوو، مىسرى بوو لەگەڵ ئىسماعیلی کۆرى، لە لای ئەو شوینەى دواى لەگەڵ ئیبراھیم دا بەیتیان لێدروست کرد، لەوێ داینان، دواى لەگەڵ ھۆزى (جرھم) دا، نۆ ھاتبوونەوێ، تێکەڵ بوون، دواى نەسلى و وەچەى ئىسماعیل بە تايبەت لە پێى عەدنەو، بوونە عەرەبی موستەعەرەبە، یانی: ئەو عەرەبانەى بە عەرەبکراون و عەرەب نەبوون، بەلام دواى زمانى عەرەبىي فێر بوون.

لە تەفسیری سوورەتەکانى دیکەدا، بە تەفصیل باسمان کردو، کە فیرەھون و سوپایەکەى چۆن فەوتان! ھەرۆھە باسى گەلى سەموودیش کە چۆن بە ھارژن و چریکەو بلیسەيەك لە ئاسمانەو، فەوتان، ئیمە لە تەفسیری سوورەتى (الحجر) دا باسى فەوتانى گەلى سەموودمان کرد، لە تەفسیری (الأعراف) و سوورەتى (القصص) یش دا بە تەفصیل بەسەرھاتى مووسا و ھاروونى براى (عليهما السلام) و ھۆزى بەنو و ئىسرائیل لە لایەك و، فیرەھون و ھامان و قاروون و دارو دەستەكەیان و سوپا و ھێزەكەیان لە لایەكى دیکەو، باسمان کردو.

۸- ﴿بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ﴾، بەلكو ئەوانەى بێپروان لە بە درۆ دانان دان، لێرەدا کە دەفەرموێ: ﴿فِي تَكْذِيبٍ﴾، واتە: ئەوانە لە بەر درۆ داناندا، نغزو بوون، (إِشَارَةً إِلَى إِحَاطَةِ التَّكْذِيبِ بِهِمْ إِحَاطَةَ الظَّرْفِ بِالْمَظْرُوفِ)، ئاماژەى بەوێ بە درۆ دانان و دەورەى داون، وەك چۆن شتێك دەخوێتە ئێو توورەگەى كەو، توورەگەكە دەورى ئەو شتە دەدات، (ظَرْفٍ) بریتىە لەو توورەگەى شتێكى تێدەكۆى، (مَظْرُوفٍ) یش، تێكراوھەكە، بە ھەمان شێو، بە درۆ دانانىش دەورى وانى داو، لە بەدرۆ دانان دا نغزو بوون.

(۱) ئیبراھیم علیہ السلام بابى ئىسماعیلەو، ئەویش باپیرە گەورەى عەدنەو، پێغەمبەرى كۆتاییش (محمد) عەدناییە.

۹- ﴿وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ﴾، خواش لە پشتیانەو دەورە دەره، لێره دا خواى بالا دەستی پەرورەدگار بە وێنەیهك دەیخاتە بەرچاومان، كە وەك چۆن سوپایەك دەوری كەسێك، یان كەسانێك بدات، بە دڵنیایی لە بەردەستیان دەرنەچن، خواى بەرزى مەزنیش لە پشتیانەو ئەوا دەوری داو، واتە: لە دەستی خوا قوتار نابن.

۱۰- ﴿بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ﴾، بەلكو ئەوێ خۆیندراوێهێكى زۆر شكۆدارە، قورئان خۆی یانی: خۆیندراو، قورئان خۆیندراوێهێكى زۆر شكۆدارە، ئەمە بۆ بەدرۆخستنەو بە درۆ دانانی بیروایەكانە كە:

۱- دەیانگوت: قورئان ئەفسانەى پیشینانە.

۲- دەیانگوت: قورئان شیعرەو موحمەد گوتوویەتی.

۳- دەیانگوت: قورئان قسەى كاهینانە.

۴- دەیانگوت: قورئان قسەى جادووگەرانە.

۵- دەیانگوت: قورئان قسەى شێتانه! خوا دەفەرموێ: ﴿بَلْ هُوَ﴾ (وانیە وەك ئێو دەلێن)، بەلكو ئەو، (ئەو قورئانەى موحمەد ﷺ هێناویەتی) خۆیندراوێهێكى زۆر شكۆمەندو شكۆدارە.

۱۱- ﴿فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ﴾، {جندو شەیتان و هیچ كام لەوانەى ئێو دایاندەنن، دەستیان ناگاتە قورئان}، لە تەختێكى پارێزراو دایە.

وشەى: ﴿مَّحْفُوظٍ﴾، بە هەم بە ژێر (كسر) خۆیندراوێهێه: ﴿فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ﴾، یانی: لە تەختێكى پارێزراو دایە، هەرۆهەا ﴿مَّحْفُوظٍ﴾، بە بۆر (رفع) یش خۆیندراوێهێه (فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ)، ئەو كاتەش: ﴿مَّحْفُوظٍ﴾، دەبێتە سێفەت بۆ قورئان، (بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ)، بەلكو ئەم قورئانە قورئانیكى شكۆمەندەو شكۆدارە، لە تەختێكدایە، پارێزراو، پارێزراو لەوێ زەفەرى پێ بەردری، شەیتانەكان پێی تێبەرن و، ئەگەرى ئەو هەبێ، نەك هەمووی، بەلكو بەشێكى قورئانیش دەستی جگە لە خواى پەرورەدگارى پێ گەیشتبێ.

قەسەیک لە بارەی (لوح محفوظ)هوه

وشە: ﴿لَوْحٌ﴾، لە ئەسلی زمانی عەرەبییدا: (اللُّوح: قِطْعَةٌ مِنْ خَشَبٍ مُسْتَوِيَةٍ تُتَّخَذُ لِيُكْتَبَ فِيهَا)، (لوح): بە مانای تاکێ ئەو تەختانە هاتو، کە کەشتیان لێ دروست دەکری و بە (ألواح)، کۆ دەبنەوه، بەلام وێرای ئەوهش: بە پارچە تەختەیک، داریک دەگوێری تەخت و ریکەو بەکاردههێنری بۆ ئەوهی شتی لەسەر بنووسری.

ئەو شتەش لە قورئانی دا چوار تەعبیری بۆ بەکارهێناون:

- ۱- لێره دا لە سوورەتی (البروج) دا، دەفەرموێ: ﴿فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ﴾ - ۲۲.
- ۲- لە سوورەتی (الواقعة) دا، خوا دەفەرموێ: ﴿فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ﴾ (۷۸).
- ۳- لە سوورەتی (یس) دا دەفەرموێ: ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ﴾ (۱۲).
- ۴- لە سوورەتی (ق) دا دەفەرموێ: ﴿وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ﴾ (۴) ق.

۱- ﴿لَوْحٍ مَحْفُوظٍ﴾، تەختیکی پارێزراو.

۲- ﴿كِتَابٍ مَكْنُونٍ﴾، نووسراویکی شێردراوه.

۳- ﴿إِمَامٍ مُبِينٍ﴾، پیشه‌وايه‌کی ڕوون، یان ڕوونکەر‌هوه.

۴- ﴿وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ﴾، نووسراویکی پارێزەرمان لەلایه.

وا پێده‌چێ مه‌به‌ست له‌و چوار شتانه، هەر چواریان یه‌ك بێ:

۱- به‌لام خوا سبحانه و تعالی له‌و ڕووه‌وه‌ی که خه‌لك پێی نازانی، فهرموویه‌تی: ﴿كِتَابٍ مَكْنُونٍ﴾، نووسراویکی شێردراوه.

۲- له‌و ڕووه‌وه‌ش که پارێزراوه‌و که‌س ده‌ستی نایگاتی و زه‌فه‌ری پێتبات، نه‌ مروف و نه‌ جند و نه‌ هیچ که‌س، فهرموویه‌تی: ﴿فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ﴾.

۳- لەو ڕووەوەش کە لە پێش دروستکراوەکانەوێه، فەرموویەتی: ﴿إِمَامٍ مُبِينٍ﴾
پیشەوایەکی ڕوون، یاخود ڕوونکەرەوێ.

۴- لەو ڕووەوەش کە پارێزەری ھەموو شتێکە، فەرموویەتی: ﴿كُنْزٍ حَفِیْظٍ﴾

لەو بارەوێش زانیان دوو پای سەرەکیان ھەن:

أ- ھەندیکیان دەڵێن: ئەم تەعبیرانە بۆ ئەوێ خوای کارزان دەبێوێ ئیمە حالی بکات،
کە ھەم قورئان، ھەم زانیاریەکانی خوا، ھەموویان پارێزراون، وەك چۆن ئیو شتێک
بنووسن، وەك گوتراوێ: (قَدْ عَلِمَ بِالْكِتَابَةِ)، زانیاری بە نووسین بپارێزن و بپەستەنەوێ،
بە ھەمان شیوێش خوا زانیاریەکانی بەو شیوێ پارێزراون، خوا ویستوویەتی ئیمە
حالی بکات، ئیمەش چۆن حالی دەبین؟ بەوێ بزانی شتێک ئەگەر نووسرا بێتەوێ لە
لەو حیکداو، لە نووسراوێکداو، ئەو زانیاریانە تۆمار کرابن، گوێزانیان بەسەردا نایەت.

ب- ھەندیکیش لە زانیان گوتوویانە: وەك جاری دیکەش باسما کردوێ خوا سبھانەو
تعالی بەو تەعبیرانە باسی دروستکراوێکی خۆی دەکات، کە زانیاریەکانی ئەوێ تیدا
تۆمار کراون و لە نیویاندا قورئانە، بەلام ئیمە نازانین چۆنە؟

ھەلبەتە بۆ خۆم زیاتر بۆچوونی یەكەم بە عەقڵ و دڵمەوێ دەنووسێ، کە ھەموو
ئەو تەعبیرانە بەکارھێنراون بۆ حالی کردنی ئیمە، ئەك دروستکراوێك ھەبێ خوا
زانیاریەکانی خۆی تیدا تۆمار کردبێ.

بەلام ئەگەر دووھمیشیان بێ، ھەرچەندە جگە لە مانای پراوەتی ئایەتە موبارەكەکان
بەلگە یەکی دیکە وایە، بەلام ئاساییە، چونکە ھەموو شتێک بۆ خوای بەرزومەزن
ئاسانەو، ئاساییە خوا زانیاریەکانی خۆی لە دروستکراوێکی خۆیدا تۆمار کردبێ و،
نووسی بێ، لە نیویشاندا ئەو قورئانە ناردوویەتی و، کتیبەکانی دیکەش کە بۆ
پێغەمبەرانی دیکە ناردوون.

ليٽره دا ڪوٽايي به ته فسيرڪردني سووڙهه تي (البروج)، ڏيئين و، له خواي پهروه رديگار ده پاريينهوه به ناوه هر به رزه ڪاني و به سيفه ته هره په سنده ڪاني، که ته و فيقمان بدات و، يارمه تييمان بدات، باشتري به هره وه برگرين له قورٿان، به هوئي چاڪ خويندنه وهي و، بير لي ڪردنه وهي و، تيوه راماني و، په ند ليوه رگرتي و، ڪاري پيڪردني، له چوارچيوهي خودي خوٽان و مال و مندالمان و کهس و ڪارو ده ورو به رمان و ڪومه لگامان، له هه موو بارو ره هه نده ڪاني دينداريي و دنيا داريدا.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

تەفسیری سوورەتی

الطَّلَافِ

دهستپیک

به پړزان!

ته مړو که (۲۶) ی مانگی (ذی القعدة) ی سالی (۱۴۴۱) ی کوچیی، به رانبهر (۲۰۲۰/۷/۱۷) زاینیه، له شاری ههولیر، خوا پشتیوان بی دهست دهکین به تهفسیرکردنی سوورهتی (الطارق).

پیناسه ی سوورهتی (الطارق) و بابتهکانی

یه که م: ناوی ته م سوورهته:

ناوی باوتری ته م سوورهته: (سورة الطارق) ه، به لام به ناوی: (سورة والسماء والطارق) یش، ناسراوه، وهك لهو سى گيردراووهيه دهفامريتهوه، که دووانيان پيشتریش هينامانن: **یه که م:** {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَقْرَأُ فِي الْعِشَاءِ الْآخِرَةَ بِـ ﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ﴾ وَ ﴿وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ﴾} (أخرجه أحمد: ۸۳۱۴، تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده ضعيف).

واته: ته بوو هوپه پره (خوا لی پازی بی)، ده گپړیتهوه، که پیغه مبهری خوا ﷺ له عیشای کو تاییدا (مبهست نویژی خهوتنانه)، ههردوو سوورهتی: ﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ﴾ و ﴿وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ﴾، ده خویندن، (هه ر کامیان له رکاتیکدا).

دووهم: {عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقْرَأُ فِي الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ بِـ ﴿وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ﴾ وَ ﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ﴾} (أخرجه أبو داود: ۸۰۵، والترمذي: ۱۹۰، قال الألباني: حسن صحيح).

واتە: جابیری کۆری سەمورە (خوای پازى بى)، دەلى: پىڭخەمبەر ﷺ لە هەردوو نوێزی نیوەرۆو عەسردا، سوورەتى: ﴿وَالسَّمَاءُ وَالطَّارِقُ﴾ و ﴿وَالسَّمَاءُ ذَاتُ الْبُرُوجِ﴾، دەخویندن.

دیاره ئەوانیش هەر سوورەتە لە پکاتیکدا.

سییەم: {عَنْ خَالِدِ الْعَدَوَانِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّهُ أَبْصَرَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فِي مَشْرِقِ ثَقِيفٍ، وَهُوَ قَائِمٌ عَلَى قَوْسٍ أَوْ عَصَى، حِينَ أَتَاهُمْ يَبْتَغِي عِنْدَهُمُ النَّصَرَ قَالَ: فَسَمِعْتُهُ يَقْرَأُ: {وَالسَّمَاءُ وَالطَّارِقُ} حَتَّى خَتَمَهَا، قَالَ: فَوَعَيْتُهَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ وَأَنَا مُشْرِكٌ ثُمَّ قَرَأْتُهَا فِي الْإِسْلَامِ، قَالَ: فَدَعَتْنِي ثَقِيفٌ فَقَالُوا: مَاذَا سَمِعْتَ مِنْ هَذَا الرَّجُلِ؟ فَقَرَأْتُهَا عَلَيْهِمْ، فَقَالَ مَنْ مَعَهُمْ مِنْ قُرَيْشٍ: نَحْنُ أَعْلَمُ بِصَاحِبِنَا، لَوْ كُنَّا نَعْلَمُ مَا يَقُولُ حَقًّا لَاتَّبَعْنَاهُ}، (أخرجه أحمد: ۱۸۹۷۸، والطبراني: ۴۱۲۶ و ۴۱۲۷، والبخاري في تاريخه: ۴۶۵، وقال الهيثمي في المجمع: ۱۱۴۸۳: فيه عبدالرحمن بن خالد ذكره ابن أبي حاتم ولم يجرحه أحد، وبقية رجاله ثقات، قلت: ابن حبان يوثق المجاهيل).

واتە: خالیدی عەدوانیی (خوای پازى بى)، گێراویەتەووە کە پىڭخەمبەرى خوای ﷺ لە بازاری (ثقیف) دا بینووە، لەو کاتەدا خوای داووەتە سەر کەوانیک، یان گۆچانیک، هاتووە بۆ لایان، داوای یارمەتی و پشتگیری لى کردوون، گوئی لى بوووە کە ﴿وَالسَّمَاءُ وَالطَّارِقُ﴾، خویندووە، هەتا تەواوی کردووە، دەلى: منیش لە سەردەمی نەفامیددا ئەو سوورەتەم لەبەر کرد، (دوایی کە هاتۆتە نێو ئیسلامەووەش خویندووێتی)، هۆزی (ثقیف) بانگیان کردم، گوتیان: وەرە چیت لەو پیاووە بیست؟ منیش سوورەتەکەم بۆ خویندەنەووە، ئەوانەى لە هۆزی قورەیش لەگەڵیان بوون، گوتیان: ئێمە بە هاووەلەکەى خۆمان ئاگادارترین، ئەگەر زانیابمان ئەوێ دەلی هەقە، شوینی دەکەوتین.

واتە: تۆش گوئی پى مەدەو شوینی مەکەووە، واشپێدەچى کەوتبێتە ژێر کاریگەری ئەوان، بەلام دیارە ئەو سوورەتەى لەبەر کردووە دوایی هاتۆتە نێو ئیسلامەووە خویندووێتی.

دووه م: شونینی دابه زینی:

زانایان له سهر مه ککه یی بوونی ته م سووړه ته یه کده ننگن، لهو باره وهش ته م دهقه هاتوه:
 {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: نَزَلَتْ ﴿وَالسَّمَاءُ وَالطَّارِقُ﴾ بِمَكَّةَ} (أورده السيوطي في الدر المنثور: ج ۸، ص ۴۷۳، ونسبه لابن الضريس والنحاس والبيهقي وابن مردويه، الإشتياع في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۵۰۷).
 واته: عه بدوللای کوری عه عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، گو توو یه تی: سووړه تی ﴿وَالسَّمَاءُ وَالطَّارِقُ﴾، له مه ککه دابه زیوه.

سییه م: ریزبه ندیی له موصحف و له دابه زین دا:

ته م سووړه ته له (موصحف) دا ژماره که ی (۸۶) ه، له دابه زینیشدا ژماره که ی (۳۶) ه، له رووی دابه زینه وه پیش سووړه تی: ﴿أَقْرَبَتِ السَّاعَةُ وَأَنْشَقَ الْقَمَرُ﴾ و، دواي سووړه تی: ﴿لَا أَقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ﴾، هاتوته خوار ی.

چواره م: ژماره ی ثایه ته کانی:

ژمیړه رانی ثایه ته کانی قورپان، له سهر ته وه یه کده ننگن که ژماره ی ثایه ته کانی ته م سووړه ته موباره که حه قده (۱۷) یه.

پینجه م: نیوه رۆکی:

ته م سووړه ته به راو بو چوونی به نده، پینج تهوهر ده گرپته خو ی:

۱- سویند خواردن به ئاسمان و ته ستیره ی تاریکیی کونکر، یا خود در به تاریکییده، که هه موو که س پاریزه ریکی به سهره وه یه، ثایه ته کانی: (۱ - ۴).

۲- فرمانکردنی خوا به مروّف که سهرنج بدات: له چی دروست بووه؟ له ئاوێکی به فیچقه دهرهاتوو، له نیوان ئیسکی پشت و سینگ دروست بووه، ئایه ته کانی: (۵ - ۷).

۳- توانایی خوا له سهر زیندووکردنهوهی مروّف، له پوژی دهرکهوتنی نهینیه کاند، که مروّفی بپروا هیچ تواناو سهرخه ری نابن، ئایه ته کانی: (۸ - ۱۰).

۴- سویند خواردنی خوا به ئاسمانی گیره رهوهو، زهوی خاوهن قلیش (ئامادهیه بقلیشی)، که قورئان فهرموودهی لیک جیاکه رهوهیهو گالته نیه، ئایه ته کانی: (۱۱ - ۱۴).

۵- باسی فیّ و پیلانی ناحه زان و، نه خشه ی خوای کاربه جی له به رانه ریانداو، مۆله تدانی بپروایان بۆ ماوهیه کی کهم، ئایه ته کانی: (۱۵ - ۱۷).

شه شه م: تاییه تمه ندیه کانی:

ئهم سی تاییه تمه ندیه م که وتوونه بهرچاو:

۱- لهم سووره ته دا دوو جاران سویند به ئاسمان خوراوه، له سهره تاوه و، له لای نیوه راستیشهوه.

۲- قورئان به: ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ ۚ وَمَا هُوَ إِلَّا هَزْلٌ ۚ﴾، قسهیه کی لیک جیاکه رهوهی نیوان هه ق و ناهه ق، راست و چهوت، چاک و خراپ، ﴿وَمَا هُوَ إِلَّا هَزْلٌ ۚ﴾، ئهم قورئانه گالته نیه، بهوه وه سف کراوه.

۳- لهم سووره ته موباره که دا چه ند وشه و ته عبیریک هاتوون، ته نیا لهم سووره ته دا هاتوون:

۱- ﴿وَالطَّارِقِ﴾

۲- ﴿دَافِقِ﴾

۳- ﴿يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ﴾

۴- رَوِّدًا

حهوتەم: دابەشکردنی ئایەتەکان:

تیمە کووی ئەو حەڤدە (۱۷) ئایەتە، دەکەینە دەرسیک، چونکە هەرچەندە بابەتەکانی پینج تەوەر و پینج بابەتن، بەلام زۆر تیکهه لکیشن و پیکهوه په یوه ست و جۆش دراوون و له یهك پچراندنیان له چهند دەرسیک دا پێویست ناکات.

دەرسى ئەم سوورەتە

راځه پانډنې مهكنه بې ماموستا عهلي بابېر

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play

App Store

QR Code 1

QR Code 2

له توره كومپاڼيه بيهكان لهكډانان
Stay in touch on social media
نځن هككم عير موزاځ الواحل الاتماس

www.alibapir.net

English + عربي - كوردي

راځه پانډنې مهكنه بې ماموستا عهلي بابېر

عهلي بابېر/Alibapir

Alibapir/عهلي بابېر

كهتاي

راځه پانډنې مهكنه بې ماموستا عهلي بابېر

QR Code 3

QR Code 4

QR Code 5

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە ھەر ھەڤدە (۱۷) ئايەتەكەى ئەم سوورەتە پيڭ دى، ئايەتەكانى:
(۱ - ۱۷)، و ئەو ھەڤدە (۱۷) ئايەتەى ئەم سوورەتەش، پېنج بابەتى گرنكى پيڭەوھ
جۆشدرائ دەگرە خويان:

۱- خوا سبحانە و تعالى سویند دەخوا بە ئاسمان و بە ئەستېرەى كونكەر، دېر بە تاريكىي
دەر، كە ھەموو كەس پاريزەرېكى بەسەرەوھيە، ئەمە لە چوار ئايەتى يەكەم (۱ - ۴) دا.

۲- فەرمانكردنى خوا بە مروّف كە سەرنج بدات لە چى دروست بوو؟ لە ئاويكى بە
فيچقە دەرھاتوو، لە نيوان ئيسكى پشت و سينگ: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ﴾ ⑤ خُلِقَ مِنْ
مَّاءٍ دَافِقٍ ⑥ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ⑦ ئايەتەكانى: (۵، ۶، ۷).

۳- باسى توانايى خوا لەسەر زیندووکردنەوھى مروّف لە پۆزى دەرکەوتنى نەيىنيەكاندا،
كە ھيچ توانايەك و ھيچ سەرخەرى نابن: ﴿إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ﴾ ⑧ يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ⑨
فَأَلَّهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ⑩ ئايەتەكانى (۸، ۹، ۱۰).

۴- سویند خواردنى خوا بە ئاسمانى گېرەرەوھو، زەوى خاوەن قلیش، كە قورئان
فەرموودەيەكى لێك جياكەرەوھيەو گالته نيە: ﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ﴾ ⑪ وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ
⑫ إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ ⑬ وَمَا هُوَ بِأَهْزَلٍ ⑭ ئايەتەكانى: (۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴).

۵- باسى پيلان و نەخشەى ناحەزان و، نەخشەى خوا لە بەرانبەر يانداو، مۆلەتدانى
خوا بو بېيروايان و بوار پيدانى و، فەرمانكردنیشى بە پيڭەمبەرەكەى ﷺ كە ماوھيەكى
كەم مۆلەتيان بدات: ﴿إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا﴾ ⑮ وَأَكِيدُ كَيْدًا ⑯ فَهَلِ الْكَافِرِينَ أَهْمَلَهُمْ رُؤْيَا
⑰ ئايەتەكانى: (۱۵ و ۱۶ و ۱۷).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ۝۱ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ۝۲ النَّجْمُ الثَّاقِبُ ۝۳﴾ إِنَّ كُلَّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيهَا حَافِظٌ ﴿۴﴾ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ﴿۵﴾ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ﴿۶﴾ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ﴿۷﴾ إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ﴿۸﴾ يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ﴿۹﴾ فَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ﴿۱۰﴾ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ﴿۱۱﴾ وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ﴿۱۲﴾ إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ ﴿۱۳﴾ وَمَا هُوَ بِأَهْزَلٍ ﴿۱۴﴾ إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ﴿۱۵﴾ وَكَيْدٌ كَيْدًا ﴿۱۶﴾ فَهَلْ الْكَافِرِينَ أَمَهُلُهُمْ رُوءًدًا ﴿۱۷﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{به ناوی خواى به بهزهیی به خشنده. سویند به ئاسمان و به شهوگەر ﴿۱﴾ چیش به تووى زاناندوه شهوگەر چیه؟ ﴿۲﴾ ئەستیرهیه کی (تاریکی) کونکەر (و درپێدەر) ه ﴿۳﴾ هیچ کەسیک نیه مه گەر پارێزهرێکی (له فریشتان) به سه ره وهیه ﴿۴﴾ ئنجا با مروؤف سه رنج بدات له چی دروستکراوه! ﴿۵﴾ له ئاوێکی به فیچقه ده رقوئو دروستکراوه ﴿۶﴾ که له نیوان پشت و ئیسکه کانی سینگ دیته ده ری ﴿۷﴾ بیگومان ئەو (خوا) له سه ر گیرانه وهی (و زیندوو کردنه وهی) توانایه ﴿۸﴾ له روژیک دا که نهینیه کان ئاشکرا ده کرین ﴿۹﴾ (ئنجا مروؤفی بیروا) لهو روژه دا هیچ هیزیک و، هیچ پشتوانیکی نیه ﴿۱۰﴾ سویندیش به ئاسمانی خاوهن گیرانه وه ﴿۱۱﴾ ههروه ها سویندیش به زهوی خاوهن قلیش ﴿۱۲﴾ ئەو (قورئان) ه قسه یه کی جیاکهره وهیه (بو هه ق و ناهه ق و راست و چهوت) ﴿۱۳﴾ ئەو گالته نیه ﴿۱۴﴾ بیگومان ئەوان (بیبروایان) پیلان ده گیرن (له دژی په یامه کهم) ﴿۱۵﴾ منیش نه خشه داده نیم، چ نه خشه دانانیک! ﴿۱۶﴾ ده جا (ئه ی موحه ممه د!) مۆله تی بیبروایان بده (منیش) که مه مۆله تیکیان ده ده م ﴿۱۷﴾.}

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(وَالطَّارِقُ): (الطَّرَقُ كَالضَّرْبِ إِلَّا أَنَّهُ أَخْصُ، لِأَنَّهُ ضَرَبَ عَلَى صَلْبٍ بِصَوْتٍ، كَطَرَقَ الْحَدِيدُ، وَعَبَّرَ عَنِ النَّجْمِ بِالطَّارِقِ، لِاخْتِصَاصِ ظُهُورِهِ بِاللَّيْلِ)، (طارق): له (طَرَقَ) هوه هاتوه، (طَرَقَ): وهك (ضَرَبَ) وایه، واته: لیدان، به لَام (طَرَقَ): تایه تتره له (ضَرَبَ)، چونکه (طَرَقَ): بریتیه له وهی له شتیکی رهق بدری و دهنگی لی بَ، وشه ی: (طارق) یش لیردها بو ته ستیره به کاره یێزاوه، چونکه ته ستیره به شه وی دهرده که وی. (چونکه به رۆژ له بهر تیشکی خور، ته ستیره کان دیار نین و، دوا ی ته وهی تیشکی خور نامینی، ئنجا ته ستیره کان دهرده که ون).

(دَافِقٍ): (أَي: سَائِلٍ بِسُرْعَةٍ، يُقَالُ: جَاءَ دُفْعَةً، وَمَشَى الدَّفِيقُ، أَي: تَصَبَّبَ فِي عَدْوِهِ كَتَصَبَّبِ الْمَاءُ الْمُتَدَفِّقُ)، (دَافِقٍ): ههر شله مه نییه که به خیرایی برژی، ده گوتری: (جاء دُفْعَةً)، واته: به خیرایی و لیکرا هات، ده گوتری: (مَشَى الدَّفِيقُ)، واته: له رۆیشتنه کهیدا، له پاگردنه کهیدا لیژ بووه، وهك چۆن ئاو یکی به خورزه م ده رژی و لیژده بیته وه.

(الصَّلْبِ): له (صَلَبَ) هوه هاتوه، (الصَّلْبُ: الشَّدِيدُ)، (صَلَبَ): به مانای پتهو، رهق، سهخت، دی. (وَبَاعْتَبَارِ الشَّدَّةِ وَالصَّلَابَةِ، سُمِّيَ الظَّهْرُ صَلْبًا، وَصَلْبًا)، له پرووی سهختی و توندییو پشت پی گوتراوه: (صَلَبَ) و پیشی گوتراوه: (صَلَبَ)، (وَالصَّلْبُ: تَعْلِيقُ الْإِنْسَانِ لِلْقَتْلِ)، (صَلَبَ): بریتیه له هه لواسینی مروف بو له سیداره دان و کوشتنی.

(وَالرَّأْيِ): (جَمْعُ تَرْيِبَةٍ: أَضْلَاعُ الصَّدْرِ)، په راسووه کانی سینه پییان ده گوتری: (تَرَائِبِ) و کووی (تَرْيِبَةٍ) ن، یانی: (ضِلْعَ)، (وَالرَّأْيِ)، یانی: (أَضْلَاعَ)، به لَام په راسووه کانی که سینه پیکدین.

(تَبْلٍ): یانی: (تُظْهِرُ)، دهرده خرین، (بَلَوْتُ فَلَانًا: خَبَرْتُهُ، تَبْلٍ السَّرَائِرِ) أَي: تُخْتَبَرُ وَتُعْرَفُ، (بَلَوْتُ فَلَانًا) واته: فلانکه سم تاقیکرده وه، تاکو شاره زای بم، (تَبْلٍ السَّرَائِرِ)، (أَي: تُخْتَبَرُ وَتُعْرَفُ)، واته: تاقی ده کرینه وه و ده ناسرین.

(السَّرَّارُ): (السَّرَّ: جَمْعُهُ أَسْرَارٌ، وَالسَّرِيرَةُ جَمْعُهَا: سَرَائِرٌ)، (سَرَّ) به (أَسْرَارٌ) كَوْدُهُ بَيْتَهُوهُ، (سَرِيرَةُ)، به (سَرَائِرٌ) كَوْدُهُ بَيْتَهُوهُ، هەردوو كیشیان یانی: شتیک كه مَرُوف دەشاریتەو، یاخود له سینەدا هەلیدەگری و خەلك پێی نازانی.

(الرَّجْعُ): (المَطَرُ، أَوِ التَّفْعُ)، هەندیک له زانایان وشەى: (رَجَعَ)یان به مانای باران و، به مانای سوود، لێکداوێتەو، به لَام (رَجَعَ): یانی: گەرانهو و چاوگه، (الرَّجُوعُ: وَهُوَ الْعَوْدُ إِلَى مَا كَانَ مِنْهُ الْبَدْءُ)، (رُجُوعُ): بریتیه له گەرانهو و بهر و ئه و شوینەى دەستپێکە که لهووه بووه، (وَسُمِّيَ الْمَطَرُ رَجْعًا لِرَدِّ الْهَوَاءِ مَا تَنَاوَلَهُ مِنَ الْمَاءِ)، بۆیه باران پێیگوتراوه: (رَجَعَ)، چونکه ههوا ئه و ئاوهی هه لێگرتوه، دهیگێریتەو بۆ زهوى و، دوايش تێکەل به ئوقیانوسه کان ده بێتەو، دواى ئه وى مَرُوفه کان پێداویستییه کانى خۆيانى پێ جێیه جێ ده کهن.

(الصَّنْعُ): (الشَّقُّ لِلْأَجْسَامِ الصُّلْبَةِ)، (صَدَعُ): بریتیه له لهت بوون و قلیشان له تهنه رهق و پتهوه کاند.

(فَصْلٌ): (الفَصْلُ: إِبَانَةُ أَحَدِ الشَّيْئَيْنِ مِنَ الْآخِرِ، حَتَّى يَكُونَ بَيْنَهُمَا فُرْجَةٌ، فَصْلُ الْخِطَابِ: الْكَلَامُ الْجَلِيُّ الَّذِي فِيهِ قَطْعُ الْحُكْمِ، وَحُكْمُ الْفَيْصَلِ)، (فَصْلُ): بریتیه له لێك جیاکردنه وى دووشتان تاكو كه لێنێکیان ده کهوێت، (فَصْلُ الْخِطَابِ): بریتیه له قسهیهك كه زۆر پوون بى و پریارىكى یه کلايیکه ره وى تێدا بى، ده گوترى: (حُكْمُ الْفَيْصَلِ)، واته: حوکمێك كه لێك جیاکه ره وى بى.

(بِالْهَزْلِ): (الْهَزْلُ: كُلُّ كَلَامٍ لَا تَحْصِيلَ لَهُ وَلَا رَيِّعَ، تَشْبِيهًا بِالْهُزَالِ)، (هَزَلَ): بریتیه له ههه قسهیهك كه ههچ سوودیكى نه بى و، ههچ به رهه میكى نه بى، چویندراوه به (هَزَال) ده و، واته: ئاژه لێكى له پر كه گوشتى پێوه نه بى.

(كَيْدًا): (الكَيْدُ: ضَرْبٌ مِنَ الْإِخْتِيَالِ مَذْمُومًا أَوْ مَمْدُوحًا، وَمَذْمُومًا أَكْثَرُ)، (كَيْدُ): بریتیه له جوړێك له فیل، ئنجا جارى وا ههیه سه رزه نشت کراوه، جارى واش ههیه ستایش کراوه، به لَام به زۆرى بۆ حاله تى سه رزه نشت و خراپه به کاردی.

(مَهْل): بوارو مؤلّهت بده، (المَهْلُ: التَّوَدَّةُ وَالسُّكُونُ)، (مَهْل) هه‌واشیی و ئارامیی (وَأَمَّهْلَتْهُ: رَفَقْتُ بِهِ)، واته: له‌گه‌لی دا میهره‌بان بووم، (وَمَهْلٌ فِي فِعْلِهِ وَعَمَلٌ فِي مُهْلَةٍ)، واته: له‌کاره‌که‌یدا له‌سه‌ره‌خو بوو، یان له‌مؤله‌تدا کاری کرد.

(رُؤِدًا): (الرَّوْدُ: التَّزُّدُّ فِي طَلَبِ شَيْءٍ بِرُفْقٍ، رَادَ وَارْتَادَ، وَمِنْهُ الرَّائِدُ لَطَالِبِ الْكَلِّ)، (رُود): بریتیه له‌هاتن و چوون له‌داواکردنی شتی‌کدا به‌نهرمی و میهره‌بانی، ده‌گوتری: (رَادَ وَارْتَادَ)، به‌دوای شتی‌کدا چوو به‌نهرمی، (وَمِنْهُ الرَّائِدُ)، (رَائِد): که‌سی‌که به‌دوای له‌وه‌رگه‌دا بگه‌ری، (وَمِنْهُ بَنِي رُؤَيْدٍ)، (رُؤَيْد) یش له‌وه‌وه بنیاتراوه، ده‌گوتری: (فُلَانٌ يَمْشِي عَلَى رُودٍ، أَي: مَهْلٍ، وَمِنْهُ قِيلَ: الدَّهْرُ إِرُودٌ ذُو غَيْرٍ)، (رُود): به‌مانای مؤله‌تدان و له‌سه‌ره‌خویی، له‌وه‌وه‌ش گوتراوه: (الدَّهْرُ إِرُودٌ ذُو غَيْرٍ)، رۆژگار مؤله‌ت ده‌دات و خاوه‌ن گۆرانکارییه، (أَي: يَعْمَلُ عَمَلَهُ فِي سَكُونٍ لَا يُشْعَرُ بِهِ)، یانی: کاری خوئی ده‌کات به‌ئارامیی و به‌مه‌ندی و هه‌ستی پیناکری.

مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان

خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی: ﴿سُبْحَانَ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، به‌ناوی خوای به‌به‌زه‌یی به‌خشنده، واته:

۱- ئەم قورئانخویندنه (یان ئەم کاره) ده‌ست پێده‌که‌م به‌ناوی خوا.

۲- ئەم کاره به‌مه‌به‌ستی به‌ده‌سته‌پێانی په‌زامه‌ندی خوا، ده‌که‌م.

۳- ئەم کاره به‌پێی به‌نامه‌ی خوا ئەنجام ده‌ده‌م.

۴- ئەم کاره به‌وزه‌و توانایه‌ک که‌خوا بۆی په‌خساندووم، پێی هه‌لده‌ستم.

ته‌وه‌ری یه‌که‌م: ﴿وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ﴾، سویند به‌ئاسمان و سویند به‌(طَارِق)، (طَارِق)م به‌شه‌وگه‌ر لیکداوه‌ته‌وه، چونکه هه‌موو زانایان ده‌لین: مه‌به‌ست له‌وه‌

ئەستېرەيە كە بە شەوئى دەردەكەوئى، ئەستېرەش ھەر بە شەوئى دەردەكەون، بە پۆژئى لەبەر پووناكىي و شوئى پۆژ ئەستېرەكان ديار نين، ﴿وَمَا أَذْرَكَ مَا أَطَارِقُ﴾، چ شتېك بە توئى زاناندو (طارق) چيە؟ ئەم پرسياركردنە، بو گەورە پېشاندانى (طارق)ە، ﴿النَّجْمُ الثَّاقِبُ﴾، ئەستېرەيەكى كونكەر (تاريكيە)، يانى: (النَّجْمُ الْمُضِيءُ)، ئەستېرەيەكى بە شوئە، ياخود: (النَّجْمُ: الَّذِي يَنْقُطُ)، ئەستېرەيەكە كون دەكات، چى كون دەكات؟ تاريكىي كون دەكات و دپ بە تاريكىي دەدا، بۆيە ئەو رايە راسترە كە ليرەدا مەبەست كوئى ئەستېرەنە، نەك ئەستېرەيەكى تايەت چونكە ھەندىك گوتوو يانە: ئەستېرەيى زوحەلە، يان فلان ئەستېرەيە، بەلام خوا بە گشتى فەرموويەتى و، ھەموو ئەستېرەكانيش، بېگومان تيشك و شوئىكيان ھەيەو دپ بە تاريكىي دەدەن. ﴿إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ﴾، ھىچ نەفسىك نىە، مەگەر پاريزەرېكى بەسەرەوھەيە، ﴿إِنْ﴾، يانى: (مَا) (ما كُلُّ نَفْسٍ)، يانى: ﴿لَّمَّا﴾، يانى: (إِلَّا)، يانى: ھىچ كەسىك نىە، مەگەر پاريزەرېكى بەسەرەوھەيە. ئەمە جوړىك لە خوئندنەوھەو، بە جوړىكى ديكەش خوئندراوھەتەو: ﴿إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ﴾، ئەو كاتەش: ﴿إِنْ﴾، (مُحَقَّقَةٌ)، دەبئى لە (مُثَقَّلَةٌ) و (ل)ى سەر (لَمَّا) بو جياكردنەوھەي (إِنْ)ى (مُحَقَّقَةٌ)يە، كە ماناي جەختكردنەوھەي ھەيە لە (إِنْ)ى لاپەرە (نافية) و، بەمجورەي لئ دئ: ﴿إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَعَلَّهَا حَافِظٌ﴾، يانى: (ما)يەكە زياد كراوھ بو توخكردنەوھەي واتايەكەي، واتە: ھەموو نەفسىك پاريزەرېكى بەسەرەوھەيە، (الطَّيْرِ)، ئەم خوئندنەوھەي ھەلبژاردوھەو، خوئندنەوھەي ديكەي زور لەلا بەھيژ نىە، دەلئ: مەگەر بە رىوايەت چەسپا بئ، ئەگەرنا ئەمە خوئندنەوھەي راستە.

گرنگ ئەوھەيە خوا سبحانە و تعالى لە وەلامى ئەو دوو سوئندەدا -- سوئند خواردن بە ئاسمان و سوئند خواردن بە (طارق)، كە دوايى (طارق)يش بە ئەستېرەيى كونكەر لئىك دەداتەوھە - دەفەرموئى: ھەر كەسىك پاريزەرېكى بەسەرەوھەيە، يان ھىچ كەسىك نىە، پاريزەرېكى بەسەرەوھە نەبئ، مەبەستيشى لە پاريزەرەكان بە دلىايەوھە فريشتهكانن، وەك خواي پەرورەدگار دەفەرموئى: ﴿وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ۝۱۰ كِرَامًا كَاتِبِينَ ۝۱۱﴾

واتە: بە دُنْیایی ئیوھ پارێزەرانتان بە سەرەوھن، زۆر بەرپۆزن، زۆر بەخشنەن، زۆر بەرزو پەسندن، ﴿کَیۡنَ﴾ نووسەریشن، تۆمارکەرن بۆ ھەموو ھەلسوکەوتەکانتان.

تەوھرە ی دووھم: خوای پەروەردگار فەرمان دەکات بە مَرُوف کە بیر بکاتەوھو تییفکری و سەرنج بدات: لە چى دروست بوو؟ ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنۡسَنُ مِمَّ خُلِقَ﴾ با مَرُوف سەرنج بدات لە چى دروست بوو، لێرەدا وشەى ئینسان بەگشتی ھاتوھو (أل) ھە کە بۆ ناساندنەو، راسترو باشترو وایە بگوتری: بۆ ناساندنی جینسە، واتە: لێرەدا مەبەست پێی کوێ مَرُوفەکانە، با ھەر مَرُوفێک سەرنج بدات لە چى دروست بوو؟ ﴿خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ﴾ لە ئاوێکی بە فیچقە دەرقلو دروست بوو، ﴿دَافِقٍ﴾ لەسەر کیشی (فَاعِل) ھ، بەلام بە مانای بەرکار (مفعول) ھ، وەك (سِرُّ گَاتِم)، واتە: نھینیەکی شیردراو، یانی: (سِرُّ مَكْتُوم)، دوایی زیاتریش شیدەکەینەو، گرنگ ئەوھ یە خوا دەفەرموی: مَرُوف لە ئاوێکی بە فیچقە دەرقلو دروست بوو، ئایا ئەو ئاوھ لە کوێوھ دی؟ ﴿يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلۡبِ وَالتَّرَائِبِ﴾ لە نیوان پشت و ئیسقانەکانی سینگەوھ دی، زۆرێک لە پوونکەرەوانی قورئان گوتووایە، تۆوی دەرقلو لە نیوان ئیسکەکانی پشتی پیاوو ئیسقانەکانی سینگى ئافرەت دەرەدەچى، یاخود: لە نیوان ئیسقانەکانی سینگ و پشت، ھەم بە نەبەت پیاوھوھ ھەم بە نەبەت ئافرەتەوھ^(۱)، دەرەدەچى.

تەوھرە ی سییەم: ﴿إِنَّهُ عَلَى رَجَعِهِ لَقَادِرٌ﴾ (۸) یَوْمَ بُدۡى السَّرَایۡرُ (۹) ﴿فَالَهُ مِنْ قُوۡةٍ وَلَا نَاصِرٍ﴾ (۱۰) بە دُنْیایی ئەو (خوای بالادەست)، لەسەر گێرانەوھى توانایە، ھەلبەتە ناوی خوای بەرزى مەزن لەم سوورەتە موبارەکەدا نەھێتراو، بەلام دەزانین کە خوا یە مَرُوفى خولقاندو، ھەر خواشە لەسەر گێردرانەوھى مَرُوف بە توانایە، ﴿إِنَّهُ عَلَى رَجَعِهِ لَقَادِرٌ﴾، لەسەر گێرانەوھى واتە: دوای ئەوھى دەمری و دەخړیتە نیو خۆلەوھ، خوا دەتوانی جارێکی دیکە ئەو جەستە یە زیندوو بکاتەوھو بیگێریتەوھ بۆ ژیان.

(۱) دوایی لەو بارەوھ کورتە باسیک دەکەین.

ئایا کەنگی ئەو دەکات و دەگێڕێتەو؟

﴿يَوْمَ بُلَى السَّرَّارُ﴾، ئەو پۆژەى نەینىيەکان تاقیدەکرێتەو، دەناسێتێن، ئاشکرا دەکرێن، ﴿السَّرَّارُ﴾ کۆى (سَرِیرە)یە، وەك چۆن (أَسْرار) کۆى (سِر)ەو هەردووکیشیان بە مانای نەینین، ئەو نەینىيەى مەرووف لە دلى خۆیداو لە عەقلى خۆیدا هەلیدەگرى و، بە کەسى نالى، لەو پۆژەدا ئەو نەینىيانە هەموویان کەشف دەبن، دەردەخرێن و دەخرێنە روو، ﴿فَالَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ﴾، هیچ هێزىکى (زاتى) نیە، هیچ پشتیوان و سەرخەریکى (دەرەکی) شى نیە، مەرووفەکان تێکرا بێگومان هیچ هێزىکى زاتیان نیە لە بەرامبەر ئەو پۆژەداو، هیچ پشتیوانىکى دەرەکیشیان نیە، بەلام وایدەچى زیاتر مەبەست پێى مەرووفى بپرواب.

تەوهرەى چوارەم: ﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ۝ ۱۱ ۝ وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ۝ ۱۲ ۝ إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ ۝ ۱۳ ۝ وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ۝ ۱۴ ۝﴾، سویند بە ئاسمانى خاوەن گێرانهو، ﴿ذَاتِ﴾، یانى: (صَاحِبَة)، خاوەن، ﴿الرَّجْعِ﴾، بە مانای گێرانهو (الإِعَادَة)، خواى پەرورەدگار ئاسمانى و خولقاندو شتەکان بگێڕێتەو، بەتایبەت تیشكى خۆر، لە ئوقیانوسەکان دەداو هەلمى ئاو بەرز دەبێتەو، خوێ و ماددە تفتیه کە بەجى دێلى لە دەریاداو هەلمە کە بەرز دەبێتەو، دواى با دەیهێنى بۆ شوینە ساردەکان و کەلە کە دەبى لەسەر یە کدى و دەبێتە هەورو ئاوى لى دێتە خوار، لە شیوهى باران و بەفرو تەرزەدا، ئەو ئاسمانە خواى کاربەجى وای خولقاندو نەهێلى ئەو هەلمە بچیتە سەرى و، لە دەست مەرووفان بچى، چونکە سالانە چەندان ملیۆن تەن ئاو بەهوى تیشكى خۆرەو لە دەریایەکان دەبێتە هەلم، دواى بەرز دەبێتەو دەبێتە هەورو، بە شیوهى باران و بەفرو تەرزە دادەبارێتەو، ئیمە ئاوى شیرینمان تەنیا لەو رێهە دەست دەکەوێ، ئەگەرنا هەرچى ئاو لە ئوقیانوسەکاندا، کە (۴/۵) زیاترى پانتایى زەوى بە ئوقیانوسەکان داپۆشراو، هەموو ئاوەکیان سویره، تفت و تالە، نەك هەر مەرووف ناتوانى بیخواتەو، بەلکو ئەگەر بیخواتەو، پێى دەمرى، ئایا ئاوى شیرینمان لە چ رێهە کەو

دەستدەكەوئ؟ لە پۈی ئەووەو كە تیشكى خۆر لە دەریاكان دەداو، هەلّیمان لئ پەیدا دەكات و، هەلمەكە با دەیهیئى بۆ شوئە ساردەكان و، لەوئ دەبئتە هەورو بەشیوەی باران و بەفرو تەزرە دئتە خوار، ئیمە ئاوی شیرین و زولّالمان بەس لەو پئەووە دەستدەكەوئ، هەر بۆیەش كوئ بەرزتر بئ، ئاوی زیاتر لئ دئتە خوار، چ لە شیوەی بەفردا، چ لە شیوەی تەرزەدا، چ لە شیوەی باراندا، بۆ ئەووەی ئاوەكە لەو شوئە بەرزانهدا عەمبار بکری، دواى لە شیوەی کانى و سەرچاوەدا دئتەدەر و رووبارى لئ پەیدادەبن و، وشکانى و سەر زەوى ئاودێر دەکری، بەو رووبارانەى لەو کانى و سەرچاوانە پەیدادەبن، كە لە چیاكەكان و لە شوئە بەرزەکاندا هەن.

﴿وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّنْعِ﴾، سوئند بە زەوى خاوەن قلیش، ﴿الصَّنْعِ﴾، بریتى لە شان و لەتبوونى شتێك، لئكبوونەوێ شتێك كە دەنگى لئو بئ، خواش زەوى وا خولقاندوێ لئكبئتەو، هەم ئاوی پئدا بچئتە خوارو، هەم رووێك و شیناورد لئى بئتەدەرى، سوئند بەوانە: بە ئاسمانى خاوەن گێرەرەووە بە زەوى خاوەن قلیش، ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ﴾، بە دئلیایى ئەو (قورئان)ەى بەسەرتاندا دەخوئرتئتەو، قسەیهكى لئك جیاكەرەووە، قسەیهكى لئك هەلّوئەرە، هەق و ناھەق راست و چەوت، چاك و خراپ، حەلّال و حەرام، لئك جیا دەكاتەو، ﴿وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ﴾، ئەو (قورئانە) گالته نیه، (هزل) یانى: گالته، هەوئنتە، (الْهَزْلُ: عَكْسُ الْجِدِّ)، (جِدِّ)، كارێكە بە گرنگى و بايەخ پئدانەوێ بکری، (هزل) یش، پچەوانەى ئەوێ.

تەوەرەى پئنجەم و كوئایى: ﴿إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا﴾ ١٥ ﴿وَأَكِيدُ كَيْدًا﴾ ١٦، بە دئلیایەوێ ئەوان (واتە: ناھەزانى تۆ ئەى موھەممەد ﷺ)، فئل دەكەن، بە فئل كردنێك كە شایستەى خوێانە، ﴿وَأَكِيدُ كَيْدًا﴾، منیش پلان دادەنئیم، نەخشە دادەنئیم، بە نەخشە دانائێك كە شایستەى خوێم، ﴿فَهَلْ الْكَافِرِينَ﴾، ئنجا مۆلەتى بئپروایەكان بەدە، بواریان پئ بەدە، لئیان گەرئ، ﴿أَمَهُمْ رُؤُوسًا﴾، منیش كەمێك مۆلەتیان دەدەم، كەمە مۆلەتدانەكەش، ئەوێە كە لئیان دەگەرئ ژيانى دنیا

بگوزەریڻن و تاقیکردنەوێ خۆیان بدەن، بەو شیوەی پێیان خۆشە وەلامی
پرسیارەکان بدەنەوێ.

یاخود کەمە مۆلەتدانەکە، ئەو کاتە یە کە خوا لێیان دەگەڕێ بە کەیفی خۆیان بێن
و بچن و هەلسوکەوت بکەن، بەلام دوا یی هەر لە دنیا دا سزایان دەدا، چ بە سزایەکی
یە کجاریەکی، چ بە سزایەکی بەشیی (جزئی) وەک چۆن بێ پروایەکانی سزادا لە سەردەمی
پێغمەبەردا ﷺ، سەرەتا لە مەککە لێیان گەرا، بەلام دوا دوو ساڵ لە قوئاغی مەککە و
لە سالی دوووەمی کۆچییدا، جەنگی بەدر هاتە پیش و کافەرەکان لووتیان شکاو (یَوْمَ
الْفُرْقَان)، پۆزی لیکجیاکردنەوێ هەق و ناھەق، راست و چەوت، هاتە پیش و ئەوێ بوو
کافەرەکان هەفتایان لیکوژراو، هەفتاشیان لێ بە دیلگیرا لە گەورەو زلەزلەکانیان بە
تایبەت، دوا یی جەنگەکانی دیکەش هاتە پیش: جەنگی ئوحود، دواتر جەنگی
ئەحزاب، یاخود خەندەق، ئنجا جەنگی حونەین، دوا ییش فەتحی مەککە، هەموو
ئەو پووبە پرووونەوانە هاتە پیش و، بێ پروایەکان بە شێک لە سزای خوای دادگەریان
بینی، بەلام بە دنیایی سزای گەورەو یەکلاییکردنەوێ گەورە، دادگایی کردنی گەورە،
هەلگیراوە بۆ پۆزی دوا یی، بۆیە دەفەرموێ: مۆلەتی بێ پروایەکان بدەو بواریان پێدە،
﴿أَمَلَهُمْ رَبُّنَا﴾، منیش ماوێەکی کەم مۆلەتیان پێدەدەم، دوا یی بە توندی سزایان
دەدەم و دەیانگرم، ئەگەر پروا نەھێنن.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

سویند خواردنی خوای کاربەجی بە ئاسمان و ئەستێرە ی گەرۆکی کونکەری تاریکی،
کە هەموو کەسێک پارێزەرێکی بەسەرەوه دانراوه:

خو دەفەرموی: ﴿وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ۝١ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ۝٢ النَّجْمُ الثَّاقِبُ ۝٣﴾ إِنَّ كُلَّ
نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ۝٤.

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە چوار بڕگەدا:

١- ﴿وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ﴾ سویند بە ئاسمان و سویند بە (طارق)، ﴿وَالسَّمَاءِ﴾ (ئاسمان)
وێك زۆر جاری دیکەش گوتوو مانە، لە زاراوه بەکارهێنانی قورئاندا، مەبەست پێی کۆی
دروستکاراوه‌کانی خوا یە سبحانە و تعالی و، لە بەرانبەر (سَمَاء) دا، زهوی ههیه، جاری
واش ههیه وشه‌ی: (سَمَاء)، به کۆ دێ، ﴿سَمَوَاتٍ﴾ جاری واش ههیه به ژماره‌ی
حهوت دێ: ﴿سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾، لە بەرانبەریشیدا زهوی، ههیه.

هه‌لبه‌ته زهوی شتیکی بچووکه، له‌ پرووی قه‌باره‌وه له‌ به‌رانبەر ئاسمانه‌کاندا، یان
ئاسماندا، یان هه‌وت ئاسمانه‌کاندا، به‌لام بۆ تێمه‌ی مرو‌وف، زهوی یه‌کجار بایه‌خدارو
گرنگه، چونکه ژیا‌نی تێمه به‌ زه‌وییه‌وه به‌ستراوه، وێك خو دەفەرموی: ﴿مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ
وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى ۝٥٥﴾ طه، واته: له‌وێ هێناومانه دی و،
ده‌شتانگێڕینه‌وه بۆ ئێو خاك، (جه‌سته‌كه‌تان) و، جاریکی دیکه‌ش هه‌ر له‌وێ ده‌رتان
دێینه‌وه.

لێره‌دا خو سبحانه و تعالی که ده‌فەرموی: ﴿وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ﴾:

(الطبري)، ئاوا مانای ئەم ئایەتە موبارەكەى کردووە، دەلى: (أَقْسَمَ رَبُّنَا بِالسَّمَاءِ
وَبِالطَّارِقِ الَّذِي يَطْرُقُ لَيْلًا مِنَ النُّجُومِ الْمُضِيئَةِ، وَيَخْفَى نَهَارًا، وَكُلُّ مَا جَاءَ لَيْلًا فَقَدْ طَرَقَ)، واتە:
پەرەردگارمان سویندی خواردووە بە ئاسمان و بە (طارق) کە بە شەوان دى، لە ئەستێرە
رۆشنەکان، بە پۆژى پەنھان دەبى، ھەر شتێک بە شەوى بى، لە زمانى ەپرەبیدا پى
دەگوترى: (طارق)، دەگوترى: (طَرَقَ، أَي: جَاءَ لَيْلًا)، لە ھەرمايشتى پىغەمبەردا ﷺ ھاتووە:
یەکیک لە ئیوہ کە لە سەفەریکی دوورو درێژ دەگەریتەووە، با یەکسەر نەچیتەووە مالى،
ئنجە لە ھەرمايشتەکەدا ھیکمەتەکەى ڕوون کردۆتەووە: {لِي مَتَشَطَّ الشَّعْنَةُ وَتَسْتَحْدَّ
الْمُغِيْبَةُ} (أخرجه أحمد: ۱۴۲۸۷، والبخاري: ۴۷۹۱، ومسلم: ۷۱۵، وأبو داود: ۲۷۷۸،
والنسائي في الكبرى: ۹۱۴۴، والدارمي: ۲۲۱۶)، واتە: بۆ ئەوہى ئەو ئافەرەتەى مێردى لە
مال نەبوو، سەرو قژی خوێ دابىنى و، خوێ بشوات و خوێ پاک بکاتەووە.

کەواتە: (طارق)، واتە: (الآي لَيْلًا)، ئەوہى بە شەوى دى، بىگومان ئەستێرەکانیش ھەر
بە شەوى دەردەکەون، چونکە بە پۆژ لەبەر تیشکی خۆر ئەستێرەکان ھىچیان دیار نین.
دوایی خوا سبحانە و تعالی ھەر بۆ خوێ دەپرسى:

۲- ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ﴾، چ شتێک بە تۆى زاناندووە (طارق) چىيە؟ (الطبري)، دەلى:
(وَمَا أَشْعَرُكَ يَا مُحَمَّدُ! مَا الطَّارِقُ الَّذِي أَقْسَمْتُ بِهِ)، واتە: ئەى موحەممەد ﷺ! چ شتێک
بە تۆى زاناندووە، چ شتێک وای لە تۆ کردووە، ھەست بکەى و بزانی (طارق) کە سویندم
پىخواردووە، چىيە؟

ئنجە خوا ھەر بۆ خوێ ھەوآل دەداو دەفەرموئ:

۳- ﴿النَّجْمُ الثَّاقِبُ﴾، ئەستێرەيەکی تیشکدەر، یاخود ئەستێرەيەکی کونکەر، وشەى
﴿النَّجْمُ﴾، کە (أل)ى ناساندنى لەسەر، ھەندیک لە زانایان گوتویانە: مەبەست پى
(أل)ى ناساندنى (عەد)ە، واتە: ئەستێرە کونکەرەکە، ئنجە ھەندیکیان گوتوویانە: (شَعْرَى)
یە، واتە: گەلاوێژو، ھەندیک گوتوویانە: زوحەلەو، ھەندیک گوتوویانە: یەکیکی دیکەيە،

بەلام رای راستر ئەوویە کە (أل) ی سەر ﴿النَّجْم﴾، کە بۆ ناساندنە، مەبەست پێی جینسە، واتە: ئەستێرە بە گشتیی، هەموو ئەستێرەکان.

لەبارە ی وشە ی: ﴿الثَّاقِبُ﴾ هەو، (الطبري) چەند پایەکی هێناون:

۱- یەکیکیان لە عەبدوڵلای کوری عەباسەووە بە ژمارە: (۳۷۰۱۳)، دەلی: (الثَّاقِبُ: الْمُضِيءُ)، (ثاقِب)، واتە: تیشکدەر، کونکەر.

۲- هەروەها هەر لە ئیبنو عەباسەووە بە ژمارە: (۳۷۰۱۴)، گوتوویەتی: (هِيَ الْكَوَاكِبُ الْمُضِيئَةُ، وَتُقَوَّبُ إِذَا أَضَاءَتْ)، بریتیە لە ئەستێرە پۆشنەکان و، کونکردنی ئەو ئەستێرەنەش کاتیکی کە تیشک دەدەن و در بە تاریکی دەدەن.

۳- لە عیكریمەووەش بە ژمارە: (۳۷۰۱۵)، هێناویەتی، دەلی: (الثَّاقِبُ الَّذِي يَتَّقِبُ)، ئەو ی کون دەکات و در بە تاریکی دەدات.

۴- لە موحامیدەووەش بە ژمارە: (۳۷۰۱۶)، لە مانای (ثاقِب) دا، گوتویەتی: (الَّذِي يَتَوَهَّجُ)، ئەو ئەستێرە ی دادەگیرسێ، (تیشکیکی بەهێز دەدات و در بە تاریکی دەدا).

لێرەدا خوا سبحانە و تعالی سویند دەخوا بە ئاسمان و بە (طارِق) و دوای ئەو ی دەفەرموی: ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ﴾، چ شتێک بە تۆی زاناندووە (طارِق) چییە؟ واتە: تۆ نازانی مەگەر خوا پێت بفرموی، ئنجا بۆ خو ی مانای (الطارِق) دەکات و دەفەرموی: ﴿النَّجْمُ الثَّاقِبُ﴾، ئەستێرە یەکی تیشکدەر، بە تیشکەکە ی در بە تاریکی دەداو کونی دەکات.

کەواتە: سویند بە دوو شان خوراوە: بە ئاسمان و بە (طارِق)، وەلام ی سویندەکەش:

(۴)- ﴿إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ﴾، هیچ کەسێک نیە مەگەر پارێزەرێکی بەسەرەوویە، ئەمە بە دوو جوړ خویندراوەتەو:

أ- ئەو ی خویندەووە جوړێکی بوو: ﴿إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ﴾، یانی (ما كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ)، هیچ نەفسێک نیە، هیچ کەسێک نیە، مەگەر پارێزەرێکی بەسەرەوویە.

ب- به جوړیکی دیکه ش خویندراوه ته وه: ﴿إِنْ﴾، (مُخَفَّفَةً) یه له (مُثْقَلَةً) و بو جه ختکردنه وه یه، جیاوازییش له نیوان ﴿إِنْ﴾ ی (مُخَفَّفَةً) له (مُثْقَلَةً)، له گه ل ﴿إِنْ﴾ ی لابه ره (نافیه)، بریتیه له هه بوونی (ل): ﴿إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ﴾، یانی: ﴿إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَعَلَّهَا حَافِظٌ﴾، واته: (ما) وهك هه ر نه بی، چونكه بو توخكردنه وه ی واته یه كه ی زیادكراوه، ﴿إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ﴾، به دلنیا ی هه ر كه سیك پاریزه ریکی به سه ره وه یه، كه (الطبری)، گوتوویه تی: (الْقِرَاءَةُ الَّتِي اخْتَارَهَا، وَلَا اخْتَارَ غَيْرَهَا فِي ذَلِكَ التَّخْفِيفُ - إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ-)، نه وای مانا كرده، هه موو نه فسیك به دلنیا ی پاریزه ریکی به سه ره وه یه، به لام گوتوویه تی: نه وای دیکه ش نه گه ر له رییه کی چه سپاوه وه هاتبی، هه ر خویندنه وه یه کی راست و دروسته، به لام نه وه ی هه لیزاردوه نه وه یه كه باو نیه، چونكه (ل) كه بو جیاكردنه وه ی: ﴿إِنْ﴾ ی (مُخَفَّفَةً) یه، له (مُثْقَلَةً)، له: ﴿إِنْ﴾ ی لابه ره (نافیه)، (ما) یه كه ش زیاد كراوه، بو به هیزكردنی واته یه كه ی.

واته: (لَمَّا) هه مووی یه ك وشه نیه به سه ریه كه وه، به لكو (ل) و (ما) یه و دوو پیتی له یه ك جیان له واتادا.

(الشوكاني) له (فَتْحُ الْقَدِير) هكه ی خویدا^(۱)، ده لی:

{إِنْ هِيَ الْمُخَفَّفَةُ مِنَ الثَّقِيلَةِ، فِيهَا ضَمِيرُ الشَّانِ الْمُقَدَّرِ، وَهُوَ اسْمُهَا، وَاللَّامُ هِيَ الْفَارِقَةُ، وَ (ما) مَزِيدَةٌ، أَي: إِنْ شَأْنُ كُلِّ نَفْسٍ لَعَلَّهَا حَافِظٌ}، واته: ﴿إِنْ﴾ (مُخَفَّفَةً) یه له (مُثْقَلَةً) {واته: له (إِنْ)}، نه ویش بو جه ختکردنه وه یه، راناویکی تیدا ته قدير ده كړی و ده بیته ناوی و، (ل) كه ش جیاكه ره وه یه و، (ما) ش زیادكراوه، یانی: حال وایه هه موو كه سیك پاریزه ریکی به سه ره وه یه، دوا یی ده لی: هه ر كه سیكیش به گیره دار (تشديد) كردنی (لَمَّا) بیخوینتته وه، نه و کاته (إِنْ) ده بیته لابه ره (نافیه)، له جیاتی (مُخَفَّفَةً) بی له (مُثْقَلَةً)، ده گوتری: (إِنْ نَافِيَةً)، یانی: (ما كُلُّ نَفْسٍ)، هیچ كه س نیه، له و کاته ش (لَمَّا) به مانای (إِلَّا) ده بی، یانی: (ما كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ)، واته: هیچ نه فسیك نیه، مه گه ر پاریزه ریکی

بەسەرەووەیە، ھەلبەتە چ بگوتری: ھەر نەفسێک پارێزەرێکی بەسەرەووەیە، یاخود بگوتری: ھیچ نەفسێک نیە، مەگەر پارێزەرێکی بەسەرەووەیە، لە مانادا ھەر دەبنەو بە یەك.

کەواتە: ئەمە وەلامی سویندەکە یە، کە بەراستی واما ن لێدەکات، پامان و ھەلۆستە یەکی باش بکەین لە بەرانبەر ئەویدا: کە خوا سبحانە و تعالی سویند دەخوا بە ئاسمان، بە ھەموو گەردوون، بەوێی بیناوەو بە ئەوێش کە نەبیناوە، ھەر وەھا سویند دەخوا بە ئەستێرەکان، چونکە (ال) ی سەر (الطارق)، کە خۆی پەرورەدگار خۆی پێناسە ی دەکات و دەفەرموی: ﴿النَّجْمُ الثَّاقِبُ﴾، ئەستێرە ی کونکەر، ئەستێرە ی تیشکدەر، (ال) بۆ تیکرا (جنس)ە، یانی: تیکرای ئەستێرەکان، خوا سویند دەخوا بە ئاسمان و بە تیکرای ئەستێران، دوا ییش دەفەرموی: چ شتێک بە تۆی زاناندو (طارق) چییە؟ دوا یی خۆیشی (طارق)، پوون دەکا ئەو و دەفەرموی: ئەستێرە ی کونکەرە، وەلامی سویندەکەش ئەو یە: ﴿إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ﴾، یان: ﴿إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ﴾، ھیچ کەسێک نیە، مەگەر پارێزەرێکی بەسەرەووەیە، یان ھەر کەسێک ھەبێ پارێزەرێکی بەسەرەووەیە.

کەواتە: سویند لەسەر خوراوە کە ئەو یە کە خوا ئێمە ی لەم ژیا نی دونا یە دا داناو، تیشکچی و پاسەوانی بەسەرەو داناوین! ئەو راستییەش وێرای ئێرە، لە زۆر شوی نی دیکە ی قورئاندا ھاتو: بۆ وێنە:

۱- لە سوورەتی (الإنفطار) دا دەفەرموی: ﴿وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ۝۱۰ كِرَامًا كَاتِبِينَ ۝۱۱ يَغْمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ۝۱۲﴾.

۲- ھەر وەھا لە سوورەتی (الأنعام) دا ھاتو: ﴿وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ ۝۱۱ ثُمَّ رُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ ۚ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ ۝۱۲﴾.

۳- هەر وه ها له سوورەتی (ق) یشدا دەفەر موو: ﴿ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ﴾، کهواته: ئێمه به رهه لداي ئەم ژيانە دنيایه نه کراوین، به لکو چاودێرمان به سه ره وه داندراون، به لێ، ئازاد کراوین و ده ستمان کراوه یه، خیر ده کهین و شه ڕ ده کهین، چاک ده کهین، خراپ ده کهین، راست ده ڕوین، چه وت ده ڕوین، به لام ده بی بزاین که چاودێریمان به سه ره وه یه و، هه موو شتیکمان تو مار ده کری و، دوايش لێ پرسینه وه مان له گه لدا ده کری.

مەسەلەى دووهم:

فەرمانکردنى خوا بە مروّڤ كە سەرنج بدا لە چى دروستكراوه؟ لە ئاوێكى بە فيچقە دەرقوێو، كە لە نێوان پشت و سینگ دێتە دەرى:

خوا دەفەرموێ: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۚ (۵) خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ (۶) يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ (۷)﴾

شیکردنەوهى ئەم ئایەتانە، لە سێ برگەدا:

(۱) - ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ﴾، ئنجا با ئینسان سەرنج بدا لە چى دروستكراوه! لێرەدا دەگونجى مەبەست لە (الإنسان) گشتى بى و (أل) كە بۆ جینس بى، واتە: با هەموو مروّڤێك سەرنج بدات لە چى دروستكراوه و هیناوه تە دى؟ دەشگونجى بە پێى پەوتى ئایەتەكان بڵین: لێرەدا مەبەست لە وشەى: (إنسان)، مروّڤى بپروایە، وەك (الطبري) دەلێ: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ الَّذِي يَكْذِبُ بِالْبَعْثِ بَعْدَ الْمَمَاتِ، الْمُنْكَرِ قُدْرَةَ اللَّهِ عَلَى إِحْيَاءِ بَعْدَ مَمَاتِهِ، مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ رَبُّهُ؟﴾، با مروّڤى بە درۆدانەرى زیندووكرانەوهى دواى مردن و، نكوولێكەر لە دەسەلاتى خوا لەسەر زیندووكرانەوهى دواى مردنى، سەرنج بدات پەروەردگارى لە چى دروستكردووه و هیناویەتە دى؟!

پیشم وایە راستەر وایە لێرەدا مەبەست كۆى مروّڤان بى، چونكە ئەگەر بەلگەیهك نەبى لەسەر تاییەتكردنى ئایەتێك بەیهكێك لە چەمكەكانیەوه، وا باشە چەمكەكەى هەر بە پەهایى و بە فراوانى بهێلدرێتەوه و (الطبري) یش، پەحمەتى خواى لێبى زۆر داكوکى لەسەر ئەو بنەمایە دەكات و بنەمایەكى زۆر راستیشە، بۆیە مەگەر تەماشای دواى ئایەتەكان بکەین، كە ئەو مانایە زāl دەكات، (الطبري) هەلێبژاردووه - كە مەبەست مروّڤى بپروایە - چونكە دواى خوا دەفەرموێ: ﴿إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ (۸) يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ (۹)﴾، ئنجا مەگەر بە پێى سەرنجدانى ئایەتەكانى دواى، بڵین لێرەدا مەبەست

پي ٿينساني بيبروايه، ته گهرنا وشه ي: ٿينسان له قورٿاندا مهبهست پي ڪوي مروٿانه، ههموو مروٿيڪ.

دوايي خوا پروني ده کاتهوه، مروٿ له چي دروستبووهو ده فهرموي:

(۲) - ﴿خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ﴾، (مروٿ) له ٿاويڪي دهرقوليو دروستبووه، وشه ي: ﴿دَافِقٍ﴾، هه چهنده له سهر ڪيشي بڪهر (فاعل) هاتوه، به لام مهبهست پي بهرڪار (مفعول) ه، (دافق اَي: مَدْفُوق، وَهُوَ مِمَّا أَخْرَجَتْهُ الْعَرَبُ بِلَفْظِ فَاعِلٍ، وَهُوَ مَعْنَى الْمَفْعُولِ: مِثْلُ سِرِّ كَاتِمٍ، وَهَمَّ نَاصِبٍ)، (كاتم)، له سهر ريڙگهي (فاعل) هاتوه، به لام مهبهست پي (مكتوم) ه، ياني: نهينيهه ڪي شيردراوه، (وَهَمَّ نَاصِبٍ)، خه ميڪي بهردهوام كه هه ميشه له گهل مروٿدايه.

(۳) - ﴿يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ﴾، له نيوان (ٿيسكه ڪاني) پشت و سينگ ديته دهري، (الطبري)، ٿاوي مانا ليڪداوهتهوه:

﴿يَخْرُجُ مِنْ صُلْبِ الرَّجُلِ وَتَرَائِبِ الْمَرْأَةِ، وَقِيلَ: يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ ذَلِكَ، وَمَعْنَى الْكَلَامِ مِنْهُمَا﴾، واته: له پشتي پياوو ٿيسكه ڪاني سينگي ٿافرهت ديته دهري، گوتراویشه: لهو نيوانه ديته دهري، واته: له ههردوويڪيان ديته دهري.

وشه ي: ﴿وَالْتَّرَائِبِ﴾، پيشتريش گوتمان ڪوي (تربيّه) يهو به پهراسوو (ضلع) ده گوتري، واته: پهراسووه ڪاني كه قههسي سينگ پيڪدينن، مروٿ بيست و چوار (۲۴) پهراسووي ههيه، دوازه (۱۲) له لاي راست و دوازه (۱۲) له لاي چهپ، به ههموويان ٿهو قههسهي سينگ پيڪ دينن، كه دل و جگهرو پهنڪرياس و سيبه ڪان و... هتد، دهگرنه خويان.

(التَّرَائِبُ: مَوْضِعُ الْقِلَادَةِ مِنَ الْمَرْأَةِ)، ٿهمه (الطبري) له (ابن عباس) هوه، به ژماره: (۳۷۰۲۴) هيٺاويهتي، واته: (ترائب) بريتيه لهو شويتهي ٿافرهت ملوانكه ي پي هه لدهواسي، ٿافرهت كه ملوانكه له ملي دهکات، به سينگي دا ديته خوار ي، كهواته: (ترائب)، ياني: ٿيسقانه ڪاني قههسي سينگ.

(الطبري) دەلى: (الصَّوَابُ هُوَ مَوْضِعُ الْقِلَادَةِ مِنَ الْمَرْأَةِ بِحَيْثُ تَفَعُّ عَلَيْهِ مِنْ صَدْرِهَا)،
واتە: پای راست ئەوەیە که (ترائب)، ئەو شوینەیه لە سینگى که گەردنبەندو
ملوانکەى ئافرەت (کاتیک لە ملی دەکات) دەکەونە سەرى، واتە: شوینی پیکگەیشتنی
پەراسووەکانى سینگ.

زانایانیش لەو بارەووە زۆر قسەیان کردووە، که خوا سبحانە و تعالى دەفەرموى، ئەو
ئاوہ بە فیچقە دەرقولیوہى لە نیوان پشت و سینگ دیتە دەرى، ئایا مەبەست پێى
چییه؟ بۆیە بە باشمزانی، لەو بارەووە ئەم کورتە باسە بێنین، که یەکسەر لە مەوسووعەى:
(درەوشاوہی ئیمان و پووجەلی ئیلحاد، لەبەر تیشکی زگمāk و عەقڵ و زانست و
وہ حیی دا)^(۱)، دەیگوازینەوہ، بەلام بە تۆزیک کورتکردنەوہو پوختکردنەوہو.

(۱) پروانە: بەرگی یەکەم، چاپی دووہەم، سالی: ۲۰۲۰ز، لاپەرە: ۴۵۶ - ۴۶۳.

کورتە باسیک لە بارەی چۆنیەتی دروستبوونی مروّقهو

بەرێزان!

ئێمه ئەم کورتە باسە لەبەر ڕۆشنایی ئەم سێ ئایەتە ی سوورەتی (الطارق) دا دەکەین:
﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۚ ٥ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ۖ ٦ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ۗ ٧﴾
واتە: با مروّقه سەرنج بدات لە چی دروست بوو، لە ئاوێکی دەرقلو کە لە نێوان
(ئیسقانه کانی) پشت و سینگ دا دێتە دەرێ.

هەر وەها لە بەر ڕۆشنایی ئەو سێ ئایەتە ی دیکە لە سوورەتی (المزلات): ﴿أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَهِينٍ ۚ ٢٠ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ۚ ٢١ إِلَىٰ قَدَرٍ مَّعْلُومٍ ۚ ٢٢ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ
الْقَدَرُونَ ۚ ٢٣﴾، واتە: ئایا لە ئاوێکی بێهێزو بە کەم بایەخ تەماشاکراو، دروستمان
نەکردوون، کە لە نشینگە یەکی مەحکەمدا دامنناو، (لە منداڵانی دایکدا)، هەتا
ئەندازە یەکی دیاریکراو، ئەندازە گیریمان کردو، ئێمه باشتترین توانادارین، (یاخود
باشترین ئەندازە گیرین).

خوا پشتیوان بێ لە نو (٩) خالدا بە کورتیی و بە گوشارویی، چۆنیەتی دروستبوونی
مروّقه دەخەینە ڕوو:

١- دوا ی پێکەوه جووتبوونی باب و دایک، زیندەوهرێکی وردیلە ی نێو تۆوی باب، کە
ژياندار ی تۆوی (حَيَوَانٌ مَّنْوِي) کورتکراوە کە ی (حَيَمَن) ی پێ دەگوترێ و، بە ملیۆنان،
یەکیک لەو زیندەوهرە وردانە، لە گەڵ زیندەوهرێکی دیکە ی گچکە ی نێو تۆوی دایکدا کە
هێلکۆلە (بَوَيْضَةٌ) ی پێ دەلێن، یە کدە گرن و، بە هەردووکیان زیندەوهرێکی دیکە ی سێهەم
پێکدێن، کە تۆویلکە (نُطْفَةٌ) ی پێدەگوترێ و، وشە ی (نُطْفَةٌ) ش لە زمانی عەرەبییدا بە
مانای ئاوێکی کەم (ماءٌ قَلِيلٌ)، یاخود ئاوێکی ساغ و ساف، (ماءٌ صَافٍ) دی^(١).

(١) (لسان العرب)، بەرگی (١٤)، لاپەرە: (١٨٧).

يَیْگومان ئەو ژياندارە تووی (حیمن) و ئەو هیلکۆلەیه، که پیکهوه دەلکین، دواي گەشەکردن دەبنە کۆرپەلە، لە چاو کۆی تووی باب و دایک، ئاوێکی کەم، بگرە زۆر زۆر کەمیشە، جێی سەرنجیش ئەوەیە، که پێغەمبەری خوا ﷺ لە فەرموودەیه کیدا ئاماژەي پیکردووە، که کۆرپەلەي مرۆف لە کەموکەیه کی ئاو (تۆوی دایک و باب دروست دەبێ، نەک لە هەموو ئاو کە، وەک فەرموویەتی: {مَا مِنْ كُلِّ الْمَاءِ يَكُونُ الْوَلَدُ، وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ خَلْقَ شَيْءٍ لَمْ يَمْنَعْهُ شَيْءٌ}، (أخرجه مسلم: ۱۴۳۸) واتە: لە هەموو ئاو کە مرۆف دروست نابێ، بەلکو لە هەندێکی دروست دەبێ، هەر کاتێک خواش شتێکی ویست، هیچ پێگريکی لەبەردەم دا نابێ.

۲- تَنجَا ئەو زیندەوهره يەك خانەييه دابەش دەبێ و دەبێتە دوو خانە، دوايی ئەو دووانەش دابەش دەبن و، دەبن بە چوار، ئەوانیش دابەش دەبن و دەبنە هەشت و، هەشت دەبن بە شازدە، دوايی دەبن بە سی و دوو و، شەست و چوارو، سەدو بیست و هەشت و، بەو شێوەیە، سەرنجام هەموو ئەو ئەندامانەي جەستەي مرۆف و، هەموو کۆتەندامە سەرسۆرەینەرەکانی، (لەو کتیبەدا که ناومان برد ئاماژەیه کمان پێدان)، هەموویان لەو خانانە دروست دەبن، که دەبنە هەزاران و ملیۆنان و ملیاران و، وردە، وردە، پلە پلە، بە گوێرەي سیستم و بەرنامەيەك که خوا بۆی داناون، دروست دەبن و کۆرپەلەي مرۆف پیکدینن، لە نێو مندالداي دایک دا.

۳- هەر خانەيەك لە جەستەي مرۆف، وا بەرنامەي بۆ دانراوە، که کاتیئێکی دیکەي وەك خۆي لە خۆي بگریتهوهو کۆپی بکات، کت و مت وەك خۆي، ئەوەش پێی دەگوێرێ: زۆربوونی خانەيی (التكاثر الخلوئي)، هەر خانەيەك خانەيەکی وەك خۆي کت و مت بەبێ جیاوازی لە چل و شەش (۴۶) کپۆمۆسۆمەکەوه کۆپی دەکاتەوه، سەرجهەم خانە ئاساییەکانی جەستەي مرۆف، که پێشتریش گوتوویمان: بە مەزەندەي زانایان سەد (۱۰۰) تریلیۆن خانە دەبن، هەموویان بەو شێوەیەن.

۴- بەلام خانە جینسییهکان (الخلاية الجنسية)، چ هی پیاو، که زیندەوهری تووی، (الحيوان المنوي)یان تێدایە، چ هی ئافرەت، که هیلکۆلە (بويضة)یان تێدایە، وانین،

بەلکو خانەى جىنسىي پياو (۲۳) كړۆمۆسۆمى تىدايهو، ھى ئافرەتیش (۲۳) و بە ھەردووکیان دەبنەوہ چل و شەش (۴۶)، کە پیکەوہ یە کدەگرن و، خانەىەکی دیکەو زیندەوہریکی دیکە پیکدینن و پپی دەگوتری: (نُطْفَة)، تۆویلکە، کە ئەگەر ھاتباو ھەر یەکەو (۴۶) كړۆمۆسۆمیان پپی بووايه، وەك سەر جەم خانەکانی دیکەى جەستەى مروڤ، واتە: ھەموو ئەو خانانەى جگە لە خانە جىنسىيە کەن، ئەو کاتە: $(۹۲ = ۴۶ + ۴۶)$ ، كړۆمۆسۆم، ھەر خوا دەزانى چ زیندەوہریک و مەخلووقىكى سەرسوپھینەر دەر دەچوو، بەلام بەرنامەى خواى ئەوپەرى زاناو کارزان، ھەلە قبوول ناکات، ھەر کام لە (حەیمەن) و (ھیلکۆلە) ھەر لە سەرەتاوہ یەکی (۲۳) كړۆمۆسۆم لە کۆل خویان دەکەنەوہو، کاتیک پیکدەگەن: حەیمەنى پياو و ھیلکۆلەى ئافرەت، تەنیا یەکی (۲۳) كړۆمۆسۆمیان ھەيەو ھى ھەردووکیان دەکاتە (۴۶) كړۆمۆسۆم.

۵- ئاوى پياو (مَنِيّ) شوینی دروستبوونی و کارگەکەى، بریتىە لە ھەردوو گونەکانی پياو، ئنجا لیڤەدا یە کێک بۆى ھەيە بلئ: ئەدى بۆچى خوا دەفەرموی: ﴿يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ﴾، لە نێوان (ئیسکەکانى) پشت و سینگ دیتە دەری، واتە: ئاوى دەر قۆلیو لە نێوان (ئیسکەکانى) پشت و سینگ دیتە دەری؟ لە وەلامدا دەلێن: تۆوى پياو لە ھەردوو گونەکانیدا دروست دەبێ و کارگەکیان ئەوێیە، بەلام زانستى پزىشکىگەرى ئیستا دەریخستوہ کە کۆرپەلە (جەنن)، دروست دەبێ، کۆرپش گونەکانى لە نێوان ئیسکەکانى و پشت و سینگى، ھەر وەھا ئافرەتیش ھیلکەدان (بویضة) ھەکەى لە نێوان ئیسقانەکانى پشت و سینگى، دواى وردە وردە کە کۆرپەلە کە تەمەنى دەگاتە حەوت (۷) مانگى، ئنجا چ ھیلکەدانى کۆرپەلەى کچ، چ گونەکانى کۆرپەلەى کۆر، ھەردووکیان دادەبەزن بۆ شوینی ئاسایى خویان.

کەواتە: ئەوہى خوا سبحانە و تعالى فەرموویەتى، رێک وایەو سەرچاوەى ئەسلىی دروستبوونی مروڤ: ئیسکەکانى پشت و سینگ، بۆیە ئەو رایەى دیکەى زانایان کە دەلئ: تۆو لە نێوان ئیسقانەکانى پشتى پياوو سینگى ئافرەتدا دروست دەبێ، وانیە، بەلکو ھەم گونەکانى کۆرپەلەى کۆر، ھەم ھیلکەدانى کۆرپەلەى کچ، ئەسلى شوینی دروست بوونیان نێوان ئیسقانەکانى سینگ و پشتى ھەر کامیکیانە.

۶- تۆۋى پياۋ لە گونەكانىدا دروست دەبى، بەلام ۋەك گوتمان: لە ئەسلىدا شويىنى دروست بوونى گون و هيلكه دانى ئافرەت، نىوان ئيسقانه كانى سينگ و پشتيانە، بەلام دوایى دادەبەزن، شايانى باسيشە: گونەكان و پراى تۆو (مَنِي) ھۆرمۆنى تىستوستېرۆن، كە گرنگترين ھۆرمۆنى كۆمەلەى ئەندروژينە، دەردەدەن و، ھانى گون دەدا بۆ بەرھەم ھيئانى تۆۋى پياۋ، پەيداكردى سيفەتەكانى پياۋەتیی لە پياۋدا، ۋەك: دەنگى گرو بەھيز، لەشى ماسوولكەيى، پروانى موو لەو شويئانەى كە پياۋان، لە ژنان جيا دەكەنەۋە، ۋەك ريش و سميلى، ھەروەھا جياۋازيەكانى ديكە بە تايبەت لە پرووى عەقلىي و دەروونىيەۋە، ئەۋە ھەمووى كاريگەريى ئەو ھۆرمۆنەيە كە لە نيو ئاۋى پياۋدايەۋ، لە نيو گونەكاندا دروست دەبى.

۷- ئاۋى ئافرەت لە هيلكه دانەكاندا دروست دەبى، كە ئەۋيش ھەر تۆۋى پيدەگوترى، بەلام رەنگەكەى جيايە، ۋەك پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموويەتى: ئاۋى پياۋ، خەست و سىيى و، ھى ئافرەت پروون و زەردە:

{عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّ أُمَّ سَلِيمٍ حَدَّثَتْ أَنَّهَا سَأَلَتْ نَبِيَّ اللَّهِ ﷺ عَنِ الْمَرْأَةِ تَرَى فِي مَنَامِهَا مَا يَرَى الرَّجُلُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا رَأَتْ ذَلِكَ الْمَرْأَةُ، فَلْتَغْتَسِلْ، فَقَالَتْ أُمُّ سَلِيمٍ وَاسْتَحْيَيْتُ مِنْ ذَلِكَ قُلْتُ: وَهَلْ يَكُونُ هَذَا؟ فَقَالَ نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ نَعَمْ، فَمِنْ أَيْنَ يَكُونُ الشَّبَهُ؟ إِنَّ مَاءَ الرَّجُلِ غَلِيظٌ أَبْيَضُ، وَمَاءُ الْمَرْأَةِ رَقِيقٌ أَصْفَرُ، فَأَيُّهُمَا عَلَا أَوْ سَبَقَ، يَكُونُ مِنْهُ الشَّبَهُ} (أخرجه مسلم: ۳۱۲).

۱۱- واتە: ئەنەسى كۆرى مالىك (خوا لىي پازى بى) لە ئوممو سولەيمەۋە (خوا لەۋيش پازى بى)، دەگىرپىتەۋە، كە پىسارى لە پىغەمبەرى خوا ﷺ كردو لە بارەى ئافرەتەۋە كاتىك خەو دەبينى، ۋەك چۆن پياۋ خەون دەبينى، {{احتلام}}ى دەبى، ھوكمى چۆنە؟ پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموۋى: ھەر كات ئافرەت ئەۋەى بينى، با خۆى بشوات، ئوممو سولەيم دەلى: شەرم لەۋە كرد، گوتم: ئايا ئەۋە دەبى؟ (۱۱- واتە: ئافرەتەش ئاۋى دىتەۋە)، پىغەمبەر ﷺ فەرموۋى: ئەدى بەھۆى چىيەۋە منداى ۋەك دايك، يان ۋەك بابى دەچى؟

دوایی فەرمووی: ئاوی پیاو سېپى و خەستە، ئاوی ئافرەت پروون و زەردە، ھەر کامىكىيان ئاۋەكەى سەرکەوت، يان پېشكەوت، وینەى ئەو مندالە، ئەو كۆرپەلەيە دەچىتەو سەر ئەوہيان {كە ئاۋەكەى پېشكەوتو، ياخود سەرکەوتو}.

ئىنجا جېى سەرنجە كە ھىلكۆلەكان (بویضات)ى نېو ئاوی ئافرەت، كە ئافرەت دوو ھىلكەدانى ھەن، وەك چۆن پیاو دوولا گونى ھەن، ئەو دوو ھىلكەدانەى ئافرەت ھەر مانگە لایەكى ھىلكەدانەكە ھىلكۆلەيەك دروست دەكات و، ھىلكەدانى ئافرەتیش ھۆرمۆنى مېنە دروست دەكات، كە دوو جۆرە ھۆرمۆن:

۱/ ئىستېرۇجىن.

۲/ پىرۇجىستېرۇن.

ئەوانىش كاریان ئەوہیە ھانى ھىلكەدانەكان دەدەن، جارېكى دىكە بۆ بەرھەم ھىنانى ھىلكۆلەكان و، سېفەتەكانى مېئانەيەتیش و لە ئافرەتاندە پەيدا دەكەن و، تۆخ دەكەنەو.

۸- (يەك سم ۳) لە ئاوی پیاو سەد (۱۰۰) ملیون زىندەوہرى تۆۋى (حېمن)ى تېدايە.

سەرچاۋەيەكى دىكەش (إعجاز القرآن فيما تخفيه في الأرحام)^(۱)، دەل: (۳) مىلىتر) لە تۆۋى پیاو (۳۵۰) ملیون ھەيمەنى تېدايە.

د. راتب نابلسى) یش دەل: (۱ سم ۳) لە ئاوی پیاو (۵۰۰) ملیون ھەيمەنى تېدايە.

واتە: ئەو زىندەوہرە بچوۋكانەى ئاوی پیاو پېكدېنن، چونكە مەنىي پیاو، ھەمووی زىندەوہرى بچوۋكە، بەلام ئېمە وەك ئاۋ دېتە بەرچاۋمان، ئىنجا كاتىك پیاو لەگەل ژندا جووت دەبى، ھەرچارە (۲ - ۴) سم^۲ تۆۋ فرې دەداۋ، ماناى واىە دەۋرى (۳۰۰) ملیون زىندەوہرى تۆۋى تېدا ھەيە، بە پىي ئەو سەرژمېرەى ئېرە، ئەگەرنا بەپىي سەرژمېرى يەككىكى دىكە لە زانايان، (۷۰۰) ملیون تاكو مىلياريك، زىندەوہرى تۆۋى (حېمن)ى تېدايە.

بەلّام ھێلکەدانەکانی ئافرەت، لە سەرەتاوە سێ ملیۆن ھێلکۆلە (بویضة)یان تێدا، ھێلکۆلەکان لە سەرەتاوە ژمارەیان زۆر، بەلّام دوایی ئافرەت کە بەلّخ دەبێ، دەمێننەو (۵ - ۶) ھەزار، ئنجا لەو (۵ - ۶) ھەزارەش، تەنیا چەند سەدیکیان لێ پێدەگات، کە بگونجی مروقیان لێ دروست بێ، ھەر مانگێ یەکیک لەو ھێلکۆلانە لە ھێلکەدانی ئافرەتەو دەیتە نێو منداڵانی، ئنجا ئەگەر حالەتی جووتبوون دروستبوو، خواش ویستی وابوو منداڵ دروست ببێ، ھێلکۆلە یەک و زیندەو ھەریکی تۆویی (حیمن) یەک دەگرن و زیندەو ھەریکی یەک خانەیی پێکدین، کە چل و شەش (۴۶) کپۆمۆسۆمی تێدا، بۆ ئەوێ سیفەتەکانی باب و دایک لەو منداڵەدا کووبنەو، بەلّام ئەگەر ئەو منداڵە قەدەری وا نەبوو دروست ببێ و، ئەو ھێلکۆلە یە لەگەڵ ژياندارى تۆویی دا یەک بگرن، لە کاتی خۆینی مانگانەدا ئەو ھێلکۆلە یە دیتە دەری، بۆیەش ئافرەت ھەموو مانگان دەکەوێتە ھەیزەو خۆینی پێدا دی، چونکە ئەو منداڵە دروست نەبوو، ئەگەر منداڵە کە دروست ببێ، خۆینە کە نایەت و لە منداڵان دا دەمێنیتەو، بۆ ئەوێ ئەو (نطفة) یە لەویدا گەشە بکات، کە وەک ھەزۆیکی ئاو لەویدا دیت و دەچێ و، گەشە ی تێدا دەکات و، پێی گەورە دەبێ.

۹- ھێلکۆلە (بویضة) تیرەکە ی (۱۲۰ - ۲۰۰) مایکپۆ مەتر دەبێ، بەلّام ژياندارى تۆویی (حیمن) تیرەکە ی (۵۲) مایکپۆنە، واتە: ھێلکۆلە ی ئافرەت گەورەترەو دەگونجی بە چاو ببیری، شیوەکەشی خڕ ھەلکەوتو، بەلّام ھەیمەن درێژکۆلە یە و کلکیکی درێژی ھە یە، نزیکە ی (۱۱/۱۲) ی درێژییە کە ی ھى کلکە کە یە تی، شایانی باسە: مایکپۆمەترێک بریتىە لە (۱/۱۰۰) ی ملم، واتە: (۱) ملم بکە یە ھەزار بەشەو، ئنجا یە ک بەشی پێدەگوتری: مایکپۆمەتر، کەواتە: ئیمە کە خۆمان ئاوا دەبینین، وەک مروقێکی پڕ بە کراس، چ پیاو چ ئافرەت، گرنگە بزانیین لە کوێو ھاتووین!

ئنجا ئیمە ستایش بۆ خوا لە سەرەتای تەفسیری سوورەتی (المؤمنون)و، لە کاتی تەفسیرکردنی ئەم سێ ئایەتە موبارە کەدا، کورتە باسیکمان کردو، تیرترو درێژتر لەوێ ئیرە، لە بارە ی چۆنیەتی دروستبوونی مروقەو، ئیستاش ئەم سێ ئایەتە موبارە کە دەخویننەو، مانایەکی کورتیان دەکەین.

خود ده رموئ: ﴿ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ ﴿١٣﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿١٤﴾ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٥﴾ ﴾

وهك لهم سى ئايەتەدا دەبينىن، خاۋى كارزان بە ھەوت قۇناغ باسى دروستبۈۋى
مىرۇق دەكات:

قَوْنَاغِي يَه كَهَم: ﴿ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ ﴾ به دَلْنِيَايَه وه
 تيمه مروَقمان له خولاصه يه كي قور دروست كردوه، چونكه تووي پياوو تووي
 تافرهت له خوين دروست ده بن، خوينيش لهو خواردن و خوراكانه ي، ده خورين
 و نه وانيش سه رجه م له گل و ناون (گل + ناو = قور) نه وه قوناغي يه كه م.

قَوْنَاغَى دُووَم: ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ﴾، دوايى گيپرومانه به توويلكه (نطفه) يهك له نشينگه يهكى مه حكه مدا، واته: يه كگرتتى حه يمه نيك و هيلكولله يهك پيى ده گوتري: توويلكه (نطفه) له نيو مندا الداندا جيگيرده بي.

قۇناغى سىيەم: ﴿ثُمَّ خَلَقْنَا النَّطْفَةَ عَلَقَةً﴾، دوايى ئەو تۈۋىلكە (نطفە) يە دەگۈپىن بۇ خويۇنپارە (علقە) كە زىندەۋەرىكە خۇي بە دىۋارى مندالداندا ھەلدەۋاسى و زۆر بچوۋكە.

قَوْنَاغِي چواره م: ﴿فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً﴾، دوايي خوینپاره (علقة) که ش ده گورین بو زار جوو (مُضْغَةً)، که پارچه گوشتیکی به قه دهر زار جوویه، که ده جووړی.

قَوْنَاغِي پِيْنَجَهَم: ﴿فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظًا﴾، دوايي ئهو زارجوو (مضغة) يه ش دهگورين بو ئيسقان، پيْنجَه مِين قَوْنَاغِي دروستبووني كۆرپه له، ئه وه يه كه ئيسقان دروست ده بئ، ئه وه ي خوا فهرموويه تي، زانياريي ئيستاش ههر ئه وه ي شتر است ده كاته وه.

قۇناغى شەشەم: ﴿فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا﴾، ئىنجا ئېسكە كانىش بە گۆشت (ماسوولكە) دادەپۆشین.

قۇناغى حەوتەم: ﴿ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾، دوايى كردمان بە دروستكراویكى دىكە، يانى: تاكو ئىستا تەنیا ژيانى ھەبوو، بەلام لەمەوداوا پرووحى بەبەردا دەكرى، كەواتە: ژيان لە پرووح جىايە، پرووح تايبەتە بە مروّقەو، بەلام ژيان (حياة) وانيەو، پرووھ كىش ژيانى تىدايە، زىندەو ەرانىش ژيانىان تىدايە، ئازەلانىش ژيانىان تىدايە، ھەر كام لە: (نُطْفَةٍ) و (عَلَقَةٍ) و (مُضْغَةٍ) یش ژيانىان تىدايە، بەلام ھەتا دواي چوار مانگ و دەشەو، ئەو دەورو بەرە كە فەرمايشتەكەي پېغەمبەر ﷺ ديارىي دەكات، پرووحى بەبەردا ناكرى، بۆيە خوا دەفەرموى: دوايى كردمان بە دروستكراویكى دىكە، يانى: دروستكراویكى دىكەي پرووح بەبەردا كراو.

لە كۆتايىشدا خوا دەفەرموى: ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾، واتە: بەرزىي و بە پېزىي و شكۆمەندىي بۆ خواي چاكتىن بەدېھنەر.

بەريّـزان!

بەلّى مروّق ئاوا دروست بوو، ھەر بۆيەش ئەھلى تەزكىو ەيرفان قسەيەكى جوانيان ھەيە: (مَنْ عَرَفَ نَفْسَهُ فَقَدْ عَرَفَ رَبَّهُ)، ھەر كەسك خۆي بناسى، پەرورەدگارو خاوەنى خۆشى دەناسى.

خوا بە لوتف و كەپرەمى خۆي يارمەتيمان بدات، باش خۆمان بناسين و، چاك خواي خۆمان بناسين و، زۆر باشىش خۆمان بۆ دیدارى خوا سبھانە و تعالى ئامادە بكەين.

مەسەلەى سىيەم:

پاگەياندىنى خىواى بىيۆينە كە لەسەر گىپرانەوھى مروّف بۆ ژيان دىواى مردنى توانايە،
لە رۆژى ئاشكرا بوونى نەينىيەكانداو، ئەو كاتەش باباى بىپروا ھىچ ھىزو پشتىوانىكى
نىھو نابى:

خىوا دەفەرموى: ﴿إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ۖ﴾ (۸) ﴿يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ﴾ (۹) ﴿فَأَلَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ﴾ (۱۰)

شىكردنەوھى ئەم ئايەتانە، لە سىى برگەدا

(۱) - ﴿إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ﴾، بەدلىيى ئەو (خىوا) لەسەر گىپرانەوھى توانايە، بىگومان
پاناوى سەر ﴿إِنَّهُ﴾، بۆ خىواى بەرزو مەزن دەچىتەوھ، ھەرچەندە بە ئاشكرا ناوى
خىواى مەزن نەھاتوھ، بەلام بە سىياق و سەلىقە ديارە: ﴿عَلَى رَجْعِهِ﴾، (رَجْع) چاوكە،
بە ماناى: (إعادة و رجوع)ە، خىوا لەسەر گىپرانەوھى ئەو مروّفە، ﴿لَقَادِرٌ﴾، بە توانايە،
(الطبري) ئاوا ماناى لىكداوھتەوھ: (إِنَّ اللَّهَ عَلَى رَدِّهِ الْإِنْسَانَ الْمَخْلُوقَ مِنْ مَاءٍ دَافِقٍ، مِنْ
بَعْدِ مَمَاتِهِ حَيًّا كَهَيئَتِهِ قَبْلَ مَمَاتِهِ، لَقَادِرٌ)، واتە: بە دلىيى خىوا لەسەر گىپرانەوھى مروّفىك
كە لە ئاوىكى دەرقلو دروستبووھ، دىواى ئەوھى مردووھ، كە زىندووى بكاتەوھ، وەك
حالەتى پىش مردنى لى بكاتەوھ، بە توانايە.

ئىجا ئايا ئەوھ لە چ رۆژىكداو لە چ كاتىكدە؟

(۲) - ﴿يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ﴾، ئەو رۆژەى نەينىيەكان ئاشكرا دەبن، وشەى: ﴿تُبْلَى﴾، ھەر
لەسەر ئەسلى واتايەكەى خوى بەكارھىنراوھ، يانى: (تُخْتَبَرُ)، (يَوْمَ تَخْتَبَرُ سرائر العبادِ،
فَيُظْهَرُ مِنْهَا يَوْمٌ مَا كَانَ فِي الدُّنْيَا مُسْتَخْفِيًّا عَنْ أَعْيُنِ الْعِبَادِ)، واتە: نەينىيەكانى بەندەكان
لەو رۆژەدا، ئەوانەى لە دىيادا لە چاوى مروّفان پۆشراون و پەنھانكراون، ھەموويان
دەكەونە گۆرئى و ئاشكرا دەبن.

وشەى: ﴿السَّرَّارِ﴾ كۆى (سَریره)یە، (والسَّرِيرَةُ مَا يُخْفِيهِ الْإِنْسَانُ وَيُسِرُّهُ مِنْ نَوَائِدِ، وَعَقَائِدِهِ وَأَعْمَالِهِ)، ﴿السَّرَّارِ﴾ كۆى (سَریره)یە، ئەویش ھەر شتیکە کە مروّف پەنھانی دەکات و دەیشاریتەو ھە ئازو مەبەستەکانی و بیروپروایەکانی و کردەوہکانی.

ئنجە کە دەفەرموى: ﴿يَوْمَ تُبْلَى السَّرَّارِ﴾، مەبەست تاقیکردنەوہی ئەو نەینیانەو لیکجیاکردنەوہی چاک و خراپیانەو، مەبەست پێی لێپرسینەوہو سزاو پاداشت بەسەردا چەسپێزانە.

۳- ﴿فَالَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ﴾، ئنجە (لەو پۆژەدا) نەھیچ ھیزیکی ھەبەو نە پشتیانیک، (الطبري) ئاوا مانای لیکداوہتەوہ: (فَمَا لِلْإِنْسَانِ الْكَافِرِ يَوْمَئِذٍ مِنْ قُوَّةٍ يَمْتَنِعُ بِهَا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ، وَلَا نَاصِرٍ يَنْصُرُهُ فَيَسْتَنْقِذُهُ مِمَّنْ نَالَهُ مَكْرُوهٍ)، واتە: لەو پۆژەدا مروّفی بپروا ھیچ ھیزیکی نابى، خووی پێ لە سزاو ئازاری خوا بپاریزی و خووی پێ پەنا بدات، ھەروەھا ھیچ یارمەتییدەرئیکشی نابى، یارمەتیی بدات، لەو کەسەى دەرباز بکات کە دەبەوئ تووشی زیان و ئازارو ناپەھەتیی بکات.

ھەلبەتە ئەگەر بشلین: مەبەست لە مروّف، مروّفە بە گشتیی، دیسان ھەر مانایەکەى پێک و راستە، چونکە ھیچ مروّفیک لەو پۆژەدا نە توانایەکی زاتیی ھەبە، خووی پێ پەنا بدات، نە ھیچ کەسیشی لە فریادى، ئەگەر خوا لە فریادی نەبەت و پشتی نەگرئ و ئاگای لێی نەبئ.

مەسەلە ی چوارەم:

سویند خواردنی خوا بە ئاسمانی خاوەن گیرانەو، زەوی خاوەن قلیش، که قورئان قسە یەکی هەق و یە کلاییکەرەو یەو، گالته نیه:

خوا دەفەر مو: ﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ۝۱۱ وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ۝۱۲ إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ ۝۱۳ وَمَا هُوَ إِلَّا هَزْلٌ ۝۱۴﴾

شیکردنەو ی ئەم ئایە تانە، لە چوار برگەدا:

(۱) - ﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ﴾، سویند بە ئاسمانی خاوەن گیرانەو، زانایان لەو بارەو که ئایا ئاسمان چی دەگیرێتەو، بۆچی ئاسمان بە خاوەنی گیرانەو پێناسە و وەسف کراو؟ زۆر قسەیان کردو، بۆ وینە: (الطبري)، دەلی: (تَرْجَعُ بِالْغُيُومِ وَالْأَرْزَاقِ عَلَى الْعِبَادِ كُلِّ عَامٍ)، واتە: ئاسمان هەورەکان و بژیوەکان هەموو سالیك بۆ بەندهکان دەگیرێتەو، (الطبري) یش خوێ ئەو رایە ی هەلبژاردو و لە (ابن عباس) یشەو، ﷺ بە ژمارە: (۳۶۰۶۰) هیناویەتی، دەلی:

(رَجَعَ الْقَطَرُ وَالرُّزْقُ كُلُّ عَامٍ)، ئاسمان هەموو سالیك باران و بژیو دەگیرێتەو بۆ زەوی، هەروەها زانایانی دیکەش هەر وایانگوتو، ئاسمان خوا سیفەتییکی تیدا داناو که بریتیه لە گیرانەو ی ئەو شتانه ی بۆ لای بەرز دەکرێتەو، ئنجا هەلمی ئاو، هەر شتی که بەرز دەبێتەو بەرەو ئاسمان، ئاسمان دەیگیرێتەو بۆ زەوی.

هەروەها ئاسمان جگە لە ئاو، که لە باران و بەفرو تەزەردا بەرجەسته دەبی، تیشکی روژیش، جوړه تیشکهکانی دیکەش و، جوړه شەپۆلهکانی دیکەش، بۆ زەوی دینێتەو.

(۲) - ﴿وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ﴾، سویند بە زەوی خاوەن قلیشان، خاوەن لەتبوون، ﴿الصَّدْعِ﴾، لەتبوونی شتیکی رەقە، که دەنگی لییی، (الطبري) لە (ابن عباس) هەو ﷺ، بە ژمارە: (۳۷۰۶۸)، لە بارە ی: ﴿وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ﴾ هەو، هیناویەتی، دەلی: (صَدْعُهَا

عَنْ إِخْرَاجِ النَّبَاتِ كُلِّ عامٍ)، بریتیه له قلیشانی زهوی به هوئی ده رها تنی پرووه که وه هه موو سالتیک، هه رچی پرووه ک و شیناورد هه یه و تووه که ی و ده نکه که ی ده چیتته نیو زهوییه وه، خوای پهروه ردگار زهوی وا خولقاندوه، بتوانی شەق ببی و، ئە گەر وه ک ئاسن، یان مس، بووایه به دنیایی شەق نه ده بوو، ئنجا سویند به و دووانه، به ئاسمانی خاوه نی گیرانه وه و، به زهوی خاوه ن قلیش: ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ﴾، به دنیایی ئە وه قسه یه کی جیا که ره وه یه، قسه یه کی یه کلاییکه ره وه یه، (إنه) راناوه که ی ده چیتته وه بو قورئان و، ده شچیتته وه بو ئە و قسانه ی له م سووره ته موباره که دا هاتوون.

(۳) - ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ﴾ به دنیایی ئە و (ئە و قورئان) ه، قسه یه کی لیکجیا که ره وه یه، له نیوان هه ق و ناهه ق، راست و چهوت، هه لال و هه رام، چاک و خراپدا، (الطبري)، گوتوو یه تی: (أَي: قَوْلٌ يَفْصِلُ بَيْنَ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ بَيِّنَةً)، واته: قسه یه که هه ق و ناهه ق، به هوئی پروونکردنه وه ی خوویه وه لیک جیا ده کاته وه.

(۴) - ﴿وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ﴾، نه یارییه و نه قسه ی پووچه، (الطبري)، ئاوا ی لیکداوه ته وه: (مَا هُوَ بِاللَّعِبِ وَالْبَاطِلِ)، نه یارییه و نه پووچه، (هزل) له به رانه ر (جد) دایه، (جد)، واته: شتیکی گرنگی و بایه خی پیبدری، (هزل) یش پیچه وانه ی (جد) ه، واته: شتیکی بیبایه خ، گرنگی پینه دراو و گوئی پینه دراو، شتیکی به گالته و به جه فهنگ بکری.

(کمیت)، یه کیکه له شاعیره کان ده لی:

(يَجِدُ بِنَا بِكُلِّ يَوْمٍ وَنَهْزِلُ)، له هه موو پروژاندا کاری جیددییمان له سه ر ده کری، تیمهش هه ر گالته ده که یین.

لیرده دا خوای زاناو توانا قورئان به وه وه سف ده کات، که قسه یه کی جیا که ره وه یه و گالته و سوعبه ت نیه، جیی خوویه تی ئە م فهرمووده یه بیین، هه رچه نده هه ندیک له زانیان له باره ی سه نه ده که یه وه مشت و مریکیان بووه، به لام به راستی ده قتیکی زور پروونکه ره وه یه و، ده وری هه قده (۱۷) وه سفی قورئانی گرتوونه ته خوئی، ئە مهش ده قی ئە و فهرمووده یه:

{عَنِ الْحَارِثِ الْأَعْوَرِ قَالَ: دَخَلْتُ الْمَسْجِدَ فَإِذَا أَنَاسٌ يَخُوضُونَ فِي أَحَادِيثٍ، فَدَخَلْتُ عَلَى عَلِيٍّ، فَقُلْتُ: أَلَا تَرَى أَنَّ أَنَاسًا يَخُوضُونَ فِي الْأَحَادِيثِ فِي الْمَسْجِدِ، فَقَالَ: قَدْ فَعَلُوهَا؟ قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: أَمَّا إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «سَيَكُونُ فِتْنٌ»، قُلْتُ: وَمَا الْمَخْرَجُ مِنْهَا؟ قَالَ: «كِتَابُ اللَّهِ، فِيهِ نَبَأٌ مَا قَبْلَكُمْ، وَخَبَرٌ مَا بَعْدَكُمْ، وَحُكْمٌ مَا بَيْنَكُمْ، هُوَ الْفَصْلُ لَيْسَ بِالْهَزْلِ، هُوَ الَّذِي مَنْ تَرَكَهُ مِنْ جَبَّارٍ قَصَمَهُ اللَّهُ، وَمَنْ ابْتَغَى الْهُدَى فِي غَيْرِهِ أَضَلَّهُ اللَّهُ، فَهُوَ حَبْلُ اللَّهِ الْمَتِينُ، وَهُوَ الذِّكْرُ الْحَكِيمُ، وَهُوَ الصِّرَاطُ الْمُسْتَقِيمُ، وَهُوَ الَّذِي لَا يَزِيغُ بِهِ الْأَهْوَاءُ، وَلَا تَلْتَبِسُ بِهِ الْأَلْسِنَةُ، وَلَا يَشْبَعُ مِنْهُ الْعُلَمَاءُ، وَلَا يَخْلُقُ عَنْ كَثْرَةِ الرَّدِّ، وَلَا تَنْقُضِي عَجَابُهُ، وَهُوَ الَّذِي لَمْ يَنْتَهِ الْجِنُّ إِذْ سَمِعُوهُ أَنْ قَالُوا: «إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا»، مَنْ قَالَ بِهِ صَدَقَ، وَمَنْ حَكَمَ بِهِ عَدَلَ، وَمَنْ عَمِلَ بِهِ أَجَرَ، وَمَنْ دَعَا إِلَيْهِ، هُدًى إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ، خُذْهَا»، (أخرجه الترمذي: ۲۹۰۶، وقال: إسناده مجهول، والبيهقي في شعب الإيمان: ۱۹۳۵، وحديث معاذ: أخرجه الطبراني برقم (۱۶۰). قال الهيثمي (۱۶۵/۷): فيه عمرو بن واقد وهو متروك).

واته: حارثی یهك چاو (نازناوهكهی وا هاتوه)، دهلی: (پوژۆی) چوومه مزگهوت تهماشام کرد، خهلك پڑابوونه نیو قسان، (دهبی قسهکانیان به دل نهبووبن)، چوومه لای عهلی (خوا لئی رازیبی)، ههوالم پیدا، تهویش گوتی: ئاویان کرد؟ من گویم له پیغهمبهری خوا ﷺ بوو، دهیغهرموو: له مهودوا ئاشووب و گیزاویك دهبی، منیش لیم پرسی: ئه ی پیغهمبهری خوا ﷺ! ده رچوون لهو گیزاوهو ئازاوهیه، چونه؟ له چ رییهكهوه لئی ده رچین؟ فهرمووی: کتیبی خوا {به هو ی کتیبی خواوه، لهو گیزاوهو ئاشووبه ده رده چن، ئنجا پیغهمبهری خوا ﷺ ته گهر سه نه دی ئه م ده قه راستبی، وه سفی کتیبی خوا ی کردو فهرمووی}: ههواله گرنهكهی پیش ئیوهی تیدایه، باس و خواسی ئهوانه ی دوا ی ئیوهشی تیدایه، دادوهری ئهوهشی تیدایه كه له نیوان ئیوهدا دهبی له کیشه و مشت و مپ، ئه و (قورئان) یه کلا ییکه رهوه و جیا که رهوه یه و گالته نیه، ههر سته مکارئک وازی لی بینی، خوا پشتی ده شکینتی و، ههر كه سیك پینمای ی له جگه له قورئان بخوازی، خوا گومرای دهکات، ئه و (قورئان) بریتیه له ریسمانی پتهوی خوا، {ههر كه سیك خو ی پیوه بگری، پی ده رباز دهبی لهوه ی بکهو یته چال و که ندالی گومرای و

سەر لیشاوی، ئەو (قورئان) بریتیه لە زیكری کاربەجی (بیرخەرەووی کارزانە)، ئەو راستە پێیه که ئارەزوووەکان ناتوانن لای بدەن و، زمانەکان بە ھۆی قورئانەووە تیک ناڵقین، (ھەر کەسیک مەبەستی بێ، زۆر بە پێک و چاکی دەتوانی لە قورئان تییگات و بیخوین)، زانایان لیتی تیر نابن، بە ھۆی زۆر دووبارەکردنەووە (قورئان) کۆن و شڕ نابێ، {بۆیە پیشیان گوتووین: زۆر گوتن قورئان خوشە}، شتە سەرسورھێنەرەکانی (قورئان) ھەرگیز کۆتاییان پێ نایەت، (ھەتا زانست بەرەو پیشەوہ بچێ و ژيانى مروّف بەرەو پیشەوہ بچێ، نھینیی زیاتر لە قورئاندا دەرەدەکەون)، (قورئان) ئەو کتیبە کاتیک جند بیستیان وازیان نەھینا تاكو گوتیان: ئیمە گویمان لە قورئانیکی سەرسورھێنەر بوو، (بەرەو راستە پێ پێنمایی دەکات، خەلک دەخاتە سەر راستە پێ)، ھەر کەسیک بەو (قورئان) قسە بکات، (قورئان چى دەفەرمووی ئاوا بدوی)، راستیی دەلی و، ھەر کەسیک بە پێی وی (قورئان) دادویری بکات، دادگەر دەبێ، ھەرکەسیک کاری پێ بکات، پاداشتی دەدریتەوہ، ھەر کەسیک خەلک بەرەو لای وی بانگ بکات، بەرەو راستە پێ پێنمایی کراوہ و خراوہتە سەر راستە پێ، ئنجا وەریبگرە.

خوا لەو کەسانەمان بگێڕێ کە باشتەین بەھەرە لەو کۆتا فەرماشتەى خواى بەرزى مەزن وەردەگرن.

مەسەلە ی پىنجەم و كۆتايى:

باسى فېل و پىلانى ناحەزانى خواو پىنجەمبەرەكەى و، ئەخشەى خوا لە دژيان و،
فەرمانكردنى خوا بە پىنجەمبەرەكەى خۆى ﷺ كە مۆلەتيان بدات، خواش ماوەيەكى
كەم مۆلەتيان دەدات و، دوايىش سزايان دەدات:

خوا دەفەرموى: ﴿إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ۖ وَأَكِيدُ كَيْدًا ۖ﴾ (۱۶) ﴿فَمَهْلِ الْكَافِرِينَ أَمْهَلُهُمْ رُوَيْدًا ۖ﴾ (۱۷)

شىكردنەوہى ئەم ئايەتانە، لە چوار بىرگەدا:

(۱) - ﴿إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا﴾، بە دُنْيايى ئەوان بە پىلانگىرانىك (كە شاىستەى خۆيانە)،
پىلان دەگىرن.

(راغب الأصفهاني)، دەلى: (الكَيْدُ: إِخْفَاءُ قَصْدِ الضَّرِّ وَإِظْهَارُ خِلَافِهِ، فَكَيْدُهُمْ مُسْتَعْمَلٌ فِي حَقِيقَتِهِ، لَكِنَّ الْكَيْدَ الْمُسْتَعْمَلَ إِلَى اللَّهِ، مُسْتَعْمَلٌ فِي إِمْهَالِهِ مَعَ إِرَادَةِ الْإِنْتِقَامِ)، واتە: (كىد):
(جۆرىكە لە فېل و پىلانگىران، بە شىوەيەكى پەنھان)، برىتيە لە شاردنەوہى مەبەستى
زيانلىدان و، دەرختنى پىچەوانەكەى، (واتە: ئەو كە كەسيك لە لای يەككى دىكە
خۆى وا پيشان بدات، دەيەوئى قازانجى پى بگەيەنئ، بەلام لە ئەسڵدا بىەوئى زيانى
لئيدات، ئەو پى دەگوترئ: (گيد)).

وشەى: (گيد) كە بو بىپروايان و ناحەزانى رىبازى خوا بەكارھىتراوہ، لە ماناى
راستەقىنەى خۆيدا بەكارھىتراوہ، بەلام وشەى: (گيد) كە پال دراوہتە لای خوا سبھانە و
تعالى، بەكارھىتراوہ بە ماناى مۆلەتدان، لەگەل وىستنى تۆلەستاندنەوہدا.

واتە: خوا مۆلەتيان دەدا، بەلام دەشيەوئى تۆلەتيان لى بستىنئ، ئەوہش خوا ناوى لئناوہ
(گيد)، چونكە ئەوان پىيان وايە خوا تۆلەتيان لى ناستىنئ و لئيان گەراوہ وازى لئھىتانو،
لە حالئىكيشدا كە خواى بەرز دەيەوئى تۆلەتيان لى بستىنئ و سزايان بدات، ئەمەش

روالەتە کە ی وەك فیل دە چێ، بەلام بێگومان نابێ هیچ وشە یەکی ناریك بۆ خۆی بەرزێ مەزن بە کاربەیتێ، لێرەدا کە دەفەرموێ: ﴿إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا﴾، لە سوورەتی (الأنفال) دا، دەفەرموێ: ﴿وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ﴾ (۳۰) لە هەموو ئەو شوێنانەدا زانیان دەلێن: بۆیە خوا سبحانە و تعالی لەوێ وشە ی: (مکری) بۆ ناحەزان بە کارهێناوە بۆ خۆشی و، لێرەشدا وشە ی: (کید) بۆ ناحەزانی ئیسلام و بۆ خۆشی بە کارهێناوە: (للمشاكلة)، ئەو بۆ لێکچوونە، ئەگەرنا (کید و مکری) خوا سبحانە و تعالی بە دنیایی واتایەکی هەیه، کە شایستە ی خۆی پەرورەدگارە، هێ وانیش واتایەکی هەیه شایستە ی خۆیانە.

هەندیکیش گوتووین: وشە ی: (کید)، هەمان واتای کە ئەگەر مەزەکان بە کاری بێنن، بۆ خۆی پەرورەدگاریش هەیه تی.

بێگومانیش رای یە کەم راستەو، ئەو بێژانە ی خوا بۆ وەسفی خۆی بە کاریان دێتی، مانایەکی شایستە ئەویان هەیهو، هەموو سیفەتەکانی دیکە ی خۆی پەرورەدگاریش هەر وان، بۆ وێنە: کاتیک دەلێن: خوا فەرمایشت دەکات، فەرمایشتکردنی خوا وەك هێ ئیمە ی مەزە نیه، هەر وەها کاتیک دەلێن: خوا دەبێتی، ئیمە بە کۆئەندامی چاو دەبێنن، کاتیک دەلێن: خوا دەبێستی، ئیمە بە کۆئەندامی بیستن، دەبێستین، بەلام خۆی پەرورەدگار پێویستی بە ئەندامەکان نیه، بیستنی خوا، دیتنی خوا، ویستنی خوا، لێرەش نەخشەدانانی خوا، هەموو ئەو سیفەتە نە ی بە شیوەیهکن، شایستە ی خۆی بەرزو مەزن بن.

(۲) - ﴿وَإِكْدِيدًا﴾، منیش بە فیلکردن فیل دەکەم، (نەخشە دادەنێم بە نەخشەدانانێکی مەحکەم)، فیل یانی: نەخشەدانان، یان: فیلێک چەمک و واتایەکی شایستە ی خۆی بەرز بێ.

(۳) - ﴿فَهَلْ الْكَافِرِينَ﴾، ئنجا مۆلەتی بێ پروایەکان بدە، (التَّمْهِيلُ مَصْدَرٌ مَّهْلٌ، مَعْنَى أَمَهْلٌ، وَهُوَ الْإِنْظَارُ إِلَى وَقْتٍ مُعَيَّنٍ، أَوْ غَيْرِ مُعَيَّنٍ)، وشە ی: (تَمْهِيل) چاوی (مَهْل) یه، (مَهْل)، بە مانای

(أَمْهَلْ) یه، (إمهال) یش به مانای (إنظار) ه، چاوه پریکردن، واته: مؤله تیدان، چاوه پریکردن، بواری پیدان، تاكو كاتیکى دیارییکراو، یاخود تاكو كاتیکى دیاریی نه کراو.

۴- ﴿أَمْهَلْهُمْ رُودًا﴾، منیش که میك مؤله تیان ده دهه، وشه ی: ﴿رُودًا﴾، (تَصْغِيرُ رُودَ، وَهُوَ الْمَهْلُ وَعَدَمُ الْعَجَلَةِ، وَهُوَ مَصْدَرٌ مُؤَكَّدٌ لِفِعْلِ أَمْهَلْهُمْ، وَتَصْغِيرٌ لِلدَّلَالَةِ عَلَى التَّقْلِيلِ أَيْ: مُهْلَةً غَيْرَ طَوِيلَةٍ).

﴿رُودًا﴾، گچکه کردنه وه ی (رُودَ) ه، (رُودَ) یش، بریتیه له مؤله تدان و په له نه کردن، لیږه دا که ده فهرمو ی: ﴿أَمْهَلْهُمْ رُودًا﴾، (رُودًا) ده بیته چاوگیکی جه ختکه ره وه بو کرداری ﴿أَمْهَلْهُمْ﴾، واته: من مؤله تیان ده دهه به مؤله تدانیکى کهم، وشه ی: ﴿رُودًا﴾، یش، له (رود) وه هاتوه، بویه ش گچکه کراوه ته وه، هه تا بزانی ماوه یه کی کهم مؤله تیان ده دات، نه ك مؤله تیکى دریژ، ده شگونجی: ﴿رُودًا﴾، لیږه دا ناوی کردار (إِسْمُ فِعْلٍ) بی بو فهران (أَمْرَ)، وه ك: ۱- (صَهْ)، یانی: (اسکت)، بیده نگ به، ۲- (مَهْ)، یانی: وازیته، ۳- (إِلَيْكَ)، یانی: (إِبْتَعِدْ)، دوور بکه وه، ۴- (عَلَيْكَ) یانی: (إِفْعَلْ)، بیکه، نه وانه هه موویان (إِسْمُ الْفِعْلِ) ن، یانی: ناون به لام به مانای کردار دین، لیږه شدا (رُودَكَ)، یانی: پراوه ستی، بو ماوه یه ك چاوه پریه.

که واته: لیږه خوا سبحانه و تعالى به پله ی یه کهم پروو ده کاته پیڅه مبهری خاته م موحه ممد ﴿صَلَّى﴾، هه لبه ته هه موو قورئانیش به پله ی یه کهم خوا، موحه ممد ی ﴿صَلَّى﴾ پی دواندوه و دایه زاندو ته سهر دلی موباره ك و ساغ و ساف و بیگهردی نه، ئنجا له دواى نه ویشه وه هاوه له کانی (خوا لییان رازی بی)، مسؤلمانانیک که له خزمه تی دابوون، دواى وانیش پشت و جيله کانی دیکه، نه وانه ی پروایان به قورئان و به پیڅه مبهری خاته م ﴿صَلَّى﴾ هه یه، تاكو دنیا کوئایی پی دی.

لیږه دا خوا سبحانه و تعالى پروو ده کاته پیڅه مبهره که ی ﴿صَلَّى﴾ و پیی ده فهرمو ی: دوژمنان و ناحه زانی تو فیل ده کهن، نه خسه داده نین، پیلان ده گیرن، به پیلانگتیرانیکى شایسته ی خو یان، ﴿إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا﴾، فیل ده کهن به فیل کردنیکى گرنه، فیل کردنیک

که شایسته‌ی خوڤانه، ﴿وَ اکِذْ کِذًا﴾، منیش نه‌خشه داده‌نیم نه‌خشه و پلانیك که شایسته‌ی خوڤم بئی، ﴿فَهَلْ لِّلْکَافِرِینَ﴾، ئنجا مؤلّه‌تی کافره‌کان بده، بواریان پییده و لیان گهری، وازیان لی بینه، ﴿أَمْ لَهُمْ رُؤِیَا﴾، منیش که میك مؤلّه‌تیان ده‌دهم و بواریان ده‌دهم.

ئهو مؤلّه‌ته ماوه که مه‌ش دوو واتای هه‌ن:

یه‌که‌میان: مه‌به‌ست کو‌ی ژیا‌نی دنیا‌یه، واته: من له ژیا‌نی دنیا‌دا لیان گه‌راوم و له‌سه‌ر خراپه‌کانیان سزایان ناده‌م، له‌سه‌ر شیرک و کوفر سزایان ناده‌م و، له‌سه‌ر لادان و تاوانیان سزایان ناده‌م، لیان گه‌راوم، چونکه لی‌ره‌م داناون، له‌م ژیا‌نی دنیا‌یه‌دا بو تاقیکردنه‌وه، بویه ده‌بی لیان گه‌ریم، به‌که‌یفی خو‌یان وه‌لامی پرسیاره‌کان بده‌نه‌وه و هه‌لسوکه‌وت بکه‌ن، وه‌ک له شوینی دیکه‌دا ده‌فه‌رموی: ﴿فَذَکِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ۚ ۱۱﴾ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ﴿۱۲﴾ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكُفِّرَ ﴿۱۳﴾ فَعَذَّبَهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ﴿۱۴﴾ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿۱۵﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿۱۶﴾ الغاشية.

واته: بی‌ریان بخه‌وه، تو ته‌نیا تو بیرخه‌ره‌وه‌ی، تو به‌سه‌ردا زالبوویان نی، (دلیان ناچار بکه‌ی ئیمان و ئیسلامی تیبخه‌ی)، مه‌گه‌ر که‌سیک پشت هه‌لبکات و بی‌پروا بئی، ئنجا که‌سی وا خوا سزای هه‌ره‌گه‌وره‌ی ده‌دا، به‌دلنیا‌یی گه‌رانه‌وه‌یان بو لای ئیمه‌یه‌وه، ئنجا لی‌پرسی‌نه‌وه‌شیان له‌سه‌ر ئیمه‌یه. ﴿إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكُفِّرَ﴾ یش، جیا‌کردنه‌وه‌ی پچ‌راو (إِسْتِثْنَاءُ مُنْقَطِعٍ)ه، چونکه که‌سیک که پشت هه‌لده‌کاو بی‌پروا ده‌بی، به‌شیک نیه له‌وانه‌ی پی‌غه‌مه‌ری خوا ﷺ ده‌سته‌لاتی به‌سه‌ردا هه‌بن، که ده‌فه‌رموی: ﴿لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ﴾ ﴿۱۲﴾ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكُفِّرَ﴾، وه‌نه‌بی که‌سیک پشت هه‌لبکاو بی‌پروا بئی، پی‌غه‌مه‌ر ﷺ به‌سه‌ریدا زال بئی و وای لی بکات پروا بی‌تی! نه‌خیر، به‌لام که‌سیک پشت هه‌لبکاو بی‌پروا بئی: ﴿فَعَذَّبَهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ﴾، ئنجا خوا سزای گه‌وره‌ترینی ده‌دا، بی‌گومان له‌روژی دواییدا، وه‌ک له‌سووره‌تی (السجدة)دا، خوا با‌سی سزای گه‌وره‌تر ده‌کات، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی مرو‌ف له‌دنیا‌دا هه‌رچی به‌سه‌ری‌بی، هه‌ر به‌سزایه‌کی گچ‌که

دادەنرئ، لە سوورەتی (السجدة) دا، دەفەرموئ: ﴿وَلَنَذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنٰى دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ ٢١، بە دُنْیایی ئیمە سزای کەمترین و نزیکترینیان دەدەین، جگە لە سزای گەورەتر، ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾، بە لکو بگەرێنەوه، بەلام سزای گەورەتر، بێگومان لە رۆژی دواایدا.

لێرەش خواى بالادەست فەرمان بە پیغەمبەر دەکات، کە تۆ لێیان گەرئ، من کەمێک مۆلەتیان دەدەم، کە مەبەست لە کەمێک، ژيانى دنیایە بە گشتی.

دووهمیان: دەشگونجی مەبەست لە کەمێک (رویدا) ئەوەبێ تۆ لێیان گەرئ، دواى ماوێهێکی دیکەى کەم، ئەوانە ئەو کوفرو زولم و خراپەییەى دەیکەن، بە شیک لە سزای ئەو دەچێژن، ئەویش مەبەست پێی ئەوێهێ هەندیک بە لایان بەسەردێن، چ گرانیی بێ، کە پیغەمبەرى خوا ﷺ دوعای لێکردن: {اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهَا سِنِيْنَ كَسِيْنَ يُّوسُفَ} (أُخْرَجَ الْبَخَارِي: ٩٦١)، واتە: خوایە سالانیکیان بۆ بنێرە، وەك سالەکانی یوسف ﷺ، ئەو حەوت سالە گرانییەى بەسەر خەلکی میسردا هاتن، لە رۆژگاری یوسف دا کە لە میسر بوو.

یاخود مەبەست سزادراى بێپروایەکان بێ، لە جەنگ و بەرهنگارییەکانی ئێوان خەلکی ئیسلام و خەلکی کوفردا، بۆ وێنە: لە جەنگی بەدردا حەفتا (٧٠) لە بریار بەدەستەکانیان لێ کوژران و، حەفتاشیان لێ بەدیل گیران، هەرۆهە لە جەنگەکانی دیکەشدا کەم و زۆر تووشی زیان و زەرەرە بوون، تاکو یەكجاری کوفرو شیرك لە نیوێ دورگەى عەرەبییدا دەسەلاتی نەما، بەلام زیاتر وا پێدەچێ مەبەست واتای یەكەمیان بێ، کە بۆ رۆژگاری پیغەمبەرىش ﷺ و، بۆ ئیستاش و، بۆ دواى ئیستاش هەروایە، خوا سبحانە و تعالی کەمێک مۆلەتی مەووفەکان دەدا بە گشتی، بەتایبەت بێپروایان ژيانى دنیا بەو شیوێهێ بگوزەرێنن، کە خوێان حەزی لێ دەکەن، دواى خوا سبحانە و تعالی لە کاتی خویدا، بە پێی ئەو سیستەمى دایناو لە رۆژی دواایدا، سزاو پاداشتیان بەسەردا جی بەجی دەکات، هەر کەسە بەپێی خوێ.

خو به لوتف و کهره مى خوئ، ئيمه لهو که سانه بگيرئ به شيويه که ژيانى دنيامان بگوزهرئين، شايسته ي ئه وه بين پاداشتمان بداته وه، به هوئ له خزمهت قورئاندا ژيانه وه، ژيانمان پريک و راست و پاک و ساغ بکات، ژيانى دنيامان ژيانئى که به خته وه رانه و پاک و راست بکات، تاكو سهره نجاميشمان بهو شيويه بئ، چونکه پيغه مبهري کوئايي ^{صلى الله عليه وسلم} فهرموويه تي: ههر که سيک له سهرچى بژئ، له سهر ئه وهش ده مرئ و، له سهر چيش بهرئ، له سهر ئه وهش زيندووده بيتته وه^(١).

ليردها کوئايي به تهفسيرى سووره تي (الطارق) دينين.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

(١) {يُبْعَثُ كُلُّ عَبْدٍ عَلَى مَا مَاتَ عَلَيْهِ} أخرجه عبد بن حميد: ١٠١٣، ومسلم: ٢٨٧٨، وابن حبان: ٧٣١٩، والحاكم: ٣٦٨.

تەفسیری سوورەتی

الْأَعْلَى

دەستپێک

بەرپێزان!

ئەمڕۆ (٢٨) ی مانگی (ذی القعدة)، {واته: مانگی (١١) ی} سالی (١٤٤١) ی کۆچی،
به‌رانبەر (١٩) ی تەمموز، {واته: مانگی (٧) ی} سالی (٢٠٢٠) زاینیه، له شاری دیرینی
هه‌ولێر، خوا پشتیوانی ده‌ست ده‌که‌ین به تەفسیرکردنی سوورەتی (الاعلی).

پێناسەی سوورەتی (الاعلی) و بابەتەکانی

یه‌که‌م: ناوی ئەم سوورەته:

زۆربه‌ی هه‌ره‌زۆری پروونه‌ره‌وانی قورئان، ناوی: (سورة الاعلی) یان بۆ به‌کارهێناوه،
به‌لام وێرای ئەوه ناوی: ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ شیان بۆ به‌کارهێناوه، وه‌ك له چه‌ند
ده‌قیكه‌وه دیاره، بۆ وێنه:

(١) - {عَنِ الْبَرَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: أَوَّلَ مَنْ قَدِمَ عَلَيْنَا مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ مُضْعَبُ بْنُ عُمَيْرٍ،
وَابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ فَجَعَلَا يُقْرَأَانَا الْقُرْآنَ، ثُمَّ جَاءَ عَمَارٌ وَبِلَالٌ وَسَعْدٌ، ثُمَّ جَاءَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ فِي
عَشْرِينَ، ثُمَّ جَاءَ النَّبِيُّ ﷺ فَمَا رَأَيْتُ أَهْلَ الْمَدِينَةِ فَرَحُوا بِشَيْءٍ فَرَحَهُمْ بِهِ حَتَّى رَأَيْتُ الْوَلَدَ
وَالصَّبِيَّانَ يَقُولُونَ: هَذَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَدْ جَاءَ، فَمَا جَاءَ حَتَّى قَرَأْتُ سَبْحَ اسْمِ رَبِّكَ الْأَعْلَى، فِي
سُورٍ مِثْلِهِ} (أخرجه البخاري: ٤٦٥٧، والنسائي: ٦٨٦).

واته: به‌پاتی کوری عازیب (خوا لێ پازی بێ)، ده‌لێ: یه‌که‌مین که‌سیک له هاوه‌لانی
پێغه‌مبه‌ر ﷺ که هات بۆ لاما‌ن (بۆ شاری یثرب)، موصعه‌بی کوری عومه‌یر له‌گه‌ڵ ئیبنو
ئوممی مه‌کتووم بوون، (هه‌ندیک گوتووینانه: ناوی عه‌بدوڵلایه، هه‌ندیکیش گوتووینانه
ناوی: عه‌مه‌ه)، ئەو دووانه قورئانیان پێ ده‌خوێندین، دوا‌یی عه‌مما‌رو بیلال و سه‌عد،

(خوا لیان رازی بی) هاتن، دواپی عومهری کوری خه تتاب (خوا لپی رازی بی) له گه ل بیست که سدا هات، دواپیش پیغهمبه ر ﷺ هات، خه لکی مه دینهم نه بینوه، دلخوش بین به هیچ شتیک به نه ندازه ی دلخوشیان به هاتنی پیغهمبه ری خوا ﷺ، ته نانه ت کچانی گچکه و کورانی گچکه م ده بینین، ده یانگوت: نه وه پیغهمبه ری خواجه ﷺ هات، نجا پیغهمبه ر نه هات تا کو من سووره تی: ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ م خویند، (واته: له به رم کرد)، له گه ل چهند سووره تیکی دیکه ی هاو وینه یدا.

که واته: وپرای ناوی (الأعلى)، ناوی (سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى) یشی بو به کارهاته وه.

(۲) - {عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقْرَأُ فِي الظُّهْرِ بِسَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى} (أخرجه مسلم: ۸۷۸، وأبو داود: ۱۱۲۲، والترمذي: ۵۳۳، والنسائي: ۸۶۵).

واته: جابری کوری سه موره (خوا لپی رازی بی)، ده لی: پیغهمبه ر ﷺ له نوژی نیوه ر ودا سووره تی: ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ ی، ده خویند.

(۳) - {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ يَقْرَأُ فِي الْوُتْرِ فِي الرَّكْعَةِ الْأُولَى بِسَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى، وَفِي الثَّانِيَةِ بِقُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ، وَفِي الثَّالِثَةِ بِقُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ وَالْمُعَوِّذَتَيْنِ} (أخرجه أبو داود: ۱۹۲۴، والترمذي: ۴۶۳، وابن ماجه: ۱۱۷۳، والحاكم: ج ۱، ص ۳۶۵، وصححه الحاكم على شرطهما، ووافقه الذهبي).

واته: دایکمان عائشه (خوا لپی رازی بی)، ده لی: پیغهمبه ری خوا ﷺ له نوژی وه تردا، (نه و سئ پکاته ی که ده که ونه دوا ی شه ونوژ، نه گهر که سی که له خو ی رابیننی شه و خه به ری ده بیته وه بو شه ونوژ، نه گهر نا ده شگونجی پیشیان بخت، واته: پیش خه وتن نه نجامیان بدا)، له پکاتی یه که مدا، سووره تی ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ ی ده خویندو، له پکاتی دو وه مدا: ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ و، له پکاتی سییه میشدا: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾، له گه ل (مُعَوِّذَتَيْنِ)، {واته: سووره تی (الْفَلَق) و (النَّاس)} ی ده خویندن.

(٤) - {عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كَانَ يُوتَرُ بِسَبِّحِ اسْمِ رَبِّكَ الْأَعْلَى، وَقُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ، وَقُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ} (أخرجه أبو داود: ١٤٢٣، والنسائي: ج ٣ ص ٢٢٤، وابن ماجه: ١١٧٣، والحاكم: ج ٢، ص ٢٥٢، وصححه الحاكم ووافقه الذهبي).

واته: توبه يی کوری که عیب (خوا لیتی پازی بن)، ده لئی: پیغه مبه ری خوا ﷺ نوژی وه تری ده کرد، بهو سن سووره تانه: له رکاتی یه که مدا، سووره تی: ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ ده خویندو، له رکاتی دووه مدا: ﴿قُلْ يَتَّخِذُ الْكَافِرُونَ﴾ و، له رکاتی سییه میشدا: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾.

که واته: ویرای (سورة الأعلى)، ناوی: ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ یشی بو به کارهاتوه، یانی: ثایه ته که هه مووی.

دووه م: شوینی دابه زینی:

به پای زوربه ی زانایان ته م سووره ته مه که ییه، به لام (الضحاك) به مه دینه یی داناوه، لهو باره وهش که مه که ییه، به لگه زورن، ئیمه وهك نمونه ته م ده قه دینن:

{عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ سَبِّحِ اسْمِ رَبِّكَ الْأَعْلَى بِمَكَّةَ} (أورده السيوطي في (الدر المنثور)، ج ٨، ص ٤٧٨، ونسبه لابن الضريس، والنحاس، وابن مردويه، والبيهقي، وقال: أخرج ابن مردويه عن عبدالله بن الزبير، وقال: نَزَلَتْ سُورَةُ سَبِّحِ اسْمِ رَبِّكَ الْأَعْلَى بِمَكَّةَ، الإستيعاب في بيان الأسباب: ج ٣، ص ٥٠٨).

واته: عه بدوللای کوری عه عباس ﷺ گوتوو یه تی: سووره تی ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ له مه که هاتوته خوار.

هه روه ها (السيوطي)، پالیداوه ته لای (ابن مردويه) و گوتوو یه تی: عه بدوللای کوری زوبه یریش ﷺ هه مان شتی گوتوه، که ته م سووره ته له مه که دابه زیوه.

هەلبەتە مەككەیی بوونی ئەم سوورەتە، وێرای ڕیوایەتەکان، زۆر ئاشکراو دیارە، وەك
پیشتریش زۆرجار باسمان کردووە، سرووشتی قورئانی مەككەیی ئاشکرایەو، سرووشتی
قورئانی مەككەیی زۆر ڕوونە لەم سوورەتە موبارەكەدا.

سێیەم: ریزبەندیی لە موصحف و لە دابەزین دا:

ئەم سوورەتە لە موصحفەدا ژمارەكە: (۸۷)ەو، لە دابەزینیشدا لە لای جابیری کۆری
زەید، ژمارەكە: (۸)ە، بەلام لە ئێبنو عەبباس و عیكریمەو حەسەنی بەسپارییەو هاتووە
كە (۷)ەمین سوورەتەو، پستە: ﴿سُنْفَرُكَ فَلَا تَنْسَى﴾ ش، بەلگە: زوو دابەزینی ئەم
سوورەتە موبارەكە.

ئەنجا ئەگەر ئەم سوورەتە موبارەكە (۷ یان ۸)ەمین بێ، گەنگ ئەوێهە یەكێكە لەو
سوورەتە موبارەكانە زوو دابەزیون و، ئەو پستە: ﴿سُنْفَرُكَ فَلَا
تَنْسَى﴾، ئێمە قورئانت پێ دەخوینین و لە بیرت ناچێ، مۆژدە: یەكێ و گەورە
تێدا بوو بۆ پیغەمبەری خاتەم ﷺ، كە نه خویندەوێ هەبوو، نه نووسینی هەبوو:
﴿وَمَا كُنْتُمْ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكُمْ إِذَا لَأَزْتَابَ الْمُبْطَلُونَ﴾
العنكبوت، واتە: تۆ پیش وێ (قورئان)، نه هیچ كتیپێك خویندۆتەو نه هیچ
شتێك بە دەستی راست نووسیو، ئەگەر نا ئەوانە لەسەر ناھەقن دەكەوتنە دوو
دلیبەو، ئەگەر خویندن و نووسینت هەبوو، بەلام ئێستا كە خویندن و نووسینت نە،
ئەو قورئانەش بەو شیوێ بەوان پادەگەیی، كەواتە: دیارە خوا ﷻ فیری کردووی،
ئەنجا كە خوا پێی فەرموو: قورئانت پێ دەخوینین و لە بیرت ناچێ، بێگومان دلخۆشی
و مۆژدە: یەكێ گەورە بوو بۆ پیغەمبەر ﷺ.

چوارەم: ژمارە: ئایەتەکانی:

بەیه كەدەنگی ژمێرە: ئایەتەکانی قورئان، ئەم سوورەتە موبارەكە، نۆژدە (۱۹) ئایەتە.

پىنجەم: نىۋەرۋكى:

ئەم سوۋرەتە وپراي كورتىشى، شەش تەۋەرى جۇراو جۇرى گرتوۋنە خۇي، كە ئەمانەن:

۱- فەرمانكردن بەپاكگرتنى ناۋى خوا، ناساندنى خوا، لە ميانى پىنج لە كارە ناۋازەكانىدا.

۲- دلىا كوردنەۋەي پىغەمبەرى خوا ﷺ كە خوا قورئانى فىر دەكات و، لە بىرىشى ناچىتەۋە، بۇ چاكەش ئاسانى دەكات.

۳- فەرمانكردن بە پىغەمبەرى خاتەم ﷺ كە ھەر كات زانىي ئامۇژگارىي سوۋدى ھەيە، بىكات، ھەر كەس سام و ھەيىبەتى خۋاي لە دلىا ھەبى، بەھرەمەند دەبى و، باباي خراپەكارىش دووچارى ئاگرى ھەرە گەۋرە دەبى، كە نەمر نەژى تىيدا دەبى، ئەو جۇرە كەسەش خۇي لى بە دوور دەگرى.

۴- راگە ياندنى سەرفرازىي باباي خۇ تەزكىە كارى ناۋى خوا ھىنەرى نوپۇزكەر.

۵- سەرزەنشتكردنى خەلك لەسەر ھەلبۇاردنى دنيا، ھەرچەندە دۋارۇژ لە خودى خۇيدا باشتەرە بەردەۋامىشە.

۶- راگە ياندنى ئەۋەي ئەو راستىيانە لە نامەۋ پەراۋە پىشۋەكانىشدا ھەن، كە خوا بۇ پىغەمبەرانى پىشۋى ناردوون، بە تايىبەتى ھى ئىبراھىم و مووسا (سەلامى خۋايان لى بى).

شەشەم: تايىبەتمەندىيەكانى:

چۈار تايىبەتمەندىي لى دەخەينە پروو:

۱- دەست پىكردنى بە وشەي: (سَبَّحْ)، پىشتىش گوتوۋمانە: ھەوت سوۋرەت بە پاكگرتنى خوا دەست پىدەكەن: يەكەمىيان سوۋرەتى (الإسراء) ۵: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ، لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَنَيْنَا حَوْلَهُ، لِنُرِيَهُ، مِّنْ عَيْنِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (۱)

دووه م: سووره تی (الحديد) ه: ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾﴾

سییه م: سووره تی (الحشر) ه: ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾﴾

چواره م: سووره تی (الصف) ه: ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾﴾

پینجه م: سووره تی (الجمعة) یه: ﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾﴾

شه شه م: سووره تی (التغابن) ه: ﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾﴾

حه وته م: سووره تی (الأعلى) یه: ﴿سَبِّحْ أَسْمَاءَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ﴿١﴾﴾

ئهو جهوت سووره تهی باسمان کردن:

۱- سووره تی (الإسراء) به چاوگی: (تسبیح) دهستی پیکردوه: ﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ، لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا ﴿١﴾﴾

۲ و ۳ و ۴- سووره ته کانی: (الحديد و الحشر و الصف)، به کرداری رابردوو دهستیان پیکردوه: ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ ﴿١﴾﴾

۵ و ۶- ههردووک سووره تی: (الجمعة و التغابن) یش به کرداری داهاتوو: ﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ﴿١﴾﴾

۷- ئه م سووره ته موباره کهش به کرداری فهрман: ﴿سَبِّحْ أَسْمَاءَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ﴿١﴾ الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى ﴿٢﴾﴾

۲- تاییه تمه ندیی دووه می ئەم سوورەتە، ئەم تەعبیرەیه: ﴿فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَى﴾
 وەبیریان بخەوێ و ئامۆزگاریان بکە، ئەگەر ئامۆزگاریی سوودی هەبوو، دوایی باسی
 دەکەین کە ئەو مەبەست پێی چییە؟

۳- تاییه تمه ندیی سییهم، ئەو تەعبیرەیه: ﴿إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى﴾ ١٨ ﴿صُحُفِ
 إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى﴾ ١٩ ﴿الْأَعْلَى﴾، کە تەنیا لەم سوورەتە موبارە کەدا هاتوێ.

۴- تاییه تمه ندیی چوارەم، وشە: ﴿عُثَاءً أَحْوَى﴾، (عُثَاءً)، واتە: گێاو گۆل، کە دەبێتە پووش
 و پەلاش و وشک دەبێ، (أَحْوَى)، واتە: پەشداگەراو، پەشەلگەراو، ئەمیش تەنیا لێرەدا
 هاتوێ.

حهوتەم و کووتایی: دابه شکردنی تاییه تەکان:

تیمه کۆی نۆژدە (١٩) تاییه تەکان، کە شەش تەوهر دەگرێ خۆیان، دەکەپنە یەك
 دەرس، لەبەر ئەوەی ئەو شەش تەوهره هەموویان تیکهه لکیشن، وەك ئالفه کانی
 زنجیریك پیکهوه پەیوهست و جۆشدراون.

دەرسی ئەم سوورەتە

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان هەر نۆزده (١٩) ئایەتە که ده‌گرێتەوه، ئایەتەکانی: (١ - ١٩)،
 پێشتریش باسمانکرد: له‌و نۆزده ئایەتەدا، خوای به‌رزو مه‌زن شه‌ش ته‌وه‌ر ده‌خاته‌ ڕوو،
 که پێشتریش قسه‌مان لێکردن و به‌ خێرای باسیان ده‌که‌ینه‌وه:

١- فه‌رمانکردنی خوا ﷻ به‌ پاكگرتنی ناوی خواو ناساندنی خوا، له‌ میانی پێنج له‌
 کاره‌کانیدا، له‌ پێنج ئایەتی سه‌ره‌تا‌دا (١ - ٥).

٢- د‌ل‌یاکردنه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ری خاتهم ﷺ که خوا قورئانی فیر ده‌کات و له‌ بیریشی
 ناچێتەوه، بۆ چاکه‌ش، یان بۆ به‌نامه‌ی ئاسانکراوی خواش، وه‌ریده‌چه‌رخێنی و ئاسانی
 ده‌کات، ئەمیش له‌ هەر سی ئایەتی: (٦، ٧، ٨)دا.

٣- فه‌رمانکردن به‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ که هەر کات زانی ئامۆژگاریی سوودی هه‌یه،
 ئامۆژگارییه‌که‌ی بکات و، بشزانی هه‌رک‌ه‌س سام و هه‌یه‌تی خوای له‌ د‌ل‌ د‌بی،
 به‌هه‌رمه‌ند ده‌بی، بابای خراپه‌کاریش که دووچاری ئاگری گه‌وره‌تری خوای دادگه‌ر
 ده‌بی، نه‌ تێیدا ده‌ژی، نه‌ تێیدا ده‌مری، ئەمیش له‌ پێنج ئایەتەکانی: (٩ - ١٣)دا.

٤- راگه‌یاندنی سه‌رفرازیی بابای خوۆ ته‌زکیه‌کاری، ناوی خوای هێنه‌ری، نوێژکه‌ر، ئەمیش
 له‌ دوو ئایەتەکانی: (١٤، ١٥)دا.

٥- راگه‌یاندنی ئەو راستیه‌ که خوا سبحانه و تعالی سه‌رزه‌نشتی مروّقه‌کان به‌ تاییه‌ت دنیا
 ویسته‌کانیان ده‌کات، که دنیا هه‌ل‌ده‌بژێرن، هه‌رچه‌نده‌ دوا‌ڕۆژ باشت‌ره‌و، به‌رده‌وامیشه،
 له‌ هه‌ردوو ئایەتی: (١٦ و ١٧)دا.

٦- راگه‌یاندنی ئەو راستیه‌ که ئەوه‌ی گوترا -- به‌ تاییه‌ت له‌ ئایەتەکانی کۆتاییدا -- له‌
 نامه‌ پێشووه‌کانی په‌یامی پێغه‌مبه‌رانی‌شدا هاتوه، به‌ تاییه‌ت نامه‌و په‌یامی هه‌ردوو

پیغمبهری پایه بهرزی خوا: ئیبراهیم و موسا سهلامی خویان له سه ره بێ، له ههردووک
 ئایهتی: (١٨ و ١٩) د.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ۝ (١) الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى ۝ (٢) وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ۝ (٣) وَالَّذِي أَخْرَجَ
 الْمَرْعَى ۝ (٤) فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى ۝ (٥) سَنُقَرِّئُكَ فَلَا تَنْسَى ۝ (٦) إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا
 يَخْفَى ۝ (٧) وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَى ۝ (٨) فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَى ۝ (٩) سَيَذَكِّرُكَ مِنْ يُخَشَى ۝ (١٠) وَيَجَنَّبُهَا
 الْأَشْقَى ۝ (١١) الَّذِي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَى ۝ (١٢) ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ۝ (١٣) قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ۝ (١٤)
 وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ۝ (١٥) بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۝ (١٦) وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ وَأَبْقَى ۝ (١٧)
 إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى ۝ (١٨) صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ۝ (١٩)﴾

مانای دهقاو دهقی ئایهتهکان

{به ناوی خوای به به زهیی به خشنده. ناوی پهروهردگاری هه ره بهرزت به پاک بگره
 (١) ئه وه که سهی دروستیکرد (هه موو شتیکی)، ئنجا پێک و پێکی کرد (٢) ئه وه که سهش
 که ئه ندازه گیریی (هه موو شتیکی) کرد، ئنجا پێنمایی کرد (٣) ئه وه که سهش که پهروه
 و له وه پرگای ده رهینا (له زهوی) (٤) ئنجا کردیه پووش و په لاشیکی په شهه لگه پراو (٥)
 (ئه ی موحه ممه د! ئه وه قورئانهی بۆمان ناردوو) له مه ودوا پێت ده خوینین، ئنجا له
 بیریش ت ناچێ (٦) مه گهر ئه وهی خوا بیهوێ، بێگومان ئه وه ئاشکراو ئه وهی په نهانیشت
 ده بی ده یزانی (٧) ئاسانیشت ده کهین بۆ (گرتنی ئایینی) ئاسان (٨) له مه ودوا
 هه رکهس سام و هه یبه تی هه بی (به رانه به خوا) په ند (له بیر خستنه وه که ت)
 وه رده گری و دێته وه یادی (٩) ئه وه که سهش که مله پور و بێخیره، خوێ لێ دوور ده گری

﴿١١﴾ ئەو کەسەى بە ئاگرە ھەرە گەورە کە (ی خوا) سزا دەدرێ و (بە شیوەیەکی تایبەت) دەسووتێترێ ﴿١٢﴾ دوايش نه تێیدا دەمرێ و نه دەشێ ﴿١٣﴾ بە دنیایی ھەر کەس خۆی پاک و چاک کرد، سەرفرازو بە مراد گەیشتووێه ﴿١٤﴾ ھەرۆھە (کەسێک) ناوی پەرۆردگاری یادو باس کرد، ئنجا نوێژی کرد ﴿١٥﴾ بەلکو (زۆربەتان) ژيانى نيزیکتر (ی دنیا) ھەلەبژێرن ﴿١٦﴾ (مەزلگای) کۆتاییش باشتر و بەردەوامتره ﴿١٧﴾ ئەمە لە پەرۆھە یە کەمەکاندا ھەيە ﴿١٨﴾ پەرۆھەکانی ئیبراھیم و مووسا ﴿١٩﴾.

شیکردنەوێ ھەندیک لە وشەکان

(سَجَّ): بە پاک بگرە، (السَّحْبُ: الْمَرْ السَّرِيعُ فِي الْمَاءِ أَوْ فِي الْهَوَاءِ)، (سَجَّ): بریتىە لە رویشتنى خیرا بەنیو ئاودا یان بە ھەوادا، بە کوردیی مەلەى پێ دەلێن، مەلەکردن. (والسَّحْبُ: تَنْزِيَهُ اللَّهِ)، (سَجَّ): بو بەپاکگرتنى خواش بەکاردهیترى، (وَالْمَرْ السَّرِيعُ فِي عِبَادَةِ اللَّهِ)، رویشتنى خیرا لە بەندایەتییکردن بو خوادا.

(فَسَوَّى): (تَسْوِيَةُ الشَّيْءِ: جَعَلَهُ سَوَاءً)، (تَسْوِيَةُ) شتێک بریتىە لە رێکخستنى و رێک و پێک کردنى.

(قَدَّرَ): (الْقَدَرُ: التَّقْدِيرُ، تَبْيِينُ كَمِّيَّةِ الشَّيْءِ، قَدَرْتُهُ وَقَدَرْتُهُ)، واتە: (قَدَّرَ)، لە (قَدَر) وە ھاتو، (تَقْدِير): بریتىە لە دیارییکردنى ئەندازەى شتێک، دەگوترى: (قَدَرْتُهُ) و (قَدَرْتُهُ): ھەردووکیان بە یەك واتان، واتە: ئەندازەگیرىیەكەیم، دیارییکرد، ئەندازەگیرىیم کرد.

(الرَّعَى): لە (رعى) یەو ھاتو، (الرَّعَى: حِفْظُ الْحَيَوَانِ، إِمَّا بِالْغِذَاءِ الْحَافِظِ لِحَيَاتِهِ، وَإِمَّا بِدَبِّ الْعَدُوِّ عَنْهُ)، (رعى): بریتىە لە پاراستنى ئاژەل، یان بەو خواردنەى ژيانى دەپاریزی، یاخود بەو ھى دوژمنى لى دووربخریتەو ھو ھپاریزی، (المرعى: مَكَانُ الرَّعَى)، شوێنى تێدا لەو ھەران، شوێنى کە ئاژەل لەو ھەرى تێدا بخوات.

(عُثَاءٌ أَحْوَى): (الغُثَاءُ: غُثَاءُ السَّيْلِ وَالْقَدْرِ)، (غُثَاءُ): پووش و پەلاش و کەف و کۆل، چ ئەوەی لەسەر لافاوو لیزماو پەیدا دەبێ، چ ئەوەی لەسەر مەنجه لێک کە دەکۆلێتێ، ئەو کەفە دەکەوێتە سەری، پێی دەگوترێ: (عُثَاءُ).

(أَحْوَى): (الْأَحْوَاءُ، أَيْ: شَدِيدُ السَّوَادِ)، واتە: زۆر ڕەش، (وَالْحَوَّةُ: شَدِيدَةُ الْخُصْرَةِ)، (حَوَّةُ)، واتە: زۆر سەوز، سەوزیش کە زۆر تۆخ بۆوە بە لای ڕەشییدا دەشکێتەو.

(لِلْيُسْرِ): (الْيُسْرُ: السَّهْلُ، وَالْيُسْرُ، ضِدُّ الْعُسْرِ)، خوا دەفەرموێ: ﴿وَيُسِّرْكَ لِلْيُسْرَى﴾، واتە: تۆ ئاسان دەکەین بۆ گرتنی ڕپی ئاسان، کە ڕپی خواوە، ئنجا (لِلْيُسْرِ): بە مانای ئاسان دێ، ئاسانی (يُسْر) پێچەوانەی (عُسْر) ه، (يُسْر)، ئاسان و سینا، (عُسْر)، واتە: زەحمەت و قورس.

(سَيَذْكُرْ): وەبیری دێتەو، یاخود: پەند وەر دەگری، (الذِّكْرَى: كَثْرَةُ الذِّكْرِ وَهُوَ أَبْلَغُ مِنَ الذِّكْرِ)، (ذِكْرَى): بە مانای زۆر یادکردن، یاخود زۆر باسکردن، مانایەکی بەهێزترە لە (ذِكْر)، (ذِكْر) یانی: یادکردن، باسکردن، بەلام (ذِكْرَى)، واتە: زۆر یادکردن، یاخود زۆر باسکردن.

(الْأَشْقَى): (أَشْقَى)، ڕێژگەیی زی دەپۆیە لە (شَقَاوَةٌ) وە هاتو، (الشَّقَاوَةُ: خِلَافُ السَّعَادَةِ)، واتە: بەدبەختی، پێچەوانەی بەختەو، (الْأَشْقَى): کەسیکی زۆر بەدبەخت و بێبەش، کە بۆ خۆی وای لە خۆی کردو.

(تُؤْتِرُونَ): (أَيُّ: تُفَضِّلُونَ وَتُخْتَارُونَ، وَالْإِثَارُ هُوَ: الْإِخْتِيَارُ بَيْنَ مَتَعَدِّدٍ)، (تُؤْتِرُونَ) واتە: هەڵدەبژێرن، (إِثَار): ڕیشتە لە هەڵبژاردنی شتێک لە نێو چەند شتێکدا.

(صُف): (الصُّحُفُ: جَمْعُ صَحِيفَةٍ، وَهِيَ الْمَبْسُوطُ مِنَ الشَّيْءِ، وَالصَّحِيفَةُ مَا يُكْتَبُ فِيهَا، وَالْجَمْعُ صُحُفٌ وَصَحَائِفٌ)، (صُحُف) کۆی (صَحِيفَة) یە، ئەویش هەر شتێکە شتی تێدا بنووسرێ و، بۆلەبکریتەو، و شە (صَحِيفَة) بە (صُحُف) و (صحائف)، کۆ دەکریتەو.

مانای گشتیی نایه تەکان

خوای بەرز لە سەرەتای ئەم سوورەتەدا دەفەرموێ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾
 بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشندە، وەك زۆرجار گوتوو مانەو دووبارە ی دەكەینەو، هەر
 كاتێك مەوێ دەڵێ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، ئنجا چ بۆ قورئانخویندن
 بێ وەك ئیست، چ بۆ هەر کاریکی دیکە ی گرنگ، كە ناوی خوای لی دینێ، پێویستە
 بەلای كەمەوێ چوار واتایان لە عەقڵ و دلی خوێ دا ئامادە بكات:

- ١- ئەم كارە بەناوی خواوە ئەنجام دەدەم.
- ٢- ئەم كارە بە پێی بەرنامە ی خوا، ئەنجام دەدەم.
- ٣- ئەم كارە بەمەبەستی وەدەستەپێنانی پەزنامەندی خوا ئەنجام دەدەم.
- ٤- ئەم كارە بە هەوڵ و توانایەك كە خوا بۆی پەخساندوو، ئەنجام دەدەم.

تەوهری یەكەم: خوا سبحانە و تعالی فرمان بە پێغەمبەرەكە ی ﷺ دەكات:
 ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾، ناوی پەروەردگاری هەرە بەرزت بە پاك بگرە، بەبێ
 خەوش بگرە، دووری بخەوێ لە هەر لەكەو هەڵەو پەڵەو كەم و كوورپیەك، دواي
 چەمكەكە ی زیاتر پروون دەكەینەوێ لەكاتی خستنه پرووی مەسەلە گرنگەكاندا،
 هەندێك لە زانایان گوتووینە: لێرەدا وشە ی: (إِسْم)، تێخزێناو (مُقَحَّم)، ئەگەرنا
 لە ئەسڵدا ئاوايە: پەروەردگاری هەرە بەرزت بە پاك بگرە، بەلام وێرایی ئەوێ
 بە پاكگرتنی پەروەردگار هەيە، بە پاكگرتنی ناوی پەروەردگاریش سبحانە و
 تعالی هەيە، بە پاكگرتنی ناوی پەروەردگاریش زۆر بوارو پەهەندی هەن:

- ١- یەكێك لە بوارو پەهەندە گرنگەكانی ئەوێ، ناوی خوا لەگەڵ ناوەكانی جگە لە
 خوادا تێكەڵ نەكړی.

۲- هیچ ناویکی خوا بو جگه له خوا به کارنه هیترئ.

۳- هیچ ناویک بو خوا به کارنه هیترئ، ته گهر خوا بو خوئی یان پیغه مبه ره که ی ﷺ بوئی به کارنه هیتابئ.

۴- ههروه ها ناوی خوا ی پهره ردگار پیویسته به ریزو به حورمه ته وه بهیترئ.

﴿الَّذِي خَلَقَ فَسْوَى﴾ (ئهو پهره ردگار هه ره بهرزته) که هیناویه ته دی و ریک و پیک کردوه، ﴿الَّذِي خَلَقَ﴾ یانی: (خَلَقَ الْخَلْقَ)، ﴿فَسْوَى﴾ یانی: (فَسَوَاهُ)، ئه و پهره ردگار هه ره بهرزته که هه موو دروستکراوه کانی هیناونه دی و پهیدای کردوون، ﴿فَسْوَى﴾ ریکبخستوون و ریک و پیک کردوون، بویهش بهرکاری (خَلَقَ) و (سَوَى) قرتینراون، چونکه به سیاق و سهلیقه دیاره، که مه بهست پێیان هه موو شتیکه، خوا هه موو شتیکی خولقاندوه، هه موو شتیکیشی ریک و پیک کردوه و ریکبخستوه، ﴿وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى﴾ لیرهش دیسان بهرکاری ﴿قَدَّرَ﴾ و بهرکاری ﴿فَهَدَى﴾، هه ردوکیان قرتینراون، ﴿وَالَّذِي قَدَّرَ﴾ ئه و پهره ردگار هه ره بهرزته که هه موو شتیکی ته ندازه گیریی کردوه، (قَدَّرَ كُلَّ شَيْءٍ)، ﴿فَهَدَى﴾، ئنجا هه موو شتیکیشی رینماییی کردوه (فَهَدَى كُلَّ شَيْءٍ).

﴿وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى﴾ ئه مه سیفه تی پینجه می پهره ردگاری هه ره بهرزته، یان کاری پینجه میه تی، ئه و زاته ی له وه پگای دهره یناوه، بێگومان له وه پگای له زهوی دهره یناوه، ﴿فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى﴾ دوا یی گپراویه تی به پووش و په لاشیکی په شهه لگه پراو، یاخود: گپراویه تی به پووش په لاشیکی سهوزی توخ، به لام زیاتر مه بهست پێی په شهه لگه پراو. په شداگه پراوه.

ئه مه ته وه ری یه که م که له م پینج ئایه ته موباره که دا خراوه ته پروو، که بریتیه له فه رمان کردنی خوا به پیغه مبه ر ﷺ و، به هه ر که سیك له دوا ی پیغه مبه ره وه ﷺ ده روا ت، ناوی پهره ردگاری هه ره بهرز ی به پاک بگری، که ئه و پینج کاره ی ته نجام داو ن:

۱- ھەموو شتێکی ھێناوەتە دی.

۲- ھەموو شتێکی ڕیکخستوە.

۳- ھەموو شتێکیشی ئەندازەگیری کردوە.

۴- ھەموو شتێکیشی ڕێنمایی کردوە.

۵- لەوەرگای لە زەوی دەرھێناوەو واشی لیکردوە، ڕەشھەلگەرێی دواي ئەوھێ وشك دەبێ.

تەوھەری دووھەم: ﴿سَنْفَرُّكَ فَلَا تَنْسَى﴾، ئێمە لەمەودوا بە تۆ دەخوینین (واتە: قورئانت پێ دەخوینین، قورئانت فێر دەکەین)، لە بیریش ت ناچێ، پیغەمبەری خوا ﷺ وەك لە سوورەتی (القيامة) شدا باسمان کردو، لە تەفسیری سوورەتی (طه) شدا، جاری وا ھەبوو پەلەي کردوە کە قورئانی بۆ دابەزیو، زوو گوتوو یەتەو، نیگەرانی ئەو ھەبوو نەو وەك وشە یەکی لە بیر بچێ.

لێرەدا خوا سبحانە و تعالی، دڵیای دەکاتەو دەفەرموی: ﴿سَنْفَرُّكَ﴾، قورئان بە تۆ دەخوینن، ﴿فَلَا تَنْسَى﴾، لە بیریش ت ناچێ، ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾، مەگەر ئەوھێ خوا بیهوێ، ئەمە وەك زۆر لە ڕوونکەرەوانی قورئان گوتوو یانە، تەنیا بۆ دەرخستنی ڕەھایی و یستی خوای بەلا دەستە، و یستی خوای بەرزو مەزن ھیچ کۆت و بەندیکی لەسەر نیە، یاسایەکانی خوا (سنن الله) نابنە پەرچ و کۆسپ لە بەردەم و یستی ڕەھای خوای تاك و پاك دا، خوا ﷺ خۆی یاسایەکانی داناون و، ھەر کاتێک و یستیشی ئەو یاسایانە لادەباو، بە پێی یاسایەکی دیکە، مامەلە دەکات، چونکە ھیچ شتێکی خوا ﷺ گۆترەکاری و بێ یاسایی نیە.

﴿إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ﴾، بە دڵیایی خوا ئاشکرا دەزانێ، ﴿وَمَا يَخْفَى﴾، ھەرۆھە ئەوھش کە پەنھانیش دەبێ، ئەوھێ دەشاردەریتەو، ئەوھش دەزانێ، ﴿وَنُفِصِّرُكَ لِلْيُسْرَى﴾، تۆش ئاسان دەکەین بۆ ڕێ ئاسان، ڕێ ئاسانیش بریتێ لە کۆتا پەيامی خوای پەروردگار، ھەموو پەيام و بەرنامەکانی خوا، ئاسان بوون، بە تابیەت دوا پەيامی خوا، کە بۆ کۆی مەوقایەتی ناردوە، نەك وەك کاردانەوھێ ھەندێک بارودۆخی تابیەت، وەك خوا

سبحانه و تعالی ئینجیلی ناردبوو بۆ هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی هه‌ندیك له‌و سزایانه‌و، لابردنی هه‌ندیك یاسا که خوا به‌سه‌ر گه‌لی جووله‌که‌دا سه‌پاند بوونی، له‌سه‌ر زیده‌پو‌یی و تاوان و لادانیان، ئیسلام وه‌ك حاله‌تی کاردانه‌وه نه‌هاتوه، به‌لکو وه‌ك به‌رنامه‌یه‌کی گشتیی هاتوه، له‌لایه‌ن خوای په‌روه‌ردگار وه‌و بۆ هه‌موو مرو‌فایه‌تی.

ته‌وه‌ری سییه‌م: ئه‌میشیان له‌ پینج ئایه‌ت: (٩ - ١٣) پیک دئ: ﴿فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعْتَ الذِّكْرَى﴾، ئه‌گه‌ر بیرخستنه‌وه‌و ئامو‌ژگاریی کردن، سوودی هه‌بوو، ئامو‌ژگاریی بکه‌و بیریان بخه‌وه، دوایی ئه‌وه زیاتر پوون ده‌که‌ینه‌وه: ئه‌گه‌ر سوودی هه‌بوو، یانی چی؟ یه‌کیك له‌ واتایه‌کانی ئه‌وه‌یه که ئه‌گه‌ر بزانی قسه‌که‌ت جیناگرئ، مه‌یکه، پیشینان گوتوو یانه: (قسه‌ بکه، جئ بگرئ، ربه‌ بپوه سه‌ر بگرئ)!

قسه‌یه‌ك که بزانی جئ ناگرئ، نه‌یکه‌ی باشه، ئامو‌ژگاریی کردنیك بزانی شوینی خو‌ی نه‌و کاتی خو‌ی نه‌و گونجاو نه‌، نه‌یکه‌ی باشه، بۆ ئه‌وه‌ی قسه‌که‌ت خه‌سار نه‌بئ، ﴿سَيَذَكِّرُ مِنْ نَحْشَى﴾، به‌ دنیایی هه‌ر که‌س ترس و سام و هه‌یه‌تی (خوای) له‌ دلدا هه‌بئ، په‌ندو ئامو‌ژگاریی وه‌رده‌گرئ، ﴿وَيَنْجَنِيهَا الْأَشَقَى﴾، که‌سیکیش زۆر به‌دبه‌خته، ئه‌و که‌سه‌ی زۆر خراپه‌کارو تاوانباره، خو‌ی لئ به‌دوور ده‌گرئ، ﴿الَّذِي يَصِلُ النَّارَ الْكُبْرَى﴾، ئه‌و که‌سه‌ی سزا ده‌درئ به‌ ئاگرئ هه‌ره‌ گه‌وره، ﴿ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا﴾، دوایش نه‌تتیدا ده‌مرئ، ده‌ربازی بئ، ﴿وَلَا يَحْيَى﴾، نه‌ تیشیدا ده‌ژئ، ژیا‌تیك پئی بگو‌ترئ: ژیان.

ته‌وه‌ری چواره‌م: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾، به‌ دنیایی که‌سیك خو‌ی پاک و چاك کردوه، سه‌رفرازه، ﴿وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصْلَى﴾، هه‌روه‌ها که‌سیکیش که‌ ناوی په‌روه‌ردگاری خو‌ی هیناوه، نو‌یژئ کردوه.

هه‌ندیك له‌ زانایان گوتوو یانه: ﴿وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ﴾، مه‌به‌ست پئی: (الله اکبر)ی نو‌یژئ دابه‌ستنه، ﴿فَصْلَى﴾، ئنجا نو‌یژئ کردوه، گرنگ ئه‌وه‌یه خوای په‌روه‌ردگار ئه‌و سییه‌ی پیکه‌وه هیناون و، سه‌رفرازی و بردنه‌وه‌ی کردۆته به‌ره‌می ئه‌و سییانه:

یەكەم: خوڤاك و چاككردن.

دووهم: ناوی پهروهردگار هێنان.

سێهەم: نوێژ کردن.

تەوهەری پێنجەم: ﴿بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۖ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ﴾ ﴿١٦﴾ ﴿بَلْ﴾ خوێندراویشەتەوه: (بَلْ يُؤْثِرُونَ)، بەلکو ئەوانە ژيانى نيزيکتر (دنیا) هەلەبژێرن، ﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ﴾، لە حالیکدا قوناغى کۆتايى، يانى: (الْمَنْزِلَةُ الْآخِرَةُ، الْحَيَاةُ الْآخِرَةُ)، مەزلگای کۆتايى، ژيانى کۆتايى باشتريشهو زياتريش دەمىنێتەوه، کەچى ئەوان ژيانى دنيا هەلەبژێرن، لەبەر ئەوهى ئیستا لەبەردەستە.

تەوهەرى شەشەم و کۆتايى: ﴿إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ۖ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ﴾ ﴿١٩﴾ ﴿زۆرێك لە زانایان گوتووینە: ئەمە (هەذا) دەگەرێتەوه بۆ ئەم چەند ئایەتە: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّىٰ﴾ ﴿١٤﴾ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّىٰ ﴿١٥﴾ ﴿بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۖ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ﴾ ﴿١٦﴾ ﴿إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ﴾، بە دُنیاى ئەمە لە پەرە پێشووه کانیشتا هەیه، واتە: لەو پەيام و بەرنامانەدا کە خوا پێشتر ناردوونى، بۆ نموونە: ﴿صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ﴾، نامەو بەرنامەکانى، پەراوەکانى ئیبراھیم (علیه السلام) (خَلِيلُ اللَّهِ) و موسا (کَلِيمُ اللَّهِ)، سەلآت و سەلامى خوا لەسەر هەردووکیان بێ، واتە: ئەوهى باسکرا لە بەرنامەى ئەو دوو پێغەمبەرەشدا سەلآت و سەلامى خویان لەسەر بێ، هەبووه.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه که م:

فه رمانکردنی خوا ﷻ به پیغه مبه ره که ی ﷻ که ناوی په روه ردگاری هه ره به رزی به پاک بگری، که هه موو شتیکی دروستکردوه و پیک و پیک کردوه، هه روه ها هه موو شتیکی نه ندازه گیری کردوه، پینمایی کردوه، گیاو گوّل و له وه پگاشی ده ره یئاوه و، گیراویه تی به پووش و په لاشیکی وشکی په شهه لگه راو:

خوا ده فه رموی: ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ ۱ ﴿الَّذِي خَلَقَ فَسُوَّى﴾ ۲ ﴿وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى﴾ ۳ ﴿وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى﴾ ۴ ﴿فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى﴾ ۵

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له پینج برگه دا

۱- ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾، ناوی په روه ردگاری هه ره به رزت به پاک بگره، هه ندیکیش گوتوو یانه: ﴿الْأَعْلَى﴾، ده چیتته وه بو (إِسْم)، واته: ناوی هه ره به رزی په روه ردگارت به پاک بگره، به لام پای راستر ئه وه یه که: ﴿الْأَعْلَى﴾، سیفه تی (رَبِّه)، واته: ناوی په روه ردگاری هه ره به رزت به پاک بگره، بیخه وش ته ماشای بکه، ناوی په روه ردگارت دوور بخه وه له هه ره له که وه په له وه که م و کوورپییه ک، (التَّسْبِيحُ: التَّنْزِيهُ عَنِ النَّقَائِصِ وَهُوَ مِنَ الْأَسْمَاءِ الَّتِي لَا تُضَافُ لِغَيْرِ اسْمِ اللَّهِ تَعَالَى)، وشه ی: (تَسْبِيح)، ریشه زمانه وانیه که ی به مانای: (الْمَرْ السَّرِيعُ فِي الْمَاءِ أَوْ الْهَوَاءِ)، رویشتنی خیرا به نیو ئاوو، به نیو هه وادا، واته: مه له کردن، به لام وشه ی: (تَسْبِيح)، به پاکگرتن له که م و کوورپیان له و ناوانه یه که ته نیا پال ده دریتته لای ناوی خوا ی به رز سبجانه و تعالی، واته: بو جگه له خوا سبجانه و تعالی ئه و ناوه به کار نایه ت، (الطبري) (په حمه تی خوا ی لی بی)، ئه م ئایه ته موباره که ئاوا مانا ده کات و ده لی: (نَزَّ اسْمُ رَبِّكَ أَنْ تَدْعُو بِهِ الْإِلَهَةَ وَالْأَوْتَانَ)، ناوی په روه ردگارت

دوور بخهوه و به پاکی بگره لهوهی په رستراوه کان و بته کانی پێ بانگ بکهی، واته: ناوی پهروه ردگارت بۆ جگه له پهروه ردگارت به کار مه هینه.

{عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہ أَنَّهُ كَانَ يَقْرَأُ سُبْحَ اسْمِ رَبِّكَ الْأَعْلَى، فَيَقُولُ: سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى} الطبري: (٣٧٠٨٣)، واته: له عه بدوللای کوری عومه رهوه خوا لییان رازیبی، هاتوه، کاتیک ئەمهی ده خویندهوه: ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾، دواي ئەوهی یه کسه ر ده یگوت: (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى)، وهك جیبه جیکردنی فه رمانی خوا.

هه روه ها (الطبري)، له قه تاده وه که یه کیکه له زانایانی جیلی دواي هاوه لان، واته: شوینکه وتووای (تابعین) هیناویه تی، گوتوویه تی: (ذُكِرَ لَنَا أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ ﷺ كَانَ إِذَا قَرَأَهَا، قَالَ: سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى) (جامع البيان: ٣٧٠٨٦).

قه تاده گوتوویه تی: بۆمان باسکراوه: پێغه مبه ری خوا ﷺ که ئەم ئایه ته ی ده خوینده وه، ده یفه رموو: (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى)، پاکیی بۆ پهروه ردگاری هه ره بهرز.

ئنجا خوا سبحانه و تعالی پێناسه ی خوێ ده کات به پێنج سیفه تی بهرزو ناوازه:

(٢)- ﴿الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى﴾، ئەو که سه ی هه موو شتیکی هیناوه ته دی، ئنجا رێکیخستوه، ﴿خَلَقَ﴾، به رکاره که ی دیار نیه، ﴿الَّذِي خَلَقَ﴾، یانی: (خَلَقَ الْخَلْقَ) یان (خَلَقَ الْأَشْيَاءَ) یان (خَلَقَ الْمَوْجُودَاتِ)، ئەو زاته ی هه موو شتیکی هیناوه ته دی.

﴿فَسَوَّى﴾، رێکیخستوه و رێک و پێکی کردوه و سیستماتیکی کردوه، (الطبري)، ده لێ: (الَّذِي خَلَقَ الْأَشْيَاءَ فَسَوَّى خَلْقَهَا وَعَدَّلَهَا، وَالتَّسْوِيَةُ: التَّعْدِيلُ)، ئەو زاته ی هه موو شته کانی هیناونه دی و رێکیخستوون، (دروستکرانیانی رێک و پێک کردوه)، هاوسه نگی کردوون، (التسوية)، یانی: (التَّعْدِيلُ)، هاوسه ننگکردن و رێک و پێک کردن.

ئەوانه سیفه تی یه که م و دووهم بوون، ئنجا سیفه ته کانی سییه م و چواره م ده خاته پروو:

(٣)- ﴿وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى﴾، هه روه ها که سیکیش که ئەندازه گیریی (هه موو شتیکی) کردوه، ئنجا رێنمایي (هه موو شتیکی) کردوه، (وَالَّذِي قَدَّرَ) ئەو زاته ی هه موو شتیکی

ئەندازەگیرى کردو، خویندراویشەتەو: (قَدَّرَ)، (قَدَّرَ) و (قَدَّرَ) ش، یانی: دیارییکردنى ئەندازەو قەبارەو چۆنیەتیی و چەندیتیی شتیک.

﴿فَهْدَى﴾ هەموو شتیکیشی رێنمایی کردو، رێی پێشانداو، خستووێهەتە سەر ئەو رێیەى پێیدا بڕواو، ئەو تەرك و کارەى بۆى دیارییکردو، بەو شیوەیە ئەنجامی بدات، کە کەم و کووپی تێدا نەبێ، (التَّقْدِيرُ: وَضْعُ الْمِقْدَارِ وَإِيجَادُهُ فِي الْأَشْيَاءِ فِي ذَوَاتِهَا وَقَوَاهَا) (تقدیر)، بریتیه لە دانانی ئەندازەى شتیک و پەیداکردنى ئەندازە لە شتەکاندا، هەم لە خودیان دا، هەم لە هێزە پەنھانەکانیاندا، کە دەفەرموێ: (فَهْدَى)، (أَي: هَدَى كُلَّ مَا قُدِّرَ إِلَى مَا قُدِّرَ لَهُ)، هەر ئەندازەگیرىکراویکی رێنمایی کردو، بۆ ئەوێ بۆى ئەندازەگیرى کراو، یەکیك لە پروونکەرەوانى قورئان دەلێ: (قَدَّرَ الْأَشْيَاءَ كُلَّهَا فَهَدَاهَا إِلَى آدَاءِ وَظَائِفِهَا)، هەموو شتەکانى ئەندازەگیرى کردوون، رێنمایی کردوون، بۆ ئەوێ تەرکەکانى خۆیان بەو شیوەیەى خوا بۆى داناون، جێبەجێ بکەن.

ئەنجا سیفەتى پێنجەم دەخاتەروو:

٤- ﴿وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى﴾ ئەو کەسەى لەوەرگای (لە زەوى) دەرھێناو، (المَرْعَى: النَّبْتُ الَّذِي تَرْعَاهُ السَّوَانِمُ، وَأَصْلُهُ إِذَا مَضَرَ مِمْي، أَوْ اسْمُ مَكَانِ الرَّعْيِ)، ﴿الْمَرْعَى﴾ بریتیه لەو پرووێکەى ئازەل دەیخۆن، ﴿الْمَرْعَى﴾ ش، یان چاوگیکی میمییه، یاخود ناوی شوینی تێدا لەوەرپانە، لەوەرگا، ﴿الْمَرْعَى﴾ بە کوردیی هەر دەلێن: لەوەرگا، زۆرجاریش مەرعا (مَرعى) بەکاردهھێنێ، بە تاییەت ئەو شوینیەى مالات و ئازەل تێدا دەلەوەرێ.

ئەمانە پێنج سیفەت بوون کە خوا خۆی پێ وەسف و پێناسە کردوون.

٥- ﴿فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوًى﴾ ئەنجا گێراویەتى بە پووش و پەلاشیکی رەشەلگەراو، (الْغُثَاءُ: الْيَابِسُ مِنَ النَّبَاتِ، وَالْأَحْوَى: الْمَوْصُوفُ بِالْحَوَّةِ وَهِيَ مِنَ الْأَلْوَانِ سَمْرَةٌ تَقْرُبُ إِلَى السَّوَادِ)، (غُثَاءً): پرووێکی وشک هەلگەراو، (أَحْوًى) ش واتە: ئەوێ وەسف دەکری بە (حَوَّةً)، ئەویش لە رەنگاندا جوړیکە مەیلەو بوړەو لە رەشی نيزیک دەبیتهو، لێرەدا خوا سبھانە و تعالی خۆی بەو پێنج سیفەتە دەناسینى و، پێشتریش فەرمووێهەتى: ناوی

پەرەردگاری ھەرە بەرزت بە پاک بگرە، یانی: ئەو پەرەردگارەت کە ئەوانە کارەکانی:

١- ھەموو شتێکی ھێناوەتە دی.

٢- ھەموو شتێکی رێک و پێک کردووە.

٣- ھەموو شتێکی ئەندازەگیری کردووە.

٤- رێی بە ھەموو شتێک نیشان داوہ چۆن بەرپۆھبچێ؟

٥- لە نێو شتەکانیش دا باسی لەوہرگا دەکات و، دەفەرموێ: لەوہرگای ھێناوەتە دەری، دواایش گیراویەتی بە پووش و پەلشێکی رەشداگەراو.

زانایان لەو بارەوہ کە ئایا خوا سبھانە و تعالی مەبەستی چی بوو، کە لە نێو ھەموو دروستکراوہکاندا بە تاییەت باسی لەوہرگا دەکات، دواایش دەفەرموێ: لەوہرگایە کەش دواي ئەوہی دەری ھێناوہ، گیراویەتی بە پووش و پەلشێکی وشکی رەشەلگەراو و رەشداگەراو؟

١- ھەندیک گوتووینانە: مەبەست لێرەدا ئەوہیە خوا ژيانی دنیامان دەخاتەوہ یاد، کە ژيانی دنیای ئێوہش، وەك ئەو گژوگیاو پاوان و لەوہرگایە وایە، سەرەتا سەر دەردیئێ، دواي پێدەگات و ھەراش دەبێ، دوايش لە سەوزیان رەش ھەلدەگەرێ، بەلام دواي دەبیتە پووش و پەلش و وشك دەبێ و کوتایی دی، ژيانی ئێوہش بەو شیوہیەو ئاگاتان لە خۆتان بێ، ئێوہ بۆ ئەم سەر زەویيە دروست نەکراون، بەلکو لێرەدا دانراون بۆ تاقیکردنەوہ.

٢- ھەندیکیش گوتووینانە: خوا سبھانە و تعالی دەیەوێ ئەو گۆرانکارییەمان تێ بگەيەنێ کە بەسەر پرووہك و دارو درەخت و گژوگیاو لەوہرۆ زەمەندی دا ھێناوہو، کردوویەتی بە خەلووزی بەرد، بەلکو ھەندیک لە زانایانی جیۆلۆجیا دەلێن: نەوت و غازیش ھەر دەگەرێنەوہ بۆ ئەو دارو درەخت و پرووہکانە، کاتی خوێ ملیۆنان سال لەمەو پێش بوون، بەر لەوہی ژيانی مروّف لەسەر زەوی دروست بێ، چەندان گۆرانکاریی بەسەر

ئەم زەۋىيەدا ھاتوون، لەۋەپرگاۋ دارستان و ئاژەلى گەۋرە گەۋرە، ۋەك دىنەۋرەكان
بوون، دۋايى گۆرانكارىيى بەسەر زەۋىدا ھاتوۋە، ئەۋانە كەۋتوونە بىن زەۋى، سەرەنجام
كارلىكى كىمىيىي لە جەستەياندا بووۋە، بوون بەۋ نەۋت و گازو خەلۋوزى بەردو ...
ھتەدى ئىستائىيان بەھرەمەندىن.

ھەرچۆن بى، بۆ ئىمە شىتتىكى پروون و ئاشكرايە، چ مەبەست پىي ئەۋەى پابردوۋ بى،
ياخود مەبەست پىي ئىستاش بى، دارو درەخت و گژو گىاو لەۋەپرو پاۋان و لەۋەپرگا،
دۋاي ئەۋەى وشك دەبن، پەش ھەلدەگەپىن و، جارىكى دىكە دەبنەۋە پەين بۆ زەۋى،
زەۋى بەپىزو بەھىز دەكەنەۋە، سالىكى دىكە، دووبارە سەۋز دەبنەۋە.

کورتە باسیک لە بارە ی

رێک و پێکی و پێنمایی خواوە لە دروستکراوەکانیدا

بە باشی دەزانم لێره دا کورتە باسیک لە بارە ی رێک و پێکی و پێنمایی خوا ی پەرورەدگارەو ه لە دروستکراوەکانیدا بخەمە روو^(١).

لە دە (١٠) خال دا ئەم کورتە باسە دەخەینە روو، بە شیوازی خوُم ئەو قسانە دەخەمە روو، هەندیکیان زیاتر تیشکیان دەخەمە سەر، هەندیکیشیان کورت دەکەمەو، هەندیکیشیان شی دەکەمەو.

خوا سبحانە و تعالی دەفەرمو ی: ﴿الَّذِي خَلَقَ فَسُوًى ۖ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدًى ۚ﴾، ئەو پەرورەدگارە ت کە هەموو شتیکی هێناو تە دی، رێک و پێکی کردو، هەموو شتیکی ئەندازەگیری کردو و پێنمایی کردو.

با بزاین ئەو رێک و پێکیە ی خوا لە دروستکراوەکانیدا دایناو، ئەو ئەندازەگیریە ی دایناو، ئەو پێنماییە ی بۆ داناون، چیه و چۆن؟ لە دە (١٠) نموونە دا، چەمکی ئەو ی گوتمان دەخەینە روو:

یەكەم: گَل (تراب) دوا ی ئەو ی بەهۆی ئاوو ه دەتوێتەو و شی دەبێتەو، ئەو هەموو روو کە جوړاو جوړانە لەو گله دێنە دەر ی، ئایا ئەگەر هەندیک ئاو بێنن، شە کرو خو ی و ماددە یە کی صابوونی و ماددە یە کی لیمو ی و ... هتدی، تێبکەن، دوا ی هەندیک لە دەزوولە ی مووی بێنن، هەندیک بو ی گچکە ی وە ک دەزوولە، ئایا دەگونج ی ئەو دەزوولانە یە کێکیان تە نیا خو ییە کە مژ ی و، یە کێکیان تە نیا شە کرە کەو، ئەو ی دیکە تە نیا ئاو لیمو ییە کە؟ نە خێر بێگومان ئەو موستە حیلە، بە لکو ئەو بو یچکانە ئاو کە

(١) ئەم کورتە باسە لەبەر رو شنائی هەندیک لە قسەکانی دکتۆر (محمد راتب النابلسی)، لە تەفسیرە کە ی (تفسیر النابلسی)، بەرگی (١٠)، لاپەرە: (٣١٧ - ٣١٨) دا، دەخەینە روو.

هەمووی دەمژن بەیەكسانی، چونکە بۆرییەکان نازانن ئەو ئاوە چۆنەو ئەو تامە چییە؟ بەلکو ئەو تامانە لەنیۆ ئاوەکەدان هەموویان بەیەكسانی دەیانمژن، بەلام بەپێی سیستمی خواى کاربەجێ لەیەك زەویدا هەمووی وەك یەكە، سیۆ دەروۆ، بەهێ دەروۆ، خووخ دەروۆ، تری، زۆرجارانیشت جگە لەوانە، تەرەکارو شووتیی و کالەك و خەیارو ترۆزی، هەرۆهە جگە لەوانەش جاری وا هەیه، جۆرەکانی سەوزە: کەوەر، توور، کەرەوز، پیاز، سیر، دیسان جگە لەوانەش: دانەوێڵە، گەنم، جۆ، نۆك، نیسك، هەرز، ئایا چۆنە سەرچەم ئەو شتە جۆراو جۆرانە لەیەك گلی وەك یەكدا دەروین و، هەر کامیکیشیان بەرەكەى و میوەکەى، تامیکەو رەنگیکەو بۆنیکەو شیوەیەکە؟ وەك خوا سبحانە و تعالی لە سوورەتی (الرعد) دا کە کاتی خوێ تەفسیرمان کردو، دەفەرموێ: ﴿وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُتَجَوِّرَاتٌ وَجَنَّتْ مِّنْ أَعْنَبٍ وَزَرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنَوَانٌ وَغَيْرُ صِنَوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنَفْضُلٌ بَعْضُهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكْثَلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ واتە: لە زەوی چەند پارچە زەوییهکی بەسەر یەكەو هەن، هەرۆهە چەند باخێك لە ترییهکان و کشت و کالەکان و درەختی خورمای یەك بنکی دوو قەدو یەك قەد بەیەك جۆرە ئاو، ئاودەدری، بەلام هەندیکى بەسەر هەندیکیدا (لە تام و بۆن و خوشییدا) هەلدەبژێرین، بەراستی لەویدا نیشانە هەن بۆ کۆمەلێك بفامن.

ئەجا ئایا ئەو چۆن روودەدا؟ لەو ئەلام دا دەڵێن: خوا ﷻ لەنیۆ رەگە وردەکانی ئەو رووەکانەدا، واتە: ئەو دەزوولانەى لەنیۆ رەگەکاندان و خواردنەکان دەمژن، سیستم (نظام) یکی وای داناو: یەکیکیان (پۆتاس) مژێ و، ئەوی دیکە (ئاسن) و، ئەوی دیکە (فوسفۆر) و، ئەوی دیکە (کالسیۆم)، ئەوی دیکە ... هتد، هەر کام لەو توخمانەش یەکیکیان بەو ئەندازەیهو، یەکیکی دیکە بەو ئەندازەیه، بەلام مروڤ ناتوانی شتی وا بکات و، ئەو تەنیا بە خوا دەکری.

ئەو هەموونەى یەكەم، بۆ ئەو کە خوا ﷻ هەرچی دروستیکردو، پێکشیخستو، هەرچی ئەندازەگیریشی کردو، فێریشی کردو چۆن بەرپۆهەبچێ؟!

دووم: ماسی سە لەموون جوړه ماسییه کی تایبه ته، که له سەرچاوہی ږووباره کانی ئه مریکاوہ دی، دوايي کوچ ده کات، هه تا نيوه راستی ئوقیانووسی ئه تلەسی و له ویدا ده مرئ، ئنجا ئایا به چکه کانی چوډ جارێکی دیکه له ویده ده گه رینه وه بو ئه و شوینه ی لیه ی هاتوون، ئه و ږووبارانه ی کاتی خو ی باب و دایکیان، لیانه وه هاتوون؟ ئه و به چکانه که له نيوه راستی زه ریای ئه تلەسییدا، وه ک گه رایه ک دایکیان دایانده ئی، ده چنه وه بو ئه و، دوايي که له ویدا گه وره ده بن و گه شه ده که ن، جارێکی دیکه دینه وه بو ئه و شوینه و، دووباره گه رایه کانیان داده ئین و، که گه وره بوون ده چنه وه بو ئه و، جاری وا هه یه سه دان، به لکو هه زاران کیلومه تریان بهینه !!

سییه م: هه ندیک له بالنده کانیش جاری وا هه یه نشینگه یان شوینیک تایبه ته، به لام ده چن له شوینیک دیکه ی دوور، هیلانه ده که ن و هیلکانیان تیدا ده که ن و، ده ترووکین و ده بنه به چکه و هه راشیان ده که ن، زوړیک له بالنده کانداه گه رمین و کوستان ده که ن، بو وینه: په ره سیلکه و حاجی له ق له ق و، قازو قورینگ، له ولاتی خو ماندا هه ن، ئه و بالنده گه رمیان و کوستان ده که ن، له شوینیک که لین، دواي ئه وه ی که شی سال گه رم ده بی، ده چن بو کوستان و، که ئه ویش زوړ سارد ده بی، دینه وه بو گه رمین، زوړ جارانش ئه و به چکانه ی دایانده ئین، بو وینه: حاجی له ق له ق، دواي ئه وه ی به چکه کانی باله فرده بن و گه وره ده بن و پیده گه ن، له گه ل خو یان ده یان به ن بو ئه و شوینه ی دیکه، جاری وا هه یه هه ندی له و بالنده به چکه کانیان له شوینیک داده ئین، که ئه و به چکانه به ژیانان شوینی دایک و بابیان نه بینوه، که چی دوايي که گه وره ده بن، ده چنه وه بو ئه و! چونکه خوا سبحانه و تعالی هه رچی دروستی کردوه، ړیک و پیک کردوه، هه رچی ئه ندازه گیری کردوه، ړیشی پیشانداوه.

چواره م: هه نگ: ئه گه ر ته ماشای می شه نگوینه بکه ی، وه ک له تەفسیری سووره تی (النحل) دا کورته باسیکمان له باره ی هه نگ و هه نگوینه وه کردوه، ئه وه ی زوړ سهرنجراکیشه، له ژیانان هه نگدا ئه وه یه خانووه که ی که دروستی ده کات خانه کان (که لووه کان) ی، شه ش پالوویین، نه چوار گو شه ن، نه سیگو شه ن، نه بازنه یین، نه لاکیشه ن، به لکو شه ش

پالوویین، شەش گوۆشەن، ئەوێش وایکردووە کە هەنگ بە ئەندازەیهکی زۆر کەمیش لەو پانتاییە مالهەکی لێ دروست دەکات، لێ خەسار نەبێ و، ئەگەر سیڤگوۆشە یان بازنەیی یان لاکیشەیی یان چوار گوۆشە بوونایە، ئەندازەیهکی لێ خەسار دەبوو، بەلام بە شیوەی شەش گوۆشە، هێچی لێ خەسار نابێ و هەمووشیان دەکەونە پال یەك، ژيانى هەنگ پێویست بەو دەکات کتیبی تایبەتی لەسەر داوەی:

١- ژمارەیهك له هەنگەکان بەس پاسەوانی دەرگان.

٢- هەندێکیان دەفڕن و دێن و دەچن، بۆ ئەوێ سەرماو گەرمای ژوورەکە لە یەك ئاستدا رابگرن، چونکە ئەو گەرایە دایانناوە، ئەگەر هەوا یەك گەرمتر، یان ساردتر بێ، دەمرن.

٣- هەندێکیان تەنیا کاریان ئیشکچیتییەو ئەگەر دوژمنێک، ناحەزێک بێتە کولانە کە یانەو، پێی لێدەگرن، بگرە ئەگەر پێیان بۆ نەگیرا خووشیان بە کوشت دەدەن و دواى ئەوێ ناحەزێک دەچیتە نێو کولانە کە یانەو، ئەگەر مشک یان مار بێ، یان هەر شتێک بێ، زۆر پێوێ دەدەن هەتا هەموویان دەمرن، دواى دەورەکەى بە میو دەتەن، بۆ ئەوێ بۆن و پیسی لاشەى ئەو ئازەلە زیان بە گەرایەکان و هەنگوینە کەشیان نەگەیهنێ.

پێنجەم: بآلندەیهك له ناوچەى خووشمان هەیه پێی دەلێن: (کەندەسمە)، یاخود: دارکۆلە (نَقَارُ الْحَسْبِ)، جوړیکی هەیه تەنیا لەسەر درەختی سنەوبەر و ئەو کرمەى له نێو درەختی سنەوبەردا هەیه دەژی، جێی سەرنج ئەوێه کە خوا ﷻ دەندووکیکی بۆ خوڵقاندووە، دەوری دوازدە (١٢ سم) درێژە، هەر کاتێک ویستی ئەو کرمە بخوات، لەسەر قەدی ئەو درەختە پادەووستێ و بەو دەندووکی کونی دەکات، هەتا دەگاتە سەر ئەو کرمەى له نێو هەناوو جەرگەى ئەو درەختەدا هەیه، دەلێی تیشکی لێزەری پێیه، یان تیشکی سەروروی وەنەوشەیی، یاخود ژێر سووری پێیه، کە شوینی ئەو کرمە بزانی، بەلام خوا رێنمایی کردووە، کە دروستیکردووە، ئەندازەگیریشی کردووە، چۆن بژی؟.

شەشەم: مار له تاریکایى زۆر ئەنگۆستە چاودا دەتوانی مشک بدۆزیتەووەو بیخوات! جارێک بۆ تاقیکردنەووە ماریکیان هیناوە میویان لەسەر چاوەکانی داناووەو چاوەکانیان نوساندوون

هەشتەم: حەيمەنى پياو، ژياندارى تۆويى، وەك پېشتريش باسماڭ كەرد، دواى ئەوھى لەگەل ھىلكۆلەي نېو ئاوى ئافرەتدا يەك دەگرن، سەرەتا يەك خانەيە، ئنجا دەبېتە دوو، دووھەكان دەبنە چوار، چوارەكان دەبنە ھەشت، ھەشتەكان دەبنە شازدە، دەبنە سى و دوو، دەبنە شەست و چوار، سەدو بېست و ھەشت، ...ھتد، بەو شېوھە تاكو دەبن بە ھەزاران، بەلكو بە مليۆنان، ئنجا ئەو خانانە ھەر كۆمەلەيان دەچن ئەندامىك و، كۆئەندامىك لە جەستەي مەروۇفا دروست دەكەن، ھەندىكى دەچن مېشك دروست دەكات، ھەندىكى دەچن دل دروست دەكات، ھەندىكى ماسوولكەكان دروست دەكات، ھەندىكى پېست دروست دەكات، ھەندىكى ئېسقان دروست دەكات، ھەندىكى چاۋ دروست دەكات، ھەندىكىيان خانەي دەماريىن و، ھەندىكىيان خانەي پېستىيىن و، ھەندىكىيان خانەي موويىن، ھەتا ھەموو ئەندام و كۆئەندامەكانى جەستەي مەروۇف دروست دەكەن، ئنجا بەراستىي زۆر جېي سەرسورمانە كە ئەو خانانە، وەك سوپايەكى مەشق پېكراۋ مليۆنانيان دەچن ئەو ئەندامە دروست دەكەن و، مليۆنانى دىكە دەچن ئەو ئەندامەي دىكە دروست دەكەن، ھەمووشيان لە يەك كاتدا، كارەكانيان لە نېو خۇبانددا دابەشكردوون.

نۆیه م: له نێوان خانەکان و خوێندا پەردە یەك هەیه، وەك ئەو وایە كۆمە لە بالە خانە یەكی بەرز لە لای راست و، كۆمە لێكی دیکە لە لای چەپ بن، ئنجا دیواریك هەبێ پێ نەدات هیچ كەس لە شەقامەكەو بەجێتە نێو ئەو بینایانەو، لە بینایەكانەو شەجێتە نێو ئەو شەقامەو ی كە بە نێو پراستیاندا دەروا، خانەكانیش كە خوا ﷺ لە جەستە ی مروڤدا خولقاندوونی، ماددە ی پۆتاسیان تێدا هەیه، ئەو ماددە یەش ئەو جەستە یە پێویستی بە هەر شتێك هەبێ، وا دەكات، ئەو دەرگایە بە ئەندازە ی ئەو ی ئەو پێویستی پێتە، بكرێتەو، واتە: ئەو خوێنە ی دێت و دەچێ بە جەستەدا، خانەكان دەرگایان هەیه و داخراون، بەلام هەر خانە یەك پێویستی بە چ ی بێ، دەرگای خۆی دەكاتەو بە ئەندازە ی ئەو پێویستیە ی لەو خوێنە وەردەگرێ، بۆ وێنە: پەنكریاس پێویستی خۆی وەردەگرێ و، زراو پێویستی خۆی وەردەگرێ و، جگەر پێویستی خۆی وەردەگرێ و، ئەو لووانە ی فرمیسك پێویستی خۆیان وەردەگرن و، لێك پێویستی خۆی وەردەگرێ، هەر ئەندامێك پێویستی خۆی وەردەگرێ، دوایش دەرگای خۆی دادەخات! كە بە پراستی ئەو هەر بیر لێكردنەو ی ئینسان زۆر دەتاسێنێ، چ جایی بە واقعیی و كرده یی بیزانی.

دەیه م: مروڤ كاتێك زیاد لە ئەندازە ی پێویستی خۆی دەخوات، ئەو خواردنە زیاده -- هەلبەتە بۆ هەندێ كەس نا بۆ زۆر كەس یەكسەر دەبێتە پاشەرۆك و فرپیی دەدا، بەلام بۆ هەندێ كەس خواردنە زیاده كە، وزە زیاده كە كۆدەكرێتەو لە جەستەداو، دەلێن: فلانكەس قەلەو بوو، بەلام كاتێك مروڤ بیهوێ خۆی دابەزێنێ، هەموو ئەو چەورییە، هەموو ئەو وزە زیاده، هەموو ئەو كالۆرییە لە لاشەدا كەلەكە كراو، دەتوێتەو، نەك لاشە بچێ ئیسقان و ماسوولكە و گوشت بتوێنێنەو، بەلكو تەنیا ئەو ماددە چەورییە زیاده كە لە لاشەدا كەلەكە بوو، پێویستی پێی نیە، بۆ كاتی تەنگانە هەلیگرتو، ئەو دەتوێنێتەو.

بەسەرھاتێك:

دەگێرنەو جارێك شانديك دەچن بۆ لای عەبدولمەلیكی كورێ مەروان، كە یەكێك بوو لە حوكمرانەكانی بەنی ئومەییە، گەنجێكی كەم تەمەنیان تێدا دەبێ، ئەو سەرەتا

دیتە ژووری، عەبدولمەلیک گلهیی و سەرزەنشت لە دەرگەوانە کە دەکات و دەلی: ئەو
چییە هەر کەسیک ویستی دی بۆ لامان، تەنانەت مندالیش هەر دین؟ کۆرە گەنجە کە
پیی دەلی: (أَيُّهَا الْأَمِيرُ! إِنَّ دُخُولِي عَلَيْكَ لَمْ يَنْقُصْ قَدْرُكَ، وَلَكِنَّهُ شَرَّفَنِي، أَصَابَتْنَا سَنَةٌ أَذَابَتْ
الشَّحْمَةَ، وَسَنَةٌ أَكَلَتِ اللَّحْمَةَ، وَسَنَةٌ دَقَّتِ الْعِظْمَةَ، وَيَبِيدُكُمْ فَضُولُ مَالٍ، فَإِنْ كَانَتْ لِلَّهِ، فَعَلَى
مَا تَحْسِنَهَا عَنْ عِبَادِهِ، وَإِنْ كَانَتْ لَكُمْ، فَتَصَدَّقُوا بِهَا عَلَيْنَا، وَإِنْ كَانَتْ لَنَا فَأَعْطُونَا إِيَّاهَا).

واتە: ئەو فەرماندە! هاتنی من بۆ لای تۆ، لە پێزو پایە ی تۆی دانەشکاندووە، بەلام
منی پێژدار کردووە، سالیکمان گرانیی بە سەرھات، چەوری و بەزی تواندووە، سالیکی
دیکەش گوشتە کە ی خوارد، سالیکی دیکەش تێسکیشی باریک کرد، تێو ش مأل و سامانی
زیادەتان لەبەر دەستدا هەیه، ئنجا ئەگەر هی خوایه، بۆچی لە بەندەکانی حەپس
دەکە، (بیدە بە بەندەکانی) و، ئەگەر هی خۆشتانە، چاکەو خێرمان لە گەڵ بکەن و،
ئەگەر هی خۆشمانە، ھەدەنی.

واتە: ئەو مأل و سامانە ی لەبەر دەستی تۆدا هەیه، ئەو عەبدولمەلیکی کۆری
مەروان! کە جگە لە عومەری کۆری عەبدولعزیز (پەحمەتی خوای لی بی)، ئەوانی دیکە
ھەموویان وابوون، خوا لییان خۆش بی، ئەو مأل و سامانە لە سێ حال بەدەر نیە: أ-
یان بە هی خوای دەزانن، کە ھەمووشی لە ئەسڵدا هی خوایه، ئنجا ئەگەر هی خوایه،
بیدەن بە بەندەکانی، ب- یان بە هی خۆتانی دەزانن، ئەگەر بە هی خۆشتانی دەزانن،
خێرمان پی بکەن، ج- یان هی خۆمانەو دەستتان لی بە سەردا گرتوون، ئەگەر هی
خۆشمانە ھەندەنەو، عەبدولمەلیکی کۆری مەروان پیی سەرسام دەبی، ئنجا تێدەگات
ئەو شان دە ی ئەو کۆرە گەنجە یان کردووە بە دەمراست و قسە کەری خۆیان، پێکاویانە.

مەبەستم لێرەدا ئەو ھوو کە ئەو کۆرە گەنجە ئاماژە بەو دەکات، گرانیی و
برسییەتی سالیک بەزی تواندووەو، سالی دوا یی گوشت، ئنجا سالی ئاین دە تێسک، خوای
پەرورەدگار ی ش جەستە ی مروۆفی وا خولقاندووە، کە ئەگەر مروۆف خواردنی نەبوو و
دەستی نەکەوت، یان ئەگەر ویستی خۆی دا بەزینی، پێشی چەوری دەتوێتەو، دوا یی

دەگاتە گوشت، دوایی دەگاتە ئێسک، ئنجا ئەو ئەگەر خوا ﷻ پێکی نەخستبایەو
پێنمای نەکردبایە، هەر لە سەرەتادا ئێسکە کە توابعیە، یاخود ماسوولکەو گوشتە کە
توابعیە، پێش چەورییە کە، بێگومان حال بە جوړیکی دیکە دەبوو.

لە ئۆرە کۆمەڵایەتیەکان لەکەڵانین
Stay in touch on social media
بە ئێمە بۆ مەلای ئیوانل دیجیەلای

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

www.alibapir.net
English - عربي - کوردی

Alibapir

Google Play App Store

علي بابير/Alibapir

علي بابير/Alibapir

کەتانی

Alibapir

کەتانی

علي بابير/Alibapir

مه سه له ی دووه م:

پراگه یانندی خوا ﷺ به پیغه مبه ره که ی ﷺ که له مه و دوا قورئانی پیده خوینی و
فیری ده کات و، له بیریشی ناچی -مه گهر خوا بیهوئی- ئه و (خوا) ئاشکراو په نهان
ده زانی، بۆ شوینکه وتنی به رنامه ی ئاسانی خوئی، ئاماده و ئاسانی ده کات:

خوا ده فهرموئی: ﴿سَفَرْتُكَ فَلَا تَنْسَى ۖ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ۚ﴾ (٦)
﴿وَيُنِيرُكَ لِلْيُسْرَى ۚ﴾ (٨)

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له چوار برگه دا

١- ﴿سَفَرْتُكَ فَلَا تَنْسَى ۖ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾، له مه و دوا قورئانت پی ده خوینین، له بیریش
ناچی، مه گهر ئه وه ی خوا ویستی، (إِسْنَادُ الْإِفْرَاءِ إِلَى اللَّهِ مَجَازٌ عَقْلِيٌّ، لِأَنَّهُ جَاعِلُ الْكَلَامِ
الْمَقْرُوءِ وَأَمْرٌ بِإِقْرَائِهِ)، قورئان پیخویندن، پالدانی بۆ لای خوا، مه جازیکی عه قلییه، چونکه
له ئه سلدا خوا ﷺ وشه خویندراوه که ی فهرمووه و، فهرمانیشی کردوه پی بخوینری
(له رپی جبريله وه)، که ده فهرموئی: ﴿سَفَرْتُكَ﴾، پیت ده خوینین، یانی: فیرت ده که ی
و شاره زات ده که ی له فهرمایشتی خۆمان، ﴿فَلَا تَنْسَى﴾ له بیریش ناچی له وه دلنیا به،
(نسیان): بریتیه له وه ی زانراویکی پیشتەر، که له میشکی مروّفا پاریزراوه، ماوه یه کی
که م، یاخود ماوه یه کی زۆر له هوّشدان (ذاکرة) ی مروّفا نه مینئ.

که ده فهرموئی: ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾، (الْمَقْصُودُ بِهَذَا، شَيْئَانِ: إِذَا شَاءَ اللَّهُ نَسَخَ تِلَاوَةَ بَعْضِ
مَا أُنْزِلَ عَلَى النَّبِيِّ، أَمْرَهُ بِتَرْكِ قِرَائَتِهِ، وَمَا يَعْرِضُ نِسْيَانَهُ لِلنَّبِيِّ مُؤَقَّتًا)، مه به ست له وه که خوا
ده فهرموئی: ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾، مه گهر خوا بیهوئی، دوو شت:

أ- ئه گهر خوا ویستی هه ندیک له خویندنه وه ی ئه وه ی دایبه زاندوته سهر پیغه مبه ره ﷺ،
هه لیبه وه شینیتته وه، فهرمانی پی ده کات نه یخوینئ (و مسوّلمانیش نه یخوینئ).

ب- تہوہ بووہ که پیغهمبر ﷺ جاری وابووہ شتیکی به شیوہیه کی کاتی و بو ماوہیه کی کهم، لهبیر چووہ (و دواپی هاتوتهوہ بیری)، لیره دا که ده فهرموئ: ﴿فَلَا تَنْسَىٰ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾، یانی: (إِلَّا الَّذِي شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَنْسَاهُ)، مه گهر تہوہی خوا ویستی لهبیرت بچی، هه ندیکیش گوتوو یانه: ﴿فَلَا تَنْسَىٰ﴾، لابر دن (نفي) نیه، به لکو نه هیشتن (نهي) ه، یانی: (فَلَا تَنْسَى)، یانی: تهلیفه که ی له بهر تہوہی کو تایی ثایه ته، بو یه بهو شیوہیه هاتوه، واته: لهبیرت نه چئ! ﴿سَقَرْتُكَ فَلَا تَنْسَى﴾، پی ت ده خوینین له بیرت نه چئ، ته گهرنا له ته سلدا به مجوره بووہ: (فَلَا تَنْسَ)

به لام تہو جوړه خویندنه وه یه زانایان رایان له سهری نیه، ههر تہوہیه که تہوہ موژده یه که خوا به پیغهمبر ی ﷺ داوه و هاتوته دیش و تہوہ تی عجازی کی میژوویشه، چونکه ههرچی خوا ﷺ فیری پیغهمبر ی ﷺ کردوه، لهبیری نه چووہ، یه کی که له زانایان ده لی: (وَعَدُ مِنْهُ لِنَبِيِّهِ أَنْ يُكَنِّهَ مِنَ الْقُرْآنِ وَحِفْظِهِ عَلَىٰ مَا أُنْزِلَ، بِحَيْثُ يَرْتَفِعُ عَنْهُ النَّسِيَانُ، يَقْرَأُهُ كَمَا أُنْزِلَ)، تهمه به لی نه له لایه ن خواوه بو پیغهمبره که ی ﷺ که یارمه تی ده دات و وای لی ده کات زانیاری به قورن و به له بهر کردنی قورن هه بی، بهو شیوہیه ی دایه زاندوه، به شیوہیه که هیچ شتیکی لهبیر نه چئ و، هیچ شتیکی لی له ده ست نه چئ.

که ده فهرموئ: ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾، (إِسْتِثْنَاءٌ مُفِيدٌ لِبَقَاءِ قُدْرَةِ اللَّهِ عَلَىٰ إِطْلَاقِهِ، وَذَلِكَ لِأَنَّ كُلَّ إِنْسَانٍ لَا يَنْسَى إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ نِسْيَانَهُ)، تهمه بو هیشتنه وه ی ده سولات و ویستی خوا یه به ره های، چونکه ههر که سی که ههر شتیکی لهبیر ده چئ، بهس تہوہی لهبیر ده چئ که خوا ویستوو یه تی.

له ثایه ته کانی دیکه ی قورنانشدا وینه ی تهمه هاتوه، بو وینه:

أ- له سووره تی (القیامة) دا هاتوه، ده فهرموئ: ﴿لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ﴾ (۱۶) ﴿إِنْ عَلَيْنَا جَمْعُهُمْ وَقُرْآنُهُ، فَإِذَا قَرَأْتَهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ﴾ (۱۸)، وه ک کاتی خو ی ته فسیرمان کرد.

ب- هه روه ها له سووره تی (طه) دا، ده فهرموئ: ﴿وَلَا تَعْجَلَ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ، وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ (۱۱۶).

لێرەش دا خوا ﷻ دڵنیاوی داوێتە پیغەمبەرەکی ﷺ کە ئەوێ فێری دەکات، لە بیرى ناچى، کەواتە: ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾، مەگەر ئەوێ خوا بیهوێ، تەنیا بۆ دەرخیستنی ئەوێه کە ویستی پەهای خوای پەرورەدگار، هیچ شتێک پێی لێ ناگرێ و، ئەگەر خوا بیهوێ لە بیرت بباتەو، لە بیرت دەباتەو، بەلام خوا نەویستوێ لەبیرت بجێتەو، بۆیەش لە بیرت نەچۆتەو.

٣- ﴿إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى﴾، بە دڵنیاوی ئەو ئاشکراو، ئەوێش کە پەنھان دەبێ، دەیزانی، (الْجَهْرُ): بریتیە لە دەرکەوتنی تەواو بۆ هەستی بینین، یاخود هەستی بیستن، لێرەدا (جهر)، وەك حالەتی لەبیر بوونە، (يَخْفَى)ش، وەك حالەتی لەبیرچوونە، خوا ﷻ ئاگای لە هەردووکی لایان هەبێ.

٤- ﴿وَيُسِّرْكَ لِلْيُسْرَى﴾، ئاسانیشت دەکەین بۆ (پێی) ئاسان، یان بۆ (شەریعەتی) ئاسان، چونکە وشەى ﴿لِلْيُسْرَى﴾، (مُؤَنَّثُ الْاَيْسَرِ وَهُوَ صِفَةٌ لِّمُوصُوفٍ مَّحْذُوفٍ: الطَّرِيقَةُ الْيُسْرَى أَوْ الشَّرِيعَةُ الْيُسْرَى)، ﴿لِلْيُسْرَى﴾، بە مانای ئاسانتەر، مێینەى (أَيْسَرَه)، (أَيْسَر)، واتە: ئاسانتەر بە بارى تێرینەدا، بەلام (يُسْرَى)، یانی: ئاسانتەر بەبارى مێینەدا، لێرەدا (يُسْرَى) سیفەتی وەسفکراویکی قرتێزراو، وەك پێیازی ئاسانتەر، بەرنامەى ئاسانتەر.

خاوەنى تەفسیری (الميزان)، دەلێ: (مُقْتَضَى الظَّاهِرِ وَيُسِّرْ لَكَ الْيُسْرَى، لَكِنَّ الْمَقْصُودَ أَنْ يُهَيِّئَهُ وَيَجْهِّزَهُ لِتَأْدِيَةِ الرِّسَالَةِ)، واتە: پڕوالت خوازیاری ئەوێه بگوترێ: ئاسانت بۆ سێنا دەکەین، (پێی) ئاسان بۆ تۆ ئاسان دەکەین)، بەلام بۆیە دەفەرموێ: ﴿وَيُسِّرْكَ لِلْيُسْرَى﴾، چونکە ئامانج ئەوێه ئامادەو سازى بکات، کە بتوانی ئەو پەيامە ئاسانەى خوا بگەیهنێ.

(فخرالدين الرازي)، لە بارەى حیکمەتی ئەو تەعبیرەو، دەلێ: (الْفِعْلُ فِي نَفْسِهِ مَاهِيَّةٌ مُمَكِّنَةٌ قَابِلَةٌ لِلْوُجُودِ، وَالْعَدَمِ، عَلَى السَّوِيَّةِ، وَلَكِنْ إِذَا صَارَ الْفَاعِلُ مُيسَّرًا لِلْفِعْلِ، يَفْعَلُهُ)، هەر کردەوێهەك لە خودی خویدا چیهتێکی گونجاو بۆ بوون و بۆ نەبوون، بەلام ئەگەر بکەر وای بوو ئەنجامی بدات، ئەو کاتە ئەو کردەوێهە (کە لە ئەسڵدا بۆ هەردووکی لای بوون و نەبوون گونجاو)، حالەتی بوونی بەسەر نەبوونیدا زāl دەبێ و دەیکات.

کهواته: ﴿وَيُسِّرْكَ لِلْيُسْرَى﴾، تو ئاسان ده کین بو ئهو ریئه، یانی: ئهو شهریهت و بهرنامه ئاسانهی خوا ﷺ دایه زاندوه.

کو تایی ئهم مهسه له یهش بهم ده قه ی سوننهت دینین:

{عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ رَجُلًا يَقْرَأُ فِي الْمَسْجِدِ، فَقَالَ: رَحِمَهُ اللَّهُ لَقَدْ أَذْكَرَنِي كَذَا وَكَذَا آيَةً، أَسْقَطْتُهُنَّ مِنْ سُورَةٍ كَذَا وَكَذَا} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۴۳۸۰، وَابْنُ خَرِّ: ۴۷۵۵، وَمُسْلِمٌ: ۷۸۸).

واته: (دایکی ئیمانداران) خاتوو عائیشه (خوا لئی پازی بی)، ده لئ: پیغه مبهه ﷺ گوئی له پیاویك بوو له مزگهوتی، به شهو قورئانی ده خویند، دواپی فهرمووی: خوا به زه پییدا بی، فلان ئایهت و فلان ئایه تهی خسته وه بیرم، که که واند بوومن، (له بیرم برابوونه وه) له سووره تی فلان و فلان.

کهواته: بو پیغه مبهه ری خوا ﷺ شتیکی ئاسایی بووه، جار جار ئایه تیکی له بیر بچی، به لام یه کیک له هاوه لان خستوو یه ته وه بیر، یان دواپی جیبریل سه لامی خوا ی لیبی که هه میسه قورئانی له گه لدا ده ورکردۆته وه، خستوو یه ته وه یادی، کهواته: په وایه بشلین: ﴿سُقْرُوكَ فَلَا تَسَىٰ ۖ ۝۶ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾، یانی: پیت ده خوینین له بیرت ناچی، مه گهر ئه وهی خوا بیهوئی، واته: خوا بیهوئی به شیوه یه کی کاتی له بیرت بچی، بو ماوه یه کی کهم، به لام دواپی بیته وه یادت، مه گهر ئه وه، ته گهرنا ئه وهی خوا فیرت ده کات، له عه قل و دلتدا خوا ده یچه سپین و له بیرت ناچی.

مەسەلە ی سێهەم:

فەرمانکردنی خوا بە پیڤخەمبەر ﷺ کە ئامۆژگاریی بکات، مادام سوودی هەبێ، کە بابای ترس و سامدار بەرانبەر بە خوا پەندی لێ وەرەدەگرێ و، بیرى دیتەوه، بابای بەدبەختی خراپەکاریش کە دەخریتە ئاگرى هەرە گەورەوهو نە تێیدا دەمرێ، نە تێیدا دەژی، خۆی لەو رێنمایی و ئامۆژگارییەى پیڤخەمبەر ﷺ بە دوور دەگرێ:

خوا دەفەرموێ: ﴿فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَىٰ ۖ سِيذَرُكَ مِنْ خَشْيِ ۖ وَيَنْجِبُهَا الْأَشْقَى ۖ﴾ (١٠) ﴿الَّذِي يَصِلُ النَّارَ الْكُبْرَىٰ ۖ ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ۖ﴾ (١١).

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە پێنج بڕگەدا:

١- ﴿فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَىٰ﴾، ئنجا بیربخەوه (ئامۆژگاریی بکە) ئەگەر بیرخستنهوه سوودی گەيانە، لێرەدا پیتی: (ف) لە: ﴿فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَىٰ﴾، پێی دەگوترێ: (فَاءُ التَّفْرِيعِ)، واتە: ئەو پرستەیهی لێرەدا هاتوه، دەگێڕیتەوه بۆ پرستەکانی پێش، یانی: بینا لەسەر ئەوهی باسکرا، کەواتە: ئەگەر بیرخستنهوهو ئامۆژگاریی، سوودی هەبێ، بیران بخەوهو ئامۆژگارییان بکەو، رێنمایان بکە، زانایان لە بارەى ئەم پرستە موبارەکەوه زۆریان قسە کردوه:

أ- هەندیکیان گوتووینە: لێرەدا دەفەرموێ: ﴿فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَىٰ﴾، ئەمە بەرانبەرێکی هەیه، بەلام قرتێزاه، وەك چۆن خوا ﷻ لە سوورەتی (النحل) دا دەفەرموێ: ﴿سَرِيلٌ تَقِيكُمْ الْحَرَّ وَسَرِيلٌ تَقِيكُمْ بَأْسَكُمْ﴾ (٨١)، یانی: (تَقِيكُمْ الْحَرَّ وَالْبَرْدَ)، لێرەش: ﴿فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَىٰ﴾، (وَإِنْ لَمْ تَنْفَعْ)، ئەگەر بیرخستنهوه سوودی هەبوو، یان نەیبوو، بیرخستنهوهی خۆت و ئامۆژگاریی خۆت هەر بکە.

ب- هەندیکى دیکە گوتووینە: کە دەفەرموێ: ﴿فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ﴾، ﴿إِنْ﴾ لێرەدا (إِنْ الشَّرْطِيَّةِ) یەو بۆ مەرجه، یانی: ئەگەر سوودی هەبوو بیرخستنهوهو ئامۆژگاریی،

ئامۆزگاریی بکهو بیریان بخهوه، به‌لام ئه‌گه‌ر زانیت سوودی نیه، لئی گه‌رێ، بێگومانیش رای دووه‌مم پێ راسته‌و، ئه‌م مه‌رجه مه‌رحیکی راسته‌قینه‌یه، چونکه بیرخستنه‌وه‌و ئامۆزگارییه‌ك بزانی شوینی خۆی نیه‌و کاتی خۆی نیه، حاله‌که گونجاو نیه‌و قسه‌که‌ت بێ هووده ده‌بی، بێگومان چ پیغه‌مبه‌ری خاتهم ﷺ، چ هه‌ر که‌سیکی دیکه پێویسته له‌و حاله‌ته‌دا ئامۆزگاریی نه‌کات و بیرخستنه‌وه‌یه‌ك ئه‌نجام نه‌دات، که بزانی بێسووده، ده‌شتوانین به‌ چه‌ند ئایه‌تیک له‌و باره‌وه، به‌لگه‌ بێنینه‌وه، بۆ وێنه:

خوای به‌رز له‌ سووره‌تی (النجم) دا ده‌فه‌رموی: ﴿فَأَعْرِضْ عَنْ مَّنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ١٩﴾، واته: پشت هه‌لبکه له‌ که‌سیک که‌ روو له‌ به‌رنامه‌و یادی ئیمه وه‌رده‌گیرێ و ته‌نیا ژیا‌نی دنیای ده‌وی، واته: ئه‌گه‌ر بزانی که‌سیک قسه‌که‌ت له‌گه‌لیدا بێسووده، قسه‌ی بۆ مه‌که، که‌واته: ﴿فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَى ٢٠﴾، لێره‌دا بۆ پیغه‌مبه‌ری خاتهم ﷺ ده‌که‌وێته به‌ر ئیجتیهادو تیفکیرینی خۆی، یانی: ئه‌گه‌ر زانیت بیرخستنه‌وه‌و ئامۆزگارییه‌که‌ت، سوودی هه‌یه، بیکه‌و، ئه‌گه‌ر زانیت سوودی نیه، لئی گه‌رێ، چونکه مرو‌قی مسو‌لمان ده‌بی خۆی له‌ له‌غو به‌پاریژێ و، قسه‌یه‌کیش سوودی نه‌بی، مانای وایه له‌غوویه، خوای په‌روه‌ردگاریش پر‌وادارانی به‌ گشتی به‌وه پێناسه‌ کردوون که‌ خوایان له‌ له‌غو ده‌پاریژن: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ٢١﴾، چ جای پێشه‌واو رابه‌رو سه‌روه‌ریان پیغه‌مبه‌ری کو‌تایی موحه‌ممه‌د ﷺ!!

٢- ﴿سَيَذَكِّرُ مَن يَخْشَى ٢٢﴾، به‌ دُنیا‌یی که‌سیک ترس و سام و هه‌یه‌تی (خوای) له‌ دُلدا بی، په‌ندو ئامۆزگاریی وه‌رده‌گرێ، یانی: (سَيَذَكِّرُ بِالْقُرْآنِ وَيُتَعِّظُ مَن فِي قَلْبِهِ شَيْءٌ مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ)، که‌سیک شتیک ترس و سام و هه‌یه‌تی خوای له‌ دُلدا هه‌بی، به‌هۆی قورئانه‌وه په‌ندو ئامۆزگاریی وه‌رده‌گرێ، بیر دێته‌وه.

وشه‌ی: ﴿مَنْ﴾ لێره‌دا بۆ تاکیک نیه، به‌لکو بۆ جینسه، چونکه (مَنْ) مانای تاک و مانای کۆش ده‌گه‌یه‌نێ، واته: ئه‌وانه‌ی ترس و سام و هه‌یه‌تیان به‌رانبه‌ر به‌ خوا له‌ دُلدا هه‌یه، ئه‌وانه په‌ند وه‌رده‌گرن و، له‌و ئامۆزگارییه‌ی تۆ به‌هره‌مند ده‌بن.

٣- ﴿وَيَنْجِبُهَا الْأَشَقَى﴾، هه‌ره خراپ و بيم‌رادي‌ش لێ دوور ده‌که‌وێته‌وه، ﴿الْأَشَقَى﴾ ش ديسان لێره‌دا بۆ جينسه، يانی: تێک‌راي ئه‌وانه‌ی زۆر خراپه‌کارن و به‌دبه‌ختن، (الْأَشَقَى: شَدِيدُ الشَّقْوَةِ، وَالشَّقَاءُ فِي لِسَانِ الشَّرْعِ حَالَةٌ نَاشِئَةٌ فِي الْآخِرَةِ عَنِ الْكُفْرِ مِنْ حَالَةِ الْإِهَانَةِ وَالْعَذِيبِ)، ﴿الْأَشَقَى﴾، واته: زۆر خراپ، زۆر خراپه‌کار، (الشَّقَاءُ): له زاراوه‌ی شه‌رعه‌دا، حاله‌تێکه‌ له‌ رۆژی دوايیدا له‌ کوفر په‌یداده‌بێ، که‌ بریتیه‌ له‌وه‌ی مرو‌ف ريسوا بێ، سزاو ئازار بدری، ئنجا که‌سیک به‌و شیوه‌یه‌ بێ، ﴿وَيَنْجِبُهَا﴾، (يَتَبَاعَدُ) يانی: خۆی له‌و ئامۆزگاریی کردنه، له‌و بیرخستنه‌وه‌یه، دوور ده‌گرێ.

(أَصْلُ التَّجَنُّبِ تَفَعُّلٌ لِتَكْلِفِ الْكَيْفُونَةِ لِجَانِبٍ مِنَ الشَّيْءِ)، (تَجَنُّبُ): له‌سه‌ر کیشی (تَفَعُّلُ) وه‌و بریتیه‌ له‌وه‌ی که‌سیک زۆر له‌ خۆی بکات، له‌ ته‌نیشته‌ شتیکه‌وه‌ بێ و پرووی تی نه‌کات و خۆی لێ لاب‌دات.

ئنجا ئایا ئه‌و زۆر به‌دبه‌خت و زۆر خراپه‌کاره، کێیه‌؟

٤- ﴿الَّذِي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَى﴾، ئه‌و که‌سه‌ی ده‌سووتێنری (ده‌پیشێنری) به‌ ئاگری هه‌ره‌ که‌وره، (نَارُ جَهَنَّمَ وَالَّتِي هِيَ نَارُ كُبْرَى بِالْقِيَاسِ إِلَى نَارِ الدُّنْيَا)، ئاگری دۆزه‌خ به‌ به‌راورد له‌گه‌ڵ ئاگری دنیا‌دا، ئاگری که‌وره‌ترو که‌وره‌ترین ئاگره‌.

٥- ﴿ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى﴾، ئنجا نه‌ له‌ویدا ده‌مری و نه‌ده‌شژی، ﴿ثُمَّ﴾، لێره‌دا (لِلتَّرْتِيبِ وَالتَّرَاخِي)، بۆ ریزه‌ب‌ندی و به‌دوادا‌هاتنه، چونکه‌ مرو‌ف که‌ ده‌خ‌ریته‌ نێو ئاگره‌وه‌و پێی ده‌پیشێنری و ده‌سووتێنری، وه‌ک زۆرجار گو‌توو‌مانه: (صَلِي)، ئه‌وه‌یه‌ که‌سیک به‌خ‌ریته‌ نێو ئاگره‌وه‌و له‌ هه‌موو لاوه‌ تینی ئاگره‌که‌ی بۆ بێ، نه‌ک هه‌ر له‌ لایه‌که‌وه‌و تێیدا بپیشێنری و به‌رژێنری، ئنجا چوونه‌ نێو ئاگری مرو‌ف به‌و شیوه‌یه، ئاسانه‌ره‌ له‌وه‌ی نه‌ تێیدا به‌مری و نه‌ تێیدا بژی، بۆیه‌ ﴿ثُمَّ﴾، (لِلتَّرْتِيبِ وَالتَّرَاخِي)، بۆ ریزه‌ب‌ندی و به‌دوادا‌هاتنه، چونکه‌ مردنه‌که‌ی له‌ویدا، ژيانه‌که‌شی له‌ ئاگره‌که‌دا، ناخۆش‌ترو خراپ‌ترو له‌ چوونه‌ نێوی، مرو‌ف جاری وایه‌ تووشی به‌لایه‌ک دی، به‌لام دوا‌یی لێ ده‌رباز ده‌بێ، یاخود گیان ده‌سپێری و ئازاره‌که‌ی له‌ کۆڵ ده‌بێته‌وه، به‌لام ئه‌و که‌سه: ﴿ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى﴾، له‌ویدا نامری به‌و واتایه‌ی هه‌میشه‌ هه‌ر هه‌ست ده‌کات به‌ ئازاره‌که‌، ﴿وَلَا يَحْيَى﴾، ژيانیکیش نا‌زی پێی بگو‌تری: ژيان، ژيانیک تام و چێژو خۆشییه‌کی تێدا‌بێ.

خوا دەفەرموی: ﴿الَّذِي يَصِلُ النَّارَ الْكُبْرَى﴾، ئەو کەسە ی دەپیشی، دەبرژی بە ئاگری گەرەتر، لە فەرماشتی پیغەمبەردا هاتو ﷺ فەرموویەتی: {نَارُكُمْ هَذِهِ الَّتِي يُوقَدُ ابْنُ آدَمَ، جُزْءٌ مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ}، (أخرجه أحمد: ۱۰۲۰۴، والبخاري: ۳۰۹۲، ومسلم: ۲۸۴۳). واتە: ئەم ئاگرەتان کە ئادەمیزاد دایدەگیرسینتی، بەشیکە لە حەفتا بەشی ئاگری دۆزەخ، واتە: ئاگری دۆزەخ بکە یە حەفتا بەشەو، یە ک بەشی ئەم ئاگرە ی دنیا، ئەویش وایپدەچی بۆ دیارییکردن (تحدید) نەبی، کە هەر ئەوەندە بی، بەلکو وەك عادیەتی عەرەب و جگە لە عەرەبیش وایە، وشە: (حەفتا، یان حەوت، یان دە) بەکار دین بۆ زیدەپۆییکردن لە شتیکدا، ئنجا مەرج نیە هەر حەفتا بی، دەگونجی حەفتاش زیاتر، یاخود کەمتر بی.

کەواتە: لێرەدا خوا ی بەرزی مەزن فەرمان بە پیغەمبەری خاتەم ﷺ و، هەر کەسیکیش دەکات کە لە پێی ویهو دەپروات، هەر کاتیک زانی بیرخستنهو و ئامۆزگاری و پەندادانی خەلک، سوودی هەیه، بە ئەرکی خوێ بزانی بیران بخاتنهو و ئامۆزگاریان بکات، بەلام ئەگەر زانی بیسوودە، مروّف دەبی، قسە ی خوێ خەسار نەکات و، لە شوینیک، لە حالیک، لە کاتیکدا، کەسیک نەدوینتی و قسە ی بۆ نەکات و ئامۆزگاری نەکات کە بزانی سوودی نیە، ئەمەش بی ئەو ی بەلگە ی نەقلی لەسەر بێنینهو، هەر بە عەقلیش دیارە، چونکە ئینسانی مسوّلمان دەبی لیزان و دانا بی و، حیکمەت و لیزانییش ئەو یە قسە ی خوێ خەسار نەکە ی و قسە بۆ کەسیک نەکە ی، لێی بەهرەمەند نەبی، بەلام بیگومان مروّف لەو دُنیا نیە، داخو کێ بەهرەمەند دەبی و کێ بەهرەمەند نابێ، بۆیەش مروّف بە زۆری دەبی قسە ی خیری خوێ بکات، ئنجا کەسیک لێی بەهرەمەند بوو، وەك خوا فەرموویەتی: ﴿سَيَذَكِّرُ مَنْ يَخْشَى﴾، خوێ قازانجی کردو و کەسیکیش بەهرەمەند نەبوو و خوێ لێ دوورگرت، بیگومان خوێ زیانی کردو، بەلام بۆ دەرکەوتنی ئەو: کێ ترس و سام و هەیهەتی خوا ی لە دِلدا هەیهو، کیش بەدبەختەو خوێ بە دوور دەگری؟ تاكو ئامۆزگارییەکەت نەکە ی، ئەو خەلکەت بۆ دەرناکەوی، بەلام ئەگەر هەر لە سەرەتاو بەزانی کەسیک گویت لێ ناگری و، قسەکەت جی ناگری، نابێ قسە ی خوێ زایە بکە ی و بە فیرو بدە ی.

مەسەلە ی چوارەم:

بە جەختکردنەوهوه راگەیانندی سەرفرازی بابای خو پاک و چاککەر و، ناوی پەرۆردگاری هینەرۆ نوێزکەر:

خوا دەفەرموێ: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾ ١٤ ﴿وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى﴾ ١٥.

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە دوو برگەدا:

١- ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾، بە دُنیاوی کەسێک کە پاک و چاک بووه، سەرفراز بووه، (قَدْ) کە دەچیتە سەر کرداری رابردوو، مانای ساغکردنەوهوه چەسپاندن دەگەیهنێ، (قَدْ لِلتَّحْقِيقِ وَالتَّكْيِدِ)، یانی: بە دُنیاوی سەرفرازو خوێشەخت و بە مراد گەشتووێ، کەسێک کە خوێ پاک و چاک کردوه.

٢- ﴿وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى﴾، هەرۆهها (کەسێک سەرفرازه کە) ناوی پەرۆردگاریشی هیناوهو نوێزی کردوه، (الْفَلَاحُ: نَجَاحُ الْمَرْءِ فِيمَا يَطْمَحُ إِلَيْهِ)، (فَلَاحُ): بریتیه لە سەرکەوتنی مرووف لە شتێکدا کە ههولێ بۆ دەدات، چاوی تێیهوهیهتی هەندیکیش دەلێن: (فَلَاحُ): بریتیه لە وهدهستهێنانی شتێکی داواکراو لە خێرو چاکه، وشە: (تَزَكَّى) وهک زۆرجار گوتوو مانە: سێ واتایان دەگرێتهخۆ:

١- پاکبوون (الطَّهَارَةُ).

٢- گەشه کردن (النُّمُو).

٣- چاکبوون (الصَّلَاحُ).

(التَّزَكَّى: السَّعْيُ لِنَيْلِ الطَّهَارَةِ، وَالنُّمُو، وَالصَّلَاحِ)، (تَزَكَّى) واتە: ههولدان بۆ وهدهسته هینانی پاکیی و گەشه کردن و چاکیی، ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾، هەر کەسێک ههولبدات خوێ پاک و چاک بکات و گەشه پێبدات، بە دُنیاوی سەرفرازو بە ئامانج گەشتووێ.

﴿وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى﴾، یانی:

أ- که سێك که ناوی پهروهردگاری دینێ و، نوێژ دهکات.

ب- که سێك که له پهروهردگاری دهپاریتتهوه.

بهلام لێره دا زیاتر وا پێده چێ، ﴿فَصَلَّى﴾ به مانای: نوێژی کرد.

که دهفه رموی: ﴿وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ﴾، (الذِّكْرُ مِنَ الذِّكْرِ اللَّسَانِي، وَالْمَقْصُودُ بِاسْمِ رَبِّهِ ذِكْرُ أَسْمَاءِ اللَّهِ لِلتَّعْظِيمِ)، (ذِكْرُ): مه بهست پێی باسکردنی به زمانه (باسکردنی به زمانیش کاتیک سوودی ههیه، له دلیشدا هه بێ)، مه بهست له ناوی پهروهردگار باسکردنیش، باسکردنی ناوه به رزه کانی خوایه بۆ به مه زنگرتن.

﴿وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ﴾، لێره دا (ذِكْرُ)، دهگونجی له (ذِكْرُ) هوه بێ، واته: (باسکردنی به زمان) و دهشگونجی له (ذِكْرُ) هوه بێ، واته: یادکردن.

(ذِكْرُ: حُضُورُ الشَّيْءِ فِي نَفْسِ الذَّاكِرِ)، (ذِكْرُ): بریتیه له ئاماده بوونی شتیك له نهفسی مروڤدا، له دل و هووشی مروڤدا.

(فَتَكُونُ كَلِمَةً اسْمٌ مُّقَحَّمَةٌ لِيَتَدَلَّ عَلَى شَأْنِ اللَّهِ وَصِفَاتِ عَظَمَتِهِ، لِأَنَّ أَسْمَاءَ اللَّهِ أَوْصَافٌ كَمَالٍ)، ئەو کاته وشه ی ناو (إِسْم) لێره دا تیخزێناوه و خزێناوه ته ئێره تاكو پێگه و پایه ی به رزی خواو سیفه ته مه زنه کانی خوا بگهیهنێ، چونکه ناوه کانی خوا، سیفه ته تێرو تهواوه کانی خوان.

شایانی باسه: هه ندیک له زانایان ئەم دوو ئایه ته یان کردوونه به لگه ی ئەوه که ئەم سووپه ته مه دینه ییهو، گوتهوویانه: مه بهست له م ئایه ته موباره کانه زه کاتدانهو، خویندنی زیکره کانی دوا ی نوێژه کانه به تایبهت جهژنی په مه زان، بهلام له راستییدا مه بهست له: یادی خوا کردن و نوێژ کردن، بهر له وهش زه کات، مانای گشتیی ئەو وشانه یه:

١- (تَزَيُّ)، به مانای خو پاک و چاککردنه، نهك زه کاتدان.

٢- (ذكر الرب) ناوی پەروەردگار ھێنانیش، چەمکە گشتییە کە ی مەبەستە، نەك زیكریکی تایبەت.

٣- (صلاة) نوێژیش، نوێژکردنە بە گشتیی، نەك نوێژیکی تایبەت، بێگومان ئەم سییەش پیکەوہ تیکھە لکیشن:

١- کاتیک مروۆف خووی پاک و چاک کرد.

٢- ئنجا شایستە ی ئەوہ دەبی ناوی پەروەردگار بەھێنێ.

٣- دوا ی ئەوہ ش شایستە ی ئەوہ دەبی نوێژ بکات، دەبی پیشی مروۆف ھەولبدات، خووی پاک و چاک بکات، ئنجا شایستە ی ئەوہ دەبی لەگەڵ خوا دا پەیوەندیی بگری و ناوی خوا بەھێنێ، دوا ییش بەندایەتی بۆ خوا ی بەرزی مەزن ئەنجام بدات.

مه سه له ی پینجه م:

هه لێژاردنی زۆربه ی مروّقان بۆ ژيانی دنیا به سه ر دوا رۆژدا، هه رچه نده ژيانی رۆژی دوا یی، له خودی خۆیدا چاکتره، بێگومان نه بپراوه شه و، به رده و امتریشه له ژيانی دنیا:

خوا ده فهرمو ی: ﴿بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۖ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۖ﴾ (١٧)

شیکردنه وه ی ئەم دوو ئایه ته، له دوو برگه دا:

(١)- ﴿بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ به لکو (ئه ی مروّقینه!) تێوه ژيانی دنیا ی نزیک تر هه لده بژێرن، (دنیا)، (مۆنث) ی (أَدْنَى) یه، (أَدْنَى) واته: (أَقْرَبُ)، وشه ی (دُنْیا) ش مێینه ی مه جازیه، واته: ئه و ژيانه ی لێتان نیزیکتره، که ژيانی دنیا یه.

(إِیثار) هه لێژاردنی شتیک له نیو کۆمه لێک شت دا.

(٢)- ﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ﴾ له حالیکدا مه نزلگای کۆتایی، باشترو به رده و امتریشه، (الْآخِرَةُ: الْحَيَاةُ الْآخِرَةُ)، یان (الْمَنْزِلَةُ الْآخِرَةُ)، ژيانی دوا یی، مه نزلگای دوا یی، باشترو له خودی خۆیدا و به رده و امتریشه، وشه ی: ﴿تُؤْثِرُونَ﴾، خوی تراویشه ته وه: (يُؤْثِرُونَ)، واته: ئه و مروّقه بپروایانه ژيانی دنیا هه لده بژێرن به سه ر ژيانی دوا ییدا، له حالیکدا مه نزلگای کۆتایی باشترو به رده و امتریشه و زیاتر ده مێنێته وه.

وشه ی: ﴿بَلْ﴾ به لکو:

أ- (إِضْرَابٌ عَنْ حِكَايَةِ أَحْوَالِ الْفَرِيقَيْنِ بِالْإِنْتِقَالِ إِلَى تَوْبِيخِ أَحَدِ الْفَرِيقَيْنِ وَهُوَ أَشَقَى)، گواستنه وه یه له باسکردنی حال ی دوو کۆمه له که، (ئه وانه ی سام و ترسی خویان له دلدا هه یه و، ئه وانه ش که له خوا بپترس و بپیاکن)، بۆ سه رزه نشتکردنی یه کێک له و دوو کۆمه له که ئه وانه ن ترس و سامی خویان، له دل و ده رووندا نیه.

ب- یا خود: گواستنه وه یه بۆ هه لۆه شانده وهی ئه وهی قسه ی خوی بهرز گرتیه خۆی، که
 فهرمووی: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾ (۱۴) وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى (۱۵)، واته: به لکو ئه وانه له وه
 دوورترن که گومانی ئه وه یان پی ببردی، پیشبرکه بکه ن له به ده سته پانی سهر فزاییدا،
 چونکه ژیا نی دنیا هه لده بژیرن به سهر پۆژی دوا ییدا، ئه سلّه ن له وه مه یدانده دا ههر نین،
 واته: له مه یدانی داوا کردنی سهر فزاییدا ههر نین، تا کو پیشبرکه بکه ن، چونکه بر وایان
 به پۆژی دوا یی نیه و، دنیا و ژیا نی دنیا هه لده بژیرن.

مەسەلە ی شەشەم و کۆتایی:

ئەو راستییە لە کتیبە پیشوووەکانیشدا هەیە، کتیبی ئیبراهیم و مووسا سەلامی خوا
لە هەردووکیان بۆ:

خوا دەفەرموی: ﴿إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ (١٨) صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ (١٩)﴾.

شیکردنەوهی ئەم دوو ئایەتە، لە دوو برگەدا:

١- ﴿إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ﴾، بە دُنیاوی ئەمە لە پەرە پیشوووەکان دا هەیە،
یانی: ئەوهی پیشتر باسکرا، بە تاییەت ئەوهی لە چوار ئایەتەکانی: (١٤، ١٥، ١٦، ١٧) دا
هات، زۆربە ی هەرەزۆری پوونکەرەوانی قورئان گوتووین: ئەم ناوی ئاماژە یە (هذا) بۆ
ئەوی دەچیتەوه، ﴿إِنَّ هَذَا﴾، ئەوهی باسکرا پیشتر، ﴿لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ﴾، لە
پەرە پیشوووەکاندا هەیە، (صُحُف) کۆی (صَحِيفَة) یە، لە ئەسڵدا (صَحِيفَة)، بە (صَحَائِف)
کۆدەکریتەوه، بەلام بە (صُحُف) یش کۆدەکریتەوه.

کە دەفەرموی: ﴿لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ﴾، لە پەراوە پیشوووەکاندا هەیە، واتە:
بە نسبەت قورئانەوه، لە پرووی کاتییەوه لە پیش قورئاندا بوون، ئەک ئەو پەراوانە ی
کە هیچ کتیب و پەراوی دیکەیان پیش نەکەوتن، چونکە بە دُنیاوی خۆی بەرز ی
مەزن، وەک چۆن بۆ ئیبراهیم و بۆ مووسا پەیام و کتیبی ناردووە، کتیبەکە ی مووسا ئەوه
دیارە تەوراتە، کتیبەکە ی ئیبراهیمیش (صُحُف) ه، ئنجا لە پیش ئەو دوو پیغەمبەرە پایە
بەرزەشدا، خوا کتیب و پەیام و بەرنامەکانی خۆی بۆ پیغەمبەران ی دیکە هەر ناردوون.
لە کۆتایی تەفسیرکردنی ئایەتە موبارەکەکانی ئەم سوورەتەدا، سێ دەقی سوننەت دین:

١- دەقی یەکەمیان: {عَنِ النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَرَأَ فِي الْعِيدَيْنِ بِسْمِ اللَّهِ رَبِّكَ
الْأَعْلَى، وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْعَاشِيَةِ، وَإِنْ وَافَقَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ قَرَأَهُمَا جَمِيعًا} (أَخْرَجَهُ مُسْلِمُ:
٨٧٨، وَأَبُو دَاوُدَ: ١١٢٢، وَالتِّرْمِذِيُّ: ٥٣٣، وَالنَّسَائِيُّ: ١٥٦٨، وَابْنُ مَاجَةَ: ١١٨١).

واتە: نوعمانی کۆری بە شیر (خوا لێی پازی بێ)، دەگیرێتەوێه که پێخەمبەری خوا ﷺ له دوو جەژنەکاندا (جەژنی پەمەزان و جەژنی قوربان و له پوژی جومعه شدا) له پکاتی یەکه میاندا: ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ ی دەخویند، له دواى سوورپەتی (الفاتحه) و، له پکاتی دووهمیشدا سوورپەتی: ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ﴾ ی دەخویند، ئەگەر پوژی جومعه ش هەر ئەو پوژی جەژن بووایه، دیسان هەر ئەو دوو سوورپەتەى دەخویندن (له نوێژی جەژنداو له نوێژی جومعه شدا).

واتە: پێخەمبەری خوا ﷺ که نوێژی جەژنی دەکرد، یان نوێژی جومعه ی دەکرد، ئەو دوو سوورپەتە موبارەکەى له دوو پکاتەکانیان دا دەخویندن، چونکه له هەندیک فەرمايشتی پێخەمبەردا ﷺ هاتوه ئەگەر هاتباو یەکیک له دوو جەژنەکان کهوتبايه پوژی جومعه وهو، مروّف نوێژی جەژنی کردبايه، وهبى جومعه ش دەکهوێ، بەلام پێخەمبەری خوا ﷺ لهبەر ئەوهى پەنگە خەلکێک بۆ نوێژی جەژنەکەى نههاتبێ، بۆ ئەوهى جومعه کەى نهچێ، هەردووکیانى کردوون.

۲- دەقى دووهم: {عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ: فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: اجْعَلُوهَا فِي رُكُوعِكُمْ، فَلَمَّا نَزَلَتْ: سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى قَالَ اجْعَلُوهَا فِي سُجُودِكُمْ} (أخرجه أبو داود: ۸۶۹، وابن ماجه: ۵۸۷، والدارمي: ۱۳۰۵، إسناده حسن).

واتە: عوقبەى کۆری عامیری جوهه نیی (خوا لێی پازیبێ)، دەلێ: کاتیک ئەم ئایەتە موبارەکە دابەزی: ﴿فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ۝۵۲﴾ الحاقه، (که له سوورپەتی (الواقعة) داو، له سوورپەتی (الحاقه) شدا هاتوه)، پێخەمبەر ﷺ فەرمووی: ﴿فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾، بێخە نه پکوعه که تانەوه.

(هەلبەتە له پکوع دا ناگوتری: ﴿فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾، چونکه خوا فەرمانی کردوه، بەلکو دەلێ: (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ)، پاکیی بۆ پەرورەدگاری مەزەنم، له هەندیک ریوایەتاندا (وَيَحْمَدُهُ) یشی بۆ زیاد کراوه، (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ)، پاکیی بۆ

پەروەردگاری مەزەنم و ستایشکردنیش هەر بۆ وی، کاتیکیش: ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ دابەزی، فەرمووی: بێخەنە کپنووش بردتانهوه، (واتە: بَلِّينَ: (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى)، (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى وَبِحَمْدِهِ)، پاکیی بۆ پەروەردگاری هەرە بەرزەم، یاخود: پاکیی و ستایشکردن بۆ پەروەردگاری هەرە بەرزەم.

٣- دەقی سییەم: ئەم دوو دەقە ی پابردوو لە پرووی سەنەدە کە یانەوه گرت و ئیشکالیشان نیه، بەلام هی سییەم تارا ددەیه ک گرت و ئیشکالی هەیه، بەس هەر هینام، لەبەر ئەوهی کۆمەڵێک زانیاریی و، چەمک و واتای زۆر گرنگی گرتوونە خۆی:

اعْنِ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ! كَمْ أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ؟ قَالَ: مَائَةٌ كِتَابٍ وَأَرْبَعَةٌ كُتِبَ، أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى شَيْثُ خَمْسِينَ صَحِيفَةً، وَعَلَى إِدْرِيسَ ثَلَاثِينَ صَحِيفَةً، وَعَلَى إِبْرَاهِيمَ عَشْرَ صَحَائِفَ، وَعَلَى مُوسَى قَبْلَ التَّوْرَةِ عَشْرَ صَحَائِفَ، وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَالزَّبُورَ وَالْفُرْقَانَ، قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا كَانَتْ صُحُفُ إِبْرَاهِيمَ؟ قَالَ: كَانَتْ أَمْثَالاً كُلُّهَا: أَيُّهَا الْمَلِكُ الْمُسَلِّطُ الْمُتَبَلَّى الْمَغْرُورُ، إِنِّي لَمْ أَبْعَثْكَ لِتَجْمَعَ الدُّنْيَا بَعْضُهَا عَلَى بَعْضٍ، وَلَكِنْ بَعَثْتُكَ لِتَرُدَّ عَنِّي دَعْوَةُ الْمَظْلُومِ، فَإِنِّي لَا أَرُدُّهَا وَلَوْ كَانَتْ مِنْ كَافِرٍ، وَكَانَ فِيهَا: وَعَلَى الْعَاقِلِ أَنْ تَكُونَ لَهُ سَاعَاتٍ سَاعَةً يُنَاجِي فِيهَا رَبَّهُ، وَسَاعَةً يُحَاسِبُ فِيهَا نَفْسَهُ، وَسَاعَةً يَتَفَكَّرُ فِيهَا فِي صُنْعِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، وَسَاعَةً يَخْلُو فِيهَا لِحَاجَتِهِ مِنَ الْحَلَالِ، وَعَلَى الْعَاقِلِ أَنْ لَا يَكُونَ طَاعِنًا إِلَّا لثَلَاثٍ: تَزُودُ لِمَعَادٍ، أَوْ مَرَمَةً لِمَعَاشٍ، أَوْ تَلَذُّذٍ فِي غَيْرِ مُحَرَّمٍ، وَعَلَى الْعَاقِلِ أَنْ يَكُونَ بَصِيرًا بِزَمَانِهِ، مُقْبِلًا عَلَى شَأْنِهِ، حَافِظًا لِللِّسَانِ، وَمَنْ حَسَبَ كَلَامَهُ مِنْ عَمَلِهِ، قَلَّ كَلَامُهُ، إِلَّا فِيمَا يَعْنيهِ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَمَا كَانَتْ صُحُفُ مُوسَى؟ قَالَ: كَانَتْ عِبْرًا كُلُّهَا: عَجِبْتُ لِمَنْ أَيْقَنَ بِأُمُوتٍ كَيْفَ يَفْرَحُ؟ وَعَجِبْتُ لِمَنْ أَيْقَنَ بِالْقَدَرِ ثُمَّ يَنْصَبُ، وَعَجِبْتُ لِمَنْ رَأَى الدُّنْيَا وَتَقَلَّبَهَا ثُمَّ اطْمَأَنَّ إِلَيْهَا، وَعَجِبْتُ لِمَنْ أَيْقَنَ بِالْحِسَابِ غَدًا، ثُمَّ لَا يَعْمَلُ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَهَلْ كَانَتْ فِي الدُّنْيَا شَيْءٌ لِمَا فِي يَدِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى، مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ؟ قَالَ: نَعَمْ، إِقْرَأْ يَا أَبَا ذَرٍّ: (قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى) ثُمَّ قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَوْصِنِي قَالَ: أَوْصِيكَ بِتَقْوَى اللَّهِ، فَإِنَّهُ رَأْسُ أَمْرِكَ، قُلْتُ: زِدْنِي؟ قَالَ: عَلَيْكَ بِتِلَاوَةِ الْقُرْآنِ وَذِكْرِ اللَّهِ، فَإِنَّهُ ذِكْرُكَ فِي السَّمَاءِ وَذَخْرُكَ فِي الْأَرْضِ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! زِدْنِي قَالَ: وَإِيَّاكَ وَكَثْرَةَ الضَّحْكِ، فَإِنَّهُ يُمِيتُ الْقَلْبَ، وَيَذْهَبُ بِنُورِ الْوَجْهِ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! زِدْنِي، قَالَ: عَلَيْكَ بِالْجِهَادِ،

فإنه رهبانية أمتي، قلت: يا رسول الله! زدني، قال: عليك بطول الصمت إلا من خير، فإنه مطردة للشيطان عنك، وعون لك على أمر دينك^(١).

واته: ئەبوو زهري غيفاري (خوای لێ رازی بێ)، دەلێ: گوتم: ئەي پێغه مبهري خوا ﷺ! خوا چەند کتیبی دابه زاندون؟ فەرمووی: سەدو چوار (١٠٤) کتیب، پەنجا (٥٠) پەری دابه زاندوه بۆ سەر (شیت)، [(شیت) ناوی یه کیکه له پێغه مبهران و پیش ئیدریس بووه]، سی (٣٠) پەریشی دابه زاندوه بۆ ئیدریس، ههروهها بۆ سەر ئیبراهیم ده (١٠) پەری دابه زاندوون و، بۆ سەر مووساش، پیش تهورات ده (١٠) پەری دابه زاندوون، [ئەمه سەد (١٠٠)]، تهورات و ئینجیل و زه بوورو فورقانیشی دابه زاندوون، [ئەمه سەدو چوار (١٠٤)] ئەبوو زهري، دەلێ: گوتم: ئەي پێغه مبهري خوا ﷺ! پەره کانی ئیبراهیم العلیه السلام چیان تێدا بوو؟ فەرمووی: هه موویان پەند بوون، (ئنجا پێغه مبهري خوا ﷺ لهو پەندانه هەندیکیان وهك نموونه باس ده کات):

ئەي حوکمرانی دەسه لاتداری له خۆبایی! تۆم نه ناردوه تاكو دنیا هەندیکی خڕبکه یه وه سەر هەندیك، به لكو تۆم ناردوه تاكو پارانه وهی بابای سته ملیکراو له من بگێریه وه نه یهت بۆ لام، چونکه من سته م لیکراو، ئەگەر بیپرواش بێ، پارانه وه که ی رەت ناکه مه وه، (پارانه وه که ی وه رده گرم).

ههروهها له پەره کانی ئیبراهیمدا هه بوو: له سەر مروۆی عاقل پێویسته چەند سهعاتیکی هه بن:

أ- سهعاتیک (کاتیک) تێیدا رازو نیاز له گه ل پەروه ردگاری ده کات.

ب- ههروهها کاتیک که تێیدا لێرسینه وه له گه ل خۆیدا ده کات.

ج- ههروهها کاتیک که تێیدا بیر له دروستکراوه کانی خوا عزوجل ده کاته وه.

د- ههروهها کاتیک که تێیدا به هره وه رده گری له خواردن و خواردنه وه.

(١) أخرجه السيوطي في «الدر المنثور»: ج٦، ص٥٧١، وعبد بن حميد وابن مردويه، وابن عساکر، وذكره ابن حبان في «الثقات»: ج٢، ص١٢٠، وأبو الشيخ في «العظمة»: ج٥ ص١٦٠٢.

مرۆڤی عاقل مەگەر بۆ سۆشتان: ئەگەرنا سەفەر ناکات: ۱- بۆ پۆژی دوایی خۆی سەفەر بکات، (دەچن بۆ نوێژی بەکۆمەل، یان هەر خوا پەرستییهک)، ۲- یان بۆ ئەوەی پێداویستییهکانی ژیان و گوزەرانى خۆی دابین بکات، (ئەو کەسەش کە مەسرهفی لەسەریهتی)، ۳- یاخود چێژێک وەر بگرێ، بۆ ئەوەی تووشی حەرام بێ.

مرۆڤی عاقل دەبێ شارەزای پۆژگاری خۆی بێ و، خەریکی کاری خۆی بێ و، پارێزەری زمانى خۆی بێ، هەر کەسێک قسەکەى لە کردەوهکەى حیساب بکات، قسەى کەم دەبن، مەگەر لە شتێکدا کە پێویست بێ قسە بکات.

ئەبوو زەر دەلی گۆتم: ئەى پێغەمبەرى خوا! ئەدى پەرەکانى مووسا چىيان تێدا بوو، فەرمووی: هەموویان پەندو عیپرەت بوون، (ئنجە چەند پەندو عیپرەت وەك نمونە باس دەکات):

۱- سەرم سوپما لە کەسێک دڵنایە کە دەمرێ، ئەدى چۆن زۆر دڵخۆش دەبێ بە دنیا؟

۲- سەرم سوپما لە کەسێک بروای بە ئەندازەگیرى و نەخشەى خوا هەیه، دوایش خۆى ماندوو دەکات! (واتە: خۆى زۆر ماندوو دەکات و دلی زۆر بە دنیاو خەریک دەکات).

۳- سەرم سوپما لە کەسێک کە دنیا دەبینێ، چۆن خەلک هەلدەسوورێنێ سەرو خواریان دەکات، دوایی دڵ بە دنیا دەبەستێ!.

۴- سەرم سوپما لە کەسێک کە دڵنایە لە پۆژی دوایی دا لێرسینەوێ لەگەڵدا دەکرێ، دوایش کار ناکات بۆ پۆژی دوایی!.

دەلی: گۆتم: ئەى پێغەمبەرى خوا ﷺ! ئایا لە دنیا دا لەوێ خوا بۆ ئیبراھیم و موسای ناردو، هیچ شتێک خوا بۆ توێ دابەزاندو؟ دەلی: فەرمووی: بەلی: ئەى ئەبوو زەر! بخوێنەو: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾ ۱۴ ﴿وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى﴾ ۱۵ ﴿بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ ۱۶ ﴿وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾ ۱۷ ﴿﴾، دوایی ئەبوو زەر دەلی گۆتم: ئەى پێغەمبەرى خوا ﷺ! ئامۆزگاریم بکە! فەرمووی: ئامۆزگارییت دەکەم بە پارێزکاری بەرانبەر بە خوا عزوجل، چونکە ئەو سەرى هەموو کاروباریکتە.

گوتم: بۆم زیاد بکه (له ئامۆژگاریکردن)، فەرمووی: قورئان بخوێنەوه و یادى خوا ﷻ بکه، چونکه ئەوه بۆ تۆ له ئاسمان دەبیته مایه ی ئەوه ی باس بکړی له لای فریشته کان و، بۆ تۆ دەبیته پۆشنایى.

گوتم: ئەى پیغەمبەرى خوا ﷺ! بۆم زیاد بکه، فەرمووی: خۆت له زۆر پیکەنین بپاریزە، چونکه دل دەمریتى، گەشیى و پروناکیى دەم و چاویش لادەبات.

گوتم: ئەى پیغەمبەرى خوا ﷺ! بۆم زیاد بکه، فەرمووی: جەنگ و جیهاد بکه له پیناوى خوادا (تیکۆشان بکه)، چونکه ئەوه پەبەنايه تى ئۆممەتى منه.

گوتم: ئەى پیغەمبەرى خوا ﷺ! بۆم زیاد بکه، فەرمووی: با زۆر سیفەتى بێدەنگیىت هەبى، مەگەر له خێردا، ئەگەرنا قسە مەکە، چونکه بێدەنگیى دەبیته مایه ی دەرکردنى شەیتان و، هاوکارت دەبى لەسەر کاروبارى دنیات.

ئەم دەقه هەرچەندە له پرووى سەنەدیشەوه، هەندیک له زانایان ئیشکالیان هەیه تێیدا، بەلام شتى زۆر گەورەو بەکەلکى تێدا هەن، خواى پەرورەدگار لەو کەسانەمان بگێرێ، ئەو ئامۆژگارییه بەرزو مەزنانه کار پى بکهین.

لێرەدا کۆتایى به تەفسیر کردنى سوورەتى (الْأَعْلَى) دینین، له خواى بەخشەر داواکارین تەمەنمان پر بەرەکەت بکات و، یارمەتییمان بدات به لوتف و کەرەمى خوێ، هەرچی زیاتر له خزمەت کۆتا فەرمايشتیدا بین، قورئانى مەزن، قورئانى به پێزو، له ژێر سایه ی رێبازی پیغەمبەرەکهیدا ﷺ رى بکهین و برۆین، تاكو هەم له دنیاى سەر بەرزو رێک و راست و پاک و چاک بین و، هەم له پوژى دوايشدا سەر بەرزو سەرفراز بین، کاتیک به خزمەتى خواو به خزمەت پیغەمبەرى خوا ﷺ و پیغەمبەرانى دیکەو، دۆستانی خوا دەگەین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تەفسیری سوورەتی

الْغَاشِيَةِ

دهستېك

به پړـزان!

نهمړؤ (۲۹) ی مانگی (ذی القعدة)، {واته: مانگی (۱۱)} ی سالی (۱۴۴۱) ی
کوچیی، به رانبه ر (۲۰) ی ته ممووز، {واته: مانگی (۷)} ی سالی (۲۰۲۰) ی زاینیه
له شاری هه ولیر، خوا پشتیوان بـی ده ست ده کهین به ته فسیرکردنی سووره تی
(الغاشية)، سه ره تاش پیناسه و نیوه پړوکی نهم سووره ته موباره که له هه وت پرگه دا
ده خهینه پروو:

پیناسه ی سووره تی (الغاشية) و بابه ته کانی

یه کهم: ناوی نهم سووره ته:

ناوی باوتری نهم سووره ته بریتیه له: (سُورَةُ الْغَاشِيَةِ)، هه ردووک ناوی: ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ﴾ و ﴿هَلْ أَتَاكَ﴾ شی بو به کاره ی نراون، به لام زیاتر هه
به: (سُورَةُ الْغَاشِيَةِ) ناسراوه.

دووهم: شوی نی دابه زین:

به رای تیکرای زانایان نهم سووره ته مه کهکک یه و، له شاری مه کهکک دابه زیوه،
له و باره وهش نهم گیر دراوه یه هه یه:

(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ الْغَاشِيَةِ مِثْلَةَ) (أوردہ السيوطي
في الدر المنثور: ج ۸، ص ۴۹۰، ونسبه لابن الضريس والنحاس والبيهقي وابن مردويه،

وَقَالَ: أَخْرَجَ ابْنُ مَرْدَوَيْهِ عَنِ عَبْدِ اللَّهِ ابْنَ الزُّبَيْرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا مِثْلَهُ، الْإِسْتِيعَابُ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ: ج ٣، ص ٥١١).

واتە: عەبدوڵلای کوپی عەباس رضی اللہ عنہ، گوٹوویەتی: سوورەتی (الغاشیة) لە مەککە هاتۆتە خوار.

هەرۆهە (السیوطی)، گوٹوویەتی: (ابن مَرْدَوَيْهِ) هەمان قسەی لە عەبدوڵلای کوپی زوبەیرەو (خوا لە خووی و بابی پازی بێ) هێناوە.

سێیهەم: ریزبەندیی لە موصحف و لە دابەزین دا:

ئەم سوورەتە موبارەکە لە (مُصْحَف) دا، ژمارەکە: (٨٨)ە، لە سوورەتی (الْفَاتِحَة) کە دێی لە لای راستەو (٨٨)مین سوورەتە، لە ریزبەندیی دابەزینیشدا، ژمارەکە (٦٧)ە، پێش سوورەتی (الْكَهْف) و، دوایی سوورەتی (الذَّارِيَات) دابەزیو، بە پای ژمارەیک لە زانایان، چونکە وَهْكَ زَوْجَارَانِ گوٹوومانە: دەگونجی زانیەکی دیکە بلی: نەخێر ژمارە (٦٠)ە، یەکیکی دیکە بلی: نەخێر ژمارە (٧٠)یە، ئەو شتیکی ئیجتیهادییەو زانایان بەکۆششی خۆیان ریزبەندیی سوورەتەکانیان داناوە.

چوارەم: ژمارە ی ئایەتەکانی:

ژمارە ی ئایەتەکانی بە یەکدەنگیی زانایان: بیست و شەش (٢٦) ئایەتە.

پنجەم: نێوەڕۆکی:

ئەم سوورەتە موبارەکە چوار تەوهری سەرەکی گرتوونە خوێ، کە ئەمانەن:

١- لە حەوت ئایەتەکانی: (١ - ٧) دا، باسی هاتنی پوژی دوایی و، خراپی حال و بآلی بێپروایان و، ئازارو ئەشکەنجەو مەینەتیەکانیان لە دۆزەخدا، لە پوژی دوایدا، کراوە.

۲- له نو ئایه ته کانی: (۸ - ۱۶) دا، باسی پروادارانێ چاکه کارو نازو نیعمه تیک که له پوژی دواییدا چاوهر پریان ده کات و، لێ به ههرمه ند ده بن، کراوه.

۳- له چوار ئایه ته کانی: (۱۷ - ۲۰) دا، باسی سه رنج پاکیشانی خوا سبحانه و تعالی بو مروقه کان کراوه، که سه رنج بده نه چوار له دروستکراوه سه رسورپهینه ره کانی:

۱- حوشر، یان حوشره کان.

۲- ئاسمان.

۳- چیا یه کان.

۴- زهوی.

۴- له شه ش ئایه ته کانی: (۲۱ - ۲۶) دا، باسی فه رمانکردنی خوا به پیغه مبه ره که ی ﷺ، که له سه ر ئه رک و کاری خو، که بیر خسته وه و ئاموژگارییه به رده وام بی، ئه و له سه ری پیوست نیه و، ئه رکی نیه، هیدایه تی خوا به پیستی و ناشیسه پیستی، گه رانه وه ش بو لای خوایه، لێ پرسینه وه ش به س کاری خوا ی به رزی مه زنه.

شه شه م: تایه ته مندییه کانی:

سئ تایه ته مندی سهره کیمان له م سووره ته موباره که دا، که وتونه ته به رچاو، که جیا که ره وه ینی له سووره ته کانی دیکه:

۱- یه که سه ر خسته پرووی سه ره نجامی کومه لکی شووم و بیخیرو، کومه لکی گه ش و دلخوشی پوژی دوایی، که سانیك، بته وه ی ناویان به یترنی، به لام ده زانی که کومه لی یه که م بی پروایان و، کومه لی دووه می ش پروا داران، ئه مه له ئایه ته کانی: (۱ - ۱۶) دا، هاته وه.

۲- راگه یاندنی ئه و راستیه که موحه ممه د ﷺ به س بیرخه ره وه یه، لێ پرسینه وه و سزاو پاداشت به س هی خوایه، ئه می ش له ئایه ته کانی: (۲۱ - ۲۶) دا، هاته وه.

۳- چەند وشەو تەعبیریك تەنیا لەم سوورەتەدا هاتوون:

۱- (نَاصِبَةٌ).

۲- (ضَرِيعٌ).

۳- (وَمَارِقٌ مَّصْفُوفَةٌ).

۴- (وَزَرَائِي مَبْنُوتَةٌ).

۵- (أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ).

۶- (لَسْتُ عَلَيْهِمْ بِمُصِيطِرٍ).

۷- (فَعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ).

۸- (إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ).

حهوتەم و کو تایبی: دابه شکردنی ئایه تەکان:

تێمه کووی ئەو بیست و شەش (۲۶) ئایه تە، دەکەینه دەرسیک، بە هەر چوار تەوهرو بابەتەکیهوه، چونکه تەوهرو بابەتەکانی ئەم سوورەتە موبارەکه، زۆر تیکهه لکیشن و وهك ئالفه کانی زنجیریك یه کدی ده به ستنه وه.

دەرسى ئەم سوورەتە

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە کۆی بیست و شەش (٢٦) ئایەتە کە ی ئەم سوورەتە موبارە کە،
پێک دێ، ئەو (٢٦) ئایەتە موبارە کەش، چوار تەوهری بنه‌رەتی دەگرنه‌ خۆیان:

تەوهری یە کەم: کە حەوت ئایەتە کانی: (١ - ٧) دەگرێتەوه، حەوت ئایەتی
سەرەتا: ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ۝١ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ۝٢ عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ۝٣ تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً ۝٤ تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ آتِيَةٍ ۝٥ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ ۝٦ لَا يُسَمِّنُ وَلَا
يُغْنِي مِنَ جُوعٍ ۝٧﴾، یە کسەر باسی هاتنی پۆژی دوایی، دوایی یە کسەر باسی
خرایی حال و بالی بێپروایان و، ئازارو ئەشکەنجەو مەینەتیەکانیان، لە پۆژی
دواییدا و، هەم لە ئێو دۆزەخدا، خوا پەنامان بدات.

تەوهری دووهم: کە نو ئایەتە کانی: (٨ - ١٦) دەگرێتە خۆی، باسی پرواداران
چاکە کارو، نازو نەعمەت و خێرو خوشییە کە لە پۆژی دواییدا چاوەرپیان
دەکات: ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ۝٨ لَسَعِيهَا رَاضِيَةٌ ۝٩ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝١٠ لَا تَسْمَعُ فِيهَا
لَغِيَةً ۝١١ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۝١٢ فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ۝١٣ وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ۝١٤ وَمَنَارِقٌ مَّصْفُوفَةٌ ۝١٥ وَزَرَّائِبُ مَبْنُوتَةٌ ۝١٦﴾، کە باسی نشینگەو شوینی نیشته‌جێبوونی پرواداران و،
باسی ئەو کەل و پەل و پێداویستیانی بە کاریان دێنن، کراوه.

تەوهری سێهەم: کە لە چوار ئایەتی (١٧ - ٢٠) دایە، سەرنجراکێشانی خوا
سبحانه و تعالی بۆ مروّقه‌کان، کە پامێنن و تەماشای بکەن و سەرنج بدەن، لە
چوار لە دروستکراوه‌ سەرسوڕه‌ینەرەکانی:

١- حوشرەکان، چۆن دروستکراون!.

٢- ئاسمان چۆن بەرز کراوه‌تەوه‌!.

۳- چایه کان چۆن چه سپیتراون و داکوتراون به زه ویدا!!

۴- زه وی چۆن پانرا خراوه!!

﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِلَهِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿١٨﴾ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾﴾

تهوه ری چواره م: که له شهش ئایه تی کوتایی ئه م سوورته موباره که دایه، ئایه ته کانی: (۲۱ - ۲۶)، فه رمانکردنی خوا سبحانه و تعالی به پیغه مبه ری خوئی موحه ممه د ﷺ که له سه ر ئه رک و کاری خوئی، که بیرخسته وه و ئاموژگارییه، به رده وام بی و، له سه ری پیویست نیه هیدایه تی خوا بسه پیئتی به سه ر خه لکداو، راگه یاندنی ئه و راستیه ش که گه رانه وه ی هه موو مروقه کان و هه موو دروستکراوه کان، ته نیا بۆلای خوایه و، لپرسینه وه ش ته نیا کاری خوایه و، خوا سبحانه و تعالی ته نیا خوئی له مروقه کان ده پرسیتته وه و ده پیچیتته وه، سزاو پاداشتیان بۆ دیاریی ده کات: ﴿فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ﴿٢٢﴾ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾ فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿٢٦﴾﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ﴿١﴾ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ﴿٢﴾ عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ ﴿٣﴾ تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً ﴿٤﴾ تُشْفَى مِنْ عَيْنٍ أَنِصَةٍ ﴿٥﴾ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ ﴿٦﴾ لَا يَسْمَنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ﴿٧﴾ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ ﴿٨﴾ لِسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ﴿٩﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿١٠﴾ لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَةً ﴿١١﴾ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾ فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ﴿١٣﴾ وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ﴿١٤﴾ وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾ وَزَرَارٍ مَبْنُوتَةٌ ﴿١٦﴾ أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِلَهِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ

رُفِعَتْ ١٨ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ١٩ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ٢٠ فَذَكِّرْ إِنَّمَا
 أَنْتَ مُذَكِّرٌ ٢١ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ٢٢ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ٢٣ فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ
 الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ٢٤ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ٢٥ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ٢٦ ﴿٢٦﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{به ناوی خوای به بهزهیی به خشنده. ئایا باس و خواسی (قیامهتی) داپۆشه رت
 بو هاتوه! ١} پووایێک لهو پۆژه دا بزپکاوو زه بوونن ٢} ئیشکهری ماندوو (و
 ره نجه پۆ) ٣} به ئاگریکی (یه کجار) گهرم (ده پیشینین و) ده سووتینین ٤}
 له کانییه کی تهوپه ری گهرم، پێیان ده نوشری ٥} خواردنیان نیه، جگه له
 حوشر خۆرکه ٦} نه (مرۆف) قه لهو ده کات و، نه برسیه تی لاده بات (و
 نه سوودیك ده گه یه نی) ٧} پووایێک لهو پۆژه دا گهش و به دهون ٨} له
 کۆششی (دناییی) خۆیان پازین ٩} له باخیکی بلند دان ١٠} هیچ قسه یه کی
 پووچی تیدا نایستن ١١} سه رچاوه یه کی له بهر پۆیشتهوی تیدایه ١٢} ته خته
 به رزکراوه کانی تیدان ١٣} ههروه ها ده فره (پێخۆره وه) دانراوه کان ١٤} دیسان
 بالنجه ریز کراوه کانی ١٥} ههروه ها فه رش و به ره بلاو کراوه کانی ١٦} ئایا
 له حوشرانه وه رانامینن، چۆن دروستکراون؟ ١٧} ههروه ها له ئاسمانه وه ش،
 چۆن بلند کراوه؟ ١٨} دیسان له چپایه کانی ش، چۆن چه سپێنراون؟ ١٩}
 ههروه ها له زه ویش، چۆن پانرا خراوه؟ ٢٠} ده جا بیریان بخه وه، بێگومان تۆ
 ته نیا بیرخه ره وه (و ئاموژگار) ی ٢١} تۆ به سه ریان وه سه پێنه ری (هیدایه تی
 خوا) نی ٢٢} جگه له که سیك که پشتی هه لکردو بێپروا بوو ٢٣} تهو خوا
 ئازاری هه ره گه وه ری ده دات ٢٤} به دناییی گه رانه وه یان ته نیا بۆ لای ئیمه یه
 ٢٥} دوا یی لێ پرسینه وه شیان به س له سه ر ئیمه یه ٢٦}.

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکانە

(الْغَاشِيَةُ): (غَشِيَهُ غِشَاوَةً وَغَشَاءً: أَتَاهُ إِيَّانَ مَا قَدْ غَشِيَهُ، وَغَشِيَهُ: سَتَرَهُ، وَالْغِشَاوَةُ: مَا يُعْطَى بِهِ الشَّيْءُ، وَالْغَاشِيَةُ: نَائِبَةٌ تَغْشَاهُ)، وشەى (غَاشِيَةً) لە (غَشِيَهُ) هەو هاتو، (غَشِيَهُ، غِشَاوَةً، غِشَاءً)، واتە: داپۆشى، (أَتَاهُ إِيَّانَ مَا قَدْ غَشِيَهُ)، بە شێوەیەك بۆى هات، وەك هاتنى شتێك كە دايدەپۆشى، (وَعَشِيَهُ: سَتَرَهُ، وَالْغِشَاوَةُ: مَا يُعْطَى بِهِ الشَّيْءُ)، غَشِيَهُ: داپۆشى (غِشَاوَةً): هەر شتێكە شتێكى دیکەى پى داپۆشى (وَالْغَاشِيَةُ: نَائِبَةٌ تَغْشَاهُ) بەلایەك كە داياندهپۆشى و هەموویان دەگریتهو.

(عَامِلَةٌ): ئیشكەر، یان: ئەو كەسانەى ئیشكەرن، (الْعَمَلُ: كُلُّ فِعْلٍ يَكُونُ مِنْ حَيَوَانٍ بِقَصْدٍ فَهُوَ أَحْصُ مِنَ الْفِعْلِ)، (عَمَل): بریتىە لە هەر كردهوێكە لە ژياندارێك كە بە مەبەستەو ئەنجام بدرى، بۆیە (عَمَل) لە (فِعْل) تايبەتەر، (فِعْل) پالدهدریته لای جگە لە ژيانداریش، با بە مەبەستەو ش نەبى، بەلام (عَمَل) ئەوێە نیاز و مەبەستێكى لە پشتەو بى، بە زۆرىش پالدهدریتهو لای ژيانداران.

هەندیک لە توێژەرەوانى قورئان گوتووینە: (عَامِلَةٌ): ئەوانەن لە دنیادا كار دەكەن، بەلام بە جگە لە پى خواداو، تەنیا ماندوووبونيان پى دەبرى. هەندیکیش وایان لیکداوەتەو: (عَامِلَةٌ)، یانى: لە دۆزەخدا كار دەكەن و بیگاریان پى دەكرى، وەك دواى باسى دەکەین.

تیمەش مانای دووهمیان هەلدهبژیرین و لەگەڵ پەوتى ئایەتەکاندا دەگونجى.

(نَاصِبَةٌ): (النَّصْبُ وَالنَّصَبُ: التَّعْبُ)، (نَصَبٌ وَنَصَبٌ)، هەردووکیان بە مانای ماندووون، دەگوترى: (أَنْصَبْنِي كَذَا، أَيْ: أَتَعْبَنِي وَأَزْعَجَنِي)، واتە: ماندووێ كردم

و بیزاری کردم، (فَهُوَ نَصَبٌ وَنَصِيبٌ)، ئەو ماندوو یه، (نَصِيبٌ) یشی بو به کاردی و (نَصِيبٌ) یشی بو به کاردە هیترێ، کوو (نَصِيبٌ) یش، (نَصِيبَةٌ) یه، واتە: ماندوو هەکان، رەنجەر پۆیه کەن، کە ماندوو و بیزار دەبن و، ناپەر هەت دەبن.

(تَصَلَّى): (أَصْلُ الصَّلَاةِ: الْإِيقَادُ بِالنَّارِ، صَلَاةٌ بِالنَّارِ وَبِغَذَا: بُلِيٌّ بِهَا وَاصْطَلَى بِهَا، وَصَلَّيْتُ الشَّاةَ أَيُّ: شَوَيْتُهَا وَهِيَ مَصْلِيَّةٌ)، وشە: (صَلَّى) لە ئەسڵدا بە مانای ئاگردانە بەرە، شتێک ئاگری بە دەیه بەرێ، دەگوترێ: (صَلَّى) بِالنَّارِ وَبِغَذَا، أَيُّ: بُلِيٌّ بِهَا، واتە: پێی ئازاردرا، پێی ناپەر هەت کرا، بە ئاگریان بە هەر شتێکی دی، (وَاصْطَلَى بِهَا)، بە هەمان شێوە: پێی ئازاردرا، پێی ناپەر هەت بوو، (وَصَلَّيْتُ الشَّاةَ: شَوَيْتُهَا)، واتە: مەرکەم برژاند، (وَهِيَ مَصْلِيَّةٌ)، ئەو برژێندراوه، بە لām بە شێوەیهکی تایبەت، (شَاةٌ مَصْلِيَّةٌ) وهك زانایان بە تایبەت (فَخَرَّ الدِّينَ الرَّازِي) لە تەفسیرە کە ی خۆیدا، دەلێ: ناگوترێ، (شَاةٌ مَصْلِيَّةٌ)، هەتا نەخرێتە نیو کۆمەلێک پشکووی ئاگرەوه لە هەر چوار دەورە، پشکوو ئاگرەکان تینی بو بێنن، یان بپیش، یان لە هەموو لاهە برژێ، ئنجا پێی دەگوترێ: (مَصْلِيَّةٌ).

(حَامِيَةٌ): (الْحَمِي: الْحَرَارَةُ الْمُتَوَلِّدَةُ مِنَ الْجَوَاهِرِ الْمَحْمِيَةِ كَالنَّارِ وَالشَّمْسِ، وَحَامِيَةٌ أَيُّ: حَارَّةٌ)، (حَمِي): بە گەرمییە کە دەگوترێ، لەو شتانەی لە خودی خۆیاندا گەرم، وهك ئاگر و خۆر، پەیدا دەبێ (حَامِيَةٌ أَيُّ: حَارَّةٌ)، گەرم، ﴿تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً﴾، ئاگر هەر گەرمە، خوا کە دەفەر موو: ئاگریکی گەرم، مانای وایە گەرمییە کە ی ئەو گەرمییە نیه، کە ئێمە دەیزانین.

(ءَانِيَةً): (أَنَى الشَّيْءُ وَءَانَ، أَيُّ: قَرُبَ إِنَّهُ)، واتە: کاتی گەشتنی، شتە کە هات، یانی: (قَرُبَ إِنَّهُ، أَيُّ نَضَجَهُ)، کاتی کۆلینی، کاتی برژانی، کاتی پێگە یشتنی نیزیکی بۆتەوه، (حَمِيمٌ أَنْ، أَيُّ: بَلَغَ إِنَّهُ مِنْ شِدَّةِ الْحَرِّ)، ئاوێک کە گەشتووتە راددە ی کۆلین، ئەوپەری کۆلین و پێگە یشتنی لەبەر زۆر گەرمیی.

(ضریع): (یابس، الشَّرقِ أَوْ نَبَاتٌ أَحْمَرٌ، يَرْمِي بِهِ الْبَحْرُ)، هه نندیک گوتوو یانه: (شَریق) به کوردیی (حوشتر خورکه) ی پی ده لئن، گیاهه کی درکاو ییه بهس حوشتر ده یخوات، ئه ویش به ته پری که وشک بووه نایخوات، به وشکی پی ده گوتری: (ضریع)، به لام به ته پری پی ده گوتری: (شَریق)، هه نندیکیش گوتوو یانه: (ضریع)، رووه کیکی سووره، ده ریا فریی ده دات، تال و ژه هراوییه و ناخوری.

(نَاعِمَةٌ): (نَعْمُهُ تَنْعِيمًا وَتَنْعَمُ: جَعَلَهُ فِي نِعْمَةٍ، أَي: لِيُنِ عَيْشٍ، وَطَعَامٌ نَاعِمٌ وَجَارِيَةٌ نَاعِمَةٌ)، واته: (نَعْمُهُ تَنْعِيمًا)، نازداری کرد، خوْشیی و لهززه تی پيدا، (فَتَنَعَّمَ)،
 ٺه و بهرهمه نده، (جَعَلَهُ فِي نِعْمَةٍ)، خستیه ٺیو نازو نیعمهت و خوْشییه وه، که
 بریتیه له ژیانیکې نهرم و خوْش، (طَعَامٌ نَاعِمٌ)، خواردنیکې خوْش و به تام و
 حیڅ، (وَجَارِيَةٌ نَاعِمَةٌ)، که نیزه کیک جهسته ی نهرم و ناسک بی.

(لَغِيَةً): (اللَّغْوِ مِنَ الْكَلَامِ: مَا لَا يُعْتَدُّ بِهِ)، (لَغِيَةً)، (لَاغِيَةً): به مانای قسه‌ی پووچه، نهو قسه‌یه‌ی گرنگی و بایه‌خی پی نادری، (لَغِيَةً): (أَيُّ: لَغَو، مِثْلُ كَاذِبَةٍ مَعْنَى الْكَذِبِ)، (لَغِيَةً): به مانای قسه‌ی پووچه، وهك چوون (كَاذِبَةٍ)، به مانای (كَذِبَ) درووه.

(راغب الأصفهانی)، ده لئ: (اللغو: هُوَ صَوْتُ الْعَصَافِيرِ)، (لغو) ده نگی پاساری و چۆله که یه، بۆ ئیمه ههر جریوه جریوه هیچ مانایه کی نیه، به لام بیگومان بۆ خۆیان مانای ههیه، هه موو ئه و بالنده و زینده وه رانه ده نگیان هه یه و بیگومان یی لئک تیده گهن، به ئه ندازه ی ئه وه ی کاروباری ئیو خۆیان به رتیه به رن.

(وَمَارِقُ): (جَمْعُ مُرْقَةٍ، وَهِيَ وَسَادَةٌ صَغِيرَةٌ، وَالْمُرْقَةُ لُغَةٌ)، (مَارِقٌ) كَوَى (مُرْقَةً) يَهُو بَرِيَّتِيهِ لَه بِالْنَجَى گچکه، شَانِی لَه سَهَر دَادَه نَرِی، بَه (مُرْقَةً) ش هَاتَوَه، لَه زَارِیکی دیکه دا، ﴿وَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ﴾، واتَه: بِالْنَجَه رِیز کِراوَه کَانَ، ئَهو شَوِینانَه ی هِی خَه لَکی ئاسوودَهو خُوشگوزَه رانن، بِالْنَج بَه رِیز دَادَه نَرِین و خَه لَکه که شَانِیان لَه سَهَر دَا دَه دَات.

(وَزَرَايُ): (جَمْعُ زَرِيٍّ، وَهُوَ الْمِسَاطُ، أَوِ الطَّنْفَسَةُ فَوْقَ الرَّحْلِ)، (بِسَاطٍ) واتە: بەرەو فەرەش، یان (طَّنْفَسَةُ) پۆشاکێکی نەرمە لەسەر کورتان دادەنرێ و پێی دەگوترێ: سەرەجل، (طَّنْفَسَةُ وَ طَّنْفَسَةُ وَ طَّنْفَسَةُ) شێ، پێدەگوترێ، لە بارە ی (وَزَرَايُ) هەو زانایان زۆر قسەیان لێوە کردووە، دواتریش من قسەیهکی لە بارەو دەکەم.

گوتووینە: (وَزَرَايُ): (جَمْعُ زَرِيٍّ، وَهُوَ ضَرْبٌ مِنَ الثِّيَابِ مَطْرَزٌ مَنْسُوبٌ إِلَى مَوْضِعٍ)، (وَزَرَايُ) کوێ (زَرِيَّة) یە، جوێکە لە پۆشاک دەچنرێ و دەپازنرێتەو، پالەراوەتە لای شوێنێک ئەمە رایەکی زانایانە.

بەلام دواوی پای خۆم دێنم و دەری دەخەم کە (وَزَرَايُ) ئەسڵێکی نیە لە زمانی عەرەبی دا، چونکە وشەیهکی فارسیی، یاخود کوردییە.

(بِمُصِيطِرٍ): (مُصِيطِرٌ) بە (ص) و (مُصِيطِرٌ) بە (س)، بە هەردووکیان خۆنراوەتەو، {مُصِيطِرٌ أَي: قَامَ عَلَيْهِ قِيَامَ سَطْرٍ}، وەک چۆن دێرێک راست دەکری، بەسەرێهەو پێک وەستاو، ئاوا بەسەرێهەو وەستا، وەک خوای مەزن دەفەرموێ: ﴿أَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ﴾ (٢٢) المدثر، واتە: ئایا ئەو کەسە ی راوەستاو بەسەر هەر کەسێکەو، داخۆ چی دەکات! کە خوای پەروەردگەر و، خوشی ئاگاداری هەموو شتێکەو، فریشتەکانیشی بەسەرێهەو وەک چاودیڕ داناون.

(إِيَابَهُمْ): (أَبٌ أُوْبًا، وَإِيَابًا وَمَابًا، أَي: رَجَعَ)، آب: گەراییه، (أُوْبًا، وَإِيَابًا، وَمَابًا) هەرسێکیان چاوگن، یانی: گەرانیه.

مانای گشتیی نایه تەکان

خوا سبحانه و تعالی دهفه رموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوا ی به به زهیی به خشنده، ئەمەش یانی:

۱- خویندنی ئەم سووپرەتە دەست پێدەکەم و به ناوی خوا دەیخوینم.

۲- به پێی به رنامه یەك که خوا دایناوه، دەیخوینم.

۳- بۆ خوا دەیخوینم و، چاوه پێی پاداشته که ی له خوا دەکەم.

۴- به ههول و توانایەك که خوا بۆی ره خساندووم، دەیخوینم.

﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ﴾، ئایا باس و خواسی داپۆشەرت بۆ هاتوه؟ گومانی تیدا نیه، پرووی دواندن له پێغه مبهری خاتمه ﷺ به پله ی یه کهم، له دوا ی ئەویشه وه پرو له هه ر که سی که به پێی پێغه مبهری خاتمه ﷺ دا ده روات و، هه ر که سی که که قورئان ده خوینی و، شایسته ی ئەوه یه خوا بیدوینی، ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ﴾ ئایا باس و خواسی داپۆشەرت بۆ هاتوه، واته: ئایا باس و خواسی ئەو پروداوه ی هه موو شتێك داده پۆشی، به تو گه یشتوه؟ ﴿أَتَاكَ﴾ (أَيُّ بَلْعَاكَ)، پێت گه یشتوه، بێگومان مه به ست له: ﴿الْغَاشِيَةِ﴾ پۆژی دوا یه وه، یه کی که له ناوه کانی پۆژی دوا یی، له به ر ئەوه ی پۆژی دوا یی، به وه هه موو نا په حه تی و دژواری و سه ختیانه ی تێدان، هه موو شتێك داده پۆشی و، هه موو که سی که داده پۆشی، بۆیه خوا سبحانه و تعالی ئەو ناوه ی لێناوه و، کاتی خویشی ئێمه له تهفسیری سووپرەتی (القیامة) دا، کورته باسی که مان له باره ی پۆژی دوا یه وه کرد، پۆژی دوا یی به هه ردووک قوناغی: تیکچوونی ئەم گه ردوونه (ساعة) و، دووباره زیندووکرانه وه ی خه لک و هه لسیترانه وه یان (قیامة)، ئاخیر زه مان و قیامه ت، که هه ر کامێکیان له و دوو قوناغه، خوا چه ندان ناوی بۆ به کاره ی ناو و، له و کورته باسه دا هیناومانن^(۱).

(۱) باس و خواس و لیکۆلینه وه ی تیرو ته سه لیشمان له باره ی پۆژی دوا یی (اليوم الآخر) وه

ئىنجا يەككە لەو ناوانەى پۆژى دواىى، برىتيە لە: ﴿الْغَاشِيَةِ﴾ داپۆشەر، ئايا باس و خواسى داپۆشەرت بۆ ھاتو، ئىنجا خوا سبحانە و تعالى كە ئەمەمان بە يەككە لە تايبە ئەندىيەكانى ئەم سوورەتە موبارەكە دانا يەكسەر دىتە سەر پۆلئىنکردنى خەلك لەو پۆژەدا بۆ دوو بەش:

بەشى يەكەميان: ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَشِيعَةٌ﴾، پرواڤىك (كەسانىك) لەو پۆژەدا بزرگاوى زەبوون و شپىزن، وشەى: (خُشوع)، بە ماناى ملكەچىي و زەبوونى دى، بەلام لىرەدا بە ماناى ھەلبىزپكان و ترس و لەرز لىنىشتن و مات و مەلوول بوونە، ﴿عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ﴾، ئىشكەرى پەنجەرۆن، ئىشكەرى ماندوون، ﴿عَامِلَةٌ﴾ كۆى (عامل)ە، واتە: ئىشكەر، (عاملة)ش كۆيە، ئەو پرووانە، خاوەنانى ئەو پرووانە ئىش دەكەن، ﴿نَّاصِبَةٌ﴾ كۆى (ناصب)، يان (نصب)ە، يانى: ماندوو، ئىش دەكەن و ماندوون، پروونكەرەوانى قورئان گوتووينا: مەبەست كەسانىكە كە لە دنياىدا بە جوړىك خۆيان ماندوو دەكەن و كار دەكەن بۆ خوا، بەلام چونكە بە پى خواىدا نىھو خوا لىي پازى نىھ، بۆيە ماندوو دەبن و كار دەكەن، بەلام بەس ماندوو بوون و پەنج دانىان پىدەبىرئى.

بەلام باشتر وايە وا لىكبدىرئەو كە ھەر لە پۆژى دوايىدا، وەك چوون ھەلبىزپكان و مات و مەلوول بوون، پروو لە دەم و چاويان دەكات، بەھەمان شىو، لە دۆزەخىشدا ھەر ئىش دەكەن و زۆرىش ماندوو دەبن، ئىشكردنەكەشيان ئەو سۆغەرەو بىگارەيە، كە پىيان دەكرئى لە دۆزەخدا، ئىشكەيان ھىچ سوودىكى بۆ ئەوان نىھ، بەس ماندووبوون و پەنج دانە.

﴿تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً﴾ بە شىوہيەكى تايبەت - كە پىشان و برژانە - دەسووتىنرئى بە ئاگرىكى زۆر گەرم، ئاگر بۆ خۆى ھەر گەرمە، بەلام كە خوا دەفەرموئى: ﴿نَارًا حَامِيَةً﴾، ئاگرىكى گەرم، ماناى وايە گەرمىيەكەى گەرمىيەكى نااسايىھو،

لە كىتیبى ھەشتەمى: (موسوعة: الإسلام كما يتجلى في كتاب الله)، (الإيمان باليوم الآخر)دا كردوھ.

ئەو گەرمیە نیه کە ئیمە دەیزانین، پێشتریش باسما کرد، کە پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: {إِنَّ نَارَكُمْ هَذِهِ جُزْءٌ مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ} (آخرجه أحمد: ۷۳۲۳)، واتە: ئەو ئاگرە ی ئیو بە شیکە لە هەفتا بەش لە ئاگری دۆزەخ، واتە: ئاگری دۆزەخ هەفتا هیندە گەرمە، ﴿تُسْفَى مِنْ عَيْنٍ أَيْنَةٍ﴾، لە کانێ و سەرچاوەیە کە ئاوە کە ی ئوپەری داغ و گەرمە، پێیان دەنۆشێ، ﴿أَيْنَةٍ﴾، دەگوترێ: (أَنَّى وَأَنَّ الطَّعَامَ أَيَّ: نَضَجَ)، خواردنە کە پێگەیش و کۆلی، ئەدی خۆراکیان چییە؟ ﴿لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ﴾، خواردنیا نیه مەگەر لە حوشر خۆرکە: ﴿ضَرِيعٍ﴾، ئەمیش بە: (يَابِسُ الشَّبْرِقِ)، مانا کراوە، حوشرخۆرکە ی وشک، پرووەکی حوشرخۆرکە، کە وشک دەبێ پێی دەگوترێ: ﴿ضَرِيعٍ﴾، حوشرخۆرکەش تەنیا حوشر دەخوا، بۆیە ئەو ناوە ی لێناوە، گیایەکی دێرکاوێ و تال و ناخۆشە، بە زۆری لە بیابان دەپوێ، ئەوان خواردنیا تەنیا ئەو یە.

یەکیەک بۆی هەیه بلی: ئەدی بۆچی لە شوینی دیکە دا دەفەرموێ: ﴿وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَسَلِينَ﴾ (۳۶) الحاقە، خواردنیا نیه مەگەر لە کیم و زوخوا ﴿غَسَلِينَ﴾؟!.

وەلامە کە ی ئەو یە کە دۆزەخ شوین شوینەو، لە شوینیێک دا تەنیا: ﴿غَسَلِينَ﴾ دەخوێ و، لە شوینیێک دا تەنیا: ﴿ضَرِيعٍ﴾، دەخوێ و، لە شوینیکی دیکە دا: ﴿زُقُومٍ﴾، دەخوێ.

یاخود حالەت حالەتەو، خوای کارزان و دادگەر خواردنەکانیا بۆ جوړاو جوړ دەکات و، ماوێە کە ﴿ضَرِيعٍ﴾ یا پێدەدەن و، ماوێە کە ﴿غَسَلِينَ﴾ یا پێدەدەن و، ماوێە کە ﴿زُقُومٍ﴾ یا پێدەدەن، ماوێە کە شتیکی دیکە یا پێدەدەن، ﴿لَا يُسَمِّنُ وَلَا يُغْنِي مِنَ جُوعٍ﴾، ئەو خواردنە نە قەلەو دەکات، نە کە لێنی برسییەتیش دەگرێ، واتە: نە برسییەتی لە مەوێ دوور دەخاتەو، نە دەبێتە هۆی قەلەو بوونی مەوێش، نە گوشتی پێدەگرێ و، نە برسییەتی لادەبات، ئەو خۆراکە هیچ سوودیکی نیه، ئەو کۆمەلێ یە کەم، کە لە پۆژی هاتنی ئەو بە لا داپۆشەرە دا، خەلک دەبنە ئەو دوو کۆمەلە.

کۆمەڵی دووهم: ﴿وَجُوهٌ یُّومِذْنَ نَاعِمَةً﴾، خوا سبحانه و تعالی به (و)ی بادانهوه (واو العطف) ئەم کۆمەڵە ی نهگیراوه تهوهو با نه داوه تهوهو سه ر کۆمەڵە ی یه کهم، چونکه زۆر لێك دوورن و لێك جیان، ئەوان له عاله می دۆزه خ داو، ئەمان له عاله می به هه شتا، زۆر لێك جیان، ﴿وَجُوهٌ یُّومِذْنَ نَاعِمَةً﴾، پروانیك هه ن لهو رۆژهدا زۆر شادو گه ش و به دهون.

﴿لَسَعِيهَا رَاضِيَةً﴾، له ههول و کۆششی خۆیان - که له دنیا دا ئەنجامیان داوه - رازین، زۆر دلشادو رازین لهو ههول و کۆششی خۆیان که کردوویانهو به ئێره ی گه یاندوون، که به هه شته، ﴿فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ﴾، له باخیکی به رزدا، ﴿لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَةً﴾ لهویدا (لهو باخه دا) قسه ی پووچ نابیستی، قسه یه ک که سوودی نه بێ، چ جای قسه ی خراپ! ﴿فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ﴾ لهویدا (لهو باخه به رزه دا) کانی و سه رچاوه یه کی له بهر رۆشتووی تێدا یه، به رده وام ئاوی له بهر ده روات. که ده فهرموێ: ﴿فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ﴾، ئەمه مانای ئەوه وانیه ته نیا یه ک سه رچاوه ی تێدا یه، به لکو یانی: ئەو سه رچاوانه ی تێدان، ئاوه که یانیان له بهر ده روات، ﴿فِيهَا سُرٌّ مَرْفُوعَةٌ﴾، ته خته به رزکراوه کانی - له پرووی مه عنه ویی و ماددییه وه - تێدان، خوا ﷻ دوو جار ان وشه ی: ﴿فِيهَا﴾ ی هیناوه، جارێکیان: ﴿فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ﴾ جاری دووهم: ﴿فِيهَا سُرٌّ مَرْفُوعَةٌ﴾، ئنجا ئەوانه ی دیکه ی هه موویان هیناوه: ﴿وَآكَوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ۝۱۴ وَنَارٌ مَّصْفُوفَةٌ ۝۱۵ وَزَرَّابٌ مَّبْنُوتٌ ۝۱۶﴾، بوچی؟

وه لام:

﴿فِيهَا﴾ ی یه کهم، باسی کانی و سه رچاوه و میڤرگ و سه وزاییه، ئەمه باسی ژینگه که یانه.

﴿فِيهَا﴾ ی دووهم، باسی ته خت و شوینی ئیسپراحت و پشوودانیانه، ئەمه ش باسی مال و حال و شوینی تاییه تیانه، به لام ئەوانی دیکه هه موویان که ل و په ل و پێداویستییه کانیان و، هه ر لهو ژینگه و مال و حاله شیان دان!! ﴿سُرٌّ﴾ کو ی

(سَریر)ه، ئەویش ئەو تەختەیه که خەلک لەسەری پآل دەکهوی، یان لەسەری شان دەداو، ئیسپراحت دەکات، بەلام ئەو تەختانە بەرز کراونەوه، ئەمەش هەم بەرز کردنەوهی پوآلەتیی دەگەیهنئ و، هەم بەرز کردنەوهی مەعنەوییش، یانی: هەم لە پووی پوآلەتییهوه بەرز، هەم لە پووی مەعنەویشەوه زۆر نایاب و بە نرخ و چاکن.

﴿وَأَكْوَابُ مَوْضُوعَةٌ﴾، هەروەها لەو باخەدا دەفرە دانراوەکان هەن، ﴿وَأَكْوَابُ﴾، کۆی (گۆب)ه، زانایان دەلێن: دەفریکە هەنگلی نەبئ، قوڵفی نەبئ، لەو بارەوه زۆر قسەیان کردوون، گەنگ ئەوێه: ﴿وَأَكْوَابُ﴾، شلەمەنبی پئ دەخوریتەوه، ئنجا: ئاوه، شەپابە، هەنگوینە، شەربەتە، هەرچی هەیهو دەخوریتەوه، ﴿مَوْضُوعَةٌ﴾، دانراون، پۆنراون تاکو پئیان بخوریتەوه.

﴿وَعَارِقُ مَصْفُوفَةٌ﴾، (عَارِق) کۆی (عُرْقَة) یان (عُرْقَة)یه، که بە مانای سەرىن و بالنج دئ، ئەوهی خەلک شانی لەسەر دادەدا، واتە: بالنجی ریزکراو لەویدا هەن.

﴿وَزَرَّائِي مَبْنُوءَةٌ﴾، (زَرَّائِي)، زانایان لە بارەى ریشهکەیهوه، ئایا لە کوێوهو لە چیهوه هاتوه؟ راجیایان هەیه، بەلام وەك پئشتریش گوتوویمانە: وا پئدەچئ لە: (زیربی)وه هاتبئ، (زیربی)ش لە ئەسلدا (ژیرپئ)یه، بەلام لە زمانى عەرەبیدا نە پئتی (ژ) هەیه، نە پئتی (پ)، بۆیه (ژیرپئ) بۆتە: (زیربی)، وەختئ (ژ)یه که ببیتە (ز)، (پ)یه که ببیتە (ب)، دەبیتە (زیربی)و که کۆ دەکریتەوه دەبیتە (زَرَّائِي)، یانی: ئەو بەرانەى خەلک پئیان لئ دەنئ و رادەخرین و، پئویست ناکات پئلاو دابنرئ، که لەم پۆزگارەدا وشەى (کۆمبار) بەکاردئ، بەلکو ئیستا کهسانێک که زۆر خۆشگوزەرانی و زیدەپۆیی دەکەن، لەسەر حیسابی خەلک و میلەت، فەرشى زۆر نایاب و بە نرخ رادەخەن و پئی لئ دەنن.

﴿مَبْنُوءَةٌ﴾، بۆکراوەن، لە هەموو شوێنان بۆ کراون، ئەو بەرەو راپەخەنە.

ئنجا خوا سەحانە و تەالی سەرنجى مرۆفان رادەکێشئ بۆ چوار لە دروستکراوەکانى خۆی:

﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْآيِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ﴾، ئایا سەرنجی حوشتراڤیان نەداوە چون دروستکراون؟ ﴿وَالِی السَّمَاءِ کَيْفَ رُفِعَتْ﴾، ھەرۆھە تەماشای ئاسمانیان نەکردووە چون بەرز کراوە تەو؟ ﴿وَالِی الْجِبَالِ کَيْفَ نُصِبَتْ﴾، دیسان سەرنجی چیاھەکانیان نەداوە، چون چەقێناون و چەسپێناون؟ ﴿وَالِی الْأَرْضِ کَيْفَ سُطِحَتْ﴾، ھەرۆھە تەماشای زەوییان نەکردووە، چون پانراخراوە؟ لەگەڵ ئەو شدا کە خڕو ھێلکەییە، بەلام لەبەر ئەوێ زۆر گەورەییە، وا دەکەوێتە بەرچاو، پانراخراوی.

خوا لە کو٤تاییدا بە پێخەمبەری خاتەم ﷺ دەفەرموی: ﴿فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ﴾ بیریان بخەوێ تۆ تەنیا بیرخەرەوێ، ئامۆژگارییان بکە، تۆ تەنیا ئامۆژگاریکاری، ﴿لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ﴾، دەسەڵات بەسەریاندا نیە، بەسەریاندا دەسەڵاتدار نەکراوی، بە زۆر ئیمان بخەییە دڵیانەو، ﴿إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ﴾، مەگەر کەسێک پشت ھەڵبکاو بێروا بێ، کەسێک پشت ھەڵبکاو بێروا بێ: ﴿فَعَذَابُ اللَّهِ الْعَذَابُ الْأَكْبَرُ﴾، خوا سزای ھەرە گەورەیی دەدا، زانایان دەلێن: (إِلَّا) لێرەدا بە مانای (لِکِنْ) ە، (لِکِنْ مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ)، بەلام کەسێک پشت ھەڵبکاو بێروا بێ، خوا سزای ھەرە گەورەیی دەدا، ﴿إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ﴾ بە دلتیایی گەرانبەوێیان بۆ لای ئێمەییە، ﴿ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ﴾، دوایش لێرسینەوێیان تەنیا لەسەر ئێمەییە، کەواتە: تەنیا بۆ لای ئێمە دەگەرێنەو، بۆ ھیچ شوێنێکی دیکە ناچن، لێرسینەوێشیان تەنیا لەسەر ئێمەییە، لێرە لە قیامەت لەگەڵیاندا یەکلایی دەکەینەو، تەسفیەیی حیسابییان لەگەڵدا دەکەین، کەواتە: تۆ ئەو موحەممەد! تەنیا پەيامی خویان پێ دەگەییەنی و، ئەرکی تۆ نیە پەيامی خویان لەسەر فەرز بکەیی، کە لە راستییدا نە پەيامی خواو، نە ھیچ بەرنامەییەکی دیکەش، ناگونجی لەسەر ھیچ کەسێک فەرز بکری، کەسێک بە زۆر شتیکی لەسەر فەرز بکری و، ئەویش ملی بۆ کەچ بکات، ئەو ھەر ملکە چکرەدنیکی پوالتییەو، لە حالەتی کوفری ئاشکراو، بردراو بۆ حالەتی کوفری پەنھان، کە نیفاقە، خوی پەروردگاریش پێ نادات لە ئایین و بەرنامەیی خویدا، خەڵک ناچار بکری لەسەر نیفاق و کوفری ئاشکرا یان پەنھان!

مەسەلە گەنگەکان

مەسەلە یەكەم:

ناوبردنی قیامت بە داپۆشەرۆ، باسی ھەلبەزێکان و زەبوونی پرووی بێروایان و دووچاری کارو بێگارو ماندووو بوونی زۆربوونیان و، لە دۆزەخدا بە ئاگریکی زۆر گەرم و، ئاوێکی یەكجار داغ سزادرانیان و، جگە لە پرووکی خوشترخۆرکەش خواردنێکی دیکەیان نیە، ئەویش هیچ سوودێکی نیە، نە بۆ قەلەو بوون، نە بۆ لاپردنی برسێهتی:

خوا دەفەرموێ: ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ۝۱ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَشِيعَةٌ ۝۲ عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ۝۳ تَصَلَّىٰ نَارًا حَامِيَةً ۝۴ تُنْقَىٰ مِنْ عَيْنٍ آٰنِيَةٍ ۝۵ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ ۝۶ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ۝۷﴾.

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە ھەوت بڕگەدا:

۱- ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ﴾ ئایا باس و خواسی داپۆشەرەكەت، بۆ ھاتو؟ پرووی دواندن لە پیغەمبەری خاتەمە ﷺ و لە پشت ئەویشەو، ھەر كەسێك بشی بۆ دواندن. پێشتریش گوتوو مانە: ﴿أَتَاكَ﴾، یانی: (جَاءَكَ)، لێرەش دا ﴿أَتَاكَ﴾ یانی: (بَلَغَكَ)، ئایا پێتگە یشتو، ﴿حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ﴾، یانی: (خَبَرُ حَدِيثِ الْغَاشِيَةِ)، ھەوآل و باس و خواسی داپۆشەرەكە ﴿الْغَاشِيَةِ﴾.

كە دەفەرموێ: ﴿هَلْ﴾، ئایا، ئەم پرسیارکردنە، پرسیارکردنە بۆ سەرسوڕمان و مەزن پێشاندان، واتە: باس و خواسی ئەو داپۆشەرە - كە یەكێكە لە ناوەكانی پوژێ دوایی - باس و خواسیکی زۆر گەورەو گەنگەو زۆر جێی سەرسوڕمانە،

(الْغَاشِيَةُ مِنْ أَسْمَاءِ الْقِيَامَةِ، وَهِيَ الدَّاهِيَةُ الَّتِي تُغْطِي عَلَى غَيْرِهَا)، ﴿الْغَاشِيَةُ﴾
یەکیکە لە ناوەکانی پۆژی دوایی، واتە: ئەو بەلۆ گرفتارییە هەموو شتێک
دادهپۆشی، ئنجا خوای بەرزو مەزن دواي ئەوێ بەو شیوەیە دەستی پێکرد،
یەکسەر دێتە سەر پۆلێنکردنی خەڵک لەو پۆژەدا بۆ دوو پۆل، دوو کۆمەل:

(٢)- ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَشِيعَةٌ﴾، پووایێک لەو پۆژەدا هەن، دەم و چاوانێک هەن، ترس
و لەرزو سام و بیمیان لێ نیشتو، هەلبێزکاون و داماون، وشە: ﴿خَشِيعَةٌ﴾ ئەو
واتایانە هەموویان دەگریتهو، زانایان بە: (ذَلِيلَةٌ ضَعِيفَةٌ) مانایان لێکداوتەو، واتە:
هەم زەبوون، هەم بیهێزن، بەلام وێرایی ئەو: هەلبێزکاون و ترس و لەرزداگرتن و سام
و هەبەت لێنیشن، ئەوانەش هەموویان دەگریتهو، لێرەدا کە دەفەرموی: ﴿وَجُوهٌ
يَوْمَئِذٍ﴾، پووایێک هەن لەو پۆژەدا، واتە: لەو پۆژەدا کە داپۆشەرە کە ﴿الْغَاشِيَةُ﴾
دی، بەو شیوەیە، هەلبێزکاون و، ترس و لەرز لێنیشوون، بە دلنایی مەبەست تەنیا
پووەکان نی، بەلکو مەبەست پێی کەسانێکە کە پوویان بەو شیوەیە.

ئنجا خوا دێتە سەر چۆنیەتی سزادرايان لە دۆزەخداو دەفەرموی:

(٣)- ﴿عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ﴾، ئیشکەری ماندووبوون، واتە: لە دۆزەخدا ئیش و کار دەکەن،
بێگاریان پێ دەکری، وەک چۆن لە دنیا دا ئەو جوړە سزایە هەیهو دەگوتری: فلانکەس
بە دە سال زیندانی حوکم درا، لەگەڵ کارە قورسەکانیش دا (مَعَ الْأَعْمَالِ الشَّاقَّةِ)، واتە:
وێرایی سجن کران، بێگاریشیان پێدەکەن.

واتایەکی دیکەشی ئەوێ بە ئەو جوړە کەسانە پوویان هەلدەبێزکری و
کزو داماوو مات و مەلوول دەبن لە پۆژی دوایی دا، لە دنیا دا کاریان کردو،
بەلام تەنیا ماندووبوونیان پێپراو، پەنجەرۆ بوون.

﴿عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ﴾، (عَامِل) کە بە ﴿عَامِلَةٌ﴾ کۆکراوتەو، واتە: ئیشکەرن،
﴿نَّاصِبَةٌ﴾ ش کۆی (ناصب)ە، واتە: ماندوون، یانی: تەنیا ماندووبوون و پەنجەدانیان
پێپراو، لەو کردو کۆششە لە دنیا دا کردوویانە، چونکە لە رێیەکی راستەو

نەبوو، وەك خوای دادگەر لە سوورەتی (الفرقان) دا دەفەرموی: ﴿وَقَدْ مَنَّآ إِلَىٰ مَاعْمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا﴾ (٢٣)، واتە: ئەو کردەوانە ی کردبوویانن روومان تێکردن و کردمانن بە تۆزو گەردی بلاو.

هەر وەها لە سوورەتی (إبراهيم) دا خوای کاربەجی دەفەرموی: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ ذَلِكَ هُوَ الصَّلَٰءُ الْبَعِيدُ﴾ (١٨)، واتە: ئەوانە ی بیروابوون کردەوێکیان لە پۆژی دواییدا وەك خۆلەمیشتیکە بایەکی توندو بەهێز لێ دەدات، ئەوێ وەدەستیان هێناو، دەسەلاتیان بەسەر هێچیدا نابێ، ئائەوێ گومرایی دوور.

بەلام وەك پێشتریش گومان: مانای یەكەمیان بەهێزترەو، مەبەست ئەوێ بەكە لە دۆزەخدا سزا دەدرێن، بێگاریان پێدەكێ و کاری قورسیان پێدەكێ، پەنج دەدەن و زۆریش ماندوو دەبن، بەلگەشمان لەسەر ئەوێ بەكە مانایە بەهێزترە، زۆرن، بووینە:

ئێنو تەیمیە (پەحمەتی خوای لێ بێ) لە: (مَجْمُوعُ الْفَتَاوَى) کە ی دا، کە (الشنقيطي) خاوەنی: (أَصْوَاءُ الْبَيَانِ)^(١)، لێ خواستۆتەو، حەوت بەلگە لەو بارەو دینتەو، مێش بە تۆزێک روونکردنەو دەستکاریکردنەو دەیانخەمەرۆو:

کورتە باسیک

حهوت به لگه له سهه رهوه که مه بهست له: ﴿عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ﴾
 بیگار پیکرانی بیروایانه له دۆزه خ دا:

به لگه ی یه کهم:

له رووی پریمانی عه پهبیهوه وا باشتره تیدابوو (ظرف)، واته: ئه وه کاته ی
 یاخود ئه وه شوینه ی شتیکی تیدا پرووده دا، په یوه ستنی به نیکترین باسکراو له
 خویهوه، نیکترین باسکراویش له: ﴿عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ﴾ وه بریتیه له: ﴿وَجُوهٌ یَوْمَئِذٍ
 خَشِيعَةٌ﴾ ٢ له وه پۆژهدا، له پۆژیکدا که داپۆشه ره که (غَاشِيَةٌ) دی، پروانیک
 هه لپزپکاوو مه لوول و داماوو کزن، که واته: ﴿عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ﴾ ههر په یوه سته
 به پۆژی هاتنی داپۆشه ره که وه، که پۆژی دوایه، نه که مه بهست ئه وه بی، که له
 دنیا دا وابوون.

به لگه ی دووهم:

خوا سبحانه و تعالی له ئایه ته کانی دواایدا، باسی پرووه کانی دیکه شی کردوه:
 ﴿وَجُوهٌ یَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ﴾ ٨ ﴿لَسَعِيهَا رَاضِيَةٌ﴾، پروانیک له وه پۆژهدا نه رم و نیان و
 خۆشگوزهران، له هه ول و کۆششه که یان پازیین، باسی ئه وانیشی کردوه، که واته:
 ﴿وَجُوهٌ یَوْمَئِذٍ خَشِيعَةٌ، عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ﴾، پروانیک له وه پۆژهدا کزو داماوو مات و
 مه لوول و هه لپزپکاوان، ئیشکه رو ماندوون، واته: له دۆزه خدا، وه که چۆن ئه وه ی
 دیکه ش: ﴿وَجُوهٌ یَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ﴾ ٨ ﴿لَسَعِيهَا رَاضِيَةٌ﴾ ٩ ﴿فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ﴾، هه مووی
 ههر باسی پۆژی دوا یی و به هه شته، لیره ش ده بی هه مووی ههر باسی پۆژی
 دوا یی و دۆزه خ بی.

بەلگەى سېيەم:

خو سېحانە و تعالى لە چەند شوپىنىكى دىكەى قورئاندا، بەو شىۆەىە دابەشکردنى دىكەى هېناو، بۆ وېنە: لە سوورەتى (القيامة) دا، خواى بەخشەر دەفەرموى: ﴿وَجُودٌ يُؤْمِدُ نَاصِرَةٌ ۚ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ ۚ وَجُودٌ يُؤْمِدُ بَاسِرَةٌ ۚ تَنْظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ۚ﴾ (۲۵)

هەرۆهەا لە سوورەتى (عبس) يشدا لە ئايەتەکانى: (۳۸ - ۴۲) دا، ديسان خواى بەرزى مەزن باسى هەردوو جوړە کەسەکان دەکات، واتە: هەم باسى خاوەنانى ئيمان، هەم باسى خاوەنانى کوفر، کە پرويان چى ليدى، لە بارەى بروادارانەو دەفەرموى: ﴿وَجُودٌ يُؤْمِدُ مُسْفِرَةٌ ۚ صَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ۚ لَهو پۆژەدا پروانتيك هەن، سپى و گەش و جوانن، دەم بە پيکەنين و دلخوشن، هەرۆهەا لە بارەى بېروايانىشەو دەفەرموى: ﴿وَجُودٌ يُؤْمِدُ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ۚ تَرْهَقُهَا قَرَرَةٌ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكُفَرَةُ الْفَجَرَةُ ۚ﴾ (۴۲) پروانتيكى دىكەش لەو پۆژەدا هەن، تۆزو خوڤى خەم و مەراقيان لىنیشتو، دووکەل و رەشايى خەمبارى و مەينەتبارى دايگرتوون و چۆتە سەريان، ئائەوانەن بېروا تاوانبارەکان، کەواتە: ليرەش خوا سېحانە و تعالى هەموو سيفەتەکانى دوو کوّمەلەکە لە يەك رەوتدا دىنى و، هەمووشيان پەيوەنديان بە پۆژى دوايىهەهەيه.

بەلگەى چوارەم:

خو کە دەفەرموى: ﴿عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ۚ﴾، ئەگەر بليين: مەبەست پيى سيفەتتيكايە لە دنيا، کە لە دنياى کاريان کردو، بەلام تەنيا ماندوو بوونيان پېپراو، ئەو کاتە ئەو گلهيى و زەم و سەرزەنش ناگەيەنى، بەلکو ئەو زياتر مەدح و ستايش دەگەيەنى، ئەو پەرەکەى ﴿عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ﴾ دەبوو بە سيفەتتيكى هاوبەش لە نيوان برواداران و بېروايان دا، ئنجا ئەگەر گريمان مەبەست دنيا بووايه، خوا دەيفەرموو: (خَاشِعَةٌ لِلْأَوْتَانِ، عَامِلَةٌ لِّغَيْرِي، نَاصِبَةٌ فِي طَاعَةِ الشَّيْطَانِ)،

پروانیک هەن لەو پۆژەدا داماوو ملکه چن بۆ بته کان، کاریان کردووە بۆ جگه له من، ماندوو بوون له فه رمانبهری شه یتاندا، به لام له هه موو قورئاندا، شتیکی وا نابینن خوا سبحانه و تعالی زه می که سانیکی کردبێ، که له دنیا دا خویان په رستوه، با به هه له ش بووبی و له سه ر ئه وه هه ره شه ی لی کردبێ!

به لگه ی پینجه م:

ئه گه ر ئه وه بکریته سیفه تی دنیا یان، واته: له دنیا دا کاریان کردوه، به لام ته نیا ماندو بوونیان پێپراوه، کاریان کردوه بۆ خوا و له دیندا رییدا، به لام ته نیا ماندوو بوون و په نچ کیشانیان پێپراوه، تایه ت ده بی به هه ندیک له بێپروایه کانه وه، نه ک هه موویان. واته: ته نیا تایه ت ده بوو به و که سانه یانه وه که خوا په رستیان کردوه، به لام به شیوه یه کی هه له، به لام ئه وانه ی ئه سلەن خویان نه په رستوه، نه یده گرتنه وه، به لام ئیستا که ده گوێری: بێپروایان له پۆژی دوا ییدا له دۆزه خدا بێگاریان پێ ده کری و، ماندوو بوونیان پێ ده بری، هه موویان ده گریته وه.

به لگه ی شه شه م:

ئه گه ر ئه وه بکریته سیفه تی دنیا یان، ئه وکاته دژ ده وه ستی له گه ل ئه وه دا که له سپره و سوننه تی پێغه مبه ردا هاتوه ﷺ، که فه رمانی کردوه به خو پاراستن و، واز لیه یانی ئه وانه ی خوا په رستی و گو شه نشینی ده که ن (أَصْحَابُ الصَّوَامِعِ) ئه وانه ی له په رستگا تایه ته کاندا خوا په رستی ده که ن، ئه گه ر ته ماشای قورئانی ش بکه ین ده بینن، به گشتی په رستنی خوی په روه ردگار، شتیکی پێ لێگیراوه، به راست بی، یان به هه له بی، وه ک له سووره تی (الحج) دا خوی میهره بان ده فه رموی: ﴿وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَفُتَّتْ صَوْمِعُ وَبِعَ وَصَلَوَاتٌ وَمَسْجِدٌ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾، واته: ئه گه ر خوا هه ندیک له خه لکی بێپروا و خراپه کاری بهر په رچ نه دا بیه وه، به هه ندیک خه لکی دیکه، به خه لکی باش و

تیکۆشەرو فیداکار، ﴿لَهْدَمْتَ صَوْمِعُ وَيِعُ وَصَلَوْتُ وَمَسَجِدُ﴾، صەومیعەکان و کلێسیایەکان (ی نەصرانیان) و، کەنیشتەکان (ی جوولەکان) و مزگەوتەکان، کە زۆر یادی خویان تیدا دەکری، تیکدەر ووخێران....

کەواتە: خوا سبحانە و تعالی پێیخۆشە، خوا پەڕستری، جەنگ و جیهاد بکری، بۆ ئەوەی پەڕستگایەکان، کە خویان تیدا دەپەڕستری، ئەگەر بە راست بن، ئەگەر بە هەڵە، پارێزراو بن و حورمەتیان نەشکێتری.

بەلگە ی حەوتەم:

ئەگەر بگوتری: ئەوانە کە سائیک بوون، لە دنیا دا خویان پەڕستو، بەلام بە شیوەیەکی هەڵە و تەنیا ماندو بوونیان پێپراو، ئەمە وەك دەستکاریکردنی فەرماشتی خواوە، لێبارکردنی واتایە، کە پۆلەتەکی نایگەین، هەڵبەتە فەرماشتی خواش سبحانە و تعالی پێویستی بەو ناکات، ئیمە مانای دیکە ی لێ بار بکەین، ئنجا: ﴿عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ﴾ یە کسەر لە دوای ﴿خَشَعَةٌ﴾ وە هاتو: ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَشِيعَةٌ﴾ ٢ ﴿عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ﴾، بۆیە کافرەکان لە کوێ هەلبزێرکان و داموایی و کزی و مات و مەلوولییان تووش دی، هەر لەوێش کارکردن و پەنجەرۆیی و ماندوو بوونیان بەسەر دی، کە بریتیە لە پۆزی دوایی و دۆزەخ.

(٤)- ﴿تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً﴾، بە شیوەیەکی تاییەت لە ئاگریکی گەرم دا دەسووتێن، خۆندراویشەتەو: ﴿تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً﴾، واتە: دەسووتێن، بە ئاگریکی زۆر گەرم، پێشتریش باسمانکرد کە پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: ئاگرەکی ئیو بەشیکە لە حەفتا بەش، لە ئاگری دۆزەخ، لێرەش دەفەرموی: ﴿تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً﴾ یانی: دەچێتە نێو ئاگریکی گەرم، ﴿تَصَلَّى﴾ واتە: دەخرێتە نێو ئاگریکی گەرم، پێشتر باسی ﴿صَلَّى﴾ یمان کرد، کە جیایە لە چوونە نێو، ﴿صَلَّى﴾ بریتیە لەوەی شتێک بخەیتە نێو کۆمەلێک پشکووە بە هەر چوار دەورەیداو بپیشی، یاخود بپۆزی، واتە: ﴿صَلَّى﴾ سووتانیکی تاییەتە، لێرەدا کە دەفەرموی: ﴿نَارًا حَامِيَةً﴾، بێگومان ئاگر هەر خۆی گەرمە: ﴿الْحَمِيُّ مِنَ لَوَازِمِ مَا هِيَ النَّارُ﴾، گەرمیی

له په یوه سته کانی چیه تی ناگره، که واته: ئه و ناگره گهرمییه که ی گهرمییه کی تاییه ته، جیا به له و گهرمییه ی ئیمه له دنیا دا ده یزانی، ههروه که فرمایشته که ی پیغه مبهری خواش ﷺ ئه وه روون ده کاته وه.

(٥) - ﴿تُسْقَىٰ مِنْ عَيْنٍ آٰنِيَةٍ﴾، پێیان ده نوشتی ئه سه رچاوه یه کی ئه و په پری گهرم و داغ، ده گو ترئ: (أَنَّى الْمَاءُ وَ أَن الْمَاءُ، أَي: بَلَغَ شِدَّةَ الْحَرَارَةِ)، گه یشته ئه و په پری گهرمی، (أَنَّى الطَّعَامُ وَأَن الطَّعَامُ)، یانی: (نَضَجَ)، خواردنه که ئاماده بوو، کو لی.

(٦) - ﴿لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ﴾، خوراکیان نیه، جگه له حوشر خورکه: ﴿ضَرِيعٍ﴾، هه ندیک له زانا یان گو توویانه: به زاری هه ندیک له هۆزه کانی عه ره ب (ضریع) هه ر (شَبْرَق)، یانی: حوشر خورکه، هه ندیکیش گو توویانه: ﴿ضَرِيعٍ﴾، یش، هه ر بریتیه له (شَبْرَق)، به لأم دوا ی ئه وه ی وشک ده ب.

ئنجا حوشر خورکه ش به زوړی له ده شت و بیاباندا هه یه و، له هه ندیک شوینی ولاتی ئیمه شدا هه یه، گیاهه کی درکاوییه ته نیا حوشر ده توانی بیخوا، ئه ویش به ته پری و که وشک بوو ده بیته گیاهه کی ژه هردارو حوشریش نا یخوات، خوا ده فه رموی: خوراکیان نیه جگه له: ﴿ضَرِيعٍ﴾، ئایا ئه و ﴿ضَرِيعٍ﴾، ه، چۆنه؟!.

(٧) - ﴿لَا يَسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنَ الْجُوعِ﴾، نه قه له و ده کات، نه برسی تیش لاده بات، واته: نه ده بیته هوی ئه وه ی مروف برسی تی پئ لابچی و، نه ده بیته هوی قه له و بوونیش، (السَّمْنُ: وَفَرَةُ اللَّحْمِ وَالشَّحْمُ لِلْحَيَوَانِ)، (سَمْن)، بریتیه له زوړبوونی گوشت و چه وری له ژیا ندارد، (وَالْإِغْنَاءُ: الْإِكْفَاءُ وَدَفْعُ الْحَاجَةِ)، (إِغْنَاء) بریتیه له پیو یستی جیه جئ کردن، که ده فه رموی: ﴿مِنْ جُوعٍ﴾، (أَي: غَنَاءٌ بَدَلًا عَنِ الْجُوعِ)، واته: بینازییه که به جیته شوینی برسی تی، ئه و سووده شی نیه.

لیره دا پرسیا ریک ده کری: خوا ده فه رموی: ﴿لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ﴾، له شوینی دیکه ش خوراکیکی دیکه ده فه رموی، بو نمونه:

أ- له سوورەتی (الحاقّة)، له ئایەتەکانی: (۳۵ - ۳۷) دا دەفهرموی: ﴿فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَهُنًا مِّمَّ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَسَلِينَ﴾ (۳۶) ﴿لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ﴾ (۳۷)، واتە: (ئەو کەسە ی تووشی سزای خوا دی)، ئەمڕۆ هیچ دۆست و نزیکێکی نیه (دڵسۆزو خۆشەویستێکی دڵسووتاوی نیه)، هەروەها هیچ خۆراکێکی نیه جگە لە زووخاو ﴿غَسَلِينَ﴾: (صَدِيدُ أَهْلِ النَّارِ)، ئەو کیم و زووخاوەیە کە لە برینی جەستە ی دۆزەخییەکان دیتەخوار، ﴿لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ﴾ (۳۷)، واتە: تەنیا گوناھباران و تاوانباران دەبخۆن.

ب- له شوینی دیکەش دا باسی ﴿زُقُومٍ﴾ دەکات: ﴿لَا كُؤُنَ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ زُقُومٍ﴾ (۵۴) ﴿فَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ﴾ (۵۳) ﴿فَشَرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ﴾ (۵۴) ﴿فَشَرِبُونَ شُرْبَ الْهَمِيمِ﴾ (۵۵)، ئایا وەلامی ئەوە چییە؟ وەلامەکە ی ئەوە ی: أ- کە دۆزەخ شوین شوینەو، تەنیا یەك شوین نیه، ئەو هەموو ملیاران خەلکە ی دەچنە نیو دۆزەخ، هەموو شوین شوینەو پلە پلە ی، وەك دوایی لە کاتی تەفسیرکردنی سوورەتی (الفجر) دا، کورتە باسیك لە بارە ی دۆزەخەو دەکەین و، کورتە باسیك لە بارە ی بەهەشتەو دەکەین، کەواتە:

أ- له هەندێ شوین تەنیا حوشتخۆرکە ﴿ضَرِيجٍ﴾ دەخۆن.

ب- له هەندێك شوین تەنیا ژەقنەمووت ﴿زُقُومٍ﴾ دەخۆن.

ج- له هەندێ شوین تەنیا زووخاو ﴿غَسَلِينَ﴾، ب- وەلامێکی دیکەش ئەوە یە کە خوا ی دادگەر بۆ زیاتر سزادان و ئازار دانان، ماوہیەك ﴿ضَرِيجٍ﴾ یان دەدات ی و، ماوہیەك ﴿غَسَلِينَ﴾ و ماوہیەکی دیکەش ﴿زُقُومٍ﴾.

پاڤیاندنی مەكتەبی ماموستا عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

هه نۆڤه كۆمهله ئه نهێنهكان له مەكتەبانی

Stay in touch on social media

تەن مەكەم غیر مەوافع التواصل الاجتماعی

www.alibapir.net

English + عربي - كوردی

علي بابیر/ AliBapir

علي بابیر/ AliBapir

مەكتەبی مەكتەبی ماموستا عەلی بابیر

پاڤیاندنی مەكتەبی ماموستا عەلی بابیر

مه سه له ی دووهم:

باسی پروو خوشیی و گهشیی پرواداران له بههشتداو، پازیوونیان له ههول و کۆششی خۆیان و، نیشتهجی بوونیان، له باخی بهرزدا، که قسهی پووچی تیدا نایستن و، کانیی و سهراوهی بهردهوام و، تهخته بهرزکراوهکان و، دهفرهکانی پێخواردنهوهو، بالنجه ریزکراوهکان و، فهرش و پایه خه بلّاو کراوهکان، لهویدا ههن:

خوا دهفرموی: ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ۖ لِّسَعِيهَا رَاضِيَةٌ ۖ (٨) فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۖ (١٠) لَا تَسْمَعُ فِيهَا لُغِيَّةٌ ۖ (١١) فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۖ (١٢) فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ ۖ (١٣) وَأَكْوَابٌ مَّوْضُوعَةٌ ۖ (١٤) وَمَنَاقِبُ ۖ (١٥) مَصْفُوفَةٌ ۖ (١٥) وَزَرَائِي مَبْثُوثَةٌ ۖ﴾

شیکردنهوهی ئەم ئایه تانه، له نو (٩) برگه دا:

دوای ئەوهی خوای کارزان و دادگەر له ئایه تهکانی پێشیدا، باسی سههرهنجامی مهینه تبارو شهرمه زارانهو، ریسو ابووانه ی دۆزه خیهکانی کرد، که چۆن بلیی وهزعیان ناخۆشه، بهو شیوهیهن، پروویان زه بوون و ههلبزکاوهو، بێگاریان پێ دهکری له دۆزه خداو، ته نیا ماندو بوونیان پیده بری و، ده چنه نیو ناگریکی یه کجار گهرمه وهو، له سهراوهیهکی یه کجار داغ و گهرم پێیان ده نوشێزێ و، خوادرنیشیان ته نیا خوشترخۆرکه ﴿ضَرِيعٌ﴾ یه، که نه مروّف قه له دهکات، نه برسی تیشی لی لا ده بات، دوای ئەوه یه کسه ر خوا سبحانه و تعالی به بی به کارهیتانی ئامپازی بادانه وهی، وهك: (ئُم)، یاخود (و) یاخود (ف)، ده فرموی:

١- ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ﴾، پووایتیک ههن لهو پۆژه دا زۆر پر نازو نیعمه تن.

بنه چه که ی وشه ی: ﴿نَّاعِمَةٌ﴾ دوو ته گهری ههن:

ا- (مُشْتَقٌّ مِنْ نَعَمٍ يَنْعَمُ نِعُومَةً، وَهِيَ اللَّيْثُ وَهِيَ بِهِجَةُ الْمَنْظَرِ)، ﴿نَاعِمَةٌ﴾، له وشەى: (نُوعُومَةً) داناشاراوه: (نَعَمٌ يَنْعَمُ، نُعُومَةً) و بریتیە له ژیا نیکی خوښ و دیمە نیکی جوان و شادمانی و بەختەوه ریی.

ب- (أَوْ مُشْتَقٌّ مِنْ نَعَمٍ يَنْعَمُ نِعُومَةً، مِثْلُ: حَضَرَ يَحْضُرُ حَضْرَةً، أَيْ: صَارَ ذَا نِعْمَةٍ، وَهِيَ حُسْنُ الْعَيْشِ وَالْتَّرَفِّ)، یان له: (نَعَمٌ يَنْعَمُ نِعُومَةً) وه هاتوه، وهك (حَضَرَ، يَحْضُرُ، حَضْرَةً)، یانی: بووه خاوهن نهعمەت، ئەویش بریتیە له ژیا نی خوښ و خوښگوزە رانی و پر نازو نیعمەتی، لیڤەدا زانا یان پرسیاریان کردوه: بوچی خوا له شوینە کانی دیکە (و) ی بادانەوه (عطف) ی به کارهیناوه، وهك: ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ﴾ (۴۲) ﴿إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ﴾ (۴۳) ﴿وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ﴾ (۴۴) ﴿تَنْظُرُ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ﴾ (۴۵) ﴿الْقِيَامَةِ، هَهُوْهَآ﴾: ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ﴾ (۳۸) ﴿ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ﴾ (۳۹) ﴿وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ غَٰبِرَةٌ﴾ (۴۰) ﴿تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ﴾ (۴۱)، به لām لیڤەدا (و) ی بادانەوه (عطف) ی به کارنه هیتراوه؟ زانا یان زۆر قسه یان لهو بارهوه کردوون و، ئەو قسه یانم به دلە، که ده لئ: (لَمْ تُعْطَفْ هَذِهِ الْجُمْلَةُ عَلَىٰ سَابِقَتِهَا، لِلدَّلَالَةِ عَلَىٰ كَمَالِ الْبُؤْسِ بَيْنَهُمَا)، ئەم پرستەیه بۆیه بانه دراوه تهوه سەر پرستە ی پێشی، تاكو ئەوه بگهیهنئ که یه کجار زۆر لێک دوورن و زۆر جیاوازن، بۆیه خوا سبحانه و تعالی کۆی نه کردوونهوه سهریهك به (و) ی بادانەوه.

۲- ﴿لَسَعِيهَا رَاضِيَةٌ﴾، له کۆششی خۆیان رازیین، یانی: له هه ولدانی خۆیان له دنیا دا که کردوویانه زۆر رازیین، ستایشی خوا ده کهن که له دنیا دا یارمه تی داون، پێی راست بگرن، ئەو پێیه راستە ی بهو شوینە خوښە ی گه یاندوون، نهك پێی چهوت بگرن و، دوا یی به دۆزه خیان بگهیهنئ، وهك پێشینانی خۆمان گوتوو یانه: (راستی پهفتی، چهوتی کهوتی).

۳- ﴿فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ﴾، له باخیکی بهرزدا، باخ به پێی زانیاری ئیمه و له دنیا دا خواش به پێی عهقلی ئیمه قسه ده کات ئەو باخانه ی شوینیان بهرزە، تیشکی خۆر له هه موو شوینانهوه پێیان ده کهوتی و، بایان تیده کهوتی، به زۆری وایه دره خته کانیان باشترن و میوه کانیان چاکترن، وهك له سوورەتی (البقرة) دا، خوا ده فهرموئ: ﴿كَمْثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ﴾ (۲۶۵)، وهك باخیکه له به رزاییه کدا.

(٤)- ﴿لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَةً﴾ لهویدا قسهی پووچ نابییستی، ﴿لَغِيَةً﴾، یانی: (لغو): (اللغو) ما لا فائدة فيه من الكلام ولا يعتد به، قسهیه که سوودی نهبن و، گرنگیی و بایهخی پئ نهدری، له ئەسلدا ئەوه واتایه کهیهتی، له پرووی پڕیزمانیییهوهش، ﴿لَغِيَةً﴾ سئ حالهتی هه:

١- به مانای (لغو) ه، وهك خوای زاناو شارهزا وشه: ﴿كَاذِبَةٌ﴾ ی به کارهیناوه به مانای: درۆ (كذب): ﴿لَيْسَ لَوْعِنَهَا كَاذِبَةٌ﴾ الواقعة، یانی: درۆ له پروودانیدا نیه.

٢- ﴿لَغِيَةً﴾، سیفهتی وهسفرکراویکی قرتینراوه، یانی: (لا تَسْمَعُ فِيهَا نَفْسًا لَأَغِيَةً تَلْعُوا)، ههرگیز لهویدا گوئیستی بابایهکی لهغووکه رنابی، لهغوو بکات، قسهی پووچ بکات.

٣- ﴿لَغِيَةً﴾، یانی: (كَلِمَةٌ ذَاتُ لَعْوٍ)، وشهیهکی خاوهنی پووچی (لَعْوٍ) نابییستی.

(٥)- ﴿فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ﴾، لهویدا سهراوهیهکی (لهبه ر) پویشتووی لێیه، یانی: (فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ أَيْ: تَجْرِي عَلَى الدَّوَامِ فَلَا تَنْقَطِعُ أَبَدًا)، سهراوهیهکی تیدایه بهردهوام ئاوی لهبه ر دهروا.

پیشتریش گوتمان: مانای وانیه، ته نیا یهك کانیی و سهراوهیه، بهلكو واته: ئەو سهراوانه ی له بهههشتدا هه، ههمیشه ئاویان لهبه ر دهرواو وهك هی دنیا نین وشك بکهن، یاخود ئاویان کهم بئ و زۆربئ.

(٦)- ﴿فِيهَا سُرٌّ مَرْفُوعَةٌ﴾، لهویدا (لهو باخه دا) تهخته بهرزکراوه کان هه، ﴿سُرٌّ﴾ کو ی (سَریره)، (هُوَ مَا يُجْلَسُ عَلَيْهِ وَيُضْطَجَعُ)، (سَریره) ئەوهیه لهسه ری دابنیشترئ و لهسه ری پآل بکهوینرئ، مروف شانی لیدا بدات و پآل بکهوئ و، ئیسپراحتی لهسه ر بکات، که دهفه رموئ: ﴿مَرْفُوعَةٌ﴾، (أَيْ: مَرْفُوعَةٌ عَلَى سَطْحِ الْأَرْضِ)، بهرزکراوه نهوه له ئاستی زهوی، وهك قه رهوئللهو چوار پایهو شوینی لهسه ر خهوتن و ئیسپراحت، شایانی باسه: لهم ئایه ته موباره کانه دا دوو جار ان خوا فهرموویه تی: ﴿فِيهَا﴾: یه که میان: ﴿فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ﴾، دووه میان: ﴿فِيهَا سُرٌّ مَرْفُوعَةٌ﴾، بهلام شته کانی دیکه: ﴿وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ﴾ ١٤ ﴿وَمَارِقٌ مَصْفُوفَةٌ﴾ ١٥ ﴿وَزَرَارٍ مَبْنُوتَةٌ﴾ ١٦، ﴿فِيهَا﴾ یان بو به کارنه هینراوه،

هۆکاره کەش ئەوهیه کە ئەو دوو جارە، باسی هەردوو بەشە سەرەکییە کە ی نازونیمەتی بەهەشت کراوە: یەكەم: کانی و سەرچاوە و جۆگە و جۆبار و باخ و باخات، دووهم: تەخت و شوینی تیدا پشوودان، هەردووکیان پێویستن بۆ ژانیکی خوشگوزەرانانە ی بەتام و چێژ، بەلام شتەکانی دیکە کەل و پەل و پێداویستیەکان.

(۷) - ﴿وَآكَوَابٌ مَّوْضُوعَةٌ﴾ هەروەها دەفرە پۆنراوەکانیش هەن، یانی: (وَفِيهَا أَكْوَابٌ مَّوْضُوعَةٌ)، لەو باخەدا بۆیان هەیه کووپە داندراوەکان، (الْكُوبُ إِنَاءٌ لِلْحَمْرِ لَهُ سَاقٌ وَلَا عُرْوَةٌ لَهُ)، کوپ دەفریکە شەرابی تیدا دەخوڕیتەوه، بنکی هەیه، بەلام هەنگلی نیه، وەك گۆزە، کە دەگونجی وەك پەرداخ بێ، یاخود جوړیکی دیکە بێ، چونکە خوا سبحانە و تعالی (إبريق) یشی بەکارهێناوه و (کوب) یشی بەکارهێناوه و (گأس) یشی بەکارهێناوه، کە بە دلنایبی (إبريق) لەجێی سوراحیی و گۆزەیه و خواردنەوهی تیدا هەڵدەگیری، (أَكْوَابٌ) ﴿وَآكَوَابٌ﴾ یش پێدەچێ لەوه گچکەتر بێ، وەك دەفرو جام، (كأس) یش ئەوهیه کە پێی دەخوڕیتەوه: پەرداخ، کە دەفرموی: ﴿مَوْضُوعَةٌ﴾ واتە: داندراون، داندراون بۆ خواردنەوه و لا نابڕین و، هەمیشە لەبەر دەستن.

(۸) - ﴿وَنَارُ مَصْفُوفَةٌ﴾ هەروەها بالنجە ریزکراوەکانیش هەن، ﴿وَنَارُ﴾ کۆی (مَرْقَة) یان (مَرْقَة) یه، (النَّمْرَقَةُ، والنَّمْرَقَةُ: الْوِسَادَةُ الَّتِي يَتَكَأُ عَلَيْهَا عِنْدَ الْجُلُوسِ)، بالنج، ئەوهی پالی وێدەدری لە کاتی دانیشتنداو شانی دەدریتە سەر، ﴿مَصْفُوفَةٌ﴾ بەریز دانراون لەو شوینەدا بۆ شان لەسەر دادان و پال لەسەر دانەوه.

(۹) - ﴿وَزَرَّائِي مَبْنُوتَةٌ﴾ بەرەو ژیری بڵاوەکانیش هەن، هەروەها لەو باخەدا ﴿وَزَرَّائِي﴾ ژیری و بەرەکان بەرەو فەرشی نایاب (مبنوثة) کە بڵاوکراوەن، (أَي: مُنْتَشِرَةٌ عَلَى الْأَرْضِ، وَهُوَ كِنَايَةٌ عَنِ الْكَثَرَةِ)، یانی: بڵاو کراونەوه بە زەویدا، مەبەست پێی زۆریه، ﴿وَزَرَّائِي﴾، پێشتریش باسمان کرد، کە زانایان زۆر قسەیان لە بارهوه کردوه، لە چیهوه هاتوه؟ بەلام وا پێدەچێ و ئەو رایەم پێ راستە کە: (زرایی) لە ئەسڵدا کۆی (زَرِّي) بێ.

(زیرپی) یش له ئەسلدا: (ژێرپی) یەو، ئەو بەرەیه که دەخریته ژێرپی و پێویست ناکات خەڵک پێلاوان دابنن، بەلکو بە پێلاووە بەسەریدا دەپۆن، وەك ئیستاش باو: کۆمبارێک، بەرەیهك، فەرشیك رادەخری، هەر بۆیەش زانایان لە ریشه زمانەوانییەکییدا کەوتوو نە راجیایەو، چونکە ئەسلەکی وشەیهکی عەرەبیی نیەو لە (زێرپی) وە هاتو، واتە: (ژێرپی)، بەلام چونکە پیتی (ژ) هەرۆهە پیتی (پ) لە زمانی عەرەبییدا نین، بۆیە (ژ) بۆتە (ز) و (پ) یش بۆتە (ب) و لە (ژێر پی) وە بۆتە (زیرپی)، ئنجا کە کۆکراوەتەو، کردوو یانەتە: (زراپی)، هەر بۆیە پسپۆر شارەزایانی زمانی عەرەبیی هەرچەندە گەراون، لە زمانی عەرەبییدا ئەسل و بنەمایەکیان بۆ ئەم وشەیه نەدۆزیووەتەو، هەندیکیان گوتوو یانە: ئەم وشەیه یانی: (نازرباینجانی) و جوۆرە فەرشیك بوو لە نازرباینجان دروستکراوە، بەلام دوايی هەندیک شتیان لێ کردۆتەو و خولاصە بۆتەو بۆتە: (زریه) و (زراپی)! بەلام بە بۆچوونی من لە (ژێرپی) وە هاتو و وشەیهکی فارسییه، فارسی و کوردیی بە دنیایي وشەي هاوبەشیان هەن، بە فارسی دەڵێن: (زیر پا)، بە کوردیی دەڵێن: (ژێرپی)، کوردیی و فارسییش لە ئەسلدا دەبنەو بە زمانیک، بگرە هەموو زمانە هیندو ئەورووپییەکان لە ریشهدا دەچنەو سەر یەك بنەرەت.

کەواتە: ئەگەر تەماشای ئەم ئایەتە موبارەکانە بکەین، دەبینین: لە بەهەشتدا، ئەو بەهەشتەي بۆ برواداران دانراوە، وێرای ژینگەیهکی هەرەباش، هەموو جوۆرەکانی کەلوپەلی نایاب و، هەموو جوۆرە نازو نێعمەتەکان لەویدا هەن، لە خواردن و خواردنەو، جیگا و رێگا، فەرش و رایەخ، تەختی پشوو لەسەردان، چوون مرووف بە خەیاڵی دادی، خووش و چاکبێ، لە بەهەشتدا هەیه، هەلبەتە لێرە خوای پەرۆردگار بە کورتیی باسی کردووە، ئیمە لە تەفسیری زۆرێک لە ئایەتەکاندا، کە کاتی خوای تەفسیرمان کردن، بە تاییبەتی لە تەفسیری سوورەتی (الرحمن) و، تەفسیری سوورەتی (الواقعة) دا، خوای پەرۆردگار درێژتر باسی

نازو نيعمه ته كانی بهه شتی كرده، ههروهه باسی مهینه تیه كانی دۆزه خیشی كرده، به تابه تی له سوورەتی (الواقعة) دا.

خواش پشتیوان بئ له کاتی تهفسیرکردنی سوورەتی (الفجر) دا، کورتە باسیك له باره ی دۆزه خه وه ده کهین، له چەند برگه یه کدا، ههروهه کورتە باسکیکیش له باره ی بهه شته وه ده کهین، ئه ویش له چەند برگه یه کدا، ئه و دوو کورتە باسه ش له کتییی هه شته می مه و سوووعه ی: (الإسلام گما یتجلی فی کتاب الله) وهرده گرین، بویه لیره هه ر به روونکردنه وه ی چه مک و واتای ئایه ته کان وازمان هیئا، درێژه ی باسی دۆزه خ و مهینه تیه کانی دۆزه خ و دۆزه خیه کان و، باسی بهه شت و نازو نيعمه ته كانی بهه شت و بهه شتییه کان هه لده گرین بۆ ئه و دوو کورتە باسه.

پاڤه یاندنی مهکتهبی ماموستا عهالی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عەل بابیر/ AliBapir

عەل بابیر/ AliBapir

کهتانی
پاڤه یاندنی مهکتهبی ماموستا عهالی بابیر

Telegram WhatsApp Messenger

له دۆزه کوته تیه کانی لهکتهاتین
Stay involved on social media
لەن مەکەم عێر مەواغ التواصل الاجتماعي

پاڤه یاندنی مهکتهبی ماموستا عهالی بابیر

مەسەلە ی سێیەم:

سەرئەنج پاكیشتانی خوا سەبەحانە و تەعالی بۆ چوار لە دروستكراوەكانی:
 حوشتەرەكان، ئاسمانی بەرز، چیا داگوتراوەكان، زەوی پاخراو:

خوا دەفەرموێ: ﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِلَهِ كَيْفَ خُلِقَتْ ۖ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ۚ﴾ (١٨) ﴿وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ۚ﴾ (١٩) ﴿وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ۚ﴾ (٢٠)

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە چوار بەرگەدا:

(١) - ﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِلَهِ كَيْفَ خُلِقَتْ﴾، ئایا تەماشای حوشتەرەكان ناکەن، چۆن دروستكراون؟ (ئێل) ناوی کۆیە، بۆ ئەو ئازەلە ی پێی دەگوترێ: حوشتەر، نێرە ی حوشتەر پێی دەگوترێ: (جَمَل) و مێیە کە ی پێی دەگوترێ: (نَاقَة)، (بَعِیر) یش بۆ هەردووکیان (نێرو مێ) بەکار دەهێنرێ و بە (أَبْعَار) کۆ دەکرێتەوه، هەر وهە بە (أَبْعُر) یش کۆ دەکرێتەوه، لێرەدا خوا دەفەرموێ: ئایا تەماشای حوشتەرەكان ناکەن چۆن دروستكراون؟ کە دەفەرموێ: ﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِلَهِ﴾، وشە ی: ﴿يَنْظُرُونَ﴾، کە بە (إِلَی) بەرکاری خواستەوه، بە لگەیه لە سەرئەوه کە مەبەست لە پوانین (نظر)، وێرای پوانینی چاو، سەرئەجدا و لێوردبوونەوه و تێورامانی شە (أَي: أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِلَهِ كَيْفَ هَيِّئَتْ خَلْقَهَا)، ئایا سەرئەنجی حوشتەرەكان نادن چۆن دروستبوونە کە یم سازکردووە؟

(٢) - ﴿وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ﴾، هەر وهە ئایا سەرئەنجی ئاسمان نادن، چۆن بەرزكراوەتەوه؟ وشە ی: ﴿السَّمَاءِ﴾، (السَّمَاءُ: كُلُّ مَا عَلَاكَ، كُلُّ مَا فَوْقَكَ)، هەرچی لە سەر وهە تە، هەرچی لە بالای تۆیە، پێی دەگوترێ: ﴿السَّمَاءِ﴾، ئێمە کە تەماشای سەرئەج دەکەین، گومبەزێکی شین دەبینین، ئەوه ئاسمان ﴿السَّمَاءِ﴾، لە شوێنی دیکەدا باسما کردووە کە: ﴿السَّمَاءِ﴾، بە مانای سەقفی خانووش هاتووە، هەر وهە بە مانای هەوریش هاتووە، بە مانای هەواو جەوویش هاتووە، ئەوه ی لە سەر وهە وهیه، لێرەش دا:

﴿الْمَاءِ﴾، واتە: ئەو دروستکراوە مەزنەى لە سەر ووتانە وە یەو لە گۆمبەزێک شین دەچى، ئایا تەماشای ناکەن چۆن بەرز کراوە تەو؟

(۳) - ﴿وَالِى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ﴾، ئایا سەرنجى چیاىان نادەن، چۆن چەقێراون، داکوتراون؟ (النَّصْبُ: الرُّفْعُ وَالرُّسُوخُ)، (نَصَب) بە مانای بەرز کردنەووە چەقاندن و داکوتان دى.

(۴) - ﴿وَالِى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ﴾، ئایا سەرنجى زەوى نادەن، چۆن پانکراوە و راخراوە؟ (سَطَحَ الشَّيْءُ: سَوَّاهُ، وَمِنْهُ سَطْحُ الدَّارِ)، واتە: شتەکەى رێکخست، لەووەش (سَطْحُ الدَّارِ)، سەربانى خانوو، پێى دەگوترى: (سَطْح).

تایمە بە نەسبەت ئاسمانەو، لە چەند شوێنێک، قسەمان لە بارەووە کردو، بە تاییەت لە تەفسیری سوورپەتە (الرَّحْمَن) دا: ﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾، باسیکی تاییەتمان لە بارەى گەردوون و ئاسمانەووە کردو، لە بارەى چیاىەکانیشەو زۆرجاران باسما کردو، لە بارەى زەویشەو ديسان لە چەند جێیەك دا باسما کردو، بە تاییەت لە تەفسیری سوورپەتە (یونس) داو، لە تەفسیری سوورپەتە (فصلت) داو، لە چەند شوێنێکی دیکەشدا، لێرەش کورتە باسیک لە بارەى حوشرەووە دەکەین:

کورتە باسیک لە بارەی تایبەتمەندییەکانی حوشرەووە

بەرێزان!

بۆ ئەوێ فەرمانی خوای بەرزو مەزەمان جێبەجێ بکەین، کورتەیکە لە
بارەی تایبەتمەندییەکانی حوشرەووە دەخەینە ڕوو، خوا دەفەرموێ: ﴿**أَفَلَا
يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ**﴾، واتە: ئایا تەماشای حوشران ناکەن، چۆن
دروستکراون؟ ئایا سەرنجیان نەداون و لێیان ورد نەبوونەووەو تێیانەووە پانەماون؟
ئەجا با تۆزیک لە حوشرەووە پڕمێنین:

بە سەرنجدانی تەفسیرەکان و، کۆمەڵیک سەرچاوەی دیکە تایبەت، پازدە (١٥)
تایبەتمەندییم لە حوشرانددا بەدیکردوون، پێش ئەوێ بێمە سەر خستەپرووی
پازدە تایبەتمەندییەکان، دەلێم: خوا سەحانە و تعالی لێرەدا دواي ئەوێ باسی
هاتنی پۆژی داپۆشەری کرد، خەلکی پۆلێن کرد، بۆ دوو کۆمەڵ:

کۆمەڵی یەکەم: ﴿**وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَشِيعَةٌ**﴾ ② **عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ** ③ **تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً** ④
تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ أَانِيَةٍ ⑤ **لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ** ⑥ **لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ** ⑦
دواي یەکەم هاتە سەر باسی کۆمەڵی دووهم: ﴿**وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ**﴾ ⑧
لِسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ⑨ **فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ** ⑩ **لَا تَسْمَعُ فِيهَا لُغِيَّةٌ** ⑪ **فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ** ⑫ **فِيهَا سُرُرٌ**
مَرْفُوعَةٌ ⑬ **وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ** ⑭ **وَمَنَارٌ مَّصْفُوفَةٌ** ⑮ **وَزَرَارٌ مَبْنُوتَةٌ** ⑯

ئەجا یەکەم هاتە سەر فەرمووی: ﴿**أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ**﴾ ⑰ **وَالِى السَّمَاءِ**
كَيْفَ رُفِعَتْ ⑱ **وَالِى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ** ⑲، زانایان لە بارەی چۆنیەتیی
پێکەووە پەيوەستبوونی ئەم ئایەتانە، بە ئایەتەکانی پێش خۆیانەووە، زۆر قسەیان
کردوون و، وا پێدەچێ باشتەین قسە ئەوێ:

دوای ئەوێ خوا باسی ئەو پۆژە دەکات، کە ناوی ناو: داپۆشەر (غاشیة) و، هەموو شتێک دادەپۆشێ، باسی کۆمەڵی یەكەمی کرد لە مرۆڤەکان، کە تووشی مەینەتی و سزاو ئازار دێن، دوایی باسی کۆمەڵی دوووەمی کرد، کە لە نازو نەعمەت و خوشییدا دەبن، ئنجا باسی ئەوێ کرد کە ئیمە چۆن و بە چ پێیە کدا لەو مەینەتیانە دەپاریزێین، کە ئەهلی دۆزەخ تووشیان دێن و، چۆن لەو نازو نەعمەتانە بەهرەمەند دەبین کە خوای پەرورەدگاری بەخشەر، بە برۆادارانیاں دەبەخشێ؟ بێگومان سەرەتا بەوێ بە راست و دروستی خوا بناسین و، خواش سبحانه و تعالی لە پرووی دوو کتێبە کە یەوێ دەناسرێ:

أ- کتێبی خوێندراوێ کە قورئانە.

ب- کتێبی بێناوێ کە گەردوونە، خوا لە کتێبە خوێندراوێ کەشیدا زۆر باسی کتێبە بێناوێ کە دەکات، باسی دیاردەو دیمەنەکانی دەکات، چۆنیەتی پیکەوێ پەیوێستبوونی ئەم کۆمەڵە ئایەتە موبارەکەو، ئایەتەکانی پیشوو، بەم شیوێ.

ئێستاش با بێینە سەر خستنه پرووی تاییەتەندیەکانی حوشر، لە پازدە خال دا:

یەكەم: مرۆڤ کاتێک سەرنجی حوشر دەدات، بەلای کەمەوێ: شەش سوودان دەبینێ، هەلبەتە زیاتریش هەن، بەلام ئەو شەشەیان سەرەکیین:

۱/ حوشر گۆشتە کە دەخوری.

۲/ حوشر شیرە کە دەخوێتەوێ، بەرھەمی جوړاو جوړیشی لێ دروست دەکری.

۳/ حوشر بۆ سواربوون بە کاردی.

۴/ حوشر بۆ بار لێنان بە کاردی.

۵/ حوشر جوانی و پەروەقی تێدا.

۶/ حوشر تووک (وَبَر) کەشی بەسوودە، هەم جل و بەرگ و پۆشاک و، هەم کەلوپەلی دیکە لێ دروست دەکری، وەك: بەرھەو فەرش و گوریس و خورجین و جەوآل و پەشمال و... هتد.

بە لکو لە هەندێک لە فەرمايشته کانی پیغەمبەری خوا ﷺ دا هاتووە، کە
حوشتر میزە کەشی وەک جوړیك لە چارەسەر بۆ هەندێک نەخۆشی پێست،
بە کاردەهێنری.

کەواتە: یەكەمین تاییەتمەندی حوشتر ئەوەیە، کە هەموو شتیکی بە کاردی،
بگرە پاشەرۆکی حوشتر قشپەلە کە ی ئەویش وەک سووتەمەنی بە کاردەهێنری و،
ئاگری پی دەکرێتەو، کەواتە: حوشتر هەموو شتیکی بە کاردی: گوشتی، شیری،
میزی، پاشەرۆکی، بارلیکردنی، سوار بوونی، تووکی، جوانی.

دووهم: حوشتر قەبارە کە ی گونجاو لە گەڵ ئەو ژینگە یە تییدا دەبێ، حوشتر بە زۆری
لە بیابان و دەشت و چۆلایی دەبێ، کە ئاوەدانیی کەمتر لێیە، بۆیەش خوا سبحانە و
تعالی حوشتری وا دروستکردووە: قەبارە یە کە گورە ی هەبێ و، قەبارە کەشی گونجاو
لە گەڵ ئەو ژینگە یە دا کە تییدایە، ئەگەر نا ئەسپ و ماین و گویدریژو هیستر، لە بیابانی
لماوی دا جاری وایە کە گەردە لوول هەلە کات، کوێرو کوتر دەبن و هەر ناتوانن بە
پیدا بپۆن.

سییەم: حوشتر دەتوانی: (١٧٠ - ٢٠٠) کیلۆ هەلبگرێ، باری گەورە و قورس هەلبگرێ و
بە خیراییش پیوێ بپروات.

چوارەم: خیرا پۆیشتنی حوشتر، سەر سوپهینەرە، لە پۆژیدا بەلای کەمەوێ چل (٤٠) کم
رێگا دەبێ بە بارەو، بە باریکی (١٧٠-٢٠٠) کیلویی و، لە هەر سەعاتیکدا چوار کیلۆمەتر
دەبێ، واتە: ئەگەر پۆژی دە (١٠) سەعاتان پێ بکات چل (٤٠) کم پێ دەبێ، بەلام
ئەو حوشترانە ی بۆ سواریی بە کاردین، چوار هیندە خیران و شازدە (١٦) کم لە سەعاتیکدا
دەبێ!

پینجەم: حوشتر یان ئارەق هەر ناکات، یان بە کەمی ئارەق دەکات و، لووتی حوشتر
بە زاریه و پە یوێستەو، کاتیک هەناسە دەدا، زاری ئەو تەپاییە ی لە هەناسەیدا هەیه،
حەپسی دەکات، بۆ ئەوێ تەپایی لە جەستە ی نەچێتە دەر.

شەشەم: مندالیکى گچکە دەتوانى حوشتى يەخ بکات و بارى بکات، ئەو ئازەلە گەورەيە خوا وای خولقاندو، بە ئاسانىي دیتە ژیر بار، مندالیکى گچکە دەتوانى يەخى بدات، واتە: بیخات و بارى بکات و، بچیتە سەر پشتى و بەکارى بىتى.

حەوتەم: حوشتى هەموو شتیک دەخوات لە بیابان، تەنانەت شیریقیش، ئەو پروووەکەى کاتیک وشک دەبى، پى دەگوترى: ﴿ضریع﴾، هەندیک لە زانایان دەلین: شیریق و ﴿ضریع﴾ هەریەکن و هوکارى ئەو جیاوازی زارەکانى زمانى عەرەبىي (إختلاف لهجات العربیة)ە، ئەویش بەهووی ئەووە کە حوشتى هەم زارى، هەم ددانەکانى، هەم لیووەکانى، بەجۆرێکن هەموو جۆرە پروووەکیان پیدەخوری، تەنانەت حوشتىخۆرکەش و هەر جۆرە پروووەکی دیکەش، کە بە تەصەوووری تۆ دادى و لە بیاباندا هەیه، حوشتى هیچى لەبەر عاسى نابى، هەموو شتیکى بۆ دەخوری، چونکە خوا سبحانە و تعالى ژینگەى حوشتى کە گیراوە بە بیابان، هەرچى لە بیاباندا هەیه، حوشتى دەتوانى بیخوات و لى بەهەرەمەند بى، هەر بۆیەش عەرەب بە حوشتیان گوتو: (سَفِينَةُ الصَّحراء) وەك چۆن کەشتى لەنیو ئاوو دەریادا هەیه، حوشتیش ناویان ناو: کەشتى بیابان.

هەشتەم: برژانگ و پیلووەکانى چاوى حوشتى پروون، بۆیەش کاتیک لە بیاباندا گەردەلوولى زۆر گەورە هەلەدەکات، حوشتى پیلووەکانى چاوى و برژانگەکانى دا دەداتەووە، لەگەڵ ئەوەشدا پى دەبینى، چونکە برژانگ و پیلووەکانى چاوى پروون، واتە: پى دەبینى، بەلام بە لیلى، گرنگ ئەوێهە پىگا دەبینى، کە چى ئازەلەکانى دیکە، ئەگەر چاویان بنووqینن، پى نابینن، ئایا حوشتى بۆچى خوا وای خولقاندو؟ چونکە خوا سبحانە و تعالى دەزانى کە لە بیاباندا گەردەلوول هەلەدەکات، باوو بژ هەلەدەکات و ئەو ملە لەگەڵ خوێ دەبات، جارى وایە چاوى نابینى، ئنجا خوا حوشتى وا خولقاندو، بەو پارانەووەستى و پەکی نەکەوى، مروq دەتوانى چاوى بنووqینى و سواری حوشتەکەى بى، یاخود دەستى بە حوشتەکەىووە بى و بشروا، بەلام حوشتى ئەگەر پراوەستابووایە، لەوى بە هیلاك دەچوون، بۆیە حوشتى چاوى دەنووقینى و پیلووەکانى چاوى پروون (شفاف)ن و، لە پشت پیلووەکانیشەووە چاوى دەبینى، تەنیا حوشتیش بەو شیوێهە.

نۆیه م: حوشر، هەر کاتیک ویستی: هەم لووتی دادەخات، هەم گوێهەکانی دادەخات، هەم چاوه‌کانیشی دادەخات، بۆچی؟ لە کاتیکدا گەردەلوول بە تۆزو خۆل و مەوه، هەلەدەکات، ئەگەر حوشر لووت و گوێ و چاوه‌کانی دانەخات، بێگومان پێ دەبێ لە لم و تۆزو خۆل.

دەیه م: پێهەکانی حوشر که خوفیان پێ دەگوتری، لە گوشت و چەرم پێکهاوون، واتە: پێهەکانی حوشر ئێسقانیان تێدانیە، مەگەر لە دیوی نیویدا، بۆیه‌ش کاتیک حوشر پێ دادەنێ، پێهەکی بلاودەبێتەوه، بە پێچەوانەی کەرو هیسترو ولاخەبەرزەوه، ئەوانە لەبەر ئەوهی (سم)یان هەن و، پێیان دەگوتری: یەك سم، هەروەها ئاژەلەکانی دیکەش: گاو مانگاو گامیش و مەرو بز، پێیان دەگوتری: دوو سم، ئەوانە لە لم دەچەقن، بەلام حوشر که پێهەکی دادەنێ، بەهۆی نەرمییەوه پان دەبێتەوه، تاکو بە لم دا نەچێتە خوار.

یازدەیه م: کلاوهی ئەژنۆی حوشر، بەرسکی حوشر، پێستیکێ رەق و وشکی هەیه، لە کاتی یەخ بووندا، کاتیک حوشر خۆی دەخاتە سەر زەوی، لەسەر ئەژنۆی و سینگ، پێستیکێ قایم و پتەوو رەق و وشک بە بەرسکی و ئەژنۆیه‌کانیه‌وه هەیه، بۆ ئەوهی نەسووتی و، بەرگەکی گەرمایی و قورساییش بگری.

دوازدهیه م: لەسەر دونگی حوشر چل (٤٠) کیلو چەوری هەیه، ئنجا ئەو دونگەکی لەسەر پشتیەتی لە کاتی برسێتییدا، ئەو چەورییه‌ی دێتەوه نیو خوینی و بەکاری دێنی، بۆ ئەوهی پەکی نەکهوێ، کاتیک خواردنی دەست نەکهوت.

سێزدەیه م: لە کاتی تینوویه‌تییدا، حوشر دەتوانی سەدو سی (١٣٠) لیتر لە ماوه‌ی دە (١٠) خولەکدا، ئاو بخواتەوه، واتە (١/٣)ی هەموو کیشی خۆی، حوشر دەتوانی (١/٣) ی کیشی خۆی ئاو بخواتەوه، که (١٣٠) لیتره! بۆ ئەوهی دواپی که دەروات بە بیابانداو ئاو نیه، چەند رۆژان دەپۆن و ئاو نیه، پەکی نەکهوێ، چونکه ئاو زۆری هەلگرتوه لە جەستەیدا.

چواردەيەم: حوشتەر لاقەکانی و ملیشی زۆر درێژن، بۆ برینی پێگاو بان و بەهۆی گەرمیی بیابانەووە نەسووتان، هەر بۆیەش خوا حوشتی وا خولقاندووە کە یەخ ببێ، هیچ وڵاخیکێ دیکە یەخ نابێ بۆ بار، نەکەرو نە هیسترو نە وڵاخەبەرزه، ئەوانە هیچیان یەخ نابن، ئەگەر گریمان یەخیش بن، لەوانە یە بە بارەکەیانەووە هەلنەستەووە، بەلام حوشتەر یەخیش دەبێ و، دەشتوانی بەبارەووە هەلیشتیتەووە، بە شیوەیەکی زۆر پێک و ئەندازەیی (هندسی) هەلنەستیتەووە، ئەک زۆر خۆی خوار بکاتەووە و بارەکە بەسەر ملی دا، یان خۆی بەسەر پستی دا بدات و بارەکە بەسەر کلکیدا بیتە خوار، بەلکو بەپێکی هەلنەستیتەووە.

پازدەيەم: گەدە حوشتەر چوار بۆشایی هەن، بۆیەش حوشتەر زۆر بە خێرای تالف و گیا دەخوات، بەلام دوا یی کاویژ دەکات کە بە عەرەبی (إِجْتَرَا) ی پێ دەلێن، واتە: ئەو خواردنە ی بە خێرای خواردوو یەتی، دوا یی بە شێنەیی دەیهێتیتەووە و جارێکی دیکە دەیجۆی، بۆ ئەوێ باش هەرس ببێ، حوشتەر دەتوانی (٦ - ١٠) پۆژ بەبێ ئاوو خواردن بژی و بە بیاباندا بپروات، کاتی خۆی لە جەنگی یەرمووکدا خالیدی کوری وەلید خوا لێی پازیبی سوپایەکە ی لە عێراقەووە برد بۆ شام، بە سواری حوشتەرەکانیان، دیارە حوشتەرەکانیان تینوو کردوون و دوا یی ئاویان داوون، خواردنیا پێداوون، ئنجا پۆشتوون و دە (١٠) پۆژیان پێچوون، لە نیوان عێراق و شام دا، تاکو گەیشتنە مەنزل، بێ ئەوێ ئەو حوشتەرە ئاو بخۆنەووە، یاخود خواردنێک بخۆن.

کەواتە: کە خوا دەفەرموێ: ﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْآيَاتِ كَيْفَ خُلِقَتْ﴾، ئایا سەرنجی حوشتەرەکان نادن، چۆن دروست بوون؟ تێمە ئەو پازدە (١٥) خالەمان وەک پازدە تاییە ئەندیی خستوونەپروو، کە تەنیا لە حوشتەدا هەن، بەلام بێگومان دەگونجێ لە بارە ی حوشتەرەووە تاییە ئەندیی دیکەش بخوێنەپروو.

مهسه له ی چواره م و کوتایی:

فهرمانکردنی خوا به پیغمبره که ی ﷺ که بهرده وام بی له سهر ناموژگاریی
کردن و بیر خستنه وهی خو، چونکه نه و دهسه لاتی به سهریاندانیه، به زور
مسولمانیان بکات، نه وهی بیپرواش بی، خوا سزای ههره گه وهی ده دات،
گه رانه وهش ته نیا بو لای خویاهو، لیپرسینه وهش ته نیا مافی خویاه سبحانه و
تعالی:

خوا ده فهرمو: ﴿فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ﴾ ۲۱ ﴿لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ﴾ ۲۲
إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ﴿فَعَذَابُ اللَّهِ الْعَذَابُ الْأَكْبَرُ﴾ ۲۳ ﴿إِنْ إِلَيْنَا إِيَابُهُمْ﴾ ۲۵ ﴿ثُمَّ إِنْ
عَلَيْنَا حِسَابُهُمْ﴾ ۲۶

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له شهش برگه دا:

۱- ﴿فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ﴾، بیریان بخه وهو ناموژگارییان بکه، تو ته نیا
بیرخه ره وهی، خوا به پیغمبره خاتهم ﷺ ده فهرمو: ﴿فَذَكِّرْ﴾، ئنجا بیریان
بخه وهو، ناموژگارییان بکه، رینماییان بکات، ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ﴾، تو ته نیا
بیرخه ره وهو ناموژگارییکارو رینماییکاری، لیردها پیتی (ف) له ﴿فَذَكِّرْ﴾ دا: (فَصِيحَةٌ
تَفْرِيعٌ عَلَىٰ مُحْصَلٍ مَا سَبَقَ مِنْ أَوَّلِ السُّورَةِ، وَالْأَمْرُ مُسْتَعْمَلٌ فِي طَلَبِ الْإِسْتِمْرَارِ وَالِدَّوَامِ)،
(ف) پروونکه ره وهیه و نه وهی دی، بنیاتی ده ئیتته وه له سهر نه وهی رابردوه، ههر له
سهره تای سووره ته که وهو، فهرمانه کهش بو داواکردنی بهرده وامییه، یانی: حال که بهو
شیویه باسمان کرد، تو بهرده وامبه له سهر بیرخستنه وه، چونکه ته نیا ئه رکت بریتییه له
بیرخستنه وهو ناموژگارییکردن.

۲- ﴿لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ﴾، تو زال و بالاده ست نی به سهریانه وه، ئەمه به دوو
جوړ خویندراوه ته وه، ههم به (ص) ههم به (س): ﴿بِمُصَيِّرٍ﴾ و ﴿مُسَيِّرٍ﴾، ﴿لَسْتَ

عَلَيْهِمْ بِمُصِيطِرٍ ﴿٢﴾ (أَيُّ: لَسْتُ عَلَيْهِمْ مُهَيِّمًا وَلَا مُجْبِرًا وَلَا مُكْرِهًا)، تۆ دەسەلاتت بەسەریاندا نیەو ناچارکەرو زۆر لیکەریان نی، بەلکو تۆ تەنیا ئەرکت ئەوەیە بیران بخەیهووەو ئامۆزگاریان بکە، وریایان بکەیهووەو تێیان بگەیهنی.

لە قورئاندا وشەکانی: (ذِكْرٌ وَ تَذْكِيرٌ وَ ذِكْرٌ وَ تَذْكِيرٌ) زۆر ھاتوون، جارانی دیکەش باسما کردووە، کە حیکمەتەکە ی ئەوەیە خۆی کاربەجی مەرووفی و خولقاندووە، ئەو راستییانە ی دوایی لە پێی وەحییەو دەیاننێری و دایاندەبەزێنی، ناخ و زگماکی مەرووف پێیان ئاشنایە، کەواتە: پێخەمبەرەن و جیگرەن و شوێنکەوتووانی پێخەمبەرەن، ئەرکیان ئەوەیە ئەو راستییانە بیر خەلک بخەنەووەو، بێخەنەووە بەرچاویان، چونکە زگماک و ناخیان بەو راستییانە ئاشنایە دەیانناسی، گرنگ ئەوەیە ئەو راستییانە یان بخەنەووە بەرچاو، بەلام بێگومان کە خوارسک و زگماکی مەرووف راستییەکانی کە لە پێی وەحییەو دین، دەیانناسی، بە شیوەی گشتی دەیانناسی و، مانای وانیە - وەک بە ھەلە بە شێک لە ئەھلی تەسەووف گوتووایە ئەگەر بێت و مەرووف خۆی پاک و چاک بکات، پێویستی بە وەحیی ناکات! بەلکو مەرووف کاتیکی خۆی پاک و چاک دەکات، ئامادەیی تەواوی دەبێ، کە ئەوەی وەحیی دەیفەرموێ، وەریبگرێ، نەک ئەوەی وەحیی دەیفەرموێ، بیزانی، بەلێ، بنچینەو پێشەکانی ئەو راستییانە ی وەحیی دەیانفەرموێ، خوارسک و ناخی مەرووف پێیان ئاشنایە، بەلام وردەکارییەکانی و درێژەکە ی، تەنانەت پێخەمبەرانیشت کە خاوەنی پاکترین زگماک و ناخ بوون، پەییان بەو راستییانە نەبردووە کە لە پێی وەحییەو نەبێ، نازانین.

﴿٣﴾ - (إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ) ﴿٣﴾، مەگەر کەسێک کە پشتی ھەلکردووەو بێپروا بوو.

ئەمە زانیان دوو واتایان بۆ لیکداونەووە:

یەكەم: گوتووایە: ﴿إِلَّا﴾، بە مانای بەلام (لَکِن)، یانی: (لَکِن مَنْ تَوَلَّى وَاسْتَمَرَ عَلَى كُفْرِهِ يُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ)، بەلام کەسێک کە پشتی ھەلکردووەو لەسەر بێپروایی بەردەوام بوو، خوا سزای ھەرە سەختی دەدا.

بەم واتایەش ئەو هەلاواردنە دەبێتە هەلاواردنیکی دابراو (إِسْتِثْنَاءٌ مُنْقَطِعٌ)، یانی: تۆ بەسەریانەو زۆر لیکاری و، ناتوانی بەزۆر بڕوایان پێ بهێنی، جگە لەوەی پشت هەڵدەکاوی بپروا دەبێ، ئنجا ئایا پیڤەمبەری خوا ﷺ زۆر لەوان دەکات؟ نەخێر، بۆیە هەلاوێردراو (مستثنی) بەشیکی نە لە لێهەلاوێردراو (مُستثنی مِنْهُ)، چونکە پیڤەمبەر ﷺ کە بە گشتی زۆر لیکاری خەڵک نە، ئەوانە ی کە پشت هەڵدەکەن و بپروا دەبن، زۆر لیکاری ئەوانیش هەر نە، کەواتە: ئەوان بەشیکی نین لەوانە ی پێشی، بۆیە پێی دەگوێری: هەلاواردنیکی دابراو.

دووهم: گوتووینە: (إِلَّا) هەر ئامرازی هەلاواردنەو هەلاواردنیکی پەيوەست (إِسْتِثْنَاءٌ مُتَّصِلٌ)، (مُستثنی مِنَ الْمَفْعُولِ الْمَحْذُوفِ فِي فَذَكْرٍ، وَالتَّقْدِيرُ فَذَكْرُ النَّاسِ، إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ، إِذْ تَذَكَّرْتَهُ لَا فَايْدَةَ فِيهَا فَهِيَ لَعْنٌ)، واتە: ﴿فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ﴾، دوا یی کە دەفەرموێ: ﴿لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ﴾، ئەمە ڕستە یەکی ئیواخنە، (جُمْلَةٌ مُعْتَرِضَةٌ)، ئنجا وەک تەواوکردنی چەمک و واتای: ﴿فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ﴾، فەرموویەتی: ﴿إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ﴾، هەلاواردنەکە لە بەرکاری قرتینراوی (ذَکَّرَ)، کە بەمجۆرە یە: (فَذَكِّرْ النَّاسَ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ)، خەڵک ئاگاداربکەو و ڕیایان بکەو، بێر خەڵک بهێنەو، جگە لەوانە ی پشتیان هەڵکردو و بپروان (ئەوانە لیان گەڕی) چونکە بێر خستەو و وان سوودی نیەو شتیکی پووچەو، کاتی خۆت بەوانەو بەفیڕۆ مەدە، وەک لە سوورەتی (النجم) دا دەفەرموێ: ﴿فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ (١٩)، واتە: پشت هەڵبکەو وازی بێنە لەوانە ی پشت لە بەرنامەو یادی ئیمە دەکەن و، تەنیا ژیا نی دنیا یان دەوێ، واتە: لیکدانەو و دووهم وەک چەمک و واتای ئەو ئایەتە ی سوورەتی (النجم) وایە.

منیش ئەم واتایە ی دووهم زیاتر بە دلەو دەنووسی: ﴿فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ﴾، ئنجا: ﴿لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ﴾، ئەمە ڕستە یەکی ئیواخن کراو، ئنجا: ﴿إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ﴾، واتە: جگە لەوە ی پشتی هەڵکردو و بپروایە وازی لێ بێنەو بۆ خوا لێی گەڕی.

(۴) - ﴿فَعَذَّبَهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ﴾، خوا سزای هه ره گهورهی ده دا.

له کۆتایی دا خوی بهرزو بالادهست ده فهرموئ:

(۵) - ﴿إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ﴾، به دنیایی گه رانه وه یان ته نیا بۆ لای ئیمهیه، (الإِيَابُ: الرجوع، أَبْ يُؤْبَأُ أَوْبًا، وَإِيَابًا)، واته: گه راپه وه، ده گه پیتته وه، گه رانه وه، گه رانه وه یان ته نیا بۆ لای ئیمهیه.

(۶) - ﴿ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ﴾، ئنجا به دنیایی لپرسینه وه شیان ته نیا له سه ر ئیمهیه، لیره دا: ﴿ثُمَّ﴾: (لِلزَّاحِي الرُّبِّي، فَمَحَاسَبُهُمْ تُشْبِهُ حَقًّا أَوْجَبَهُ اللَّهُ عَلَى نَفْسِهِ)، ﴿ثُمَّ﴾ بۆ به دوا هاتنی پله پله یه، چونکه لپرسینه وه ی وان (هی مروقه کان)، وهك هه قیكه خوا له سه ر خوی پیوستی کردب.

چوار هه لوهسته له ئاقار نه و شه ش ئایه ته ی کۆتایی (الغاشية) دا:

یه که م: پیغه مبه ری خوا ﴿تَهْنِئَةً﴾ ته نیا نه رکي گه یاندنی په یامی خوایه: خوا سبحانه و تعالی به پیغه مبه ری خاتهم ﴿تَهْنِئَةً﴾ ده فهرموئ: ﴿فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ﴾، مادام حال به و شیوه یه که باسمان کرد له رابردو دا، تۆ له سه ر بیرخستنه وه و ئاموژگاری و رینمایی کردنی خۆت به رده وام به، چونکه تۆ ته نیا نه رکت نه وه یه، وهك له شوینی دیکه دا ده فهرموئ:

أ- ﴿إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ﴾ (۴۸) الشوری، واته: تۆ ته نیا راگه یاندنت له سه ره.

ب- یان ده فهرموئ: ﴿وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾ (۵۴) النور، پیغه مبه ر ته نیا راگه یاندنی پروونی له سه ره.

ج- یان ده فهرموئ: ﴿فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾ (۳۵) النحل، ئایا پیغه مبه ران ته نیا گه یاندنی پروونیان له سه ر نیه؟

﴿لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيْطِرٍ﴾، تۆ به سه ر نه واندا زāl نی، واته: تۆ ناچار که رو زۆر لیکه ریان نی، به سه ردا سه پینه ریان نی، ئیمان و ئیسلامیان به سه ردا سه پینی،

ئەو ئەركى تۆ نىيە، كەواتە: تۆ بېريان بخەووە و تەنيا بېرخەرەوہى، ﴿إِلَّا
 مَن تَوَلَّى وَكُفِّرَ﴾، جگە لەوانەى پشتیان هەڵکردووە و بېپروا بوون، واتە: لەسەر
 پشتەڵکردن و پروو وەرچەرخاندن لە پەيامى خواو، لە تۆ، بەردەوامن، لەسەر
 بېپروایى بەردەوامن، ئەوانە بۆ خوا لى گەپى، ﴿فَعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ﴾،
 خوا سبحانە و تعالى سزای گەورەترى دەدا، سزای گەورەترى دەدا.

دووهم: سزای گچکەو گەورەتر چىن؟

سزای گچکە لە ژيانى دنياشدا دەگونجى هەبى، كە برىتيە لە نەخۆشى و
 ئازارو ناپەهەتییى، هەروەها ئازاردان و سزادانان بە دەستى مسوڵمانان لە
 كاتى پروو بە پروو بوونەووەدا، لە سوورەتى: (السجدة) ش دا خواى پەرەردگار
 باسى سزای گچکەو سزای گەورە دەكات، دەفەرموى: ﴿وَلَنَذِقَنَّهُمْ مِنَ
 الْعَذَابِ الْأَدْنَى دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ (۲۱)، واتە: بە دلىيى لە
 ئازارى گچكەيان پى دەچىژىن، پىش سزادانى گەورەتر، {سزادانى نىزىكتىر
 دەدەين، (هەى گچكە)، پىش سزادانى گەورەترو دوور، كە لە پۆژى دوايىدا،
 بەلكو بگەرێنەوہ.

تيمە كاتى خۆى لە تەفسىركردنى سوورەتى: (السجدة) دا باسمان كردوہ،
 كە دەگونجى سزادانى گچكە مەبەست پى نەخۆشى بى، ناخۆشى بى،
 گرفتارى و ناپەهەتییەكان بن، كە لە دنيا دا دینە پى مروڤەكان، ياخود
 مەبەست پى ئەوہ بى كە بېپروايان بە دەستى خەلكى ئىسلام لە كاتى جەنگ
 و پروو بە پروو بوونەووەدا، تووشى سزاو ئازارو مەينەتییى بن، كە ئەمەش دەبىتە
 ئىعجازىكى مێژوویی و هەوالدان بە ناديار، كە مسوڵمانان لەو كاتەدا لە
 مەككەدا چەوسێرانوونەوہ، خواش فەرموویەتى: كاتىك دى تيمە سزای نىزىكترو
 گچكەترى پى بچىژىن، پىش سزای گەورەتر، كە لە پۆژى دوايىدا بۆيان دىتە
 پىش!

سینەم: گەرانهوه بەس بۆ لای خواو لێپرسینهوهش هەر لەسەر ویه:

که دەفه رموی: ﴿إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿٢٦﴾﴾ بەدلتیایی گەرانهوهیان تەنیا بۆ لای ئیمەیه (بە هیچ لای دیکەدا ناپۆن) و لێپرسینهوهشیان تەنیا لەسەر ئیمەیه، کەسی دیکە لێیان ناپرسیتەوه، تەنیا بەدیھێنەر و پەروردارو خواوەنیان لێیان دەپرسیتەوه.

وهك له هه‌ندیك له كۆتیه‌كانی خۆمدا باسم كردوه^(۱)، ئەم راستییە زۆر گرنگە خەڵکی ئیسلام لە عەقل و دڵیاندا زۆر درەوشاوه بۆ، و نەزانن ژیانی دنیا جیگای ئەوێهێه تەصفییە حیسابی تیدا بکری و، جیایی ئەوێهێه هەر کەسێک خراپەیه‌کی کرد، کوفری کرد، شیرکی کرد، نیفاقی کرد، تاوانی کرد، لەو تاوانانە ی که پەيوه‌ندیان به‌ نێوان خۆی و خواوه‌هیه، نه‌ك زيانيان بۆ خه‌لك هه‌بێ، ئەوێه دەبێ سزا بدری! چونکە جگە لەو تاوانانە ی زيانيان بۆ خه‌لك هه‌يهو کۆمە‌لگا دەشپۆینن، ئیسلام سزای دنیایی دانه‌واوه بۆ هیچ کام لەو گوناھانە ی دیکە، بەلام:

۱- کەسێک که ژینی خه‌لك بخاته مه‌ترسییه‌وه، خوا سزای بۆ داناوه: ﴿وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيٰوةٌ ﴿١٧٩﴾﴾ البقرة.

۲- کەسێک مال و سامانی خه‌لك بخاته مه‌ترسییه‌وه، خوا هه‌م سزای پێگري، هه‌م سزای دزیی بۆ داناوه.

۳- کەسێک وه‌چه‌و نامووسی خه‌لك بخاته مه‌ترسییه‌وه، خوا سزای زینای بۆ داناوه.

۴- کەسێک زیان بگه‌یه‌نێ به‌ ئابروو و که‌رامه‌تی خه‌لك، خوا سزای بوختانکردن به‌ داوینپرسیی بۆ داناوه.

(۱) پروانه: کتیی دوازدەیه‌م له: (موسوعة: الإسلام كما يتجلی في کتاب الله)و، کتیی: (چه‌ند مه‌سه‌له‌یه‌کی باوی سه‌رده‌م)، به‌شی یه‌که‌م: بنه‌مایه‌کانی ته‌بایی و پێکه‌وه‌ ژیان له‌ قورئان دا، چاپی شه‌شه‌م

۵- كەسەك ھەیمینی و ئاسایشی خەلك بختە مەترسییەو خەوای دادگەر سزای بۆ داناو.

ھەندەك لە زانایانیش دەلێن: سزای مەخۆرییش خەوای کاربەجێ دایناو،
لە پێی پێغمبەرەو ﷺ بەلام رای راستر ئەوێهە کە ئەو زیاتر بە کۆشش
و ئیجتیھادو تێفکرینی ھاوێلان بوو، بۆیە پێشێ چل (۴۰) قامچییان لێداو،
دوایی کردوویانەتە ھەشتا (۸۰)، دوای ئەوێ خەلك لەسەری بەردەوام بوو.

کەواتە: ئەو سزایە ملکەچە بۆ سیاسەت و تیگەشیستی حوکمرانان، ئەوانە
کۆمەلگای مەسولمان بەرپۆو دەبەن، بەلێ جگە لەو تاوانانە زیان دەگەین
بە پرووخی خەلك، بە مال و سامانی خەلك، بە نەسل و وەچەیان، بە ئابروو
و کەرنامەیان، بە ھەیمینی و ئاسایشیان، جگە لەوانە، خوا بۆ هیچ گوناھێک
سزایەکی دیکە دیارییکراوی دانەناو لە قورئاندا، ھەرۆھا پێغمبەریش
ﷺ لە پێبازی خۆیدا، ئێمە لە تەفسیری سوورەتی (النور) دا لە بارە سزای
داوێنپەسییەو قەسەمان کردووە کە پێغمبەری خوا ﷺ کاتی خۆی کەسانێک کە
زینایان کردووە، بەرد بارانی کردوون تاکو مردن، بەلام پێم وایە ئەو رایە راستر
کە دوایی حوکمی یەكجارەکی لە ئیسلامدا لە بارە سزای زیناوە، ئەوێهە کە
خوا لە سوورەتی (النور) دا باسی کردووە: ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ

جَلْدَةٍ ۚ

بۆ مەسەلە ھەلگەرپانەو ھەش لە ئیسلام دا، لە تەفسیری سوورەتی (محمد)
و، لە ھەندەك شوێنی دیکەشدا باسمان کردووە، سزایەکی دیارییکراوی نیە لە
قورئاندا، لە سوننەتی پێغمبەریش ﷺ سزایەکی قەتعی و دیارییکراوی نیە،
بۆیە زانایان ئیجتیھادیان کردووە، بە نەسبەت سزای کەسانێکەو کە لە ئیسلام
ھەلگەرپانەو، لە شوێنی خۆیدا بە درێژی باسمان کردووە، لە مەوسووعە:
(الإسلام كما يتجلي في كتاب الله)^(۱) دا.

کەواتە: پێویستە ئەوەمان لەبەرچاو ڕوون بێ، کە ئیسلام ھاتووە کۆمەڵگایەکی پاک و چاک و راست، دروست بکات و، سزا بەسەپێتی بەسەر ئەوانەدا کە زیان بە ژيانى خەڵک دەگەین، بە نەسل و وەچەى خەڵک، بە ئابوروو و کەرەمەتى خەڵک، بە مائ و سامانى خەڵک، بە ھىمنى و ئاسایشى خەڵک، بەلام شتەکانى دیکە، خواى پەرورەدگار خەڵکیان پى تاقى دەکاتەو، ئەگەر بىت و ئەوانە پارىزراو نەبن: ژيانى خەڵک نامووسى خەڵک، ئابوروو و کەرەمەتیان، مائ و سامانیان، ھىمنى و ئاسایشیان، کۆمەڵگا تیکدەچى، بەلام خەڵک بە کوفرو ئیمانەو پیکەو دەژین، بۆیە لەسەر بىپروایى ئیسلام سزایەکی دیاریکراوى نیەو، لە کۆمەڵگای یەکەمى پىغەمبەرىش ﷺ دا جوولەکەکان ھەبوون، ھەندىک نەصرانى ھەبوون، ھەندىک لە ھاوبەشدانەران ھەبوون، موناڤىقەکان ھەبوون، شان بە شانى مسولمانان و پیکەو دەژيان.

حالتى تەبایىش بەردەوام بوو، ھەتا جوولەکەکان پەیمانیان شکاندو پەیمانیان ھەلۆشانەو، پىغەمبەرىش ﷺ ئەوێ پەیمانى دەشکاند، سزای دەدات، لەسەر پەیمان شکاندنى، نەك لەسەر کوفرى، ئەگەرنا ئەگەر لەسەر کوفر بووایە لە سەرەتاوە سزای دەدان، ئەمە راستىیەکی گەنگە، پێویستە بیزانین و خواى پەرورەدگار لێرەداو لە چەند جىیەکی دیکەى قورئاندا ڕوونى کردۆتەو.

چوارەم: ناگونجى ئەو ئایەتە نەسخ کرايىتەو:

ئەوێ لە ھەندىک لە تەفسىرەکاندا ھەيە، کە ئەم ئایەتە نەسخ کراو تەو، بە ئایەتى شمشىر (سيف)، کە ئایەتى (سيف) لە قورئاندا ھەر نیەو، وشەى (سيف) لە قورئاندا ھەر نەھاتووە، مەبەستیان لە ئایەتى ژمارە (۵)ى سوورەتى (التوبة)یە، کە لە کاتى تەفسىرکردنى ئەو سوورەتەدا، بە تەفصىل قسەمان لیکردووە گوتوویمان: سەرچەم ئەو قسانەى کە فلان ئایەتە نەسخ بوو تەو،

چونكه باسى ئەو دەكات: لیبوردنت هەبى، چاوپۆشیت هەبى، سنگ فراوان و لیبورده به! ئەو قسانه هیچیان پشت ئەستور نین به هیچ بەلگهیهك، ئەم قورئانهی ئیستا لەبەر دەستی ئیمه دایه، ئەم موصحفه موبارەكه، یهك ئایهتیشی تیدانیه، بگره یهك پرستهشی تیدانیه، کاری پینهکری، زانایانیش که کاتی خۆی ئینو عەباس و جگه له ئەویش (خوا له خۆی و بابی پازی بى)، وشەى: نهسخ (نسخ)یان به کارهیناوه، وهك له کتیی قورئانی مهزن (قورئانی مهزن له نۆزده تهوهردا)^(۱) گوتوو مانه، مه به ستیان چەند شتیک بووه:

۱- حوکمیک که به گشتی (عام) هاتوه، دوايى تايه تکراره به هه نديک له چه مکه کانيه وه.

۲- حوکمیک که به ره هايی (مطلق) هاتوه، دوايى به ندادار (مقيّد) کراوه.

۳- مه به ستیان پيى پروونکردنه وهی حوکمیک بووه، که پيشتر به کورتیی هاتوه.

۴- مه به ستیان پيى پله پله یی (تدریج) بووه.

به لām مه به ستیان ئەو بى که ئایه تیک هاتوه، دوايى ئایه تیکی دیکه ئەوهی لāبردوه، شتى وا له قورئان دا نيهو، گریمان هاوه لیکیش، یاخود زانایه کیش شتیکى وای گوتبى، پای خۆی بووهو، پای راست، پایهك که پیمان وایه له گه ل پینگه ی به رزی قورئاندا بگونجى، هه ر ئەوه یه که ئەم قورئانه، ئەم موصحفه ی ئیستا لەبەر ده ستیمان دایه، یهك ئایهت و یهك پرستهشی تیدانیه، کاری پینهکری و حوکمه که ی هه لوه شایته وه.

له خواي به رزی مه زن داواکارین هه رچی زیاتر یارمه تییمان بدات، قوولترو فراوانترو باشترو راستتر، له قورئان تیگه یین و، چاکتر به ریبازی پیغه مبه ری خاته مه وه ﷺ پابه ند بین، بیگومان ریبازی پیغه مبه ریش ﷺ هه ر بریتیه له به رجه سته کردنی قورئان له ژيانی تاکیی و خیزانی و کۆمه لایه تی و سیاسیی

(۱) شایه نی باسه ئەو کتیه له چابی دووهم دا کراوه ته (پیشه کی گشتی) کۆی ئەم تهفسیره و ده خریته به رگی یه که مه وه.

و خویدا، خوای به خشر یارمه تی ټیمه ش بدات هه چي زیاتر کارلیک بکه یی
له گه ل قورئاندا، تا کو له دنیا دا ژیا نیکي پاک و چاک و راست و دروستان هه بی
و، له دواړو ژیشدا سهر به رزو سهر فراز بین.

لیره شدا کو تایی به تهفسیری سووړه تی (الغاشية) دینن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فسیری سوورہ تی

الفَجْرِ

دەستپیک

بەرپـۆزان!

ئەمـرۆ کە (۲) ی مانگی (ذی الحِجَّة)، واتە: مانگی (۱۲) ی سالی (۱۴۴۱) ی کۆچی، بەرانبەر (۲۳) ی تەمموز، واتە: مانگی (۷) ی سالی (۲۰۲۰) ی زاینیە، خوا پشتیوان بـێ، دەست دەکەین، بە تەفسیرکردنی سوورەتی (الفجر).

سەرەتاش پێناسەو نیوەپۆکی ئەم سوورەتە موبارەکە لە حەوت بـرگەدا دەکەین، وەك چوارچێوەو هێلە گشتییەکانی و، ناساندنی، بەر لەوەی بچینە ئێو وردەکارییەکانی شیکردنەوێو روونکردنەوێ چەمکی ئایەتە بە پێزەکانی:

پێناسە ی سوورەتی (الفجر) و بابەتەکانی

یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە تەنیا ناوی سوورەتی (الفجر) ی، بەبـێ پیتی (و) بۆ بەکارهێنراوە، چونکە سوورەتەکە ئاوا دەست پێدەکات: ﴿وَالْفَجْرِ ۝۱﴾، بەلام لە ناوەکەیدا (و) هەڵهاتووە.

دووهم: شوێنی دابەزینی:

تیکرای زانیان لەسەر مەککەیی بوونی یەکدەنگن، تەنیا (إِبْنُ عَطِيَّة)، لە تەفسیرەکە ی خۆیدا: (التَّحْرِيرِ الْوَجِيزِ فِي تَفْسِيرِ كِتَابِ اللَّهِ الْعَزِيزِ) لە (أَبُو عَمْرُو الدَّانِي) یهوه هێناویەتی، کە هەندێک لە زانیان ئەم سوورەتە موبارەکیان بە

مەدینەیی داناو، بەلام بەلگەیهکی وا ئەم قسەیه پشتراست ناکاتەو، لەو بارەوێش کە ئەم سوورەتە موبارە کە لە مەککە دابەزیو، ئەم گێردراوێهە هەیه:

{عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ الْفَجْرِ بِمَكَّةَ} (أورده السيوطي في «الدر المنثور»: ج ٨، ص ٤٩٧، ونسبه لابن الضريس والنحاس وابن مردويه والبيهقي، وقال: وأخرج ابن مردويه عن عبد الله بن الزبير رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قال: أنزلت والفجر بمكة، وأخرج عن عائشة رضي الله عنها، قالت: أنزلت سورة الفجر بمكة، الإستيعاب في بيان الأسباب، ج ٣، ص ٥١١).

واتە: عەبدوللای کوری عەباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، گوتووێهەتی: سوورەتی (الفجر) لە مەککە دابەزیو.

هەر وەها (السيوطي) پائیداوێهە لای (ابن مُردويه) کە هەمان قسە لێ عەبدوللای کوری زوبەیرەو ه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ هیناوەو گوتووێهەتی: سوورەتی (الفجر) لە مەککە دابەزیو، دیسان (ابن مُردويه) لە دایکمان عایشەو (خوا لێی پازی بێ) هیناویەتی، گوتووێهەتی: سوورەتی (الفجر) لە مەککە دابەزیو.

سێیهەم: ریزبەندیی لە موصحف و لە دابەزین دا:

ئەم سوورەتە موبارە کە (الفجر)، لە (مصحف) دا ژمارەکە (٨٩) یەو، لە دابەزینیشدا ژمارەکە (١٠) یە، پێش سوورەتی (الضحى) و، دواى سوورەتی (اللیل) دابەزیو، ئەو پرای ژمارەیهکی زۆر لە زانایانە.

چوارەم: ژمارەى ئایەتەکانى:

زانایان سێ ژمارەیان بۆ داناون: أ- (أَهْلُ الْكُوفَةِ وَالشَّامِ)، گوتووێانە: سێ (٣٠) ئایەتە.

ب- بەلام (أَهْلُ الْمَدِينَةِ وَمَكَّةَ) زانایانی ئەو دوو شارە موبارەکە، گوتووایانە: سیی و دوو (۳۲) ئایەتە.

ج- (أَهْلُ الْبَصْرَةِ) ش بە بیست و نۆ (۲۹) یان داناو.

بەلام زیاتر ژمارە ی سیی (۳۰) تەبەننئی کراو، بۆ ئایەتەکانی ئەم سوورەتە موبارەکە.

پێنجەم: نیوەڕۆکی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە چوار تەوہران دەگرێتە خۆی:

۱- پێنج سوێندی خوای بەرزی مەزن لە ئایەتەکانی: (۱ - ۵) دا: ﴿وَالْفَجْرِ ۱﴾ و ﴿لَيَالٍ عَشْرٍ ۲﴾ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۳﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا يَسَّرَ ۴﴾ هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ ۵﴾.

۲- باسی فەوتێزانی ھەرسێک گەلی: عادو سەموودو فیرعەون و شوێنکەوتووکانی، دوا یابیوون و سەرکێشییان، خوا ﷻ سەرو قامچیەکی لە سزای خۆی لێداون، ئەمەش نۆ ئایەتەکانی: (۶ - ۱۴) ی گرتۆتەو.

۳- باسی مروۆفی بێپروا و دوور لە خوا، لە کاتی ھات و نەھاتی دنیایداو، سەرزەنشتی خوا ﷻ بۆی، لەسەر بیرکردنەوێ چەوت و ھەلە، کە ئەگەر ھاتی بوو، پێی وایە خوا لێی رازییەو، ئەگەر نەھاتی بوو - لە پرووی ماددیەو - پێی وایە خوا لێی تووڕە، خواش ﷻ بەرپەرچی ئەو بیرو بۆچوونە ھەلانی دەداتەو، ئەمەش شەش ئایەتەکانی: (۱۵ - ۲۰) ی گرتۆتەو.

۴- باسی ئاخیر زەمان و قیامەت و، سەرەنجامی ھەر کام لە مروۆفی بێپروا، مروۆفی پرواداری دڵ و دەروون ئۆقرە گرتوو و دامەزراو لەسەر بەندایەتی بۆ خوا، ئەمیش دە (۲۱ - ۳۰) ی گرتۆتەو.

شەشەم: تاییەتمەندییەکانی:

چەند شَتِیک ئەم سوورەتە جیادەکەنەووە لە سوورەتەکانی دیکەو،
کەسایەتیەکی تاییەتی پێدەبەخشن، ئێمەش حەوت تاییەتمەندییمان تێیدا.
کەوتووونە بەرچاو:

۱- ئەو پێنج سویندە تەنیا لەم سوورەتەدا هاتوون، ئەو پێنج سویندە ی لە ئایەتەکانی:
(۱ - ۵) داهاوون.

۲- پێناسە ی گەلی عاد بە (إِرم)، کە دەفەرموی: ﴿إِرمَ ذَاتِ الْعِمَادِ﴾، لە ئایەتی ژمارە
(۷) دا تەنیا لەم سوورەتەدا بەو شیوەیە هاتووە، ئەگەرنا باسی فەوتێترانی عاد دوا ی ئەو ی
پێغمبەری خوا هوود (عليه السلام) بو لایان پەوانکراوە، لە زۆر لە ئایەتەکانی قورئاندا هاتووە.

۳- وەسفی فیرەهون بە: ﴿ذِي الْأَوْنَادِ﴾، لە ئایەتی ژمارە (۱۰) دا، واتە: فیرەهونی
خاوەن وەتەدەکان، کە دوا یی باس دەکەین: ﴿الْأَوْنَادِ﴾ چەند واتایەکی هەن:

أ- دەگونجی مەبەست پێیان هەپەمەکانی میسر بێ.

ب- دەگونجی مەبەست پێیان سینگ و گولمیخ بێ.

ج- دەگونجی مەبەست پێیان سەربازەکان سوپایەکی فیرەهون بێ.

۴- باسی مروۆفی بېبروا لە کاتی هات و نەهاتدا، کە لە کاتی هاتی ماددییدا، زۆر دلخۆش
دەبێ و پێی وایە خواش لێی پازییە، بەلام لە کاتی نەهاتدا، دلتهنگ دەبێ و پێی وایە
خوا ریسوای کردووە، ئێویش لە دوو ئایەتەکی: (۱۵ و ۱۶) دا.

۵- باسی ئەووەکە هیچکەس وەك خوا کافر سزا نادات و کە لەپچە ناکات، لە دوو
ئایەتەکی: (۲۵ و ۲۶) دا.

۶- بانگکردنی مروۆفی پرودار بە نەفسی ئارامگرتوو: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾، لە
ئایەتی: (۲۷) دا.

۷- چەند وشەو تەعبیریکی تایبەت بەم سوورپەتە، کە تەنیا لێرەدا ھاتوون و، ئێمە ئەم پازدە (۱۵) وشەو تەعبیرەمان کەوتووونە بەرچاوە:

۱- (وَلَيَالٍ عَشْرٍ)، سویند بە دە شەوێکان.

۲- (وَالشَّفَعِ وَالْوَتْرِ)، سویند بە جووت و تاک.

۳- (وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرَ)، سویند بە شەوگار کە دەپروا پادەبری.

۴- (هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حَجْرِ)، ئایا لەوەدا سویند خواردن ھەیە بۆ خاوەن عەقل؟

۵- (جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ)، بەردیان قەلاشتو، بەردیان داتاشیو لە شیو (واد)دا.

۶- (سَوَّطَ عَذَابٍ)، قامچیێک ئازارو سزا.

۷- (أَكْرَمَ)، پێزی لێگرتوو.

۸- (أَهْنَنَ)، پێسوای کردووم.

۹- (وَتَأْكُلُونَ التَّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا)، میرات دەخۆن بە لێدان و بە کوکێرنەوێوە، ھەمووی پێکەوێ دەخۆن، ھی خۆتان و ھی خەلکیش.

۱۰- (حُبًّا جَمًّا)، خوشویستنیکی زۆر.

۱۱- (دَكَا دَكَا)، کوتران لەسەر کوتران، یاخود وردو خاش کران.

۱۲- (لَّا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا)، وەک سزادانی خوا، کەس ئاوا سزا نادات.

۱۳- (وَلَا يُؤْتِيْكَ وَاقَهُ أَحَدًا)، وەک کەلەپچە کردنی خوا (بۆ بابای بێپروا) کەس وا کەس کەلەپچە ناکات.

۱۴- (يَتَأَيَّنُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ)، ئەو نەفسی ئوقرەو ئارامگرتوو.

۱۵- (جَنِّي)، باخەكەم، لە ھەموو قورئاندا كە خوا بە ھەشتی پال دابیته لای خووی، تەنیا لیڤەدایە، (جَنِّي) ئەو باخ و بەھەشتە دامنەو ەو دۆستانی خۆم .

ھەوتەم و کوټایی: دابەشکردنی ئایەتەکان:

تیمە کووی سیی (۳۰) ئایەتە موبارەكەكەئەم سوورەتە، دەكەینە دەرسیك، چونكە ھەرچەندە لە چوار بابەت و چوار تەوەر پێكدی، بەلام ھەموویان تێكھەلكیشن و پێكەو ە پەيوەستن.

دەرسى ئەم سوورەتە

پیناسە ی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە ھەر سی (۳۰) ئایەتەکە ی ئەم سوورەتە موبارەکە ی (الفجر) پیکھاتووە، چوار تەوھەری سەرەکی دەگریتە خۆی، کە پیشتریش باسمان کردن:

۱- پینج ئایەتی یە کەم: ﴿وَالْفَجْرِ ۝۱ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ۝۲ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۝۳ وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ ۝۴ هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حَبْرِ ۝۵﴾، ئەم پینج ئایەتە موبارەکە تەوھەری یە کەمی ئەم سوورەتە موبارەکە پیکدینن، خوا ﷻ سویند دەخوا بە بەرەبەیان و، دە شەوکان و، بە جووت و بە تاک و، بە شەوگار کە دەروات، کەواتە: خوا سویندی بە پینج شتان خواردووە، دوایی فەرموویەتی: ﴿هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حَبْرِ﴾، ئایا لەو دەدا سویند ھەبە بو خاوەن عەقڵ، واتە: ئایا ئەو پینج شتە شایستە ی ئەوین سویندی پێ بخوری، بیکومان بەلێ، بۆیەش خوا ﷻ سویندی پێ خواردوون.

۲- باسی فەوتێترانی ھەرسێ گەلی: (عادو سەموود و فیرعەون)، دوای یاخیبوونیان و سەرکێشییکردنیان لە بەرانبەر خواو، بەندەکانی داو سزادانی خوا بۆیان و، یە ک قامچی لێدانی ھەر کامیکیان، لە سزای خۆی: ﴿فَصَبَّ عَلَيْهِمُ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ﴾، کە بەنسبەت گەلی عادووە فەرموویەتی: ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ۝۶ إِرْمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ۝۷ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ۝۸﴾.

دوایی بەنسبەت گەلی سەموودووەش فەرموویەتی: ﴿وَتَمُودَ الَّذِي جَابَأُ الصَّخْرَ بِالْوَادِ﴾، واتە: ئەو گەلی سەموودە ی بەردیان قەلاشت و داتاشی، لە (واد)دا، کە دۆل و شیوێکە زۆربە ی زانیان دەلێن: (وَادِي الْقُرَى)یە.

بەنسبەت فیرعەونیشەو فەرموویەتی: ﴿وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْدَادِ﴾، فیرعەونی خاوەن سینگ و گۆلمیخەکان، ئنجا بەگشتی لە بارەیانەو فەرمووی: ﴿الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ۝۱۱ فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ۝۱۲﴾، ئەوانە ی لە ولاتاندا سنووریان

بەزاند، ھەلگەرانەو ھە لە خواو یاخیوون و، خراپەکاری و تیکدانیان تیدا زۆر کرد، ﴿فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ﴾، پەرورەدگاریشت سەرو یەك قامچی لە سزاو ئازاری خوێ بەسەردا پرشتن، ﴿إِنَّ رَبَّكَ لِبِالْمِرْصَادِ﴾، بە دنیایی پەرورەدگارت لە بۆسەدایە، چاودێری بەندەکانی دەکات و ھەرکامێکیان سەرپرۆی و زی دەپرۆی بکات، بە شیوەیەك کە ژيانی خەلك تیکبەدات لەسەر زەوی، سزای دەدات.

۳- باسی مەروفی بێپروا و دوور لە خوا، لە کاتی ھاتوونەھاتی دنیایدا، کە پێی وایە: ھەرکات خوا ﷻ نازو نەعمەتی پێدا، خوشیدەوێ و پێزی لێ دەگری و، ھەرکات بژیویشی لێو ھەتەنگ ھینا، پێسوای کردو، لێرەدا خوا پەرورەدگار بەگشتی باسی مەروف دەکات، بەلام زۆربە ھەرە زۆری زانیان دەلێن: مەبەست پێی مەروفی بێپروا خراپەکارە، ﴿فَأَمَّا الْإِنْسَنُ﴾، وشە: (الإنسان)، (ال)ی ناساندنی لەسەرەو بە پێی پای زۆربە زانیان (ال)ەکە بو (عەد)ە، یانی: مەروف بێپروایەکە، دەشگونجێ بگوترێ: (ال)ەکە بو ناساندنی جینسە، جینسی مەروف، چونکە ئەو کاتە قورئانی تیدا دابەزیو، جینسی مەروفەکان بەتیکرا لەو جۆرە بوون: ﴿فَأَمَّا الْإِنْسَنُ إِذَا مَا أَبْنَلَهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ، وَنَعَّمَهُ، فَيَقُولُ رَفِئْتُ أَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾ وَأَمَّا إِذَا مَا أَبْنَلَهُ فَقَدَرُ عَلَيْهِ رِزْقُهُ، فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ﴾، مەروف (واتە: مەروفی بێپروا)، کاتیک پەرورەدگاری تاقیکردو، پێزی لێگرت و نازو نەعمەتی پێدا، دەلێ: پەرورەدگارم پێزی لێگرتووم، بەلام ئەگەر تاقیکردو ھەو بژیوی لێ ھەتەنگ ھینا، دەلێ: پەرورەدگارم منی پێسو کردو ھەو سووکایەتی پێکردووم!

خواش ﷻ بەرپەرچیان دەداتەو ھەو دەفەرموێ: ﴿كَلَّا بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ ﴿١٧﴾ وَلَا تَحْضُونَ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ ﴿١٨﴾ وَتَأْكُلُونَ الثَّرَاثَ أَكْلًا لَمًّا ﴿١٩﴾ وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٢٠﴾﴾.

۴- باسی ئاخیر زەمان و قیامەت و سەرەنجامی ھەرکام لە مەروفی بێپروا، بابای پرواداری دڵ و دەروون ئوقرە گرتو، بە بەندایەتی بو خوا، بە یادی خوا: ﴿كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا﴾، ئەو ھە ئاخیر زەمانە، ئنجا: ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٢٢﴾﴾.

١٥٥٥ ش باسی قیامه ته و له دریژهی نهو باسه دا دهفه رموی: ﴿وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ ٢٣﴾ یَوْمَئِذٍ يَنْذِرُ الْإِنْسَانَ وَآنِي لَهُ الذِّكْرُ ﴿٢٤﴾ يَقُولُ بَلَيْتَنِي قَدَمْتُ لِحَيَاتِي ﴿٢٥﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدٌ ﴿٢٦﴾ وَلَا يُوثِقُ وِثْقُهُ أَحَدٌ ﴿٢٧﴾ يَتَأَيَّنُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٨﴾ أَرْجَعِي إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مُّرْضِيَةً ﴿٢٩﴾ فَأَدْخِلِي فِي عِبْدِي ﴿٣٠﴾ وَأَدْخِلِي جَنِّي ﴿٣١﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَالْفَجْرِ ١﴾ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ٢ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ٣ وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرُ ٤ هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ ٥ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ٦ إِرْمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ٧ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ٨ وَثَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ٩ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ١٠ الَّذِينَ طَعُوا فِي الْبِلَادِ ١١ فَكَثُرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ١٢ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ١٣ إِنَّ رَبَّكَ لِبِالْمِرْصَادِ ١٤ فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْنَلَهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ١٥ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْنَلَهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ ١٦ كَلَّا بَلْ لَا تَكْرُمُونَ الْيَتِيمَ ١٧ وَلَا تَحْضُونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ ١٨ وَتَأْكُلُونَ الثَّرَاتِ أَكْلًا لَّمًّا ١٩ وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ٢٠ كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ٢١ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ٢٢ وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَنْذِرُ الْإِنْسَانَ وَآنِي لَهُ الذِّكْرُ ٢٣﴾ يَقُولُ بَلَيْتَنِي قَدَمْتُ لِحَيَاتِي ٢٤ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدٌ ٢٥ وَلَا يُوثِقُ وِثْقُهُ أَحَدٌ ٢٦ يَتَأَيَّنُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ٢٧ أَرْجَعِي إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مُّرْضِيَةً ٢٨ فَأَدْخِلِي فِي عِبْدِي ٢٩ وَأَدْخِلِي جَنِّي ٣٠﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

(بە ناوی خوای بەبەزەیی بەخشنده . سویند بە سپیده (بەیانیی) ① سویندیش بە دە شەووەکان ② سویندیش بە جووت و بە تاک ③ سویندیش بە شەو کە رادەبرێ (دەروات) ④ ئایا لەوانەدا سویند (ی پێویست) هەیه بۆ (مروۆفی) خاوەن عەقل؟ ⑤ ئایا نەتدی (بە چاوی عەقل) پەرورەدگارت چی و چۆنی بە (گەلی ملهپوری) عاد کرد ⑥ ئیرەمی خاوەن کۆلەگان ⑦ کە وینە ی وی لە ولاتان دا دروست نەکرابوو؟ ⑧ (گەلی) سەموودیش کە (بۆ خانوو و بەرەیان) بەردی رەقیان لە دۆلە کەدا بریبوو (تراشیوو) ⑨ فیرەوونی خاوەن گۆلمیخەکانیش ⑩ ئەوانە ی لە ولاتاندا (لە خوا) یاخیبوون ⑪ ئنجا زۆریان تیکدان و خراپەکاریی تیداکردن ⑫ پەرورەدگاریش ت قەمچیە ک ئازارو سزای بەسەردا پرشت ⑬ بە دنیایی پەرورەدگارت (بۆ سزادانی تیکدەر و خراپەکاران) لە بۆسەدایە ⑭ کە چی مروۆف (ی بیپروا) یش هەرکات پەرورەدگاری تاقیکردەو، ئنجا پیزی لێگرت و چاکە ی لە گەلدا کرد (بەهرەمەندی کرد)، یە کسەر دەلێ: پەرورەدگارم پیزی لێگرت ⑮ بەلام ئەگەر (خوا) تاقیکردەو، ئنجا بژیوی لێ وەتەنگ هیئا، یە کسەر دەلێ: پەرورەدگارم پیسوای کردم ⑯ وانیه، (کە گومان دەبەن) بەلکو ئێوە پیزی هەتیو ناگرن ⑰ یە کدیش هان نادەن لەسەر خواردن (پیدان) ی نەدار ⑱ میراتیش بە لرف لیدان دەخوون (و بەشی ئافرەت و هەتیوانی لێنادەن) ⑲ سامانیشتان بە خوشووستنێکی زور (و بێ تام) خوشدەوی ⑳ وا مەکەن، هەر کات زەوی بە کوترا نیکی یە ک لە دوا ی یە ک کوترا (وردو خاش کرا) ㉑ پەرورەدگاریش ت و فریشتەکانیش پیز ریز هاتن ㉒ دۆزەخیش هیئا، لەو پۆژەدا مروۆف (ی بیپروا) بیری دەکەوێتەو، بەلام لە کوێ و چۆن یادکردنەووە کە ی (سوودی) دەبێ؟! ㉓ دەلێ: ئە ی خۆزگە پێشمخستبایە (ئیمان و کردەوێ باش) بۆ ژیان (ی ئیستا) م ㉔ لەو پۆژەدا

هیچکەس وەك ئازاردانی وی (خوا) سزاو ئازار نادات ﴿۲۵﴾ ھەروەھا هیچکەس وەك کەلەپچەکردنی وی، کەلەپچە ناکات ﴿۲۶﴾ ئەی نەفسی ئۆقرە گرتوو! ﴿۲۷﴾ بۆ لای پەرورەدگارت بگەرێو، بە پازیی و پەسندکراوی ﴿۲۸﴾ ئنجا بچۆ نیو (ریزی) بەندە (چاکە) کانم ﴿۲۹﴾ ھەروەھا بچۆ بە ھەشتە کەمەوہ ﴿۳۰﴾.

شیکردنەوہی ھەندیک لە وشەکان

(وَالْفَجْرُ): (الْفَجْرُ: شَقُّ الشَّيْءِ شَقًّا وَاسِعًا)، (فَجَر): بریتێ ھە لە تکردنی شتێک بە شێوہیەکی فراوان، واتە: بە فراوانیی لێکیبکەییوہ، (وَالْفَجْرُ: الصُّبْحُ لِأَنَّهُ فَجَرَ اللَّيْلَ)، ھەروەھا (فَجَر) بە سپێدەو بەیانیی دەگوتری، چونکە شەوگەر شەق دەکات، دەر بە تاریکیی شەو دەدا.

(وَالشَّفْعُ): (الشَّفْعُ: ضَمُّ الشَّيْءِ إِلَى مِثْلِهِ)، (شَفَع): بریتێ ھەوہی شتێک وێنە خۆی بێتەلاو جووت ببی، (وَالشَّفْعُ: المخلوقات، مِنْ حَيْثُ أَنَّهَا مُرَكَّبَاتٌ)، (شفع) دروستکراوہکانن لەو ڕووەوہی پێکھاتەن، لە چەند بەشیکی پێکھاتوون.

(وَالْوَزْرُ): (الْوَزْرُ: هُوَ اللُّهُ، لِأَنَّهُ لَهُ الْوَحْدَةُ مِنْ كُلِّ وَجْهٍ)، (وَزَر): مەبەست پێی خوايە ﷻ، چونکە تاکیتی بۆ ھەيە، لە ھەموو ڕوویە کەوہ، (وَزَر) و (وَزَر) دەگوترین.

(حِجْرُ): (العَقْلُ، لِأَنَّهُ يَحْجُرُ أَي: يَمْنَعُ صَاحِبَهُ عَمَّا تَدْعُ إِلَيْهِ نَفْسُهُ مِنَ الشَّرِّ)، (حِجْر)، واتە: عەقڵ لەبەر ئەوہی ڕی لە خواوہنەکە دەگری، لە شتێکدا کە نەفسی داوای دەکات، لە شتی خراپ.

(جَابُوا): (الْجَوْبُ: قَطْعُ الْجَوْبَةِ، وَهِيَ كَالْغَائِطِ مِنَ الْأَرْضِ)، (جوب): بریتێ ھە لە برینی (جَوْبَة)، (جَوْبَة) ش دابراوہییە کە لە زەویدا، دالائیک، دابراواییە کە خەندەکیک لە زەویدا.

(الصَّخْرُ): (الصَّخْرُ: الْحَجَرُ الصَّلْبُ)، (صَخْر): بریتیه له بهردی رەق، یان بهردی، چیاى رەقى سەخت.

(ذِي الْأَوْتَادِ): (الْأَوْتَادُ جَمْعٌ وَتَدٌ، أَوْ الْوَتْدُ)، (الْأَوْتَادُ) كَوَى (وَتَد) یان (وَتَد)ه، واتە: گۆلمیخ، سینگ، بەشێك له زانایان گوتووینانە: ﴿وَفَرَعُونَ ذِي الْأَوْتَادِ﴾ مەبەست هەرەمەکانی میصرە، یا ئەو فیرعەونەى مووساش دروستی نەکردبن، بەلام ئەو ولاتەى فیرعەون بەسەرى پاگەیشتو، ئەو هەرەمانەى تێدابوون.

(طَغْيَا): (الطَّغْيَانُ: تَجَاوَزَ الْحَدَّ فِي الْعِصْيَانِ)، (طَغْيَان): بریتیه له سنووربەزێنیى له سەرپێچیدا.

(الْفَسَادُ): (خُرُوجُ الشَّيْءِ عَنِ الْإِعْتِدَالِ قَلِيلًا أَوْ كَثِيرًا، وَيُضَادُّهُ الصَّلَاحُ)، (فَسَاد): (تێکدان و خراپەکاریی) بریتیه له دەرچوونی شتێك له حالەتى هاوسەنگی، زۆر یان کەم، دژو پێچەوانەى (فَسَاد)یش بریتیه له (صَلَح)، واتە: چاکى و چاکسازی. (فَصَبَ عَلَيْهِمُ): بەسەریدا پڕاندن، (صَبُّ الْمَاءِ: إِزَاقَتُهُ مِنْ أَعْلَى، صَبَّهُ فَأَنْصَبَ، وَصَبَّيْتُهُ فَتَصَبَّبَ)، (صَبُّ الْمَاءِ): ئەوێه ئاو له سەرەوێه پرا پڕزێنێ، دەگوترێ: (صَبَّهُ فَأَنْصَبَ)، رشتی و ئەویش پڕا، (وَصَبَّيْتُهُ فَتَصَبَّبَ)، ئاوێه کەم پڕشت، ئنجا پڕا.

(سَوَاطِ عَذَابٍ): (السَّوْطُ: الْجِلْدُ الْمَضْفُورُ الَّذِي يُضْرَبُ بِهِ)، (سَوَاطِ): بریتیه له چهرمێك كه له چەند زوێله چهرمێك دەهۆندرێتهوه، پێی له خەلك دەدرێ، بە کوردیی قەمچیی پێ دەلێن، کاتى خۆی له چەند زوێله^(۱) چهرمێك، دروستکراوه، زوێله چهرمەکان بە باریکی، بێدراو و دوایی وەك چەند داوه بە نێك پێکەوه هۆنراوێهوه، قەمچیان لێ دروستکراوه و پێیان له خەلکی دراوه. که دەفەرموێ: ﴿فَصَبَّ عَلَيْهِمُ رَبُّكَ سَوَاطِ عَذَابٍ﴾ (تَشْبِيهًا بِالضَّرْبِ بِالسَّوْطِ، أَوْ مَا خُلِطَ لَهُمْ مِنْ أَنْوَاعِ الْعَذَابِ)، ئەو سزایەى خوا چۆنراوه بە قەمچییەکەوه

(۱) زوێله چهرم: پارچهی بێدراوی چهرم و پێست بە باریکی.

که پیی له خەڵک دەدری، یاخود مەبەست پیی تیکەڵیە که له جوړەکانی سزاو نازار.

(**لِيَالْمِرْصَادِ**): (الرَّصَدُ: الإِسْتِعْدَادُ لِلتَّقَبُّبِ)، (رَصَدَ): بریتیە له ئامادە بوون بۆ چاودێریی کردن، (وَالْمِرْصَادُ: الْمَكَانُ الَّذِي اخْتُصَّ بِالتَّرْصُدِ) (مِرْصَاد) ئەو شوێنە یە که تاییەتە بە چاودێریی لیکردنەو.

کەواتە: ﴿إِنَّ رَبَّكَ لِيَالْمِرْصَادِ﴾ بێگومان پەروەردگارت لەو شوێنە یە که چاودێریی تیدا دەکری، یاخود پەروەردگارت لە حالەتی چاودێریی کردنایە بۆ مرۆڤەکان.

(**فَأَكْرَمَهُ**): (الإِكْرَامُ والتَّكْرِيمُ: إِيْصَالُ الإِكْرَامِ، أَي: نَفْعٌ لَا يَلْحَقُهُ فِيهِ غَضَاةٌ، أَوْ إِيْصَالُ الْكَرِيمِ الشَّرِيفِ)، (إِكْرَامٌ وَتَّكْرِيمٌ) هەردووکیان بریتین لە گەیانندی ریز لیکرتن، واتە: سوودێک که هیچ کەم و کووپی و داشکانندی تیدا نەبی، یاخود گەیانندی شتیکی نایاب و پەسند لە جوړی خوی.

(**وَنَعَّمَهُ**): (النُّعْمَةُ: الْحَالَةُ الْحَسَنَةُ)، (نِعْمَةً)، واتە: چاکە، یان حالەتی باش، (وَالنُّعْمَةُ: التَّنْعِمُ) (نِعْمَةً): بە سەری نوونە که واتە: خوشگوزەرانی، خوشلیگوزەرانی و نازو نایەت، (نِعْمَةً: أَيُّ جَعَلَهُ فِي نِعْمَةٍ، أَوْ جَعَلَهُ فِي نِعْمَةٍ)، (نِعْمَةً)، واتە: ئەو کەسە ی خستە نۆ نازو نایەت، یاخود وای لیکرد خاوەن نازو نایەت بێ.

(**فَقَدَّرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ**): (بژیوێ کە ی لێ وەتەنگ هینا، قَدَرْتُ عَلَيْهِ الشَّيْءَ: صَيَّقْتُه كَأَمَّا جَعَلْتُهُ بِقَدْرٍ، بِخِلَافِ مَا وُصِفَ بِغَيْرِ حِسَابٍ)، (**فَقَدَّرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ**): بژیوێ کە ی لێ وەتەنگ هینا، وەك وای لیکردبێ بە ئەندازە بێ، بە پێچەوانە ی ئەو کە وەسفراو: بەبێ بۆ ژماردن بێ.

(**أَهْلَيْنِ**): (الْهَوَانُ عَلَى وَجْهَيْنِ، تَذَلُّلِ الْإِنْسَانِ فِي نَفْسِهِ لِمَا لَا يُلْحِقُ بِهِ غَضَاةٌ، وَهَذَا مَذْحٌ، وَتَذَلُّلِ الْإِنْسَانِ مِنْ جِهَةٍ مُتَسَلِّطٍ يَسْتَخِفُّ بِهِ، فَيَذْمُ بِهِ)، (هَوَانُ): لە

دوو ڕوووەویە، ڕوویکیان ئەوویە مڕۆف لە خودی خۆیدا خۆی نەرم و نیان و
هێمن و میهرەبان بکات، بە جوړیک کەم و کوپی نەیتەووە سەری، ئەوویان
پیی مەدح دەکری، دەگوتری: فلانکەس مڕۆفیک نەرم و نیانە، هێمنە، بی
زەر و زیانە، جوړیک دیکەش لە (هوان)، ئەوویە کە دەسەلاتداریک بیخاتە ژیر
رکفی خۆیەووە گالتە پیکات و، بە کەم تەماشای بکات، ئەووش بەدلیایی
لەو حالەتەدا بو ئەو کەسە بە نوقصانی دادەنری و، بەو لۆمە دیتە سەری.

(تَحْضُونُ): (الْحَضُّ: التَّزْيِينُ كَالْحَثِّ)، (حَضٌّ): بو جوانکردنە، وهك (حَثٌّ)،
واتە: هاندان، (تَحْضُونُ) (تَفَاعُلٌ مِنَ الْحَضِّ) (تَحْضُونُ)، لەسەر کیشی
(تَفَاعُلٌ) هەو لە (حَضٌّ) هەو هاتو، واتە: یەکدی هان نادەن لەسەر خواردندان بە
نەدار.

(الْثَّرَاثُ): (الْوَرَاثَةُ وَالْإِرْثُ): اِنْتَقَالُ قِيَّيَةِ اِلَيْكَ مِنْ غَيْرِكَ مِنْ غَيْرِ عَقْدٍ، میراث
و ارث (وَرَاثَةٌ وَارْثٌ) هەردووکیان بەمانای ئەو هەو کەل و پەل و مالیک لە جگە لە
تو بو تو بی، بەبی هەبوونی گریبەستیک، واتە: بە کرین و فروشتن نا، میرات
سی وشە ی بو بەکار دەهێنن: (میراث، ثراث، ارث) هەر سیکیان بە مانای میراتن.
(لَمَّا): ﴿وَتَأْكُلُونَ الثَّرَاثَ اَكْلًا لَمًّا﴾ (لَمَمْتُ الشَّيْءَ: جَمَعْتُهُ
وَأَصْلَحْتُهُ، يُقَالُ: لَمَمْتُ شَعْنَهُ)، (لَمَمْتُ الشَّيْءَ)، ئەو شتەم کوکڕدەووە چاکم کرد،
دەگوتری: (لَمَمْتُ شَعْنَهُ) شتیک کە پرژو بلاو دەبی، کووی بکەیهووە سەریە
(شَعْنٌ)، واتە: پرژو بلاو بوونەووەی شتیک.

(جَمًّا): (أَيُّ: كَثِيرًا مِنْ جَمَّةِ الْمَاءِ أَيْ: مُعْظَمِهِ وَمُجْتَمَعِهِ الَّذِي جُمَّ فِيهِ الْمَاءُ عَنِ
السَّيْلَانِ)، (جَمٌّ): یانی: زۆر، له: (جَمَّةُ الْمَاءِ) هەو، هاتو، یانی: زۆرینهی ئاو و
کووونەووەی ئاو لە شوینی کە ئاوی لی کوکراوە تەووە پئی لیگیراوە پرژی و
لەبەری پرۆا.

(دَكَّ الْأَرْضُ): (الدَّكُّ: الْأَرْضُ اللَّيْنَةُ السَّهْلَةُ، دَكَّهُ دَكًّا: جَعَلَهُ مِمَّنْزِلَةِ الْأَرْضِ اللَّيْنَةِ)،
(دَكَّ)، زەوییه کی نەرمی ئاسانە، دەگوتری: (دَكَّهُ دَكًّا: جَعَلَهُ مِمَّنْزِلَةِ الْأَرْضِ اللَّيْنَةِ)،
واتە: کوتای وەك زەوییه کی نەرم و ئاسانی لێکرد، شتی رەق ئەگەر بکوتری،
دەشکی و ورد دەبی، دواپی نەرم و تەخت دەبی، وەك زەوییه کی ئاسان، ئەگەرنا
وشە (دَكَّ): لە ئەسڵدا بەمانای ھارپن و کوتان و شکاندنە.

(وَلَا يُوقُ): (أَوْقَفْتُهُ أَي: شَدَدْتُهُ، وَالْوَقَاقُ وَالْوَقَاقُ: إِسْمَانِ لِمَا يُوقُ بِهِ الشَّيْءُ،
أَوْقَفْتُهُ أَي: شَدَدْتُهُ)، واتە: توند کرد، قایم کرد، بەستم، (وَقَاقُ وَوَقَاقُ)،
ھەردووکیان ناوون بۆ ئەوێ شتیکی پی دەبەستری و توند دەکری.

(الْمُطْمِئِنَّةُ): (الطُّمَأْنِينَةُ وَالْإِطْمِئْنَانُ: السُّكُونُ بَعْدَ انْزِعَاجٍ)، ھەردوو وشە:
(طُّمَأْنِينَةُ وَإِطْمِئْنَانُ)، بریتین لە ھیمن بوون و ئارام بوون دوا یبزاری و
نارەحەتی.

(رَاضِيَةً): (رَضِيَ الْعَبْدُ مِنَ اللَّهِ، أَلَّا يَكْرَهُ مَا يَجْرِي بِهِ قَضَاؤُهُ، وَرَضِيَ اللَّهُ عَنِ عَبْدٍ،
هُوَ أَنْ يَرَاهُ مُؤَمَّرًا لِأَمْرِهِ وَمُنْتَهِيًا عَنْ نَهْيِهِ)، رازیبوونی بەندە لە خوا ئەوێ پێی
ناخۆش نەبی بریاری خوا جێبەجێ بی بەسەریدا، رازیبوونی خواش لە بەندە،
ئەوێ کە ببینی فەرمانەکە جێبەجێ دەکات و، خۆی لە قەدەغە کراوەکانی
دەپاریزی.

(مَرْضِيَّةً): (لِإِذَا زَبَو، پەسند کراو، (أَي: مَحَلُّ الرِّضَى)، شوینی رەزامەندی، بێگومان
بەئەندازە ئەوێ کە مەرووف پابەند دەبی بە بەرنامە ی خوا ی پەروردارەو،
ھەم لە خوا رازی دەبی و، ھەم لە ئەنجامی ئەوێدا خوا ی میھرەبانیش لێی
رازی دەبی و پەسندی دەکات و، دەیکات بە شوینی رەزامەندی و پەسندی
خۆی.

مانای گشتیی ئایەتەکان

خوَا ﴿۱﴾ لَهْم سُوْرَه تَه موبارَه که دا ده فەرموئ:

﴿سَمِیْعٌ رَّحِیْمٌ﴾، به ناوی خوا ی به به زهیی به خشنده،
واته:

۱- به ناوی خوا ی به به زهیی به خشنده، ده ست ده که م به خویندنی ئەم سوورەتە موبارە که، - یان کردنی ئەم کاره - نه که به ناوی هەر کهس و هەر شتیکی دیکه.

۲- به پیتی به رنامه ی خوا، ئەم کاره ده که م.

۳- به مه بهستی وه ده سهینانی ره زامه ندیی خوا، ئەم کاره ده که م.

۴- به هه ول و توانایه که خوا بو ی ره خساندووم، ئەم کاره ده که م.

خوَا ﴿۲﴾ لَهْم سُوْرَه تَه موبارَه که دا - وه ک پیشتریش پیناسه مان کرد - سه ره تا

سویند ده خوات به پینج شتان: ﴿وَالْفَجْرِ ۱﴾ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ۲ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۳ وَاللَّيْلِ إِذَا يَسَّرَ ۴ هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ ۵﴾.

واته: سویند به (فَجْر)، (فَجْر)، به کوردیی پی ده لئین: به یانی، سپیده، به ره به یان، ئایا (فجر) له چیه وه هاتوه؟ (فجر) به مانای شه کردن و له تکردنی شتیک دی به فراوانیی، ئنجا له بهر ئه وه ی به ره به یان در به تاریکی شه و ده داو دنیا پروونا که ده بیتته وه، بو یه ئه وه ناوه ی لئراوه و خوا سویندی پئخواردوه، ئایا مه به ست له (فجر) به یانییه کی تایه ته، یان هەر به یانییه که؟ هه ردوو واتایه که ده گریتته وه.

﴿وَلَيَالٍ عَشْرٍ﴾ سویندیش به ده شه وه کان، ئه میش ئایا مه به ست پی ده شه وی تایه تن، یان هەر ده شه ویک؟ شیوه ی دارپشته که ئه وه ده گه یه نی که

مەبەست دە شەوی تایبەت بن، بۆیە زۆرێك لە زانایان گوتووین: مەبەست پێی دە شەوێکی سەرەتای مانگی (ذی الحِجَّة) یە، کە کۆتاییەکیان، شەوو پۆژی دەیەم، بریتیە لە جەژنی قوربانیی (عید الأضحى)، ئەو پۆژی قوربانیی تێدا سەر دەبێ.

﴿وَالشَّفَعِ وَالْوَرِّ﴾ سویندیش بە جووت و بە تاک، هەندێک لە پوونکەرەوانی قورئان گوتووین: جووتە کە مەبەست پێی پۆژی دەیەم، (۱۰) ی (ذی الحِجَّة) یە، تاکە کەش مەبەست پێی پۆژی نۆیەمە: پۆژی عەرەفە (يَوْمُ الْعَرَفَةِ) ه، هەندێکی گوتووین: ﴿وَالشَّفَعِ وَالْوَرِّ﴾ یانی: هەر جووتێک و هەر تاکێک. (الطبري) گوتووین: واباشە ئەو واتایە لێ بگیری.

هەندێکی گوتووین: (شَفَع) واتە: دروستکراوەکانی خوا، کە هەموویان جووتن، هەر لە گەردیلەو بەرگە کە بارگە ساردو گەرمی هەیە، هەتا هەموو دروستکراوەکانی دیکە: پووە کەکان، زیندەوەرەکان، نازە کەکان، هەموو دروستکراوەکانی دیکە ی خوا جووتن، ئاسمان و زەوی، تاریکی و پووناکی، دنیا و دواپۆژ، چاک و خراپ، ساردو گەرم، هەمووی جووتە، تەنیا خوا تاکو وینە ی نیه.

﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَسَّرَ﴾ سویند بە شەوگار کە پادەبێ و دەروات ﴿هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ﴾ خوا دەپرسێ و دەفەرموێ: ئایا لەوەدا کە باسکرا (لەو پێنج شتانەدا) سویند خواردن هەیە بۆ بابای خاوەن عەقل؟ ﴿لِذِي﴾ یانی: (صاحب)، خاوەن، ﴿حِجْرِ﴾ واتە: عەقل، (لَأَنَّهُ يَحْجُرُ صَاحِبُهُ عَنِ الشَّرِّ) لەبەر ئەوەی عەقل خاوەنە کە لە خراپە دەگیرێتەو، لێرەدا وەلامی سویندە کە نەهاتووە لە چەند شوێنێکی قورئاندا، وەلامی سویندە کە نایەت، بۆیەش خوا وەلامە کە نەفەرموێ، تاکو مرووف بە هەلپنجانی خوێ دباریی بکات، ئەگەر خوا فەرمووبای، یەك شتی دەفەرموو، بەلام ئیستا بە هەلپنجانی خۆمان دەگونجی بلین:

۱- سویند بهوانه، ئەهی مروڤه کان! لیتان دەپرسیتەوه.

۲- یان ئەهی مروڤه کان! زیندوو دەکرینهوهو سزاو پاداشت ههیه.

۳- یان ئەهی مروڤه کان! ئەگەر خوا نهپهرستن بهدبهخت دهبن و، ئەگەر خوا بهپرستن بهختهوهر دهبن، دهگونجی زۆر شت دابنری، لهوانههی لهگهڵ پهوتی ئایهتهکاندا دهگونجین.

دوایی دهفهرموی: ﴿أَلَمْ تَرَ﴾ ئایا نهتبینی (واته: به چاوی عهقل و دڵ)، چونکه کهس لهوێ نهبووه، کاتیک خوا ئهو گهلانههی فهوتاندوون تاکو به چاوی سههه بیینی، ئایا به چاوی عهقل و دڵ نهتبینی: ﴿كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ﴾ پهروهردگارت چی به عاد کرد، چۆنی پێ کرد، چۆنی سزادا؟ ئەگەر مه بهست له دیتنی چاویش بێ: ئایا شوینه وارهکانی گهلی عادت نه بینوون، خوا چی پیکردوون؟

﴿إِرمَ ذَاتِ الْعِمَادِ﴾، وشهیی ﴿إِرمَ﴾، (عَطْفُ يَيَانٍ لِعَادٍ)، واته: مه بهست لهگهلی عاد، گهلی ﴿إِرمَ﴾ ی خاوهن کۆله گه کان ﴿ذَاتِ الْعِمَادِ﴾ ه، ئهو کۆله گانهش:

أ- یان پایه بهرزهکانی بینایهکانیان بوون.

ب- یاخود ئهوانه ئازهلدار بوون و گهرمیان و کویتانیان کردوه، کۆله کهیان وه بهر رهشمالهکانیان داون.

ج- یاخود مه بهست پێی هیژو تواناو دهسهلاته.

﴿الَّتِي لَمْ يَخْلَقْ مِثْلَهَا فِي الْإِلَادِ﴾ ئهو گهلی عادهی وهك وی له ولاتاندا دروست نه کرابوون، زۆر به هیژ بوون، وهك له سوورهتی (فُصِّلَتْ) له کاتی تهفسیرکردنیدا باسمان کرد که گوتوو یانه: ﴿مَنْ أَشَدُّ مَنَا قُوَّةً﴾ ۱۵، کێ له ئیمه به هیژتره؟

﴿وَتُمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ﴾، ههروهها گهلی سهموود که بهردیان داتاشی له شیوو دۆله کهدا، یانی: (وَادِي الْقُرَى).

﴿وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَارِ﴾، ھەرۈھەا فیرعەونی خاوەن کۆلەگەکان، یاخود فیرعەونی خاوەن ھەرەمەکان، یاخود فیرعەونی خاوەن سەربازەکان، یاخود فیرعەونی خاوەن سینگ و گۆلمیخەکان، کە ئەگەر ویستبای کەسیک سزاو ئازار و ئەشکەنجە بدات، چوار میخە دەکێشا، کوردەواریی خۆمان دەلێن: چوار میخە کێشاو، واتە: بەدیواریکەوہ رایگرتوہ، گۆلمیخیک لەسەر ئەو دەستە، یەکی لەسەر ئەو دەستە، یەکی لەسەر ئەو پێیە و یەکیک لەسەر ئەو پێیە دیکە، بەو شیوەیە کردوویەتی بە پەسم بە دیوارەوہ، ھەتا ڕووحی دەرچووہ، ئەوہش خراپترین جووری ئەشکەنجەدانہ، ﴿الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبَلَدِ﴾ ئەوانە لە ولاتاندا یاخیبوون، لە سنوور دەرچوون، ﴿فَاكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ﴾ ئنجا پریان کرد لە تیکدان و خراپەکاری، ھەمیشە خراپەکاری و تیکدان، بەرھەمی یاخیبوونە لە خوا، ھەر کەسیک لە خوا یاخیبوو، مافی ئەوانە دیکە پێشێل دەکات و ولات تیکدەداو خراپەکاری تیدا دەکات، بەلام ئایا وەك بەرزەکی بانان بوی دەرەچی؟ نەخیر: ﴿فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ﴾ پەرورەدگاریشت یەك قەمچی ئازاری بەسەردا ڕژاندن، یاخود: سزاو ئازاریکی جوړاو جوړی دان و، ھەر کامیکیانی بەجوړیک سزادا، ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ﴾، بە دنیایی پەرورەدگارت لە بۆسەدایە، چاودێریی مرۆفەکان دەکات و لییان ئاگادارە، ھەر کامیکیان زۆر لە خەت دەرچوو، سزای دەدا، بۆ ئەوہی بیکاتە مایە پێ تەمبیبوونی خەلکی دیکەش.

ئنجا خوا ی پەرورەدگار دیتە سەر باس و بابەتیک دیکەو دەفەرموی: ﴿فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْنَلَهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ﴾، خوا ی کاربەجی بەو جوړە ی رابرد، لەگەڵ کەسانیکدا کە لە خوا یاخی دەبن مامەلە دەکات، بەلام مرۆفی بیرو کاتیک پەرورەدگاری تاقیکردەوہو ڕیزی لیگرت، نازو نەعمەتی پێدا، دەلێ: پەرورەدگارم ڕیزی لیگرتەم، وادەزانێ خوا ﷻ چونکە لە ڕووی ماددیەوہ بەھرەمەندی کردوہو نازو نەعمەتی بۆ ڕەخساندوہ، لە ڕووی مەعنەویشەوہ، ھەر لەلای پەسندەو چاکە! ﴿وَأَمَّا إِذَا مَا ابْنَلَهُ فَقَدَّرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ﴾، بەلام ھەركات پەرورەدگاری تاقیکردەوہو بژیوی لێ وەتەنگ ھێنا، پێشی بەھات

تاقیکردەو، ئنجا بەنەهات، پێشێ بە هەبوون، ئنجا بە نەبوون، پێشێ بە دەولەمەندی، ئنجا بە ئاتاجیی و نەداریی، ئەو کاتە دەلێ چی؟ ﴿فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ﴾، دەلێ: پەرەردگارم سووکی کردم، ریسوای کردم، وا دەزانێ وەك چۆن لە پرووی ماددیەو خەو بژیوی لێ وەتەنگ هێناو، لە پرووی مەعنەویشیەو لەلای خوا سووکەو کەمە! خواش بەرپەرچی ئەو جوړە بیروکەیه دەداتەو، بە داخەوێش کاتی خۆی کە خوا ﷻ دایبەزاندوێ سەردەمی نەفامیی بوو، خەلک وای بیر کردوێتەو، بەلام ئیستاش خەلکیکی زۆر هەر وایە، لەبەر ئەوەی خەلک بەرەو نەفامیی چوونەو، ئنجا خۆی کاربەجێ و دادگەر لە بەر پەرچدانەوێ هەلگرانی ئەو جوړە بیروکەیدا دەفەرموێ: ﴿كَلَّا﴾ وانیە کە ئێوە بیر دەکەنەو: هەر کەس خوا مۆلک و سامانی پێدا، لەلای بەرێز بێ، هەرکەسێش بژیوی لێ وەتەنگ هێنا، لەلای خوا بێرێز بێ، نەخێر، بەلکو بەرێزی و بێرێزی لای خوا، بەو دەردەکەوێ: کێ پابەندە بە شەریعەتی خواو، کێ لادەدا لە شەریعەتی خوا؟ ﴿بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ﴾، بەلکو - خوا رێزی لە ئێوە گرت و نازو نەعمەتی پێدان بەلام - ئێوە رێز لە هەتیو ناگرن، هەتیویش منداڵیکە بەلخ نەبوو بێ و بابی نەما بێ، ﴿وَلَا تَخْضَوْنَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ﴾، یەکیدیش هان نادەن لەسەر خواردن دان بەبابای نەدارو ئاتاج و بێ دەرتان، ﴿وَتَأْكُلُونَ الْثَرَاتِ أَكْلًا لَّمًّا﴾، کاتیک میراتیش دەخۆن، هەمووی پیکەو دەخۆن، واتە: بەشی ئافرەت و هەتیوو کەسانی بێ دەستەلات، نادەن، ﴿وَتَحْبُونَ الْمَالَ حَبًّا حَمًّا﴾، مآل و سامانیشتان لە راددەبەدەر خۆشدەوێ، بیتام مآل و سامانیشتان خۆشدەوێ، ئەگەرنا مرووف ئەگەر مآل و سامانی دونیای خۆشبوێ، تاکو چاکە ی پێ بکات، چاکە: (نِعْمَ الْمَالُ الصَّالِحِ لِلْمَرْءِ الصَّالِحِ) باشترین شت مآلی حەلالە بو مرووفی باش، (چونکە چاکە ی پێ دەکات).

بەلام لێرەدا دەفەرموێ: ﴿حَبًّا حَمًّا﴾ خۆشویستیکی زۆر و لە سنووربەدەر، ﴿كَلَّا﴾ وازیتن لەو جوړە بیرکردنەوێ، لەو جوړە مامەلە و رەفتار کردنە،

لەگەڵ نەدارو ھەتیوو، بېچاران دا، ﴿إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا﴾ ھەر کاتیک زەوی جار لە دواى جار کوترا، کوتران دواى کوتران، کوترا، شکیندران دواى شکیندران، شکینرا، واتە: وردوخاش کراو تەختکرا، ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾ پەرورەدگار یشت و فریشتەکانیش ریز ریز ھاتن.

رپووداوى یەكەمیان: ﴿إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا﴾ باسى یەكیکە لە نیشانەکانى ئاخیر زەمان، كە ئەم زەویە، دەکوئى و دەشکینى، تەخت دەکرى و بەرزى و نزمى تیدا ناهێلدرى.

دواى یەكسەر دێتە سەر باسى قیامت: ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾ پەرورەدگار یشت ھات بەو شیوہی بۆ خوا شایستەبو، فریشتەکانیش ریز بە ریز ھاتن، ﴿وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ بِحَنَمٍ﴾ لەو پۆژەدا دۆزەخیش ھینرا، وەك لە شوئى دیکەدا دەفەرموى: ﴿وَبُرَزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ﴾ الشعراء، دۆزەخیش ئاشکرا کراو ھینرایە گوێ بۆ بێمراوان، ﴿يَوْمَئِذٍ يَنْذَكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّهُ لَمْ يَلِكُ﴾ لەو پۆژەدا مروۆ (مروۆى بېروا) وەبیری دێتەو، بەلام کوا وەبیر ھاتنەو کەى سوودی بۆى ھەيە؟

﴿يَقُولُ يَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَاكِي﴾ (لەو پۆژەدا مروۆ) دەلى: خۆزگە بۆ ژيانى ئیستام شتیکم پێشخستبايە، لە کردەوہى باش، یاخود: خۆزگە لە کاتى ژيانى دنیادا کردەوہى باشم پێشخستبايە بۆ ئیستام، ﴿فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا﴾ لەو پۆژەدا ھیچکەس وەك وى (خوا) سزاو ئازار نادات، ﴿وَلَا يُؤْتِيُ وَثَاقَهُ أَحَدًا﴾ ھیچ کەسیش وەك وى (خوا) خەلك کە لەپچەو زنجیر پێچ ناکات، ﴿يَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾ ئەى ئەو نەفسەى ئوقرەو ئارامت گرتو، ھیمن و ھیدی و مەندی لەسەر راستە پێى خوا، بەھوى بەندایەتیی بۆ خواو، ﴿أَرْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ﴾ بگەرێو بۆ لای پەرورەدگار، ﴿رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً﴾ پازى و پەسندکراویشى، یانى: خواش لە تۆ پازى، ﴿فَادْخُلِي فِي عِبَادِي﴾ دەجا بچۆ نێو بەندەکانمەو، ﴿وَادْخُلِي جَنَّتِي﴾ ھەرورەھا بچۆ نێو باخەكەمەو، كە تايبەتە بە دۆستەکانم،

ئەوانەى ھەمىشە دليان بە خواوہ پەيوہستەو، لە دنيائو لە دواړوژدا ئارام و ھيډي و مەندن، بە ھوئى بەندايەتيايان بو خواوہو، دە چنە نيو باخ و بەھەشتەکانیوہ.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلەى يەكەم:

سویند خواردنى خوا ﷻ بە بەرەبەيان و، بە دە شەوہکان و، بە جووت و بە تاك و، بە شەوگار کە پادەبرى و، پرسینی: ئایا ئەوہ سویندی تیدایە بو خواوہن عەقل؟

خوا ﷻ دەفەرموئ: ﴿وَالْفَجْرِ ۱﴾ وَلَيْالٍ عَشْرِ ۲﴾ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۳﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ ۴﴾ هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ ۵﴾

شیکردنەوہى ئەم ئایەتانە، لە پینچ بەرگەدا:

۱- ﴿وَالْفَجْرِ﴾، سویند بە سپیدە، پیتی (و) بو سویند پێخواردنە (الفجر: إِسْمٌ لِّوَقْتِ ابْتِدَاءِ الضِّيَاءِ فِي أَقْصَى الْمَشْرِقِ، وَهُوَ ابْتِدَاءُ ظُهُورِ النُّورِ بَعْدَ مُضِيِّ اللَّيْلِ)، (فجر): ناوہ بو سەرەتای پروناکیى لەو پەری پۆژھەلاتەوہو ئەوہ سەرەتای دەرکەوتنى پروناکییە، دواى تێپەرەوونی شەوگار، خوا سویندی پێ دەخوات.

(الفجر)یش کە (ال)ى ناساندنى لەسەرەو (ال)ى ناساندنیش دەگونجى بو تیکرا (جنس) بى، ئنجا لیڕەدا واتە: سویند بەھەموو بەرەبەیانەکان، بەھەموو سپیدەکان، دەشگونجى (ال) ناساندنەکە بو (عَہْد) بى، واتە: سویند بە بەرەبەیانەکە، ئنجا ئەگەر مەبەست پێى بەرەبەیانىکی تايەت بى، زۆر بە ھەرە زۆرى زانایان دەلین: (هُوَ فَجْرُ يَوْمِ النَّحْرِ)، بریتىە لە بەرەبەیانى پۆژى قوربانى سەرپرین، زۆر بەی پروناکەرەوانى قوربان ئەو پايەیان ھەلپژاردوہ کە

مەبەست لە بەرەبەیان، بەرەبەیانى پۆژى دە (۱۰) ى (ذِي الْحِجَّة) يە، كە پۆژى سەربىر (يَوْمُ النَّحْرِ) ى پى دەلین و، (يَوْمُ الْأُضْحِيَّة) پۆژى قوربانى و (عيد الْأُضْحَى) جەژنى قوربانى پى دەلین، بەلام دەشگونجى مەبەست پى كۆى بەیانىيەكان بى و، ئەو پايەش هەر هەيە، خۆى پەرورەدگاریش ديارى نەكردووە.

۲- ﴿وَلَيْلٍ عَشْرٍ﴾ سویند بە دە شەوەكانیش، واتە: ئەو دە شەوانە، دە شەوى ناوازو ديارن، ئنجا پوونكەرەوانى قورئان دەلین: مەبەست لە دە (۱۰) شەوەكان، دە شەوەكانى سەرەتای (ذِي الْحِجَّة) ن و، شەوى دەيەمیان شەوى (عيد الْأُضْحِيَّة) جەژنى قوربانە، هەندىكیش گوتووینە: مەبەست دە شەوەكانى سەرەتای هەر مانگىكە.

بەلام وا زیاتر دیتە عەقڵ و دلمەووە كە لێرەدا مەبەست لە: (فَجْر)، بەرەبەیانى (۱۰) ى (ذِي الْحِجَّة) بى و، ﴿وَلَيْلٍ عَشْرٍ﴾ یش ئەو دە شەوانەبن، كە دەكەونە سەرەتای مانگى (ذِي الْحِجَّة)، چونكە: لەو دە شەوى سەرەتادا، خوا پەرستىيەكانى حەج دەست پێدەكەن، بەلكو لەو دە شەویدا، زۆرىك لە خواپەرستىيەكانى حەج دەكرين، باتۆزىك ئەو پوون بكەینەو: كەسێك كە دەچى بۆ حەج، بەتایبەتى ئەگەر جوړى حەجى (مَتَّع) بكات (واتە: نیەت بە عومرە بێنى و عومرەكەى تەواو بكات و ئىحرامەكەى بشكىنى، دواى دووبارە ئىحرام بەستتەو بە حەج) پۆژى هەشتەم كە (يَوْمُ التَّوْبَةِ) ى پى دەلین، چونكە كاتى خۆى ئاویان هەلگرتووە و پوشتوون بەرەو عەرەفات، ئنجا حەجكەرەن شەو لە مینا دەمیننەو، بەرەبەیانىيەكەى زوو دەچن بەرەو عەرەفات و، پۆژى نۆیەم لەوێ دەبن، ئیوارەى پۆژى نۆیەم، دواى خۆر ئاوا بوون، بەرەو موزدەلیفە شوپ دەبنەو: ﴿فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ﴾ (البقرة، ۱۹۸) شونىكە هەر لە لای موزدەلیفە، ئنجا دوايش هەر لە پۆژى دەيەمدا دین قوربانى سەر دەبرن و، سەرى خۆیان دەتاشن، یاخود كورت دەكەنەو، هەرەها دەچن حەوت وردكە بەرد بە (جَمْرَة) ى گەورەتر (الجَمْرَة الْكُبْرَى) دادەن، ئنجا كە ئەو

خواپەرستی (منسك) یەنەیان ئەنجام دان، دەتوانن ئیحرامی گچكە بشكینن. (التَّحَلُّ الْأَصْغَر) و، تەنیا ئافرەتیان بۆ حەلال نابى، ئەگەرنا بەرگ گوړین و، خو شۆردن و، بۆنى خوښ له خوډان و، ئەوانەیان بۆ پەوا دەبن، دوایی دەچن تەواف دەكەن و تەوافی پایە (طواف الركن) و، هاتن و چوونی ئیوان صەفاو مەپو دەكەن، دوایش دەمیننەو بۆ بەرد پێدادانی سى جەمپەكان لەسى پوژی یەك لە دوای یەكدا، پوژەكانى: (۱۱ و ۱۲ و ۱۳) دا، كە لە سووپەتى (البقرة) دا، خواى پەرورەدگار باسى كردوون، ئیمەش لە كاتى تەفسیرکردنى سووپەتى (البقرة) دا لەو بارەو قسەمان لیکردو، هەرودەها لە كاتى تەفسیرکردنى سووپەتى (الحج) یشدا، كورتە باسیكمان لە بارەى چۆنیەتیی ئەنجامدانی حەج و عومپەو کردو، ئنجا خوا ﷻ سویند دەخوات بە دوو شتى دیکەش:

۳- ﴿وَالشَّفْعَ وَالْوَتْرَ﴾، سویند بە جووت و بە تاك، (الشَّفْعُ: مَا يَكُونُ ثَانِيًا لِّغَيْرِهِ)، (شَفْع) ئەو یەكە دەبێتە دووهم بۆ جگەله خو، یاخود وینەى خو دیتە پالى (يُضْمُ إِلَيْهِ مِثْلُهُ)، بەهەردووکیان دەبنە (شَفْع) جووت، (وَتْر) یەك بە (وَتْر) یەك دەگوترى و بە (وَتْر) یەك دەگوترى، (الْوَتْرُ وَالْوَتْرُ: الْمُفْرَد)، واتە: تاك، هەر كام لە جووت (شَفْع) و تاك (وَتْر) یەك، سیفەتن بۆ وەسفكراویكى قرتیتراو، یاخود خوا ﷻ هەر بە گشتیی فەرموویەتى: سویند بە هەموو جووتیک و بە هەموو تاكیک، ئەگەر سیفەتیش بن بۆ وەسفكراویكى قرتیتراو: (شَفْع)، یانى: (يَوْمَ النُّحْرِ)، پوژی دەیمەكە جووتەو، (وَتْر) یەك یانى: (يَوْمَ عَرَفَةَ) لەبەر ئەوەى وەك ژمارە تاكە، دەشگونجى مانایەكە یان گشتیی بى، (الطبري) ئەو رایەى زیاتر پى پەسند بوو، گوتوویەتى: خوا بە گشتیی فەرموویەتى و واباشە ئیمەش هەر بە گشتیی مانایان بکەین، منیش ئەو رایەى (الطبري) یم بەدلە، بەلام بەنسبەت (الفجر) و (لیال عشر) هەو لە سۆنگەى ئەو هەو كە لە رېياز (سُنَّة) دا لەو بارەو چەند دەقیكمان هەن، دیاریی دەكەن كە مەبەست لە (فجر) بەرەبەیانى پوژی جەژن و، (لیال عشر) دەشەوكانى سەرەتای مانگی (ذِي الْحِجَّة) ن، بۆیە زۆر بەی زانایان وایان تەفسیر كردوون.

(۴) - ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَسَّرَ﴾ سویندیش به شهوگار کاتیک رادهبری (دهروات)، وشه: ﴿يَسَّرَ﴾، به دوو جوړ خویندراوه تهوه:

أ- (يَسَّرَ)، ته گهر له سهری بوهستی، ده لئی: ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَسَّرَ﴾، چونکه ژیره (کسرة) له وهستاندا له کاتیکدا ده وهستی، دهروات.

ب- (يسري)، ته گهر له سهر خویندن پرې و بهردهوام بی (ي) ده (يسري) دهرده که وې: ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَسَّرَ﴾.

(۵) - ﴿هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرٍ﴾، ئایا له وهدا (لهو پینج شته دا که باسکران)، سویند ههیه بو خاوهن عهقل؟ واته: ئایا لهو پینجه شایسته ی نه وهن خوا سویندیان پی بخوات؟ لیړه دا پرسیار کردن، بو دانپېیدا هیئانه (الِإِسْتِفْهَامُ لِلتَّقْرِيرِ)، یانی: به دنیایی لیړه دا لهو پینج شته شایسته ی نه وهن خوا سویندیان پی بخوات، که ده فهرموې: ﴿ذَلِكَ﴾ بیگومان نه وه ناوی ئامازیه وه ده گهریته وه بو شتیک که باسکراوه و سویندی پی خوراوه، یانی: ﴿هَلْ فِي ذَلِكَ الْمَذْكَورُ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرٍ﴾، ئایا لهو شته باسکراوه دا سویند پیخوران ههیه، شایسته ی سویند پیخوران ههیه، بو خاوهن عهقل؟ ﴿لِذِي حِجْرٍ﴾ (ذی) یانی: خاوهن (حِجْر) یانی: عهقل، (الْحِجْرُ: الْعَقْلُ لِأَنَّهُ يَحْجُرُ صَاحِبُهُ عَنِ ارْتِكَابِ مَا لَا يَنْبَغِي)، بویه یه کیک له ناوه کانی عهقل بریتیه له (حِجْر)، چونکه خاوهنه که ی ده گهریته وه له وهی شایسته نیه و خرابه.

پیتی (ل) له وشه ی: ﴿لِذِي حِجْرٍ﴾ دا، بو هوکار دوزی (تعلیل) ه، یانی: ئایا له وهدا سویند ههیه له بهر خاتری که سیکی خاوهن عهقل؟ پرسیار کردنه که ش بو پی چه سپاندنه به به ران بهر، که بلئ: به لئ.

تېستا با چهند ده قیک بینینه وه له باره ی نه و چهند ئایه ته موباره که وه:

(۱) - {عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَا مِنْ أَيَّامٍ، الْعَمَلُ الصَّالِحُ فِيهَا أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنْ هَذِهِ الْأَيَّامِ، يَعْنِي أَيَّامَ الْعَشْرِ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَلَا الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ قَالَ: وَلَا

الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، إِلَّا رَجُلٌ خَرَجَ بِنَفْسِهِ وَمَالِهِ، فَلَمْ يَرْجِعْ مِنْ ذَلِكَ بِشَيْءٍ} (أخرجه أحمد: ۳۲۲۸، والبخاري: ۹۲۶).

واته: عەبدوللای کوری عەبباس رضی اللہ عنہ، گوتووێتی: پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: هیچ پۆژانیك نین کردەوێ باش تێیاندا لەلای خوا خۆشەوێستربی، لەم پۆژانە، واتە: (أَيَّامُ الْعَشْرِ)، [دە پۆژەکانی دە شەوێکان، چونکە ئەگەر (عَشْر)، پەيوەست با بە (أَيَّام) هەو، دەیفەرموو: (الْأَيَّامُ الْعَشْرَةَ)، بەلام (أَيَّامُ الْعَشْرِ)، یانی: (أَيَّامُ اللَّيَالِي الْعَشْرِ)، واتە: پۆژەکانی ئەو دە شەوانە ی خوا ﷺ سوێندی پێ خواردن، گوتیان: ئەو پیغەمبەری خوا ﷺ! جەنگ و تیکۆشان لە پیناوی خواشدا (گەرەتر نیە لەو)؟ فەرمووی: تیکۆشان لە پیناوی خواشدا، مەگەر پیاویك نەفس و مالی خۆی بردبێتە دەری، بەلام دوا یی هێچیان ی نەهێنا بێتەو، واتە: ماله کەشی پۆیبی و، سەریشی لەسەر پیا یی خوا دانابی.

(۲) - (الطَّبْرِي) ئەو رایە زیاتر پەسند دەکات، کە مەبەست لە دە شەوێکان، دە شەوێکانی سەرەتای مانگی (ذِي الْحِجَّة) ن، لەو بارەوێش چەند شتیک دێتی:

أ- بەژمارە: (۳۷۱۷۴): (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ، قَالَ: إِنَّ لَيَالِي عَشْرِ النَّبِيِّ الَّتِي أَقْسَمَ اللَّهُ بِهَا، هِيَ لَيَالِي الْعَشْرِ الْأَوَّلِ مِنْ ذِي الْحِجَّةِ) (إسناده صحيح على شرط الشيخين).

واته: عەبدوللای کوری عەبباس رضی اللہ عنہ، گوتووێتی: ئەو دە شەوانە ی خوا سوێندی پێخواردوون، دە شەوێکانی سەرەتای مانگی (ذِي الْحِجَّة) ن.

ب- هەر (الطَّبْرِي)، لە (ابن الزبير)یشەو (عەبدوللای کوری زوبەیر، خوا لێیان پازی بێ، هێناوێتی بە ژمارە: (۳۷۱۷۶): (أَوَّلُ ذِي الْحِجَّةِ إِلَى يَوْمِ النَّحْرِ).

واته: مەبەست لە دە شەوێکان پۆژی یەکەمی (ذِي الْحِجَّة) ن، تا کو پۆژی قوربان یی تێدا سەرپڕین، واتە: پۆژی دە یەم.

ج- ھەر (الطبري) بە ژمارە: (۳۷۱۸۳)، لە (مجاهد) ھوھ ھیناویەتی: {لَيْسَ عَمَلٌ فِي لَيْلِي السَّنَةِ أَفْضَلُ مِنْهُ فِي لَيْلِي الْعَشْرِ، وَهِيَ عَشْرُ مُوسَى الَّتِي أَتَمَّهَا اللَّهُ لَهُ}.

واتە: ھیچ کردەوھێك لە شەوھەکانی سالد، پاداشتی گەورەتر نیە، لە دە شەوھەکان، ئەو دە شەوانە ی خوا ژوانگە کە ی مووسای پێ تەواو کردن، پێشی مانگیکی بۆ دانا، دوایی بە دە پۆژی دیکە تەواوی کردن و بوونە چل شەو: ﴿وَأَتَمَمْتُهَا بِعَشْرِ فِتْمٍ مِيقَتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً﴾ (الأعراف، ئنجا ئایا ئەو دە شەوانە ی ژوانگە کە ی مووسا، ھەر دە شەوی سەرەتای مانگی (ذی الحجّة) بوون؟ وا پێدەچێ و، ئەو رایە زۆربە ی زانیان پەسندیان کردوھ.

ھەندیکیش گوتووایانە: مەبەست لەو دە شەوانە، دە شەوی سەرەتای مانگی (مَحْرَم) ن.

رایەکی دیکە ی سییەمیش ھە یە دە لێ: دە شەوھەکانی کۆتایی مانگی پەمەزانن.

۳- لە بارە ی (شَفْع، وَتَر) ھوھ (الطبري) لە ئیبنو عەبباس ھوھ (خوا لە خۆی و بابی پازی بێ) بە ژمارە: (۳۸۱۸۸)، ھیناویەتی: (الْوَتْرُ: يَوْمُ عَرَفَةَ، وَالشَّفْعُ: يَوْمُ الذَّبْحِ) (إِسْنَادٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِهِمَا).

واتە: عەبدوللای کورێ عەبباس (خوا لە خۆی و بابی پازی بێ)، گوتوو یەتی: وەتر پۆژی عەرەفە یە (لەبەر ئەوھ ی تاکە، پۆژی نۆ یەمی (ذی الحجّة) یە) (شَفْع) ی ش پۆژی قوربانیی سەر برینە (لەبەر ئەوھ ی جووتەو پۆژی دە یەمە).

بە لام (الطبري) رایەکی دیکە ی زیاتر پەسند کردوھ لە چەمک و واتای (شَفْع) و (وَتْر) داو دە لێ: (الأفضل: عَدَمُ تَحْدِيدِ الشَّفْعِ وَالْوَتْرِ)، واتە: وا باشترە چەمک و واتای جووت و تاک دیاریی نە کرێ (بەو دوو پۆژانەو بە ھیچ پۆژانیکی دیکەوھ، چونکە خوا بە گشتی فەرموویەتی).

لەو بارەشەو (الطبري) لە ئینو عەباسەو (خوا لە خوێ و بابی پازی بێ)،
بە ژمارە: (۳۷۲۰۰) ئەمەى هیناوە، دەلى: (اللَّهُ وَتَرَّ وَأَنْتُمْ شَفَعُ) واتە: خوا تاكەو
ئىوش جووتن، ئەى مەرقەكان! ئەى دروستكراوەكان!

وہلامى سویندەكەش قرتینراوە، بەلام پەوتى ئایەتەكان دەیگەپەنى، وەك
پیشتریش ئاماژەمان پێدا، وەك:

أ- زیندوو دەکرێنەو و لیتان دەپرسیتەو.

ب- یاخود ئەو قورئانی دامانبەزاندو هەقە.

ج- یاخود موحمەد ﷺ پەوانە کراوەو کۆتا پەوانە کراو، پێخەمبەرى منە بۆ لای
مەرقایەتیی، هەروەها هەر شتیکى دیکە کە لە گەڵ پەوتى ئایەتەکاندا بگونجی.

لە نێزە کۆمەڵایەتیەکان لەکەتاتان
Stay in touch on social media
تەن مەك عێز موانع النوازل الاجتماعی

رێكەپاندنی مەكتەبی مامۆستا عەلى بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Get it on Google Play

Download on the App Store

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عەلى بابیر/ AliBapir

AliBapir/عەلى بابیر

کەتالی

رێكەپاندنی مەكتەبی مامۆستا عەلى بابیر

Telegram

WhatsApp

Phone

رێكەپاندنی مەكتەبی مامۆستا عەلى بابیر

مەسەلە ی دووهم:

سەرنجراکێشانی خوا ﷻ بۆ مروۆفەکان، کە چۆن سزای هەركام لە گەلی عادو گەلی سەموودو فیرعهونی دا، دواى ئەوێ یاخیبوون و خراپەركاریی و تیکدانیان لە ولاتدا کردو، خواش هەمیشە لە بۆسەدایە بۆ ستهمکاران و، قەمچییهك لە سزای خوێ بەسەردا پێژاندن:

خوا دەفهرموێ: ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَرَّبُّكَ بِعَادٍ ﴿٦﴾ إِرْمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ﴿٧﴾ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْإِلْدِ وَثَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ﴿٩﴾ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْنَادِ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْإِلْدِ ﴿١١﴾ فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ﴿١٢﴾ فَصَبَّ عَلَيْهِمَرْبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ﴿١٣﴾ إِنَّ رَبَّكَ لِبَالِ الْمَرْصَادِ ﴿١٤﴾﴾

شیکردنهوی ئەم ئایەتانه، لە نو برگەدا:

١- ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَرَّبُّكَ بِعَادٍ﴾، ئایا نەتینی خوا چی و چۆنی بە گەلی عاد کرد؟ لێرهدا (الْإِسْتِفْهَامُ تَقْرِيرِي)، پرسیار کردنهکە بۆ پێچهسپاندنه، واتە: بەرانبەرەکە دانی پێدا دێتی و دەیهسپێتی (وَالرُّؤْيَا فِي: أَلَمْ تَرَ، قَلْبِيَّةً)، بینینهکەش لە ﴿أَلَمْ تَرَ﴾ دا مەبەست پێی بینینی عەقڵ و دڵ، لەبەر ئەوێ کەس لەو کاتەدا لەوێ نەبوو، ببینی خوا چۆن گەلی عادێ سزادا! بەلام دواى ئەوێ خوا بۆمان دەگێڕێتەوێ شوێنەوارهکانیان دەبینن، ئنجا دەزانن خوا چۆن چۆنی جیگایەکانیان بەسەریهکدا پرووخواندوون! چۆن بایهکی بەهیزی بۆ ناردوون، کە لە چەند جێیەکی قورئان دا خوا ﷻ باسی کردو،

دەشگونجی بَلَّيْن: بینن لێرهدا بینینی چاو، بە چاوی سەر، بەلام نەك ببینی: خوا ﷻ چی پێکردوون! بەلکو بەهۆی شوێنەوارهکانیانەو، ئەگەر شوێنەوارهکانیان ببینی، دەزانن خوا چۆنی لە بەین بردوون؟

شایانی باسە: ئێمە گەلی عادو چۆنیەتی فەوتێترانیانمان لە کاتی تەفسیرکردنی سوورەتی (هود)دا، بە تەفصیل لەویدا قسەمان لە بارهوه کردوون، گەلی

عادیش، گەلێك بوون وا پێده چێ پیش نووسرانەوهی میژوو، بووبن، چونکه به پێی ئهوه بێ که دوایی باسی ده کهین، ده بێ به سێ چوار پشتان بچنهوه سهر نووح عليه السلام، کهواته: لهو گه لانه بوون که پیش ئهوهی مرووف نووسین دابهینێ، ژیاون و، شوینی گوزهران و ژیانیشیان له ئیوان عوممان و هه زه مهوت دا بووه، وهك له کاتی تهفسیرکردنی سووره تی (الأحقاف) دا باسمان کرد: ﴿وَأَذْكُرْ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَّتْ النُّذُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ (۲۱) واته: یادی برای عاد بکهوه (که هووده) کاتیک گه له کهی خوێ ترساندو وریای کردنه وهو له پیش وانیش دا ترسینه ران رابردبوون، پێگوتن: خوا به رستن، من مه ترسیی روژیکێ مه زنه لیان ههیه، (أحقاف) کوێ (حقف) ه، که به کو ملیک ده گوتری درێژکۆله بێ، به لام بهرز بووبیته وه، لم له بیابان دا، جاری وایه با به باری درێژییدا کوێ ده کاته وه سهر یهك، ته وانیش شوینه جوگرافیه که یان بیانیکێ ملاویی بووه، ئنجا خوا تعالى بو ئه وهی زیاتر به گه لی عاد ئاشنا بین، ده فهرموێ:

(۲) - ﴿إِرمَ ذَاتِ الْعِمَادِ﴾، ئیپهمی خاوهن کۆله گه کان، یانی: ئه و گه لی عاده ی خوا لیڤه دا تعالى مه به ستیه تی: ﴿إِرمَ﴾ ی خاوهن کۆله که کانه، ﴿إِرمَ﴾ یان ناوی شاریکه، یا خود ناوی هۆزیکه.

زانایان ده لێن لیڤه دا: ﴿إِرمَ﴾ (عَطَفَ بَيَانٍ لِعَادِ)، ﴿إِرمَ﴾ مانای وشه ی (عاد) مان زیاتر بو روونده کاته وه، که ده فهرموێ: ﴿إِرمَ ذَاتِ الْعِمَادِ﴾ یانی: (صَاحِبَةُ الْعِمَادِ، وَالْعِمَادُ جَمْعُ عَمْدٍ: وَالْعَمْدُ: مَا عُمِدَ بِهِ الْخِيَامُ مِنَ الْخَشَبِ وَالسَّوَارِي الَّتِي يُحْمَلُ عَلَيْهَا الْبَنَاءُ)، (عَمْد): ئه وه یه که چادرو په شمالی پی هه لده درێ له دارو دره خته، هه روه ها ئه و کۆله گه یه، یان ئه و دینگه یه خانوو و بینای له سهر راوه ده ستی.

(۳) - ﴿الَّتِي لَمْ يَخْلَقْ مِثْلَهَا فِي الْبَلَدِ﴾، ئه وه ی وینه ی وی له ولاتان دا دروست نه کرابوو، یانی: ئه و گه لی عاده، ئه و ﴿إِرمَ﴾ ه، خاوهن کۆله گه و پایه، وینه ی وان له ولاتاندا

دروست نه کرابوو، ﴿أَلَيْسَ لَمْ يَخْلَقْ مِثْلَهَا﴾، راناوی (ها) ده گه پێتهوه بۆ (عاد)، یاخود ده گه پێتهوه بۆ ﴿إِرم﴾، عاد کۆمهڵێک بوون، ﴿إِرم﴾ یش یان ناوی دووهمی گهلی عاده، یاخود ناوی هۆزێکه له گهلی عاد که له نیواندا دیار بوون، به پێی رای هه ندیك له زانایان، که ده فهرموێ: وێنه ی وان له ولاتاندا دروست نه کرابوو، یانی: له که له ش گه وره بیدا، له هیزو توانادا، له دلهرقیی و زهبر وه شانندنا، وهك له شوینه کانی دیکه دا خوای بالاده ست باسی کردوون.

وشه ی: ﴿إِرم ذات العِمار﴾، چه مک و واتای عادمان بۆ پرونده کاتهوه، چونکه ئاماژه یه بۆ ئه وه که عاد ئه وه هۆزه یه باپیره ی نیزیکیان بریتیه له: (عاد) کور ی (عوض) کور ی (إِرم)، که به ﴿عَادًا الْأُولَى﴾ النجم، وه سف کراوه، ﴿إِرم﴾ یش نه وه ی نووحه: ئیپهم کور ی سام کور ی نووح که باپیره ی گهلی عاده، چونکه: عاد کور ی عیوه ز کور ی ئیپهم کور ی سام کور ی نووح، که واته: گهلی عاد به چوار پشت چوونه وه سه ر نووح ﷺ.

ئنجا خوا ﷻ بۆ ئه وه ی لیمان تیکنه چی و پیمان وابی گهلی عاد، گه لیکی دیکه ن، به لکو هه ر ئه وه گه له ن که ده چنه وه سه ر نووح به چوار پشتان، واته: عاد ی کور ی عیوه زی کور ی ئیپهم کور ی سام کور ی نووح، به چوار پشتان چوونه وه سه ر نووح، بۆیه لی ره دا به (إِرم) باسی کردوون.

به لام ئه وه ی لی ره دا له لایه ن زۆر له پرونده رانه وه باس کراوه، گوایه (إِرم) شارێک بووه له بیاباندا، گوایه ئه عرابیه ک به ناوی عه بدوللای کور ی قولابه، له رۆژگاری مو عاو یه دا ده چی ته مه جلیسی مو عاو یه وه ده لی: من خوشترم لی به ره له دا بوو بوون، به دوایان که وتم و چوومه بیابان، له وێ ئه وه شارهم بین ی، گوایه دوای ی له گه لی ده چن بۆ بیابان به لام ئه وه شاره نابینن! ئه وه هه مووی له باز نه ی ئه فسانه دایه، هه رچه نده به داخه وه زۆر له ته فسیره کان هیناویانه و، ئیستاش له گه لدابی له نیو هه ندیك له ئه ده بیاتی کور دیشدا هه ر هه یه و، له نیو

ئەدەبىياتى عەرەبىي و فارسىيىشدا ھەيە، گوايە: (باخى ئىرەم)، باخىكى زۆر خوش و عەجايىب و سەرسورھىنەر بوو، ھەر بەو ناوھش شارىكى زۆر سەرسورھىنەر ھەبوو! بەلام لە راستىدا ئەو ھەمووى ئەفسانەيەو ﴿إِرَم﴾، باپىرەي نىزىكى گەلى عادە و ئەوھى نووحە، بە پىي ئەوھى زانىارى پەچەلە كئاسىي (علم النسب)، ھىناويەتى.

كە دەفەرموى: ﴿إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ﴾ كۆي (عَمَد)ە، ئەويش بە ماناي كۆلەگەو دىنگەيەكە، كە دەدرىتە بەر پەشمال و چادر كاتىك ھەلدەدرى، ياخود ئەو پاىەو كۆلەكەي دەدرىتە بن خانووبەرە، چ پاىەو كۆلەكەي داربى، چ بەرد بى، كە كاتى خۆي دروستكراون.

لەو بارەوھش كە ئايا بوچی خوا دەفەرموى: ﴿إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ﴾ ئىرەمى خاوەن عىماد، خاوەن كۆلەگەكان؟ زانايان سى وەلاميان ھىناون:

۱- لەبەر ئەوھى ئەو خەلكە خاوەن ئازەل بوون، ھەرچەندە شارىكيان ھەبوو تىيدا نىشتەجى بوون، بەلام وىراي شارنشىنى، پەوھندو ئازەلدەريش بوون ئنجا حوشتر بوو، پەشە و لاخ بوو، مەپرو بزن بوو، بردوويانە بۆ كويستان بۆ لەو پەرو دوايىش گەراونەو بۆ شارەكەيان، بۆيەش كۆلەكەيان ھەبوون و داوياننە بەر پەشمال و چادرەكانيان كە ھەلياندان، ﴿إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ﴾ يىش كۆي (عَمَد)ە، ئەويش بە ماناي ئەو كۆلەگەو دارەيە كە دەدرىتە بەر پەشمال و تاو، كاتىك ھەلدەدرى.

۲- وشەي: ﴿ذَاتِ الْعِمَادِ﴾ وشەيەكە خوازراوھتەو بۆ تەعبىركردن لە ھىزو دەسەلات و تواناو، ئەم وشەيە لە زمانى عەرەبىيدا بۆ ئەو واتايە بەكاردى.

۳- دەشگونجى مەبەست لە (عماد) ئەو شوينە بەرزانەو ئەو بەرزايانە بن كە گەلى عاد دروستيان كردوون، بۆ ئەوھى خەلك پىي لى تىكنەجى، ياخود دروستيان كردوون بۆ شانازى بە خووھە كردن، كە ئەوانە شوينەواري گەلى عادن، وەك لە سوورەتى (الشعراء) دا خواي تاك و پاك دەفەرموى: ﴿أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ﴾ ﴿١٢٨﴾ ﴿رِيعٍ﴾

ياني: بهر زايي، ئايا له هەر بهر زاييه ك نيشانه يه ك دروست ده كهن، وه ك گالته كردن و بئ ئه وه ي ئامانج يكي راست و دروستي له پشت هوه بئ، ته نيا بۆ خو هه لكيشان؟ وه ك چۆن هه ره مه كاني ميسر، فيرعه ونه كان دروستيان كردوون، وه ك گۆر بۆ خو يان و، سۆغره و بئگاريان به هه زاران كه س كردوه، به س خوا بزاني هه ر هه ره ميك چه ند كه س له سۆغره و بئگاره كهيدا مردوون؟ چونكه فيرعه ونه يك گۆر يك بۆ خو ي دروست ده كات!

٤- ﴿وَتَمُودَ الَّذِي جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ﴾ ههروه ها (ئايا نه تبيني خوا چي كرد) به (گه لي) ته موود كه له شيوو دۆله كه دا به رديان داتاشي، (خانوو به رديان تيدا دروست كرد)؟ ﴿جَابُوا﴾ ياني: ده يان بري و ده يان تاشي، (جَابَ يَجُوبُ جَوْبًا: قَطَعَ يَقْطَعُ قَطْعًا)، بري، ده يبري، برين، ﴿بِالْوَادِ﴾ به دوو جوړ خو يندر او ه ته وه:

أ- ﴿بِالْوَادِ﴾ به ژير (كسره).

ب- ههروه ها (بالوادي)، به (ي).

(الْوَاد: اسْمُ الْأَرْضِ الْكَائِنَةِ بَيْنَ الْجَبَلَيْنِ مُنْخَفِضَةً)، (وَاد): له ئه سلى زمانى عه ره بييدا ياني: شيوو، دۆل، ناوى زه وييه كي نزمى نيوان دوو چي يانه.

دوو چيا، يان دوو گرد نيوه راسته كه يان كه دابراوايه، (وادي) دۆل و شيوى پيده گوتري. (وَالْوَادِي: عَلِمَ بِالْغَلْبَةِ عَلَى مَنَازِلِ مُؤَدٍ، وَيُسَمَّى: وَادِي الْقَرْي، وَيُسَمَّى: الْحِجْر، وَهُوَ وَادٍ بَيْنَ خَيْبَرٍ وَتَيْمَاءَ فِي طَرِيقِ الْمَاشِي مِنَ الْمَدِينَةِ إِلَى الشَّامِ)، وشه ي: (وادي) وه ك ناويكي زال كراوه بۆ مه نزلگا كاني گه لي سه موود كه پيى ده گوتري، (وادي القري)، ئيستاش هه ر هه يه، ههروه ها پيشى ده گوتري: (حِجْر)، كه دۆليكه له نيوان خه يبه رو تيماء دا، كه سيك كه له مه دينه وه ده چي بۆ شام، ده كه ويته سه ر پيى.

٥- ﴿وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْدَادِ﴾ ههروه ها (ئايا نه تبيني خوا چي كرد) به فيرعه ونى خاوه ن كۆله كه كان!

ئایا مەبەست لە کۆلەگەکانی فیرعهون چی بوو؟ ئەمیش دیسان زانایان چەند رایەکیان لە بارەیهوه هەیە:

۱- هەندیکیان گوتووینە: مەبەست لە کۆلەگەکان، ئەو بوو کە فیرعهون هەرکەسیکی ویستبێ بە ئەشکەنجە بیکوژێ، چوار میخە کیشاویەتی بە دیواریکەوه، یاخود بە درەختیکی گەورەوهو، لەسەر هەردوو دەستی و هەردوو پێی، چوار گۆلمیخی داکوتاون و کردوویەتی بە پەسم بەو دارەوه، یاخود بەو دیواریهوه، تاکو گیانی داوه.

۲- هەندیکیش گوتووینە: ﴿الْأَوْنَادُ﴾ گۆلمیخەکان، مەبەست پێیان هەرپەمەکانی میسرن، کە مڕۆڤ ئەگەر لە دوورەوه تەماشایان بکات، وەک گۆلمیخ دیارن، گۆلمیخیش سەرەکە ی باریک دەبێتەوهو لای خوارپێ ئەستوورە، هەرپەمەکانیش لە دوورەوه وەک گۆلمیخ کە داکوترابن لە زەویدا دیارن، ئنجا هەرچەندە خۆی دروستی نەکردوون، بەلام گرنگ ئەوێهە لەو شوێنە بوون، کە ئەو دەسەلاتی بەسەردا بوو.

۳- هەندیکیش گوتووینە: ﴿الْأَوْنَادُ﴾ وشەیهکە خوازراوەتەوه بۆ هیزو دەسەلات، واتە: خاوەن هیز، ئایا نەتینی خوا چی کرد بەو سێ کۆمەلە؟ بە گەلی عادو بە گەلی سەموودو فیرعهونی خاوەن کۆلەگەکان؟!

ئایا ئەوانە چیان کردبوو خۆی دادگەر ئاوا سزای دان؟!

(۶)- ﴿الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبَلَدِ﴾، ئەوانە کە لە ولاتاندا، (هەر کامیکیان لە ولاتی خۆیدا) یاخیبوون، لە سنوور دەرچوون، بوغرابوون، (الطُّغْيَانُ: شِدَّةُ الْعِصْيَانِ وَالظُّلْمُ)، (طُّغْيَانُ): بریتیە لە ئەوپەری سەرپێچی و ستم و خراپە.

(۷)- ﴿فَاكْثُرُوا فِيهَا الْفَسَادَ﴾، ئنجا خراپەکاری و تیکدانیان تیدا زۆر کرد، هەر کامیکیان ولاتی خۆی پرکرد لە تیکدان و خراپەکاری و، ستم لە خەلک، کردن و سۆغەر و بێگار پیکردن و، کوشتن بەناھەق، هەروەها ستم لیکردن لە پرووی نەتەوێهوه، وەک فیرعهون بە وەچە ی ئیسپرائیلی کرد، یاخود ستمی ئابووری و مāl و سامان لێ زەوت کردن، هەروەها گەلەکانی دیکەش هەرکامیان بە شیوەی خۆی ستم و خراپەو لادان

و تاوانی کردوه، سهره نجام: ﴿فَاكْثُرُوا فِيهَا الْفَسَادَ﴾، زۆر خراپه کاری و تیکدانیان تیداکرد، (الْفَسَادُ: سُوءُ حَالِ الشَّيْءِ وَلِحَاقُ الضَّرِّ بِهِ)، (فساد): بریتیه لهوهی شتیک حالی خراپ بئ و زیانی تووشبی.

۸- ﴿فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ﴾، ئنجا پهروه ردگارت قه مچییه که له نازاری به سهردا پزاندن، (الصَّبُّ: إِفْرَاقُ مَا فِي الظَّرْفِ) شتیک که شتیکی تیدایه، تووره که یه که شتیکی تیدابی، هه لیبیرژی و ههچی تیدا نه مینن، پئی ده گوتری: (صَبَّ)، (صَبَّ) بریتیه له پزانندی ئاو له سهریوه، خوا ﷻ ئهو سزایه ی بو ئهوانه ی ناردوه، وه که ئاوێک چون به سهر که سیکدا ده پیرژی، به خورزهم دیته خواری، ئاوا وینای ده کات، بویهش ده فهرموئ: ﴿سَوْطَ عَذَابٍ﴾، (سَوْط)، به مانای قه مچی دی، که بریتی بووه لهوهی چه ند زوێله چه رمیکیان پریون باریک باریک، ئنجا ئهو زوێله چه رمانه یان پیکه وه هۆنیونه وه به شیوه یه کی تایبته و قه مچییان لئ دروستکردوون، که بو لیدان زۆر دیشینن، خوای بئ نیاز سزایه که ی خوئی چواندوه به قه مچییه وه، واته: ئهو سزایه ته نیا قه مچییه که بووه له سزای خوا.

یاخود بویه ده فهرموئ: ﴿سَوْطَ عَذَابٍ﴾، چونکه قه مچی چه ند زوێله چه رمیکی تیکه له و پیکه وه هۆندراونه وه، ئهو سزایه ش که خوا ناردوو یه تی بو ئهو سئ گه له و گه لانی دیکه ش، هی هه رکامیکیان سزایه کی تایبته بووه، که واته: خوا کۆمه لیک سزاو نازاری ئاویته و تیکه لی ناردوون، بو فه وتاندنی ئهو گه لانه.

۹- ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ﴾، به دلنیا یه وه پهروه ردگارت له بۆسه دایه، له چاوه پوانی دایه (بۆسته مکاران) واته: ئاگای لیبانه چی ده که ن و چون ده که ن؟ سهره نجام له کاتیکدا که خوئی به پئویستی بزانی، سزایان ده دات.

تیمه درپژهی به سهرهاتی گه لی سه موودیشمان له کاتی ته فسیر کردنی سووره تی (الحجر) دا، هیناوه که پیغه مبه ره که یان ناوی صالح ﷺ بووه،

بەسەرھاتی فیرعەون و خراپەکارییەکانی و ستەمکارییەکانیشی بە سێزدە بەش ھیناومانە، ھەشت بەشیماں لە کاتی تەفسیرکردنی سوورەتی (الأعراف) دا ھیناوە، پێنج بەشیشی لە کاتی تەفسیرکردنی سوورەتی (القَصَص) دا، لە سەرەتایەکیەو.

لێرەدا پرووی دواندن لە پێغمەبەری خاتەمە ﷺ، لە دوای ئەویشەو لە ھەرکەسێکە لە دوای پێغمەبەری خاتەمەو ﷺ دەپروات، کە بشی بۆ ئەوێ خوا بیدوینێ: ئایا نەتبینی خوا چی بە گەلی عاد کرد، ئێرەمی خواوەن کۆلەگەکان، کە وینە ئەوان لە ولاتاندا دروست نەکراو؟

ھەرۆھە گەلی سەموود کە لە شیوو دۆلەکەدا خانووێان لە بەرد داتاشیوون، ئیستاش شوینەوارەکانیان ماون.

ھەرۆھە فیرعەونی خواوەن گۆلمیخەکان، یاخود: خواوەن ھەرپەمەکان، یاخود: خواوەن ھیزو توانا؟ کە لە ولاتاندا لە خوا یاخیبوون، خراپەکاریی و تیکدانیان تیدا زۆر کرد.

کەواتە: یاخیبوون (طغیان) لە بەرانبەر خوادا، یەکسەر دەرھاویشتەکە ی بریتیە لە خراپەکاریی و تیکدان لە زەویدا، ئایا کێ تیکدان لە زەویدا دەکات؟ پیشینانی خۆمان گوتووین: (لەو کەسە بترسێ، کە لە خوا ناترسێ).

ھەر کەسێک لە گەڵ خوادا بەینی تیکدا، مسۆگەر لە گەڵ بەندەکانی خواشدا تیکیدەدات، ھەموو ئەو کەسانە لەم پۆژگارە ئیمەدا ھوکمپرائیی دەکەن بەسەر مسۆلمانان دا، بەسەر ھەموو ئەو گەلانەدا کە ژێر دەست و ژێر چەپۆکن، لە ئەنجامی ئەویدا کە ئەو ھوکمپارانە لە خوا یاخیین، دەیانبینین لە خەلکیش عاسی بوون و، خراپەکاریی و تیکدان دەکەن، لە ولات دا، بەلام خوا دەفەرموی: ﴿فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ﴾، پەرۆردگارت قەمچیەک لە سزای خوێ بەسەردا پێژاندن، ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ﴾، بە دنیایی پەرۆردگارت

لە بۆسەدايه، يانی: لە چاوەڕوانیی دایە بۆ سزادانی ئەوانەى لە خوا یاخىی دەبن و، تێکدان و خراپەركارىی لە زەویدا دەکەن.

کەواتە: ئەى موحەممەد ﷺ و هاوێڵەکانى! تێو کە تێستا لە مەککە دەچەوسێنێنەو بە دەست ئەو زۆردارانەو ئەشکەنجەو ئازارتان دەدەن، ئازاردانى جەستەى و مەعنەوى، دڵنیاى کە خوايەك ﷻ گەلى عادو گەلى سەموود و فیرەهون و گەلەکەى لە بەین بردووە، سزای داو، ئەو خوا پەرەردگارە بۆ ستمەکارانى پۆژگارى تێوش هەر لە بۆسەدايه، ئەگەر دەست هەلنەگرن لە ستم و خراپەیان، ئەوانیش وەك پێشووکانیان سزا دەدا، کە هەر واشبوو خوا ﷻ سزای دان، چ لە کاتى پووبەرۆو بوونەوکاندا لە جەنگى بەدرو ئوحدو جەنگەکانى دیکەداو، ئەو بۆو ئەو وڵاتە هەموو کەوتە ژێر دەسەلاتى ئیسلامەو، بەلکو وڵاتانیك کە لە ژێر دەسەلاتى دەوڵەتى زەهیرانى ئەوسای پۆم و فارس دابوون، ئەوانیش کەوتنە ژێر دەسەلاتى ئیسلام و مسوڵمانانەو، ئەوێ خوا ﷻ هەرەشەى پى لە زۆردارانى ئەوسا کرد، دوایى لە واقیعى میژوویدا بەرجەستە بوو و هاتەدى.

ئنجە ئەوێ وەك چۆن ئەو کاتە دلدانەو بوو، بۆ پێغەمبەرى خوا ﷻ و هاوێڵانى، بۆ تێمەش هەر دلدانەوێه، تێستاش تێمە کە ئەو نایەتانه دەخوینن، بێگومان ئەو خوايەى کاتى خوێ گەلى عادو گەلى سەموودو گەلى فیرەهون و کى و کى لە بەین بردوون، ئەو خوا بالادەستە هەر هەیهو، هەر لە بۆسەدايهو، سزایەکەشى هەر ماو!

کەواتە: با دلتیا بین: ئەو کەسانەى ستم دەکەن لە خەلك، لە مرۆڤەکان و دەیانچەوسێنەو، وەك بەرزەكى بانان بۆی دەرنەچن، ئەگەر تەماشای میژووش بکەین، هەر وایەو هیچ کام لەوانەى ستم و خراپەیان کردو، دوایى سەلامەت نەبوون و، وەك بەرزەكى بانان بۆی دەرنەچوون، بەلکو تووشى سەرەنجامىکى

تال و دژوار بوون، ئەوانەش كە تاراددەيەك دادگەرانه حوكمپرانىي دەكەن، با نامسولمانىش بن، دەبينىن، بە ريزو حورمەتەو لە كورسى دینە خوارو، سەرۆك كۆمارى پيشوو و پيشووترو پيشووترىش هەن! كەچى لە زۆربەى ولاتانى مسولماننىشدا سەرۆك كۆمارى پيشوو، بوونى نيه، چونكە هەمووى لەسەر كورسى دەمىننەو، تاكو تىيەلەدەدەن و فرپى دەدەنە خوارى، ياخود دەمرى و دوايش ناوى بە رەشىي لە مېژوودا تۆمار دەكرى.

كەواتە: ئەو ياسايەى خوا ﷻ ليرەدا بەيانى دەكات، تەنيا بۆ پۆژگارى پىغەمبەرى خوا ﷺ نەبوو، بەلكو بۆ ئيمەومانانىشەو، بۆ دلدانەوہى هەموو ستەملىكران و چەوساوانانە.

خوا لە بە لوتف و كەرەمى خوۆ يارمەتییان بەدات، زياتر و راستر لە فەرمایشتەكەى تىيگەين و، چاكتر پىوہى پابەند بين و، خوۆمانى پى پاك و چاك بكەين لە دنيادا، تاكو سەرەنجام ئەو موژدە خوۆشانەى خوا بەو كەسانەيان دەدات، كە بەندەى بۆ خوا صولحاو پاك و چاك بوون لە دنيادا، ئەو موژدە خوۆشانە بە ئيمەش بېرىن، چ لە دنياداو چ لە دواپۆژيش دا كە شاد بووئمانە بە رەزامەندىي خوا، بە بەهەشتى رازاوو نەپراوہى خوا.

مەسەلەى سېئەم:

باسى مروقى بېپروا، كە ھەركات خوا پېيدا دەلى: خوا رېزى لېگرتەم و، ھەر كاتىش خوا لىى گرتەو، بژىوى لىوئەتەنگ ھېئا، دەلى: خوا رېسوای كردم! واش نىە، بەلكو ئەوان زىاد لەو بېركردنەو ھە چەوتە، رېزى ھەتېویش ناگرن و، ھانى يەكدېيش نادەن بۆ ھاوکاریى و خواردن پېدانى بابای نەدار، میراتىش ھەمووی پېكەو ھە لرف لىدەدەن و، سامانىشیان لە راددەبەدەر خوشدەوئ:

خوا دەفەرموئ: ﴿فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْنَلَهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ۝۱۵ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْنَلَهُ فَقَدَّرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ ۝۱۶ كَلَّا بَلْ لَا تَكْرُمُونَ الْيَتِيمَ ۝۱۷ وَلَا تَخْضَوْنَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ ۝۱۸ وَتَأْكُلُونَ الثَّرَاثَ أَكْثَلًا ۝۱۹ وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ۝۲۰﴾

شىكردنەوئ ئەم ئایەتانە، لە ھەشت بركەدا:

(۱) - ﴿فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْنَلَهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ﴾، بەلام مروف ھەر كات پەروەردگارى تاقىكردەو، رېزى لېگرت و بەھرەمەندى كرد.

(۲) - ﴿فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ﴾، دەلى: پەروەردگارم رېزى لېگرتووم!

(۳) - ﴿وَأَمَّا إِذَا مَا ابْنَلَهُ فَقَدَّرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ﴾، بەلام ئەگەر (پەروەردگارى) تاقىكردەو، بژىوى لىوئەتەنگ ھېئاو كەمكردەو، دەلى: پەروەردگارم منى رېسوا كردەو، سووكایەتیی پېكردووم!

خواش ﷻ بەرپەرچى ئەو بېركردنەو ھەوتەیان دەداتەو ھە دەفەرموئ:

(۴) - ﴿كَلَّا﴾، وانیە (وہك ئیو ھەدەكەنەو ھە دەلین).

دوایی چەند شتیكى دیکەشیان دەخاتە بەرچاو، كە ئیو ھەوئە بېركردنەو ھەوتەتان كوئەلێك سیفەتى دیکەى خراپىشتان ھەن، ئنجا خوا ﷻ چواریان لى دەژمیرى:

۵- ﴿بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ﴾ (۱۷)، (وانیە وەك ئیوێ دەلێن: كە بابای بێبڕوا كاتێك خوای بژیوی بۆ زۆر دەكات، دەلێ: خوا ریزی لیگرتووم، بەلام كاتێك لی وەتەنگ دینێ، دەلێ: خوا ﷻ سووكایەتی پێكردووم، ریسوای كردووم) بەلكو ئیوێ ریز لە هەتیو ناگرن.

تێستاش با ئەم ئایەتە موبارەكانە تۆزێك شی بكەینەوه:

۱- پیتی (ف)، كە دەفەرموێ: ﴿فَأَمَّا الْإِنْسَنُ﴾، پەسپۆران گوتووینانە: (دَلِيلٌ عَلَى اتِّصَالِ الْكَلَامِ وَتَفَرُّعِهِ عَنِ سَابِقِهِ، وَأَمَّا حَرْفُ تَفْصِيلٍ: مَهْمَا يَكُنْ مِنْ شَيْءٍ)، ﴿فَأَمَّا الْإِنْسَنُ﴾، پیتی (ف) بەلكەیه لەسەر ئەوێ ئەم قەسە بە قەسە پێشێوێ پەییوێستەو لەسەر قەسە پێشێ هەلدەستێ، (دوایی ئەمە زیاتر روون دەكەینەوه) وشە: (أَمَّا) ش پیتی دەگوترێ: (حَرْفٌ تَفْصِيلٍ) بۆ ئەوێ كە پێشێ قەسەكە بكرێ، دوایی بێیە سەر درێژەكە، یانی: (مَهْمَا يَكُنْ مِنْ شَيْءٍ)، هەر شتێك بێ.

لێرەدا كە خوا دەفەرموێ: ﴿فَأَمَّا الْإِنْسَنُ إِذَا مَا أَبْلَلَهُ رَبُّهُ﴾، ئەمە وا پێدەچێ پەییوێست بێتەوه بەو ئایەتە موبارەكەوێ خوا پێشتر فەرمووی: ﴿إِنَّ رَبَّكَ لِبِالْمِرْصَادِ﴾، بە دنیایی پەرورەدگارت لە بۆسەدایە، لە چاودێری دایە، بۆ سزادانی ئەوانە تێدەپەرێن، واتە: ﴿إِنَّ رَبَّكَ لِبِالْمِرْصَادِ﴾، ﴿فَأَمَّا الْإِنْسَنُ الْكَافِرُ يَتَوَهَّمُ خِلَافَ ذَلِكَ إِذْ يَحْسَبُ أَنَّ مَا يَنَالُهُ مِنْ نِعْمَةٍ وَسَعَةٍ فِي الدُّنْيَا، تَكْرِيمٌ مِنَ اللَّهِ لَهُ، وَمَا يَنَالُهُ مِنْ ضَيْقٍ عَيْشٍ، إِهَانَةٌ أَهَانَهُ اللَّهُ بِهَا﴾، ئاوا پێكەوێ پەییوێست دەبنەوه، ئەم كۆمەلە ئایەتە لەگەڵ كۆمەلە ئایەتی پێشێ دا، واتە: پەرورەدگارت لە بۆسەدایەو چاودێری بەندەكان دەكات، بەلام مپووقی بێبڕوا خەیاڵكە پێچەوانە ئەوێ، پێچەوانە ئەوێ گومان دەبا، چونكە پیتی وایە نازو نێعمەتێك كە خوا پێدەداو، فراوانیەك كە خوا بۆی دەرەخسێتی، لە ژیانی دنیا، ریزگرتنی خواپە بۆی، بەلام ئەگەر ژیانی لێوێتەنگ بێ و بژیوی كەم بێ، خوا سووكایەتی پێكردوێ ریسوای كردوێ (كە واش نیە).

۲- که دهفه رموی: ﴿إِذَا مَا أُنْثِلَتْ رَبُّهُ﴾ (مَا) بۆ تۆخکردنه وهی مانایه که یه تی، نه گه رنا له نه سلدا ئاوايه: (إِذَا أُنْثِلَتْ رَبُّهُ) کاتیک پهروه ردگاری تاقیکرده وه، (الإِثْلَاءُ أَي: الإِخْتِبَارُ بِالْخَيْرِ وَالشَّرِّ)، (إِثْلَاء) تاقیکردنه وه یه به خویشی و به ناخویشی، به شتیک که مروّف پئی چاکه و، شتیکیش که پئی خراپه.

۳- (أَكْرَمَهُ) راغبی نه سفه هانی ده لی: (إِكْرَام): بریتیه له گه یاندنی که رامهت به مروّف نه ویش نه وه یه سوودیکی پئی بگات، بئ نه وهی که م و کوپی و زه بوونی تیدابی.

۴- ﴿وَنِعْمَهُ﴾، (أَي: جَعَلَهُ فِي نِعْمَةٍ وَهِيَ طِيبٌ عَيْشٍ)، (نِعْمَةٌ) واته: خستیه نیو نیعمه ته وه که مه به ست پئی ژیان و گوزهرانی خو شه.

۵- بیگومان (ال) ی سهر (الإنسان)، بۆ جینسه، به لام جینسی عورفی، واته: نه و کۆمه له ئینسانه ی نه و کاته بوون، ئینسانانی هاو به ش بۆ خوا دانه ر، ئینسانانی بی پروا، چونکه ئینسانی پروادار وا بیر ناکاته وه، نه گه ر خوا تاقیکرده وه، به وهی سوودی پئی گه یاندو خستیه نیو نازو نیعمه ته وه، یه کسه ر بلئ: پهروه ردگارم پیزو حورمه تی لیگرتووم، به لام نه گه ر پهروه ردگاری به ته نگده ستی و نه داری تاقیکرده وه، ﴿فَقَدَّرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ﴾ خویندراویشته وه: (فَقَدَّرَ)، (قَدَّرَ) و (قَدَّرَ)، هه ردووکیان به یه ک واتان، بژیوه که ی لی ته نگ و که مکرده وه [یه کسه ر بلئ: پهروه ردگارم منی سووک و، پيسوا کردوه، سووکایه تی پیکردووم، وشه ی: ﴿رَبِّي﴾ له هه ردوو ئایه ته موباره که که دا:

أ- ﴿فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ﴾، خویندراویشته وه: (رَبِّي أَكْرَمَنِ).

ب- ههروه ها نه و دیکه ش: ﴿فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ﴾، خویندراویشته وه: (رَبِّي أَهْنَنِ)، به هه ردوو شیوه که خویندراوه ته وه، (إِهَانَةٌ) ش بریتیه له مامه له کردن له گه ل که سیکدا، به جوړیک به سووک دابرنی و زه بوون و بی پیز بکری.

به لکو مروّف پروادار وابیرده کاته وه: بۆ نه وهی بزانی ئایا له لای خوا پیزی هه یه یان نا؟ ده بئ ته ماشا بکات به پیوه ری دیکه نه وه هه لسه نگینئ، نه و

مەسەلەیه پێوەری دیکەى هەیه، ئەویش ئەوەیه: ئایا تا چ پاددەیهك بەندایەتیی
بۆ خوا دەکات و، پابەندە بە شەریعەتی خواوە، بە ئەندازەى پابەندیی بە
شەریعەتی خواوە، مەرووف پێزو حورمەتی پەیدادەبێ و، بە ئەندازەى لادان و
تاوانیش، سووکایەتیی بە خۆی دەکات.

٦- که دەفەرموی: ﴿بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ﴾ وشەى: ﴿بَلْ﴾ (بەلکو) لە زمانى
عەرەبیدا بۆ (إِضْرَاب) واتە: گواستنەو لە حالەتیکەو بۆ حالەتیکى دیکە، یانی: ئەو
حالەتە لێگەڕی، وەرە تەماشای ئەمە بکە!

(بَلْ) لێردا بۆ گواستنەو لە مەبەستیکەو بۆ مەبەستیکى دیکەو، ئەو
خالە هاوبەشەى لە ئێوانیاندا هەیه، بریتیه لەوێ خوا ﷻ پێیان دەفەرموی:
ئەگەر ئێوە کاتیک خوا مال و سامانتان بۆ زۆر دەکات، ئەو بە پێزگرتنى خوا
لێیان، دادەنێن، بەلام ئێوە بەو مال و سامانەى خوا پێداون، - که خوا پێزی
پێ لە ئێوە گرتو، بە پێى لێکدانەوێ خۆتان - پێزان لە هەتیو نەگرتو
هاوکاریتان نەکردو.

هەلبەتە پێزگرتن لە هەتیوییش فراوانترە لە یارمەتیدانى، بۆ مانای وشەى:
﴿الْيَتِيمَ﴾، ییش گوتراو: (الصَّبِي وَالصَّبِيَّةُ: الَّذِينَ مَاتَ آبَاهُمَا قَبْلَ الْبُلُوغِ)، (یتیم)
بۆ کوڕو کچ بەکاردههێنرێ، که بەرلهوێ بالغ بووبن، بابیان مردبێ.

٧- (ال) ی سەر: ﴿الْيَتِيمَ﴾، هەروەها دواتر (أَل) سەر: ﴿الْمَسْكِينِ﴾، بۆ ناساندنە،
ناساندنى جینس، واتە: تێکرای هەتیوان و تێکرای نەداران.

(٦)- ﴿وَلَا تَخْضَوْنَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ﴾، یە کدیش هان نادەن لەسەر خواردندان
بە بابای نەدارو ئاتاج.

(٧)- ﴿وَتَأْكُلُونَ التَّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا﴾، میراتیش هەمووی لرف لێدەدەن و
پێکەو دەبخۆن، (التَّرَاثُ: الْمَالُ الْمَوْرُوثُ وَالتَّعْرِيفُ فِيهِ عِوَضٌ عَنِ الْمُضَافِ إِلَيْهِ)، یانی:

(وَتَأْكُلُونَ تَرَاتُكُم) میراثه که تان ئەوهی له که سێکی نیزیکتانهوه بو تان دی، که ده مرئ، میراتی لیده گرن، هه مووی پیکه وه ده خۆن. ﴿أَكْلًا لِّمَا﴾، یانی: مالی میراتگره کانی دیکه ش ده خه نه سه ر ئەوهی خۆتان و، هه مووی پیکه وه ده خۆن.

۸- ﴿وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا﴾، مال و سامانیشتان به خوشویستیکی زۆر خوشدهوی. (الْجَمُّ: الْكَثِيرُ جَمَّ الْمَاءُ فِي الْحَوْضِ أَي: كَثُرَ، أَي تُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا مُفْرِطًا) (جم) به مانای زۆر دی، ده گو ترئ: ئاوه که زۆر بوو له گو مه که دا، واته: ئیوه مال و سامانی دنیاتان زۆر خوشدهوی و له وه دا تیتان په راندوه.

چوار ورده سه رنجی دیکه له م ئایه تانه:

۱- ﴿فَقَدَّرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ﴾، ئەم راناوی (ه)ی، ﴿رِزْقَهُ﴾ ده گونجی بو خوا ی په روه ردگار بچیته وه، یانی: خوا بژیوه که ی خوی لی که مکرده وه، (فَقَدَّرَ أَي: فَضَّيَّقَ، قَدَّرَ وَقَدَّرَ)، (قدر و قَدَّر) هه ردو وکیان یانی: لئی که مکرده وه، لئی ته نگ کرده وه.

یاخود: ﴿رِزْقَهُ﴾، بژیوه که ی مروقه که خوی، واته: راناوه که بو (الإنسان) ده چیته وه.

۲- ئەو چوار وشانه: ﴿بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ﴾، ﴿وَلَا تَحْضُونَ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ﴾، ﴿وَتَأْكُلُونَ الثَّرَاثَ أَكْلًا لِّمَا﴾، ﴿وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا﴾، هه ر چواریان وه ک چۆن به (ت)ی دویتراو (مخاطب) خویتراونه وه: ﴿تُكْرِمُونَ﴾، ﴿تَحْضُونَ﴾، ﴿وَتَأْكُلُونَ﴾، ﴿وَتُحِبُّونَ﴾، به (ی)ی نادیار (غائب) یش خویتراونه وه: ﴿بَلْ لَا يُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ﴾، ﴿وَلَا يَحَاضُونَ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ﴾، ﴿وَيَأْكُلُونَ الثَّرَاثَ أَكْلًا لِّمَا﴾، ﴿وَيُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا﴾، وشه ی: ﴿تَحْضُونَ﴾ له (حَض) وه هاتوه، یانی: هاندان و تیژکردنی که سیک له سه ر شتیک، ئنجا وه ک چۆن به: ﴿تَحْضُونَ﴾، خویتراوه ته وه، به (تَحْضُونَ) یش خویتراوه ته وه، هه روه ها به حاله تی نادیار یش به هه ردو وک جو ر خویتراوه ته وه: ﴿يَحَاضُونَ﴾ و ﴿يَحْضُونَ﴾.

۳- ئەو ئایەتەنەى دوایی که خوا ﷻ وەك گواستەنەو (إِضْرَاب) يَكْ لە قسەكەى پيشيان، چوار تاوانى دیکەشيان دەداتە پال، ئەوەى لى دەفامریتەو، که خوا ﷻ ئەو جۆرە بیرو بۆچوونەیان: هەر کە سێك خوا بژیوی بۆ زۆر کرد، پیزی لى گرتبى و، ئەوەى بژیوی وەتەنگ هینا، پیزی لى نەگرتبى، هەلدەو شینتەو، ئنجا لیرەدا دەبى ورد سەرنج بدەین: خوا دەفەرموى: ﴿فَاَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ﴾ یانى: خوا بۆ خۆى وشەى: (إِكْرَام)، بەکاردينى، که چى دوایی که ئەو مروڤە دەلى: ﴿رَبِّ اُكْرَمَنِ﴾، پێچەوانەكەشى: ﴿رَبِّ اَهْنَنِ﴾، خوا ئەو هەلدەو شینتەو لیرەدا هەلەو شانندنەو بىروکەيەك که خوا ﷻ وەك بیرو بۆچوونىکی چەوتى ئەوان، پەخنەى لیگرتو، لەگەل ئەوەدا که خوا بۆ خۆى دەپچەسپینى، لە یەك جیان، چونکە ئەو بیزەيەى خوا بەکارى هیناوە: (اُكْرَمَهُ) مەبەستى پى مأل و سامان پیدانەو ﴿وَنَعَّمَهُ﴾ ش، مەبەستى پى خوڤگوزەران کردن و بەهرەمەند کردن، بەلام ئەوەى هەلیوە شانندۆتەو، که بەهەمان بیزە (لفظ) ش هاتو: (رَبِّ اُكْرَمَنِ) ئەوەيە که پى وابوو لە پرووى مەعنەو ییەو خوا پیزی لیگرتو، دوايش که خوا بژیوی لى وەتەنگ هیناوە، گوتوویەتى: خوا لە پرووى مەعنەو ییەو سووکایەتیی بە من کردو و پیزی لى نەگرتووم، خوا ئەوەى هەلدەو شینتەو، واتە: ئەوەى چەسپاوە، جیايە لەوەى هەلەو شاو، دەبى وا نەزانرى که تیکدەگیرى، ئەوەى خوا چەسپاندوویەتى ئەوەيە که لە پرووى مادییەو، بژیوی بۆ فراوان کردو و مأل و سامانى پیداو بەهرەمەندى کردو، ئەوەى هەلیشیوە شانندۆتەو، ئەوەيە که هەر کە سێك خوا مأل و سامانى پیدا، بیکاتە بەلگەى ئەوەى خوا لە پرووى مەعنەو ییەو پیزی لیگرتو، که نەخیر مەرج نیە، بەو شیوەيە بى، خوا ﷻ مأل و سامان دەدات بە چاک و بە خراپ، بە کەسانیک که خوڤیدەوین و، بە کەسانیک که خوڤی ناوین، بۆ تاقیکردنەو، ئیمان و تاعەت و خوڤیستنى خواش بۆ مروڤیک پەيوەندى نیە بە مأل و سامانەو، بەلکو پەيوەندى هەيە بە ئەندازەى پابەندى ئەو کەسەو بە بەرنامەو شەریعەتى خواى پەروەردگارەو.

۴- بىروکەى مأل و سامان هەبوون کردن بەلگەو نیشانەى ئەوەى ئەو مروڤە لەلای خوا بە پیزو حورمەتەو، هەژاری و نەداریی کردن بەلگە لەسەر ئەوەى ئەو مروڤە

کهم بایه خه، ئەو بیروکه یه کاتی خووی له سهردهمی نه فامییدا بووه، به لام ئیستاشی له گه لدا بئ له نهجای نهوه دا که مسولمانان له قورئان دوور کهوتوونهوه، ئەو بیره چهوته ههر باوهو، کاتی خووی یه کیک لهوانه که به زه ندیق (ملحد) ناسراوه، به ناوی (أحمد الراوندي) که له سالی (۲۵۰) ی کوچی دا مردوه، شیعیکی ههیه، ده لی:

كَمْ عَاقِلٍ عَاقِلٍ أَعْيَتْ مَذَاهِبُهُ وَجَاهِلٍ جَاهِلٍ تَلْقَاهُ مَرْزُوقًا
هَذَا الَّذِي تَرَكَ الْأَفْهَامَ حَائِرَةً وَصَيَّرَ الْعَالِمَ النَّحْرِيرَ زَنْدِيقًا

واته: زۆر کهسی عاقل و فامیده ههیه، به لام ماندوو بووه نازانی چۆن خووی بژیهنی و بژیو پهیدا بکات! که چی بابایه کی زۆر نه فام و نه زانیش ده بینی بژیویکی باشی دراوه، ئا نهوه یه که عهقله کانی سه رسام کردوون و، نهوه شه زانی بلیمه تی کردوه به زه ندیق و بی دین.

به لام بیگومان که سی که هوی ئەو حاله تهوه بی دین ده بی، زانی بلیمه ت نیه، به لکو نه زانیکی خاوهن نه زانیی خه ست و خو له، چونکه که سی که بزانئ خوا له دنیا دا بو تاقیکردنه وه دایناوه، که واته: ده بی چاوه ری بکات، خوا ﷺ به هه بوون و به نه بوون تاقی بکاته وه، ههروه ها به ساغی و به نه خو شی، به خو شی و به ناخو شی، به لام که سی که لهو حکمه ته حالی نه بی، که خوا مروقی له سه ر زهوی بو داناوه، نهوه که مه سه له ی هه بوون و نه بوون، ده کاته به لگه و نیشانه ی نه وه غ له لای خوا به ری زه، یا خود بی ری زه، وه ک ئەو مروقه بی پروایه ی خوا ﷺ ره خنه ی لی ده گری.

هه لبه ته مه رج نیه که سی کی دیارییکراویش بو بی، چونکه (أل) ی سه ر (الإنسان) بو جینسی ئەو جو ره که سه یه، که ئینسانی بی پروا و هاو به ش بو خوادانه ره.

مەسەلە ی چوارەم:

بەرپەرچدانەوہی خوا بۆ بیروایان و باسی پوژی دوایی و، وردوخاش بوونی زەوی و، هاتنی خوا ﷻ و، هاتنی فریشتەکان بەرپرزو، هیترانی دۆزەخ و، بیرھاتنەوہی مروّف «بئ سوود» و، خۆزگە خواستنی کە کردەوہی باشی بۆ ژيانی دواپوژی پیشخستبایەو، ھەوالدانى خوا کە ھیچکەس وەك وى سزا نادات و، ھیچکەسیش وەك وى کە لە پچە ناکات:

خوا دەفەرموی: ﴿كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ۝۲۱ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا ۝۲۲ وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَبْعَثُ الرَّسُلَ وَاتَىٰ لَهُ الذِّكْرَىٰ ۝۲۳ يَقُولُ بَلَيْتَنِي فَذَمَّتْ لِحَابِي ۝۲۴ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدٌ ۝۲۵ وَلَا يُؤْتِي وَثَاقَهُ أَحَدٌ ۝۲۶﴾

شیکردنەوہی ئەم ئایەتانە، لە نۆ برگەدا:

۱- ﴿كَلَّا﴾، وانیە وەك ئیوہ دەلین، یاخود: وازیبنن لەو کردەوانەتان، کە ریز لە ھەتیو ناگرن و، ھانی یەکدی نادەن بۆ خواردن پیدانی بابای نەدارو ئاتاج و، کاتیک میرات دەخۆن ھەمووی پیکەوہ دەخۆن، ھەقی خۆتان و خەلکیش و، مآل و سامانتان لە راددەبەدەر خۆشدەوی، زیاد لە ئەندازە ی رەوا، ھەروەھا واز لەو کردەوہ چەوتانە ی پیشیش بینن.

وشە ی: ﴿كَلَّا﴾ بۆ تێوہخویرین و بەرپەرچدانەوہیە لەو کردەوانە ی پیشتر باسکراون، بەلکو لە بیرو بۆچوونە ھەلەکەش کە مروّف پیی وابی ھەرکات خوا ﷻ مآل و سامانی بۆ زۆر کرد، لە لای بەرپرزە، ئەگەرنا لە لای بئ ریزە! خوا ﷻ بەرپەرچی ئەوہ دەداتەوہ، دوایی دەفەرموی:

۲- ﴿إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا﴾، ھەر کات زەوی کوترا، کوترا، (الدَّكُّ: الحَطْمُ وَالْكَسْرُ، أَي: دَكٌّ يَعْقُبُ بَعْضُهُ بَعْضًا)، (دَكُّ): بە مانای شکاندن و تیکھارینە، واتە: جار لە دوای جار کوتراو تیکھاردراو، تیکشکینرا، بیگومان ئەوہ لە ئاخیر زەماندا روو دەدا، لە قوئاغی یەکەمی پوژی دوایدا.

۳- ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾، پەرورەردگاریشت هات و، فریشتەکانیش ریز ریز، ئەوەش بێگومان لە قۆناغی دووهمی پۆژی دوایدا، کە قیامەتە پوودەدا، کە دەفەرموی: ﴿صَفًّا صَفًّا﴾، بەدڵنیایی وشە: ﴿صَفًّا صَفًّا﴾، کە دووبارە بۆتەو، حالە بۆ وشە (مَلَك)، واتە: فریشتەکان ریز، ریز دین، هاتنی خۆی پەرورەردگاریشت زانایان زۆر قسەیان لە بارەووە کردو، زۆربەیان هەمیشە گوتوویانە: فەرمانی خوا دێ، وەك لە شوێنی دیکەدا دەفەرموی: ﴿وَجَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ﴾، بەلام لێرە دەفەرموی: ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ﴾، پەرورەردگاریشت هات، هەرۆهەها لە سوورەتی (البقرة)ش دا فەرموویەتی: ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِّنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ (۲۱۰)، واتە: ئایا چاوەڕێی چی دەکەن، جگە لەوەی خوا لە سیبەرێک، لە هەرۆهەکاندا بێ و فریشتەکانیش بێن و، کارەکە تێکبەڕێ و کاروبارەکانیش بۆ لای خوا بگێڕێنەو! بەلام بەدڵنیاییووە پای راست و بێ گرت و گۆل لەو بارەووە هەر ئەوەیە کە بگوترێ: هاتنی خوا ﷻ هەرۆهەك چوونە سەر عەرشی خوا، هەموو سیفاتەکانی دیکەى خوا، بەو شیوہیە کە بۆ خوا شایستەییەو ئێمە چۆنیەتیەکەى نازانین، هەرۆهەك چۆن ئێمە چۆنیەتی زۆریک لە دروستکراوەکانی خواش نازانین، بۆ وێنە: نازانین هێزی کێشندە کە ئەو هەموو گەردوونەى پاگرتووە چییەو چۆنە؟ بگرە چییەت (ماهية)ی ماددەو، پووچەکەى خۆمان کە لە نێوان دوو تەنیشەکاھمان دایە، چۆنیەتیەکەیان نازانین! کەواتە: ئەمەیان پێویست بە تەئویل ناکات، بەلێ هەندیکجار زاناى پێشین و دواى (سَلَفٌ وَخَلْفٌ) هەندیک ئایەتیا تەئویل کردوون، بۆ وێنە، ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ﴾ (۴)، الحدید، هەموو زاناى تەئویلیان کردووە گوتوویانە: واتە: خوا لە گەلتانە، بە زانیاری و بە دەسەلات، ئەك بەزاتی خۆی لەگەلتان بێ لێرە، بەلام لێرەدا پەکمان لەسەر تەئویل کردنی ئەکەوتووە، چونکە خوا لە قیامەتدا دێ، بەو شیوہیەى بۆ خوا شایستەییە، وەك سەرچەم سیفەتەکانی دیکەى.

کە دەفەرموی: ﴿إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا﴾، (الطبري)، ئاواى لێکداوێتەو، دەلێ: ﴿إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ وَزُلْزِلَتْ زُلْزَلَةً بَعْدَ زُلْزَلَةٍ، وَحُرِّكَتْ تَحْرِيكًا بَعْدَ تَحْرِيكٍ﴾،

واتە: کاتیک زهوی پاته کیندراو له رزیندرایهوه، له رزینهوه له دواى له رزینهوهوه، جووڵیندرا، جووڵاندن له دواى جووڵاندن، وشەى: (دَكْ)، وهك (دَقْ) به مانای: (لیدان و کوتران و هاپدران و شکێترانه)، ئهوهش له قوئاغى یه کهمى پوژى دوایى ده بێ، که ئاخیر زهمانه، به لām له قوئاغى دووهم دا که قیامهته، خوای پهروهردگار دێ و فریشتهکان به ریز دین.

۴- ﴿وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ﴾، لهو پوژهدا دۆزه خیش هینرا، یانی: دۆزه خیش ئاماده کراو هینرا.

۵- ﴿يَوْمَئِذٍ يَنْذَكُرُ الْإِنْسَنُ وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرُ﴾، لهو پوژهدا مروڤ بیرى ده که ویتتهوه، به لām چۆن بیرى ده که ویتتهوه، چۆن ئێى به ههمه ند ده بێ؟ ئهوهى پیشى باسکرا، هه مووی پێ خوشکردن بوو بۆ ئهوهى دوایى باس ده کری:

لهو پوژهدا مروڤ بیرى ده که ویتتهوه، به لām بیرکردنهوه لهوێ لهو کاته دا، کوا بوى ده ره خسێ؟ (الطَّيْرِي)، ده لێ: ﴿يَوْمَئِذٍ يَنْذَكُرُ الْإِنْسَنُ﴾ (تَفْرِيطُهُ فِي الدُّنْيَا فِي طَاعَةِ اللَّهِ، وَفِيمَا يَقْرُبُ إِلَيْهِ مِنْ صَالِحِ الْعَمَلِ)، لهو پوژهدا مروڤ که مته رخه میى و به زایه دانى خوێ بیر ده که ویتتهوه، له فه رمانبه ریی خواداو، له کرده وه یه ک دا که له خوای نیزیك بخته وه.

﴿وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرُ﴾ (الطَّيْرِي) له ئیبنو عه بباسه وه خوا لێیان پازى بێ، به ژماره: (۳۷۳۱۱) هیناویه تی، ده رباره ی: ﴿وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرُ﴾، گوتویه تی:

أ- (وَكَيْفَ لَهُ)، واتە: چۆن وه بیرى دیتته وه.

ب- یاخود: چۆن بیره اتته وه سوودی پێ ده گه یه نێ؟ ئه گه رنا لهو کاته دا مروڤ هه موو شتیکی دیتته وه یاد، به لām بیگومان سوودی نیه، لهو پوژهدا هاته وه بیر و په ند وه رگرتن، چ سوودیکی هه یه؟

ج- ياخود: ﴿وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى﴾ (ذکری) ئەگەر بە مانای پەند وەرگرتن بى، واتە: چۆن پەند وەر دەگرى؟ لەوى پەند وەر ناگرى، بەلام ئەگەر (ذکری) بەمانای: وەبیر هاتنەو بى، کوا وەبیر هاتنەو کەى لەوى سوودى بوى هەيه؟

(۷) - ﴿يَقُولُ يَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي﴾، دەلى: ئەى خۆزگە (کردهوه باشم) بۆ ژيانم پيشم خستبايه، ﴿يَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي﴾، (ل)ى سەر (حَيَاتِي)، دوو واتای هەن:

أ- (ل)ى کات دیاریکردن (توقیت)ە، خۆزگە کاتی خوێ لە ژياندا، ژيانى يەكەمم، ژيانى دنیا، کردهوى باشم پيشخستبايه، لەو کاتەدا کردهوى باشم کردبایه.

ب- (ل)ى هوکار دۆزى (تعلیل)ە، يانی: کردهوى باشم پيشخستبایه بۆ ئەم ژيانەى ئیستام، بیگومان درەختى خۆزگەو بریا بۆ کەس بەرى نەگرتووە بۆ ئەویش بەر ناگرى. ئنجا خوا ﷻ دەفەرموى:

(۸) - ﴿فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا﴾، لەو پۆژەدا ههچكەس وەك وى (خوا) سزاو ئازار نادات.

(۹) - ﴿وَلَا يُؤْتِقُ وَثَاقُهُ أَحَدًا﴾، ههچكەس وەك وى (خوا) (تاوانباران) كەلهپچه ناكات و نابەستى و شەتەك نادات، وشەى: ﴿يُعَذِّبُ﴾ و ﴿يُؤْتِقُ﴾ هەردووکیان خویندراونەو شە: (لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا)، (ولا يوتق وفاقه) واتە: لەو پۆژەدا ههچكەس وەك ئەو سزا نادرى (وەك ئەو بېروايە)و، ههچكەس وەك ئەو كەلهپچه ناكردى و نابەستى، وشەى (عذاب) و شەى (وفاق)، هەردووکیان چاوگن، (عذاب) چاوگى (عذب) يە، (عذب يعذب عذاباً وتعذيباً) ئازارى دا ئازارى دەدا ئازاردان و سزادان، (وفاق) یش، چاوگى (أوتق) يە، (أوتق، يوتق، وفاق)، بەستى، دەيبەستى، بەستن، (الوفاق: الربط ويجعل للأسير والمقود إلى القتل)، (وفاق)، بریتىيە لە بەستن كە بۆ بابای دىل و، كەسێك كە پەلکێش دەكرى بۆ لە سیداره دان و كوژران، دەبى، تاكو خوێ نەجوولینى.

لە بارەى هينانى دۆزەخەو، پيغەمبەرى خاتەم ﷺ دەفەرموى: {يُؤْتَىٰ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لَهَا سَبْعُونَ أَلْفَ زِمَامٍ، مَعَ كُلِّ زِمَامٍ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ يُجْرُونَهَا} (أخرجه مسلم: ۲۸۴۲، والترمذي:

(۲۵۷۳). واتە: دۆزەخ دەهێنری لێو پۆژەدا، حەفتا هەزار جڵەوی هەیه، لەگەڵ هەر جڵەویکدا، حەفتا هەزار فریشتە هەن پرایدەکیشن.

(الطَّبْرِي)، بە ژمارە: (۳۷۳۱۰)، لە قەتادەووە هیناویەتی، گوتوویەتی: (جِيئَ بِهَا مَرْمُومَةً)، دۆزەخ هینرا بە جڵەوکرایی.

بەدنیایی دۆزەخ عەلەمیکە، جیهانیکی یەكجار فراوانە، جیئ ئەو هەموو بێپراو و تاوانبارو خراپەکارانە ی تیدا بێتەو، دیارە یەكجار زۆر فراوانە، بەلام گەنگ ئەو یە خوای بالادەست دەفەرموی: لێو پۆژەدا دۆزەخ دەهێنری، پیغەمبەریش ﷺ دەفەرموی: پرایدەکیشری و حەفتا هەزار جڵەوی هەیه، هەر جڵەویکیان حەفتا هەزار فریشتە پرایدەکیشن! لێرەش دا بەر لەو ی بچینە سەر مەسەلە ی پینجەم و کوئایی، بە باشی دەزانم کورتە باسیك لەبارە ی دۆزەخ و دۆزەخیانەو لە بیست و یەك (۲۱) پڕگەدا بکەین.

كورتە باسیك له باره‌ی دۆزه‌خ و دۆزه‌خیه‌كانیه‌وه

به‌ڕێـزان!

كورتە باسیك له‌باره‌ی دۆزه‌خ و دۆزه‌خیه‌كانیه‌وه له بیست و یه‌ك (۲۱) بڕگه‌دا ده‌که‌ین، ئه‌ویش پراسته‌وخۆو به‌ کورتکراوه‌یی و گوشراوی له مه‌وسووعه‌ی: (الإسلام کَمَا یَتَجَلَّى فِی کِتَابِ اللّٰه، الکِتَابُ الثَّامِنُ: الإِیْمَانُ بِالنَّوْمِ الْآخِر، وَمَبْحَثٌ مُّخْتَصَرٌ حَوْلَ الْقَدَر) وه‌ریده‌گیرین^(۱).

بڕگه‌ی یه‌که‌م: وه‌ك چۆن به‌هه‌شت پله‌ پله‌یه‌ به‌ره‌و سه‌ر، دۆزه‌خیش پله‌ پله‌یه‌، به‌لام به‌ره‌و خوار، دۆزه‌خ هه‌وت ده‌رگای هه‌ن، پله‌کانی دۆزه‌خ به‌ره‌و خوار، ئه‌و فه‌رمایشته‌ی خوا ﷻ ده‌یگه‌یه‌ن: ﴿إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ يَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا﴾ (النساء، ۱۴۵) واته: به‌ دُنیا‌یی مونا‌فیک و ده‌غه‌له‌کان له‌ پله‌ی هه‌ره‌ خوارى ئاگر (ی دۆزه‌خ) دان و، تۆ هه‌یچ یارمه‌تی‌ده‌ریکت بۆ ئه‌وان چنگ ناکه‌وێ.

ئنجای ئه‌گه‌ر مونا‌فیکه‌کان له‌ ته‌ختی بنی دۆزه‌خدا بن، له‌ پله‌ی خوارى خواره‌وه‌ی، مانای وایه‌ پله‌ی دیکه‌شى هه‌ن و، ئه‌وه‌ش هه‌یچ گومانى تیدا نیه‌، که دۆزه‌خ هه‌وت ده‌رگای هه‌ن، وه‌ك له‌ ئایه‌تى ژماره‌: (۴۴) ی سووره‌تى (الحجر) دا، خوا به‌ پاشکاو‌یی فه‌رمویه‌تى: ﴿لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ﴾ (۴۴) واته: دۆزه‌خ هه‌وت ده‌رگای هه‌ن، بۆ هه‌ر ده‌رگایه‌ك له‌وان (له‌ بې‌روایان و تاوان‌باران) به‌شیکی دیاریکراو هه‌یه‌، یانی: ته‌نیا له‌و ده‌رگایه‌وه ده‌چنه‌ ئێو دۆزه‌خه‌وه.

(۱) پروانه: بابەتی: (جهنم وما فيها من صنوف العذاب) المجلد الثامن، ص ۱۵۳ - ۲۰۰، الطبعة الثانية / ۲۰۱۸ م.

برگهی دووهم: دەرگایه کانی ئاسمان به ستراون له بهردهم پرووحی بپروایانداو به رهو سهر ناچن، وهك خوای په نهانزان له سوورهتی (الأعراف) له ئایهتی ژماره (۴۰) دا ده فهرموئ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٠﴾﴾ واته: به دلنایای ئهوانه ی به ئایه ته کانی ئیمه بپروابوون و له بهرانهریان دا خوایان به زلگرت، دهر وازه کانی ئاسمانیان بو ناکرینه وهو، ناچنه به ههشت، ههتا حوشر به کونی دهرزییه وه نه چئ، بهو شیوه یهش سزای تاوانباران ده دین.

پێغه مبهری خاتهم ﷺ چۆنیه تی پێه سترانی ئاسمان له پرووحی کافره کانی، پروونکردۆته وه، له کاتیکدا که گیانیان ده کیشری، له فهرمایشتیکی درێژدا، که هه ر کام له: (أبو داود والحاكم والطیالسي وأحمد والآجری) هیناویانه، ههروه ها: (قال الحاكم: صحيح على شرط الشيخين، وأقره الذهبي، وصححه ابن القيم في إعلام الموقعين، وتهذيب السنن، والألباني في أحكام الجنائز وبدعها، ص (۱۹۸-۲۰۲)). بهندهش له کتیبی پێنجهمی: (مهوسووعه ی: ئیمان و عه قیده ی ئیسلامی) دا هیناومه.

برگهی سییه م: به ههشت قه ده غه یه له بپروایان و هه رگیز ناچنه تی، ئایه ته که ی له برگهی پێشیدا هینامان، به لگهی ئه وه یه، ئایه تی ژماره (۴۰) له سووره تی (الأعراف): ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٠﴾﴾ بێگومان لیره دا خوا که چوونه به هه شتی کافرانی به ستۆته وه، به وه ی حوشر له کونی دهرزییه وه بچئ، چونکه وشه ی (جمل) به مانای حوشره، رایه کی دیکه ش هه یه، که (جمل) بریتیه له و پهت و گووشه زۆر ئه ستووره ی که شتی پێ راده گیرئ، به لام (جمل) زیاتر مانای حوشر ده گه یه نئ، که هه رگیز به کونی دهرزییه وه ناچئ و، ئه وه ش له عورفی هه موو زمانه کاندا هه یه، وهك یه کێك به یه کێك ده لئ: فلان کاره ناکه م، ههتا شیر پهش نه بئ، یاخود: ههتا قیر سپی نه بئ، یاخود: ههتا شیر نه چیته وه نیو گوان، که مه بهست پێیان

نەکردنی ئەو کارەیه، خواش دەفەرموی: ئەوانە ی بێروان ھەرگیز ناچنە بەھەشتەو، ھەتا حوشت بە کونی دەرزێھەو نەچێ.

بەرگە ی چوارەم: ئاگری دۆزەخ لە ھەردوو لای سەرێ و خوارێو، بەسەر بێروایانی دۆزەخیی دا، زال دەکری، وەك خوا ﷻ لە سوورەتی (الأعراف) ئایەتی ژمارە (۴۱) دا دەفەرموی: ﴿لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ ۚ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ﴾ (۴۱) واتە: بۆیان (بێروایان) ھەیه پاخراویك لە ئاگرو چەند پۆشاکێك لە سەر وویانەو (دیشان لە ئاگر) ھەر بەو شیوەیەش سزای ستەمکاران دەدەین، وشە: ﴿مِهَادٌ﴾ کە بە (مُھد)، کو دەکریتەو، وەك: (کتاب و کُتُب)، ئەو شوینەیه کە ئامادە دەکری، تاكو مروّف لەسەری دابنیشی و پشووی لەسەر بدات، (غواش)یش کوّی (غاشیة)یە و، پۆشاکیکە کاتێك مروّف دەخەوی و پشوو دەدات، بەسەر خۆیدا دەدات، کەواتە: ھەم بنەو ی بێروایان ئاگر، ھەم سەرەویشیان ئاگر، ئەو راستییەش لە زۆر شوینی دیکە لە قورئاندا ھاتو، بۆ وینە: ﴿وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ﴾ (۴۹) التوبة، بەدلتیای دۆزەخ دەورە دەری بێروایانە، ھەر وھا لە سوورەتی (الزمر) لە ئایەتی ژمارە (۱۶) دا: ﴿لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ۚ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُ ۚ يَعْبَادُ فَاَتَقُونَ﴾ (۱۶) بۆ ئەوان لە سەر وویانەو سیبەر ھەن لە ئاگر، ھەر وھا لە ژێر وەشیان سیبەر ھەن...

بەرگە ی پینجەم: پرو ی بێروایان لەپۆژی دوایدا، زەبوونی و شەرمەزاری و پرسیوای دایدەپۆشی و، پەش ھەلدەگەری بە تۆخترین پەنگی پەش، وەك لە سوورەتی (یونس) ئایەتی ژمارە (۲۷) دا، دەفەرموی: ﴿وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَّا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ۚ كَانَمَا أَغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِّنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (۲۷) واتە: ئەوانە ی خراپەکانیان وەدەست ھیتاون، سزای ھەر خراپەیکە، خراپەیکە، وەك خوّی، ئەوانە زەبوونی دااندەپۆشی، لە لایەن خواو ھیچ پارێزەرێکیان نیە، وەك پرویان بە پارچان لە شەوی زۆر تاریك داپۆشراپی، ئەوانە ھاوەلانی ئاگر و، لەویدا دەمێنەو.

ههروهها له شوینی دیکهش دا خوای دادگەر باسی ئهوهی کردوه، بۆ نموونه:

أ- خوای بینازو جیی نیاز دهفهرموئ: ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ﴾ (١٦)، ئهو رۆژهی روانیک سپیی و گهش دهبن و روانیک رهش و تلخ دهبن.

ب- ههروهها له سوورهتی (عبس) دا دهفهرموئ: ﴿وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ﴾ (٤٠) تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ (٤١) أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجَرَةُ (٤٢)، روانیک لهو رۆژهدا تۆزو خۆلیان لی دهنیشی، دووکهڵ دهچیتته سهریان، ئهوانه بیپروا تاوانبارهکانن.

برگهی شهشهم: دۆزهخیهکان بهرگی ئاگرینی سووتینهریان لهبهر دهکری، وهك خوا له سوورهتی (الحج) ئایهتی (١٩) دا دهفهرموئ: ﴿هَٰذَا نَحْنُ خَصَمَانِ احْنِصِمُوا فِي رِجْمِ فَاٰلِئِنَّ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّنْ نَّارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ﴾ (١٩)، ئهوانه دوو کۆمهڵن له بارهی پهروهردگاریانهوه کهوتووونه کێشهوه، (کۆمهڵیک برویان پهروهردگارهو بهس ئهو دهپهرستن، کۆمهڵیکیش پشت له پهروهردگاریان دهکهن) ئهوانه بیپروان بهرگیان له ئاگر بۆ پراوه، ئاوی داغ و کولایانیش بهسه (تهپلی) سهردا دادهکری. ههروهها له سوورهتی (ابراھیم)، ئایهتهکانی: (٤٩ - ٥٠) دا، خوا دهفهرموئ: ﴿وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ﴾ (٤٩) سَرَابِلُهُمْ مِّنْ قَطِرَانٍ وَتَغْشَى وُجُوهَهُمُ النَّارُ (٥٠)، لهو رۆژهدا تاوانباران دهبینی دوو دوو جووت کراون له زنجیرو کهلهپچان دا.

پۆشاکهکانیان له قهتران^(١)، [(سرابیل)، کۆی (سربال)ه، ئهو پۆشاکهی لهبهریان دهکری]، ئاگریش دهچیتته سهرده موچاویان.

(قَطِرَان) ماددهیهکی رهشی لینجه له خهلووزی دارو درهخت و تهخته دهردههینری، حوشتی پێ دهههه نووری^(٢)، حوشت تووشی جوړه دهردیك دهبی، پێستهکهی خرووی تێدادهبی و قهترانی تێدههه و تێبه لده سوون بۆ ئهوهی خووهکهی بشکی.

(١) قهتران ماددهیهکی سووتینهری یه کجار گهرمه.

(٢) هه نوون: تێدان، پێ چه ورکردن، تێبه ل سوون. پروانه: (المعجم الوسيط) ص ٧٤٤.

برگهی حەوتەم: بېرپروایەکان ئاوی کولوو داغیان بەسەر سەردا دەکری، ئەو ئاوە کولوو داغ، هەرچی لە هەناویان دایە، هەروەها پێستەکەشیان هەمووی دەتوێنێتەووە قالی دەکاتە، وەک لە ئایەتەکانی پێشی دا، ئایەتەکانی: (۱۹ - ۲۰) ی سوورەتی (الحج) دا، هاتووە: ﴿هَٰذَا نَحْنُ أَخَصَمُوا فِي رَبِّهِمُ ۖ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّنْ نَّارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ۖ يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ۚ﴾ واتە: ئەمانە دوو کۆمەڵن لە بارە ی پەرەردگاریانەووە کەوتوونە مشتومرو کێشەووە، ئەوانە ی بېرپروان لە ئاگر پۆشاکیان بۆ دابراوە، ئاوی داغ و کولیویش بەسەر تەپلی سەریان دادەکری، هەرچی لە هەناویاندا هەیه دەیتوێنێتەووە، هەروەها پێستەکەشیان دادەمالی و دەیتوێنێتەووە.

برگهی هەشتەم: بېرپروایەکان بە قەمچی ئاسن لیان دەدری و، هەر کاتیک ویستیان لە دۆزەخ بچنە دەری، بە دلته‌نگیی و ماتەمینییەووە دەگیردرێنەووە بۆ نێو دۆزەخ، هەر لە سوورەتی (الحج)، ئایەتەکانی: (۲۲ - ۲۳) دا، خوا دەفەرموی: ﴿وَلَهُمْ مَقْعٌ مِّنْ حَدِيدٍ ۖ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۖ﴾ ئەوانە قەمچی ئاسنیا بۆ هەیه، پێی لیان دەدری، هەر کاتیک بە غەم و پەژارەووە ویستیان لێی بچنە دەری، دەگیردرێنەووە نێوی، پێشیان دەگوتری: سزای سووتیتنەر بچێژن. (مقامع)، کوێ (مقمة) یە، بە عەرەبی (مطرقة) شی پێ دەلێن، کە جوړیکە قەمچی، یان کوته‌کی ئاسن.

برگهی نۆیەم: هەر کاتیک پێستی دۆزەخییەکان سووتاو بووبە بە پەژوو، پێستیان بۆ تازه دەکرێتەووە، بۆ ئەوەی بەردەوام سزاو ئازاری دۆزەخ بچێژن، خوا لە سوورەتی (النساء) ئایەتی (۵۶) دا دەفەرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ۖ﴾ واتە: بە دلنایی ئەوانە ی بە ئایەتەکانمان بېرپروان، لەمەودوا دەیانخەینە نێو ئاگریکەووە، هەر کات پێستەکانیان کولین، (تەواو بوون و بوونە پەژوو) پێستی تازەیان بەبەردا دەکەین تاكو سزاو ئازار بچێژن، بێگومان خوا زالی کارزانە.

برگهی دهیهم: خواردنهوهی بیروایان له دۆزهخدا بریتیه له ئاوی داغ و کولوو کیم و زووخوا،

أ- وهك خواي کاربه جی له سوورپهتی (النبا)، له ئایهتهکانی: (۲۴ - ۲۶)دا، دهفهرموئ: ﴿لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا﴾ (۲۴) إِلَّا حَمِيمًا وَعَسَاقًا ﴿۲۵﴾ جَزَاءً وَفَاقًا ﴿۲۶﴾، واته: تێیدا ناچێژن، نه فێنکایهتی و نه خواردنهوه، جگه له ئاوی کولوو کیم و زووخوا، ئهوهش سزایهکی پر به پێسته.

ب- ههروهها له سوورپهتی (ابراهيم) ئایهتهکانی: (۱۵-۱۷)دا دهفهرموئ: ﴿وَأَسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿۱۵﴾ مِّنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ ﴿۱۶﴾ يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِغُهُ، وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ﴿۱۷﴾، واته: داوای یارمهتییان کردو ههر خۆسهپێنکی کهله رهق، بهدبهخت و بيمراد بوو، له پشتیهوه دۆزهخ ههیه، له ئاوێک دهیدریت، کیم و زووخواه، قوم قوم قووتی ددها، خهريکه بۆ قووت نهچێ، مردن له ههموو لایانهوه بۆ دی، بهلام نامرئ و، له دوايهوه ئازاریکی زۆر بپهزاو زبرو سهخت ههیه.

ج- دیسان له سوورپهتی (محمد) ئایهتی (۱۵)دا دهفهرموئ: ﴿كُنْ هُوَ خَلِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءُهُمْ﴾ (۱۵)، (ئایا کهسێک لهو نازو نيعمهته دایه که بهههشتیهکان تێیدان) وهك کهسێک وایه که له ئاگرده هههمیشهیی دهبی، ئاوێکی کولوو و داغیشی پێ دهنوشری، رېخۆلهکانی دهپچرێ؟!

برگهی یازدهیهم: خواردنی بیروایان له دۆزهخدا بریتیه له سێ شت، وهك خوا له قورئاندا باسی کردوه:

۱- (زقوم). ۲- (ضریع). ۳- (غسلین).

أ- (زقوم) خوا ﷻ له زۆر شوێنان باسی کردوه، بۆ وێنه: له سوورپهتی (الواقعة)دا خوا دهفهرموئ: ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ أَنتَ الْضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ﴾ (۵۱) لَّا تَكُونُ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ رَّقُومٍ ﴿۵۲﴾ فَأَلْتُونَا

مِنْهَا الْبَطُونُ ﴿٥٣﴾ فَشَرِبُوا عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ﴿٥٤﴾ فَشَرِبُوا شُرْبَ الْهِيمِ ﴿٥٥﴾ هَذَا نُزْلُهُمْ يَوْمَ
الَّذِينَ ﴿٥٦﴾ واتە: ئنجا ئېوھ ئەى گومرا بە درۆ دانەرەکان! لە درەختێک دەخۆن لە
زەققووم، ورگی خۆتانى لى دەئاخنن، دواىى لە ئاوى کولاوو داغى لەسەر دەخۆنەو،
وەك حوشراتێک کە تووشى نەخۆشى تیر ئاو نەخواردنەو، بوون، ئاوا ئاو دەخۆنەو، ئا
ئەوھ ميواندارییە کەیانە، لەو پوژەدا.

ب- دەربارەى (ضريع) یش، خواى زالى زانا دەفەرموى: ﴿لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ
﴿٦﴾ لَا يَسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ﴿٧﴾ الغاشية، واتە: خوارادنیان نیه، مەگەر لە (ضريع)،
ئەویش نە قەلەو دەکات، نە کەلتى برستیتیش پى دەکاتەو.

ج- دەربارەى (غسلین) یش خوا لە سوورەتى (الحاقة) دا دەفەرموى: ﴿فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ
هَهُنًا حَمِيمٌ ﴿٣٥﴾ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَسْلِينَ ﴿٣٦﴾ لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ﴿٣٧﴾ واتە: ئەمرو
(ئەو بېروایە) هیچ دۆستێکى نێزیکى نیه، خواردنیشى نیه جگە لە (غسلین)، تەنیا
تاوانبارانىش دەبخۆن.

کەواتە:

١- (زَقُوم)، خواردنى سەرەکیى بېروایانە لە دۆزەخدا، هەندێک لە زانایان دەڵێن:
درەختێکە لە دۆزەخدا وێنەى نیه لە دنیا، هەندێکى دیکە دەڵێن: بەلکو درەختێکە
لە دنیا دا هەیه و گەلایەکی وردى هەیه، بەرێکی زۆر تال و ناخۆشى هەیه.

٢- (ضريع) یش بوخاری دەلى: (نَبَتْ يُقَالُ لَهُ الشَّرْق، يُسَمِّيهِ أَهْلُ الْحِجَازِ: الضَّرِيع، إِذَا
يَسَّ وَهُوَ سُمٌّ)، (ضريع)، پرووەکیکە پى دەگوترى: شیرىق خەلکى حىجاز کاتێک وشک
دەبى پى دەلێن: (ضريع)، پرووەکیکى ژەهراویە.

٣- (غسلین) یش هەر بوخارى دەلى: (هُوَ الْقَيْغُ وَالصَّدِيدُ، وَمَا يَخْرُجُ مِنَ الثُّوبِ بَعْدَ
الغَسْلِ)، (غسلین)، بریتىە لە کیم و زووخا، هەروەها کە بەرگ و پۆشاکێک دەشورێ،
چلکاوەکەى کە دواى لى دێتە خوارى، ئەو غیسلىنە. کەواتە: ئەو خواردنە

سەرەکیه کانی بېپروایانن له دۆزه خ دا: (زُقُوم) و (ضَرِيع) و (غَسَلین)، خوی میهره بان په نامان بدات له دۆزه خ و، لهوهی دۆزه خیه کانی پی سزا ده درین.

برگهی دوازدهیه م: دۆزه خیه کان کوټ و پیوه ند ده خریته گهردیان و، ده ست و پیان که له پچه ده کرین و، به زنجیریش ده پیچرین، له سووره تی (الإنسان)، ئایه تی (۴) دا خوا ده فهرموئ: ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَلْنَا وَسْعِيرًا ۖ﴾، واته: ئیمه بو بېپروایان ئاماده مان کردوه، دامانناوه، زنجیره کان و پیوه نده کان و، ئاگری کلپه دار.

له سووره تی (المزمل) ئایه ته کانی: (۱۲ - ۱۳) دا، خوا ده فهرموئ: ﴿إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَحِمَامًا ۚ ۞ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ۚ﴾، به دلنایی له لای ئیمه هیه پیوه نده کان و کلپه (ی ئاگر). ههروه ها خواردنیکى خواهن گیربوون و ئازاریکی به ئیش. (أَنْكَال)، کوئ (نکَل) ه، ئه ویش ئه و پیوه ندهیه پییه کانی مروئیکى پی ده به سترین. له ئایه تی پیشیدا فهرموئ: ئیمه ئاماده مان کردوه بو بېپروایان: زنجیره کان و کوټه کان و بلیسه: ﴿سَلَاسِلًا وَأَغْلَلْنَا وَسْعِيرًا ۖ﴾، (سلاسل) کوئ (سَلْسِلَة) یه، یانی: زنجیر، زنجیری ئاسن، ﴿وَأَغْلَلْنَا ۖ﴾، کوئ (غَل) ه و بریتیه له و کوټه ی له گهردنى مروئ ده کرئ، زورجار دوو ده ستیشی له گه لیدا کوټه کرینه وه، به جوړیک مروئ، نه ده توانئ ده ستی بجوولینئ، نه ده توانئ سه ریشی به ملاولا بجوولینئ، ده بی پیک بوه ستئ.

ههروه ها به زنجیریش ده پیچرین، وهك له سووره تی (الحاقة) ئایه ته کانی: (۳۰، ۳۱، ۳۲) دا هاتوه: خوا ده فهرموئ: ﴿خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ۚ ۞ ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ ۚ ۞ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ۚ﴾، واته: بیگرن و کوټی بخه نه گهردن، دوایی بیخه نه نیو کلپه (ی دۆزه خ) ئنجا به زنجیریك که درێژییه که ی هه فتا باسکه بیپچن.

واته: زنجیره که ی به ده وردا بیپچن، نهك وهك هه ندئ له پروونکه رهوانی قورپان گوتووایانه: زنجیره که ی بخه نه نیو، گوايه ده یخه نه زاری و له دواوه ی ده رده چی،

نا، ئەو تەعبیرە نە شایستەى قورئانەو، نە خواى پاڭ و تاكیش وایفەرمووه، خوا نەیفەرموه: (فَأَسْأَلُكُمَا فِيهِ)، زنجیرەكەى بخەنە نێو بەلكو فەرموویەتى: ﴿فَأَسْأَلُكُمَا﴾ واتە: ئەو كەسە بخەنە نێو زنجیر، ئنجا مروّف كاتێك دەخړیتە نێو زنجیر، كە زنجیرەكەى بە دەوردا بپچرئ، زنجیریك درێژییەكەى حەفتا (۷۰) باسك بئ، بۆ ئەوێ بەشى بكات، هەر چواردەورى بپچئ و وەك قالدیكى ئاسن بخړیتە نێوى.

سێزدەیهەم: دۆزەخییەكان لە نێو صندوقى درێژكراودا دەبن، لە شوینێك داو دەرگاكانیشیان لەسەر داخراون، وەك خوا لە سوورەتى (الهمزة) دا، دەفەرموئ: ﴿إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ ۝ ۸﴾ **فِي عِمْدٍ مُّمدَدَةٍ ۝ ۹**، واتە: دۆزەخ لەسەریان داخراوه، گالە دراوه، لە نێو كۆلەگە درێژكراوه كان دا. ﴿عِمْدٍ﴾ كۆى (عمود) و (عماد)ە، كە بە تابووتى ئاسن یاخود بە صندوقى ئاسن دەگوترئ، یانى: لە نێو صندوقە ئاسنە درێژكراوه كان دا دانراون، لە شوینێكدە كە شوینەكەشیان لەسەر داخراوه و گالە دراوه، خوا پەنامان بدات، كە هەر هێنانە بەرچاوى خەیاڵیشى قورسە، چ جای ئەوێ كەسێك ئەو حالەى بەسەر بئ!

چواردەیهەم: دۆزەخییەكان فری دەدرێنە نێو ئاگرێكى كڵپە سەندوووهو بە تێكشاندن تێکیان دەشكێتئ و، دەچێتە سەر عەقڵ و دلیان، واتە: ئاگرەكە رێك كاریگەریی دەخاتە سەر عەقڵ و دلیان، وەك خوا عزوجل لە سوورەتى (الهمزة) دا دەفەرموئ: ﴿كَلَّا لَيُبَدِّلَنَّا فِي الْخُطْمَةِ ۝ ۴﴾ **وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْخُطْمَةُ ۝ ۵** **نَارُ اللَّهِ الْمَوْقَدَةُ ۝ ۶** **الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْآفَئِدَةِ ۝ ۷**، واتە: نەخێر واز بێنن، فری دەدرێنە نێو ئاگرێكى تێكشكێنەرەو، ئایا چى بە تۆى زاناندوه، ئاگرى تێكشكێنەر چیه؟ ئاگرێكى خوايه هەلكراوه، دەچێتە سەر عەقڵ و دلەكان. ﴿الْآفَئِدَةُ﴾ كۆى (قُود)ە، كە لە قورئاندا ناوه بۆ عەقڵ و، هەندێك جار بۆ دلێش بەكاردهیترئ، ئەو ئاگرى دۆزەخە دەچێتە سەر عەقڵ و دلێ مروّف، ئنجا مروّف كاتێك پێستى بسووتئ هێندە بە ئازارە، چ جای عەقڵ و دلێ بسووتئ! خوا دەفەرموئ: ﴿نَارُ اللَّهِ الْمَوْقَدَةُ﴾ ئاگرى هەلايسێناوى خوا، واتە: جیايه

لهو ئاگرى دىنا، وهك له فەرمايشتى پىغەمبەردا ﷺ ھاتوھ: {نَارُكُمْ جُزْءٌ مِّنْ سَبْعِينَ جُزْءًا مِّنْ نَّارِ جَهَنَّمَ} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۰۲۰۴، وَابْنُ خَالٍ: ۳۰۹۲). واتە: ئاگرەكەى ئېوھ بەشپكە لە ھەفتا بەشى ئاگرى دۆزەخ، واتە: ئاگرى دۆزەخ شەست و نوو (۶۹) ھىندەى دىكە گەرمە، ئەگەر مەبەست لە ژمارە كە ھەفتا (۷۰) بى بە ديارىيكرابى، ئەگەر بو زوريش بى، دەگونجى سەدان و ھەزاران جارىش لە ئاگرى دىنا گەرمتر بى.

پازدهیه‌م: دۆزه‌خیه‌کان له ژینگه‌یه‌کدا که بایه‌کی زۆر گه‌رمی پڕووکی‌نه‌ری تێدایه‌و، ناوی‌کی کولاوو داغ و، سیبه‌ری‌کی له دووکه‌لی‌کی خنکی‌نه‌ر، له شوینی‌کی ئاوا‌دا ده‌ژین، ئه‌مه‌ش له سووره‌تی (الواقعة)‌دا، خوا ده‌یفه‌رموی: ﴿وَأَصْحَابُ الشَّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشَّمَالِ﴾ (٤١) **فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ** (٤٢) **وَطَلٍ مِّنْ يَّحْمُومٍ** (٤٣) **لَّا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ** (٤٤)، هاوه‌لانی چه‌په‌، هاوه‌لانی چه‌په‌ چیه‌ن؟ له نیو گه‌ر باو ئاوی کولاوو داغ و له نیو سیبه‌ری‌ک له دووکه‌ل‌دان، نه‌سارده‌، نه‌هیچ ڕیزو حورمه‌تیکیشی تێدایه‌. یان: نه‌سارده‌، نه‌هیچ سوودنکی تێدایه‌.

ههروهها له سوورتهی (المرسلات) یش له ئایهتهکانی: (٣٠ - ٣٤)د، خوا دهفهرموی: ﴿أَنْطَلِقُوا إِلَى مَا كُنْتُمْ بِهِ تَكْذِبُونَ﴾ (٣٩) ﴿أَنْطَلِقُوا إِلَى ظِلِّ ذِي تَلْتِ شَعْبٍ﴾ (٣٠) ﴿لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ الْهَبِّ﴾ (٣١) ﴿إِنهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ﴾ (٣٢) ﴿كَأَنَّهُ جِمَلَتٌ صَفَرٌ﴾ (٣٣) ﴿وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ (٣٤)، واته: ده ربچن به خیرایی به رهو سیبه ریك كه سی پارچه یه (سی بهشی لی بوونهوه) نه سیبه ره، نه سوودیشی ههیه له گرو بلیسه (ی دۆزهخ)، به لكو پارچان فریده دا، وهك كو شك وان، وهك رهوه حوشتی زهردن، سزای سهخت لهو رۆژهدا بو به درۆ دانه ران.

شازدهیه م: خه لکی دۆزه خ سزایان له سه ر سووک نابێ، نه ک هه ر ئه وه نده، به لکو به رده وام سزایان له سه ر توند ده کری، ئه مبه ش له زۆر ئایه تی قورئاندا هاته وه، بۆ وینه:

۱- ﴿إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ خَالِدُونَ﴾ ﴿٧٤﴾ لَا يُفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٥﴾ وَمَا ظَلَمْتَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ﴿٧٦﴾ الزخرف، وآته: به دنیایی تاوانباران له نازاری

دۆزەخ دا بە ھەمیشەیی دەمێننەو، لەسەریان سووک ناکرێ، لەویدا ناوێد دەبن، ستەمیشمان لێ نەکردوون، بەلکو خۆیان ستەمکار بوون.

۲- لە سوورەتی (فاطر)، لە ئایەتی (۳۶) دا دەفەرموێ: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ﴾ (۳۶) واتە: ئەوانەى بێپروان ئاگرى دۆزەخیان بۆ ھەيە، کۆتاییان پێ ناهێنرێ، کە ھەرن و بېرێنەو و کۆتاییان پێ بێ، لە ئازارەكەشى لەسەریان سووک ناکرێ، ئاوا سزای ھەر سێلەو نا سوپاسێك، یان: ھەر بێپروایەك دەدەینەو.

۳- لە سوورەتی (غافر)، لە ئایەتەکانی: (۴۹ - ۵۰) دا خوا دەفەرموێ: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ﴾ (۴۹) ﴿قَالُوا أَوَلَمْ تَكُنْ تَأْتِيكُم رُّسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَىٰ قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دُعَاؤُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ﴾ (۵۰) واتە: ئەوانەى لە ئاگرى دۆزەخدان بە دۆزەخەوانەکانیان گوت: بۆمان لە پەرورەدگارتان بپارێنەو، يەك پۆژ سزامان لەسەر سووک بکات! دۆزەخەوانەکان پێیان گوتن: ئایا پێخەمبەرانتان نەدەهاتتە لاتان، بەبەلگە پۆشنەکانەو؟ گوتیان: بە، دۆزەخەوانەکان پێیان گوتن: دە بێچێژن، داواکردنی بێپروایان ھەر لە گومپایی و لە زایە بووندایە.

۴- لە سوورەتی (النبا) دا خوا دەفەرموێ: ﴿فَذُوقُوا فَلَن نَّزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا﴾ (۳۰) واتە: بێچێژن ھەر سزاو ئازارتان بۆ زیاد دەکەین.

۵- لە سوورەتی (الإسراء) دا خوا دەفەرموێ: ﴿مَا لَهُمْ جَهَنَّمَ كُلَّمَا حَبَتِ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا﴾ (۹۷) واتە: جێگەو رێگەیان - ھى بێپروایان - دۆزەخە، ھەر کە ئاگرەكە خەفە بوو، دووبارە کڵپەى دەدەینەو بەرێ (و ئاگرەكەیان بۆ خوشدەکەین).

حەق دەيەم: فریشتە دۆزەخەوانەکان زۆریش دلپەقن، زۆریش بەھێژن و، فەرمانەکانى خوا بەوردی جێبەجێ دەکەن، لە سوورەتی (التحریم) دا، خوا دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاطٌ شِدَادٌ لَا

يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٦﴾، واتە: ئەي ئەوانەي بپرواتان هێناو! خۆتان و خێزان کەس و کارتەن، لە ئاگرێک بپاریزن کە سووتەمەنییە کە ی خەڵکەو بەردە، فریشتە زەبەلاحە دڵپەرقەکانی بەسەرەو، سەرپێچیی لە فەرمانەکانی خوا ناکەن، هەرچی پێیان بگوترێ وەک خۆی ئەنجامی دەدەن.

هەلبەتە کە سێکیش کە کەسێک ئازارو ئەشکەنجە دەدا، هەتا دلی پەقتر بێ و، جەستە ی بەهێزتر بێ، بێگومان چاکتر دەتوانی بابای ئەشکەنجە دراو ئەشکەنجە بدات.

هەژدەیهەم: دۆزەخییەکان مردنیان لە هەموو لایانەو بو دێ، بەلام نامرن، مردن بە ئاوات دەخوازن، بەلام بە نسییان نابێ، بو وێنە:

۱- لە سوورەتی (إبراهيم) دا کە پێشتریش هێنامان، خوا فەرموویەتی: ﴿وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ﴾ ﴿١٧﴾، واتە: لە هەموو شوێنیکەو مردنی بو دێ، بەلام نامری، لە پشتیانەو ئازارو ئەشکەنجە یەکی زبرو زەبەلاح هەیه.

۲- لە سوورەتی (فاطر) یش ئایەتی (۳۶) دا خوا دەفەرموی: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فِيمَوْتُوهَا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ﴾ ﴿٣٦﴾، واتە: ئەوانەي بپېروان ئاگری دۆزەخیان بو هەیه، کۆتاییان پێ ناهێتری ھەرن، ئازارە کەشیان لەسەر سووک ناکرێ، ئاوا سزای هەر سێلە یە ک یاخود: هەر بپېروایە ک دەدەینەو.

۳- لە سوورەتی (النبا) یش لە ئایەتی ژمارە (۴۰) دا، خوا دەفەرموی: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلَيْتَنِي كُنْتُ رَبًّا﴾ ﴿٤٠﴾، واتە: ئێمە ترساندوویمان بە سزاو ئازاریکی نیزیکی، ئەو پۆژە مرووف تەماشای دەکات، دوو دەستەکانی چیان پێشخستو؟ بابای بپېرواش دەلی: خۆزگە گل بووما یە.

۴- لە سوورەتی (الزخرف) یش ئایەتی (۷۷) دا، خوا دەفەرموێ: ﴿وَنَادُوا بِمَلِكٍ لِّقَضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُم مَّكَثُونَ﴾ واته: دۆزهخییەکان هاواریان کرد ئەو مالیک! (مالیک ئەو فریشتەیه سەرپەرشتیی هەموو دۆزهخ دەکات)، با پەروەردگارت کۆتاییمان پێینێ، فەرمووی: ئێوە ماوهەن!

۵- لە سوورەتی (طه) ش دا خوا دەفەرموێ: ﴿إِنَّهُ مَن يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى﴾ واته: بە دلناییی هەرکەسێک بە تاوانباریی بێتە لای پەروەردگاری، دۆزهخ شوێنیەتی، نەتیییدا دەمرێ و نەتیییدا دەژی، واته: نە کۆتایی پێدی، دەرەبازی بێ لە ئازارو ئەشکەنجەو، نە دەشژێت ژيانێک پێی بگوترێ: ژیان.

نۆزدەهەم: دۆزهخییەکان لە خواي بەرز دەپارێنەوهو داوا دەکەن بیانگێڕیتەوهو بۆ دنیا، یان بیانگێڕیتەوهو بۆ ژيانێکی دیکە، هێ تاقیکردنەوه، تاکو ئەوهی لە دەستیان چوو، قەرەبووی بکەنەوه، بەلام وەلامی ئەوهیان نادریتەوه، بەلکو زۆر بە توندیش سەرزنەشت دەکرین، وهك:

۱- لە سوورەتی (فاطر) دا خوا دەفەرموێ: ﴿وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلْ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرُ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ﴾ واته: ئەوان لە دۆزهخدا هاوارو برۆیانە، دەلێن: پەروەردگارمان! دەرمان بێتە کردەوهی باش دەکەین، جیا لەوهی - پێشتر لە دنیا دا - دەمانکرد، (خوا پێیان دەفەرموێ یان فریشتەکان): ﴿أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرُ﴾ ئایا بای ئەوهندە تەمەنمان پێندەن، کە ئەگەر کەسێک ویستبای بیری بکەوێتەوه، بیری دەکەوتەوهو پەندی وەردهگرت، ﴿وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ﴾ ترسێنەرو وریاکەرەوهشتان بۆ هات؟ ﴿فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ﴾، بیچێژن، ستمەکاران هیچ هاوکارو یارمەتییەدرێکیان نیه.

۲- لە سوورەتی (المؤمنون) یش ئایەتەکانی: (۱۰۶، ۱۰۷، ۱۰۸) دا، خوا دەفەرموێ: ﴿قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ﴾ ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنَّ

عَدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١٠٧﴾ قَالَ أَخْسُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿١٠٨﴾ واتە: (دۆزەخییەکان) گوتیان: پەرورەدگارمان! ئیمە بەدبەختی بەسەرمان دا زال بوو و کۆمەڵیکی گومراو لە ڕێی لادەر بووین، پەرورەدگارمان! دەرمان بێنە، ئەگەر جاریکی دیکە گەڕاینەو، بەدنیایی ستمکارین (دەرمان بێنە و ھانبەوێ بوو تا قی کردنەو) ﴿قَالَ أَخْسُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ﴾، (خوا) فەرمووی: بێدەنگ بن و مەمدوینن. ﴿أَخْسُوا﴾ واتە: بێدەنگ بن و وشە یەکە بوو تێخوڕینە، (خَسَاً مَعْنَى بَعْدَ وَذَلَّ، وَكَلَّ وَأَعْيَا)، (خَسَاً): بە مانای دوور کەوتەو، زەبوون بوو، ماندو بوو، شەکەت بوو.

بیستەم: دۆزەخییەکان لە دیداری خوا ی بەرز، بێش دەبن، بەلکو خوا ی بەرز ھەر تەماشایان ناکات و نایاندوینن و، پاك چاکیشیان ناکات، وەك:

۱- لە سوورەتی (المطففين) دا خوا دەفەرموێ: ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿١٦﴾﴾ با واز بێنن، یان ئەوێ دەیلێن راست نیە، بێگومان ئەوان لەو ڕۆژەدا لە پەرورەدگاریان پەردەپۆش دەکری (دەخرینە پشت پەردەو، پەرورەدگاریان نابینن) دواییش ئەوان دەخرینە نیو کڵپە (ی دۆزەخ) وە.

۲- لە سوورەتی (آل عمران) دا، خوا دەفەرموێ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٧﴾﴾ واتە: بە دنیایی ئەوانێ بە ھیمانی خواو سویندەکانیان نرخیکی کەم دەکرن، ئەوانە لە ڕۆژی دواییدا، ھیچ پشک و بەشیکی باشیان نیە، خوا نایاندوینن و تەماشایان ناکات لە ڕۆژی قیامەتدا، پاك و چاکیان ناکات و، ئازاریکی بە ئیشیشیان ھەیە.

جۆی سەرنجە خوا لە سوورەتی (المطففين) دا، دوا ی ئەوێ لە ئایەتی (۱۵) دا دەفەرموێ: ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوُونَ﴾، واتە: نەخیر، ئەوان لە پەرورەدگاریان لەو ڕۆژەدا پەردە پۆش دەکری، ئنجا لە ئایەتی دوایی دا دەفەرموێ: ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ﴾، دوا ی ئەوێش دەخرینە نیو دۆزەخەو،

کهواته: بیهش کرانیان له دیداری خوا، له سهریان قورستره له چوونه نیو
دۆزه خهوه!

بیست و یه کهم: ت خوا ﷻ نهفرین له بیروایان دهکات، له دۆزه خداو به ههمیشهیی
دهیانیهیلتهوهو، له ویدا زۆر په شیمانیی دهردهبرن، که فهرمانبهیری خویان نه کردوهو، به
پێچهوانهوه فهرمانبهریان کردوه بو گهوره سیاسیه کانیان و گهوره کۆمه لایهتیه کانیان
و، لاسایی ئهوانیان کردۆتهوه.

له سووره تی (الأحزاب) له ئایه تهکانی: (۶۴ - ۶۸) دا، خوا ئهمه ههمووی روون
دهکاتهوه، ده فهرمووی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكُفْرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ۖ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
لَّا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۖ﴾ (۶۵) يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَلَيْتَنَّا أَطَعْنَا اللَّهَ
وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ ۖ﴾ (۶۶) وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّنَا السَّبِيلَ رَبَّنَا
ءَاتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَّمْ لَعْنَا كَيْدًا ۖ﴾ (۶۸) خوا ﷻ لهم چهند ئایه ته
موباره کهدا، ههشت راستیی مهزن له باره ی دۆزه خیه کانهوه ده خاته روو:

۲۰۱- خوا دۆزه خیه کانی له بهزهیی خۆی دوورخستوونهوهو، ئاگری کلپه داری بو
داناون: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكُفْرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ۖ﴾.

۳- بیروایان له ئاگری دۆزه خدا، به ههمیشهیی و بهردهوام ده میننهوه، به بی برانهوه:
﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾، تیدا ده میننهوه ههتا ههتایه، به بی کوتایی.

۴- بیروایانی ههرماو له دۆزه خدا، هیچ سه ره رشتیاریکیان دهست ناکه وی،
سه ره رشتیان بکات و، هیچ یارمه تیده ریکیان نه یارمه تیان بدات: ﴿لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا
وَلَا نَصِيرًا﴾.

۵- بیروایان دهم و چاویان به پێی ئاگره که ده سوو پێرێ، تا کو ئاگره ۵ له ههمو
لایانهوه لیان بدات: ﴿يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ﴾، ئه و رۆژه ی دهم و چاویان له
ئاگر دا ده سوو پێرێ، واته: بو ئه وه ی ئاگر له ههمو شوینانیان بدات.

۶- لەو پۆژەدا بێپروایان زۆر پەشیمان دەبنەوه و داخ و خەفەت دەچێتە دڵیانەوه، که
 فەرمانبەری خویان نەکردو، فەرمانبەری پیغمبەریان ﷺ نەکردو: ﴿يَقُولُونَ يَلَيْتَنَّا
 أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ﴾، دەڵێن: هەي خۆزگە فەرمانبەری خوا و فەرمانبەری
 پیغمبەرمان کردبایە ﷺ.

۷- بێپروایان دان بەوه دادەنێن که هۆی بێپرواییەکیان ئەوه بووه فەرمانبەری گەوره
 سیاسییەکانیان و، دەمراسته کۆمەڵایەتیەکانیان کردو: ﴿وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا
 سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّنَا الْسَبِيلَ﴾، گوتیان: پەروردگارمان! ئێمه بە قسەي گەوره
 سیاسییەکاها و دەمراسته کۆمەڵایەتیەکاها مان کرد، ئەوانیش لە پڕی لایاندان...
 پایەدارترو، (سادە)، کوێ (سێد) و (گێڕا)یش کوێ (گێڕ)ە، ئەوانەي پایەدارترو بەتەمەن
 ترو بەپڕی و جێتربوون لە پرووی سیاسی و کۆمەڵایەتیەوه، ئەوان ئێمەیان لە پڕی لادا.

۸- راستییەکی دیکەش که لەم ئایەتە موبارەکانەدا وەردهگیرێ، ئەوهیه که ئەوانە
 داوا دەکەن: بڕیار بەدەست و سەرکردهکانیان که لە دنیا دا گومرایان کردوون، خوا
 زیاتر سزایان بدات: ﴿رَبَّنَا إِنَّهُمْ ضَعَفَيْنَ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَمُ لَعْنَا كَبِيرًا﴾،
 پەروردگارمان! با سزای ئەوان دوو قاتی ئێمه بێ (یاخود: چەند قاتی ئێمه بێ) بە
 نەفرینکردنێکی گەورەش نەفرینیان لێکە!

لە کۆتایی باسی دۆزەخ دۆزەخییەکان دا، بە کورتیی دوو مەسەلە دەخەمه پروو:

یەكەم: بێگومان هەر كەسێك تەماشای ئەو ئایەتە موبارەکانە بکات، که من مەگەر بە
 دەگمەن، فەرماشتیتکم هێنابێ، ئەگەرنا بەس ئایەتەکانم هێنان، چونکە ئایەتەکانی
 قورئان لەوبارەوه زۆرن و، هەموو شتێکیان لە بارەي دۆزەخەوه باسکردووه، ئەوهی
 پیغمبەر ﷺ باسی کردو، هەندێك درێژە و وردەکارییه بۆ پروونکردنەوهی چەمکی
 بەشیکی کەم لە ئایەتەکان، ئنجا هەر كەسێك تەماشای ئەو ئایەتەکان بکات و، پڕوایش
 پێیان بێ، بێگومان خوێ لە هەموو ئەو کردەوانە دەپاریژی، که بەرهو دۆزەخی دەبن،
 پیغمبەریش ﷺ فەرموویەتی: {حُقَّتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ وَحُقَّتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ} (آخرجه

البخاري: ۶۱۲۲) واتە: ئاگر بە ئارەزووان دەورە دراوہو، بەھەشت بە نارەھەتییان.

يانی: کەسێک بەدوای ئارەزووان بکەوێ، بە دوای ئاگری دۆزەخ دا دەچێ و، کەسێک بیهوێ بەرەو بەھەشت بچێ، دەبێ نارەھەتییان تەھەممۆل بکات.

دووھەم: پەنگە لیڤەدا پرسیارێک لە عەقڵ و دڵی ھەندیك کەس دا، سەرەتاتکە بکات: ئایا ئازاریکی بیکۆتایی بەو ھەموو جووانەییەو، بەرانبەر و بارتەقایە لەگەڵ تەمەنیکی کەموکورتی بابای بیپروادا، کە لە دنیا دا بە کوفر گوزەراندووێتی؟

بۆیەش ھەندیك لە زانایان رایەکی وایان ھەیە - کە بەدڵنیایی رایەکی ریزپەرە - دەلێ: کاتیک دێ دۆزەخ کەسی تیدا نامیێ و لە بەیندەچێ و ئەوانەش کە لە دۆزەخدا، لە بەیندەچن، ھەر وەھا ھەندیکیش گوتووینە: کاتیک دێ، ئەوانەش دۆزەخیش خوای پەرورەدگار بەزەیی پێیان دادی و دەیانخاتە بەھەشت، بەلام لە راستییدا ئەو دوو رایە لە گەڵ دەقی ئایەتەکانی قورئان و فەرماشتەکانی پیغمبەردا ﷺ، تیکدەگیرێن و دژ دەوہستن.

وہلامی ئەو پرسیارو ئیشکالەش ئەوہیە، دەلێین:

۱- ھەر کەسێ بزانی بیپروایی و دان نەھێنان بە پەرورەدگاریتی خوا، پەرستراویتی خوا، بە ناو و سیفەتەکانی خوا، بە خواھەنداریتی خوا، چەند تاوانیکی گەورە، دەزانێ کە ئەو سزایەش پێ بە پیستە لەگەڵ ئەو تاوانە گەورەیدەدا.

۲- لەلایەکی دیکەشەو: خوا بێ سنوور مەزن و بەرزو گەورە، کەسیکیش سەرپیچی لە بەرانبەر خوادا بکات، سەرپیچیەک بە مانای فراوانی سەرپیچی: لە خوا ھەلگەرپتەوہو، حیساب بۆ خوا نەکات و، لە بەرانبەر خوادا خۆی بە زلبگرێ، بیگومان بە ئەندازە بەرز و مەزنی و خوا، گەورەیی خوا، ئەویش شایستەیی سزادراوە.

۳- ھەر وەھا لەلایەکی دیکەشەو: لە ھەر بیپروایەک بپرسی: ئایا ئەگەر تۆ تەمەنیکی زۆرت بێ، تەمەنیکی تاهەتاییت ھەبێ، لەسەر بیپروایی دەمیئەوہ؟ بیگومان دەلێ:

بەلێ، چونکە قەناعەتەم وایەو هەر لەسەر ئەو دەمی ئەوەوە ئێوەم پێ راستە، کەواتە: بەپێی قەناعەت و نێتە کە خۆی خواى دادگەریش سزای دەدا.

ئەوێ لە پڕۆلەتی ئایەتەکان و، لە پڕۆلەتی فەرماشتەکانی پێغەمبەری خوا ﷺ وەرەگیرێ، ئەوێ کە سزای دۆزەخییەکان، هەتا هەتاییەو، پڕانەوێ تێدا نێ، هەندێک لەو ئایەتە تەشەش کە جوړیک لە سنووردار بوون و کاتی بوونی سزای خوا، دەگەینەن، بۆ وێنە:

أ- لە سوورەتی (هود) دا خوا دەفەرموێ: ﴿خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ﴾ (١٠٧).

ب- هەر وەها لە سوورەتی (الأنعام) دا دەفەرموێ: ﴿قَالَ أَلَنَارُ مَثَوْنُكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ (١٢٨). الأنعام.

دیسان لە سوورەتی (النبا) دا دەفەرموێ: ﴿لَيْسَ فِيهَا أَحْقَابًا﴾ (٢٣)، ئەوانە هەمووی لە کاتی تەفسیرکردنی ئەم ئایەتە موبارەکانەدا، واما ناومان کردوون، کە خوا ﷻ بە پێی عەقڵی ئێمە، ئێمە دەدوین، ئێمە ئەگەر شتێک زۆری دەگێن: هەتا دنیا دنیا، ئێمە ئەو ئەبەدیی و نەپڕانەوێش هەر کاتی بە دواى یە کدا هاتوون، ﴿أَحْقَابًا﴾، یانی: کاتە بەدواى یە کدا هاتووەکان، بەلام بەبێ کۆتایی.

لە ئۆرە کۆمەڵەبەشێک لە ئەلێکس
Stay in touch on social media
لە ئەم مەزمەنە مەزمەنەکان

رێگەبەردانی مەکتەبی ماموستا ئەلی بابیر

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

Google Play App Store

QR codes

عەل بابیر/ AliBapir

www.alibapir.net

English • عربي • کوردی

QR codes

عەل بابیر/ AliBapir

رێگەبەردانی مەکتەبی ماموستا ئەلی بابیر

QR codes

مەسەلەى پىنجه م و كوتايى:

بانگکردنى مروقى پروادار بە: ئەى نەفسى ئۆقرە گرتوو! بگەرپۆە بۆ لای
پەرورەدگارت، تۆش لەو رازى و ئەویش لیت رازىيە، بچۆ نىو بەندەکانم و
بچۆ بۆ بەهەشتە کەمەو:

خوا دەفەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ (۲۷) ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً (۲۸)
فَادْخُلِي فِي عِبَادِي (۲۹) وَأَدْخُلِي جَنَّتِي (۳۰)﴾.

شىكردنەوہى ئەم ئايەتانە، لە پىنچ برگەدا:

(۱)- ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾ ئەى نەفسە ئۆقرەگرتوو کە! پىشتەر باسماں کرد، کە
مەبەست لە نەفس لیرەدا خود (ذات)ە، لە قورئاندا وشەى (نفس) بە دوو واتايان بە کارهاتوہ.
۱- وەك پرووح لە بەرانبەر جەستەدا.

۲- ھەرورەھا نەفس بە کارهاتوہ، وەك خودى ئەو شتە بە پرووح و جەستەوہ، بۆ وینە: لە
سوورەتى (الزمر)دا خوا دەفەرموى: ﴿أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ بِحَسْرَتٍ عَلَىٰ مَا قَرَطْتُ فِي جَنِّ
اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لِمِنَ السَّخِرِينَ (۵۶)﴾ (نفس) يانی: کەسێك، واتە: بۆ ئەوہى کەسێك نەلێ:
ئەى داخ و خەفەت بۆ من کە لە بەرانبەر خوادا کەمتەر خەمیییم کرد، بە دلنیايش من لە
گالته پیکەرەن بووم، کەواتە: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ﴾ يانی: کەسێك (بە پرووح و جەستەوہ)،
﴿الْمُطْمَئِنَّةُ﴾، ئۆقرە گرتوو، (الْمُطْمَئِنَّةُ إِسْمٌ فَاعِلٍ مِنْ اطمأنَّ، إِذَا كَانَ هَادِئًا غَيْرَ مُضْطَرِّبٍ،
وَلَا مُنْزَعَجٍ)، ﴿الْمُطْمَئِنَّةُ﴾، ناوى بکەرە لە کردارى (اطمأنَّ)وہ هاتوہ، واتە: ھىدیى بوو،
ئۆقرەى گرت، ئەگەر ھىدیى بێ، جوولەو جوول و بىزارى تیدا نەبێ.

(۲)- ﴿ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ﴾ بگەرپۆە بۆ لای پەرورەدگارت، بىگومان لیرەدا کە دەفەرموى:
بگەرپۆە بۆ لای پەرورەدگارت، گەرانەوہ بۆ لای خواى پەرورەدگار خوازاوہتەوہ، بۆ
ئەوہى: بچۆ بەهەشتەوہ.

(۳)- ﴿رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً﴾، تۆش پازیبی له خواو، ئەویش له تۆ پازیبە، (رَاضِيَةً: الَّتِي رَضَتْ بِمَا أُعْطِيَتْهُ مِنْ كَرَامَةٍ، وَهُوَ كِنَايَةٌ عَنْ إِعْطَائِهَا كُلَّ مَا كَانَ تَطْمَعُ إِلَيْهِ)، واتە: بەو پازیبی که پێتدراو له پێزلیگرتنی خوا، لێره دا مه بهست پێی ئەوه یه: هەرچی خواستوو یه تی و له دڵدا ئاواتی بووه، خوا پێیداوه.

(رَاضِيَةً) ناوی بکەر (إِسْم فَاعِل) ه، به لām (مَرْضِيَّةً) ناوی به رکار (إِسْم مَفْعُول) ه، یانی: (مَرْضِيٌّ عَنْهَا)، لێ پازیبوو، خوا له تۆ پازیبه، تۆش په سندرکراوی له لای خوا.

(۳)- ﴿فَادْخُلِي فِي عِبْدِي﴾، بچۆ نێو بهنده کامه وه، واتە: له گه لێاندا به و بچۆ نێو پیزی بهنده کانم.

(۴)- ﴿وَادْخُلِي جَنِّي﴾، بچۆ به ههشت و باخه که شمه وه، لێره دا بۆیه خوا فەرموویه تی: ﴿فَادْخُلِي فِي عِبْدِي﴾ دوا یی فەرموویه تی: ﴿وَادْخُلِي جَنِّي﴾ و نه یفه رمووه: (فَادْخُلِي جَنِّي)، بۆیه به (و) گیردراوه ته وه بۆ سه ر پسته ی پێش، تا کو ئەوه بگه یه نێ که هه ردووک خرا نه نێوه کان، چ که ده خریته نێو بهنده کانی خوا وه، چ که ده خریته نێو باخ و به هه شتی خوا وه، هه ردووک یان چاکه و نيعمه تیکي سه ربه خوون و، پیکه وه په یوه ست نین.

شایانی باسه: له هه موو قورئاندا ته نیا لێره دا وشه ی: ﴿جَنِّي﴾، هاتوه به هه شت به تاك، پال درا وه ته لای خوا ی به رزی مه زن.

خوا به لوتف و که ره می خو ی تيمه له و که سانه بگيری، که به هو ی تيمان و تا عه ت و به ندایه تیه وه بۆ خوا و، به هو ی پابه ندی به شه ريعه تی خوا وه، ده بنه خا وه ن که سایه تیه کی ئارامگرتوو، هیمن، دامه زرا و، ئوقره گرتوو، ئوخزن بۆ هاتوو، دلیا، به رچا و پروون، هه مو و ئەو و اتایانه ش وشه ی: ﴿الْمُطْمَئِنَّةُ﴾ ده یانگری ته وه.

خوا به به زه یی و چاکه ی خو ی پۆژ به پۆژ تيمانان کاملترو دامه زراوتر بکات، به هو ی باشترو زیاتر قولبونه وه وه به قورئاندا و، کارلیککردن له گه ل قورئاندا و،

بەھۆی زیاتر تیگەشتن و پیگەشتن بەھۆی قورئانەو، بیگومان خوا ﷻ ئەم کۆتا فەرمایشتە ی خۆی ناردو، تاكو مرۆڤەكان بەھۆیەو تێروتەواوی وەدەست بێن، نەلەخشاوی وەدەست بێن، ئۆقرەیی و سرەوتن وەدەست بێن، خوا لەو کەسانەمان بگێرێ کە باشترین بەھرە لە فەرمایشتی خواو وەردەگرن، لە ژيانى تاکیان داو، لە ژيانى خێزانیا و، لە ژيانى کۆمەلایەتیا داو، لە ژيانى سیاسیان دا.

خوا لەو کەسانەمان بگێرێ کە بە شوین پێی پیغمبەری خاتەمدا ﷺ، بە دواى قورئان دەکەون و، بە پێی رێبازەکەى وى لەگەڵ کتییى خوا و کۆتا فەرمایشتى خوادا، مامەلە دەکەن.

لێرەشدا کۆتایی بە پوونکردنەوێ ماناو مەبەستەکانى سى (۳۰) ئایەتە بە پێزەکانى سوورەتى (الفجر)، دیین. دواى ئەوێ (کورتە باسێک لە بارەى بەهەشتەو) دەکەین، وەك چۆن کورتە باسێکمان بوو باسێ دۆزەخ تەرخانکرد.

کورته باسیک دهرباره‌ی

به‌هه‌شت و ئەو نازو نيعمه‌تانه‌ی تيّدان بۆ به‌هه‌شتيان^(۱)

به‌ريزان!

خوا پشتیوان بۆ له بیست و پینج (۲۵) برگه‌دا، باسی به‌هه‌شت ده‌که‌ین و ئەو بیست و پینج (۲۵) برگه‌یه‌ش هه‌مووی له‌به‌ر رۆشنایی قورئاندا ده‌خه‌ینه‌وه‌پروو، جاروباریکی‌ش ئاماژه‌یه‌ك ده‌که‌ین به‌ هه‌ندێك له‌ فه‌رمایشته‌کانی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ

برگه‌ی یه‌که‌م: به‌هه‌شت هه‌تا بلیی فراوانه‌و، پێکهاته سه‌ره‌کییه‌کانیشی بریتین له: باخه‌ چروپه‌ره‌کان، پروبارو جوگه‌و جوباره‌ رۆیشه‌تووه‌کان، کۆشک و ته‌لاره‌ به‌رزه‌کان.

ئه‌گه‌ر ته‌ماشای چه‌ند ئایه‌تێك بکه‌ین، ئەوه‌ی گوتمان: هه‌م فراوانیی به‌هه‌شت، تاکو ئەوپه‌ری فراوانیی، هه‌م پێکهاته سه‌ره‌کییه‌کانیشی، زۆر به‌روونی دياره‌:

یه‌که‌م: یه‌که‌مین ئایه‌ت که‌ له‌وباره‌وه‌ ده‌یه‌پین، ئایه‌تی ژماره‌ (۲۱)ه، له‌ سوورته‌ی (الحديد) که‌ خوا ده‌فه‌رموی: ﴿سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ ذَلِك فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿۲۱﴾، واته: پێشبرکه‌ بکه‌ن به‌ره‌و لی‌بوردنێك له‌ په‌روه‌ردگارتانه‌وه‌و، باخێك (یان به‌هه‌شتێك) که‌ پانایه‌که‌ی به‌ ئەندازه‌ی پانایی ئاسمان و زه‌وییه، بۆ

(۱) ئەم کورته‌ باسه‌ به‌ گوشرایی و پوخته‌کراویی له‌ کتیی به‌هه‌شته‌می مه‌وسووعه‌ی (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) وه‌رده‌گرین، به‌ ناوونیشانی: (الإيمان باليوم الآخر، وَبَحْثٌ مُّخْتَصَرٌ حَوْلَ الْقَدَرِ)، که‌ لایه‌ره‌کانی: (۲۰۱ - ۲۸۳)ی گرتۆته‌وه‌. پ‌روانه: الطبعة الثانية/ ۲۰۱۸م.

ٲهوانه ی پروایان به خواو به پیغه مبه رانی هیناوه، ئاماده کراوه، ئا ٲهوهش به خششی خواجه، دهیدا بههر که سیک بیهوی و، خوا خاوهنی به خششی مهزنه.

دووه م: له سووره تی (آل عمران) دا، خوا دهفه رموی: ﴿وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ﴾، واته: خیریای بکهن به رهو لیبور دٲیک له پهروه ردگار تانه وهو، باخیک (یان بههه شتیک) که پانییه که ی به ٲه نندازه ی ئاسمانه کان و زهوییه، بو پاریزکاران دانراوه.

سییه م: له سووره تی (الزمر) یشدا، خوا دهفه رموی: ﴿لَٰكِنَ الَّذِينَ انْقَضَىٰ رَبَّهُمْ هُمْ كُفِرُوا مِن قَوْعِهَا عُرْفٌ مَّبْنِيَّةٌ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ﴾، واته: به لام ٲهوانه ی پاریزیان له پهروه ردگاریان کردوه، ژووری به رزیان هه ن له سهروویانه وه ژووری به رز هه ن (باله خانه ن) دروستکراون پروباریان به ژیردا ده پون، ٲه وه به لیئی خواجه، به دلنیایی خوا به لیئ زایه ناکات.

ٲه م سی ٲایه ته موباره که، ٲه وه ی گوٲمان و کردوو مانه به ناوونیشان بو ٲه م برکه یه، زور به پروونی ٲییدا دیاره:

(۱) به نسبت فراوانی بههه شته وه، تاکو ٲهوپه ری فراوانی، که له خه یال و عه قل و ٲه ن ٲه شه دا جیی ده بیٲته وه، ٲایه تی ژماره (۲۱) له سووره تی (الحدید) و، ٲایه تی ژماره (۱۳۳) له سووره تی (آل عمران) ده یگه یه نن، که خوی پهروه ردگار ٲییان دا پروونی ده کاته وه: پانایی بههه شت^(۱)، به ٲه نندازه ی پانایی ئاسمانه کان و زهوییه، هی هه ردووکیان، بو یه ش پانییه که ی باسکراوه، چونکه عاده ت وایه پانایی شتیک له دریزیای که متر بی، خوی پهروه ردگاریش به پی عه قلی ٲیمه، ٲیمه ده دوینی، ئنجا ٲه گهر پانییه که ی به ٲه نندازه ی ئاسمانه کان و زهوی بی، ده بی دریزییه که ی چه ند بی؟!

(۱) (عَرْض وَعَرْض)، پانیی ٲه وه یه که له به رانه ر (طول) دایه، واته: دریزی، وه که له (مُخْتَار الصَّاحِب) و فه ره نکه کانی زماندا هاته.

۲- به نسبت پیکهاته بنه‌رتهیه‌کانی به‌هسته‌وه، که بریتین له: باخ و گۆل و گۆلزاری چروپ، رووبارو کانیی و سه‌رچاوه‌ی له‌به‌ر رۆیشتوو، کۆشکه به‌رزو بلنده‌کان، به‌لگه‌مان له‌سه‌ری ئه‌وه‌یه:

أ- **پیکهاته‌ی یه‌که‌م:** خوا ﷻ هه‌ر باسی به‌هسته‌شت بکات، باسی باخ (جَنَّة) باسی ده‌کات: ﴿جَنَّتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ﴾ (البروج، واته: چهند باخیک رووباره‌کانیان به‌ژێردا ده‌رۆن، (جَنَّة) یش بریتیه له باخ و بیستانیک، که چروپرو، لیک ئالو بئ، سیبه‌ره‌کانی داکه‌وتبن، بۆیه‌ش باخ پیی ده‌گوتری: (جَنَّة)، چونکه ژیر خۆی ده‌شاریتته‌وه له‌به‌ر چری و پری دارو دره‌خته‌کانی، وه‌ک له‌ سوورته‌ی (النبا) یشدا له‌ ئایه‌تی ژماره (۱۶) دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا﴾ (۱۶) باخه‌ چروپرو و لیکئالوه‌کان.

ب- **پیکهاته‌ی دووه‌م:** ﴿الْأَنْهَارُ﴾ یش کۆی (نهر)ه، که به‌ مانای رووبار دی، رووباری گه‌وره، هه‌روه‌ها به‌ مانای شاجۆگه‌و جوگه‌له‌ش دی.

ج- **پیکهاته‌ی سییه‌م:** کۆشکه به‌رزه‌کانن، ئه‌میش له‌ قورئاندا له‌ زۆر شویندا باسکراوه، بۆ وینه:

۱- له‌ ئایه‌تی ژماره (۲۰) ی سوورته‌ی (الزمر) دا، که پێشتر خویندمانه‌وه، خوا ده‌فه‌رموی: ﴿لَهُمْ عُرْفٌ مِّنْ فَوْقِهَا عُرْفٌ﴾ واته: بۆ ئه‌وان ژووری به‌رز هه‌ن، له‌ سه‌رووی ئه‌وانه‌وه ژووری به‌رزى دیکه هه‌ن، له‌ کوردیدا پیی ده‌لین: باله‌خانه‌و کۆشک، خانووی چهند قات.

۲- هه‌روه‌ها له‌ سوورته‌ی (الفرقان)، ئایه‌تی (۷۵) دا، خوا ده‌فه‌رموی: ﴿يُحْزَنُونَ﴾ (الْعُرْفَةُ بِمَا صَبَرُوا) (۷۵) یانی: کۆشکی به‌رز.

۳- له‌ سوورته‌ی (العنکبوت)، ئایه‌تی (۵۸) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿لَنْبُوتَنَّهُمْ مِّنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا﴾ که کۆی (غُرْفَة) یه‌و به‌ (منازل رفیعه) ماناکراوه.

۴- لە سوورەتی (الفرقان)، ئایەتی ژمارە (۱۰) دا، دەفەرموی: ﴿وَجَعَلَ لَكَ قُصُورًا﴾
کە کۆی (قَصْر) ه، یانی: کۆشک و بālە خانە.

۵- لە سوورەتی (التوبة) ئایەتی (۷۲) دا، دەفەرموی: ﴿وَمَسْكَنَ طَيْبَةً فِي جَنَّتِ
عَدْنٍ﴾.

هەر وهه ها سوورەتی (الصف)، ئایەتی ژمارە (۱۲) ی بههه مان شیوه:
﴿وَمَسْكَنَ طَيْبَةً فِي جَنَّتِ عَدْنٍ﴾، واته: له نشینگه پهسندەکان دا له باخه
هه می شه ییه کان دا.

له فه رهنگه کانی زماندا هاتوه: (الْغُرْفَةُ: وَجَمْعُهَا غُرَفَات، وَعُرْفٌ، هِيَ الْعُلْيَا،
الْمَنْزِلُ الرَّفِيعُ الْعَالِي)^(۱)، واته: بریتیه له خانوو یه کی بهرزو بلند، واته: کۆشک،
بālە خانە.

ئه م سى پێکهاته یه هه رسیکیان، واته: ۱- باخ و چر و پرەکان. ۲- پرووباره کان.
۳- کۆشکه بهرزو بلندەکان، له ههردوو ئایه ته کانی: (۵۴ و ۵۵) ی سوورەتی
(الْقَمَر) دا هاتوون، که که خوا دهفەرموی: ﴿إِنَّ الْمُنَّيْنِ فِي جَنَّتِ وَنَهْرٍ ۝۵۱﴾
مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْنَدٍ ۝۵۲﴾، واته: به دنیایی پارێزکاران له نێو باخ و
پرووباراندا، له نشینگه یه کی ئهوپه ری پهسند، له لای هوکمرانی توانادار (که
خوای پهروهردگاره).

له فه رمایشتی پیغه مبه ریشدا ﷺ هاتوه، که بههه شت هه شت (۸) ده رگای
هه ن، دهفەرموی: ﴿فِي الْجَنَّةِ ثَمَانِيَةُ أَبْوَابٍ، فِيهَا بَابٌ يُسَمَّى الرِّيَّانَ، لَا يَدْخُلُهُ إِلَّا
الصَّائِمُونَ﴾ (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۳۰۸۴)، واته: بههه شت هه شت دهروازه ی هه ن،
ده رگایه کی تێدایه پیی ده گوتری: (الریان) ته نیا پوژوو هه وانان (ئهوانه ی زیاتر
به پوژوو بوون) لهو ده رگایه وه ده چنه ژووری.

دۆزەخ ھەوت دەرگای ھەن، وەك لە دەرسی پێشوویدا باسمان کرد، بەلام بەھەشت ھەشت دەرگای ھەن.

برگەی دووھەم: میوھەکان (فواکە) خواردنی سەرھەکی بەھەشتییەکانن.

خوای ﷻ لە زۆر شوینی قورئاندا باسی میوھێ کردووە، کە لە بەھەشتدا ھەیە، ھەروەھا جوړەکانی میوھ، چونکە میوھ کەسێک دەیخواست کە برسیی نەبێ، بە زۆری وایە میوھ لەسەر تیری دەخوری و بۆ خوشیی دەخوری، تەنیا بۆ چێژ وەرگرتن دەخوری، با سەرئەجی ھەندێک لە ئایەتەکان بەدەین:

۱- لە سوورەتی (الزخرف) لە ئایەتەکانی: (۷۲ - ۷۳)دا، خوا دەفەرموی: **﴿وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾** (۷۲) لێم فێما فێکھە کثیرە مینھا تا کلون (۷۳)، واتە: ئەو بەھەشتە ئێوە بە میراتتان گرتو، بەھۆی ئەوێوە دەتانکرد، بۆ ئێوە لەویدا میوھێ زۆر ھەیە، لێی دەخون.

۲- ھەروەھا لە سوورەتی (یس)دا، خوا دەفەرموی: **﴿إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَاكِهُونَ﴾** (۵۵) ھم وازو جھم فی ظلل علی الارایک متکون (۵۶) ھم فێما فێکھە و ھم ما یدعون (۵۷)، واتە: ھاوێلانی بەھەشت ئەمڕۆ سەرقالی نازو نەعمەت و خوشیی و لەرزەت وەرگرتن، خوێان و ھاوسەرانیان لە سیبەرەکانی بەھەشتدا (لە سیبەرەکانی دارو درەخی بەھەشتدا) لەسەر تەختان پالێنداوەتەو، میوھ لەویدا بۆ ئەوان ھەیە و ھەرشتیک داوای بکەن (ھەیە).

۳- ھەروەھا لە سوورەتی (الرحمن)دا، دەفەرموی: **﴿فِيهَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ﴾** (۵۲)، واتە: لە ھەردووکیان دا ھەیە، دوو جووت میوھ.

۴- لە سوورەتی (الرحمن)دا، دیسان دەفەرموی: **﴿فِيهَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ﴾** (۶۸)، واتە: لە ھەردووکیان دا میوھ و خورما و ھەنار ھەیە.

۵- لە سوورەتی (الواقعة)دا، دەفەرموی: **﴿وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ﴾** (۶۰)، واتە: ھەر میوھێک لەوێ تییدا ھەڵدەبژێرن.

ههروه ها: ﴿وَفَكَهَةً كَثِيرَةً ۝۳۲ لَا مَقْطُوعَةَ وَلَا مَمْنُوعَةَ ۝۳۳﴾. واته: میوهی زۆریش (ههیه). نه براوه و نه پڕیلگیراوه.

۶- له سووره تی (الحاقة) دا، ده فهرموئ: ﴿فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝۳۲ قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ۝۳۳﴾ (قُطُوفُ) کۆی (قِطْفَ) ه، چنراو، واته: له باخیکی بهرزدا. میوه و چنراوه کانی نیزیکن.

۷- له سووره تی (الإنسان) یش دا ده فهرموئ: ﴿وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلَّتْ قُطُوفُهَا نَذِيلًا ۝۱۴﴾. واته: سیبه ره کانیان لێیانه وه نیزیکن و، میوه چنراوه کانی شی ملکه چ کراون.

۸- له سووره تی (محمد) دا، ده فهرموئ: ﴿وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ ۝۱۵﴾. واته: هه موو جوړه میوه کانی بو وان تیدان و لیبوردنیک له پهره درگاریانه وه.

ئنجا میوه که خواردنی سه ره کی به هه شتییه کانه له به هه شت دا، خوا به هه شت سیفەت وه سفی کردوه:

۱- ئه و میوانه ی له به هه شتدا هه ن، شیوه ی میوه کانی دنیا ده که ن، وه ک له سووره تی (البقرة) ئایه تی (۲۵) دا، ده فهرموئ: ﴿وَأَتَوْا بِهِمْ مُتَشَبِهًا ۝۲۵﴾. واته: میوه یان بو هینرا، ویکچوو یه، واته: له میوه کانی دنیا ده چن، چونکه مروّف سرووشتی وایه له شتیک ده سلّه میته وه که پیی ئاشنا نه بی، به لام بیکگومان میوه کانی به هه شت که وه ک میوه کانی دنیا ده چن، مانای وانیه وه ک یه کن، وه ک ئیبنو عه بباس ﷺ، قسه یه کی هه یه ده لی: (لَيْسَ فِي الْجَنَّةِ شَيْءٌ مِّمَّا فِي الدُّنْيَا إِلَّا الْأَسْمَاءُ)، (أَخْرَجَهُ الضَّيَاءُ الْمُقَدَّسِي: ۶، وغیره، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي فِي «صَحِيحِ الْجَامِعِ»: ۵۰۱۰)، واته: له وه ی له به هه شتدا هه یه، له چاو ئه وه ی له دنیا دا هه یه، ته نیا له ناودا یه کن، واته: شیوه و ناویان یه که، به لام جیاوازی نیوه پروکیان ئاسمان و پڕسمانه.

۲- میوه کانی به هه شت زۆرن و، له هه موو کاتیکیا چنگ ده که ون: ﴿لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِّنْهَا تَأْكُلُونَ ۝۷۳﴾. الزخرف، ﴿وَفَكَهَةً كَثِيرَةً ۝۳۲ لَا مَقْطُوعَةَ وَلَا مَمْنُوعَةَ ۝۳۳﴾. الواقعة.

۳و۴) میوه‌کانی به‌هه‌شت له هه‌موو کاتاندا هه‌ن و، له هه‌موو حالانیشدا چنگ ده‌که‌ون، وه‌ک میوه‌ی دنیا نین، به‌ پێی که‌شه‌کانی سأل هه‌بن، ئنجا جاری وایه میوه هه‌یه، به‌لام ئه‌و مروّقه ده‌ستی ناکه‌وێ، میوه‌کانی هه‌میشه هه‌ن و، هه‌میشه‌ش به‌رده‌ستن بو به‌هه‌شتیان، وه‌ک خوا ده‌فه‌رموێ: ﴿وَفَكِهَةٌ كَثِيرَةٌ ۝۳۲ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ۝۳۳ الْوَاقِعَةُ ۝۳۴ وَاتِهِ: میوه‌ی زۆریش، نه‌ بردراوه‌و نه‌ قه‌ده‌غه‌کراویشه.

۵- به‌هه‌شتیه‌کان به‌ویست و ئاره‌زووی خو‌یان لێی هه‌لده‌بژێرن، وه‌ک له سووپه‌تی (الواقعة) له ئایه‌تی (۲۰) دا ده‌فه‌رموێ: ﴿وَفَكِهَةٌ مِّمَّا يَتَخَرَّوْتُ ۝۲۰﴾، میوه له‌وه‌ی خو‌یان گولبژێری ده‌که‌ن، هه‌لده‌بژێرن.

۶- به‌ ئاسانی ده‌ستیان ده‌گاتێ: ﴿قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ۝۲۳﴾ الحاقه، چناره‌کان (ی باخه‌کانی به‌هه‌شت) نیزیکن، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموێ: ﴿وَحِجَى الْجَنَّةِ دَانٍ ۝۲۴﴾ الرحمن، واته: ئه‌وه‌ی له دوو باخه‌کان ده‌چنێ و لێ ده‌کرێته‌وه، نیزیکه‌و به‌ ئاسانی ده‌ستیان ده‌یگاتێ.

۷- له هه‌موو جوړه میوه‌کان دوو جووت هه‌ن، وه‌ک خوا ده‌فه‌رموێ: ﴿فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ ۝۲۵﴾ الرحمن، له‌و به‌هه‌شته‌دا هه‌یه، له‌و باخه‌دا، له هه‌ر میوه‌یه‌ک جووتێک.

۸- هه‌موو جوړه میوه‌کان له به‌هه‌شتدا هه‌ن: ﴿يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ ءَامِنِينَ ۝۲۵﴾ الدخان، واته: له هه‌موو جوړه میوه‌یه‌ک لێی داوا ده‌که‌ن، زۆر دڵنیاو هێمنیشن، ئه‌و میوانه‌ش که له به‌هه‌شتدا هه‌ن و، خوا‌ی په‌روه‌ردگار باسی‌کردوون، به‌پێی زانیاریی به‌نده، چوارن:

۱: التَّمْر (خورما).

۲: الْعِنَبُ (ترێ).

۳: مُوَاَز (مۆز).

۴: الرُّمَّان (هه‌نار).

وہك خوا بہ نسبت خورماو ھەنارەو ھەرموو یەتی: ﴿فِيهَا فَكْهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ﴾
 ۱۶. بە نسبت تریو ھەش، دە ھەرموو: ﴿إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ۖ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا﴾ ۳۲.

بە نسبت مۆزیشەو ھەرموو یەتی: ﴿وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ﴾ ۳۱، واتە: مۆزی
 ریزکراو (مۆزەکان کە لە سەر یەك ریز بوون).

برگە ی سییەم: جگە لە میو، لە خواردنی بە ھەشتییەکان گۆشتە.

خوای میھرەبان لە زۆر جییان دا باسی گوشتی کردو ھەشتییان، بۆ
 ھوونە:

أ- لە (الطور) دا دە ھەرموو: ﴿وَأَمْدَدْنَهُمْ بِفَكْهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ﴾ ۳۲، الطور، واتە:
 پێماندان لە میو ھە گوشتیک کە خۆیان ئارەزووی دەکەن.

ب- ھەرەو ھا لە سوورەتی (الواقعة) دا ھا تو: ﴿وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ﴾ ۳۱، گوشتی
 بالندەش لەو ھە ئارەزووی دەکەن.

لە سوورەتی (الواقعة) دا دە ھەرموو: گوشتی بالندەو پەرەور، بەلام لە
 سوورەتی (الطور) دا بەگشتی باسی گوشتی کردو، تاكو گوشتی بالندەو جگە
 لە بالندەش بگریتەو.

برگە ی چوارەم: خواردنەو ھەشتییەکان لە بە ھەشتدا، ھەموو خواردنەو
 بە چۆژەکانن بە تاییەت لە نیواندا: ئاوو شیرو شەپاپ و ھەنگوین.

خو ﷺ لە سوورەتی (محمد) دا ئەو چوارە ی پیکەو ھە باسکردوون، لە ئایەتی
 ژمارە (۱۵) دا، دە ھەرموو: ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ
 وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَّمْ يَنْغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَّذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَهُمْ فِيهَا
 مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءُهُمْ﴾
 ۱۵، واتە: وێنە ی ئەو بە ھەشتە ی بە ئێندراو ھە پارێزکاران، رووبارەکانی

ئاوی بۆن نہ کردووی تیدان و، پرووبارہ کانی شیرى تام نہ گۆراو، پرووبارہ کانی مہی کہ ہەر چیژہ بۆ خۆرہوانی (ئازارو سەرئیشہی نیہ) و، پرووبارہ کانی ہہنگوینی پالوتہ، ہەر وہا بۆ ئہوان ہہیہ، لہہموو جوړہ میوہکان و لیبورڈنیک لہ پەرہردگار یانہوہ...

خوای بہ خشہر باسی ئہو چوار جوړہ خواردنہوہیہ دہکات: ئاوو، شیرو شہراب و ہہنگوین، بہ لام واپیدہ چۆ خواردنہوہی بنہرہتی بہ ہہشتیہکان بریتی بۆ لہ شہراب، خوا ﷺ بہ سیزدہ (۱۳) وەسفان باسی شہرابہ کەى بہ ہہشت دہکات:

۱/ ئہو شہرابہ لاوانی تازہ پیگہیشتوو دہیگپرن، کہ لہو تہمہ نہدا دہمیئنہوہو خوا بەس بۆ خزمەتی بہ ہہشتیان دروستیکردوون، وەك دہفہرموئ: ﴿يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ﴿١٧﴾ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِنْ مَّعِينٍ ﴿١٨﴾﴾ الواقعة.

۲/ ئہو شہرابہ لہ دہفری گہورہ دایہ، کہ خوای میہرہبان بہ (أباريق) و (آنية)، ناوی دہبا، (أباريق) کۆی (إبريق) و (آنية) ش کۆی (إناء) و (أواني) یش کۆی کۆیہ، (إناء)، یانی: گۆزہ، شہربہ، سوراحیی، کہ بۆیان لہ بەرداخ دہکری، ئہمہ لہ ئایہتی (۱۸) ی سوورہتی (الواقعة) و، ئایہتی (۱۵) ی سوورہتی (الإنسان) دا، خوای بہ خشہر باسی کردوہ.

۳/ ئہو شہرابہ لہ پرووبارو کانی و سەرچاوہیہکی بہرچاو، ہہلدہہینجری، وەك خوا دہفہرموئ: ﴿وَكَأْسٍ مِنْ مَّعِينٍ﴾ ئہمہ لہ ئایہتی ژمارہ (۱۸) ی سوورہتی (الواقعة) و، لہ ئایہتی (۴۵) ی سوورہتی (الصفات) دا ہاتوہ، واتہ: پەرداخیک، کووپیک لہ کانی و سەرچاوہیہکی بہرچاو، یاخود: ئاو لہبەر پۆیشتوو وەردہگیری.

۴/ شہرابی بہ ہہشت ہیچ ئازاریکی تیدانیہو، ہیچ زیانیکی تیدانیہ، نہ بۆ جہستہ، نہ بۆ عەقل، وەك خوا دہفہرموئ: ﴿لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْفَوْنَ ﴿٤٧﴾﴾ الصفات.

ہەر وہا لہ سوورہتی (الواقعة) دا، دہفہرموئ: ﴿لَا يَصْدَعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْفَوْنَ ﴿١٩﴾﴾ کہواتہ: سەرئیشہ و سەرخۆش بوون و عەقل لہ لا نہمان، بہووی شہرابی بہ ہہشتہوہ لہ مروڤہکان دا پەیدانابۆ.

۵/ ئەو شەپابە زۆر سپییه و زۆریش بە چێژە بۆ ئەوانە ی دە یخۆنەو، وەك خوا له سوورەتی (الصافات) دا، دە فەرموی: ﴿بِضَاءٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ﴾ ۴۶، سپییه و زۆریش بە چێژە، بۆ خۆرەوانی.

۶/ ئەو شەپابە (کافور) یاخود (زنجبیل)، یاخود (تسنیم) ی له گەڵ تیکەڵ دە کرێ، وەك خوا دە فەرموی:

أ- ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا﴾ الإنسان،

ب- هەروەها هەر له سوورەتی (الإنسان) ئایەتی ژمارە (۷) دا، دە فەرموی: ﴿وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا﴾ (مزاج)، واتە: ئەو هی له گەڵی دا ئاوێتە دە کرێ، جارێك (کافور) ی له گەڵ دا ئاوێتە دە کرێ و، جارێك (زنجبیل).

ج- هەروەها خوا له سوورەتی (المطففين) ئایەتەکانی: (۲۷ - ۲۸) دا، دە فەرموی: ﴿وَمِزَاجُهُ مِنَ التَّسْنِيمِ﴾ ۲۷ ﴿عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ﴾ ۲۸، واتە: ئەو هی له گەڵی تیکەڵ دە کرێ له (تسنیم) ه، که سەرچاوە یه که زۆر نیزیکی خراوان (له خوا) (به بی) تیکەڵ کران) لێی دە خۆنەو.

۷/ شەپابی بەهەشت ساغ و سافە، ئەو دەفرانەش که تییان کراو، بەستراو، وەك خوا دە فەرموی: ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ﴾ ۲۵ ﴿خَتَمُهُ مِسْكٌ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَفِسُونَ﴾ ۲۶، المطففين، واتە: پێیان دەنۆشێری له شیلە یه کی دەم بەستراو، که به میسک بەستراو، با هەر له وەدا ئەوانە ی پێشپکه دە کەن، پێشپکه بکەن.

(رحیق) له هەر شتێك بریتیه له شیلە و پوخته کە ی، که هیچی دیکە ی له گەڵ تیکەڵ نە کرابی، وەك فەرەهنگەکانی زمان دە لێن، (مختوم) یش واتە: بەستراو.

۸/ خەلکی بەهەشت به کەیفی خۆیان مامەلە دە کەن له گەڵ کانی و سەرچاوەکانی شەپابی بەهەشت داو، بۆ کوێیان بوێ بۆ ویی دە بەن: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا﴾ ۵ ﴿عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا﴾ ۶، الإنسان،

واته: چاکه کاران له پیکێک ده خۆنهوه کافووری له گهڵ تیکهڵ کراوه، سه رچاوهیه که بهنده کانی خوا لێ ده خۆنهوه، بۆ ههر شوێنکیشیان بوی، ئاوه که ی راده کیشن.

۹/ ئه و سه رچاوهیه ی شه رابی به هه شتیانی لێ هه لده قولی، پێی ده گوتری: (سَلْسَبِيل): ﴿وَسُقُونَ فِيهَا كَاسًا كَانَتْ مِنْ أَجْهَا زَجْجِيًّا ۝ عَيْنَا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا ۝﴾، دیاره (سَلْسَبِيل) بریتیه له ناو بۆ خواردنهوهیه کی شیرینی به ئاسانی و خێرای لێ گه روو چوووه خوار، که گیرو تفت و تال و ناخۆش نه بێ.

۱۰/ قاپ و قاچاغ و ده فره کان که ئه و شه رابه یان پێی ده گیردری، له شیوه ی شووشه دان و له سپیتی زیودا، وه ک خوا ده فره رموی: ﴿وَيُطَافُ عَلَيْهِم بِآنِيَةٍ مِّنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ۝ قَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَرُوهَا نَقْدِيرًا ۝﴾ الإنسان: ۱۶.

۱۱/ ئه و گه نج و لوانه ی ئه و شه رابه ده گیرن، به سه ر به هه شتیانه وه، ئه ندازه گیریی ده که ن، ههر که سه به ئه ندازه ی خۆی، نه زیاد، نه که م، وه ک خوا ده فره رموی: ﴿قَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَرُوهَا نَقْدِيرًا ۝﴾ الإنسان: ۱۶، واته: ئه ندازه گیریان کردوه به ئه ندازه گیریه کی پێک.

۱۲- به هه شتییه کان که شه رابی به هه شت ده خۆنه وه، جاری وایه له ویدا پێکی شه راب له یه کدی وهرده گرن، وه ک خۆشی و گالته و سوعبه ت، به لām به بێ ئه وه ی هه یج قسه یه کیان لێ ده رپچن، پووچ و بێ و اتاو نارێک بێ، وه ک خوا له سووره تی (الطور) دا، ده فره رموی: ﴿يَنْزَعُونَ فِيهَا كَاسًا لَا لَغْوٍ فِيهَا وَلَا تَأْنِيمٌ ۝﴾، واته: له ویدا پێک له ده ستی یه کدی ده رفینن و وهرده گرن، به لām هه یج قسه یه کی پووچ و گونا به ارکه ری تیدا نه.

۱۳/ نایابترین شه راب و خواردنه وه ی به هه شت، بریتیه له و خواردنه وه پاک و پاکه ره وه یه، له لایه ن پهروه رده گاریانه وه پێیان ده درێ، وه ک خوا ده فره رموی: ﴿وَسَقَمُهُمْ رَبُّهُمْ سَرَابًا طَهُورًا ۝﴾ الإنسان: ۲۱.

واته: پهروه رده گاریشیان خواردنه وه یه کی پاک و پاکه ره وه ی پێی نوێشکردن^(۱).

(۱) (المَصْبَاحُ الْمُنِير) له لاپه ره (۱۹۶) دا ده لێ: (الطُّهُورُ فِي اللُّغَةِ: الطَّاهِرُ وَالْمُطَهَّرُ)، (طَهُور): پاک و پاکه ره وه یه.

برگەى پىنجەم: بەھەشتىيەكان لە باشتىن جوړه پۆشاك دەرپۆشن، بەجوانترين خشل دەرپازىنەوه.

ئەمىش لە زۆر لە ئايەتەكانى قورئاندا ھاتو، بۆ وىنە:

۱- خوا لە سوۋرەتى (الإنسان) دا دەرپەرموئ: ﴿عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٌ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوا أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا﴾ (۲۱) واتە: پۆشاكى ئاورىشمى تەنكى سەوزو ئەستور (ى سەوز) يان لەسەرەوھەيو، بەبازنەى زىر دەرپازىنەوھو، پەرورەدگاريشيان خواردنەوھەيەكى پاك و پاككەرەوھەى پىدان.

۲- ھەرۋەھا لە سوۋرەتى (فاطر) دا، خوا دەرپەرموئ: ﴿جَنَّاتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلِّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ﴾ (۲۲) چەند باخىكى ھەمىشەيى دەيانچنەت، لەویدا دەرپازىنەوھە بە بازنى زىر گەوھەر، پۆشاكەكەشيان لەویدا ئاورىشمە.

برگەى شەشەم: جىگاۋ پىگاۋ خانووبەرەى بەھەشتىيەكان، برىتىن لە بالەخانەكان و كۆشكە بەرزەكان، كە بە باشتىن كەل و پەل تەجھىز كراون، ئەو كەلوپەلانەى پىويستيان، وەك: تەخت و، قاپ و قاچاغ و سەرچەم ئەو شتانەى بەكارىان دىن:

خوا لە زۆر شوينى قورئان دا باسى ئەوھى كردو، بۆ وىنە: لە سوۋرەتى (الغاشية) دا دەرپەرموئ: ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ۖ لِسْعِيهَا رَاضِيَةٌ ۖ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۖ لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَةً ۖ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۖ فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ۖ وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ۖ وَمَنَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ۖ وَزَوَاجٌ مَبْنُوتَةٌ ۖ﴾ (۱۶).

جىي مەبەستمان ئەوھە كە دەرپەرموئ:

۱- ﴿فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ﴾ تەختە بەرزەكانى تىدان.

۲- ﴿وَأَكْوَابُ مَوْضُوعَةٌ﴾، پەرداخە دانراوە کانیڤ.

۳- ﴿وَمَارِقٌ مَّصْفُوفَةٌ﴾ ۱۵، بالنجە ریزاوە کانیڤ.

۴- ﴿وَزَرَائِبُ مَبْنُوتَةٌ﴾، فەرش و بەرە بلۆ کراوە کانیڤ.

برگە ی حەوتەم: خزمە تکرانیان لە لایەن گەنجانی تازە پێگە یشتوووە: بەهەشتییەکان گەنجانی کەم تەمەن کەبە: ﴿غِلْمَانٌ﴾ و ﴿وِلْدَانٌ﴾ ناویان هێنراوە، خزمەتیان دەکەن، ﴿غِلْمَانٌ﴾، کۆی (غلام) هەو ﴿وِلْدَانٌ﴾ یش کۆی (ولید) ه، واتە: گەنجی تازە پێگە یشتوو، بەلام هەر لەو تەمەنە ی تێدان دەهێلرێنەو، وەك خوا دەفەرموی:

أ- ﴿يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ﴾ ۱۷ ﴿بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ﴾ ۱۸، الواقعة، بەسەریانەو دەگەرێن لاوانی بەلاوی هێلدراو، بە پەرداخ و سوپاچی و پێکیکی پر لە شەرابەو.

ب- هەروەها لە سوورەتی (الإنسان) دا، دەفەرموی: ﴿وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنْثُورًا﴾ ۱۹، لاوانی تازە پێگە یشتوو لەو تەمەنە دا هێلدراو، بەسەریانەو دەگەرێن، ئەگەر بیانینی وادەزانی گەوهر و مروارین بلۆ کراونەو.

ج- لە سوورەتی (الطور) یش ئایەتی (۲۴) دا، دەفەرموی: ﴿وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكْنُونٌ﴾ ۲۴، بەسەریانەو دەگەرێن لاوانیکی خۆیان (خوا بۆ خزمەتی ئەوان خولقاندوونی) وەك گەوهری شیراو [ی ئیو قۆزاخەن تۆزو خۆلیان لی نەنیشتو].

برگە ی هەشتەم: بەهەشتییەکان لە ئاسوودەیی دان و، سەرقال نین بە جگە لە چێژ و لەزەت وەرگرتن و، ژیانی خوشیی و بەختەوەرانه:

أ- وەك خوا لە سوورەتی (یس) دا، دەفەرموی: ﴿إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَكِهُونٍ﴾ ۵۵ ﴿هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَكِعُونَ﴾ ۵۶، واتە: بێگومان ئەمڕۆ هاوێلانی بەهەشت چێژوەرگرن لە سەرقالیدا. خۆیان و هاوسەرانان لە سێبەران دا لە سەر تەختان شانیان داداوە.

ب- له سوورەتی (الواقعة) ش دا، خوا دەفەرموی: ﴿عَلَى سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ﴿١٥﴾ مُتَّكِئِينَ عَلَيْهَا مُتَقَبِّلِينَ ﴿١٦﴾﴾ واتە: لەسەر تەختە چنراوەکان (بە زیڕو گەوهەر و مرواری) ن، پالیان داوەتەو پووبەرووی یەکدی.

برگە ی نۆیەم: خەلکی بەهەشت لە هەر جۆرە خەم و خەفەت و دلتەنگیی و نارهەتییەك دوورن و، ئەوپەڕی دڵخۆش، پرویان درەشاو و گەشاو، لە ئەنجامی ئەو خۆشی و بەختەوهرییەدا کە تێدان، وەك خۆی پەرورەدگار دەفەرموی:

۱- ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ ﴿٣٤﴾﴾ فاطر، (بەهەشتییەکان) گوتیان: سوپاس بۆ ئەو خواوەی نارهەتیی و دلتەنگیی لێ لابردین (کە لە دنیا دا هەیانبوو).

۲- له سوورەتی (المطففين) دا دەفەرموی: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿٢٢﴾﴾ عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٢٣﴾ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿٢٤﴾﴾ واتە: چاکەکاران لە نازو نەعمەت دان، لەسەر تەختان تەماشای دەکەن، لە پرویاندا گەشی و جوانیی نازو نەعمەت دەبینی.

۳- له سوورەتی (الغاشية) دا، دەفەرموی: ﴿وُجُوهُ يَوْمٍ ذَا نَعَمٍ ﴿٨﴾﴾ لِسَعِبِهَا رَاضِيَةٌ ﴿٩﴾﴾ واتە: لەو ڕۆژەدا ڕوانتیک زۆر پڕ نازو نەعمەتن، لە هەول و کۆششی خۆیان رازین (کە لە دنیا دا بە شیوەیەکی باش هەولیانداو).

۴- له سوورەتی (الإنسان) دا، خوا دەفەرموی: ﴿فَوَقَّهْمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّهْمُ نَضْرَةَ ﴿١١﴾﴾ وَسُرُورًا ﴿١٢﴾﴾ واتە: خوا لە خراپە و زیانی ئەو ڕۆژە چەپالەیی دان، گەشی و دڵخۆشی پێدان، هەر وەها لە زۆر شوێنی دیکە قورئاندا، خۆی کاربەجی باسی ئەو شادی و دڵخۆشی و دووری لە خەم و پەژارەیی بەهەشتییانی کردو.

برگە ی دەیهەم: خەلکی بەهەشت هەرچی بیانەوی، بۆ ئەوان لە بەهەشتدا هەیهو، هەرچی داوای بکەن بۆیان هەیهو، هەرچی چاویان چێژی لێ وەرگیری، بۆیان هەیه:

بُو وِیْنِه:

١- له سوورەتی (الزخرف) ئایەتی (٧١) دا، خوا دەفەرموێ: ﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (٧١) واته: بەسەریانەووە دەگێردرێ، قاپی زێڕین و پەرداخەکانیش، لەویدا هەیه، هەر شتێک نەفسەکان ئارەزووی بکەن و، چاوەکان لە بینینی چێژووەربگرن و، ئێوە بە هەمیشەیی تێیدا دەمێنەوہ.

٢- له سوورەتی (فصلت) دا خوا دەفەرموێ: ﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ﴾ (٣١) ﴿لَا مِّنْ غَفْوٍ رَّحِيمٍ﴾ (٣٢) بُو ئێوە هەیه هەرشتێک نەفستان ئارەزووی بکات و هەرشتێک داواي بکەن، ئەوەش میواندارییە لە لایەن (خواي) لێبوردەي بەبەزەییەوہ ﴿لَا يَلْبُورُ﴾.

برگەي یازدەهەم: بەهەشت هیچ قسەیهکی ئازاردەر و بێزارکەری، وەك قسەي پووچ و ناشیرین و خراپی لی نایبستری و، خەلکی بەهەشت سەرقالی بە پاکگرتنی خواو، ستایشکردنی خواو، سەلام لە یەکدی کردنن:

١- وەك خوا لە سوورەتی (الغاشیة) دا، دەفەرموێ: ﴿وَجُوهٌ يَّوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ لِّسَعْيِهَا رَاضِيَةً﴾ (٨) ﴿فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ﴾ (١٠) ﴿لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَةً﴾ (١١) واته: ڕووانیک لەو ڕۆژەدا بەنازونیعمەتن. لە هەول و کۆششیان ڕازیین. لە باخیکی بەرزدان، قسەي پووچی تێدا نایبستی.

٢- هەروەها لە سوورەتی (الواقعة) دا، دەفەرموێ، ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا﴾ (٢٥) ﴿إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا﴾ (٢٦) واته: لەویدا قسەي پووچ و قسەي گوناحبارکەر نایبستن، جگە لە سەلامی بەردەوام و پەیتا پەیتا.

٣- له سوورەتی (الطور) دا، خوا دەفەرموێ: ﴿يَنْشُرُونَ فِيهَا كَاسًا لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْثِيمٌ﴾ (٢٣) پێشتریش هێنمان.

٤- له سوورەتی (یونس) ئایەتی (١٠) دا، خوا دەفەرموێ: ﴿دَعَوْهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَّآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ واته:

له‌ویدا داواکردنیان، (یاخود: پارانه‌وه‌یان) هەر بریتیه له: (سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ) پاکیی بۆ تۆ ئەهی خوایه! سلاو له یه‌کدی کردنیشیان بریتیه له سه‌لام و، کو‌تا پارانه‌وه‌شیان، (یان کو‌تا داواکردنیشیان ئەوه‌یه که ده‌لێن: ستایش بۆ خوای په‌روه‌ردگاری جیهانیان.

برگه‌ی دوازه‌یه‌م: جه‌وی به‌هه‌شت و که‌ش و هه‌وای که به‌هه‌شتیه‌کان تێیدان، په‌له‌ی گه‌رمیه‌که‌ی هاوسه‌نگه‌، نه‌ گه‌رمه‌و نه‌ سارده‌.

ئه‌گه‌ر ته‌ماشای ئایه‌ته‌کان بکه‌ین، زۆر به‌روونی ئه‌مه‌ دیاره‌، بۆ وێنه‌:

١- په‌روه‌ردگار له سووره‌تی (الإنسان)، له ئایه‌تی (١٣) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا﴾، واته‌: له‌سه‌ر ته‌ختان پالێان داوه‌ته‌وه‌ (شانیان داداوه‌) نه‌خو‌ری تیدا ده‌بینن، نه‌ سه‌رماو زوقم، (زَمْهَرِير) بریتیه له سه‌رماو زوقمێکی زۆر.

٢- هه‌روه‌ها له سووره‌تی (الرعد) ئایه‌تی (٣٥) دا، خوا ده‌فه‌رموی: ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظُلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ﴾، واته‌: وێنه‌ی ئەو به‌هه‌شته‌ی به‌لێندراوه به‌ پارێزکاران، رووباره‌کانیان به‌ ژێردا ده‌رۆن، میوه‌کانی به‌رده‌وامن و، سیبه‌ره‌که‌شی به‌رده‌وامه‌، ئاه‌وه سه‌ره‌نجامی ئەوانه‌یه که پارێزیان کردوه‌و، سه‌ره‌نجامی بی‌پروایانیش ناگه‌.

٣- له فه‌رمایشتی پێغه‌مبه‌ری خواش ﷺ داها‌توه‌، ده‌فه‌رموی: {إِنَّ هَوَاءَ الْجَنَّةِ سَجْسَجٌ^(١) لَا حَرٌّ وَلَا بَرْدٌ^(٢)}.
 واته‌: هه‌وای به‌هه‌شت (سَجْسَج) ه‌، نه‌گه‌رمه‌و نه‌سارده‌، خاوه‌نی (صَفْوَةُ الْبَيَان)، ده‌لێ: (سَجْسَج)، بریتیه له‌و سیبه‌ره‌ی درێژ ده‌بێته‌وه له کاتێک دا خو‌ر هه‌ل‌دی، هه‌تا خو‌ر ده‌رده‌که‌وێ، واته‌: له سپێده‌ی به‌ره‌به‌یان‌وه تا‌کو خو‌ر ده‌رده‌که‌وێ.

(١) (سَجْسَجٌ)، (اسْمٌ لِلظِّلِّ الْمُمْتَدِّ مَا بَيْنَ الْفَجْرِ إِلَى طُلُوعِ الشَّمْسِ، وَهُوَ أَطْيَبُ الْأَوَاقِ وَأَصْفَاهَا، لِذَا شَبَّهَ بِهِ النَّبِيُّ رِيحَ الْجَنَّةِ الْمُبَارَكِ الطَّيِّبِ) (صفوة البيان لمعاني القرآن، ص ٧٦٩).

(٢) أخرجه ابن أبي شيبة: ٣٥١٠٣ موقوفاً.

برگەى سىز دەيەم: خوا ﷻ بۆ بەهەشتىيەكان نىزىكەكانيان كۆدەكاتەوہ:
 ھاوسەرانىان، وەچەيان، باب و دايكىان و ئەوانەى لىيان نىزىكن.

ئەمىش لە چەند شوئىتەك لە قورئاندا ھاوہ، بۆ وئە:

١- لە سوورەتى (الطور)، ئايەتى (٢١)دا، دەفەرموى: ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِّنْ عَمَلِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ﴾
 واتە: ئەوانەى پىروايان ھىناوہ و وەچەكەشيان، (كوپان و كچانيان و نەوہكانيان) كە بە ئيمانەوہ شوئىيان كەوتوون، پىيان دەگەيەنين (با پلەيان نزمترىش بى لە بەهەشتدا) و لە كەدەوہى وان (باب و دايكىان) كەم ناكەينەوہ (تاكو منداڵەكانيان بگەينە پلەى ئەوان) ھەر كەسە بارمەتى كەدەوہى خويەتى.

٢- لە سوورەتى (الرعد) لە ئايەتى (٢٣)دا خوا دەفەرموى: ﴿جَنَّتْ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ ءَابَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ﴾
 چەندان باخى ھەمىشەيىن دەيانچنەتى و ھەر كەسيك چاك بى، لە باب و باپىرانيان و ھاوسەرانىان و وەچەكانيان، (باب و باپىرانيان، دايك و نەنك و ئەوانەشيان دەگريئەوہ) فريشتەكان لە ھەموو دەرگايەكەوہ لىيان دەچنە ژوور (سلاويان لى دەكەن)...

٣- ھەروەھا لە سوورەتى (غافر)دا ھەمان مەبەست ھاوہ، لە ئايەتى (٨)دا خوا دەفەرموى: ﴿رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ ءَابَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ إِنَّكَ أَلْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾
 دەپارێنەوہ بۆ بەهەشتىەكان و دەلێن: [پەروەردگارمان! بياخە ئەو باخە ھەمىشەييانەوہ كە بەلێنت پىداون، ھەر كەسيكيش كە چاكە لە باب و باپىرانيان و ھاوسەرانىان و وەچەو منداڵەكانيان، بىگومان ھەر تۆى زالى كارزان].

بەدلىيى ئەوہش كە خەلكى بەهەشت لەگەڵ خزمان و نىزىكانيان دا پىكەوہ كۆبينەوہ، يەكەكە لە نىعمەتە زۆر گىرنگ و گەورەكان، بگرە لە دنياش دا مروؤف لەگەڵ خزم و نىزىكانى نىزىك بى و پىكەوہ بى، ھەر وايە، چ جاي لە بەهەشتدا.

لهو بارهوه ئهم گێردراوهیه ههیه، ههچهنده له پرووی سهندهدهکهیهوه مشت و مړیک ههیه، پێغه مبهری خوا ﷺ - ئه گهر سهندهده که ی راست بێ - ده فهرموێ: {إِذَا دَخَلَ الرَّجُلُ الْجَنَّةَ سَأَلَ عَنْ أَبَوَيْهِ وَزَوْجَتِهِ وَوَلَدِهِ؟ فَيَقَالُ: إِنَّهُمْ لَمْ يَبْلُغُوا دَرَجَتَكَ، وَعَمَلُكَ، فَيَقُولُ: يَا رَبِّ قَدْ عَمِلْتُ لِي وَلَهُمْ، فَيُؤْمَرُ بِالْحَاقِ هُمْ بِهِ} (آخرجه الطبراني في الكبير: ١٢٢٤٨، وفي الصغير: ٦٤٠، قال الهيثمي (١١٤/٧): فيه محمد بن عبد الرحمن بن غزوان، وهو ضعيف، والدليمي: ١١٥٣، وضعفه الألباني في «ضعيف الجامع» (٤٨٥).

واته: دواي ئه وهی پیاو ده چێته به ههشت، له باب و دایکی و له هاوسهری و رۆله کانی ده پرسێ؟ پێی ده گوتری: ئه وان نه گه یشتوونه پله ی توو کرده وهی تو (له به هه شتدان به لام له خواره وهن) ئه ویش ده لێ: پهروه ردگارم من بو ئه وانیش و بو خوشم کارم کردوه، ئیدی فه رمان ده کری ئه وانیش ده گه یه نرینه لای وی.

برگه ی چواره ده یه م: خه لکی به هه شت، خوا ی به رز دل و ده روونیان له چلک و چه په ری رق و کینه و هسه دو غه ره ز پا ک ده کاته وه، که له دنیا دا، له نیو خویاندا بوویانه و، له به هه شتدا پێکه وه ده بنه دۆست و خوشه ویستی یه کدی و، پێکه وه داده نیشن روو به پرووی یه کدی، هه رچی مایه ی پێکه وه نیگه ران بوونیان بووه، به دل و ده روونیانه وه نامینێ:

ئه وه ش له چه ند شوینێکی قورئان دا هاته و:

١- خوا له سووره تی (الحجر) له ئایه ته کانی: (٤٤ - ٤٧) دا، ده فهرموێ: ﴿إِنَّ الْمُنَاقِبَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾، واته: به دلنیا یی پارێزکاران له نیو باخان و کانی و سه رچاوان دان، ﴿أَدْخُلُوها بِسَلَامٍ ءَامِنِينَ﴾، پێیان ده گوتری: به دلنیا یی و به سه لامه تی بچه نیو ئه و به هه شتانه وه، ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غَلٍ إِخْوَانًا عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ﴾، هه رچی کینه ش هه بووه له دلێان دامانپنیه و، برایانه له سه ر ته ختان روو به پرووی یه کدی دانیشووون.

۲- هەروەها لە سوورەتی (الأعراف) یشدا هەر هەمان راستیی باس کراوە: ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ٤٢ ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غِلٍّ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ﴾ ٤٣ ﴿واتە: ئەوانەى بڕوایان هێناوە و کردەوێ بەهەمان کانیان کردوون، ئێمە لە هیچ کەس داوا ناکەین، مەگەر ئەوەى لە توانایدا هەبێ، ئەوانە هاوێلانی بەهەشتن بە هەمیشەیی تێیدا دەمێننەوێ، هەرچی کێنە هەبووێ لە دڵ و دەروونیان، دامانپوێ (دلیانمان پاك کردوونەوێ) ڕووبارەکانیان بەژێردا دەڕۆن.

۳- لە سوورەتی (الزخرف) یش ئایەتی (٦٧) دا، خوا دەفەرموێ: ﴿الْأَخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ﴾ واتە: لەو ڕۆژەدا ئەوانەى لە دنیا دا دۆست و خۆشەویستی یە کدى بوون، هەموویان دەبنە دژمن، جگە لە پارێزکاران.

پارێزکاران خۆشەویستی و دۆستایەتی بەهەمان کەسان لەبەر ئەوەى بۆ خوا بووێ لە پێناوی خوا دا بووێ، لە بەهەشتیشدا هەر بەردەوام دەبێ.

برگەى پازدەهەم: پیاوان کە دەخرێنە بەهەشتەوێ، هاوسەردار دەکرێن بە حۆرییەکان، کە خوا ﷻ بە تایبەت لە بەهەشتدا دەیانخولقێنێ، وێرای هاوسەرانى دنیا:

مەسەلەى حۆرییەکان و، ئەوێ کە پیاوانى بڕوادر خوای کاربەجێ لە بەهەشتدا ئافەرەتانێکی تایبەت کە بە (الْحَوْرُ الْعَيْنُ)، وەسفی کردوون، لە زۆر شوێنى قورئاندا باس کراوە، بۆ وێنە:

۱- لە سوورەتی (الطور) دا، خوا دەفەرموێ: ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ﴾ ١٧ ﴿فَنَكِهِينَ بِمَاءٍ ءَانِهِمْ رَبُّهُمْ وَوَقَّعَهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾ ١٨ ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ١٩ ﴿مُتَّكِئِينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ﴾ ٢٠ ﴿شوێنى مەبەستمان ئەوێ کە دەفەرموێ: ﴿وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ﴾، هاوسەردارێشمانکردن بە ئافەرەتانى سێبى چاوە گەش و گەورە و جوان.

٢- له سوورەتی (الرحمن)دا، خۆی پەرۆردگار ئاوا باسی ئەو ئاfrهتانه دەکات، که تایبەت بۆ پیاوانی برۆدار له بههشتدا دەیانخولقی، دەفرموی: ﴿فِيهِنَّ قَصْرَتٌ أَلْطَرَفِ لَمْ يَطْمِئِنَّ أَنْفُسُ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ٥٦﴾ فَبَايَءَ لَاءَ رِيكَمَا تَكْذِبَانِ ٥٧﴾ كَأَنَّهُنَّ أَلْيَافُوتُ وَالْمَرْجَانُ ٥٨﴾، واتە: لەو بههشتانهدا هەن، ئاfrهتانی که چاوی خۆیان کورتکردۆتهوه لهسەر میردیان (یاخود: ههركهسیك تهماشایان بکات، چاویان لهسەر لاندات، ئەوهنده پێیان سه‌رسام ده‌بێ) پێش ئەوان نه‌ مروّف نه‌ جند ده‌ستی نه‌گه‌ياندوونێ، به‌ کام له‌ چاکه‌کانی خوا بپروا ده‌بن، ئەي کۆمه‌لی جندو مروّف؟ ﴿كَأَنَّهُنَّ أَلْيَافُوتُ وَالْمَرْجَانُ﴾، هه‌ر ده‌لیی مرواریی و مه‌رجان، [که‌ دوو جوړه به‌ردی زۆر به‌ نرخ و جوان].

٣- هه‌روه‌ها له‌ سوورەتی (الصفات)دا، خوا ده‌فرموی: ﴿وَعِنْدَهُمْ قَصْرَتٌ أَلْطَرَفِ عَيْنٍ ٤٨﴾ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ ٤٩﴾، واتە: له‌ایان هەن ئاfrهتانیکی نیگای خۆ کورتکه‌روه‌ه (یاخود: هه‌ركه‌سیك تهماشایان بکات، نیگای له‌سەر ئەوان کورت ده‌کاتهوه‌و چاوی لاندات) چاوگه‌ش و گه‌وره‌و جوان، ﴿كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ﴾، وه‌ك هیلکه‌ی شیردراوه‌ن. به‌ تایبه‌تی هیلکه‌ی حوشرمه‌ل که‌ ده‌یشاریته‌وه‌، هه‌یچ تۆزو گه‌ردیکی لی نایشی.

خوا ﷻ ئەو ئاfrهتانه‌ی به‌ تایبه‌ت ده‌یانخولقی بۆ پیاوانی برۆدار له‌ بههشتدا، به‌ کۆمه‌لیك وه‌سفی نایاب وه‌سفیان ده‌کات، که‌ من پازده (١٥) یانم لی که‌وتوونه به‌رچاو:

١- وه‌سفی یه‌که‌میان: ﴿حُرٌّ ١﴾: (حور) کۆی (حوراء)ه‌، که‌ بریتیه‌ له‌ ئاfrهتی سپی و جوان.

٢- وه‌سفی دووه‌میان: ﴿عَيْنٌ ٢﴾، که‌ کۆی (عیناء)ه‌و، بریتیه‌ له‌ ئاfrهتی چاو گه‌ش و گه‌وره‌و جوان.

۳- وه سفی سییه میان: ﴿قَصْرَتْ اَلْطَّرْفُ﴾، (طَرْف)، نیگای چاوه، واته: نیگای خو کورتکهره وه له سهر هاوسهره کانیان، یاخود: ههر که سیک ته ماشایان بکات، چاوی خوئیان له سهر کورت ده کانه وه و چاوی لانا دا.

۴- وه سفی چواره م: ﴿لَمْ يَطْمِئِنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌ﴾، الرحمن، واته: پیش نه و پروادارانای که ده یاندری ئی و ده کرینه هاوسهریان، نه مروف دهستی گه یاندوونی (به شیوهی له گه ل جووتبوون) نه جند.

۵- سیفه تی پینجه م: ﴿كَامَثَلِ اللُّؤْلُؤِ مَكْنُونٌ﴾، وینهی گه وهه ری شیردراوه ن، واته: له و پرووه وه که زور ساف و جوان و پاک و دهست پینه گه یشتوون.

۶- وه سفی شه شه م: ﴿كَانَ بَيْضٌ مَكْنُونٌ﴾، الصافات، ده لئی هیلکه ی شیردراوه ن، له وه دا که زور ساف و جوان و بیگهر دن.

۷- وه سفی هه وته میان: ﴿كَانَ اَيَاوُتٌ وَالْمَرْجَانُ﴾، الرحمن، شیوهی یاقووت و مهرجان ده که ن، یاقووت له سووریتییداو، مهرجان له سپیتییدا، نه وانیش دوو جو ره به ردی زور به نرخن.

۸- وه سفی هه شته میان: ﴿خَيْرَتٌ﴾، الرحمن، سوو کراوی (خیرات) ه، که کو ی (خیرة) یه، واته: زور چاکن له پرووی ره وشت و ئاکاری مه عنه و ییه وه.

۹- وه سفی نو یه م: ﴿حَسَانٌ﴾، کو ی (حسنی) یه، نه ویش مینه ی مه جازی (أَحْسَن) ه، واته: له پرووی ره وشت و ئاکاره وه له پرووی جوانییه وه، له وپه ری چاکی و ته واییدان.

۱۰- وه سفی ده یه م: ﴿اَنْرَابٌ﴾، ص، کو ی (ترب) ه، واته: هاوته مه ن له گه ل هاوسه رانیان دا.

۱۱- وه سفی یازده یه م: ﴿عُرْبًا﴾ الواقعة - ۳۷-، (عُرْب) کو ی (عُرْب) ه، نه ویش نه و ژنه یه خو ی له لای میرده که ی خو شه ویست ده کات و، چاک هاوسه رداری ده کات.

۱۲- وه سفی دوازدهیهه: ﴿وَكَايَ﴾ النبأ - ۲۲، کوّی (کاعبة) یه و ئهه و ئافره تهیه تازه مه مک ده کات و مه مکه کانی شوړ نه بوونه وه.

۱۳- وه سفی سیزدهیه: ﴿إِنَّا أَنشَأْنَهُمْ إِنشَاءً﴾ (۳۵) الواقعة، ئیمه به داهینان دروستان کردوون، واته: خوا له بههشتدا له رۆژی دوایی دا دروستان دهکات به تاییهت.

۱۴- وهسفی چواردیهه: ﴿فَجَعَلْنَاهُمْ أَتَكَارًا ۝۳۶﴾ الواقعة، گپراومانن به کچ، ﴿أَتَكَارًا﴾ کۆی (پگره)، ئهو ئافرهتهیه وهك خووی ماوتههوه، دهستی نهگهیه ندرارهتی و کجیتی لانه جووه.

۱۵- وه سفي پازدهيه م: ﴿اَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ﴾ البقرة - ۲۵ -، هاسه رانيكي پاڪراوه،
واته: خوا چ له رووي جهسته ييه وه، چ له رووي مه عنده وييه وه، پاڪ و چاكي كر دوون.

برگه‌ی شازده‌یه‌م: خه‌لکی به‌هه‌شت یادی دنیا ده‌که‌نه‌وه‌و، باسی ئه‌وه‌ ده‌که‌ن که له دنیا‌دا لێیان پرووی داوه، دۆزه‌خیه‌کانیش ده‌بینن و، له‌نیوان به‌هه‌شتییان و دۆزه‌خساندا، وتوێژو دبالۆگ و گفتۆگۆ رووده‌دا:

ئەو ەش لە چەند شوینییکی قورئاندا باسکراوە، بۆ وینە:

أ- له ثایه ته کانی: (۲۵ - ۲۸) ی سووره تی (الطور) دا، که خوا ده فهرموئ: ﴿وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَسَاءَلُونَ﴾ (۲۵) قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلَ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿۲۶﴾ فَمَنْ أَلَّهِ عَلَيْهِنَا وَوَقْنَا عَذَابَ السَّمُومِ ﴿۲۷﴾ إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ﴿۲۸﴾، واته: هه نندیکیان پرویان له هه نندیکیان کرد، پرسیاریان له یه کدی ده کرد، گوئیان: ئیمه پیشتَر (له دنیا دا) له نِیو مال و خِیزانی خو مندا، ترس و سام و هه بیبه تمان به رانبر به خوا هه بوو، په رۆشی خو مائمان بوو، خواش چاکه ی له گه ل دا کردین و له ئازاری گرپا چه پالهی داین، ئیمه پیشتَر لَی ده یارانه وه، به راستیی ئه و زور چاکه کاری میبهره بانه.

ب- شویئی دووهم که وتووێژی نیوان خه‌لکی به‌هه‌شت و خه‌لکی دۆزه‌خه‌و خوای به‌رزى مه‌زن باسی کردوه، له سووپه‌تی (الصافات)، دوازه ئایه‌ته‌کانی: (۵۰ - ۶۱)دا، خوا وَعَالَمِ به‌ درژبی باسی کردوه، ده‌فه‌رمووی:

﴿ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ^(٥٠) قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ^(٥١)
يَقُولُ أَهْلَكَ لَمَنِ الْمُصَدِّقِينَ ^(٥٢) أَهَذَا مِنَّا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْلًا أَهَذَا لَمَدِينُونَ ^(٥٣) قَالَ هَلْ أَنتُمْ
مُظْلِمُونَ ^(٥٤) فَأُطْلِعَ فَرَأَاهُ فِي سَوَاءٍ الْجَحِيمِ ^(٥٥) قَالَ تَأَلَّهْ إِن كِدْتَ لِتَزِدَّ ^(٥٦) وَلَوْلَا
نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ^(٥٧) أَفَمَا نَحْنُ بِمَبْتَلِينَ ^(٥٨) إِلَّا مَوَئِنَّا الْأُولَى وَمَا نَحْنُ
بِمُعَذَّبِينَ ^(٥٩) إِنَّ هَذَا هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ^(٦٠) لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ ^(٦١) ۝

واته: ئنجا هه ندىکیان پرویان له هه ندىکیان کرد، پرسایریان ده کرد،
بیژهریك له وان گوتی: من هاونشینیکم هه بوو، (که سیکی نیزیکم هه بوو له
دنیا دا)، به منی ده گوت: ئایا تو له به راستدانه رانی؟ ئایا ئیمه ئه گهر مردین
و بووینه وه خوڵ و ئیسکه کان (گوشته که مان بووبه خوڵ و، په یکه ری ئیسکییمان
بوو به ئیسکه پرتوو کاوه کان) ئایا ئیمه (زیندوو ده کرینه وه) سزاو پاداشت
ده درینه وه؟ (دوایی هه ر بو خوئی ئه و بیژهره) گوتی: ئایا ئاماده ن ته ماشا
بکه ن! یه کسه ر له و یوه روانی، ئنجا له ئیوه راستی دۆزه خدا بینى، پییگوت:
به خوا خه ریک بوو منیش وهك خوٹ بفه و تینى! ئه گهر چاکه ی پهروه ردگارم
نه بووایه، منیش ئیستا له ئاماده کراوان، ده بووم، (له دۆزه خدا) ئنجا ئایا ئیمه
نامرین، جگه له مردنه که ی یه که ممان؟ ئایا ئیمه سزاو ئازار نادرین؟ به راستی
ئهمه یه بردنه وه ی مه زن، با کارکه ران هه ر بو ئه وه کار بکه ن.

پوخته ی ئهم برکە ی شازده یه مه ئه وه یه:

به هه شتییه کان کاتیک له به هه شتدا سه قامگیر ده بن، یادی دنیا ده که نه وه،
هه موو شتیکیان له بیر، که پیکه وه داده نیشن، هه م له ئیو خویندا قسه و
باسی خوینان ده که ن، هه م خویشان له گه ل دۆزه خیه کاند، ئه وانه ی له دنیا دا
ناسیوانن، که سیك دوکانی هه بووه له شوئیک و په فیه دوکانیکی هه بووه،
که سانیك پیکه وه قوتایی بوون، یان به یه که وه کارو که سابه تکیان کردوه، یان
به یه که وه کارمه ندبوون له فه رمانگه یه ک، یان به شیوه یه ک له شیوه کان خزم و

نیزیکی بووه، براده‌ری بووه، بەلام ئەو لە بەهەشتی و ئەوان لە دۆزەخن، ئەو کەسە نیزیکی بووهو لە دۆزەخ دایه، بەهەشتیە کە لەوێدا دەیدوین!

هەلبەتە ئیستا کە تەکنۆلۆژیای مەعلووماتی بەرهو پێش چوو، بەشەر توانیویەتی ئینتەرنێت دابھێنێ، ئەگەر خەڵکی لەسەر مانگ بێ یەکیک لێرەو بە ئاسانی لەگەڵاندا قسە دەکات، هەروەها ئەگەر لە کیشوەری ئەمریکاو ئوسترالیا بن، دەتوانی بە دەنگ و وێنەو بیانوین، بەلێ ئیستا ئەو بوو ئیمە زۆر ئاسان بووه، تێیگەین داخو چۆن لە بەهەشتەو لەگەڵ خەڵکی دۆزەخدا قسە دەکەین؟ چونکە بەهەشت زۆر زۆر فراوانەو دۆزەخیش زۆر زۆر فراوانە، دوو جیهانی زۆر فراوان، ئەدی چۆن لەوێدا ئەو دەنگ و قسەکە دەبیست، بگرە بە وێنەو دەنگەو، بیدوین لەنیوەراستی دۆزەخ دا؟ وەلامی ئەو ئیستا ئاسانە، هەلبەتە مەرووفی ئیماندار بێ ئەو ئینتەرنێتیش هەبێ، دەزانی بوخوا ئاسانە بەهەشتیەکان ئامرازی وایان بوو بڕەخسێنێ، لەگەڵ دۆزەخیەکان دا قسە بکەن، بەلام ئیستا تەکنۆلۆژیای زانیاری، بە تایبەت ئینتەرنێت کە بەهۆیەو خەڵک دەتوان لە دوورەو پێکەو قسە پێکەو بکەن، بە وێنەو بە دەنگەو، زۆر ئاسانی کردووە کە لەو ئایەتەنە باشتر تێیگەین.

برگە ی حەفدە یەم: خەڵکی بەهەشت خۆی پەروردار لێیان پازی دەبێ و، ئەوانیش لە خوا ﷻ پازی دەبن:

ئەمەش لە زۆر شوینی قورئاندا هاتووە وێنە:

١- لە سوورەتی (البینة) دا، خوا دەفرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۖ جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ۝٨﴾، واتە: بە دنیایی ئەوانە ی پروایان هێناووە کردووە باشەکانیان ئەنجامداون، ئەوانە باشترینی دروستکراوانی خوان، پاداشتیان لەلای پەرورداریان باخە هەمیشەییەکان، پروباریان بە ژێردا دەپۆن، بە

هەمیشەیی تییاندا دەمێننەوێ بۆ کۆتایی، خوا لێیان پازییەو ئەوانیش لە خوا پازین، ئەوەش بۆ کەسیکە سام و هەببەتی بەرانبەر پەرورەدگاری هەبێ.

۲- لە سوورەتی (التوبة) ئایەتی (۷۲) دا، خوا دەفەرموێ: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكَنٌ طَيِّبٌ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾، واتە: خوا بە لێنی بە پیاوانی پرواداران و بە ئافەرەتانی پروداران داو، بە باخانیك پرووباریان بە ژێردا دەروێ، بە هەمیشەیی تییاندا دەمێننەوێ، هەرەها نشینگە بەرزو پەسندو خوێشەکان، لە باخە هەمیشەییەکاندا، پەزنامەندی لە خواو، لە هەموو شتێک گەورەتر، ئا ئەوێ بە بردنەوێ مەزن.

۳- لە سوورەتی (الفجر) دا، خوا دەفەرموێ: ﴿يَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ أَرْجَىٰ إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مُّرْضِيَةً ﴿٢٨﴾ فَأَدْخِلْ فِي عَبْدِي ﴿٢٩﴾ وَأَدْخِلْ جَنِّي ﴿٣٠﴾﴾، واتە: ئەو ئەفسە ئۆقەر گرتوو! بگەرێوێ بۆ لای پەرورەدگارت تۆش (لەو) پازی و، پەسندکراویشی (ئەویش لە تۆ پازییە) بچۆ نێو بەندەکانمەوێو بچۆ باخ و بەهەشتەکەمەوێ.

۴- لەو بارەوێ ئەو فەرماشتەیی پێغەمبەری خواش ﷺ دینین: {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ اللَّهَ يَقُولُ لِأَهْلِ الْجَنَّةِ، يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ! فَيَقُولُونَ: لَبَّيْكَ رَبَّنَا وَسَعْدَيْكَ، فَيَقُولُ: هَلْ رَضِيتُمْ؟ فَيَقُولُونَ: وَمَا لَنَا لَا نَرْضَى، وَقَدْ أُعْطِينَا مَا لَمْ نُعْطِ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، فَيَقُولُ: أَنَا أُعْطِيتُكُمْ أَفْضَلَ مِنْ ذَلِكَ، قَالُوا: يَا رَبِّ وَأَيُّ شَيْءٍ أَفْضَلُ مِنْ ذَلِكَ؟ فَيَقُولُ: أَجَلُ عَلَيْكُمْ رِضْوَانِي فَلَا أَسْخَطُ عَلَيْكُمْ بَعْدَهُ أَبَدًا} (أخرجه أحمد: ۱۱۸۵۳، والبخاري: ۶۱۸۳، ومسلم: ۲۸۲۹).

واتە: ئەبوو سەعیدی خودریی ﷺ، دەلی: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: خوا ﷻ بە خەلکی بەهەشت دەفەرموێ: ئەو خەلکی بەهەشت! دەلێن: لە خزمەتداين ئەو پەرورەدگارمان بەختەوهرين لە خزمەتدا، دەفەرموێ: ئایا پازیین؟ دەلێن: ئنجا بۆچی پازیی نەبین، ئەوێ پێتداوین بەهیچ کام لە

دروستکاروہ کانی خوَّت نہ داوہ! ئەویش دەفەرموئ: باشتەر لەوہی پێمداون، پێتان دەدەم، دەلێن: ئەہی پەرورەدگار! چ شتیک باشتەر لەوہی پێتداوین، دەفەرموئ: پەرنامەندیی خؤمان بەسەردا دەپژینم، ھەرگیز لەمەودوا لێتان توورە نابم.

برگە ی ھەژدە یەم: خەلکی بەھەشت خوا تبارک و تعالی سەلامیان لێ دەکات:

وہک لە سوورەتی (یس)دا، خوا دەفەرموئ: ﴿إِنْ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَتِكُهُونَ ﴿٥٥﴾ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَكِفُونَ ﴿٥٦﴾ لَهُمْ فِيهَا فَنَكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدْعُونَ ﴿٥٧﴾ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ ﴿٥٨﴾﴾، واتە: بە دُنیا یی ھاوہلانی بەھەشت ئەمڕۆ سەرقالی لە زەت وەرگرتن و خؤشی و پابواردن، خؤیان و ھاوسەرانیان لە سیبەراندای سەر تەختان پالێان داوہتەوہ، (شانیانداوہ)، بو ئەوان ھەموو جوړەکانی میوہ ھەن و ھەرشتیک داواشی بکەن، ھەر وەھا سەلام کردن، گوتراوێکە لەلایەن پەرورەدگاری میھرەبانەوہ.

گومانیشی تێدانێ، سلاو لێکردنی خوا لە خەلکی بەھەشت لە ھەموو نێعمەتەکان بەرزتر و چاکتر و گەورەترە.

برگە ی نۆزدە یەم: خەلکی بەھەشت بە دیداری خوا بەرز دەگەن، خوا ی بێ وێنەو ھاوہل دەبینن:

وہک لە سوورەتی (القیامە)دا ھاتوہ: ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ ﴿٢٢﴾ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٣﴾﴾، واتە: لەو پوژەدا پروانێک زۆر گەش و جوان، تەماشاکەری پەرورەدگاریان.

ھەر لەو بارەوہ ئەم فرمایشتە ی پێغەمبەریش ﷺ دێنن: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: هَلْ نَرَى رَبَّنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟ فَقَالَ: هَلْ تُضَارُونَ فِي الشَّمْسِ لَيْسَ دُونَهَا سَحَابٌ؟ قَالُوا: لَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: هَلْ تُضَارُونَ فِي الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ، لَيْسَ دُونَهُ سَحَابٌ؟ قَالُوا: لَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: فَإِنَّكُمْ تَرَوْنَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ} (أخرجه أحمد ۱۰۹۱۹، والبخاري: ۷۷۳، ومسلم: ۲۹۶۸).

واتە: ئەبوو ھورەیرە رضی اللہ عنہ، دەلی: کۆمەڵیک کەس گوتیان: ئەی پیغەمبەری خوا! ئایا لە پوژی قیامەتدا پەرورەدگارمان دەبینن؟ ئەویش فەرمووی: ئایا زیانتان پێدەگات لە بینینی خۆردا، کاتیک ھەوری لەبەر نەبێ؟ گوتیان: نەخێر، فەرمووی: ئایا زیانتان پێدەگات لە بینینی مانگدا، ھەوری لەبەر نەبێ، لە شەوی بەدردا؟ گوتیان: نەخێر ئەی پیغەمبەری خوا، فەرمووی: ئێوەش پوژی قیامەتدا (بەو شیوەیە، وەك چۆن لە پوژیدا خۆر دەبینن و لە شەوی بەدردا مانگ دەبینن، بێ ئەوەی ھەوری لەبەر بێ) ئاوا خوای بەرزى مەزن دەبینن.

برگەى بیستەم: خەلکی بەھەشت وێرای ئەوەی ھەرچی بیانەوی و ئارەزووی بکەن بۆیان ھەیە، خوای پەرورەدگار بەردەوامیش لە بەخشش و چاکەى خوێ کە بێ سنوورە، بۆیان زیاد دەکات:

ئەمیش لەو پێنج ئایەتەى سوورەتى (ق)دا زۆر بە پروونى خراوەتەر، خوا دەفەرموێ: ﴿وَأَزَلَفَتْ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ ۚ هَذَا مَا تُوعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيفٍ ۝۳۲ مَن خَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُّنِيبٍ ۝۳۳ ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ۚ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ۝۳۴ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ۝۳۵﴾، واتە: بەھەشت نزیكخرایەو بە بۆ پارێزکاران لییان دوور نیە ئەمەش ئەوێە کە بەلێن دەدرێ بەھەر زۆر بۆلا خوا گەراوێەکی پارێزەر، (کە خوێ پاراستوێ لە گوناھو تاوان و لادان)، کەسێک کە سام و ھەیبەتی بەرانبەر بەخوای بە بەزەیی ھەیبە بە پەنامەکیی و، بە دلێکی گەراوێە ھاتوێ بۆ خزمەت خوا، بچنە ئێو بەھەشتوێ بە سەلامەتی ئائەو پوژی ھەمیشە مانەوێە، بۆ ئەوان لەویدا ھەر شتێک ھەیبە کە بیخوازن و، زیادەشمان لە لایە.

بەردەوام خوا ﷻ لە چاکەو بەخششی بێ سنووری خوێ، بۆیان زیاد دەکات.

برگەى بیست و یەكەم: خەلکی بەھەشت ھەموویان یەك پلە نین، بەلکو بەرزى و نزمیان لە بەیندا ھەیبە، چەندان پلەو پێگەى جوړاو جوړیان ھەن، ھەر کەسە بەپێى ئیمانەکەو پارێزکارییەکەى، کە بوویەتی لە دنیا:

له زۆر شوێنی قورئاندا، خوا ئەم راستییە مەزنەیی خستۆتەرۆو، بۆ وێنە:

۱- له سوورەتی (الإسراء) ئایەتی (۲۱) دا، خوا دەفەرموێ: ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا﴾ واتە: سەرئێج بدە! چۆن هەندیکیانمان بەسەر هەندیکان دا هەلبژاردووە.

واتە: هەیانە سامانی زیاترمان داوەتیی، هەیانە جەستەیی بەهێزترە، هەیانە جوانترە، هەیانە زانیاریی زیاترە، هەیانە عەقڵی باشترە، خوای پەرورەدگار نیعمەتەکانی لە دنیا دا بەرزیی نزمی پیکردوون، بەلام ئەک لەسەر بناغەیی ئەوێ کێ زۆری خوێندەوێ، نیعمەتی زۆری بدات و، کێ کەمی خوێندەوێ، کەمی بدات! نەخێر، دوایی دەفەرموێ: ﴿وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا﴾ مەنزلگای کۆتاییش پلەکانی تێدا زیاترن و بەرزیی و نزمییشی تێدا زیاترە.

۲- له سوورەتی (الواقعة) دا، خوا دەفەرموێ: ﴿وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ۖ فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ۖ وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمِ ۖ وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ۖ أُولَٰئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ۖ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۖ﴾ واتە: ئێوە دابەش دەکرین بۆ سێ پۆل (سێ کۆمەڵ):

۱- هاوێلانی لای راستە (کە بە دەستی راستیان نامەیی کردەووەکانیان دەدرێتەووە) هاوێلانی لای راستە چین؟ یانی: مەگەر خوا بۆت باس بکات، ئەگەر نا پێگە کەیان ئەوێندە بەرزە تۆ نازانی.

۲- هاوێلانی چەپ، هاوێلانی لای چەپە چین؟

۳- کۆمەڵی سێهەم: پێشکەتووەکان، پێشکەوتووەکان، ئا ئەوانە زۆر نزیکیخراوەن لە خوا، لە باخە پر نازو نیعمەتەکاندان.

۴- له فەرماشتیکێ پێغەمبەردا هاتووە ﷺ: {عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ لَيَتَرَاءَوْنَ الْغُرَفَ فِي الْجَنَّةِ كَمَا تَتَرَاءَوْنَ الْكَوْكَبَ فِي السَّمَاءِ} (أخرجه أحمد: ۲۲۹۲۷، والدارمي: ۲۸۳۰، والبخاري: ۶۱۸۸، ومسلم: ۲۸۳۰).

واتە: سەھلی کورپی سەعد (خوای پازی بێ) لە پیڤەمبەرەو ﷺ دەگیرێتەو
 کە فەرموویەتی: بێگومان خەلکی بەهەشت تەماشای کۆشکە بەرزەکان دەکەن
 لە بەهەشت دا، وەك چۆن ئێوە لە دنیا دا تەماشای ئەستێرە دەکەن لە ئاسمان.
 وەك چۆن ئێمە تەماشای ئەستێرەیهکی بەرز دەکەین، فلانە ئەستێرە بە
 شەوقترە لە فلان، لە بەهەشتیشدا بەهەشتییەکان ئاوا، هەندیکیان تەماشای
 شوینی بەرزێ هەندیکیان دەکەن.

برگە ی بیست و دووهم: پوختەو گوشراوی ئەوێ بەهەشتی پێ وەسف
 دەکری، ئەوێه کە نازو نێعمەتێکی بەردەوامە، پاداشتیکی مەزنە، مۆلك و
 حوکمرانییهکی گەورەیه، وەك چیهتی خوێ، تەنیا خوا تبارك و تعالی دەزانێ
 چۆنە؟ ئەمیش لە زۆر ئایەتان وەردهگیری، بۆ وێنە:

۱- خوا لە سوورەتی (السجدة) ئایەتی (۱۷) دا، دەفەرموی: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ
 لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، واتە: هیچکەس نازانی چی بۆ پەنھانکراوە
 لەوێ پێی دلخۆش دەبن، وەك پاداشت بۆ ئەوێ کردوویانە.

یانی: هیچکەس نازانی ئەوێ خوا بۆی پەنھان کردوون لەوێ مایە
 شادمانی و دلخۆشیانە، لە بەرانبەر کردەوکانیاندا کە کردوویان.

۲- لە سوورەتی (الإنسان)، ئایەتی (۲۰) دا، خوا دەفەرموی: ﴿وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نِعْمًا
 وَمَلَكًا كَبِيرًا﴾، واتە: ئەگەر ئەوێ ببینی، نازو نێعمەتێک و حوکمرانییهکی زۆر گەورە
 دەبینی.

۳- لە سوورەتی (التوبة) دا، خوا دەفەرموی: ﴿يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ
 وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿۲۱﴾ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ
 عَظِيمٌ ﴿۲۲﴾﴾، واتە: پەرورەدگاریان موژدەیان پێدەدات بە بەزەییەك و پەزنامەندیەك
 لەلایەن خۆیەو، بە باخانیك کە نازو نێعمەتێکی هەمیشەو بەردەوامیان تێدا
 بەهەمیشەیی تێاندا دەمێننەو بێ کۆتایی، بێگومان خوا پاداشتی مەزنی لەلایە.

٤- فەرماشتیکی پیڤه مبه ریش ﷺ ههیه له خواى بهرزه وه دهیهینى، واته: فەرمووده که قودسییه و پیڤه مبه رى خوا ﷺ دهیهینى به بیژه ی خوێ، به لām مانایه که ی هی خوایه:

{عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَعَدَدْتُ لِعِبَادِي الصَّالِحِينَ: مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ، فَأَقْرَأُوا إِن شِئْتُمْ: فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ} (أخرجه أحمد: ٨١٢٨، والبخاري: ٣٠٧٢، ومسلم: ٢٨٢٤)، واته: ئەبوو ھورەیرە رەزیدە ﷺ دەلێ: پیڤه مبه رى خوا ﷺ فەرمووی: خوا فەرموویه تی: بۆ بهنده چاکه کانم (به نیرو مى وه) شتیکم ئاماده کردوه، که نه هیچ چاویک دیویه تی، نه هیچ گوێهک بیستویه تی، نه به خه یال و نه ندیشه ی هیچ مروڤیکدا هاتوه، ئەگەر ده تانه وی ئه وه بخویننه وه: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (١٧) واته: هیچ که سیک نازانی ئه وه ی بوی په نهانکراوه له وه ی مایه ی دلخوشیه تی، وه ک پاداشت بۆ ئه وه ی کردوویانه.

بیگومان هه رشتیک هه بی، یان مروڤ خوێ دهییینى، یان ئەگەر خوێ به چاو نهییینى بوی باس ده کهن و به گوێ دهییبستى، یان ئەگەر بوشی باس نه کهن، مروڤ ده توانی بهیهینته بهر خه یالی خوێ.

ئنجا خوا ده فەرمووی: ئه وه ی بۆ بهنده چاکه کانم ئاماده م کردوه، نه چاو بینویه تی، نه گویش بیستویه تی، نه به خه یالی که سیش داها توه.

کهواته: راسته ئه وه ی ده بیته باشتین پیناسه بۆ به هه شت، ئه وه یه که: وه ک چیه تی خوێ، بهس خوا ده زانی چیه و چونه؟

برگه ی بیست و سییه م: خه لکی به هه شت هه رگیز بى تاقهت و بیزار نابن، هه رچهنده به بی کو تایی تیدا ده میننه وه، هه رگیز خوژگه ناخوازن بچنه ده ری، چونکه هیچ شتیک له به هه شت چاکتر، به لکو وه ک ئه و و وینه ی ئه ویش نه: ئەمیش له چەند شوێنێک له قورئان دا هاتوه:

۱- ئەو دوو ئایەتەى سوورەتى (الكهف)، كە خوا تىيان دا دەفەرموئى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٠٧﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٠٨﴾﴾ واتە: بە دۇنيایى ئەوانەى ئىمانیان ھىتاوہ (بە ھەموو ئەوشتانەى پىووستە ئىمانیان پى ھەيتىرى) و کردەوہ باشەکانیان ئەنجام داو، باخەکانى فیردەوسیان بۆ دەکریتە شوئىنى میواندارى، (یان: ئەوہى بۆ میوان دادەنرى) تىيان دا ھەراموئى ھەمیشەى دەبن، ھەز ناكەن بە جىي ھەيتلن (ھەز ناكەن ئەوئى واز لى پىنن، بچن بۆ شوئىتىكى دیکە).

۲- ھەر لەو بارەوہ ئەو فەرمایشتەى پىغەمبەرىش ﷺ دىنن لە بارەى فیردەوسەوہ، كە فیردەوس بەرزترین شوئىنى بەھەشتە، دەفەرموئى: {مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَأَقَامَ الصَّلَاةَ، وَصَامَ رَمَضَانَ، كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ، هَاجَرَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، أَوْ جَلَسَ فِي أَرْضِهِ النَّبِيِّ وَلِدَ فِيهَا، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَفَلَا تُنَبِّئُ النَّاسَ بِذَلِكَ؟ قَالَ: إِنَّ فِي الْجَنَّةِ مَائَةً دَرَجَةٍ أَعَدَّهَا اللَّهُ لِلْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِهِ، كُلُّ دَرَجَتَيْنِ مَا بَيْنَهُمَا كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، فَإِذَا سَأَلْتُمْ اللَّهَ فَسَلُّوهُ الْفِرْدَوْسَ، فَإِنَّهُ أَوْسَطُ الْجَنَّةِ، وَأَعْلَى الْجَنَّةِ وَفَوْقَهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ، وَمِنْهُ تَفَجَّرَ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ} (أخرجه أحمد: ۸۴۵۵، البخاري: ۲۶۳۷، وابن حبان: ۴۶۱۱).

واتە: پىغەمبەر ﷺ فەرمووئەتى: ھەركەسىك بپروا بە خواو بە پىغەمبەرەكەى بىئى و، نوئىژ بەرپا بكات و، پۆژووى مانگى رەمەزان بگرى، لەسەر خوا پىووستە بىخاتە بەھەشت، (خوا لەسەر خۆى پىووستى کردوہ) لە پىناوى خوادا كوچ بكات، ياخود لەسەر زەمىنەكەى خۆى دابىشى، كە تىيدا لە داىك بووہ، ھاوہلان گوتيان: ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ! ئەو ھەوالە بدەينە خەلك؟ فەرمووى: بزائن لە بەھەشتدا سەد (۱۰۰) پلە ھەيە، خوا بۆ تىكوئەرانى پرى خۆى ئامادەى کردوون، لە نىوان ھەردوو پلەدا، بە ئەندازەى دوورى نىوان ئاسمان و زەويە، بۆيە ئەگەر داواتان لە خوا كرد، داواى فیردەوسى لى بكەن، چونكە نىوہ پراستى بەھەشتەو بەرزترین پلەى بەھەشتەو لە سەرووى فیردەوسەوہ، عەرشى (خوای) بەبەزەيى ھەيە، لە فیردەوسىشەو ھەموو پروبارەكانى بەھەشت دىن.

هه‌لبه‌ته‌ ته‌ ئه‌و ئایه‌ ته‌ موباره‌ که‌ی ده‌فه‌رموێ: ﴿لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوْلًا﴾، خۆزگه‌ ناخوازن به‌ هه‌شت جیبه‌یلن، وه‌لامی ئه‌و پرسیاره‌ ده‌داته‌وه‌ که‌ ره‌نگه‌ له‌ می‌شکی هه‌ندی که‌سدا بێ: ئه‌گه‌ر هه‌تا هه‌تایه‌ مرو‌ف له‌ به‌هه‌شتدای، ئایا بێ تا‌قه‌ت و بێزار نابێ؟ خ‌وای می‌هره‌بان وه‌لامی ئه‌و پرسیاره‌ ده‌داته‌وه‌.

ده‌لێم: له‌ راستیدا له‌ به‌هه‌شتدا کات (زَمَن) ده‌وه‌ستی، ئێمه‌ له‌ دنیا‌دا ده‌ژین، له‌سه‌ر خرپۆکه‌ی زه‌وی و، زه‌وی هه‌ر (٢٤) سه‌عات جارێک به‌ ده‌وری خ‌ویدا ده‌خولێته‌وه‌، به‌ خ‌یرایی (٣٠) کم له‌ خوله‌کیک داو، ئه‌وه‌ ده‌بیته‌ هو‌ی په‌یدا‌بوونی شه‌وو پ‌وژ، ئه‌و پ‌ووه‌ی زه‌وی که‌ پ‌ووی له‌ خ‌و‌ره‌ ده‌بیته‌ پ‌وژ، دیوه‌که‌ی دیکه‌شی ده‌بیته‌ شه‌و، هه‌روه‌ک زه‌وی له‌ س‌الیکیشدا خ‌ولێک ده‌خوات و جارێک ده‌سوورپ‌یته‌وه‌ به‌ ده‌وری خ‌وردا، به‌ خ‌یرایی (٣٠) کم له‌ چ‌رکه‌یه‌کدا، واته‌: شه‌ست (٦٠) ئه‌وه‌نده‌ خ‌یرات‌ر که‌ به‌ ده‌وری خ‌ویدا ده‌خولێته‌وه‌، به‌ ده‌وری خ‌وردا ده‌سوورپ‌یته‌وه‌، له‌ ئه‌نجامی ئه‌وه‌شدا س‌ال و که‌شه‌کانی س‌ال په‌یدا‌ده‌بن، که‌واته‌: ئێمه‌ له‌سه‌ر زه‌وی هه‌ست ده‌که‌ین، به‌ شه‌وو پ‌وژ و مانگ و س‌ال و هه‌فته‌، به‌لام له‌ به‌هه‌شتداو له‌ د‌ۆزه‌خدا، کات ده‌وه‌ستی، ئه‌و چه‌مک و واتایه‌ی ئیستا ئێمه‌ ب‌و کات ده‌یزانین، به‌و شیوه‌یه‌ نام‌ین.

برگه‌ی بیست و چ‌واره‌م: به‌هه‌شتیه‌کان شوینی خ‌ویان، له‌ نیو ناگری د‌ۆزه‌خدا ده‌بینن، که‌ ئه‌گه‌ر ب‌ی‌روابوونا‌یه‌و خ‌راپه‌یان کرد‌بایه‌، ده‌یچ‌وونه‌تێ، تا‌کو سوپاسگوزاری ب‌و خ‌وا زیاد ب‌که‌ن:

ئه‌میش له‌ ئایه‌تی (٩) ی سوورپ‌ه‌تی (التغابن) دا، ئاماژه‌یه‌کی پ‌یکراوه‌، به‌لام له‌ فه‌رمایشتی پ‌یخه‌مبه‌ری خ‌وا ﷻ دا به‌پ‌وونی باسکراوه‌، خ‌وا ده‌فه‌رموێ: ﴿يَوْمَ يَجْمَعُكُمُ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ النَّعَابِ وَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ واته‌: ئه‌و پ‌وژهی (خ‌وا) ک‌و‌تان ده‌کاته‌وه‌ ب‌و پ‌وژی ک‌و‌کردنه‌وه‌، ئه‌وکاته‌ پ‌وژی

زیان لە یەكدی دانە (لە تەفسیری سوورەتی (التَّغَابُن)دا، بە تەفصیل قسەمان لە بارە (تغابن) هەو کردو، هەر كەسێك بپروا بێنێ و کردەوێ باش بکات، خوا خراپەکانی لێ دەسپێتەوێ دەیخاتە باخانیکەوێ رووباریان بەژێردا دەرۆن، بە هەمیشەیی هەتا هەتایە تێیان دەمێننەوێ، ئا ئەوێ بەردنەوێ مەزن.

فەرماشتیکی پێغەمبەریش ﷺ ئەوێ لەو ئایەتەدا ئاماژەیی پێکراو، پروونی دەکاتەو:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: لَا يَدْخُلُ أَحَدُ الْجَنَّةِ إِلَّا أُرِيَ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ، لَوْ أَسَاءَ لِيَزْدَادَ شُكْرًا، وَلَا يَدْخُلُ النَّارَ أَحَدٌ، إِلَّا أُرِيَ مَقْعَدَهُ مِنَ الْجَنَّةِ، لَوْ أَحْسَنَ لِيَكُونَ عَلَيْهِ حَسْرَةً { (أخرجه البخاري: ۶۲۰۰).

واتە: ئەبوو هورەیرە رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەلی: پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: هیچ کەسێك ناچیتە بەهەشت، مەگەر نشینگەیی خوێ لە ئاگریدا پێشان دەدەن، ئەگەر خراپەیی کردبایە (دەلێن: هاتووێ ئێرە، بەلام بۆ زانیارییت ئەگەر بپروا بووای، ئا ئەو شوێنەکەت بوو) تاكو سوپاسگوزاری بۆ خوا زیاد بکات، (بلی: سوپاس بۆ تۆ خوایه! کە هیدایەتت دام، پێی راست بگرم و هاتمە ئێرە و نهچوومه ئەوێ) هیچ کەسێش ناچیتە نیو ئاگری دۆزەخ، مەگەر نشینگەکەیی خوێ لە بەهەشت دا پێشان دەدەن، ئەگەر چاکەیی کردبایە، تاكو زیاتر خەفەت بخوات، (مەینەتی و نارهتەتی زیاتر بچیتە دڵەو، کە خوایه! بۆچی پێی راستم نەگرت، تاكو بچمە ئەوێ و، نەهاتبامە ئێرە لە دۆزەخدا!)

برگەیی بیست و پینجەم: بەهەشتیەکان ستایشی خوای بەرز دەکەن، لەسەر ئەوێ لە دنیا دا پێی راستی پێشان داو و، خەم و ماتەمی لە دڵدا لا بێردوون و، بەهەشتیشی کردۆتە میراتیان:

لە چەند شوێنێکی قورئاندا خوای زاناو توانا ئەم راستییانەیی خستوو نەروو، بۆ وێنە:

١- لە سوورەتی (الأعراف) دا، خوا دەفه رموی: ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾ وَزَعَنَّا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رَسُولُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَتُودُوا أَنْ تُلَكُمُ الْجَنَّةَ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾﴾

واته: ئەوانەش کە برۆیان هیناوهو کردەوه باشەکانیان ئەنجام داو، ئێمە هیچکەس زیاد لە توانای خووی لە سەری پێویست ناکەین، ئا ئەوانە هاووەلانی بەهەشتن، بەهەمیشەیی تێیدا دەمێننەوه، هەرچی کێنە هەبوو لە سێنەکانیدا دامانرێ دەرمان هینا، پووبارەکان بە ژیریاندا دەپۆن، گوێیان: ستایش بو ئەو خۆیە پێنمایی کردین بو ئەم پێی، ئێمە پێی راستمان نەدەگرت، ئەگەر ئەو پێنمایی نەکردباین، بەراستی پێغەمبەرەکان هەقیان لە پەروەردگارمان بو هینابووین، بانگکران: ئەو بەهەشتانە کران، بە میراتی ئێو بەهۆی ئەووە کە دەتانکرد.

واته: چۆن کە میراتیکت بو دی، دەبێتە مولکی تو، ئەو بەهەشتەش ئاوا دەبێتە مولکی ئێو.

٢- لە سوورەتی (فاطر) دا، خوا دەفه رموی: ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٤﴾ الَّذِي أَهْلَنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ﴿٣٥﴾﴾، واته: (بەهەشتییەکان) گوێیان: ستایش بو ئەو خۆیە خەمباریی و دلتهنگیی لێ لابرین، بە دلنایی پەروەردگاری ئێمە زۆر لێبوردە، سوپاسگوزارە، ئەو کەسە ئێمە خستۆتە مەزلگای تێدامانەوه، لە بەخششی خۆیەوه، لە ویدا نە ماندووتییان تووش دی، نە هیچ ئازارو نارەحەتیە کمان بەسەر دی.

٣- لە سوورەتی (الزمر) دا، خوا دەفه رموی: ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّى إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ

طَبِئَتُهُ فَأَدْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴿٧٣﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا
الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٤﴾ واتە: ئەوانەى
پارێزیان لە پەرەردگارێان کردبوو، کۆمەڵ کۆمەڵ بەرپرکاران بەرەو بەهەشت، هەتا
کاتێک گەیشتنە لای (بەهەشت) و دەروازەکانیشی کرابوونەوه، (پیش ئەوهى بچن)
دەرگاوانەکانى بەهەشت پێیان گوتن: سەلام لەسەر ئێوە بێ، ئێوە پاك و چاك بوون
بچنەتێى (بەهەشت) تێیدا هەمیشەى و هەرماون. ئەوانیش گوتیان: ستایش بۆ ئەو
خواهێى بەلێنى لەگەڵ راست بردینەسەر، [ئەو بەلێنەى پێى دابووین، راستى برده سەر]
سەر زهوى (بەهەشتى) پێداین لە هەر شوێنێک لەویدا (لە بەهەشت دا) یمانەوى تێیدا
نیشته جێ دەبین، باشترین پاداشت، پاداشتی ئەوانەى کارێان (بۆ خواى بەرزى مەزن)
کردوه.

لە کۆتایى ئەم کورتە باسەدا دەلێن:

باسى بەهەشت، هەر وههـا باسى دۆزهخ، که پیشتر باسى دۆزهخمان کرد،
زۆر زۆرى بە بەره‌وه‌یه‌و، خواى پەر وه‌ردگار زۆر به‌وردیى باسى دۆزه‌خى کردوه‌و
زۆریش به‌وردیى باسى بەهەشتى کردوه.

بەلام من هه‌ولمدا: باسى دۆزه‌خ له‌ بیست و یه‌ك (٢١) پرگه‌داو، باسى
به‌هەشتیش له‌م بیست و پینج (٢٥) پرگه‌یه‌دا بخه‌مه‌ ڕوو - وه‌ك پیشتریش
گوتم - به‌ پله‌ى یه‌كه‌میش پشتم به‌ قورئان به‌ستوه‌و جارجاریش هه‌ندى له
فه‌رمایشته‌کانى پێغه‌مبه‌ر ﷺ یشم هێناون، چونکه‌ خواى به‌رزى مەزن وه‌ك له
سه‌ره‌تای مه‌وسووعه‌ى: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) دا گوتوومه‌: هه‌رچى
شتى به‌ره‌تێى و سه‌ره‌كیه‌ له‌ دیندارى دا، له‌ مسوڵمانیتێیدا، له‌ قورئاندا باسى
کردوه، به‌لام هه‌ندىك درێژه پێدان و ڕوونکردنه‌وه، پێغه‌مبه‌رى خاته‌م ﷺ باسى
کردوه، بۆیه‌ش هه‌ر بابەتێک یمانەوى مادام بابەتێكى ئیسلامى بێ، ده‌بێ
ته‌ماشای قورئان بکه‌ین و، مادام شتێكى گرنگ و سه‌ره‌کى بێ، له‌ قورئاندا خواى

پەرۆردگار باسی کردو، هه‌ڵبه‌ته‌ وێرایی قورئان، ئه‌وه‌ش که بۆ پێغه‌مبه‌ری خاتهم ﷺ نێردراوه‌و سرووشکراوه‌، ئه‌ویش هه‌ر وه‌حیه‌، به‌لام بێگومان هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی بنه‌رته‌یی و سه‌ره‌کیین له‌ قورئاندا باس کراون، هه‌ر بۆیه‌ش پای هه‌ندیک له‌ زانایان وایه‌، که پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئه‌وه‌ی فه‌رمووویه‌تی، هه‌ر له‌به‌ر رۆشنایی قورئاندا فه‌رمووویه‌تی، وه‌ک ئیمام شافعی (په‌حمه‌تی خوای لی بی) له‌ کتێبه‌ ناوداره‌که‌ی خو‌ی (الرساله) دا باسی کردو.

خوا به‌ به‌به‌زه‌یی و لوتف و که‌ره‌می بی سنووری خو‌ی یارمه‌تییمان بدات، خۆمان پارێزین له‌ هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی به‌ره‌و دۆزه‌خمان ده‌به‌ن و خوا ته‌وفیقمان بدات و دڵمان وه‌رچه‌رخین، بۆ په‌رستن و تاعه‌تی خو‌ی و، بۆ هه‌موو ئه‌و کرده‌وانه‌ی به‌ره‌و به‌هه‌شت و په‌زامه‌ندیی خوامان ده‌به‌ن، خوا ئه‌و به‌هه‌شته‌ش که باسمان کرد، به‌ قسه‌مه‌ت و نسیبی هه‌موو لایه‌کمان بکات.

لێره‌ش کۆتایی به‌ ئه‌م کورته‌ باسه‌، دینین و، کۆتایییش به‌ ته‌فسیری سووره‌تی (الفجر) دینین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

له لاره څومره لاره پيچيځان له هغه ځايان
Stay in touch on social media
 دې مخکې پر موخاڼو لټولئ او د پيغام
 څارئ

علي بابېر/ AliBapir

ډاګه ياندي مخکېني ماڼوستا علي بابېر

archive.org/details/@alibapir

علي بابېر/ AliBapir

ګڼه ځاي

ډاګه ياندي مخکېني ماڼوستا علي بابېر

AliBapir

www.alibapir.net

English + عربي = ټوډي

علي بابېر

ډاګه ياندي مخکېني ماڼوستا علي بابېر

تەفسیری سوورەتی

البَلَدِ

دەستپێک

بەرێزان!

ئەمڕۆ کە (٦) ی مانگی (ذی الحِجَّة) ی سالی (١٤٤١) ی کۆچی، بەرانبەر (٧/٢٧) (٢٠٢٠) ی زاینی، لە شاری دێرینی هەولێر، خوا پشتیوان بێ دەست دەکەین بە روونکردنەوەی چەمک واتای ئایەتە بە پێزەکانی سوورەتی (البَلَد).
سەرەتاش پێناسە و نێوەڕۆکی ئەم سوورەتە موبارەکە لە حەوت بڕگەدا، دەخەینەروو:

پێناسەی سوورەتی (البَلَد) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ناوی باوتری ئەم سوورەتە موبارەکە بریتییە لە: (سورة البلد)، بەلام ناوی: (سورة لا أقسم) یشی، بۆ بەکارهێنراوە.

دووهم: شوینی دابەزینی:

زۆربەی هەرە زۆری زانایان بە مەککەییان داناوە، هەندیکیش بە مەدینەیی، بەهۆی ئایەتی: ﴿وَأَنْتَ حَلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ﴾ و تەفسیرکردنی بەهە، کە: تۆ ئەو موخەممەد ﷺ! ئیستا ئەم ولاتەت بۆ حەلالە، چی تیدا دەکەیت! گوایه لە پۆژی ئازادکردنی مەککەدا دابەزیوە، بەلام ئەو رایە بێهێزەو، رای راست هەر ئەوێە کە ئەم سوورەتە مەککەییە، لەو بارەشەو ئەم دەقە دینین: {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ لَا أَقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ، مِثْلًا^(١)}.

(١) آورده السيوطي في «الدر المنثور»: ج ٨، ص ٥١٦، ونسبه لابن الضريس، والنحاس، والبيهقي،

واتە: عەبدوڵلای کوری عەبباس ﷺ، گوتووێتی: سوورەتی ﴿لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ﴾ لە مەککە دابەزیو، هەر وەها (السیوطی)، گوتووێتی: ئێبنو مۆردەوێه لە عەبدوڵلای کوری زوبەیرەو ﷺ، هەمان شتی هێناو، گوتووێتی: ئەم سوورەتە لە مەککە دابەزیو.

سێیەم: ریزبەندیی لە موصحف و لە دابەزین دا:

ئەم سوورەتە موبارەکە، لە (موصحف) دا، ژمارەکەی: نەوەد (۹۰)ە، کە لە سوورەتی (الفاتحة) وە دی، لە دابەزینیشدا زۆرێک لە زانیان ژمارە ی سی و پێنج (۳۵) یان بۆ داناو، پێش سوورەتی (الطارق) و دوا سوورەتی (ق)، دابەزیو.

چوارەم: ژمارە ی ئایەتەکانی:

ژمێرە رانی ئایەتەکانی قورئان، لە سەر ئەو یە کە نەگن کە ئەم سوورەتە موبارەکە (البلد)، بیست (۲۰) ئایەتە، نە کە مترو نە زیاتر.

پێنجەم: نێوەرۆکی:

ئەم سوورەتە موبارەکە بە هەر بیست (۲۰) ئایەتە کە یەو، یە ک بابەتی چۆ پری تێکەه لکێشە، بەم شیوەیە: خوای کارزان و میهرەبان دوا ی سۆیندان، رایدەگە یە نۆ، کە مەرۆقی لە گرفت و نارهەتیییدا هێناو تە دی، پاشان باسی مەرۆقی دەستی هیدایەتی خوا پێنەگە یشتوو دەکات، کە خوێ بە خەر جکردنی مأل و سامانی لە سەر یە ک کە لە کە بوو وە ی هە لئە کێشی.

وابن مردویه، وقال وأخرج ابن مردويه عن عبد الله بن الزبير مثله رضي الله عنهما، الإستهيعاب في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۵۱۳.

دوایی خوا باسی چوار له نيعمه ته گه وره و سه ره کيیه کانی خوئی بو ده کات، ههر دوو چاوی، زمانی و دوو لیوی و، ههردوو پێ پێشاندرانی، پێی راست و پێی چهوت.

ئنجاه سه رزه نشتی ده کات له سه ر نه برینی ده رووی سه خت، دواییش ده رووی سه خت به ئازادکردنی کۆیله یه ک و تیرکردنی برسییه ک، که ئه ویش هه تیویکی خزم، یاخود نه دارێکی په ککه وتوو بێ، تهفسیر ده کات، وێرای پرواهێنان و یه کدی سپاردن به خوڤاگریی و، به بهزه یی و سوژ له گه ل یه کدیدا نواندن.

دواییش خوا پایده گه یه نێ که ئه وان (ئه وانهی به و جوړه ن)، هاوه لانی دهستی راستن و، بێ پروایانیش به ئایه ته کانی خوا، هاوه لانی چه په ن و، له ئاگرێکی ده رگا له سه ر گاله دراودا ده بن، ئاگرێک له شوینێک دا که ده رگا کانی له سه ریان داخراون.

شه شه م: تاییه ته مندییه کانی:

سێ تاییه ته مندییه مان له م سووره ته موباره که دا که وتوو نه به رچاو:

١- ته نیا له م سووره ته دا دروستکردنی مرووف له رهنج و زه حمه تییدا، پاگه یه نراوه، له ئایه تی ژماره (٤) دا: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ﴾، به دلنیا یی مرووفمان له ناره حه تی و رهنج دا هیناوه ته دی.

٢- ته نیا له م سووره ته دا ده رووی سه خت برین به: ئازادکردنی کۆیله و تیرکردنی برسی تهفسیر کراوه، له ئایه ته کانی: (١١ - ١٦) دا: ﴿فَلَا اقْنَحُ الْعَقَبَةَ ۚ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ۚ فَكُ رَقَبَةً ۚ ۝١٢﴾ ﴿أَوْ إِطْعَمٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ۝١٤﴾ ﴿يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ۝١٥﴾ ﴿أَوْ مَسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ۝١٦﴾.

٣- چه ند وشه و تهعبیرێک تاییه تن به م سووره ته وه، که ژماره یان یازده یه:

١- ﴿وَأَنْتَ حَلِّ هَذَا الْبَلَدِ﴾، که وه ک دوایی ده یگه ینی زانا یان سێ تهفسیریان بو کردوون.

۲- ﴿وَالِدٍ وَمَوْلًا﴾، سویند به باب و رۆله.

۳- ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ﴾، به دلیایی ئینسانمان له پهنج و نارههتی دا هیناوه ته دی.

۴- ﴿يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا﴾، ده ئی: مالیکی له سه ریه که که له که بووم خه رج کردوه.

۵- ﴿أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ﴿۸﴾ وَلِسَانًا وَشَفْهَيْنِ ﴿۹﴾ وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ﴿۱۰﴾﴾، ئایا دوو چاومان بۆ نه ره خساندوون و، زمانیک و دوو لیوو و، دوو رییه کانیشمان پیشان نه داون؟

۶- ﴿فَلَا أَقْنَمَ الْعَقَبَةَ﴾، ئهو دهرووی سهختی نه بریوه.

۷- ﴿فَكَ رَقَبَةً﴾، ئازادکردنی گهردنیك، واته: کۆیلهیه که.

۸- ﴿يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ﴾، رۆژیکی خاوهن برسیتی.

۹- ﴿يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ﴾، هه تیویکی (مندالیکی بئ بابی) خاوهن خزمایه تی، نیزیک.

۱۰- ﴿أَوْ مَسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ﴾، نه داریکی خاوهن گل و خوڵ، واته: هیچی نه بی و له سه ر گل و خوڵ دانیشتی.

۱۱- ﴿بِالْمَرْحَةِ﴾، به به زهی نواندن.

ئهم وشه و تهعبیرانه، بهم جوړهی لهم سووره ته دا هاتوون، له هیچ کام له سووره ته کانی دیکه دا، نه هاتوون.

حهوتم و کو تایي: دابه شکردنی ئایه ته کان:

ئیمه کو بیست (۲۰) ئایه ته که ی ئهم سووره ته ده که یه ده رسیک.

دەرسى ئەم سوورەتە

پێناسەی ئەم دەرسە

بەڕێزان!

پێشتریش گوتمان ئەم سوورەتە هەمووی یەك بابەتی چڕو پڕە، سەرەتا خوا ﷻ سێ سوێندان دەخوات: ﴿لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ۝١ وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ۝٢ وَالْوَٰلِدِ ۝٣ وَمَا وَلَدَ ۝٤﴾

دوایی را ئیدەگە یەنێ کە مەوۆقی لە گەرفت و پەنج و میحنەت دا خوڵقاندووە: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ۝٥﴾

ئنجە باسی مەوۆقی لە ھیدایەتی خوا دوور، یان دەستی ھیدایەتی خوا پێنەگە یشتوو، دەکات: ﴿أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدَرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ۝٦﴾، ئەو جوورە کە سە خۆی ھەلنە کێشی و دەلی: ﴿أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ ۝٧﴾، ئەو جوورە کە سە خۆی ھەلنە کێشی و دەلی: مەلێکی لە سەریەك کە لە کە بووم خەرج کردووە، کە بێگومان لە خەرام و خراپە شدا خەرجی کردووە، ئایا پێی وایە کە س نە یینیووە لە چیدا خەرجی کردووە؟!

ئنجە خوا ﷻ باسی چوار لە نەعمەتە سەرەکییەکانی خۆی دەکات، بۆ ئەو مەوۆقە و بۆ ھەموو مەوۆقەکانی دیکەش: ﴿أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ۝٨ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ۝٩ وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ۝١٠﴾، ئایا دوو چاومان بۆ نە پەرخساندوون، کە مامەلەیان پێی لە گەل دەورووبەریدا دەکات، ﴿وَلِسَانًا ۝٨﴾، زمانێک کە مامەلە ی پێی لە گەل خەلک دا دەکات و دەیان دویئێ ﴿وَشَفَتَيْنِ ۝٩﴾، دوو لیوێکان، ﴿وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ۝١٠﴾، دوو رێیە کانی شمان پێشان نە داوون؟ کە ھەردووکی رێی راست و چەوێن؟

ئنجە خوا ﷻ ئەو مەوۆقە سەرزەنش دەکات لە سەر ئەوێ دەرووی سەختی نە پەریو: ﴿فَلَا أَقْنَمُ الْعَقَبَةَ ۝١١﴾، دەروو سەختە کە ی نە پەریو، ﴿الْعَقَبَةُ ۝١١﴾ بریتییە لە دەروویەکی سەخت کە مەوۆق لە چیاو شاخ پێیدا دەپوات و بە تەنیا نە پێی

ناتوانی پێدا بروت، دوایی خوا ئەو دەروو سەخت بڕینە، تەفسیر دەکات بە دوو شت: ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ﴾، ئەو دەروو سەختە چیه؟ کێ بە توێ زاناندو چیه؟ ﴿فَكَرَبَتْ﴾ ئازادکردنی کۆیلەیه که، ﴿أَوْ إِطْعَمْتُ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ﴾، یاخود خواردن پێدانه له پۆژێکی خاوهن برسێهه تیدا، به کێ؟ ﴿يَتِمًّا ذَا مَقْرَبَةٍ﴾، به ههتیوێک که خاوهن نزیکیه تیه (یتیم) له زاراوی قورئاندا، منداڵیکه بالغ نهبووه و بابی مردوه، له عورفی کوردهواریی خۆمان دا دهڵین: (ئاژەڵ به دایک ههتیو دهبی، به لام مروۆف به باب ههتیو دهبی)، ﴿أَوْ مَسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ﴾، یان: نه دارێکی به گلهوه نووساو، ئنجا ئایا بهوهنده درووی سەخت دهبردێ؟ نهخیر، ﴿ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، دوایش لهوانه بی که پروایان هیناو به ههموو ئەو شتانهی پێویسته پروایان پێ بهینێ، ﴿ثُمَّ﴾ لێره دا بو ریزه بندیی کاتیی نه، به لکو بو ریزه بندیی گرنگیه تیه، واته: له وهش گرنگتر بریتیه له ئیمان، چونکه بهوێ ئیمانوه مروۆف بهزهیی دهبی و کۆيله ئازاد دهکات و هاوکاریی ههتیوو ههژارو نه دار دهکات.

﴿وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ﴾ ههروهها یه کدیش راسپێرن به خوڤاگری و، یه کدیش راسپێرن و ئامۆژگاریی یه کدی بکهن به رهحم و بهزهیی، ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْيَمْنَةِ﴾، ئا تهوانه هاوهلانی راستهن، به دهستی راست، نامهکانیان ده درینهوه، ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا﴾، تهوانهش که به ئایه تهکانی ئیمه بپروا بوون، نیشانهکانی خوای پهروهردگاریش چ پرستهکانی قورئان بن، چ دیارده و دیمه نهکان بن، که له گهردووندا خولقاندوونی، تهوانه ی که به ئایه تهکانی ئیمه بپروا بوون، ﴿هُم أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ﴾، تهوانه هاوهلانی چهپهن، به دهستی چهپیان نامه ی کردهوهکانیان ده درینهوه، ﴿عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ﴾، ئاگرێکیان له سه ره که ده رگاکیانی له سه ر گاله دراو و داخراو.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ۝ وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ۝ وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ ۝ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ۝ أَيْحَسِبُ أَنْ لَنْ يَقْدَرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ۝ يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا بَدَأَ ۝ أَيْحَسِبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ ۝ أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ۝ وَلِسَانًا وَشَفْهَيْنِ ۝ وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ۝ فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ۝ فَكُ رَقَبَةً ۝ أَوْ إِطَعْنَا فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ۝ يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ۝ أَوْ مَسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ۝ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ۝ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ۝ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ۝ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُؤَصَّدَةٌ ۝ ﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{به ناوی خوای به بهزهیی به خشنده، وانیه (که ئیوهی بیروا دهلین) سویند دهخۆم بهم ولاته ۱) تۆش هه لاکراوی لهم ولاته دا (له لایه ن بیروایه کانه وهو ئازارت دهدهن) ۲) سویندیش به باب و به وهش که لیبووه ۳) به دنیایی مروڤمان له سهختی دا دروستکردوه ۴) ئایا پئی وایه هیچکس (پئی ناویری و) توانای به سه ریدا ناشکی؟ ۵) دهلی: سامانیکی له سه ریه که له که کراوم خه رجکردوه ۶) ئایا پئی وایه هیچکس نهیدیوه؟ (چۆن ئهو ماله ی پهیدا کردوه و چۆنیشی خه رج کردوه؟) ۷) ئایا دوو چاومان بو ی نه په خساندوون! ۸) ههروه ها زمانیک و دوو لیو ۹) (ئایا) دوو رییه کانیشمان پیشان نه داون (پئی راست و پئی چهوت)؟ ۱۰) که چی ئهو دهرووی سهختی نه بریوه ۱۱) چیش به توی زاناندوه دهرووی سهخت چیه؟ ۱۲) ئازادکردنی که سیك (ی کویله) ۱۳) یان خواردن پیدان له پوژیککی خاوهن برسیه تی دا ۱۴) به

هەتیویکی خاوەن خزمایەتی (و نیزیکی) (١٥) یان نەداریکی (زۆر ئاتاجی) خاوەن گۆ و خۆڵ (١٦) ئنجا لەو کەسانەش بێ کە برۆیان هێناوە، یە کدی پادەسپێرن بە خۆراگری و، یە کدی پادەسپێرن بە بەزەیی نواندن (بەرانبەر بە خەڵک) (١٧) ئەوانە هاوەلانی راستەن (کە بە دەستی راستیان نامە ی کردەوه کانیان دەدرێتەوه) (١٨) ئەوانەش کە بە ئایەتە کامان بپروابوون، ئەوانە هاوەلانی چەپە (و نەگبەتی) (١٩) ئاگریکی (دەرگا) داخراویان لەسەرە (٢٠).

شیکردنەوهی هەندیک لە وشەکان

(البَلَدُ): (المَكَانُ الْمُحِيطُ الْمَعْدُودُ الْمُتَأَثِّرُ بِاجْتِمَاعِ قُطَانِهِ وَإِقَامَتِهِمْ فِيهِ، وَالْجَمْعُ بِلَادٍ وَبُلْدَانٍ)، (بلد): شوێنێکی دەورە دراو و کارتی کراوە بەوانە ی تێیدا نیشته جێ بوون و، لێی کۆبوونەوه، واتە: خەڵکە کە ی، بە: (بلاد) و (بُلْدَان) کۆدە کرێتەوه.

(حَلَلٌ): (حَلَلْتُ أَي: نَزَلْتُ، أَصْلُهُ مِنْ حَلَّ الْأَحْمَالِ عِنْدَ النُّزُولِ، ثُمَّ جُرِدَ اسْتِعْمَالُهُ لِلنُّزُولِ فَقِيلَ: حَلٌّ يَحِلُّ حُلُولًا وَاحَلَّ غَيْرُهُ)، دەگوتری: (حَلَلْتُ) واتە: تۆ دابەزی لەو شوێنە، لە ریشەدا لەوهوه هاتوه کاتی خوێ کە سێک کە بە میوانی چوووه بۆ شوێنێک باری پێ بووه، ئنجا کە بارە کە ی کردۆتەوه، مانای وایە خەڵکی ئەو شوێنە ی کردۆتە خانه خوێی خوێ، دوا ییش وشە ی: (حَلٌّ) بە کارهێنراوه بۆ دابەزین و نیشته جێ بوون لە شوێنێک، دەگوتری: (حَلٌّ يَحِلُّ حُلُولًا)، واتە: نیشته جێ بوو، نیشته جێ دە بێ، نیشته جێبوون، (وَاحَلَّ غَيْرُهُ) جگە لە خوێ نیشته جێ کرد.

کەواتە: (أَنْتَ حَلٌّ بِلَدٍ كَذَا، أَي: مُقِيمٌ فِيهِ)^(١)، تۆ لەو شوێنە نیشته جێ ی، بەلام وێرای ئەوه (حَلٌّ) دوو واتای دیکە شی هەن:

(١) الْمُعْجَمُ الْوَسِيطُ: ص ١٩٤.

واتای یەكەم: تۆ حەلّال کراوی لەو وڵاتەدا، واتە: بێ پروایەکان هەموو شتێک لەو وڵاتەدا بە قەدەغە دەزانن، کەچی ئازاردانی تۆ کە پێغەمبەری خوا، بە حەلّال دەزانن!

واتای دووهم: بۆ تۆ حەلّال کراوە لەو وڵاتەدا، کە لە سیاقی ئەم سوورەتە موبارەکەدا، ئەو واتایە ناگەیەنێ، بەلام ئەو لە فەرماشتیکی پێغەمبەردا هاتووە ^ﷺ کە فەرموویەتی: ئەم وڵاتە هەموو شتێکی تێدا قەدەغەیە، تەنیا سەعاتیک لە پۆژی بۆ من حەلّال کرا لە کاتی ئازادکردنی مەککەدا، بەلام دوایی چۆتەووە سەر ئەسلی قەدەغە بوونی خۆی.

(کَبَدُ): (الْمَشَقَّةُ: تَنْبِيهاً أَنَّ الْإِنْسَانَ خَلَقَهُ اللَّهُ تَعَالَى فِي حَالَةٍ، عَلَى حَالَةٍ مَا يَنْفَكُ مِنَ الْمَشَاقِّ مَا لَمْ يَفْتَحِ الْعَقَبَةَ، وَيَسْتَقِرَّ بِهِ دَارَ الْقَرَارِ)، (کَبَدُ): بە مانای ناپەرەیی و پەنج دێ، ئەمە بۆ ئاگادارکردنەوەی ئەو یە کە مرووف خوا ی بەرز خولقاندوویەتی، بە جوړیک کە هەرگیز لە ناپەرەتییان بەدەرنابێ، هەتا دەرووی سەخت نەبێ و لە مەنزڵگای کۆتاییدا نیشته جێ نەبێ (کە بەهەشتە).

(أَهْلَكَ): (أَهْلَكَ مَالَهُ: أَيُّ بَاعَهُ أَوْ أَنْفَقَهُ)، دەگوتری: (أَهْلَكَ مَالَهُ) ماله کە ی فروشت، یاخود خەرجی کرد.

(لُبْدًا): (جَمْعُ لِبْدَةٍ، كَالْبِدِّ الْمَلْبَدِ، أَيُّ: الْمُجْتَمِعِ، لُبْدًا، أَيُّ: كَثِيرًا مُتَلَبِّدًا)، (لُبْدُ) کو ی (لِبْدَةٌ) یە، (اللَّبْدُ الْمُتَلَبِّدُ: الْمُجْتَمِعُ)، واتە: پەستراوی کۆبوووە سەریەك، (لِبَادُ): کە لە خوری دروستی دەکەن، لەسەریەك دەپەستن، پێی دەگوتری: (لِبَادُ)، لەبەر ئەو ی خوریە کە پەستراوێتە سەر یەك، کۆکراوێتەو سەریەك.

کەواتە: کە دەلی: ﴿يَقُولُ أَهْلَكَ مَا لَا بُدَّ﴾، (أَيُّ: كَثِيرًا مُتَلَبِّدًا)، مال و سامانیکی زۆری لەسەر یەك کە لەکە بوو.

(النَّجْدُ): (النَّجْدُ: الْمَكَانُ الْغَلِيظُ الرَّفِيعُ، وَذَلِكَ مَثَلٌ لِّطَرِيقِي الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ فِي الْإِعْتِقَادِ)، (نَجْد): به شوینیکی به رزی زبر ده گوتری، ئەوەش وینەیه بۆ هەردوو ریی هەق و ناھەق لە پرواھیناندا.

(أَقْحَمَ): (الْإِفْتِحَامُ: تَوَسُّطُ شِدَّةٍ مُخِيفَةٍ)، (إِقْتِحَام): بریتیه لە چوونە نیو سەختییەکی ترسناکەو، (يَقَالُ: قَحَمَ فَلَانٌ نَفْسَهُ فِي كَذَا مِنْ غَيْرِ رَوِيَّةٍ)، دە گوتری: فلانکەس خۆی پەستایە نیو فلان شت، بەبێ بیر لیکردنەو، خۆی تێھاوێشت.

(الْعَقَبَةُ): (طَرِيقٌ وَعَرٌّ فِي الْجَبَلِ)، (عَقَبَةُ): رێیەکی سەختە لە چیا، بە کوردیی پێی دەلێن: دەروو، واتە: ئەو شوینە تاکە رێیەو تەنیا مروۆفیک دەتوانی لێی سەرکەوێ و، زۆرجاریش بە زەحمەت سەردەکەوێ.

(فَكُّ): (فَكُّ الرِّهْنِ: تَخْلِيصُهُ)، کەسێک بarmتەیهکی لەلای کەسێک داناو لە بەرانبەر پارەیهک دا، کە لێی وەرگرتو، بۆ وینە: زەوییهک یان خانوویەک، ئنجا هەركات پارەکە بۆ بردو، ئەو شتە بarmتە بوو لەلای بەرانبەرەکە، لێی وەردەگرتەو، ئەو پێی دە گوتری: (فَكُّ الرِّهْنِ)، دەربازکردنی بarmتەکە، (فَكُّ رَقَبَةٍ: عِتْقُهَا)، (رَقَبَةُ) بە مانای گەردن دی، دوا یی بە کاریان هیناو، بۆ کوێ مروۆف.

کەواتە: ﴿فَكُّ رَقَبَةٍ﴾، یانی: ئازادکردنی گەردنێک کە مەبەست پێی ئازادکردنی مروۆفیکە، کۆیلەیهکە، (الرَّقَبَةُ: اسْمٌ لِلْعَصُو الْمَعْرُوفِ، ثُمَّ يَعْبَرُ بِهَا عَنِ الْجُمْلَةِ، وَجَعَلَ فِي التَّعَارُفِ إِسْمًا لِلْمَمَالِيكِ)، (رَقَبَةُ): ناو بۆ ئەو ئەندامە ی تێمە دەیزانین، واتە: گەردن، مل، ئەستۆ، دوا یی تەعبیری پیکراو لە کوێ مروۆف، یەکیک بە یەکیک دەلێ: گەردنم ئازاد بکە، واتە: من ئازاد بکە، نەک هەر ملی بە تەنیا، دوا ییش لە عورفی نیو خەلک دا وشە ی (رَقَبَةُ)، بۆ کۆیلە بە کارهینراو، کەواتە: ﴿فَكُّ رَقَبَةٍ﴾، یانی: (تَحْرِيرُ رَقِيقٍ أَوْ تَحْرِيرُ عَبْدٍ) ئازادکردنی کۆیلەیهک.

(مَسْغَبَةٌ): (السَّغْبُ: الْجُوعُ مَعَ التَّعَبِ)، (سَغَبٌ): بریتہ لہ برسیٹی لہ گہل
ماندوبووندا، کہواتہ: ﴿فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ﴾ روژیک کہ خہلک تیتدا برسیشہ و
ماندووشہ.

(ذَا مَرَّةٍ): (ذَا) يانی: (صَاحِب) خاوهن.

(مَرْبِيَّةٌ): يانی گل، (ذَا مَرْبَةٍ: مُلْصِقٍ بِالْأُثْرَابِ لِفَقْرٍ)، که سیّک که به گلّه وه نووسابنّ له بهر هه ژاری، که سیّک که زۆر هه ژارو نه داربی، به ره وه فه پشی نیه پاریخا، شتیکی نیه له مالد، له سه ره گلّه، ئنجا ئه م وشه یه وشه یه کی سه یه له زمانی عه ره بییدا، (تَرَبَ) یانی: هه ژار که وت، به گلّه وه نووسا، به لام (أَثَرَبَ)، یانی: (إِسْتَغْنَى)، ده وه له مه ندبوو، بّی نیاز بوو.

(بِالْمَرْحَمَةِ): (الرَّحْم) به زهیی.

(الْمَشْمَةِ): (الشُّؤْمُ أَوْ الْيَسَارُ)، (مَشْمَةٌ) واته: نه گبه تی، یان: لای چه پ، (شُّؤْمُ)، به مانای خرابه و زیان دی.

(مَوْصَدَةٌ): (أَصَدَ الْبَابَ يَأْصُدُ أَصْدًا، وَإِصَادًا، أَغْلَقَهُ، وَأَصَدَهُ، إِيْصَادًا: أَصَدَهُ)، (أَصَدَ الْبَابَ)، واته: دهرگایه که ی داخست، (يَأْصُدُ أَصْدًا، وَإِصَادًا) (أَغْلَقَهُ) داخست، دایده خات، داخستن، ههروه ها (أَصَدَهُ إِيْصَادًا)، داخست، داخستن.

[illegible]

مانای گشتیی نایه تەکان

خوای بهرزو مەزن لە سەرەتای ئەم سوورپەتە موبارەكەدا بە ناوی پاك و تاکی خووی دەست پێدەكات و دەفەرموێ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشنده، واتە:

۱- خویندنی ئەم سوورپەتە بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشنده دەست پێدەكەم.

۲- ئەم سوورپەتە بە پێی بەرنامەى خوا دەخوینم.

۳- ئەم سوورپەتە بە مەبەستى پەزنامەندى خوا دەخوینم.

۴- ئەم سوورپەتە بە هەول و توانایەك كە خوا بۆی پەخساندووم، دەخوینم.

ئەجە دەفەرموێ: ﴿لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ﴾، وانیە، سویند دەخۆم بەم ولاتە، هەندێك لە زانیان گوتووینە: ئەمە بۆ سویند نەخواردنە كە لێرەش هاتووە، لە سەرەتای سوورپەتەى (القيامة) شدا هاتووە: ﴿لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ و لە ئێو سوورپەتەى (الواقعة) شدا هاتووە: ﴿فَلَا أُقْسِمُ بِمَوْقِعِ النُّجُومِ﴾ (٧٥)، بەلام ئێمە پێشتر لەو بارەووە زۆر دواوین، بە تايبەت لە كاتى تەفسیرکردنى سوورپەتەى (الواقعة) دا، گوتوویمانە: هەموو ئەو: ﴿لَا﴾ یانەى لە پێش سویندەكانەووە هاتوون، بۆ لابردنى قسەیه كە، كە پێشتر بێروایان كردوویانە، یاخود بەپێى رەوتى نایه تەكان دەرەكەوێ، لێرەش: ﴿لَا﴾، واتە، وانیە وەك ئێو دەلێن و گومان دەبەن، ﴿أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ﴾، سویند دەخۆم بەم ولاتە، كە بێگومان مەبەست پێى مەككەیه، حەرەمى مەككەو دەوروبەرى مەككە، بە پانتایى چەند كیلومەترێك زانیان لەو بارەووەش قسەیان كردووە راجیاییشیان لەسەرى هەیه، ﴿وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ﴾، لە حالىكیشدا كە تۆ لەم ولاتەدا حەلال كراوى، واتە: ئازاردانى تۆ بە رەوا دانراو، لە حالىكدا لەم مەككەیهدا كە (البلد الحرام) ه،

هه‌موو شتێك قه‌ده‌غهیە، گونا‌هه‌كان له‌ هه‌موو شوێنێك گونا‌هن، به‌لام له‌وێ گونا‌ه‌ترن، هه‌ندێك شتی دیکه‌ش له‌ شوێنه‌کانی دیکه‌ گونا‌ح نیه‌، به‌لام له‌وێ گونا‌حه‌و نابێ بکری، که‌چی تۆ که‌ پێغه‌مبه‌ری خوا، ئازاردانی تۆیان بۆخۆیان په‌وا کردوه‌.

یاخود: ﴿وَأَنْتَ حَلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ﴾ سوێند ده‌خۆم به‌وم ولاته‌، له‌ کاتی‌که‌دا که‌ تۆ له‌م ولاته‌دا نی‌شته‌جیی، ئەم دوو واتایه‌ له‌گه‌ڵ په‌وتی ئایه‌ته‌کاندا، له‌گه‌ڵ ئەم سووپه‌ته‌ موباره‌که‌دا گونجاون، به‌لام مانایه‌که‌ی دیکه‌: ﴿وَأَنْتَ حَلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ﴾ تۆ له‌م ولاته‌دا بۆت هه‌ڵاڵ کراوه‌، که‌ هه‌ندێك له‌ زانیان گوتوو‌یان: ئەمه‌ هه‌والدانی‌که‌ به‌ داها‌توو و ئی‌عجازی‌کی می‌ژوو‌ییه‌، یانی: ئی‌ستا ئەوان تۆیان هه‌ڵاڵ کردوه‌ له‌م ولاته‌دا، به‌لام کاتی‌که‌ دێ ئەم ولاته‌ بۆ تۆ په‌وا ده‌بێ، هه‌رچی تیدا بکه‌ی، و له‌کاتی ئازادکردنی مه‌ککه‌ له‌ سالی هه‌شته‌می کۆچییدا.

ئەم مانایه‌-به‌پای به‌نده‌- زۆر پێی تێناچێ و به‌گونجاوی نازانم و، دوو مانایه‌کی پیشووتر راستر و گونجاوترن.

أ- تۆش له‌م ولاته‌دا نی‌شته‌جیی.

ب- له‌م ولاته‌دا ئازاردانی تۆ په‌وا کراوه‌، له‌ لایه‌ن هاوبه‌ش بۆ خوا دانهره‌کانه‌وه‌.

﴿وَالِدٍ وَمَا وَلَدَ﴾، ئەمانه‌ش سوێندی دووهم و سێهه‌م: سوێند به‌ باب و، به‌وه‌ی لێی بووه‌، سوێند به‌ باب و به‌ پۆله‌.

ئایا ئەو باب‌ه‌ست پێی کێه‌و ئەوه‌ی لێشی‌بووه‌، کێه‌؟

هه‌ندێك له‌ زانیان ده‌لێن: (والد وما ولد) مه‌به‌ست پێیان ئاده‌مه‌و هه‌رچی له‌ ئاده‌م بووه‌.

به‌لام هه‌ندێك گوتوو‌یان: (والد) مه‌به‌ست پێی (إبراهيم)ه‌، ﴿وَمَا وَلَدَ﴾، مه‌به‌ست پێی ئیسماعیله‌، چونکه‌ (ئیبراهیم) و (ئیسماعیل) ئەم ولاته‌یان ئاوه‌دان

کردۆتەو، کەعبەیان لەویدا بنیات ناو، دواى ئاوەدانى لى پەیدا بوو، ئیبراھیم عليه السلام ھاجەر و ئیسماعیل کۆرى لەوێ دانان، دواى ھۆزى جوړھوم ھاتن و لەوێ نیشته جى بوون، ئنجا ئیسماعیل ھاوسەرگى لىکردن و زمانى ئەوان فێر بوو، لەو ھەوش کۆمەلى سێھى عەرەب پەیدا بوون، کە پێیان دەگوێرێ: (العَرَبُ الْمُسْتَعْرَبَةُ)، عەرەبە بە عەرەبکراوەکان، لە ئەسڵدا عەرەب نەبوون، بەلام بوون بە عەرەب.

مێژوو زانان گوتووینە: گەلى عەرەب سى کۆمەلى سەرھەکی بوون:

١- کۆمەلى یەكەمى عەرەب: (العَرَبُ الْبَائِدَةُ) عەرەبە فەوتاوەکان، ھەك ھۆزى (عاد و ھود) و ئەوانى دیکە، کە کتیبە مێژووییەکان باسیان کردوون، بەلام ئەو دووانە لە قورئاندا ناویان ھاتو.

٢- کۆمەلى دووھم: (العَرَبُ الْعَارِبَةُ)، عەرەبە ئەسلییەکان، کە عەرەبەکانى یەمەن و، عەرەبى (قحطاني)یشیان پى دەگوێرێ.

٣- کۆمەلى سێھم: (العَرَبُ الْمُسْتَعْرَبَةُ)، عەرەبە بە عەرەبکراوەکان، کە عەرەبە عەدناییەکان، یاخود ئیسماعیلییەکانن و دەچنەو سەر ئیسماعیل عليه السلام.

ھەندیکیش لە زانایان گوتووینە: ﴿وَالِدٍ وَمَوْلَدٍ﴾، واتە: سوێند بە ھەر بابێك و بە ھەر رۆلەيەك، ھەر كەسێك كە لى بوو، بەلام وا پێدەچى زیاتر مەبەست پى ئیبراھیم بى، ﴿وَالِدٍ﴾ سوێند بە بابێك، كە ئیبراھیمە (وَمَوْلَدٍ) بەو ھەش كە لى بوو كە ئیسماعیل، بە بەلگەى ئەو ھى ئەوان ئەم ولاتەیان ئاوەدان کردۆتەو، كەعبەیان لەو بنیاتناو.

سوێند بەو سى شتانە: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ﴾ بە دنیایى مروڤمان لە رەنج و ناپەھەتیی و میحنەتدا ھیناوتە دى، واتە: مروڤ ھەر لە سەرھەتاو كە دروست دەبى لە رەنج و میحنەت و ناپەھەتیی دا دروست دەبى، ھەتا ژيانى كۆتایى پێدێ، ھەر لە سەرھەتاو لە دوو بەش پێكدێ: أ- زیندەو ھەرى تۆوی (ھەیمەن) نیو ئاوى

بابی، که زینده‌وه‌ریکی بچووکه‌و به‌چاو نابینری، له‌هەر دلوپیکیدا ملیۆنان هه‌یه، زانایان ده‌لێن: به‌مه‌زنده‌هەر کاتیک که پیاو له‌گه‌ڵ هاوسه‌ریدا جووت ده‌بی، ئه‌وه‌نده‌ ئاوه‌ی دی، که تیکرا سانتیمه‌تریان دوو سانتیمه‌تر سیجا (١ سم) یه، ئه‌ندازه‌ی سیسه‌د (٣٠٠) ملیۆن، تاكو پینجسه‌د (٥٠٠) ملیۆن دانه زینده‌وه‌ری تووی له‌و ئاوه‌دا هه‌یه، ئنجا یه‌کیک له‌و زینده‌وه‌ره‌ گچکانه‌ ده‌چن له‌گه‌ڵ زینده‌وه‌ریکی دیکه‌ی گچکه‌ی نیو ئاوی دایکدا که پیتی ده‌گوتری: هیلکۆکه (بُيُضَة) جووت ده‌بی، که ئه‌ویش هه‌ر زینده‌وه‌ریکی گچکه‌یه، به‌لام به‌چاو ده‌بینری، ئیدی له‌و دوو زینده‌وه‌ره‌، زینده‌وه‌ریکی دیکه‌ پیک دی، پیتی ده‌گوتری: توویکه (نُطْفَة)، ئنجا ئه‌و (نُطْفَة) یه ده‌گوپدری بۆ خوینپاره (عَلَقَة)، دواپی بۆ زارجوو (مُضْغَة)، دواپی قوناغ به‌ قوناغ تاكو ده‌بیته کۆرپه‌له‌و، ژیاپی نیو مندالدان (رحم) ته‌واو ده‌کات به‌ نو (٩) مانگ، دواپی له‌ مندالدان دایکی دیته‌ ده‌ری، ئنجا هه‌ر که له‌ دایک ده‌بی، ده‌چریکینی و که چریکاندی، مانای وایه‌ زیندووپی، چونکه‌ که چریکاندی ده‌رگای هه‌ناسه‌ی ده‌کریته‌وه‌، ئه‌گه‌رنا له‌ نیو سکی دایکیدا هه‌ناسه‌ نادات، سه‌ره‌تا کوئه‌ندامی هه‌ناسه‌دان ده‌که‌ویتته‌ کار، ئنجا ئه‌ندامه‌کانی دیکه‌ی ده‌که‌ونه‌ کار، هه‌لبه‌ته‌ دلی له‌ویشدا هه‌ر لی ده‌دات، به‌لام کوئه‌ندامی هه‌رسی ده‌که‌ویتته‌ کارو کوئه‌ندامی میزی ده‌که‌ویتته‌ کار، ئنجا گوپی، دواپی چاوی، هه‌مووی به‌ میانی په‌نج و به‌ میحنه‌ت و زه‌حمه‌تدا دی، دواپی ده‌فه‌رموی: ﴿أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ﴾، ئایا ئه‌و پیتی وایه‌ (مه‌به‌ست پیتی مروقی ببیروایه‌) که‌س پیتی ناویری و توانای به‌ سه‌ریدا ناشکی، نازانی له‌ چیه‌وه‌ هاتوه‌؟ مروق ئه‌گه‌ر ته‌ماشای رابردووی خو ی بکات، سه‌ری سوپده‌مینی! له‌ کوپوه‌ هاتوه‌؟ له‌ زینده‌وه‌ریکی گچکه‌ که به‌ چاو نابینری و، نو (٩) مانگان له‌ نیو هه‌وزیکی خویندابه‌وه‌ له‌ مندالدان دایک دا، ئنجا قوناغ به‌ قوناغ، گه‌شه‌ی کردوه‌و له‌رپی نیوکه‌وه‌ کۆرپه‌له‌ خواردنی بۆ ده‌چی و، له‌ جه‌سته‌ی دایکی ده‌خوات، هه‌تا له‌ دایک ده‌بی، که له‌ دایک بوو، ئنجا رپی نیوکی ده‌برن و، خوا دوو رپی دیکه‌ی بۆ کردوونه‌وه‌، که بریتین له‌ هه‌ردوو مه‌مکی

دایکی، دوایی که قوۋاغی شیر خواردنیشی به سەر ده چی، ئنجا خوا سی و دوو (۳۲) ددانی بۆ ده وینئ.

کهواته: ئەهی مروۆ! تۆ قوۋاغ به قوۋاغ هاتووی و، خوای میهره بان پۆژ به پۆژ که ره می خووی له گهڵ تۆدا زیاد کردوه، له دنیا داو که دنیا ش به جی دئی، ده چیه قوۋاغی به رزه خه وه، له ویش خوا که ره می خویت بۆ زیاد ده کات و، ههر به ره و زیادیی و فراوانیی ده چی.

ئهبوو حامیدی غه زالیی (رهحه تهی خوای لییی)، ده لی: مندالدانی دایک چهنده له چاو ژیا نی دنیا، ژیا نی دنیا ش له چاو قوۋاغی به رزه خ ئه وهنده یه و، قوۋاغی به رزه خیش له چاو قیامهت، ئه وهنده یه، ئیمه پۆژ به پۆژ به ره و فراوانیی ده چین!

﴿يَقُولُ أَهْلَكَ مَا لَأُبَدَّا﴾ مروۆ (مروۆی بیپروا)، ده لی: مالتیکی زۆرو زه وه ندو له سەر یه که له که بووم، خه رج کردوه، ﴿أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ﴾ ئایا پیی وایه کهس نه یی نیوه؟ کهس نه یی نیوه که ئه و مروۆه دنیا په رسته، مآل و سامانه که ی له چیدا خه رج کردوه، له تاوان و خراپه و تیکدان دا خه رجی کردوه، ههروه ها ئایا کهس نه یی نیوه، ئه و مآله ی چۆن کو کردۆته وه؟

ئنجا خوا ﷻ چوار له نيعمه ته سه ره کیه کانی خووی ده خاته بهرچاوی ئه و مروۆه و، ههر مروۆیکی دیکه ش: ﴿أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ﴾ ئایا دوو چاومان بۆ نه په خساندوون^(۱)، ﴿وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ﴾ ههروه ها ئایا زمانیکمان بۆ نه په خساندوون که ویرای شت پیخواردن قسه شی پیده کهن؟! شاره زایانی زمانه کان^(۲) (لغات) ده لی: ئیستا نزیکه ی چوار هه زار (۴۰۰۰) زمان له دنیا دا هه یه که

(۱) له مه سه له گرنگه کاند کورته باسیک له باره ی چاوه وه ده که یین، که چۆن زانستی سه رده م ئه و نه یی نیانه ی له چاودا هه ن، هه ندیکایانی ده ر خستوون.

(۲) له کوردیی دا زمان بۆ زمانی گوشتیین و زمانی قسه کردنیش به کار دئی، به لآم له عه ره بیی دا: (لسان) زمانی گوشتیین و، (لغة) زمانی پیدوان، هه رچهنده له قورئان دا بۆ هه ردووکیان (لسان) به کاره اتوه.

مروڤه‌كان، قسه‌يان پێده‌كهن، كه‌ يه‌كێكيان زمانى كوردییه‌و، زمانى كوردییش بو‌ خو‌ی چهند زارو له‌هه‌جه‌یه‌كى هه‌ن: له‌ هه‌جه‌ی گو‌ران، له‌هه‌جه‌ی بادینی و كرمانجیی و، له‌هه‌جه‌ی (سو‌رانیی) و، له‌هه‌جه‌ی هه‌ورامیی، ئنجا له‌هه‌جه‌ی له‌ك و لو‌ور، چهندان زار هه‌ن، هه‌موویان هه‌ر يه‌ك زمانن، كه‌ زمانى كوردییه‌، ئنجا زمانى عه‌ره‌یی، زمانى ئینگلیزیی، زمانى ئیسپانیی، زمانى ئه‌لمانیی، زمانه‌كانى رۆژه‌لاقی ئاسیا: هیندی و چینی و مالنزی و...هتد، هه‌ر به‌و تاكه‌ زمانه‌، ئه‌و هه‌موو زمانانه‌ گو‌ ده‌كرین، ﴿وَشَفِیْتِ﴾ هه‌روه‌ها دوو لیویشمان بو‌ خو‌لقاندوون و، به‌ هو‌ی دوو لیوه‌كانه‌وه‌ نه‌بی، مروڤ قسه‌ی بو‌ ناكړی، به‌لكو ئه‌گه‌ر لیوی تووشی ئازاریك و ده‌ردیك بیی، قسه‌ی بو‌ ناكړی، ﴿وَهَدِیْتَهُ التَّجْدِیْنَ﴾ هه‌روه‌ها دوو رپییه‌كانیشمان پێشانداون، (واته: رپی راست و رپی چه‌وت)، مه‌به‌ست له‌ پێشاندانیشت ئه‌وه‌یه‌ كه‌ خوا ﷻ له‌ عه‌قل و هو‌شی مروڤداو، له‌ ناخ و زگماگی مروڤدا وای كردوه‌، مروڤ هه‌ست به‌ راست و چه‌وت بكات، هه‌ست به‌ هه‌لا‌ل و هه‌پام بكات، هه‌ست به‌ چاك و خراپ بكات، به‌لام ییگومان ئه‌و هیدایه‌ته‌ تێرو ته‌واوه‌ی به‌ ته‌واویی مروڤ راست و چه‌وتی بو‌ لێك جیا بینه‌وه‌، ته‌نیا له‌ رپی وه‌حیه‌وه‌ دی و له‌ وه‌حیه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ ده‌گرێ، ئایا هه‌موو ئه‌وانه‌مان بو‌ نه‌كردوون؟

﴿فَلَا أَقْنَحُمُ الْعَقَبَةَ﴾ كه‌ چی (ئه‌و مروڤه‌) ئه‌و ده‌رووه‌ سه‌خته‌كه‌ی نه‌بڕیوه‌، نه‌چۆته‌ ئیو ده‌رووی سه‌خته‌وه‌.

﴿وَمَا أَدْرَبَكَ مَا الْعَقَبَةُ﴾ چ شتێك به‌ تو‌ی زاناندوه‌ ده‌رووی سه‌خت چیه‌؟ ﴿فَكَ رَقَبَةً﴾ ئازادكردنی كۆیله‌یه‌كه‌، ﴿أَوْ إِطْعَمَ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ﴾ یاخود خو‌اردن پێدانه‌ له‌ رۆژێكی خاوه‌ن برسی‌تییدا، ئه‌و خو‌اردن پێدانه‌ به‌كێ؟ ﴿يَتِمًّا ذَا مَقْرَبَةٍ﴾ به‌ هه‌تیوێكی خاوه‌ن خزمایه‌تی، ﴿أَوْ مَسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ﴾ یاخود نه‌دارێكی خاوه‌ن گ‌ل و خو‌ل، كه‌ هه‌یچ شتێكی نیه‌و به‌ گ‌له‌وه‌ نووساوه‌ له‌ هه‌ژاریی و نه‌داریییدا، ﴿ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ دوا‌یی له‌وانه‌ش بی كه‌ بڕوایان هه‌تاوه‌، بڕوایان هه‌تاوه‌ به‌ هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی پێویسته‌ بڕوایان پێ

بەئێزى، ﴿وَتَوَاصُوا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصُوا بِالْمَرْحَمَةِ﴾. یەكديش پاسپێرن و ئامۆزگارىی یەكدى بکەن بە خۆپاگى و، یەكديش پاسپێرن بە بەزەیی نواندن.

﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمِئْمَنَةِ﴾. ئا ئەوانە هاوئەلانی لای راستن، یاخود هاوئەلانی خێرو خوشیین، ﴿الْمِئْمَنَةِ﴾. هەم بە مانای (مِئْن) دى، لای راست، هەم بە مانای (مِئْن) دى، واتە: خێرو خوشی و پیت و پیزو بەرەكەت.

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا﴾. ئەوانەش کە بە نیشانهکانى ئیمە بێپروا بوون، نیشانهکانى ئیمە (آیاتنا) هەم پستهکانى قورئان دەگرێتەوه، کە بە پێى پەوتى ئەم ئایەتانه زیاتر ئایەتەکانى قورئان دەگرێتەوه، هەم دیاردەو دیمەنەکانى کە خوا لە دەورووبەرو گەردووندا خولقاندوونى، هەم ئەو موعجیزانەى بە پێخەمبەرانی داو، ئەوانەى بە نیشانهکانى ئیمە بە هەموو جوهرەکانیانەوه بێپروا، ﴿هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ﴾. ئا ئەوانە هاوئەلانی لای چەپەن، ﴿الْمَشْأَمَةِ﴾. ش هەم بە مانای: چەپ (شمال) دى، هەم بە مانای (شؤم) یش دى، واتە: نەگەتیی و بى خێری، یانی: هاوئەلانی نەگەتیی، شتێک هەیانى و لەگەڵیان بى، بریتیه لە نەگەتیی و بىخێری، ﴿عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ﴾ (لە پوژی دوایدا) ئاگرێكى داخراویان بە سەرەوهیه، واتە: ئاگرێک کە دەرگاکییان بەسەردا گالە دراو، وەك لە سوورەتى (الهمزة) دا دەفەرموى:

﴿إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّؤَصَّدَةٌ ۖ فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ۝١﴾

واتە: ئاگرەكە بەسەریاندا داخراوه، لە نێو كۆلەگەو لوولە درێژكراوێكان دا.

كەواتە: ئەوانەى بێپروا بە ئایەتەکانى خواى پەرەردگار، ئا ئەو سەرەنجامیانەو، ئەوانى دیکەش کە خوا ﷻ سیفەتەکانى ژماردن و، دەبى خویان بەو سیفەتانه پراژێننەوه، ئنجا شایستەى ئەو دەبن. بە دەستى راستیان نامەى کردەوه کانیان بدرێتەوهو، بە بەزەیی و بەخششی خواى میهرەبان بگەن لە پوژی دوایدا.

خوا بە بەزەیی و بەخششی بى سنوورى خۆى لەو کەسانەمان بگێڕى.

مەسەلە گەرنەکان

مەسەلە یە کەم:

سویند خواردنی خوا ﷻ بە شاری مەککە و دەورووبەری، لە حالیکدا ئازاردانی موحەممەد ﷺ تێیدا ڕەوا کراوە لەلایەنی بیروایە کەنەو، سویند خواردنی بە باب و بەوێ لێبوو، کە خوا مەروۆی لە ڕەنج و زەحمەتی دا دروستکردو، کەچی بابای بیروای پێی وایە کەس توانای بەسەریدا ناشکێ، دەڵێ: مائی زۆر کەلە کەبووم سەرف کردو، ئایا پێی وایە کەس نەیبیو؟!

خوا دەفەرموێ: ﴿لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ۚ (١) وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ۚ (٢) وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ (٣) لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ۚ (٤) أَيْحَسِبُ أَنْ لَنْ يَفْعَرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ۚ (٥) يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا ۚ (٦) أَيْحَسِبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ ۚ (٧)﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە ھەوت بڕگەدا:

(١)- ﴿لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ۚ﴾، وانیە (کە دەڵێن) سویند دەخۆم بەم ولاتە، پێشتریش گوتمان: ﴿لَا﴾ لێرەدا بۆ لابردنی شتی کە، کە بە سەلیقەو بە ڕەوتی ئایەتەکان دەزانێ، یان پەییوەندی بە لابردنی شتی کەو ھەبە، کە لە ڕابردوودا ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان بوویانە، واتە: وانیە وەك ئێوە دەڵێن، کە موحەممەد پێغەمبەری خوا نەبێ، یاخود: وانیە وەك ئێوە دەڵێن، ئەوێ دەڵێ، کە قورئانە، ھەلیبەستبێ، یان: وانیە وەك ئێوە دەڵێن، زیندوو کرانەو نەبێ، ھەتا کوئایی، ھەموو ئەو شتانە بیروایەکان گوتوویان.

﴿لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ۚ﴾، سویند دەخۆم بەم ولاتە، (الطبري)، گوتوویەتی: (أُقْسِمُ يَا مُحَمَّدُ بِهَذَا الْبَلَدِ الْحَرَامِ وَهُوَ مَكَّةُ)، ئەو موحەممەد! سویند دەخۆم بەم ولاتە، ھەموو شت تێدا قەدەغە کراوە، کە بریتێ لە مەککە.

(٢) - ﴿وَأَنْتَ حَلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ﴾، له حالیک دا تۆرەواکراوی (ئازاردانت پەواکراوە) لەم ولاتەدا، پیشتیش گوتمان: ئەم پرستەیه سی واتایان هەڵدەگرێ:

یەکەم: له حالیکدا که تۆ پەواکراوی لەم ولاتەدا، واتە: ئازاردانی تۆو هاوولانت لەلایەن ناحەزانتەو، بە شتیک پەواو حەلال دانراوە.

دووهم: له حالیکدا که تۆ لەم ولاتەدا نیشتەجێی.

سییەم: یاخود له حالیکدا ئەم ولاتە بو تۆ پەوا کراوە چی تیدا دەکە، یانی: ماوێهەکی کەم، سەعاتیک، له کاتی ئازادکرانی مەککە له سالی هەشتەمی کوچی دا.

ئەوێ زیاتر بە عەقل و دلەو دەنووسێ:

أ- یان ئەوێهە کە پیغمبەری خوا ﷺ له ویدا پەواکراوە ئازار بدری.

ب- یاخود مەبەست پێی ئەوێهە له حالیکدا تۆ لەم ولاتەدا نیشتەجێی.

(الطبري)، دەلی: (أَنْتَ فِيهِ حَلَالٌ تَصْنَعُ فِيهِ مِنْ قَتْلِ مَنْ أَرَدْتَ قَتْلَهُ، وَأَسْرَ مَنْ أَرَدْتَ أَسْرَهُ، مُطْلِقٌ ذَلِكَ لَكَ) واتە: تۆ لەم ولاتەدا بۆت پەوايە هەرچی دەکە، له کوشتنی کەسیک دەتەوێ کوشتنیت دەوێ، بیکوژی و، کەسیک بتەوێ بەدیلی بگری، بەدیلی دەگری، ئەو شتانە هەموویان بو تۆ پەوان.

(إبن عاشور)یش ئاوی لیکداوێتەو: (جَعَلَكَ أَهْلٌ مَكَّةَ حَلَالًا بِهَذَا الْبَلَدِ الَّذِي يَحْرُمُ أَدَى صَيْدِهِ)، خەلکی مەککە تۆیان لەم ولاتەدا پەوا کردووە کە ئەزیهەت بدەن، له حالیکدا پراکردنی نیچیری ئەم ولاتە، (مەککەو دەوروبەری) قەدەغەیه!

(٣) - ﴿وَالِدٍ وَمَا وَلَدَ﴾، سویند بە باب و بەوێ لێی بوو.

مانایەکە سی ئەگەری هەن:

١- هەندیک له زانیان گوتووایانە: مەبەست پێی ئادەم و وەچەکەیهتی، سویند بە ئادەم و بەو وەچەیهی له ئادەم بوو، یان ئادەم وایکردووە پەیدا بن.

۲- مەبەست پێی ئیبراھیم ﷺ و ئیسماعیلی کۆریه قی ﷺ.

یان مەبەست پێی ئیبراھیم و وه چه که یه تی به گشتی، هه م ئیسماعیل و هه م ئیسحاق و کورانی دیکه شی، که له پهیمانی کۆندا باسکراون.

۳- مەبەست پێی هه ر بابێک و، هه ر پۆله یه که، به لکو جاری وا هه یه وشه ی: ﴿وَالِدٍ﴾ بۆ بابیش و دایکیش به کارده هیترێ، بۆیه ده گوترێ: (وَالِدِین) یانی: هه ردووک که س که ئه و مندا له یان بووه، که باب و دایکن.

به لام ئه وه ی زیاتر به عه قل و دلّه وه ده نووسی، ئه وه یه که مەبەست پێی ئیبراھیم و ئیسماعیل بێ، یاخود ئیبراھیم و وه چه که ی بێ، به نیشانه ی ئه وه ی باس باسی مه که که یه، ئه و ولاته ی هه موو شتیک تییدا قه ده غه کراوه، ئه و ولاته و ئه و شاره ش ئیبراھیم و ئیسماعیلی کۆری بوونه هۆی ئه وه ی بنیات بنێ، به هۆی دروستکرانی که عه وه له و شوێنه دا.

ئنجا به پێی ئه م مانایه، ئه مه جوړیکه له توانجدا نیش له هاوبه ش بۆ خوا دانهره کان، که له پێی ئیبراھیم ﷺ لایاندا وه، ئیبراھیم وه که هه موو پیغه مبه رانی خوا، ته نیا خوا په رست و خوا به یه کگر (موحد) بووه، ئه وانه ش لاف لێ ده ده ن که به دوا ی ئیبراھیم ده که ون، که چی هاوبه ش بۆ خوا داده نین!

(۴)- ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ﴾، به دلنیا یی مرو قمان له په نج و نا په حه تی دا هیئا وه ته دی، وشه ی: ﴿الْإِنْسَانَ﴾، (أل) ی ناساندنی له سه ره و بۆ جینه سه، یانی: هه موو مرو قکی کمان له نا په حه تی و په نج و زه حه تی دا، خو لقاندوه، چونکه ئه وه تایبه ت نیه به هه ندیک له مرو قه کانه وه جیا له هه ندیکان، به لکو هه موو مرو قه کان وه که یه ک، خوا ﷻ به چه ند قو ناغیک له ئیو مندا لدانی دایکیاندا ده یان خو لقینێ، دوا ییش له دایک ده بن و گه شه ده که ن و پیده گهن، هه موویان وه که یه ک به پێی سیستمی که خوا ﷻ دایا وه.

٥- ﴿أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ﴾ ئايا پيى وايه كهس پيى ناویرى، كهس توانای به سهریدا ناشكى، له ژیر ركیفي كهس دا نیه؟ ياخود: ئايا پيى وايه توانامان به سهریدا ناشكى، دواى ئهوهی جهسته كهی له بهین ده چى و ده پووكتته وه و ده بیته وه به خوڵ، ناتوانین زیندووی بکهینه وه؟

هه ندیک له زانیان باسی یهك دوو كهسیان كردوه له مهككه، یهكك له وانه: (أَبُو أَشَدَّ الْجُمَحِيِّ) و یهككى دیکهش، زۆر به هیزو به توانابوون، یهکیان له سهر پیستی ره شه ولاخ راهه ستاوه و گوتوویه تی: وهرن ئه و پیستم له بن پی دهر بینن، ئنجا كه رایانكیشاوه ئهویان پی له سهر ئه و پیسته پی لانه چوووه، پیسته كهیان به دهسته وه هاتوه و ئهوهی ژیر پی ماوه ته وه، ئه وهنده قورس و به هیزو زه به لاح بووه، گوتوو یانه: مه به ست پی ئه و ئینسانه یه!

به لام رای راست ههر ئه وه یه كه وشه ی: ﴿الْإِنْسَنَ﴾، مه به ست پی مروّقه به گشتی، نهك (أل) ه كه بو (عهد) بی: ئايا مروّقه كه كه (أَبُو أَشَدَّ الْجُمَحِيِّ) ه، یاخود مروّقیكى دیکه یه، پیى وايه كهس پيى ناویرى؟ به لى مروّقیكى واش هه بووه و، چه مكی ئایه ته كه ئه ویش ده گریته وه، به لام هه موو مروّقه كانی دیکهش ده گریته وه.

ئهم ئایه ته موباره كهی ده فهرموى: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَنَ فِي كَبَدٍ﴾، شیوهی ئه و ئایه ته موباره كهی سووره تی (التین) ه، كه ده فهرموى: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَنَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾، مروّقمان له باشتین پیکهاته دا هیئاوه ته دی، وهك چوّن له وى گشتیه، لی رهش دروستکردنی مروّقه كان: له رهنج و زه حمهت و ناره حه تییدا، هه موویان تییدا وهك یه كن و ههر گشتیه، كه ده شفه رموى: ﴿أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ﴾، ئايا پيى وايه كهس توانای به سهریدا ناشكى؟ چ له دنیا دا، چ مه به ست ئه وه بی، توانای به سهریدا ناشكى كه زیندووی بکاته وه، دیسان ئه ویش ههر گشتیه بو هه موو مروّقه كان.

(٦) ﴿يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا﴾، دەلی: سامانیکی کە لە کە بوو (زۆر)م سەرفکردووە، هەندیک لە زانایان گوتووینە: مەبەست ئەوەی فێڵانکە سیك لە هاوبەشدا نەرهکان کە زۆر مالى خۆی خەرج دەکرد، خۆی پێوێه هەڵدەکش، بێگومان ئەو جوړه کە سە دەگریتهوه، بەلام هەر کەسیکی دیکەش دەگریتهوه کە مال و سامانی هەیه، بە حەلال و حەرام وەسەریکی ناوهو کە لە کەو پەزەندەى کردووه، دوایش هەر بە ویست و خواست و ئارەزووی خۆی خەرجی دەکات، بێ ئەوەی گوێ بداتە سنوورەکانی شەریعت.

بێگومانیش ئەمە ئەوانەى لە کۆمەڵگای پێغمەبەرى خوا ﷺ دابوون لە مەککە، لە هۆزی قورەیش و جگە لە قورەیش دەیانگریتهوه و، ئەوانەى لە هەموو کۆمەڵگاکانی دیکەش دابوون، تێکرایان دەگریتهوه، مادام ئەو سیفەتەیان تێدا بووبی و تێدابى.

(٧) ﴿أَيْحَسِبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ﴾، ئایا پێی وایه هیچکەسیك نەیبینیوه (ئەو مالهى چۆن پەیدا کردووه و چۆنیشی خەرجکردووه)؟ هەردوو پرسیارکردنەکان بۆ سەر زەنشتکردن و بۆ بە هەڵە دانان (للتَّوْبِيخِ وَالتَّخْطِئَةِ)ن، واتە: ئایا پێی وایه کەس توانای بەسەریدا ناشکى؟ ئایا پێی وایه کەس نەیبینیوه (ماله کەى چۆن پەیدا کردووه و چۆن سەرف کردووه)؟ وشەى: ﴿الْإِنْسَنَ﴾، لێرەدا گشتییهو (أل)ه کە بۆ جینسە، بەلام جینسى عورفی، واتە: بەنسبەت ئەوکاتەوهى خەلکە کە تێکرا هاوبەش بۆ خوا دانەر بوون.

لەو بارەوهش ئەم فەرمايشتهى پێغمەبەرى خوا ﷺ دینین، کە دەفەرموی:

﴿لَا تَزُولُ قَدَمَا عَبْدٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يُسْأَلَ، عَنْ عُمْرِهِ فِيمَا أَفْتَاهُ؟ وَعَنْ عِلْمِهِ فِيمَ فَعَلَ؟ وَعَنْ مَالِهِ مِنْ أَيْنَ اكْتَسَبَهُ، وَفِيمَ أَنْفَقَهُ؟ وَعَنْ جِسْمِهِ فِيمَ أَبْلَاهُ؟﴾ (أخرجه الترمذي: ٢٤١٧، والدارمي: ٥٣٧، وصححه الألباني).

واتە: دوو پێی هیچ بەندەیهك لە پۆژی قیامەتدا، بەهولولادا ناچن، هەتا (لە چوار شتان) لێی نەپرسرێتهوه: تەمەنى لە چیدا بە پێی کردووه؟ لە بارەى زانیارییه کەشیهوه چەندە کارى پێکردووه؟ لە مال و سامانە کەشى چۆنى کۆکردۆتهوهو لە چیدا سەرفی کردووه؟ لە جەستە کەیشی بە چى لەنیوی بردووه؟

مەسەلەى دووھەم:

خستنه پرووی چوار له چاکه و نيعمه ته کانی خوا له ژيانى هەر مروڤيکدا،
که بریتين له: هەردوو چاوه کانی و زمانی و، هەردوو لیوه کانی و، پړی راست
و چهوت پیشاندانی:

خوا دهفه رموی: ﴿أَلَمْ جَعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ۝۸ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ۝۹ وَهَدَيْتُهُ النَّجْدَيْنِ ۝۱۰﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له سێ برگه دا:

(۱)- ﴿أَلَمْ جَعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ﴾ ئایا دوو چاومان بۆ نەپره خساندوون؟ ئەو مروڤه ی ئاوا خوێ
هەلده کیشی به خهرجکردنی مāl و سامانیهوه، ئایا دوو چاومان بۆ نەپره خساندوون؟
دوو چاو که هه موو شتیان پێ ده بینێ، هه رچی به پێکردنی ژيانى دنيای پێويستیی پێ
بێ، بیینی؟

(۲)- ﴿وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ﴾ ههروهها زمانیک و دوو لیویش؟ زمان ئەو پارچه گوشته
ماسوولکه ییه ی به که یفی خوێ هه لیده سوو پێنی و پێی ده دوێ، ههروهها دوو لیویش
که جوانیی به دەم و چاوی ده دەن و، بۆ قسه کردنیش به کاریان دێنی و، بۆ خواردن
به کاریان دێنی و هه م ده روزه شن بۆ زاری.

(۳)- ﴿وَهَدَيْتُهُ النَّجْدَيْنِ﴾ دوو پێهکانیشمان پیشان داو، ده لی: (النَّجْدُ: الْأَرْضُ
الْمُرْتَفَعَةُ ارْتِفَاعًا دُونَ الْجَبَلِ أَيْ: طَرِيقَانِ نَجْدَانِ مُرْتَفِعَانِ)، (نَجْد): به مانای زه ویه که به رز
بوو پێتهوه، به لām به رزییه که که متر له به زریی چیا، وه که گردۆلکه ییه که، دوو پێ به رز
دیار، مه به ستیش پێیان پړی راست و پړی چهوته.

ئایا ئەو پیشاندانه ی خوا ﷻ بۆ ئەو دوو پێیانه چۆنه؟

أ- ئەو هیدایه ته عه قل ده گرێته وه، که خوا عه قلێکی داوه به مروڤه کان، هه موویان له
هه ندی شتدا کوکن: بۆ نه موونه:

١- ھەموو خاوەن عەقڵێک دەزانێ (٢ + ٢) دەکاتە (٤).

٢- ھەموو خاوەن عەقڵێک دەزانێ ھەموو لە بەشیکی ئەو ھەموو ھەموو ھەموو ترە (الْكُلُّ أَكْبَرُ مِنْ جُزْئِهِ).

٣- ھەموو خاوەن عەقڵێک دەزانێ دوو شتی پێکھێوێ دژو پێچەوانە لە یەک کات و شوێندا، پێکھێوێ کۆنابنەو، ناگونجێ شتێک ھەشبێ و نەشبێ.

ب- ھەروەھا وێرایی ھیدایەتی عەقڵ، ھیدایەتی دڵ و دەروون و ناخ و زگمākیش دەگرێتەو، ھەموو مەزھەبێکان بۆ خوا تێنوو، ھەموو مەزھەبێکان شەیداو عەوداڵی دادگەری و پاکیی و چاکیی و جوانیین، خوا ھەموو مەزھەبێکانی وا خولقاندو.

ج- ھەروەھا ھیدایەتی پێنج ھەستەکانیش دەگرێتەو، ھەموو مەزھەبێکان بە چاو دەبینن، بەگوێ دەبیستن، بۆن دەکەن، تام دەکەن، دەست لە شتەکان دەدەن.

د- ھەروەھا ھیدایەتی وەحیی و پەيامی خواش دەگرێتەو، ئەوێش تەواوترین جوێ ھیدایەت و رێنمایی خۆی پەرەردگارەو، بەو ھیدایەتە، بەلگە لەسەر خەڵک تەواو دەکری و خەڵک بیانوو براو دەکری.

زانایان لەو بارەوێش زۆریان قسە کردو، کە ئایا مەبەست لە: ﴿التَّجْدِيْنَ﴾ چییە ؟

أ- ئایا مەبەست پێی رێی خواپەرستی و پێچەوانەکەیت؟

ب- یان مەبەست پێی خواناسیی و پێچەوانەکەیت؟

ج- یان مەبەست پێی برواوی بێروایی.

د- یاخود مەبەست پێی چاکەو خراپەو راست و چەوت و حەڵال و حەرامە؟

من وای تێدەگەم ھەموویان دەگرێتەو، واتە: خوا سبحانەو تعالی لە رێی ئەو ھێزانەوێ بە مەزھەبێ داو:

١- ئەو توانا عەقڵییە ی کە بە مەروڤی داوێ.

٢- ئەو زگمەک و ناخە پاکە ی پێیداوێ.

٣- هەروەها پێنج هەستەکانی.

٤- دواپیش لە پێی وەحییەوێ خوا عز وجل ئیمان و کوفری بۆ خەڵک دیارییکردوون و، خوا بەیەکگرتن و هاوبەشدانان (توحید و شرک) ی بۆ لێک جیاکردوونەوێ، و، هەڵال و حەرام و، چاکە و خراپەو راست و چەوت، هەمووی بۆ لێک جیا کردوونەوێ.

شایەنی باسە:

هەندیل لەپروونکەرەوانی قورئانیش ﴿التَّجَدِّينَ﴾ یان بەدوو مەمکەکانی دایک لێکداوێتەوێ، چونکە دوا ی باسی زمان و لێوێکان هاتووە، منیش نالێم ئەو مانایەش گونجاو نییە، بەلام مانایەکی دیکە گونجاو ترو فراوان ترە.

له ئۆرە کۆمەڵایەتیەکان لێکدانین
 Stay in touch on social media
 تۆن مەمک عێز مەواغ التواصل الاجتماعی

عەل یابپیر/ AliBapir

ڤاڤەیاندنێ مەکتەبی مامۇستا عەلێ یابپیر

archive.org/details/@alibapir

عەل یابپیر/ AliBapir

مەتانی
 ڤاڤەیاندنێ مەکتەبی مامۇستا عەلێ یابپیر

AliBapir

Google Play

App Store

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

ڤاڤەیاندنێ مەکتەبی مامۇستا عەلێ یابپیر

کورتە باسیک دەربارەیی

کۆئەندامی بینین و سەرنجدانیکی زمان و لیوێکان

خوا دەفەر موی: ﴿أَلَمْ جَعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ۝۸ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ۝۹﴾، واتە: ئایا دوو چاومان بۆ نەپەخساندوون، زمانیک و دوو لیوێکان؟ ئیستاش با سەرەتا سەرنجی چاوی بدەین^(۱)، ئەم باسەش راستەوخۆ لە مەسووعەیی: (دەرەشاوێی ئیمان و پووچەلیی ئیلحاد، لەبەر تیشکی زگمەک و عەقڵ و زانست و وەحیی دا) وەر دەگرم:

۱- زمان:

زمان ئەو پارچە گوشتە ماسوولکەییە کە خوا سبحانە و تەعالی خستووێتە ئەوان دوو شەویلاگەکانی مەزقەووە لە نێو زاردایە، زمان لە جوولەدا زۆر خێرا و چالاکە، هێواهیە بە خێرای قسە بۆ ناکرێ و زمانی تەپە، ئەووە حالەتیکە نەخۆشییەو حالەتیکە دەگمەنە، بەلام بە زۆری وایە زمان خێرایە، هەم بۆ خواردن هەلگیرێ وەرگیرکردن، هەم بۆ قسەکردن، ئەو زمانە کویت بوێ لەوێ ئامادە دەبێ بۆ دەربرینی پیتەکان، بۆ ھوونە: دەتەوێ پیتی (ت) دەربری، یەکسەر زمان دێتە سەر ددانەکانی پیشەو، یان (ث) و (س) و (ش)، ھەرۆھە ھەندیک لە پیتەکان بە لیوێکان دەردەپرێن، وەک: (م) و (ف).

بەلێ زمان وێرە ئەوێ خواردن هەلگیرێ وەرگیر دەکات و، بەبێ زمان ئینسان خواردنی بۆ قووت ناچێ، ھەرۆھە زمان پیتەکانیش و دەنگەکانیش دەردەچوێ، ئنجا لە نێو زارو زماندا لیکێک ھەیەو بەگوێرە پێویست دێتە دەری، تاکو ئەو پارووە سەر بەر بکری و بجووری و بگونجی قووت بدری.

(۱) پروانە: مەسووعەیی ئیمان و ئیلحاد، بەرگی یەکەم، لاپەرە: ۴۴۲ - ۴۴۹، چاپی دووھم: ۲۰۲۰ ز - ۱۴۴۱ ک.

دوو لیوہکان:

خوای زاناو کارزان دوو لیویشی بو مروؤف خولقاندوون، که ههم جوانیی به دهم و چاوی مروؤف ددهن، بیهینه بهرچاوی خوت که سیک دهم و چاوی بسووتی و لیوہکانی هه لقرچابن ونه مابن، چهند دیمه نیکی سهیری ههیه، ددانهکانی پیشهوه ههموویان له دهرهوهن، بهلام ئهو دوو لیوانه جوانیی به دهم و چاو ددهن، ههر کاتیک مروؤف ویستی دوو لیوہکانی داده خات، ماسوولکهکانی دوو لیوہکان لاستیکی و بازنهیین، مروؤف دهتوانی دهمی بکاتهوهو، ئهگهر بیهوی پاروویهک قووت بدات و دهتوانی دهمی بییتیهوه یهک، ههرهوها ئهو دوو لیوانه زوریش یارمهتیدهرن بو قسه کردن، ژمارهیهک له پیت و دهنکهکان به لیوہکان دهردهیترن، وپرای ئهوهش دوو لیوہکان و زمان و زار و ددانهکان و مهلاشو، لهگهل گهروو، ئهو دهروزهیهن که ههر شتیک مروؤف بیهوی بیخاته نیو جهستهیهوه، دهبی لهویوه بچی، خواردن بی، شلهمهنی بی، ههوا بی، بهلام ههوا بهشیکی له لووتهوه دهچی و دوایش ههر دهچیتهوه ئهو ریگایهی خواردن و خواردنهوهی پیدا دهچی، بویهش خوا **﴿١﴾** زمانه بچکولهی داناوه له نیوان دوو بوړیی و دهروزهکهی که بو کوتهندامی ههرس و، کوتهندامی ههناسه دهچن، لهوی ههر کاتیک مروؤف خواردن و خواردنه بخوات، ئهو زمانه بچکولهیه بوړی لای ههناسه دهگری، تاکو ئهو خواردنهوهو خواردنه نهچیته شوینی ههناسه دانهوه، ههرکاتیک مروؤف به پهله پهله شتیک بخوات و، حالهتیک ناسایی بی و، ههندیك له خواردن بچیته نیو بوړی کوتهندامی ههناسه دانهوه، ههر دهکوکیک تاکو دیته دهر، چونکه چوته شوینیکهوه هی خوی نیه.

کهواته: خوا **﴿١﴾** که دهفهرموی: **﴿أَلَمْ جَعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ۝٨﴾** وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ۝٩ وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ۝١٠، واته: ئایا دوو چاومان بو (مروؤف) نهره خساندوون؟ ههرهوها زمانیک و دوو لیو؟ دوو رییهکانیشمان پیشان نهداون؟ مروؤف دهبی ئاوا سهرنج بدات و لئی ورد بیتهوهو لئی بکولیتیهوه، ئیستاش زانست که بهرهو پیشهوه چووه، زور یارمهتیدهری ئینسانی مسولمانه، تاکو زیاتر بتوانی ئهو فهرمانانهی خوای پهروهردگار جیبه جی بکات.

مەسەلە ی سێهەم:

سەر زەشتکردنی خوا بۆ مرۆف کە دەرووی سەختی نەبڕیوه، کە ئازادکردنی کۆیلە و تێرکردنی برسێیه، پاشان بپروایینان و یه کدی پاسپاردنه به خۆپاگاری و به زهیی نواندن، تا کو سه ره نه جام ئه و جوړه مرۆفانه بینه هاوه لانی راسته:

خوا ده فه رموی: ﴿فَلَا أَقْنَحُمُ الْعَقَبَةَ ۝۱۱ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ۝۱۲ فَكُ رَقَبَةً ۝۱۳ أَوْ إِطْعَمْتُ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ۝۱۴ يَتَبَسَّمُ ذَا مَقْرَبَةٍ ۝۱۵ أَوْ مَسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ۝۱۶ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَوَصَّوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ۝۱۷ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمُنَنَةِ ۝۱۸﴾

شیگردنهوی ئەم ئایه تانه، له ده برگه دا:

دوای ئایه ته کانی پێشێ کە خوا ﷻ باسی جوړیک له مرۆفی بپروای خۆهه لکیش به مأل و سامان خه رجه ره وهی کردو، چوار له نيعمه ته کانی خوێ خستنه وه یادی: هه ردوو چاوه کانی و، زمان و، دوو لیوه کانی و، دوو پێی راست و چهوت پێشان دانی، ئنجا ده فه رموی:

(۱)- ﴿فَلَا أَقْنَحُمُ الْعَقَبَةَ﴾، که چی ئەو دەرووی سەختی نەبڕیوه.

(ف) ی سەر (لا)، بۆ لق لیکردنه وه (تفریع) یه، له سه ر پسته ی: ﴿وَهَدَيْتُهُ النَّجْدَيْنِ﴾، واته: ئیمه دوو رێیه کا ئمان پێشان داو، به لام ئەو پێی راستی نه گرتوه، یانی: ﴿وَهَدَيْتُهُ النَّجْدَيْنِ﴾، به لام ئەو: ﴿فَلَا أَقْنَحُمُ الْعَقَبَةَ﴾، ده رووه سه خته که ی نەبڕیوه، که پێی راست بگرێ، یاخود لق لیکردنه وه (تفریع) یه، له سه ر پسته ی: ﴿أَهْلَكْتُ مَالًا بُدًّا﴾، واته: ﴿هَلَّا أَهْلَكَ مَالَهُ فِي الْخَيْرِ، لَا فِي الْخَمْرِ وَالشَّرِّ﴾، ده بووایه مأل و سامانه که ی له چاکه دا سه رف کردبایه، نه ک له شه راب خوړی و تاوان و خراپه دا.

(الإقْتِحَامُ: تَوَسُّطُ الشَّدَّةِ الْمُخِيفَةِ)، (إِقْتِحَامُ): بریتیه له چوونه نیوه راستی شتیکی مه ترسییداره وه، به کوردیی ده لێن: خو پێدادان و خو تێپا کردن.

(عَقَبَة: طَرِيقٌ وَعَرَّ فِي الْجَبَلِ) (عَقَبَة): رَییه کی عاسِییه له چِیادا، (عَقَبَة) به کوردیی ده بیتهوه: دهرووی سهخت، که مروؤف به ته نیا نه بی ناتوانی پَیدا بپروا، خوا ﷺ لیره ده فهرموئ: ئەو که سه دهرووی سهختی نه بپرووه، نه چۆته نیو ئەو دهرووه سهختهوه، تاکو بیپری.

(۲) - ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ﴾، چ شتیک به توئی زاناندوه ئەو دهرووه سهخته چییه؟

ئنجا خوا ﷺ پروونی ده کاتهوهو ده فهرموئ:

(۳) - ﴿فَكُ رَقَبَةً﴾، ئازاد کردنی کۆیلهیه که.

(۴) - ﴿أَوْ اطْعَمْتُ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ﴾، یا خود خواردن پیدانه له پوژیککی خاوهن برسیه تید، وشه ی: ﴿فَكُ رَقَبَةً﴾، ئازاد کردنی گهردنیک، یانی: کۆیلهیه که، که خویندرایشه تهوه: (فَكُ رَقَبَةً)، که سیك که کۆیلهیه کی ئازاد کردوه، ههروهها: ﴿إِطْعَمْتُ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ﴾ خویندرایشه تهوه: (أَوْ اطْعَمْتُ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ)، خواردنی داوه له پوژیککی خاوهن برسیتی دا، (فَكُ): بریتیه له وهگرتنی شتیک له دهستی که سیك که بوخوی گریداوهو له لای خوی هیشتووویه تهوه، ههروهها وشه ی (فَكُ) ئەسلی واتایه که ی رزگارکردن و دهربازکردنه. (رَقَبَة) یش به مانای گهردن دی، به لām لیره دا به مانای کۆی جهسته ی مروؤفهو، زیاتر بو کۆیلان به کارهاتوه.

ئنجا ئایا ئەو که سه ئەو خواردنه ی له پوژیککی برسیه تی و قات و قری و گرانییدا، به کی داوه؟!

(۵) - ﴿يَتِمًّا ذَا مَقْرَبَةٍ﴾، هه تیویکی خاوهن نیزیکی و خزمایه تی.

(۶) - ﴿أَوْ مَسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ﴾، یان نه داریککی خاوهن گل و خوڵ.

ئەو دوو جوړه که سه له هه موو که س ئاتاجترن: هه تیویک که خاوهن خزمایه تی بی و، نه داریک که خاوهن گل و خوڵ بی، یانی: جگه له گل هیچی دیکه ی نه بی و که وتیته سه ر زهوی.

﴿ذَا مَرَّةٍ﴾، یانی: (ذا حَاجَةٍ)، ئایا له چیهوه هاتوه؟ دهگوتری: (تَرِبَ أَيَّ: نَامَ عَلَى الثَّرَابِ)، لهسەر گۆ و خۆل نووست، واته: کهسیک که هیچ شتیکی به دهستهوه نهماوه.

(يَتِيم) یش (الشَّخْصَ الَّذِي لَيْسَ لَهُ أَبٌ وَهُوَ دُونَ الْبُلُوغِ)، کهسیک بابی نه مابئ و خووشی بالغ نه بووبئ، ﴿يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ﴾، (المَقْرَبَةُ: قَرَابَةُ النَّسَبِ)، یانی: نیزیکی ره چه لهک و خزمایه تی.

٧- ﴿ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، ئنجا لهو که سانهش بئ که پروایان هیئاوه، ﴿ثُمَّ﴾، لیڤه دا بۆ به دواى یه کداهاتنی ریزبه ندیه، واته: پروای هیئاوه به پاداشتی چاکى ئهو کردهوه چاکانه، ئه گهرنا پیشی ده بئ پروا به خواو به پایه کانی دیکه ی ئیمان هه بئ، ئنجا ئهو ئیمان ه مرووف پال پیوه ده نئ بۆ هاوکاری کردنی هه تیوو هه ژارو نه دار.

که واته: ﴿ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، ئه گهر ﴿ثُمَّ﴾ بۆ ریزبه ندیی به دواى یه کداهاتن، بئ، یانی: لهو که سانهش بئ که پروای هه یه به پاداشتی چاکى ئهو کردهوانه، به لām ئه گهر: ﴿كَانَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ مه به ست ئه وه بئ ئه وانه ی پروایان هیئاوه به خوا ﷻ و به پوژی دواى و، پایه کانی دیکه ی ئیمان، ئه و کاته ﴿ثُمَّ﴾، بۆ ریزبه ندیی باسکردن (للتَّيْبِ الذَّكْرِي)، نهک ریزبه ندیی پله پله یی (التَّيْبِ الرَّبِّي)، چونکه پروا به خواو به پوژی دواى و به کتیه کانی خواو و به فریشته کان و به پیغه مبه ران، له دواى هاوکاری کردنی هه تیوو هه ژارو نه داره وه نایهت، به لکو له پیشیانه وه دئ، به لām له باسکردندا خراوه ته دواوه، ههروهک له سووره تی (آل عمران) یشدا خواى به رزو مه زن ده فهرموئ: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ ١١٠، واته: ئیوه باشتین کۆمه لئ بۆ مروفا ه تی پییدا کران، فهرمان به په سند ده که ن و رئ له ناپه سند ده گرن و، پروا به خوا دینن، بیگومان پروا به خوا هیئانه، مرووف پال پیوه ده نئ، فهرمان به چاکه بکات و رئ له خراپه بگری، به لām له وئ له پرووی باسکردنه وه خراوه ته دوايه، بۆچی؟

تاكو بزانرئ بپروا به خوا هینان کاتیک به راستی به ئیمان له قهڵەم دەدرئ، که خاوه نه کهی وا لئ بکات، له گه‌ڵ چاکه دابئ و دژی خراپه بئ و، هه‌وڵ بدات به‌سند بچه‌سپینئ و ناپه‌سند ریشه‌کش بکات، کۆمه‌ل‌گاو ده‌وروبه‌ری خۆی لئ بژار بکات.

(٨)- ﴿وَتَوَاصُوا بِالصَّبْرِ﴾ (هه‌روه‌ها ئه‌و که‌سانه له‌وانه‌ش بن که) یه‌کدی راده‌سپین به‌ خۆراگری، (تواصي بالصبر)، واته: یه‌کدی پاسپاردن و ئامۆژگاری یه‌کدی کردن، پێنمایی یه‌کدی کردن، هاندانی یه‌کدی بۆ خۆراگری.

(٩)- ﴿وَتَوَاصُوا بِالْمَرْحَمَةِ﴾ هه‌روه‌ها یه‌کدی راده‌سپین و ئامۆژگاری یه‌کدیش ده‌که‌ن به‌ به‌زه‌یی نواندن.

خۆراگری و به‌زه‌یی نواندن، دوو سیفه‌تی زۆر مه‌زن، له‌ په‌یوه‌ندییه کۆمه‌ل‌ایه‌تییه‌کانداو، مرو‌ف به‌بئ خۆراگری په‌یوه‌ندییه کۆمه‌ل‌ایه‌تییه‌کانی راست بۆ به‌رپوه‌ ناچن و، به‌بئ به‌زه‌ییش بێگومان له‌ په‌یوه‌ندییه‌کانی دا وه‌ک پێویست نابئ، ئه‌م دوو سیفه‌ته زۆر گرنگ، بۆیه‌ش خوا ﷻ له‌ دواي ئیمان‌ه‌وه باسی کردوون.

(١٠)- ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ﴾، ئا ئه‌وانه هاوه‌لانی خێرو چاکه‌ن، یاخود: هاوه‌لانی لای راستن، ﴿الْمَيْمَنَةِ﴾، دوو واتای هه‌ن:

أ- لای راست. ب- خێردارو پێزدار.

(مَيْمَنَةُ: أ- جَعَلَهُ عَلَى يَمِينِهِ. ب- مَيْمَنَةُ اللَّهِ مُمَنًّا: بَارَكَهُ).

﴿الْمَيْمَنَةِ﴾، یان له (مَيْمَنَةُ) وه‌هاتوه، واته: خسته‌ی لای راستی، یاخود (مَيْمَنَةُ اللَّهِ مُمَنًّا، أَيْ بَارَكَهُ). یانی: خوا پێزی تێخست و به‌ره‌که‌تدارو خێرداری کرد.

که‌واته: ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ﴾، یانی: ئه‌وانه هاوه‌لانی لای راستن، یاخود: ئه‌وانه هاوه‌لانی خێرو چاکه‌ن، به‌ پێچه‌وانه‌ی ئه‌وانی دیکه‌وه که هاوه‌لانی

لای چەپەن، یاخود: هاوەلانی نەگەتیی و بئی خێرین، کە خوا ﷺ لێرەدا باسی کردووە: بڕینی دەرووی سەخت بڕیتێه لە ئازادکردنی کۆیلەو، خواردن پێدانی نەدار، ئەو نەدارەش یان هەتیویکی خزمە، یاخود نەدارێکی بەخاک و خۆلەو نووساوە، لەو بارەووە ئەم دوو فەرموودەیە دێنین:

١- فەرموودەی یەكەم: {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ! إِنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ جُدْعَانَ كَانَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ يَقْرِي الضَّيْفَ، وَيَقُكُ الْعَانِي، وَيَصِلُ الرَّحِمَ، وَيُحْسِنُ الْجَوَارَ، فَأَتَيْتُ عَلَيْهِ، فَهَلْ يَنْفَعُهُ ذَلِكَ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا إِنَّهُ لَمْ يَقُلْ يَوْمًا قَطُّ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي يَوْمَ الدِّينِ} (أخرجه أحمد: ٢٤٩٣٦، ومسلم: ١١٤، وابن حبان: ٣٣٠، وأبو يعلى: ٤٢٤).

واتە: دایکمان خاتوو عایشە (خوا لێی پازی بئی)، دەلێ: گۆتم ئەو پێغەمبەری خوا ﷺ! عەبدوللای کۆری جودەان لە سەر دەمی نەفامیدا، پێزی میوانی دەگرت و، دیلی ئازاد دەکردو، پەيوەندی خزمایەتیی دەگەیاندا، چاکەکار بوو لەگەڵ دراوسێ دا، بە چاکە باسم کرد، ئایا ئەوانە هیچ سوودی پێدەگەینن؟ پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: نەخیر، چونکە ئەو پۆژیک لە پۆژان نەگوتووە: ئەو پەروەردگارم! لە پۆژی سزاو پاداشت دا، لە گوناھەکەم ببوو! (واتە: بۆ خوا ی ئەنجام نەداون، بۆیە پاداشتی نیه).

٢- هەر لەو بارەووە ئەم فەرموودەیەش هەیە، کە بە پڕوالت پێچەوانە ی فەرموودەکە ی پێشێیه:

{عَنْ حَكِيمِ بْنِ حِزَامٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَرَأَيْتَ أَشْيَاءَ كُنْتُ أَتَحَنُّ بِهَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ مِنْ صَدَقَةٍ، أَوْ عَتَاقَةٍ، وَصِلَةِ رَحِمٍ، فَهَلْ فِيهَا مِنْ أَجْرٍ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: أَسَلَّمْتَ عَلَى مَا سَلَفَ مِنْ خَيْرٍ} (أخرجه البخاري: ١٣٦٩، ومسلم: ١٢٣).

واتە: حەکیمی کۆری حیزام (خوا لێی پازی بئی) - دوا ی ئەو هی مسوڵمان بوو - دەلێ: گۆتم: ئەو پێغەمبەری خوا ﷺ! لە سەر دەمی نەفامیدا هەندیک کردەوهم دەکردن، وەك خواپەرستی، بۆ خۆ لە خوا نزیك خستەو، لە

بەخشین و ئازادکردنی کۆیلەو گەیانندی پەيوەندیی خزمایەتی، ئنجا ئایا هیچ پاداشت ھەیه (لەو کردەوانەمان دا؟) فەرمووی: کاتیک مسوڵمان بووی، شتی خێرو چاکەت پیشخستو، واتە: ئەو کردەوانە ی دیکەشت بو حیسابن.

ئەم دوو فەرمايشته کەسێک بەروالەت تەماشایان بکات، دەڵی: تیکدەگیرن، لە فەرمايشتی یەکەمدا پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: (إِنَّ جُذْعَانَ) هیچ بەهرە وەرناگرێ لە کردەوانەکانی، کە لەسەر دەمی نەفامییدا کردوونی، بەلام لە فەرموودە ی دووهمدا بە ھەکیمی کورپی حیزام دەفەرموی: مسوڵمان بووی و چاکەت پیشخۆت خستوون، واتە: ئەو کردەوانە چاکانەشت بو حیسابن کە لە سەردەمی نەفامییی دا کردووتن!

وہ لامە کەشی ھەر ئەو یە کە ھەکیمی کورپی حیزام دوا ی ئەو ی مسوڵمان بوو، ئەو ی پرسێو، بەلام ئەو ی دیکە مسوڵمان نەبوو، ئەمەش وہ لامیکی ریکە، چونکە کەسێک مسوڵمان بێ، کردەوانە چاکەکانیشی کە پیش مسوڵمانبوونی کردوونی، لیان بەھرمەند دەبێ، بەلام کەسێک مسوڵمان نەبێ خراپەکانی لەسەر حیسابن و کردەوانە چاکەکانیشی جیی بو ناگرن، وەك خوا ﷺ دەفەرموی: ﴿وَقَدْ مَنَّا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَّنْثُورًا﴾ (۲۳) الفرقان، پوومان کردە ئەو کردەوانە ی کردبووانن (کردەوانە چاکەکانیان) و کردمانن بە تۆزو گەردی بلاو.

مەسەلە ی چوارەم و کۆتایی:

بەلام بێ پروایان بە ئایەتەکانی خوا، هاوێلانی چەپەو بێخێرن و، ئاگریکی قەپات و دەرگا گالە دراویان لەسەر دەبێ:

خوادەفەرموێ: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ۖ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ ۖ

شیکردنەوهی ئەم دوو ئایەتە، لە دوو برگەدا:

(١)- ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ﴾، ئەوانەش کە بە نیشانەکانی ئیمە بێ پروابوون، ئەوان هاوێلانی چەپەن، یاخود: هاوێلانی خاوەنی نەگبەتی و بێخێرین.

(٢)- ﴿عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ﴾ ئاگریکی (دەرگا) داخراویان بەسەرەوهیە.

(الطبري) له (قتادة) وه به ژماره: (٣٧٤٧٧)، هیناویەتی، دەلی: ﴿مُؤَصَّدَةٌ﴾ (أَي: مُطَبَّقَةٌ أَطْبَقَهَا اللَّهُ عَلَيْهِمْ، فَلَا ضَوْءَ، وَلَا فَرْجَ، وَلَا خُرُوجَ مِنْهَا آخِرَ الْأَبَدِ)، واتە: ئەو ئاگرە خوا دەرگایەکانی لەسەریان داخستوون و گالە ی داو، پۆشناوی و، دەروو لی کرانەوه و، لی هاتنە دەر نیە تاكو هەرە کۆتایی.

هەر وه ها (الطبري) له (الضَّحَّاك) وه به ژماره: (٣٧٤٧٨) هیناویەتی، لە بارە ی مانای: ﴿عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ﴾ وه، دەلی: (أَي: مُغْلَقَةٌ عَلَيْهِمْ)، ئاگرەکیان لەسەر داخراوه، واتە: ئەوانە لە شوێنیکدان، دەرگاکیان لەسەر داخراون و، لە نیو ئەو شوێنە ی تێدان، بە ئاگریش سزا دەدرێن و دەسووتێن، خوا پەنامان بدات.

وهك چۆن: ﴿الْيَمْنَةِ﴾، بە مانای لای راست (يمين) دی و، بە مانای چاکه و خیر (يُمْن) ش دی، ﴿الْمَشْأَمَةِ﴾ ش بە هەمان شیوه: بە مانای لای چەپ (شمال) دی و، بە مانای نەگبەت و بێ خیر (شؤم) یش دی.

هه‌لوه‌سته‌یه‌ک له به‌رانبه‌ر

نه‌ه‌یشتنی سته‌می سیاسی و ئابووری دا

له‌ کۆتایی ته‌فسیرکردنی ئەم سوورپه‌ته‌ موباره‌که‌دا هه‌لوه‌سته‌یه‌ک ده‌که‌ین، له‌ به‌رانبه‌ر ئەو شه‌ش ئایه‌ته‌ موباره‌که‌دا، که‌ خوا تێیان دا ده‌فه‌رموی:

﴿فَلَا أَقْنَحَ الْعَقَبَةَ﴾، ئەو ده‌رووه‌ سه‌خته‌که‌ی نه‌بریه‌، ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ﴾، چی پێی زاناندووی ده‌رووه‌ سه‌خته‌که‌ چیه‌؟ که‌ هه‌رکات تێسان بێ، ئنجا به‌ره‌و به‌هه‌شت ده‌چێ؟ ﴿فَكُ رَقَبَةً﴾، ئازادکردنی کۆیله‌یه‌ک ﴿أَوْ أُطْعَمَ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ﴾، یاخود خواردن پێدان له‌ پوژیکێ قات و قری و گرانیدا، ﴿يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ﴾ ١٥، به‌ هه‌تیویک (مندالیک که‌ باڵخ نه‌بووه‌، بابی مردووه‌) که‌ خاوه‌ن نزیکایه‌تیشه‌: ﴿أَوْ مَسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ﴾، یاخود نه‌داریک که‌ خاوه‌نی گله‌ و به‌ خۆله‌وه‌ نووساوه‌، هه‌چی نیه‌، هه‌لبه‌ته‌ مانای وانیه‌ که‌ ئەو خواردن پێدان و مال به‌خشینه‌، ته‌نیا بۆ ئەو دووانه‌یه‌، به‌لام یانی: ئەو دووانه‌ له‌ نێو کۆمه‌لگادا له‌ هه‌موو توێژه‌کان ئاتاجترن، بۆیه‌ خوای به‌به‌زه‌یی ﷺ وه‌ک دوو نمونه‌ی زه‌قی که‌ ده‌بێ هاوکاری بکری و خواردنیان پێ بدری و مشووریان لێبخوری، هه‌یناوی.

وه‌ک ده‌بینین: له‌م ئایه‌تانه‌دا خوا ﷻ چوونه‌ به‌هه‌شت به‌هۆی ده‌رووی سه‌خت بپنه‌وه‌، له‌ دوو کاردا خولاصه‌ ده‌کاته‌وه‌:

یه‌که‌م: ئازادکردنی کۆیله‌یه‌ک.

دووهم: خواردن پێدانی که‌سێکی ئاتاج، وه‌ک هه‌تیوو نه‌دارو هه‌ژار.

که‌واته‌: له‌ راستیدا هه‌ول‌دانی مسوڵمانان بۆ ئەوه‌ی مروّقه‌کان سه‌ربه‌ست و ئازاد بن و، که‌س بنده‌ست و ژێر ده‌ست نه‌بێ و کۆیله‌و چه‌وساوه‌ نه‌بێ، به‌لکو

هەر بە ئازادیی میننەو، وەك چۆن خوا ﷻ بە ئازادیی خولقاندوونی، وەك عومەری كۆری خەتتاب خوا لێی رازی بێ، لە بۆنەیه كدا بە كەسێك دەلێ: كە ستمی كردووە لە هاوڵاتییه كی خۆیان هەر لەبەر ئەوێ مسوڵمان نیه: (مَتَى اسْتَعْبَذْتُمْ النَّاسَ، وَقَدْ وَلَدْتُهُمْ أُمَّهَاتُهُمْ أَحْرَارًا؟!)، لە كەیهوێ خەلكتان كردۆته كۆیله، كە دایكیان بە ئازادیی هیناویه دنیاو، واتە: مرۆقهكان هه موویان بە ئازادیی لە دایك دەبن، كهواتە: كە دوازی مرۆقیك، یاخود كۆمه له مرۆقیك، یان نەتەوێهێك ژێر دەست دەكرێ و دەچەوسێتێتەو، ئەوێ پێچەوانەى ئەو حالەتە ئاسایی و سروشتییە كە خوا لەسەری خولقاندو، كە بریتیه لە ئازادیی و سەربەستیی، بۆیهش خۆی دادگەر ﷻ چوونە بەهەشتی بەستۆتەو بەوێهێ كە مرۆف دەبێ دەرووی سەخت بېرێ، ئنجا برینی دەرووێ سەختەكەشی بەوێ داناوێ كە بریتیه لە: ئازادکردنی كۆیلهیهك، یهك مرۆقی كۆیلهو ژێر دەست، لە ژێر دەستی و كۆیلایهتی، دەری بێنی و رزگارو ئازادی بكەى، مانای وایه بەهۆی ئەوێهێ نیوێ ئەو دەرووێ سەختەت بریو، نیوێهێ دیکەشی ئەوێهێهێ:

لە پۆژێكى برسێهتی و قات و قری و گرانییدا، خواردن بەدەى بەو كەسانەى پێوستیان پێیهتی، بە تاییهت مندالێكى بێ باب، ههروها نەدارێك كە بە گۆ و خۆلهوێ نووساو، هیچی نیه.

ئنجا ئەگەر دەرووی سەختبێن، بریتی بێ لە ئازادکردنی كۆیلهیهك، ههروها تێرکردنی برسێیهك، ئایا ئازادکردنی نەتەوێهێهێ كە زەبوون و ژێر دەستكراو، خاوەنى زەوى خۆی نیه، خاوەنى ئێرادهی خۆی و قەوارو ئێدارهی خۆی نیه، خاوەنى چاره نووسی خۆی نیه، ههروها دەر بازکردنی میللهتێك و كۆمه لگایهك لە برسێهتی و قات و قری، دەبێ چەند خێر بێ؟ بێگومان خێرێكى زۆر گهورهیه، بۆیهش خوا ﷻ كروویهتی بە سەنگی مهحهكى دینداریی و ئیمانداریی و مسوڵمانتیی.

لیره دا ده پرسین: بۆچی خوا فەرموویه تی: ﴿فَكُ رَقَبَةً ۝۱۲﴾ أَوْ إِطْعَمٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ۝۱۳ يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ۝۱۴ أَوْ مَسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ۝۱۵﴾؟! تاكو بزانیڭ: ئازاد كړدنې كۆيله يه كېش ئه وهنده خېرو پاداشتی هیه، چ جای سهدان و هه زاران كۆيله، هه روه ها تیركردنی هه تیویکی ئاتاج و برسی، هه روه ها نه دارېکی برسیش ئه وهنده خېرو پاداشته ی هیه و هیئده شتیکی گرنه، چ جای كۆمه له خه لكیك و كۆمه لگایه كه كه تووشی قات و قیری و برسیتی بووه!

بۆیه پېویسته وهك مسولمان و خه لكی ئیسلام، زۆر هه ستیار بین به رانبه ر به ئازادی مروقه كان، هه روه ها به رانبه ر به تیریان، به رانبه ر به ئه مانیان و به رانبه ر به نانیان، به رانبه ر به وهی مروقه كان خوا خولقاندوونی، كه ئازادو سهر به ست بن و، ئازادانه و سهر به ستانه تاقیكردنه وهی به ندایه تی خویان بدهن له سهر زهوی، هه روه ها خوا مروقه كانی خولقاندوون و دنیا شی بۆ پر كردوون له نازو نیعمه ت، تاكو تیر بن و برسی نه بن، چونكه مروقی كۆيله و مروقی برسی، مسوگه ر بیر كردنه وه شی راست و دروست ناب، بۆیه پېویسته ئیمه وهك مسولمانان و خه لكی ئیسلام بزانیڭ، كه دینه كه مان دینی ئازادی و سهر به ستیه بۆ هه موو كه س، لیره خوا ﷺ نه یفه رمووه: ئه و كۆيله یه ی ئازاد ده كری، مسولمانه، یان نامسولمانه، ره ش، یان سپیه، خوینده واره، یان نه خوینده واره، كورده، یان عه ره به، یان چ گه لیکه، یان چ زمانیکه، هه ر كه سیك كۆيله بی، ده بی كار بكه ی بۆ ئازادكردنی ئه و كۆيله یه و، هه ركه سیك برسی بی، ده بی كار بكه ی بۆ تیر كردنی ئه و برسییه.

ئنجا ئه گه ر ته ماشای بارودۆخی ئیستای دنیا ش بكه یڭ، به لئ به فه رمی كۆیلایه تی له سه ده ی نۆزده یه مه وه نه ماوه، به لام هه ر فه رمی و پرواله تی، ئه گه ر نا له حه قیقه تدا به تایه ت ئه گه ر ته ماشای بارودۆخی مسولمانان بكه ی، هه روه ها گه لانى دیکه ی ژیر ده ست، ده بیڭن زله یزه كان به چاوی كۆيله ته ماشایان ده كهن، وهك خزمه تكار ته ماشایان ده كهن و، مامه له یان له گه لدا

دەكەن و، ئەمەش حالەتتە نااساییهو، حالەتی ئاسایی و سرووشتی ئەوێه
 كە مەوۆقەكان هەموویان ئازادو سەربەست بن، خاوەنی زەوی و خاکی خۆیان
 و، بوونی خۆیان و، ئیدارەیی خۆیان بن، ئەوێه حالەتی ئاساییه، هەروەها نازو
 نەعمەتی ولاتی خۆیان، خۆیان خاوەنی بن، نەك زلەهێژێك بێ، بە زۆر خۆیان
 بەسەر دا بەسەپێت و، نەوتەكەیان بە تالان بەرێ و، غازەكەیان بە تالان بەرێ و،
 خێرو بێری دیکەیان بە تالان بەرێ! ئەوێه حالەتتە پەفزی كراوە، لە شەریعەتی
 خواي دادگەرو كارزان داو، مسوڵمانانیش دەبێ بە ئەركی سەرشانی خۆیان
 بزانی، ئەگەر بیانەوێ دەرووی سەخت بپرن و سەركەون و بچنە ئێو بەهەشتی
 خواوە، زۆر بەجیددی خەم و مشوور بخۆن لە ئازادکردنی كۆیلهكان و، تێر
 كردنی برسێیهكان.

خوای پەروەردگار لەو كەسانەمان بگێرێ كە بەو شیوێه دەبن و، هەموو
 توانایەكانی خۆمان بخەینە گەر بۆ جێبەجێ كردنی ئەو ئامانجە شەرعییانە
 خوا ﷻ ئاوا گرنگی و بایەخی پێداون، لە دوا فەرمایشت و پەيامی خوێ دا بۆ
 مەوۆقایەتی.

لێرەش دا كۆتایی بە تەفسیر كردنی سوورەتی (البلد)، دێنین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

له تۆره كۆمهتارە بېيەكان له كەتەلەكان
Stay in touch on social media
تەن مەكەم عىز مۇتەلەك التواىل الاجتماعى

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردى

علي بابير/Alibapir

علي بابير/Alibapir

كهتەلە
داگەپاندى مەكتەبى مامۇستە عەلى بابير

تەفسیری سوورەتی

الشَّمْسِ

دەستپێک

بەرێزان!

ئەمڕۆ (۷) ی مانگی (ذی الحِجَّة)، واتە: مانگی (۱۲) ی سالی (۱۴۴۱) ی کۆچی، بەرانبەر (۲۸) ی تەمموز، واتە: مانگی (۷) ی سالی (۲۰۲۰) ی زاینیه، لە شاری دیرینی هەولێر، خوا پشتیوان بێ دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (الشَّمْس)، پێناسەو نێوەڕۆکی ئەم سوورەتە موبارەکە لە هەوت (۷) بڕگەدا دەخەینە روو:

پێناسەی سوورەتی (الشَّمْس) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە ناوی (سورة الشَّمْس) ه، بەلام بوخاری لە کتێبە ناودارەکە ی خۆیدا (الجامع الصحيح) بە ناوی سوورەتی (سُورَةُ الشَّمْسِ وَضَحَهَا) هیناویەتی.

دووهم: شۆینی دابەزینی:

بەیهك دەنگی زانایان ئەم سوورەتە مەكەییە، لە مەكە دابەزییوه، لەم بارەشەوه ئەم دەقه دێنین.

(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه، قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ الشَّمْسِ وَضَحَهَا مَكَّة)^(۱).

(۱) ذَكَرَهُ السَّيُوطِيُّ فِي الدُّرِّ الْمُنْثُورِ: ج ۸، ص ۸۲۷، وَنَسَبَهُ لِابْنِ الزُّرَيْسِ وَالنَّحَّاسِ، وَابْنِ مَرْدَوَيْهِ، وَابْنِ بَيْهَقٍ وَقَالَ: وَأَخْرَجَ ابْنُ مَرْدَوَيْهِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ مِثْلَهُ، الْإِسْتِيعَابُ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ: ج ۳، ص ۵۱۴.

واتە: عەبدوڵلای کۆری عەباس عليه السلام، گوتووێهەتی: سوورەتی **﴿وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا﴾** لە مەککە دابەزیووە.

هەرۆهە ئێبنو مۆردەوێ، لە عەبدوڵلای کۆری زوبەیرۆه عليه السلام، بەهەمان شێۆ، ئەویش گوتووێهەتی: **﴿نَزَلَتْ سُورَةُ وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا﴾** مەککە. ئەم سوورەتە لە مەککە دابەزیووە.

سێیهەم: ریزبەندیی لە موصحف و دابەزین دا:

ریزبەندیی لە (مصحف) دا ژمارە: (٩١)ه، لە (الفتاحه) هۆه که دێین، ئەمە (٩١)هەمین سوورەتە، لە ریزبەندیی هاتنە خواردا (٢٦)هەمین سوورەتە، پێش سوورەتی (البروج) و دواى سوورەتی (القدر)، دابەزیووە.

چوارەم: ژمارەى ئایەتەکانى ئەم سوورەتە:

لە لای زۆربەى زانایان پازدە (١٥)، لە لای ئەهلى مەککە شازدە (١٦) ئایەتن، بەلام زیاتر پازدە که تەبەنیکراوه.

پنجەم: نۆهەرۆکی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە موبارە که دوو بابەتی سەرەکی گرتوونە خۆی:

١- لە ئایەتەکانی: (١ - ١٠)، یازدە (١١) سویند خواردنی خوا ﷻ لەسەر سەرفرازبوونی بابای تەزکیەکارو، بێمرادیی و پەشیمانیی بابای خو بن چلک و چەپەلی گوناھدەر.

٢- لە ئایەتەکانی: (١١ - ١٥)، که دەکاتە (٥) ئایەتی کۆتایی، باسی گەلی سەموود که لە قسەى پیغەمبەرەکیان صالح عليه السلام دەرچوون و سەرەنجام خوا سزایەکی توندیان دواى ئەوێ حوشرەکەى صالحیان- که خوا وەك موعجیزەیهك له شاختك، له تاتە بەردیکی گەورە بۆی دەرھێنابوون - پەیان کردو^(١) کوشتیان، خوا ﷻ سزای دان.

(١) پەیان کرد: چوارپەکیان برین، پەیکردن، پەیکردن: چوار پەل برین.

شەشەم: تاییەتمەندییەکانی:

لەم سوورەتەدا دوو تاییەتمەندیمان کەوتووونەتە بەرچاو:

۱- سویند خواردنی خوا ﷻ بە یازدە (۱۱)، یان بەلای کەمەووە بە حەوت (۷) شت، کە زۆرتەری پێژەری سویند خواردنە، ئەوانی دیکە، خوا یان سویندی بە شتێک خواردووە، یان بە دووان، یان سییان، یان بە چواران، یان بە پینج، هیچ کام لە سوورەتەکانی دیکە سویندەکانیان لە پینج تینەپەریون، بەلام ئەم سوورەتە دەگونجی بڵین: خوا سویند بە حەوت (۷) شتان خواردووە، دەشگونجی بڵین: سویندی بە یازدە (۱۱) شت خواردووە.

۲- چەند وشەیەک کە تەنیا لەم سوورەتەدا هاتوون:

(جَلَّهَا) واتە: دەریخستووە.

(طَهَّهَا) واتە: پان پاریخستووە.

(فَالَّمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا) واتە: تاوانباریی و پارێزکاریی فێرکردووە، شارەزای کردووە.

(خَابَ مَنْ دَسَّهَا) واتە: پەشییمان و بێمرادە ئەو کەسە ی نەفسی خۆی پەنھان کردووە، لە بن چلکی گوناھاندا.

(فَدَمَدَمَ عَلَيْهِمْ) واتە: خوا ﷻ لەرزاندنیەووە، یان تەختی کردن، یەکسانی کردن لەگەڵ خاکدا.

حەوتەم و کووتایی: دابەشکردنی ئایەتەکان:

تێمە کووی پازدە (۱۵) ئایەتەکان دەکەینە یەک دەرس، لەبەر ئەوەی هەموویان پێکەووە تیکەهەلکێشن، هەرچەندە دوو بابەتن، بەلام بابەتی دوووەمیشیان هەر تەواوکەری بابەتی یەکەمە.

کەواتە: دێینە سەر بڕگەکانی ئەم دەرسە کە کووی پازدە (۱۵) ئایەتەکە ی ئەم سوورەتە موبارە کە پێکدێت.

دەرسى ئەم سوورەتە

پیناسە ی ئەم دەرسە

ئەم دەرسە ئەم سوورەتە ھەمووی یانی: ھەر یازدە (۱۵) ئایەتەکی دەگریتەو، ئەو (۱۵) ئایەتەش دوو تەوہری سەرەکیین:

یەكەم: لە ئایەتەکانی: (۱ - ۱۰) دا، خوا ﷻ یازدە (۱۱) سویندان دەخوات بە یازدە (۱۱) شتان، وەلامی سویندەكەش بریتە لەوہ كە مروّف بەھوی خو ڤاك كەردنەوہ سەرفراز دەبی، بەلام بەھوی نەفسی خو ڤەنھانكردن لە بن كەمرەو چلكی گوناھاندا، ڤەشیمان و بەدبەخت و بيمراد دەبی.

دووہم: لە پینچ ئایەتی كۆتایی دا: ئایەتەکانی: (۱۱ - ۱۵) باسی گەلی سەموودە، كە پیغەمبەرەكەیان صالح ﷺ بوو، و، تیمە لە كاتی تەفسیركردنی سوورەتی (الحجر) دا، باسی گەلی سەموود و پیغەمبەرەكەیان (صالح) مان كرد، كە دواي ئەوہی لە قسە ی صالح دەردەچن و، ئەو حوشتە ی خوا وەك موعجیزە یەكی تایبەت بە صالحی داو و، لە بەردیك بو ی دەرهیناوە، كە خەلكە كە داویان لێكردو بە لگە یەكیام بو یتیت، وەك كاتی خو ی لە بەسەرھاتەكەیدا باسمان كردو، دواي ئەوہی حوشتەكە ڤەیی دەكەن، پيشی چوارپە لەكان دەبرن و دواي سەری دەبرن، خوا ﷻ سى ڤۆژ مۆلەتیان بو ڤادەنى، دواي سى ڤۆژەكە ئەو بەلا گەورەیان بە مل دادی، كە بریتی بوو لە ھەژنگ و دواتر لەرزینەوہ یەك، بریتی بوو، كە بەھویەوہ ھەموویان لەگەل زەویدا تەخت و یەكسان دەبن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَالشَّمْسُ وَضُحَاهَا ۝١ وَالْقَمَرُ إِذَا تَلَّهَا ۝٢ وَالنَّهَارُ إِذَا جَلَّهَا ۝٣ وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَاهَا ۝٤ وَالسَّمَاءُ وَمَا بَنَاهَا ۝٥ وَالْأَرْضُ وَمَا طَحَاهَا ۝٦ وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ۝٧ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۝٨ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ۝٩ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ۝١٠ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ۝١١ إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا ۝١٢ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ۝١٣ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ فَسَوَّاهَا ۝١٤ وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ۝١٥﴾

مانای ده قاورده قی ئایه ته کان

{به ناوی خواوی به بهزه یی به خشنده . سویند به خوړو به تیشکه که ی
 ۱ سویند به مانگ، کاتیک به دواي (خوړدا) دئ ۲ سویند به پوژگار
 کاتیک پوښنی کرده وه ۴ سویند به شهوگار کاتیک دایده پوښئ ۵ سویند
 به ئاسمان و به وهی بنیاتی ناوه ۶ سویند به زهوی و به وهی پايخستوه و
 لیکی وه دوورخستوه ۷ سویند به نه فس و به وهی پیکيخستوه ۸ ئنجا
 خراپه کاری و پاریزکاری فیږ کرده ۹ مسوگه ر سهر فراهه که سیك پاکو
 چاکي کرده ۱۰ مسوگه ریش بيمراهه که سیك (له بن که مپه ی گوناها ن دا)
 په نهانی کرده ۱۱ (گه لی) سه موود به هو ی یاخیوونیانه وه به درو یان دانا
 ۱۲ کاتیک خراپترین که س به خیرای ده رچوو (بو په یکردنی حوشره که) ۱۳
 پیغهمبه ر خواش (صالح) پییگوتن: وریای حوشره که ی خواو ئاو خواردنه وه که ی
 بن! ۱۴ که چی به درو یان داناو په بیان کردو (سهریان بری) و په روه ردگاریشیان
 به هو ی گوناها که یانه وه، به لایه کی به سه ردا گشتاندن ئنجا ختی کردن،
 له سه رنه جامه که شی ناترسی ۱۵}.

شیکردنهوهی هه‌ندیک له وشه‌کان

(وَضَحَّهَا): (الضَّحَى: انْبِسَاطُ الشَّمْسِ وَامْتِدَادُ النَّهَارِ، وَسَمِّيَ الْوَقْتُ بِهِ)، (ضَحَى): بریتیه له بـلاوبوونه‌وهی تیشکی خۆرو درێژه‌کیشانی پۆژ، به‌کاتی چیشته‌نگاویش گوتراوه: (ضَحَى).

(جَلَّهَا): (أَصْلُ الْجَلَوِ: الْكَشْفُ الظَّاهِرُ وَالتَّجَلَّى: الظُّهُورُ)، (جَلَوُ): له ته‌سلدا به مانای ده‌رخستن و ئاشکرا کردنه، (تَجَلَّى)ش به مانای ده‌رکه‌وتنه.

(طَحَّهَا): (الطَّحُو كَالدَّحُو وَهُوَ بَسْطُ الشَّيْءِ وَالذَّهَابُ بِهِ)، (طَحُو)، وهك (دَحُو) وایه له واتادا، به‌لام (دَحُو)، به مانای پانراخستن، به‌لام (طَحُو) بریتیه له پاسختن، وپرای دوورخستنه‌وه‌ش.

(سَوَّيَهَا): (تَسْوِيَةُ الشَّيْءِ جَعَلَهُ سَوَاءً)، واته: شتیک پێک بی‌ت، چاک بی‌ت، پێکوپێک بی، وهك خوا ده‌فه‌رموی: ﴿فَسَوَّيْكَ﴾ (٧) الانفطار، (أَيَّ جَعَلَ خَلْقَتَكَ عَلَى مَا افْتَضَّ الْحِكْمَةُ)، واته: دروستکرانی تۆی وایکردوه وهك حیکمه‌ت ده‌یخوازی.

(فَأَلْهَمَهَا): واته: فیری کرد، (الإلهام: إلقاء الشَّيْءِ فِي الرُّوعِ وَيَخْتَصُّ ذَلِكَ بِمَا كَانَ مِنْ جِهَةِ اللَّهِ أَوْ جِهَةِ الْمَلَائِكَةِ الْأَعْلَى)، (إلهام): بریتیه له خستنه‌نیو دڵ و عه‌قل، ئه‌ویش تاییه‌ته به‌وهی له‌لایه‌ن خواوه، یاخود له‌لایه‌ن فريشته‌کان که له به‌رزین، دی.

(فُجِّرَهَا): (الْفَجْرُ: الشَّقُّ شَقًّا وَاسِعًا)، (فَجَّر)، بریتیه له له‌تکردنی شتیک به‌فراوانیی، (وَالْفُجُورُ: شَقُّ سَرِّ الدِّيَانَةِ)، (فُجُور): بریتیه له له‌تکردنی پۆشاکی دینداری و مسوولمانیتی و چوونه‌نیو گونا‌هو تاوانه‌وه.

(خَابَ): (الْخَيْبَةُ: قَوْتُ الطَّلَبِ)، (خَيْبَةُ): بریتیه له بَیمرادی، بهدوای دادہچی له، دهستت بچی.

(دَسَّهَا): (أَي: دَسَّهَا فِي الْمَعَاصِي، فَأَبْدَلَ مِنْ إِحْدَى السَّيِّئَاتِ يَاءً مِثْل: تَظَنَّنْتُ أَيْ: تَظَنَّنْتُ)، (دَسَّاهَا)، له ئەسلدا، (دَسَسَ) ە بوو، واتە: نهفسی خووی له نیو گوناھاندا پەنھان کردو، ئنجا یەکیک له سینەکان کراو ە به (ی) وەك: (تَظَنَّنْتُ)، دوایی کراو ە به (تَظَنَّنْتُ)، واتە: گومانم برد.

(يَطْعُونَهَا): (طَعَوْتُ، وَطَعَيْتُ، طُغَوْنَا، وَطُغِيْنَا، وَأَطْعَاهُ كَذَا: حَمَلَهُ عَلَى الطُّغْيَانِ، وَالطُّغْيَانُ تَجَاوَزُ الْحَدَّ فِي الْعِصْيَانِ)، (طَعَوْتُ) و، (طَعَيْتُ)، وەك کرداری رابردو هاتوون، (طُغَوْنَا) و (طُغِيْنَا)، وەك چاوگ ە هەردووکیان هاتوون، (وَأَطْعَاهُ كَذَا حَمَلَهُ عَلَى الطُّغْيَانِ)، واتە: وای لیکرد (طُغِيَانِ) ی ببی، (طُغِيَانِ) چیه؟ (تَجَاوَزُ الْحَدَّ فِي الْعِصْيَانِ)، سنوور بەزاندن له سەرپێچیدا.

(أُنْبِغَتْ): (الْإِنْبِعَاثُ: التَّوَجُّهُ وَالْمُضْيِ وَالْبَحْثُ إِثَارَةُ الشَّيْءِ وَتَوَجُّهُهُ)، (إِنْبِعَاثُ): بریتیه له رووکردنە شتیک، رویشتن بەرەو شتیک، (بعث): بریتیه له هەلگیرساندن شتیک، ناردنی شتیک و ئاراستە کردنی بەرەو لایەك.

(أَشْقَاهَا): (الشَّقَاوَةُ: خِلَافُ السَّعَادَةِ، وَأَشْقَاهَا، أَيْ أَتْعَسَهَا)، (شَقَاوَةُ): بێهەختی، روژ رەشی، نەگەتی، پێچەوانە ی (سَعَادَةُ) ە، واتە: بەختەوهری، ئنجا (أَشْقَاهَا أَيْ: أَتْعَسَهَا)، واتە: له هەموویان خراپترو نەگەتر.

(وَسَقَّيْنَهَا): (السَّقْيُ وَالسَّقْيَا: أَنْ يُعْطِيَهُ مَا يَشْرَبُ)، (سَقَّيْنَهَا)، هەردووکی ئەو یە ئەو ی دەخواتو ە پێی بدری.

(فَدَمَدَمَ عَلَيْهِمَ): (أَي: أَهْلَكَهُمْ، وَقِيلَ: الدَّمْدَمَةُ: حِكَايَةُ صَوْتِ الْهَدَّةِ) (دَمَدَمَ عَلَيْهِمَ) واتە: فەوتاندنی، گوتراو: (دَمْدَمَةُ) گیرانەو ە ی دەنگی کەوتنە خواری راشەقێزانە، گوتراو: (دَمَدَمَ) (أَي غَضِبَ)، توورەبوو، (دَمَدَمَ عَلَيْهِمَ أَيْ: طَحَنَهُمَ

فَأَهْلَكَهُمْ)، هارینی و کۆتایی پێهێنان، ههروهها (دَمَدَمَ عَلَيْهِمْ أَي: أَطْبَقَ عَلَيْهِمْ)،
واته: سزاکی وای و بۆ ناردوون دهوهریان بدات و هیچ دهرفهتی ههلاتن و پاکردنیان
نه بۆ.

(فَسَوَّيْنَاهَا): (جَعَلَهَا سَوِيًّا، سَوَّيْتُ عَلَيْهِ وَبِهِ الْأَرْضُ، أَي هَلَكَ فِيهَا)، (فَسَوَّيْنَاهَا)،
چاکیکرد، پێکی کرد، ئهوه واتایهکی، بهلام لێرهدا (فَسَوَّيْنَاهَا): واته: ههموویانی
تهختکرد، یاخود سههرزهمینهکیان و شارهکیانی تهختکرد، بهرزیزی و نزمیی تیدا
نهما، دهگوتری: (سَوَّيْتُ عَلَيْهِ الْأَرْضُ وَسَوَّيْتُ بِه الْأَرْضُ)، ههردووکیان به مانای
(هَلَكَ فِيهَا)، که بگوتری: سههرزهوی لهسههر تهخت کرا، یان سههرزهوی پێ
تهخت کرا، لهگهڵ زهوییدا تهختکرا، واته: لهوێ فهوتا.

(عُقِبْنَا): (العُقْبَى: الْآخِرَةُ)، (عُقْبَى): بهمانای مهزلگای کۆتایی و گهڕانهوه دی،
کۆتایی هههر شتێک و سههرهنجامی هههر شتێک پێی دهگوتری: (عُقْبَى) (وَالْعُقْبَى
الْبَدَلُ)، جێگرهوهی کاریک.

کهواته: ﴿وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا﴾، واته: له سههرهنجام و سزای ئهوه بهلایه
بهسههری هێنان (خوای پهروهردگار) بِيَاكَ و بِيَتْرَسَ بوو.

راگه باندنی مهكتهبی ماموستا عهلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

له نۆزه كۆمهڵهیهیهكان لێكتهڵانی

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

علي بابیر/ AliBapir

علي بابیر/ AliBapir

کهتای

راگه باندنی مهكتهبی ماموستا عهلی بابیر

Telegram WhatsApp Messenger

راگه باندنی مهكتهبی ماموستا عهلی بابیر

مانای گشتیی نایه تەکان

خوا ﷻ لێم سوورپەتە موبارە کەدا دەفەر موی:

﴿سَمِيعٌ أَلْفَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، بە ناوی خۆی بە بەزەیی بە خشنده، واتە:

١- ئەم قورئانخویندە بە ناوی خۆی بە بەزەیی بە خشنده دەست پێ دەکەم، نەك بە ناوی هەر کەسێک و هەر شتێکی دی.

٢- ئەم قورئان خویندە بۆ خوا دەستی پێدەکەم.

٣- ئەم قورئان خویندە بە پێی بەرنامەی خوا، جێبەجێ دەکەم.

٤- ئەم قورئان خویندە بە هیزو توانایەك کە خوا بۆی پەخساندوو، ئەنجام دەدەم.

﴿وَالشَّمْسُ وَضَعَهَا﴾، سویند بە خۆرو بە تیشکەکی، ﴿وَالْقَمَرُ إِذَا تَلَّهَا﴾، سویند بە مانگ کە بەدوای دادی، واتە: بە دوای خۆر دادی، مانگ ئەو کاتە سەرەتای مانگە، کاتێک خۆر ئاوا دەبێ، سەرەتای مانگ دەبێ لەو کاتەدا بۆی بگەڕێ واتە: مانگی یەك شەو، ئنجا ئەگەر بەیەك شەو دەرنەکەوێ، بە دوو شەو دەردەکەوێ، دوای خۆر ئاوابوون، کەواتە، دوای ئەوێ خۆر ئاوا دەبێ، ئنجا مانگ دەردەکەوێ، ئەو لە پڕوویە کەو، لە پڕوویەکی دیکە شەو: مانگ بە دوای خۆر دادی لە تیشکدا، دیارە خۆر تیشکەکی زاتییه وەک دوایی، کورتە باسێک لە بارەیی خۆرەو دەکەین، بەلام مانگ تیشکەکی وەدەستەپێراوە (گسبی) هە، لە خۆرەو تیشکی بۆ دی، کەواتە: لە پڕووی تیشکەو مانگ لە دوای خۆر دی، لە پڕووی کاتیشەو بە هەمان شیو: ﴿وَالنَّهَارُ إِذَا جَلَّهَا﴾ سویند بە پۆژگار کاتێک کە دەیدرەوشییتەو، چی دەدرەوشییتەو؟ پۆژگار زەوی

دەدرەوشیڤتەو، پاناوێکە ی بۆ زەوی دەچیتەو، هەرچەندە هەندیک گووتیانە: بۆ خۆر دەچیتەو، بەلام لە راستیدا ئەو خۆر پۆژگار پەیدا دەکات، ئەک پۆژگار بۆ خۆر بدروشیڤتەو، بۆیە پاناوێکە بۆ زەوی دەچیتەو هەرچەندە باسی زەوی نەکراو، بەلام هەموو ئەو شتەنە ی بەسیاق و سەلیقە دەزانێ، خۆی پەرورەدگار پاناویان بۆ لا دەگیریتەو، ﴿وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَىٰ﴾ سویند بە شەوگاریش کاتیکی دایدەپۆشی، زەوی دادەپۆشی، ﴿وَالسَّمَاءُ وَمَا بَنَاهَا﴾ سویند بە ئاسمان و بەو کەسە ی کە بنیاتی ناو، ئەگەر (مَا)، (مَوْصُولَةٌ) بۆ، یانی: ﴿وَالسَّمَاءُ وَالَّذِي بَنَّهَا﴾، سویند بە ئاسمان و سویند بەو کەسەش کە بنیاتی ناو، بەلام ئەگەر (ما) لێرەدا (مَصْدَرِيَّة)، چاوگ بۆ، یانی: ﴿وَالسَّمَاءُ وَبَنَاهَا﴾، سویند بە ئاسمان و سویند بە بنیاتانی ئاسمانیش، ئاسمان هەموو ئەو ی پێی دەگوترێ: گەردوون و بوونەوەر هەموو دەگریتەو، ﴿وَالْأَرْضُ وَمَا طَحَّهَا﴾ سویند بە زەوی و بەو کەسەش کە زەوی راخستو، یاخود سویند بە زەوی و بە راخستنی زەویش، بەپان راخستن و دوور خستەو ی زەوی، ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا﴾، سویند بە نەفس، بەو کەسە ی رێکیخستو، یاخود ئەگەر (ما) لێرەدا چاووگ، (مَصْدَرِيَّة) بۆ، یانی: سویند بە نەفس و بە رێکوپێک کردنەکە ی، بەلام مانای یەکەمیان زیاتر دیتە عەقڵ و زەینەو، سویند بە نەفس و بە رێکخەری نەفس، ﴿فَالهَمَّهَا هُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا﴾ هەم تاوانباریی و خراپەکاریی فێر کردو، هەم پارێزکاریی فێر کردو، واتە: خوا نەفسی بەشەری وا خولقاندو، بتوانی خراپەش بکاو چاکەش بکات، چەوتیش بپروا، راستیش بپروا، ئەگەر واش نەبوو بە کەلکی تاقیکردنەو نەدەهات، فریشتەکانی بە کەلکی تاقیکردنەو نایەن، بۆچی؟ چونکە ناتوانن خراپە بکەن، ﴿لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ التحريم، هەرەها هەندیک لە دروستکراوەکانی دیکە، ئاژەل و پرووێک و زیندەوەر و پەرەوڕو ماددە ی بۆ ژیان بە کەلکی تاقیکردنەو نایەن، چونکە خێرو شەریان لە دەست نایەت، بەلام مرووف دەتوانی بەرەو سەربچێ بەهۆی

تەقواو و، دەتوانی بەرهو خوار بچي، بەهۆی تاوان و خراپەو لادانەو، ئنجا
وہ لامي ئەو سویندانە کہ یازدە (۱۱) سویندن، یاخود (۷) سویندن، ئەگەر بلیین:
خۆرو تیشکەکە ی ھەمووی یەکە و، مانگ کہ بەدوای دادی ئەوہ دوو، پۆژگار
کہ پۆشنی دەکاتەو، ئەوہ سی و، شەوگار کہ دادەپۆشی واتە: زەوی دادەپۆشی
ئەوہ چوار و، ئاسمان و بنیاتنانەکە ی، یاخود بنیاتنەرەکە ی ئەوہ پینچ، و زەوی
و راخەرەکە ی لیک دوورکەوتنەوہکە ی، یاخود ئەوہ ی لیک دوورخستۆتەوہ،
ئەوہ شەش، ئنجا نەفس و ئەوہ ی ریکوپیک کردو، دەبن بەحەوت سویند،
بەلام ئەگەر خۆرو تیشکەکە ی دووان بن، مانگیش ئەوہ سی و، پۆژگار کہ زەوی
دەردەخا ئەوہ چوار و، شەوگار کہ دايدەپۆشی ئەوہ سویندی پینجەم، (واتە:
زەوی دادەپۆشی)، ئاسمان و ئەوہ ی کەسەری ئاسمانی بنیاتناو، ئەوہ شەش و
حەوت، زەوی و ئەوہ ی زەوی پانراخستو، ئەوہ ھەشت و نو و، نەفس و ئەوہ ی
نەفسی ریکو پیک کردو ئەو دەو یازدە، کەواتە: بوونە (۱۱) سویند، جا وہ لامي
ئەو (۱۱) سویندانە ئەوہ یە:

﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّهَا ۝۱ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّهَا ۝۲﴾، بەراستی سەرفرازە،
﴿قَدْ﴾ کہ دەچیتە سەر کرداری پابردو، مانای ساغکردنەوہو جەختکردنەوہ
دەگەینە، ﴿أَفْلَحَ﴾، بەراستی سەرفراز و خوشبەختە و بە ئامانج گەشتوویە،
﴿مَنْ زَكَّهَا﴾، ئەو کەسە ی ئەو نەفسە ی چاک و پاک کردو، ئیمە دوایی لە
کوٹایی تەفسیرکردنی ئەم سوورپەتە موبارەکەدا، کورتە باسیک لە بارە ی تەزکییە ی
نەفسەوہ دەکەین، بەلام (تزکیة)، سی واتای ھەن:

یەکەم/ پاک بوون.

دووہم/ چاک بوون.

سییەم/ گەشە کردن.

(الطَّهَارَةُ وَالنُّمُو وَالصَّلَاح).

کهواته: ئەو کەسە سەرفرازە و بە ئامانج گەیشتووێه کە خۆی بژار کردووە و لە سێفەتە خراپەکان، پاکی کردۆتەووە و گەشەیی بەخۆی داوە، سێفەتی تەقوای لەخۆیدا زیاد کردووە و گەشەیی پێداوە، خۆشی چاک کردووە، کە لە ئەنجامی پاک بوون و گەشە کردندا، ئەفسی مەرۆف چاک دەبێت.

﴿وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّهَا﴾ بە دڵنیاییش پەشیمان بێمەرد و، دۆراوە، ئەو کەسە کە ئەفسی خۆی شارددۆتەووە، واتە: وەبەن گوناھانی خستووە، لە جیاتی ئەوەی گەشەیی پێداوە بەرزێ بکاتەووە، وەبەن چلک و چەپەرەو کەمپەری گوناھان خستووە، ئەمە وەلامی ئەو (١١) سویندەییە.

ئنجأ خوا ﷻ دیتە سەر تەووەری دووهم: ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَنِهَا﴾ گەلی سەموود بە هۆی یاخیی بوونیەووە بەدرۆی دانا، چی بەدرۆ دانا؟ پۆژی دواوی بە درۆی دانا، پێغەمبەرە کە کە صالحە بەدرۆی دانا، پەيامی خواي بەدرۆ دانا، هەموویان دەگریتەووە، بەلام بەهۆی چییەووە ئەو بەدرۆ دانانە پەیدا بوو، بەهۆی یاخیی بوونیەووە، ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَنِهَا﴾، بەهۆی یاخیی بوون و لە سنوور دەرچوونیەووە، بێپروا بوو و، بەدرۆی دانا، ﴿إِذْ أُنْبِثَتْ أَشْقَاهَا﴾، یاد بکەووە کاتیک خراپترینی گەلی سەموود دەرچوو، بە پرتاو دەرچوو، بە خێرای پۆیی، بۆچی پۆیی؟ پۆیی تاكو حوشتەرە کە پەیی بکات، واتە: لاقەکانی بېرێ و بریندار بکات، بۆ ئەوەی بکەوێ، دواوی سەری بېرێ، ﴿فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ﴾، پەوانە کراوی خوا پێی گوتن: ﴿نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَهَا﴾، ئاگاتان لە حوشتەرە کە خوا بێ و ئاگاتان لە ئاو خواردنەووە کەشی بێ، واتە: نە زیان بە حوشتی خوا بگەیهنن، هەموو حوشتەرەکان حوشتی خوان، بەلام ئەو حوشتەرە خوا بە شیوەی تاییەت دروستی کردبوو، بە دوعای صالح، لەسەر داوای خەڵکە کە گوتیان: موعجیزە کەمان بۆ بێنە لەلای چیاھە وەستا بوون، گوتی: موعجیزە کە چیتان بۆ بێنم؟ گوتیان: بە لەو چیاھە حوشتێک بێتە دەری و بە چکە کەشی لەگەڵیدابێ، ئەویش لە خوا پارایەووە، ئیدی ئەو چیاھە لەرزێ، ئەو شاخە لەرزێ

و حوشتریکی لی هاته دەر به چکه کهشی له گه لیدابوو، به لام حوشتریکی زۆر گه وره و، زۆر جوان، که به ته نیا یه ک پۆژ ئاوی بیره که یانی هه موو ده ویست، به لام دوایی خویان هه موو خه لکی هۆزه که هۆزی سه موود شیریان له و حوشتره ده دۆشی و، بهشی هه مووانیشی شیر پتی بوو، ئنجا پیغه مبه ره که یان پتی گوئن: ئاگاتان له حوشتره که ی خوا بێ و، ئاگاستان له ئاو خواردنه وه کهشی بێ، له نۆره ئاوی خۆیدا لیتی تیک مه دهن، کاتی خۆی له به سه رهاته کهیدا به درژیی باسما ن کردوه، به لام: ﴿فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوها﴾، ته وان یه کسه ر به درویان دانا و په ییان کرد، (عَقَر): بریتیه له برینی پییه کانی پیشه وه ی حوشت، چونکه حوشت سهر نابردی، ته گهر په یی نه کری، ده بی پیشی پییه کانی ببردین و، بکه ویته زه وی، ئنجا ده توانی سهر ببردی، ﴿فَدَمَدَمَ عَلَيْهِم رَّبُّهُم بِذَنبِهِمْ فَسَوَّاهَا﴾، په روه ردگاریان به هۆی گونا هه که یانه وه به لایه کی به سه ردا گشتانن، ته ختی کرد، واته: زه ویه که یانی ته خت کرد، به رزی و نزمی تیدا نه هیشت، شار و ئاوه دانیه که یانی ته خت کرد، یا خود: ﴿فَدَمَدَمَ عَلَيْهِم﴾، یانی: (أَطْبَقَ عَلَيْهِم)، خوا به لایه کی ده وره ده ری بو ناردن، به هۆی گونا هه که یانه وه شوینه که یانی ته ختکرد، له شوینی خۆیدا باسما ن کردوه، که خوا چریکه و هارژنیکی گه وره ی بو ناردن، بلیسه ئاگریکی گه وره ی تیدابوو، له رزینه وه ی لی پهیدا بوو، سه ره نجام که سیان نه ما، هه موویان فه وتان، ﴿وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا﴾، له سه ره نجامه کهشی ناترسی، خوا ﷻ له سه ره نجامی ته و به لایه ی به سه ر گه لی سه موودی هیئا، بی باک و، بی ترسه، چونکه خوا خاوه نی ته و په ری ده سه ته لات، بیگومان هیچ که سیش سزا نادات، مه گهر شایسته ی سزا بێ، بویه لیره ش ده فره مو: ﴿فَدَمَدَمَ عَلَيْهِم رَّبُّهُم بِذَنبِهِمْ﴾، خوا به هۆی گونا هه که یانه وه به لایه کی بو ناردن و به سه ردا گشتانن و ته ختی کردن.

مەسەلە گەرنەکان

مەسەلە یە کەم:

سویند خواردنی خوا ﷻ بە خۆرو تیشکەکە ی، مانگ کە بە دوایدادی و، پوژگار کە سەر زهوی دەرەخات و، شەوگار کە زهوی دادەپۆشی و، ئاسمان و بنیاتنەرەکە ی، زهوی و لێک کێشەرەوهکە ی و تەختەرەکە ی، نەفس و رێک و پیکەرەکە ی، ئەمە (١١) شت، کە خراپەکاریی و پارێزکاریی و فیری نەفس کردووە، مسۆگەر بابای خۆ پاک و چاکەر سەرفرازە و، بابای خۆوە بن کەمەرەو چلکی گوناھان ھاندەریش، بێمراو و پەشیمانە:

خو دەفەرموی: ﴿وَالشَّمْسُ وَضَعَهَا ١ وَالْقَمَرِ إِذَا لِلَّهَا ٢ وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّهَا ٣ وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ٤ وَالسَّمَاءَ وَمَا بَنَاهَا ٥ وَالْأَرْضَ وَمَا طَحَاهَا ٦ وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ٧ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ٨ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ٩ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ١٠﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە دە برگەدا:

١- ﴿وَالشَّمْسُ وَضَعَهَا﴾ سویند بە خۆرو بە تیشکەکە ی، ئیمە دوایی کورتە باسیک لە بارە ی خۆرەوه دەکەین، (ضَحَى): بریتیە لە کاتی بەرزبوونەوهی خۆر لە ئاسۆی خۆرەلاتەوه کە بابای بینەر وای دێتە بەرچاو بە ئەندازە ی پمیکە، وشە ی: (ضَحَى) جگە لە چێشتەنگاو بە مانای تیشکی خۆریش ھاتوووە، ئەم ئایەتە ش سێ واتایان بو لێک داوئەوه:

أ- ویند بە خۆر و بە تیشکەکە ی.

ب- سویند بە خۆرو بە چێشتەنگاوەکە ی کە بەھۆی خۆرەوه پەیدا دەبێ.

ج- سویند به خۆرو به ئەو دنیا ڕووناککردنەوه و لات گەرم داهێنانە ی له ئەنجامی خۆردا پەیدا دەبێ.

(الصَّخْوَةُ أَوَّلُ النَّهَارِ)، (صَخْوَةٌ)، به سەرەتای ڕۆژ دەگوترێ، (وَالضُّحَى: بَعْدَ ذَلِكَ)، (ضُحَى) چێشتەنگاو دواى ئەوهیە، ئنجا (مَا بَعْدَهُ إِلَى قَرِيبِ الزَّوَالِ ضَحَاءَ)، دواى چێشتەنگاو تاكو ئەو نیزیك لهوهی كه خۆر له نیوه راستیی ئاسمان لابادات، هه‌مووی پێی ده‌گوترێ: (ضَحَاءَ).

له عەبدوللای كۆری عەبباسه‌وه (خوا له خۆی و بابی رازیبی)، هاتوه، عەبدوللای كۆری عەبباس گوتوو یه‌تی: {وَالشَّمْسُ وَضُوءُهَا} (أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ: ٣٠٩٣٨، وقال صحيح على شرط الشيخين، ولم يخرجاه)، واته: سویند به خۆرو به تیشكه‌كه‌ی، یاخود به ڕووناکییه‌كه‌ی.

٢- ﴿وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا﴾ سویند به مانگ کاتێك به دواى دادی، ده‌لێ: (التَّلُّهُ الطَّبَعُ)، (تَلُّو): به مانای به‌دواکه‌وتن و شوینکه‌وتن، (ها) كه راناوه ده‌چێته‌وه بۆ خۆر، واته: مانگ كه به‌دواى خۆر دا دی، ئنجا ئەمه سێ واتایان بۆ لێکداونه‌وه:

یه‌که‌م: مانگی یه‌ك شه‌وی دواى خۆرئاوا بوون، مانگ به‌یه‌ك شه‌ویی ده‌رده‌که‌وێ.

دووهم: کاتێك كه مانگ نیزیك ده‌بێته‌وه له چوونه‌ حاله‌تی (بدر)، واته: (١٤، ١٥) وه، به دواى خۆر دادی.

سێیه‌م: یاخود دواى ئەوه‌ی ده‌بێته (١٤ و ١٥).

له راستییدا له یه‌ك کاتدا هه‌ر سێکیشیان پێکه‌وه گونجاون، هه‌م كه مانگی یه‌ك شه‌وه‌و، هه‌م شه‌وانی (١٤ و ١٥)، هه‌م دواى (١٤ و ١٥) ش، بێ خواش ﷻ وایکردوه، كه مانگ کاتێك به‌ره‌و حاله‌تی (بدر) بوون ده‌چێ، زیاتر به ئاسمانه‌وه ده‌بێ، واته: به شه‌ودا، چونكه ئەو کاته دنیا زیاتر ڕووناك ده‌کاته‌وه.

٣- ﴿وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّهَا﴾ سویند به ڕۆژگار کاتێك كه ده‌ری ده‌خا، ئەمیش سێ واتایان بۆ لێکداونه‌وه:

یەكەم: گوتوویمانە: ﴿جَلَّهَا﴾، پاناوێ (ها)، دەچیتەوێ بۆ زهوی، واتە: کاتێک زهوی دەردەخات.

دووهم: هەندێک گوتوویمانە: ﴿جَلَّهَا﴾، پاناوێکە دەچیتەوێ بۆ (شمس) بۆ خۆر، کاتێک خۆر دەردەخات.

سێهەم: هەندێکیش گوتوویمانە: ﴿جَلَّهَا﴾، واتە: دنیا، کە ئەوێان لەگەڵ یەكەمیان هەر دەبیتەوێک.

بەلام زیاتر واییدەچێ مەبەست پێ زهوی بێ، چونکە زهوی لە ئەنجامی رۆژدا زهوی دەردەکوێ.

٤- ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا﴾، سویند بە شەوگار کاتێک دایدەپۆشی، ئەویش دیسان واتە: زهوی دادەپۆشی، خۆر دادەپۆشی، یاخود دنیا دادەپۆشی، بەلام داپۆشینی زهوی نزیکتەر لەواتایەکیەوێ، ئنجا جێی سەرنج ئەوێە کە بە نەسبەت رۆژگارەوێ دەفەرموێ: ﴿وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّهَا﴾، بە کرداری رابردوو هیناویەتی، بەلام بۆ شەوگار ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا﴾، سویند بە شەوگار کاتێک کە دادەپۆشی بە کرداری (مُضَارِع)، یەكێک لە توێژەرەوانی قورئان دەلی: بۆ ئاگادارکردنەوێ ئەو واقعێە کە ئەو کاتە وایبوو، واتە: ئەو کاتە کوفرو شیرک و بیبروایی و خراپەکاریی هەبوو، دنیای داپۆشیوێ.

٥- ﴿وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا﴾، سویند بە ئاسمان و بە بنیاتنەرەکە، (مَا) دەگونجێ (مَوْصُولَةٌ) بێ، یانی: (الَّذِي بَنَاهَا) کە خوای پەرەردگار، هەرەوێها (مَا) دەگونجێ (مَصْدَرِيَّة) بێ، یانی: (وَالسَّمَاءِ بِنَاءَهَا)، سویند بە ئاسمان و بە بنیاتنەرەکە، بەلام هەم لێرەداو هەم لە شوێنەکانی دیکەدا، (مَا)، (مَوْصُولَةٌ) بێ نزیکتەر.

٦- ﴿وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا﴾، سویند بە زهوی و بە پانراخەری زهوی، لێک دوورخەرەوێ و لێککێشەرەوێ زهوی، کە خوای پەرەردگار، دەشگونجێ (مَا): (مَصْدَرِيَّة) بێ، واتە: سویند بە زهوی و بە پانراخستن و لێککێشانەوێکە، (الطَّحُو: البَسْطُ والتَّوْطِئَةُ والقَذْفُ

وَالدَّفْعُ)، (طَو): به مانای پانراختن و، ههم به مانای ئاماده کردن، ههم به مانای هاویشن و، به مانای پال پیوه نانش دیت.

(٧) - ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا﴾ سوئند به نهفس و به (نَكْرَة)، هاتوه، به نه ناسراو (نَكْرَة) هاتووه؟ ئمه بو جور، واته: سوئند به جورى نهفس، (تَسْوِيَةُ النَّفْسِ)، كه دهفه رموى: ﴿وَمَا سَوَّاهَا﴾، واته: رِيَك و پِيَك دروست كردن.

(٨) - ﴿فَالْهَمَّهَا جُورَهَا وَتَقَوَّاهَا﴾، تاوانبارييه كهى خوئ و پاريزكار ييه كه شى فير كردوه، (إِلْهَام: إِنْقَاعُ الشَّيْءِ فِي الرُّوعِ فَيَخْتَصُّ ذَلِكَ مِمَّا كَانَ مِنْ جِهَةِ اللَّهِ أَوْ جِهَةِ الْمَلَأِ الْأَعْلَى)، (إِلْهَام): بريتيه له خستنه نيو دل، ئه وهش تاييه ته به وهى له لايهن خواوه بي، يان له لايه ني فريشته به رزو بالاكانه وه بيت.

(٩) - ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا﴾ ﴿١﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا﴾ ﴿١٠﴾، به پراستى سهر فراهه ئه وهى كه پاك و چاكى كردوه و، په شيمن و به دبه خته ئه وه كه سهى له بن چلكى گونا هاندا په نهانى كردوه، ﴿قَدْ أَفْلَحَ﴾: (الْفَلَاحُ: النَّجَاحُ بِحُصُولِ الْمَطْلُوبِ)، (فَلَاح): بريتيه له سهر كه وتن و به ده سته ينانى ئه وه شتهى به دوايدا چووى، داوات كردوه و به دوايدا گه راوى، (التَّزْكِيَةُ: الطَّهَارَةُ وَالتَّنْمُو وَالصَّلَاحُ)، پيشتريش باسما ن كرد، (تَزْكِيَة)، ههم به ماناي پاكي، ههم به ماناي گه شه كردن، ههم به ماناي چاك بوون دى، كه واته: كه سيك خوئ پاك كردوه، گه شهى پيداوه، چاك كردوه، واته: سيفه ته خراپه كانى له خويدا لابرده و، خوئ بزار كردوه و، سيفه ته باشه كانى له خويدا گه شه پيداوه و چه سپاندوه، ئه وه كه سه سهر فراهه.

(١٠) - ﴿وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا﴾، په شيمن و به دبه ختيش ئه وه كه سه يه كه خوئ، نه فسى خوئ په نهان كردوه، (الْحَيِيَّةُ: حِرْمَانُ الطَّالِبِ مِنْ مَطْلُوبِهِ)، (حَيِيَّة): بريتيه له وهى كه سيك به دواى ئامانجي كدا پروا، به لام لى بييه ش بيت و، ده ستى پينه گات.

(وَالْتَدَسِّيَّةُ: مَنْ فَعَلَ دَسًى، وَأَصْلُهُ مِنْ دَسَسَ: أَدْخَلَ شَيْئًا تَحْتَ شَيْءٍ فَأَخْفَاهُ، تَدَسِّيَّة): له كردارى (دَسَّاهَا) هاتوه، ئه ویش له ئه سلدا (دَسَسَ) يه، به لام (س)

يَكِيان كراوه به (ي)، (دَسَسَ)، واتە: شتيكي خسته بن شتيك و په نهانی كرد.

بيگومان كه ده فەرموي: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّهَا ۝١﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّهَا ۝١٠﴾،
به راستی به ئامانج گەشتووێه كه سيك خووی پاك و چاك كردوه و، به راستی
په شيمان و به دبه خته كه سيك خووی له بن چلكی گوناھاندا شاردووتهوه، په نهان
كردوه، ئەمه وه لامي ئەو یازده (١١) سویندهیه، كه پيشتر هاتوون.

لێره دا پرسیارێك دێته پيش: بۆچی خوا ﷻ بۆ ئاسمان و بۆ زهوی و بۆ نهفس،
بۆ هەر سيكيان فەرمووێه تی: ﴿وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا ۝٥﴾ وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَّهَا ۝٦﴾ وَنَفْسٍ
وَمَا سَوَّاهَا ۝٧﴾، بۆچی نه یفه مووه: (وَالسَّمَاءِ وَمَنْ بَنَاهَا)، ئەگەر (مَا مَوْصُولَة) یه
و، مه به ست پتی خوای پهروه ردگاره؟ (وَالْأَرْضِ وَمَنْ طَحَّهَا)، (وَنَفْسٍ وَمَنْ سَوَّاهَا)؟
وه لاهه كه ی هه ندیک له شاره زایانی ریزمانی عه ره بی وایان لیکداوه تهوه، ده لێن:

بۆیه (ما) به سەر (مَنْ) دا هه لێژێردراوه، چونكه (ما) جوړیک له (إِلْهَام) و
جوړیک له سه رسووړمانی تیدا هه یه و، مانا كه ی ئاوی لیدیته وه: (أُقْسِمُ بِالسَّمَاءِ
وَالشَّيْءِ الْقَوِيِّ الْعَجِيبِ الَّتِي بَنَاهَا)، سویند به ئاسمان ده خوّم و بهو شته به
هیزو سه رسووړه ی نه ره ی ئاسمانی بنیاتناوه، ههروه ها سویند ده خوّم به زهوی و
بهو شته به هیزو سه رسووړه ی نه ره ی كه پانی راخستوه و، سویند ده خوّم به نه فس
و بهو شته سه رسووړه ی نه ره به هیزه ی ریک وپیکي كردوه، كه مه به ست پتی
خوای پهروه ردگاره.

به نسبت وشه ی: (إِلْهَام) هوه، زانایان زۆریان قسه له باره وه كردوه:

أ- یه کيكيان ده لێ: (يُطْلَقُ الْإِلْهَامُ عَلَى حُدُوثِ عِلْمٍ فِي النَّفْسِ بِدُونِ تَعْلِيمٍ وَلَا تَجَرِبَةٍ وَلَا
تَفْكِيرٍ)، (إِلْهَام): به كارد هیزێ بۆ په یدا بوونی زانستیک له نه فسی مروّفا، به بی فیكردن
و به بی ئەزموون و به بی بیرکردنه وه، ریک زانیارییه كه له دلیدا په یدا ده بی، (إِلْهَام) له
(لَهُم) هوه هاتوه، (لَهُم)، بریتیه له وه ی شتيك یه كسه ر قووت بده ی، زانیارییه كیش كه

به هوای (إلهام) هوه دیته عقل و دلی مروّقهوه، یه کسه ر دیته نیو عقل و دلی مروّق به بئی پیشه کیی و پیوه خران.

ب- یه کیکی دیکه له زانایان ده لئ: (إلهام): بریتیه له خسته نیو عقل و هوّشی مروّق، که نه ویش له هه لږشتنی خوی پهره ر دگاره، که زانیاریه کان له وینه ی وینا کردن (تصور) یا خود به راست دانان، ده یان خاته نه فسی به شه ره وه و، مه به ست پیی نه وه یه خوا نه فسی به شه ری، هه روه ها جن دیشی وا خولقاندوه، بتوانی خیر و شر، چاکه و خراپه لئک جیا بکاته وه و، نه وه ش له پیکه اته کانی نه فسی به شه ره.

که ده فهرموئ: ﴿فَالْمُهْمَا فَجُورَهَا وَتَقْوَاهَا﴾ ده لئ: (إلهام الفجور والتقوى: إلهامهما وإعقاليهما وأن أحدهما حسن والآخر قبيح، وتمكين من اختار ما شاء منهما)، که ده فهرموئ: ﴿فَالْمُهْمَا فَجُورَهَا وَتَقْوَاهَا﴾، فیرکردنی تاوانباری پاریزکاری، واته: خوا صلى الله عليه وسلم وای له مروّق کرده، که تیان بگات و بیانزانی، بزانی که یه کیکیان که (فجور) ه، خراپه و (تقوى) که ش باشه و، بشتوانی یه کیکیان هه لږږی، واته: (إلهام) لیره دا ته نیا فیرکردنی تیوری نیه، به لکو توانا دارکردنی مروّقیشه که له نیوان خیر و شر دا، لئکیان بکاته وه، که نه مه خیره و نه مه شه ره، نه مه تاوانباریه، نه مه پاریزکاریه، نجا بشتوانی یه کیکیان هه لږږی به ویستی خوئ.

نه مه نایه ته موباره که له شیوه ی نه مه نایه ته موباره که ی سووره تی (الروم) ه، که ده فهرموئ: ﴿فَطَرَتِ اللَّهُ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا بَدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ واته: پرووی خوئ راست بکه به رانیه ر به ثانی راست، ﴿حَنِيفًا﴾ واته: لابده له چه وتی به ره و راستی، ﴿فَطَرَتِ اللَّهُ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا﴾، نه و ناینه ی خوا ده فهرموئ: پرووی خوئ له گه ل راست بکه، هه مان زگماک و خوارسکه که خوا خه لکی له سه ر هینا وه ته دی، ﴿لَا بَدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ﴾، گوړین نیه بو دروستکراوی خوا، یانی: نه و خوارسک و زگماکه، وه ک خوئ ده مینیتته وه به لئ: ژینگه و ده ورو به ر

باب و دایک کۆمه‌لگا، کاریگەری چاک، یان خراپی لەسەری دەبێ، بەلام هەر دەمی‌یتەوه کە مەرۆف هەر کاتیک ئێرا دەبکات و بیهوێ دەتوانی بچیتە سەر ئەو ئەسڵە و، ئەو حالەتە ی خوا ئەو ی لەسەری خولقاندوه.

لەبەر پۆشنایی یەکەمین ئایەتی ئەم سوورەتە موبارەکەدا: ﴿وَالشَّمْسُ وَضُحَاهَا﴾، کورتە باسیک لە بارە ی خۆرەوه دەکەین، دوایش خوا پشتوان بێ، دێینه سەر مەسەلە ی دووهم و کۆتایی و، کورتە باسیکیش لە بارە ی (تزکیة النفس) هوه دەکەین.

پاڤەپاڤەندێ مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

QR codes for Google Play and App Store

لە نۆڤە کۆمەڵەبەشەکان

Today in touch on social media

لەن مەکتەب عەز موانع النوازل الاجتماعی

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عەلی بابیر/ AliBapir

عەلی بابیر/ AliBapir

کەتایی

پاڤەپاڤەندێ مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر

QR codes for social media and website

کورتە باسیک دەربارەی

خۆر و پەيوەست بوونی ژایانی مرووف پێهوه.

سەرەتا لە یازدە خالدا باسی خۆر دەکەین، دواییش پەيوەست بوونی ژایانی مرووف لە سەر خرۆکە ی زەوی، بە کۆمەڵەی خۆر بە گشتی و بە خۆرەوه، دەخەینە روو:

أ- خۆر:

(١- خۆر (شَمْس) یەکیکە لە ئەستێرەکانی کەهکەشانی کاکێشان (مَجَرَّة دَرِبِ التَّبَّان)، ئەو کەهکەشانی ئیمە ئەستێرەکانی بە یەك تریلیۆن، یەك دوازدە سفری لە پێشەوه بێ: (١٠٠٠ ٠٠٠ ٠٠٠ ٠٠٠) مەزەندە دەکری، واتە: (١٠٠٠) ملیار، گەردوونناسان دەڵێن: مەزەندە دەکری لە نیو گەردووندا زیاتر لە (٢٠٠) ملیار کەهکەشان هەبێت، بە لکو هەندیکیان دەڵێن: یەك تریلیۆن کەهکەشان پەنگە لە هەموو گەردووندا تا ئیستا هاتیپتە بەرچاوی دووربین و تەلسکۆبەکان.

(٢- تیرە (قُطْر) ی گەردوون بە (١٣ - ١٤) ملیار سالی تیشکی مەزەندە دەکری، واتە: ئەو ی بە تەلسکۆبەکان دەیبینن، نەشیان گوتو، ئەو کۆتایی گەردوون، بە لکو گوتوویان: ئەو ئەو سنوورە کە ئامێرەکانی ئیمە تاكو ئیستا دەیبینن، لە زەویەوه کە دەست پێ دەکات، تاكو ئەوپەری کە دێتە بەرچاوی تەلسکۆبەکان بە هەردوو دیووی زەویدا بە: (١٣) ملیارو (٧٠٠) یاخود (٨٠٠) ملیۆن سال، یانی: (١٣) ملیار تاكو (١٤) ملیار سالی تیشکی مەزەندە دەکری، کە زۆرجار باسمان کردو، سالی تیشکییش بریتیه لەو ماوێه ی تیشکیک لە سالیکیدا دەبێ، کە تیشک لە هەر چرکە یە کدا (٣٠٠,٠٠٠) کم دەبێ، بۆ ئەو ی لە خولەکیکدا بزاین دەبێ: (٣٠٠,٠٠٠) جارانی (٦٠) بکەین، ئنجا ئەنجامە کە ی دەرەچیت لە خولەکیکدا، دوایی ئەویش جارانی (٦٠) ی دەکەین، ئەنجامە کە ی لە

سەعاتیکدا دەردەچی، دواپی جارانی (٢٤)ی دەکەین لە شەوو پۆژیکدا، دەردەچی، پاشان جارانی (٣٦٥)ی دەکەین، لە سالتیکدا، ئەنجامەکە ی.

(٣) - خۆر بارستاییەکە ی (٣٣٣٠٠٠) جار لە بارستایی زەوی گەورەترە و، خۆر (١٥٠) ملیۆن کیلۆمەتر لە ئێمەو دەورە.

(٤) - پێکھاتە ی خۆر بە پێی رای بەشیک لە گەردوون ناسان، لە (٨١,٧٦٪) ھایدروژین پێکی دێت، وە (١٨,١٧٪) ھیلیۆم پێکی دێت، ئەمە: (د. زغلول النجار) لە کتیی (السماء^(١)) ئەو رایە دێت، بەلام ھەندیککی دیکە لە گەردوونناسان دەلێن: نەخیر، بەلکو لە (٧١٪)ی خۆر گازی ھایدروژین پێکی دێت و، (٢٧٪)ی ھیلیۆم و (٢٪)یشی توخمە قورسەکانی وەك: کاربۆن و ئاسن پێکی دێن.

(٥) - خۆر (شمس) لە ھەر چرکە یەکدا (٦٥٥) ملیۆن تەن لە گازی ھایدروژین دەسووتێت و دەیگۆرێ بۆ گازی ھیلیۆم، دەیگۆرێ بۆ (٦٥٠) ملیۆن تەن گازی ھیلیۆم، ئەو پێنج (٥) ملیۆن تەنە ی کەم دەکات، دەبێتە تیشک و وزە و لە خۆر جیادەبێتەو، بەرەو کۆمەلە ی خۆر دی، کە یەکیک لە نوو خڕۆکەکانی کۆمەلە ی خۆر ئەو زەویە ی ئێمە یە.

لە ھەر چرکە یەکدا زەوی (٥) ملیۆن تەن لە وزە ی خۆی دەبەخشی و، ھەندیککی بۆ ئێمە ی دانیشتووانی خڕۆکە ی زەوی دی.

(٦) - پێویستە بزانی کە ماددە لە نێوجەرگە ی خۆردا جیا یە لە سێ حالەتەکە ی ماددە کە ئێمە دەیان بینن، ئێمە ماددە لە سێ حالەتدا دەبینن، رەقی (صَلْب)و، شلی (سائِل) و، حالەتی گازی (دُخان) دەبینن، بەلام حالەتی ماددە لە نێو خۆردا و بەھەمان شێو لە نێو ئەستێرەکانی دیکەشدا، پێی دەگوترێ: حالەتی پلازمایی.

ئەویش ئەو یە کە پێکھاتەکانی گەردیلەکان ھەلدەوێنەو و دەبنە نێوکی پروت، ئەلیکترۆنەکان ئازاد دەبن و، نێوکی گەردیلەکان کە پڕۆتۆن و نیوترۆنە پروت دەبنەو، واتە: لێک جیا دەبنەو و لێک ھەلدەوێنەو و لەگەڵ

ئەلىكترونەكان پېكەوۋە نامېن، ماۋەى نېۋان پېكەتەكانى يەكەمى ماددە گەردىلە دەبېتە (۱/۱۰۰,۰۰۰)ى ئەۋەى لە گەردىلەكانى لای ئېمە ھەيانە، (۱/۱۰۰,۰۰۰)، واتە: چىرى (كثافة)ى ماددە لە نېۋ جەرگەى خۆرو ئەستېرەكاندا زۆر زۆرە و چىرى ماددە لېرە برېتە (۱/۱۰۰,۰۰۰)ى چىرى ماددەى ئەۋى، ئنجا حالەتى پلازمایى لە نېۋ خۆردا شېۋەيەكە لە شېۋەكانى ماددەى زۆر زۆر چىر، بە شېۋەيەكە كە (۱) سانتېمەتر سىجا (۱۰۰) مىيۇن تەن قورس دەبى،يانى: بەئەندازەى سەرە پەنجەيەك (۱۰۰) مىيۇن تەن قورسە!

(۷)- خۆر بەردەوامىش لە كشاندايە لە ئەنجامى ئەو تەقینەۋە بەھىزە نېۋكېيانەى لە نېۋىدا ۋو دەدەن و، ئەگەر ۋا نەبوۋايە ۋەك قومبەلەيەكى ھايدىرۇجىنى گەورە دەتەقىيەۋە.

(۸)- ئەگەر يەكېك بلى: چۆن وزەى خۆر تەۋاۋ نابى!

دەلېن: بارستايى خۆر (كُتْلَةُ الشَّمْسِ)، بە (۲۰۰۰) تىلۇن تىلۇن تەن مەزەندە دەكرى، واتە: ژمارە يەك (۱) بېست و ھەوت (۲۷) سفرى لەلای راستەۋە بى: (۲۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ئەۋەندە تەن بارستايى و قورسى خۆر پېكدېنېت، كە زۆر زۆرە.

(۹)- ھىزى كېشكردى خۆر بېست و ھەشت (۲۸) ھېندەى ھى زەۋىيە، واتە: ئەگەر شتېك لېرە كېلۆيەك بى لەسەر خۆر ئەو شتە (۲۸) كېلۆيە.

(۱۰)- بېگومان ئەگەر خۆر ئەو ھەموۋە ھايدىرۇجىنەى تېدا نەبوۋايە و، بارستايەكەى ھېندە گەورەۋ بى رەزا نەبوۋايە، ياخود پېژەيەكى زىاترى سووتاندايە، كە لە ھەر چىركەيەكدا (۵) مىيۇن تەن دەسوۋىتىنى و، سەرف دەكات و، لە دەستى دەدا، ئەو كاتە لە مېژبوو كۆتايى پى ھاتبوو، ئەگەر گەورەترىش بوۋايە ديسان ھاۋكېشەكە ھەر دەگۆرا.

(١١)- خۆر (١٥٠) ملیۆن کیلۆمەترە لە ئێمەوێ دوورە- وەك پێشتریش گوتمان- ئنجا ئەگەر دوورتر بووایە، بێگومان ئەو ئەندازە تیشك و گەرمیی و وزەیە دەماندات، نەیدەداینت.

ئەو کاتەش هێندەمان نەدەگەشتی و سەرەنجام یان ژیان نەدەبوو، یانیش بە جۆرێکی دیکە دەبوو، ئەگەر نزیکتیش بووایە، بێگومان زیاتر وزەو گەرمیمان دەگەشتی و دیسان ژیان نەدەبوو، بەلكو هەندێك لە زانیان ئەندازەیهکیان دیاریکردووە دەلێن: ئەگەر خۆر ئەوەندە لە ئێمە نزیك بووایە، سەر زەوی هەموو دەبوو بە خۆلە میش و دەسووتا، هەروەها ئەگەر بە بارەكە ی دیکەشدا دوورتر بووایە، سەر زەوی هەمیشە هەمووی بەستەلەك دەبوو و ژیانێ تیدا نەدەگونجا.

پەيوەست بوونی ژيانى مرۆف لەسەر زەوی بەكۆمەلەى خۆرەوێ بەگشتی و بەخۆرەوێ بەتایبەت:

ئەمە وەك پێناسەیهكى كورتى خۆر بەپێى ئەو پۆزگارهى ئێمەدا كە زانست پێى گەشتووە، پەيوەست بوونی ژيانى مرۆف لەسەر زەوی بژيانى مرۆف لەسەر زەوی، بە كۆمەلەى خۆر و بەخۆرەوێ، لە حەوت (٧) خالدا دەخەینەپروو:

١- ژيانى بەشەرو هەموو ژياندارەكانى كە لەسەر زەوىين، بێگومان پەيوەستە بە تیشك و پرووناکیهك كە لە خۆرەوێ بۆمان دى، ئەگەر خۆر نەبووایە و، ئەو تیشك و گەرمیی و پرووناکیهمان بۆ نەهاتبا، ئێمە لەم سەر زەوىیه نەدەبووین، ئەك ئێمە بەلكو سەرجهم ژياندارانى دیکەش.

٢- هەموو جۆرهكانى خواردن بە هۆى پرووناکیى خۆرەوێ بۆ ئێمە دەستەبەر دەبن، ئەك هەر پرووێ و ژيانداران كە خۆراكى ئێمە ئەوان پێكى دەهێنن، پرووێك بە هەموو جۆرهكانیانەوێ، دانەوێلە، میوێ، سەوزەو تەرەكان، هەروەها ژياندارانىش بە هەموو جۆرهكانییەوێ هەوایی و دەریایی و خاکی، ئەك هەر ئەوان پەکیان لەسەر تیشكى

خۆر كەوتو، بەلكو تەنانەت ئەو ڕووەك و ژياندارانەى لە قولایى ئوقیانووسەكانیشدا، ئەوانیش دیسان بە شێوەیە لە شێوەكان لە تیشكى خۆر بەهرەمەند دەبن و، ئەگەر تیشكى خۆر نەبووایە نەیان دەتوانى ژيان لە قولایى ئوقیانووسەكانیشدا بەسەر بەرن، چونكە ئەوانیش ئەو گىایانەى لە ئوقیانووسەكان دان و، كەم و زۆر تیشكیان پێدەگات، لێیان بەهرەمەند دەبن.

۳- تێكراى ڕەنگەكان و ھەموو جوانییەكان و ھەموو درەوشاوەییەكان كە لە دەورو بەرو لە سروشتدا دەیان بینن، ھەموویان بە جورێك لە جورەكان پەيوەستن بە تیشكى خۆرەو، ئەمە شتێكى ڕوون و ئاشكرايە، كە ئەگەر تیشكى خۆر ڕووناكى خۆر نەبووایە، ئێمە ھیچ ڕەنگێك و ھیچ جوانییەك و ھیچ درەوشاوەییەكمەن لەسەر زەوى نەدەیت.

۴- ئەو ئاوەى دەبارى چ باران، چ بەفر، چ تەزرە، ھەورەكان كە ئاومان بۆ دادەبەزێنن، ئاومان بۆ دەبارێنن، ھەورەكان لە ئەسڵدا بریتى لە ھەلمى ئاو كە تیشكى خۆر لەسەر دەریایەكان پەيدای كردو، دوایى ئەو ھەلمە دێت، بەرەو شوێنە ساردەكان دى، دوای ئەوێ كە لەسەر یەك كەلەكە و، مۆتۆر بە دەبێ، سەرەنجام ھەورەكان پێكدێنن، ھەورەكانیش باران و بەفر تەزەرمان بۆ دەبارێنن.

۵- ھەروەھا بایەكان دەبنە ھۆى پێتاندى لە ڕووەكەكاندا، لە درەختەكاندا، دیسان با دەبێتە ھۆى پاككردنەوێ زەوى و، با دەبێتە ھۆى فێنككردنەوێ زەوى و، وە با دەبێتە ھۆى ئەوێ ھەورەكانمان بۆ دروست بێن، ئەمەش ھەمووى دیسان پەيوەستە بە خۆرەو، چونكە تیشكى خۆر كە لە ھەوا دەدا، ھەوا لە ھەندێك شوێن دا دەكشێ و، لەو شوێنەدا قەبارەى زۆر دەبێ و پەستان دروست دەبێ و لەوێ جێى نایبەتەو، دەچێ بۆ شوێنى دیکە كە پەستانی ھەواى كەمتر لێیە، لە ئەنجامى ئەو جێگۆرپە كردنەدا، لە ئەنجامى ئەوێ كە ھەوا لە شوێنێك دەكشێ و لە شوێنێك كە گەرمایى دەگاتى لێك دەكشێ قەبارەكەى دەبێ، بەرەو شوێنێكى دیکە كە قەبارەكەى كەمترە

دەچی، لە ئەنجامی ئەوەدا بایەکان دروست دەبن، کەواتە: ئەویش دیسان پەیوەستە بە خۆرەو.

هەرۆهە تێکرای وزەکان هەموو ئەو وزانە لەسەر زەوی هەن، چ ئەوانە کە راستەوخۆ تیشکی خۆر وەرده‌گرن، چ ئەوێ بە هۆی تاقەگەکانەو بەهۆی بەنداوەکانەو تیشکی وزە کارەباییمان بۆ بەرھەم دێ، هەرۆهە ئەوێ کە لە ژێر زەویدا هەیه لە نەوت و غازو ئەوانە، هەرۆهە خەلۆزی بەرد، هەموو ئەوانە پەیوەستن بە خۆرەو، چ بە ئیستای خۆرەو، چ بە تەمەنی پابردووی خۆرەو کە بێگومان وزەیان لە خۆرەو وەرگرتو، ئەگەر پووێ بوون یان ژياندار بوون، کەوتوونە بن زەوی و ئیستای سەرچاوەی نەوت و غازو خەلۆزی بەردیان بۆ ئیمە پیکھێناو، گەنگ ئەوێ هەموو ئەو وزەیهی دەماندەنێ، کاتی خۆی لە خۆر وەریانگرتو.

٦- مانەوێ کۆمەلەی خۆر، واتە: زەوی و مەریخ و موشتەری و زوھەل و ھەر نۆ خڕۆکەکە بە دەوری خۆردا دەخولێنەو و پێیان دەگوترێ: کۆمەلەی خۆر، هەموو ئەوانە پەیوەستن بە خۆرەو، خۆر بە لای خۆیدا کیشیان دەکات، ئەوانیش پال بە خۆرەو دەنێن، لە ئەنجامی ئەوەدا خولانەوێان بۆ دروست دەبێ بە دەوری خۆردا، کەواتە: ئەگەر خۆر نەبوایە، ئیمە کۆمەلەی خۆریشمان کە لە نیواندا خڕۆکە زەوییه، نەدەبینی، بۆیەش ئەو دەمانگەیهنێ بەو ئەنجامە ژيانی ئیمەو ژيانی ژيانداران، بەلکو بوونی نۆ (٩) خڕۆکەکان هەموویان بە خۆرەو پەیوەستن.

مه سه له ی دووه م:

باسی گه لی سه موود که به هو ی له خوا یاخیبوونیانه وه به پیغه مبه ره که یان صالح عليه السلام بیروا بوون و، به درۆیان دانا، هه چهنده ترساندن و هو شداری پیان، به لām خوشتره تاییه ته که ی خوای پهروه ردگاریان په بیکردو سه ربری، خواش سزایه کی سه ختی به سه ردا سه پاندن و ته ختیکردن و، له سه ره نجامه که یشی بیباک بوو:

خوا ده فهرمو ی: ﴿كَذَبَتْ ثُمُودُ بِطَغْوَنِهَا ۖ إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا ۖ﴾ (۱۱) ﴿فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ۖ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُم بِذَنبِهِمْ فَسَوَّاهَا ۖ وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ۖ﴾ (۱۲) ﴿۱۵﴾

شیکردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له شەش برگەدا:

(۱) - ﴿كَذَبَتْ ثُمُودُ بِطَغْوَنِهَا﴾، سه موود به هو ی یاخیبوونه که یه وه بیروا بوون، (الطَّغْيُ، وَالطُّغْيَانُ، مَصْدَرَانِ لَطَغَى، وَالطُّغْيَانُ مُجَاوِزَةُ الْحَدِّ فِي الْعِصْيَانِ)، (طَغْوَى) و (طُغْيَانُ)، هه ردووکیان چاوگن بو (طَغَى)، واته: له سنوور ده رچوو، یاخی بوو، (طُغْيَانُ) بریتیه له سنوورشان کردن و سنووربه زاندن له سه ریچییدا.

خوا عليه السلام ده فهرمو ی: گه لی سه موود به هو ی له خوا یاخی بوونیانه وه به درۆیان دانا، پیغه مبه ری خوایان صالح به درۆ دانا، پۆژی دوایی و دیداری خوایان به درۆ دانا، په یامی خوایان به درۆ دانا، هه موو ئەوانه ی ده بوو پروایان پی بینن، به درۆیان دانان له بهر ئەوه ی له به رانه ر خوادا یاخی بوو بوون.

(۲) - ﴿إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا﴾، کاتیک خراپترینی گه لی سه موود، به خیرایی پۆیی، ده لئ: (إِنْبَعَثَ: مَطَاوِعٌ بَعَثَ بَعَثْتُهُ فَانْبَعَثَ)، ناردم ئەویش پۆیشت، ﴿إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا﴾، کاتیک که خراپترینی گه لی سه موود پۆیی، هه موو سه رچاوه میژویه کان ده لئ: کابرایه ک

بووه ناوی قوداری کوری سالیف بووه، پۆیشتوه بو سەربرین و پهییکردنی حوشره که ی صالح، که خوا به شیوه یه کی تاییه ت بو ی خولقاندبوون.

۳- ﴿فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا﴾، په وانه کراوی خوا پی فهرموون: وریای حوشره که ی خواو ئاو خواردنه وه که شی بن! پیغه مبه ره که لی ره ناوی نه هیناوه، به لام له سووپه ته کانی دیکه دا ناوی هاتوه و به سه رهاته که یان له شوینه کانی دیکه دا به دریزی هاتوه، به لام لی ره هه روا به کورتی ئاماژه ی پی ده کات، چونکه دریزی که ی له سووپه ته کانی دیکه هاتوه، پیغه مبه ره که ناوی صالح علیه السلام بووه، پیغه مبه ری خوا ﷺ پی فهرموون: ئاگاتان له حوشره که ی خوا، له ئاو خواردنه وه که شی بن، ﴿نَاقَةَ اللَّهِ﴾، یانی: (إِخْذَرُوا نَاقَةَ اللَّهِ)، وریای حوشره که ی خوا بن، ﴿وَسُقْيَاهَا﴾، (أَيُّ: وَأَحْذَرُوا شُرْبَهَا)، له ئاو خواردنه وه که شی، وریاین و نۆره که ی لی تیکمه ده ن.

۴- ﴿فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا﴾، گه لی سه موود (پیغه مبه ری خوا صالح یان به درۆ، حوشره که یان پهی کرد، (عَقَر) له زمانی عه ره بیدا: بریتیه له پهییکردن، بریندارکردنی یان برینی پییه کانی پیشه وه ی حوشره تا کو یه خ ببی و، بکه ویتته سه ره زهوی، دواپی له گهردی بدن، ئه گه رنا ده ستیان ناگاته گهردی، چونکه حوشره دوا ی نه وه ی پهی ده کری، ئنجا دواپی سه ره ده بردی.

جپی سه رنجه که خوا ﷺ پیشی ده فهرمووی: خراپترینی گه لی سه موود که قوداری کوری سالیفه پۆیشت، به لام دواپی ده فهرمووی: ﴿فَعَقَرُوهَا﴾، هه موویان سه ریان بری، ئه ویش له به ره نه وه یه که به فرمانی هه موویان، بووه و هه موویان پازی بوون ئه و حوشره سه ره بری، بۆیه سه ره برینه که ی پالداوه ته لای هه موویان.

۵- ﴿فَدَمَدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ فَسَوَّاهَا﴾، یه کسه ره په ره وردگاریان به هو ی گونا هه کانیانه وه به لایه کی به سه ردا گشتانن ته خت و ولاته که ی یه کسان کرد. ﴿فَدَمَدَمَ عَلَيْهِمْ﴾، یانی: أ- (عَمَّ عَلَيْهِمُ الْعَذَابُ)، خوا به لای به سه ردا گشتانن،

ئەو وە واتایەکی، یاخود ب- (أَطْبَقَ عَلَيْهِم)، بەلایەکی بۆ ناردن چوار دەوری گرتن. ج- هەندیکیش گوتویانە: ﴿فَدَمَدَمَ﴾، دەنگی کەوتنە کە دەنگیکی گەورە یە ئەو ھارژنە، کە خوا بۆی ناردوون، دەنگیکی گەورە ی لێ پەیدا بوو، پەرەردگاریان سزایەکی ئاوی بەسەردا گشتاندن، بەھۆی گوناھەکیانەو: ﴿فَسَوَّيْهَا﴾، واتە: تەخت و یەکسانی کرد، شوینەکیان و، شارە، ولاتەکیانی، تەخت و یەکسان کرد.

(٦)- ﴿وَلَا يَخَافُ عُقْبَهَا﴾، لە سەرەنجامە کەشی ناترسی، عادت وایە کەسێک کەسێک سزا بدات، زیان بە کەسێک بگەینێ، دوایی بابای زیان پیگەینراو یان سزادراو، یان کەس و کارە کە، ھەول دەدەن تۆلە ی بستیننەو، بۆیە خوا ﷻ دەفەرموێ: خوا لە سەرەنجامە کە ی بێباک بوو، نەترسا، کێ ھە یە لە دروستکارە کانی خوا تۆلە لە خوا ﷻ بستیننەو؟!

کە دەفەرموێ: ﴿وَلَا يَخَافُ عُقْبَهَا﴾، ئەمە بە جوړیکی دیکەش خویندراو تەو: ﴿فَلَا يَخَافُ عُقْبَهَا﴾، لە جێی (و)، (ف) بەکارھێنراو، ئەم جوړە خویندەوانە ھەن، بەلام خویندەو ی ناودا ترتر ﴿وَلَا يَخَافُ عُقْبَهَا﴾ یە.

(العُقْبَى: مَا يَحْصُلُ عَقِبَ فِعْلٍ مِنَ الْأَفْعَالِ مِنْ تَبِعَةٍ لِفَاعِلِهَا أَوْ مَثُوبَةٍ)، (عُقْبَى): بریتییە لەو سەرەنجامە ی پەیدا دەبێ لە ئەنجامی کاری بکەرێک دا، وە ک سزا، چ وە ک پاداشت، واتە: خوا لە دەرەنجامە کە ی بێ باک بوو نەترسا.

کە دەفەرموێ: ﴿فَسَوَّيْهَا﴾، یانی: (سَوَّيْتُ الدَّمْدَمَةَ عَلَيْهِم، كُلِّهِم)، ئەو (دَمْدَمَة) کە نارد، ئەو ھارژنە و بومە لەرزە یە و، ئەو تەختکرانە، بەسەر ھەمووانیدا گشتاند. ب- یاخود: ﴿فَسَوَّيْهَا﴾، یانی: خوا ﷻ زەوی لەگەڵدا تەخت و یەکسان کردن، کە جەستەکانیان دیار نەبوون و، شارو ئاوەدانییەکانیشیان دیار نەبوون، لەو بارەو ئەو فەرماشتە ی پیغەمبەر ی خوا ﷻ دینین:

{عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَمْعَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: خَطَبَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَذَكَرَ النَّاقَةَ وَذَكَرَ الَّذِي عَقَرَهَا، فَقَالَ: إِذْ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا، قَالَ: فَبَعَثَ بِهَا رَجُلٌ عَزِيزٌ عَارِمٌ مَنِيعٌ

فِي رَهْطِهِ مِثْلُ أَبِي زَمْعَةَ { (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۳۳۷۷، وَمُسْلِمٌ: ۲۲۵۵، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۳۴۴۳، وَالنَّسَائِيُّ: ۶۹۵).

واته: عەبدوللای کۆری زەمە (خوای پازی بێ)، دەلی: پێخەمبەری خوا ﷺ وتاریدا، باسی حوشرەکە ی کرد، (حوشرەکە ی صالح) باسی ئەو کە سەشی کرد کە حوشرەکە ی پەیی کردو سەری بپری، فەرمووی: ﴿إِذْ أَنْبَعَثَ أَشْقَاهَا﴾، کاتیک خراپترینی گەلی سەموود چوو بو حوشرەکە، دەرچوو، دوایی فەرمووی: پیاویکی درى بالادەستی خو پاریز لە نیو گەلەکە ی خویدا کە وەك ئەبوو زەمە وابوو (لە نیو ھۆزی قورەشدا)، چوو [ئەو حوشرە ی سەرەتا پەیی کرد (واته: پێهەکانی بپری بو ئەو ی بکەوێتە زەوی)، دواییش سەری بپری].

وەك پێشتریش گۆمان، بێگومان ئەو ی کە تنەکە ی کردو و حوشرەکە ی سەر بپو، یەك کەس بوو، بە ناوی قودداری کۆری سالیف، بەلام خوا پالی داو تەو لای ھەموویان، لەبەر ئەو ی ھەموویان پازی بوون بەو ی ئەو کابرایە بە ناوی ھەموویانەو و بە نوێنەرایەتی ھەموویانەو ئەو حوشرە ی صالح ﷺ کە خوا بە شیو ی تاییەت بو صالحی، وەك موعجیزە یەك پەخساند بووی، سەربەپری و بیفەوتینی.

ئیمە بە سەرھاتی صالح و گەلەکە ی سەموودمان لە سوورەتی (الحجر) دا بە تەفصیل باس کردو، بۆیە لێرە ھەروا بە کورتیی بە ئەندازە ی پروونکردنەو ی چەمک و واتای ئایەتە بە پێزەکان، قسەمان لە سەر کرد.

لە تۆزە کۆمەڵایەتیەکان لەگەڵتان.

Stay in touch on social media

نەتەمەن بێر موافقە ئۆنلەن

Alibapir/عەل بابیر

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play

App Store

Alibapir/عەل بابیر

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

Alibapir/عەل بابیر

Alibapir/عەل بابیر

Alibapir/عەل بابیر

Alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

کورتە باسیک دەربارەیی تەزکیە

لە چەند بەرھەمیکی خۆماندا باسی تەزکیەیی نەفسمان کردووە: ۱- کتییی (پێگای صالح بوون و بەرەو خوا چوون)، کە تاكو ئیستا شەش جارێک چاپ کراوە، و، بەتەمای چاپی شەشەمین، ۲- کتییی (گیانی ژیان)، ۳- کتییی: (خواپەرستی، تەزکیە تەقوا) یەکیکە لە کتییەکانی: (مەوسووعەیی بەرەو باشتەر تێگەشتن و پێگەشتن)، بە درێژی لە بارەیی تەزکیەو قسەمان کردووە.

ئەوێ لێرە دەیهێنین باسیکە راستەوخۆ لە مەوسووعەیی: (الإسلام كَمَا يَتَجَلَّى فِي كِتَابِ اللَّهِ) لە کتییی نوێمی وەریدەگیرن، (الفصل الرابع: تَزْكِيَةُ النَّفْسِ)، نەفس پاک و چاک کردن^(۱) لە لاپەرە: ئیمە لە چوار تەوێردا باسی تەزکیە دەکەین:

(۱)- مانای تەزکیەیی نەفس.

(۲)- پێگەیی تەزکیەیی نەفس و بەرھەمی تەزکیەیی نەفس.

(۳)- خۆ پاک و چاککردن چۆن ئەنجام دەدری و ئامرازەکانی چینی؟

(۴)- چەند ڕوونکردنەوەیەکی لەبارەیی قوتابخانەکانی تەزکیەیی نەفس و، پێبازەکانی تەسەووفەو.

ئەوێ لە سەرچاوەیی ئاماژە پێکراودا هیناومانە، لێرەدا زۆر بە کورتیی و گوێراویی دەیهێنین.

تەوێری یەکەم: مانای تەزکیەیی نەفس:

لە ڕووی زمانەوێ و شەیی: (تَزْكِيَةُ)، لە (زَكَّى، يَزْكُو، زَكَاةً، وَتَزْكِيَّةً) هاتووە، دەگوێری: (زَكَى الزَّرْعُ إِذَا مَيَّ وَتَرَعَرَعَ)، واتە: کشتوکالێک، ڕووەکێک گەشەیی کردو هەراش

(۱) لە پەرە (۱۲۹-۱۹۷)، جایی دووێمی ئەو مەوسووعەیی سالی (۲۰۱۹)ی زاینی.

بوو، وپرای مانای: (گەشە کردن) و (هه‌راش بوون)، وشە: (تَرْكِيَّة) (زَكَاة)، مانای پاکبوونه‌وه، چاکبوونیش دە‌گرتە‌وه.

واتە: وشە (تَرْكِيَّة) وەك فەرەه‌نگە‌کانی زمان^(۱)، دە‌لێن: وشە (زَكِي، يَزْكُو، زَكَاة)، سێ مانایان هە‌ڵدە‌گرێ: یە‌كەم: (طَهَّرَ)، پاك بۆ‌وه، دووهم: (فَيَ) گە‌شە‌ی کرد. (صَلَح) یان (صَلَح)، واتە: چاك بوو.

شایانی با‌سە لە سوورە‌تی (الشَّمْس) دا کە پێ‌شتر تە‌فسیرمان کرد، خوا ﷻ لە دە (۱۰) ئایە‌تی سەرە‌تای ئەو سوورە‌تە موبارە‌کە‌دا، سوێ‌ند دە‌خوا بە‌ یازدە شتان، وە‌لامی سوێ‌ندە‌کە‌ش ئە‌وه‌یە: کە هەر کە‌سی‌ک خۆ‌ی پاك و چاک بکات، سە‌رفرازە و، هەر کە‌سی‌ک خۆ‌ی لە‌بن گونا‌ه‌ندا پە‌نه‌ان بکات، پە‌شیمانە و بە‌دە‌خ‌تە و دۆ‌را‌وه: ﴿وَالشَّمْسُ وَضْحَهَا ۝۱ وَالْقَمَرُ إِذَا تَلَّهَا ۝۲ وَالنَّهَارُ إِذَا جَلَّهَا ۝۳ وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَاهَا ۝۴ وَالسَّمَاءُ وَمَا بَنَاهَا ۝۵ وَالْأَرْضُ وَمَا طَحَاهَا ۝۶ وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ۝۷﴾ ئە‌مە یازدە (۱۱) سوێ‌ندە‌کە، وە‌لامە‌کە‌شیان ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ۝۱﴾ وَفَدَّ حَابَّ مَنْ دَسَّاهَا ۝۱۰﴾، بێ‌گومان خوا ﷻ سوێ‌ند بخوات بە‌ یازدە (۱۱) لە‌ دروست‌کرا‌وه‌کانی خۆ‌ی، کە لە‌ نێ‌ویاندا، (نفس) ه، واتە: پۆ‌حی بە‌شەر، کە وا پێ‌دە‌چێ جە‌ندیش هەر ب‌گرتە‌وه، ئە‌وه کە‌ خوا ع‌ز و ج‌ل، وە‌ك پێ‌شتر با‌سمان کرد، توانای پێ‌دا‌وه جیا‌وازی بکات، لە‌ نێ‌وان خێ‌رو شە‌ردا، راست و چە‌وت دا، حە‌ق و ناحە‌ق دا، وە‌ توانای ئە‌وه‌شی پێ‌دا‌وه چاکە بکات خۆ‌ی لە‌ خراپە دوور ب‌گرێ، چاکە هە‌لب‌زێ‌ری و خراپە پال پێ‌وه‌نێ، یاخود بە‌ پێ‌چە‌وانە‌وه خراپە هە‌لب‌زێ‌ری و چاکە پ‌شت‌گۆ‌ی بخات، ئە‌مە ئە‌وه دە‌گە‌یه‌نێ کە بە‌پراستی خۆ‌ پاك و چاک‌کردن، لە‌ ئی‌سلامدا، (تَرْكِيَّةُ النَّفْس) شتیکی زۆر گە‌وره‌و گرنگە، هە‌روه‌ك پێ‌چە‌وانە‌کە‌شی، شتیکی زۆر جێ‌گای مە‌ترسییە، کە بریتیە لە‌وه‌ی مرو‌ف خۆ‌ی ئی‌همال و، پ‌شت گۆ‌ی بخا گۆ‌ینه‌دا بە‌خۆ‌ی و خۆ‌ی پاك و چاک نە‌کات، بە

(۱) (المختار الصحاح) لاپەرە: (۲۴۸)، و (المحجم الوسيط) لاپەرە: (۳۶۶-۳۶۷).

پیچەوانەوہ تاوانباریی لە خویدا بەھێز بکات، پارێزکاریی لە خویدا خەفە بکات و بـی شوقی بکات و خووی بخاتە ژێر کەمپرەو چڵک و ژەنگی گوناھو تاوانەوہ.

کەواتە: بۆ پێناسەی تەزکیەى نەفس، دەتوانین ئاوا بڵیین: (تَزْكِيَةُ النَّفْسِ هِيَ إِفْعَاءُ بَذْرَةِ التَّقْوَى الْمودعة فِيهَا ثُمَّ التَّمْكِينُ لَهَا فِيهَا، إِلَى أَنْ تَنْشَأَ وَتَرْعَرَ، وَتُثْمَرَ فِي الْوَقْتِ نَفْسِهِ جَذرُ الْفُجُورِ فِيهَا، وَتَطْهَرُهَا مِنْهَا)، واتە: تەزکیەى نەفس بریتىە لە گەشەپێدانی تووی پارێزکاریی کە لە نەفسدا دانراوە، دواییش توانا دارکردنی پارێزکاریی تاكو گەشە دەکات، هەراش دەبـی، بەرو میوە دەردەکات، لە هەمان کاتیشدا بریتىە لە ریشەکشکردنی رەگ و ریشەکانی تاوانباریی و پاککردنەوہى نەفس لیان.

کەواتە: (النَّفْسُ الزَّكِيَّةُ) نەفسى تەزکیە کراو، بریتىە لە نەفسیکی پارێزکاری چاک، هەروەك نەفسى خۆپەنھانکەر (النَّفْسُ الْمُتَدَسِّیَّةُ) بریتىە لە نەفسیکی گوناھکاری تاوانباری خراپەکار.

شایانی باسە وشەى: (تَزْكِيَّةُ) وەك هەموو وشەکانى: (إِيْمَانٌ وَ عِبَادَةٌ وَ تَقْوَى وَبِرٌ وَطَاعَةٌ) هەر کاتیک بە تەنیا بـی لە رەوتیکدا، مەفھوم و چەمکەکەى زۆر فراوان دەبـی تاكو دین هەمووی دەگرێتەوہ، چ لە بارى ئەرێنییدا، کە بریتىە لە فەرمانبەریی کردنى خوا، چ بەبارى نەرێنییدا کە بریتىە لە خو دوورگرتن لەسەر پێچیی خوا ﷻ، هەر بۆیەش بەو چەمکەى تەى کە خوا ﷻ سەرفرازی بە تەزکیەى نەفسەوہ بەستۆتەوہ، کە دەفەرموى: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّهَا﴾، هەروەها دەشفەرموى: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾ ﴿١٤﴾ الأَعْلَى، بەلام کاتیک تەزکیەى نەفس، لەگەڵ وشەکانى دیکەدا بەراورد دەکری، ئەو کاتە ماناو چەمکەکەى قەتیس دەبـی لەو بوارەدا کە بواری مەعنەوی، ڕووحیە و بواری ئاکاریی و رەوشتیە.

تەوھری دووھم: پیگەو بەرھەمی تەزکیەیی نەفس:

لەبارەیی بەرھەم و پیگەیی تەزکیەیی نەفسەو دەتوانین زۆر شت بڵێین، بەلام ئێمە لە ھەوت (۷) برگەدا، باسی پیگەو بەرھەم و میوہی خو پاک و چاک کردن، (تزکیة النفس) دەکەین.

۱- (التزکیة النفس) واتە: خو پاک و چاک کردن، یەکیکە لە چوار ئەرکەکەیی کە پیغەمبەری کوئایی موھەممەد ﷺ پێیان پەوان کراوە، ھەروەک ھەرکام لە ئایەتەکانی: (۱۲۹ و ۱۵۱)، لە سوورەتی (البقرة) و، ئایەتی (۱۶۴) لە سوورەتی (آل عمران) و، ئایەتی (۲) لە سوورەتی (الجمعة) دەیگەین، کە ئێمە بۆ نموونە ئایەتی: (۲) ی سوورەتی (الجمعة) دێنین، کە دەفەرموێ: ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿۲﴾﴾، کەواتە: چوار ئەرکەکەیی پیغەمبەری خاتەم ﷺ کە لە چوار ئایەت لە قورئاندا ھاتوون، بریتین لە خوێندنەوہی ئایەتەکانی خوا، پاکو چاککردنی خەلک و لێتیب و ھیکمەت و فێرکردن.

ھەلبەتە لە شوێنی خویدا باسمان کردووە کە مەبەست لە کیتاب، واتە: بەرنامە و، شەریعەتی خوا، (حکمة) یش بریتییە لەو پەشت و ئاکارە بەرزو پەسندانەیی دەبێ کۆمەلگا خوێانیان پێ برازینیئەو، یاخود بریتییە لە چۆنیتی جیبەجێکردنی یاساکی شەریعەت، ھەرکامیان لە شوێنی خویداو لەکاتی خویدا، بە شیوازی خوێ.

۲- بەلگەییەکی دیکە گرنگیی پیگەیی تەزکیەیی نەفس و بەرھەمەکەیی، ئەوہیە کەھەر کەسێک خوێ پاک و چاک بکات، سەرفرازی پەھای بۆ دەستەبەر دەبێ، کە لە پازیبووینی خواو چوونە بەھەشتدا بەرجەستە دەبێ، ھەروەک ئایەتەکانی ژمارە: (۷۵ و ۷۶) لە سوورەتی (طه) و، وە ئایەتەکانی: (۱ - ۴) لە سوورەتی (المؤمنون) و، ئایەتی (۴) لە سوورەتی (الأعلى) و، ئایەتی (۹) لە سوورەتی (الشمس) دەیگەین:

بۆ نموونه له ئایه ته کانی: (۱ - ۴) له سوورته تی (المؤمنون) دا، خوا ده فهرموئ: ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ۝۱ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ۝۲ وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلَتِهِمْ وَمَعْرُوضَاتِهِمْ يَحْذَرُونَ ۝۳ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ۝۴﴾، واته: به دلتیایی بروداران سهرفرازن. ئهوانه ی له نویژه کانیان دا ملکه چن و، ئهوانه ی پشتیکردووی، ئهوانه ی ئه نجامدهری ته زکییهن. لیره دا زه کات مه به ست پیی خو پاکو چاک کردنه.

۳- خوا ﷺ ته زکیه ی نه فسی کردوه به گه وهره ترین شوینه وار بۆ شوینکه وتنی ئایین و به رنامه که ی و، شوینکه وتنی پیغه مبه رانی خوا، وه ک له ئایه ته کانی: (۱۵ - ۱۹) له سوورته تی (النازعات) دا هاتوه، ههروه ها ئایه ته کانی: (۱ - ۴) و (۵ - ۷)، له سوورته تی (عبس) دا، له باره ی به سه رهاته که ی عه بدوللای کوپی ئومی مه کتوومه وه و، رویشتنی بۆ لای پیغه مبه ری خوا ﷺ و گوئی بوگرتنی و، پروو لیوه رگیپانی پیغه مبه ر ﷺ و، خو لیگرژکردنی به هوئی سه رگه رم بوونی به قسه کردن، بۆ کوومه لیک له زله زلانی قوره یش وه، پاشان گله یی کردنی خوای پهروه ردار لئی: ﴿أَمَّا مَنْ أَسْتَعْفَىٰ ۝۵ فَأَن تَ لَهُ تَصَدَّىٰ ۝۶ وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَرْكَبَ ۝۷﴾.

که واته: ته زکیه ی نه فس به هوئی پرووکردنه خواو برواهیتان به خواو شوین پیهه لگرتنی پیغه مبه ری خوا وه ﷺ په ی داده بی.

۴- خوا تبارک و تعالی وه دهسته ی تانی مروف بۆ ته زکیه ی نه فسی کردوه، به ده ره نجامیک بۆ به خشش و چاکه ی خوا له گه لیدا و، به زه یی خوا به رانه ری، وه ک له سوورته تی (النور) ئایه تی (۲۱) دا، ده فهرموئ: ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ ۝۲۱﴾، واته: ئه گه ر به خشش و به زه یی خوا نه بووایه له سه ر ئیوه، هیه چ کام له ئیوه پاک وچاک نه ده بوون، به لام خوا هه ر که سیکی بیهوئی پاکو چاکی ده کات، خوا بیسه ری زانیه، ده زانی ک شایسته ی ئه وه یه به و شیوه یه مامه له ی له گه ل بکات که: پاکوچاکی بکات.

۵- خوا ﷺ ته زکیه بوونی نه فسی کردوه به دژو پیچه وانه ی شوینکه وتنی هه نگاوه کانی شه ی تان، وه ک له ئایه تی (۲۱) له سوورته تی (النور) دا ئه مه زۆر ئاشکرا دیاره، ده فهرموئ:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوبَ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوبَ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (۱۱) ، واته: ئەي ئەوانەي بڕواتان هێناو! شوێن هەنگاوەکانی شەیتان مەکهون و، هەر کەسێک شوێن هەنگاوەکانی شەیتان بکەوێ، بە دنیایی ئەو فەرمان دەکات بە شتی ناقولاو خراب، ئەگەر بەخشش و بەزەیی خواش نەبووایە لەسەرتان، هیچ کامتان پاکوچاک نەدەبوون، بەلام خوا کەسێکی بوێ پاک و چاکێ دەکات، کەواتە: پاک و چاکبوون پێک پێچەوانەي شوێنکەوتنی شەیتان و شوێنکەوتنی هەنگاوەکانی شەیتانە.

۶- خوا ﷻ هەركام لە یەحیای کۆری زەکەریاو عیسی کۆری مەریەم (سەلامی خوایان لێی)، بە تەزکیەي نەفس باسکردوون، وەك لە ئایەتەکانی: (۱۳ و ۱۹) لە سوورەتی (مریم)دا، بۆ هەردووکیان وشەي (زکاة)ی بەکارهێناو: ﴿وَزَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا﴾ (۱۳) ، شایانی باسیشە: عیسایە حیا (سەلامی خوایان لەسەر بێ)، لە قورئاندا هیچ هەلەو کەموکۆرییە کەیان پال نەدراووەتەلا، وەك ئەوەي پال دراووەتە لای پێخەمبەرانی دی، کە ئەمەش سیفەتێکی بەرزە لەواندا بە هۆی بەخششی خواو، بەلام بێگومان ئەمە بەلگە نییە لەسەر ئەوەي کە لە پێخەمبەرانی دیکە پایەدارترن، بەلام ئەمە تاییەتەندییەکی ئەوانە، واش پێدەچێ کە وەسفکردنی ئەوان لە نێو هەموو پێخەمبەرانی (زَكَاةُ النَّفْسِ) واته: ڕووحی پاک و چاک، ئەوەیە کە هیچ هەلەو کەم و کۆری لێپروونەداون، بەلام پێخەمبەرانی دی، خوا هەلەو کەموکۆری پالداوونەلا، ئەو هەلەو کەم و کۆرییانەش ئەو نین، کە بە چەمک و واتای ئێمە بە گوناح لە قەڵەم بدرێن، پێخەمبەرانی پارێزراو بوون لە هەلەو کەموکۆری و، هەرگیز شتێکیان نەکردووە، کە زانییانی گوناحەو ئەنجامیان دا، بەلام جاری وایە لە شتێکدا نەیانپێکاوە.

۷- لەبەر ئەوەي، ئەو خۆ پاک و چاککردنە، هەرکەسێک لافی پاک و چاکبوونی لێدابێ بەبێ ئەوەي شایستە بێ، خوا سەرزەنشتی کردووە بەدرۆ هەلبەستەر ئاوەزی کردووە، وەك لە ئایەتی (۳۲)، لە سوورەتی (النجم)دا و، لە ئایەتەکانی: (۴۹ و ۵۰) لە سوورەتی

(النساء) یش دا هاتوه، دهفه رموی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْكُونَ أَنْفُسَهُمْ بِاللَّهِ يَزْكِي مَنْ يَشَاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا﴾ ﴿٤٩﴾ أَنْظَرُ كَيْفَ يَقْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَفَى بِهِ إِثْمًا مُبِينًا ﴿٥٠﴾ ههروهه ها له سووره تی (النجم) ئایه تی (٣٢) دا دهفه رموی: ﴿فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى﴾ ﴿٣٢﴾ خۆتان پاک وچاک مه کهن [به قسه، به کردهوه خۆت پاک وچاک بکه، به لام به کردهوه لاف لی مه دهه]، خوا زاناتره بهوهی کئی پاریزی کردوه.

کهواته: له ئه نجامی پهیدا بوونی ته قوادا نهفس ته زکیه ده بی و، له ئه نجامی خۆ پاک وچاک کردندا ته قوا میوانی دل و دهروونی مروفت ده بی، ئنجا خۆ پاک وچاک کردن به قسه چهنده خراپه، به پیچه وانهوه به کردهوه ئینسان خۆی پاکوچاک بکات، به بی ئهوهی بانگه شه بکاو لاف لیبدات، ئهوهنده چاکهوه، هینده گه ورهوه گرنه.

چۆن تەزکیە نەفس ئەنجام دەدری و ئامرازەکانی چین؟

کەواتە: ئیمە لە دوو خالدا ئەم تەوہەری سییەمە دەخەینە روو:

۱- چۆن پرۆسە ی تەزکیە نەفس ئەنجام دەدری؟

۲- ئامرازەکانی تەزکیە نەفس چین؟

یەكەم: چۆن پرۆسە ی تەزکیە نەفس ئەنجام دەدری ؟

وشە ی نەفس بەلایەنی مەعنەوی لە مرۆڤدا دەگوترێ، رووحی، نابەرەست، چونکە مرۆڤ لە دوو پیکهاتە سەرەکی پیکهاتو: جەستە یەکی خاکی و، رووحیکی خوا یی.

هەلبەتە هەردووکیان دروستکراوی خوان، بەلام رووح دروستکراویکی سەررووی ماددیە، خوا هەمیشە رووح پالەداتە لای خوێ: ﴿وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي﴾ (الحجر، ۲۹) ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ (۸۵) ﴿الإسراء﴾، ئنجا ئەمە لە زۆر شوێنی قورئاندا هاتو، وەك دەفەرموێ: ﴿فَإِذَا سُوِّتُهُ، وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ﴾ (الحجر، ۲۹) هەروەها لە سوورەتی (الإسراء) دا ئایەتی (۸۵) دەفەرموێ: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ (۸۵).

کەواتە: مرۆڤ لە جەستە یەکی خاکی و رووحیکی خوا یی ﴿وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي﴾ پەرەیان ی، دروست بوو، کە هەردووکیان دروستکراوی خوان، بەلام رووح بۆ ئیمە شتیکی زانراو دیار نیە، بۆیە خوا دەفەرموێ: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (۸۵) واتە: لە بارە ی رووحەو پرسیارت لێدەکەن، بلی: کاری پەرەردگارمەو کەمیکیش نەبی زانیاریتان پێنەدراو، واتە: بەو ئەندازە کەمە زانیاریە ناتوانن دەرکی چیه تی

رووح بکەن، ئنجا تەزکیەى نەفس لە میانى کارکردنى مروۆف و ھەولدانى مروۆفدا بوۆ ملیپکەچکردنى نەفسى بوۆ ئەوھى شەریعت داواى لى دەکات لە پابەندیەکان، چ بەبارى ئەرئیییدا، بە ئەنجامدانى فەرمانەکان و ئەرکەکان، چ بەبارى نەرئیییدا بە خوۆ دوورگرتن لە قەدەغەکان، لەمیانى ئەوھدا تەزکیەى نەفس ئەنجام دەدرى.

مروۆف لە پرۆسەى خوۆ پاکوچاککردندا بە زۆر قۇناغاندا دەروات، بەلام بە گشتى، سى قۇناغن:

قۇناغى یەكەم: لە ئەسلدا نەفس زۆر فەرمان دەکات بە خراپە: ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي﴾ ٥٣ یوسف، ئەمە قسەى یوسف لە سوورەتى (یوسف)دا، بەدلئىایى نەفس زۆر فەرمان دەکات بە خراپە، مەگەر پەرۋەردگارم بەزەى بنوئى.

نەفس لە ئەسلى سوررشتى خویدا، خوا ﷻ وای خوڵقاندو، کە زۆر فەرمان دەکات بە خاوەنەکەى بە خراپەو بە دوورى لە بەندایەتیی بوۆ خوا.

قۇناغى دووهم: ئەوھى کە دواى ئەوھى مروۆف لەگەل خویدا خەرىک دەبى، خوۆ وایدەکات جارجار ملکەچ بکات بوۆ شەرع و، جارجارىش لايدات، ئەمەس قۇناغى (لؤامە)ى پى دەلین: ﴿وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ﴾ ٢ واتە: نەخیر سویند بە نەفسى زۆر پەخنەگر _ لەخوۆ- دەخوۆ.

قۇناغى سێهەم: کە قۇناغى کۆتایى تەزکیەى نەفسە، بریتىە لە وەى نەفس دەچیتە حالەتى ئوقرەگرتن و سەقامگیربوون لەسەر جادەى شەرع، وەک خوا دەفەرموۆ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾ ٢٧ ﴿ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً﴾ ٢٨ الفجر، کەواتە: تەزکیەى نەفس و چۆنیەتیی ئەنجامدانەکەى ئەوھى کە مروۆف لەگەل خویدا خەرىک بى، کار لەسەر خوۆ بکات، نەفسى لە حالەتى (لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ) زۆر فەرمانکەر بە خراپەو بەگوازیتەو بوۆ قۇناغىکى دیکە، قۇناغى

خۆ سەرکۆنەکردن (الْوَامَةِ)، دوایی لەوێشەووە بیگوازیتەووە بۆ قوناغی ئارامگرتن (الْمُظْمِئَةِ)، وای لێ بێ نەفسی ملکەچ بێ بۆ فەرمانەکانی خوا، مووی لێ نەلەخشی و مووی نەپسینی لێ فەرمانەریکردن بۆ خوای بەرزى مەزندا.

بیگومان خۆ پاک و چاک کردن زۆر گرنگە بە کردەووە، بەلام خۆ بە پاک و چاک دانان بە قسە، یەكجار خراپە، بۆیەش خوا ﷻ لە سوورەتی (النجم) لە ئایەتی ژمارە (۳۲)دا، مەرووفی قەدەغە کردووە لەوێ بەقسە خووی بە پاکوچاک لە قەلەم بدات: ﴿فَلَا تَزْكُوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى﴾، خۆتان پێ پاکوچاک نەبێ بەقسە، چونکە خوا زاناترە بەوێ کێ پارێزی کردووە لە خوا، کەواتە: بەهووی پەیداوونی تەقواوە، نەفس حالەتی پاکیی و چاکیی بۆ دروست دەبێ.

هەرۆهە لە سوورەتی (النساء)یش کە پیشتریش ئامارەمان پێدا لە ئایەتی ژمارە (۴۹)، دەفەرمووی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْكُونَ أَنْفُسَهُمْ بَلِ اللَّهُ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا﴾ ﴿۴۹﴾ أَنْظَرُ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَفَى بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا ﴿۵۰﴾، واتە: ئایا سەرنجی ئەوانەت نەداوە کە خۆیان پاک و چاک پێشان دەدەن، (بەقسە خۆیان پاکوچاک دەکەن) بەلکو خوا هەر کەسێکی بیهووی پاک و چاک دەکات، سەرنج بدە چۆن درۆ بەناوی خواوە هەڵدەبەستن، ئەوێش گوناھێکی ئاشکرایە، بەلام لە حالێکدا مەرووف بەکردەووە خووی پاک و چاک بکات، خوا سەرفرازی دنیاو دواڕۆژی پێو بەستۆتەووە: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَن زَكَّهَا﴾ ﴿۱﴾ وَقَدْ خَابَ مَن دَسَّهَا ﴿۱۰﴾ الشمس، ﴿۱۴﴾ قَدْ أَفْلَحَ مَن زَكَّى ﴿۱۴﴾ الأعلى، کە خوا ﷻ بە هەردوو حالەتی رابردوو و ئێستا هێنانوی.

دووهم: ئامرازەکانی تەزکیەى نەفس:

بە کورتیی دەتوانین بڵێین: ئامرازەکانی خۆ چاک و پاککردن، هەموو ئەوانەن کە پارێزکاریی لە مەروفا دیئەنە دی، چونکە پارێزکاریی بناغەى تەزکیەیهووە، لە

لە ئەنجامی پارێزکارییدا، تەزکیە پەیدادەبێ، هەلبەتە دەشگونجی بڵین: هەركاتی مروۆف خووی تەزکیە کرد، ئنجا تەقوای تیدا پەیدادەبێ و، تەقوا بناغەیه بو تەزکیەبوونی نەفس، مروۆف بە ئەندازە ی ئەووی تەقوا لە خویدا پەیدا دەکات، روو لە چاکە دەکات، روو لە خوا دەبێ، پشت لە خراپە و تاوان و لادان دەکات.

ئنجا ئیمە نو (۹) هوکارەکان هیناون لەوانە ی دەبنە هووی پاکوچاک بوونی نەفس:

هوکاری یەكەم: ئاگاداربوون لە ئایەتە بە پێزەکانی خوا، چ وهك خویندن، چ وهك گوئی گرتن: چونکە خوا ﷻ لە چوار شوینی قورئاندا چوار ئەرکە سەرەکییەکی پیغمبەری خاتەمی ﷺ بەو چوارە داناون: ﴿يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (۱۱۹)، واتە: ئایەتەکانی خویان بەسەردا دەخوینیتەوه و تەزکیەیان دەکات و کتیبیان فیر دەکات و حیکمەتیان فیر دەکات.

ئنجا لەهەر چوار شوینەکاندا خوا ﷻ خویندەوهی ئایەتەکانی پیش خستوه: ﴿يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَتَهُ﴾ (۱۱۶) الجمعة، لە هەر چوار شوینەکاندا ئەمە پیشخراوه، کهواتە: شارەزابوون بە ئایەتەکانی خوا و پەیبەردن، ئاگاداربوون لە ئایەتەکانی خوا، بناغە ی تەزکیە ی نەفس و پاک و چاک بوونه.

هوکاری دووهم: ئیمان: بیگومان لەرووی ریزبەندی کاتییەوه، ئیمان لە پیشەوهیه، چونکە مروۆف دەبێ ئیمانی هەبێ، ئنجا هەول دەدا خووی پاک و چاک بکات، سیفەتی پارێزکاری لە خویدا بێتتە دی، بەلگەش لەسەر ئەوه ئایەتەکانی (۱ - ۴) ی سوورەتی (المؤمنون) ه: ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ۝ ۱ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ۝ ۲ وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ۝ ۳ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ۝ ۴﴾، خوا ﷻ پێناسە ی برواداران دەکات بە سەرفرازی، دوا ی بهوه پێناسەیان دەکات و وهسفیان دەکات که لە نوێژەکانیاندا ملکه چن بو خوا، خویان لە قسە ی پووچ و لە کرداری پووچ دەپارێزن، زەکات ئەنجام دەدەن، مەبەست لە زەکات که دەفەرموێ: ﴿لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ﴾، تەزکیەیه، چونکە زەکاتی مآل و سامان دەدرێ، نهك ئەنجام بدرێ.

ھۆکاری سییەم: سام و ھەیبەت بەرانبەر بە خواى بەرزى مەزن:

وہك له سوورەتى (فاطر)دا، دەفەرموئ: ﴿إِنَّمَا نُنْذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَزَكَّى فَإِنَّمَا يَتَزَكَّى لِنَفْسِهِ ۚ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ﴾ (۱۸) واتە: بێگومان تۆ تەنیا ئەوانە وریا دەکەیهو، (وریاکردنەوێهێک کە لێی بەهرەمەند بن) کە سام و ھەیبەتیان بە پەنامەکیی بەرانبەر بە پەرورەدگاریان ھەیە، [کاتێک کە کەسی لێ نیە، تەنیا خۆیان و خۆیان، لەو کاتەدا سام و ھەیبەتیان بەرانبەر بە پەرورەدگاریان پەیدادەبێ] و نوێژیان بەرپا کردو، ھەر کەسێکیش خۆی چاک و پاک بکات، بۆخۆی خۆی چاک و پاک کردو.

کەواتە: لە ئەنجامی سام و ھەیبەت بەرانبەر بە خوا ﷻ، نوێژ بەرپاکردن دا، دەگونجێ نەفس کە پاک و چاک بێ.

ھۆکاری چوارەم: بەرپاکردنی نوێژ:

بێگومان بەرپاکردنی نوێژ، ھۆکاریکی یەكجار کاریگەرە بۆ چاک و پاک و گەشەکردنی نەفس، وەك له سوورەتى (فاطر) دا، خواى پەرورەدگار دەفەرموئ: ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَزَكَّى فَإِنَّمَا يَتَزَكَّى لِنَفْسِهِ ۚ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ﴾ (۱۸) واتە: نوێژیان بەرپا کردو و ھەرکەسێکیش خۆی پاک و چاک بکات، خۆ پاک و چاک کردنەکەى سوودەکەى بۆ خۆیەتى.

ھۆکاری پێنجەم: یادى خوا تبارک و تعالى:

له سوورەتى (الزمر)، ئایەتى (۲۳)دا كە وەك نموونەيەك دەيھێنین، خوا دەفەرموئ: ﴿اللَّهُ نَزَلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِيَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ ۚ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۚ﴾ (۲۳) واتە: خوا باشترین فەرماشتى دابەزاندو و کۆتییکی وێکچوو، مەبەستەکان تێیدا دووبارە دەبنەو، ئەوانەى ترس

و سامیان بهرانبەر به پەروەردگاریان ھەیه، پێستیانی پێک دێ، (تەزوویان پێدا دێ)،
دوایی پێستیانی و دلێان بۆ لای یادی خوا نەرم دەبن، ئەوەش ئەو پێنمایەیی خوا،
ھەر کەسێکی بیهوێ پێی راستەپێ دەکات و، ھەر کەسێک خوا پێی لێ تێکبدات، ھیچ
پێنماییکارو بە ئامانج گەینەنەرێکی نیە.

بێگومان مەرووف لە ئەنجامی ئەوەدا کە پشت لە ھیدایەتی خوا دەکات، خۆی
دادگەریش گومرای دەکات، وەک دەرەنجامی لۆژیکی کەسێک ژەھر بخوات دوایی
دەرھاوێشتەیی ژەھرەکە دەبێتە دەرەو نەخۆشی، کەسێک ھیدایەتی خوا پەرز بکات،
بێگومان بە پێی یاسایەکی و سەستمیک کە خوا دایناوە لە ژیاڵی بەشەردا، پێی گومرای
دەگرێتە بەر، بەلام خوا پالیداوێتە لای خۆی، بۆ ئەوەی بزانی کە ھیچ شتێک لەم
گەردوونەدا بەبێ ویستی خوا و توانای خوا و زانیاریی خوا ئەنجام نادرێ.

ھەر ھەڵا لە سوورەتی (الأعلى) شدا، خوا دەفەرموێ: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾ (۱۴) و ذکر
﴿أَسْمَرَ رَبِّهِ فَصَلَّى﴾ (۱۵)، واتە: بە دلنیاویی سەرفرازە ئەو کەسە خۆی پاک و چاک
کردووە، ناوی پەروەردگاری ھێناوە نوێژی کردووە، کەواتە: یادی پەروەردگارکردن،
چ بە زمان، چ بە دل، چ بە ھەردووکیان، بێگومان ھۆکاریکی کاریگەرە بۆ پاک
و چاک بوونی نەفس.

تێستاس بۆ زیاتر تیشک خستەسەر چەمک و مانای یادی خوا (ذکر الله)
ھەڵوەستەییەکی کورتی لە بەرسنەردا دەکەین:

هه‌لوه‌سته‌یه‌ک له باره‌ی یادی خواوه ئهم هه‌لوه‌سته‌یه له چوار

۱- یادی خوا چیه؟

وشه‌ی: (ذکر) بریتیه له‌وه‌ی شتێک بخه‌یه سه‌ر زمانت و نۆ دلت، لێی بێتاگا نه‌بی و وازی لێ نه‌هێنی، ئنجا چ له‌گه‌ڵ دلتا زمانیش ئاماده‌بی، چ ته‌نیا دڵ ته‌و خسته‌وه‌ یاده‌ی تیدا‌بی، وشه‌ی زی‌کر له‌ ته‌سلدا به‌و مانایه‌یه، (ذکر)، پێچه‌وانه‌ی (نسیان) له‌ بیرچوونه‌وه‌یه و پێچه‌وانه‌ی بێ ئاگایه، شوینی ته‌سللی یادی خوا کردن، بریتیه له‌ دڵ و ده‌روون.

۲- گرنگی یادی خوا:

یادی خوا کردن گشتیترینی په‌رسته‌ش‌ه‌کانه و هه‌یچ کاتێک نه‌یه، خوا فه‌رمانی پێ نه‌کرد‌بی، خوا ﷻ نه‌یه‌ستۆته‌وه‌ به‌ حاله‌تێکی تاییه‌ت، یان کاتێکی تاییه‌ت، یان که‌سانێکی تاییه‌ت، به‌ لکو گشتاندوویه‌تی به‌ سه‌ر هه‌موو که‌سه‌کاندا و، له‌ هه‌موو کاته‌کاندا، بۆ وێنه‌ خوا ﷻ که‌ ده‌فه‌رمووی: ﴿ اُنْلُ مَا اُوْحِيَ اِلَيْكَ مِنْ الْكِتَابِ وَاَقِمِ الصَّلَاةَ اِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهٰی عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ اَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ٤٥ ﴾ العنکبوت، یانی: یادی خوا گه‌وره‌تره له هه‌موو ته‌و شتانه‌ی دیکه که باسکران، هه‌روه‌ها خوا ﷻ وشه‌ی: (ذکر)ی فه‌رمان پێ‌کردوه به‌ گشتی: ﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اذْكُرُوْا اللّٰهَ ذِكْرًا كَثِيْرًا ٤١ ﴾، واته: ته‌ی ته‌وانه‌ی پرواتان هه‌ناوه! به‌ باسکردنێکی زۆر، یان به‌ یادکردنێکی زۆر، یادی خوا بکه‌ن.

۳- جو‌ره‌کانی یادی خوا:

جو‌ره‌کانی یادی خوا ﷻ ئیمه هه‌شت (۸) یامان لێ هه‌تانو:

- (۱)- خویندنهوهی کتییی خوای بهرز.
 - (۲)- به پاکگرتن و ستایشکردنی خوا (التسبیح والتحمید).
 - (۳)- پارانهوه له خوا (الدعاء).
 - (۴)- داوای لیبوردن کردن له خوا ﷺ.
 - (۵)- گوتنی (الله أَكْبَرُ)، خوا گهواره تره.
 - (۶)- خوا به یه کگرتن، (التوحید)، گوتنی: (لا إله إلا الله).
 - (۷)- سهلات و سهلام ناردن بۆ پیغه مبهری خوا ﷺ.
 - (۸)- یادی خوا کردن له حاله جوړاو جوړه کان دا.
- نهوهش باسیکی زۆر دوور و درێژه.

E- چۆن یادی خوای بهرز دهکەین:

بیگومان یادی خوای بهرز وهك له چهند ئایه تیکی قورئاندا دیاره، چهند ئه ده بیکی ههن و ده توانین بڵین: شهشیان ئهو ئه ده به سه ره کیانهن که ده بی ره چاو بکرین له کاتی یادی خوای بهرزى مهزن دا:

۱- یادی خوا بکری، به کروزانهوه و لالانهوه و ملکه چیهوه: ﴿وَأَذْكُرَّتْكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا﴾ (۲۰۵) الأعراف.

۲- یادی خوا بکری له حالیکدا که مروّف سام و ههیه تی خوای بهرز دایده گری، ههست ده کات به به زری و شکوی بیۆینهی خوا: ﴿وَأَذْكُرَّتْكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً﴾، به ترسهوه.

۳- زمانیش هاوبهش بی له گه ل دلا، وهك خوا ده فره موئ: ﴿وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ﴾ (۲۰۵) الأعراف، به بی دهنگ بهرز کردنهوه.

۴- يادی خوا کردن به دهنک بهرزکردنهوه و هاوارو دهنک ههلهپنان نهبی، بهلکو به دهنگیکی کپی نزم به کرووزانهوه و لالانهوه بی، وهك دهفهرموئ: ﴿وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ ۝۵﴾ ههروهه: ﴿إِذَا نَادَىٰ رَبَّهُ، نِدَاءً خَفِيًّا ۝۶﴾.

۵- مروؤف بچیتته نیو یادی خواوه و کارلیکی لهگهڵ بکات، خوئی بهرهو خوا ی پهرودرگار دابیرتی و، ههست به شهوودی خوا ی بهرزی مهزن بکات و (جَمَال و جَلال و عَظَمَة) و ههیهت و کهمالی خوا ی پهرودرگار ههست پی بکات، وهك خوا دهفهرموئ: ﴿وَتَبَتَّلَ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ۝۸﴾ المزم.

۶- له نهجای یادی خوا، دَل راجلهکین و موچرکه پیداهاتن و ههست و نهست جوولان بی، وهك له سوورهتی (الحج) دا، خوا دهفهرموئ: ﴿وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنَسَكًا لِّيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِّنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَإِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ۝۳۴﴾ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمُ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ۝۳۵﴾، واته: بۆ ههه کۆمه لێک خوا په رستییه کمان داناه، تاکو یادی خوا بکه، له سهه تهوه ی پیداون له ئاژه له کان، ئنجا په رستراوی ئیوه یه که په رستراوه، بۆ تهو ملکه چ بن و موژده بده به ملکه چان و نهرم و نیانان (له به رانبهر خوا ی پهرودرگارا)، تهوانه ی کاتی یادی خوا ده کری، دلییان راده چله کتی و خوړاگر له سهه تهوه ی تووشیان دی و نوێژ بهرپاکه ران و تهوانه ی لهوه ی پیمان داون ده به خشن.

هوکاری شه شهه: به خشین له رپی خوادا.

وهك خوا سبحانه و تعالی له سوورهتی (التوبة) دا دهفهرموئ: ﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ ۝۱۳﴾، واته: له ماله کانیان خپرو صه دهقه و هه رگران، که به هویه وه پاکیان بکه یه وه و گه شیان پی بده ی و صه لاتیان له سهه بده..

ههروهه له سوورهتی (اللیل)، ئایه ته کانی: (۱۷ - ۱۸) دا، دهفهرموئ: ﴿وَسِجْنَهَا ۝۱۷﴾ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ۝۱۸﴾، واته: لپی دوور ده خریته وه.

[لەو ئاگرە گەورەییەى خواى] ھەرە پارىزگار (كەسێك لە ھەموو كەس پارىزكارترە) ئەو كەسەى مالى و سامانى خوێ دەدات و خوێ پاكوچاك دەكات.

ھۆكاری ھەوتەم: ئامپازى ھەوتەم: پابەندى بە شەرىعت و ئەدەبە بەرزەكانىيەو، لە بواری ھەلسوكەوتە كۆمەلایەتییەكاندا؛ ئەمیش دەتوانىن زۆر بەلگەى لە قورئان لەسەر بێننەو، كە خو پارازندنەو بە ئەدەب و پەوشتەكان، لە بواری ھەلسوكەوتە كۆمەلایەتییەكان دا دەبێتە ھۆى تزكیەى نەفس، بۆ وینە: لە سوورەتى (النور)، ئایەتەكانى: (۲۷ و ۲۸)دا، خوا دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ (۲۷) فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا ۚ هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿۲۸﴾ ئەى ئەوانەى پرواتان ھێناو! مەچنە مالاڤىك جگە لە مالاكانى خۆتان تاكو مۆلەت وەرەنگرن، بزەن پێیان خۆشە و، ئاسوودەن بەچوونتەن و، سلاو لە دانىشتووەكانى ئەو مالاڤە نەكەن، ئەو بۆ ئیو بەشتەر، بەلكو پەند وەرەنگرن (یان بىرتان بكەوێتەو)، ئەگەر كەستان تێدا نەبىنى، مەیانچەتە ھەتا مۆلەتەن دەدرێ، ئەگەر پێشتان گوترا بگەرێنەو، بگەرێنەو، ئەو بۆ ئیو پاك و چاكترە، خوا بەوہى دەيكەن زانایە، كەواتە: يەكێك لە ھۆكارەكانى تەزكیەبوونى نەفس ئەوہى كە مەروڤ لە ھەلسوكەوتە كۆمەلایەتییەكاندا خوێ پرازییتەو بەئەدەب و پەوشتە بەرزو جوانەكان، لەئیوانىشیاندا چۆنێتەى سەردان و ھاموشۆ.

ھۆكاری ھەشتەم: خو دوورگرتن لە گوناھان بەگەورەو گچەكەو:

وہك خوا ﷻ لە سوورەتى (النور) ئایەتى (۳۰)دا دەفەرموێ: ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾، واتە: بە پیاوانى پراوادر بلێ: لە نیگای چاویان بگرنەو و داوینی خۆشیان بپارێزن، ئەو بۆ ئەوان پاك و چاكترە، بێگومان خوا بەوہى كە وردەكارانە دەيكەن، شارەزایە [دەزانێ چى دەكەن و چۆنى دەكەن؟]

ھۆکاری نۆیەم و کۆتایی: داواکردن لە خواي بەرز، ھاوار تێبەستن لە بەزەیی و بەخششەکەي:

چونکە لە سوورەتی (النور) ئایەتی (۲۱) دا دەفەرموي: ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (۱۱) واتە: ئەگەر بەخششی خواو بەزەیی خوا نەبووایە لەسەرتان، هیچ کام لە ئێوە پاکو چاک نەدەبوون، بەلام خوا ھەر کەسێک بیهوێ پاک و چاکی دەکات، خوا بیسەری زانیە.

بۆیەش دەئێین: نۆیەم ھۆکار لە ھۆکارەکانی خو پاک و چاککردن، پەنا بەخوا بردن و داوا لە خوا کردن و ھاوار لە خوا بەستە، چونکە پێغەمبەری خاتەمیش ﷺ ھەر وای کردووە، وەك لەم دەقەوہ دیارە، پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: {اللَّهُمَّ أَتِ نَفْسِي تَقْوَاهَا، وَزَكِّهَا أَنْتَ خَيْرُ مَنْ زَكَّاهَا، أَنْتَ وَلِيُّهَا وَمَوْلَاهَا} (آخرجه أحمد: ۱۹۳۲۷، ومسلم: ۲۷۲۲، والنسائي: ۵۴۵۸، والطبراني: ۵۰۸۶).

واتە: ئەي خوايە! پارێزکاری بەنەفسم ببەخشە و، پاکوچاکی بکە، تۆ باشترین کەسێکی پاک و چاکی بکەي، تۆ سەرپەرشتیارو مشورخووری نەفس منی.

۴- چەند تێبینییەك لەسەر قوتابخانەکانی تەزکیەي نەفس و رێبازەکانی تەصەووف:

ئەم بابەتە لە چوار خالدا دەخەینەروو:

- ۱- پێویستە جیاوازیی بکەین لە نێوان تەزکیەي نەفس و، قوتابخانەو رێبازەکانیدا.
- ۲- تەزکیە بە چەمک و واتا تایبەتییهکەي، بەشێک و لایەتێک لە لایەنەکانی ئیسلام.
- ۳- دامەزرێنەرانی قوتابخانەکان تەزکیە، ئەوانەي رێبازەکانی تەصەووفیان پال دەدرێنەلا زانایانی ئیسلام پێشەوایانی مسوڵمانان بوون.

۴- قوتابخانه‌کانی ته‌زکیه‌و پریازەکانی ته‌سه‌ووف ته‌نیا ئەزموون و کۆششی زانایان و پێشه‌وایان بوون له‌و بواره‌دا، بۆیه‌ به‌پێی ته‌رازووی قورئان و سوننه‌ت لییان وه‌رده‌گیرئ و، لیشیان ره‌ف‌ز ده‌ک‌ری، ئەوه‌ی له‌گه‌ڵ قورئان و سوننه‌تدا نه‌یه‌ته‌وه‌.

یه‌که‌م: پێویسته‌ جیاوازیی بک‌ری‌ت له‌نیوان ته‌زکیه‌ی نه‌فس و، قوتابخانه‌کان و پریازەکان، ته‌زکیه‌ی نه‌فس دا واته: خو‌ پاک و چاک‌کردن له‌ زاتی خو‌یدا، لایه‌نیک‌ی زۆر گه‌وره‌و گرنگ‌ی ئیسلامه‌، که‌ باس‌مان ک‌رد، له‌ ته‌وه‌ره‌کانی راب‌ردوودا خوا ﷻ سه‌رف‌رازیی و به‌خته‌وه‌ریی و به‌ مراد گه‌یشتنی دنیاو دوا‌پو‌ژی به‌ خو‌ پاک و چاک‌کردنه‌وه‌ به‌ستو‌ته‌وه‌، وه‌ک ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾ (۱۲) ﴿الْأَعْلَى، هه‌روه‌ها ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا﴾ (۹) ﴿الشَّمْسُ، ته‌زکییه‌ له‌ زاتی خو‌یدا له‌ هه‌موو حا‌ل‌ندا لایه‌نیک‌ه‌ له‌ لایه‌نه‌کانی ئیسلام، به‌ل‌کو لایه‌نی زۆر گه‌وره‌و گرنگ‌ی دیندارییه‌ به‌ب‌ی ئەوه‌ مرو‌ف‌ ه‌یچ به‌ه‌یچ ناکات له‌ بواری خواپه‌رستییدا، به‌لام قوتابخانه‌کانی ته‌زکیه‌، پریازەکانی ته‌سه‌ووف، ئەوانه‌ هه‌موویان ئەزموون و، بو‌چوونی زانایان، کۆششی ئەوانن له‌و بواره‌دا، بۆیه‌ ئەگه‌ر که‌م و کو‌رییه‌ک‌مان له‌ قوتابخانه‌یه‌کی ته‌زکیه‌دا بین‌ی، یان له‌ پریازیک‌ی ته‌سه‌ووف‌مان بین‌ی، ناب‌ی ک‌و‌ی ئەو لایه‌نه‌مان له‌به‌رچاو بب‌یز‌ری و، له‌به‌رچاومان بکه‌و‌ی یاخود نیشانه‌ی پرس‌یاری بخه‌ینه‌ سه‌ر،

چونکه‌ وه‌ک چو‌ن ئیمان و عه‌قیده به‌شیکی گه‌وره‌و گرنگ‌ی دینداریی مسو‌لمانانه‌ و، بناغه‌ی دینداریی و مسو‌لمانیتیه‌، هه‌روه‌ها په‌رسته‌کان لایه‌نی په‌روه‌رده‌، لایه‌نی حوکم و سیاسه‌ت و لایه‌نی جه‌نگ و جیهاد، ئنجا ئەگه‌ر که‌سیک‌مان بین‌ی به‌ هه‌له‌ باسی ئیمان و عه‌قیده‌ی ک‌ردیان، به‌ هه‌له‌ په‌رسته‌شیکی ئەنجامدا، به‌ هه‌له‌ له‌ بواری حوکم و سیاسه‌تدا شتیکی گوت، یان به‌ هه‌له‌ له‌ بواری جه‌نگ و جیهادا موماره‌سه‌یه‌کی هه‌له‌ی ک‌رد، ناب‌ی ئەو لایه‌نه‌مان له‌به‌رچاو بکه‌و‌ی، ده‌ب‌ی بل‌یین: ئەو که‌سه‌ یان ئەو لایه‌ن و خه‌لکه‌، له‌و پرووه‌وه‌، له‌و بواره‌دا هه‌له‌و که‌موکو‌رییان هه‌یه‌، به‌هه‌مان شیوه‌ش ته‌زکیه‌ی نه‌فس له‌زاتی

خۆیدا لایەنێکی گەورە و گرنگی دینداری و مسوڵماننیتە، نابێ تێبینیمان لەسەر قوتابخانەکانی تەزکیە نەفس و پێبازەکانی تەسەووف و امان لێ بکات، ئەو لایەنە نادیدە بگرین، یاخود بە کەم تەماشای بکەین.

دووهم: تەزکیە بە چەمک و واتا تایبەتە کە، تەنیا بریتیه لە لایەنێک لە لایەنەکانی ئیسلام، بۆیەش دەڵێن: بە چەمک و واتا تایبەتییە کە، واتە: گرنگییدان بە ڕووحیی و، مەعنەویی، لایەنی پەنھان و نەبیراوی مسوڵماننیتی، تەنیا لایەنێکە لە لایەنەکانی ئیسلامەتی، وە ئیسلام ھەمووی لەویدا خولاصە نەبووتەو.

تەزکیەش زۆرجاران وشە: (تصوف) ی بۆ بەکار دەھێنرێ، بەلام من پێم خۆشە وشە: تەزکیە بەکار بھێنرێ، چونکە وشەیەکی قورئانییە، ھەڵبەتە ئەوانەش کە لە ئەو بوارەدا واما مەلە دەکەن کە بریتیه لە ھەموو ئیسلام و دینداری و مسوڵماننیتی لەویدا خولاصە دەبێتەو، بە ھەڵ داچوون، تەزکیە نەفس بە واتا تایبەتە کە بریتیه لە خۆ پاک وچاککردن و نەفسی خۆ بزارکردن لە سێفەتە خراپەکان و، پازاندنەوی بە سێفەتە باشەکان، ئەمە پێناسەیەکی زۆر جوانی تەزکیە نەفسە: (التَّخْلِيَةُ مِنَ الرِّذَائِلِ، وَالتَّحْلِيَةُ مِنَ الْفَضَائِلِ)، خۆ بزارکردن لە سێفەتە نزم و پەستەکان و، خۆپازاندنەو بە سێفەتە بەرزو پەسندەکان، بەو واتیەش بێگومان لایەنێکە و، بەشێکە لە دینداری و مسوڵماننیتی و مسوڵماننیتی زۆر لەو فراوانترە.

سێیەم: دامەزرێنەرانی قوتابخانەکانی تەزکیە و ئەوانە پێبازەکانی تەسەووفیان پال دەدرێنە لا، لە زانایانی ئیسلام و پێشەوایانی مسوڵمانان بوون، گرنگە ئەو بزانین کە ھەموو ئەوانە لەو بوارەدا کاریان کردو، بۆ وێنە: (شیخ عەبدولقادر گەیلانی، سەید ئەحمەدی سەرھەندی، شیخ جۆنەید، ئەبو سولەیمانی دارانی، حاریسی موھاسیبی، ئەبوو حامیدی غەزالی و...ھتد) ھەموو ئەوانە زانایانی مسوڵمانان و پێشەوایانی مسوڵمانان بوون، مەرجیش نیە خۆیان ناویان لەو پێبازە خۆیان نابێ، تەریقەتی فلان، (شیخ عەبدولقادر) نەبێگوتو: بێن بە دوای عەبدولقادر بکەون و ئەو تەریقە

قادریه، (پەزاو پەحمەتی خۆی لێی)، بەلکو هەموو کتیبەکانی شیخ عەبدولقادری گەیلانی، بۆ نمونە: (الْفَتْحُ الرَّبَّانِيُّ وَالْفَيْضُ الرَّحْمَانِيُّ)، هەرۆهە (الْغَنِيَةُ لِطَالِبِ طَرِيقِ الْحَقِّ)، هەرۆهە (فَتْوحُ الْغَيْثِ)، کتیبەکانی دیکە ی تەماشای بکەین هەر باسی قورئان و سوننەت دەکات، پۆژیک لە پۆژان شیخ عەبدولقادری گەیلانی، نە یگوتوو: بەدوای من بکەون ئەو پێبازی منە، گوتوو یەتی: وەرن ئایەتی خوا و دەفەرموی، فەرمایشتی پێغەمبەر ﷺ و دەفەرموی، بە ئەندازەی ئەوێ کە خۆیان لە قورئان و سوننەت تێگەشتوون، خەلکیان بۆ قورئان و سوننەت بانگ کردو، خەلک لە دواي خۆیان ناوی لێناون پێبازی قادری و پێبازی نەقشبەندی و پێبازی بەدەویی و پێبازی پێفایعی و پێبازی چەشتی و کوبەرەویی و پێبازی فلان و پێبازی فلان، ئەمە وەک پێبازەکانی تەسەووف. وەک قوتابخانەکانی تەزکیەش بەهەمان شیۆ، هەندیک لە زانیان ناویان وەک دامەزرێنەری قوتابخانە یەکی تەزکیە نەفس دەرچوو، هەندیکیان ناویان و دەرنەکووتو، بەلام کاری زۆرشیان لەبارەو کردو، وەک هەر کام لە ئێنو تەیمیە پەحمەتی خۆی لێی، هەرۆهە ئێنو قەیمی جەوزیی کە قوتابی ئێنو تەیمیە بوو، کۆمەلێکی زۆر کتیبیان هەن لە بارە ی تەزکیە نەفسەو لە بارە ی خۆ پاکو چاککردنەو، لە حاکمدا وەک هەندیک لە زانیانی دیکە ی ئەو بوارە ناویان و دەرنەکردو، بەلام کاری زۆرشیان کردو لەسەر مەسەلە ی تەزکیە نەفس.

پێم وایە هیچ زانیەکی ئیسلام و هیچ پێشەوایەکی پەسەن نەبوو، کە پشکو بەشی باشی نەبووی، لە مەسەلە ی تەزکیە نەفسدا، کاری زۆر لەو بارەو نەکردبێ، بۆچی؟

چونکە جەدیدی ئەگەر بەچەمکە گشتیەکی تەماشای تەزکیە بکەین، خۆ پاک و چاککردن هەموو بوارەکانی دینداری دەگرێتەو، ئەگەر بەچەمکە تاییبەتیەکی تەماشای بکەین، تەزکیە نەفس ئەو لایەنە گەرەو گرنگە ی

دینداریی دەگریتهوه که لایه نیککی په نهانه، په یوه نندیی به پرووح و ناخی مروقه وه ههیه، ئنجا هیچ که سیك ناگونجی دینداریکی راست و په سهن و ساغ و پاک و چاک بئ و، مشووریکی زورباش لهو لایه نهی خوئی نه خوات.

۴- قوتابخانه کانی ته زکیه و ریبازه کانی ته سهووف، ته نیا ته زموون و کووش و بوچوونی زانایان و پیشه وایان بوون، بویه له قوتابخانه کانی ته زکیه و، له ریبازه کانی ته سهووف و هه رده گیری، که پیمان وایه له گه ل قورئان و سونه تدا ده گونجی و به پئی ته رازووی قورئان و سونه ت، راسته و، ته وهش په فز ده کری که پیمان وایی له گه ل قورئان و سونه تدا ناگونجی، له ده ره وهی قورئان و سونه ت، یان له گه لیاندا تیکده گیری، ته مهش خالیکی زور گرنگه که قوتابخانه کانی ته زکیه نه فس و ریبازه کانی ته سهووف وادانه نیین که دینی تایبه تن و، نابئ هیچکس هیچ شتیکیان به سه ر خاوه نه کانیاندا بداته وه! پیشه وایانیک که ته و ریبازانه یان پال دراوه ته لا، یا خود ته و قوتابخانه ی ته زکیه نه فسیان دامه زران دوون، هه رگیز هیچ کام لافی ته وهی لی نه داوه، که هه رچی ده یلی راسته و، هه رگیز هیچ کام له وانه نه یگوتوه: پاریزراوم له هه له، بویه شوینکه و تووانیشیان، ده بی زور وریا بن، پاریزراوان له هه له ته نیا پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام)، ته ویش له هه لهی به ئانقه ست، واته: شتیك بزنان گوناوه و بیکه نه له وه پاریزراون، به لام له وه دا که بوچوونیکیان بی نه یان پیکابی، پاریزراونه بوون، پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام)، هه موویان له قورئاندا خوی په روه ردگار هه لهی پال داونه لا، بو چوونیکیان بووه، هه له ینجانیکیان بووه، نه یان پیکاه، به تایبه ت پیغه مبه ری سه روه ریان گه وره و پیشه وای پیغه مبه ران موحه ممه د ﷺ خوا له چه ند شوین له قورئاندا هه ندیک شتی پالداوه ته لا، که کردوویه تی نه ده بوو کردبای، فه رموویه تی نه ده بوو فه رمووبای، خواش بوئی راست کردوته وه، بو وینه:

﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ﴾ (۴۳) التوبة، واته: خوا لیتبووری بوچی موله تتدان (هی دل نه خو شه کان)؟ موله تت نه دابان نه یه نه بو جهنگی ته بووک.

۲- ههروه‌ها: ﴿ مَا كَانَتْ لِيَنَّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أُسْرَى حَتَّى يُشْحَبَ فِي الْأَرْضِ ﴾ (٦٧)

الإسراء، واته: هیچ پیغه‌مبه‌ریک بو‌ی نییه، دیلی هه‌بن هه‌تا‌کو کافران خه‌ست و خو‌ل نه‌کات له‌ کوشتنیاندا، ده‌بی زۆریان لی بکوژی له‌ په‌ل و پۆیان بخات، ئنجا ته‌گه‌ر دوا‌یی دیلیان لی بگری، به‌و واتایه‌ نا که ده‌بوو دیله‌کان بکوژن، واته: به‌ ته‌ماعی ته‌وه‌ی که دوا‌یی قه‌ره‌بوویان لیوه‌ر بگرن، نه‌ده‌بوو به‌دیلیان بگرن.

هه‌روه‌ها: ﴿ عَبَسَ وَتَوَلَّى ۖ أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى ﴾ (٢) عبس، واته: پرووی خو‌ی گرژ کردو، پرووی وه‌رچه‌رخان، کاتی‌ک پیاوه‌ کویره‌که هات بو‌ لای، لی‌رده‌دا خوا ره‌خنه‌ له‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌گری که نه‌ده‌بوو وات بکردبایه، بو‌چی؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئیجته‌یادیکی کردوه‌ نه‌پیکاهه‌، به‌لام بیگومان پیغه‌مبه‌ران سه‌لامی خویان لی‌ی هیچ شتیکیان نه‌کردوه‌ نه‌گوتوه‌ که زانیوویان گونا‌هه‌و گوتیان یان کردیان، به‌لام جاری وا هه‌یه‌ ئیجته‌یادیان کردوه‌ له‌ بو‌ چوو‌نیک له‌ باره‌ی شتیکه‌وه‌ هه‌لسو که‌وتیکیان کردوه‌ نه‌یانزانیوه‌ گونا‌هه‌، یان نه‌یان پیکاهه‌، خویا په‌روه‌ردگار بو‌ی راست کردونه‌ته‌وه‌.

ئنجا ته‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ران وابوو‌بن، شو‌ینکه‌وتووانی پیغه‌مبه‌ران که زۆر له‌ خوار نه‌وانه‌وه‌ن به‌ پیچه‌وانه‌ی ته‌وه‌ی که مو‌حیه‌ددینی ئینو‌عه‌ره‌بی له‌ هه‌ندی‌ک له‌ کتیبه‌کانیدا باس ده‌کات، که هه‌ندی‌ک له‌دو‌ستانی خوا ره‌نگه‌ له‌ هه‌ندی‌ک شتدا، له‌ پیش پیغه‌مبه‌رانه‌وه‌ بن، ته‌وه‌ ته‌سل و ته‌ساسی نییه‌، ته‌فسانه‌یه‌که‌ خو‌ی دایه‌پناوه‌، باسی (خاتم الأولیاء) و (خاتم الأنبیاء) ده‌کات، هه‌ر ته‌فسانه‌یه‌که‌ خو‌ی دایه‌پناوه‌، هیچ به‌لگه‌یه‌کی له‌سه‌ر نیه‌، ته‌وه‌ ته‌وه‌ی لی به‌ره‌ ده‌ری، هه‌موو ته‌وانه‌ی غه‌یری پیغه‌مبه‌ران له‌ خوار پیغه‌مبه‌ران له‌ هه‌موو پروویه‌که‌وه‌ له‌ پرووی زانیاریه‌وه‌ له‌ پرووی ته‌قواوه‌، له‌ پرووی په‌رسته‌شکه‌انه‌وه‌، له‌ پرووی تیکه‌یشتنه‌وه‌، له‌ پرووی پابه‌ندیه‌وه‌، له‌ هه‌موو پروویه‌که‌انه‌وه‌ له‌ خوار پیغه‌مبه‌رانه‌وه‌ن، بو‌یه‌ ته‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ران له‌ هه‌له‌و له‌ بو‌چوونی هه‌له‌ له‌ کو‌شکردنی هه‌له‌ پارێزراو نه‌بوو‌بن، غه‌یری پیغه‌مبه‌ران لی پارێزراو نین.

پېیوستانه ئاوا تەماشای قوتابخانەکانی تەزکیە و پڕیازەکانی تەصەووف بکەین،
 کە ئەزموون و تاقیکردنەوهو بوچوونی زاناو پێشەوایان بوون لەو بوارەدا،
 بۆیە ئەوهی کە پێمان وابوو لەگەڵ قورئان و سوننەتدا دژ دەووستی، پەتی
 دەکەینەوه، ئەوهش کە پێمان وابوو بە تەرازووی شەریعت لەبەر پۆشنایی
 قورئان و سوننەتدا راست و دروستە، وەریدەگرین و سوپاسیشیان دەکەین، داواش
 دەکەین خوا پاداشتیشیان بداتەوه.

بەلام بێگومان نابوو هیچ کام لەو زانا پێشەوایانە نەپڕیازەکە، نە کتیبەکانی،
 نە قەسەکانی و تەماشای بکری، کە ئەوه بەفری بۆ پەلەو فریشتە ی بۆ
 هەلەیهو، هەموو شتیکی لێ وەریدەگیری، ئەوه تەنیا بۆ پێغەمبەری خاتەم وایە
 ﷺ، تەنیا پێغەمبەری خاتەم پارێزراو بوو لە هەلەو کەموکوری، چ لە پووی
 زانیاریهوه چ لە پووی کردەوه. وە لێرهشدا کۆتایی بەم کورتە باسە دێنین لە
 بارە ی تەزکیە ی نەفسەوه.

هەر وهه کۆتایشش دێنین بەکووی تەفسیری سوورەتی (الشمس) خوا بە
 لوتف و کەرەمی خووی یارمەتیمیان بدات، هەرچی زیاتر بە قورئاندا قوڵبێنەوهو
 لێی وردبێنەوه و، لێی تێبگەین و، بەهۆیهوه پێبگەین، تاكو بەهۆی ئەوهوه لە
 دنیا، ژيانیکی دروست و ساغ و پاک و چاک بگوزەرینین و، سەرەنجامیش لە
 پوژی دوایدا شایستە ی ئەوه بین خوا ﷻ بمانخاتە ژێر سایە ی بەزەیی خوێهوه
 و، پێغەمبەری خاتەم ﷺ موحەمەدیش بە شوێنکەوتوو ی خووی لە قەلەممان
 بدات.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

تەفسیری سوورەتی

الْبَلَدِ

دەستپیک

بەرپـزان!

ئەمپـرۆ (۹) ی مانگی (ذی الحجة) ی سالی (۱۴۴۱) ی کۆچی، بەرانبەر (۳۰) ی تەمموز، [واتە: مانگی (۷) ی سالی (۲۰۲۰) زاینیه، لە شاری دیرینی هەولێر، خوا پشـتیوان بـی دەست دەکەین بە تەفسیر کردنی سوورەتی (اللّیل)، سەرەتاش پێناسەو نێوەپۆکی ئەم سوورەتە موبارەکە لە حەوت بـرگەدا دەخەینەپـروو، بۆ ئەوەی چوارچێوەی ئەو سوورەتە موبارەکەو هێڵە گشتییەکانیمان لەبەرچاو بن، بەر لەوەی بچینه نێو وردەکارییەکانی واتاو مەبەستی ئایەتە بە پێزەکان.

پێناسە ی سوورەتی (اللّیل) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە سێ ناوی بۆ بەکارهێنراون:

یەکەم: (سُورَةُ اللَّيْلِ).

دووهم: (سُورَةُ وَاللَّيْلِ).

سێیەم: (سُورَةُ وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى).

بەلام ئەو ناوەی لە هەموویان زانراوترەو باوترە، بریتیه لە: (سُورَةُ اللَّيْلِ).

دووهم: شۆینی دابەزینی:

بەپـرای زۆربە ی زانایان ئەم سوورەتە مەککەییەو لە مەککە دابەزییوە، هەندیکیش بەمەدینەیی دادەنـێن، لەبەر بەسەرھاتی کـرانی دارخورمایەکە

دوایی باسی ده‌که‌ین، له هووی هاتنه خواری هه‌ندیك له ئایه‌ته‌کانی ئەم سوورپه‌ته موباره‌که‌دا، به‌لام هه‌ر پای یه‌که‌میان راسته‌و، گومانى تێدانیه‌ که ئەم سوورپه‌ته موباره‌که مه‌که‌ییه، له‌م باره‌شه‌وه ئەم ده‌قه دێنین:

(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه، قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ {وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى} بِمَكَّةَ)، ذَكَرَهُ السَّيُوطِيُّ فِي الدَّرِّ الْمُنْثُورِ: ج ٨، ص ٥٣٢، وَنَسَبَهُ لِابْنِ الضَّرِيرِ وَالنَّحَّاسِ، وَابْنِ مَرْذُويَه، وَابْنِ بَيْهَقِي، الْإِسْتِيعَابُ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ: ج ٣، ص ٥١٥).

واته: عه‌بدوللای کو‌ری عه‌بباس رضي الله عنه، گو‌توو‌یه‌تی سوورپه‌تی: **{وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى}** له مه‌که‌که‌ دابه‌زیوه.

به‌ سه‌رنجدانی ئایه‌ته‌کانی ئەم سوورپه‌ته موباره‌که‌و، تێوه‌پامانی سروشته‌که‌شی به‌ ئاشکرا، دیاره‌ که سوورپه‌تێکی مه‌که‌کیه‌و له‌ قورئانی مه‌که‌کیه‌.

سێیه‌م: ریزبه‌ندیی له‌ موصحه‌ف و له‌ دابه‌زین دا:

له‌ ریزبه‌ندیی موصحه‌فدا ژماره‌که‌ی نه‌وه‌دو دوو (٩٢)یه، واته: نه‌وه‌د و یه‌ك سوورپه‌ت له‌ پێش ئەم سوورپه‌ته‌دا ریزبه‌ندکراون له‌ موصحه‌فدا، له‌ دابه‌زینیشدا ژماره‌ نو (٩)ی بۆی دانراوه، واته: له‌ سوورپه‌ته سه‌ره‌تاییه‌که‌نه که دابه‌زیون، پێش سوورپه‌تی (الفجر) و، دوای سوورپه‌تی (الأعلى) دابه‌زیوه.

چواره‌م: ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی ئەم سوورپه‌ته:

ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی ئەم سوورپه‌ته موباره‌که‌ بیست و یه‌ك (٢١)ه، به‌ یه‌که‌ده‌نگیی هه‌موو ژمێره‌رانی ئایه‌ته‌کانی قورئان.

پېنجەم: نېوهرۆکی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە بەھەر بیست و یەك (۲۱) ئایەتە کە یەوہ لە بارە ی بابەتیکەوہ یە، ئەویش ئەوہ یە: خوا ﷻ سویند بە شەو و پۆژ و، بە بەدیھینەری نێرو مێیان دەخوات، کە ھەول و کۆششی مەوۆقەکان جۆراو جۆرن، دوایی باسی بابایەکی بەخشەری پارێزکارو بە راستدانەری پاداشتی باشتەر دەکات، کە خوا بەرەو خێر ئاسانی دەکات و وەریدەچەرخینێ، دوایی بە پێچەوانەوہ: باسی بابایەکی رژدو بێباک لەخوای بەدرۆدانەری پاداشتی چاکترو، ئاسانکردنی بەرەو قورسی و ناپەھەتی و، سوود پێ ئەگەیانندی سامانەکە ی، دەکات، دوایی باسی خواھەنداریتی پەھای خوا ﷻ دەکات بۆ دواپۆژو دنیا، ئنجا ترساندنێ ئەو جۆرە مەوۆقەش یان مەوۆقەکان بە گشتی لە ئاگرێکی بلیسەدار، کە تەنیا خراپترین کەسی بەدرۆ دانەر و پشت ھەلکەری دەچیتێ و، بابای پارێزکاری سامانی خۆ بەخشەر بەس لەبەر خوا، لێی دوور دەبێ، خوای پەرەردگاریش ئەو جۆرە کەسە رازی و شادمان و بەختەوہر دەکات، ئەوہەندە ی پاداشتی بەرزو مەزن پێ دەدات.

شەشەم: تاییەتەمەندییەکانی:

لەم سوورەتەدا چوار تاییەتەمەندییمان کەوتووئەتە بەرچاو:

۱- ئەو سێ سویندە ی لە سەرەتاوہ ھاتوون: ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ ۝ وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ ۝ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۝ إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّىٰ ۝﴾، لە ھەموو قورئاندا تەنیا لەم سوورەتەدا ئاواھاتوہ، واتە: سویند بە شەوگار کە دادەپۆشێ و، سویند بە پۆژگار کە دەردەکەوێ و دەدرەوشیتەوہو، سویند بەوہ ی نێرو مێی ھیناونە دی، ھەول و کۆششی ئێوہ جۆراو جۆرە.

۲- ھەردوو تەعبیری:

- أ- ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ﴿٥﴾ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ﴿٦﴾ فَسَنِيَرُهُ لِلْيُسْرَى ﴿٧﴾﴾
 ب- ﴿وَأَمَّا مَنْ يَخِلْ وَاسْتَغْنَى ﴿٨﴾ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى ﴿٩﴾ فَسَنِيَرُهُ لِلْعُسْرَى ﴿١٠﴾﴾

ئەم دوو تەعبیرە لە بارەى ناساندنى دوو جوۆرە کەسایەتیی، کە یەکیکیان ئەوپەرى چاکە و ئەوى دیکەشیان ئەو پەرى خراپە، تەنیا لەم سوورەتەدا بەم شیوەیە هاتوون.

۳- چوونە دۆزەخى خراپترین کەس و، لى دوور بوونى پارێزگارترینان: ﴿لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى ﴿١٥﴾ الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى ﴿١٦﴾﴾، ئەوى دیکەش: ﴿وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى ﴿١٧﴾ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ﴿١٨﴾ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى ﴿١٩﴾ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى ﴿٢٠﴾ وَلَسَوْفَ يَرْضَى ﴿٢١﴾﴾

۴- ئەم تەعبیرە: ﴿وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى ﴿١٩﴾﴾، بۆ هێچکەس چاکەیهك لە لای وى نەبوو، پاداشت بدزیتهوه، واتە: ئەوى کردى تەنیا بۆ پەزنامەندى خوا کردى، نەك هەقى کەسێكى بەسەرەوه بووبى، یان چاکەیهكى کەسێكى لە چاودا بووبى.

هەوتەم و کۆتایی: دابەشکردنى ئایەتەکان:

تیمە کۆی بیست و یەك (۲۱) ئایەتەكەى ئەم سوورەتە موبارەكە، دەکەین بە یەك دەرس، لەبەر ئەوەى هەموویان پەیوەست و پێکەوه تێکەهه لکێشن.

رێگەپێدانى مەكتەبى ماموستا عەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - گۆردى

له ئۆڤە كۆمەڵەى ئەمەكانى

Stay in touch on social media

تەن مەكەم عىز موقافى التواصل الاجتماعى

عەلى بابىر/ AliBapir

عەلى بابىر/ AliBapir

کەتالانى

رێگەپێدانى مەكتەبى ماموستا عەلى بابىر

Google Play

App Store

Telegram

WhatsApp

Facebook

دەرسی ئەم سوورەتە

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە هەر بیست و یەک (۲۱) ئایەتەکی سوورەتی (اللیل) پێک دای، پێشتریش باسمان کرد، کە ئەم سوورەتە موبارەکە هەمووی یەک بابەت باس دەکات، بەمجۆرە: دواي ئەوەی خوا ﷻ سویند دەخوات بە شەوگار کە دادەپۆشی، واتە: پرووی زەوی دادەپۆشی و، بە پۆژگار کە دەدرەوشیتەو، پۆژگار خوشی و پانتایی زەویش پرووناک دەکاتەو و دەدرەوشیتەو، بەو زاتە ی تێرو میی هیناونە دی، وەلامی سویندەکش ئەوەیە کە دەفرموئ: ﴿إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى﴾، هەول و کۆششەکی تێو جۆراو جۆرە، یەک بەو لادا، یەک بەملاداو،....هتد.

دوایی خوا ﷻ دێتە سەر پروونکردنەوێ جۆراو جۆر بوونی هەول و کۆششەکان و، دەیانکاتە دوو جۆری سەرەکی: ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ﴾ ۵ ﴿وَصَدَقَ بِالْحَقِّ﴾ ۶ ﴿فَسَنِّيْرُهُ لِّلْبَسْرِ﴾ ۷، ئنجا کەسیک کە ببەخشی، چی ببەخشی؟ هەرچی هەیهەتی لە پیناوی خوادا ببەخشی بە خەلک، لێرەدا هەرچەندە بە پلە یە کەم شتی ماددی دەگریتەو، بەلام شتی مەعنەویش دەگریتەو: زانست ببەخشی، عەقل ببەخشی، لە ریزو مەکانەتی خوێ ببەخشی، صولج و چاکە بکات، ﴿وَأَتَّقَىٰ﴾، خوشی ببپاریزی، پاریز لە خواش بکات، ﴿وَصَدَقَ بِالْحَقِّ﴾، پاداشتی هەرە باشیش بەراست دابنێ و برپای پێ بێنی، ﴿فَسَنِّيْرُهُ لِّلْبَسْرِ﴾، (کەسیکی ئاوا) ئاسانی دەکەین بۆ ریبازی هەرە ئاسان، کە بریتیه لە ئیسلامەتی و دینداری، کە لەگەڵ ناخ و زگماکی مروڤدا گونجاو تەبایە، یاخود ئاسانی دەکەین بۆ هەموو شتیکی ئاسان، بۆ هەموو خێرو چاکە یەک.

﴿وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ﴾ ۸ ﴿وَكَذَّبَ بِالْحَقِّ﴾ ۹ ﴿فَسَنِّيْرُهُ لِّلْعَسْرِ﴾ ۱۰، بەلام کەسیک چرووکی بنوینێ و، لە جیات ی ئەوەی پاریزیش لە خوا بکات، بێاک و بێ منەت بێ، بێ نیازی پێشان بدات بەرانبەر بە خوا، ﴿وَكَذَّبَ بِالْحَقِّ﴾، بە

پاداشتی هه‌ره چاکیش بێ‌پروایی و به‌ درۆی دابنێ، ﴿فَسَيُسَرُّهُ الْعُسْرَى﴾، ئەویش ئاسان دە‌که‌ین به‌ره‌و سه‌غله‌تی و ناره‌حه‌تی و قورسی، که‌ یان مه‌به‌ست پێی ژیا‌نی نامسو‌لمانانه‌ی دنیا‌یه‌تی، که‌ ژیا‌نکی قورس و به‌ زه‌حه‌ته‌و، پره‌ له‌ دله‌‌پراوکه‌و ناره‌حه‌تی و ره‌شبینی، یان مه‌به‌ست پێی ئەوه‌یه‌ له‌ پۆژی دوایدا تووشی ژیا‌نکی قورس و زه‌حه‌ت دی له‌ دۆزه‌خدا.

﴿وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى﴾ کاتیکیش ده‌که‌وێته‌ نێو دۆزه‌خه‌وه، یان کاتیکیش ده‌خ‌ریته‌ نێو گو‌په‌وه، یان کاتیکیش که‌ له‌ به‌ین ده‌چێ، ما‌ل و سامانه‌که‌ی هیچ دادی نادات و سوودی پێ ناگه‌یه‌نێ.

دوایی خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِنَّا لِلْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ ۚ فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى ۝١٤﴾ به‌ دنیایی مه‌نزلگای کو‌تایی و ژیا‌نی یه‌که‌م (که‌ دنیا‌یه) هی تێمه‌ن، بۆ‌یه‌ش ئێ‌وه‌م ترساندوه‌و ئاگادارم کردوونه‌وه‌ له‌ ئاگرێک که‌ کلپه‌ ده‌ستینێ، ﴿تَلَظَّى﴾، واته‌: کلپه‌ ده‌ستین و بلیسه‌ی به‌رزده‌بێته‌وه، ئایا کێ بۆ‌ئهو ئاگره‌ دانراوه‌؟ ﴿لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى﴾، پێی ناسووتتێرێ جگه‌ له‌ بابایه‌کی زۆر خراپه‌کار، (الْأَشْقَى) واته‌: زۆر به‌دبه‌خت و خراپه‌کار، یانی: (الْأَشْدُّ شَقَاوَةً)، یانی: له‌ هه‌موو که‌س خراپ‌تر و به‌دبه‌خت‌تر بێ، ﴿وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتَقَى﴾، لێشی وه‌دوورده‌خ‌ری، بابایه‌کی زۆر پارێزکار، ئەوپه‌ری پارێزکار ﴿الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾، ئەو که‌سه‌ی ما‌ل و سامانی خو‌ی ده‌به‌خشێ، خو‌ی پاک و چاک ده‌کات، ﴿وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِّعْمَةٍ تُجْزَى﴾، بۆ‌هیچکه‌سیش چاکه‌یه‌ک نیه‌ له‌ لای وی، که‌ پاداشت بد‌رێته‌وه، (واته‌: ئەو ما‌ل و سامانه‌ی ده‌به‌خشێ له‌ به‌رانبه‌ر چاکه‌یه‌کدا نیه‌ له‌گه‌ڵیدا کرابێ)، ﴿إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِهِ الْأَعْلَى﴾، هیچ هانده‌رو پانه‌ریکی نیه‌، جگه‌ له‌ داواکردنی پرووی په‌روه‌ردگاری هه‌ره‌ به‌زری، واته‌: بۆ‌یه‌ ما‌ل و سامانه‌که‌ی ده‌به‌خشێ، که‌ به‌ دیداری خوا شاد بێ و، په‌زانه‌ندیی خوا به‌ده‌ست بێنێ، ﴿وَلَسَوْفَ يَرْضَى﴾، له‌مه‌ودواش به‌ دنیایی رازی ده‌بێ، خوا ئەو پاداشته‌ی ده‌یدات، پێی شادمان و به‌خته‌وه‌رو رازی ده‌بێ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَاللَّيْلَ إِذَا يَغْشَىٰ ۝۱ وَالنَّهَارَ إِذَا تَجَلَّىٰ ۝۲ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۝۳ إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّىٰ ۝۴﴾
 ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ ۝۵ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ ۝۶ فَسَنِيَرُهُ لِلْيُسْرَىٰ ۝۷ وَأَمَّا مَنْ يَحِلْ وَأَسْتَفَىٰ ۝۸ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ ۝۹ فَسَنِيَرُهُ لِلْعُسْرَىٰ ۝۱۰ وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ ۝۱۱ إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ ۝۱۲ وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ ۝۱۳ فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ ۝۱۴ لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى ۝۱۵ الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۝۱۶ وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى ۝۱۷ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّىٰ ۝۱۸ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَىٰ ۝۱۹ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَىٰ ۝۲۰ وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ ۝۲۱﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

﴿به ناوی خوای به به زهیی به خشنده، سویند به شهوگار کاتیک (زهوی) داده پووشی ۱﴾ سویندیش به پوژگار کاتیک پرونبوووهو ده رکهوت ۲﴾ سویندیش بهوهی نیرو میی دروست کردوون ۳﴾ بیگومان ههول و کوششه که تان جوړاو جوړو جیا جیا به ۴﴾ ئنجا هه رکهس به خشی و پاریزی کرد ۵﴾ باشتین (پاداشت) یشی به راست دانا ۶﴾ بیگومان به رهو (به رنامهی) ئاسانترین ئامادهو سینای ده کهین ۷﴾ به لام هه رکهس چرووکی کردو (له خوا) بیناز بوو ۸﴾ باشتین (پاداشت) یشی به درو دانا (پی پی بیروا بوو) ۹﴾ به رهو هه ره قورسی و زهحه مهت، سیناو سازی ده کهین ۱۰﴾ سامانه که یشی دادی نادات (له به رانه ره دوزه خ دا) کاتیک تیکه هت ۱۱﴾ به دلنایی رینمایی کردن له سه ر ئیمه به ۱۲﴾ (مه نزلگای) کو تایی و به که میش ته نیا هی ئیمه به ۱۳﴾ ئنجا له ئاگریک ده تانترسینم بلیسه ده دات ۱۴﴾ جگه له بیروا ترین (کهس) پیی ناسووتی ۱۵﴾ ئهو که سهی (ئهو هی پیغه مبه ره هیناویه تی) به دروی داناو پشتی هه لکرد ۱۶﴾

پاریز کارتیرین (کەس) یش لی دوورده خریتهوه ﴿١٧﴾ ئەو کەسە ی سامانە کە ی (لە
 ری خوادا) دەدات، خو ی پی پاک و چاک دەکات ﴿١٨﴾ چاکە ی هیچکە سیشی
 لە لا نیە (و لە چاودا نیە) پاداشت بدیتهوه ﴿١٩﴾ جگە لە داواکردنی پرووی
 پەرودەدگاری هەرە بەرز ی (هیچ پالنه ریکی دیکە ی نیە) ﴿٢٠﴾ لەمە و دوای پازی
 دەبی (بە پاداشتی بەرز ی پەرودەدگاری) ﴿٢١﴾.

شیکردنەوه ی هەندیک لە وشەکان

(يَغْشَى): (أَي: يَسْتُرُ وَيُغْطِي)، واتە: دەپوشتی و دادەپوشتی و پەنھان دەکات.

(تَجَلَّى): (أَصْلُ الْجَلْوِ: الْكَشْفُ الظَّاهِرُ، جَلَا لِي الْخَبْرُ، وَخَبَرَ جَلِي، وَقِيَاسُ جَلِي) (تَجَلَّى) لە (جَلْو) هەو هاتو، (أَصْلُ الْجَلْوِ الْكَشْفُ الظَّاهِرُ) وشە ی: (جَلْو) لە
 بنە پەتدا بە مانای دەرخستنیکی ئاشکرایە، دەگوتری: (جَلَا لِي الْخَبْرُ)، هەو الە کە
 بو من ئاشکرا بوو، (وَخَبَرَ جَلِي) هەو الیکی ئاشکرا، (وَقِيَاسُ جَلِي) پێوانە کردنیکی
 ئاشکرا، کەواتە: (تَجَلَّى)، یانی: (ظَهَرَ) دەرکەوت، ئاشکرا بوو.

(سَعْيَكُمُ): (السَّعْيُ: الْمَشْيُ السَّرِيعُ، وَيُسْتَعْمَلُ لِلْجِدِّ فِي الْأَمْرِ خَيْرًا كَانَ أَوْ شَرًّا،
 (سَعْيُ): بە مانای پوشتنی خیرا دی، بە لام دوا یی بە کارهێنراوە بو ئە نجامدانی
 کاریک بە جیددی، چ کاریکی باش بی یان خراب.

(لَشَقَّ): (الشَّتُّ: تَفْرِيقُ الشَّعْبِ، شَتَّ جَمْعُهُمْ، وَجَاءُوا أَشْتَاتًا أَي: مُتَفَرِّقًا وَالنَّظَامُ،
 وَشَتَّى أَي: مُخْتَلَفَةُ الْأَنْوَاعِ)، (شَتَّ): لیک ب لاوکردنی گەل و نەتەو هە یە کە، (شَتَّ
 جَمْعُهُمْ)، واتە: کۆمە لە کە یانی پرژو ب لاو کرد، (وَجَاءُوا أَشْتَاتًا)، واتە: لە حالیکدا
 هاتن سیستم و ریک و پیکیان هە لوه شابوو، (شَتَّى)، واتە: جوړاو جوړن،
 جوړەکانیان زوړن.

(وَصَدَقَ بِالْحُسْنَى): (الْحُسْنَى مُؤَنَّثُ الْأَحْسَنَ، أَي: الْمَثُوبَةُ الْحُسْنَى)، (صَدَقَ) يَانى: بەراستى داناوه، (الْحُسْنَى)، پاداشتى ھەرە باش، (الحسنى)، مېنەھى (أَحْسَنَ) ھ، يانى: باشتىر، (حُسْنَى) يش، يانى: باشتىر بەلام بە بارى مېنەھدا، (حُسْنَى)، سيفەتى ۋەسفىراۋىكى قىرتىنراۋە، (أَيِ الْمَثُوبَةُ الْحُسْنَى)، پاداشتى ھەرە چاك.

(فَسَيَسِرُّهُ لِلْيُسْرَى): ئاسانى دەكەين بۆ ئاسانتىر، (إِسْتَيْسَرَ أَي: اسْتَسْهَلَ، وَالْيُسْرَى السَّهْلُ، وَيَسَّرْتُ أَي: سَهَّلْتُ)، (إِسْتَيْسَرَ)، بە ماناى (اسْتَسْهَلَ)، ئاسان بوو، ياخود زۆر ئاسان بوو، (لِلْيُسْرَى)، ئەمىش ديسان بە بارى مېنەھدايە لە بەرانبەر (أَيْسَرَ) دا، (أَيْسَرَ) ئاسانتىر، (يُسْرَى) ش، ئاسانتىر، (هَذَا أَيْسَرُ مِنْ هَذَا)، ئەمە لەۋە ئاسانتىرە، (يُسْرَى) ش بە بارى مېنەھدا، ھەمان واتاى ھەيە، واتە: ئاسانتىر، مەبەست پىتى ئەۋ رېبازەى خۋاى مېھرەبانە كە لەگەل خۋارسك و عەقل و ناخى مروڤدا گونجاۋە، (وَيَسَّرْتُهُ لَهُ: أَيِ سَهَّلْتُ لَهُ)، كارەكەم بۆ ئاسان كرد.

(وَأَسْتَعْنَى): (أَغْنَاهُ أَي: كَفَّاهُ، وَأَسْتَعْنَى بِهِ: اكْتَفَى، وَأَغْنَى الشَّيْءُ أَي: كَفَّى)، (أَغْنَاهُ) بە ماناى (كَفَّاهُ)، واتە: بەشى كرد، بۆۋى بەس بوو، (اسْتَعْنَى بِهِ)، (أَيِ اكْتَفَى بِهِ)، واتە: ئەۋ شتەى بەس بوو، بەشى دەكرد، (أَغْنَى الشَّيْءُ أَي: كَفَّى)، شتەكە بەشى كردو بۆ ئەۋ بەس بوو، كەلپىنى بۆپىر كىردەۋە.

(وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى): (الْحُسْنَى: مُؤَنَّثُ الْأَحْسَنَ)، (الْحُسْنَى) بارى مېنەھى (الْأَحْسَنَ) ھ، ھەرە باش، يان باشتىر، (وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى)، واتە: پاداشتى ھەرە باشى بەدرۆ دانا، چونكە (الْحُسْنَى) سيفەتى ۋەسفىراۋىكى قىرتىنراۋە، (أَي: الْعَاقِبَةُ الْحُسْنَى، أَوِ الْمَثُوبَةُ الْحُسْنَى) سەرەنجامى ھەرەباش، ياخود پاداشتى ھەرەباش.

(لِلْعُسْرَى): (الْعُسْرَى: الْأَمْرُ الصَّعْبُ الشَّدِيدُ)، كاريكى قورسى سەخت، (وَالْعُسْرَى الْخَصْلَةُ الْمُؤَدِّيَةُ إِلَى الْعَذَابِ، وَالْأَمْرُ الْعَسِيرِ)، سيفەتتىكى گەيەنەر بەسزاۋ بە بارودۇخىكى سەخت و دژۋار.

(رَدَى): (رَدَى، يَرْدَى، رَدَى، أَي: هَلَكَ يَهْلِكُ هَلَاكًا)، فەوت، دەفەوتی، فەوتان، واتایەکی دیکەشی: (رَدَى فِي الْهُوَةِ أَي: سَقَطَ، فَهُوَ رَدٍ)، (رَدَى) کەوتە نیو چالەکە، (فَهُوَ رَدٍ) ئەو تیکەوتووێه.

(تَلْظَى): (تَلْظَى لَظًا، أَي: التَّهَبَّتْ)، ئاگر کە بلیسە ی ستاندو کڵە ی لَ بەر ز بوو، پێی دەگوتری: (تَلْظَى)، دەگوتری: (لَظِيَتِ النَّارُ تَلْظَى لَظًا أَي: التَّهَبَّتْ)، ئاگرە کە بلیسە ی لَ بەر ز بوو، بلیسە ی لَ بەر ز دەبیتهو، (لَظًا)، واتە: بلیسە ی لَ بەر ز بوونەو، (الْظَى: لَهَبٌ نَارٍ خَالِصٍ، لَا دُخَانَ فِيهِ)، (لَظَى): بریتیه لەو بلیسە یه ئاگر کە ساغەو هیچ دوو کە لَ تیدا نیەو بلیسە شینە کە یه تی.

(الْأَشَقَى): (الْأَشَقَى: التَّعْيِيسُ غَيْرُ السَّعِيدِ، (الْأَشَقَى): الْأَكْثَرُ شَقَاءً)، (الْأَشَقَى): نەگەت، بێخیر، (الْأَشَقَى) کە سێک کە لە خەلکی دیکە بەدبەخترو خراپترە، (الْأَشَقَى: الْعُسْرُ وَالشُّدَّةُ)، (شَقَاءً): بەمانای زەحمەتی و مەینەتی و قورسی دی.

(ابْتِغَاءً): (الْإِجْتِهَادُ فِي طَلَبِ الْخَيْرِ أَوْ الشَّرِّ)، (ابْتِغَاءً): بریتیه لە هەولدان و کۆششکردن لە داواکردن دا، چ بو چاکە بێ، چ بو خراپە، (بَغَى) یانی: (طَلَبَ)، داوایکرد، (ابْتَغَى)، زۆری داواکرد، (زِيَادَةُ الْمَبْنَى تَذُلُّ عَلَى زِيَادَةِ الْمَعْنَى)، بێژەیه ک پێتهکانی زیاتر بن، مانایە کەشی بەهێزتر دەبێ.

هۆی هاتنه خوارهوی ئایهتهکان

١- سەرەتا ئەم رێوایەتە دینین، هەرچەندە سەنەدە کە ی بێهێزە، بەلام تیشکیکی باشمان بو دەخاتە سەر چەمک و واتای ئەم ئایەتە بە پێزانە، مەرجیش نیە هەر گێردراوێه ک سەنەدە کە ی بێهێز بوو، لە پرووی نیو پۆکیشیو وە وابێ، دەگونجی هۆکاریک بووبی ئەو گێردراوێه بە سەنەدیکی راسترو پێکتر نەگەیشتیته ئیمە، بەلام مەرج نیە ئەو رووداوە، نەبووبی، بە تاییەت کە لەگەڵ چەمک و واتای ئایەتەکاندا بیتهو و بگونجی:

اعن ابن عباس رضي الله عنه: أن رجلاً كانت له نخلة فرعها في دار رجل فقير ذي عيال، فكان الرجل إذا جاء فدخل الدار فصعد إلى النخلة ليأخذ منها ثمرة، فرمها تقع ثمرة فيأخذها صبيان الفقير، فينزّل من نخلته فيأخذ الثمرة من أيديهم، وإن وجدها في قم أحدهم أدخل أصبعه حتى يخرج الثمرة من فيه، فشكى ذلك الرجل إلى النبي ﷺ فقال: اذهب، ولقي النبي ﷺ صاحب النخلة فقال له: أعطني نخلتك المائلة التي فرعها في دار فلان، ولك بها نخلة في الجنة، فقال له الرجل: لقد أعطيت وإن لي نخلاً كثيراً، وما فيه نخل أعجب إليّ ثمرة منها، ثم ذهب الرجل ولقي رجلاً كان يسمع الكلام من رسول الله ﷺ لصاحب النخلة، فأتى رسول الله: فقال: تعطيني ما أعطيت الرجل إن أنا أخذتها؟ قال: نعم، فذهب الرجل، فلقي صاحب النخلة وليكليهما نخل، فقال: له صاحب النخلة: أشعرت أن محمداً أعطاني بنخلتي المائلة إلى دار فلان نخلة في الجنة، فقلت: لقد أعطيت ولكن يعجبني ثمرها ولي نخل كثير ما فيه نخلة أعجب إليّ ثمرة منها، فقال له الآخر: أتريد بيعها؟ فقال: لا إلا أن أعطى بها ما أريد، ولا أظن أعطى، قال: فكم تؤمل فيها؟ قال: أربعين نخلة، فقال له الرجل: لقد جئت بامرٍ عظيم، تطلب بنخلتك المائلة أربعين نخلة؟ ثم سكت عنه، فقال: أنا أعطيك أربعين نخلة، فقال له: إشهد إن كنت صادقاً، فأشهد له بأربعين نخلة بنخلته المائلة، فمكث ساعة ثم قال: ليس بيني وبينك بيع لم نفتق، فقال له الرجل: أوست بأحق حين أعطيتك أربعين نخلة بنخلتك المائلة؟ فقال له: أعطيك على أن تعطيني كما أريد، تعطينها على ساق، فسكت عنه، ثم قال: هي لك على ساق، قال: ثم ذهب إلى النبي ﷺ فقال له: يا رسول الله إن النخلة قد صارت لي فهي لك، فذهب رسول الله ﷺ إلى صاحب الدار، فقال: النخلة لك ولعِيالك، فأنزل الله (والليل إذا يغشى) إلى آخر السورة^(١).

(١) أخرجه الحافظ ابن أبي حاتم في تفسيره، كما في تفسير القرآن العظيم لابن كثير، ج٤، ص٥٥٥، والواحي في الوسيط ج٤ ص٥٠٢، وأسباب النزول ص٤٢٩، قلنا: وهذا إسناد ضعيف، فيه حفص وهو ضعيف، كما في التقريب، قال حافظ ابن كثير رواه ابن أبي حاتم وقال: حديث غريب جداً، وقال السيوطي في الدر المنثور ج٨ ص٥٣٢ سند ضعيف، الاستيعاب في بيان الأسباب ج٣ ص٥١٥-٥١٦.

واته: عه‌بدوللای کوری عه‌بباس ﷺ ده‌گیرێته‌وه، ده‌لێ: پیاویک دارخورمایه‌کی هه‌بوو لقیکی که‌وتبووه‌ مائی پیاویکی هه‌ژاری خاوه‌ن خیزانه‌وه، خاوه‌ن دارخورمایه‌که‌ کاتیکی ده‌هات، ده‌چوو ده‌نیو خانووکه‌وه‌ سه‌رده‌که‌وته‌ سه‌ر دارخورمایه‌که‌ بو‌ ئه‌وه‌ی میوه‌که‌ی (واته: خورمایه‌کانی) لێ بچنێ، جاری واهه‌بوو میوه‌یه‌کی (واته: خورمایه‌کی)، یان چه‌ند خورمایه‌کی ده‌که‌وته‌ خوار، منداڵه‌کانی بابای هه‌ژار هه‌لیان ده‌گرتنه‌وه، ئه‌ویش له‌ دار خورمایه‌که‌ی داده‌به‌زی و میوه‌که‌ی لێ ده‌ستانده‌وه، له‌ده‌ستی وه‌رده‌گرتنه‌وه‌وه، ئه‌گه‌ر دیتبای یه‌کیکیان خستووێته‌ نیو زاریشی په‌نجه‌ی له‌ زاری^(۱) پاده‌کردو ده‌نکه‌ خورمایه‌که‌ی له‌ زاری ده‌رده‌هێنایه‌وه، ئه‌و پیاوه‌ هه‌ژاره‌ خاوه‌ن منداڵه‌ش سکالای خو‌ی برده‌ لای پیڤه‌مبه‌ری خوا ﷺ پیڤه‌مبه‌ری خواش ﷺ فهرمووی: برۆ، دوایی پیڤه‌مبه‌ر ﷺ به‌ خاوه‌ن دارخورمایه‌که‌ گه‌شت و پیی فهرموو: ئه‌و دارخورمایه‌ی لار بو‌ته‌وه‌و لقیکی چۆته‌ مائی فلان که‌سه‌وه، هه‌دییه، له‌ به‌رانبه‌ردا دارخورمایه‌کت هه‌بی له‌ به‌هه‌شتدا؟ پیاوه‌که‌ پییگوت: زۆرم به‌خشیوه، دارخورماشم زۆرن، به‌لام هیچ دارخورمایه‌کم نیه‌ میوه‌که‌ی سه‌رسامم بکات، وه‌ک ئه‌و دارخورمایه‌ی لار بو‌ته‌وه، دوایی پیاوه‌که‌ رۆیی و گه‌شته‌ پیاویک که‌ گوئی له‌ فهرمایشته‌که‌ی پیڤه‌مبه‌ری خوا ﷺ بوو، (واته: پیڤه‌مبه‌ری خوا ﷺ چی به‌و پیاوه‌ گوتبوو ئه‌وه‌ی بیسته‌وه)، ئه‌و پیاوه‌ی دووهم چوو بو‌ لای پیڤه‌مبه‌ری خوا ﷺ پیی گوت: ئایا ئه‌وه‌م ده‌ده‌یه‌ که‌داوته‌ به‌و پیاوه، ئه‌گه‌ر ئه‌و دارخورمایه‌م وه‌رگرت؟ پیڤه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: به‌لێ، (تۆش دارخورمایه‌کت ده‌بی له‌ به‌هه‌شتدا له‌ به‌رانبه‌ریدا)، پیاوه‌ دووهمه‌که‌ رۆیی گه‌شته‌ کابرای خاوه‌ن دارخورما، هه‌ردووکیان خاوه‌ن باخی خورما بوون، کابرای خاوه‌ن دارخورما لاره‌که‌ پییگوت: ده‌زانی که‌ موحه‌ممهد بو‌ دار خورما لاره‌که‌م، که‌ لار بو‌ته‌وه‌ بو‌ نیو مائی فلانکه‌س، دارخورمایه‌کی له‌ به‌هه‌شتدا داومێ، منیش گوتووومه‌: زۆرم به‌خشیوه، به‌لام زۆر سه‌رسامم به‌

(۱) په‌نجه‌ی له‌ زاری پاده‌کرد: په‌نجه‌ی ده‌خسته‌ نیو ده‌می.

میوهی (واته: به خورمای) ئەو دار خورمایه، دارخورمای دیکه هەن، بەلام هیچ کامیان بەرو میوه کهی سەرسام ناکات وەك هی ئەو دارخورما لاره، پیاوه دووهمه که پییگوت: دتهووی بیفرۆشی؟ گوتی: نه خیر، مه گەر ئەوهی دهمهوی له به رانبه ریدا بهدریتی، پيشم وانیه بهدریتی، پیاوه دووهمه که پییگوت: به هیوای چه ندت بهدریتی؟ گوتی: چل بنکه دارخورما، پیاوه که پیی گوت: شتیکی زۆر مه زن داوا ده کهی، له به رانبه ر دارخورما لاره کهت دا چل دارخورما وه رده گری؟ دوایی لێی بیده نگ بوو، پاشان پیاوه دووهمه که گوتی: من چل بنکه دار خورمات ده ده می، کابرای خاوهن بنکه دارخورمای لار گوتی: شاید بگره، ئەگەر راست ده کهی، ئەویش شایه دی بو گرت، که چل بنکه دارخورمای بداتی له به رانبه ر ئەو بنکه دارخورما لاره دا، ماوه یه ك مایه وه له وێ، دوایی خاوهن دارخورمای لار گوتی: جاری له یه ك جیا نه بووینه وه هیچ که سیشمان له بهین دانیه، من ئەو دارخورمایه ت ناده می، مه گەر ئەو چل دارخورمایه دهمدیه ته نیا میوه کهیان نه بی، به لکو دارخورمایه کانیشم بده یه! ئەویش لێی بیده نگ بوو، دوایی پییگوت: باشه، به هه موو شتیکه وه ئەو چل دارخورمایه بو تو، دوایی پۆشت چوو بو لای پیغه مبه ر ﷺ گوتی: ئەه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ ئەو بنکه دارخورما لاره، بوته هی من، ئیستاش من ده یده م به تو، پیغه مبه ریش ﷺ چوو بو لای خاوهنی خانووه که، گوتی: ئەو بنکه دارخورمایه لاره ی هاتوته ئیو ماله کهی تووه، بو خۆت و مأل و خیزانت، ئیدی خوا ی پهروه ردار لهو باره وه ئەم سووره ته موباره کهی دابه زاند.

۲- هه ر لهو باره وه ئەم گێردراوه یه ش هه یه: {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: إِنِّي لَأَقُولُ: هَذِهِ سُورَةٌ نَزَلَتْ فِي السَّمَاحَةِ وَالْبُخْلِ} (۱).

(۱) ذكره السيوطي في الدر المنثور: ج ۳ ص ۵۱۶، ونسبه إلى ابن مردويه، الاستيعاب في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۵۱۶.

واته: عهبدوڻڻي ڪوري عههباس ﷺ، ڳوٺوويه تي، من ده ڏيڻ: ته سوڀر ته له
بارهي به خشين و چرووڪيه وه دابه زيوه.

(سمّاحة)، ياني: دلڪراوهي و به خشين، (بُخل) یش، واته: چرووڪي و ڀڙدي.

۳- له بارهي دابه زيني ته ٿيه تانه وهش: ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ ۝٥ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ ۝٦ فَسَنِيَرُهُ لِلْعُسْرَىٰ ۝٧ وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ ۝٨ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ ۝٩ فَسَنِيَرُهُ لِلْعُسْرَىٰ ۝١٠ وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ ۝١١﴾، تاكو ڪوٽايي سوڀر ته ڪه، ته ڳڀر دابه وه ڏيڻين:
(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ فِي أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ) ^(۱).

واته: عههبدوڻڻي ڪوري زوبير (خوا له خو و بابي رازي بي)، ڳوٺوويه تي:
ته ٿيه ته (ٿيه ته ڪاني دوايشي) له بارهي ته بو به ڪري صيد ديه وه (خوا لي
رازي بي)، دابه زيوه.

۴- هه له بارهي ته ٿيه ته به پڙانه وه، ته ڳڀر دابه وهش ڏيڻين، هه چهنده
سه نه ده ڪه به هڙ، به لام تيشڪي زياترمان بو ده خاته سر، چه مڪي ٿيه ته ڪان:

{عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ أَبَا بَكْرٍ الصِّدِّيقَ أَعْتَقَ سَبْعَةَ كُلُّهُمْ
يُعَذَّبُ فِي اللَّهِ: بِلال، وَعَامِرُ بْنُ قُھَيْرَة، وَالنَّهْدِيَّةُ وَأَبْنَتُهَا، وَزَيْنَرَة، وَأُمُّ عَيْسَى، وَأُمَةُ بَنِي
الْمُؤْمَل، وَفِيهِ نَزَلَتْ (وَسَيَجْزِيهَا الْأَتْقَى) إِلَى آخِرِ السُّورَةِ} ^(۲).

(۱) أخرجه البزار: ۲۸۰۹، والآجري في الشريعة: ۱۳۵۰، والطبري في جامع البيان: ج ۳، ص ۴۴۶،
والطبراني في الكبير، وابن عدي في الكامل ج ۶ ص ۲۳۵۹، والواحي في الوسيط ج ۴، ص ۵۴۶،
وذكره السيوطي في الدر المنثور ج ۸ ص ۵۳۸، وزاد نسبه لابن المنذر وابن مردويه وابن عساكر،
وأخرجه أحمد بن حنبل في فضائل الصحابة: ۶۶، وابنه عبد الله في الزوائد الفضائل: ۹۹۱، قلنا:
وهذا إسناد حسن، قال الحاكم: وهذا إسناد صحيح على شرط مسلم ووافقه الذهبي، قلنا: لم
يخرج مسلم لابن إسحاق إلا متابعاً، الإستيعاب في بيان الأسباب).

(۲) ذكره السيوطي في الدر المنثور: ج ۸، ص ۵۳۷، لباب النقول ص ۲۳۰، ونسبه لابن أبي حاتم،
قلنا: هو ضعيف لإرساله، الإستيعاب في بيان الأسباب، ج ۳ ص ۵۱۹.

عوپروەى كوپرى زوبەير (خو لە خوێ و بابى پازیبى)، (كه لە دايكيبه وه ده‌بیته وه به نه وهى ته‌بوو به كرى صیددیق، كوپرى ته‌سمائه، بابیشى زوبه‌يره، خو لایان پازیبى)، ده‌لئ: ته‌بوو به كرى صیددیق (خو لای پازى بى)، كهوت كه‌سى ئازاد كردن هه‌موویان له پیناوى خوادا ئازارو ته‌شكه‌نجه ده‌دران: بیلالى حه‌به‌شه‌یى، عامیری كوپرى فوه‌ه‌یره، ته‌لنه‌ه‌دییه و كچه‌كه‌شى (واته: ئافره‌تیک بووه له‌گه‌ل كچه‌كه‌شى) و، زه‌نیره، (ئافره‌تیکى دیکه‌ی كۆيله بووه) و، ئوممو عیسا، (ئه‌ویش ئافره‌تیکى دیکه بووه) و، كه‌نیزه‌ی به‌نى موئه‌ممیل، هه‌ر كه‌وتیان ته‌بوو به‌كر (خو لایان پازى بى)، ئازادى كردوون، كپونیه‌وه به‌پاره‌ی زۆرو ئازادیشى كردوون.

مانای گشتی نایه‌ته‌كان

خو لەم سووپه‌ته موباره‌كه‌دا ده‌فه‌رموئ:

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، به‌ ناوی خوای به‌ به‌زه‌یى به‌خشنده، واته:

۱- ته‌م قورئانخویندنه‌م به‌ ناوی خوای به‌ به‌زه‌یى به‌خشنده ده‌ست پیده‌كه‌م.

۲- ته‌م قورئانخویندنه‌م بۆ وه‌ده‌سته‌پینانی په‌زامه‌ندیی خوايه.

۳- ته‌م قورئانخویندنه‌م به‌پێی ئایین و به‌رنامه‌ی خوايه.

۴- ته‌م قورئانخویندنه‌م به‌هه‌ول و توانایه‌ك كه‌ خو بۆی په‌خساندووم، ته‌نجامی ده‌ده‌م.

﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى﴾، سویند به‌ شه‌وگار كه‌ داده‌پۆشى، چى داده‌پۆشى؟ به‌ دنیایى شه‌وگار رووی زه‌وى داده‌پۆشى، واته: دنیا، ﴿وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى﴾، سویند به‌ پۆژگاریش كه‌ ده‌دره‌وشیته‌وه، پوون ده‌بیته‌وه، پۆژگار بریتیه له‌ ده‌ركه‌وتنى

زەوی لە خۆر، زەوی کە بە دەوری خۆیدا دەخولیتەوێت لە بەرانبەر خۆردا، ئەو
 پرووی دەکەوێتە بەرانبەری، دەبێتە پۆژو دەدرەوشێتەوێتەو پروون دەبێتەو، بۆیە
 پروونبوونەوێتەو کە بۆ پرووی زەوی، ﴿وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَى﴾ سویند بەو کەسە
 نێرو مێی هێنانە دی، (ما)، کەم وایە بۆ خاوەن عەقڵ و شعورو ویستان
 بەکاربەھێنری، زیاتر بۆ شتی بێ گیان و بێ ژیان بەکاردی، بەلام جاری واش
 هەیه بە پێچەوانەوێتەو بۆ ژياندار بەکاردی، ئەویش نوکتەیهکی پەوانبێژی تێدا،
 لێرەدا بۆچی خوا نەیفەرموو: (وَمَنْ خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَى)، واتە: سویند بەو کەسە
 نێرو مێی هێنانە دی؟ چونکە ئەگەر فەرمووبای: (مَنْ)، واتە: ئەو کەسە، بەلام
 لێرەدا دەفەرموی: (ما)، واتە: ئەو زاتە سەر سۆرپەنەرە خاوەن دەسلالت و بە
 توانایە نایەتە وەسفکردن، نایەتە پێناسە کردن، ئەو نێرو مێی هێنانە دی.

سویند بەو سێ شتانە: بە شەوگار کە دادەپۆشی و، بە پۆژگار کە
 دەدرەوشێتەوێتەو، بەو زاتە نێرو مێی هێنانە دی، کە خوا بەرزو مەزنە، ﴿إِنَّ
 سَعْيَكُمْ لَشَتَّى﴾ بە دنیایی هەول و کۆششی ئێوە جۆراو جۆرە، (سَعْي): لە ئەسلی
 زماندا بە مانای (السَّيْرُ السَّريِعُ أَوْ الْمَشْيُ السَّريِعُ)، پوشتنی خێرا، یان رێکردنی
 خێرا، بەلام دوازی خاوازاوێتەوێتەو بۆ هەر کاریک، کە مەوێت بە جیدیدی و بە
 بایەخ پێدان و بە گرنگی پێدانەوێتەو بیکات، هەول و کۆششی ئێوە جۆراو جۆرە،
 (شَتَّى) کۆی (شَتَّ)، یان (شَتِيتَ) ه، بە مانای لێک بۆ، یان جۆراو جۆر، هەول و
 کۆششی ئێوە جۆراو جۆرە لێک بۆ، ئنجا خوا ﷻ دێتە سەر پروونکردنەوێتەو
 تەفصیل پێدانی ئەو کۆششە جۆراو جۆرە جیاوازه، دەفەرموی: ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى
 وَانْتَصَرَ﴾ ئنجا هەر کەس بەخشی و پاریزی کرد، (أَمَّا) لە زمانی عەرەبیدا پێی
 دەگوتری: (حَرْفُ تَفْصِيلٍ)، پێتیکە بۆ درێژ کردنەوێتەو پروونکردنەوێتەو مەبەستیک
 بەکار دەهێنری، پیتی (ف) بە زۆر واتایان دی، بەلام لێرەدا دەگونجی بۆ بادانەو
 (عَطْف) بێ و، ئەم قسەیه دەگێڕێتەوێتەو بۆ سەر قسەیه پێشی، دەشگونجی بۆ
 (تَفْرِيع) بێ، واتە: ئەم قسەیه بنیات دەنری لە سەر قسەیهکی پێشتر، یاخود

(الْفَصِيحَة) بى، يانى: دەلالەت لەسەر قسەيەك بکات، کە پېشتەر نه گوتراوه، به لام لى دەفامرېته وه، واتە: حال کە بهو شيۆديهو ههول و کوشى تىوه جوړاو جوړو جياوازه، ئنجا: ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى﴾، هەر کەسيك به خشى ﴿وَأَنفَى﴾، پاريزيشى کرد.

﴿أَعْطَى﴾ به خشى و دای، کە به دلنایى به پلهى يە کەم مە به ست پى مأل و سامانه، ئنجا ئەو مأل و سامانه، چ پارهى نه قدینه بى، چ ئاژەل بى، چ دانه وىله بى، چ کەلوپەلى بازگانى بى، هه موو ئەو شتانهى خەلک پىويستيان پىيانە، پىيان به خشى، ﴿وَأَنفَى﴾ پاريزيش بکات، واتە: خوێ بپاريزى له لىرسينه وه و گلهيى و سزای خواى دادگەر، ﴿وَصَدَقَ بِالْحُسْنَى﴾، پاداشتى هه ره باشيشى به راست دانا، (الحُسنى)، له هه موو حالاندا سيفه تى وه سفکراوێكى قرتيندراوه، (حُسنى)، واتە: هه ره باش، باشترين، له به رانبەر (أَحْسَن) دايه، به لام (حُسنى)، بو بارى ميينهيهو (أَحْسَن) بو بارى نيرينهيه، ئنجا ﴿وَصَدَقَ بِالْحُسْنَى﴾، واتە: برواينى به وشه ي هه ره باش، (بالکلمة الحُسنى) کە وشه ي خوا به يە کگرتن (توحيد) ه، به لام زۆربه ي پروونکەرەوانى قورئان گووويانه: (الحُسنى): الْمُتَّوَبَةُ (الحُسنى) پاداشتى هه ره باش، کە له به هه شتى خوادا خوێ ده نوينى، برواش به وه بينى و به راستى بزانى، کە سيك ئەو سى سيفه ته ي تيدا بن: ﴿فَسَيُصِرُّهُ﴾ **لِلْيُسْرِ**، به دلنایى ئيمه ئاسانى ده کهين، بو پى هه ره ئاسان، واتە: به ره و هه ق پروو پيوهرده چهرخينين و، له سه رشانى سووک ده کهين، له قالبى خو ش دينين، چى؟ (اليُسرى)، واتە: گرتنى پى هه ره ئاسان کە پى به نديايتى بو خواو خواپه رستيبه، چونکە ئەو پى به له گەل عه قلې راست و زگماکى ساغ و به رژه وه ندى دياو دواړوژى مرو قدا، پىکه لپىک و گونجاوه، يانى: ئيمه ئاسانى ده کهين بو گرتنى ئەو پى به هه ره ئاسانه.

ئەوه جوړىک له ههول و کوشش و، ئەوه ش جوړىک له سه ره نجام و ده رته نجام، ئنجا دىته سه ر جوړىکى دیکه:

﴿وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى﴾، بەلام کەسێک چاروویکی نواند، ﴿بَخِلَ﴾ پێک
پێچەوانە ی ﴿أَعْطَى﴾ یە، ﴿أَعْطَى﴾ یانی: بەخشی، ﴿بَخِلَ﴾، واتە: نەیبەخشی،
چاروویکی و پزیدی کرد، ﴿وَاسْتَغْنَى﴾، بێنیازی پێشان دا، ﴿إِسْتَغْنَى﴾، لە چەند
روویەکەو دەکەوێتەو بەرانبەر (إِثْقَى):

أ- (إِثْقَى) خۆی پاراست و پارێزکاری کرد لە بەرانبەر خوادا، (إِسْتَغْنَى) بێنیازی پێشاند
بەرانبەر بە خوا.

ب- (إِثْقَى) خۆی پاراست لە لێرسینەو و سزای خوا، (إِسْتَغْنَى) بێ نیاز بوو، بێ باکی و
بێ منهتی پێشاند بەرانبەر بە لێرسینەو و سزای خوا.

﴿وَكَذَّبَ بِالْحَسَنَى﴾، بە پاداشتی هەرە باشیش بێروابوو، بە درۆی دانا، یاخود:
بە وشە هەرە باشیش بێروابوو، کە وشە هەرە باش بەیە کەرتنە، کەسێک ئەو
سێ سیفەتە خراپەشی تێدابەن: ﴿فَسَيُسَرُّهُ الْعُسْرَى﴾، بە دنیایی ئاسانی دەکەین،
بەرەو حالەتی هەرە قورس و زەحمەت، ئەوێش دەگونجێ مەبەست پێی ژیاڵی
دنیا بێ، واتە: ژیاڵکی تەنگ و سەغڵەت و ناپەڕەتی دەبێ، بەلام زیاتر و
پێدەچێ مەبەستی پێ پۆژی دوایی بێ، واتە: تێمە ئاسانی دەکەین، بەهۆی
ئەو کردەو خراپانەو سەری پێ دەگەین بە حالەتێکی زۆر ناخۆش، کە
بریتیه لە ژیاڵی نێو دۆزەخ.

﴿وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى﴾، مāl و سامانەکەشی دادی نادات:

أ- کاتێک دەکەوێتە خوار.

ب- یاخود کاتێک دەفەوتێ.

ج- یان کاتێک دەخرێتە گۆڕەو.

د- یان کاتێک دەخرێتە نێو دۆزەخەو، ﴿تَرَدَّى﴾، هەم بە مانای فەوتا (هَلَكَ) دێ،
هەم بە مانای کەوتە خوار (سَقَطَ) دێ.

ئىنجا خوا لە ھەمان بابەت دا، مەسەلەيەکی دیکە دەخاتە روو:

﴿إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَى﴾ بە دلتیایی لەسەر ئیمەیه پێنمایی کردن و پێی پێشانەدان
 ﴿وَأَنَّ لَنَا الْآخِرَةَ وَالْأُولَى﴾ بە دلتیاییش مەزلگای کۆتایی و مەزلگای یەكەمیش ھى
 ئیمەن، (الْآخِرَةَ)، لە: ﴿وَأَنَّ لَنَا الْآخِرَةَ وَالْأُولَى﴾ دا، دیسان سیفەتی وەسفکراویکی
 قرتینراوە، یانی: ﴿وَأَنَّ لَنَا لِلدَّارِ الْآخِرَةِ﴾، یان (الْمَثُوبَةِ الْآخِرَةِ) مەزلگای کۆتایی، یان
 پاداشتی کۆتایی ھى ئیمەیه، ﴿وَالْأُولَى﴾ ھەر وەھا یەكەمیش، كە مەبەست
 پێی ژيانى دنیا، واتە: دنیاو دواڕۆژ ھەموویان لەبەر دەستی ئیمەن و مولکی
 ئیمەن.

﴿فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾، ئىنجا ئیوهم ترساند، ھۆشدارییەم پێدان و وریام کردنەو،
 لە ئاگرێك كە كڵە دەستین، بلیسەى لى بەرز دەبێتەو، ﴿لَا يَصْلَاهَا إِلَّا﴾
 ﴿الْأَشَقَى﴾، ناچیتە ئیو ئەو ئاگرەو بە شیوەی تایبەت پێی ناسووتیتى، مەگەر
 مەینەتبارترین كەس، زۆرجار گوتوو مانە: (صَلِي)، ئەو یەكە شتێك بەخێتە ئیو
 ئاگرێكەو، لە ھەر چوار دەوری تینی بو بى و، بپیشى یاخود بپژى، بێگومان
 خراپترین كەسیش نەبى ناچیتە ئیو ئەو ئاگرەو بەو شیوەیە پێی ناسووتى،
 ﴿الْأَشَقَى﴾، (أَيُّ الشَّدِّ شَقَاءً) كەسێك كە لە ھەموو كەسێك مەینەتبارترە، (شَقِي)
 پێچەوانەى (سَعِيد)ە، واتە: بەختەو، (شَقِي)یش، یانی: بەدبەخت و پەشیمان و
 خراپەكار.

﴿الَّذِي كَذَبَ وَتَوَلَّى﴾، ئەو كەسەى بەدرۆی دانائو پشتی ھەلکرد، واتە: لە پرووی
 تیورییەو ئایین و بەرنامەو پەيامی خواى بەدرۆ دانائو، لە پرووی کردەییەو
 پشتی تێكردو پرووی لێوەرگێرا، ئا ئەو نەبى ناچیتە ئیو ئەو ئاگرەو.

لە لایەن زانیانەو مشتومری زۆر لەسەر ئەم ئایەتەو ئایەتە دوايشی
 كراوە، چۆن خوا دەفەرموى: خراپترینى كەس نەبى ناچیتە ئیو ئەو ئاگرە، ئەدى
 ئایا بەندە خراپەكارەكانى دیکە دەچنە كوێ؟ دواى لە مەسەلە گرنگەكاندا

زیاتر تیشک ده خهینه سهر چه مک و واتای ئەم ئایه ته به پیزه، به لام ئەوهی لیره دا ده یلین، ئەوهیه: واته: به شیوهی تایهت بهو ئاگره ناسووتیتری، جگه له خراپترین کەس، که بیروایه و به درۆی داده نئ، واته: هه موو ئەوهی له خواوه هاتوه به درۆی داده نئ و، پشتیشی هه لکردوه، ئەو که سه شایستهی ئەوهیه بهو شیوهیه تایه ته بهو ئاگری دۆزه خه سزا بدری.

﴿وَسَيَجْزِي الْآتَقِي﴾، لیشی وه دوور ده خری، بابایه کی زۆر پارێزکار، هه ره پارێزکار، لیره ش نه یفه رمووه: (الْمَتَّقِي)، پارێزکار یان (التَّقِي)، فه رمووه تی: ﴿الْآتَقِي﴾ هه ره پارێزکار، لهو ئاگره وه دوور ده خری، ﴿الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ ئەو که سه ی مالی خوۆی ده به خشی، خوۆی پاک و چاک ده کات، خوۆی له سیفه تی رژدی و چرووکی پاک ده کاته وه، خوۆی له خوشووستنی مالی دنیا زیاد له پیوست، پاک ده کاته وه.

﴿وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى﴾، هیه که سیش له لای وی چاکه یه کی نه، پاداشت بدریته وه، واته: که مال و سامانی خوۆی ده به خشی، له بهر ئەوه نه چاکه یه کی بابای چاکه له گه ل کر اوو، مال پئ به خشاو، له چاوی ویدا هه بی، هه ندیک له زانیان گو توویانه: دوا ی ئەوهی ئەبوو به کر، بیلال ئازاد ده کات و ده یکرپته وه، به پاره یه کی زۆر ئازادی ده کات، هاوبه ش بو خوا دانهره کان پرو پاگهنده ده کهن، ده لین: کاتی خوۆی بیلالی چاکه یه کی له گه ل ئەبوو به کرا کردوه، بۆیه ئیستاش ئەبوو به کر ئەو چاکه یه ی له گه ل ئەودا کردوه و کریویه ته وه و ئازادی کردوه!

ده لین: ئەمه بهر په رچدانه وهی ئەو پرو پاگهنده یه، ده لیم: وێرای بهر په رچدانه وهی ئەو پرو پاگهنده، مانا گشتیه که ی که بو هه موو حالان و بو هه موو که س گشتگیره، ئەوهیه: هیه که سیش چاکه ی له چاوی ئەودا نه، پاداشت بدریته وه، که ئەو ماله ی ده به خشی، ئەدی بوچی ده یبه خشی؟

﴿إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى﴾، نایه خشی مه گەر به مه بهستی وه دهسته پێنای
 پرووی پهروهردگاری هه ره به رزی، که به دیداری پهروردگاری شاد بێ، یاخود
 په زامه ندیی پهروهردگاری وه دهست بێنێ، ﴿وَجْهٌ﴾ وێپرای: پروو، به مانای دیدار
 دێ و، به مانای په زامه ندیش دێ، ﴿وَلَسَوْفَ يَرْضَى﴾ به زوویش رازی ده بێ، واته:
 ئه وهی چاوه پروانی کردوه له خوا ﷻ، خوا پێی ده دات، هێنده ی پێ ده دات،
 تا کو رازی ده بێ و شادمان ده بێ.

خوا به لوتف و که په می خۆی ئیمهش له و که سانه بگێرێ که خۆیان به و
 په وشته به رزو جوانه ده رازینه وهو، سه ره نجام شایسته ی ئه وه ده بن، خوا ی
 کارزان و میهره بان ئاوا رازیان بکات.

له تۆره ژۆمه ئاره ئیبه کان له کاتێکێ
 Stay in touch on social media
 تۆن مەکم عێر مۆافع الوافل الاتجماعی

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

AliBapir

عەل باپیر

Alibapir

عەل باپیر

QR codes for social media and website

مەسەلە گۈنگەکان

مەسەلە یەكەم:

سوئند خواردنی خوا ﷻ بە شەوگاری داپۆشەرۆ، بە پۆژگاری پروون و،
بە بەدیھینەری تیرومی، کە هەول و کۆششی مرووفەکان جۆراوجۆرە:

خوا دەفەرموی: ﴿وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَىٰ ۖ (۱) وَالنَّهَارُ إِذَا تَجَلَّىٰ ۖ (۲) وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۖ (۳)﴾
إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّىٰ ﴿۴﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە چوار بڕگەدا:

(۱)- ﴿وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَىٰ﴾ سوئند بە شەوگار کە دادەپۆشی، (و) ی ﴿وَاللَّيْلُ﴾ واوی سوئند
پێخواردن (وَإِلَى الْقَسَمِ) ه، ئایا شەوگار چی دادەپۆشی؟ لێرەدا: (حَذَفَ الْمَفْعُولُ لِيَنْزِيلِ الْفِعْلِ
مَنْزِلَةَ الْإِزْمِ لِأَنَّ الْعِبْرَةَ بِغَشَايَةِ كُلِّ مَا تَغْشَاهُ ظَلَمْتُهُ)، بەرکارە کە بۆیە قرتیزاوه، تاكو کرداری
﴿يَغْشَى﴾ وه کرداری لازیم مامەلە ی لەگەڵدا بکری، کە پێویستی بە بەرکار نیه،
{وَهْكَ (غَرِقَ السَّفِينَةُ)، کەشتییە کە نقووم بوو، نغرو بوو}، چونکە مەبەست هەر شتی کە
کە تاریکیی شەو دایدەپۆشی و، هەموو شتی کە دەگریتهوه، کەواتە: ﴿وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَى﴾
یانى: ﴿وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَىٰ وَجْهَ الْأَرْضِ، إِذَا يَغْشَىٰ الدُّنْيَا، إِذَا يَغْشَىٰ كُلَّ شَيْءٍ﴾، سوئند بە شەوگار
کاتی کە پرووی زەوی دادەپۆشی، کاتی کە دنیا دادەپۆشی، کاتی کە هەموو شتی کە دادەپۆشی.

(۲)- ﴿وَالنَّهَارُ إِذَا تَجَلَّى﴾ سوئند بە پۆژگاریش کاتی کە دەرکەوت، دەرەوشایەوه، (التَّجَلَّى:
الضَّوْءُ، وَتَجَلَّى النَّهَارُ: ضَوْءٌ ضَائِلٌ)، (تَجَلَّى): بریتیە لە پروونی و ئاشکرا بوون، تەجەللی
پۆژگار بریتیە لە دەرکەوتنی پۆشنایی پۆژگار، ئاشکراشە زەوی بۆ خۆی هەمیشە تاریکە،
بەلام کە بە دەوری خۆیدا دەخولیتەوه، بە خێرای سی (۳۰) کم لە خولەکی کە دا لە
بەرانبەر خۆردا، ئنجا ئەو پرووی دەکەوێتە بەرانبەر خۆر دەبیته پۆژ، دواپی وردە وردە

دەرپا، دەرپا، هەتا ئەو ڕووی لە بەرانبەر خۆردا بوو، دەکەوتتە ئەو دیوو دەیتتە شەوو، ڕووکەکی دیکە دی، بۆیە هەمیشە لەسەر خڕۆکەکی شەوو ڕۆژ بەدوای یەکدا دین.

لێرەدا خوا ﷻ بۆ شەوگار بە کرداری ئیستا (مُضَارِع) دەیهێنێ: ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى﴾ سویند بە شەوگار کە دادەپۆشێ، ڕووی زەوی دادەپۆشێ، بەلام بۆ ڕۆژگار بە کرداری ڕابردوو هێناویەتی: ﴿وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى﴾ سویند بە ڕۆژگار کە ڕوونبوو و درەوشایەوه، ئنجا یەکیک لە ڕوونکەرەوانی قورئان وەك لە سوورەتی (الشمس) یشدا باسمان کرد، دەلی: بۆیە بەم شیوەیە هاتووە بۆ ئاگادار کردنەوه لەو واقعەی ئەو کاتە دنیای تیدا بوو، کە وەك چۆن شەوگار بەردەوام ڕووی زەوی دادەپۆشێ، بە هەمان شیوە کوفرو شیرکیش بە بەردەوامیی ڕووی دنیای داپۆشیوە.

بۆ ڕۆژگاریش لەوی دەفەرموی: ﴿وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّهَا﴾ الشمس، لێرەو لەویش بە ڕابردوو هێناویەتی، چونکە خۆری خوا بە یەکگرتن، (توحید) کت و پڕ دەردەکەوی، ڕوون و ئاشکرا دەبی و، دنیا ڕووندەکاتەوه.

۳- ﴿وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَى﴾ سویند بەوهی نێرو مێی هێناوێ دێ.

وشە: (ما) لێرەدا دوو ئەگەری هەن:

یەكەم: كە (ما)، (موصولة) بێ، یانی: (وَالَّذِي خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَى)، سویند بەو کەسە نێرو مێی هێناوێ دێ.

دووهم: دەشگونجێ (ما)، (مصدریة)، بێ، یانی: (خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَى) سویندیش بە دروستکرانی نێر و مێ.

بەلام مانای یەكەمیان زیاتر بەعەقلەوه دەنووسێ، کە (ما) لێرەدا (موصولة) بێ، هەندێك لە ڕوونکەرەوانی قورئان گوتووین: بۆچی خوا ﷻ سویند خواردن بە خۆی خستۆتە دوایی و، خۆی لە پێشەوه باس نەکردو؟

دەلێن: خۆی پەرەردگار کە باسی دروستکراوەکان دەکات، دروستکراوەکانیش
 ھەر ھی خۆنی، ناوەکانی خوا ﷻ و سیفەتەکانی لە دروستکراوەکانیدا
 دەدرەوشێنەوێ.

ھەر ھەھا لە سوورەتی (الشمس) یشدا: ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا﴾ سویند بە
 نەفس و بەو کەسە ی پێکیخستووە و پێکی کردووە، لەوێش خۆی کاربەجی
 ئەگەر (ما)، بە مانای (الَّذِي) بێ خستووێتە دوایی، ھەندیکیش گوتووێانە:
 لەوێشدا (ما) (مَصْدَرِيَّة) یە، واتە: سویند بە نەفس و بە پێکیخستەنە کە ی.

خوا دەفەرموێ: سویند بەو سێ شتانە: بە شەوگار کە دادەپۆشی و، بە
 پۆژگار کە پوون بوو، بەو زاتە ی نێرو مێی ھێوانە دی، یاخود بە دروستکرانی
 نێرو مێ:

٤- ﴿إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى﴾ بە دنیایی ھەول و کۆششی تێو جۆراو جۆرە.

پێشتریش باسی حالەتی نێرو مێمان کردووە لێرەش دا: ﴿وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ
 وَالْأُنثَى﴾ ھەموو شتێک دەگرێتەو، مەرۆڤ و جندو ئازەل و زیندەوەر و پەرەوور
 کشت و کال و دارو درەخت، بەلکو بە چەمک و واتایەکی گشتیتیری: ﴿الذَّكَرَ
 وَالْأُنثَى﴾ دەگونجێ ماددە ی بێ ژیانیش بگرێتەو، نێوکی ماددە کە لە پڕۆتۆن
 و نیۆتروۆن پێک دی، پڕۆتۆن بارگە یەکی موحیی ھە یە، نیۆتروۆن بێ بارگە یە،
 ئەلیکترۆنیش بارگە یەکی سالیبی ھە یە، بۆ یە ئەوانیش دەگونجێ وە ک نێرو مێ،
 وە ک جووت دابنێن، حالەتی نێرو مێ یاساو سیستیمیکە خوا لە نێو سەر جەم
 دروستکراوەکاندا دایناو و ھەموویان جووتن، خوا تەنیا خۆی تاکە، خۆی بێ
 ھاو لەو بێ وێنە یە، خوا دەفەرموێ: سویند بەو سێ شتانە ﴿إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى﴾،
 بە دنیایی ھەول و کۆششی تێو جۆراو جۆرە، (السَّعْيُ: الْمَشْيُ الْقَوِيُّ الْحَثِيثُ،
 وَهَذَا مُسْتَعَارٌ لِلْعَمَلِ وَالْكَدِّ)، (سعی): بریت یە لە پوشتتێکی بە ھیزی خیرا، بەلام
 لێرە خوا زاراوە تەو بە ھەول و کۆشش.

(شَتَّى): جمع شَتِيتْ: مِثْلُ مَرَضَى وَمَرِيضٍ، وَقَتْلَى وَقَتِيلٍ، مُشْتَقٌّ مِنَ الشَّتِّ وَهُوَ التَّفَرُّقُ الشَّدِيدُ، (شَتَّى) كَوَى (شَتِيت) ه، وَهَكَذَا چۆن (مَرَضَى) نەخۆشەكان، كَوَى (مَرِيض) ه، نەخۆش و، (قَتْلَى) كوژراوەكان، كَوَى (قَتِيل) ه، كوژراو، (شَتَّى) له (شَتِّ) هوه هاتوه، كه بریتیه له لێكجیاکردنەوه و لێك پەرژو بلاوکردنێکی بەهێز، كهواته: خوا ﷻ لێره دا سێ سویندی خواردوون، دوايش وهلامی سوینده كه هاتوه، كه ههول و كۆششی ئیوه زۆرو جوړاو جوړه. له ئایه ته كانی دوايشدا جوړاو جوړی ههول و كۆششه كانی مروڤه كان پوو نكراونه تهوه.

مەلەسە ی دووهم:

هەر کەس بە خەشەر و پارێزکارو بە راستدانهری باشتەین پاداشتی خوا بێ،
خوا بەرەو خێرو چاکەو، پێی هەرە ئاسان وەری دەچەرخیڤ و، پێی بو ئاسان
دەکات:

خوا دەفەر مووی: ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ﴾ ٥ ﴿وَصَدَقَ بِالْحَقِّ﴾ ٦ ﴿فَسَيَسِيرُهُ لِلْيسْرِ﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە سێ برگەدا:

١- ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ﴾، ئنجا هەر کەسێک بە خەشی و پارێزی کرد.

هەر کەسێک بە خەشی، واتە: مأل و سامانی و، هەرچی هەیهەتی، بە خەشی لە
پیناوی خوادا، ﴿وَاتَّقَى﴾، پارێزیشی کرد، واتە: خۆی پاراست لە خوا ﷻ کە
گلهیی لێ بکات و لێی نارازی بێ و سزای بدات.

یاخود: ﴿وَاتَّقَى﴾، یانی: خۆی پاراست لە لادان لە بەرنامە ی خواو، لە هەموو
ئەو شتە ی پێیان گوناھبارو عەیبدار دەبێ، لە دنیاو دواپۆژدا.

وەک پێشتریش گوتمان، پیتی (ف) لە ﴿فَأَمَّا﴾ دا، بو (تفریع) ه، واتە: ئەم
قەسە یە لە سەر قەسە کە ی پێش هەڵدەستێنێ، کە خوا فەر مووی: هەوڵ و
کۆششی ئێو جوړاو جوړه، ئنجا خوا ﷻ ئەو پوون دەکاتەو، ئەو هەوڵ
و کۆشش جوړاو جوړبوون و، ئەو سەرەنجام جوړاو جوړاو جوړبوونە، چۆنە؟
پوونی دەکاتەو:

وشە ی (أَمَّا) پیتی درێژە پێدان (حَرْفُ تَفْصِيل) ه، و لە زمانی عەرەبی دا یانی:
(مَهْمَا يَكُن مِنْ شَيْءٍ)، هەر شتێک بێ، ئەو ئەسلی واتایە کە یەتی و، بو درێژە
پێدان و پوونکردنەوێ مەبەستێک بە کار دەھێنێ.

که ده فەرموێ: ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى﴾ ئنجا هەر کەسێک بە خشیی، لێره دا وشە: ﴿أَعْطَى﴾، (نُزِّلَ مَنَزِلَةً لِلْأَزْمِ، لِأَنَّهُ مَشْهُورٌ لِإِعْطَاءِ الْمَالِ)، (أَعْطَى)، وهك کرداری (لازم) مامه لهی له گه لدا کراوه، ئه گهرنا خووی تێپه رکهر (متعدي)ه، چونکه زور ناوداره بو به خشینی مال و سامان، بویه به رکاره کهی باس نه کراوه، یانی: ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى الْمَالَ﴾ ئنجا هەر کەس سامانی به خشیی، یان: ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى النِّعْمَةَ الَّتِي أَنْعَمَ اللَّهُ بِهَا عَلَيْهِ﴾، ئنجا هەر کەسێک ئهو چاکهیهی خوا پێداوه، به خشیی.

﴿وَأَتَّقَى﴾ پارێزیشی کرد، که زیاتر مانایه کهی وایه: پارێزی له خوا کرد: (اتَّقَى اللَّهَ)، (الطَّبْرِي) له قه تادهوه به ژماره: (۳۷۵۵۵)، هیناویهتی، ده لێ: (إِتَّقَى، أَي: إِتَّقَى مَحَارِمَ اللَّهِ الَّتِي نَهَى عَنْهَا)، خووی لهو قه دهغه کراوانه ی خوا پاراست، که قه دهغه ی کردوون.

ههروه ها (الطبري) له ئیبنو عه عباسه وه هیناویهتی، ده لێ: (إِتَّقَى: أَي: إِتَّقَى اللَّهَ) خووی له خوا پاراستوه، واته: پارێزکاریی کردوه به رانبهر به خوا، شتیک نه کات خوا لێی ناپازیی بی و تووشی سزاو جهز به ی خوا بی.

۲- ﴿وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى﴾، ئه وهی ههره باشیشه به راستی زانی، پێشتریش گوترا: (الْحُسْنَى) سیفه تی وه سفکراویکی قرتینراو (صفة موصوف محذوف)ه، ئنجا (الْحُسْنَى)، له به رانبهر (أَحْسَنَ)ه، (الْحُسْنَى)، بو مینه وه (الْأَحْسَنَ) بو نیرینه یه، واته: (الْمَثُوبَةُ الْحُسْنَى) یان: (الكَلِمَةُ الْحُسْنَى) یان: (الدَّارُ الْحُسْنَى)، به راستی زانیی:

أ- پاداشتی ههره باش، وهك (الطبري) له (إبن عباس)ه هیناویهتی، به ژماره: (۳۷۵۵۹) و (مخرّج)ی تهفسیری (الطبري)یش سه نه ده که ی به راست داناوه، گوتوو یه تی: (صَدَّقَ بِالْخَلْفِ مِنَ اللَّهِ) واته: پاداشته دانه وهی چاکه ی له خوا وه به راست داناوه.

ب- یان وشه ی ههره باش، (که وشه ی خوا به یه کگرتن (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)ه)، وهك (الطبري) به ژماره: (۳۷۷۵۱) له (الضحاک)ه هیناویهتی، گوتوو یه تی: [صَدَّقَ ب(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)].

ج- یاخود مەنزڵگای ھەرە باش، کە مەنزڵگا کۆتایی و بەھەشتەو لە پوژی دواییدا
خوای پەرورەدگار دەپەرەخسێت، راستیش ئەوێ بەگوتری: خوای پەرورەدگار لە پوژی
دواییدا، پڕوادرانی دەخاتە ئێو، چونکە بە پای زۆربە ی ھەرە زۆری زانیان بەھەشت و
دۆزەخ ئێستا ھەن.

۳- ﴿فَسَيَسِّرُهُ لِّلْيسْرِ﴾، بە دنیایی ئیمە ئاسانی دەکەین، بۆ پێ ھەرە ئاسان، (التيسير:
جَعَلَ الشَّيْءَ يَسِيرَ الْحُصُولِ، وَمَفْعُولُ فَعَلَ التَّيسِيرِ، هُوَ شَيْءٌ صَعْبٌ)، (تيسير): بریتیه لەوێ
شتیک وای بکە بە ئاسانی پەیدا بێ، بەرکاری کرداری (تيسير) ئاسانکردن، بریتیه لە
شتیک بە زەحمەت، ﴿فَسَيَسِّرُهُ لِّلْيسْرِ﴾، یانی: ئیمە شتیک کە بە زەحمەتەو قورسە،
بۆ ئاسان دەکەین، (يسري)، واتە: ھەرە ئاسان، (اليسري): مآ لا مَشَقَّةَ فِيهِ وَتَأْنِيْهَا بِتَأْوِيلِ
أَوَّلًا: الْحَالَةُ الَّتِي لَا تَشَقُّ عَلَيْهِ فِي الْآخِرَةِ: حَالَةُ التَّعْيِمِ، ثَانِيًا: الْمَكَانَةُ، واتە: (يسري): ئەوێ
کە زەحمەتی و قورسی تێدا نەبێ، کە بە مێنەش دانراوە، دوو ئەگەری ھەن:

۱- ئەو حالەتە ی لە پوژی دواییدا لەسەری قورس نابێ، کە حالەتی پڕ نازو نەعمەتی
بەھەشتە.

۲- ئەو پلەو پایەو پێگە ی لە پوژی دواییدا پێ دەدری، هیچ زەحمەتی و سەر
ئیشەو ماندووبوونی تێدا نە، کە پێگە ی پڕوادرانە لە بەھەشتەکانی خوای بەرزی مەزندا.

له ژێر كۆمهله ئه بهمهكان له كاتلانی

Stay in touch on social media

لەن ئێمە بێر موافق التواصل الاجتماعي

پاڤه یانڤی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR Code 1

QR Code 2

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

علي بابیر/ AliBapir

علي بابیر/ AliBapir

کەتانی

پاڤه یانڤی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

QR Code 3

QR Code 4

QR Code 5

پاڤه یانڤی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

مەسەلە ی سێهەم:

هەر کەسێش چرووک بێ و، بێنیازی بەرانبەر بە خوا بنوێت و، بە پاداشتی هەرە چاکیش بێروا بێ، خوا بەرەو حالەتی هەرە قورس و زەحمەت وەریدەچەرخی و، سامانە کەیشی لە کاتی کەوتنە دۆزەخیدا دادی نادات و بە کەلکی نایەت:

خوا دەفەرموێ: ﴿وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ ۖ﴾ (٨) ﴿وَكَذَّبَ بِالْحَسَنَىٰ﴾ (٩) ﴿فَسَنِيْسِرُهُ لِّلْعَسْرَىٰ﴾ (١٠) ﴿وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ﴾ (١١)

شیکردنەوی ئەم ئایەتانە، لە چوار بڕگەدا:

لە ئایەتەکانی پێشیدا، باسی کەسێکی کرد کە دەبەخشی و پارێز لە پەرورەدگاری دەکات و، برواشی بە پاداشتی هەرە چاک یان مەنزڵگای هەرەباش هەیە، یاخود: بە وشەی هەرە چاک هەیە، کە وشەی خوا بە یە کەگرتنە، ئنجا خوا ﷻ وەک بەراوردکردن لە گەڵ ئەوەی پێشیدا، دەفەرموێ:

(١)- ﴿وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ﴾، بەلام کەسێک چرووکی و پزیدی بنوێت و، نەبەخشی، بێنیازیش بێ، بێنیازی پێشان بدات بەرانبەر بە خوا، لە جیاتی پارێزکاری.

(٢)- ﴿وَكَذَّبَ بِالْحَسَنَىٰ﴾، وشەی هەرە چاکیش بە درۆ دابنێ، لە جیاتی برواهێنان بە وشەی هەرەچاک، یان باشتەین مەنزڵگا، یان پاداشتی هەرە باشی خوا، پێی بێروا بێ و بە درۆی دابنێ، هەر کەسێک وابێ:

(٣)- ﴿فَسَنِيْسِرُهُ لِّلْعَسْرَىٰ﴾، بە دنیایی ئیمە بەرەو قورسی و زەحمەتی وەریدەچەرخی.

(٤)- ﴿وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ﴾، مāl و سامانەکەشی دادی نادات و سوودی پێ ناگەیەنێ، کاتێک دەکەوێ.

کورته باسیک: شەش ورده سەرئ

۱- که دهفه رموی: ﴿وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى﴾، ئیبنو عەباس (خوا له خۆی و بابی پازی بێ)، وهك (الطبري)، به ژماره: (۳۷۵۸۱)، لێهه هێناوه، به سه نه دیکی راست و دروست، ده لێ: (مَنْ بَخِلَ بِالْفَضْلِ وَاسْتَغْنَى عَنْ رَبِّهِ)، واته: هه ر که سیک چرووکی بنوین، له به خشی نی شیکدا که له خۆی زیادهو، له پهروه ردگاریشی بێنیازی ده ربپری.

(الطبري) هه ر له ئیبنو عەباسه وه به ژماره: (۳۷۵۸۰)، به سه نه دیکی باش (حَسَن) هێناوه یه تی: (مَنْ بَخِلَ بِمَا عِنْدَهُ، وَاسْتَغْنَى فِي نَفْسِهِ)، واته: هه ر که سیک له وه دا که له لایه تی، چرووکی بکات و نه یه خشی، له دهروونی خۆشیدا خۆی پێ بێنیاز بێ.

من ئەو مانایه ی دووه میانم زیاتر به دلّه وه ده نووسی، چونکه خوا نه یفه رموه: (مَنْ بَخِلَ بِالْفَضْلِ مِنْ مَالِهِ)، که سیک چرووکی بکات له وه دا که لێ زیاده، به لکو: خوا به گشتی باسی چرووکی و پزیدی و نه به خشی کردوه.

ههروه ها ﴿وَاسْتَغْنَى﴾ به لێ به پێی رهوت و به سه لیه ده توانین بلیین، یانی: ﴿وَاسْتَغْنَى عَنْ رَبِّهِ﴾، له پهروه ردگاری بێنیاز بوو، به لام ده شگونجی مه به ست ئەوه بێ که له دهروونی خۆیدا، خۆی پێ بێنیازو بیاکه و پێی وایه پێویستی به کهس نه.

۲- ﴿وَكَذَّبَ بِالْحَسَنَى﴾، لێره دا زۆربه ی زانیان گو توویانه: (كَذَّبَ بِالْخَلْفِ مِنَ اللَّهِ)، یانی: ئەو که سه ی بپروایه به پاداشتی باش له خواوه، له به رانه ر به خشین و پارێزکارییدا، به لام و پرای ئەو مانایه مانایه کانی دیکه شی هه ن که پێشتر هێنامان.

۳- ﴿فَسَيَسِرُهُ لِلْعُسْرَى﴾، (العُسْرَى) سیفه تی وه سفکراویکی قرتێراوه، یانی: (لِلْعَاقِبَةِ الْعُسْرَى) یان (لِلْخُلَّةِ الْعُسْرَى)، به رهو سه ره نجامی زۆر قورس و زه حمهت، به رهو سیفه تی هه ره قورس و زه حمهت.

ئېنىقلاپ باس بە ژمارە: (۳۷۵۹۹)، (الطبري) لایەنە ھەنە دە دە کە شى
راستە، دە لى: ﴿لِلْعُسْرِى﴾ (أَي: شَرِّ مِنَ اللَّهِ)، بەرەو زيان و خراپە يەك لە لایەن
خواوە کە بە سەرى دى.

کەواتە: (العُسرى) دوو واتای ھەن:

أ- حالهتی قورس و زەحمەت و مەینەتیی (حالة العسر و الشدة).

ب- پێگەى خراپ و سەخت کە دۆزەخە (المكانة السيئة الصعبة وهي جهنم).

۴- کە دە فەرموى: ﴿وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى﴾، يانی: مَال و سامانە کەى سوودی
پى ناگەيەنئ، کاتیک دە کەوئ، (التَّرْدِي: السَّقُوطُ مِنْ عُلُوِّ إِلَى سُفْلٍ)، (تَرَدَّى): بریتى
لە بەر بوونەو لە سەرىو بە خوارئ، زانایانیش سى واتایان بۆ ئەو کەوتنە خوارەو
داناون:

أ- ھەندیکیان بە مردنیان لە داناو: (تَرَدَّى: أَي مَاتَ).

ب- ھەندیکیان بە خزانە نێو گۆریان داناو: (تَرَدَّى أَي أُدْخِلَ فِي الْقَبْرِ).

ج- ھەندیکیشیان بە کەوتنە نێو دۆزەخیان داناو: (تَرَدَّى: سَقَطَ فِي جَهَنَّمَ)، کە (الطبري):
ئەم رایەى ھەل بەژاردو، چونکە (رَدِي: أَي: مَاتَ)، (التَّرْدِي: السَّقُوطُ)، (رَدِي) بە مانای مرد،
(التَّرْدِي)، واتە: کەوتن، (الطبري) لە (قەتادە) وە بە ژمارە: (۳۷۶۰۳)، ھیناویەتی: (إِذَا
تَرَدَّى فِي النَّارِ)، کاتیک کە دە کەوێتە نێو ئاگرى دۆزەخەو.

۵- ﴿فَسَيَسِّرُهُ﴾، لە مەودوا ئاسانی دە کەین، یە کێک لە پروونکەرەوان گوتوو یەتی: (نُيَسَّرُ:
أَي نُدْرَجُهُ فِي عَمَلِي السَّعَادَةِ وَالشَّقَاوَةِ، فَالْعَمَالُ الصَّالِحَةُ هِيَ يُسَرَّى، أَوَّلًا: فِي نَفْسِهَا لِمَوَاهِمَتِهَا
لِلْفِطْرَةِ، ثَانِيًا: لِعَاقِبَتِهَا الْآخِرِيَّةِ)، واتە: وای لێ دە کەین، ھەردوو کرداری بەختەو ھەرانەو
بەدبەختانە شى لە دەست بێن، کردەو بەشەکان، خوا بە (يُسَرَّى) پێناسەى کردوون،
لە بەر ئەو ی: أ- لە خودى خویان دا ئاسان و، لە گەڵ زگمەك و ناخى مروڤیشدا گونجاون.

ب- بۆیە پېيان گوتراوه: (يُسْرَى)، له بهر سهره نجامه چاكه كهی دواړوژيان.

ههروهها گوتوويهتی: (ووصفت السَّيِّئَاتِ بِالْعُسْرِ لِسَبِيبٍ:)، كردهوه خراپه كانيش به (عُسْرَى) پېتناسه كراون؟ تهویش له بهر دوو هوکاران:

یه که م: (هي صعبة في نفسها، لِمُخَالَفَتِهَا لِلْفِطْرَةِ)، له خودی خویندا كردهوه خراپه كان قورسن، چونكه پېچه وانهی زگماك و ناخی مروؤفن.

دووهم: (لِعَاقِبَتِهَا السَّيِّئَةُ فِي الْآخِرَةِ)، له بهر سهره نجامه خراپه كهیان له روژی دوايیدا.

۶- (أَلَى سَهَرِ (العُسْرَى) و (الْيُسْرَى) دوو نه گهريان هه:

ده گونجی بۆ تیکرا (جنس) بن، واته: ئاسانی ده کهین، بۆ کووی زه حمه تی و ناره حه تییه كان له دنیاو دواړوژدا.

یاخود: ئاسانی ده کهین بۆ کووی ئاسانییه كان له دنیاو دواړوژدا.

به لام ده شگونجی بۆ (عهد) بن، یانی: بۆ ئاسانییه که ئاسانی ده کهین، یان بۆ قورسه که ئاسانی ده کهین، ئاسانییه که وهک پېشتریش باسمان كرد واته: نهو شه ريعه تهی خواي پهره ردگار که ئاسانه و له گه ل عه قل و فیتره تدا، گونجاوه. (عُسْرَى) ش واته: به ره و پړیه ک که قورسه و زه حمه ته، له بهر نه وهی له گه ل فیتره ت و ناخیدا نه گونجاوه و سهره نجامیشی خراپه.

له بهر روژنایي ته م ئایه ته موباره که دا، ته م فه رمایشته ی پېغه مبه ری خوا ﷺ دینین:

اَعَنْ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كُنَّا جُلُوسًا عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ وَبِيَدِهِ عُوْدٌ فَنَكَتَ فِي الْأَرْضِ، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ فَقَالَ: مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا وَقَدْ كُتِبَ مَقْعَدُهُ مِنَ الْجَنَّةِ، وَمَقْعَدُهُ مِنَ النَّارِ، قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَفَلَا تَتَكَلَّمُ؟ قَالَ: لَا، اْعْمَلُوا وَلَا تَتَكَلَّمُوا، فَكُلُّ مَيْسَرٍ لِمَا خُلِقَ لَهُ، ثُمَّ قَرَأَ: فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَى، وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَى { (أخرجه أحمد:

۱۰۶۷، والبخاری: ۴۶۶۵، ومسلم: ۲۶۴۷، وأبو داود: ۴۶۹۴، والترمذی: ۳۳۴۴، وقال: حسن صحيح، وعبد بن حميد: ۸۴، وأبو يعلى: ۵۸۲).

واته: عهلى كورى ئهې تالېب (خوا لىلى پازى بى) ده گېرېتته وه، ده لى: له خزمهت پېغهمبهرى خوادا ﷺ دانىشتبووين به دارووچكه يهك له زه وييه وه ده ژهنى، {وهك دالغه لېدانىك و بىركردنه ويهك}، دوايى سهرى بهرز كرده وه و فهرمووى: هېچ كام له ئيوه نيه مه گهر نشينگه كهى له بهه شتداو، نشينگه كهى له دۆزه خدا بۆ ديارىيكراره (بۆى نووسراوه)، گوتمان: ئهى پېغهمبهرى خوا! ئايا پشت نه به ستين بهو نووسينه؟ فهرمووى: نه خېر، كرده وه بكهن و پشت بهو نووسينه مه به ستن (چونكه نازانن چيتان بۆ نووسراوه)، ههر كامىك له ئيوه ئاسانكراره، واته: ئاسان ده كرى بۆ ئه و شوئنهى بۆى دروستكراره، دوايى ئه و ئايه ته موباره كانهى خوئندنه وه: (فأما من أعطى...).

مه به ستى پېغهمبهرى خاتهم ﷺ ئه وه بووه كه بزنانن خوا هه موو شتىك ده زانى، دوايى كه گوتوو يانه: (أَفَلَا تَتَكَلَّمُ)، ئايا پشت نه به ستين؟ واته: واز نه هئنين له وهى خوا چى نووسيو وه چى ده وى؟ فهرمووى: نه خېر، كار بكهن و پشت به وه مه به ستن، چونكه ههر كامىك له ئيوه ئاسان ده كرى، بۆ ئه و شوئنهى بۆى نووسراوه، واته: ئه گهر بۆ بهه شت نووسرا بى، كرده وهى بهه شتيان ده كات و، ئه گهر بۆ دۆزه خ نووسرابى، كرده وهى دۆزه خيانه ئه نجام ده دات.

كه واته: ده توانين بلىين: (الْعَمَلُ الصَّالِحُ عِنْدَ عَالِي الْعَاقِبَةِ الْحَسَنَةِ، وَالْعَمَلُ السَّيِّئُ عِنْدَ عَالِي الْعَاقِبَةِ السَّيِّئَةِ)، كرده وهى باش، ناوونيشانى سهره نجامى باشه و، كرده وهى خراپيش ناوونيشانى كرده وهى خراپه.

وهك من له هه ندىك له كتيبه كانى خوّم دا، به تايبهت مه وسووعهى: (ئيمان و عه قیدهى ئىسلامی له بهر پۆشنایى قورئان و سوننه تدا)، باسم كرده كه قه ده رى خوا بۆ ئيمه په نهانه، به لام كرده وه كانى خوّمان ئاوئنه يه كن، ئيمه سهره نجامى

خۆمانیان تیدا دەخوئینهوه و قەدەری خواشیان تیدا دەبینین، ئەگەر نا ئیمە نازانین خوا ﷻ چی نووسیوه، بەلام ئەگەر کردەوهی باش ئەنجام بدەین، مانای وایە سەرەنجامت خێرەو، ئەگەر کردەوهی خراپیش ئەنجام بدەیت، سەرەنجامت خراپە، چونکە بەهۆی کردەوهکانەوه، مەرۆف دەچیتە بەهەشت، یاخود دەچیتە دۆزەخ.

مەسەلەى چوارەم و كۆتايى:

خو پىنمايى كردنى، لەسەر خۆى پىويست كردو، دواړوژو دنياش ھى وين، ھەموو لايەكيشى لە ئاگرى بليىسەدار ترساندو، كە خراپەكارانى بىپرواي پشت ھەلكەرى دەچنى و، پاريزكارانى خو پاك و چاكەرى بەخشەر لىي دوور دەبن، ئەوانەى سامانى خويان تەنيا بە پالنهەرى دەستخستنى ديدارى خوا دەبەخشن و، چاكەى ھىچكەسيان لە چاودا نىو، خواى پەروەردگارىش پازىيان دەكات:

خو دەفەرموى: ﴿إِنْ عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ ۝١٣ وَإِنْ لَنَا لِلْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ ۝١٣ فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى ۝١٤ لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى ۝١٥ الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى ۝١٦ وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى ۝١٧ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ۝١٨ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى ۝١٩ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى ۝٢٠ وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ ۝٢١﴾

شیکردنەوہی ئەم ئایەتانە، لە دە برگەدا:

(١)- ﴿إِنْ عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ﴾ (خو دەفەرموى): بە دنیایی پىنمايى كردن لەسەر تيمەيه، (ھدى): ليرەدا بە مانای پى پيشاندان و پىنمايى كردن و بەرچاو پروونکردنەوہيه، كە ئەو پىگای راستەو خوا پەسندى دەكات.

(الطبري) لە قەتادەو بە ژمارە: (٣٧٦٠٧)، ھىناويەتى، كە گوتووہيتى: (عَلَى اللَّهِ الْبَيَانُ، بَيَانُ حَلَالِهِ وَحَرَامِهِ وَطَاعَتِهِ وَمَعْصِيَتِهِ)، پروونکردنەوہ لەسەر خوايە، پروونکردنەوہى ئەوہى پەواو ھەلالى كردو، ئەو شتەى قەدەغەى كردو، فەرمانبەريەكەى و سەرپىچيەكەى، خو دەفەرموى: ﴿إِنْ عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ﴾ لەسەر خۆى پىويست كردو بۆمان پروون بكاتەوہ.

(٢) - ﴿وَإِن لَّنَا لَآخِرَةٌ وَآلُؤُا۟﴾ به دنيایي (مه نزلگای) کو تایی و یه که می ش هی تيمه ن، (آخِرَة)، هاوه لئاو و سيفه تی وه سفکراو یکی قرتینراوه، یانی: (لَلدَّارِ الْآخِرَةِ) یان (لَلْعَاقِبَةِ الْآخِرَةِ)، یان (لَلْمَنْزِلَةِ الْآخِرَةِ)، واته: مائی کو تایی، یا خود پاداشتی کو تایی، یا خود سه ره نجامی کو تایی، هی تيمه یه، ﴿وَآلُؤُا۟﴾ هه روه ها هی یه که می ش، واته: مه نزلگای یه که می ش، که ژیا نی دنیایه، واته: دواړو ژو دنیا هه ردو وکیان هه ر هی تيمه ن، (الطبري)، ته مه ی به مجوره مانا کردوه: ﴿وَإِن لَّنَا مُلْكٌ مَا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، نُعْطِي مِنْهَا مَنْ أَرَدْنَا مِنْ خَلْقِنَا وَنَحْرِمُهُ مَنْ شِئْنَا﴾، هوکمرانیی دنیاو دواړو ژو هه ر هی تيمه یه، هه ر که سیك هانه وئی له دروستکراوه کاغان، پیی ده ده یی، هه ر که سیکی ش هانه وئی، بیبه شی ده که یی و پیی ناده یی.

(٣) - ﴿فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ نجا من ده تانترسیتم له ناگریك که بلیسه ده دات، ﴿تَلَظَّى﴾ (الطبري) به ژماره: (٣٧٦٠٨) له موجهیده وه هی ناویه تی: (أَيُّ تَوْهَجٍ)، کلپه و بلیسه ده دات، (أَصْلُهُ تَتَلَطَّى، حَذَقْتُ إِحْدَاهُمَا لِلِإِخْتِصَارِ)، ﴿تَلَظَّى﴾ له ته سلدا (تَتَلَطَّى) یه، به لام یه کیك له (ت) هکان قرتینراوه بو کورتبوونه وه، واته: تیوهم ترساندوه وریام کردوونه وه له ناگریك که بلیسه و کلپه ده دات.

(٤) - ﴿لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى﴾ نایچیته نیو مه گهر که سیك خراپترین بی، ﴿الْأَشْقَى﴾ (الْأَشْقَى مِنْ غَيْرِهِ هُوَ الْكَافِرُ، أَمَّا غَيْرُهُ مِنَ الْأَشْقِيَاءِ فَلَيْسَ كَذَلِكَ)، که سیك که له جگه له خوئی خراپتره، بیپروایه، به لام به دبه خته کانی دیکه، مادام بیپروا نه بن، به ته ندازه ی تهو خراپ نین، که واته: که سیك له هه موو که س خراپتره، تهو که سه یه که بیپروایه^(١).

نجا خوا ده فهرموئی: نایچیته نیو، یان به شیوه ی تایهت پیی ناسووتینری، مه گهر خراپترین که س، چونکه: ﴿الْأَشْقَى﴾، ریژگه ی هه لېژاردنه، بو (شقي)، واته: به دبه خت و خراپه کار، ﴿الْأَشْقَى﴾، واته: به دبه خترو خراپتر.

(١) دواپی تهو یشکاله ی له سه ر تهو پرسته یه و، پرسته ی دواتریش که ده فهرموئی: ﴿وَسِجِّئُهَا﴾ ﴿الْأَنفَى﴾، لیی دوور ده خریته وه که سیك که پاریزکارترینه، هه لده گیرسیتری، قسه ی لی ده که یی و وه لامی زانایانیش دینین.

(۵) - ﴿الَّذِي كَذَبَ وَتَوَلَّى﴾، ئەو كەسەى بېيروابووه، پشتيشى هەلكردوه، بېيروا بووه له رووى پرواهيتانهوهو به درۆى داناه، ﴿وَتَوَلَّى﴾، پشتيشى هەلكردوه له رووى كردهوهوه.

(۶) - ﴿وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتَقَى﴾، ليشى وه دوور ده خرى پاريزكارترين.

ئىجا دوایى پاريزكارترين پيتاسه و مانا ده كات:

(۷) - ﴿الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾، ئەو كەسەى مالى خوێ ده به خشى، خوێ پاك و چاك ده كات، يه كيك له روونكه رهوانى قورئان ئاوا ماناي لىك داوه تهوه، ده لى: (الَّذِي يُعْطِي مَالَهُ فِي الدُّنْيَا فِي حَقِّهِ اللّٰهِ الَّتِي أَلَزَمَهُ إِيَّاهَا يَتَطَهَّرُ بِذَلِكَ مِنْ ذُنُوبِهِ) واته: ئەو كەسەى له دنيا دا مال و سامانه كەى خوێ له مافه كانى خوا دا، كه پيوه يانى پابه ند كردوه، ده به خشى و، به هوێ ئەو مال و سامانه به خشینه وه يه، خوێ له گونا هه كانى پاك ده كاته وه.

(۸) - ﴿وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى﴾، هيج كه سيكيش چاكه يه كى له لای نيه، تاكو پاداشت بدریته وه، وشەى: (مَا)، لابه ره (نافیه) يه و بۆ لابرده، ﴿وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ﴾، (مِنْ زَائِدَةٍ لِلتَّأَكِيدِ)، (مِنْ) يش، بۆ جه ختكردنه وه زياد كراوه.

كه ده فهرموێ: ﴿وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى﴾، يانى: هيج كه سيك هيج جوړه چاكه يه كى له لای نيه، پاداشتی بداته وه له سه رى و، هيج چاكه يه كى له كه سيكه وه بۆ وى نه هاته وه، كه ئەو يش چاكه ي بداته وه، به لكو ته نيا به مه به ستى به ده سه تهيئانى رووى خوا و، ره زامه ندى خوا و، ديدارى خوا، ئەو ماله ي خوێ ده به خشى.

(۹) - ﴿إِلَّا ابْنِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى﴾، جگه له داوا كردنى رووى پهروه ردگارى هه ره به رزى، ئەم هه لاواردن (إِسْتِثْنَاءَ) هه لاواردن يكى دا برا و (إِسْتِثْنَاءَ مَنْقُطَعِ) هه، چونكه داوا كردنى رووى پهروه ردگارى هه ره به رز، به شيك نيه له چاكه ي كه سيك له لای.

﴿ابْنِغَاءَ﴾ يش: (الطَّلَبُ بِجَدٍّ، لَأَنَّهُ أَبْلَغُ مِنَ الْبَغْيِ، الْبَغْيُ: الطَّلَبُ)، ﴿ابْنِغَاءَ﴾: بریتیه له داوا كردن يكى زۆر به گرنگی پیدانه وهو به هیزتره له (بَغْيِ) كه به مانای داوا كردنه.

(١٠) - ﴿وَلَسَوْفَ يَرْضَى﴾، بە دُنیا ییش لەمەودوا رازی دەبێ، (ل) ی (لسوف): (لام الإبتداء) لتأكيد الخبر، ﴿وَلَسَوْفَ يَرْضَى﴾، لامی دەستپێکردنە بۆ جەختکردنەوهی هەوالە کە.

کە دەفەر موی: (سَوْفَ يَرْضَى)، (سَوْفَ: لِيَحَقِّقَ الْوَعْدَ بِالْمُسْتَقْبَلِ، مَثَلُ: سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي)، (سَوْفَ) بۆ ساغکردنەوهی هاتنە دی ئەو بەلێنە یە لە داها تودا، وە ک یە عقوقب ^(عليه السلام) کە کورەکانی داوایان لێکرد، داوای لیبوردنیان بۆ لە خوا بکات، فەر موی: ﴿سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي﴾ ^(٩٨) یوسف، واتە: لەمەودوا بە دُنیا یی داوای لیبوردنتان بۆ لە پەرورەدگارم دەکەم.

کە دەفەر موی: ﴿فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ پیتی (ف)، لە: (فَأَنْذَرْتُكُمْ) دا دوو ئەگەری هە ن:

یە کە م: (لِمَجَرَّدِ التَّفْرِيعِ الذَّكْرِي)، بەس بۆ لق لیکردنەوهی باسکردنە، چونکە جاری وایە پیتی (ف) دی، بەس بۆ باسکردن و، پە یو هەست کردنەوهی قسە یە ک کە ئیستا دەکری بە قسە یە کە وه کە پیشتر کراوه.

دوو هە م: (لِلتَّفْرِيعِ الْمَعْنَوِيِّ فَهُوَ تَفْرِيعٌ عَلَى جُمْلَةٍ (إِنَّ عَلَيْنَا لِلْهُدَى) وَالْمَعْنَى هَدْيُكُمْ فَأَنْذَرْتُكُمْ إِبْلَاغًا فِي الْهُدَى)، ئەمە بۆ لق لیکردنەوهی جیاکردنەوهی مەعنە و ییە لە رستە یە کی پیشتر، ئەویش بریت یە لە رستە ی: (إِنَّ عَلَيْنَا لِلْهُدَى)، بە دُنیا یی رێنمای یکردن لە سەر ئیمە یە.

ئنجای لێرە دەفەر موی: ﴿فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾، واتە: من رێنماییم کردوون و ترساندوومن و ئاگاداریشم کردوونەوه، بۆ ئەوه ی زۆر رێنماییتان بکەم و رێتان پیشانبدەم، ﴿إِنَّ عَلَيْنَا لِلْهُدَى﴾ ^(١١) وَإِنَّ لَنَا لِلْآخِرَةِ وَالْأُولَى ^(١٢) فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى ^(١٣)، کە واتە (ف) ئەم رستە یە دەبەست یته وه بە رستە ی: (إِنَّ عَلَيْنَا لِلْهُدَى) هوه، کە پیشتر هاتوه.

کورتە باسیک: چوار جوړه وهلامی ئیشکالیک

چوار جوړه وهلامی زانایان بۆ ئیشکال و پرسیارێک که بریتیه لهو ئیشکاله‌ی له هه‌ردوووک رسته‌ی: ﴿لَا يَصْلَحُهَا إِلَّا الْأَشَقَى﴾ و، رسته‌ی: ﴿وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى﴾، سه‌ره‌له‌ده‌دات، واته: (صَلِي) ناکرێ به‌و ئاگره، جگه له خراپترین که‌س و، لێی ده‌پاریزری، پاریزکارترین که‌س.

به‌ پێی پ‌واله‌تی ئهم دوو رسته قورئانییه‌ی ئهم دوو ئایه‌ته موباره‌که: که‌س ناچیته دۆزه‌خ مه‌گه‌ر خراپترین که‌س بێ و، که‌سیش له دۆزه‌خ نا‌پاریزری، مه‌گه‌ر باشت‌ترین که‌س بێ، که‌ پاریزکارترین، له‌ حالیکدا ئیمه ده‌زانین: هه‌م که‌سیک که‌ خراپترین بێ و، هه‌م که‌سیک که‌ خراپیش بێ، ده‌گونجی سزا بدرین، خراپترین بێ واته: بێ‌پروا بێ، خراپ بێ، واته: پ‌رواداریکی تاوان‌بارو خه‌تاکار بێ، دیسان: پاریزکارترین ده‌چیته به‌هه‌شت، به‌لام پاریزکاریش هه‌ر ده‌چێ بۆ به‌هه‌شت، ئایا وه‌لامی ئه‌وه چۆنه‌؟

سه‌رنجی ئه‌و ته‌فسیرانه‌م دا که‌ له‌به‌ر ده‌ستم‌ن هی زۆربه‌یان، چوار وه‌لامیان داونه‌وه، هه‌ر کامیکیان له‌ شوینی خۆیداو به‌ شیوه‌ی خۆی، به‌بۆ چوونی من هه‌رکامیان وه‌لامیکی باشه:

۱- (الطبري) ده‌لێ: (وَوُضِعَ أَفْعَلٌ مَّوْضِعَ فَعِيلٍ، الْأَشَقَى: الشَّقِي أَوْ الشَّدِيدُ الشَّقَاءِ، الْأَتْقَى: التَّقِي، أَوْ الشَّدِيدُ التَّقْوَى)، واته: لێره‌دا که‌ خوا ده‌فه‌رموی: ﴿لَا يَصْلَحُهَا إِلَّا الْأَشَقَى﴾، وشه‌ی: ﴿الْأَشَقَى﴾، ئه‌وه‌په‌ری به‌دبه‌خت، له‌سه‌ر کیشی (أَفْعَل) دانراوه له‌ شوینی (شَقِي) له‌سه‌ر کیشی (فَعِيل)، واته: که‌سیک که‌ به‌دبه‌خت و خراپه‌کاره، ﴿الْأَتْقَى﴾ یش دیسان له‌ شوینی (التَّقِي) دانراوه، ﴿الْأَتْقَى﴾، واته: که‌سیک که‌ زۆر خۆپاریزه، به‌لام لێره‌دا هه‌ر به‌ مانای (تَقِي) یه، واته: پاریزگار.

٢- (الزَّجَّاج) دهلی: {هَذِهِ الْآيَةُ هِيَ الَّتِي مِنْ أَجْلِهَا، قَالَ أَهْلُ الْإِرْجَاءِ بِالْإِرْجَاءِ، فَرَعَمُوا أَنَّهُ لَا يَدْخُلُ النَّارَ إِلَّا كَافِرٌ؛ وَلَأَهْلُ النَّارِ مَنَازِلَ، فَمِنْهَا أَنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ، وَاللَّهُ سُبْحَانَهُ كُلُّ مَا وَعَدَ عَلَيْهِ بِجَنَسٍ مِنَ الْعَذَابِ، فَجَدِيرٌ أَنْ يُعَذَّبَ بِهِ، وَقَدْ قَالَ: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ، وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ (٤٨) النساء، فَلَوْ كَانَ كُلُّ مَنْ لَمْ يُشْرِكْ، لَمْ يُعَذَّبْ لَمْ يَكُنْ فِي قَوْلِهِ: ﴿وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ (٤٨) فائدة {فتح القدير: ج ٥، ص ٥٥٦}.

واته: به هوئی ئەم ئایەتەوہیە^(١) که مورچیئە کردەوہ لە ئیمان دوادەخەن، (بە بەلگەیان هیناوەتەوہ)، پێیان وابوو، تەنیا بابای بیرو دەچیئە نیو ئاگری دۆزەخەوہ، ((الزجاج) یش وەلام دەداتەوہو دەلی: {بەلام خەلکی دۆزەخیش پلە پلەن، بووینە مونا فیکەکان لە پلە ی خوارەوہی ئاگردان: ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ يَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا﴾ (١٤٥) النساء، واتە: بە دنیایی مونا فیک و دەغەلەکان لە پلە ی ژێرەوہتری ئاگر دان، {کەواتە: دۆزەخ پلە ی خوار ی هەیهو، پلە ی سەرتریشی هەیه}، بەو شیوەیەش خوا بەلینی بە هەر جوړە سزایەک دابی، بێگومان شایستە ی ئەوہیە ئەو بەلینی خوی بەریتە سەر و پئی سزا بدات، ئنجا خوا ﷻ فەرموویەتی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ، وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ (٤٨) النساء، واتە: بە دنیایی خوا لەوہ نابووړی هاوبەشی بو دابنړی، بەلام جگە لە هاوبەش بو دانان، هەر کەسیکی بیهوی لئیدەبووړی، (واتە: بەبی گەرانهوہش، ئنجا دەلی: {ئەگەر هەر کەسیک هاوبەشی بو خوا دانەنابایە، سزا نەدرابایە، ئەو کاتە ئەو فەرماشتە ی خوا (کە دەفەر موی: ﴿وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ (٤٨) واتە: لە جگە لەوہ، (جگە لە هاوبەش بو خوا دانان) هەر کەسیک بیهوی لئی دەبووړی، سوودی نەدەبوو.

چونکە هەر لە پێوە دیارە ئەوہی خاوەنی کوفر نەبی، کە شیرکیش جوړیکە لە کوفر، سزا نادری! ئەدی وەلامەکە ی چۆنە؟

(١) یانی: بە هەلە لیتیکە یشتنی ئەو ئایەتەوہ.

{أَي: لَا يَصْلَاهَا صَلياً لَزِماً عَلَى جِهَةِ الْخُلُودِ إِلَّا الْأَشْقَى، وَهُوَ الْكَافِرُ، وَإِنْ صَليَهَا غَيْرُهُ مِنَ الْعَصَا، فَلَيْسَ صَليُهُ كَصَليِهِ} واتە: پىي ناسووتيتىرى بەو ئاگرە، پىي سووتاندنىك كە پىوھى پەيوھەست بى و بە ھەمىشە پىي تىيدا مەيىتە ھە جگە لە: ﴿الْأَشْقَى﴾ خراپترىن كە بريتە لە باباى بىپروا، بەلام جگە لە بىپروا لە گوناھباران و تاوانبارانى پروادارىش بەو ئاگرە، سزا دەدرى، بەلام سزادانە كە ھى ھەك سزادانە كە ھى كافىر نى، كەواتە: ﴿لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى﴾، يانى: پىي ناسووتيتىرى سووتاندنىكى پەيوھەست كە تىيدا ھەمىشە بىي، جگە لە كەسەك كە خراپترىنە.

۳- {الرَّمَحْشَرِيُّ} دەلى: {الْآيَةُ وَارِدَةٌ فِي الْمَوَازِنَةِ بَيْنَ حَالَتِي عَظِيمٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَعَظِيمٍ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ، فَأَرِيدُ أَنْ يَبْلُغَ فِي صِفَتَيْهِمَا الْمُتَنَاقِضَتَيْنِ، فَقِيلَ: الْأَشْقَى، وَجُعِلَ مُخْتَصَماً بِالصَّلي، كَأَنَّ النَّارَ لَمْ تَخْلُقْ إِلَّا لَهُ، وَقَالَ: الْأَتَقَى، وَجُعِلَ مُخْتَصَماً بِالنَّجَاةِ، وَكَأَنَّ الْجَنَّةَ لَمْ تَخْلُقْ إِلَّا لَهُ، وَقِيلَ: هُمَا أَبُو جَهْلٍ، أَوْ أُمَيَّةُ بْنُ خَلْفٍ، وَأَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ}.

واتە: ئەم ئايەتە لە بارەى بەراوردى نىوان دوو حالەتى دژ بەيەك و لىك جياوازی مەزنىك لە ھاوبەش بو خوا دانەرەن و، مەزنىك لە پروادارانە ھە ھاتو، ئنجا وىستراو زىدە پۆيى لە دەرخستنى سىفەتە كەياندا بکرى، سىفەتە دژو پىچەوانە ھى يەكديەكە، بۆيە گوتراو: ﴿الْأَشْقَى﴾، بەدبەخترىن، تايەتیشكراو بە (صلي)، ھەك ئەوھى ئاگر (ى دۆزەخ) تەنيا بو ھى دروست كرابى، ھەروھەا گوتراو: ﴿الْأَتَقَى﴾، پارىزكارترىن، تايەتیشكراو بە دەرەز بوونە ھە، ھەك بەھەشت تەنيا بو ھى دروست كرابى، ھەندىكيش گوتوويانە: مەبەست لە: ﴿الْأَشْقَى﴾، پىاوھ كافىرە مەزنىكە ئەبوو جەھل، ياخود ئومەيە ھى كورى خەلەفەو، مەبەستيش لە: ﴿الْأَتَقَى﴾، پارىزكارترىن ئەبوو بەكرى صىدىقە.

۴- {الشُّوكَانِي} لە {فَتَحَ الْقَدِيرُ} ھەكە ھى خۆيدا،^(۱) دەلى:

{وَالأُولَى حَمْلُ الْأَشْقَى وَالْأَتَقَى عَلَى كُلِّ مَتَّصِفٍ بِالصِّفَتَيْنِ الْمَذْكُورَتَيْنِ، وَيَكُونُ الْمَعْنَى أَنَّهُ لَا يَصْلَاهَا صَلياً تَاماً إِلَّا الْكَامِلُ فِي الشَّقَاءِ، وَهُوَ الْكَافِرُ، وَلَا يَجْنِبُهَا وَيُبْعَدُ عَنْهَا تَبْعِيداً كَامِلاً إِلَّا الْكَامِلُ فِي التَّقْوَى}.

ئەمیش وەلامیکی چاکە، بە عەقڵ و دڵەو دەنووسی، دەلی:

باشتر وایە وشە: ﴿الْأَشَقَى﴾ و ﴿الْأَتَقَى﴾، مانا بکریڤ بە دوو کەسیک
کە ئەو دوو سیفەتەیان لە خۆیان دا هێناونە دی و، مانایە کە ی ئاوا لی
دیتەو: بە شیوەی تایبەت و تەواو بەو ئاگرە ناسووتیتیری، مەگەر کەسیک لە
خراپەکارییدا تەواو بووبی، کە بریتیه لە بابای بیروا، لیشی وەدوورناخری بە
لیوە دوورخستنیکی تەواو، مەگەر کەسیک لە پارێزکارییدا تەواوی کردبی.

کەواتە: (لایصلاها)، واتە: پیی ناسووتیتیری بەپی سووتاندیکی تیرو تەواو،
مەگەر کەسیک لە خراپەکارییدا تەواوی کردبی کە بابای بیروایە، بەتەواویش
لیی وەدوورناخری، لیوە دوورخستنیکی تیرو تەواو، کە هیچ لەو ئاگرە نەگاتی،
مەگەر کەسیک کە لە پارێزکارییدا، تەواوی کردبی، بۆیە دەگونجی بە شیوەیەکی
ناتەواو بسووتیتیری بەو ئاگرە، کەسیک کە: بەدەختترین ﴿الْأَشَقَى﴾ ش نەبی و، هەر
بەدەخت و خراپەکار (شقی) بی، هەروەها دەشگونجی دیسان لیی وەدوورنەخری
لەو ئاگرە، کەسیک کە پارێزکارتترین ﴿الْأَتَقَى﴾ نەبی، بەلکو بەس پارێزکار (تقی)
بی، کە لە هەندیک شت خۆی پاراستو، بەلام لە هەندیک شت خۆی نەپاراستو،
ئەنجا بە ئەندازەیی خو نەپاراستنەکەیی، بەو ئاگرە سزا دەدری.

خوا بە لوتف و کەرەمی بی سنووری خۆی تێمەش پاریزیی لەوێ خۆمان
گرفتار بکەین بەو سیفەتە خراپەوانەو، کە بەرەو دۆزەخمان دەبەن و، تەوفاق
و یارمەتییمان بدات کە خۆمان پرازیینەو بەو سیفەتە بەرزو چاکانەیی، بەرەو
بەهەشت و پاداشتی هەرە باشی خۆی پەروردگارمان دەبەن.

لێرەش کۆتایی بە تەفسیری سوورەتی (اللیل) دینن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

تہ فسیری سوورہ تی

الضُّحٰی

دەستپێک

بەرێزان!

ئەمڕۆ (۱۱) ی مانگی (ذی الحِجَّة) یه، [مانگی (۱۲) ی] سالی (۱۴۴۱) ی کۆچی، به‌رانبەر (۱) ی ئاب، [مانگی (۸) ی] سالی (۲۰۲۰) زایینی، له شاری دیرینی ههولێر، خوا پشتیوان بێ دەست ده‌که‌ین به تەفسیرکردنی سوورەتی (الضحی)، سه‌ره‌تاش پێناسه‌و نێوه‌پۆکی ئەم سوورەته موبارەکه، له‌حه‌وت بڕگه‌دا، ده‌خه‌ینه‌پوو:

پێناسه‌ی سوورەتی (الضحی) و بابەته‌کانی

یه‌که‌م: ناوی ئەم سوورەته:

ئەم سوورەته به سوورەتی (الضحی) ناسراوه، به‌لام له (صحيح البخاري) دا، ناوه‌که‌ی به سوورەتی (وَالضُّحَى)، هاته‌وه.

دووه‌م: شوینی دابه‌زینی:

به‌یه‌که‌ده‌نگی زانایان ئەم سوورەته له‌مه‌که‌ دابه‌زیوه، له‌و باره‌وه‌ش ئەم ده‌قه هه‌یه:

{عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه، قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ الضُّحَى مَكَّةَ} (ذكره السيوطي في الدر المنثور: ج ۸، ص ۵۳۹، ونسبه لابن الضريس والنحاس وابن مردويه والبيهقي).

واته: عه‌بدوللای کوری عه‌بباس رضي الله عنه، گو‌توویه‌تی: سوورەتی **وَالضُّحَى**، له شاری مه‌که‌ دابه‌زیوه.

سێیهه: ریزبه‌ندیی له موصحف و له دابه‌زین دا:

له ریزبه‌ندیی موصحف دا ژماره‌که‌ی: (۹۳)یهو، له دابه‌زینیشدا ژماره (۱۱) یان بۆ داناوه، ئهم سووپه‌ته سه‌ره‌تای سووپه‌ته‌کانی: (قِصَارُ الْمُفْصَل)ه، ئهمه‌ش زاراوه‌یه‌که‌و، زانیان چهند زاراوه‌یه‌کیان بۆ سووپه‌ته‌کانی قورئان له پرووی قه‌باره‌یان‌ه‌وه به‌کاره‌یناون، وه‌ك: (السَّبْعُ الطَّوَال)، ئنجا (المِثْنِ)، دوایی (المُفْصَل)، دوایی (قِصَارُ الْمُفْصَل)، واته: سووپه‌ته كورته‌كان، ئهم سووپه‌ته موباره‌که، پيش سووپه‌تی (الإنشراح)و، دوای سووپه‌تی (الفجر) دابه‌زیوه.

چوارهم: ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی:

ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی ئهم سووپه‌ته موباره‌که یازده (۱۱)یه، به‌یه‌کده‌نگیی هه‌موو ژمیره‌رانی قورئان.

پینجههه: نیوه‌رۆکی:

ئهم سووپه‌ته خوا ﷻ له سه‌ره‌تایه‌که‌یه‌وه سویندی خواردوه به: چیشته‌نگاوو به‌شه‌وگار، که داده‌پۆشی، یاخود داده‌سه‌کنی، که په‌روه‌ردگاری موحه‌ممهد ﷺ وه‌ك هاوبه‌شدانه‌ره‌كان لافیان لیده‌دات و بانگه‌شه‌یان ده‌کرد، وازی لێ نه‌هیناوه‌و لێی زویر نه‌بووه، به‌لکو له داهاتوودا، هه‌تا موحه‌ممهد رازی ده‌بی، خوا پاداشتی پێ ده‌دات، یاخود له دنیا‌دا خوا سه‌ره‌که‌وتن و پیشکه‌وتنی بۆ ده‌ره‌خسینی و، له دوا‌رۆژیشدا پاداشتی پێ ده‌دات، دوایش خوا بیری ده‌خاته‌وه، که کاتی خو‌ی هه‌تیو بووه‌و خوا په‌نای داوه‌و، گومرا بووه‌و خوا رینمایی کردوه‌و، ئاتاج بووه‌و خوا بێ نیازی کردوه‌و، بۆیه‌ش فه‌رمانی پیده‌کات، که سته‌م له هه‌تیو نه‌کات و، له سوا‌لکه‌ر تووپه‌ نه‌بی و، یادی چاکه‌ی خوا بکاته‌وه‌و باسی بکات.

شەشەم: تاییە تەندییە کانی:

ئەم سوڤەتە تیییدا باسی ژمارەیک لە تاییە تەندییە کانی پێغەمبەر موحەممەد ﷺ کراوە، کە تەنیا لەم سوڤەتەدا هاتوون، ئەوانیش پێنج شت:

۱- سویند خواردنی خوا بە چیشتهنگاو و بە شەوی هیمن، کە پەرەردگارت وازی لی نەهیناوی و لیشت تووڤە نەبوو، ئەمە لە ئایەتەکانی: (۱ و ۲ و ۳) دا هاتو.

۲- دواڤۆژ لە دنیا بۆ تۆ باشتر، لە ئایەتی (۴) دا.

۳- خوا هیندەت دەدات لی دنیاو لە دواڤۆژدا، هەتا پازیی دەبی، لە ئایەتی (۵) دا.

۴- باسی هەتیوی و نەشارەزایی و نەداریی موحەممەد ﷺ، گۆرینیان بە حەوینرەنەوێ و، پێنماییکرانی و، پێنمازکرانی، لە ئایەتەکانی: (۶ و ۷ و ۸) دا.

۵- فەرمان پیکردنی لە بارەیی هەتیوو هەژارو باسی چاکەیی خوا کردنەو، لە ئایەتەکانی: (۹ و ۱۰ و ۱۱) دا.

حەوتەم: دابەشکردنی ئایەتەکان:

ئیمە کۆی یازدە (۱۱) ئایەتەکەیی ئەم سوڤەتە موبارەکە دەکەینەو بۆ یەك دەرس.

رێکەپێدانی مەکتەبی مامۇستە عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR Codes

لە تۆڤە کۆمەڵایەتیەکان لەگەڵتان

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عەلی بابیر/ AliBapir

عەلی بابیر/ AliBapir

کەتانی

رێکەپێدانی مەکتەبی مامۇستە عەلی بابیر

QR Codes

دەرسى ئەم سوورەتە

پیناسە ی ئەم دەرسە

ئەم دەرسە کۆی یازدە (۱۱) ئایەتە کە ی ئەم سوورەتە موبارە کە دەگریتەو،
کە وەك گوتمان خوا ﷻ لەم سوورەتە موبارە کە دا، سەرەتا سویند دەخوا بە دوو
شتان:

یە کە م: بە چیشته نگاو، یاخود بە تیشکی خۆر: ﴿وَالضُّحَى﴾ بە چیشته نگاو دەگوترێ،
کە خۆر لە چاوی مروڤدا بە ئەندازە ی پمیک بەرز دەبیتەو، لە ئاسۆی خۆرەهلاتەو،
هەروەها ﴿وَالضُّحَى﴾ بە تیشکی خۆریش دەگوترێ.

دووهم: ﴿وَاللَّيْلُ إِذَا سَجَى﴾ سویند بە شەوگاریش کاتیک ئارام و، هیمن دەبی، کاتیک
سەقامگیر دەبی، یاخود کاتیک دادەپۆشی، ئەو واتایانە ی هەموو بو دانراون.

خوا سویند بەو دوو شتانه دەخوات، لەسەرچی؟ ﴿مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى﴾
ئەمە وەلامی سویندە کە یە، پەروەردگارت خواحافیزی لە تۆ نەکردو و، تۆ ی
بەجینە هیشتو، ﴿وَمَا قَلَى﴾ یانی: (وَمَا قَلَاكَ)، تۆشی نەبوغزاندو و لیت زویر
و توورە نیە، ﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى﴾، مەنزلگای کۆتاییش بو تۆ لە
مەنزلگای یە کە م کە دنیا یە باشترە.

ئنجا خوا بە ئینی پیدەدا، کە لەمەودوا هیندە ی پیدەدا لە بەخششی خۆی،
لە دنیاو لە دواپۆژدا تاكو پازی دەبی ﴿وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى﴾، ئەمەش
بە راستی مۆژدە یە کە یە کجار خۆشبوو بو سەر دلی موبارە کە پیغەمبەری
خاتەم ﷺ کە خوا هیندە ی پیدەدات تاكو پازی دەبی، نەشیفەرموو: لە دنیا
یان لە دواپۆژدا، بۆیە هەم دنیا دەگریتەو، هەم دواپۆژ دەگریتەو، یانی: هەم
لە دنیادا سەرکەوتنی بو دەرەخسینی و، کاری خیری بو دەرەخسینی، چاکە ی
بو دەرەخسینی، تاكو پازی دەبی، هەم لە پۆژی دوايشدا، هیندە ی پاداشت
دەداتی تاكو پازی دەبی.

تُنْجَا خَوَا ۞ سَیْ لَه چاکه و نیعمه ته کانِی خَوِی ده خاته وه یادی پیغهمبه ر
 موحه ممه د ۞: ﴿اَلَمْ یَجِدْکَ یَتِیْمًا فَاَوٰی ۞﴾ ئایا خوا تووی به هه تیوو لی
 هه لئه کهوت، په نای دای؟ ﴿یَجِدْکَ ۞﴾ یانی: ﴿اَلَمْ یُصَادِفْکَ﴾ ئایا خوا تووی
 به هه تیوو لی هه لئه کهوت، ئایا توو بی باب نه بووی؟ به لکو بی دایکیش بووی،
 (فَاَوٰی) تووی حه واند هه، تووی په نادا، په نایه کی بوو په خساندی، ﴿وَوَجَدْکَ ضَالًّا
 فَهَدٰی ۞﴾ هه روه ها ئایا خوا تووی گومرا نه بینِی، به لام ریتماییکردی، (ضَلال)
 لی رهدا به مانای نه زانینی هیدایه تی خوایه، نه ک به مانای کوفرو شیرک و
 تاوان و لادان بیت، نه خیر، ئایا خوا تووی لی هه لئه کهوت که به ریئت نه ده زانی،
 ﴿فَهَدٰی ۞﴾ یانی: ﴿فَهَدٰکَ﴾، به لام تووی ریتماییکردو خستیه ته سه ر ریی راست؟
 تَنْجَا: ﴿وَوَجَدْکَ عَایِلًا فَاَغْفٰی ۞﴾ ئایا خوا تووی به نه دارو ئاتاج لی هه لئه کهوت،
 بی نیازی کردی، توو نه دارو ئاتاج بووی، به لام خوا تووی بی نیاز کرد، به
 تاییه ت به هووی هاوسه رگرییت له گه ل خه دیجه وه (خوا لیی پازی بی)؟ تَنْجَا
 مادام خوا ۞ بهو شیوه یه مامه له ی له گه ل توو دا کردوه، ﴿فَاَمَّا الْیَتِیْمَ فَلَا نَفْعَ ۞﴾،
 توو مندالی بیباب، چ کور بی، چ کچ بی، سته می لی مه که، لیی توو په
 مه به، مه یچه وسینه وه، ﴿وَاَمَّا السَّائِلَ فَلَا نَنْهَرُ ۞﴾ بابای سوالکه ریش که داوات لی
 ده کات، لیی توو په مه به، تیوه ی مه خوره، ﴿وَاَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّکَ فَحَدِّثْ ۞﴾ چاکه ی
 په روه ردگاریش ت باس بکهو، یادی بکهو، بیخه پروو.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿وَالضُّحٰی ۱﴾ وَاللَّیْلَ اِذَا سَجٰی ۲ ﴿مَا وَدَّعَکَ رَبُّکَ وَمَا قَلٰی ۳﴾ وَلِلْآخِرَةِ خَیْرٌ لَّکَ مِّنَ
 الْاَوَّلٰی ۴ ﴿وَلَسَوْفَ یُعْطِیْکَ رَبُّکَ فَتَرْضٰی ۵﴾ اَلَمْ یَجِدْکَ یَتِیْمًا فَاَوٰی ۶ ﴿وَوَجَدْکَ
 ضَالًّا فَهَدٰی ۷﴾ وَوَجَدْکَ عَایِلًا فَاَغْفٰی ۸ ﴿فَاَمَّا الْیَتِیْمَ فَلَا نَفْعَ ۹﴾ وَاَمَّا السَّائِلَ فَلَا
 نَنْهَرُ ۱۰ ﴿وَاَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّکَ فَحَدِّثْ ۱۱﴾

مانای دهقاوده قی ئایه تهکان

{به ناوی خوای به به زهیی به خشنده . سویند به چیشته نگاو (۱) سویند به شهویش کاتیک (تاریک داهات و) هیمن بوو (۲) پهروه ردگارت وازی لی نه هی ناوی و لیشت نیگه ران نه بووه (ئه ی موحه ممه د (۳) (مه نزلگای) کوتاییش بو تو له (مه نزلگای) یه کهم (ژیانی دنیا) باشتره (۴) به دلناییش به مزووانه خوا (له) چاکه کانی خوئی پیت ده به خشی، ئنجا پازی ده بی (۵) ئایا (خوا) توئی هه تیو لی هه لئه کهوت، ئنجا په نای دای و هه وانده وه؟ (۶) ههروه ها ئاتاجی بینی و بینازی کردی؟ (۷) ههروه ها گومرای بینی و پینمای کردی؟ (۸) ئنجا توش ستم له هه تیو مه که (و مه پره نجینه) (۹) ههروه ها له سوا لکه ریشه وه مه خوره (و مه پره تینه) (۱۰) چاکه ی پهروه ردگاریشت باس بکه (۱۱).

شیکردنه وهی هه ندیک له وشهکان

(وَالضُّحَى): (الضُّحَى: اِنْبِسَاطُ الشَّمْسِ وَامْتِدَادُ النَّهَارِ، وَاسْمُی الْوَقْتُ بِهِ)، (ضَحَى): بریتیه له بلاو بوونه وهی خور و دریز بوونه وهی رۆژگار، کاتیکی دیاریکراویش به (ضحی) ناو نراوه، که بریتیه له کاتی چیشته نگاو، کاتیک خور له چاوی مرو قدا به ئەندازه ی پمیک، له کاتی هه لهاتیندا، له ئاسوی خوره له لات، به رزده بیتیه وه.

(سَجَى): (سَجَى الْبَحْرُ سَجْوًا، أَيْ: سَكَنَ، سَكَتَ أَمَوَاجُهُ، وَمِنْهُ اسْتَعِيرَ تَسْجِيَةُ الْمَيِّتِ)، (سَجَى)، به مانای (سکن)، واته: هیمن بوو، ئارام بوو، ده گوتری: (سَجَى الْبَحْرُ سَجْوًا) واته: ده ریا به که شه پوله کانی ئارام و هیمن بوون، ئالوز نه بوون، دوایی له و وشه یه وه داپوشینی مردوو (تَسْجِيَةُ الْمَيِّتِ) خوازاوه ته وه، مردوو که ده مرئ، پو شاکیکی به سهر هه لده کیشن و جه نازه که ی داده پو شن.

(مَا وَدَّعَكَ): (الدَّعَةُ: الْخَفْضُ يُقَالُ: وَدَّعْتُ كَذَا أَدَعُهُ وَدَعَا، نَحْوَ تَرَكْتُهُ وَادِعَاً، وَالتَّوَدَّيْعُ أَصْلُهُ الدُّعَاءُ أَنْ تَدْعُوَ لِلْمُسَافِرِ بِالدَّعَةِ)، وشهى: (دَعَا): به مانای (خَفْض) ه، واته: ژیانیکی نهرم و خوش، دهگوتری: (وَدَّعْتُ كَذَا أَدَعُهُ وَدَعَاً)، فلان شتهم واز لیهینا، وازی لئ دههینم به واز لیهینان، (نَحْوَ تَرَكْتُهُ وَادِعَاً)، واته: وازم لیهینا و به هیمنی لئی گه رام، (وَالْتَّوَدَّيْعُ أَصْلُهُ الدُّعَاءُ أَنْ تَدْعُوَ لِلْمُسَافِرِ بِالدَّعَةِ) (تَوَدَّيْع): له ئەسلدا ئەوهیه که بو بابای ریوار بپارییهوه، خوا ژیانى خوشى به نسیب بکات لهو سه فهرهیدا تووشی گرفت و کیشهو کووسپ و ته گهره نه بیئت.

(وَمَا قَلَى): (الْقَلَى: شِدَّةُ الْبُغْضِ، يُقَالُ: قَلَاهُ يَقْلِيهِ وَيَقْلُوهُ)، (قَلَى): بریتیه له زور رق لئ هه لسان، دهگوتری: (قَلَاهُ يَقْلِيهِ وَيَقْلُوهُ)، رقی لئ هه لسا، رقی لئ هه لدهستى، هه م به (يَقْلِيهِ)، هه م به (يَقْلُوهُ)، هه ردووکیان هاتوون، واته: رقی لئ هه لدهستى.

(فَأَوَى): (أَوَى إِلَى كَذَا: انْضَمَّ إِلَيْهِ يَأْوِي أَوْيَاً وَمَأْوًى، وَأَوَاهُ غَيْرُهُ يُؤْوِيهِ إِيَوَاءً، (أَوَى) په نای بو فلان شته برد، چوو ته نیشتی (يَأْوِي) په نای پئ دهبا (أَوِيَا وَمَأْوًى) هه ردووکیان چاوگن، (وَأَوَاهُ غَيْرُهُ) واته: جگه له خوئ ئەوى په نادا (يُؤْوِيهِ إِيَوَاءً) دهیحه وینیتتهوه، یان په نای دهدا به په نادان.

(ضَالًّا): (الضَّلَالُ: الْعُدُولُ عَنِ الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ، وَيُضَادُّهُ الْهَدَايَةُ، أَيُّ: غَيْرُ مُهْتَدٍ لِمَا سَبَقَ إِلَيْكَ مِنَ النُّبُوَّةِ)، (ضَال): لادانه له پئی راست، پیچه وانه که ی بریتیه له هیدایهت واته: به پئی راست زانین، ئنجا که ده فهرموئ: ﴿وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى﴾، واته: توئ لئ هه لکهوت که به پئیت نه ده زانی.

یاخود: (غَيْرُ مُهْتَدٍ لِمَا سَبَقَ إِلَيْكَ مِنَ النُّبُوَّةِ)، ئەوهی دواى به هوى پیغمهبرایه تیهوه بوئ هینرا، ده تزانى.

مه بهست ئەوهیه پیغمهبرى خاتهم ﷺ که خوا لیرهدا به (ضال) پیناسه ی دهکات، وهك دواى باس ده کهین، پیویست بهو هه موو پینهو په پۆیانە ناکات،

که به شیک له پروونکه رهوانی قورئان کردوویانه، چونکه حاله تی گو مپرابوونی پیغه مبهری خوا ﷺ، واته: به پئی راستی نه زانیوه، نه ک به و واتایه ی هه لگری کوفرو شیرک بووبی، چونکه ناسینی خواو، خواناسین، شتیکی ریشه داره له ناخ و زگماکی هه موو مروقه کاند، پیغه مبهران و جگه له پیغه مبهران، بویه پیویست ناکات ئه و گومانانه بردری، پیغه مبهری خاتهم ﷺ وه ک دوایی باسی ده کهین، خوا پارستوویه تی پیش پیغه مبهرایه تیش له شتی ناشیرین، وه ک پیغه مبهرا نی دیکه شی پاراستوون، به لکو جاری وایه خوا جگه له پیغه مبهرا نیش ده پاریزی له کاتیکیدا که شاره زاش نین، به لام خوا له شتی ناشیرین و ناریک ده یانپاریزی، چ جای پیغه مبهری خاتهم ﷺ، سهروه ری پیغه مبهران و باشتین ئینسان و چاکترینی بهنده کانی خوا ﷺ.

(عَائِلًا): (أَيُّ: أَزَالَ عَنْكَ فَقْرَ النَّفْسِ وَجَعَلَ لَكَ الْغِنَى الْأَكْبَرَ، وَعَالَ أَيُّ: افْتَقَرَ فَهُوَ عَائِلٌ)، خوا هه ژاری نه فسی له تو دوورخسته وهو بینازی گه وهی به تو به خشی، که له دلدا ده وله مه ندبی.

(عَالَ)، یانی: ئاتاج و نه دار بوو، (فَهُوَ عَائِلٌ) ئه و نه داره، (عَائِلٌ)، که سیکه که سانیکی دیکه ی به ئه ستوو بن، به خیویان بکات و، مه سه فیانی بو نه کیشری، له وه وه هه موو هه ژارو نه داریک ناوی لئراوه: (عَائِلٌ).

(فَأَغْنَى): (أَغْنَى عَنْكَ كَذَا أَيُّ: كَفَاءٌ)، واته: تو ی بیناز کرد، خوا ﷺ که لینی ئاتاجیی و نه داری له تو دا نه هیشت.

(فَلَا نَقَهَرُ): (الْقَهَرُ: الْغَلْبَةُ وَالتَّذْلِيلُ مَعًا)، (الْقَهَرُ): بریتیه له زالبوون و زه بوونکردن پیکه وه، (وَيُسْتَعْمَلُ فِي كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا)، له هه ر کامیکیشیاندا به کارده هیتری، هه م له به سه ردا زالبووندا، هه م له زه بوون کردندا، واته: که له گه ل هه تیودا مامه له ده که ی، وای مامه له له گه لدا مه که، به سه ریدا زالبی و زه بوونی بکه ی.

(وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا نَنْهَرُ): (تَنْهَرُ: النَّهْرُ وَالْإِنْتِهَارُ: الرَّجْرُ مِغَالِظَةٌ، نَهَرَهُ وَانْتَهَرَهُ)، (نَهَرُ وَانْتَهَارُ)، ههردووکیان، یانی: تیره خوړین به زبریی له که سیکه وه، (انْتَهَرَهُ)، مانایه که ی به هیژتره له (نَهَرَهُ)، چونکه پټه کانی زیاترن و مانایه که شی به هیژتره. (فَحَدَّثْتُ): یانی: (أَذْكَرَ) باس بکه (التَّحْدِيثُ: الإِخْبَارُ)، (تَحْدِيثُ): به مانای هه و آل پیدان (أَيُّ أَخْبَرٍ مِمَّا أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْكَ اعْتِرَافاً بِفَضْلِهِ وَذَلِكَ مِنَ الشُّكْرِ)، ته وهی خوا ﷺ پیدای، باسی بکه، وه ک دان پیداهینان به چاکه ی تهودا، ته وهش به شیکه له سوپاسگوزاریی بو خوا.

هو ی هاتنه خواره وهی نایه ته کان

لهوباره وه چه ند ریوایه تیک هاتوون:

١- {عَنْ جُنْدُبِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: احْتَبَسَ جَبْرِيلُ «عَلَيْهِ السَّلَامُ» عَلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَتْ امْرَأَةٌ مِنْ قُرَيْشٍ: أَبْطَأَ عَلَيْهِ شَيْطَانُهُ، فَنَزَلْتُ: ﴿مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى﴾ ٢ ﴿وَلِلْآخِرَةِ خَيْرٌ لَكَ مِنَ الْأُولَى﴾ ٤ ﴿وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى﴾ ٥ {رواه البخاري: ٤٩٨٣، و مسلم: ١٧٩٧.

واته: جوندوبی کوری عهبدوللا (خوا لئی پازی بئی)، ده لئی: جبریل «علیه السلام» ماوهیه که له پیغه مبه ر ﷺ دواکهوت، نه هات بو لای، ئافره تیک له هوژی قوره یش گوتی: شهیتانه که ی لئی دواکهوتوه، نه هاتوه بو لای، خوا ﷺ لهو باره وه ته نایه ته موباره کانه ی دابه زاندن.

٢- {عَنْ جُنْدُبِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: أَبْطَأَ جَبْرِيلُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ: الْمُشْرِكُونَ قَدْ وُدَّعَ مُحَمَّدٌ فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ ﴿مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى﴾ ٢ ﴿وَلِلْآخِرَةِ خَيْرٌ لَكَ مِنَ الْأُولَى﴾ ٤ ﴿وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى﴾ ٥ {أخرجه الطبري في جامع البيان ١٣٨/٣٠١.

واته: جوندوب (خوا لئی پازی بئی)، ده لئی: جبریل سهلامی خوا ی لئی ماوهیه که پیوه خرا، نه هات بو لای پیغه مبه ری خوا ﷺ، هاوبهش بو خوا

دانه ره کان، گوتیان: موحه ممه د وازی لیهینراوه، خوا عزوجل ئەمە ی دابه زاند:

﴿ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ۚ ﴿٢﴾ وَلِلْآخِرَةِ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ ۚ ﴿٤﴾ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ ۚ ﴿٥﴾ ۝ ﴾

۳- {عَنْ جُنْدُبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، يَقُولُ اشْتَكَى النَّبِيُّ ﷺ فَلَمْ يَقُمْ لَيْلَةً أَوْ لَيْلَتَيْنِ، فَأَتَتْهُ امْرَأَةٌ فَقَالَتْ: يَا مُحَمَّدُ مَا أَرَى شَيْطَانَكَ إِلَّا قَدْ تَرَكَكَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ (وَالضُّحَى، وَاللَّيْلُ إِذَا سَجَى، مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ)}. الطبرانی: ۱۷۰۹.

واته: جوندوب (خوا لێی رازی بێ) دەلێ: پیغه مبه ری خوا ﷺ نه خوش بوو، شه ویك یان دوو شه وان، هه لئه ستا بو پهرستش و نوێژ، ئافره تیک هات بو لای، گوتی: ئە ی موحه ممه د پیم وایه شه ی تانه که ت وازی لێ هی ناوی، خوا عز وجل سه ره تای ئەم سووره ته مو باره که ی دابه زاند.

۴- {عَنْ جُنْدُبِ الْبَجَلِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ فِي غَارٍ فَدَمِيتُ أَضْبَعُهُ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ هَلْ أَنْتَ إِلَّا إِضْبَعٌ دَمِيتَ، وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ مَا لَقِيتَ، قَالَ: وَأَبْطَأَ عَلَيْهِ جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ، فَقَالَ: الْمَشْرِكَونَ قَدْ وُدَّعَ مُحَمَّدٌ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ} (۱). أخرجه الترمذي: ۳۳۴۵ وقال: حديث حسن صحيح.

واته: جوندوبی به جه لیبی (خوا لێی رازی بێ) دەلێ: له خزمه ت پیغه مبه ردا بووم ﷺ له ئە شکه و تیکدا په نجه یه کی بریندار بوو، (تایا به بن به ردیک که وتوه، یان به ردیک ی پێ که وتوه)، پیغه مبه ریش ﷺ ته ماشای په نجه ی خو ی کردو فه رمووی: تایا تو ته نیا په نجه یه ک نی که خو ئیت پیداهاتوه له پیناوی خوا دا، ئە وه ی تووشت بووه، به سه رت هاتوه! ئنجا جیبریلش ماوه یه ک لیبی دوا که وت و نه هات بو لای، هاوبه ش بو خوا دانه ره کان گوتیان: موحه ممه د ﷺ وازی لیهینراوه، خواش ﷺ ئەم ئایه ته مو باره که ی دابه زاند: ﴿ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ۚ ﴾

(۱) ئەم چوار گێڕدراوه یه له (الإستیعاب فی بیان الأسباب: ج ۳، ص ۵۲۰ و ۵۲۱) دا هاتوون.

ئەم چوار گێردراوێه هەر چواریان راست و دروستن لە پرووی سەنەدەوه.

٥- ئنجا با لەو بارەوه چەند دەقیکی دیکەش بێنین:

{عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه، قَالَ: عُرِضَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ مَا هُوَ مَفْتُوحٌ عَلَى أُمَّتِهِ مِنْ بَعْدِهِ كُفْرًا كُفْرًا، فَسَرَّ بِذَلِكَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى﴾ ٥ فَأَعْطَاهُ فِي الْجَنَّةِ أَلْفَ قَصِيٍّ، فِي كُلِّ قَصِيٍّ، مَا يَنْبَغِي مِنَ الْوِلْدَانِ وَالْخَدَمِ { (أخرجه الطبري: ج ٣٠ ص ٤٤٩، وابن أبي حاتم، وابن كثير في تفسير القرآن العظيم ج ٤ ص ٥٥٨، والطبراني في المعجم الكبير: ١٠٦٥٠، والحاكم في المستدرک ج ٢ ص ٦٦٤، والبيهقي في دلائل النبوة: ج ٧، ص ٦١، والواحدی في أسباب النزول ص ٣٠٢، والوسيط ج ٤ ص ٥٠٩، وأبو نعيم في حلية الأولياء ج ٣ ص ١١٢، قال مؤلفا الإستيعاب في بيان الأسباب: قلنا هذا حديث صحيح رجاله ثقات).

واته: عەبدوللای کوری عەباس رضي الله عنه، دەلی: پێشانى پێغه مبهرى خوا ﷺ درا ئەوهی له دواى خۆی ئۆممەتە کە ی پێی دەگات، شوین شوین پێشانى دران، ئەویش زۆر بهوه دلخۆش بوو، ئنجا خوا عزوجل ئەم ئایەتە موبارە کە دابەزاند: ﴿وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى﴾ ٥، لەمەودوا پەرەردگارت هێندەت پێدەدا، تاكو پازى دەبى، ئنجا له بهههشتدا ههزار كۆشكى پێدا، له هەر كۆشكىدا ئەوهی تێدايه كە پێویسته تێدا بێ، لەو لاوانه ی خزمەت دەكەن، له خزمەتكاران و، لەو نازو نيعمه تانه ی بۆ پێغه مبهرى خاتەم ﷺ دانراون.

٦- هەر لەو بارەوه ئەم گێردراوێهش دێنین، كە گێردراوێه كى (مُرْسَل)ه، سەنەدە کە ی وهك هى ئەوانه ی پێش بەهێز نیه، بەلام ههندیك ورده كاری زیاتر ده گریته خۆی:

{عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ: ﴿تَبَّتْ يُدَا أَيْ لَهَبٍ وَتَبَّ﴾ ١ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ، وَمَا كَسَبَ ٢ سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ٣ وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ٤ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ٥، قَالَ فَقِيلَ لَأَمْرَأَةٍ أَيْ لَهَبٍ: إِنَّ مُحَمَّدًا قَدْ هَجَاكَ، فَأَتَتْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ وَهُوَ جَالِسٌ فِي الْمَلَأِ فَقَالَتْ: يَا

مُحَمَّدٌ عَلَى مَا تَهْجُونِي؟ قَالَ فَقَالَ: إِنِّي وَاللَّهِ مَا هَجَوْتُكَ مَا هَجَاكَ إِلَّا اللَّهُ، قَالَ: فَقَالَتْ: هَلْ رَأَيْتُنِي أَحْمِلُ حَطْبًا أَوْ رَأَيْتُ فِي جِيدِي حَبْلًا مِنْ مَسَدٍ؟ ثُمَّ انْطَلَقَتْ فَمَكَثَتْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَيَّامًا لَا يَنْزِلُ عَلَيْهِ، فَأَتَتْهُ، فَقَالَتْ: يَا مُحَمَّدُ! مَا أَرَى صَاحِبَكَ إِلَّا وَقَدْ وَدَّعَكَ وَقَلَاكَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿وَالضُّحَىٰ ۝ ۱﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ۝ ۲﴾ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ۝ ۳﴾ (أخرجه الحاكم: ج ۲، ص ۵۲۶، قال مؤلفا الإستيعاب: قلنا وهذا إسناد ضعيف، وقال الحاكم: هذا إسناد صحيح).

له زهیدی کوری ئەر قەمەو (خوا لای پازى بى) هاتوه، دواى ئه وهى سورەتى: ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۝ ۱﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ۝ ۲﴾ سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۝ ۳﴾ وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۝ ۴﴾ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ۝ ۵﴾، بۇ پىغەمبەرى خاتەم دابەزى ﷺ، بە خىزانى ئه بوو له هەب گوترا، {كه ناوى (ئوممو جه ميل) بووه}: موحەممەد ھىرشى كردۆتە سەرت، قسەى پىگوتووى، ئەویش ھاتە لای پىغەمبەرى خوا ﷺ له ھالیکدا دانىشتبوو له گەل کۆمەلێکدا، له کەسانى قسە بە دەست و قسە پوشتوو، گوتى: ئەى موحەممەد! بۆچى ھىرشم دە کەيە سەر؟ ئەویش فەرمووى: سویند بە خوا من ھىرشم نە کردۆتە سەرت، تەنیا خوا ﷺ ھىرشى كردۆتە سەرت، ئنجا خىزانى ئه بوو له هەب گوتى: ئایا بینۆتە کۆلەدار ھەل بگرم، یاخود بینۆتە پەتیکى ھۆندراوھم له گەردندا بى، (وہك ئایەتەكە دە فەرموئ؟) دواى پوشت، پىغەمبەرى خواش ﷺ چەند پوژىك مایەو، قورئانى بۇ دانەبەزى، ئەو ئافرەتەش جارىكى دیکە ھاتەو بە بۇ لای، گوتى: ئەى موحەممەد! وا ھەست دەكەم ھاوھەلەكەت وازى لى ھینابى و لیت نىگەرەن بووبى، ئیدی خوا عز وجل ئەم سورەتەى دابەزاند، بە تايەت ھەرسى ئایەتى: ﴿وَالضُّحَىٰ ۝ ۱﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ۝ ۲﴾ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ۝ ۳﴾

وہك پىشترىش گوتم، له پرووى سەنەدەو بە لى زانایان گرفتیکیان له سەنەدەكەیدا ھەيە، بە لام مانایەكەى ھەروەك مانای گێردراوھەکانى پىشەيە.

V- کۆتا دەق که له و بارهوه ده بهێنین:

{عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: سَأَلْتُ رَبِّي شَيْئًا وَدِدْتُ أَنِّي لَمْ أَكُنْ سَأَلْتُهُ، قُلْتُ: يَا رَبِّ كُلُّ الْأَنْبِيَاءِ أُعْطُوا أَشْيَاءَ فَذَكَرَ سُلَيْمَانَ بِالرَّيْحِ، وَذَكَرَ مُوسَى، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى﴾ { (ذكره السيوطي في الدر المنثور: ج ٨، ص ٥٤٤، ونسبه لابن مردويه).

واته: ئېينو عه بېاس ﷺ ده لئ: پيځه مبهري خوا ﷺ فه رمووي: شتيكم له پهروه دگارم داوا كرد، هه زه ده كرد ليم داوا نه كرد بايه، گوتم: ئه ي پهروه دگار! هه موو پيځه مبهران سهلامى خويان لئ بئ، هه ريه كه ي شتيكيان پيدراوه، دوايى باسى ئه وهى كردوه كه سوله يمان باي بو ده سته موو ملكه چ كراوه، دوايى باسى موساى كردوه، (وا پيځه چئ باسى پيځه مبهرانى ديكه شى كردبئ)، خواش عز وجل بوى دابه زاند: ﴿أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ﴾ ٦، ئايا توش هه تيو نه بووى خوا تووى په نادا، هه ژار نه بووى (خوا) تووى ده وله مه ندو بينياز كرد، به رئ نه زان نه بووى خوا تووى ريتمايى كردو بهرچاو روونى به توډا؟

مانای گشتیی نایه‌ته‌کان

خوایں اللہ! ہم سوورہ تہ موبارہ کہ دا دہ فہ رموی:

﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾ به ناوی خوای به به زهی به خشنده، واته:

۱- خویندن و تیّرامانی نهم قورئانه به ناوی خوی به به زهیی به خشنده ده ست پیده کهم.

۲- کاره کهم بۆ خوا ئەنجام دەدەم، ئەك بۆ جگە لە خوا.

۳- کاره کهم به ییّی به رنامه ی خوا ئه نجام ده ده م.

۴- کارەكەم بەپێی تواناو وزەیهك كه خوا بۆی پەخساندوووم ئەنجام دەدەم.

﴿وَالضُّحَى﴾ سویند بە (ضحی)، ئەم وشەیه بە تیشکی خۆر دەگوتری و، بە چێشتەنگاویش، ﴿وَاللَّيْلَ إِذَا سَجَى﴾ سویند بە شەوگار کاتیک که ئارام دەبی، هێمن دەبی، یاخود کاتیک دادەپۆشی، ﴿مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى﴾ پەروەردگارت نە وازی لێت هێناوە، نە لێشت نێگەرانهو لێشت زویر بووە، ﴿وَلِلْآخِرَةِ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى﴾ بەدنیایی کۆتایی، (مەنزلگاوی پێگەو پاداشتی کۆتایی) بۆ تۆ لە هی یەكەم باشترە، واتە: لە دنیا شدا خوا ﷻ نازو نێعمەت پێدەدا، نازو نێعمەتی مەعنەویی و، بۆت دەپەخسێتی، سەرکەوتن لە دواي سەرکەوتن، بەلام ژیا نی دواپۆژو پاداشتی دواپۆژ بۆ تۆ لە هی دنیا باشترە، ﴿وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَرَضَى﴾ بە دنیایی پەروەردگارت بە زوویی پیت دەدات، ئنجا پازی دەبی، واتە: هەم لە دنیا دا پیت دەدا، نێعمەتی مەعنەویی، ئایین و پەيامەكەي که پێیدا ناردووی بۆت سەقامگیرو دەستپۆشیتوو دەكات و بلاودەكاتەو، لە دواپۆژیشدا بە جوړی پاداشت دەداتەو پێی پازی دەبی.

ئنجا خوا ﷻ سێ لە چاکە بنەپەتییەکانی خۆی دەخاتەو پیری موخەمەد ﷺ و دەفەرموی: ﴿أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى﴾ ئایا (خوا) تۆی هەتیو لێ هەلنەكەوت، بەلام هەواندیهو، یانی: (فَأَوَّاكَ)، ﴿وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى﴾ هەروەها ئایا تۆی گومراو بەرێ نەزان لێ هەلنەكەوت، بەلام رێنماییکردیی و بەرچاوی پۆشن کردیهو؟ ﴿وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى﴾ هەروەها ئایا تۆی هەژارو نەدارو ئاتاج لێ هەلنەكەوت، بەلام پێنیزی کردی، سەرەوت و سامانی بۆ پەخساندی؟ ﴿فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَنْهَرْ﴾ ئنجا مادام خوا ﷻ هەموو ئەوانەي بۆ تۆ کردوون، تۆش لە مندالی هەتیوی بێباب توورە مەبە، مەچەوسێنەو، سەتمی لێ مەكە، ﴿وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ﴾ لە سۆالکەرو داواکەريش مەخوڕەو سەرزەنشتی مەكەو، دەری مەكە، ﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾ چاکەي پەروەردگاریشت باس بکە، یاخود: یادى بکە.

هه‌لبه‌ته پیغه‌مبه‌ری خاتهم ﷺ له‌گه‌ڵ هه‌تیوو مندالی بیابادا، زۆر به‌ لوتف و میهره‌بان بووه، به‌لام که ده‌فهرمووی: ﴿فَلَا نَقْهَرُ﴾، ئه‌وه توانج تیگرتنی ئه‌وانه‌یه که سته‌م له هه‌تیو ده‌که‌ن، واته: تۆ وه‌ک که سانی‌ک مه‌به که سته‌م له هه‌تیو ده‌که‌ن.

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌رگیز له سوالکه‌رو ئاتاج توو‌ره نه‌بووه‌و، سه‌رزه‌نشتی نه‌کردوه‌و ده‌ری نه‌کردوه‌و، به‌لام دیسان ئه‌وه‌ش توانج گرته‌ له که سانی‌ک که به‌و جو‌ره مامه‌له له‌گه‌ڵ سوالکه‌رو داواکاردا ده‌که‌ن، یانی: تۆ وه‌ک وان مه‌که.

﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾ چاکه‌ی په‌روه‌ردگاریشت یاد بکه، یاخود باسی بکه، یادکردنه‌وه‌ی له‌بیر بوونیه‌تی و باسکردنه‌که‌شی ئه‌وه‌یه که ئه‌و ئایین و په‌یام و به‌رنامه‌یه خوا پێیدا ناردوه‌و بلاوی بکاته‌وه‌و، رایبگه‌یه‌نی.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە ی یە کەم:

سویند خواردنی خوا سبحانە و تعالی بە چیشتهنگاوو بە شەوگاری ھێمن و داپۆشەرو، جموجۆل تیدا وەستاو، کە پیغەمبەری خووی واز لێ نەھێناو، لێ قەڵس نەبوو، مەزلگاوی پیگە ی دواپۆژیشی لە ھی دنیای باشتەرەو، ھێندەشی پێ دەبەخشی تا کو رازی دەبی:

خوا دەفەرموی: ﴿وَالضُّحَىٰ ۝۱ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ۝۲ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ۝۳ وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ ۝۴ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ ۝۵﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە پێنج بەرگەدا

۱- ﴿وَالضُّحَىٰ﴾ خۆی پەرەردگار دۆی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ سویند دەخوات بە (ضحی)، پێی (و)، لێرەدا بۆ سویند پێخواردنە، لە زمانی عەرەبیدا سێ پیت ھەن سویندیانی پێ دەخوری، (و، ب، ت)، (وَاللَّهُ، بِاللَّهِ، تَاللَّهُ)، لێرە خوا دەفەرموی: ﴿وَالضُّحَىٰ﴾ سویند بە (ضحی)، (ضحی)ش زانیان بە چەند واتایە ک تەفسیریان کردو: **یە کەم:** (صَدُرُ النَّهَارِ حَتَّى تَرْتَفَعَ الشَّمْسُ وَتُلْقِيَ شُعَاعَهَا)، سەرەتای پۆژ کاتیک خۆر بەرز دەبێتەو، تیشکە کە ی دەھاوی.

دوو ھەم: (النَّهَارُ كُلُّهُ بِدَلِيلٍ جَعَلَهُ فِي مُقَابَلَةِ اللَّيْلِ): ﴿وَالضُّحَىٰ ۝۱ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ۝۲﴾ واتە: (ضحی) بە ھەموو پۆژگار دەگوتری، بە بەلگە ی ئەو ی لە گەڵ شەوگارد بەراوردی پێکراو.

سێ ھەم: کە لە ھەموو واتایەکانی باوترە، بریتییە لە چیشتهنگاو، نوێژێکی سوننەت ھە ی پێی دەگوتری: (صَلَاةُ الضُّحَى)، کە لەو کاتەدا دەکری، خۆرھەڵدی و بە ئەندازە ی پمیک

له خۆرهه لاتهوه، له چاوی مروّقا بهرز ده بێتهوه، هه رچۆنیش بێ: (ضحی) چ مه بهست پێی سه ره تاي پۆژگار بێ، كه خۆر به رزده بێتهوه تاكو لای نیه پۆ، چ هه موو پۆژگار مه بهست بێ، چ مه بهست کاتی چیشته نگاو بێ به تايهت، گرنه ئه وه یه خوا سویندی پێ خواردوه.

(۲) - ﴿وَاللَّيْلُ إِذَا سَجَى﴾ سویند به شهوگار، کاتیک هێمن ده بێ و ئارام ده گری، (سجی) ش س مانای هه ن:

یهك: (أَيَّ سَكَنَ، أَوْ رَكَدَ، أَوْ هَدَأَ) ئه و س وشه یه ش مانایه کانیان لێک نیزیکن: کاتیک شهوگار سه قامگیر ده بێ، ئارام ده بێ، هێمن ده بێ.

دوو: ﴿سَجَى﴾: (أَظْلَمَ)، ﴿إِذَا سَجَى﴾، یانی: (إِذَا أَظْلَمَ)، سویند به شهوگار کاتیک تاریک دادی.

س: مانای سییه می: ﴿إِذَا سَجَى﴾: (إِذَا غَطَى) کاتیک داده پۆشی، لیره دا پیویسته ئه وه بزانی، كه خوا ده فهرمو: سویند به شهوگار، كه ئارام ده گری، هێمن ده بێ، واته: خه لکه که ی تیدا ئارام ده گرن، وهك (الطَّيْرُ)، گوتویه تی: (وَاللَّيْلُ إِذَا سَكَنَ بِأَهْلِهِ وَتَبَتَ بِظِلَامِهِ كَمَا يُقَالُ: بَحْرٌ سَاجٍ إِذَا كَانَ سَاكِئًا)، واته: سویند به شهوگار كه خه لکه که تیدا ئارام ده گرن و، هێمن ده بن، تاریکیه که ی ده چه سپی، ههروهك گوتراوه و ده گوتری: (بَحْرٌ سَاجٍ)، واته: ده ریا که ی هێمن و ئارام، كه شه پۆله کانی بوه ستن، كه واته: ﴿وَاللَّيْلُ إِذَا سَجَى﴾ ئه مه له پرووی پریمانی عه ره بییه وه، پێی ده گوتری: پالوه لادانی مه جازی (إِسْنَادٌ مُجَازِيٌّ)، ده گوتری: (سَجَى، يَسْجُو، سَجَا)، واته: ئارام و هێمن بوو، بێ دهنگ بوو، به ئارام بوون و بیدهنگ بوون و هێمن بوون، ئنجا لیره دا كه خوا (سَجَوِي) پالداوه ته لای شه و، پێی ده گوتری: پالوه لادانیکی مه جازی، چونکه ئه وانه ی هێمن ده بن و ئارام ده گرن له شه ودا، شه وه که خۆی نیه، به لکو خه لکه که یه كه له شه ودا به هو ی تاریکیه که یه وه ئارام و هێمن و بێ دهنگ ده بن، پشو و ده دن، ده خه ون.

(۳) - ﴿مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى﴾، پەرورەدگارت نە وازی لە تۆ هێناو، نە لیشت زویر بوو، ﴿وَمَا قَلَى﴾، یانی: (وَمَا قَلَاكَ)، لە تۆش زویر و نیگەرانی نەبوو، (الطَّبْرِي)، دەلی: (مَا تَرَكَكَ وَمَا أَبْغَضَكَ)، وازی لە تۆ نەهێناو، پقیشی لە تۆ هەلنەستاو، لیشت نیگەرانی و زویر نەبوو، وەك بیروایەکان بانگەشەیان دەکرد، پیشتر لە پرگەیی هۆی هاتنە خواردا، لەو بارەووە چەند پرۆایەتیکی جوړاو جوړمان هێنان، لێرە خواي بەرزى مەزن پاناوی (ك)ی، خستۆتە سەر: ﴿مَا وَدَّعَكَ﴾، یانی: (مَا تَرَكَكَ)، پەرورەدگارت وازی لە تۆ نەهێناو، خوا حافیزی لە تۆ نەکردو، بەلام: ﴿وَمَا قَلَى﴾، پاناوی (ك)ی نەخستۆتە سەر وشەیی: (قَلَى)، چونکە پسپۆرانی زمان گوتووین: (الْقَلَى: أَشَدُّ الْبُغْضِ) (قَلَى) یانی: زۆر پق لى هەلسان، ئەوێش بەرپرچەدانەوێ نەیارەکانی پیغمبەرە ﷺ کە دەیانگوت: پەرورەدگاری زۆر لێی نیگەرانی و توورەو لێی پەست بوو!

خوا دەفەرموی: نەخیر، پەرورەدگارت نە وازی لە تۆ هێناو، نە لیشت توورەو نیگەرانی بوو، ئنجا بۆیە (ك)ی نەخستۆتە سەر (قَلَى) تاكو توورەییەكە پەيوەست نەكړیتەوێ به پیغمبەری خاتەم ﷺ و وشەیی پیشتریش (ك)ی پیوێ لکینراو، قەرەبووی (ك) پیوێ لکاندنێ تیرەش دەکاتو.

(۴) - ﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى﴾، مەنزلگای کۆتاییش بۆ تۆ باشترە لە هەییەكەم، (الطَّبْرِي) ئاواي لیکداوێتو، ﴿وَالْآخِرَةُ﴾: مَا أَعَدَّ لَكَ فِيهَا، خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الدَّارِ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا، واتە: مەنزلگای کۆتایی و ئەوێ پەرورەدگارت بۆی سازو ئامادە کردووی لەویدا، بۆ تۆ چاکتر، لە مەنزلگای دنیاو لەوێ تێیدا هەییە، (فَلَا تَحْزَنَ عَلَى مَا فَاتَكَ فِيهَا، فَإِنَّ الَّذِي لَكَ عِنْدَ اللَّهِ، خَيْرٌ لَّكَ مِنْهَا) ئنجا ئەگەر لە دنیادا شتێکت لە دەست چوو، دلتەنگ مەبە، چونکە ئەوێ بۆ تۆ هەییە لەلای خوا لە پڕۆژێ دوایدا باشتر، لەوێ لە دنیادا هەییە.

(۵) - ﴿وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى﴾، بە دلنیاي پەرورەدگارت هێندەت پێدەدا، تاكو رازی بێ، (الطَّبْرِي)، ئاواي لێك داوێتو: ﴿وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ﴾ يَا مُحَمَّد! رَبُّكَ فِي الْآخِرَةِ مِنْ فَضَائِلِ نِعَمِهِ حَتَّى تَرْضَى، لەمەودوا ئەي موحەممەد پەرورەدگارت لە پڕۆژێ دوایدا هێندەت لەبەخشش و چاکەکانی خوێ پێدەدا، تاكو رازی دەبێ.

وشەى: ﴿وَلَسَوْفَ﴾ ديارە (و) بۆ بادانەوہو گيرانەوہیہ، بەلام (ل) ى سەر (سوف): (الْأَمُّ لِلْإِنْدَاءِ دَخَلَتْ عَلَى الْخَبَرِ لِلتَّأْكِيدِ عَلَى مَضْمُونِ الْجُمْلَةِ، وَالْمُبْتَدَأُ مَحْذُوفٌ، تَقْدِيرُهُ: وَلَأَنْتَ سَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى)، (ل) بۆ دەست پیکردنە، چۆتە سەر ھەوال، بۆ جەختکردنەوہ لەسەر نیوہەرۆکی پرستەکە، گوزارە (مُبْتَدَأُ) ھەکش قرتینراوہ، بەو شیوہیہ: (وَلَأَنْتَ سَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى)، تۆش بە دنیایی پەرورەدگارت ھیندەت پیدەدا، تاکو رازی دەبی، ئەمە ئەگەرێک بۆ (ل) ھەکە.

بەلام (أبو علي الفارسي)، دەلی: (الْأَمُّ هِيَ الَّتِي فِي قَوْلِكَ: لَأَقُومَنَّ، وَنَابَتْ سَوْفَ عَنْ إِحْدَى نَوَيِّ التَّوَكُّيدِ فَكَأَنَّهُ قَالَ: وَلَيُعْطِيَنَّكَ)، واتە: (ل)، ھەك ئەوہیہ كە دەچیتە سەر قسەى تۆ كە دەلیتی: (لَأَقُومَنَّ)، بە دنیایی ھەلدەستم، (سوف) ش لەجی یەکیك لە دوو نوون (ن) ھكانە كە بۆ جەختکردنەوہ دین، ھەك ئەوہی فەرموویتی: (وَلَيُعْطِيَنَّكَ) بە دنیایی پیتدەبەخشی.

بەلام لیرەدا زانیان لەو بارەوہ گوتووینە: ئایا ئەوہی خوا سبحانە و تعالی مەبەستیەتی كە بە پیغەمبەری خاتەمی ﷺ دەبەخشی، تاكو رازی دەبی چیبەو چۆنە؟

دواتر قسەى لی دەكەین، بەلام پیش ئەوہ ئەو قسەییە (إبن عباس) دینین كە (الطَّبْرِي)، بە ژمارە: (۳۷۶۲۳) لێیەوہ ھیناوە، كە لە تەفسیری: ﴿مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى﴾ دا، گوتوویتی: (مَاتَرَكَ رَبُّكَ وَمَا أَبْغَضَكَ)، پەرورەدگارت نە وازی لە تۆ ھیناوەو نە لێشت نیگەرەن بووہو، لێشت قەلس بووہ.

لە بارەى ئەوہوہ كە خوا دەفەرموی: ﴿وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى﴾ لەمەودوا پەرورەدگارت ھیندەت پیدەداو پی دەبەخشی، تاكو رازی دەبی، زانیان چوار رایان ھیناون:

۱- (يُعْطِيكَ رَبُّكَ الْفَتْحَ فِي الدُّنْيَا وَالْثَوَابَ فِي الْآخِرَةِ فَتَرْضَى)، پیم وایە ئەمە لە ھەموویان گشتگیرترە، واتە: پەرورەدگارت لە دنیا دا سەرکەوتنت پیدەدا و، لە دواپۆژدا پاداشت پیدەدا، تاكو رازی دەبی.

۲- ئەوێ خوا پێی دەدا: (الْحَوْضَ وَالشَّفَاعَةَ)، حەوزی کەوسەر و تەکاکردنی پێغەمبەرە ﷺ بۆ مەروفاوەتی کە دەست بکری بە لێپرسینەوه و سزاو پاداشت، دواپاش بۆ ئۆممەتی بە تابیەت.

۳- ئەوێ خوا پێی دەدا، (أَلْفَ قَصْرٍ مِّن لُّؤْلُؤٍ أَبْيَضٍ تَرَابُهُ الْمِسْكُ)، وەك پێشتر لە هۆی هاتنە خوارەكەشی دا هێنمان، هەزار (۱۰۰۰) كۆشك لە گەوهەری سپیی، خۆلەكە ی بریتیە لە مەسك.

۴- (يُعْطِيهِ مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، مَا يَرْضَى بِهِ)، خوا لە چاكە ی دنیا و پۆزی دوا ی پێدەدا، ئەوێ کە پێی پازی بێ، ئەمە وەك پای یەكەم وایە و، لەو گشتگیرتریشە.

لەو بارەوێ ئەم دەقەش دێنین:

إِعْنُ عَبْدَ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ تَلَا قَوْلَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ فِي «إِبْرَاهِيمَ»: ﴿فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ (۳۶) وَقَالَ عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ: ﴿إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرَ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (۱۱۸) فَرَفَعَ يَدَيْهِ، وَقَالَ: اللَّهُمَّ أُمَّتِي أُمَّتِي وَبَكَى فَقَالَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ: يَا جَبْرِيلُ اذْهَبْ إِلَى مُحَمَّدٍ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ فَسَلْهُ مَا يُنْكِيكَ؟ فَأَتَاهُ جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَسَأَلَهُ: فَأَخْبَرَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِمَا قَالَ: وَهُوَ أَعْلَمُ فَقَالَ اللَّهُ: يَا جَبْرِيلُ اذْهَبْ إِلَى مُحَمَّدٍ، فَقُلْ: إِنَّا سَنَرْضِيكَ فِي أُمَّتِكَ وَلَا نَسُوءُكَ { (أَخْرَجَهُ مُسْلِم: ۱۶۱).

واتە: عەبدوللای کوری عەمری کوری عەس (خوا لە خۆی و بابی پازی بێ)، گێراویەتەوێ کە پێغەمبەر ﷺ ئەم فەرمانیشتە ی خۆی لە سوورەتی (إبراهيم) دا خوێندەوێ، کە ئیبراھیم ﷺ دەفەرموێ: ﴿فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ (۳۶) واتە: هەر کەسێک شوێنم بکەوێ، لە منەو، هەر کەسێکیش سەرپێچیم لێ بکات، تۆ لێبوردە ی مێرەبان ی، هەر وەها قسە ی عیسا ی ﷺ لە سوورەتی (المائدة) دا، خوێندەوێ کە دەفەرموێ: ﴿إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرَ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (۱۱۸) واتە: ئەگەر ئازاریان

بەدەي بەندەي خۆتن و، ئەگەر لێشیانیبووری هەر تۆی زالی کارزان، ئنجا
 پیغمبەر ﷺ (دوای ئەوەی ئەو قسانەي ئەو دوو پیغمبەرەي خویندەو)،
 دەستەکانی بەرز کردنەو، فەرمووی: پەرورەدگارم! ئۆممەتەکم، ئۆممەتەکم
 و گریا، خواش سبحانە و تعالی فەرمووی: جبریل بچۆ بە موحمەد بلی: ئیمە
 لە بارەي ئۆممەتەکەتەو پازییەت دەکەین و کاریک ناکەین بۆ تۆ خراپ بێ،
 (پیت ناخۆش بێ و مایەي نیگەرانیی و دلتنگیی تۆ بێ).

لە ئۆرە کۆمەڵایەتیەکان ئەکەڵان

Stay in touch on social media

بە ئێمە ئەر موانع النوازل الاجتماعی

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

AliBapir

Google Play

App Store

AliBapir

YouTube

Telegram

WhatsApp

Facebook

AliBapir

مەسەلەى دووھەم:

بیرخستنه‌وه‌ی خوا سبحانه و تعالی بۆ پیغه‌مبەر موحه‌مه‌د ﷺ که به هه‌تیوی حه‌واندوه‌یه‌ته‌وه‌و، به‌پێی نه‌زانیه‌وه‌و له‌ پێی به‌ندایه‌تی بۆ خوا، شاره‌زای کردوه‌و پێنمایی کردوه‌، له‌ هه‌ژاریی ده‌ربازو بێنیازی کردوه‌:

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿الَمْ يَجِدْكَ يَتِيْمًا فَآوَىٰ ۖ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ ۖ وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ﴾ (٨)

شیکردنه‌وه‌ی ئەم ئایه‌تانه‌، له‌ سێ برگه‌دا:

١- ﴿الَمْ يَجِدْكَ يَتِيْمًا فَآوَىٰ﴾، ئایا (خوا) تۆی به‌ هه‌تیوی لێ هه‌لنه‌که‌وت، تۆی به‌ هه‌تیوی نه‌بینی، ئنجا حاواندیه‌وه‌؟ ﴿فَآوَىٰ﴾، یانی: (فَاوَاك)، خوا تۆی حاوانده‌وه‌، تۆی له‌ په‌نای خۆی گرت، ﴿يَجِدْكَ﴾، (مُضَارِعَ وَجَدَ أَيُّ أَلْفَىٰ وَصَادَفَ، وَيَتَعَدَّى إِلَى مَفْعُولٍ وَاحِدٍ، وَمَفْعُولُهُ ضَمِيرُ الْمُخَاطَبِ)، ﴿الَمْ يَجِدْكَ﴾، (يَجِدْكَ) به‌ (لَمْ) (مجزوم) ه‌و، کرداری ئیستای (مُضَارِعَ) ه‌و، له‌ (وَجَدَ) وه‌ هاتوه‌، (وَجَدَ أَلْفَىٰ وَصَادَفَ). یانی: تووشی بوو، لێی هه‌لکه‌وت، (وَجَدَ وَيَجِدُ)، ته‌نیا به‌رکاریك ده‌خوازی، به‌رکاره‌که‌شی لێره‌دا بریتیه‌ له‌ راناوی دواندن، ﴿الَمْ يَجِدْكَ﴾، پیتی (ك) به‌رکاری (يَجِدُ) ه‌، ئایا تۆی لێ هه‌لنه‌که‌وت به‌ هه‌تیوی، تۆی به‌ هه‌تیوی نه‌بینی، ﴿فَآوَىٰ﴾، ئنجا تۆی په‌نادا، (الإيواء: مَصْدَرُ أَوَى، وَالْإيواء: الإِرْجَاعُ إِلَى الْمَسْكَنِ، أَيُّ: جَعَلَهُ أَوِيًّا، وَأُطْلِقَ الْإيواءُ عَلَى الْكِفَالَةِ وَكِفَايَةِ الْحَاجَةِ)، (إيواء)، له‌ (أَوَى) وه‌ هاتوه‌، (أَوَى)، یانی: (لَجَأً)، په‌نای برد، به‌لام (أَوَى) یانی: په‌نایدا، (صَمَّهُ إِلَى نَفْسِهِ)، (الإيواء: الإِرْجَاعُ إِلَى الْمَسْكَنِ)، (إيواء): گێرانه‌وه‌ی که‌سیکه‌ بۆلای نشینگه‌که‌ی خۆی، (أَيُّ: جَعَلَهُ أَوِيًّا)، واته‌: وای لێکرد، په‌نای بدری، بعه‌وێرنیه‌وه‌، وشه‌ی (إيواء): به‌کاره‌یتراوه‌ بۆ که‌فاله‌ت و جێبه‌جێکردنی پێداویستی که‌سیک، پیغه‌مبهری خاتهم ﷺ له‌ سکی دایکی دابوو، که‌ بابی مردوو، له‌ دواى بابی باپیری وه‌ئسته‌وی گرتوو، ئنجا دواتر باپیریشی مردوو، ته‌مه‌نی شه‌ش سالییدا دایکیشی مردوو، دواتر

دایکیشی مردوه، چۆته لای مامی ئەبوو تالیب و ئەو بەختیوی کردوه، سەرپەرشتیی کردوه، بۆیه خوا سبحانه و تعالی ئەوه دەخاتهوه بیری پیڤه مبهەر ﷺ تۆ بێ باب بووی، بەلام خوا تۆی ههواندهوه، سهرهتا به هۆی باپیرتهوه، دوايش به هۆی مامتهوه.

(۲) - ﴿وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ﴾، یانی: (وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَا)، ههروهها (خوا) تۆی گومرا بینی، پێنمایی کردی، پێی پێشاندای، (الضَّالُّ: عَدَمُ الْإِهْتِدَاءِ إِلَى الطَّرِيقِ الْمُوصِلِ إِلَى الْمَكَانِ الْمَقْصُودِ، وَلَيْسَ الْمُرَادُ بِهِ هُنَا: اتِّبَاعَ الْبَاطِلِ)، (ضَلال): لێره دا به مانای شارهزا نهبوونه له رێیهك كه مرووف بگهیهنێته شوێنی مه بهست، مه بهست له (ضلال)، شوێنكهوتنی باتیل و ناههق نیه، وهك شیرك و كوفرو لادان و تاوان، چونكه پیتی (و) ی ﴿وَوَجَدَكَ﴾، ئەم رستهیه دهگیرێتهوه بۆ حوكمی رستهی پێش: ﴿أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ﴾، مانایهكهی ئاوی لێ دێتهوه: (أَلَمْ يَجِدْكَ ضَالًّا فَهَدَا)، ئایا خوا تۆی گومرا لێ ههلهكهوت، پێنمایی کردی؟ واته: به رێیهت نه دهزانی و پێی پێشاندای، پێی دینداری و خواپهرستی، پێی ئەوهی كۆمه لگایهكهی خۆت بهیینه سهر راسته رێیهك له خویان نزیک بخهیهوهو، له زهلكاوی كوفرو گومرایی و شیرك و بتپهرستی و ستهم و خراپه و لادان و تاوان دهریانینی.

(۳) - ﴿وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ﴾، ههروهها ئایا (خوا) تۆی ئاتاج لێ ههلهكهوت، ئنجا دهوله مه ندو بێ نیازی کردی؟ ﴿فَأَغْنَىٰ﴾، یانی: (فَأَغْنَاكَ)، (العَائِلُ: الَّذِي لَا مَالَ لَهُ، وَالْفَقْرُ: الْعَيْلَةُ)، (عائِل)، كهسێكه مāl و سامانی نه بێ و، ههژاری له قورئاندا به مانای (عَيْلَة)یه، ﴿فَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً﴾ التوبة: ۲۸، واته: هه ر كهسێك له ئیوه له ههژاری ترسا، بۆیهش بابای نه دار پێی گوتراوه: (عائِل)، چونكه به زۆری وابوو ههوانه مāl و مندالیان هه بووهو، مāl و منداله كهیان بۆ بهختیو نه كراوه، ههوانه زیاتر ههژاری و ئاتاجییان پێوه دیار بووه، كه مāl و مندالیان بێ بهرگ و بێ خواردن و بێ جیگا و پرێگا كهوتۆته گورێ.

تَنجَا لَهْ وَهْ وَهْ به هەر هه ژارو نه دارێکیان گوتوه: (عَائِل)، هەر کام له بهرکار
 (مَفْعُول بِهِ) ی، (آوِ، هَدَى، أَغْنَى)، قرتیندراون که بریتیه له (ك)، له بهر ئه وهی
 زاندراون، به هۆی پاناوه کانی دواندنی پیشه وه وه که خوا سبحانه و تعالی
 فهرموویه تی: ﴿وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى﴾، تَنجَا دوايی که ده فهرمووی:
 ﴿أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى﴾، یانی: (فَأَوَّاكَ)، ﴿وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى﴾، یانی:
 (فَهْدَاكَ)، ﴿وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى﴾، (فَأَغْنَاكَ)، خوا سبحانه و تعالی له بهر ئه وهی
 زانراوه که پرووی دواندن له پیغه مبهری خاتمه ﷻ، بۆیه بهرکاری هەر سِیْكَ
 وشه کانی قرتاندوه.

قەسەبەکی کورت لەبارەیی

(ضلال) پالدانه لای پیغمبەری خواوە ﷺ

لێرەدا زانیان زۆریان قەسە کردووە لە بارەیی ئەوێوەوە کە خوا سبحانە و تعالی وشەیی: (ضلال) ی بۆ پیغمبەری خاتەم ﷺ بەکارهێناوە، پێیان وابوووە ئەوێ ناگونجی، چونکە جووێکە لە کەم و کووپی پالدانه لای پیغمبەری خوا ﷺ بۆیەش:

هەندیکیان گوتووینا: ﴿وَوَجَدَكَ ضَالًّا﴾، پیغمبەری خاتەم ﷺ، جارێک پێش پیغمبەرایەتی، پێی لای ونبوووە لە شوێنێک و دوایی دۆزیویانەتەو! ئەوێش هۆکارەکی ئەوێە کە زۆرجار عاتیفە بەسەر عەقڵدا زāl دەبی، ئەگەرنا پیغمبەران (عليهم الصلاة والسلام) پێش پیغمبەرایەتی ش گومانێ تێدانیە کە خوا سەرپەرشتی کردوون و پاراستوونی لە شتی ناشیرین و لە لادان و تاوان، کەواتە: ﴿وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى﴾ مەبەست پێی ئەوێ نە کە پیغمبەری خاتەم ﷺ، خوا ئەوێ بە گومراو سەرگەردان، وەسف کردووە بەو واتایە خوای ئەناسیبی و تووشی شیرک و کوفر و بێپرستی بووبی، ئنجا پێنمایی کردبێ! نەخێر.

بەلام پیغمبەران پێش ئەوێ دەستی هیدایەتی خویان پێگات، وەك خەلکی دیکە بوون، لەپرووی بەرپی هەق و راست نەزانی و باش بەندایەتی نەکردنەو بۆ خوا، بەلای خواوەنی مەعدەنێکی ئەوپەڕی پاك و سروشتیکی یەكجار چاك بوون و، خوا پاراستوونی لە هەر شتێك کە پێی ناشیرین و عەبیدار بن، بەلام دوای ئەوێ خوا هیدایەتی داو و پەيامی خوێ بۆ ناردوون، زۆر جیابوون لەوێ پێش ئەوێ پەيامی خویان بۆی، پێش ئەوێ پەيامی خویان بۆی، وەك ئەو خەلکە

بیریان کردۆتەووە لە زۆر شتدا، بەلام خوا پاراستوونی لەو شتانەى دژو پیچەوانەى زگماکی ساغی مروؤف و عەقلى تىرو تەواوی مروؤفن کە بریتىە لە: شیرک و کوفرو لادان و تاوانى گەورە، بەلام ئەگەر عاتىفە بەسەر عەقلماندا زال بى و، بلىین:

موحەممەد ﷺ پىش ئەووەى خواش وەحىی بۆ بنىرى، ھەر وەك ئەو کاتە بووہ کە خوا وەحىی بۆ ناردووە، ھەموو شتىکی تىرو تەواو بووہ، ئەوہ پیچەوانەى واقعەو، ئەو پرسىارەش بى وەلامە: ئایا بۆچى موحەممەد ﷺ بەر لە تەمەنى چل سالىی بانگى کەسى نەکرد بۆ تەنیا خواپەرستى؟ بەلى، خوێ تەنیا خواى پەرستوہ، بەو شیوہیەى لە کلتووړو فەرھەنگى کۆمەلگایەکەى، دابووہو، ئەوہندەى عەقلى سەلىمى و، زگماکی ساغى پەسندى کردوہ، وەرگر توہ، بەلام بەدلىایى بەرنامەىەکى لەبەر دەستدا نەبووہ، خەلکى بۆ بانگ بکات: خەلکىنە وەر ن ئاوا خواپەرستن و، بەو شیوہىە بن لە پرووى پەرۆشتى و ئاکارییەوہ پەرەتار بکەن و، بەو شیوہىە لە پرووى کۆمەلایەتیوہو، بەو شیوہىەىن لە پرووى سیاسى و ھوکمرانییەوہ، ئەوانەى نەزانیون، ئەو ئایەتەى تىرەو، ئایەتى ژمارە (۵۲) لە سوورەتى (الشورى)، کە خوا دەفەر موێ: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ (۵۲)، خوا پىشى باسى چۆنیەتى نارندى وەحىی دەکات و، جوړەکانى ھاتنى وەحىی، دواى دەفەر موێ: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ ھەر بەو جوړەى بۆ پیغەمبەرمان نارد، بۆ لای تۆش سروشمان کردوہ، وەحىیمان بۆ لای تۆ ناردوہ، خوا چى بۆ ناردوہ؟ ﴿رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا﴾، پروحیک لە لایەن خویمانەوہ، ﴿مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ﴾، پىشتر نەتەدەزانى کتیب چىیە، واتە: بەرنامە، ﴿وَلَا الْإِيمَانُ﴾، ھەر وەھا نەشتەدەزانى ئیمانیش چىیە.

بەلام ھەندىک لە زانیان، خوا عەفوویان بکات و لىیان خوڤى، ئیمان و خواناسیان لى تیکەل بوون و، وایانزانیوہ ھەر کەسێک ئیمانى نەبوو، یانى: خواش ناناسى، بەلام نا!

خواناسیی شتیکی خواپسکه، خوا له زگماک و ناخی مروڤدا دایناوه، مروڤه کان به لکو هه موو دروستکراوه کان، خوای خویمان ده ناسن، به لام ئیمان ته نیا بریتی نیه له خواناسین، به لکو ئیمان بریتیه له:

خواناسیی + به ندایه تی بو خوا، ئه و به ندایه تییکردنه ش بو خوا ده بی له هه ر چوار هیزه سه ره کییه که ی مروڤ دا به رجه سته بی:

۱- له هیزی عه قل و ئیدراکی دا، که خوا ﷻ بناسی، به شیویه کی راست و دروست، سیفه ته کانی خوا و ناوه کانی خوا.

۲- له هیزی دل و ده روونیدا، ئه و خوییه ی ناسیویه تی، ئه و په پری خوشویستن و، به به رزگرتن و، به مه زنگرتن و، سام و هه بیته له به رانه ردا کردن و، پشت پی به ستن و، مل بو که چکردنی، بو هه بی.

۳- له هیزی ده برپینیدا، دانی پیدابنی.

۴- له هیزی جیه جیکردنی ئه ندامه کانی داو جیه جی بکات، هه روه ها تیکرای ئه و کرده و به ره هه مانه ی ئیمان له مروڤ دا په ی دایان ده کات، ئا به و شیویه پیغه مبه ری خوا ﷻ ئیمانی نه زانیوه، به لام که ئیمانی نه زانیوه به ده قی ئایه ت، مانای وانیه خوای نه ناسیوه، خوای ناسیوه، هه موو جارێ که چوو به ئه شکه وتی (جرأ)، له ویدا په رستشی بو خوا کرده، که واته: خوای ناسیوه، به لام ورده کارییه کانی ئیمان و ورده کارییه کانی هه لال و هه رام و شه ریعه ت، که دوایی خوا به هو ی قورئانه وه فی ری کرده، به دلنایی نه یزانیون، ئنجا لی ره که خوا ده فهرمو ی: ﴿وَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى﴾، واته: خوا تو ی نه شاره زاو سه رگه ردان بین ی، له و پرووه وه که چو ن خوا په رستری، چو ن به ندایه تی بو بکری، چو ن کو مه لگا ری ک بخری و، ئیداره بدری، له و پروانه وه، تو به ری ت نه ده زانی و شاره زا نه بووی و خوا، تو ی شاره زا کردو پینمایی کردی.

که ده فهرمو ی: ﴿وَجَدَكَ عَابِلًا فَأَغْنَى﴾، هه روه ها (خوا) تو ی نه دارو ئا تاج لی هه لکه وت، به لام بی نیازی کردی، بپنیاز کردنه که ی پیغه مبه ری خاته می ش ﷻ

ئەو بوو كە بەھۆی ھاوسەرگیری كردنیەو لەگەڵ خەدیجەدا (خوای پازى بێ)، كە ھاوسەرگیریان كرد، بە دەستپیشخەری خەدیجە، خەدیجە لە تەمەنى چل (٤٠) سالییدا، موحمەد ﷺ لە تەمەنى بیست و پینج (٢٥) سالییدا، پازدە سأل لە خوئی گەورەتر بوو، ئنجا كە ھاوسەرگیری لەگەڵ موحمەد ﷺ دا دەكات، خەدیجە مأل و سامانى زۆرى بوو، موحمەد ﷺ بازگانی و سەودا و مامەلە بە مالهەى دەكات و، دەبیته خاوەنى ئەو سەرۆت و سامانى خەدیجە، لەووەش لەو ئاتاجیی و نەدارییهى تیدا بوو، خوای بەخشر پەرورەدگار دەر بازی دەكات و بێ نیازی دەكات، یەكێك لە زانیان دەلى: (أَغْنَاهُ اللَّهُ غِنًا، غِنَى الْقَلْبِ، وَهُوَ أَعْظَمُهُمَا، وَغْنَى الْمَالِ حِينَ أَلْهَمَ خَدِجَةَ مُقَارَضَتَهُ فِي تِجَارَتِهَا)، واتە: خوا دوو بێ نیازى بە موحمەد ﷺ بەخشین:

یه که میان: که گهورترینانه بریتیه له بئینازی دڭ و دهروون، خوا دڭ و دهروونی موحه ممه دی ﷺ وا لیکرد، هه میشه بهرچاو تیرو، به قه ناعهت و، خو پئی دهوله ممه ند بی.

دووه میان: ئه وه بوو خوای بهرز خورپه ی خسته دڭی خه دیجه وه، که بازرگانی له گهڭ موحه ممه دا ﷺ بکات، بهر له وهی که هاوسه رگری له گهڭدا بکات.

خه ديجه (خوا ليی رازی بئ) ئافره تییکی زۆر فامیدهو عاقل بووه، مه یسه ره ی غولامی خووی له گه ل موحه ممه د ﷺ دا نارد بو شام، به مأل و سامان و کاروانه وه، مأل و سامانی خه ديجه، کاتیک مه یسه ره ده گه پیته وه باسی ره وشت و ئاکاری موحه ممه د ﷺ بو خه ديجه ده کات، خه ديجه زۆر دلێ پيدا ده چئ، که هیئده پیاویکی راست و ساغ و پاک و چاکه، ئنجا پیشنیار ده کات شووی پی بکات، پیغه مبه ری خاته میش ﷺ راویژ به خزمه کانی ده کات و، پیشنیاره که ی خه ديجه سه ره ده گری، ده بیته یه که مین هاوسه ری و، گه وره ترین و چاکترین هاوسه ری پیغه مبه ری خاته م ﷺ و، مأل و سامانه که ی خووشی له خزمه ت موحه ممه د ﷺ دا داده ئی، بویه ش خوای پهروه ردگار ده فهرموئ: خوا تووی ئاچ لی هه لکه وت، به لام تووی دهوله مهنده و بننباز کرد.

مه سه له ی سینه م:

فه رمانکردنی خوای کار به جی به پیغه مبه ر موحه ممه د ﷺ، که سته م له هه تیو نه کات و، سه رزه نشتی سوالکهر نه کات و، باسی چاکه ی په روه ردگاری بکات:

خوا ده فه رموی: ﴿فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ۝۹ وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ۝۱۰ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۝۱۱﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له سی برگه دا:

دوای ئه وهی خوا سی له چاکه بنه رپه تییه کانی خو ی خسته وه یادی موحه ممه د ﷺ و فه رموی: ﴿أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى ۝۶ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى ۝۷ وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى ۝۸﴾، ئنجا له م سی ئایه ته ی کو تاییدا، سی رینمای ی و ئاموژگاری ی پیغه مبه ر ﷺ ده کات له باره ی هه تیوه وه و، له باره ی سوالکهر و داواکه ره وه و، له باره ی مامه له کردنیه وه له گه ل چاکه و نیعمه ته کانی په روه ردگاریدا و، به نسبه ت مامه له کردن له گه ل هه تیو، ده فه رموی:

(۱) - ﴿فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ﴾ [ئنجا که ئاوایه] هه رچی هه تیوه سته می لی مه که، مه یچه و سینه وه، پی تی (ف) که که وتۆته سه ر (أَمَّا)، پی ده گو تر ی: (فَصِيحَّةً)، یانی: (تُفْصِحُ عَمَّا قَبْلَهَا) شتیک که له پیش خویدا باس نه کراوه، به هو ی ئەم (ف) ه وه دیت ه زهینه وه، پرونی ده کاته وه، مانایه که ی ئاوا ی لی دی: (إِذَا كُنْتَ تَعْلَمُ ذَلِكَ وَأَقْرَرْتَ بِهِ، فَعَلَيْكَ شُكْرُ ذَلِكَ، وَيَبْنَ لَهُ الشُّكْرُ بِقَوْلِهِ: ﴿فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ۝۹ وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ۝۱۰﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۝۱۱﴾).

واته: ئه وهی باسکرا، مادام زانیت و دانت پيدا هیئا (زانیت که هه تیو بووی و خوا تو ی حه وانده وه و، گو مپرا بووی و به ریت نه ده زانی و، خوا تو ی رینمای ی کردو، نه دارو ئاتاج بووی و خوا تو ی ده وله مه ندو بیت یاز کرد، مادام ئه وه ت زانی.

کهواته: تۆ ئیستا سوپاسگوزاریی بۆ خوا ئەنجام بدە، ئنجا سوپاسگوزارییه کهش بهوه دەبێ مادام تۆ هەتیو بووی و خوا به هەتیویی حەواندیهوه و پەنای داوی، کهواته: تۆش ئاگات له هەتیوان بێ و، ستهمیان لێ مه که.

(ال) ی سەر ﴿الْيَتِيمَ﴾، دوايش: ﴿السَّائِلَ﴾، بۆ ناساندنهو، ناساندنه کهش مه بهست پێی جینسه، واته: ستهم له هەتیوان مه که به گشتی، ﴿وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا نَنْهَرُ﴾، ههروهها دواکهه سوالکهه ریش تێوهی مه خوهره، لێی تووهره مه به، ﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾، چاکه ی پهروهه دگاریشت باس بکهو، یادی بکه.

لێره که دهفه رموی: ﴿فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَنْهَرُ﴾، بێگومان پێغه مبهه ری خاتهم ﷺ په وشتی و ئەدهی و پێش ئەوهش ناخ و زگماکی زۆر لهوه پاکترو چاکتر بووه که ستهم له هەتیو بکات، به لام بوچی خوا ئەم تهعبیره ی به کارهێناوه؟ دواتر هیکمه ته که ی پروون ده کهینهوه.

(الْقَهْرُ: الْغَلْبَةُ وَالْإِذْلَالُ)، (قَهْرٌ): بریتیه له به سه ردا زالبوون و زه بوون کردن، ئنجا ئایا ئەوه که ی له پێغه مبهه ری خوا ﷺ وه شاتهوه؟ بێگومان هه رگیز، به لام دوا یی هیکمه ت و هوکاری به کارهێنرانی ئەو تهعبیره پروونده کهینهوه.

موجاهید، به ژماره (۳۷۶۴)، (الطَّبْرِي)، لێوه ی هێناوه، گو توو یه تی: (أَنْ تَغْمِصَهُ حَقُّهُ أَوْ تَحْقِرَهُ)، که مافه که ی لێ زهوت بکه ی و لێ که م بکه یه وه، یان به سووک ته ماشای بکه ی.

(۲) - ﴿وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا نَنْهَرُ﴾، ههروهها له سوالکهه ریشه وه مه خوهره مه په رته تینه، (النَّهْرُ: الرَّجْرُ بِالْقَوْلِ)، (نَهْرٌ): بریتیه له لیتووهره بوون به قسه، تێوه ی مه خوهره، مه په رته تینه، وه ک ئەوه ی بلێی: (إِلَيْكَ عَنِّي) لێم دوور بکه وه وه! ئایا هیکمه تی ئەوه چیه و بوچی خوا سبحانه و تعالی ئەو دوو تهعبیره ی به کارهێناون؟ به نیه به ت هه تیوه وه سته می لێ مه کهو، مه یچه و سی نه وه وه، به که م ته ماشای مه که، به نیه به ت سوالکهه ریشه وه: لێی تووهره مه بهو، مه په رته تینه وه، ده ری مه که!

دەلیم:

نەمبیینیو ه له تەفسیره کاندایهوه باس بکری، بەلام هەرکەسێ سەرنجی
پەشت و ئەدەبی بەرزى موحمەد ﷺ بدات، پیش پیڤه مەرایە تییش، چ جایی
دوای وه حیی بو هاتنی و پیڤه مەرایە تی، دەزانێ که ئەم تەعبیرانە مەبەست
پێیان ئەوێنە خوا بفەرموێ: ئەى موحمەد ﷺ! تۆ تاكو ئیستا هەتیوت ستم
لێ کردوو چەوساندۆتەو، لەمەودوا زولمی لێ مەکو مەچەوسینەو! یان تۆ
هەتا ئیستا سوآلکەر و داواکەرت دەرکردوون و لێیان توو پەبوو و پەتاندووتن،
لەمەودوا مەیان پەتینە، نەخیر، بەلکو مەبەست لەو تەعبیرانە:

یەك: وێرایی پێنمایکردن و نامۆزگاریکردنی پیڤه مەبری خوا ﷺ پێنمایکردن و
نامۆزگاریکردنی مسوڵمانانیکیشە که شوینی دەکەن.

دوو: لەبەر پاهویشتن و بە کنارە قسە گوتنە بە هاوبەش دانەرو بێروا و بێدینەکان، که
ئێو هەتیو دەچەوسینەو ستمی لێ دەکەن و مافەکی زەوت دەکەن و، سوآلکەریش
دەردەکەن و دەپەتینن و دەپەنجین.

واتە: مسوڵمانینە! ئێو وەك ئەو بێروا و هاوبەش بو خوا دانەرانە مەکەن،
که ستم لە هەتیو دەکەن و دەچەوسینەو بە کەم تەماشای دەکەن و بابای
سوآلکەر و داواکەریش دەپەتینن و دەپەنجین و ئێو دەخوڕن، مەبەست ئەوێه
ئەى مسوڵمانینە! ئێو که شوینکەوتەى موحمەد ﷺ ناگاتان لێ بێ لە مامەلە
کردن لەگەڵ هەتیو، داواکەر و سوآلکەردا، هەموو لایەك بزائن که موحمەد
ﷺ خوا پەفتاریکی لێ قەدەغە کردو، که، لە کۆمەلگایە کەیدا هەبوو، که بریتیه
لە چەوساندنەو هەتیو، ستم لێکردن و ماف خواردنی و، دەرکردنی سوآلکەر و
داواکەر و پێنەدانى و لێ توو پەبوو و ئێو خوڕینی.

(۳) - ﴿وَأَمَّا نِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾، بە نەسبەت چاکەى پەرورەدگاریشتەو، یادى بکە،
زۆرجاران گوتوو مانە: (أَمَّا: حَرْفُ تَفْصِيلٍ)، (أَمَّا) پێتیکە بۆ درێژەپێدانى قسە، پێش

قەسەھەك دەكەي، دوايى دەتەھوی درێژەي پێ بدەي و پروونی بکەيەو، بۆ وێنە: سێ نەفەر دین بۆ لات، دەلێی: ھەمووتان لە لام بەرێزن، ئەمما تۆ ئاوا بووی و، تۆش ئاواو تۆش ئاواو، دەرێژە بە قەسە لەبارەکردنیا نەو دەدەي.

بە عەرەبیی (أَمَّا)، مانایەكەي دەبێتە: (مَهْمَا يَكُن مِنْ شَيْءٍ)، ھەر شتێك بێ، كە دەفەرموی: ﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾، بەلام چاكەي پەرەردگارت باس بكەو، یادبکە، ﴿فَحَدِّثْ﴾ (التَّحْدِيثُ: الإخْبَار) ھەواڵ پێدان، یانی: پای بگەيەنە. (الطَّبْرِي)، بە ژمارە (۳۷۶۴۵)، لە (أَيُّ النَّصْرِ) ھو ھیناویەتي، گوتوویەتي: (إِنَّ مِنْ شُكْرِ النِّعَمِ أَنْ يُحَدِّثَ بِهَا)، لە سوپاسگوزارییە بۆ چاكەكان (ی خوا) كە باس بكرین، قەسەیان لەبارەو بەكری.

كەواتە: خوای پەرەردگار لە كۆتایی ئەم سوورەتە موبارەكەدا، كە زۆر تاییبەتە بە موحمەد ﷺ لە كۆتاییدا بە سێ شتان ئامۆزگاریی دەكات:

أ- بە نەسبەت ھەتیو ھو كە لەگەڵیدا چاك بێ و، بە پێچەوانەي عادەت و نەریتی نەفامانەي كۆمەلگایەكەيەو، سەم لە ھەتیو نەكات و، نەپچەوسینی تەو ھو، بەكەم تەماشای نەكات و، مافەكەي لێ زەوت نەكات، بەلكو بەچاكە مامەلەي لەگەڵدا بكات.

ب- بە نەسبەت سۆالکەر و داواکەر ھو ھو، كەسێك كە بە زمانی حال و بە زمانی وتار بە شیوہەك لە شیوہكان، داوا دەكات، تیوہي نەخوڕی و نەپەتێری و دەرئەكری و نەپەجێری.

ج- بە نەسبەت چاكەكاني خواوہ سبحانہ و تعالی كە لەگەڵی دا کردوون، باسیان بكات و رایانبنوینی^(۱) و ھەواڵیان پێ بدات.

(۱) رایانبنوینی: بیخاتەر و، پێشانیان بدات.

چەند دەقیکی سوننەت لەبارە هەتیوو سوالکەر و باسکردنی چاکە خواوە

لەبارە هەر کام لەو سیانەوه، پیڤه مبهری خاتەم ﷺ فرمایشتی هەن، بۆ وینە:

یەكەم: لەبارە هەتیوهوه پیڤه مبهری خوا ﷺ فرمویەتی:

۱- {أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ كَهَاتَيْنِ فِي الْجَنَّةِ، وَأَشَارَ بِالسَّبَابَةِ وَالْوُسْطَى} (أخرجه أحمد: ۲۲۸۷۱، البخاري: ۵۶۵۹، ومسلم: ۴۲، وأبو داود: ۵۱۵۰، والترمذي: ۱۹۱۸)، واتە: پیڤه مبهری خوا ﷺ پەنجە شایە ئامان و نیوه پاستی پیکهوه راگرتن و ئاماژە پیکردن و فرموی: من و کەسێک کە سەرپەرشتی هەتیو دەکات، لە بەهەشتدا بەو شیوهین.

پیڤه مبهری خاتەم ﷺ لە بارە هەتیوهوه فرمایشتی زۆرن، کە دەبێ بە شیوهیەکی باش مامەڵە لەگەڵدا بکری، (الْقُرْطَبِيُّ)، بە ژمارە (۶۳۶۹) ئەم دەقە هیناوه:

۲- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَجُلًا شَكَا إِلَى النَّبِيِّ ﷺ قَسْوَةَ قَلْبِهِ؛ فَقَالَ: إِنْ أَرَدْتَ أَنْ يَلِينَ قَلْبُكَ، فَاْمْسَحْ رَأْسَ الْيَتِيمِ، وَأَطْعِمِ الْمِسْكِينَ} (أخرجه أحمد: ۹۰۰۶، قال الهيثمي (۱۶۰/۸): رجاله رجال الصحيح).

واتە: ئەبوو هورەیره (خوا لێی رازی بێ) دەگێڕێتهوه: پیاویک سکالای برده لای پیڤه مبهر ﷺ کە دلی رەقە، پیڤه مبهریش ﷺ فرموی: ئەگەر ویستت دلت نەرم بێ، دەست بەسەری هەتیو داویتەوه، خواردن بدە بە نەدار.

دەست بەسەرداهێنان، هەرچەندە دەست بەسەرداهێنانی پڕۆلەتیش دەگێڕێتهوه، بەلام وێرایی ئەوه چاک مامەڵە کردن لەگەڵ هەتیویشدا بەشیوهی باشترو لەپێشتەر دەگێڕێتهوه، لەگەڵدا، چاک بە لە باوهشی بگرە، ماچی بکە، ئامۆژگاری بکە، دلی بدەوه، هاوکاری بکە.

ههروه‌ها ئه‌و فەرمووده‌یه‌ی پێشتر هه‌ینامان، به‌و شێوه‌یه‌ش هه‌ر هاتوه‌:

۳- {كَافِلُ الْيَتِيمِ لَهُ أَوْ لِغَيْرِهِ أَنَا وَهُوَ كَهَاتَيْنِ فِي الْجَنَّةِ وَأَشَارَ مَالِكٌ بِالسَّبَابَةِ وَالْوُسْطَى} (أخرجه مسلم: ۲۹۸۳).

واته: پێغه‌مبه‌ر ﷺ فەرموویه‌تی: من و که‌سی‌ک که سه‌رپه‌شتی هه‌تیوێک ده‌کات، هه‌ی خۆی یان هه‌ی جگه‌ له‌ خۆی، (هه‌ی خۆی ئافره‌تی‌ک که می‌ردی ده‌مری، سه‌رپه‌رشتی منداله‌کان ده‌کات، ئه‌وه هه‌ی خۆی، هه‌ی جگه‌ له‌ خۆی، مالمێک مندالمێکی دیکه‌ی بێباب دین، له‌گه‌ڵ منداله‌کانی خۆیان دا په‌روه‌رده‌ی ده‌که‌ن، سه‌رپه‌رشتی ده‌که‌ن، ده‌فه‌رموی: هه‌ردووکه‌مان له‌ به‌هه‌شتدا ئاوان، ئاماژه‌ی کرد به‌په‌نجه‌ی شایه‌دما و په‌نجه‌ی نێوه‌راستی.

دووهم: ده‌رباره‌ی سوالمکه‌رو داواکه‌ر، که‌سی‌ک که دی داواي شتی‌کت لی ده‌کات، له‌و باره‌شه‌وه فەرمايشتی پێغه‌مبه‌ر ﷺ زۆرن، بۆ ئه‌مونه:

۱- پێغه‌مبه‌ر ﷺ فەرموویه‌تی: {لِلْسَائِلِ حَقٌّ وَإِنْ جَاءَ عَلَى قَرَسٍ} (أخرجه أحمد: ۱۷۳۰، والطبرانی: ۲۸۹۳، وابن أبي شيبه: ۹۸۲۳، وأبو داود: ۱۶۶۵، وأبو يعلى: ۶۷۸۴)، واته: بابای داواکه‌ر، سوالمکه‌ر، مافی پێ به‌خشینی هه‌یه ئه‌گه‌ر به‌ سواریی ئه‌سپیش بێ.

واته: که‌سی‌ک که داواي شتی‌کت لی ده‌کات، داواي هاوکاریت لی ده‌کات، ئه‌گه‌ر به‌ پوالت ده‌وله‌ندیش بێ و، به‌ سواریی ئه‌سپیش هاتبێ، ئه‌سپ ئه‌و کاته وه‌ک سه‌یاره‌ی مۆدیل به‌رزی ئیستا وابووه، مادام داواي لی کردی و، پرووی لی نای، هاوکاریی بکه‌و شتی‌کی پێ بده.

ئنجا ئه‌م فەرمايشته‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌یه، به‌لام ئه‌وه‌ش هه‌ر هه‌یه، که‌سی‌ک که بزانی قۆلبه‌رو، ساخته‌چییه، بابای واش ده‌بی به‌پێی خۆی مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵدا بکه‌ی.

۲- هه‌ر له‌وباره‌وه ئه‌م ده‌قه‌ش دین، که ئه‌میان باسی داواکه‌ر ده‌کات، به‌لام داواکه‌ری زانست، چونکه هه‌ندیک له‌ پروونه‌ره‌وانی قورئان گوته‌ویانه، که ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَمَّا

السَّائِلَ فَلَا نَنْهَرُ ﴿١﴾ السَّائِلَ ﴿٢﴾ داواکەر، تەنیا کەسێک نیه کە مأل و سامان داوا بکات، جاری وایه کەسێک زانیاریت لێ داوا دەکات، یان شتێکی دیکەت لێ داوا دەکات و تۆش پێت دەکری، واتە: شتی مەعنەویی، ئنجا لەو بارەووەش ئەم دەقە ھەیە:

{عَنْ أَبِي هَارُونَ الْعَبْدِيِّ قَالَ: كُنَّا إِذَا أَتَيْنَا أَبَا سَعِيدٍ يَقُولُ: مَرْحَبًا بِوَصِيَّةِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِنَّ النَّاسَ لَكُمْ تَبَعٌ وَإِنَّ رَجُلًا يَأْتُونَكُمْ مِنْ أَقْطَارِ الْأَرْضِ يَتَفَقَّهُونَ، فَإِذَا أَتَوْكُمْ فَاسْتَوْصُوا بِهِمْ خَيْرًا»} (أخرجه الترمذي: ۲۶۵۰، وابن ماجه: ۲۴۹، والطبراني في الشاميين: ۴۰۵، وضعفه الألباني).

واتە: ئەبوو ھاروونی عەبدیی دەلی: ئێمە کە دەچووینە لای ئەبوو سەعید (یەکیکە لە ھاوھەلان خوا لێیان رازی بێ)، دەیگوت: سلاو لە ئەوانە ی پێغەمبەری خوا ﷺ ئامۆزگاریی کردووین، بەخێریان بێنین و پێزیان لێ بگیرین، بەخێریین، پێغەمبەری خوا ﷺ ھەمووی: خەڵک شوین ئێوە دەکەون و، پیاوانێک لە گۆشەو کەنارەکانی دنیاو دەین بۆ لای ئێوە، فێری زانستی شەریعی ببن و شارەزا ببن، ئنجا ھەر کاتێک ھاتن بۆ لاتان زۆر بە جیددی ئامۆزگاریی خێریان بکەن، (ئەوھی دەزانن لە خێرو چاکە فێریان بکەن).

کەواتە: ﴿وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا نَنْهَرُ﴾ بابای داواکەر دەرماکەو تێوھی مەخوڕە، واتە: چ ھاوکاریی ماددییت داوا لێ بکات، چ ھاوکاریی کۆمەلایەتی یان مەعنەویی لە تۆ داوا بکات، بە تاییەتی فێرکردنی زانست و ئایین و پەیامی خوا سبحانە و تعالی.

۳- ئەم دەقەش ھەرچەندە پێشتر لە ھۆی ھاتنە خواریشدا ئاماژەیکمان پێدا، بەلام لێرە بە شیوھی تێرو تەواوتر دەیھێنین، پێغەمبەر ﷺ ھەموویەتی:

{سَأَلْتُ رَبِّي مَسْئَلَةً وَدِدْتُ أَنِّي لَمْ أَسْأَلْهَا: قُلْتُ: يَا رَبِّ اتَّخَذْتُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا، وَكَلَّمْتُ مُوسَى تَكْلِيمًا، وَسَخَّرْتَ مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحُنَ، وَأَعْطَيْتُ فُلَانًا كَذَا، فَقَالَ عَزَّ وَجَلَّ: أَلَمْ أَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَيْتُكَ؟ أَلَمْ أَجِدْكَ ضَالًّا فَهَدَيْتُكَ؟ أَلَمْ أَجِدْكَ عَائِلًا

فَأَعْيَبْتُكَ؟ أَلَمْ أَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ؟ أَلَمْ أُوتِكَ مَا لَمْ أُوتِ أَحَدًا قَبْلَكَ: خَوَاتِيمُ سُورَةِ الْبَقَرَةِ، أَلَمْ أَتَّخِذْكَ خَلِيلًا، كَمَا اتَّخَذْتُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا؟ قُلْتُ: بَلَى يَا رَبِّ» (أخرجه الحاكم: ۳۹۴۴، من حديث ابن عباس رضي الله عنه، ذكره الهيثمي في المجمع، ج ۸ ص ۲۵۳-۲۵۴، وقال رواه الطبراني في الكبير والأوسط وفيه ابن السائب قد إخلط).

واته: داوايه كم له پهروه ردگارم كرد، خوژگه داوام نه كړدبايه، گوتم: ئه‌ی پهروه ردگار! ئیپراهیمت كرده خه لیلی خوت، مووسات كرده دویندراوی خوت و قسه ت له گه‌ل كرد، بو داوود چیا به كانت ملكه چ كردن، خویان به پاك ده‌گرت، فلانه كه ست ئاوات پيدا، [دیاره ژماره‌یه‌کی دیکه‌ی له پیڅه‌مبه‌ران باس كړدوون]، خوا عز وجل، فهرمووی: ئایا تو م هه‌تیو لئ هه‌لنه‌كه‌وت، په‌نام دای و، هه‌واندمیه‌وه؟ ئایا گومرا نه‌بووی پینماییم كړدی؟ نه‌دار نه‌بووی بئ نیازم كړدی؟ ئایا سینه‌تم گوشادو فراوان نه‌كړد؟ ئایا شتیكم پیت نه‌دای كه له پیش تو دا نه‌مداوه به هیچ كه‌س، كو‌تاییه‌كانی سووره‌تی (البقرة)، ئایا تو شم نه‌كړده خه لیلی خوم، وهك چون ئیپراهیم به خه لیل گرتبوو، گوتم: با، ئه‌ی پهروه ردگارم!

سییه‌م: له باره‌ی ئایه‌تی كو‌تایی كه ده‌فهرموئ: ﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾، له‌و باره‌وه‌ش چه‌ند ده‌قیك دینین، یه‌كینیان ئه‌مه‌یه كه ده‌فهرموئ:

(۱) - {مَنْ أُولِي بَلَاءٍ فَذَكَرْهُ، فَقَدْ شَكَرَهُ، وَإِنْ كَتَمَهُ، فَقَدْ كَفَرَهُ} (أخرجه أبو داود: ۴۸۱۴، والترمذي: ۲۰۳۴، وابن حبان: ۴۳۱۵، وصححه الألباني).

واته: هه‌ر كه‌سیك چاكه‌یه‌کی له‌گه‌لدا كراو باسی كرد، ئه‌وه سوپاسی خوا‌ی له‌سهر كړدوه، (له‌سهر ئه‌و چاكه‌یه)، به‌لام ئه‌گه‌ر شاردیه‌وه‌و په‌نهانی كړد، ئه‌وه سپله‌یی و بئ ئه‌كیی به‌رانبه‌ر (به‌خواو به‌رانبه‌ر به‌چاكه‌ی خوا) كړدوه.

(۲) - {مَنْ أُولِي مَعْرُوفًا، فَلْيُكَافِئْهُ، فَإِنْ لَمْ يَقْدِرْ عَلَيْهِ، فَلْيَذْكُرْهُ، فَمَنْ ذَكَرَهُ، فَقَدْ شَكَرَهُ} (أخرجه البيهقي في شعب الإيمان: ۹۱۱۱، وغيره).

واته: پێغه مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: هه‌ر كه‌سێك چاكه‌یه‌كی له‌گه‌ڵ دا كرا، با پاداشتی بداته‌وه‌، ئه‌گه‌ر نه‌یتوانی، با باسی بكات، چونكه هه‌ر كه‌سێك باسی چاكه‌یه‌كی كه‌سێكی كرد، سوپاسی ئه‌و كه‌سه‌ی كردوه‌.

(۳) - {مَنْ لَمْ يَشْكُرِ الْقَلِيلَ لَمْ يَشْكُرِ الْكَثِيرَ، وَمَنْ لَمْ يَشْكُرِ النَّاسَ لَمْ يَشْكُرِ اللَّهَ، وَالتَّحَدُّثُ بِنِعْمَةٍ شُكْرٌ، وَتَرْكُهَا كُفْرٌ، وَالْجَمَاعَةُ رَحْمَةٌ وَالْفِرْقَةُ عَذَابٌ} (أخرجه عبد الله بن أحمد في زوائده: ١٩٣٧٠، والبيهقي في شعب الإيمان: ٩١١٩، وأخرجه الطبراني كما في مجمع الزوائد ٢١٧/٥) قال الهيثمي: رواه عبد الله بن أحمد والبخاري والطبراني ورجالهم ثقات).

واته: پێغه مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: هه‌ر كه‌سێك سوپاسی كه‌م نه‌كات، سوپاسی زۆریش ناكات، (ئه‌وه‌ی به‌ كه‌م نه‌زانێ، به‌ زۆریش نازانێ)، هه‌ر كه‌سێك سوپاسگوزاری بۆ خه‌لك نه‌كات، سوپاسگوزاری بۆ خواش ناكات، باسكردنی چاكه، بریتیه له سوپاسگوزاری، به‌لام واز لیه‌یتنانی باسكردنی چاكه، نادیده‌ گرتنی سپله‌یی و بێ مه‌كیه‌و، كۆبوونه‌وه‌ی مسوولمانان په‌حمه‌ت و به‌زه‌یه‌، بلاو بوون و په‌رته‌وازه‌ییان ده‌ردو مه‌ینه‌تی و ئازاره‌.

(۴) - {عَنْ أَبِي الْأَحْوَصِ عَنْ أَبِيهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ كُنْتُ جَالِسًا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَرَأَنِي رَثَّ الثِّيَابِ، فَقَالَ: أَلَيْكَ مَالٌ؟ قُلْتُ: نَعَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ مِنْ كُلِّ الْمَالِ، قَالَ: فَإِذَا آتَاكَ اللَّهُ مَالًا، فَلْيَرْ أَثَرُهُ عَلَيْكَ} (أخرجه النسائي: ٥٢٢٣، وصححه لألباني).

واته: ئه‌بوو له‌حوه‌ص ده‌گێڕێته‌وه له‌ بابیه‌وه (خوا لێی پازی بێ)، ده‌لێ: له‌ خزمه‌ت پێغه مبه‌ری خوادا ﷺ دانیشتبووم، بینیمی به‌رگم شر و دپاو بوو، فه‌رمووی: مāl و سامانت هه‌یه؟ گوتم: به‌لێ، ئه‌ی پێغه مبه‌ری خوا له هه‌موو جوړه‌کانی مāl و سامان هه‌یه، (له‌ ریوایه‌تی دیکه‌دا هاتوه، گوته‌ویه‌تی: حوشرتم هه‌یه، مه‌رم هه‌یه، بزنج هه‌یه)، پێغه مبه‌ریش ﷺ فه‌رمووی: ئه‌گه‌ر خوا مāl و سامانی پێدای، با شوینه‌واری مāl و سامانه‌که له‌سه‌ر تو ديار بێ.

واته: كهسى دهوله مهندو هه بوو، با خوێ پرووت و ڤه جال و بهرگ شر پيشان نه دا، ئه وه سه رسوالكه رى ده گهيه نئ، مادام هه ته، با پيتته وه ديار بئ، ههيه نيشيه تى بهرگ و پوڤشاكى جوان له بهر ده كات، بو ئه وهى له چاوى خه لكدا وانه بئ، جئى به زه يى و په روڤ بئت! چ جاي هه تبئ، بوچى خو ت وا پيشان ده دهى خه لك به زه يى پيتدا بئت؟!

دياره پيغه مبه رى خوا ﷺ يان خواى په روه ردگار خستوو يه ته دلئ، يان شاره زاي بووه كه هه يه تى، بو يه كه بهرگه كه ي شر بينيوه، پئى شتيكى نا ئاسايى بووه و فه رموو يه تى: ئايا مال و سامانت هه يه؟ مادام كه هه ته با پيتته وه ديار بئ.

ډاگه ياندنئ مهكته بئى ماموئسا عه لئ بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR Code 1

QR Code 2

له نۆڤه كۆمپلاره بيه بيه كان له كه ئالانين

Stay in touch on social media

نۆن مهك عير موانع النوازل الجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

عه ل بابير/ AliBapir

عه ل بابير/ AliBapir

كه ئالئ

ډاگه ياندنئ مهكته بئى ماموئسا عه لئ بابير

QR Code 3

QR Code 4

QR Code 5

حوکمی گوتنی (الله اکبر) له کوټایی خویندنی

بیست و دوو سووپه ته که ی کوټایی قورئان دا

له کوټایی ته فسیرکردمان بو سووپه تی (الضحی)، مه سه له یه ک باس ده که ی، که هه موو ته فسیره کان که م و زور ئاماژه یان پیداو، سه ره تا با ئه م ده فه بیین که (القرطبی)، له ته فسیره که ی خویدا^(۱) ده لی:

{فَصَلَ: يُكَبِّرُ الْقَارِئُ فِي رِوَايَةِ الْبَزْزِيِّ عَنْ ابْنِ كَثِيرٍ، وَقَدْ رَوَاهُ مُجَاهِدٌ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: إِذَا بَلَغَ آخِرَ (وَالضُّحَى) كَبَّرَ بَيْنَ كُلِّ سُورَةٍ تَكْبِيرَةً، إِلَى أَنْ يَخْتِمَ الْقُرْآنَ، وَلَا يَصِلُ آخِرَ السُّورَةِ بِتَكْبِيرِهِ؛ بَلْ يَفْصِلُ بَيْنَهُمَا بِسَكْتَةٍ. وَكَأَنَّ الْمَعْنَى فِي ذَلِكَ أَنَّ الْوَحْيَ تَأَخَّرَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَيَّامًا، فَقَالَ نَاسٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ: قَدْ وَدَّعَهُ صَاحِبُهُ وَقَلَاهُ؛ فَنَزَلَتْ هَذِهِ السُّورَةُ، فَقَالَ: «اللَّهُ أَكْبَرُ». قَالَ مُجَاهِدٌ: قَرَأْتُ عَلَى ابْنِ عَبَّاسٍ، فَأَمَرَنِي بِهِ، وَأَخْبَرَنِي بِهِ عَنْ أَبِي عَنِ النَّبِيِّ ﷺ وَلَا يُكَبَّرُ فِي قِرَاءَةِ الْبَاقِينَ؛ لِأَنَّهَا ذَرِيعَةٌ إِلَى الزِّيَادَةِ فِي الْقُرْآنِ}.

واته: قورئانخوین، له ریوایه تی به ززی له (ابن کثیر) هوه، هیناویه تی، ههروه ها موجهیدیش له ئیبنو عه عباسه وه، ئه ویش له ئوبه یی کوری که عبه وه خوا له هه موویان پازیبی، (الطبری) یش، به ژماره: (۶۳۸۱) له ته فسیره که ی خویدا، هیناویه تی { له پیغه مبه ره وه ﷺ که کاتیک گه یشتوته کوټایی سووپه تی (والضحی) له نیوان هه ر سووپه تیک و ئه وی دیکه دا (الله اکبر) ی کردوه، هه تا قورئانی ته واو کردوه، کوټایی سووپه ته که ی له گه ل (الله اکبر) هکه دا، په یوه ست نه کردوه، به لکو ماوه یه ک وه ستاوه، ئنجا (الله اکبر) هکه ی کردوه.

(القرطبي)، دەلى: لىرەدا مەبەست ئەوھىيە كە وەھىيى لە پىغەمبەرى خوا ﷺ چەند رۆژىكان دابراو، كۆمەلىك لە ھاوبەش بو خوا دانەرەكان، (وہك پىشتەر لە ھوى ھاتنە خوارەوھە كەيدا چەند رىوايەتەكان ھىنان)، گوتوويناھ: ھاوھەكەى وازى لىھىناوھ لى زویر و نىگەرەن بوو، ئنجا ئەم سوورەتە كە دابەزىوھ، پىغەمبەر ﷺ فەرموويەتى: (اللہ اكبر)، خوا گەرەترە، (قسەو بانگەشەى بىرروايەكان درۆ بوو).

موجاھىد دەلى: قورئانم لەسەر عەبدوللاى كورى عەبباس (خوا لە خوى و بابى رازىبى) خوئىد، فەرمانى پىكرەم بە گوتنى: (اللہ اكبر) و، ھەوالى پىدام لە ئوبەيى كورى كەبەوھ لە پىغەمبەرەوھ ﷺ كە (اللہ اكبر)ى كەردوھ، بەلام لە قورئان خوئىندى قورئان خوئىندەكانى دى، ھىچيان ئەو (اللہ اكبر)ەيان، نەگوتوھو، گوتوويناھ: ئەوھ بيانوويەكە بو زيادكردن لە قورئاندا.

ئنجا با جارى قسەكەى (القرطبي) تەواو بكەين، كەدەلى:

{قُلْتُ: الْقُرْآنُ ثَبَتَ نَفْلًا مُتَوَاتِرًا سُورُهُ وَأَيَاتُهُ وَحُرُوفُهُ؛ لَا زِيَادَةَ فِيهِ وَلَا نُقْصَانَ؛ فَالتَّكْبِيرُ عَلَى هَذَا لَيْسَ بِقُرْآنٍ، فَإِذَا كَانَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْمَكْتُوبُ فِي الْمُصْحَفِ بِحَظِّ الْمُصْحَفِ لَيْسَ بِقُرْآنٍ، فَكَيْفَ بِالتَّكْبِيرِ الَّذِي هُوَ لَيْسَ بِمَكْتُوبٍ! أَمَّا أَنَّهُ ثَبَتَ سُنَّةً بِنَقْلِ الْأَحَادِ، فَاسْتَحَبَّهُ ابْنُ كَثِيرٍ، لَا أَنَّهُ أُوجِبَهُ، فَخَطَأً مَنْ تَرَكَهُ. ذَكَرَ الْحَاكِمُ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، الْحَافِظُ فِي كِتَابِ الْمُسْتَدْرَكِ لَهُ عَلَى الْبُخَارِيِّ وَمُسْلِمٍ: حَدَّثَنَا أَبُو يَحْيَى مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ يَزِيدٍ، الْمُقَرَّرِيُّ الْإِمَامُ مَكَّةً، فِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَبْدِ اللَّهِ مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ بْنِ زَيْدٍ الصَّائِغُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ الْقَاسِمِ بْنِ أَبِي بَرَّةَ: سَمِعْتُ عِكْرِمَةَ بْنَ سَلِيمَانَ يَقُولُ: قَرَأْتُ عَلَى إِسْمَاعِيلَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ قُسْطَنْطِينٍ، فَلَمَّا بَلَغْتُ {وَالضُّحَى} قَالَ لِي كَبُرَ عِنْدَ خَاتِمَةِ كُلِّ سُورَةٍ حَتَّى تَخْتِمَ، فَإِنِّي قَرَأْتُ عَلَى عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ كَثِيرٍ فَلَمَّا بَلَغْتُ {وَالضُّحَى} قَالَ: كَبُرَ، حَتَّى تَخْتِمَ. وَأَخْبَرَهُ عَبْدُ اللَّهِ ابْنُ كَثِيرٍ، أَنَّهُ قَرَأَ عَلَى مُجَاهِدٍ،

وَأَخْبَرَهُ مُجَاهِدٌ أَنَّ ابْنَ عَبَّاسٍ أَمَرَهُ بِذَلِكَ، وَأَخْبَرَهُ ابْنُ عَبَّاسٍ أَنَّ أَبِي بَنِي كَعْبٍ أَمَرَهُ بِذَلِكَ، وَأَخْبَرَهُ أَبِي بَنِي كَعْبٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَمَرَهُ بِذَلِكَ { (أخرجه الحاكم: ۵۳۲۵، وقال: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ وَلَمْ يَخْرُجْاهُ).

واته: قورئان بە شیوہ یەکی مۆتەواتیر چە سپاوە (کۆمەڵیک لە پیغەمبەریان بیستو، ئەوانیش گەیانددوویانە بە کۆمەڵیک لە دواى خۆیان، ئەوانیش ھەروا تاكو گەیشتۆتە ئێمە، ئەو تەواتورە، كە نەگونجی ئەو کۆمەڵە لە سەر درۆ کۆبینەو، ئاوا بە ئێمە گەیشتو، ھەم ئایە تەکانی، ھەم سوورە تەکانی، ھەم پیتەکان، کەمیی و زیادیی تێدانیه، بۆیە (الله اکبر) کردن لە کوتایی سوورەتی (الضحی)و، تاكو سوورەتی (الناس) ئەمە بە شیک نیه لە قورئان.

ئنجنا (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)، لە موصحفە کانیشتا نووسراو، لە سەرەتای ھەر سوورەتێکەو نووسراو، {جگە لە سوورەتی (التوبة)}، ئەگەر ئەو بە قورئان دانەنری، چۆن ئەو (الله اکبر) گوتنە کە نەشنووسراو، بە بە شیک لە قورئان دادەنری؟

{دەلیم: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)، بێگومان ئایەتیکە لە قورئان، ئەگەر نا ھاوێلان نەیان دەخستە نێو موصحفەو، رایەکی بێھێز ھەیە لەوبارەو کە: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)، تەنیا بۆ لێکجیاکردنەوێ سوورەتەکانە، ئەگەر نا بە شیک نیه لە ھیچ کام لە سوورەتەکان، بەلام ئەو رایەکی بێھێزە.

ئنجنا ئەو (الله اکبر) گوتنە، بە شیوہی (آحاد) نەقل کراو (ابن کثیر)، (کە یەکیکە لە ھەوت قورئانخوینەکان)، بە چاکی زانیو، بەلام بە پێوستی نەزانیو، کە سیک وازی لەو (الله اکبر) گوتنە ھێنابی، بەھەڵی دانەناو، ئنجنا (قرطبي) دواى ئەو دەقە دینی لە (الحاکم)و (أبي عبد الله محمد بن عبد الله الحافظ) لە کتیبە کە (المستدرک علی الصحيحین)و، دەلی: ئەبوو یەحیا موحەممەدی کورێ عەبدوللای کورێ موحەممەدی کورێ عەبدوللای کورێ

یەزید، کە قورئان خوین و ئیمام بوو لە مەککە، پێشەوای ھەموو قورئان خوینەکان بوو لە مزگەوتی ھەرام دا، گوتووێتی: ئەبوو عبدوللای کوری موحمەد مەدی کوری عەلی کوری زەیدی صائیح، بوو باسکردوین، ئەویش گوتووێتی: ئەحمەدی کوری موحمەد مەدی کوری قاسغم لە ئەبی بەزەو، بوو باس کردوین، کە گوئی لە عیكریمە کوری سولەیمان بوو گوتووێتی: قورئانم لەسەر ئیسماعیلی کوری عەبدوللای کوری قوستەنتین خویند، کاتیک گەیشتمە (والضحی)، پێی گوتم: (اللہ اکبر) بکە لە کۆتایی ھەر سوورەتیک تاكو کۆتایی قورئان، چونکە من قورئانم لەسەر عەبدوللای کوری گئیر، خویند، کاتیک گەیشتمە (والضحی)، گوتی: (اللہ اکبر) بکە تاكو قورئان تەواو دەکە، ئەویش عەبدوللای کوری گئیریش ھەوایی پێداو کە قورئانی لەسەر (موجاہید) خویندو، موجاہیدیش گوتووێتی: منیش لەسەر (إبن عباس)م خویندو، فەرمانی بەو پیکردووم، ئەویش ھەوایی پێداو، گوتووێتی: قورئانم لەسەر ئوبەیی کوری کەعب خویندو ئەویش بەو فەرمانی پیکردووم، ئوبەیی کوری کەعبیش گوتووێتی: قورئانم لەسەر پیغەمبەر ﷺ خویند بەو فەرمانی پیکردم، (الحاکم)، گوتووێتی: ئەمە فەرموودە یەکە سەنەدە کە راستە، بەلام بوخاریی و موسلیم نەیان ھێناو.

بەئێ: ئەم دەقە ھەیەو، با منیش رای خۆم لەوبارەو بەلێم:

پێم وایە وەك (القرطبي)یش گوتووێتی، ئەو رای یەکیکە لە ھەوت قورئان خوینەکان (رەزاو رەحمەتی خویان لێی)، ھەلبەتە قورئانخوینەکانیش تەنیا ھەوت نەبوون، وەك لە باسیکی تایبەت لە بارە قورئانەو لە کۆتایی ئەم تەفسیرەدا باس دەکەین^(۱)، بەلام ئەو ھەوتە ھەلبێژێردراون لە لای یەکیک لە زانایانەو و زیاتر ناودار بوون، ئەگەر نا ویترای ھەوتەکان سیی دیکەش ھەن پێکەو پێیان دەگوتری:

(۱) خوا پشتیوان بێ لە چاپی دووھمی ئەم تەفسیرەدا ئەو بابەتە کە زۆر فراوانە دەیکەینە پێشەکی کۆی تەفسیرەکەو دەیکەینە بەرگی یەکەمیەو.

(دە قورئانخوینەکان)، بە لکو هەندیکیان دەیانگەیهننە چواردەش.

منیش پام وایە مادام ئەمە تەنیا رای (ئبن کثیر)ە، با (حاکم)یش ئەو دەقە ی لە بارەووە هینابی، وا باشتەرە پابەندیی بکری، بە رای زۆرینە ی قورئانخوینان و زانایانی قورئان خوینەووە، ئەو (الله اکبر)انە، لە کۆتایی سوورەتەکاندا نەگوترین و ئەگەر کەسێکی گوتی، بایی ئەووە شتێکی بە دەستووە هەیه، بۆ چۆنیەتی گوترانی: (الله اکبر)یش، زانایان پاجیایان هەیه، هەندیکیان گوتوویانە: (الله اکبر کبیرا)، هەندیکیش هەر گوتوویانە: (الله اکبر)، هەندیکیان بە شیوەیەکی دیکە گوتوویانە، بۆیەش وام پێ باشتەرە ئەو (الله اکبر)انە نەگوترین، تاكو کەسێک وا نەزانی شتێک لە قورئان زیاد کراوە.

خوا بە لوتف و کەرەمی بێ سنووری خوێ، وەك چۆن بۆ پیغەمبەری خاتەم ﷺ ئەو هەموو راستییانە ی خستوونەرۆو و ئەو هەموو چاکانە ی لەگەڵدا کردوون، تەو فیقی ئیمەش بدات، بە دوا ی پیغەمبەری کۆتایی ﷺ و سەرۆه ی پیغەمبەراندا برۆین و، پشك و بەشی ئیمەش بخاتە نیو ئەو نازو نێعمەتانەووە کە بە پیغەمبەری خوێ ﷺ داوون لە دنیاو لە دواڕۆژداو، پشك و بەشی ئیمەش بخاتە نیو ئەو دیندارییە راست و ساغەووە، کە پیغەمبەری خاتەم ﷺ کردوویەتی، کە ئەویش بە دلنایی بە هوێ ئەم قورئانەووە کە هیدایەتی خوایه و دایبەزاندووەتە سەر دلی موبارەکی پیغەمبەرە کە ی موخەممەد ﷺ، ئەو نازو نێعمەتانە ی دنیاو دواڕۆژی پێپراون.

لێرەشدا کۆتایی بە تەفسیری سوورەتی (الضحی) دینین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تەفسیری سوورەتی

الشُّرَح

دەستپیک

بەرێزان!

ئەمڕۆ کە (۱۳) ی (ذی الحجة) ی سالی (۱۴۴۱) ی کوچییه، بەرانبەر (۲۰۲۰/۸/۳) ی زاینی، لە شاری هەولێر، خوا پشتیوان بێت دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (الشرح)، وەك عادەتی خوێشان پێشەکی پێناسەو نێوەڕۆکی ئەم سوورەتە دەخەینەڕوو لە حەوت بڕگەدا:

پێناسەی سوورەتی (الشرح) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە سی ناوی بو بەکارهێنراون:

۱- (سُورَةُ الْإِنْشِرَاحِ).

۲- (سُورَةُ الشَّرْحِ).

۳- (سُورَةُ أَلَمْ نَشْرَحِ).

بەلام زیاتر بە (سُورَةُ الشَّرْحِ) ناسراوە، ئەگەرنا ئەو دوو ناوی دیکەش بەکارهاتوون.

دووهم: شۆینی دابەزینی:

ئەم سوورەتە بەیە کەدەنگیی هەموو زانایان، سوورەتێکی مەککەییەو، لەوبارەو ئەم دەقە دێنین:

{عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ: ﴿الْمَنْشَرُ لَكَ صَدْرَكَ﴾ ۱ ﴿بِمَكَّةَ﴾ (أَخْرَجَهُ السَّيُوطِيُّ فِي الدَّر المنثور: ج ۸، ص ۵۴۷، وابن الضريس والنحاس و ابن مردويه والبيهقي، وقال عائشة وابن الزبير رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا مثله)، واته: له عهبدوللای کوری عهباسهوه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا گیردراوه تهوه گوتوویه تی: سووره تی ﴿الْمَنْشَرُ لَكَ صَدْرَكَ﴾ ۱ له مه ککه دا دابه زیوه.

ههروه ها (السیوطی)، له سه رچاوه ی ناوبراودا یانی: (الدر المنثور)، هه مان شتیشی پالداوته له لای عایشه وه عهبدوللای کوری زوبه یر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، ته وانیش هه مان شتیان گیراوه ته وه.

سییه م: ریزه بندی له موصحف و له دابه زین دا:

له موصحف دا ژماره که ی نه وه دو چوار (۹۴) ه، له دابه زیندا دوازدیه مین سووره ته، پیش سووره تی (العصر) و، دوا ی سووره تی (الضحی) دابه زیوه، ته وه ش بوچوونی ئینو زهیدو هه ندیک له زانایانه.

چواره م: ژماره ی ئایه ته کانی:

ژماره ی ئایه ته کانی ته م سووره ته هه شت (۸) ه، به بی پاجیایی له نیوان زانایانی ژمیره ی ئایه ته کانی قورئاندا.

پینجه م: نیوه روکی:

بابه تی سه ره کیی ته م سووره ته بریتیه له ده رخستنی لوتف و میهره بانیی خوا له سه ر پیغه مبه ری خاته م موحه ممه د رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، لابرندی خه م و په ژاره ی و، کار بو ئاسانکردنی و، سینه بو فراوانکردنی و، ناوبه رزکردنه وه ی و، گفت پیدانی بو سینا

کردنی کاروباری هەركات زەحمەت بوو، هەروەها فەرمان پێکردنی بۆ پەنجەدانى
لە بەندایەتییکردنیداو، ئارەزوومەندى پترى بەرەو لای خواى پەروەردگار.

شەشەم: تايبەتمەندىيەکانى:

لەم سوورەتەدا دلدانەووەیەکی زۆرى پێغەمبەرى خوا ﷺ هەیهو، لەو بارەو
تاکە سوورەتە کە: قورسایى لەسەر لاىران و، ناوبەرزکرانەو و، کارى قورس
ئاسانکران بۆ پێغەمبەرى خاتەم ﷺ، لەم سوورەتەدا خراونەپوو، ئەم سوورەتە
موبارەکە نىواخن و نىوەرۆکەکەى زۆر وەك سوورەتى پيش خوێ (سورة الضحى)
دەچى، بۆيەش هەندىك لە زانایان بە يەك سوورەتيان داناون و، بە يەكەو
خویندووینان، بەلام رای راست هى زۆربەى زانایانە کە دوو سوورەتى جیاوازن و،
ویکچوونيان لە نىواندا هەیه.

هەوتەم: دابەشکردنى ئايەتەکانى:

ئیمە کۆى ئەم هەشت ئايەتەى ئەم سوورەتە موبارەکە، دەکەینه يەك دەرس.

دەرسى ئەم سوورەتە

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە كۆى ئايەتەكانى ئەم سوورەتە: (۱ - ۸)، پېكدى، پېشتريش باسما كورد كە لەم سوورەتە موبارەكەدا خوا ﷻ مېهرەبانىي و بەخشى بى سنوورى خوئ بۆ كۆتا پېغەمبەرى خوئ ﷻ دەرەخات، سەرەتا دەيدوئىي و دەفەرموئ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بە ناوى خواى بە بەزەيى بەخشندە، ﴿أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ﴾ ۱، ئايا سىنەتمان بۆ گوشادو فراوان و ئاوەلا نەكردى، ﴿وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ﴾ ۲، ئەو كۆلە قورسەى لەسەر پشت بوو لامان نەبرد، كە پشتى وە جېرەجېر خستبووى، وەك چۆن كەسێك كۆلێكى قورسى لەسەر دابنئى، بە هوئى قورسىيەو كۆلەكە جېرەى دئى، ئەو كۆلەش پشتى گران كوردبووى و، چەماندبووى و، پشت جېرەى دەهات لە بن ئەو كۆلە قورسەدا، ﴿وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ﴾ ۳، ھەرۋەھا ئايا ناوى تۆمان بەرز نەكردەو؟ دوايى خوا دەفەرموئ: ﴿فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾ ۴، ﴿إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾ ۵، بەدلىيى لەگەل سەغلەتى و ناپەھەتيدا ئاسانى ھەيە، (جاريكى ديكەش بۆ جەختكردنەو) بەدلىيى لەگەل سەغلەتى و ناپەھەتيدا ئاسانى و فەرحانىي ھەيە، ﴿فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ﴾ ۶، ئنجا ھەركات لىبوويەو، پى بچەقینە، واتە: ھەركات لە كاريك بوويەو دەست بە تال بووى، پى لە كاريكى ديكەدا بچەقینەو، خۆت ماندوو بكە بە كاريكى ديكە، ﴿وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَأَرْعَبْ﴾ ۸، ھەميشەش ھەولبەدە جار بۆ جار پتر ئارەزوومەندى ديدارى پەرۋەردگارت بە، بەرەو لای پەرۋەردگارت بجوولئى، پاداشت و پەزامەندىي زياترى پەرۋەردگارت وەدەست بېنە.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّمَنِ الرَّحِيمِ

﴿۱﴾ وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ ﴿۲﴾ الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ﴿۳﴾ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ﴿۴﴾ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿۵﴾ إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿۶﴾ فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ﴿۷﴾ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَب ﴿۸﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

{به ناوی خوای به به زه یی به خشنده . (تهی موحه ممه د!) نایا سینه تمان
 بوٲ فراوان نه کرد؟ ﴿۱﴾ قورسایشتمان له سهرت لانه برد؟ ﴿۲﴾ تهوهی له بهر
 گرانیی پشتی وه جیره خستبوو ﴿۳﴾ باس و ناوباگیشتمان بوٲ به رزنه کردیه وه؟
 ﴿۴﴾ جا بیگومان له گهل زه حمهت و سه غله تییدا ئاسانی ههیه ﴿۵﴾ به دلنایای
 له گهل زه حمهت و سه غله تییدا ئاسانی ههیه ﴿۶﴾ تنجا ههر کات له کاریک
 لیووویه وه، بوٲ کاریکی دیکه خوٲ ماندوو بکه ﴿۷﴾ به رهو لای پهروه ردگاریش
 تاره زوو بکه ﴿۸﴾}.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشهکان

(نَشَرَحْ): (أَصْلُ الشَّرْحِ بَسْطُ اللَّحْمِ وَنَحْوِهِ، وَشَرْحُ الصَّدْرِ: بَسْطُهُ بِنُورٍ إِلَهِي وَسَكِينَةٍ مِنْ جِهَةِ اللَّهِ وَرُوحٍ مِنْهُ)، (شرح) له ریشه دا به مانای بلاوکردنه وه و
 یه کلاکردنه وهی گوشت و وینهی گوشته، مه به ست له (شَرْحُ الصَّدْرِ) سینه فراوان
 بوونه به پووناکییه کی خوایی و ئوخژنیک که له لایهن خواوه دی.

(وَزَرَكَ): (الْوِزْرُ: الثَّقَلُ، تَشْبِيهَاً بِوِزْرِ الْجَبَلِ، وَيَعْبُرُ بِذَلِكَ عَنِ الْإِثْمِ)، (وزر): به
 مانای قورساییه، چوینراوه به په ناگه له چپاداو، ته عبیری شی پیده کری له گوناج.

(أَنْقَضَ ظَهْرَكَ): (النَّقْضُ: إِنْتِثَارُ الْعَقْدِ مِنَ الْبِنَاءِ وَالْحَبْلِ، نَقَضَهُ: كَسَرَهُ حَتَّى صَارَ لَهُ نَقِیضٌ)، (نقض) واتە: بۆلۆبۆنەوێ گری، لە دیوارو گوریس (کە گری دەدری، دوایی گریه کە ی بێتەوێ، دەگوێری: (نَقَضَهُ) واتە: شکاندی تاكو دەنگی هات، کەواتە: (أَنْقَضَ ظَهْرَكَ) دەنگی لە پشتت هینابوو، یاخود پشتتی چەماندبوو، کە بێگومان مەبەست پێی کۆلی قورسی مەعنەوێیە.

(وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ): (الذكر) بە مانای ناووناوبانگ و باس و خواسە، ناوبانگتمان بۆ بەرزکردیەوێ.

(وَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا): بەدڵنیایی لە گەڵ سەغلهتی و قورسای دا سێنایی هەیه، دەگوێری: (عَسَرَ الزَّمَانُ يَعْسِرُ عَسْرًا، أَي: اشْتَدَّ) پۆژگاره کە سەخت بوو، ناپه‌حه‌ت بوو، ئەگەر (عَسَرَ) بێ، بەلام (عَسِرَ) یانی: (صَعِبَ وَاشْتَدَّ، فَهُوَ عَسِرٌ) واتە: قورس بوو، زەحمەت و سەخت بوو، ئەو شتە زۆر قورس و سەخته، مانایەکیان لە یه‌کدی نیزیکه‌.

(يُسْرًا): (يَسَرَ الشَّيْءُ يَيْسِرُ يَسْرًا: سَهْلٌ وَأَمْكَنٌ، وَلَانَ وَانْقَادَ)، (يَسَرَ الشَّيْءُ يَيْسِرُ يَسْرًا) واتە: شتە ئاسان بوو، ئاسان دەبێ، ئاسان بوون، (لَانَ وَانْقَادَ) نهرم بوو، ملکه‌چ بوو، ئەو کارە ی کە دەوێسترا ئەنجامدەری، ئاسان بوو.

(فَرَغْتَ): (فَرَغَ الشَّيْءُ يَفْرُغُ فَرَاغًا، أَي: خَلَا)، واتە: شتە کە بۆش بوو، (يَفْرُغُ فَرَاغًا): بۆش دەبێ، بۆش بوون.

(فَأَنْصَبَ): (نَصَبَ يَنْصَبُ أَي: تَعَبَ وَأَعْيَا، أَوْ جَدَّ وَاجْتَهَدَ فَهُوَ نَاصِبٌ)، (نَصَبَ يَنْصَبُ) دوو واتای هەن، یه‌که‌میان: ماندوو بوو، دووهمیان: هەولیدا و خوێ ماندوو کرد، ئەو خۆماندووکه‌رو پەنجده‌ره‌.

(فَارْغَبَ): (رَغِبَ يَرْغَبُ رَغْبَةً وَرَغْبًا وَرُغْبَةً: حَرَصَ عَلَى شَيْءٍ وَطَمَعَ فِيهِ)، ئاره‌زووی کرد، ئاره‌زوو ده‌کات (رَغْبَةً وَرَغْبًا وَرُغْبَةً) هه‌رسیکیان چاوگن، واتە: سووربوون له‌سه‌ر شته‌که‌، ته‌ما پێی هه‌بوون، ته‌ماع تێیدا هه‌بوون.

مانای گشتیی نایه تەکان

خوا ﷺ وەك سوورەتی (الضحی) لەم سوورەتە موبارەكەشدا پروو لە پیڤەمبەری خاتەم ﷺ دەكات و دەفەرموی: **(بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)** بە ناوی خواى بە بەزەیی بەخشنده، واتە:

- ۱- ئەم سوورەتە موبارەكە دەخوینم بە ناوی خوا وەك پەرستشێك، یان دەستپێکردنی خویندنی ئەم سوورەتەم بە ناوی خواى بە بەزەیی بەخشنده یەز
- ۲- بە پێی بەرنامەى خوا دەخوینم
- ۳- بە توانا و یارمەتیی خواى پەرورەدگار دەخوینم
- ۴- بە مەبەستى پازیکردنی خوا دەخوینم.

ئەنجا خوا ﷺ پروو دەكاتە پیڤەمبەرەكەى ﷺ و دەفەرموی: **(أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ)** ئایا سینه تەمان بۆت فراوان نەكرد؟ سینه تەمان بۆت گوشاد نەكرد؟ سینه تەمان بۆت ئاوەلانەكردەوه؟ لێرەدا ئەو هەمزەیه (أ) بۆ پرسیارکردنە، پرسیارکردنی دانپیداھێنان، واتە: شتەكە هێندە پروونە، بەرانبەرەكەت ناچارە دانى پێدايێنێ، ئەگەر پەرداخێك ئاو لە پێشت بێ و، بلیێه كەسى بەرانبەرت: ئایا ئەو پەرداخێك ئاو نیە؟! مەبەستت ئەو یە ناچارى بكەى دانى پێدايێنێ، لێرەش خوا كە بەو جوۆرە پیڤەمبەرى خاتەم ﷺ دەدوینێ، مەبەستى ئەو یە، چونكە پرسیار كردنەكە بۆ لابردن (نفي) یە، پستەكە ئەگەر هەمزە (أ) ی پرسیارکردنی لەسەر لابەرى لابردن (نفي) یە، ئاوايە: **(لَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ)**، سینه تەمان بۆ گوشاد نەكرد، بەلام بە هوێ پرسیارکردنەكەوه خوا نكوولیی دەكات لەو ی سینه ی وى گوشاد نەكردبێ، بەلكو سینه ی بۆ گوشاد كردو، تاكو سرووشى خوا وەر بگرت، وەك لە سوورەتی (الشعراء) دا دەفەرموی: **(وَأَنَّهُ لَنَزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ)** **(١٩٢)** نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ **(١٩٣)** عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ **(١٩٤)** بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ **(١٩٥)**، واتە:

ههروهها ئەم (قورئان)ە بە دُنْیایی دابەزێناوی پەروەردگاری جیهانیانە .
 پرووی ئەمیندار دایبەزاندووتە . سەر دَلت، تاكو له ترسینهران و هۆشیارکەرەوان
 بی. (ئەم قورئانە) بە زمانیکی عەرەبیی روون و پۆشنکەرەوهیه.

ئنجادەفەرموی: ﴿وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ﴾ ئەم (و) واوی بادانەوه (واو العاطفة)
 یە، رستەکە دەگیرێتەوه بۆ سەر رستە ی پێش، واتە: ههروهها ئایا ئەو کۆلە
 قورسە ی لەسەرت بوو، لەسەرمان لا نەبردی؟ (وِزْر) بە مانای قورساییه، هەر
 لەوهوهش خوازاوهتەوه بۆ گوناح، چونکە گوناح شانی مرۆف قورس دەکات، بەلام
 بە دُنْیایی لێرەدا مەبەست پێی گوناح نیە، چونکە پێغەمبەری خاتەم ﷺ بەر
 لەوهی خوا بە پێغەمبەر ﷺ هەلیبژێری گوناھی لەسەر حساب نەکراوهو، گوناح
 لەسەر هیچکەس حساب ناکرێ تاكو خوا پەيامی خوێ دەنێری، پێغەمبەرانیش
 صەلّات و سەلامی خاویان لەسەرب، پاش نێردراویان خوا دەیانپاریژی لە گوناح و
 سەرپێچیان، وەك کوفر و شیرك تاوان و ستەم و شتی ناپەسند.

کەواتە: مەبەست پێی ئەو حالەتە دەروونییە کە پێغەمبەری خاتەم ﷺ
 هەستی بە قورسای و سەغڵەتی کردو، بەوهی کە لە نێو هۆز و کۆمەلگایەکیدە
 گوزەراوه: جگە لە خوا دەپەرستن، لە پرووی سیاسییەوه بێ سەروەرن، لە پرووی
 ئابوورییهوه قری و پری و چینیایەتی هەیه، لە پرووی پەشتییەوه داپرووخاون، لە
 پرووی کۆمەلایەتییهوه هەلۆهشاون، لە پرووی خێزانییهوه هتد، موخەممەدیش بە
 عەقڵە ساغ و سرووشتە پاکەکە ی خوێ زانیویەتی، ئەو خەلکە لە گومپایی و، لادان
 و سەرلێشێواوی دان، هەر بۆیەش جارجار چوو بۆ ئەشکەوتی حیرا، بەر لەوهی
 خوای پەروەردگار وەحییی بۆ بنێری و خوێ دوورگرتووە لەو کۆمەلگایە، زانیویەتی
 ئەوانە لە گومپایی دان لە پرووی عەقیدەوه، لە پرووی هەلۆسوکەوتەوه، لە زۆربە ی
 پەهەندەکانی ژیاڵاندا، خوا رێنمایی ئەوی کردو، فێریشی کرد چۆن رێنمایی ئەو
 خەلکە گومپاوەزانە بکات و، لەو زەلکاوی بپەرستی و نەفامییە رزگاریان بکات.

﴿الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ﴾ (نقیض) دەنگی جیپە جیپە، کانتیک کۆلێکی قورس دەخەیه
 سەر پشتت، یان یان باریکی قورس دەخەیه سەر پشتی و لاخیک، جیپە ی لێ دێ،

واته: ئەو كۆلەگرانەى پشتى تۆى وه جىرە خستبوو، پشتى تۆى قورس كردبوو، هەندىك گوتوووانه: پشتى تۆى چه ماندبوو، ئەوهش مانایهكى خوازراوه بۆ ئەم وشەیه، ئەگەرنا وشەى (أَنْقَضَ) یانی: وایلیكردبوو (نَقِیضَ) ى هەبى، (نَقِیضَ) یش بریتیه له جیرهو دەنگىك كه له كۆل و بارى قورس دى.

﴿وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ﴾، دیسان (و)كه واوى بادانهوهو گیرانهوهیه، واته: ئایا ناوبانگ و باس و خواسى تۆمان بهرزنه كردهوه؟ ئەوانه ههموویان پرسیارکردنى دانپیداھێنانن، یانی: به دنیایی وامان بۆ کردی.

﴿فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾، ئنجا له گەڵ زەحمەتیی و قورسیی دا ئاسانی و سێنایی ههیه، ئەو سه غله تیهی تۆ تێیکه وتووێ به هۆی پیغه مبهرایه تیهوه، ئاسانییشی به دوا دا دى، چ له دنیا دا چ له دوا پۆژدا.

﴿إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾، بێگومان له گەڵ زەحمەتیی و قورسیی دا، ئاسانی و سێنایی ههیه، (العسر) كه (أل) ى ناساندنى له سهره، له ههردووکیاندا یه كه، به لام (یسر) به نه ناسراو (نكرة) هاتوه، بۆیه (یُسْر) هكان جیان، له بهر ئەوه شه هەندىك له زانیان گوتوووانه: (لَنْ يَغْلِبَ عُسْرٌ يُسْرَيْنِ) زەحمەتیی و ماندوو بوونیك به سهر دوو ئاسانیاندا زāl نابى.

﴿فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ﴾، بۆیه ههر كاتىك لیبوویهوه له كارىك بوویهوه، پى بچه قینهو، خۆت ماندوو بکه بۆ كارىكى دیکه، (فَانصَبْ) به مانای دهست به کاربوون له كارىكى دیکه دا و، به مانای خۆماندوو کردن و زەحمه تکیشانیش دى، (نَصَبَ يَنْصَبُ أَي: تَعَبَ وَأَعْيَا، أَوْ جَدَّ وَاجْتَهَدَ فَهُوَ نَاصِبٌ)، (نَصَبَ يَنْصَبُ) دوو واتای ههه، یه كه میان: ماندوو بوو، دووه میان: ههولیدا و خۆی ماندوو کرد، ئەو خۆماندوو که رو په نجه دهره.

﴿وَالِإِلَهِ رَبِّكَ فَاَرْعَبْ﴾، ئاره زووێ لای پهروهردگارت بکه، یانی: چ شتىك له خوات نيزىك ده خاتهوه به رهو پهروهردگارت ده بات، ئەو کاره ئەنجام بده.

مەسەلە گەرنەکان

مەسەلە یەكەم:

پاگەیاندى خواى مېهرەبان بۆ يېغەمبەرى كۆتايى موحەممەد ﷺ، كە سېنەى فراوانكردوه، بارى سەرشانى لابرده كە پشتى وه جېرە خستبوو، ناوو شۆره تېشى بەرزكردۆته وه:

خوادەفه رموى: ﴿أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ﴾ ① وَوَضَعْنَا عَنكَ ﴿وَزَرَكَ﴾ ② الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ﴿وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ﴾ ③

شېكردنەهوى ئەم ئايەتانه، لە چوار بەرگەدا:

١- ﴿أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ﴾، ئايا سېنەتەمان بۆت گۆشاد نەكرد؟ پېشتەر باسماں كە، كە لێرەدا هەمزەى پرسىاركردن بۆ پرسىاركردنى دانپېداھێنان (همزة الإستفهام التقريرى) ه، (تقرير) واتە: وا بكەى بەرانبەرەكەت دانى پېدايىتى، كەواتە: كە خوا دەفه رموى: ئايا سېنەتەمان بۆت گۆشادو فراوان نەكردوه؟ يانى: وامان كردوه، چونكە لە رێزمانى هەموو زماناندا وايە، كە لابردنى لابردين (نفي النفي) دەبێتە هوێ چەسپاندى، لێرەشدا: (لَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ) لابردنە، بەلام هەمزەكە كە دەچێتە سەرى: ﴿أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ﴾ پرسىاركردن هەمزەكە، لابردنەكەى ديكە لادەبات، واتە: (شَرَحْنَا لَكَ صَدْرَكَ) سېنەتەمان بۆت فراوان كەرد.

(الشَّرح: فِي أَصْلِ اللَّغَةِ بَسْطُ اللَّحْمِ وَنَحْوِهِ) (شرح) لە ٻنەرەتى زماندا يەكالاكردنى گۆشت و وێنەى گۆشتە، دوايى خوازاراوتەوه بۆ فراوان كردن.

يەكێك لە پوونكەرەوانى قورئان دەلى: (شَرَحْ صَدْرِهِ، كِتَابَةً عَنِ الْإِنْعَامِ عَلَيْهِ بَگْلَ مَا تَطْمَعُ إِلَيْهِ نَفْسُهُ مِنَ الْكَمَالَاتِ وَإِعْلَامُهُ بِرِضَا اللَّهِ عَنْهُ وَبَشَارَتُهُ بِنَصْرِهِ فِي الدُّنْيَا)،

واته: سینه فراوانکردنی پیغمبر ﷺ مه به ست پی چاکه له گه لدا کردنی خواجه بو، به هموو نه وهی که نه فسی ئاره زووی کردوه له شته باش و ته واوه کان و ئاگدارکردنه وهی ته له رازیوونی خوا لئی و، موژده پیدانیه تی به سهرکه ووتی به سهر کو سپ و ته گهره کان و ناحه زو دوژمنه کانیدا.

که بگومان نهو سینه فراوانیه، زیاتر مه به ست پی لایه نه مه عنه ویه که یه تی، به لام له پرووی جهسته ییشه وه، دیسان چهند جارێک سینه گوشاد کران و دلپاک کرانه وهی بو هاتوته پیش، وهك دواپی ئاماژه ده که یه نه به سی دهق که لهو باره وه هاتوون.

(۲) ﴿ وَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ ﴾، ههروه ها نهو قورساییهی له سهرت بوو له سه زمان لابردی، (الْوِزْرُ: الثَّقْلُ وَالْحَرَجُ، وَالْمَقْصُودُ بِالْوِزْرِ كُلُّ مَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ فِي الْعَقَائِدِ وَالْعَادَاتِ الْمُنَاقِضَةِ لِلْفِطْرَةِ) (وزر): به مانای قورسای و سه غله تی دی و، به مانای گونا هیش دی، که مه به ست پی هه رچییه که له بیرو باوه ره کان و داب و نه ریته کان له سه رده می نه فامی دابوون و، پیچه وانه ی زگماک و ناخی پاکی هه ر مرو قیکن، به تایبه ت هی پیغمبره ی خاتهم ﷺ].

ههروه ها (الوزر: الحمل الثقل) (وزر) به مانای باری قورس دی، به لام لی ره دا مه به ست پی نهو حال ته یه که پیغمبر ﷺ پیش پیغمبره رایه تی هه ستی به ناره حه تی و بار قورسی و سه غله تییه کی زور کردوه له کو مه لگا که ی خویدا، زانیویه تی که له پرووی بوونناسییه وه، له پرووی بیرو پرواوه، له پرووی په رسته شه وه، له پرووی کو مه لایه تی و خیزانییه وه و ... هتد، تووشی لادان و تاوانی کی زور بوو ون.

ئنجا خوا باسی نهو بارو کو له قورسه ده کات:

(۳) ﴿ الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ﴾، که پشتی وه جیره خستبوو، (أَنْقَضَ: أَي: جَعَلَ الشَّيْءَ ذَا نَقِيزٍ) شته که ی وا لی کرد خاوه نی (نقیض) بـ، (والنقيض: صوت صرير المحمل والرحل، وصوت عظام المفاصل) (نقیض) یش بریتیه له دهنگی جیره ی بارو کو له نهو جله ی

دەيخەنە سەر پىشتى ولاخ، ھەروەھا دەنگى ئېسقانى جومگەكانىشە، جارى وايە مروۆف جومگەكانىشى قرچەيان لى دى.

(۴) - ﴿وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ﴾ ھەروەھا باس و خواسى تۆۋ، ناوناوبانگى تۆمان بەرزكردەو، ھەلبەتتە بەرزكردنەوھى ناوبانگ و باس و خواسى پىغەمبەرى خوا ﷺ بە ھۆى ئەوھو بوو كە خوا كردى بە ھەلگىرى كۆتا پەيامى خۆى، ھەروەھا خوا ناوى پىغەمبەرى ﷺ خستۆتە گەل ناوى خۆى، لە بانگ و قامەت و تەحييات و وتارەكاندا بە گىشتى و، لە چەندان شوئىنى قورپاندا، بەلام وپراى ئەمە، ئەوھش دەگەيەنئى كە خوا ﷺ خستووئەتە دلى ھەموو ئەوانەوھى خاوەنى ئىسلام و ئيمانن، بە تايبەت و، جندو، مروۆفەكان بە گىشتى، كە ناوى پىغەمبەرى خاتەم بەرز پابگرن.

دەربارەى سىنە گوشاد كرانى پىغەمبەر موحەممەد ﷺ، كە وەك گوتمان مەبەست پىى ھالەتى مەعنەوييە، چونكە مروۆف كاتىك ھىدايەت دەچىتە نىو دى و دەروونى، ھەست دەكات سىنەى فراوان دەيىت و، كاتىك خەمىك، نارەھەتتە، گرى و گۆتالەيك پرووى تىدەكات، ھەست دەكات دلى تەنگ و بچووك دەيىتەو، ئىنجا ئەو ھالەتى دى گوشادكرانى پىغەمبەرى خوا ﷺ، كە خواى بەرز بە سىنە بۆ گوشادو فراوانكران باسى كردو، لە ئەسلىدا مەبەست ھالەتى مەعنەوييەتى، ھەروەھا مەسەلەى كۆل لەسەر پىشت لابرانىشى، ديسان مەبەست پىى ھالەتى مەعنەوييەتى، كە ھەستى بە سەغلەتى و دلتەنگىى كردو لە كۆمەلگايەكەى خۆيدا، بە ھۆى بىپرواىى و بىپەرسىتى و ستەم و خراپەو لادان و تاوانيانەو.

ئەوھى دىكەش كە دەفەرموئى: كۆلەكەت پىشتى وەجىرە خستبووى، پىشتى چەماندبووى، بۆ ئەوھىە بۆمان وئنا بكات وەك چۆن بارىكى قورس دەخەيە سەر پىشتى ئازەلەيك جىرەى لى دىت، ئاوا نارەھەت بوو.

ناو بۆ بەرزکرانه وەش مەبەست پێی ناوونابانگی پێغەمبەری خوايە ﷺ، که لە لای فریشتەکان و لەلای برواداران، پێغەمبەری خاتەم ﷺ که هەلگری کۆتا پەيامی پەرەردگار بوو، ناوونابانگی بەرز بوو، و ڕێز لێگیراوه.

بەلام وێرای ئەوه، سێ گێردراوێش دێنین دەربارەی سینه بۆ گوشادکرانی پێغەمبەر ﷺ لە رووی جەستەییەوه:

یەکیکیان لە تەمەنی دوو سالییدا بوو، یەکیکیان لە تەمەنی دە سالییدا بوو، یەکیکیان لە کاتی سەفەری شەو و ڕۆ بەرزکرانه وەش دا، بەلای کەمەوه ئەو سێجارە پێغەمبەری خاتەم ﷺ سینهی بۆ گوشاد کراوه، واتە: بە پۆلەتیی و جەستەیی.

حاله‌تی یەکەم:

که لە بەرگی یەکەمی (السيرة النبوية لابن هشام)^(۱) و تەفسیری (روح المعاني)^(۲) دا هاتوه، لە شیرپێدەرەکه‌ی پێغەمبەرەوه ﷺ حەلیمە سەعیدیە، دواي ئەوه‌ی موخەممەد دەبات بۆ لای خۆیان، وەك عاده‌تی عەرەبەکان که مندالی گچەکیان داوێتە دایەن، بۆ ئەوه‌ی لە بیابان و دەشت و سارای چۆڵ بە خێو بکری، نەك لە نیو شاردا، که چاکتر پەرەردە دەبێ و زمانی پەوان و پاراوتر دەبێ، ئەو کاتەش موخەممەد بای نەماوو، حەلیمە دەلی^(۳):

دواي ئەوه‌ی موخەممەد مان بەردە لای خۆمان، لەلایەن خوای بەرزەوه هەر زێدەیی و چاکەمان دەبینی، تاكو دوو سالیەکه‌ی ته‌واو بوون و لە شیرم بریەوه، ئنجا ئەو بە زوویی پێدەگەشت و گەورە دەبوو، وەك پێگەشتن و گەورەبوونی مندالەکانی دیکەدا نا، دوو سالی ته‌واو نەکردبوون، بوو بە مندالێک پۆیستی

(۱) ص

(۲) ج ۱۵، ص ۴۸۹ و ۴۹۰.

(۳) یەكسەر وەرگیراوه کوردییەکه‌ی دێنین.

بە شیر نەما، ئیمەش بردمانەوہ بوّ لای دایکی و، زۆریش سوور بووین لەسەر ئەوہی لەلامان مینیتەوہ، چونکە بە ھۆی ئەوہوہ پیزی زۆرمان دەبینی، بە دایکیمان گوت: ئەگەر لینگەرپی لەلامان مینیتەوہ ھەتا گەرەو پتەو دەبی، چونکە ئیمە مەترسی دەردو نەخۆشی مەککەمان لای ھەیە، ئیدی ھەر لەگەڵیدا خەریک بووین، ھەتا لەگەڵ ئیمەدا ناردیەوہ، ئیمەش بردمانەوہ، سویند بە خوا دواي ئەوہی بردمانەوہ، لە نیوان مانگیك بوّ سئ مانگ دەبوو، لەگەڵ برايە شیرییەکە لە کەرپێکی پشت مالمندا بوون، برايەکە ی ھات رایدەکرد، گوتی: ئەو برا قورەیشییەم دوو پیاو ھاتن بەرگی سپیان لەبەر دابوو پالیان خست و سکیان ھەلدەری! من و بابیشی بەرەو لای وی چووین، بینیمان راوہستابوو، پەنگی بزپرکابوو، بابی لە باوہشی گرت و گوتی: پۆلە گیان چیتە؟ گوتی: بابە گیان! دوو پیاو ھاتن بەرگی سپیان لەبەردا بوو، میان پالخت و سکیان ھەلدەریم، شتیکیان لئ دەرھیناو فریاند، دواي سکیمان وەك خۆی لیکردەوہ! ئیمەش بردمانەوہ بوّ مال.

بابی گوتی: ھەلیمە! من مەترسیم ھەيە لەم کورە، کە تووشی دەست لێوہشاندن بووبی، ببەوہ بوّ لای کەس و کاری بەر لەوہی ئەوہی مەترسیمان لای ھەيە، لای دەربکەوی، کە جنددار بوون و شیت بوونە. ھەلیمە دەلی: بردمانەوہ بوّ لای دایکی.

دایکی گوتی: ئەوہ چۆنە ھیناتانەوہ، خو ئیوہ زۆر سووربوون کە لەلاتان مینیتەوہ؟

گوتمان: ترسیان لە رووداوان و لە گرفت و کێشە.

گوتی: پیم وانیه ئەوہ راست بی، راستیم پی بلین.

ئیدی وازی نەھینا تاکو ھەوالەکەیمان پێدا.

نهویش گوتی: له شهیتان لئی ترسان؟ سویند به خوا شهیتان پری تینبات و دهسته لاتی به سهریدا ناشکی، ئەم کوپه م حالهت و کاریکی تایهتی ده بئ، بیه نهوه با له لاتان بیت.

حاله تی دووهم:

عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ، أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: كَانَ جَرِيًّا عَلَى أَنْ يَسْأَلَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنْ أَشْيَاءَ لَا يَسْأَلُ عَنْهَا غَيْرُهُ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا أَوَّلُ مَا رَأَيْتَ فِي أَمْرِ النَّبُوَّةِ؟ فَاسْتَوَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ جَالِسًا، وَقَالَ: لَقَدْ سَأَلْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ، إِنِّي لَفِي صَحْرَاءَ ابْنُ عَشْرِ سِنِينَ، وَإِذَا أَنَا بِكَلَامٍ فَوْقَ رَأْسِي، وَإِذَا أَنَا يَقُولُ لِرَجُلٍ: أَهْوْ هُو؟ قَالَ: نَعَمْ، فَاسْتَقْبَلَانِي بِوُجُوهِ لَمْ أَرَهَا لِيَخْلُقِ قَطُّ، وَأَزْوَاجَ لَمْ أَجِدْهَا مِنْ خَلْقٍ قَطُّ، وَثِيَابٍ لَمْ أَرَهَا عَلَى أَحَدٍ قَطُّ، فَأَقْبَلَا إِلَيَّ يَمْشِيَانِ حَتَّى أَخَذَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا بَعْضِي لَا أَجِدُ لِأَحَدِهِمَا مَسًّا، فَقَالَ أَحَدُهُمَا لِصَاحِبِهِ: أَضْجِعْهُ، فَأَضْجَعَانِي بِلَا قَصْرِ، وَلَا هَضْمٍ، وَقَالَ أَحَدُهُمَا لِصَاحِبِهِ: افْلِقْ صَدْرَهُ، فَهَوَى أَحَدُهُمَا إِلَى صَدْرِي فَفَلَقَهَا، فِيمَا أَرَى بِلَا دَمٍ، وَلَا وَجَعٍ، فَقَالَ لَهُ: أَخْرِجِ الْغُلَّ وَالْحَسَدَ، فَأَخْرَجَ شَيْئًا كَهَيْئَةِ الْعَلَقَةِ، ثُمَّ نَبَذَهَا فَطَرَحَهَا، فَقَالَ لَهُ: ادْخِلِ الرَّأْفَةَ وَالرَّحْمَةَ، فَإِذَا مِثْلُ الَّذِي أَخْرَجَ يُشْبِهُ الْفِصَّةَ، ثُمَّ هَزَّ إِبْهَامَ رِجْلِي الْيُمْنَى، فَقَالَ: اغْدُ وَاسْلَمْ، فَرَجَعْتُ بِهَا أَغْدُو رِقَّةً عَلَى الصَّغِيرِ، وَرَحْمَةً لِلْكَبِيرِ { (أخرجه عبد الله بن أحمد في زوائده على المسند: ٢١٢٩٦، قال الهيثمي (٢٢٣/٨): رجاله ثقات وثقهم ابن حبان، والضياء: ١٢٦٤).

واته: ئوبه یی کوپی که عب گپروایه تهوه که ئه بوو هوپه یه (خوا لیان پازی بئ) بو پرسیارکردن له پیغه مبهری خوا له هه ندیک شتان که جگه لهو لئی نه ده پرسیی، گوتوو یه تی: ئه ی پیغه مبهری خوا! له کاروباری پیغه مبهرایه تی دا یه که مین شت که بینوته چی بووه؟ پیغه مبهری خوا ﷺ هه لساو ریک دانیشت فهرمووی: پرسیار کرد ئه ی ئه بوو هوپه یه! من له بیابان بووم ته مهنم ده سال بوو، له سه روومه وه گویم له پیاویک بوو، به پیاویکی دیکه ی گوت: ئه وه خو یه تی؟ گوتی: به لئ، ئنجا به روویکه وه به رهو لام هاتن، ئه و پروانه م هه رگیز

نەبىنىيىوون لە ھىچ دروستكراوئىكداو، بە بۆنىكى خۆشەو ە بۆ لام ھاتن، ئەو بۆنە خۆشەم لە ھىچ دروستكراوئىك نە كەردبوو و، بە بەرگ و پۆشاكيكەو ە بۆ لام ھاتن، ئەو بەرگ و پۆشاكەم لە بەر ھىچ كەس ئىكدا نەبىنىيىو، بۆ لام ھاتن دەپۆيشتن ھەتا لىم نىزىككەوتنەو، ھەر كامىكيان قۆلئىكى گرتەم، كە ھەستم بە گرتىيان بۆ قۆلم نەدەكرد، يەكيكيان بە ئەو ە دىكەى گوت: سىنەى بقلشئە، ئەو ەى دىكە داھاتەو ە سىنەى منى قلىشانە، وەك دەمىنى بى ئەو ەى خويئى لى بى و، بى ئەو ەى ئازاريشى ھەبى، پىي گوت: كىنەو ەسوودى لە دلى دەرىئە، ئنجا داھاتە سىنەم و شتىكى وەك خويئپارەى لە سىنەم دەرهئناو فرئىدا، دواى پىيگوت: بەزەى و پەرۆشى بخە دلى، شتىك بوو بە ئەندازەى پارچە زىوئىك (خستىيە سىنەمەو)، دواى پەنجە گەورەى پىي راستى گرت و گوتى: پرۆ و سەلامەت بە، ئىدى گەرامەو، دلىم پر بوو لە نەرمى و مېھرەبانى بۆ كەم تەمەن و، بەزەيش بەرانبەر بەھى بە تەمەن.

حالتى سىيەم:

ئەو كاتە بوو كە پىغەمبەرى خاتەم ﷺ سەفەرى شەرپۆو بەرزبوونەو ە (الإسراء والعروج) ى كردو:

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنْ مَالِكِ بْنِ صَعَصَعَةَ رَجُلٍ مِنْ قَوْمِهِ، أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «بَيْنَمَا أَنَا عِنْدَ الْبَيْتِ بَيْنَ النَّائِمِ وَالْيَقْظَانِ، إِذْ سَمِعْتُ قَائِلًا يَقُولُ: خُذْ بَيْنَ الثَّلَاثَةِ، فَأَوْتَيْتُ بِطُسْتٍ مِنْ ذَهَبٍ فِيهَا مِنْ مَاءٍ زَمْزَمَ»، قَالَ: «فَشَرَحَ صَدْرِي إِلَى كَذَا وَكَذَا» - قَالَ قَتَادَةُ: قُلْتُ: مَا يَعْنِي بِهِ؟ قَالَ: إِلَى أَسْفَلِ بَطْنِهِ - «فَاسْتُخْرِجَ قَلْبِي، فَغَسَلَ مَاءَ زَمْزَمَ، ثُمَّ أُعِيدَ مَكَانَهُ، ثُمَّ حُشِيَ إِيمَانًا وَحِكْمَةً، ثُمَّ أُوتِيَتْ بِدَابَّةٍ أَيْبَضَ يُقَالُ لَهُ الْبَرَّاقُ، فَوْقَ الْحِمَارِ وَدُونَ الْبَغْلِ، يَقَعُ خَطَاهُ أَقْصَى طَرَفِهِ، فَحَمِلْتُ عَلَيْهِ، ثُمَّ انْطَلَقْتُ حَتَّى أَتَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا...»^(۱).

واته: واته: ئەنەسی کۆری مالیک ﷺ دەگێڕێتەووە لە مالیکی کۆری صەعصەهە
 پیاویک بوو لە قەومەکە، پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: لە کاتیکدا من لەلای
 کەعبە لە نیوان خەوتوو و بیداردا بووم، گویم لە کەسیک بوو گوێ: یەکیک
 لەو سییانه بگره، تەشتیکی زیڕی بۆ هێنام، ئاوی زەمزمە می تێدابوو، فەرمووی:
 سینه می هەلدری تاكو فلانه شوین، -قەتادە گوێ: مەبەستی چی بوو؟ گوێ:
 هەتا خوار سکی- دلم دەرھێناو بە ئاوی زەمزمە شۆردرا، پاشان گێردرایەو
 شوینی خوێ، دوایی پرکرا لە ئیمان و حکمەت و دانایی، پاشان ئاژەلێکی
 سپیان بۆ هێنام، پێی گوترا: بوراق لە گویدریژ بەرزتر بوو لە ئیستر بچووکت
 بوو، بە هەنگاوێک دەگەشتە ئەو جیگایە چاوی بر بکات، سواری ئەو بوراقە
 کرام، پاشان دەرچووین (لەگەڵ جەرێلدا) تاكو گەشتینە ئاسمانی دنیا، (دوایی
 باسی ئاسمانەکانی دیکەش دەکات).

هەموو ئەو حالەتانەش ئەو دەگەینن کە خوا لە پرووی جەستەییەشەو
 کاری لەسەر پێغەمبەری کۆتایی ﷺ کردو، کە زیاتر ئامادە ی بکات بۆ وەرگرتنی
 پەيامەکە ی و، شایستە ی ئەو نوورو بەرەکەت و هیدایەتە بیت.

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play

App Store

QR Code

Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

Alibapir

Alibapir

QR Code

مەسەلەى دووهم:

بىڭگومان لەگەڵ سەغڵەتیی و قورسىیدا ئاسانی ھەيە، بە دڵنایى لەگەڵ سەغڵەتیی و قورسىیدا سىنایى ھەيە، ئنجا خوا بە پىڭھەمەرى کۆتایى فەرموو: دواى تەواکردنى کارىک، يەكسەر کارىکى دىکە بکە ئەى موحەممەد ﷺ! ھەمىشەش بەرەو لای خوا ئارەزوومەندبە:

خوا دەفەرموى: ﴿فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۖ إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۖ فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ۖ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ۝﴾

شىكردنەوى ئەم ئايەتانه، لە چوار بڕگەدا:

(۱)- ﴿فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾ بە دڵنایى لەگەڵ سەغڵەتیی و قورسىیدا، ئاسانی ھەيە، پسپۆرانى زمان گوتووایانە: (ف: فصیحة تُفصِحُ عن کلامٍ مُّقْدَّرٍ يَدُلُّ عليه الإستفهام التقريريُّ هنا أي: إذا علمت هذا وتقرر، فاعلم أن مع العسر يسراً)، (ف: پى دەگوترى: (فصیحة) چونکە قسەيەك کە ئەندازەگىرى کراوە، پىتى (ف) پروونى دەکاتەو، کە پرسىارکردنە دانپىداھىنانەى پىشى دەيگەيەنئى، واتە: ئەگەر ئەو ت زانى کە باسکراو چەسپا، بزانه لەگەڵ زەحمەتیی و قورسىیدا کە دىتە پىت لە پىناوى خوا، ئاسانی و فەرحانىيش ھەيە.

(۲)- ﴿إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾ بە دڵنایى لەگەڵ سەغڵەتیی و قورسىیدا ئاسانی ھەيە، وشەى (مع) بە مانای (لەگەڵ) دى، بەلام لىرەدا لە ھەردوو پرستەکاندا بەکارھىتراو، بە مانایەكى جىاواز لە مانا راستەقىنەکەى، چونکە زەحمەتیی و ئاسانی پىکەو لە يەك کاتدا نابن و، ناگونجى پىکەو بىن، بەلام يانى: نىزىکە لە دواى زەحمەتیی و قورسى، ئاسانی پەيدا بى، بۆيەش فەرموويەتى: (مع) (لەگەڵ) يانى: ھىندە لە يەکدى نىزىکن، وەك پىکەو بىن وان.

(۳) - ﴿فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ﴾، كەواتە: تۆ ھەر كاتىك لىبوویەو، دەست بە تالېووی، خۆت ماندووېكە، یاخود كۆششى زیاتر بکە، چونكە (فانصب) بە مانای: خۆت ماندوو بکە و، بە مانای: ھەولېدەو كۆشش بکە، دى.

ئایا مەبەست لە لىبوونەو دەست بە تالېوون، چىيە؟

ھەرچەندە ئىمە دواى چەند وردە سەرنجىك لەو ئايەتە دەدەينەو، بەلام (الطبري) دەلى: مەبەست پىي ئەوئەيە: ھەر كاتىك ئەو كارەى تىيدا دەست بە كارى، لىبوویەو تەواوت كرد، لە كارىكى دىكەدا خۆت ماندوو بکەو پامەوئەستە.

(۴) - ﴿وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ﴾، بەرەو لای پەرەردگار شت ئارەزوومەندە.

وشەى: (رغبة) بۆيە لىرەدا بە پىتى (إلى) بەركارى خواستە، تاكو مانای پرووتىكردن و گرنگى پىدانى بخرىتە ئىو.

واتە: بەرەو لای پەرەردگارت زیاتر ئارەزوو بکەو، پرووى تىكە، چ شتىك زیاتر لە خوات نىزىك دەخاتەو، پەچاوى بکە.

حەوت وردە سەرنج لەو ئايەتە:

۱- جارى كە خوا دەفەرموى: ﴿فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۖ﴾، وشەى: (العسر) كە (أل) ى ناساندنى لەسەرە، بۆ (عهد)، واتە: ئەو زەحمەتى و ئارەحەتییەى دەيزانى، وەك شارەزایانى زمانى عەرەبى كووئەنشین گوتووئە: (الآلف واللام عَوْضٌ عَنْ الْمُضَافِ إِلَيْهِ)، ئەلىف و لام قەرەبووى پالوولادراو دەكەنەو، واتە: ئەو زەحمەتى و ئارەحەتییەى تۆ پىي ئاشناى، لەگەل ئەودا ئاسانى ھەيە، يانى: (فَإِنَّ مَعَ عُسْرِكَ يُسْرًا) لەگەل زەحمەتى و قورسى تۆدا، ئاسانىش ھەيە، ھەمىشە تۆ بەبەر ھەورازوئە نابى، پىشینان گوتووئە: (لە دواى ھەورازان نشیو)، ھىچ ھەورازىك نىە تاكو سەر بەردەوام بىت.

۲- ئایا مەبەست لە وشە (عسر) چیه؟ (عسر): بریتیه لە زەحمەتی و قورساییهك له به‌ده‌سته‌ینانی شتیکدا که ئاره‌زووی ده‌کړی و، کرده‌وه‌یه‌ك که به ئامانج گیراوه، له‌وه‌دا مروّف ماندوو بڼی و تووشی زەحمەتی و ناره‌حه‌تی بڼی.

ئایا مەبەست لە (یسر) چیه؟ (یسر): بریتیه لە ئاسانی له به‌ده‌سته‌ینانی شتی ئاسان‌کراودا، که مروّف تێیدا ماندوو نابێ، یان به ئامانج گه‌یشتنه‌که، ماندوو‌بوونه‌که‌ی له بیر بباته‌وه.

۳- که خوا‌ی به‌رز دووباره‌ی کردۆته‌وه: ﴿فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۖ إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾ (المقصود بالتكرار التأكيد على تحقيق هذا الوعد وتعميمه)، مەبەست لە دووباره‌ کردنه‌وه، جه‌خت‌کردنه‌وه‌ی هه‌ینانه‌دی ئه‌و به‌لینه‌و گشتان‌دیه‌تی.

۴- که ده‌فه‌رموی: ﴿فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ۖ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ۝۸﴾ (الرَّغْبَةُ: الْحُصُولُ عَلَىٰ مَا هُوَ مَحْبُوبٌ، وَأَصْلُهُ تَعْدِيتهُ بِنَفْسِهِ، يُقَالُ رَغِبَ فِيهِ، وَعَكْسُهُ: رَغِبَ عَنْهُ أَي: صرف رَغْبَتُهُ عَنْهُ)، (رغبة): بریتیه له ویستنی وه‌ده‌سته‌ینانی شتیک که خوش‌ویستراوه‌و، له ته‌سلدا وشه‌ی (رغب) بۆ خۆی به‌رکار ده‌خوازی، (رَغِبَ فِيهِ) واته: ئه‌و شته‌ی ویست، یان ئه‌و شته‌ی ئاره‌زوو کرد، (به‌لام لی‌ره‌دا که به (إلى) به‌رکاری پێخوازراوه، بۆ ئه‌وه‌یه مانای پرووتیکردن و گرنگی پێدانی بخریته‌نیو)، بۆ پێچه‌وانه‌که‌یشی ده‌گوتری: (رَغِبَ عَنْهُ) واته: ئه‌و شته‌ی نه‌ویست، ئاره‌زووی نه‌کردو، خۆی لێ لادا.

۵- (الشوکاني) له (فتح القدیر)^(۱) دا ده‌لی: ﴿فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا أَي: إِنَّ مَعَ الضِّيقَةِ سَعَةً، وَمَعَ الشَّدَةِ رَخَاءٌ، وَمَعَ الْكُرْبِ فَرَجٌ، وَفِي هَذَا وَعْدٌ مِنْهُ سُبْحَانَهُ بِأَنَّ كُلَّ عُسْرٍ يَتَّبِعُهُ وَكُلُّ شَدِيدٍ يَهْوُنُ، وَكُلُّ صَعْبٍ يَلِينُ﴾، واته: له‌گه‌ڵ هه‌ر ته‌نگانه‌یه‌کدا فه‌رحانی هه‌یه‌و، له‌گه‌ڵ هه‌ر سه‌ختیه‌کدا خوشی هه‌یه‌و، له‌گه‌ڵ هه‌ر خه‌می‌کدا ده‌رووکرانه‌وه هه‌یه، له‌مه‌دا به‌لین هه‌یه له خوا‌ی پاک و بێ‌گه‌رده‌وه، که هه‌موو شتیک به زەحمەت ئاسان ده‌بێ و، هه‌موو شتیک سه‌خت دوا‌ی سێنا ده‌بێ و، هه‌موو شتیک قورس دوا‌ی نه‌رم ده‌بێ.

۶- که ده‌فه‌رموی: ﴿فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ۖ﴾ زانایان زۆریان قسه‌ لی‌کردوه:

أ- هەندیک گوتووینانە: ئەگەر لە نوێژی فەرز تەواو بووی، ئنجا نوێژی سوننەت بکە.

ب- هەندیک گوتووینانە: ئەگەر لە نوێژەکە تەواو بووی، ئنجا دەست بە بانگەواز بکە.

ج- هەندیک گوتووینانە: ئەگەر لە بانگەواز تەواو بووی، ئنجا دەست بکە بە نزاو بپاڕۆه.

بەلام وهك (الطبري) دەلێ: خوا بە گشتی فەرموویەتی و، هیچ کۆت و بەندیکی نەخستۆتە سەرێ، بۆیە ﴿فَإِذَا فَرَغْتَ﴾، واتە: لە هەر کاریک کە تێیدای، پەيوەندیی بە دیندارییەوه هەبێ، یان دیندارییەوه، کە لەو کارە بوویەوه، دەست بە کاریکی دیکە بکەو، زەحمەت بکێشە و پەنج بدە.

۷- کە دەفەرموێ: ﴿وَالِی رِبِّكَ فَارْعَبْ﴾ ۸، یانی: هەموو کارو جموجۆڵەکانت کە دەیانکە، با بە هاندەری بەرەو خوا چوون بن و، بە ئارەزووکردنی لای خواو نزیکیی لای خوا ی پەرورەدگار بن.

خوا بە لوتف و کەرەمی خۆی تێمەش لەو کەسانە بگێرێ، کە بە شوین پێی پیغمبەری خاتەمدا ﷺ هەنگاو دەئێن و، وهك پیغمبەری خاتەم دەکەن و، لەو نیعمەتانەمان بۆ پرەخسێنێ کە بۆ پیغمبەری خاتەمی پرەخساندوون، وهك: سینه فراوانیی و، باری شان سووک بوون و، کۆلی قورس و گران لاچوون و، ناوونابانگی باش و، باس و خواسی باشمان پێ بدات و، یارمەتییمان بدات بۆ ئەوێ هەرچی زیاتر باشتر سەرگەرمی بەندایەتی بۆ خوابین، دینداری و دیندارییەکی پێ و راست بکەین بە راستەپێی خوا ی پەرورەدگارد، تاکو تەمەنە کاتی و ئەمانەتیە کەمان لەم ژایانی دنیا بەدا کۆتایی پێ دێن و، بەسەر بەرزیی دەچینەوه خەمەت خوا ی بەرز ی مەزن.

لێرەشدا کۆتایی بە تەفسیری سوورەتی (الشرح) دێنین.

تہفسیری سوورہتی

التَّائِبِ

دەستپیک

بەرپـزان!

ئەمـرۆ (۱۴) ی مانگی (ذی الحجـة) ی سـالـی (۱۴۴۱) کۆچییه، بەرانبەر (۲۰۲۰/۸/۴) زاینی، لە شاری هەولێر، خوا پشتیوان بـێ دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (التین).

سەرەتا پێناسەو نێوەڕۆکی ئەم سوورەتە موبارەکە لە هەوت بـرگەدا دەخەینە ڕوو، بۆ ئەوەی بەر لەوەی بچینە سەر ڕوونکردنەوهی چەمک و واتای ئایەتە بە پێزەکانی، سیمای گشتیی و هێڵە سەرەکییەکان و چوارچێوەی فراوانی ئەم سوورەتە موبارەکەمان لەبەرچاو بـێ.

پێناسە ی سوورەتی (التین) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە بە سوورەتی (والتین)، هەروەها بە (سورة التین) ناسراوە، بەهەردوو ناوەکان ناسراوە، لەو بارەشەوه ئەم فەرموودەیە دێنین:

{عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقْرَأُ وَالتِّينَ وَالزَّيْتُونَ فِي الْعِشَاءِ، وَمَا سَمِعْتُ أَحَدًا أَحْسَنَ صَوْتًا مِنْهُ أَوْ قِرَاءَةً} (أخرجه البخاري: ۷۵۴۶، ومسلم: ۱۷۷).

واتە: بەرپائی کۆری عازیب (خوا لێی ڕازی بـێ) دەلـێ: گویم لە پیخەمبەری خوا ﷺ بوو، لەنویژی خەوتناندا لەیەکیک لە ڕکاتەکاندا سوورەتی (والتین

وَالزَّيْتُونِ) ی خویند، گویم له هیچ کەسێک نەبوو دەنگی لەو خوشترێ، یان چاکتر لەو بخوینێ.

دووهم: شوینی دابه‌زینی:

بەبۆچوونی زۆربە ی زانیان ئەم سوورپەتە مەککەییەو لە شاری مەککە دابه‌زیو، لەو کاتەدا کە پیڤەمبەری خوا ﷺ لە مەککەدا بوو، بەر لە کۆچ کردنی بۆ مەدینە. لەوبارەوێش ئەم دەقە دینین:

(عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: أُنْزِلَتْ سُورَةُ وَالتَّيْنِ مَكَّةَ) (أوردته السيوطي في الدر المنثور: ج ٨، ص ٤٥٣، ونسبه لابن الضريس والنحاس والبيهقي، وقال: أخرج ابن مردويه عن عبد الله بن الزبير مثله، الإستيعاب في بيان الأسباب: ج ٣، ص ٥٣٠).

واتە: عەبدوللای کۆری عەباس ر.ه، گوتووێتی: سوورپەتی (والتین) لە مەککە دابه‌زیو، سیوتی کە ئەمە ی لە عەبدوللای کۆری عەباسەو هیناو، گوتووێتی: ئینو مۆردەوێ هەمان شتی لە عەبدوللای کۆری زوبەیریشەو خوا (لییان رازی ب) هیناو، کە گوتووێتی: ئەو سوورپەتە لە مەککە دابه‌زیو.

سێیەم: ریزەبندی ئەم سوورپەتە لە موصحف و دابه‌زیندا:

ئەم سوورپەتە موبارەکە لە (مصحف) دا ژمارەکە ی (٩٥) ه، لە دابه‌زینیشدا ژمارەکە ی بیست و هەشت (٢٨) ه، پیش سوورپەتی (الإیلاف) و دوا ی سوورپەتی (البروج) دابه‌زیو.

چوارەم: ژمارە ی ئایەتەکانی:

ژمارە ی ئایەتەکانی ئەم سوورپەتە موبارەکە هەشت (٨) ه، بەبێ راجیایی لە ئیو زانیانی ژمیرەری ئایەتەکانی قورئاندا.

بېنجەم: نۆۋەروڭى:

ئەم سوورەتە موبارەكە خۇاى پەرۋەردگار لەسەرتايەكەيەۋە سوۋىند بەچوار شتان دەخوات: (هەنجىر، زەيتوون، كىيوى سىنا، ۋلاتى ھىمىن و پىر ئاسايش «مەككە»، ۋەلامى سوۋىندەكەش ئەۋەيەكە مەروڭى لەسەر باشتىن پىكھاتە لە پرووى جەستەيى و مەعنەۋىيەۋە پىكھىناۋە، دۋاى گىپراۋىيەتەۋە بۆ ژىرى ھەموو ژىران، بۆ خۋارى خۋارەۋە، جگە لە پروادارانى كردار باش، كە پاداشتى نەپراۋەيان ھەيە، دۋاى ئەۋەش خۇاى زاناۋ توانا پايگەياندەۋە، كە ھىچ پالئەريكى بىپرواى بەسزاۋ پاداشت نىە، خواش دادگەرتىن و كارزانتىنى دادۋەران و ھوكمرانانە.

شەشەم: تايبەتمەندىيەكانى:

سى تايبەتتى ئەم سوورەتە بەپىزە دەخەينەروو:

(۱)- خۇاى پەرۋەردگار سوۋىندى خۋاردۋە بەچوار شتان، ياخود بەچوار شوۋنان، ۋەك دۋاى درىژەكەيان باس دەكەين، كە مەروڭ لە چاكتىن شىۋەۋ پىكھاتەي مەعنەۋىي و پروالەتتىدا ھىتراۋەتە دى.

(۲)- گىپرانەۋەي خوا بۆ مەروڭ، بۆ پەلەي ھەرە خۋارو نزم، بەھۋى دوورلەخۋاى و بىپرواىيەۋە: ﴿ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ﴾ ۵ ﴿التِّينِ﴾

(۳)- راگەيانرانى كارزانترو دادگەرتىر بوونى خوا لە ھوكمىدا: ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ﴾ ۸

ھەوتەم: دابەشكردنى تايبەتەكان:

تېمە ھەر ھەشت تايبەتەكەي ئەم سوورەتە دەكەينە دەرسىك، چونكە ھەموۋيان پىكەۋە پەيۋەستن و لەبارەي بابەتتىكەۋە دەدوۋىن.

دەرسى ئەم سوورەتە

پێناسە ی ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە کوێ هەشت ئایەتەکی ئەم سوورەتە موبارەکە پێک دێ، ئایەتەکانی: (۱-۸)، پێشتریش باسمان کرد، کە لەم سوورەتە موبارەکەدا خواى کاربەجێ لەسەرەتایەکیەوه سویند دەخوات بە چوار شتان: هەنجیرو زەیتوون و کێوی سیناو، ئەم ولاتە پر ئاسایش و هیمنییە، کە مەبەست پێی شاری مەککەیه. وەلامی سویندەکش ئەوێه کە مەروڤمان لە باشتەین پێکاتەدا هیناوەتە دی، چ پێکەتە ی بەرچاوو، چ نابەرەهەست، لەرووی پروو حیی و لەرووی جەستەییەوه، مەروڤ باشتەین حەلت و پێکەتە ی هەیه، بەلام دوا یی خوا دە یگێرێتەوه بو نزمی هەرە نزمان، هەلبەتە خواى دادگەر کە مەروڤی لە باشتەین پێکەتەو شیوەدا هیناوەتە دی، خوێ نایگێرێتەوه بو پلە ی هەرە نزم، بەلکو ئەو مەروڤە وا لە خوێ دەکات، بە بەلگە ی ئەوێ دوا یی دەفەرموێ: ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ (۶)، ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ کردارو بکەر (فعل و فاعل) ه، یانی: ئەوانە ی پروایان هیناوە، کەواتە: مەروڤەکان کە پروادینن، خوێان پروادینن، (وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ) ئەمیش دیسان: کارو بکەر و بەرکار (فعل و فاعل و مفعول به) یانی: کردەوه باشەکانیان ئەنجام داو، کەواتە: مەروڤ خوێ کردەوه باشەکان ئەنجام دەداو پەیدایان دەکات.

بۆیه کە خوا دەفەرموێ: ﴿ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ﴾ (۵)، خوا ی پەرورەدگار تەعبیر دەکات لە ویستی گشتی خوێ و، لە سیستەمێک کە دایناوە لەژێانی بەشەردا، کە مەروڤ ئەگەر پروو لە ئیمان و کردەوه ی باش نەکات، لەو حەلتە هەرە چاکە ی خوا تێدا دایناوە، نامینێتەوه، بەلکو دەچێتەوه خواری خواری، خوا لە سەرەوه ی دروستکراوەکان دایناوە، بەلام بەهوێ بێ ئیمانی و خوانەناسی و دوور لە خوا ییەوه، دەچێتەوه خواری خواری.

ئىنجا لەبەر ئەوێ بەپێى سىستىمىك كە خوا دایناوێ ئەوێ دیتە دى و، بە پێى وىستى خواى بالادەست ئەوێ دیتە دى، بۆیە خواى پەرورەدگار پالیداوێتە لای خوێ، ئەگەرنا خوا مەرووفەكانى چاك خولقاندوون و پێى خووشە بەرز بن، بەرنامەو هیدایەتى بۆ ناردوون، تاكو بەرزیان بكاتەوێ، عەقل و زگماكى ساغ و باشى پێداون، تاكو بەهۆیانەوێ بەرز ببەوێ، بەلام كە خوێان لەخوێان نەگەرێن، لەو پێگە بەرزەوێ خوا تێیدا دانیاون، خوێان لێژ بكەنەوێ سەرەو ژێر بكەنەوێ، بێگومان ئەوێ بەپێى سىستم و وىستى خواى پەرورەدگار، ئەگەرنا خوێان وا لەخوێان دەكەن.

دواى خواى بەرزو مەزن دەفەرموێ: ﴿فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالْدِينِ﴾ ٧، چ شتىك دواى ئەوێ، دواى پەروونكردنەوێ ئەو پاستىيە مەزنانە، وا لە تۆ دەكات بێپروابى بە سزاو پاداشت، یان بێپروا بى بە ئایىن و بەرنامەى خوا؟ ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ﴾ ٨، ئایا خوا دادگەرترینى دادوێرەكان نیە، یاخود ئایا خوا كاربەجێترینى دادوێرەكان نیە؟ بۆیە واباشە بگوترێ: (بلى، وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ) با، من لەسەر ئەوێش لە شایەدانم، ئەمە لە پێخەمبەرەوێ ﷺ هاتوێ، بەسەنەدێك كە مشت و مېرى پسپۆرانى بواری فەرموودەناسى (علم الحديث) ی لە سەرە.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَالَّذِينَ وَالزَّيْتُونَ﴾ ١ ﴿وَطُورِ سِينِينَ﴾ ٢ ﴿وَهَٰذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ﴾ ٣ ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾ ٤ ﴿ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ﴾ ٥ ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾ ٦ ﴿فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالْدِينِ﴾ ٧ ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ﴾ ٨ التين.

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{بە ناوی خواى بە بەزەیی بەخشندە. سویند بە هەنجیرو بە زەیتوون (۱) سویندیش بە کیوی سینا (۲) سویندیش بەم ولاتە هیمنە (۳) بە دلنایى مروڤمان لە چاکترین شیوە و پیکهاته دا دروستکردو (۴) دواى گێرامانەو بە ژیری هەرە ژیره وان (۵) بیجگە لەوانەى بروایان هیناو و کردو و چاکەکانیان کردوون، ئەوانە پاداشتی نەبرواوەیان هەیه (۶) ئنجا (ئەى مروڤ! دواى پروونکردنەو و ئەو راستییه مەزانە) چی وات لێدەکات سزاو پاداشت بەدرۆ دابنێی (۷) ئایا خوا کارزانترینى دادوهران نیه؟ (۸) {

شیکردنەو وەى هەندیک لە وشەکان

(التَّيْنُ): هەنجیر، (شَجَرٌ مِنَ الْفَصِيلَةِ التَّوْتِيَّةِ، وَالتَّيْنُ: مَرَّ ذَلِكَ الشَّجَرِ) درەختیکە لە جووری درەختە تووییه کان، بە بەهرو بوومی ئەو درەختەش دەگووتری: (التين). بەهەمان شیوە زەیتوونیش بەدرەختەکەى دەگووتری: زەیتوون، بەبەرەکەشى هەر دەگووتری: زەیتوون. بەلام خورما، بەدرەختەکەى دەگووتری: (نخل) و بەبەرەکەى دەگووتری: (تمر).

(وَالزَّيْتُونُ): (شَجَرٌ مُثْمَرٌ زَيْتِيٌّ، تُؤْكَلُ ثَمَرُهُ بَعْدَ مَلْحِهَا، وَيَعَصَرُ مِنْهَا الزَّيْتُ، وَالزَّيْتُونُ مَرَّ شَجَرِ الزَّيْتُونِ)، زەیتوون دەرختیکى بەردارە، لە جووری زەیتییه، میوهکەى دواى ئەو وەى سویر دەکری دەخورى و، پۆنیشى لى دەگووشرى و، بەبەرەکەشى هەر دەگووتری: زەیتوون.

(وَطُورِ سَيْنٍ): (جَبَلُ سَيْنَاءَ، الطُّورُ: الْجَبَلُ، وَالطُّورُ جَبَلٌ يُنْبِتُ الشَّجَرَ)، له قورئاندا (سینین) هاتوه، (سَيْنَاءَ) یش هاتوه، که بیابانیکه له نیوانی میصرو فهله ستیندا، ئهه چیا یه له بیابانی سینایه، به (سینین) هاتوه و، به (سَيْنَاءَ) یش هاتوه.

هه ندیک گوتوو یانه: (طور) چیا یه که دره خت سهوز ده کات.

چونکه هه ندیک چیا هه ن دره ختیان لی سهوز نابئ، هیچ پرووهک و گیایه کیان لی نیه، به لام هه ندیک چیا دیکه هه ن، پرووک و گیایان لی سهوز ده بئ.

(وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ): ئهه ولاته هیمنه، پر ئاسایش، که مه به ست پی مه که یه، مه که یه ریژ لیگیراو.

(تَقْوِيمٍ): (قَوَامٌ أَيْ: عَدْلٌ، وَقَوَامُ الْأَمْرِ: مَا يَقُومُ بِهِ) (قَوَامٌ): به مانای ریك و راست، (قَوَامٌ) به مانای سیستم و بناغه ی کاریك، (وَالْقَوِيمُ: الْمُعْتَدِلُ، حَسَنُ الْقَامَةِ) (قویم) که سیكه قه دو قیافه ی ریك و راست بئ.

(سَفْلِينَ): (سَفَلَ يَسْفُلُ سُفُولًا وَسَفَالَةً: ضِدُّ عَلَا)، (سَفَلَ يَسْفُلُ) واته: نزم بوو نزم ده بئ، (سُفُولًا وَسَفَالَةً) هه ردووکیان چاوگن، واته: نزم بوون، پیچه وانه ی (علا) یه، واته: بهرز بوو، (عَلَا يَعْلُو عُلُوًّا) واته: بهرز بوو، بهرز ده بئ، بهرزی، (سَفَلَ يَسْفُلُ سَفَالَةً: خَسَّ وَنَذَلَ)، (سَفَلَ يَسْفُلُ صَارَ فِي سُفْلٍ) واته: چووه خوار، ده چیتته خوار، به لام (سَفَلَ يَسْفُلُ سَفَالَةً) واته: کهم بایه خ و بیترخ بوو، (السُّفْلُ: ضِدُّ الْعُلُوِّ، (السُّفْلُ) پیچه وانه وه ی (الْعُلُوُّ) ه، یه که میان یانی: نزمی و ئه وه ی دیکه یان یانی: بهرزی.

(فَمَا يَكْذِبُكَ بَعْدَ الْدِينِ): ئایا دوا ی ئه وه چ شتیک وات لی ده کات سزاو پاداشت به درۆ دابنئی، پی بیروابی؟ یا خود ﴿فَمَا يَكْذِبُكَ بَعْدَ الْدِينِ﴾ یانی: دوا ی ئه وه چ شتیک وات لی ده کات درۆ بکه ی به هو ی به درۆ دانانی پوژی سزاو پاداشته وه؟ هه ر که سیك شتیک راست به درۆ دابنئ، خو ی درۆ کردوه.

(أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَكَمِينَ): ئايا خوا دادگەرترينى دادوهران، ياخود: حوکمرانان نيه؟ ياخود ئايا خوا کاربه جيترينى دادوهران و حوکمرانان نيه؟ لهوه لامدا ده گوتري: (بَلَىٰ وَأَنَا عَلَىٰ ذَلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ) با، منيش له سەر ئه وه له شايه دانم. (حَكَمَ أَيُّ مَنَعَ مَنَعًا لِإِصْلَاحٍ، وَمِنْهُ سُمِّيَتِ اللَّجَامُ: حَكْمَةُ الدَّابَّةِ) واته: ريگري به ريگرتن بو چاکبوون، هەر بۆيه لغاوى ئاژەل پيى ده گوتري: (حكمة) ئه وه لغاوهى ده خريته زارى ئاژەله وه، بو ئه وهى له وه پى بو نه خورى، پيى ده گوتري: (حَكْمَةُ الدَّابَّةِ) چونكه ريى لى ده گري له له وه پخواردن تاكو پروات و مه حتهل نه بى. (وَالْحُكْمُ بِالشَّيْءِ: أَنْ تَقْضِيَ بِأَنَّهُ كَذَا، أَوْ لَيْسَ بِكَذَا) (حكم) ئه وه يه تو بريار بدهى ئه وه شته وايه، يان وانيه.

وشه **﴿بِأَحْكَمَ الْحَكَمِينَ﴾** يان له (حكم) هوه هاتوه، يان له (حكمة) هوه هاتوه، ئه گەر له (حكم) هوه هاتبى، واته: ئايا خوا قسه پويشتوو ترينى حوکمرانان ياخود دادوهران نيه؟ له هه موو كهس باشتەر قسهى ناپوا، بريارى برشتى نيه؟ بيگومان با، ئه گەر له (حكمة) يشه وه هاتبى، واته: ئايا خوا کاربه جيترين و کارزان ترينى دادوهران و حوکمرانان نيه؟ بيگومان با.

مانای گشتیی ئایه تەکان

خوای پهروه ردگار ده فهرموى: **﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾**، به ناوى خوای به به زه یی به خشنده، واته:

۱- به ناوى خوای به به زه یی به خشنده ده ست به خویندنی ئەم سوورپه ته موباره كه ده كه م، نهك به ناوى ههركهس و هه رشتيكي ديكه.

۲- ئەم سوورپه ته به پيى ئايين و بهرنامه ی خوا ديخوينم.

۳- ئەم سوورەتە بەمەبەستی وەدەستەینانی پەزنامەندیی خوا دەیخوینم.

۴- ئەم سوورەتە بەهەول و تواناو بپرستیک که خوا بۆی پەخساندووم دەیخوینم.

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ لە سەرەتای خویندنی قورئانەو، ئەم سوورەتە یان هەر سوورەتێکی دیکە، ئەو چوار واتایە بۆ لە عەقل و دڵ دەگیرن، هەرەها ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، لە سەرەتای هەر کاریکی دیکەشەو بەکرێ بگوتری، پێویستە بەلای کەمەو ئەو چوار واتایە بۆ لە عەقل و دڵ بگیرن.

ئەنجا دەفەرموی: ﴿وَالَّذِينَ وَالزَّيُّونَ ۝۱ وَطُورِ سِينِينَ ۝۲ وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ۝۳﴾ خۆی بەرزى مەزن لێردا سویند دەخوات بەچوار شتان دەفەرموی: سویند بە هەنجیرو بە زەیتوون و، بەکیوی سینین، هەرەها سویند بەم ولاتە هیمن و پەر ئاسایشە.

کەواتە: خوا سویندی بەچوار شتان خواردو:

۱و۲- دوو میوەو بەری دوو لە درەختەکان، کە هەنجیرو زەیتوون.

۳و۴: سویندیشی خواردو بەدوو شوینان، یەکەم: کیوی سینا، ئەو کیوەی لەدەشتی سینایە، کە بیابانێکە دەکەوێتە نیوان میسرو فەلەستینەو، شوینی دووەم: ئەم ولاتە ئەمینە، (أَمِين) کە لەسەر کیشی (فَعِيل) ه، بەمانای (مُفَعَّل) واتە: هەرکەسێک لێی بێ، ئەمینی دەکات، دنیاو بپترسی دەکات.

یاخود (أَمِين) لەسەر کیشی (فَعِيل) ه، بەلام بەمانای (مَأْمُون) ه، واتە: (مَأْمُونُونَ مَنْ فِيهِ) ئەوانەى تێیدان لەخۆیان بپترس و دنیادەبن. کەواتە: خوا سویندی بە بەری دوو پووهکان خواردو: هەنجیرو زەیتوون، هەرەها بەدوو شوینانیش: کیوی سینا و مەککە، کە ولاتێکی پەر هیمن و ئاسایشە، دەشگونجی بگوتری: خۆی کاربەجی سویندی بە سی شوینان خواردو:

۱- شوینیک هەنجیرو زەیتوونی زۆری لێی، کە شامە.

۲- ئەو شوئەنی کۆی طوورە لە دەشتی سینا.

۳- سوئیدی شی بە مەککە خواردو، ئنجا ئەگەر بلیین: مەبەستی ئەو سێ شوئەنی، مانای وایە سێ شوئنی سێ لە پیڤمبەرە پایە بەرزەکانی خوان (صلات و سەلامی خویان لەسەر بێ) کە پەيام و بەرنامەکیان ماوهو شوئەنکەوتووایان هەن:

۱- هەنجیرو زەیتوون لە شامەن و عیسا (سەلامی خوی لێ بێ) زیاتر لە شام بووه.

۲- مووسا (سەلامی خوی لێ بێ) و گەلەکەیی خوا پرزگاری کردن لە دەستی فیرعەون و لە دەشتی سینا گیرسانهوهو لهوئیش تەو پاتی پێ دراوه.

۳- ﴿وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ﴾ مەککەش کە نشینگەیی پیڤمبەری کۆتایی مەحمەد ﷺ.

هەندیکیش لە زانایان - وهك دواتر لە مەسەلە گرنگەکان زیاتر تیشکی دەخەینە سەر - گوتووایانە:

۱- هەنجیر مەبەستی پێی شوئنی ئەو پەرستگایە، کە نووح لەسەر کۆی جوودی دروستی کرد.

۲- زەیتوونیش ئەو پرووەکیە، کە لە فەلەستین دەروێ و شوئنی عیسا.

۳- کۆی سینا لەو بیابانە کە مووسا و قەومەکی لیبوون.

۴- ئەو ولاتە پر هیمەن و ئاسایشەش، بەدلیایی مەککە، شوئنی پیڤمبەری کۆتایی موحەمەد.

هەندیکێ دیکە گوتووایانە: مروؤف بە چوار قوئاغدا تێپەریوه:

قوئاغی یە کەم: کاتیک ئادەم و حەووا لە درەختە قەدەغە کراوەکیان خوارد، دوایی بە گەلایان خویان داپۆشی، زانایان دەلێن: ئەو گەلای درەختەیی خویان پێ داپۆشیوه، هی هەنجیر بووه.

قوناغی دووه: نووح سهلامی خوای لیبی دواي ئهوهی توفان کوّتایی هاتوه، بالندهی ناردوه بزانی: ئایا له کوّی زهوی دهرکهوتۆتهوه؟ ئنجا ئهوه بالندهیهی ناردوویهتی کوّتر بووه، ههرچی بووه، چله زهیتوونیککی سهوزی بو هیناوه، ئهوهش نیشانهی ئهوهبووه سهرزهوی دهرکهوتۆتهوه.

قوناغی سییه: هاتنی مووسایه که له سهر کیوی طورور له دهشتی سینادا تهوړاتی پێ درا.

قوناغی چواره: هاتنی موحهممده ﷺ که له شاری پر هیمنی و ئاسایشی مهککه سهری هه لدا.

خوای پهروهردگار دواي سویند خواردن بهو چوار شتانه، دهفهرموئ: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾، بهدئنیایی مروّفمان له باشترین پیکهاته دا هیناوه ته دی، یه کیک له مانایه کانی (تقویم) بریتیه له: (تعديل) یانی: راستکردن و چاککردنی شتیک، وای لیبهکی رێک و راست و هاوسهنگ بێ.

لیره دا خوای پهروهردگار باسی ئینسان دهکات بههه موو شتیکیهوه: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ﴾ بۆیه زۆربهی پروونکه رهوانی قورئان که زهینیان به لای جهستهی مروّفا چوو، له راستییدا یتگه یشتنه که یان نیوه چل بووه، چونکه مروّف ته نیا جهسته نیه، به لکو جهسته بهس دیکورو رواله تی مروّفه، وهک یه کیک له شاعیران ده لئ:

عَلَيْكَ بِالرُّوحِ فَأَسْتَكْمِلْ فُضَائِلَهَا - فَأَنْتَ بِالرُّوحِ لَا بِالْجِسْمِ إِنْسَانٌ

واته: سه رگه رمی پرووح بهو سیفه ته به رزه کانی تیدا به رجهسته بکه، چونکه تو به پرووح مروّفی نهک به جهسته.

لیره دا که دهفهرموئ: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾، به راستی مروّفمان له باشترین شیوه و پیکهاته دا هیناوه ته دی، ئه مه دیوی مهعنه ویی و نه بیترای دهگه یه نئ و، دیوی به رجهسته و به رهه ستیشی دهگه یه نئ، له راستییدا مروّف

بە پرووحە کە ی مروّفهو، بە دیوی پەنھانی لە جگە لە خووی لە دروستکراوە کانی دیکە جیا دەبێتەو، پرووحە کە شە مروّفی شایستە ی ئەو کەردو، فریشتەکان کپنووشی پیزگرتنی بو بێن و سلاوی لئ بکەن، ھەروەھا ھەر بەھووی ئەو پرووحە شەو بوو کە مروّف دەتوانی بەرز بێتەو تا کو ئەو شوینە ی خوا دەیەو، ھەروەھا نزمیش بێتەو تا کو ئەو شوینە ی خوا دەیەو.

دەتوانی بەھووی ئەو پرووحەو بچیتە بەرز ی ھەر بەرزان (أَعْلَى عَلِيْن)و، دەشتوانی بچیتە نزمی ھەرە نزمان (أَسْفَل سَافِلِيْن).

لێرە دا خوای کار بە جی دوا ی ئەو چوار سویندە، پرایدە گە یەنئ کە مروّفی لە باشترین پیکھاتە ی ماددی و مەعنەوی و پوالتە ی و پرووحیدا ھیناوە تە دی^(۱).

﴿ ثُمَّ رَدَدْتُهُ أَسْفَلَ سَافِلِيْنَ ﴾ دوا ی گێرامانەو بو نزمی ھەرە نزمان.

ئەمە لە سوورەتی (ص) یش دا ھاتو^(۲).

(۱) باشترین شیوە ی مەعنەوی کە پرووحە کە یەتی و پەرە لە نھینی و تەنیا خوا دەزانئ چۆنە، وە ک دەفەرموئ: ﴿ وَيسْئَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيْلًا ﴾ (۸۵) الإسرائ، لە بارە ی پرووحەو لیت دەپرسن، بئئ: پرووح لە کاری پەرورە دگارمەو ئەندازە یەکی کەم نەبئ زانیاریتان پئ نە دراو، واتە: بەو ئەندازە کەمە زانیاریە ناتوانن دەرکی چیبەتی پرووح بکەن. ھەروەھا خوای پەرورە دگار لە چەندان شوین دا کە باسی دروستکردنی ئادەم دەکات، ھەروەھا باسی دروستکردنی وە چە ی ئادەم دەکات، دەفەرموئ: ﴿ فَإِذَا سُوِّيْتُ، وَنَفَخْتُ فِيْهِ مِنْ رُّوْحِي ﴾ (۲۹) الحجر، ھەر کاتیک پیکمخست، جەستە کە یم ئامادە کرد و لە پرووحیک کە تاییبە تە بەخۆمەو، دروستکراوئکی تاییبە تی خۆمە، فووم بە بەردا کرد.

(۲) بەلام ئەو کە خوای زانا وشە ی پرووحی بە کار ھیناوە بو وە چە ی ئادەم، بە پئی زانیاری من تەنیا لە سوورەتی (السجدة) دا ھاتو، کە دەفەرموئ: ﴿ الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ، وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ﴾ (۷) ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ (۸) ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيْهِ مِنْ رُّوْحِي وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيْلًا مَّا تَشْكُرُوْنَ (۹) واتە: خوا ئەو کە سە یە ھەر شتیک دروستیکردو بە باشترین شیوە دروستیکردو، دەستیکی دروستکردنی مروّفیشی لە قورەو ھیناوە، واتە: جەستە کە ی، دوا ییش وە چە کە ی (لە پرووی جەستە ییەو) لە پوختە یە ک، لە

کهواته: که دهفه رموی: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾، به دلنیا یی مروّ قمان له باشترین پیکاته دا هیئاوه ته دی، بهر له وهی جهسته که ی بگه یه نی، مه به ست پرووچه که یه تی، چونکه له جهسته دا مروّ ق له گه ل دروستکراوه کانی دیکه دا به شداره و خالی هابه شیانه، به لام به پرووچه جیاده بیتوه له دروستکراوه کانی دیکه، بهو پرووچه ی خوا ناوی لیئاوه: پرووچی خوّم، یانی: دروستکراوی تایبه تی خوّم.

تجا که دهفه رموی: ﴿ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ﴾، دوا یی گیرامانه وه ژیری ههره ژیران، خواره وهی ههره خواره وان، واته: له نه نجامی ئه وه دا که ئه مروّ قه ئه و پیگه به رزه ی خوا پییدا وه و ئه و ریزو حورمه ته ی خوا لیئاوه، ده توانی به هو ی ئیمان و خواناسی و په یوه ندی به خوا و به ندایه تی بو خوا وه پاریزگاری لی بکات، به لام پاریزگاری لی نه کردوه، له و پیگه به رزه، نزم بوته وه بو خوار ی خوار ی، پیشی خوا له سهری سهره وهی داناوه، که ده ی توانی مینیتته وه و به رز تریش بیتوه، به لام به هو ی پروا نه هیئان و په یوه ندی پچرانی له گه ل خوا وه، که وتوته خوار ی خوار ی، چونکه مروّ ق به پیچه وانه ی دروستکراوه کانی دیکه وه، ده توانی زور سهرکه وی و ده ستوانی زور داکه وی، به لام دروستکراوه کانی دیکه وانین، بو وینه: شهیتان ههر شهیتانه، فریشته ههر فریشته یه، ئازله ل ههر ئازله له، به رد ههر به رده، پرووکه ههر پرووکه، به لام مروّ ق ده توانی زور به رز بیتوه وه و ده ستوانی زور نزم بیتوه، بو وینه: له پرووی نه فامی و که م هو شیه وه که و وینه ی پښ ده هیتریتته وه، ده گوتری: فلانکه س وه که که وایه، یان که ره! یانی: که م هو ش و که م عه قلّه، تجا که ههر ده توانی که ربی، به لام مروّ ق ده توانی له نه فامییدا وه که که ربی و، له فیلباز ییدا وه که ربی و، له درنده ییدا وه که گورگ ربی و، له لاساییکردنه وه دا وه که مه یموون، ربی و، له ئاره زوو په رستییدا وه که به راز ربی و ... هتد.

ئاوکی بیهیزه وه هیئاوه، دوا یی جهسته که ی (وه چه ی ئاده می) ریکه سته وه له پرووچی خو ی فووی به به ردا کردوه، واته: له و پرووچه ی تایبه ته به خو یه وه و دروستکراوکی تایبه تی خو یه تی و، ته نیا خو ی چییه ته که ی ده زانی، هه روه ها بیست و چاوه کان و عه قلّه کانی بو ره خساندن، به لام به که می سوپاسگوزاری بو خوا نه نجام ده دهن.

لهیه ک کاتدا مروؤف ده توانی سیفه ته خراب و نزمه کانی کومه لیک له درنده و ناژه لان له خویدا کو بکاته وه، بویه مروؤف کاتیک په یوه ندیی له گه ل خوادا نامینتی و ده پچری، ده چپته وه خواری خواری، ﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ ۶، بیجکه له وانه ی پروایان هیناوه و کرده وه باشه کانیان نه جام داون، ﴿فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾ ۶، نه وانه ناچنه وه خواری خواری، به لکو به هو ی ئیمان هیناوه به هه موو نه و شتانه ی پیویسته ئیمانان پی بهیتری و، نه جامدانی کرده وه باشه کانه وه، نه و ریرو پیگه و حورمه ته ی خوا پییداون، ده پاریزن، بویه نه وانه: ﴿فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾ ۶، له روژی دوایدا پاداشتیکی نه براوه یان هیه.

﴿فَمَا يَكْبُذُكَ بَعْدَ بِالذِّينِ﴾ ۷، نه مه له پرووی ریزمانی عه پره بییه وه پی ده گوتری: ئاوردانه وه (إلتفات) پیشی خوا به شیوه ی نادیار له باره ی مروؤفه وه قسه ی کرد، ئنجا پروو له مروؤف ده کات و ده فهرمو: چ شتیک وات لی ده کات بیپروا بی به روژی سزاو پاداشت، نه گهر وشه ی (دین) مانای (جزاء) بیت، ده شگونجی (دین) مه به ست پی به برنامه ی خوا بی، واته: چ شتیک وات لی ده کات بیپروا بی، به رانبر به برنامه ی خوا به درو دابنیتی، دوا ی نه وه ی خوا ی کار به جی نه و راستیه مه زنانه ی بو خستیه پروو، چ شتیک پالت پیوه ده نی بیپروا بی به سزاو پاداشت، یان به به برنامه ی خوا؟!

یا خود پرووی دواندن له پیغه مبه ره ﷺ، یانی: نه ی موحه ممه د ﷺ! دوا ی پروونکرده وه ی نه و راستیه مه زنانه، چ شتیک وا له نه یارانت ده کات تو به درو دابنیتی، به هو ی بیپروایان به سزاو پاداشته وه، واته: تو به درو دابنیتی به هو ی نه وه وه که پروایان به روژی سزاو پاداشت نه و توش ده لیتی: سزاو پاداشت هیه؟!

واتایه کی دیکه شی نه وه یه: نه ی مروؤف! چ شتیک وات لی ده کات دوا ی پروونکرده وه ی نه و راستیه مه زنانه، درو بکه ی به هو ی به درو دابنیتی روژی سزاو پاداشته وه؟! ﴿الْأَسْ﴾ الله بِأَحْكَمِ الْحَكَمِينَ ۸، نه مه پرسیارکردنی دانپییدا هیان (استفهام تقریری) ه، واته: ئایا خوا دادگه رترینی دادوهران نه؟ یا خود: ئایا خوا کارزاترینی حوکمرانان و دادوهران

نيه؟ ئەمە پرسیارکردنیک نیه تاكو وه لآمه که ی بزانی، بۆیه پیغه مبهری خوا ﷺ وه ک دواپی دهیهینین، له کۆتایی ئەم سووپه ته موباره که دا فهرموویه تی: (بَلَىٰ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ) با، (خوا دادگه رترین و کارزانتین دادوهران و حوکمرانانوه)، منیش لهوباره وه له شایه دانم، شایه دیی دهدهم.

به لّی ئەوه ئەوپه پری دادگه رییه، ئەوپه پری کارزانیه بۆ خوا ی بهرز، که مروفتیک بخولقینی له باشتین شیوه داو، به هۆی ئیمان و کرده وه ی باشه وه، ئەو باشتین شیوه و، ئەو پیگه بهرز له خۆیدا بپاریزی، به لآم به هۆی لادان و تاوانه وه، له و پله و پیگه و مه قامه بهرز داکشیتته خواری، داپه پیتته خواری، خواری هه ره خواری!

ڤاگه پاندنی مهکنه بی مامۆستا عه لی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

له نۆزه کۆمه لایه نیه یه کال له که لانی

Stay in touch on social media

نن مەکم عیر موانع النوازل الجناسی

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عه لی بابیر/ AliBapir

عه لی بابیر/ AliBapir

که تایی

ڤاگه پاندنی مهکنه بی مامۆستا عه لی بابیر

WhatsApp

Telegram

Phone

مەسەلە گۈرۈڭەکان

مەسەلە یەكەم:

سوئند خواردنی خوا بە هەنجیرو زەیتوون و کیوی سیناو ولاتی هیمن و ئاسایش، شاری مەككە، کە مروقی لە باشتین شیوهو پیکهاتهی ماددی و مەعنهویدا هیئاوهته دی، دوایی گێراویهتهوه پلهی خواری خواری، جگە لە برودارانی کردار باش، کە پاداشتی نهبراهیان ههیه:

وهك دهفه رموی: ﴿وَالَّذِينَ وَالزَّيْتُونَ ۝۱ وَطُورِ سَيْنِينَ ۝۲ وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ۝۳ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۝۴ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ۝۵ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝۶﴾

شیکردنهوهی ئەم ئایەتانه لە حەوت برگەدا:

۱- ﴿وَالَّذِينَ وَالزَّيْتُونَ ۝۱﴾ سوئند بە هەنجیرو بەزەیتوون، (و) لە وشە (والتین) دا بو سوئندە، سوئند بە هەنجیر، هەروەها (و)ی دووه میس دیسان هەر بو سوئندە، سوئند بە زەیتوونیش، دیارە هەنجیرو زەیتوون دوو دەرختن، هەم بە درەختەکیان دەگوترێ: هەنجیرو زەیتوون، هەم بە میوه کەشیان هەمان ناو دەگوترێ، (تین) واتە: هەنجیر، کە دەخوری و لە درەختی هەنجیر دەکرێتەوه، زەیتوونیش ئەو زەیتوونەیه کە لە درەختی زەیتوون پەیدا دەبێ، هەم بە کالێی دەخوری، هەم پۆنی لی پەیدا دەبێ و، بەزۆر شیوه بەهرە ی لی وەرده گیرێ.

زمانە بیانییه کان بو (تین) هەر (angeer)یان بە کارهێناوه، دیارە وشەیه کی هاوبه شی کۆمه لێک لە زمانەکانه، کە بو ئەو جوړه درەختەو ئەو جوړه میوهیه بە کارده هێترێ.

ئنجاشتی سییەم دئی که خوا سوئندی پی دەخوات:

(۲)- ﴿ وَطُورِ سَيْنِينَ ۲ ﴾ سوئندیش بەکیوی سینین، (طور) بە مانای (جبل) چیا، دئی، (سینین) لە وشە (سیناء) هوه هاتوه، لە سوورەتی (المؤمنون) داو (سینین) و (سیناء) هەر یەکن و ناوی بیابانیکهو دەشتیکه دەکهوئته نێوان فەلەستین و میسرەوه، ئنجا لەبەر ئەوهی ئەو چیا یە دەکهوئته بیابانی سیناوه، بۆیە گوتراوه: (طور سینین)، لە سوورەتی (المؤمنون) دا دەفرموئ: ﴿ وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالذَّهْنِ وَصَبْغٍ لِّلْأَكْلِينَ ۴۰ ﴾

ئنجا چوارەم شت دئی که خوا سوئندی پی دەخوات:

(۳)- ﴿ وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ۳ ﴾ سوئند بەم ولاتە هیمن و پر ئاسایشە، که بەدنیاییهوه مەبەست پئی مەککەیه، بەلام وشە (الأمین) دوو واتای هەن: یەکه میان: (سُمِّيَ الْأَمِينُ، لِأَنَّ مَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا، فَالْأَمِينُ فَعِيلٌ مِّمَّعْنَى مُفْعِلٍ) واتە: بۆیە ناوئراوه (أمین) چونکه هەرکەس دەچێتە ئەو شوێنە دنیاو بی ترس دەبی، هیمن دەبی، کهواتە: (أمین) لە سەرکێشی (فعیل) ه، بەلام بە مانای (مُفْعِل) ه، واتە: دنیاکەر، هیمنکەر.

دووهمیان: (أمین) لەسەر کێشی (فعیل) ه، بەلام بە مانای (مفعول) ه، (أَي: الْمُأْمُونِ سَاكِنُوهُ)، واتە: نیشتە جێبووه کانی ئەمین، دنیان، لە خویان ناترسن.

(۴)- ﴿ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۴ ﴾ بەدنیایی مروڤمان لەباشترین شیوه دا، لەباشترین پیکهاته دا هیناوته دی. ئەمە وهلامی سوئنده کهیه.

(۵)- ﴿ ثُمَّ رَدَدْتُهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ۵ ﴾ دواپی گیرامانهوه بۆ ژیری هەرە ژیران، خواری هەرە خواران، بۆچی دەفرموئ: گیرامانهوه؟ چونکه بەپئی سیستمیک که خوا لەژیانی بەشەردا دایناوه، مروڤ ئەگەر په یوه ندیی لەگەڵ خوادا هەبی، ئیمانی هەبی و کردەوهی چاکي هەبی، ئەو ریزو حورمەت و پێگە بەرزە ی خوا پێداوه، دەپارێزی.

بەلام ئەگەر پەيوەندیی لەگەڵ خوادا پەچرا، خووی لی ون دەبی و شوڕ دەبێتەو بە
خواری خواری.

دوایی خوای پەرورەدگار کەسانیک هەڵداوێری، لەو شوڕبوونەووە کەوتنە خواری
جیاپان دەکاتەووە دەفەرموی:

(۶) ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾، بێجگە لەوانەی
پروایان هێناو (بەهەموو ئەو شتانەی پێویستە پروایان پێ بهێنێ) و کردەووە
باشەکانیشیان ئەنجام داو، ئەوانە بەدنیایی پاداشتیکی نەپراوێان هەیه.

هەندیکی دیکە گوتووێانە: ﴿غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾، واتە: مەنتیان لەسەر ناکرێ، بەلام وا
پێدەچێ زیاتر (ممنون) بەمانای (مقطوع) بێ، (مَنْ الْحَبْلُ: أَي قَطَعَهُ) پەتەکە پەچراند،
واتە: پاداشتەکیان بێ کۆتاییەو نەپراوێە.

ئەجا با چەند سەرنجێکی وردتر لەو ئایەتە موبارەکانە بدەین، سەرەتاش دەڵێن:
دواتر کورتە باسیک لەبارەی هەنجیرەووە دەکەین، کاتی خویشی لەتەفسیری سوورەتی
(النحل) دا کورتە باسیکمان لەبارەی زەیتوونەووە کردووە، بۆیە لێرە دووبارەی ناکەینەووە.

شایانی باسە: ئەم ئایەتانە بە چەند جوړیک ماناکراو:

مانای یەكەم: دەپرسین: ئایا خوای پەرورەدگار سویندی خواردووە بەو
دوو درەختەو بە بەرەکیان، یاخود مەبەست لە باسکردنی ئەو دوو درەختە
شوینەکیانە، واتە: ئەو شوینەیی ئەو دوو درەختەیی زیاتر لی دەپوین؟ زۆربەیی
پوونکەرەوانی قورئان دەڵێن: مەبەست پێی شامە.

هەردوو واتایەکی هەن، ئەگەر مەبەست هەردوو درەختەکەو ئەو دوو جوړە
پووەکە بێ، بەپراستی هەنجیرۆزەیتوون دوو میوەی زۆر بەسوودن و سەرسوڕهێنەرن،
وەک کاتی خووی باسی زەیتوونمان کردووە، دوایی باسی هەنجیریش دەکەین، ئەگەر
مەبەستیش شوینەکیان بێ، ئەو شوینەیی هەنجیرۆزەیتوونی لی دەپوین، کە شامەو

شوئنی عیسایه (سهلامی خوی لی بئ)، ئەو زیاتر لەوێ بووه، ههروهک کێوی سینا شوئنی مووسایه (سهلامی خوی لی بئ)، مووساش زانراوه که خوا لهسەر کێوی توور دواندووێتی و تهوڕاتی پێداوه، بۆیه ئەو شوئنهش به نشینگهی مووسا دادهنری، ﴿وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ﴾ ٢٠ ئەم وڵاته هیمن و پر ئاسایشه، یان: ئەم وڵاته ئاسایشکەرەو خەلک هیمنکەرە، که شوئ و نشینگهی موحهممەده ﷺ.

مانای دووهم: هه‌ندێکی دیکه له زانایان گوتووین: خوی په‌روه‌ردگار لێره‌دا باسی چوار شوئ و چوار قوناغ له ژیا‌نی به‌شەر ده‌کات و ئاماژه‌یان پێ ده‌کات:

قوناغی یه‌که‌م: ئاده‌م و هه‌ووا مه‌لات و سه‌لامی خویان له‌سه‌ربێ له‌به‌هه‌شت بوون، چ ئەو به‌هه‌شته‌ی خوا بو‌ پر‌وادارانی داناوه‌و له‌پۆژی دوایدا ده‌یچنه‌تی، چ مه‌به‌ست پێی باخێک بێ له‌ شوئێکی به‌رز، له‌سه‌ر زه‌وی، ئەوه‌ش رایه‌که‌.

ئ‌نجا له‌وێ که له‌ دره‌خته قه‌ده‌غه‌کیان خواردوه، ئەو دره‌خته‌ش که لێیان خواردوه وابوو‌ه پاشه‌روکی هه‌بێ و، په‌ییان بردوه به‌ عه‌وه‌تی خویان و، گه‌لای دره‌ختیان به‌خویانه‌وه لکاندوه، وه‌ک خوی په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموێ: ﴿وَطَفَقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ﴾ ٢٢ الأعراف، ئ‌نجا زانایان به‌شیکیان ده‌لێن: ئەوه گه‌لای هه‌نجیر بووه به‌ خویانه‌وه لکاندوه، که‌واته: ﴿وَالَّتَيْنِ﴾، ئاماژه‌یه‌ بو‌ قوناغی یه‌که‌می ژیا‌نی به‌شەر، که ئاده‌م و هه‌ووان.

قوناغی دووهم: ﴿وَالزَّيْتُونِ﴾، زه‌یتوونیش ئاماژه‌یه‌ بو‌ قوناغی دووهم له‌ ژیا‌نی به‌شەر، چونکه‌ نووح سه‌لامی خوی لێبێ دوا‌ی ئەوه‌ی که‌شتیه‌که‌ی له‌سه‌ر چیا‌ی جوودی نیش‌تۆته‌وه - وه‌ک خوا ده‌فه‌رموێ: ﴿وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ﴾ ٤٤ هود، چیا‌یه‌که‌ش ده‌که‌وێته‌ باکووری کوردستان و له‌لای جه‌زیره‌یه - کو‌تری ناردوه، یان با‌لنده‌یه‌کی دیکه‌ی ناردوه، بو‌ ئەوه‌ی سو‌راغ بکات بزانی: ئەو تۆفانه‌ی دنیا‌ی دا‌گرتوه، ئایا وشکانی ده‌رکه‌وتۆته‌وه؟ ئەو‌یش چ‌له‌ زه‌یتوونێکی بو‌ هی‌ناوه، له‌وه‌وه‌ گه‌یش‌توونه ئەو قه‌ناعه‌ته‌ که‌ ورده‌ ورده‌ وشکانی ده‌رکه‌وتۆته‌وه، ئ‌نجا فه‌رمانی به‌ سو‌ار‌بو‌وانی که‌شتیه‌که‌و سه‌رنشینانی کردوه که‌ دابه‌زنه‌ خوار.

زەیتوونیش ئاماژەيە بە قۇناغی دووہمی ژيانی بەشەر، کە لە نووحوہ دەست
پێدەکاتەوہ، بۆیەش بە نووح گوتراوہ: دووہمین بابی مەزھەبی.

قۇناغی سییەم: ﴿وَطُورِ سَيْنٍ ۝۲﴾ کێوی طوریش ئاماژەيە بە قۇناغیکی
دیکەي ژيانی بەشەر، دواي ئەوہی خواي کاربەجی بەنوو ئیسپرائیلی لە دەستی
فیرعەون لە میسر دەر باز کردن و هینانی بۆ دەشتی سینا، خواي بالادەست و
بەبەزەیی دەریای سووری بۆ شەق کردن و لە دەشتی سینا جیگیر بوون، ئنجا
خواتەوراتی بە مووسادا سەلامی خواي لیبی، واتە: شەریعت و بەرنامە بۆ
ئەوہی ژيانی کۆمەلگایەکەي خۆي پێ رێک بخات، ئەویش قۇناغیکی دیکەي
سییەمە لە ژيانی بەشەر.

قۇناغی چوارەم و کۆتایی: لە ژيانی بەشەر لەپرووی پێنماییکرانەوہ لەلایەن
خواي پەرەردگارەوہ، ئەو قۇناغەيە کە لەسەر دەستی موحەممەد ﷺ دەستی
پێکرد: ﴿وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ۝۳﴾، ئەم ولاتە پێر هێمن و ئاسایشە، یان ئەم
ولاتە ئاسایشکەرە، کە مەککەيە، ئەمەش قۇناغی کۆتایی پەيوەندی مەزھەبی
لەگەڵ خواداو کۆتا بەرنامەي خۆي دابەزاندە سەر موحەممەد ﷺ، بەدرێژایی
زەمان و بە پانایی زەمین، بۆ هەموو بەشەر.

مانای سییەم: هەندیکي دیکەش گوتووینە: بەلێ: مەبەست پێیان چوار قۇناغەکەي
ژيانی بەشەرە، بەلام مەبەست ئەو چوار پەيامەيە کە خوا ناردوونی بۆ بەشەر:

۱- پەيامەکەي بووزا کەوہک لە ژيانیدا هاتوہ، لە کاتی پەيام بۆ هاتنی دا لەژێر درەختیکی
هەنجیردا بووہ، دیارە بەپێی ئەو پرایەي بووزاش یەکیک بووہ لە پیغەمبەران، بەلام
دواي بەرنامەکەي گۆردراوہو دەستکاری کراوہ.

۲- پەيامەکەي عیسا (سەلامی خواي لێ بێ)، کە زەیتوون تەعبیر دەکات لە شوێنەکەي
عیسا کە شامە و ئینجیلی لەوێ بۆ هاتوہ.

۳- په یامه که ی مووسا، که کیوی توور ته عبیر له شوینه که ی ده کات.

۴- په یامه که ی ﷺ که قورثان و ئیسلامه و ولاتی هیمن و هیمنکه ر ئاماژه ی پی ده دات.

هه موو ئه مانه به جوړیک له جوړه کان پیده چن، به لام زیاتر وا پیده چی مه به ست له هه نجیر هه ر ئه و هه نجیره بی که ده خوری و، زه یتوونیش به هه مان شیوه، ﴿وَطُورِ سِینَ ۲﴾، یش هه ر دیاره که کیوی سینایه، ﴿وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ۲﴾، ئه م ولاته پر هیمن و ئاسایشه ش دیاره که شاری مه ککه یه.

مانای چواره م: ده شگونجی بلین: ئه مه ئاماژه یه به سی ئایینه که ی خوی پهره ردگار که شوینکه وتووانیان هه ن:

أ- (التین والزیتون) ئاماژه یه به ئایینی مه سیح، عیسا (سهلامی خوی لی بی)، که شوینه که ی شام بووه.

ب- ﴿وَطُورِ سِینَ ۲﴾، ئاماژه یه به و په یام و ئایینه ی خوا بو مووسای ناردوه.

ج- ﴿وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ۲﴾، ئاماژه یه به کوټا په یامی خوا. ئیستاش ئه م سی ئایینه وه ک ئایینی ئاسمانی شوینکه وتووانیان هه ن: ئه وانه ی شوین عیسا ده که ون و، ئه وانه ی شوین مووسا ده که ون و، ئه وانه ی شوین موحه ممد ده که ون، (سهلات و سهلامی خوا له هه رسیکیان بی).

سویند به مانه: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۴﴾، به دلنایی مروځمان له باشرین شیوه و پیکهاته دا، هیناو ته دی، (التَّقْوِيمُ جَعَلَ الشَّيْءِ فِي قَوَامٍ، وَالْقَوَامُ: هُوَ الْعَدْلُ وَالتَّسْوِيَةُ) (تقویم) بریتیه له وهی شتیک بخړینه حال ته ی (قوام)، ئه میش واته: دادگری وړیک و راستی.

که ده فهرموئ: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ ۴﴾، (أل) ی سهر (الإنسان) بو ناساندنه و ناساندنه که ش بو جینسه، واته: کوو مروځمان به و شیوه یه خولقاندوه، یاخود بو ناساندنی چیه ته، نه ک مروځه کان هه موویان تیدا له بهرچاوبگریږن، به لکو چیه ت و حه قیقه تی مروځی تیدا له بهرچا و گراوه.

که دهفه رموی: ﴿ثُمَّ رَدَدْتُهُ أَسْفَلَ سَفَلَيْنِ﴾ (ثُمَّ) بیگومان بو پریزبه ندیی و به دوایه کداهاته، یانی: دواپی مروڤمان گپرایه وه بو ژیری هه ره ژیران، ئەمه زانایان چ له پرووی پریزمانییه وه، چ له پرووی واتایه که یه وه، زور قسه یان له سه ر کردوون، هه ندیکیان گوتوو یانه: (أَسْفَلَ إِسْمَ تَفْضِيلٍ، أَي: أَشَدَّ سَفَالَةً، وَسَافِلِينَ مَوْصُوفِينَ بِالسَّفَالَةِ، وَالسَّفَالَةُ انْخِفَاضُ مَكَانٍ، وَتُطْلَقُ مَجَازاً لِلْخِسَّةِ وَالْحَقَارَةِ فِي النَّفْسِ) واته: (أَسْفَلَ) له پرووی پریزمانی عه ره بییه وه پئی ده گوتری: (إِسْمَ تَفْضِيلٍ) ناوی هه لپژاردن، واته: نزمتر، شوپتر، (سافلین) ئەوانه ن که به سه فاله ت وه سف ده کرین، سه فاله تیش بریتیه له نزمبوونی شوین، به لام دواپی به مه جاز به کاره پتزاوه بو بیترخی و بیبایه خی نه فسیک که بیپریزه وه کهم نرخه.

۱- هه ندیک گوتوو یانه: ﴿أَسْفَلَ سَفَلَيْنِ﴾ (حَالٌ مِنَ الْمَفْعُولِ أَي: رَدَدْنَاهُ حَالَ كَوْنِهِ أَسْفَلَ السَّافِلِينَ) له حالیکدا که ئەو له ژیری هه ره ژیره کان بووه.

۲- یه کیکی دیکه له زانایان ده لی: (صِفَةُ لِمَوْصُوفٍ مَحْذُوفٍ، أَي: مَكَاناً أَسْفَلَ السَّافِلِينَ) سیفه تی وه سفکراویکی قرتتزاوه، یانی: بو شوینیک که نزمترینی نزمه کانه.

۳- هه ندیکی دیکه گوتوو یانه: (صَيَّرْنَاهُ أَسْفَلَ مِنَ الْحَيَوَانَاتِ الَّتِي كَانَتْ أَسْفَلَ مِنْهُ) گپرامان به نزمتر له و ئاژهل و ژیاندارانه ی له و نزمتر بوون، که چی دواپی ئەو چوووه خواری خواره وه یان.

۴- یه کی دیکه یان ده لی: (ثُمَّ جَعَلْنَاهُ مِنْ أَهْلِ النَّارِ الَّذِي هُمْ أَقْبَحُ مِنْ كُلِّ قَبِيحٍ) دواپی گپرامان له خاوه نانی ئاگر، که له هه موو نافولایه ک ناشیرینترن.

۵- (عبدالرحمن بن ناصر السعدی) ده لی: (أَسْفَلَ سَافِلِينَ، أَي: أَسْفَلَ النَّارِ، مَوْضِعَ الْعَصَاةِ الْمُتَمَرِّدِينَ عَلَى رَبِّهِمْ) ژیره وه ی ئاگر که شوینی سه ریپچییکاران و هه لگه پراوانه له پهروه ردگاریان.

۶- (الزمخشري) ده لی: (أَنَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ مِنْ سَفَلٍ خُلْفًا وَتَرْكِبًا، يَعْنِي: أَقْبَحُ مِنْ قَبَحِ صُورَةٍ وَأَشْوَهَهُ خِلْقَةً، وَهُمْ أَهْلُ النَّارِ) نزمتر له هه رکه سیک که نزمه له پرووی پیکهاته وه و، ناشیرینتر له هه رکه سیک که ناشیرینه له پرووی شیوه وه، که بریتیه له دۆزه خیه کان.

۷- (ابن عجبیه) له (أبو العباس المرسى) ده گپږته وه (که یه کیکه له عاریفه کان)، گوتوویه تی: سووړه تی (التین)م خویند، دواپی شهو له خه ودا له وحی مه حفووزیان پيشاندام، نوو سرابوو: (أحسن تقویم: أي عقلاً وروحاً، ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ: أَي نَفْساً وَهَوًى) له پرووی عقل و روحوه وه له باشتین شیوه دا هیئاومانته دی، به لام نزمان کردنه وه بو پلهی هره خوارى له پرووی نه فس و ثاره زووه کانه وه.

ثم مانایانهش هره کامیکیان به شیوهی خوۍ جوړیک له گونجاویان ټیډایه.

﴿أَسْفَلَ سَافِلِينَ﴾ (ظَرَفَ أَي مَكَاناً أَسْفَلَ مَا يَسْكُنُهُ السَّافِلُونَ، إضافة أسفل إلى سافلٍ، إِصْفَافُهُ الظَّرْفُ إِلَى الْحَالِ فِيهِ)، واته: ثمه زه رفه، ناوی شوینه، یانی: شوینیک که نزمتره له هه موو ته وهی خه لکی نزم ټیډا نیشته جی ده بن، (أسفل) پالډراوه ته لای (سافلین) ثمه پالډانی شوینه بو لای که سیک لهو شوینه دا نیشته جییه، واته: ته وانهی نیشته جین له شوینی هره نزمدا.

زانایان هه موویان له سهر ته وه یه کده ننگن که (أسفل) (منصوب) ه له بهر ته وهی زه رفه، یانی: (مکاناً أسفل)، یاخود به دارنینی ژیردارکه ر (نزع الخافض) و له ته سل دا ثاویه: (إلى أسفل سافلين)، به لام (إلى) یه که ی لابر دراوه، بو یه پی ده گوتری: (منصوب بنزع الخافض)، یانی: ته وهی ژیرداری ده کرد لابر دراوه و لیی دارنراوه، بو یه مه نسووب بووه.

۶- ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ جگه له وانهی پروایان هیئاوه (به هه موو ته و شتانهی پیوسته پروایان پی بهیتری) و کرده وه چاکه کانیشیان نه نجام داون.

۷- ﴿فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾ (۶) ته وان پاداشتیکی نه پراوه یان بو هه یه.

له باره ی ته وه وه که خوی په روه ردگار ده فهرموۍ: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾ (۴) له فهرمایشتی پیغه مبهری خوادا ﷺ هاتوه، فهرموویه تی: ﴿إِنَّا اللَّهُ خَلَقَ آدَمَ عَلَى صُورَتِهِ، وَفِي رِوَايَةٍ: عَلَى صُورَةِ الرَّحْمَنِ﴾ (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۸۱۵۶، وَالبخاري: ۵۸۷۳، وَمسلم: ۲۸۴۱)، واته: خوی بهرز ئاده می له سهر شیوهی خوۍ دروست کردوه، له گپږ دراوه یه کدا ده فهرموۍ: ئاده می له سهر شیوهی (الرحمن) دروست کردوه.

هه‌لێهه‌ ته‌ شیوه‌ مه‌به‌ست پێی شیوه‌ی مه‌عنه‌ویییه‌، واته‌: ئه‌و سیفه‌تانه‌ی خوای به‌رزو مه‌زن هه‌ینی، له‌جۆری ئه‌و سیفه‌تانه‌ش به‌شی به‌شهرانی داوه‌، زانیاری و بینین و بیستن و قسه‌کردن و به‌زه‌یی و... هه‌تد، هه‌موو ئه‌و سیفه‌تانه‌ی له‌ مرۆقه‌کاندا هه‌ن، خوای په‌روه‌ردگار له‌و سیفه‌تانه‌ی خۆی به‌شی مرۆفیشی داوه‌، مه‌به‌ست پێی ئه‌وه‌یه‌ ئه‌گه‌رنا خوا وێنه‌که‌ی دیار نیه‌، تاكو بزاین وێنه‌ی خوا چۆنه‌، ئنجا بگوترێ: مرۆقی له‌سه‌ر وێنه‌ی خۆی دروستکردوه‌، خوای بێ وێنه‌ له‌ سه‌رووی دروستکراوه‌کانه‌وه‌یه‌و، له‌سه‌رووی ئه‌وه‌وه‌یه‌ وێنه‌ی هه‌بێ، وه‌ک ده‌فه‌رموێ: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ ۱۱ الشوری، واته‌: هیچ شتێک وه‌ک وێنه‌ی خوا نیه‌.

که‌واته‌: فه‌رمووده‌که‌ مه‌به‌ستی پێی وێنه‌ی مه‌عنه‌ویییه‌، واته‌: له‌پرووی مه‌عنه‌ویییه‌وه‌، له‌پرووی سیفه‌ت و ئاكاره‌کانه‌وه‌، خوا ئاده‌می له‌سه‌ر شیوه‌ی خۆی، هه‌مان ئه‌و سیفه‌تانه‌ی خۆی هه‌ینی، به‌شی ئاده‌میشی لێداون، له‌قه‌ده‌ر خۆی.

له‌ نۆزه‌ كۆمه‌ڵه‌یه‌وه‌كان له‌گه‌ڵمان
Stay in touch on social media
نهن هه‌مگه‌ر موبایل ئالمان

Alibapir/عەلی بابێر

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

عەلی بابێر/Alibapir

عەلی بابێر/Alibapir

Alibapir

Alibapir/عەلی بابێر

مه سه له ی دووهم:

ئایا دواى ئه وه چ شتێك مرۆف بیپروات ده کات به سزاو پاداشتی خوا؟ ئایا
خوا ده سترۆیشتووترین و کارزانترین دادوهر نیه؟

وهك ده فهرموى: ﴿فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدَ بِالِّدِينِ ۖ﴾ (۷) أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَكَمِينَ ﴿۸﴾

شیکردنه وهی ئهم دوو ئایه ته له دوو برگه دا:

۱- ﴿فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدَ بِالِّدِينِ ۖ﴾ چ شتێك دواى ئه وه وا له تو ده کات بیپروای
به سزاو پاداشت، یان: به ئایین و به رنامه ی خوا؟ پیتی (ف)، (الفاء) لِلتَّفْرِيعِ عَلَى جَمِيعِ
مَا ذُكِّرَ، لَأَنَّ مَا بَعْدَ الْفَاءِ مُسَبَّبٌ عَنِ الْبَيَانِ الَّذِي قَبْلَهَا لِيُرْهَدَا (ف) بۆ بنیاتنانه، له سه ر
تیکرای ئه وه ی پیشتر باسکرا، چونکه هه میشه ئه وه ی له دواى (ف) وه ده ی، په یدا کراوه
له و ڕوونکردنه وه یه ی پیشی باسکراوه.

واته: دواى ئه وه ی ئه و شتانه باسکران، چ شتێك وا له تو ده کات بیپروا بى
و سزاو پاداشت به درۆ دابنیتى؟ وشه ی (ما) دوو حاله تی هه ن و سه رجه م ئهم
ئایه ته چوار مانای ده بن:

۱- (إِسْتِفْهَامِيَّةٌ تَوْبِيخِيَّةٌ، أَي: مَا الَّذِي يَجْعَلُكَ مُكَذِّبًا، فَلَا عُدْرَ لَكَ فِي تَكْذِيبِكَ بِالَّذِينَ) واته:
چ شتێك وا له تو ده کات به درۆ دانهر بى، هه یچ پۆزشیکت نیه بۆ به درۆ دانانی سزاو
پاداشت.

۲- یاخود (ما موصولة) به واتای (مَنْ) (أَي: مَنْ الَّذِي يَنْسِبُكَ إِلَى الْكَذِبِ بِسَبَبِ مَا جِئْتَ بِهِ
مِنَ الْإِسْلَامِ أَوِ الْجَزَاءِ) ته گهر (ما) (موصولة) بى ده بى ڕووی دواندن له پیغه مبه ر ﷺ
بى، واته: چ که سیك تو پالده داته لای درۆ، به هوێ ئه وه وه که ئیسلامت هیناوه، یاخود
سزاو پاداشت راگه یاندوه، که خوا سزاو پاداشتی هه یه ئه ی موحه ممه د؟

۳- واتایه کی دیکه ی: (ما سَبَبُ تَكْذِيبِكَ بَعْدَ هَذَا الْبَيَانِ؟) دواى ئهم ڕوونکردنه وه یه چ

شَتِيكْ وا له توّ ده كات بېپرواو به درۆدانه ر بی به سزاو پاداشت، دواى پروونكرندنه وهى ئه و راستيه مه زاننه؟

۴- واتايه كى ديكه ي: (مَا الَّذِي جَعَلَكَ كَاذِبًا بِسَبَبِ تَكْذِيْبِكَ بِالْذِّينِ؟) واته: چ شَتِيكْ وا له توّ ده كات درۆ بكه ي به هوّ به درۆدانانى سزاو پاداشته وه؟ چونكه هه ر كه سيك شَتِيكى راست به درۆ دابنى، درۆى كردوه.

ئهو ئايه ته ئهو چوار واتايه ي هه ن و، دياره هه نديكيان له هه نديكيان به هيزترن.

له كوټايى دا خواى پهروه ردار ده فهرموى:

۲- ﴿ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَحْكَمِ الْحَاكِمِيْنَ ﴾ ئايا خوا دادگه رترينى، يا خود كارزانترينى دادوه ران نيه؟

ئهم پرسيا ركردنه بو دان پيپي داهييان (الِإِسْتِفْهَامِ لِلتَّقْرِيرِ) ه، يانى: به دليايى خوا دادگه رترينى دادوه رانه، خوا كارزانترينى دادوه رانه، بوچى ئهو دوو واتايه مان هه ردووكيان به كارهيئاوه؟ چونكه وشه ي (أَحْكَمِ) يان له (حُكْم) هوه هاتوه، واته: بپياردان و جيبه جي كردن، خوا ده سترؤيشتووترينى دادوه رانه، يا خود له (حكمة) هوه هاتوه.

ئنجا ئه گه ر له (حكم) هوه هاتبى، ئه وه به ماناي هه لباردن (تفضيل) ه، يانى: بپيارو حوكمى خوا راستره و باشتريش جيگا ده گرى.

به لام ئه گه ر له (حكمة) هوه هاتبى، (أَي: أَقْوَى الْحَاكِمِيْنَ حِكْمَةً) خوا حيكمه ته كه ي له هى هه موو دادوه ره كان به هيزتره له بپياردانيدا، به شيويه كه ي كه كه مته رخه ميبى و به زايه دان بو به رژه وه نديى، تيكه ل به حوكم و بپياره كه ي نابى. بويه خوا باشترينى ته وانه يه كه دادوه رى ده كه ن و حوكم ده كه ن.

له شوینەواردا هاتوه: {كَانَ إِذَا قَرَأَهَا قَالَ: بَلَىٰ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ} (أخرجه ابن ماجه: ۸۸۷، والترمذي: ۳۳۴۷، وَصَعَّفَهُ كُلٌّ مِنَ الْأَلْبَانِي وَشَعِيبُ الْأَرْنَؤُوط).

واته: پیغمبهری خوا ﷺ کاتیک ئەم سوورەتە موبارەکە ی دەخویندو دەگەیشته ئەو ئایەتە: ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعَزَّ الْحَكِيمِينَ﴾، ئایا خوا دادگەرترینی دادوهران نیه، کارزانترینی دادوهران نیه؟ دەیفه رموو: بای، من لهو بارهوه له شایه دانم.

كورتە باسیك له باره‌ی هه‌نجیره‌وه^(۱)

به‌ڕێزان!

له‌دوو ته‌وه‌ردا باسی هه‌نجیر ده‌که‌ین:

ته‌وه‌ری یه‌که‌م: چه‌ند زانیارییه‌ك له‌باره‌ی دره‌ختی هه‌نجیره‌وه:

(۱)- دره‌ختی هه‌نجیر یه‌کیكه‌ له‌و دره‌خته به‌ پێزانه‌ی خوای میهره‌بان له‌ قورئاندا باسی کردوون و، تاكه‌ شوینێك له‌ قورئاندا ناوی هه‌نجیری تیدا هاتبێ ئه‌م سووپه‌ته‌یه، دره‌ختی هه‌نجیر له‌ کۆنترین ئه‌و دره‌ختانه‌یه‌ که‌ مرۆڤ له‌سه‌ر زه‌وی دۆزیونه‌یه‌وه‌و لێیان به‌هره‌مه‌ند بووه، ئه‌م دره‌خته‌ یه‌کیكه‌ له‌ دره‌خته‌ زۆر به‌ته‌مه‌نه به‌رداره‌کان و، له‌گه‌ڵ هه‌رسێ دره‌خته‌که‌ی دیکه‌: (زه‌یتوون، خورما، تری) چوارینه‌یه‌ك پێکدێن، چوار ده‌رخن که‌ مرۆڤ به‌ گشتی له‌سه‌ر زه‌وی زۆرتین به‌هره‌ی لێیان وه‌رگرتوه، ئه‌م دره‌خته له‌ ماوه‌ی هه‌زاران ساڵدا میوه‌ی ته‌پرو تازه‌ی له‌ هاویناندا بۆ مرۆڤ به‌ره‌م هێناوه‌و، هه‌نجیری وشک کراوه‌و خه‌زن کراویش له‌ماوه‌ی ساڵدا، خه‌لک هه‌نجیر وشک ده‌کاته‌وه‌ ده‌یکاته‌ خه‌رواو به‌ چه‌ند جوړێک لێی به‌هره‌مه‌ند ده‌بن، دره‌ختی هه‌نجیر کاتی خۆی فینیقییه‌کان و فیرعه‌ونییه‌کان و گریکییه‌کان هه‌م وه‌ك خواردن، هه‌م وه‌ك چاره‌سه‌رو ده‌رمان، به‌کاریان هێناوه‌.

(۲)- زۆربه‌ی لێکۆله‌ره‌وان پێیان وایه‌ نشینگه‌ی ئه‌سلی هه‌نجیر - به‌پێی رای ئه‌و نووسه‌ره - نیوه‌دووورگه‌ی عه‌ره‌یی بووه، دوا‌ی گواستراوه‌ته‌وه‌ بۆ ئاسیای بچوو‌ك له‌ ئه‌نادۆل و تورکیا و ئه‌فغانستان، دوا‌ی له‌رێی گریگی و فینیقییه‌کانه‌وه‌ گواستراوه‌ته‌وه‌ بۆ ئه‌وروپا، ئنجا که‌ ئیسلام هاتوه، ئه‌م دره‌خته‌ گواستراوه‌ته‌وه‌ بۆ زۆبه‌ی ولاتانیك

(۱) ئه‌م کورتە باسه‌مان له‌ ئینته‌رنێت وه‌رگرتوه‌، له‌ چه‌ند پێگه‌یه‌ك، یه‌کیك له‌و پێگانه به‌ناوی: (تَقْفُ نَفْسُك) واته‌: خۆت پۆشنییر بکه‌!

که دەسەلاتی ئیسلامی پێگەیشتو، جارێکی دیکەش لەرێی تورکیاوە بۆوتەووە بۆ ئەورووپا و پۆژئاوا، ھەروەھا لە سەدەیی چوارەمی زاینی دا گەیشتو بە ھیند، ھەروەھا لە سەدەیی شازدەیی زاینیدا لە چین بۆبۆتەووە، ھەندیک لە شوێنەوارەکان دەگەرێنەووە بۆ دوو ھەزار (۲۰۰۰) ساڵ پێش زاین و دەلێن: درەختی ھەنجیر یەکیک بوو لە کشتوکالە سەرەکییەکان لە ولاتانی ئاسیای بچووک و، وشک کردنەووە و ناردنی یەکیک بوو لە بازارگانییە گەرمەکان لە و پۆژگارانەدا کراون.

(۳)- ھەنجیر زۆر لە میژو ھەیە و مەژو لێ بە ھەرمەند بوو، پشکنەرەکان ھەنجیری بە بەردبوویان دۆزیووەتەو، مێژوووەکە دەگەرێتەووە بۆ سالانی (۹۴۰۰ - ۹۲۰۰) ساڵ پێش زاین، لە ئاوەدانییەکان لە سەردەمی چاخی بەردیندا لە شیوی (بوردن)دا، بگرە شارەزای شوێنەوارەکان (کریس ھێرس) دەلێ: ھەنجیر پێنج ھەزار ساڵ پێش زاین بە ھەری لێ وەرگیراوە.

گۆقاری (سادرن لیقینج) دەلێ: ھەنجیر وێرای ئەوێ میووەیەکی زۆر خۆشە، درەختی زۆر جوانیشی ھەن، لە نیوەرەست و خواروو و دامینەکانی، شوێنە ئیستیواییەکانی ھێڵی یەکسانی دا بۆبۆتەووە، ھەنجیر یەکیکە لەو درەخت و میوانەیی کە یەکیان بە گەرما دیت.

(۴)- سرووشتی ھەنجیر وایە زیاتر لەو شوێنانە دەروێ و دەکرێ کە ئاوەوھەوایان ھاوسەنگە، ھەر چەندە ھەژیشی بە گەرما دەکات، بەلام ئەو جێیە ھاوکۆی شی زۆر ھەنجیر لەوێ چاک نابێت و، ئەگەر بشبێ بەرەکە باش نابێ، بۆیە ھەنجیر وێرای ئەوێ لە پێدەشتەکان دا دەبێ، لە چایەکانیشدا ھەر دەبێ.

(۵)- ھەنجیر پێی خۆشە بە درێژایی پۆژ تیشکی خۆری لێ بدات، بۆ ئەوێ میووەکە باشتر بێ.

(۶)- واباشە لە ژێر درەختی ھەنجیرداو لە دەورووبەروو نیزیکی ھیچ شتێکی دیکە نەکرێ، واتە: کشتوکالی دیکە، چونکە زیانی پێ دەگەینێ.

(۷) - درهختی ههنجیر ههندی کرم که پێیان دهگوتری: (الديدان الخيطية) کرمه دهزووییهکان، لێی دهدهن، ههچهنده بهرگریش لهخۆی دهکات و، خوای پهروه‌رگار وای کردوه که ئه‌و زینده‌وه‌رانه بفهوتی.

(۸) - گرفتگی دیکه‌ی درهختی ههنجیر بریتیه له ژه‌نگ هینانی گه‌لایه‌کانی، ئه‌وه‌ش وا دهکات گه‌لایه‌کانی به‌زووی بوهرن و سه‌ره‌نجام به‌ره‌می هه‌نجیره‌که‌ش که‌م ده‌بێته‌وه، له‌کاتی‌که‌دا که‌ باران زۆر بباری، ئه‌و نه‌خۆشییه له درهختی هه‌نجیر ده‌دا.

(۹) - هه‌نجیر کاتی‌که به‌ره‌که‌ی پیده‌گات، شو‌ر ده‌بێته‌وه‌و، واباشه هه‌نجیر هه‌ر به‌نه‌رمیی و له‌ باری لێ بکریته‌وه، به‌لکو باشته ئه‌گه‌ر ده‌ست‌کیشیش له‌ده‌ست بکری، بۆ ئه‌وه‌ی که‌سانیک که‌ه‌ستیاریان هه‌یه به‌ شیری هه‌نجیر، تووشی زیان نه‌بن.

ته‌وه‌ری دووهم: سووده‌کانی هه‌نجیر:

سووده‌کانی هه‌نجیر زۆر زۆرن و ئیمه به‌خیرایی هه‌ندیکیان ده‌خه‌ینه‌روو:

(۱) - خواردنی هه‌نجیر پێ ده‌گری له‌به‌رز بوونه‌وه‌ی گوشار (ضغط)ی خوین، چونکه ئه‌ندازه‌یه‌کی زۆر پۆتاسیۆم و، ئه‌ندازه‌یه‌کی که‌م له‌ سو‌دیۆم له هه‌نجیردا هه‌یه، بۆیه ئه‌وانه‌ی تووشی گوشاری به‌رزى خوین ده‌بن، هه‌نجیر ده‌بێته‌ هو‌ی پیکه‌ستنی گوشاری خوین و دابه‌زاندنی.

(۲) - بۆ که‌سانیک که‌ له‌رووی جینسیه‌وه‌ گرفتیان هه‌یه، هه‌نجیر هو‌کاریکی باشه بۆ چاره‌سه‌ری ئه‌و نه‌خۆشییه، که‌ دوو تا‌کو سێ هه‌نجیر بخریته‌ ئێو شیره‌وه‌و به‌یانان بخوری، ئه‌وه ئه‌و گرفت و کێشه‌یه‌ی پیاوان تا‌کو راده‌یه‌ک چاره‌سه‌ر ده‌کات.

(۳) - خواردنی هه‌نجیر پێ ده‌گری له‌ سه‌ره‌تانی پرۆستات، پرۆستات ئه‌و لووه‌یه که‌ ته‌نیا پیاوان هه‌یانه‌و، تووشی شیرپه‌نجه ده‌بن، ئه‌و ریشاله‌ی له هه‌نجیردا هه‌ن پێ ده‌گرن له‌ تووشبوونی شیرپه‌نجه‌ی پرۆستات، چونکه زۆر پیکه‌اته‌ی به‌هیزی تیدا هه‌ن که‌ دژی ژه‌نگه‌پیان (اُگسده‌)ن که‌ هو‌کاریکی سه‌ره‌له‌دانى شیرپه‌نجه‌یه.

(۴)- خواردنی هەنجیر پێگە دەگرێ لە توشبوون بە نەخۆشییەکانی دەماری سەرەکی دڵ، لەبەر ئەوەی هەنجیر ئەندازەیەك ترشەلۆکی تینۆك و ئۆمپگا سیی تێدایە، هەروەها ئۆمپگا شەشی چەوری تێدایە، ئەو ترشەلۆکانەش یارمەتی دەدەن کە نەخۆشییەکانی دەمارەکانی دڵ کەم ببەن، پێژەری چەوری سیی لە خۆیدا کەم دەکەنەو.

(۵)- پیاوانێك کە دووچاری نەزۆکیی بوون خواردنی هەنجیر چارەسەرە بۆ ئەو، ئەگەر هەنجیر بە شێوەیەکی باش بەکاربێت، حالەتی نەزۆکیی لە پیاواندا کەم دەکاتەو، یاخود لایدەبات.

(۶)- هەنجیری وشککراوە ژمارە ژیاندارە تۆییەکان (الحيوانات المنوية) لە تۆوی پیاوان دا زیاد دەکات و تەندروستتییان دەکات و، وایان لێدەکات دووربەن لە حالەتی شۆپێندران، بۆیە خواردنی هەنجیری وشک بۆ بەرھەمداکردنی پیاوان کاریگەرە.

(۷)- هەنجیر لە هەندێك لە شوێنەکان، بەتایبەت نیوەدوورگە هیندی و، لە هەندێ شوێنی دیکە دنیا، وەك چارەسەرێك بەکاردا بۆ نەخۆشییە زاووزییەکان، ئەو نەخۆشییانە دووچاری ئەندامانی زاووزی دەبن.

(۸)- خواردنی هەنجیر ئەندازەی شەکر لە خۆیدا پێك دەخات، چونکە بێگومان نەخۆشیی شەکرە کاریگەری دەخاتە سەر هەموو ئەندامەکانی دیکە جەستە، لەبەر ئەوەی هەنجیر ئەندازەیەکی زۆر لە پێشالە خۆراکییەکانی تێدا هەن، چ میوەی هەنجیر، چ گەلایەکانی هەنجیر ئەندازەیەك لە هۆرمۆنی ئەنسۆلین کە لە جەستەدا هەیە، کەمی دەکاتەو ئەو دەبێتە هۆی ئەوەی پێژەری شەکر لە خۆیدا دابەزی.

(۹)- خواردنی هەنجیر پێژەری کۆلسترۆل لە خۆیدا دادەبەزێت، ئەویش بەهۆی ئەوەی ئەندازەیەك ماددەی بەکتنی تێدایە، کە جوړێکە لە جوړەکانی پێشالی خواردن و لە نێو خواردن دا دەتوێتەو دەبێتە هۆی ئەوەی ئەو ئەندازە زیادەی لە کۆلسترۆل لە جەستەو خۆیدا هەیە، بێخاتە دەری، وێرایی ئەوەی بەکتن دەبێتە هۆی ئەوەی

ریخۆلەکان ھان بدات لەسەر جموجۆڵ، بۆیە خواردنی ھەنجیر بۆ قۆلۆن باشە تاكو مروۆف تووشی قەبزی نەبێ.

(۱۰) - خواردنی ھەنجیر دەبێتە ھۆی دابەزاندنی کێش و پێگرتن لە قەلەوی، بەلام ئەگەر ھەنجیر لەگەڵ شیردا بخورێ، لەوانەیە بێتە ھۆی قەلەو بوون، چونکە شیر ماددەی چەوری تێداوە ھەنجیریش ماددەی شیرینی تێداوە بەیەكەو دەبنە مایە قەلەوی، بەلام ئەگەر بەتەنیا بخورێ، مروۆف تێر دەکات و وای لێدەکات خواردنی دیکە زۆر پێ نەخورێ.

(۱۱) - خواردنی ئیسقان بەھێز دەکات، لەبەر ئەوەی پێژەییەکی زۆر ماددەی کالسیۆمی تێداوە، ئەویش یەکیەکە لە پێکھێنەرە سەرەکیەکانی ئیسقان، ھەروەھا ھەنجیر لە مەترسی تووشبوونی ئیسکەنەرمە، یاخود بێھێزبوونی ئیسقان، کەم دەکاتەوە، چونکە ئەندازەیەکی کانزای فوسفۆری تێداوە، ھەروەھا وەك پێشتریش گۆتمان ئەندازەیەکی کالسیۆمی تێداوە.

(۱۲) - خواردنی ھەنجیر ھۆکارە بۆ چارەسەری شێرپەنجە قۆلۆن، چونکە ئەو ریشالە خۆراکیانەی لە ھەنجیردا ھەن، دەبنە ھۆی ئەوەی جوولە بە رێخۆلەکان بکەن و زووتر لە بەدەن جیا بێتەووە و بچیتە دەر.

(۱۳) - خواردنی ھەنجیر پێگە دەگرێ لە قەبز بوون و، خەستبوونەوێ پاشەرۆك لە جەستەداو، نەچوونەدەری، ھەروەھا دەبێتە ھۆی ئەوەی پاشەرۆك بە ئاسانی لە جەستەدا بچیتەدەر، رێخۆلەکان جموجۆلی زیاتر بکەن - وەك پێشتریش گوتیان -.

(۱۴) - خواردنی ھەنجیر پێگە دەگرێ لە تووشبوونی نەخۆشی زەھایمەر، کە تووشی مێشك دێت، ھەنجیر پێگە دەگرێ لە تووشبوونی ئەو نەخۆشییە.

(۱۵) - ھەنجیر چارەسەرە بۆ ھەوکردنی سیکلدانۆچکە ھەواییەکانی نیوسیەکان، ئەو ماددە کیمیاییە سرووشتییانەی لە ھەنجیردا ھەن، بەتایبەت لە گەلاکەیدا، ئەگەر

جۆرىك له چای لی دروست بکری و بکوئینری و به کار بهیتری، ری ده گری له هه وکردنی سیکلدانوچکه کانی نیو سییه کان و ریش ده گری له نیشانه کانی هه ناسه برکه (رؤ).

(۱۶)- خواردنی هه نجیر پاریزگاری ده کات له تهن دروستی موو و پیست، له بهر ئه وهی هه نجیر ئه ندازه یه کی زۆر (فلافونیودی) تیدایه، ههروه ها پیکهاته کانی دیکه ی وه ک (دینۆل) که دژی ئه کسه ده ن، دژی ژه نگ گرتن و، ده بنه هو ی ئه وهی مووه کانی مرو ژ چاکتر بن و پیستیش سه لامه تر بن.

(۱۷)- به ردو لمیک که له گورچيله دا هه یه، ئه گه ر پۆژانه هه نجیری وشک بخریته نیو په رداخیك ئاوو بخوریتته وه، بو لابرینی زۆر به سووده.

(۱۸)- له بهر ئه وهی هه نجیر ئه ندازه یه کی زۆر پۆتاسیۆمی تیدایه، خواردنی ده بیته هو ی که مکردنه وهی ئه نسۆلین له خویندا، وه کو پیشتیش باسما ن کرد، ئه مه ش یارمه تییده ره بو ئه وانیهی تووشی نه خویشی شه کره بوون.

(۱۹)- هه نجیر بو چاره سه ری هه وکردنی گه روو، له کاتی کدا له گه ل هه نگویندا تیکه ل بکری، زۆر به سووده.

(۲۰)- هه نجیر هه ندیک ماده ی تیدان دژی ئه کسه ده ن، یانی: ژه نگگرتنی ده ماره کان و، هو کار ده بن بو ده ربازکردنی جهسته له و ژه هرا نه ی تیده که ون.

(۲۱)- هه نجیر ئه گه ر به اردری و له سه ر پیست دابنری، چاره سه ره بو ئه و زییکانه ی له ده م و چاوی گه نجان دی ن، ههروه ها ئه و خاله ره شانه ی له سه ر پیست په ی داده بن.

(۲۲)- هه نجیر مرو ژ ده پاریزی له نیشانه کانی پیری له ده م و چاوداو ئه و چرچ و لو چانه ی په ی داده بن و ئه و خاله سپیانه ی په ی داده بن، ری ان لی ده گری.

(۲۳)- هه نجیر به کار ده هیتری بو چاره سه ری نه خویشیه کانی ئاوله له قوناغه کانی یه که میدا.

(۲۴)- هەنجیر ھەمیشە پێست بە تەرۆ تازەیی ڕادەگرێ، لەبەر ئەوەی کە ھەردوو قیتامینی: (a - b) ی تێدان و فۆسفۆرو پۆتاسیۆم و ھەندێ کەنزاى وەك کالسیۆم و مەگنسیۆم و ترشە ئەمینییەکانی تێدان، ھەروەھا ئۆمێگا سیی تێدايە.

(۲۵)- سوودێکی دیکەى ھەنجیر ئەوەیە لێکۆڵینەوێکان دەلێن: جۆینی دوو تاكو سێ گەلای ھەنجیر و غەرغەرە پێکردنیان بەئاو، بۆنى ناخۆشى زار ناھێلێ و، ئەگەر لەنیو زاردا جوړیك لە برین ھەبێ بۆ ئەوێش چاکە.

(۲۶)- لەبەر ئەوەی ھەنجیر پڕژەییەکی زۆر قیتامینەکان و کەنزاىەکانی تێدا ھەن کە دەبنە ھۆی بەھێزکردنی مووھەکان و، پاراستنیان لە لەبەین چوون و کەوتنە خوار، بۆ بەھێزکردنی مووھەکان بەسوودە، ھەروەھا دەبێتە ھۆی پارێزگاری لە تووکی سەر، لەخوران و سووربوونەو، لەبەر ئەوەی ئەندازەییەکی زۆر کالسیۆمی تێدايە، کە دەبێتە ھۆی دروستبوونی (کۆلاجین) ئەویش بەسوودە بۆ قژ.

(۲۷)- ئەو کپیژو توێژەى لەسەردا پەیدا دەبێ، خواردنی ھەنجیر دەبێتە ھۆی ئەوەی ئەو کپیژە کەم بێتەوہ یاخود نەمێنێ.

لە ئۆرە کۆمەڵایەتیەکان لەکەلانیان
Stay in touch on social media
نەن مەکم عەر موافق الوامل الاجتماعی

www.alibapir.net
English - عربي - کوردی

Alibapir

Google Play

App Store

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

AliBapir

نيوهروك

- پيشه كى ئەم تەفسىرە بەگشتى..... ۵.....
- بەرچاۋ پروونىيە كى گرنگ لەبارەى ئەم تەفسىرەو ە..... ۱۰.....
- پيشه كى ئەم بەرگە..... ۱۲.....
- تەفسىرى سۈرەتى (عبس)**..... ۱۵.....
- دەستپىك..... ۱۷.....
- پىئاسەى سوورەتى (عبس) و بابەتەكانى..... ۱۷.....
- يەكەم: ناوى:..... ۱۷.....
- دووهم: شوئىنى دابەزىنى:..... ۱۷.....
- سەيەم: رىزبەندىيى لە موصحف و لە دابەزىندا:..... ۱۸.....
- چوارەم: ژمارەى ئايەتەكانى:..... ۱۸.....
- پىنجەم: نيوهرۆكى:..... ۱۹.....
- شەشەم: تايەتمەندىيەكانى:..... ۲۰.....
- هەوتەم و كوئايى: دابەشكردنى ئايەتەكان:..... ۲۱.....
- دەرسى ئەم سوورەتە..... ۲۳.....
- پىئاسەى ئەم دەرسە..... ۲۵.....
- ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان..... ۲۶.....
- شىكردنەوہى ھەندىك لە وشەكان..... ۲۸.....
- ھۆى ھاتنە خوارەوہى ئايەتەكان..... ۳۳.....
- ماناى گشتىي ئايەتەكان..... ۳۵.....
- مەسەلە گرنگەكان..... ۵۲.....
- قوڵە باسپىك دەربارەى ھەوت ھىكمەت لەو گلەيىيەى خوادا كە لە پىغەمبەر ﷺ كى
كردوہ..... ۶۱.....
- شىكردنەوہى ئەم ئايەتانە، لە ھەوت بېرگەدا:..... ۶۶.....

- ۷۲..... كورته باسېك له باره ې ته ندازه گيرې خواوه بو نوتفه
- ۸۰..... كورته باسېك دهرباره ې چوڼيه تېي ئاسانبوونې له دايك بوونې كوړپه له
- ۸۲..... دوو هه لوه سته ې گرنګ:
- ۱۰۳..... **ته فسيري سوره تي (التكوير)**
- ۱۰۵..... ده ستېك
- ۱۰۵..... پېناسه ې سوورپه تي (التكوير) و بابته كاني
- ۱۰۵..... يه كه م: ناوې:
- ۱۰۶..... دووهم: شوېني دابه زيني:
- ۱۰۶..... سېيه م: ريزبه نديي له موصحف و له دابه زين دا:
- ۱۰۶..... چوارهم: ژماره ې ثايه ته كاني:
- ۱۰۷..... پېنجه م: نېوهرۆكې:
- ۱۰۷..... شه شه م: تايه تمه ندييه كاني:
- ۱۰۹..... پېناسه ې ئهم دهرسه
- ۱۱۰..... ماناي ده قاو ده قې ثايه ته كان
- ۱۱۱..... شيكردنه وه ې هه نديك له وشه كان
- ۱۱۶..... ماناي گشتي ثايه ته كان
- ۱۲۱..... مه سه له گرنګه كان
- ۱۳۱..... قوله باسېك دهرباره ې حوكمي مندالان له پوژي دوايې دا
- ۱۴۵..... كورته باسېك له باره ې په يوه نديي نېوان ويستي په هاي خواو ويستي به شي مرؤقه وه... ۱۴۵
- ۱۵۱..... **ته فسيري سوره تي (الإنفطار)**
- ۱۵۳..... ده ستېك
- ۱۵۳..... پېناسه ې سوورپه تي (الإنفطار) و بابته كاني
- ۱۵۳..... يه كه م: ناوې ئهم سوورپه ته:
- ۱۵۴..... دووهم: شوېني دابه زيني:
- ۱۵۴..... سېيه م: ريزبه نديي له موصحف و له دابه زيندا:
- ۱۵۴..... چوارهم: ژماره ې ثايه ته كاني:
- ۱۵۵..... پېنجه م: نېوهرۆكې:

- شەشەم: تايىبەتمەندىيەكانى: ۱۵۵
- حەوتەم و كۆتايى: دابەشكردنى ئايەتەكان بۆ چەند دەرسىك: ۱۵۶
- دەرسى يەكەم ۱۵۷
- پېئاسەى ئەم دەرسە ۱۵۹
- ماناي دەقاۋ دەقى ئايەتەكان ۱۶۰
- شىكردنەۋەى ھەندىك لە وشەكان ۱۶۱
- ماناي گشتىي ئايەتەكان ۱۶۳
- مەسەلە گرنگەكان ۱۷۱
- كورتە باسنىك لە بارەى دروستكردنى جەستەى مروققەۋە ۱۸۴
- تەۋەرەى يەكەم: دروستكردنى جەستەى مروقق بە چوار قۇناغ: ۱۸۴
- تەۋەرى دوۋەم: سەرنجدانىكى خىرا لەسەر تاپاي مروقق: ۱۸۷
- تەفسىرى سۈرەتى (المطففين)** ۲۰۱
- دەستپىك ۲۰۳
- پېئاسەى سوۋرەتى (المطففين) و بابەتەكانى ۲۰۳
- يەكەم: ناۋى ئەم سوۋرەتە: ۲۰۳
- دوۋەم: شوئىنى دابەزىنى: ۲۰۳
- سېيەم: رىزبەندىي لە موصحف و لە دابەزىندا: ۲۰۴
- چوارەم: ژمارەى ئايەتەكانى: ۲۰۴
- پېئجەم: نۆۋەتچى: ۲۰۴
- شەشەم: تايىبەتمەندىيەكانى: ۲۰۵
- حەوتەم: دابەشكردنى ئايەتەكان بۆ چەند دەرسىك: ۲۰۶
- دەرسى يەكەم ۲۰۷
- پېئاسەى ئەم دەرسە ۲۰۹
- ماناي دەقاۋ دەقى ئايەتەكان ۲۱۲
- شىكردنەۋەى ھەندىك لە وشەكان ۲۱۴
- ھۆى ھاتنە خوارەۋەى ئايەتەكان ۲۱۹
- ماناي گشتىي ئايەتەكان ۲۲۰

- ۲۳۶..... مه‌سه‌له گرنه‌گه‌كان
- ۲۶۵..... **ته‌فسیری سووره‌تی (الإنشقاق)**
- ۲۶۷..... ده‌ستپێك
- ۲۶۷..... پێناسه‌ی سووره‌تی (الإنشقاق) و باب‌ه‌ته‌كانی
- ۲۶۷..... یه‌كه‌م: ناوی:
- ۲۶۸..... دووهم: شوینی دابه‌زین:
- ۲۶۹..... سییه‌م: ریزبه‌ندی له‌ موصحف و دابه‌زین دا:
- ۲۶۹..... چوارهم: ژماره‌ی ئایه‌ته‌كانی ئەم سووره‌ته‌:
- ۲۶۹..... پینجه‌م: نیوهرۆکی ئەم سووره‌ته‌:
- ۲۷۰..... شه‌شه‌م: تاییه‌مه‌ندییه‌كانی ئەم سووره‌ته‌ موباره‌كه‌:
- ۲۷۰..... هه‌وته‌م و كووتایی: دابه‌شکردنی ئایه‌ته‌كان:
- ۲۷۱..... ده‌رسی ئەم سووره‌ته‌:
- ۲۷۳..... پێناسه‌ی ئەم ده‌رسه‌
- ۲۷۴..... مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌كان
- ۲۷۵..... شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیك له‌ وشه‌كان
- ۲۷۸..... مانای گشتیی ئایه‌ته‌كان
- ۲۸۴..... مه‌سه‌له گرنه‌گه‌كان
- ۲۸۸..... كورته‌ باسێك له‌ باره‌ی پانتایی زه‌وی و كیشه‌رو ئوقیانوسه‌كانیه‌وه‌
- ۳۱۳..... **ته‌فسیری سووره‌تی (البروج)**
- ۳۱۵..... ده‌ستپێك
- ۳۱۵..... پێناسه‌ی سووره‌تی (البروج) و باب‌ه‌ته‌كانی
- ۳۱۵..... یه‌كه‌م: ناوی ئەم سووره‌ته‌:
- ۳۱۶..... دووهم: شوینی دابه‌زینی:
- ۳۱۶..... سییه‌م: ریزبه‌ندی له‌ موصحف و له‌ دابه‌زین دا:
- ۳۱۶..... چوارهم: ژماره‌ی ئایه‌ته‌كانی:
- ۳۱۷..... پینجه‌م: نیوهرۆکی ئەم سووره‌ته‌:
- ۳۱۷..... شه‌شه‌م: تاییه‌مه‌ندییه‌كانی:

- ۳۱۸..... حەوتەم و کوۆتایی: دابەشکردنی ئایەتەکان:
- ۳۱۹..... دەرسی ئەم سوورپەتە
- ۳۲۱..... پێناسە ی ئەم دەرسە
- ۳۲۲..... مانای دەقاو دەقی ئایەتەکان
- ۳۲۳..... شیکردنەوہی ھەندیك لە وشەکان
- ۳۲۵..... مانای گشتیی ئایەتەکان
- ۳۳۳..... مەسەلە گرنگەکان
- ۳۳۶..... قسە یەکی کورت لەسەر بورجەکان
- ۳۵۰..... قسە یەك لە بارە ی (لوح محفوظ) ھوہ
- ۳۵۳..... **تەفسیری سورەتی (الطارق)**
- ۳۵۵..... دەستپێك
- ۳۵۵..... پێناسە ی سوورپەتی (الطارق) و بابەتەکانی
- ۳۵۵..... یەكەم: ناوی ئەم سوورپەتە:
- ۳۵۷..... دووہم: شوینی دابەزینی:
- ۳۵۷..... سێیەم: ریزبەندیی لە موصحف و لە دابەزین دا:
- ۳۵۷..... چوارەم: ژمارە ی ئایەتەکانی:
- ۳۵۷..... پێنجەم: نیوہرؤکی:
- ۳۵۸..... شەشەم: تاییبەتمەندییەکانی:
- ۳۵۹..... حەوتەم: دابەشکردنی ئایەتەکان:
- ۳۶۱..... دەرسی ئەم سوورپەتە
- ۳۶۳..... پێناسە ی ئەم دەرسە
- ۳۶۴..... مانای دەقاو دەقی ئایەتەکان
- ۳۶۵..... شیکردنەوہی ھەندیك لە وشەکان
- ۳۶۷..... مانای گشتیی ئایەتەکان
- ۳۷۳..... مەسەلە گرنگەکان
- ۳۸۲..... کورتە باسیك لە بارە ی چۆنیەتی دروستبوونی مرؤقەوہ
- ۳۹۲..... شیکردنەوہی ئەم ئایەتانە، لە چوار بڕگەدا:

- ته فیسیری سورہ تی (الأعلى) ۴۰۳
- ده ستپیک ۴۰۵
- پیناسہی سوورہ تی (الأعلى) و بابہ تہ کانی ۴۰۵
- یہ کہم: ناوی ئەم سوورہ تہ: ۴۰۵
- دووہم: شوینی دابہ زینی: ۴۰۷
- سیہم: ریزبہ ندیی له موصحف و له دابہ زین دا: ۴۰۸
- چوارہم: ژمارہی ئایہ تہ کانی: ۴۰۸
- پینجہم: نیوہرپوکی: ۴۰۹
- شہ شہم: تایبہ تمہ ندییہ کانی: ۴۰۹
- حەوتەم و کوّتایی: دابہ شکردنی ئایہ تہ کان: ۴۱۱
- دەرسی ئەم سوورہ تہ ۴۱۳
- پیناسہی ئەم دەرسہ ۴۱۵
- مانای دەقاو دەقی ئایہ تہ کان ۴۱۶
- شیکردنەوہی ھەندیک له وشە کان ۴۱۷
- مانای گشتیی ئایہ تہ کان ۴۱۹
- مەسەلە گرنگە کان ۴۲۴
- کورته باسیک له بارہی ریک و پیکیی و پینماییی خواوہ له دروستکراوہ کانیدا ۴۲۹
- ته فیسیری سورہ تی (الغاشية) ۴۵۷
- ده ستپیک ۴۵۹
- پیناسہی سوورہ تی (الغاشية) و بابہ تہ کانی ۴۵۹
- یہ کہم: ناوی ئەم سوورہ تہ: ۴۵۹
- دووہم: شوینی دابہ زین: ۴۵۹
- سیہم: ریزبہ ندیی له موصحف و له دابہ زین دا: ۴۶۰
- چوارہم: ژمارہی ئایہ تہ کانی: ۴۶۰
- پینجہم: نیوہرپوکی: ۴۶۰
- شہ شہم: تایبہ تمہ ندییہ کانی: ۴۶۱
- حەوتەم و کوّتایی: دابہ شکردنی ئایہ تہ کان: ۴۶۲

- ۴۶۳..... دەرسی ئەم سوورپەتە
 ۴۶۵..... پێناسەى ئەم دەرسە
 ۴۶۷..... مانای دەقاو دەقى ئایەتەکان
 ۴۶۸..... شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکانە
 ۴۷۲..... مانای گشتیی ئایەتەکان
 ۴۷۸..... مەسەلە گەزەنگەکان
 کورتە باسیک: حەوت بەلگە لەسەر ئەوێ کە مەبەست لە: ﴿عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ﴾ ییگار
 ۴۸۱..... پیکرانی بێروایانە لە دۆزەخ دا:
 ۴۹۵..... کورتە باسیک لە بارەى تاییبەتەندییەکانى حوشترەوێ
تەفسیری سورەتى (الفجر) ۵۱۱.....
 ۵۱۳..... دەستپێک
 ۵۱۳..... پێناسەى سوورپەتى (الفجر) و بابەتەکانى
 ۵۱۳..... یەكەم: ناوی ئەم سوورپەتە:
 ۵۱۳..... دووهم: شوێنى دابەزینی:
 ۵۱۴..... سێیەم: ریزبەندیی لە موصحف و لە دابەزین دا:
 ۵۱۴..... چوارەم: ژمارەى ئایەتەکانى:
 ۵۱۵..... پێنجەم: نێوهرۆكى ئەم سوورپەتە:
 ۵۱۶..... شەشەم: تاییبەتەندییەکانى:
 ۵۱۸..... حەوتەم و کووتایی: دابەشکردنى ئایەتەکان:
 ۵۱۹..... دەرسی ئەم سوورپەتە
 ۵۲۱..... پێناسەى ئەم دەرسە
 ۵۲۴..... مانای دەقاو دەقى ئایەتەکان
 ۵۲۵..... شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان
 ۵۳۰..... مانای گشتیی ئایەتەکان
 ۵۳۶..... مەسەلە گەزەنگەکان
 ۵۶۵..... کورتە باسیک لە بارەى دۆزەخ و دۆزەخییەکانیەوێ
 ۵۸۶..... کورتە باسیک دەربارەى بەهەشت و ئەو نازو نایمەتەنەى تێیدان بۆ بەهەشتیان

- تەفسىرى سوره تى (البلد) ۶۲۳
- دەستېك ۶۲۵
- پېناسەى سوورەتى (البلد) و بابەتەكانى ۶۲۵
- يەكەم: ناوى ئەم سوورەتە: ۶۲۵
- دووهم: شوئىنى دابەزىنى: ۶۲۵
- سېيەم: رېزبەندىي لە موصحف و لە دابەزىن دا: ۶۲۶
- چوارەم: ژمارەى ئايەتەكانى: ۶۲۶
- پېنجەم: نيوهرۆكى: ۶۲۶
- شەشەم: تاييەتمەندىيەكانى: ۶۲۷
- حەوتەم و كوۆتايى: دابەشكردنى ئايەتەكان: ۶۲۸
- دەرسى ئەم سوورەتە ۶۲۹
- پېناسەى ئەم دەرسە ۶۳۱
- ماناى دەقاو دەقى ئايەتەكان ۶۳۳
- شىكردنەوہى ھەندىك لە وشەكان ۶۳۴
- ماناى گشتىي ئايەتەكان ۶۳۸
- مەسەلە گرنگەكان ۶۴۵
- كورتە باسېك دەربارەى كوۆتەندامى بىنين و سەرنجدانئىكى زمان و ليوەكان ۶۵۳
- ھەلوەستەيەك لە بەرانبەر نەھىشتنى ستەمى سياسىي و ئابوورىي دا ۶۶۲
- تەفسىرى سوره تى (الشمس) ۶۶۷
- دەستېك ۶۶۹
- پېناسەى سوورەتى (الشمس) و بابەتەكانى ۶۶۹
- يەكەم: ناوى ئەم سوورەتە: ۶۶۹
- دووهم: شوئىنى دابەزىنى: ۶۶۹
- سېيەم: رېزبەندىي لە موصحف و دابەزىن دا: ۶۷۰
- چوارەم: ژمارەى ئايەتەكانى ئەم سوورەتە: ۶۷۰
- پېنجەم: نيوهرۆكى ئەم سوورەتە: ۶۷۰
- شەشەم: تاييەتمەندىيەكانى: ۶۷۱

- ٦٧١.....حهوته م و كوټايي: دابه شكر دني ئايه ته كان:
 ٦٧٣.....ده رسي ئه م سوور په ته
 ٦٧٥.....پيناسه ي ئه م ده رسه
 ٦٧٦.....ماناي ده قاوده قى ئايه ته كان
 ٦٧٧.....شيكردنه وه ي هه نديك له وشه كان
 ٦٨٠.....ماناي گشتي ئايه ته كان
 ٦٨٥.....مه سه له گرنگه كان
 ٦٩٢.....كورته باسيك ده رباره ي خوړ و په يوه ست بووني ژاياني مروځ پييه وه
 ٧٠٢.....كورته باسيك ده رباره ي ته زكيه
 ٧٢٧.....**ته فسيري سوور ه تي (الليل)**
 ٧٢٩.....ده ستيك
 ٧٢٩.....پيناسه ي سوور ه تي (الليل) و بابه ته كاني
 ٧٢٩.....يه كه م: ناوي ئه م سوور په ته:
 ٧٢٩.....دوو ه م: شويني دابه زيني:
 ٧٣٠.....سييه م: ريزبه نديي له موصحف و له دابه زين دا:
 ٧٣٠.....چوار ه م: ژماره ي ئايه ته كاني ئه م سوور په ته:
 ٧٣١.....پينجه م: نيوه پوكي ئه م سوور په ته:
 ٧٣١.....شه شه م: تاييه تمه ندييه كاني:
 ٧٣٢.....حهوته م و كوټايي: دابه شكر دني ئايه ته كان:
 ٧٣٣.....ده رسي ئه م سوور په ته
 ٧٣٥.....پيناسه ي ئه م ده رسه
 ٧٣٧.....ماناي ده قاو ده قى ئايه ته كان
 ٧٣٨.....شيكردنه وه ي هه نديك له وشه كان
 ٧٤٠.....هو ي هاتنه خواره وه ي ئايه ته كان
 ٧٤٥.....ماناي گشتي ئايه ته كان
 ٧٥٢.....مه سه له گرنگه كان
 ٧٦٠.....كورته باسيك: شه ش ورده سه رنج

- ۷۶۹..... کورته باسیک: چوار جوړه وه لامي ئیشکالیک
- ۷۷۳..... **تهفسیری سوره تی (الضحی)**
- ۷۷۵..... ده ستپیک
- ۷۷۵..... پیناسه ی سووره تی (الضحی) و بابه ته کانی
- ۷۷۵..... یه که م: ناوی ئەم سووره ته:
- ۷۷۵..... دووهم: شوینی دابه زینی:
- ۷۷۶..... سییه م: ریزبه ندیی له موصحف و له دابه زین دا:
- ۷۷۶..... چواره م: ژماره ی ئایه ته کانی:
- ۷۷۶..... پینجه م: نیوه پوځی:
- ۷۷۷..... شه شه م: تاییه تمه ندییه کانی:
- ۷۷۷..... حه وته م: دابه شکردنی ئایه ته کان:
- ۷۷۹..... ده رسی ئەم سووره ته
- ۷۸۱..... پیناسه ی ئەم ده رسه
- ۷۸۳..... مانای ده قاوده قی ئایه ته کان
- ۷۸۳..... شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان
- ۷۸۶..... هو ی هاتنه خواره وه ی ئایه ته کان
- ۷۹۰..... مانای گشتی ئایه ته کان
- ۷۹۳..... مه سه له گرنگه کان
- ۸۰۲..... قسه یه کی کورت له باره ی (ضلال) پالدانه لای پیغه مبه ری خواوه ﷺ
- ۸۱۰..... چه ند ده قتیکی سوننه ت له باره ی هه تیوو سوالکهر و باسکردنی چاکه ی خواوه
- حوکمی گوته ی (الله اکبر) له کو تایی خویندنی بیست و دوو سووره ته که ی کو تایی
- ۸۱۶..... قور ئان دا
- ۸۲۱..... **تهفسیری سوره تی (الشرح)**
- ۸۲۳..... ده ستپیک
- ۸۲۳..... پیناسه ی سووره تی (الشرح) و بابه ته کانی
- ۸۲۳..... یه که م: ناوی ئەم سووره ته:
- ۸۲۳..... دووهم: شوینی دابه زینی:

- ۸۲۴..... سییه‌م: ریزبه‌ندی له موصحف و له دابه‌زین دا:
 ۸۲۴..... چوارهم: ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی:
 ۸۲۴..... پینجه‌م: نیوهرۆکی:
 ۸۲۵..... شه‌شه‌م: تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی:
 ۸۲۵..... هه‌وته‌م: دابه‌شکردنی ئایه‌ته‌کانی:
 ۸۲۷..... ده‌رسی ئهم سووره‌ته:
 ۸۲۹..... پیناسه‌ی ئهم ده‌رسه:
 ۸۳۰..... مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌کان
 ۸۳۰..... شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیك له وشه‌کان
 ۸۳۲..... مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان
 ۸۳۵..... مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کان
 ۸۴۴..... هه‌وت ورده سه‌رنج له‌و ئایه‌تانه:
 ۸۴۷..... **ته‌فسیری سوهرتی (التین)**
 ۸۴۹..... ده‌ستپیک
 ۸۴۹..... پیناسه‌ی سووره‌تی (التین) و بابه‌ته‌کانی
 ۸۴۹..... یه‌که‌م: ناوی ئهم سووره‌ته:
 ۸۵۰..... دووهم: شوینی دابه‌زینی:
 ۸۵۰..... سییه‌م: ریزبه‌ندی ئهم سووره‌ته له موصحف و دابه‌زیندا:
 ۸۵۰..... چوارهم: ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی:
 ۸۵۱..... پینجه‌م: نیوهرۆکی:
 ۸۵۱..... شه‌شه‌م: تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی:
 ۸۵۱..... هه‌وته‌م: دابه‌شکردنی ئایه‌ته‌کان:
 ۸۵۳..... ده‌رسی ئهم سووره‌ته:
 ۸۵۵..... پیناسه‌ی ئهم ده‌رسه:
 ۸۵۷..... مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌کان
 ۸۵۷..... شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیك له وشه‌کان
 ۸۵۹..... مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان

- مهسه له گرنگه كان ٨٦٧
 كورته باسټك له باره ي هه نجيره وه ٨٧٩
 ته وه ري يه كه م: چه ند زانياريه كه له باره ي دره ختي هه نجيره وه: ٨٧٩
 ته وه ري دووهم: سووده كان ي هه نجير: ٨٨١

